HI HOÀ THANH LINH

Tiểu Long Nữ Bất Nữ

Biên dịch : Bạch Mộc

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27

https://thuviensach.vn

Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59

https://thuviensach.vn

Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91

https://thuviensach.vn

Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100
Chương 101
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105: Tổng Hợp Chú Thích Trong Truyện

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38

https://thuviensach.vn

Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80

https://thuviensach.vn

Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100
Chương 101
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105: Tổng Hợp Chú Thích Trong Truyện

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Nam sinh tốt nghiệp trường tư thục nữ sinh

.

Thi tốt nghiệp trung học tổng số điểm là 600. Tiểu Lang thành tích là 570 điểm, thi đậu trường cao trung tốt nhất cả thành thị, Trung học Hoa Hải.

Mùng một tháng chín báo danh ngày hôm đó, Tiểu Lang có chút chút hưng phấn, bởi vị hôm nay có thể nhìn được thông tin phân ban. Tuy là hi vọng tiến ban ưu tú với cậu mà nói không lớn, nhưng đáy lòng vẫn là không nén được có một chút mong chờ.

Trung học Hoa Hải mỗi một cấp có mười lớp, mỗi một lớp bốn mươi học sinh, một cấp tròn chẵn bốn trăm người.

Trước bảng thông cáo người chen chật ních, rất nhiều phụ huynh học sinh cũng chen chúc trong đám người thi nhau nhìn bảng thông báo phân ban, có vài người kích động đến reo hò hoan hô, chắc là nhìn thấy được phân vào ban như ý nguyện, đại đa số mọi người đều rất đối mặt với sự thật, dù sao tại thành phố bậc hai như nơi này, vào Hoa Hải cũng được xem như là tiến nửa chân vào trường Đại học trọng điểm rồi.

Tiểu Lang rướn rướn cổ, thật vất vả tìm được tên của mình, liền rà theo nhìn qua bên phải xem số thứ tự.

281?

https://thuviensach.vn

Đây là… thứ tự thành tích điểm số mà bản thân thi lên cao trung!?? Mức trung bình cũng không tới a? Không phải đâu… 570 điểm cũng coi như là cao rồi mờ… ha.

Tiểu Lang thuận miệng hỏi thăm một tên nam sinh cao cao gầy gầy xa lạ đứng bên cạnh "Ne, bạn bao nhiêu điểm?"

Nam sinh kia liếc mắt nhìn cậu, nói "589″

Một lát sau, cậu ta lại bổ sung thêm "Hạng 81."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang tự mình an ủi mình, thôi kệ, 281 cùng 81 không có khác nhau gì mấy, đều là ở ban thường, trước 80 mới có cơ hội tiến vào ban ưu tú!

Tiếu Lang dời lòng hiếu kỳ chuyển sang trường học, nơi mà hai năm sắp tới cậu sẽ ở chung. Rất nhanh, Tiếu Lang liền tìm được lớp mình, người đến cũng kha khá, ngồi hơn nửa lớp.

Tiếu Lang đứng ở cửa đảo mắt nhìn một vòng, bắt gặp trên bàn của một bạn học có mẫu đăng ký tham khảo mà nhà trường phát cho học sinh mới, phỏng chừng là đúng chỗ này rồi. Tiếu Lang vào lớp, tùy tiện chọn một chỗ ngồi ở gần cuối lớp rồi ngồi xuống. Trong lớp người nào người nấy cũng là vẻ mặt hờ hững lành lạnh, Tiếu Lang cũng không phải loại mặt dày không biết xấu hổ mà đi chủ động bắt chuyện với người ta, chỉ đành nhàm chán ngồi nhìn đồng hồ.

◊◊◊

Một lúc sau, có mấy vị phụ huynh lục tục dẫn con cái đến tận cửa lớp, lưu luyến không rời nói tạm biệt, còn dặn dò con mình phải cố gắng mà học bài, chú ý chiếu cố bản thân này kia…

https://thuviensach.vn

Hoa Hải là kiểu trường học theo lối nội trú phong bế thức, tọa lạc ở phía tây ngoại thành C thị, chứ không nằm trong khu trung tâm. Hết thảy những học sinh ở những trường cấp huyện, cấp trấn của thành phố này cơ hồ đều được là đầu vào trường này.

Các học sinh đến từ các nơi khác cứ mỗi tuần thứ bảy học đến 11h thì được nghỉ tự do, trước 8h tối chủ nhật nhất định phải quay về trường học. Những vật dụng sinh hoạt cơ bản của học sinh đều do trường thống nhất phân phối, ngay cả chén ăn cơm hay bàn chải đánh răng đều là ấn mỗi người một phần mà phát, có cả ghi rõ tên họ, ngoại trừ nội y đồ lót bên người cùng với đồ dùng sinh lý kỳ của nữ sinh ra, tất cả những thứ khác không cần phải mang theo.

Em trai Tiếu Lang bảo, Hoa Hải chính là cái đại ngục giam, xét về mặt nào đó mà nói lời này cũng không sai lắm! Nhìn đi, giữa các phạm nhân cùng phạm nhân với nhau ai nấy cũng thần sắc khẩn trương, không ai dám quấy rầy ai, sợ coi ngục lao tới dùng côn điện giật từng đứa từng đứa "bạo dân".

Đang ngẩn người, đột nhiên bên tai vang lên thanh âm "Bên cạnh cậu có người ngồi sao?"

Tiếu Lang hoàn hồn, người nọ đúng là tên nam sinh lúc nãy đứng xem thông báo bị cậu thuận miệng hỏi điểm. Đối phương không đợi Tiếu Lang trả lời, liền ngồi phịch xuống, câu hỏi của cậu ta không khỏi cũng quá mức có lệ đi…

"Cậu… Cậu không phải hạng 81 sao?" Tiếu Lang hỏi.

Người nọ "Ừ."

Tiếu Lang "Vậy sao cậu lại cùng lớp với tui?"

Người nọ hỏi "Cậu hạng mấy?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang sờ sờ mũi “281.”

“Ồ.” người nọ mặt không chút thay đổi, bảo “Có thể là cậu đi lộn lớp.”

Tiếu Lang mặt bùm một cái nóng lên, nhảy phắt dậy xông ra ngoài. Không được bao lâu, Tiếu Lang nghiêm mặt trở về “Đúng mà, trên bảng rõ ràng viết vậy!”

“Ồ, vậy chắc bình thường ban xếp lớp theo kiểu ngẫu nhiên.” đối phương nhìn cậu, khẽ “ha ha” mỉm cười, vươn tay ra nói “Vương Mân.”

Tiếu Lang có điểm bất đắc dĩ, rồi rồi, là do bản thân ngốc….

“Tiếu Lang.” cậu cũng giơ tay cầm tay đối phương, sau đó ngồi xuống tự đóng vai người câm, không ừ hử tiếng nào nữa.

Qua một lát, Vương Mân hỏi “Cậu học trường nào?”

Tiếu Lang lười biếng nói “Hoa Hải a…”

Vương Mân “Hỏi sơ trung học ở đâu kìa.”

Tiếu Lang “Anh hùng bất vấn lai xứ.” [1]

Vương Mân “Ồ.”

Tiếu Lang “….”

“Vương Mân “Là Thập Tam trung học nhỉ?”

Tiếu Lang trừng to mắt (Làm sao tên này biết?)

Vương Mân nhìn nhìn cậu nói “Ồ, vậy là đoán đúng.”

Tiếu Lang “! ! !”

https://thuviensach.vn

Vương Mân nghĩ thầm, người này lúc kinh lúc sợ, biểu tình thực phong phú.

"…Tại sao lại đoán là trung học Thập Tam!?"

"Trung học Thập Tam vốn là trường tư thục nữ sinh còn gì, mấy năm trước mới thay đổi chế độ trở thành công lập sơ trung, nam sinh vốn rất ít, bình thường nam sinh từ trường đó ra đều rất ngại nói mình từng học ở đó."

Tiểu Lang hừ một tiếng "Tư thục nữ sinh thì sao, học ở đó mới là có phúc."

Lứa tuổi này, cũng là lứa tuổi vừa mới chớm nở cái gọi là mối tình đầu, mấy nam sinh mặc dù trong lòng thích tiếp xúc với khác phái, nhưng lại không hề muốn thừa nhận bản thân từng ở chung với một đám nữ sinh chút nào, sợ bị người ta bảo là ẻo lả.

Vương Mân nói "Vậy sao, vậy là cậu có bạn gái rồi?"

"…Chưa có."

Vương Mân là "ồ" một tiếng.

Tiểu Lang đột nhiên cảm thấy tức giận vô cớ "Ồ cái gì mà ồ, bộ ông có sao?"

Vương Mân "Ừ, có a."

Tiểu Lang "…"

Vương Mân "Bạn gái tớ cũng từ trường học của cậu ra đấy, được phân vào ban thực nghiệm."

Ban thực nghiệm!!

https://thuviensach.vn

Ở trung học Hoa Hải, thực lực của ban thực nghiệm là giỏi nhất, học cùng lúc văn hóa lẫn xã hội, chờ đến năm ba mới quyết định chốt lại hướng phân khoa để tham gia thi, thông thường những học sinh vào ban thực nghiệm đều là những tên từng đứng đầu đoạt giải những cuộc thi Olympic lớn, mà từ trung học Thập Tam ra có thể tiến vào ban thực nghiệp, chỉ có duy nhất nhỏ lớp trưởng của cái lớp kia.

“Bạn gái ông là Liêu Tư Tinh?” Tiếu Lang nhịn không được hỏi.

Vương Mân gật gật đầu.

“Chậc chậc…” Tiếu Lang híp mắt đánh giá cao thấp đối phương. Vương Mân so với Tiếu Lang cao hơn một chút, vừa rồi lúc đứng trước bảng thông báo cậu đã nhận ra điều này, ít nhất cũng 175 cm, nam sinh lên cao trung đúng là giai đoạn vóc dáng bắt đầu vọt cao, ba năm này phỏng chừng sẽ còn cao một đoạn nữa, tệ nhất cũng hơn 180cm… Nhưng tên này cũng không thuộc loại hình gương mặt tiểu bạch kiểm mà đám nữ sinh thích a, trên trán còn có hai khỏa đậu thanh xuân nữa… Diện mạo trên trung bình, tuyệt không xứng với Liêu Tư Tinh, thành tích cũng không tốt bằng cô nàng kia…

Vương Mân liếc liếc cậu, cười hỏi “Nhìn đoán không ra?”

“Không ra….” Tên này làm cách nào câu đóa hoa tươi Liêu Tư Tinh vào tay nhỉ?

Vương Mân khẽ nâng khóe miệng, tựa hồ muốn nói cái gì, lại thấy giáo viên bước vào, hai người liền không nói nữa.

Chủ nhiệm là một nữ nhân hơn ba mươi tuổi, đơn giản nói vài câu giới thiệu tình huống cả lớp, giới thiệu những giáo viên bộ môn, thời khóa biểu cùng sinh hoạt biểu. Chủ nhiệm nói xong, nhìn khắp một vòng cả lớp, không có vấn đề gì, cũng không có ý định sắp xếp lại chỗ ngồi, lập tức lại bảo vài nam sinh xuống lầu lĩnh sách giáo khoa, Vương Mân lẫn Tiếu Lang

https://thuviensach.vn

đều bị điểm danh. Tiếu Lang bày ra một bộ khổ đại cừu thâm, Vương Mân nhìn thấy, nói "Sao thế?"

Tiếu Lang thấp giọng nén giận "Dựa vào cái gì bắt chúng ta làm khổ sai…"

Ở trung học Thập Tam cũng vậy, một lớp bốn mươi người chỉ có mười nam sinh, hết thảy những việc nặng lẫn mệt nhọc đều là do bọn họ làm, tổng vệ sinh, múc nước, lau nhà, sắp xếp ghế ngồi… Nữ sinh sơ trung phát dục so với nam sinh còn sớm hơn, khí lực cũng không nhỏ hơn nam sinh bao nhiêu, nếu không nói có phần bưu hãn hơn.

Vương Mân "Cậu có thể giống nữ sinh, cứ việc ngồi."

Tiếu Lang "Xì, vậy thì mất mặt quá rồi."

Vương Mân "Con người cậu thực mâu thuẫn nha, vừa muốn được chiếu cố, lại muốn sính anh hùng."

Tiếu Lang nghẹn họng một chút, lập tức đáp lại "Cái này không giống! Tui là nam, thế giới này chỉ có nữ nhân cùng con nít mới có tư cách được chiếu cố!"

Vương Mân "Cậu khuyết thiếu quan tâm với tình thương à?"

"…Thí, yêu anh đây mới không thiếu."

Vương Mân đưa tay dời một nửa sách toán học Tiếu Lang khiêng chồng lên đống sách bên mình, nhấc lên liền xoay người rời đi.

Tiếu Lang 囧 một lúc, bước nhanh đuổi theo "Ai cần ông giúp chứ!"

Vương Mân khiêng chồng sách nhiều gấp đôi so với Tiếu Lang đặt xuống bên cạnh bục giảng, giáo viên Ngữ Văn có chút hoài nghi liếc mắt nhìn cả hai một cái, Vương Mân nói "Cậu ấy bị đau tay."

https://thuviensach.vn

Giáo viên Ngữ Văn gật gật đầu “Vậy em đi ngồi đi, mấy bạn kia đi khiêng cũng đủ rồi.”

“…Em không sao.”

Vương Mân vỗ vỗ vai cậu “Đi nghỉ ngơi đi.”

Tiếu Lang hoàn toàn 囧.

◊◊◊

Phát xong sách, chủ nhiệm lại phát một phần nhiệm vụ cá nhân, trong chốc lát các học sinh tự mình đi trung tâm tin tức để làm các loại thẻ, sau đó tập làm quen vị trí các nơi trước, ngày thứ hai mới chính thức đi học.

Tiếu Lang nhìn thoáng qua tờ giấy trên tay Vương Mân, ký túc xá C1-042, giống với của mình.

“Chúng ta ngủ chung phòng rồi!” Tiếu Lang bĩu môi nói.

Vương Mân mỉm cười nhìn cậu, nụ cười tạo cảm giác như đang nhìn trẻ con.

Tiếu Lang nói “Đi thôi đi thôi, chúng ta cùng nhau đi làm thẻ!”

Hai người làm một lượt các loại thẻ đi thư viện, phòng máy, căn-tin… Trong thẻ có 100 tệ tiền cơm trả trước, căn-tin bán thức ăn cho đệ tử rất rẻ, một phần thức ăn chỉ tiêu chừng 4-5 tệ, tiền trong thẻ đủ để dùng hơn một tuần.

Buổi chiều lại đi dạo sân thể dục, một tuần trong trường chỉ có hai tiết thể dục, ngày thường chỉ có từ năm đến bảy giờ sáng mới có thể đăng ký sử dụng sân. Vương Mân đặc biệt cẩn thận hỏi thăm giáo viên thể dục về tin tức sân bóng rổ cùng với chuyện mượn bóng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cũng thích chơi bóng rổ, nhưng lúc trước còn học ở trung học Thập Tam, trong lớp học mười nam sinh đã có năm người không chơi, những người còn lại thì không đủ số lượng để lập thành đội bóng, thành ra chỉ đành lẫn vào đội của mấy nữ sinh chơi ném rổ, căn bản không tính là chơi bóng, không biết có thể cùng Vương Mặc chơi bóng chung không nữa…

Khoảng hơn hai giờ, những nơi nên đi dạo tìm hiểu cũng đã đi xong, ký túc xá cũng đi, hai người chọn chung một giường tầng. Hai người còn lại có vẻ như cũng đã đến chọn giường cho mình, một người vắt áo khoác lên đầu giường, còn giường kia thì có để hai quyển sách.

Tiếu Lang hỏi "Bọn họ đâu?"

Vương Mân nói "Có thể là đi tự học rồi."

Tiếu Lang "Không cần tích cực đến vậy chứ, hiện tại mới khai giảng mà!"

Vương Mân "Người chậm cần bắt đầu sớm."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân chỉnh lý tủ quần áo của mình rồi, hỏi "Ra ngoài không?"

Tiếu Lang "Ra ngoài được sao?"

Vương Mân "Cũng đâu phải ngục giam, mắc gì không ra được?"

"…" Tiếu Lang hỏi "Đi đâu?"

Vương Mân "Mang cậu đi chơi."

"Tiếu Lang "Đi…"

https://thuviensach.vn

Trong tủ quần áo treo bốn bộ đồng phục, các kiểu xuân hạ thu đông, bên trên đều có thêu tên của bọn họ, để phòng ngừa lúc giặt quần áo làm lẫn lộn, một bộ thường phục cùng với nội y đồ lót bên người là vì hôm nay được thông báo nên mang theo.

Tiếu Lang tùy tiện nhét hết tất cả đi vào, đóng cửa tủ lại, xoay người liền bắt gặp Vương Mân đã cởi áo khoác ngoài ra, chỉ mặc một bộ áo sơ-mi trắng, hai khỏa nút áo trên cùng được cởi ra, thêm cái cà-vạt buộc lại có chút lỏng lẻo, quả thực rất có… cảm giác thiếu niên phong lưu.

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy, Vương Mân cũng khá là suất đó chứ… Cậu học Vương Mân, cởi áo khoác ngoài ra, vừa cởi liền thấy hơi lộ ra áo T-shirt màu vàng nhạt bên trong với cái hình con mèo máy in trên áo…

Tiếu Lang lại 囧 囧, lại kéo áo khoác trở lại.

Tiếu Lang “Ờ ờ, lát đợi trời gần tối thời tiết có thể sẽ lạnh.”

“Ồ.” Vương Mân gật đầu.

◊◊◊

Tiếu Lang theo sau Vương Mân, quẹo tới quẹo lui, không biết đi tới chỗ nào, lát sau đã thấy Vương Mân dẫn cậu ra khỏi trường học.

Không đi ra từ cửa chính!!?

Tiếu Lang khẩn trương ngó nghiêng xung quanh, sợ không nhớ rõ đường, trong chốc lát Vương Mân bỏ lại một mình mình ở vùng khỉ ho cò gáy này.

Tiếu Lang “Đi đâu a?”

Vương Mân “Tiệm Net.”

https://thuviensach.vn

“A? Tiệm Net ở chỗ này? Này không tốt đi…”

Vương Mân “Không đi có thể trở về.”

Tiếu Lang quay đầu nhìn đường đi, đã sớm không rõ về kiểu gì rồi, cậu cũng không muốn bị coi là chết nhát, lập tức nói “Ông vẫn chưa trưởng thành mà? Có thể vào tiệm Net sao? Cậu có chứng minh?”

Vương Mân “Cậu chưa từng đi tiệm Net?”

“…” nói nhảm! Lão tử vẫn chưa trưởng thành đây này!

Vương Mân dẫn cậu đi ngang một loạt tiệm nhỏ xung quanh trường học, quà vặt nè, Quang Đông chử nè, đồ dùng học tập nè, vừa thấy chính là nhằm vào kiếm tiền học sinh rồi, không phải bảo là phong bế thức sao? Tại sao lại có nhiều học sinh lảng vảng ở đây quá vậy??

“Theo sát.” Vương Mân nhìn thấy một cửa tiệm tên là [Điểm Điểm trà sữa], liền cúi đầu đi vào. Vào trong một chút, liền đụng phải một vị có vẻ là chủ tiệm, khá trẻ tuổi, Vương Mân hơi gật đầu chào anh ta, lấy từ trong túi ra năm tệ đặt trên quầy, nói “Hai người, ba tiếng.”

Tiếu Lang định lấy tiền ra, Vương Mân bảo “Khỏi cần.”

“Đủ sao?”

“Một tệ một giờ, năm giờ tặng một giờ.”

Chủ tiệm kia khẽ nhăn mặt nhíu mày nói “Hai đứa là học sinh mới?”

Vương Mân bảo “Anh của em là Vương Kỳ.”

Chủ tiệm cười “Ra là em trai Vương Kỳ a, thảo nào nhìn chú mày quen mắt, vào đi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cả bụng nghi vấn, đi theo "thần bí" Vương Mân bước vào trong tiệm, quẹo hai lần, lộ ra một đoạn cầu thang… Tiếu Lang run rẩy theo sát Vương Mân đi xuống lầu, trong lòng có một loại cảm giác kích thích cùng bất an khi làm chuyện xấu.

Xuống tầng dưới, bày chừng hai mươi mấy cái máy vi tính. Dưới tầng hầm hoàn cảnh cũng không phải là tệ lắm, đa phần đều là học sinh trung học, cũng không có cái kiểu chướng khí mù mịt như trong mấy tiệm Net người ta thường bảo, vài nam sinh ngồi rải rác, đều đeo headphone.

Tiếu Lang liếc mắt nhìn màn hình của một tên, bên trên đầy hình ảnh sặc sỡ, không biết người nọ là đang làm gì.

"Cậu từng lên mạng lần nào chưa?" Vương Mân giúp cậu mở máy, hai người ngồi trong góc.

Tiếu Lang gật gật đầu "Trong nhà có máy tính."

Vương Mân "Ồ, vậy chơi cái gì?"

Tiếu Lang "Đánh chữ, lên trang Tân Lãng[2] xem tin tức."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Làm sao?"

Vương Mân "Đánh chữ gì?"

Tiếu Lang "À, mấy cái bài tập trong mấy tiết học máy tính ở trường đó, có kiểm tra nữa a, cả cách sử dụng Word nữa, rồi làm cách nào đánh văn bản bằng máy vi tính nữa…"

Vương Mân "Cậu bắt đầu tiếp xúc máy tính từ lúc nào?"

Tiếu Lang "Năm đầu trung học… có gì sao?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…trừ bỏ mấy thứ kia, còn làm gì nữa?"

Tiếu Lang "Không có."

Vương Mân "Cậu cũng ngoan thật."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Có từng chơi game không?"

Tiếu Lang "Rà mìn? Đánh bài?"[3]

Vương Mân có chút nghẹn họng "Cậu chưa từng lên mạng chơi game sao? Game trên web, game online?"

Tiếu Lang "Cái gì game online??"

Vương Mân lúc này cảm thấy được Tiếu Lang tựa như ngoài hành tinh tới "Stone Age, Legend[4]… mấy game đại loại vậy, trong lớp cậu không ai chơi sao… À quên, trường cậu là trung học Thập Tam."

Tiếu Lang "???"

Vương Mân "Các cậu từ năm đầu sơ trung đều tiếp xúc với một đống nữ sinh ngoan ngoãn, phỏng chừng ngay cả Boom[5] cũng không biết là cái gì, nói chung hồi trước lớp tụi này nữ sinh đều chơi cái trò đó."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nói tiếp "Trường cậu một cấp chỉ có ba lớp đúng không, tổng cộng không đến một trăm rưỡi học sinh, hèn chi tin tức bế tắc."

Tiếu Lang nổi điên "Ông có ý gì a!"

Vương Mân trấn an nói "Đừng tức giận, đừng tức giận, để tớ dạy cậu chơi vậy."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hừ một hơi, lên mạng có cái gì khó chứ, không phải là chơi game cái gì đó thôi… Hừ!

Vương Mân tóm tắt một chút cái gọi là game online, Tiếu Lang lập tức liền thấy hứng thú. Vương Mân chỉ cậu bấm chuột vào một cái biểu tượng trên desktop, Tiếu Lang bị cửa sổ "giương nanh múa vuốt" vọt ra làm cho hoảng sợ, phía bên trái trên cùng có hai chữ rất đẹp, "Hiệp Minh", bên cạnh là hai nhân vật theo kiểu truyện tranh đứng thẳng rút kiếm, thoạt nhìn rất hấp dẫn.

Vương Mân "Nhìn ở góc dưới, bấm vào đăng ký."

Tiếu Lang lề mề lèn èn đánh chữ, gõ vào các tin tức yêu cầu, cái này cậu biết.

Vương Mân nhìn sang màn hình của Tiếu Lang, nói "Đừng đánh vào tên thật" ngốc gì đâu…

Tiếu Lang sửng sốt, bất giác trượt tay đè ra một đống chữ n, lập tức nhảy ra dòng gợi ý, liền thấy xuất hiện ba chữ "Tiểu Long Nữ".

Vương Mân gật gật đầu "Ừ, cậu chơi nhân vật nữ đi."

_____

.

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Thích khách tên Tiểu Long Nữ

.

Tiếu Lang hỏi "Lại còn có thể chơi nhân vật nữ?"

Vương Mân "Ừ, yên tâm, không ai biết đâu."

Tiếu Lang vui vẻ "Nè nè, người khác cũng không biết tui là nữ sao?"

Vương Mân yên lặng nhìn cậu hai giây, mới nói "Người khác sẽ không biết cậu là nam, trừ phi tự cậu nói ra."

Tiếu Lang ánh mắt phừng một cái sáng rực, huyên thuyên "Có ý tứ, có ý tứ…."

Vương Mân hơi mở miệng, nhìn Tiếu Lang chọn giới tính nữ, tiếp theo bắt đầu chọn tới chọn lui kiểu tóc, y phục cho "chính mình".

"Chiều cao, 173… ngực…" Tiếu Lang liếc liếc mắt nhìn xuống ngực mình "80, kiểu tóc…"

Vương Mân không nói gì mà nhìn "…"

Nhìn trên màn ảnh dần xuất hiện một "Tiểu Long Nữ" với hình tượng áo trắng phiêu phiêu, tóc ngắn lưu loát, Tiếu Lang có chút vừa lòng "Làm gì nữa?"

Vương Mân "Lựa chọn chức nghiệp đi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Ồ… để tui xem… …”

Vương Mân “Đa số người ta chơi đều chọn kiếm khách để chơi.”

“Bộ dạng nhìn hình như có vẻ rất cô độc a…” Tiếu Lang hỏi “Ông chơi nhân vật nào?”

Vương Mân “Chú tạo sư[6].”

Tiếu Lang nhìn màn hình “… Ông tặng cho Liêu Tư Tinh hả?”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “??”

Vương Mân “Không, nhỏ đó không có chơi cái này…”

Tiếu Lang tiếp tục xem “… … ý khoan, còn có cả sủng vật??”

Chỉ thấy trên màn ảnh ở gần chót có một mục lựa chọn tên là “Sủng Vật”, chú giải chỉ có năm chữ : những sủng vật đáng yêu.

Vương Mân cau mày “Cậu muốn làm súc sinh?”

Tiếu Lang cật lực lắc đầu “Đương nhiên không, tui chỉ tò mò, vậy mà cũng có loại chức nghiệp như sủng vật này…”

Vương Mân nói “Rất nhiều đứa con gái chơi thích chọn loại chức nghiệp sủng vật này, sủng vật có thể hòa tất cả các loại chức nghiệp khác tổ hợp mà đánh, sủng vật với tính năng cao cấp có thể giúp chủ nhân tăng gấp đôi tất cả các chỉ số năng lực, có khi còn hơn nữa.”

Tiếu Lang tỏ vẻ hiểu rõ, gật đầu “Vậy tui chơi thích khách ha.”

Vương Mân hơi nhíu mày “Thích khách đối với thao tác yêu cầu rất cao.”

https://thuviensach.vn

“Ồ, không sao hết, chức nghiệp này nhìn rất thú vị… Mười bước giết một đứa, ngàn dặm không lưu dấu, ha ha!!” Tiếu Lang quyết đoán chọn thích khách.

Một thích khách với cái tên là Tiểu Long Nữ…

Vương Mân “Rồi rồi, tiếp theo lựa chọn server là [Hoa Bắc]“

“Ồ.” Tiếu Lang bắt đầu đăng nhập vào, khung cảnh chuyển hoán trở thành cảnh tượng cổ trấn, thoạt nhìn có chút rối mắt, trò chơi phát ra thanh âm đinh một tiếng, một khuông tin tức hệ thống đột ngột nhảy ra–

『 Tiểu Long Nữ thân ái, hoan nghênh bước vào thế giới ‘ Hiệp Minh ‘. Vị trí lúc này của ngài là Cổng Chu Tước nơi thành Trường An, thân là một vị thích khách, trước hết mời ngài hãy đi tìm kiếm thủy tổ của thích khách Kinh Kha đại nhân đi, đại nhân thân mặc y phục hắc y, đang ẩn tàng giữa biển người mờ mịt, đại nhân sẽ chỉ dẫn cho ngài trở thành một thích khách khiến cho toàn bộ Hiệp Minh vừa nghe danh đã sợ vỡ mật! 』

Tiếu Lang “…” Kinh Kha ám sát Tần Vương không phải là thất bại sao?

Tiếu Lang cầm chuột điều khiển nhân vật cho nó chạy chạy sang phải chạy chạy sang trái, thành Trường An người không nhiều lắm, “biển người mờ mịt” là ở đâu? Kinh Kha ở chỗ nào đâu?

Một giờ trôi qua, Vương Mân lại xoay sang nhìn Tiếu Lang “Chơi thế nào, lên tới 10 cấp chưa?”

Tiếu Lang “Tui lạc đường.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang được dẫn đến trung tâm quảng trường thành Trường An, liền nhìn thấy một vị hắc y nam tử cô linh linh đứng nơi đó, trên đầu có hai cái

https://thuviensach.vn

chữ màu đỏ thiệt bự 【 Kinh Kha 】…

Tiếu Lang "Đây chẳng phải cái chỗ tui đứng lúc vừa vào game sao?"

Vương Mân "Phải a, chơi game online, đa phần nhiệm vụ tân thủ đầu tiên, NPC sẽ đứng ở bên cạnh vị trí mà cậu xuất hiện."

Tiếu Lang "…nó gạt tui, nó kêu biển người mờ mịt…"

Vương Mân "Khu này cũng tính là khu cũ rồi, không có bao nhiêu người mới, chứ thử cái lúc mà người mới nhiều coi, thực sự là biển người mờ mịt đó chứ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân lại nói "Tớ đứng bên cạnh cậu, nhìn thấy sao?"

Tiếu Lang trừng to mắt "Soái ca tên Âu Dã Tử đó là ông sao!!?"

Vương Mân "…Ừ."

Tiếu Lang "A! Ông gần bốn mươi cấp rồi!! Tui mới có một cấp!"

Vương Mân "Bởi vì cậu bị lạc đường…"

Một cái thích khách lại bị lạc đường…

Vương Mân hướng dẫn Tiếu Lang làm cách nào để xem bản đồ, làm cách nào xem xét nhiệm vụ, làm cách nào tự động tìm kiếm nhân vật NPC cần thiết, rồi tay cầm tay dẫn Tiếu Lang thăng lên 10 cấp, tiếp theo thêm hảo hữu.

Vương Mân "Cậu trước hết tự mình mò mẫm đi, có mấy đứa bạn gọi tớ đi phó bản."

Tiếu Lang "Ồ."

https://thuviensach.vn

Khoảng một lát sau, hệ thống nêu lên : Phong Hỏa yêu cầu thêm ngài làm hảo hữu.

Tiếu Lang buồn bực một lát, lựa chọn đồng ý, sau đó lại tiếp tục một thân một mình chạy khắp nơi đi tìm một vị NPC làm nhiệm vụ…

Vương Mân đang thêm trạng thái cho vũ khí của một kiếm sĩ, liền thấy anh hai mình nhắn tin qua "Sao bạn của mày không nói tiếng nào hết vậy, tao thêm nhỏ rồi a, kêu nhỏ thêm hảo hữu tao đi."

Vương Mân quay đầu nói với Tiếu Lang "Uy, cậu mở giao diện hảo hữu trò chơi xem."

"Cái gì?" Tiếu Lang nhìn xuống, liền thấy có một cái biểu tượng màu vàng đang sáng lên, vừa nhấp vào liền nhảy ra một cái khung cửa sổ, tin tức người gửi là Phong Hỏa (64, trung cấp kiếm khách) –

Phong Hỏa : "Hi~"

Phong Hỏa : "Em là bạn học của Vương Mân sao?"

Phong Hỏa : "Có đó không? Thêm hảo hữu anh đi!"

Phong Hỏa : "Nhìn thấy sao…?"

Tiếu Lang quay sang, thấp giọng sợ hãi nói "Người kia là ai? Sao lại biết tui là con gái?"

Vương Mân "…Anh tớ, ổng kêu để ổng kéo cậu lên cấp, ổng không biết cậu là "nam" đâu."

Tiếu Lang nhẹ nhàng thở ra "Ồ, cảm ơn."

Vương Mân cảm thấy, Tiếu Lang hình như có điểm nhị…

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, Phong Hỏa lại gửi tin sang “Ha ha, em trai, bạn học của mày thực sự tinh khiết chết a, đúng là một con tiểu bạch thỏ.”

Vương Mân “…”

Phong Hỏa : “Bộ dạng đẹp không?”

Vương Mân quay đầu nhìn nhìn Tiếu Lang.

Tiếu Lang “???” …một đôi mắt to chớp chớp, lộ ra khờ dại, ngây thơ, mơ màng, đầy vô tội…

Vương Mân trả lời Phong Hỏa “Cũng không tệ…lắm.”

Phong Hỏa trả lời lại bằng một cái biểu tình say mê “Tao đi TẠO thêm cái acc chơi với nhỏ.”

Vương Mân trả lời “Ờ…”

Máy bên cạnh, Tiếu Lang nhìn nhìn đột nhiên xuất hiện thêm một cái cửa sổ, một kiếm khách tên là “Dương Quá”, hộc máu tam thăng.

Tiểu Long Nữ : “Ngươi ai a?”

Dương Quá : “Cô cô, con là Quá Nhi a.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Dương Quá : “Ha ha, giỡn chút thôi, anh là Phong Hỏa nè.”

Tiểu Long Nữ : “Sao tự dưng lại biến thành Dương Quá?”

Dương Quá : “Anh tạo thêm cái acc nhỏ chơi với em.”

Tiểu Long Nữ “Nhưng acc của anh 10 cấp rồi!”

https://thuviensach.vn

Dương Quá : “Phải a, vừa mới luyện lên.”

Tiểu Long Nữ “Nhanh như vậy? Mới có 10 phút thôi, một phút lên một cấp? Tui chơi 2 tiếng mới có 10 cấp nè, ấn tốc độ kia không phải anh lên tới 120 cấp sao!?”

Dương Quá : “Không phải, cấp bậc càng thấp lên càng nhanh, em là tân thủ, cho nên chậm là phải rồi.”

Tiểu Long Nữ : “Ồ… mau mau đổi acc lại đi! Đừng kêu Dương Quá!”

Dương Quá : “Ha ha ha ha, không gọi Dương Quá vậy nên gọi là gì bây giờ? Gọi Doãn Chí Bình thấy sao?”(trong Thần điêu hiệp lữ, Doãn Chí Bình là kẻ cưỡng hiếp Tiểu Long Nữ)

Tiểu Long Nữ : “…”

Tiếu Lang cả gương mặt run rẩy hoảng sợ nói với Vương Mân “Anh của ông muốn cường bạo tui kìa!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Làm sao bây giờ?”

Vương Mân trầm mặc, quay đầu nhìn về máy mình, gửi tin cho anh hai “Hai, đừng đùa giỡn cậu ấy…”

Dương Quá : “Sao vậy? Bạn gái mày hả?”

Âu Dã Tử : “Đương nhiên không phải!”

Dương Quá : “Ha ha, vậy sợ cái gì?”

Âu Dã Tử : “…”

Vương Mân nhìn Tiếu Lang, nói “Hay là cậu nói với lão cậu là nam đi.”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Tui là nam đó.”

Dương Quá : “…”

Bên máy tính Vương Mân, màn hình trò chơi góc dưới đột nhiên lóe sáng “Em trai, bạn học kia của mày là nam hả?”

Âu Dã Tử : “Ừ.”

Dương Quá : “Kháo… sao tự dưng nó lại chơi acc nữ?”

Âu Dã Tử “…Hình như là khát vọng được người ta chiếu cố.”

Dương Quá : “…”

Trên màn hình máy tính, tên Dương Quá đột ngột đen đi, tên Phong Hỏa lại sáng lên.

Phong Hỏa : “Uy, tiểu học đệ, mới nãy hiểu lầm ngại ghê. Đi thôi, cùng anh đi giết quái.”

Tiểu Long Nữ : “Ồ.”

Phong Hỏa : “Mau lên, còn lề mề ở đó nữa.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Vương Kỳ dắt theo Tiểu Long Nữ, thăng mấy cấp, sẵn tiện dạy luôn cách dùng bàn phím điều khiển hành động nhân vật, sẵn tiện ở dã ngoại giết mấy con quái để luyện tập cách điều khiển. Vương Mân ra phó bản, tiếp nhận công tác “bảo mẫu” của anh mình để lại.

Phong Hỏa gửi tin sang, nói “Bạn học của mày ngốc như vậy, làm sao thi đậu vào Hoa Hải được hay vậy?”

Âu Dã Tử : “…Có thể là vận khí tốt đi.”

https://thuviensach.vn

Phong Hỏa : “Kêu nó thăng cấp mau lên, lần sau mang hai đứa mày đi sang khu Thương Long, chơi một lát rồi sớm về trường đi, đừng ham chơi quá.”

Âu Dã Tử : “Ừ, về bây giờ.”

Chơi được ba giờ, thao tác của Tiếu Lang thuần thục không ít, bị Vương Mân thúc giục hai ba lần mới lưu luyến không rời mà thoát khỏi thế giới ‘ Hiệp Minh ‘.

◊◊◊

Trên đường trở về, Tiếu Lang cực kỳ hưng phấn, lúc bước đi liền nhảy nhót nhảy nhót, ngay cả mấy lọn tóc ở sau gáy cũng nhếch lên “Anh của ông lợi hại thật nha, mười mấy con thụ yêu bị một cái trận pháp của ổng roẹt một cái giết hết trơn luôn.”

Vương Mân nói “Mấy con thụ yêu đều là quái cấp thấp, lão là kiếm khách trung cấp, không thể một chiêu giết hết mới là lạ…”

“Ồ! Ồ!” Tiếu Lang bừng tỉnh đại ngộ “Cao nhất là cấp mấy a?”

Vương Mân đứng trong tiệm, gọi hai ly trà sữa mang về, nói “100 cấp, bất quá từ 50 cấp trở về sau không coi trọng cấp bậc lắm, danh hiệu mới là trọng yếu. Ví dụ như chú tạo sư sau 50 cấp có thể bắt đầu học được kỹ năng rèn, thăng cấp lên công tượng làm ra vũ khí có thể bán được tiền… Sau khi thăng lên cao cấp công tượng rồi thì, cơ bản là phải dựa vào nạp tiền mới có thể thăng nữa, cao nhất là thập cấp thần tượng, server này chưa có thập cấp thần tượng… nhưng mà có một vị Thánh Kiếm Sĩ cửu cấp cùng một Thánh Dược Sư bát cấp, hai người này coi như lợi hại nhất cả server đi, một người đứng đệ nhất cao thủ bảng, một người đứng đệ nhất tài phú bảng. Hai người bọn họ mỗi người tạo một môn phái, cơ hồ sở hữu cao thủ thần cấp đều vào hai phái đó, hai cái môn phái lúc nào cũng đấu tới đấu lui…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngắt lời, nói “Còn có môn phái đối lập nữa! Ông có tính gia nhập không?”

Vương Mân “Ừ, quần chiến cũng rất kích thích, bất quá chúng ta nói này đó vẫn là còn sớm, anh của tớ chơi cả mùa hè mới lên được trung cấp kiếm khách thôi, chơi trước đi rồi tính sau…”

Tiếu Lang thực chờ mong, hai người về tới trường học, Vương Mân nói “Cậu đi căn-tin trước đi, một lát tớ lại sau.”

Tiếu Lang hỏi “Ông đi đâu thế?”

Vương Mân quơ quơ thứ đang cầm trên tay “Đưa trà sữa cho Tư Tinh.”

Hiện tại là hơn 6 giờ, cũng đã qua thời điểm dùng cơm của học sinh, Tiếu Lang gọi món ăn, trứng xào cà chua cùng thịt kho tàu cà chua, lại mua thêm hai que xiên nướng, định bụng mời Vương Mân ăn.

Vương Mân đi rồi quay trở lại, tìm thấy bàn Tiếu Lang ngồi liền bước tới ngồi ở ghế đối diện, vừa ăn vừa nói chuyện.

Tiếu Lang “Cái tên Phong Hỏa gì đó là anh ruột của ông sao?”

Vương Mân “Ừ, lão tên Vương Kỳ.”

Tiếu Lang “A, là người mà ông nhắc tên với ông chủ tiệm ha… Ủa mà sao ông chủ tiệm đó lại biết anh của ông?”

Vương Mân “Lão cũng tốt nghiệp trường này ra.”

Tiếu Lang “Cũng từng học Hoa Hải? Thảo nào… anh ông hơn ông mấy tuổi vậy?”

Vương Mân “Ba tuổi, năm nay vừa lên Đại học.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Đại học nào thế?”

Vương Mân “Tây Đại.”

Tiếu Lang “Wow~~ Tây Đại? Trường nổi tiếng nha!”

Vương Mân “Bình thường, lão vốn là thi hỏng mà.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Vốn dĩ thành tích của lão có thể vài được Khoa Đại, nhưng lúc thi lên cao đẳng lại phát huy thất thường, bị trượt khỏi mười tên đứng đầu.”

Hoa Hải có cái truyền thống, hàng năm những học sinh nào thi lên cao đẳng đều sẽ được xếp hạng một lần toàn trường, cũng coi như là một loại thi thử, trên cơ bản, hạng trên một trăm có thể vào trường tốt, hạng trên hai trăm có thể vào trường trọng điểm.

Khoa Đại là tên gọi tắt của trường Đại học Khoa Kỹ tổng hợp toàn quốc, danh tiếng lan xa, nghiễm nhiên trở thành thánh địa của trường Đại học trong cảm nhận của học sinh cả nước…

Dù cho có là trung học Hoa Hải đi nữa, số học sinh các lớp có thể vào được Khoa Đại cũng chỉ là đếm trên đầu ngón tay.

Tiếu Lang không nói gì, dùng đôi đũa chọt chọt mấy mẩu cà chua trong đĩa nhựa, đối với tiền đồ tràn ngập sầu lo.

Cậu bây giờ đứng hạng 281 toàn trường, 281 đó… có thể vào được trường nào chứ? Trường tốt là nghĩ cũng đừng nghĩ, trọng điểm cũng đừng hi vọng… Nếu tiến bộ chút, nói không chừng có thể chen vào chuyên nghiệp hạng hai trong trường Đại học hạng nhất, còn nếu như vận khí

https://thuviensach.vn

không được tốt thì… chuyên nghiệp hạng nhất trong trường Đại học hạng hai… vậy.

Tiếu Lang "Ai… Một lát nữa chúng ta cũng đi phòng tự học đi."

Vương Mân "??"

Tiếu Lang "Dậy sớm chim chóc mới có sâu để ăn."

Vương Mân "Dậy sớm sâu đều bị chim ăn."

Tiếu Lang "…"

◊◊◊

Buổi tối, Tiếu Lang ôm mấy quyển sách giáo khoa lon ton đi phòng tự học, nhưng chưa tới nửa giờ lại chui vào cửa ký túc xá lại.

Vương Mân "??"

Tiếu Lang oán giận nói "Phòng tự học bự nhất thư viện cư nhiên đầy nhóc người! Thực sự không hiểu nổi a! Hiện tại mới vừa khai giảng a!!!"

Vương Mân "Cậu ở ký túc xá xem sách cũng được, có ai quấy rầy đâu."

Tiếu Lang chỉ vào Vương Mân "Ông nằm ở trên giường xem tiểu thuyết võ hiệp kìa!" Quả thực khiến người ta giận sôi mà!!!

Vương Mân bỏ sách xuống "Tớ đây cũng đi học được chưa!"

Tiếu Lang vẫn là từ lỗ mũi hừ hừ ra mấy cái, kéo ghế ra ngồi xuống, lật sách vật lý năm nhất ra.

Vương Mân tay chống cằm, cầm một cây viết bi lật sách tô tô vẽ vẽ cái gì đó, tốc độ lật rất nhanh, chỉ nửa giờ liền lật đến hơn nửa cuốn sách.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang kinh ngạc nhìn cậu ta “Ông xem sách nhanh như vậy? Bài đều chuẩn bị xong hết rồi sao?”

Vương Mân nhìn nhìn quyển sách trên bàn của Tiếu Lang, vẫn còn đang bồi hồi ở chương thứ nhất…

“Xem chậm vậy, bộ cậu tính thêu hoa lên đó a?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Cậu xem kiểu gì thế?”

Tiếu Lang “Xem từng câu từng câu a…”

Vương Mân nói “Xem sách vật lý chứ có phải xem tiểu thuyết đâu, mấy kiểu sách giáo khoa này biên soạn theo lối tư duy có thể là không đồng khớp với lối tư duy của cậu, vậy mà cậu xem theo kiểu từng câu từng câu, xem lát hồ đồ luôn.”

Tiếu Lang “??”

Vương Mân thở dài “Cậu làm cách nào thi đậu vào Hoa Hải vậy?”

“…” nhiều lần lập đi lập lại bị hoài nghi chỉ số thông minh cùng năng lực, Tiếu Lang phẫn nộ rồi “Bạn gái của ông vào ban thực nghiệm kìa!”

“Cái gì?” Vương Mân có chút ngốc, không phải đang nói chuyện Tiếu Lang có chút chậm chạp sao, liên quan gì đến chuyện bạn gái mình ở ban thực nghiệm chứ?

“Vậy tức là ông cũng không lợi hại là mấy a, nếu không tại sao không vào đó đi? Ngay cả bạn gái của mình còn vào được kia kìa!” Tiếu Lang gân cổ ồn ào, vành tai đỏ bừng, tựa như một con mèo đang xù lông.

https://thuviensach.vn

Vương Mân sửng sốt “Cái cậu này, lối suy nghĩ tại sao lại nhảy tới nhảy lui như thế…”

“Hừ!” Tiếu Lang ngoảnh mặt đi, hung hăng lật sách.

Vương Mân xấu hổ vươn tay lên, dừng lại một lát giữa không trung, rồi mới đáp xuống vỗ vỗ vai cậu.

“Hừ…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Liêu Tư Tinh cũng nói với ông là không vào được thực nghiệm ban đúng không?”

Vương Mân: “&%￥#@…”

Tiếu Lang “Biết tự tôn của nam nhân bị tổn thương có bao nhiêu khó chịu chưa!”

Vương Mân “…Nhỏ không có nói.”

“Xì~” Tiếu Lang liếc mắt nhìn ai đó, tỏ vẻ không hề tin tưởng.

Vương Mân vừa bực mình vừa buồn cười “Được rồi… là tại tớ sai.”

Tiếu Lang vẫn như cũ hầm hừ, nhưng đầu lại cúi cúi, một bộ…đang được trấn an.

Vương Mân “…”

Về sách vật lý, chung quy là kiểu gì cũng xem không vào, Tiếu Lang liền bực bội đẩy sách sang chỗ khác. Lúc này, ngoài hành lang đột nhiên truyền đến thanh âm nói chuyện nhao nhao, tiếp theo liền thấy cửa phòng

https://thuviensach.vn

ký túc xá bị đẩy ra, có hai tên nam sinh bước vào, chính là hai tên bạn cùng phòng còn lại của Tiếu Lang và Vương Mân.

---

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Phương pháp học tập đảo điên truyền thống

.

Một nam sinh với gương mặt tròn tròn beo béo thịt hơi giật mình, sau đó lập tức thân thiện chào hỏi "Hai~"

Nam sinh còn lại trên mũi đeo kính, khóe miệng có chút nâng nâng, vừa định lên tiếng chào hỏi, lại tựa như phát giác không khí trong phòng ký túc xá có chút quỷ dị, liền im miệng không lên tiếng.

Nam sinh mặt beo béo khóe miệng hơi giật giật, tiếp tục nói cho xong "Tớ tên là Cố Thuần."

Vương Mân "Cố Thuần?"

Cố Thuần gật gật đầu "Phải, Cố Thuần…"

Vương Mân sắc mặt quỷ dị, nam sinh bốn mắt nhịn không được phá lên cười "Không phải cố thuần của đảm cố thuần, là cố của chiếu cố, thuần của thuần hậu."[7]

Vương Mân gật gật đầu "Xin chào, tớ tên Vương Mân."

Bốn mắt nam sinh nói "Tớ là Nhạc Bách Kiêu, nhạc của khoái nhạc, bách kiêu của kiêu dũng bách chiến."

Cố Thuần bước lại bàn học của mình, bỏ sách xuống "Hai người làm gì thế, sau khi tập họp buổi sáng xong liền không thấy hai người đâu, vốn định

https://thuviensach.vn

là giữa trưa trở về phòng cả đám đi căn-tin ăn một bữa vậy mà…”

Tiếu Lang thành thực định bụng muốn biện bạch cái gì, nhưng bị Vương Mân liếc nhìn một cái, giành nói “Bọn này chỉ là tùy tiện đi dạo một chút.”

Nhạc Bách Kiêu có vẻ như cảm thấy hứng thú đối với Vương Mân, liền lập tức đáp lời “Cậu biết cái đảm cố thuần kia sao? Sinh vật năm hai mới học tới mà, cậu biết?”

Vương Mân cười cười nói “Không có gì, thường thức hàng ngày thôi.”

Cố Thuần “…”

Nhạc Bách Kiêu cùng Vương Mân rất nhanh liền tụm lại một chỗ, hỏi han lẫn nhau thành thích thi lên cao trung. Thành tích điểm thi lên cao trung của Nhạc Bách Kiêu cũng tương đối khá, 586 điểm, xếp hạng 98, nghe đồn vốn dĩ là muốn vào ban ưu tú, đáng tiếc là lúc thi lên cao trung thì môn ngữ văn viết có điểm không ổn định lắm, điểm không tốt…

Tiếu Lang nhỏ giọng hỏi Cố Thuần “Viết văn viết kiểu gì mà thành ra không ổn định dzậy?”

Cố Thuần nói “Cậu ta bảo bình thường mấy lúc thi kiểm tra trong trường, viết văn luôn luôn được điểm cao nhất, còn lúc thi lên cao trung thì viết điểm thấp đi rất nhiều, 30 điểm chỉ đạt được khoảng 20 thôi, nếu nhưng phát huy như lúc bình thường, ít ra cũng trên 590 điểm, có thể vào ban ưu tú…”

Tiếu Lang hồi tưởng, nhớ lại lúc thi lên cao trung, đề mục của phần viết văn là “Viết lại một lần thể nghiệm nan kham nhất của bản thân.”, đề này tính ra có thể viết ra khá là nhiều đó chứ, thí dụ có thể kể đến như năm cấp hai đi học trễ, bị phạt đứng trước toàn trường, hay thí dụ như khi lên sơ trung, không cẩn thận thi nhầm vào trung học Thập Tam… vân vân và vân vân…

https://thuviensach.vn

Ai, mình thi được 570 điểm, chia đều ra trung bình mỗi môn được cỡ 95 điểm… Tên kia 591 điểm, biến thái cỡ nào mới có thể thi được ngần ấy điểm a!!

Cố Thuần hỏi "Cậu tên gì, thi được bao nhiêu?"

"Tui tên Tiếu Lang, hầy, không tốt, điểm không tốt…" Tiếu Lang khiêm tốn xua xua tay "Mới có 570, không thể so với mấy bạn được."

"Hắc, không sao không sao, còn có tui lót sàn cho cậu nè, tui vốn dĩ là đậu vớt, 556 điểm, hạng 394, toàn trường đếm ngược hạng 6…" Cố Thuần sờ sờ ót.

Tiếu Lang an ủi vỗ vỗ bả vai Cố Thuần, tự dưng có một loại cảm giác đồng bệnh tương liên, hai ta cùng mệnh, nói "Hai người buổi tối đi tự học sao?"

Cố Thuần "Là Nhạc Bách Kiêu bảo tui đi a, dù sao cũng không có việc gì làm, nên đi cùng cậu ấy luôn."

◊ ◊ ◊

Chín giờ rưỡi, Tiếu Lang đi nhà vệ sinh công cộng rửa mặt, sau khi trở về vẫn còn thấy Nhạc Bách Kiêu cùng Vương Mân tán gẫu với nhau. Đề tài tán gẫu xoay quanh những sở trường mà bản thân am hiểu, sau lại nói về dự định tiến độ học tập, còn nhắc đến việc thành lập đội bóng rổ khi học tiết thể dục. Vương Mân chơi ở vị trí tiền đạo, Nhạc Bách Kiêu lại am hiểu hậu vệ… Hai người bọn họ, tựa hồ có loại cảm giác hận vì gặp nhau quá muộn…

Tiếu Lang nói "Còn chưa đi ngủ a?"

Nhạc Bách Kiêu nhìn đồng hồ "Cậu mấy tuổi vậy? Chỉ có con nít mới đi ngủ sớm như vậy!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Vương Mân hòa giải, nói "Thôi vậy, tán gẫu hưng phấn quá buổi tối không ngủ được, ngày mai mới tiếp tục nói đi."

Nhạc Bách Kiêu đứng dậy, không chút tình nguyện đi ra ngoài rửa mặt "Cũng đúng, ai, cuộc sống ký túc xá chính là phiền toái, ở nhà muốn ngủ mấy giờ thì ngủ mấy giờ."

Tiếu Lang cảm thấy tính cách Nhạc Bách Kiêu có chút làm người khác không ưa được, cái kiểu người mà ngay cả "Một thể nghiệm nan kham nhất" cũng đều viết không xong, nhất định là người cực kỳ tự đại tự mãn, kiểu người mà cuộc sống chuyện gì cũng xuôi chèo mát mái từ nhỏ đến lớn, hừ!

Vương Mân rửa mặt, sau đó đánh răng xong xuôi, trở về bắt gặp Tiếu Lang trùm cái mền đến hơn phân nửa cái đầu, khóa toàn thân ở trong mền, cuộn lại rúc vào một góc, chỉ lộ ra đỉnh đầu đầy tóc xù xù.

Vương Mân "…"

Mười giờ hơn, cả đám đều leo lên giường, cách thời gian tắt đèn còn khoảng một giờ. Nhạc Bách Kiêu tai đeo headphone nằm trên giường lẩm nhẩm tiếng Anh, Vương Mân tiếp tục xem tiểu thuyết võ hiệp, Cố Thuần nằm một lúc, bắt đầu vang tiếng ngáy.

Tiếu Lang trước giờ trên cơ bản đều đúng giờ đi ngủ, cho dù hiện tại thêm một Nhạc Bách Kiêu lẩm nha lẩm nhẩm, dưới đồng hồ sinh học mạnh mẽ điều lệnh cũng cảm thấy hơi buồn ngủ. Lúc này, Nhạc Bách Kiêu bỗng nhiên dùng âm điệu cổ quái hỏi "Vương Mân, cậu có bô không?[8]"

Vương Mân "…Bạn gái?"

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu lúc này hiển nhiên đã nổi lên tâm tư dạ đàm "Phải a, cậu bộ dạng suất như vậy, lại học Nhất Trung, không lẽ không ai theo đuổi?"

Tiếu Lang mơ mơ màng màng mà nghĩ, Vương Mân học Nhất Trung sao?

Nhất Trung quả thực rất tốt, vốn dĩ tự thân nó cũng có cấp cao trung, là trường có chỉ số học sinh muốn vào cao trung cao chỉ thua Hoa Hải, có một số học sinh không thích ứng được việc học nội trú đều lựa chọn Nhất Trung.

Vương Mân "Ừ, bạn gái tớ ở Thập Tam"

Nhạc Bách Kiêu "Ha, cái ni cô am đó?"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "…"

Nhạc Bách Kiêu "Một thằng bạn của tớ bảo chỗ đó là Di Hồng Viện, mỗi lớp đều có một vài tên Cổ Bảo Ngọc đàn bà muốn chết, tớ cảm thấy nữ nhân hắn là nên cùng nam nhân tiếp xúc một chút, túm tụm một chỗ như vậy tin tức cũng không lưu thông, chẳng giống cái am ni cô là gì… A, ngại thật nha, không có nói bạn gái cậu, bạn gái cậu cũng học ở trường này sao?"

"…Ừ, nhỏ học ở ban thực nghiệm." Vương Mân dựa lưng vào gối đầu, theo bản năng hơi nghiên người qua nhìn Tiếu Lang, thấy người nọ vẫn duy trì tư thế lúc nãy, chẳng qua cái đầu xù xù lúc này lại hơi hơi rúc vào trong mền.

Nhạc Bách Kiêu "Cái gì? Ban thực nghiệm? Bạn gái cậu là thần thánh phương nào a!!"

https://thuviensach.vn

“Suỵt…” Vương Mân nói “Nhỏ giọng lại dùm chút, bọn họ ngủ rồi, ngày mai mới nói tiếp đi.”

Nhạc Bách Kiêu rõ ràng là đang hưng trí dạt dào lại bỗng nhiên bị đánh gãy, có chút khó chịu, thu người lại ngồi học tiếng Anh một chút, cũng ngủ.

Vương Mân khép tiểu thuyết lại đặt ở cạnh gối đầu, nằm xuống, lại phiêu mắt liếc qua nhìn Tiếu Lang, Tiếu Lang lúc này lại để lộ nửa cái đỉnh đầu ra khỏi cái mền.

Vương Mân “…”

◊ ◊ ◊

Sáng hôm sau, Vương Mân là người đầu tiên thức dậy, bắt gặp Tiếu Lang ngửa người hình chữ đại nằm thẳng cẳng, hai tay vươn thẳng, một xỏ qua cái lan can giường, tay còn lại bàn tay hơi co co lại đặt gần đỉnh đầu. Cả drap giường lẫn chăn mền đều bị cuốn xoắn lại như cái bánh quẩy, bị đạp dồn lại ở góc giường, áo ngoài với cái hình mèo máy in trên áo hơi nhấc lên, lộ ra bụng trắng nhỏ, nhích xuống chút nữa là nội khố màu xam xám, chân đùi ở hơi ẩn hơi hiện loáng thoáng…

Vương Mân hít sâu hai cái, xoay người rời giường, lúc đánh răng chằm chằm nhìn vào gương, đại não có phần trống rỗng.

Sáu giờ rưỡi, chuông ký túc xá reo vang, chuông này là chuông gọi các học sinh rời giường.

Vương Mân bưng chậu rửa mặt trở về, ở cửa đụng phải Cố Thuần đang tính ra ngoài rửa mặt, hai người gật đầu coi như chào nhau một cái, lúc này Nhạc Bách Kiêu cũng đã rời giường, đang mặc quần áo, Vương Mân vừa gấp mền lại, vừa liếc mắt nhìn Tiếu Lang đang ngủ tựa như lợn chết.

“Uy, dậy đi…” Vương Mân bước qua, vỗ vỗ vai cậu.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nghiêng người tránh tránh tay Vương Mân, sờ soạng kéo cái mền trùm đầu lại kín mít, toàn thân cao thấp chỉ có cái mông kèm nội khố lộ ra bên ngoài.

Vương Mân "…"

Lúc Nhạc Bách Kiêu rời giường đặc biệt im lặng, không hề huyên thuyên liên tục mồm miệng như tối hôm qua, rất là trật tự rõ ràng mặc quần áo vào rồi xếp mền gối lại, xong mới đi rửa mặt thu thập này kia, ánh mắt trống rỗng, biểu tình cứng ngắc, tựa hồ linh hồn vẫn còn đang ngủ say, nhưng thân thể đã bắt đầu hành động.

Cố Thuần sau khi trở về, nói "Tiếu Lang còn chưa dậy nữa hả?"

Sáu giờ bốn mươi phút, chuông reo lần thứ hai, Vương Mân túm kéo cái mền của Tiếu Lang "Tiếu Lang, tỉnh dậy mau!"

Tiếu Lang cùng Vương Mân triển khai một hồi giằng co xem ai đoạt được cái mền, Vương Mân lập trường kiên định mà trừng trừng mắt nhìn cậu ta, Tiếu Lang túm túm góc chăn, từ cổ họng phát ra một tiếng bất mãn nho nhỏ, tựa như đứa nhỏ đang làm nũng.

Vương Mân "…."

Tiếu Lang mơ mơ màng màng mở to mắt, ngồi dậy "….Mấy giờ rồi?"

Vương Mân "Sáu giờ bốn mươi lăm, mau đậy đi, bảy giờ ăn sáng, bảy giờ rưỡi bắt đầu tiết tự học sáng!"

Nhạc Bách Kiêu đã cầm sách vở rời khỏi phòng, Cố Thuần nói "Tui cũng đi trước nha, một hồi gặp nhau ở căn-tin."

Vương Mân bất đắc dĩ mà nhìn Tiếu Lang vẫn ngồi ì trên giường, hai mắt vô thần, giơ lên một tay vỗ vào ót Tiếu Lang "Tỉnh mau!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang bị vỗ như thế giật mình tỉnh, lăn lốc bò xuống giường, xỏ dép vào liền bắt đầu xông ra ngoài, bả vai đụng vào khung cửa liền “ai da” một tiếng, ổn định lại cước bộ, lắc lư lắc lư hướng về phía toilet mà đi.

◊ ◊ ◊

Trung học Hoa Hải có một đặc điểm không giống với nơi khác, chính là bài tập. Khác với các trường trung học khác, hết tiết học giáo viên mới bắt đầu cho học sinh bài tập, giáo viên Hoa Hải mỗi khi bắt đầu tuần mới đều sẽ đem hết tất cả bài tập của cả tuần nhất nhất phát hết một lần, sau đó trước lúc nghỉ tự do ngày thứ bảy bắt buộc phải nộp lại. Học sinh được cho phép làm bài tập khi đang trong tiết, nếu như tự mình đã tự học qua một lần, hoàn toàn không cần thiết phải lãng phí thời gian mà nghe giảng lại một lần nữa.

Anh hai của Vương Mân đã dặn dò cậu trước chuyện này, nhất định phải tự mình tự học trước, thứ hai đến thứ tư phải làm xong hết thảy bài tập được phát, còn lại vài ngày củng cố những vấn đề còn vấp váp hoặc chưa hiểu, đồng thời tự làm ra tổng kết tương ứng cho cả tuần.

Cũng khó trách ngày hôm qua chỉ mới vừa khai giảng đã có nhiều học sinh đi tự học như vậy, bất quá mặc dù là như thế, cũng chỉ có một số ít học sinh có thể lập tức thích ứng được mà quen với hình thức học tập siêu gò bó này.

Điển hình như Tiếu Lang, liên tiếp ba ngày, cao thấp hai mươi bốn tiết học tới tấp mà đến, khiến cậu hoàn toàn triệt để mờ mịt.

Đi học phải giữ vững tinh thần, cẩn thận nghe giảng, tan học lại phải liều mạng đuổi bài tập, trong não hoàn toàn hỗn độn, căn bản không biết cái nào đã học qua, cái nào còn chưa học tới, mà bài tập lại không thể lưu toàn bộ đến thứ sáu làm một lượt, còn để cứ như vậy mà tiếp tục, sẽ chết người a!

https://thuviensach.vn

Còn Vương Mân, hiện tại cậu ta đã sớm làm xong toàn bộ bài tập của tuần này.

Tiếu Lang nhìn cậu ta, ánh mắt tựa như đang nhìn người ngoài hành tinh vậy, vừa nhìn vừa lật tập vừa xẹt xẹt viết đáp án "Ông đều xong?"

Vương Mân "Ừ, không biết thì lật sách." Nhìn thấy vẻ mặt thống khổ của Tiếu Lang, Vương Mân lại nói "Giáo viên trên lớp giảng rất chậm, mỗi tiết học chỉ có thể giảng một phần nhỏ, nếu như cậu chạy theo tiến độ của giáo viên bộ môn, khi bắt tay vào làm bài tập sẽ cảm thấy rất cố hết sức."

Tiếu Lang "Vậy phải làm sao?"

Vương Mân nói "Cậu trước hết nên tự học một lần."

Tiếu Lang không nói gì, tự học chứ đâu phải thơ Đường, nói một lần là một lần?

Vương Mân nhìn cậu, đẩy bài tập sang một bên, nói "Cậu lấy sách Vật Lý ra đây, tớ nói cậu nghe khái quát đơn giản một chút."

Tiếu Lang ngoan ngoãn mở sách ra, nghe Vương Mân nói "Phần đầu sách chủ yếu nói đến ba định luật của Newton, thứ nhất, lực là nguyên nhân thay đổi trạng thái chuyển động của vật thể, thứ hai, định luật chuyển động Newton (F=ma) m là khối lượng, a là gia tốc, gia tốc nghĩa như mặt chữ của nó, là đơn vị thay đổi tăng hoặc giảm bao nhiêu của vận tốc theo thời gian. Thứ ba, lực tác dụng tương đương với lực phản tác dụng, nói nôm na là tớ đánh cậu một chút tương đương giống như cậu đánh tớ một chút, tay của tớ cũng sẽ đau… Hiểu không?"

Tiếu Lang "Ừ…"

Vương Mân tiếp tục nói "Có lực liền có chuyển động, chương thứ hai là chuyển động thẳng đều, cùng với chương thứ năm chuyển động tròn đều

https://thuviensach.vn

gộp chung lại mà học, cứ tưởng tượng nó giống như hàm số, cậu bị kéo về hướng trục x, tớ bị kéo về hướng trục y mà đi, tốc độ của hai chúng ta đều giống nhau, thì nó là hàm bậc một, còn nếu tốc độ của cậu gấp hai lần tớ, vậy nó là hàm bậc hai."

Tiếu Lang gật đầu, hàm bậc một cùng hàm bậc hai đều là toán học học ở sơ trung.

Vương Mân lại nói "Cho nên, chuyển động thẳng đều chính là hàm số bậc một, chuyển động tròn đều chính là hàm số bậc hai, không khó đúng không? Phần sau là năng lượng…"

Tiếu Lang có điểm mờ mịt, này cũng coi như hơn phân nửa quyển sách, Vương Mân nói chưa tới mấy câu đã xong rồi.

Vương Mân "Cậu trước hết phải đem logic của những tri thức này liên hệ với lối tư duy của bản thân mình cho nó khớp nhau đã, cậu xem đi, chương thứ nhất, lực là gì, phân tích về lực, những cái này hồi sơ trung có học qua, lên cao trung chỉ là đi sâu vào một chút thôi, tổng cộng sáu tiết, ước chừng là học khoảng một tuần, tự cậu xem một lát không tốn bao nhiêu thời gian, nhưng khả năng thi ra cái này rất ít, vậy tức là đa phần đề thi đều sẽ liên hệ đến một vài tri thức ở các phần sau. Lúc cậu thi, đoán đề, nguyên lý lẫn phân tích đều có thể trực tiếp bỏ qua. Công thức trong định luật thứ hai của Newton, cậu không cần quan tâm làm cách nào mà có nó, chỉ cần cam chịu nó là đúng nhớ kỹ là được."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Tớ toàn như vậy, một khi có đề mục, những cái gì cảm thấy không hiểu, mới phải lật lại sách nhìn kỹ quá trình suy luận, sau đó nghiên cứu lại những hoàn cảnh mà sách vật lý đề cập… Lúc này đây, đã biết rõ kiến thức nằm ở chỗ nào, sau đó cẩn thận đọc kỹ một chút, liền dễ dàng hấp thu, nhớ kỹ."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang có chút sững sờ, phương thức học tập của Vương Mân hoàn toàn đảo điên tập quán truyền thống từ trước tới giờ của cậu, chính mình vốn dĩ vẫn luôn một mực chăm chăm nghĩ đến phải đuổi theo tiến độ trên lớp của giáo viên, mỗi ngày củng cố một chút tri thức mới có thể học tốt, còn Vương Mân lại học theo kiểu rộng rãi không giới hạn quăng lưới khắp nơi mà học tập mọi thứ… như vậy thực sự có thể sao?

Dùng xong bữa chiều, Nhạc Bách Kiêu gọi Vương Mân cùng đi tự học, Vương Mân bảo hẹn bạn gái, Nhạc Bách Kiêu hi hi ha ha trêu chọc một phen, sau đó có chút thất vọng mà kéo Cố Thuần cùng đi.

Tiếu Lang trở về ký túc xá, dựa theo phương pháp mà Vương Mân nói học, quả nhiên có hiệu quả. Trước kia các loại tri thức trong đầu đều là rất vụn vặt rời rạc, không nghe Vương Mân nói, căn bản không thể nối liền với nhau được. Hiện tại, trong đầu cậu dần dần có lối tư duy của riêng miềnh, sẽ bắt đầu đi nghĩ nơi này một khối có liên hệ gì với một khối nơi kia, như vậy sẽ không bị thầy cô trên lớp nắm mũi dẫn đi nữa…

Chẳng lẽ, đây là phương pháp chủ động học tập trong truyền thuyết sao?

◊ ◊ ◊

Chẳng bao lâu, Vương Mân trở lại.

Tiếu Lang hỏi “Ông không cùng Liêu Tư Tinh tự học sao?”

Vương Mân “Ban thực nghiệm thống nhất buổi tối đều là bị quản trong phòng học.”

…Thật đáng thương.

Tiếu Lang lại hỏi “Ông có gặp người ta không?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân cười cười, từ trong ba-lô lôi ra một xấp bài tập, nói “Ừ, hỏi nhỏ mượn cái này.”

Tiếu Lang khiếp sợ “Ông làm bài tập dùm người ta sao?”

Vương Mân “Không, bảo nhỏ copy ra một bản khác dùm, nhàm chán làm chơi thôi.”

Tiếu Lang “…”

Nhàm chán làm chơi… không phải người mà!

“Đừng nói cho người khác biết.” Vương Mân nghiêng đầu nhìn Tiếu Lang “Xem sách sao rồi?”

Tiếu Lang sờ sờ cái mũi “Hắc, rất có hiệu quả.”

Vương Mân “Ừ, cậu xem tiếp đi, không hiểu hỏi tớ.”

Tiếu Lang “Ồ….”

Vương Mân làm bài một lát, nói “Ban thực nghiệm cho bài tập quả nhiên khó chết đi… Biến thái!”

Tiếu Lang trong đầu yên lặng mà nghĩ, biến thái ông còn làm, ông càng biến thái hơn.

Tiếu Lang xem xong nửa quyển sách Vật Lý, bắt đầu lôi bài tập ra làm, vừa làm vừa hỏi Vương Mân “Ông muốn vào ban thực nghiệm sao?”

Hoa Hải có một chế độ cạnh tranh rất tàn khốc, mỗi cuối một học kỳ, toàn trường đứng nhất sẽ đổi chỗ với người xếp hạng chót ban thực nghiệm (ban thực nghiệm không tham dự vào xếp hạng toàn trường trong năm học). Bất quá, toàn trường hạng nhất trên cơ bản đều là học sinh trong lớp ưu tú, không có dây mơ rễ má gì tới ban bình thường cả.

https://thuviensach.vn

Vương Mân vùi đầu giải đề, qua khoảng hai phút mới trả lời "Không định."

Tiếu Lang "Tại sao?"

Vào ban thực nghiệm là ổn định chắc việc tiến vào trường tốt, toàn trường chỉ có mười cái danh ngạch tuyển thẳng, tám chỗ là dành cho ban thực nghiệm, hai chỗ còn lại là dành cho ban ưu tú.

Vương Mân "Không tự do."

Tiếu Lang "Kỳ thực, tui vừa mới cảm giác ra…"

Vương Mân "Cái gì?"

Tiếu Lang "Thực lực của ông hẳn là không kém so với học sinh ban ưu tú."

Vương Mân cười cười, không trả lời.

◊ ◊ ◊

Buổi tối, mười giờ, Nhạc Bách Kiêu trở lại phòng, Vương Mân đang giảng đề cho Tiếu Lang, Nhạc Bách Kiêu chậc một tiếng "Đang làm gì vậy a, Vương Mân, không phải cậu bảo có hẹn với bô của cậu sao?"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "…"

———————————

https://thuviensach.vn

Chương 4

Em trai muốn rẽ vào con đường nghệ thuật

◊ ◊ ◊

Tối thứ sáu hoàn tất nộp bài tập, Tiếu Lang mệt đến mức ngã xuống giường liền vùi đầu ngủ, Vương Mân thì đi tìm Liêu Tư Tinh hỏi đề một chút.

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy, có một nhỏ bạn gái học trong ban thực nghiệm thực tốt biết bao… Nếu như mình cũng có một nhỏ bạn gái thành tích học tốt hơn so với mình, lại còn có thể dạy mình làm bài thì tốt quá rồi.

Buổi sáng thứ bảy, Vương Mân dậy muộn hơn so với bình thường. Tiếu Lang cả tuần đều là dậy muộn, nhưng hôm nay chưa đến bảy giờ liền tỉnh dậy. Cậu khẽ ngâm nga ca hát, cảm thấy cả người thực là thoải mái. Nghe nói có rất nhiều tên suốt đêm chong đèn pin đuổi bài tập, bởi vì 10 giờ sáng thứ bảy là kỳ hạn cuối cùng để nộp bài.

Một hồi sau, Vương Mân mới tỉnh lại, Tiếu Lang hỏi cậu ta có dự định gì không.

Vương Mân nhìn cậu, hỏi lại "Cậu thì sao?"

Tiếu Lang "Cũng chả có gì để làm, một lát nữa dọn dẹp đồ đạc một chút, ăn cơm trưa xong liền ai về nhà nấy, mạnh người nào tìm mẹ người đó."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Nhà ông ở chỗ nào nha?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Khu Đông.”

Tiếu Lang “Trung tâm thành phố nha, tui ở Thành Bắc, phải ngồi hơn hai tiếng xe công cộng.”

Vương Mân “Cũng không xa lắm.”

Tiếu Lang “Ùa, tốt hơn nhiều so với mấy đứa ở huyện lên… Bọn họ vẫn là ở lại trường sao?”

Vương Mân “Có lẽ, quay về nhà mệt hơn ở lại.”

Tiếu Lang gấp gấp chăn mền lại, tiếp theo gom mấy bộ quần áo cần giặt tẩy vào trong một túi to, dự định mang về nhà rồi giặt.

Vương Mân cũng rời giường đi rửa mặt, sau đó hai người cùng nhau đi căn-tin, Tiếu Lang nói “Mẹ tui chắc là sẽ làm cơm, nên để dành bụng một chút.”

Vương Mân hỏi “Cuối tuần mấy giờ cậu trở lại?”

Tiếu Lang “Có lẽ buổi tối, trước 8 giờ.”

Hai người ăn xong liền tự rời đi…

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang về nhà, trên bàn quả nhiên có thức ăn, đặt trong lồng cơm. Em cậu đang ở trong phòng tập đàn, nên không nghe thấy tiếng cậu mở cửa vào nhà.

Em trai của Tiếu Lang tên Tiếu Mông, nhỏ hơn Tiếu Lang hai tuổi, đang ở Nhất Trung học năm hai.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Tiếu Mông đi ra, liền nhìn thấy anh hai mình đang ngồi ở bàn cơm, ra sức ăn ngấu nghiến.

“Hai, về rồi!”

Tiếu Lang “ồm oàm” nuốt xuống một miếng thịt to, hỏi “Mẹ đâu?”

Tiếu Mông “Bận công việc rồi, Hoa Hải thế nào a? Hai được phân đến ban nào?”

Tiếu Lang bảo “Ban bình thường, mệt muốn chết đi, mệt như con cẩu ý…”

Tiếu Mông “Ha? 570 điểm mà vào ban bình thường?”

Tiếu Lang uống ực một hớp canh, nói “Xung quanh tao toàn là biến thái trâu bò không đó mày, à phải rồi, lớp tao có một đứa từ trường mày ra đó.”

Tiếu Mông “Tên gì?”

Tiếu Lang “Vương Mân.”

Tiếu Mông cả kinh, nói “Vương Mân? Ảnh cũng học ở ban bình thường?”

Tiếu Lang gật đầu “Phải a, sao vậy, mày biết tên đó hả?”

Tiếu Mông khoa trương nói “Cái gì mà biết với không biết! Ảnh là danh nhân của trường học tụi em đó biết không!!”

Tiếu Lang “….”

Tiếu Mông “Ba lần thi Olympic ảnh đều cầm giải nhất về, còn có một lần đoạt được giải bạc cuộc thi so tài phát minh khoa học kỹ thuật quốc gia dành cho thiếu niên nữa, vốn dĩ ảnh là được điều động nội bộ tuyển thẳng

https://thuviensach.vn

vào ban ưu tú của trường! Hoa Hải đến săn người, Nhất Trung không chịu buông, Hoa Hải từng tuyên bố không cần điều kiện, tuyển thẳng ảnh vào ban thực nghiệm, Vương Mân không đi, ảnh bảo lên cao trung không muốn tham gia thi đua gì nữa…"

Tiếu Lang "…" nói cũng đúng, đám người bên ban thực nghiệm kia toàn bộ đều là người máy thi đua.

Tiếu Mong tiếp tục nói "Tự ảnh thi, nói thi đậu vào nơi nào thì vào chỗ đó học, sau lại không biết ảnh thi được bao nhiêu điểm, nói chung về sau ảnh không ở lại trường."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Mông nói "À, ảnh còn là đội trưởng đội bóng rổ của trường nữa, nghe đồn trong trường có rất nhiều đứa con gái theo đuổi ảnh na ~"

"…??" Tiếu Lang thực buồn bực, hiện tại đang lưu hành loại con trai như Vương Mân sao??

Tiếu Mông cảm khái thán "Hoa Hải thực sự là ngọa hổ tàng long a, không ngờ một Vương Mân lợi hại đến thế cũng chỉ có thể tiến vào ban bình thường."

Tiếu Lang bất mãn nói "Ê ê, mày nói vậy hóa ra anh mày cũng rất lợi hại còn gì?"

Tiếu Mông hắc hắc một tiếng "Hai thôi, cũng tạm được, có thể là do em quen rồi, nên cảm thấy hai, cũng bình thường thôi."

"…" Tiếu Lang câm lặng trong chốc lát, hỏi "Mày cũng định thi vào Hoa Hải sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông ngẩn người, biểu tình dần trở nên nghiêm túc “Hai, nói với hai chuyện này nha, hai đừng nói lại với mẹ.”

Tiếu Lang “Nói đi.”

Tiếu Lông “Em định thi vào trường trung học mỹ thuật…”

Tiếu Lang trừng mắt “Mày điên hả! Mẹ không đời nào đồng ý đâu…”

Xã hội hiện tại, nhất là ở loại thành phố hạng hai này, thi vào trường thể dục hay nghệ thuật, trên cơ bản được cho là dành cho những người thành tích theo không kịp người khác mới tuyển chọn để vào.

Cha mẹ của Tiếu Lang đúng lúc lại thuộc về lớp người từng vượt qua những năm hỗn loạn của xã hội, không có cơ hội nhận cái gọi là giáo dục, lúc còn trẻ cũng là từ trong thôn lăn lộn đi ra, bán mạng làm công cho người khác, chậm rãi tích lũy tài sản, sau đó mới tự mình làm ăn buôn bán, cơ bản có thể coi như dựng nghiệp từ hai bàn tay trắng, nếm qua không ít đau khổ.

Thời điểm lúc Tiếu Mông đến trường, điều kiện trong nhà mới dần dần khá lên một chút, cho nên Tiếu mẹ mới để cho Tiếu Mông đi học đàn piano, học vẽ vời một chút, cảm thấy con mình nếu có thể đa tài đa nghệ một chút, bản thân liền có mặt mũi nhiều hơn. Nhưng là nếu để cho Tiếu Mông đi theo nghệ thuật chuyên nghiệp, tuyệt đối là không có khả năng bàn đến. Đối với bọn họ mà nói, cho con cái đến trường, đích đến cuối cùng chính là thi vào trường Cao đẳng, hoặc là thi đậu Đại học trọng điểm. Trong ấn tượng của họ, nghệ thuật sinh đều là những kẻ lêu lổng không đứng đắn, nhuộm tóc đủ màu sắc, lỗ tai thì xỏ một đống lỗ, cái loại người bộ dạng nam không ra nam mà nữ cũng không ra nữ, khiến cho ba của Tiếu Lang vừa nhìn liền cảm thấy khinh thường đến cực điểm.

Tiếu Mông có vẻ thực uể oải “Em biết…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Thành tích mày không kém, dư sức thi vào Hoa Hải, nói không chừng còn có thể vào được ban ưu tú, mắc cái gì phải thi vào trung học mỹ thuật?”

Tiếu Mông nói “Nhưng là em thích vẽ, muốn thi vào viện mỹ thuật…”

Tiếu Lang bảo “Thích thì thích, mày có thể coi nó như hứng thú riêng, thi vào viện mỹ thuật để làm cái gì!”

Tiếu Mông nói một câu “Hai không hiểu được đâu!” rồi, liền giống như giận dỗi mà xoay người trở về phòng mình.

Tiếu Lang “…” cậu sâu sắc cảm giác được bản thân mình làm anh, quá thực rất không đáng tin cậy.

◊ ◊ ◊

Buổi tối, cha mẹ một thân mỏi mệt trở về, ăn cơm xong Tiếu ba uống một chút rượu, rồi trở vào tắm rửa, đi ngủ.

Ba Tiếu Lang đối với thành tích của hai anh em không chút nào quan tâm, con nít con nôi ăn no ngủ ngon, lựa chọn thứ vừa tầm với bản thân là được, học hành giỏi một chút đều là để tô điểm cho bản thân thôi, học không giỏi cũng chả sao cả, lão tử đây bản thân vốn dĩ cũng chẳng phải dòng dõi gia giáo, nên chẳng trông cậy vào con mình nổi bật hơn người… cùng lắm thì sau này phụ lão tử làm ăn là xong ~~~

Vẫn là người làm mẹ cẩn thận hơn, nhìn thấy Tiếu Lang một bộ tâm sự nặng nề, liền hỏi “Trường mới áp lực rất lớn sao?”

Tiếu Lang là một người không thể giấu được người khác cái gì, hơn nữa lại ở trước mặt mẹ mình, không tới vài câu liền khai ra chuyện Tiếu Mông muốn thi vào trung học mỹ thuật, vừa nói ra liền xong rồi, ước nguyện chỉ

https://thuviensach.vn

còn ở trong trứng nước hình thành, mẹ Tiếu Lang liền quyết tâm bóp chết nó!

Đêm hôm đó, Tiếu Mông bị kéo vào phòng nhỏ (phòng trống dùng để chứa đồ) tiến hành một hồi "giáo dục lại", trong phòng nhỏ vang lên tiếng cãi nhau, thanh âm của Tiếu Mông khá lớn, Tiếu mẹ lại đột nhiên thốt lên một câu "Mày muốn đánh thức ba mày sao?" sau đó thanh âm của hai người liền thấp dần xuống.

Không thể đánh thức lão hổ… Con trai cùng mẹ nó cãi nhau, lão tử tuyệt đối sẽ đánh gãy chân con trai… Đây là gia quy nhà Tiếu Lang.

Tiếu Mông bị "giáo dục" xong rồi, khóe mắt hơi đỏ bước ra khỏi phòng nhỏ, lạnh lùng liếc mắt quét Tiếu Lang một cái, sau đó "rầm" một phát đóng cửa phòng lại. Tiếu Lang thừa biết mẹ mình đã nói cái gì với em mình, cũng chỉ đơn giản vài câu, ba mẹ mày tân tân khổ khổ buôn bán nửa đời người kiếm được chút tiền cho mày học cái này học cái kia cho bằng người ta, mày học không lo học lại đòi cong cong quẹo quẹo sang đường khác, cửa cũng không có đâu!

Tiếu Lang cảm thấy em trai mình rất đáng thương, nhà mình ba đời đều là nhà bần nông, khó có được mà lòi ra một đứa văn nghệ thanh niên muốn theo đuổi con đường nghệ thuật, đối với tương lai tràn ngập kỳ vọng cùng khát khao, một "thằng cu" nho nhỏ nhưng ý chí lại thực to, ý định vì thế giới này tăng thêm một vầng màu sắc rạng rỡ, nhưng chưa gì hết đã bị người thân đưa chân dập tắt…

Tiếu Lang cảm thấy mẹ mình cũng rất đáng thương, toàn tâm toàn ý bồi dưỡng con yêu, lại bị đối phương hô to gọi nhỏ, la hét "Mẹ không hiểu được" rồi "Mẹ vốn dĩ không hiểu được ước mơ của con" này kia…

Ước mơ là cái chi? Tiếu mẹ đương nhiên không hiểu! Thứ bọn họ biết đến chính là một nhà bốn miệng ăn cần ăn no mặc ấm, không để cho người

https://thuviensach.vn

ngoài coi thường khi dễ, con trai phải học cho giỏi, vào trường Đại học xịnh nhất, cho họ có mặt mũi với những họ hàng thân thích ở quê nhà.

Thế nên, Tiếu mẹ cũng một mình lặng yên ngồi suy nghĩ trong phòng nhỏ hồi lâu, cũng đỏ hồng khóe mắt, ra ngoài.

Lúc này tới phiên Tiếu Lang buồn bực, em mình nó từng dặn mình không thể nói việc này cho mẹ biết, vậy mà mình tại sao lại nói ra vậy chứ, không nói thì tốt rồi, cái gì cũng không xảy ra hết…

Nhưng chung quy, Tiếu Lang cũng chỉ là vì suy nghĩ cho tiền đồ em trai mình… Nếu như mặc kệ không quan tâm, vạn nhất em mình bị đám nghệ thuật sinh lưu manh kia lừa gạt, bảo đảm mẹ sẽ lại bảo mình làm anh hai vô dụng cho coi!

Vì gia đình hòa thuận, Tiếu Lang quyết định tạm thời hi sinh em trai mình, thế là, cậu nói với mẹ “Mẹ trước đi ngủ đi, em con vẫn còn nhỏ chưa hiểu chuyện, hôm nào khác con khuyên bảo nó sau.”

Vừa lúc Tiếu Mông ra khỏi phòng rửa mặt, nghe được câu này, liền lộ ra biểu tình quái dị cười mỉa liếc mắt nhìn anh mình một cái, oán khí bắn ra bốn phía.

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy, đáng thương nhất là mình mới đúng, trong ngoài đều không phải người!

◊ ◊ ◊

Ngày hôm sau, Tiếu Lang thức dậy. Ba mẹ đã sớm rời khỏi nhà, người làm ăn không có cái khái niệm cuối tuần. Tiếu Mông thì mặt mày chù ụ một đống, Tiếu Lang ở trong nhà, cảm thấy toàn thân đều khó chịu, liền ăn chút gì đó rồi trở về trường học.

https://thuviensach.vn

Trở về ký túc xá, Tiếu Lang nhìn qua giường Vương Mân, có hơi loạn, trên bàn học có đặt một quyển tiểu thuyết đang xem dở, lật ra cũng đã hơn nửa quyển. Tiếu Lang thử lật lật xem, là phần hạ "Bạch ngọc lão hổ" của Cổ Long…

Vương Mân trở lại rồi sao?

Đang tự hỏi, liền thấy Vương Mân bưng một thau quần áo bước vào "Ủa, trở lại sớm vậy?"

Tiếu Lang "Ông trở về lúc nào thế?"

Vương Mân làm lơ vấn đề của Tiếu Lang, hỏi ngược lại "Không phải cậu bảo tối mới trở lại sao?"

Tiếu Lang buông túi quần áo xuống, hôm qua dùng máy giặt ở nhà giặt xong rồi, phơi tới sáng nhưng vẫn chưa kịp khô, định hôm nay đến trường lấy ra phơi tiếp. Tiếu Lang "hầy" một tiếng thờ dài, cả giận "Cùng thằng em cãi nhau, ở nhà chẳng có ý nghĩa gì, liền về trường thôi."

Vương Mân nói "Cậu có em trai?"

Tiếu Lang "Ừ, nó nhỏ hơn tui hai tuổi."

Vương Mân gật gù "Khó trách, cậu đúng là ngây thơ hơn mấy đứa cùng lứa tuổi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân cười giải thích "Biết sao không, bình thường những người có anh trai hoặc chị gái thì, đứa em luôn thành thục hơn so với bạn cùng lứa, ngược lại anh chị so với bạn cùng lứa ngây thơ hơn."

Tiếu Lang "Vì cái gì??"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Này không phải dễ hiểu quá sao? Em trai hoặc em gái sẽ hấp thu lối suy nghĩ của anh chị mình, học tập quan điểm cùng với góc độ để tự hỏi vấn đề của họ, cho nên sẽ thành thục hơn, ngược lại, anh chị lại dễ dàng bị ngây thơ của em mình đồng hóa…”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân lại nói “Anh tớ cũng rất là ngây thơ, tớ cảm thấy lão thực sự không hề lý giải được tớ.”

Tiếu Lang “Em tui cũng vậy! Toàn nói tui không lý giải được nó, không hiểu nó, xí! Đúng là con nít ranh!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang kể sơ lại chuyện của mình cùng với em trai, Vương Mân yên lặng lắng nghe, đến cuối cùng, Tiếu Lang chán nản ngã người xuống giường, nói “Kỳ thực em tui cũng rất là vĩ đại, từ nhỏ cầm kỳ thư họa cái gì cũng biết, hồi trước nó luôn lấy được giải thường lớn trong mấy kỳ thi thư họa dành cho nhi đồng cả nước nữa… Bất quá toàn là giải hai giải ba không à, nó viết hành thư [9] cũng tốt lắm, năm trước nghỉ hè đàn piano cũng lên cấp bảy… À còn, nó cũng có thể đánh cờ vua nữa, học từ chỗ cậu tui, hồi trước nó từng theo ông cậu học mấy tháng, bây giờ xung quanh không ai là đối thủ của nó… Nó thích làm gì đó nhiều lắm, muốn học cái gì mẹ tui liền cho nó học cái gì, nhưng nó lại không chuyên tâm với bất cứ thứ gì lâu được, học cái này một chút cái kia một chút, đối với bất cứ cái gì cũng cảm thấy tò mò, tràn ngập hiếu kỳ muốn biết…”

Vương Mân chống tay nhìn nhìn cậu, một bộ tiểu đại nhân nói “Như vậy có cái gì không tốt? Chẳng lẽ đối với cái gì cũng không quan tâm, cái gì cũng không ham, chỉ biết đọc sách mãi mới tốt sao?”

Tiếu Lang nghẹn lời không nói lại được, một hồi lâu mới mở miệng “Hứng thú lại không thể coi như cơm để ăn, tui sợ sau này nó học mỹ thuật

https://thuviensach.vn

lại không thể chuyên tâm tiếp tục nghiên cứu, không có văn bằng lại không có sở trường, người như vậy làm gì được chứ?”

Vương Mân nói “Cậu suy nghĩ nhiều quá, em cậu tự có lối suy nghĩ của mình, nó cũng sẽ từ từ lớn lên rồi thành thục, cũng sẽ tự chịu trách nhiệm với lựa chọn của mình, nó có tay có chân, lại biết theo đuổi cái mình thích, cho dù một thân công phu mèo quào thì sao chứ? Cậu có rảnh lo này lo kia, không bằng giúp nó thực hiện ý muốn của mình đi, thời thời khắc khắc đốc thúc nó nhớ kỹ lời mình từng nói. Hiện tại nó đang trong thời kỳ phản nghịch, cậu còn cùng nó đối nghịch như vậy, không phải là tự bẽ mặt mình sao?”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Lang “Đám làm em các người toàn là một đám giả thâm trầm thôi, hứ!”

Vương Mân “…” Tiếu Lang lại nhị nữa…

Hai người qua lại một lát, Vương Mân nói “Dậy đi, dắt cậu đi chơi game.”

Tiếu Lang xoay người một cái lăn xuống giường, hưng phấn nói “Ai nha, tui tại sao lại quên mất Hiệp Minh chứ! Go go!”

Vương Mân “…”

◊ ◊ ◊

Buổi chiều hôm đó, trong quán Net khá nhiều học sinh, đa phần là mấy học sinh năm hai năm ba của Hoa Hải cuối tuần không trở về nhà, đám chim non năm nhất đại đa số đều chưa biết tới vùng đất thiên đường này.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang mới vừa xuống lầu, đã bị vài tên không biết ở trường nào vây xem, mấy lượt như thế khiến cậu có chút khẩn trương, may mắn là khí thế của Vương Mân trấn được người ta, bình tĩnh liếc một vòng, tìm được hai chỗ ngồi trống.

Lần này Tiếu Lang không hề hỏi mấy vấn đề gà mờ nữa, lưu loát đeo headphone, login vào game, âm nhạc kèm bối cảnh cổ điển tao nhã vang lên, Tiểu Long Nữ một thân áo trắng phiêu phiêu hiện ra tại Tây Thị thành Trường An…

Na, là địa điểm lần trước rời khỏi game…

Cuối tuần, Tây Thị đầy đất đều là kẻ bịt mặt ngồi, hầu hết đều bày quán bán trang bị mua thực vật, đây mới là người ta tấp nập trong truyền thuyết a!

Vương Mân định bụng là mang Tiếu Lang đi thăng cấp, nhưng vừa mới vào game đã bị vài tên chú tạo sư hảo hữu réo gọi đi đánh kiếm sách.

Vương Mân "Tớ đi kiếm sách kỹ năng, đánh xong mới mang cậu đi thăng cấp, tự cậu chơi một mình ok chứ?"

Tiếu Lang "Không thành vấn đề, ông đi chơi đi."

_____

.

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Giết người đền mạng, tự mình kết liễu đi!

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang hiện tại đang hưng trí bừng bừng đi dạo phố…

Cậu thầm nghĩ, thế giới trong game thật tốt ha —— nếu như người ta có thể thực sự đi vào thế giới này thì hay quá rồi, nhìn đi, ăn nè rồi uống nè, áo rồi quần nè, cả mũ cả giày… Đủ loại đủ kiểu, cần cái gì có cái đó, đó..

Nhìn xem bát bánh trôi hoa quế này đi, làm thực sự giống như thật vậy, nhìn chỉ muốn mua một chén nếm thử…. 15 đồng tiền? Rẻ tới vậy!

Tiếu Lang quyết đoán mua một bát bánh trôi hoa quế, bấm ăn…

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Khí huyết của ngài đang đầy, không cần dùng thức ăn!

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang bỏ bánh trôi hoa quế trở lại hành lý, tiếp tục đi dạo… Bước đến trước một quầy bán vũ khí, bên trên quầy bày ba thanh kiếm, một cái là trường kích, còn lại là hay thanh chủy thủ, trong đó có một cây chủy thủ màu bạc phát ra ánh sáng màu tím lấp lánh, nhìn đặc biệt đẹp!

Hiện tại cậu đang dùng là một thanh chủy thù bằng đồng, so với cái này chả khác gì rác rưởi, Tiếu Lang có điểm ghét bỏ.

https://thuviensach.vn

Công dục thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí![10] Làm một thích khách đúng nghĩa, có trong tay một thanh chủy thủ tốt là chuyện cực kỳ trọng yếu!

Tiểu Lang nhìn nhìn giá, hai lượng bạc… lại nhìn trên người mình, chỉ còn 1 bạc 89 đồng (100 đồng đổi 1 lượng bạc)

Tiểu Lang phẫn hận mà chọt chọt bát bánh trôi hoa quế vừa mới mua, nếu sớm biết vậy đã không mua nó rồi…

Trong chốc lát, một cái đối thoại khung nho nhỏ hình bong bóng phù phù bay ra từ đỉnh đầu của Tiểu Long Nữ "Chủ quán, cái thanh chủy thủ tử sắc đó 1 bạc 89 đồng bán cho tui đi được không a?"

Bịt mặt chủ quán, một chút phản ứng cũng không có.

Tiểu Long Nữ lại nói "Trên người tui chỉ còn có 1 bạc 89 đồng hà."

Bịt mặt chủ quán nhìn không chớp mắt, ánh mắt tối tăm không chút ánh sáng…

Tiểu Long Nữ "Bù thêm một bát bánh trôi hoa quế nha, mua giá 15 đồng đó, còn chưa có kịp ăn nữa, toàn bộ tài sản của tui rồi đó!"

Bịt mặt chủ quán chính là cái mặt than! Tiểu Lang dạo quanh người hắn một vòng, oán hận chạy tới bãi dã ngoại giết thụ yêu.

Lần trước Phong Hỏa dẫn cậu đi giết thụ yêu, cậu nhớ là mỗi lần giết một con thụ yêu liền có một đồng tiền rớt xuống đất.

Giết xong 12 con thụ yêu, nhặt được 11 đồng, góp đủ được 2 lượng bạc, rớt nửa thanh máu, ăn bánh trôi hoa quế, Tiểu Lang cảm thấy mỹ mãn trở về thành mua thanh chủy thủ kia, mỹ mãn lựa chọn "Trang bị"…

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Cấp bậc quá cao, không thể sử dụng.

https://thuviensach.vn

“…” Tiếu Lang hối hận đến ruột đều tái đi rồi, ức chế vô cùng!

Lúc này, người bên cạnh đột nhiên toát ra một loạt tự trên đỉnh đầu “Ha ha ha ha ha ha…”

Tiếu Lang “…”

『 Phụ Cận 』 Tiểu Long Nữ : “Ha!”

『 Phụ Cận 』 Người xa lạ : “?”

Tiếu Lang tiếp tục lách ca lách cách gõ lên bàn phím.

『 Phụ Cận 』 Tiểu Long Nữ : “Ha cái đầu của ngươi chứ ha!”

『 Phụ Cận 』 Người xa lạ : “…”

Tiếu Lang đang muốn rời đi, người nọ lại tiếp tục nói “Tiểu muội muội, mới 13 cấp, mua thanh chủy thủ 30 cấp làm sao dùng được nha.”

Tiếu Lang phẫn hận mà nghĩ, ngươi biết vậy sao ngươi không chịu nói sớm một chút!!

Kỳ thực, người nọ từ lúc Tiếu Lang đứng ở trước quầy hàng lẩm ba lẩm bẩm liền bắt đầu chú ý đến, thông thường những người bày quán bán kiểu này đều là treo máy, chủ quán bảo đảm là không ngồi trước máy tính, vậy mà cô nàng này lại ngốc hề hề mặc cả, nhìn là biết ngay mới biết chơi.

Lại vô tình liếc mắt nhìn hàng bày bán, ha, lần đầu tiên thấy một người mua cái chủy thủ còn cò kè mặc cả 11 đồng, rất nhị!! Hơn nữa cô nàng này mới có 13 cấp, mua chủy thủ 30 cấp để làm chi? Để dành làm của sao?

Thực sự là gà mờ hàng năm đều có, năm nay lại rải đầy đất a…

https://thuviensach.vn

“Ha ha, mang muội đi thăng cấp nha?” Người nọ tâm tình coi bộ không sai, cũng có thể là muốn… tái gái…

『 Phụ Cận 』 Tiểu Long Nữ : “??”

『 Phụ Cận 』 Người xa lạ : “Không muốn a? Mang muội thăng lên 30 cấp là có thể dùng được cái thủy thủ kia rồi.”

『 Phụ Cận 』 Tiểu Long Nữ : “Muốn muốn muốn!!”

『 Phụ Cận 』 Người xa lạ : “Vậy thêm anh bạn tốt tạm thời đi.”

Tiểu Lang click chuột phải lên người nọ 【 Thường Tiếu Thiên, 72, cao cấp dược sư 】,lại thêm người nọ làm bạn tốt tạm thời.

Thường Tiếu Thiên mời Tiểu Long Nữ vào đội ngũ, tán gẫu hình thức liền thay đổi thành tổ đội tán gẫu.

『 Đội Ngũ 』 Vong Tình : “Ở đâu ra tiểu nha đầu này vậy? …13 cấp??? Đá ra!”

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “Nhặt được ở ven đường.”

『 Đội Ngũ 』 Vong Tình : “??”

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “Nhỏ ngốc, đổi sang kênh đội đi, đừng có ở đó hét lên ‘thêm một chén bánh trôi hoa quế’ nữa”

『 Đội Ngũ 』 Tiểu Long Nữ : “…ồ.”

『 Đội Ngũ 』 Vong Tình : “??? Phong ca?”

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “Hử?”

『 Đội Ngũ 』 Vong Tình : “Này…nhặt được?”

https://thuviensach.vn

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “Ừ, mang nhỏ đi thăng cấp bây giờ, tụi bây đi đâu đó chơi đi.”

『 Đội Ngũ 』 Người chơi ‘ Vong Tình ‘ bị ‘ Thường Tiếu Thiên ‘ mời ra khỏi đội ngũ.

Vong Tình : “…”

Thường Tiếu Thiên gọi ra một con đại điểu, Tiếu Lang còn chưa kịp phản ứng, đã bị kéo bay lên trời.

Trên màn hình, Tiểu Long Nữ “nhỏ nhắn nhu nhược” rúc vào lồng ngực của Thường Tiếu Thiên một thân hôi y thanh quan, hai người cùng cưỡi trên một con đại điểu, đại điểu kêu lên hai tiếng thanh thúy, xuyên qua bạch vân, chở hai người rời khỏi thành Trường An.

Tiểu Long Nữ hỏi : “Đi đâu vậy?”

Thường Tiếu Thanh đáp : “Đảo Tiên Trúc.”

◊ ◊ ◊

Đại điểu bay trong chốc lát, cảnh tượng liền biến đổi, đại điểu đáp xuống một hòn đảo nhỏ rậm rạp xanh tươi, Tiếu Lang nhảy xuống, tò mò nhìn ngắm xung quanh, đột nhiên phát hiện cách đó không xa có một bầy hầu tử…

Tiếu Lang thầm nghĩ, nhất định là muốn đi giết quái, liền lập tức hướng sang đó phóng qua, chủy thủy đồng trên tay nhoáng lên đâm xuống, hầu tử nọ vung cái đuôi, Tiểu Long Nữ phun ra một ngụm máu tươi, té xuống đất.

Trước khi chết, Tiếu Lang thoáng nhìn thấy cấp bậc trên đầu hầu tử kia, 70… Sau đó, chân Tiểu Long Nữ khẽ giật giật hai cái, màn hình lập tức xám xịt…

https://thuviensach.vn

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Ngài đã chết.

Tiếu Lang : "…"

Lần trước Phong Hỏa có từng nói, giết quái mà cấp bậc của nó cao hơn mình 10 cấp đổ xuống mới có kinh nghiệm, cái tên họ Thường kia không phải là muốn đùa giỡn mình đó chứ… Kháo!

Đang buồn bực định quay trở về Nại Hà Kiều gặp Mạnh Gia bà bà, màn hình đột nhiên sáng lên.

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Người chơi ' Thường Tiếu Thiên ' sử dụng Hồi Hồn Thuật, ngài đã sống lại.

Tiếu Lang "…"

Thường Tiếu Thiên : "Đừng có chạy lung tung, ngoan ngoãn theo sau đi."

Tiểu Long Nữ : "Ờ."

Thường Tiếu Thiên : "Nhóc mấy tuổi rồi a, vẫn chưa trưởng thành đúng không?"

Tiểu Long Nữ : "Ờ…"

Thường Tiếu Thiên : "Anh cũng đoán thế, nhóc học cấp mấy rồi?"

Tiểu Long Nữ : "Cao nhất."

Thường Tiếu Thiên : "…đừng gạt anh nha, nhìn nhóc nhiều nhất là đang học tiểu học hay lớp sáu là cùng!"

Tiểu Long Nữ : "Lừa ông làm chi! Tui học toán học tới tập hợp cùng giải tích rồi kìa!"

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “Ồ, vậy nhóc có biết gia tốc không?”

Tiếu Lang sứng sốt, nhớ đến lần trước Vương Mân có giảng cho mình, mà bản thân hôm đó cũng có đọc trong sách cái đó, liền nói “Là đơn vị biến hóa của tốc độ theo thời gian.”

Thường Tiếu Thiên : “Hmm, còn rơi tự do?”

Rơi tự do? Hình như là chuyển động thẳng đều chỉ do tác dụng của trọng lực tạo thành thì phải? Nhớ là có cái hằng số gia tốc nữa, đại khái là có đọc, nhưng mà quên mất tiêu rồi…

Tiểu Long Nữ : “Này vẫn còn chưa học tới, ông biết sao? Ông học tới đâu a?”

Thường Tiếu Thiên : “Anh so với nhóc lớn hơn, kêu anh.”

Tiểu Long Nữ : “…Ờ, anh.”

Đây là lần đầu tiên Tiếu Lang gọi người khác là anh, lúc đánh ra chữ này, cảm giác cứ là lạ…

Bất quá cũng may người này không bắt mình gọi “Chú.”

Thường Tiếu Thiên mang Tiểu Long Nữ đi đến trước một mảnh ruộng điền, bảo “Nhìn thấy mấy cái lá tỏa ra ánh sáng vàng đó không? Đi đào ra đi.”

Tiếu Lang ngồi xổm người xuống, đào đào hai cái, đào được một cái củ cải…

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Ngài đạt được một loại linh dược, thuộc tính chưa rõ, cần giám định.

Tiểu Long Nữ : “?”

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “Nhặt đi, bấm chuột phải mà xài.”

Tiếu Lang nghe lời mà bấm chuột phải vào để xài, liền nghe “Đinh” một tiếng…

『 Hệ Thống 』 nêu lên : Chúc mừng, ngài thành công thăng lên 15 cấp!

Tiếu Lang : “…” lập tức thăng tới 2 cấp??

Tiếu Lang phát điên, không nói hai lời vùi đầu tiếp tục đào đào…

Thường Tiếu Thiên ở một bên canh chừng giúp, ngẫu nhiên có mãnh thú chạy tới, liền rải dược phấn giết sạch.

Tiếu Lang ngồi trước máy tính, nghe thanh âm của 『 Hệ Thống 』 leng keng không ngừng… Mới bắt đầu thì rất nhanh, một cái củ cải thăng lên 2 cấp, về sau cần vài cái củ cải mới thăng được 1 cấp, bất quá cũng không lâu lắm, Tiểu Long Nữ liền thăng lên 30 cấp.

Tiếu Lang hưng phấn cực kỳ, chọn một cái hình mặt cười toe toét phát ra ở khung tán gẫu.

Thường Tiếu Thiên : “Ha ha, thôi sẵn tiện nhóc ăn nhiều một chút đi, lên 40 cấp luôn!”

Tiếu Lang trang bị chủy thủ kia vào, nói “Mấy cây củ cải này thần kỳ ghê!”

“…Củ cải?” Thường Tiếu Thiên phát ra một cái biểu tình nghẹn họng trân trối, đang tính giải thích, chợt phát hiện bên cạnh có chút khác thường…

『 Phụ Cận 』 Thường Tiếu Thiên : “Tụi bây lén lút làm cái gì? Đi ra!” vừa nói vừa phát ra một cái kỹ năng vòng tròn màu xanh, bên cạnh Tiểu Long Nữ nháy mắt hiện ra ba nam nhân xa lạ.

https://thuviensach.vn

『 Phụ Cận 』 Thường Tiếu Thiên : “Mấy đứa bây tới đây làm gì?”

Ngay lập tức, trên khung tán gẫu của Tiếu Lang xuất hiện ba dòng của hệ thống nêu lên.

『 Phụ Cận 』 Người chơi ‘ Vong Tình ‘ đang tò mò xem xét ngài.

『 Phụ Cận 』 Người chơi ‘ Mạt Danh ‘ đang tò mò xem xét ngài.

『 Phụ Cận 』 Người chơi ‘ Khốc Lạc Lạc ‘ đang tò mò xem xét ngài.

Tiếu Lang “…”

『 Phụ Cận 』 Vong Tình : “Thấy chưa, tao có lừa tụi mày đâu.”

『 Phụ Cận 』 Mạt Danh (vẫn còn đang cẩn thận xem xét trang bị của Tiểu Long Nữ) : “Cũng 30 cấp rồi, vậy mà trên người còn mặc trang phục rách nát cấp 10, nếu muốn cua người ta, ít ra cũng nên mua bộ quần áo nào đó tốt chút cho người ta chứ.”

『 Phụ Cận 』 Vong Tình : “…nhỏ này lúc nãy còn 13 cấp mà.”

『 Phụ Cận 』 Khốc Lạc Lạc : “A Phong, mày cư nhiên cho nhỏ này ăn Kim Huyết Nhân Sâm! Cấp thấp như vậy, quả thực là ngưu tước mẫu đơn[11] mà!”

『 Phụ Cận 』 Mạt Danh : “Đừng nói là bạn gái ngoài đời của mày nha?”

Trường Tiếu Thiên mời cả đám vào đội ngũ, bảo “Đừng nói bậy bạ… Tiểu Long Nữ đâu?”

『 Đội Ngũ 』 Khốc Lạc Lạc : “Nhỏ vẫn còn đang miệt mài đào tài sản của mày kìa…”

https://thuviensach.vn

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “Ờ, ăn đi, mới hứa là giúp nhỏ lên 40 cấp rồi.”

『 Đội Ngũ 』 Vong Tình : “…tụi mày thấy chưa! Thấy chưa hả!!?”

『 Đội Ngũ 』 Khốc Lạc Lạc : “Thấy rồi…”

『 Đội Ngũ 』 Mạt Danh : “Chậc, sau này đều là người một nhà, ăn có mấy cái nhân sâm tính cái gì, sau này linh đan diệu dược trong Thiên Thảo Đường không chừng biến thành kho quà vặt của nhỏ ấy chứ.”

『 Đội Ngũ 』 Thường Tiếu Thiên : “…”

Tiếu Lang liều mạng đào “củ cải”, nếu mà nhân vật trong trò chơi cũng có cái gọi là cảm giác no bụng thì, phỏng chừng hiện tại Tiểu Long Nữ trăm phần trăm là vì ăn no quá mà chết…

Nhưng cái chỗ mọc củ cải tốt như vậy sau này biết tìm đâu ra? Lúc này phải biết nắm chắc cơ hội hốt nhiều một chút!

Cũng vì thế, cho nên Tiếu Lang căn bản không nhìn thấy đám người nọ đang tán gẫu cái gì, chỉ lo miệt mài đào chỗ này xong rồi đào sang chỗ khác, bộ dạng đào củ cải kia chỉ có thể kêu một tiếng một lòng một dạ không hề lơ đễnh chút nào, còn thuận tay cầm theo mấy cái nhét vào hành lý, chốc nữa trở về cho Vương Mân…

◊ ◊ ◊

Hệ thống một trận leng keng leng keng loạn cả lên, thẳng đến trên màn hình đột nhiên run lên một chút, ở giữa có một dòng chữ màu đỏ, nội dung : Chú ý, ngài đã bị công kích!

Tiếu Lang nhìn quanh bốn phía, Thường Tiếu Thiên đã té ngã ở bên cạnh ruộng điền, một trận sáng hồng xanh vàng tím lóe lên, mấy người lúc

https://thuviensach.vn

nãy vẫn còn nhao nhao ồn ào rất nhanh cũng ngã xuống.

Tiếu Lang hồi thần lại, mới phát hiện thanh huyết khí của mình lúc nãy vẫn đầy, bây giờ chỉ còn lại có 5%, biểu tượng mấy cái đầu trong đội ngũ ngoại trừ Tiếu Lang đang nhấp nháy báo nguy hiểm ra, mấy cái còn lại đều xám đi.

Cả đám đều chết? Chuyện gì xảy ra?

Tiếu Lang kéo kéo lại khung tán gẫu lên trên xem, chỉ thấy vài câu cuối cùng——

『Đội Ngũ』Khốc Lạc Lạc : "Thao, Bắc Vân Phái tập kích bất ngờ! Mau lui!"

『Đội Ngũ』Vong Tình : "Tiểu Long Nữ, đừng đào nữa, mau đi!"

『Đội Ngũ』Mạt Danh : "Tụi nó có hai đứa tới, chúng ta tới bốn có thể đối phó được, A Phong, mày mở ra thủ hộ trị liệu toàn bộ đi!"

『Đội Ngũ』Thường Tiếu Thiên : "Không được, là thằng lão đại bên tụi nó, cái này không chơi nổi."

『Đội Ngũ』Mạt Danh : "Chưa gì nó đã đánh chết A Phong…"

『Đội Ngũ』Khốc Lạc Lạc : "Dược sư chết rồi, cả đám làm sao sống nổi…"

…

Sau một lúc, Vong Tình hỏi một câu "Chết hết rồi?"

Thường Tiếu Thiên : "Hình như không… nhỏ ngốc đâu?"

Tiểu Long Nữ : "?"

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “Nhỏ, đang ở đâu?”

Tiểu Long Nữ : “Ngay giữa ruộng…”

Vong Tình : “Nhỏ ngốc vẫn chưa chết?”

Tiểu Long Nữ : “Huyết không còn nhiều lắm, rất nguy hiểm.”

Vong Tình : “Kẻ địch đâu?”

Tiểu Long Nữ : “Ông nói địch nhân, là chỉ một đứa mặc đồ trắng với một đứa mặc đồ đen sao?”

Thường Tiếu Thiên : “Phải.”

Tiểu Long Nữ : “Đang nhìn chằm chằm tui.”

Mọi người : “…”

Tiểu Long Nữ : “Tui cũng đang nhìn chằm chằm tụi nó.”

Khốc Lạc Lạc : “…các người đang so xem mắt ai to hơn sao?”

Tiểu Long Nữ : “Tụi nó đang bước tới…”

Mạt Danh : “Ngoan ngoãn chịu chết đi, tụi nó dùng một đầu ngón tay cũng có thể bóp chết ngươi rồi nhỏ ngốc.”

Tiểu Long Nữ : “Một ngón tay làm sao bóp lại, tối thiểu phải hai ngón.”

Mạt Danh : “…”

Bên đây, vị mặc áo màu trắng, hiện cũng đang làm chuyện giống như đám Khốc Lạc Lạc lúc mới tới làm ——tò mò xem xét trang bị của Tiểu Long Nữ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ở trong kênh đội ngũ hỏi : “Tụi nó giết mấy người đúng không?”

Vong Tình : “Nhỏ ngốc, bộ không thấy sao? Cứ lo đào hố không, gọi cũng không phản ứng…”

Tiểu Long Nữ : “Tui thay mấy người báo thù cho!”

Vong Tình : “…”

Khốc Lạc Lạc : “…”

Mạt Danh : “…”

Thường Tiếu Thiên : “…”

Bên đây, mặc đồ trắng (Bạch y nhân) cùng mặc đồ đen (Hắc y nhân) cũng đang tự mình phỏng đoán——

Hắc y nhân : “Thích khách này là acc nhỏ của đứa nào?”

Bạch y nhân : “Ai biết.”

Hắc y nhân : “Nữ nhân của Vũ Hỏa?”

Bạch y nhân : “36 cấp, vẫn còn mặc đồ cấp 10…”

Hắc y nhân : “Lăng quăng cùng với đám bọn chúng, phỏng chừng cũng là người của Tây Phong phái… giết cho rồi.”

Bạch y nhân : “Không giết nó cũng chẳng sống được bao lâu, ngó huyết nó đi, còn lại nhiêu đâu, một con rắn trong ruộng cũng có thể giết chết nó ngay lập tức.”

Hai người đang tính bỏ đi, trên đỉnh đầu Tiểu Long Nữ đột nhiên phù phù bay ra một cái bong bóng đối thoại : “Cẩu tặc, hãy xưng tên ra!”

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân : “…”

Bạch y nhân : “…”

Bạch y nhân đổi hình thức tán gẫu chuyển qua tán gẫu kênh phụ cận, một cái bọt khí từ trên đầu bay ra : “Dạ Hành Vân.”

Tiểu Long Nữ : “Ai thèm quản ngươi là Dạ Hành Vân hay là Dạ Lưu Thủy! Giết người thì đền mạng, ngươi còn không tự mình kết liễu đi!”

Hắc y nhân : “…”

Bạch y nhân : “…”

Tiếu Lang kỳ thực rất là không biết tự lượng sức mình, nhưng đã là nam tử hán đại trượng phu, há có thể để người khác khi dễ mình mà không rên một tiếng? Thà là sính võ mồm một trận sau đó bị giết cũng đỡ hơn…

Thực ra thì, bị giết cũng không có gì ghê gớm lắm, trước mặt hai người nọ rõ ràng một bộ phong phạm của cao thủ, hơn nữa chính mình bây giờ cũng chỉ còn 5% khí huyết, huống hồ bản thân mình cũng chỉ là một con gà, chết không mất mặt, nhưng là thù của đồng đội không báo, còn gì là nghĩa khí giang hồ nữa!

Hắc y nhân lén lút nói với Bạch y nhân : “Nhỏ này đầu óc có vấn đề na? Nhỏ nghĩ đang diễn phim sao?”

Bạch y nhân : “Rất thú vị chứ.”

Thế là, Bạch y nhân nói với Tiểu Long Nữ : “…Ta đây không giết nữ nhân, đi đi.”

Hắc y nhân lại lén lút nói : “Trợn mắt mà nói dối!”

https://thuviensach.vn

“Ngươi không giết ta, nhưng ta lại muốn giết ngươi!” Tiểu Long Nữ cầm trên tay thanh chủy thủ tốn hai lượng bạc để mua, hùng dũng oai vệ đầy khí phách hiên ngang lẫm liệt phóng về phía Bạch y nhân!

Bạch y nhân nọ vẫn không nhúc nhích, chỉ nghe thấy đinh một tiếng khi chủy thủ đâm vào người mình, sau đó, một cái “-1″ chậm rì rì bay lên.

Bạch y nhân bình tĩnh nói : “Ta có 50 vạn huyết.”

Tiểu Long Nữ hây da một tiếng chói tai, lại đâm một phát.

“-2″

…

Bạc y nhân khen ngợi : “Cách đâm người khác không tệ, những thích khách khác đâm ta thường là không trúng.”

Lại đâm thêm một cái “-3″

….

Hắc y nhân nhịn không được, nói : “Cứu mạng a ~ mày cho nhỏ cái thống khoái đi, tao cười sắp rút gân rồi!”

Tiếu Lang một bên đâm, một bên xoay sang cầu cứu Vương Mân “Vương Mân, mau tới giúp tui!!”

Vương Mân “A, cậu ở chỗ nào?”

Tiếu Lang “Đảo Tiên Trúc! Mau tới!”

Vương Mân “…cậu đến Đảo Tiên Trúc làm gì?? Nơi đó quái vật đều trên 70 cấp! Cậu giết quái hay giết người?”

Tiếu Lang “Người!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “…Người nào?”

Tiếu Lang “Một tên cẩu tặc tên là Dạ Hành Vân!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Mau tới coi! Tui sắp chết nè…”

Vương Mân “Cậu vẫn là chết đi cho rồi… Cho dù thêm mười lão anh tui cũng không thể cứu cậu được…”

Tiếu Lang “???”

Vương Mân “Cái người tên Dạ Hành Vân đó là lão đại Bắc Vân Phái, cửu cấp thánh kiếm sư, đệ nhất cao thủ toàn server!”

Tiếu Lang “…”

_____

.

https://thuviensach.vn

Chương 6

Hoa hậu lớp A3

◊ ◊ ◊

Trong lòng Tiếu Lang kịch liệt giãy dụa, hóa ra đệ nhất cao thủ chính là cái bộ dáng này đó hả… Như thế nào có điểm giống như mình đang tự chui đầu vào rọ chứ…

Lúc này, Bạch y nhân đột nhiên mở miệng : “Giang Phong Vũ Hỏa là gì của ngươi?”

Tiểu Long Nữ : “Không biết.”

Bạch y nhân lại hỏi : “Vậy Thường Tiếu Thiên là gì của ngươi?”

Tiểu Long Nữ : “Nói nhảm ít thôi! Chuyên tâm bị đâm đi!”

Bạch y nhân : “…”

Hắc y nhân : “…”

Tiếu Lang nghĩ thầm, cứ tiếp tục đánh như vậy cũng không phải biện pháp, liền hỏi trong kênh đội ngũ “Cái tên Dạ Hành Vân có nhược điểm gì?”

Vong Tình : “…”

Thường Tiếu Thiên : “Ngốc còn chưa chết sao??”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Còn đang đâm nó… Nó hỏi Giang Phong Vũ Hỏa là người nào của tui, cái gì tên Giang Phong Vũ Hỏa là nhược điểm của nó sao?”

Khốc Lạc Lạc : “…”

Mạt Danh : “…”

Thường Tiếu Thiên : “Để anh vào acc lớn giết lại giúp ngốc nha?”

Tiểu Long Nữ : “Ông có acc lớn?! Kháo, sao không mau đến!!”

Thường Tiếu Thiên : “…đến ngay!”

Vong Tình : “Chịu đựng nha, nhỏ ngốc!”

Thường Tiếu Thiên bỏ đội, trong chốc lát liền có một người lạ tham gia vào đội ——’ Giang Phong Vũ Hỏa ‘.

Tiếu Lang : “…”

Vương Mân ngồi bên cạnh chen vào nói “Còn chưa chết nữa sao?”

Tiếu Lang : “Không… nha!!!”

Nghe được tiếng kinh hô của Tiếu Lang, Vương Mân sứng sốt, phát hiện cái biểu tượng của cậu ta đã trở thành màu xám, hệ thống cũng nêu lên : người chơi này đã chết, hiện đang ở Minh Giới, xin mời sau 59 giây nữa mới liên hệ lại.

Vương Mân : “…” chết là chuyện bình thường thôi mà…

Một hồi sau, Tiếu Lang từ Minh Giới đi ra liền trực tiếp trở về khu vực an toàn, vừa mới xoay người, lại bị cứng đờ không thể cử động.

https://thuviensach.vn

Trên màn ảnh cũng nhảy ra một cái khung hình vuông : đã ngắt kết nối với server.

Tiếu Lang “Có chuyện gì vậy?”

Vương Mân “Đã hết giờ rồi…” trên màn hình máy tính bên Vương Mân cũng biểu hiện cái khung giống vậy.

Tiếu Lang “Nhanh quá vậy!?”

Vương Mân ừ một tiếng “Chơi game giết thời gian rất nhanh.”

Tiếu Lang tắt máy, ngẫm lại chơi ba giờ cũng chẳng làm được cái gì, lại vô duyên vô cớ chết queo!

“Ai…” Tiếu Lang có chút uể oải, tắt máy tính rồi đứng dậy, cùng Vương Mân quay về ký túc xá, dọc đường trở về thường cảm nhận được ánh mắt quỷ dị từ Vương Mân bắn tới.

“Gì đây?” Tiếu Lang liếc người nào đó.

Vương Mân “Tâm tình không tốt?”

Kỳ thực, Vương Mân là muốn hỏi cậu ta làm sao lại biết Dạ Hành Vân, người nọ chính là đệ nhất cao thủ toàn server, mà Tiếu Lang cũng chỉ mới chơi game này có một hai lần, sao tự dưng lại trêu chọc tới người như tên đó chứ?

Tiếu Lang “Tui chết đó, tâm tình làm sao tốt được chứ!?”

“…” Vương Mân hơi run rẩy khóe miệng, nghĩ thầm… cậu chết, vậy người đứng cạnh tôi lúc này là ai vậy?

Vương Mân “Game thôi mà, chơi vui thì tốt rồi, đừng suy nghĩ nhiều quá.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang vẻ mặt buồn rười rượi, nói “Tui đột nhiên cảm thấy tui rất là ngu ngốc.”

Vương Mân gật gù, không biết lượng sức mình xách dao đi đâm đệ nhất cao thủ toàn server, thuần túy là muốn chết. Lại còn có thể phát hiện ra mình ngu ngốc, đối với Tiếu Lang mà nói, quả thực cũng không dễ dàng gì.

Vương Mân đang tính nói, loại người như Dạ Hành Vân, về sau nếu thấy cậu nên đi đường vòng mà né, lại bị lời nói của Tiếu Lang đột ngột chặn lại.

“Nếu lúc nãy không bị rớt mạng là có thể giết chết tên đó rồi.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Không những chết rồi, còn rớt mạng, bọn đó chắc chắn sẽ cảm thấy tui rất ngu ngốc cho coi!”

Vương Mân “…”

Nội tâm Vương Mân lúc này thực rối rắm, vốn dĩ còn tưởng là Tiếu Lang còn có điểm tự biết thân biết phận, hiện tại căn bản là mình đánh giá cậu ta quá cao, lối suy nghĩ của tên này cùng người bình thường hoàn toàn không hề cùng một đường!

Mà Tiếu Lang đang nghĩ, chính là Thường Tiếu Thiên đã lấy acc lớn giúp mình, phỏng chừng có thể đánh thắng Dạ Hành Vân, nhưng mà tại thời khắc mấu chốt này mình lại rớt mạng, thực sự là mình có điểm không đúng…

Vương Mân “Nè…”

“?” Tiếu Lang chớp chớp mắt hai cái, có điểm không rõ lắm.

https://thuviensach.vn

“Mời cậu uống.” Vương Mân ngúc ngắc quơ quơ ly trà sữa trong tay mình, vốn định mua về cho Liêu Tư Tinh, nhưng nhìn tên nhóc này bộ dạng có hơi đáng thương, thôi cho cậu ta đi.

“Căm ơn nha!” Tiếu Lang cầm lấy ly trà sữa, nhìn qua Vương Mân tươi cười đặc biệt sáng lạn, cặp mắt sáng rực lên, bên gò má bên trái còn hiện ra lúm đồng tiền nhợt nhạt.

Vương Mân “…”

Cái gì mà buồn rầu ảm đạm chứ, cái gì mà tội nghiệp đáng thương chứ, toàn bộ đều là giả dối… đúng không!!

◊ ◊ ◊

Lúc chạng vạng, cả hai cùng nhau đi căn-tin ăn cơm chiều, ở nơi đó, Tiếu Lang rốt cuộc mặt đối mặt gặp được Liêu Tư Tinh trong truyền thuyết.

Ý nghĩa của cái gọi là “trong truyền thuyết”, chính là dù cho lúc ở trung học Thập Tam, Liêu Tư Tinh vẫn được coi như là nhân vật cấp độ nữ thần, người bình thường căn bản không thể tiếp cận cô nàng trong phạm vi mười thước.

Ba năm cô nàng học ở trung học Thập Tam đều là chủ tịch hội học sinh, trong trường sở hữu hoạt động giải trí đều do cô nàng đứng ra chủ trì, bao gồm hết thảy những chương trình phát thanh thông thường, diễn thuyết đón học sinh mới.

Có điều, nếu đơn thuần chỉ những thứ này thôi, đích xác là không có mấy kinh ngạc gì cho lắm, nhưng cô nàng còn là một trong những người dẫn chương trình của tiết mục thiếu nhi kênh giải trí dành cho nhi đồng của đài truyền hình C thị.

https://thuviensach.vn

Còn nữa còn nữa nha, đừng nói cầm kỳ thư họa, thanh nhạc vũ đạo không thôi, cô nàng thành thích cũng là tốt đến mức thần kỳ, lần nào đệ nhất toàn khối toàn trường đều là cô nàng giật lấy! Cho nên nói, cô nàng có thể vào ban thực nghiệm của Hoa Hải, chung quy là chuyện mười mươi đã định.

A quên, còn là người phát ngôn của trung học Thập Tam, một trong mười thiếu nữ thanh lịch của C thị nữa!

Trước đây, ngẫu nhiên Tiếu Lang cũng có thể nhìn thấy Liêu Tư Tinh trên TV, cô nàng là một người rất bận rộn, tuy rằng bảo là cùng một trường sơ trung, gặp mặt gần gũi cũng là tương đối khó khăn.

Nhớ năm đó, số thiếu niên ôm tình cảm với Liêu Tư Tinh, chính là xếp hàng dài đến tận Tiểu Thanh Giang nha (Tiểu Thanh Giang là con sông lớn ở C thị, khoảng cách đến trung học Thập Tam tương đối xa).

Cho nên, khi Vương Mân bảo Liêu Tư Tinh là bạn gái của cậu ta thì, Tiếu Lang đương nhiên là không tin, Vương Mân cái loại tư sắc này (?), căn bản là không xứng với nữ thần.

Nhưng mà giờ khắc này, Tiếu Lang đã muốn trợn tròn cả hai mắt.

Liêu Tư Tinh mặc đồng phục áo sơ-mi của trường, đơn giản nhưng lại rất dễ nhìn, mái tóc đen nhánh cột thành đuôi ngựa lắc lư ở sau lưng, đường nét gương mặt xinh đẹp, bộ ngực nở nang có chút đầy đặn, vòng eo gầy thon, tuy rằng vẫn chưa phát dục hoàn toàn, nhưng nghiễm nhiên một bộ tư thái mỹ nữ rất tiêu chuẩn.

Tiếu Lang há hốc mồm tất nhiên không phải bởi vì Liêu Tư Tinh bộ dạng xinh đẹp, mà là cô nàng dùng thanh âm vừa ngọt như kẹo đường lại tràn đầy thân thiết mà kêu Vương Mân một tiếng "A Mân~~"

Vương Mân thản nhiên đáp lại một câu "Ừ."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lập tức biến thành bụi tán loạn trong gió!

Kháo, làm sao có thể dùng thái độ lạnh lùng như vậy đối xử với nữ thần chứ hả!!!!

Liêu Tư Tinh khẽ mỉm cười "Này là bạn học của anh sao?"

Trong chương trình TV, thanh âm của Liêu Tư Tinh cho người khác cảm giác rất êm tai, không ngờ nghe ngoài đời thực lại càng êm hơn nữa, không hổ là làm phát thanh viên, cắn tự rõ ràng, phát âm thanh thúy, không dính lại không nhão.

Vương Mân nhìn Tiếu Lang cười cười, giới thiệu nói "Cậu ta cũng là bạn học của em, không biết sao?"

"Ồ?" Ánh mắt xinh đẹp của Liêu Tư Tinh hơi hơi mở to, cười tủm tỉm nói "Ngại quá, lúc nãy tớ không lưu ý lắm, cậu tên là gì?"

Bị đại mỹ nữ ở cự ly gần chăm chú nhìn, đối phương còn tràn đầy nét mặt thân thiện, Tiếu Lang nhất thời có chút ăn không tiêu, ngơ ngác mà tự giới thiệu "Tui là Tiếu Lang, thực ra, lúc trước tui học ở lớp A3."

"Tiếu Lang…" Liêu Tư Tinh trầm ngâm một lát, bất ngờ ồ lên "A, cậu là… hoa hậu của A3 đó sao?"

"…" Tiếu Lang vẻ mặt hơi hơi run rẩy.

"…" Vương Mân thần sắc quỷ dị.

Liêu Tư Tinh tiếp tục nói "Ha ha, kính đã lâu rồi nha, tớ từng nghe người ta nói chuyện của cậu. Không ngờ chính là cậu…" Cô nàng nói xong, còn dùng ánh mắt thưởng thức cao thấp đánh giá Tiếu Lang một phen.

Vẻ mặt Tiếu Lang lúc này càng run rẩy lợi hại hơn, thần sắc của Vương Mân cũng càng tăng thêm mức độ quỷ dị đến nỗi không thể dùng ngôn ngữ

https://thuviensach.vn

để miêu tả.

Liêu Tư Tinh cùng Vương Mân tán gẫu đôi ba câu, liền bảo có chuyện bận nên tạm biệt bọn họ mà đi trước, sau này có cơ hội mới cùng nhau ăn cơm.

Liêu Tư Tinh đi rồi, hai người mua cơm, liền trầm mặc mà ăn.

Ăn trong chốc lát, Vương Mân rốt cuộc nhịn không được, trước hết mở miệng phá công "Cái kia, lớp…"

Tiếu Lang lập tức xù lông, ngắt lời "Đừng hỏi!"

Vương Mân "Ồ…"

Cả hai lại vùi đầu tiếp tục yên lặng mà ăn cơm, sau khi ăn xong cả hai lại cùng nhau quay về ký túc xá.

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang cởi giầy ra nhảy phốc lên giường, giũ giũ cái mền ra rồi cuộn người dùng chăn bọc mình lại, lăn vào trong góc, chỉ lộ ra một cái đầu xù xù.

Vương Mân "…"

Buổi chiều, ánh mặt trời có phần gay gắt, quần áo lúc sáng sớm Vương Mân đem đi phơi cũng đã khô, liền đứng dậy đi thu quần áo vào, gấp lại ngay ngắn, rồi mới xếp vào tủ quần áo, sau đó tiếp tục lật tiểu thuyết xem. Cùng lúc đó, Tiếu Lang không có bất cứ động tĩnh nào.

Vương Mân nhìn cậu ta vài lần, thật nhẹ nhàng vòng đi vòng lại hai vòng trong phòng, sau đó mới rón ra rón rén bước về phía cửa.

https://thuviensach.vn

Đúng ngay lúc này, Tiếu Lang đột nhiên từ trên giường nhảy dựng lên, hướng về phía Vương Mân mà gào "Không được đi hỏi Liêu Tư Tinh!"

Vương Mân sờ sờ cái mũi, "ờ" một tiếng, có chút xấu hổ lui trở về.

Tiếu Lang "…"

Cái chuyện "hoa hậu" này, với Tiếu Lang mà nói tuyệt đối là ký ức không muốn nhớ lại chút nào.

Bởi vì lúc ấy, trung học Thập Tam vừa mới thay đổi chế độ không được bao lâu, tuyển thẳng vào trường đa phần đều là con gái, hầu như đều là những cô gái xinh đẹp lại giỏi ca hát hoặc nhảy múa, trăm hoa đua nhau khoe sắc, mỗi người mỗi vẻ, cho nên rất khó để chọn ra người nào là xinh đẹp nhất.

Cái gọi là bởi vì hiếm cho nên mới quý, thành ra mấy đứa con trai với số lượng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay trở thành đối tượng bị tăm tia đến, vì thế chỉ trong vài năm, trung học Thập Tam liền hình thành một loại văn hóa bình chọn "hoa hậu" trong đám nam sinh này.

Tiếu Lang bộ dạng không thể coi là xinh đẹp. Ở nơi như trung học Thập Tam mà nói, không có nam sinh nào có thể gánh nổi cái từ xinh đẹp này. Nhưng bộ dạng Tiếu Lang tuyệt đối được coi như là thanh tú đến "động lòng người".

Mái tóc gọn gàng lại lưu loát, làn da sạch sẽ lại không nổi thanh xuân đậu, gương mặt với chiếc cằm thon gầy, lại điểm tô thêm đôi mắt đen nhánh như ngọc lưu ly, lại thêm lúc cười rộ lên có một bên nhàn nhạt má lúm đồng tiền, đừng nói "hoa hậu toàn lớp", phỏng chừng năm đó "hoa hậu giảng đường" cũng là ngoài cậu ta ra không ai xứng.

Hơn nữa, mấu chốt là ở chỗ, Tiếu Lang không ẻo lả. Có vài nam sinh có chút tú khí cùng nữ sinh ở chung một thời gian, liền bị đồng hóa, hành vi tư

https://thuviensach.vn

thái liền hơi hơi có xu hướng giống như con gái.

Mà Tiếu Lang thì không hề như vậy, hơn nữa lúc còn ở trung học Thập Tam, Tiếu Lang lại luôn có xu hướng chủ nghĩa đại nam tử, cho dù nữ sinh nào cũng thích chiếu cố cậu, nhưng cũng không vì được sủng mà kiêu, cho dù không muốn làm osin cho người khác, nhưng mỗi lần trước hết hành động đều là Tiếu Lang, giống như lời cậu từng bảo, có tư cách được chiếu cố chỉ có con gái cùng con nít thôi.

Nhưng mà, đối với việc bị âm thầm bầu thành "hoa hậu toàn lớp" này, Tiếu Lang cảm thấy rất là sỉ nhục… Cậu một cái nam nhân bị người ta kêu là "hoa hậu" đại biểu cho đám nữ nhân, theo ý nghĩa lào đó mà nói cũng coi như một loại vũ nhục, nếu có người nào đó dám trước mặt cậu gọi cậu một chữ "hoa hậu" thử xem, Tiếu Lang sẽ nháy mắt xù lông lên cho mà coi.

Các nữ sinh từng học trung học Thập Tam năm đó còn lưu truyền lại một câu : nha, cái nhóc hoa hậu năm đó, lúc mà khó chịu lên liền trở nên cực kỳ đáng yêu~~

…

Tiếu Lang vùi đầu vào chăn, Vương Mân thì nằm xem tiểu thuyết, sau đó, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần trở về phòng.

Cố Thuần vừa vào cửa liền phát hiện, không khí lúc này giống như có điểm kỳ lạ, nhưng Nhạc Bách Kiêu ngược lại không hề phát giác, rất tự nhiên bắt chuyện với hai người "Hai người trở lại rồi sao? Còn chưa tới thời gian ngủ a, hai người sao ai cũng nằm bẹp trên giường thế?"

Cố Thuần "…"

Tiếu Lang hơi hơi lú đầu ra, ý tứ như là cùng bọn họ chào hỏi một cái, sau đó lại rụt đầu trở lại.

https://thuviensach.vn

“Nè Vương Mân, nói với cậu cái này, hồi chiều hôm qua tớ đi thử lớp học bổ túc tiếng Anh, chuyên môn huấn luyện học sinh tham gia thi so tài Anh Ngữ dành cho học sinh trung học toàn quốc nha…” Nhạc Bách Kiêu bắt đầu bô lô ba la mà kể.

Cố Thuần để cặp xuống, thấy Tiếu Lang nheo nheo mắt nhìn lên đầu giường, không có ngủ, liền bắt chuyện “Tui có mang theo một ít thịt bò khô trong nhà làm, cậu ăn không?”

Tiếu Lang ngồi dậy, thấy Cố Thuần cầm trên tay một hũ thủy tinh, bên trong có vài khối đen den.

Thấy Tiếu Lang đầy mặt tò mò, Cố Thuần cầm đưa tới trước mặt cho cậu ta nhìn kỹ, vừa mở lời giải thích “Mẹ tui làm đó.”

“Ồ? Tui ăn thử miếng!” Tiếu Lang thò tay cầm một khối nhét vào miệng “Hmm… ngon ghê, mẹ ông thiệt lợi hại nha, biết làm cả khô bò nữa!”

Tiếu Lang bên này tán thưởng khiến cho Vương Mân chú ý, lập tức xáp lại gần “Gì thế?”

Cố Thuần “Là khô bò mẹ tui làm đó, hai người thử không?”

Nhạc Bách Kiêu cũng mò sang, cau mày nhìn hồi lâu, nghi hoặc nói “Thứ này có thể ăn sao?”

Mọi người “…”

Vương Mân cũng lấy một miếng bỏ vào miệng nhai, vừa ăn vừa cảm thán từ đáy lòng “Ngon ghê, so với bên ngoài bán còn ngon hơn nữa!”

Nạch Bách Kiêu giằng co trong chốc lát, thấy Vương Mân ăn, cũng bốc thử một miếng ăn, bảo “Cũng không tệ lắm.”

https://thuviensach.vn

Cố Thuần cười hắc hắc, vẻ mặt rất cao hứng, cất bình vào, hỏi Tiếu Lang "Hôm chủ nhật cậu làm cái gì?"

Tựa hồ như Nhạc Bách Kiêu rất thích nói chuyện với Vương Mân, cho nên lúc này hai người lại tụ cùng một chỗ tán gẫu chuyện học tập, Cố Thuần cũng tự nhiên tụ lại nói chuyện cùng Tiếu Lang.

Tiếu Lang vỗ vỗ giường mình, ý bảo Cố Thuần ngồi xuống, lại nói "Cũng không có muốn làm gì, trở về nhà ăn thức ăn mẹ nấu, xem TV một chút, hồi sáng này liền trở lại ký túc xá, còn ông?"

Cố Thuần ngồi bên giường, thuận tay cầm lấy một quyển sách đặt trên bàn học của Tiếu Lang cạnh đó, lật xem thử "Cũng chẳng khác gì cậu mấy, có giúp đỡ trong nhà làm ít việc vặt."

Tiếu Lang "Nhà ông làm cái gì?"

Cố Thuần "Có mở tiệm ăn nhỏ."

Tiếu Lang "A, này chẳng phải muốn ăn cái gì là ăn cái đó sao?"

Cố Thuần "Cũng không hẳn, trong nhà có nấu cơm riêng để cả nhà ăn, thức ăn trong tiệm đều là đầy dầu mỡ, mẹ tui không cho tui ăn, bất quá lâu lâu ăn một chút đối với sức khỏe cũng không có gì ảnh hưởng, ăn nhiều mới là không tốt."

Tiếu Lang "Tui còn định bảo có rảnh tới tiệm của ông ăn ké đây nè."

Cố Thuần cười nói "Thế trực tiếp tới nhà tui luôn là được rồi, mẹ tui sẽ tự mình xuống bếp nấu cho, còn nhà cậu, làm cái gì?"

Tiếu Lang "Nhà tui làm vận chuyển hàng hóa, chạy từ huyện đến thành phố thị trấn."

Cố Thuần "Vận chuyển a? Này cũng không sai nha."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Không sai cái gì chứ, ông bà già tui vất vả lắm đó…”

Hai người ở một bên câu có câu không tán gẫu hăng say, còn Vương Mân bên kia thì buồn bực muốn chết, Nhạc Bách Kiêu quả thực là quá mức nhiệt tình với học tập đi! Khó có được một ngày cuối tuần để nghỉ ngơi, cậu cũng đâu muốn tán gẫu mấy thứ này đâu…

Vương Mân dỏng tai nghe bên kia bọn Tiếu Lang đang nói cái gì, lúc này hai người đang nhắc tới vấn đề kế thừa việc làm ăn trong gia đình, Vương Mân bất giác cũng chăm chú hơn, thế cho nên hoàn toàn không để ý đến Nhạc Bách Kiêu đang nói gì, thành ra đến lúc đối phương gọi tên hai lần, Vương Mân mới hồi thần lại.

Vương Mân “?”

Nhạc Bách Kiêu “Mới nãy tớ hỏi cậu có muốn đi với tớ không, cậu có báo danh cùng tới hay không a?”

Vương Mân “À, cái thi Anh Ngữ kia hả?”

Nhạc Bách Kiêu “Phải a, tớ nói chuyện đó với cậu nửa ngày trời!”

Vương Mân cảm thấy thực 囧, hóa ra cậu ta cũng biết mình nói nửa ngày rồi…

Vương Mân “Không cần chừa phần tớ, tớ không hứng thú với cái đó lắm.”

Nhạc Bách Kiêu “Được cộng thêm 20 mươi điểm khi thi lên Đại học đó!”

Vương Mân “Để dành cơ hội lại cho cậu a, ba người đứng đầu mới có phần không phải sao, tớ không đi thì cậu bớt đi một đối thủ cạnh tranh.”

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu nháy mắt mấy cái “Nói cũng đúng, ha ha, hóa ra cậu cũng tốt bụng ghê!”

Vương Mân : mèn ơi, nguyên lai trước đó trong mắt cậu tôi đây vẫn là người xấu sao?

_____

.

https://thuviensach.vn

Chương 7

Tự dưng muốn nhéo một cái

◊ ◊ ◊

Vào hôm thứ tư đã xảy ra một tiểu nhạc đệm nho nhỏ.

Tuần trước chủ nhiệm lớp có yêu cầu cả lớp đề cử ra danh sách cán bộ lớp, danh sách tạm thời này là được công bố vào ngày thứ tư, Cố Thuần cư nhiên được bầu làm lớp trưởng!

Chủ nhiệm giải thích là, kinh nghiệm làm ban cán sự lớp của Cố Thuần có phần phong phú, lý do tự tiến cử cũng rất đầy đủ, nếu như có học sinh nào đưa ra ý kiến phản đối thì sau này sẽ tiến hành điều chỉnh lại cho thích hợp.

Cố Thuần cũng đứng lên phát biểu vài câu, vốn dĩ bộ dạng cậu chàng thoạt nhìn rất là trung hậu lại chất phác, hơn nữa vừa mới vào học kỳ đầu tiên, cả đám đều còn chưa quen thuộc lẫn nhau, thành ra cũng chẳng có ai đứng ra phản đối, thế là cuối cùng quyết định này được chấp nhận.

Cả lớp tổng cộng 22 nam sinh, 18 nữ sinh, trưởng lớp là Cố Thuần, bí thư đoàn tự nhiên là do đám con gái đảm nhiệm. Những người còn lại Tiếu Lang cũng không nhớ rõ cho lắm, duy nhất mỗi bạn ủy viên văn thể mỹ là cậu ấn tượng có phần sâu sắc chút.

Ủy viên văn thể mỹ là một nữ sinh đặc biệt beo béo. Có một lần lúc tan học, Tiếu Lang chạy đi toilet, lúc chạy tới góc quẹo không cẩn thận đụng phải cô nàng, lúc đó Tiếu Lang chỉ cảm thấy cả người giống như bị dội lạt

https://thuviensach.vn

một cái, cảm giác mềm nhũn. Mặt Tiếu Lang nóng rực lên, lập tức giải thích "Xin lỗi nha, xin lỗi!"

"Không sao." Nữ sinh kia cười, ánh mắt híp lại thành hai khe nhỏ, thanh âm nói chuyện vẫn còn mang theo vẻ trẻ con non nớt.

Mà lúc này, nhìn thấy cô nàng đứng lên bục giới thiệu chính mình, Tiếu Lang mới biết được "Hóa ra nhỏ tên Nhan Ny a…"

Vương Mân hoài nghi liếc mắt nhìn Tiếu Lang một cái, hỏi "Sao vậy?"

Tiếu Lang nhỏ giọng lẩm bẩm "Nhỏ thiệt là tròn, tui thiệt chỉ muốn nhéo nhỏ một cái."

Vương Mân "…"

Tầm mắt của Vương Mân đảo trở về phía Nhan Ny, nghe Tiếu Lang nói như vậy, tự dưng thấy cũng muốn nhéo một cái.

Tiếu Lang "Bữa đó tui vô ý đụng phải nhỏ, cả người nhỏ mềm ơi là mềm, toàn là thịt ha, bị dội ngược trở về."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Nhưng mà thú vị lắm."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Nhắc mới nhớ, chỗ đó của đám con gái cũng toàn là thịt ha!"

Vương Mân "Ừ…"

Thời điểm học sơ trung, mấy nữ sinh dậy thì sớm luôn luôn trở thành mục tiêu hứng chịu tầm mắt chăm chú kỳ quái của đám nam sinh, trở thành đối tượng bị đám khác phái chọc ghẹo trong âm thầm.

https://thuviensach.vn

Lúc Tiếu Lang học sơ trung, nữ sinh nhiều hơn nam sinh (thành ra nam sinh ngược lại bị nữ sinh đùa giỡn), cho nên Tiếu Lang chưa từng được hưởng thụ quá việc ngồi cùng một đám nam sinh tán dóc về chuyện tụi nữ sinh dậy thì cùng với mấy đề tài linh tinh về sinh lý.

Hiện tại cùng Vương Mân trò chuyện như vậy, Tiếu Lang đột nhiên có chút hưng phấn nho nhỏ.

Tiếu Lang "Nè nè, ông từng nhéo nơi đó của Liêu Tư Tinh chưa?"

Vương Mân "…không."

Tiếu Lang "Nhỏ là bạn gái của ông mà, tại sao không nhéo thử?"

Vương Mân "Tại sao lại phải nhéo thử?"

Tiếu Lang "Ông không có cảm giác muốn nhéo nhỏ sao?"

Vương Mân "Không có…"

Tiếu Lang ngẫm nghĩ, kiểu con gái thoạt nhìn chẳng khác gì bình hoa di động như Liêu Tư Tinh, chỉ có thể đứng xa xa mà ngắm nhìn chứ không thể đụng chạm…

Đề tài này rốt cuộc đi đến ngõ cụt, nhưng Vương Mân lại bắt đầu yên lặng mà rối rắm…

Cái từ "nhéo" kia, ngoại trừ mấy cô nàng có ngoại hình như Nhan Nhy ra… nếu có người làm người khác nảy sinh mong muốn "nhéo" mình, kia đại biểu cho cái gì nhỉ?

◊ ◊ ◊

Buổi tối, do Nhạc Bách Kiêu cầm đầu, thành viên của phòng C1-042 đồng loạt đối với bạn nhỏ Cố Thuần bắt đầu tiến hành kế hoạch đòi khao, vì

https://thuviensach.vn

thế Cố Thuần phải bỏ ra hơn hai mươi tệ để thỉnh đám bạn cùng phòng một bữa ở căn-tin.

Tiếu Lang cảm khái "Thực không ngờ a thực không ngờ, Cố Thuần ông thế mà cư nhiên biến thành boss của cả đám trong yên lặng nha, tên này quá phúc hắc rồi!"

Cố Thuần "Làm gì có, làm gì có, trưởng lớp là làm bảo mẫu cho cả đám đó chứ."

Nhạc Bách Kiêu đồng ý với Cố Thuần "Phải đó, tại sao cậu lại tự mình đề cử mình làm lớp trưởng a, ngốc chết đi, tốn hơi làm mấy chuyện không đâu, lại còn ảnh hưởng tới học tập nữa!"

Cố Thuần hắc hắc cười ngây ngô "Tại tui nhỏ lớn làm riết nên quen, không nhọc lòng một chút liền thấy không thoải mái."

Vương Mân cái gì cũng không nói, cầm ly Sprite nâng lên chạm chạm vào ly của Cố Nhạc, tỏ vẻ chúc mừng.

"Cố trưởng lớp!" đang ăn giữa chừng, chợt thấy có một nam sinh to con chủ động chào hỏi Cố Thuần.

Cố Thuần "Hi~ Lý Siêu Kiện!"

Ngoại trừ Cố Thuần vẫn là vẻ mặt tươi cười, cả ba người còn lại đều là 囧 "…"

Tiếu Lang nghẹn một miếng trứng chiên giữa họng, thiếu chút nữa sặc xuống khí quản, nghĩ thầm cha mẹ tên này vì cớ gì mà đặt cho con mình cái tên tục tới vậy a!"

Nam sinh nọ kéo ghế ngồi xuống cạnh cả đám, rất là quá đỗi tự nhiên mà mở miệng "Chào mọi người, tui là bạn học hồi sơ trung của Cố Thuần,

https://thuviensach.vn

bây giờ đang học A2, cả ba đều là bạn học cùng lớp hiện tại của tên này đúng không? Ha ha, giới thiệu một chút đi?”

Cả ba tự động báo tên tuổi, Lý Siêu Kiện nhìn Vương Mân, nói “Cậu là Vương Mân ở đội bóng rổ Nhất Trung đúng không?”

Vương Mân “Ừ.”

Lý Siêu Kiện có chút kinh ngạc “Thực không ngờ là cậu a! Tui học sơ trung ở Thất Trung, lúc trước cũng từng trong đội bóng rổ!”

Tiểu Lang thầm nghĩ, Vương Mân nổi tiếng tới vậy sao? Tại sao giống như ai ai cũng đều biết cậu ta vậy, hơn nữa toàn là nhớ đến ưu điểm thôi, tỷ như học tập nè, tỷ như bóng rổ siêu nè…. hoàn toàn khác hẳn với chính mình, hoa hậu cái gì đó, nghe là khiến người buồn bực muốn chết rồi!

Vương Mân “Đội bóng rổ Thất Trung chơi rất khá!”

Lý Siêu Kiện “Ai, không nói thì thôi… năm trước đội tụi tui thua trong tay Nhất Trung chứ đâu, nếu không đã có thể vào chung kết rồi…”

Vương Mân “Ừ, lúc ấy thầy thể dục mang đội tụi này bảo, đối thủ trận chung kết không phải Tứ Trung thì là Thất Trung, về sau may mắn vừa suýt soát thắng được Tứ Trung, cũng là nhờ vận khí!”

Lý Siêu Kiện “Ai, lại nói, cái tên át chủ bài đội bóng rổ Tứ Trung trâu bò muốn chết!”

Vương Mân “…tên là Ứng Trì thì phải?”

Lý Siêu Kiện “Chính hắn, chính hắn, nhắc cái này mới nhớ, tên đó cũng vào Hoa Hải, học ở A5 chứ đâu!”

Vương Mân “Ồ?”

https://thuviensach.vn

Lý Siêu Kiện “Hoa Hải năm nay coi vậy mà đầy đủ hết! Cuối tuần này bắt đầu so tài bóng rổ giữa các lớp, sau nữa là toàn khối, cầu thủ nào biểu hiện tốt là có thể được xét duyệt gia nhập vào đội của trường, nửa năm sau tham gia so tài bóng rổ giữa các trường trung học C thị, cậu có định tham gia không, Vương Mân?”

Vương Mân gật gật đầu “Chắc chắn.”

Lý Siêu Kiện ngồi bên cạnh kích động vạn phần “Vậy tui đây nhất định phải tranh thủ để gia nhập đội, làm chiến hữu với các cậu mới được!”

Nhạc Bách Kiêu ở bên cạnh nghe xong cũng kích động vạn phần, liên tục vỗ vỗ bả vai Vương Mân “Ngươi nha cái tên quỷ này, còn bảo là tùy tiện chơi một chút, không ngờ lại lợi hại tới như vậy!”

Vương Mân cười cười, khiêm tốn nói “Thực sự là tùy tiện chơi cho vui mà thôi, cậu muốn cùng nhau chơi không?”

Nhạc Bách Kiêu “Đội trường thì thôi đi, ảnh hưởng học tập lắm!!”

Mọi người “…”

Buổi tối, sau khi quay về ký túc xá, Tiếu Lang hỏi Vương Mân “Ông chơi bóng rổ giỏi lắm sao?”

Vương Mân “Cũng tạm được.”

Tiếu Lang “Em tui cũng nói đến ông…”

Vương Mân “Em cậu học Nhất Trung?”

“Ừ, ê ê, đừng lảng sang chuyện khác chứ!” Tiếu Lang như hổ rình mồi ép đến cùng “Thành thật công đạo mau, ông chơi bóng rổ giỏi đến cỡ nào?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân cười cười nhìn cậu, nói “Ngày mai có tiết thể dục, cậu chơi thử với tôi liền biết ngay chứ gì.”

Tiếu Lang hừ một tiếng, tỏ vẻ khinh thường.

◊ ◊ ◊

Mấy năm Tiếu Lang còn học ở sơ trung, có trình chiếu một bộ anime của Nhật Bản, tựa đề là Slam Dunk, rất được hoan nghênh, gần như là thịnh hành cả nước.

Vì nó mà trong nháy mắt, bóng rổ trở thành loại hình vận động thể thao được ưa thích của toàn dân (thực ra là học sinh trung học). Cùng lúc đó, những nam sinh biết chơi bóng rỗ cũng biến thành tiêu điểm được mọi người chú ý đến, cái gì mà Rui Rukawa nè, rồi Sendou Akira nè, một đám thiếu niên bắt chước bọn họ đầy cả phố lớn ngõ nhỏ.

Tiếu Lang đương nhiên cũng thích bóng rổ, lúc đó, cơ hồ không có nữ sinh nào có thể chống lại được sức hấp dẫn của mấy nhóc shota với khí thế bừng bừng, đẹp trai đến long lanh khi chơi bóng rổ được.

Nhưng mà, Tiếu Lang ở trên sân bóng… thực ra chỉ là cái bình hoa thôi.

Cái gọi là bình hoa, chính là tư thế động tác nhìn rất đẹp nha, nhưng kỹ thuật bóng rổ thì rất là mây bay…

Thí dụ như giờ phút này, Tiếu Lang một thân áo T-shirt trắng tinh cùng quần thể thau màu đen, dáng người tinh tế, tay chân lại thon dài, hất mái tóc xù xù một cái, cước bộ nhẹ nhàng chạy lướt trên sân bóng rổ, tay trái thì chậm rãi giữ bóng—— đảo mắt đã bị Vương Mân cướp đi…!!

Vương Mân đoạt được bóng, lao nhanh đến rổ, nhảy bóng, vào bóng, đạt điểm, liên tục lưu loát một lèo~

https://thuviensach.vn

Đội hữu xung quanh một trận reo hò hoan hô, bên này Tiếu Lang buồn bực muốn chết, trong đám người có một người tên là Triệu Vu Kính, đột nhiên hô to "Tiếu Lang!"

"?" Tiếu Lang vẻ mặt đầy vô tội rụt cổ lại.

Triệu Vu Kính tức giận đến muốn bóp chết cái tên này "Cậu chơi bóng rổ hay là đóng phim vậy!! Động tác chậm như vậy thì bóng không bị đoạt mới là lạ đó!!!"

Đám đội hữu còn lại nhất tề bày ra phẫn hận "Nói rất đúng, nói rất đúng!!"

Vương Mân bước qua bên đây, nói với Triệu Vu Kinh "Để tớ đổi với cậu, dẫn dắt cậu ta giao cho tớ."

Tiếu Lang lập tức thẳng cổ, cự tuyệt ngay tức khắc "Không cần!"

Mọi người "…"

Vương Mân nhướng mày.

Tiếu Lang "Ông nghĩ là tui sẽ nhận thua sao?"

Cố Thuần cùng một đội với Vương Mân, giờ phút này trông thấy Tiếu Lang một bộ xù lông sắp sửa bùng nổ, vội vàng hòa giải "Tiết thể dục thôi mà, chơi cho vui, đừng sung quá mức a!"

Tiếu Lang liếc mắt trừng Cố Thuần một cái "Đừng nói giúp cho tên này!"

Cố Thuần "…"

"Phụt…" Triệu Vu Kính phì cười "Ây da, bạn nhỏ Tiếu Lang à, bạn có cản trở cả đội đến thế nào, tui đây cũng đâu có vứt bỏ bạn đâu!" nói xong,

https://thuviensach.vn

còn lấy tay vỗ vỗ vai Tiếu Lang, cổ vũ "Cố lên!"

Tiểu Lang vẻ mặt nghiêm lại, ừ một tiếng.

Tiếp đó, Tiếu Lang luôn tập trung lực chú ý đặt lên Vương Mân, ya ya ya ya~~ thân thể cũng bắt đầu nóng lên, động tác cũng nhanh nhẹn hơn, nhưng cho dù là vậy, bóng đến tay của cậu, vẫn là liên tục bị Vương Mân "trộm" đi.

Vương Mân không phải cứ đoạt được bóng là tự mình ném vào rổ, mà có khi sẽ đem bóng chuyền thật chính xác cho đồng đội.

Thực lòng mà nói thì, chỉ với thời gian ngắn ngủi không bao lâu, Vương Mân đã có thể phối hợp ăn ý cùng với đồng đội, khiến cho những người vốn dĩ vẫn còn chưa quen thuộc với cậu ta lắm có thể cùng cậu ta chơi một trận sảng khoái như vậy, này cũng không phải chuyện dễ dàng gì…

Vương Mân tiến nhập vào trạng thái, bắt đầu phô bày ra một loại phong thái khác hẳn, ánh mắt sắc bén, khí thế cũng bức người. Tiếu Lang ở trên sân bóng bị lôi qua lôi lại, hoàn toàn chỉ có thể lòng vòng chuyển chuyển xung quanh cậu ta, hoàn toàn không đụng đến được đầu ngón tay của Vương Mân nữa là.

Hơn nửa tiết học trôi qua, Tiếu Lang hai chân như nhũn ra, thở hồng hộc.

Lúc sắp sửa hết giờ, Vương Mân lại đón được bóng, lại một cú lên rổ.

Tiếu Lang trong nháy mắt lao lên, ngay lúc đó khoảng cách giữa mặt hai người chỉ cách độ chừng một năm đấm, Vương Mân có thể rõ ràng mà nhìn thấy chóp mũi của đối phương cùng mồ hôi rịn ra trên trán, mặc dù Tiếu Lang đã mệt chết đi rồi, nhưng cậu lại hoàn toàn không muốn bỏ cuộc chút nào…

https://thuviensach.vn

Vương Mân ngẩn người, bất giác lui về phía sau một chút, Tiếu Lang thấy có cơ hội, liền đẩy tay ra cướp bóng, Vương Mân theo bản năng nhảy lấy đà, một tay ôm lấy bóng, dựa theo đà úp bóng vào rổ.

Tiếu Lang bị cậu ta đụng vào, đầu gối mềm nhũn, ngã ngồi xuống đất.

Chung quy cũng chỉ là trận đấu bóng rổ thông thường trong tiết học thể dục cao trung, cho dù Tiếu Lang té ngã xuống thật, cũng không ai nghĩ đến chuyện Vương Mân có phạm quy hay không.

Lúc này Vương Mân cũng đã hai chân chạm đất, từ trên cao nhìn xuống, nét mặt đầy khí thế (bộ dáng trong mắt người khác).

"Vương Mân…" Nhạc Bách Kiêu cùng đội với Tiếu Lang lúc đó cũng đứng dưới rổ, nhưng căn bản là không cản lại kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn Vương Mân khí thế hung mãn mà úp bóng vào rổ, có chút cảm thán nói "Cậu cũng trâu quá đi!"

Triệu Vu Kính buồn bực nói "Nè nè, không cần đến mức vậy chứ!"

Nhạc Bách Kiêu "Phải đó a, Tiếu Lang đều bị cậu đánh đến sắp khóc rồi kìa!"

Mọi người "…"

Tiếu Lang lúc này cũng choáng váng ngây người, cậu thực không nghĩ đến Vương Mân sẽ úp rổ môt cú như vậy trước mặt mình, trừ phi vóc dáng phi thường cao, nếu không thì học sinh trung học bình thường mấy ai úp rổ được chứ a! Vương Mân thoạt nhìn gầy yếu(?) như vậy… cư nhiên lại có thể úp rổ!!

Mà Tiếu Lang ở trong mắt Vương Mân lúc này, hốc mắt hơi đỏ lên, một bộ mới vừa bị kẻ xấu ăn hiếp, ngồi bệt dưới đất hết sức đáng thương.

https://thuviensach.vn

(Thực ra mắt Tiếu Lang đỏ là vì mông té có điểm đau, vì đau cho nên hốc mắt không thể tự chủ mà đỏ lên như vậy…)

Cố Thuần quan tâm hỏi "Làm sao vậy a Tiếu Lang, cậu không sao chứ?"

Vương Mân lúc này mới kịp phản ứng, vươn tay kéo Tiếu Lang dậy, Tiếu Lang đẩy tay cậu ta ra, tự mình chống người đứng dậy. Kết quả vừa mới dậy được một nửa đã cảm thấy đầu gối run bắn lên, hạ thân vô lực lại lảo đảo té xuống, lần này là cả người bẹp xuống đất.

Vương Mân vội vàng ngồi xổm người xuống, một tay nắm lấy cánh tay Tiếu Lang, một tay choàng qua đỡ thắt lưng của cậu, nửa ôm nửa dìu kéo Tiếu Lang đứng dậy, vừa hỏi "Không có sao chứ?"

Tiếu Lang hai gò má nóng bừng lên, nhỏ giọng nói "Không có gì…" cậu cảm thấy bản thân mình thực sự rất thất bại!

Nhưng mà một bộ ngượng ngùng xấu hổ giống như cô vợ nhỏ như vậy, lại biến thành một kiểu ý nghĩ quỷ dị lóe lên trong đầu người khác.

Tiếu Lang tập tễnh hai bước, cảm giác hai chân vẫn còn có chút bủn rủn. Có thể là lâu lắm rồi không vận động kịch liệt như vậy, khó lắm mới chạy một trận, đối với thân thể tiêu hao quá lớn…

Vương Mân nhìn Tiếu Lang vừa đi vừa run rẩy, lại bảo "Tớ cõng cậu đến phòng y tế xem thử nha?"

Tiếu Lang đẩy Vương Mân một phen, hầm hừ nói "Bảo không có gì rồi mà!"

Triệu Vu Kính vui vẻ đùa cợt "Nam nhân mà, té ngã một cái có gì ghê lắm đâu, hén?"

https://thuviensach.vn

Lúc này chuông hết tiết cũng vang lên, các nam sinh buông bóng, một đám mang theo mùi hôi bức người trở về phòng học.

Tiếu Lang vào WC dùng nước lạnh rửa mặt một lát, sẵn tiện hất nước làm ướt tóc một chút, sau đó vẫy vẫy đầu lắc nước, động tác hệt như chú cún con, vẫy cho Vương Mân cả người toàn là nước.

Tiết học kế tiếp vừa mới bắt đầu chưa được một phút, Tiếu Lang đã gục xuống bàn ngủ khò.

Coi bộ tiết thể dục kia làm cậu mệt đến ngất ngư rồi.

◊ ◊ ◊

Buổi chiều sau khi tan học, Tiếu Lang cùng Vương Mân đi ăn cơm chiều, lúc đứng dậy Tiếu Lang cảm giác được dưới mông truyền đến một trận đau buốt, nhưng đứng lên rồi lại không có gì. Trong lòng mặc dù có chút buồn bực, nhưng cũng không nghĩ gì nhiều.

Nhạc Bách Kiêu bữa giờ luôn kêu gọi Vương Mân cùng mình đi thư viện tự học, lần nào cũng ra về tay không, nên mấy bữa sau cũng không hao hơi mà kêu gọi nữa.

Vừa đến tối, trong phòng ký túc xá cũng chỉ còn lại mỗi Vương Mân cùng Tiếu Lang.

Tiếu Lang vừa về đã giành đi tắm rửa trước, thay đổi một thân áo ngủ sạch sẽ thoải mái, hiện đang lười biếng nằm úp trên bàn học làm bài tập.

Ngồi hơn một giờ, Tiếu Lang cảm thấy mông mình càng lúc càng đau. Mới ban đầu chỉ là lúc đứng lên hoặc ngồi xuống mới thấy hơi đau đau một chút, nên cậu nghĩ có thể bị té bầm một chút, nhưng là hiện tại lại cảm giác đau tựa hồ là phát ra từ xương.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đưa tay sờ soạng một phen phần xương ở dưới mông, vừa mới đưa tay đụng đến gần chỗ rãnh mông, lập tức hít hà một cái, rụt tay về.

Tiêu rồi!!

Vương Mân đang ở bên cạnh chuyên tâm đọc hiểu Anh Ngữ, chợt nghe thấy thanh âm củaTiếu Lang gấp gấp gáp gọi mình "Vương Mân Vương Mân Vương Mân!!!"

"…" Vương Mân "Sao thế?"

Tiếu Lang "Mông tui đau!"

Vương Mân "…sao lại như vậy?"

Tiếu Lang "Tui ngồi nãy giờ, mông càng lúc càng đau, có thể là lúc nãy tiết thể dục bị té gãy xương rồi!"

Vương Mân xấu hổ, gãy xương mà cậu còn có thể ngồi từ nãy tới giờ sao… Đường cong phản xạ của cậu dài tới vậy sao!!!!?

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng Vương Mân vẫn rất là lo lắng, vội vàng hỏi "Đau như thế nào a, cảm thấy đau kiểu gì?"

Tiếu Lang cũng không rảnh để ý nhiều tới như vậy, giải thích một cách lộn xộn "Phần gần mông bên ngoài đau, không không, bên trong cũng đau, giống như là sưng lên vậy…" nói xong liền đứng lên thử "Đứng thì không sao…"

Vương Mân "Ngồi mới đau?"

Tiếu Lang định thử ngồi xuống một cái xem sao, nhưng mông vừa mới tiếp xúc với ghế, cả người cậu liền run lên, kêu thảm một tiếng "A ———!!!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân cũng có chút bối rối, khiến Tiếu Lang nằm úp sấp lên giường, bảo “Trước đừng động đậy.”

Tiếu Lang nằm sấp, thật cẩn thận đưa tay sờ sờ từ lưng trượt xuống gần xương bánh chè, quả nhiên vừa mới đụng đến gần rãnh mông, lập tức đau nhói lên.

Vương Mân “Có sao không, hay là dùng nước ấm lăn một chút?” dứt lời liền đi nấu nước nóng, lấy khăn mặt.

Tình huống đã như vầy, Tiếu Lang cũng bất chấp xấu hổ, cởi quần nằm sấp trên giường, thấy Vương Mân trở về, hỏi “Có sưng lên không?”

Vương Mân liếc mắt một cái nhìn xuống cái mông thoạt nhìn có vẻ rất là bình thường, mặt có chút nóng lên “Không có.”

Vương Mân cẩn thận nhẹ nhàng dùng khăn mặt đã được vắt khô nước ấm đắp lên trên. Ngón tay lại vô tình chạm phải…

Mềm mềm, lại trơn trơn…

Tự dưng, Vương Mân rất muốn nhéo một cái…

Tiếu Lang ”Xích lên trên một chút.”

Vương Mân “…ồ.”

Úp rổ và Lên rổ

Lên rổ : hay còn gọi là lay-up, là động tác mà cầu thủ ôm bóng từ dưới bảng rổ bật lên nâng bóng vào rổ. Nếu thành công sẽ ghi được 2 điểm.

https://thuviensach.vn

Úp rổ : hay còn gọi là dunk, là động tác mà cầu thủ ôm bóng bật lên cao, sau đó hạ xuống và úp trái bóng vào rổ. Nếu thành công sẽ ghi được 2 điểm.

= =+ úp rổ siêu cool nha, lên rổ là động tác cơ bản rồi, còn úp rổ thì ai kỹ thuật dữ lắm mới dám úp, với lại phải có sức bật cao, chiều cao tương đối khá, khả năng úp mới cao được.

.

https://thuviensach.vn

Chương 8

Mọc ra cái đuôi

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang nằm úp một hồi, buồn bực nói "Đều tại ông hết!"

Vương Mân "…" quả nhiên là tức giận…

Tiếu Lang "Còn bày đặt bắt chước Rukawa úp cái gì rổ! Cho là làm như vậy rất ngầu a!?"

Vương Mân "Tớ không có…"

Vương Mân vừa lên tiếng phản bác, Tiếu Lang càng hậm hực hơn "Đừng có xạo, ở đó mà bày đặt làm như mình ngầu lắm tiếp đi!"

Vương Mân "…"

Tới lúc này có nhiều lời cũng vô ích, Vương Mân nghĩ đến lần trước từng một lần vì "đắc tội" với Tiếu Lang mà chịu hậu quả thế nào, trầm mặc một lúc lâu, mới quyết đoán mở miệng "Được rồi, là lỗi của tớ."

Tiếu Lang hừ một tiếng ra vẻ tượng trưng, lại nhấc đầu nghiêng qua một bên, nhìn chằm chằm vào vách tương, âm thầm tự thương xót bản thân.

Vương Mân ngồi trên giường Tiếu Lang, tầm mắt đảo qua đảo lại, cuối cùng vẫn là không thể nào ngăn cản được "lực hấp dẫn" mà dừng lại ở vị trí bị cái khăn phủ lên.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang khó chịu nói “Bài tập làm xong rồi?”

Vương Mân “Cũng gần hết, còn lại Anh Ngữ…”

“Của tui còn cả đống luôn…” Tiếu Lang lẩm bẩm “Giờ bài tập cũng không làm được…”

Này cũng coi như một kiểu lên án sao?

Vương Mân “Tớ làm giúp cậu ha?”

Tiếu Lang nghiêng đầu quay sang phía Vương Mân rống lên “Lo mà làm bài tập của ông đi, thấy ông là tui phát bực rồi!”

Đây là… cố tình kiếm chuyện?

Vương Mân thật sự bỏ đi rồi, Tiếu Lang tội nghiệp nằm úp nguyên con trên giường, cảm giác có điểm ủy khuất. Nhưng cũng chỉ chừng năm mười phút, Vương Mân đã trở lại.

Tiếu Lang “?”

Vương Mân “Làm xong rồi.”

Tiếu Lang “…”

“Lúc nãy cũng chỉ còn lại ba đề đọc hiểu.” Nội tâm của Vương Mân rất là giày vò, lúc nãy ngồi đọc hiểu, trong đầu cậu không hiểu sao luôn luôn hiện lên cái bộ vị nào đó của người nào đó, cũng không biết là do áy náy, là mặc cảm tội ác, hay là do tâm lý gì khác nữa…

Tiếu Lang trước hết chịu không nổi, dẫu cho là ai đi nữa, bị một người khác cứ trầm mặc như vậy mà nhìn chằm chằm như vậy đều khiến người ta cảm giác kỳ cục…

https://thuviensach.vn

“Ông giúp tui lấy bài tập môn hóa đi, tui làm bài, ông giúp tui viết đáp án.”

“Ừ.”

Giai đoạn này, môn hóa vẫn còn chưa đụng đến tính toán, chỉ đơn giản là vài đạo đề liên quan đến phần cơ bản, làm cũng khá là phương tiện, lại có thêm cuốn sách tham khảo sống sờ sờ ngồi bên cạnh, nên hiệu suất của Tiếu Lang rất là cao, không bao lâu đã giải quyết xong bài tập của cả hai ngày.

Tiếu Lang hạ thân là trần trụi, nằm úp trên giường, trên mông có đắp một chiếc khăn ướt, Vương Mân thì quỳ gối bên giường viết bài tập dùm.

Đúng lúc này, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần trở lại, vừa mới mở cửa, hai người liền bắt gặp một bộ cảnh tượng quỷ dị đến cực điểm này–

Vương Mân cùng Tiếu Lang chụm đầu lại với nhau, khoảng cách nọ gần đến mức cơ hồ giống như là dính lại với nhau, mấu chốt chính là, Tiếu Lang nửa người dưới là trần!

Nhạc Bách Kiêu “Các ngươi đang làm gì na!”

Vẫn là Cố Thuần tâm tư cẩn thận hơn, hỏi “Tiếu Lang, cậu làm sao vậy?”

Tiếu Lang “Nãy lúc học tiết thể dục, bị té một cú đó, giống như bị gãy nát xương rồi ấy.”

Mọi người “…”

Cố Thuần “Tình huống thế nào?”

Tiếu Lang “Ngồi xuống mông đau.”

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu tò mò đi qua đi lại một vòng nhìn Tiếu Lang, còn vươn tay xốc khăn lên nhìn "Nhìn có thấy gì đâu nha."

Tiếu Lang tức giận đến đập giường "Tui đây là nội thương, là nội thương!"

"Nga…" Nhạc Bách Kiêu giống như có chút suy tư, sau đó bảo "Bất quá, mông cậu thiệt trắng nha, nhìn chỉ muốn nhéo một cái!"

Tiếu Lang "Cút!"

Vương Mân nghe Nhạc Bách Kiêu nói một câu kia, len lén thở phào một cái… Bình thường, bình thường!

Nhạc Bách Kiêu tiếp tục trêu chọc "Ha ha, mắc cỡ gì nữa a! Làm nhớ tới hồi còn học sơ trung, lúc đi WC đám nam sinh luôn rình chờ cơ hội tập kích nhau, mấy đứa bị bóp "bi" đau đến rơi nước mắt!… Nói mới nhớ, Tiếu Lang, nằm chèp bẹp như vậy lâu quá, có khi nào ép gãy "thằng nhỏ" không ta?"

Mọi người "…"

Tiếu Lang lúc trước học ở trung học Thập Tam, bên cạnh phần lớn là nữ sinh nhã nhặn lịch sự, làm gì bị người ta đùa giỡn đến mức này, nháy mắt cả gương mặt đỏ bừng. (bởi vậy mới nói, ba năm mà tên nhóc này thiếu thốn, đối với tâm lý dậy thì của một nam sinh trọng yếu tới cỡ nào…).

Mà lúc nãy, đứng một bên im lặng nhìn như Vương Mân cũng nhàn nhạt giương khóe miệng cười.

Tiếu Lang tức giận lại không tìm được chỗ phát tiết, gào lên "Vương Mân!!!!"

Vương Mân ngồi ngay ngắn lại "Ha?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Tui muốn cái mền! Kéo cái khăn ra cho tui mau lên!”

Vương Mân giúp Tiếu Lang phủ mền lên, đồng thời ngăn cản Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần vây xem.

Tiếu Lang núp trong cái mền, ủy khuất rụt đầu vào.

◊ ◊ ◊

Ban đêm, nằm một tư thế úp sấp quá lâu khiến Tiếu Lang có chút mỏi, lúc mơ mơ màng màng định xoay người rồi tiếp tục ngủ, nhưng vừa áp mông thì lập tức rú lên một tiếng thảm thiết, lại úp trở về.

Giường Vương Mân ở cạnh giường Tiếu Lang, nghe thấy tiếng rên của TIếu Lang cũng cảm thấy không dễ chịu gì, chỉ hận không thể cùng cậu ta chia sẻ một chút, hay là giúp cậu ta nhu nhu cũng được… Nhưng là, ý tưởng phía sau nếu là thực sự bắt tay vào làm thì… có điểm gì đó kỳ quái.

Sáng hôm sau, Vương Mân bị tiếng rên giống như oan hồn đòi mạng của Tiếu Lang làm cho bừng tỉnh.

“Vương Mân… Vương Mân… Vương Mân… Vương Mân…”

“…Ha?” Vương Mân vẫn còn chưa thanh tỉnh hoàn toàn lắm, hỏi lại “Làm sao vậy?”

Tiếu Lang “Hic…”

Vương Mân nghiêng đầu nhìn sang phía Tiếu Lang, chỉ thấy cậu nhỏ đang dùng một tay bịt lại phần cuối xương sống, vẻ mặt ai oán lại tràn đầy sợ sệt nhìn mình… trong nháy mắt đó, trái tim nhỏ bé của Vương Mân đột nhiên rung động một cách kịch liệt.

Tiếu Lang “Mông tui giống như mọc thêm xương hay sao ấy…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "?"

Tiếu Lang "Tròn tròn, tui sờ cảm giác được…"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang bắt gặp Vương Mân vẻ mặt đầy rối rắm, cho là người nào đó không tin mình, vì thế bèn nói "Ông không tin thì sờ thử xem, ngay chỗ phần cuối xương sống, gần mông đó!"

Vương Mân trong lòng có chút run rẩy, nhưng thò tay qua thì lại rất bình tĩnh. Ngón tay nhẹ nhàng xoa xoa chỗ mà Tiếu Lang nhắc đến, cái chỗ đó thông thường là nơi bí mật mà ai ai cũng muốn giấu kỹ, không thường lộ ra ngoài sáng lắm, cho nên màu sắc trắng trẻo, xúc cảm mềm mại, Vương Mân sờ một hồi liền quên đi mục đích ban đầu.

Tiếu Lang "Cảm giác được không?"

Vương Mân "…Không…"

Tiếu Lang "Ông dùng sức một chút đi, ui da… nhẹ tay một chút!"

Vương Mân "…sờ tới rồi."

Quả thực ngay bộ đốt cuối giữa xương sống và mông có một khối tròn tròn lại hơi cưng cứng.

Bên này cả hai người vừa nói vừa la, bên kia Cố Thuần cùng Nhạc Bách kiêu cũng bị đánh thức.

Nhạc Bách Kiêu "Hai người vừa mới sáng sớm làm cái gì vậy, không để người khác ngủ hay sao vậy?"

Thấy cũng đến lúc nên thức dậy, Cố Thuần bèn ngồi dậy xổm người rời khỏi giường, hỏi "Vết thương của Tiểu Lang trở nên nghiêm trọng phải

https://thuviensach.vn

không?”

Tiếu Lang mở miệng giải thích “Gần chỗ mông giống như nhô ra một cục, rất đau rất đau…”

Cố Thuần cau mày, quan tâm hỏi “Nhô ra?”

Tiếu Lang hỏi ngược lại “Ông nói xem có phải là mọc u không a?”

Nhạc Bách Kiêu nằm trên giường nghe thấy, cười ha ha “Khối u? Nếu mông mọc u vậy hóa ra chẳng phải là ung thư mông sao? Nhà ngươi cũng buồn cười quá đi!!”

Cả đám “…”

Tiếu Lang “…tui tiêu rồi.”

Cố Thuần cười nói “Nhạc Bách Kiêu, cậu cũng đừng hù người ta, làm gì có chuyện té ngã một cái lại bị ung thư chứ!”

Vương Mân đứng cạnh, liên tục gật đầu “Không đâu, một lát nữa dìu cậu đi phòng y tế cho bác sĩ nhìn xem thử, đừng suy nghĩ nhiều quá.”

Nhạc Bách Kiêu lúc này đã xuống giường, bước đến gần tỏ vẻ cũng muốn sờ sờ, Tiếu Lang lập tức nhe răng nhếch miệng, bộ dạng cực giống một con mèo bị cái gì đó uy hiếp.

Nhạc Bách Kiêu bị mèo xù lông xua đuổi, cười ha ha đi ra khỏi phòng, đến phòng vệ sinh chung rửa mặt, lại vừa vặn gặp gỡ Phương Húc ở phòng bên cạnh, Phương Húc một đầu tóc bù xù, vừa rửa mặt vừa hỏi han “Phòng của ông có chuyện gì vậy na, mới sáng sớm đã nghe có người gào rú um sùm rồi.”

Nhạc Bách Kiêu ngậm bàn chải đánh răng, nói năng không rõ ràng “Mông Tiếu Lang mới mọc thêm một cái u, đau đến gào thét um sùm đó

https://thuviensach.vn

chứ…”

Ánh mắt Phương Húc lập tức trợn tròn to hết cỡ, không thể tin mà nói “Không phải chứ? Mọc ở bên trong hay là bên ngoài?”

Nhạc Bách Kiêu súc miệng ùng ục ùng ục, phun ra một miệng bọt nước mới nói tiếp “Cậu ta bảo là nội thương.”

Phương Húc nghĩ nghĩ, nói “Có phải là trĩ sang hay không a?”

“…” Nhạc Bách Kiêu ngẩn người ra, cười rớt cả nước mắt “Cậu nghĩ cái qủy gì vậy, cậu ta hôm qua chơi bóng rổ bị té ngã, ở đâu có vụ té một cái lòi ra trĩ sang a!”

Phương Húc trở về phòng ký túc xá của mình, kể lại chuyện này với mấy đứa bạn chung phòng “Nè, cái tên Tiếu Lang đó, hôm qua chơi bóng rỗ té ngã một cái, nghe nói hôm nay mọc u a.”

Triệu Vu Kính là bạn cùng phòng ký túc xá với Phương Húc, vừa nghe liền kích động “Chuyện gì, có chuyện gì?”

Phương Húc “Mới nãy đi rửa mặt đụng phải Nhạc Bách Kiêu, nghe tên đó bảo vậy, cụ thể ra sao không rõ lắm, bất quá té một cái cũng có thể lòi u ra sao? Tui cảm giác tên đó vốn dĩ là có trĩ sang tiềm ẩn, hiện tại té một cái thành ra nghiêm trọng thêm…”

Triệu Vu Kính vừa nghe, rada bà tám lập tức bật lên bong bong, rú lên một cái lập tức chạy qua bên phòng Tiếu Lang, vừa mới vào cửa đã hét lớn một tiếng “Bạn học Tiếu Lang, nghe bảo bạn bị trĩ sang hả?”

Mọi người “…”

Hai lỗ tai Tiếu Lang nóng lên, đến mức nói không ra lời.

https://thuviensach.vn

Vương Mân giải thích “Không phải trĩ sang, là đuôi xương sống bị nhô ra…”

Triệu Vu Kính “A? Cho sờ cái thử…”

Tiếu Lang còn chưa kịp ngăn cản, Triệu Vu Kính liền lao tới sờ sờ, vẻ mặt bày đặt bí hiểm mà nói “Có một khối xương nha!”

Tiếu Lang lệ rơi đầy mặt “Thấy chưa, thấy chưa! Không phải trĩ sang, là đốt xương a!”

Triệu Vu Kính đánh giá Tiếu Lang một phen, bày ra một bộ giang hồ thuật sĩ, một tay sờ sờ cằm, trầm ngâm nói “Chẳng lẽ là hiện tượng lại giống[12] , mọc ra cái đuôi sao?”

…

Cố Thuần “Phụt!”

Vương Mân nghẹn cười tới mức ra mặt muốn rút gân.

Nhạc Bách Kiêu ngã xuống giường ôm bụng mà cười “A ha ha ha ha ha! Tiếu Lang sắp sửa biến thành Tiểu Long Nhân rồi!”

“Cút hết ra ngoài cho tui!!!!!” Tiếu Lang giận dữ quát một tiếng, chịu đựng cảm giác “khó chịu” mặc quần vào, chống tay nâng người dậy chậm rãi xuống giường.

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang thực sự rất tội nghiệp, đang định bước lên dìu cậu một phen, nhưng vừa mới đỡ lấy cánh tay Tiếu Lang, đã thấy cậu ta giận dữ giống như muốn cắn mình, hươ hươ tay không cho ai chạm vào.

Vương Mân rất là bình tĩnh mà bảo “Tới nước này rồi cũng đừng bày đặt nữa.” nói xong lập tức thò tay đỡ lấy thắt lưng Tiếu Lang, Tiếu Lang sợ

https://thuviensach.vn

nhất là nhột, lại bất ngờ không kịp đề phòng bị ai đó sờ lấy thắt lưng một chút, nháy mắt mềm nhũn hết nửa người, biến thành nửa dựa nửa ôm tựa vào người Vương Mân.

Cố Thuần cũng phụ họa khuyên bảo "Ừ, mau mau đi phòng y tế xem đi, phía giáo viên để tui lo cho."

Nhạc Bách Kiêu hùa theo "Phải đó, trưởng lớp đâu phải bình bông!"

Hai người vội vàng đi rửa mặt một phen, trước lúc đi, Cố Thuần nói với Vương Mân "Vất vả cậu."

Vương Mân nhìn nhìn Tiếu Lang, nhẹ giọng bảo "Vốn dĩ là lỗi của tớ."

Tiếu Lang "…"

Nhạc Bách Kiêu không biết là do cảm khái hay là do ghen tị mà chọt vào một câu "Vương Mân này tính cách thực sự rất tuyệt!"

◊ ◊ ◊

Bác sĩ phòng y tế là một phụ nữ trung niên, thấy hai người tập tễnh xuống, liền hỏi "Mới sáng sớm mà có chuyện gì đây? Đừng nói là muốn chui vào đây ngủ một giấc đấy nhé!"

Vương Mân nói ra lý do, Tiếu Lang vừa thấy phải ở trước mặt một vị nữ tính cởi quần ra, không khỏi có chút nhăn nhó mặt mày, bác sĩ cười tủm tỉm bảo "Xấu hổ giống như thiếu nữ ấy ta."

"…" Tiếu Lang khẽ cắn môi, cởi quần.

Bác sĩ dùng tay sờ sờ chỗ Tiếu Lang bị thương, bảo "Có thể là xương bị thương tổn, chơi bóng rổ té ngã không đến mức bị nứt xương, bất quá tốt hơn hết vẫn là nên đi đến bệnh viện chụp CT xương xem thử."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang trắng bệch cả gương mặt, hỏi lại "C…CT?"

Vương Mân "Nghiêm trọng vậy sao?"

Bác sĩ "Hiện tại là giai đoạn cơ thể phát triển, đừng xem thường những vết thương vụn vặt như vậy, nhất là liên quan đến xương cốt. Để cô viết giấy xin phép nghỉ một buổi cho hai em, trở lại nộp nó lên cho giáo viên chủ nhiệm của các em. Nên đến bệnh viện Đệ Nhất ở khu trung tâm, nếu như không đuổi kịp thời gian, buổi tối cũng không cần gấp gáp trở về trường."

◊ ◊ ◊

Vương Mân lập tức dắt theo Tiếu Lang gọi xe đi bệnh viện, đăng ký khám bệnh. Đối với việc này, Vương Mân đều là làm một hơi lưu loát hết sức nhẹ nhàng, giống như một người đã trưởng thành chín chắn. Mà Tiếu Lang thì vẫn còn chìm đắm trong sợ hãi, tùy ý Vương Mân kéo mình đi đâu thì kéo, suốt đường đi đều một vẻ hoang mang sợ sệt.

Bác sĩ khám cho Tiếu Lang là một vị bác sĩ lớn tuổi, tư lịch cùng kinh nghiệm dĩ nhiên là rất phong phú, vừa nghe lời thuật lại của Vương Mân, liền bảo Tiếu Lang nằm lên giường bệnh, ấn ấn nơi này sờ sờ nơi nọ một chút, nghe vài tiếng kêu thảm thiết của Tiếu Lang, liền kết luận "Tổn thương mô mềm, dây chằng bị sưng cục bộ, không bài trừ trường hợp xương cụt vì bị tổn thương mà sưng viêm, dẫn đến xương cụt bị lệch vị…"

Tiếu Lang "Xương cụt? Là cái gì?"

Bác sĩ giải thích "Chính là khối nhô ra mà cháu cảm thấy được ấy, ở đốt xương sống cuối cùng, là bộ phận đuôi bị thoái hóa đi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang úp mặt xuống giường bệnh, thanh âm mang theo nức nở thảm hề hề mà nói “Bác sĩ, cứu con với… Hu hu, con không muốn mọc đuôi đâu…”

Bác sĩ nghe lời này ngẩn ra, lại cười ha ha, bảo “Xương cụt ai ai cũng có hết.”

Tiếu Lang “Nhưng mà lại lồi ra, là biến dị sao?”

Bác sĩ “…”

Vương Mân “….”

“…Không phải.” bác sĩ đẩy kính lão, vừa dùng viết ngoáy ngoáy viết bệnh tình, vừa hòa ái nhẹ nhàng giải thích “Tối hôm qua ăn những thứ gì?”

“Cải trắng xào trứng, thịt, cơm trắng…” Tiếu Lang thầm nghĩ, tối qua đâu có ăn cái gì ảnh hưởng tới xương đâu ta…

Bác sĩ “Vậy còn buổi sáng?”

Tiếu Lang “Vẫn chưa có ăn.”

Bác sĩ “Bài tiết ra chưa?”

“…” Tiếu Lang “Vẫn chưa.”

Bác sĩ gật gật đầu, đẩy sổ bệnh qua đây, bảo “Trước hết đi uống thuốc để súc ruột, cố gắng đi cho sạch, nửa giờ sau quay lại đây để làm kiểm tra bằng ngón tay.”

Tiếu Lang “…đó là cái gì?”

Bác sĩ nhìn bộ dáng của Tiếu Lang, bất chợt muốn đùa giỡn cậu nhỏ này một chút, hòa ái bảo “Thông qua lỗ hậu môn làm kiểm tra, xác nhận xem

https://thuviensach.vn

đuôi của cháu có mọc lệch hay không.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang thật bi kịch đón nhận lần súc ruột đầu tiên từ lúc chào đời tới nay, Vương Mân một bộ 囧囧 ngồi canh giữ trước cửa WC, trong đầu không cách nào ngăn cản được mình suy nghĩ vẩn vơ.

Qua độ chừng nửa giờ, Tiếu Lang mới thần tình đỏ bừng đi ra. Trở lại phòng khám lúc nãy, bác sĩ đã mang sẵn bao tay cao su vào, cười tủm tỉm vẫy vẫy tay ngoắc Tiếu Lang “Lúc đại tiện có cảm thấy đau hay không?”

Tiếu Lang gục mặt gật gật đầu “Đau.”

Bác sĩ bảo Tiếu Lang leo lên giường bệnh nằm nghiêng nửa người, cong chân lên.

Tiếu Lang nằm với tư thế quỷ dị, ánh mắt giống như cầu cứu bắn về phía Vương Mân, Vương Mân lực bất tòng tâm, chỉ có thể ngồi ở một bên mà… nhìn.

Tay phải đeo bao tay đã được tiêu độc, bác sĩ cầm một chút thuốc bôi trơn, ngón trỏ nhẹ nhàng xoa xoa một chút trước cửa “hoa cúc” của Tiếu Lang, nói một câu “thả lỏng”, liền bắt đầu đi vào.

Tiếu Lang chỉ cảm thấy chỗ “nào đó” chợt lạnh lẽo, đầu gối vì mẫn cảm mà run rẩy.

Bác sĩ khẽ cười nói “Có điểm khó chịu, kiên nhẫn một chút.”

Vương Mân nhìn ngón tay của bác sĩ từ phía ngoài dần dần cắm vào, ngón cái đặt ở vị trí xương cụt phía ngoài, hai ngón tay giống như rất nhẹ mà nắm lấy một khối nhô lên kia, Tiếu Lang run rẩy cả người, hừ nhẹ…

https://thuviensach.vn

“Nơi này?”

“Không phải…”

“Umh…”

“Vào sâu thêm một chút nữa…”

“Nơi này?”

“A… A….. Đau.”

Vương Mân “…”

Tuy rằng mặc áo, nhưng cổ cùng chân Tiếu Lang bắt đầu chậm rãi hồng lên, Vương Mân tựa hồ còn nhìn thấy nơi nào đó của người nào đó hơi hơi ngóc đầu lên…

Kiểm tra bằng ngón tay xong, bác sĩ cởi bao tay ra, giúp Tiếu Lang kéo quần lên, sờ sờ đầu cậu “Ngoan!”

Biểu tình của Tiếu Lang lúc này mếu máo như muốn khóc.

Bác sĩ bảo “Xương cụt vẫn đúng vị, nhưng là xung quanh có chút sưng phù nhiễm trùng, phỏng chừng là do tư thế ngồi sau khi vận động gây ra, lúc bài tiện sẽ gây ra đè áp lên thần kinh đốt xương, chú ý trong thời gian này ăn thức ăn loãng, thanh đạm một chút, thêm nữa mua một ít thuốc giảm nhiệt cùng một lọ dầu hoa hồng, mỗi phài phải bôi dầu.” nói tới đây, bác sĩ đột nhiên ngẩng đầu nhìn sang Vương Mân đang đứng bên cạnh, lại quay sang nhìn Tiếu Lang “Nếu như có điều kiện, có thể nhờ bạn của cháu giúp cháu làm kiểm tra bằng ngón tay, mát-xa một chút, nhớ kỹ là phải dùng bao tay tiêu độc khi làm.”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Bác sĩ tiếp tục nói “Buổi tối ngủ không cần nằm sấp như vậy, có thể nằm nghiêng cũng được, ban ngày đi học đừng ngồi lâu quá gây sức nặng đè áp lên xương, để ta ghi cho cháu giấy xin phép nghỉ ngơi hai ngày, qua khoảng chừng một tuần là có thể hoàn toàn khỏi hẳn, nếu như tình huống nghiêm trọng, phải lập tức trở lại đây chụp hình tái khám.”

Tiếu Lang “Bác sĩ…”

Bác sĩ “Hử?”

Tiếu Lang “Xương lồi ra sẽ lùi trở về chứ?”

Bác sĩ “Ha ha, hết sưng rồi liền lùi trở về, đừng sợ.”

Vương Mân “…”

Vương Mân giúp Tiếu Lang mua thuốc, toàn bộ từ đầu tới đuôi không hề bắt Tiếu Lang bỏ ra một xu nào, lại còn ôn tồn hỏi “Có đói bụng không?”

Tiếu Lang cúi đầu, hữu khí vô lực lắc đầu “Không muốn ăn.”

Vương Mân gọi xe taxi, Tiếu Lang khom người chui vào xe, không thể ngồi xuống, cũng không thể đứng thẳng người, chỉ có thể khổ sở khom lưng đứng.

Vương Mân lôi kéo Tiếu Lang, để cậu ta ngồi lên chân của mình “Như vậy đỡ hơn chút nào không?”

Thanh âm của Tiếu Lang vẫn là đầy đau thương “Còn đau.”

Vương Mân trong lòng đau xót, không tự chủ được học động tác lúc nãy của bác sĩ, đưa tay sờ sờ đầu Tiếu Lang “Xin lỗi nha.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Tớ biết một tiệm bán cháo lâu năm, mang cậu đi ăn chịu không?”

Tiếu Lang “Tùy ông.”

Vương Mân nói địa điểm cho tài xế biết, tài xế lái xe mang hai người đến nơi, chờ cả hai xuống xe rồi, mới lẩm bẩm nói một câu “Mấy đứa nhóc mới ba lớn vậy mà… đúng là phóng khoáng quá mức…”

———————————

Lần trước Nấm có comment hỏi “nhị” là gì, mấy bữa nay quên mất giải thích, nên xin chỗ ở đây luôn vậy

Nhị (二 Èr) (theo Baike.baidu.com giải thích)

Một loại ngôn ngữ mạng, thường được dùng để chỉ một người rất ngu ngốc, những kẻ rắc rối hoặc rất đáng vứt đi, không đáng để nói.

Ví dụ như : nhị, nhị hàng, nhị lăng tử, v,v,,,

Từ này dùng đối với người xa lạ không quen mang ý nghĩa xấu. Nhưng nếu đối với một người mình quen thuộc mà bảo họ nhị, lại không hoàn toàn mang nghĩa xấu, chỉ đơn thuần là đùa giỡn, hoặc biểu hiện bản thân bó tay trước hành vi nào đó của họ.

Đặc biệt ám chỉ biểu hiện không thành thục của nam tử, nhưng nếu đổi là nữ tính lại dùng “manh”

Giải thích một chút về tên của Tiếu Lang và tựa đề.

Tiếu Lang (肖泷 Xiào Lóng), người TQ thường gọi tên thân mật của ai đó bằng kiểu như Tiểu A hay A A (nhân đôi 2 chữ tên lên), Tiếu Lang thường được gọi là Tiểu Lang (小泷 cũng đọc là Xiǎo Lóng), âm tên của Tiếu Lang là “long1″ (phiên âm dấu), mà Tiểu Long (小龙 Xiǎo Lóng)

https://thuviensach.vn

cũng có cách phiên âm tương tự, nhưng là “long2″. Chung quy 2 âm Lang và Long này đọc tương tự nhau, cho nên ngoại trừ nghĩa khác chứ cách đọc thì giống. Ở đây tác giả chơi từ đồng âm khác nghĩa với tên Tiếu Lang.

Về tựa đề, thực ra phải đọc là Tiểu Long, Nữ bất nữ, chứ không phải đọc là Tiểu Long Nữ bất nữa, Tiểu Long là nói về Tiểu Lang, còn nữ bất nữ, dịch ra tiếng Anh là boy or girl đấy (nếu ai chú ý cái cover truyện sẽ thấy, tác giả để tựa rất rõ ràng). Về việc “boy or girl”, tớ không bàn tới nhiều, nếu nói ra sẽ là spoil mất, cho nên mọi người từ từ xem sẽ hiểu (*^__^*)

https://thuviensach.vn

Chương 9

Ông muốn làm gì thì làm đi!

◊ ◊ ◊

Sau khi từ bệnh viện trở về, Tiếu Lang xin phép nghỉ bệnh một ngày, cộng thêm hai ngày thứ bảy và chủ nhật, tổng cộng là được nghỉ ngơi ba ngày, vốn dĩ thứ bảy buổi sáng là phải nộp bài tập, cũng được cho phép lùi lại đến buổi tối chủ nhật.

Tiếu Lang nghĩ thầm, nếu như về nhà, thể nào cũng bị mẹ biết mình học thể dục té bị thương rồi làm ầm làm ĩ lên cho mà coi. Thôi thì cuối tuần này cứ ở trường cho nhẹ việc vậy, cũng có thể tranh thủ làm bài tập cho xong, không cần phải về nhà chịu tội.

Vương Mân cũng đồng ý việc Tiếu Lang lưu lại trường học, trước là để cho tiện việc dưỡng thương, thứ nữa cũng thuận tiện mình chăm sóc chiếu cố cậu ta.

Buổi tối thứ sáu, Tiếu Lang nằm trên giường, còn Vương Mân thì ngồi cạnh hết sức chuyên chú bôi dầu hoa hồng cho Tiếu Lang. Cái mông trắng trẻo lại mềm mềm bị người nào đó bôi đến bóng loang loáng, mùi dầu tràn ngập khắp cả phòng ký túc xá.

Sang thứ bảy, bệnh tình của Tiếu Lang cũng dần khá hơn, nhưng là ngồi lâu chút vẫn còn cảm thấy hơi đau đau.

Đợi Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu đều trở về nhà rồi, Vương Mân khóa kỹ cửa phòng, lôi ra một cái túi nylon màu trắng để lên bàn học.

https://thuviensach.vn

“Đó là cái gì?” Tiếu Lang tò mò chỉ chỉ cái túi to to nọ “Thuốc hả?”

Vương Mân đi lấy nước ấm trở về, xắn tay áo lên bảo “Giúp tớ lấy cái bao tay trong túi ra đi.”

Tiếu Lang mở cái túi nọ ra, chỉ thấy bên trong có vài bộ “bao tay vô khuẩn chuyên dùng cho bệnh viện”, cậu cầm một bộ đưa cho Vương Mân, sau đó lại phát hiện bên dưới mấy bộ bao tay nọ là mấy lọ… bôi trơn vẫn còn mới tinh.

Tiếu Lang 囧 nói “Ông muốn làm cái gì?”

Vương Mân vẻ mặt đầy nghiêm túc nói “Giúp cậu mát-xa bên trong.”

Tiếu Lang “….”

Vương Mân “Muốn súc ruột trước không?”

Tiếu Lang “…!!!”

Trong nháy mắt, mao mạch huyết quản trên mặt Tiếu Lang đồng loạt nổ tung, trong đầu có một vạn con thảo nê mã gầm thét mà chạy qua, miệng mấp máy nửa ngày, nhưng là nói cũng không nói được nửa lời.

Tiếu Lang đang rối rắm gần chết, Vương Mân lại còn nghiêm trang bổ sung thêm một câu “Chúng ta đều là nam, cậu không cần ngại ngùng.”

Tiếu Lang gấp đến độ giơ chân “Bôi dầu hoa hồng là được rồi a!!!”

Vương Mân “Bác sĩ bảo, nếu như…”

Tiếu Lang “Kháo! Ông muốn lấy ngón tay nhét vào chỗ đó sao?”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Ông không cảm thấy ghê tởm sao?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân cầm bao tay đeo thật cẩn thận vào tay mình, mặt không đổi sắc "Không có."

Tiếu Lang "Tui %…!!!"

Vương Mân "Vết thương của cậu là do tớ…"

Tiếu Lang "…ông cũng đâu phải bác sĩ a, làm cái loại chuyện này để làm cái chi a!!!"

Vương Mân "Giúp cậu sớm ngày bình phục…"

Tiếu Lang lại muốn cắn người.

Vương Mân "Giống như bác sĩ làm vậy, tớ sẽ thật cẩn thận, cậu không cần sợ."

Tiếu Lang "A a a a a!!!"

…

Một trận đại chiến bằng mắt kết thúc, Tiếu Lang vì lý do nguy cơ trinh tiết rất ư là khó hiểu chiến thắng sự áy náy muốn đền bù chút gì đó của Vương Mân.

"Được rồi, nếu như cậu đã kiên trì như vậy…" Vương Mân hơi ủ rũ hai bả vai bỏ cuộc không tranh cãi nữa.

Nhớ đến lời của ông bác sĩ kia dặn dò, giống như là có ý phó thác Tiếu Lang cho mình chăm sóc, vậy mà… Bản thân còn chuẩn bị cẩn thận mua hết thảy dụng cụ cần thiết để mát-xa phía "bên trong", bây giờ thiên thời địa lợi nhân hòa, hết thảy đều đâu vào đó chỉ cần bắt tay vào làm, vậy mà…

Tiếu Lang vẫn còn nằm đó "liếm lông" mà kêu "Ông bộ là đồ ngốc sao? Có người nào lại thực sự đi giúp bạn học đồng tính với mình đi mát-xa cái

https://thuviensach.vn

chỗ đó chứ? Cho dù tui bị thương là lỗi của ông, ông cũng đâu cần làm tới mức như vậy chứ!!”

Chẳng lẽ là bản thân mình hiểu sai sao?

Vương Mân hỏi lại “Cậu cảm thấy ghê tởm sao?”

Tiếu Lang “Đương nhiên!”

Vương Mân “Ồ.”

Tiếu Lang “…”

Nói xong một chữ ồ nọ, Vương Mân liền bỏ mặc Tiếu Lang, đi đọc sách, phòng ký túc lâm vào trầm mặc một cách quỷ dị.

Tiếu Lang vốn dĩ đã chuẩn bị tâm lý đầy đủ sẵn sàng cùng Vương Mân kháng chiến một trận tưng bừng, đột nhiên mọi chuyện lại được xử lý dễ dàng như vậy, cảm giác giống như có cái gì đó treo lủng lẳng trong ngực, khó chịu là chuyện không cần bàn cãi.

Cậu nằm nghiêng người trên giường, tức giận mà nghĩ : lại muốn chơi trò thâm trầm nữa chứ gì, ông tưởng ông là gà trống hay sao a, mỗi lần đều “ồ ồ ồ ồ”! Có cái gì muốn thì cứ nói thẳng ra đi, bày đặt giả vờ khốc cái gì a!!!

Một hồi lâu, Vương Mân vẫn giữ nguyên thái độ không lạnh không nóng như cũ, tự mình làm chuyện của mình.

Còn Tiếu Lang thì cảm xúc nóng nảy đến tận nóc, tâm lý hoạt động dị thường kịch liệt : cho dù ông tốt với tui cỡ nào, cũng không tới mức làm “chuyện đó” chứ, bác sĩ chỉ là nói nói cho có thôi, ông lại không có giấy phép “hành nghề”, mà “chỗ đó” của tui lại yếu ớt như vậy, vạn nhất bị ông chọt hỏng luôn thì làm sao đây! Tạm thời dẹp mấy chuyện đó qua một bên

https://thuviensach.vn

đi, bị mát-xa ở “chỗ đó”, là có cái loại cảm giác “đó” có biết không hả… cái đồ biến thái!!!

Vương Mân cũng không thể nào đoán được mấy cái suy nghĩ đang chạy ào ào trong đầu Tiếu Lang, cậu chỉ là cảm giác có chút bi thương, buồn bực, cùng với hơi hơi tức giận. Mấy tâm tình này với Vương Mân mà nói đều rất hiếm khi xảy ra, cho nên Vương Mân cảm giác có chút bất an.

Mà những lúc Vương Mân bất an, liền trở nên ít nói, cũng rất ít để ý tới người khác, chỉ chìm đắm trong thế giới riêng của mình.

◊ ◊ ◊

Cứ như vậy cương cả một đêm, đến sáng hôm sau là chủ nhật, Tiếu Lang tỉnh lại, nằm trên giường gần nửa giờ đồng hồ mới đứng dậy tự mình đi rót nước uống.

Vương Mân vẫn còn lười biếng nằm trên giường của mình, tập trung tinh thần lật tiểu thuyết, ngay cả đầu cũng không thèm nhấc một chút.

Tâm lý của Tiếu Lang lúc này chênh lệch dữ dội a… hai ngày trước Vương Mân quả thực chỉ có thể dùng một câu để miêu tả, kêu đến liền đến, xua tay liền đi, còn bây giờ… lại giống như là nhân viên phục vụ hỗ trợ sản phẩm khách hàng vậy, trạng thái kêu đến xuy đi hết hiệu lực mất tiêu rồi!!

Tiếu Lang đặt bình thủy tinh, ly uống nước lên bàn phát ra thanh âm lách ca lách cách, hô “Ê…”

Vương Mân “?”

Ánh mắt Tiếu Lang liếc tới liếc lui ra vẻ bất an lo lắng “Ông uống nước không?”

https://thuviensach.vn

“Không uống.” Vương Mân bình tĩnh lật một trang tiểu thuyết qua, thanh âm lật sách trong phòng ký túc vang lên hết sức rõ ràng.

Tiếu Lang “…” hừ, không uống thì thôi!

Uống nước xong, Tiếu Lang lại chạy đi WC, lúc mở cửa lẫn đóng cửa đều cố ý dùng sức khiến cho thanh âm vang lên thật to.

Vương Mân chỉ hơi hơi nhíu mày.

Đợi đến lúc Tiếu Lang từ WC về phòng, chẳng thấy Vương Mân đâu.

Tên đó đi đâu rồi?

Nhìn ký túc xá trống rỗng, không hiểu sao Tiếu Lang bỗng cảm thấy ủy khuất một cách vô cớ…

◊ ◊ ◊

Vương Mân lúc này đang ở dưới lầu hóng gió, ở trong phòng ký túc cậu cảm thấy không cách nào bình tâm lại được.

Nếu lúc ấy Tiếu Lang không hỏi mình chơi bóng rổ giỏi đến mức nào, nếu lúc ấy Tiếu Lang không khiêu khích mình, nếu lúc ấy mình không ở trước mặt Tiếu Lang để lộ ra bản tính thật, nếu Tiếu Lang không có té ngã xuống đất, mông không đau, không đi bệnh viện, không làm kiểm tra bằng ngón tay, hoặc là lúc bác sĩ kiểm tra cho cậu ta mình không nhìn chăm chú tới vậy thì… tâm tình của mình, có phải vẫn còn có thể bình tĩnh không có chút dao động nào không?

Còn bây giờ, so với hồi trước, quả thực có cái gì đó không còn đồng nhất nữa…

Buổi chiều hôm qua ngồi đọc sách, nhưng nội dung một chút cũng không thể lọt vào đầu được, buổi sáng thức dậy tâm tình lại đột nhiên khó

https://thuviensach.vn

chịu đến mức khó hiểu… Bản thân lại không biết lý do là tại vì sao, chỉ cảm thấy lúc đối mặt với Tiếu Lang, trong lòng có cái gì đó tà ác như muốn phá kén mà ra…

Loại cảm xúc này, thực sự không cách nào nắm giữ trong lòng bàn tay được…

Lúc nãy, cũng đã thử đặt mình ở vị trí Tiếu Lang mà tự hỏi, nếu đổi lại bị thương là mình, mà người phải vì mình làm chuyện đó là Tiếu Lang, vậy mình có thể nào chấp nhận không?

Đáp án, hiển nhiên là không chịu. Phi thường phi thường rõ ràng, loại chuyện đó đã muốn vượt quá phạm vi mà một người "bạn học" có thể làm.

Với người bình thường mà nói, giữa đồng tính với nhau, làm chuyện đó thật sự rất xấu hổ, giữa khác phái với nhau càng không cần phải nói, chẳng khác gì chuyện đáng khinh.

Nhưng là, tại sao mình lại nghĩ đến việc giúp Tiếu Lang làm chuyện đó?

Nội tâm không hề mâu thuẫn, ngược lại là rất mong chờ…

Ngày đó ở bệnh viện, cảnh tượng Tiếu Lang bị bác sĩ làm kiểm tra bằng ngón tay cứ chiếm cứ đại não Vương Mân, tựa như là thuốc phiện vậy, càng muốn quên nó đi, lại càng không cách nào xua đi được…

Nếu bây giờ bảo với Tiếu Lang, là vì mình muốn nhìn lại một lần nữa biểu tình hôm đó của cậu ta, chắc là sẽ khiến cậu ta tức chết cho xem…

Nhưng là chọc giận cậu ta như vậy, cũng rất thú vị a…

Được rồi, bản thân mình quả nhiên có chút tối tăm…

Vương Mân chợt cảm thấy thực 囧…

https://thuviensach.vn

Ở dưới lầu lang thang hai vòng, Vương Mân liền trở về phòng.

◊ ◊ ◊

Tiểu Lang nằm úp sấp trên giường, ánh mắt đầy ngóng trông nhìn về phía cửa ký túc xá, tựa như một chú cún con đáng thương bị người ta vứt bỏ, Vương Mân vừa bước vào, tầm mắt hai người vừa vặn giao nhau.

Tiểu Lang tựa hồ bởi vì sự trở lại của Vương Mân có chút thất kinh, vì che giấu biểu tình thất lạc của mình, liền mạnh miệng hằn học "Đi đâu vậy?"

Vương Mân "…xuống lầu."

Tiểu Lang "Xuống đó làm gì?"

Vương Mân "Hóng gió một chút."

Tiểu Lang "….hóng gió gì?"

Vương Mân "…"

Ngay cả Tiểu Lang đều cảm giác được bản thân có điểm cố tình gây sự, nhưng vẫn không cách nào ngăn mình lớn giọng nói "Vì cái gì đi không nói tiếng nào!"

Vương Mân nhìn chằm chằm cậu, ngữ điệu lạnh băng hỏi lại "Cậu rốt cuộc muốn cái gì?"

Dưới ánh nhìn vừa lạnh lùng vừa đạm mạc của Vương Mân, Tiểu Lang lùi bước.

Vương Mân lại im lặng không nói gì nữa, Tiểu Lang càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất, úp đầu chôn mặt xuống gối buồn bực nói "Ông muốn làm gì thì làm đi."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Vương Mân lóe lên một cái : người này, coi bộ ăn mềm chứ không ăn cứng a…

Sau đó——

Vương Mân “Cảm thấy khó chịu liền bảo cho tớ biết.”

Tiếu Lang “…Ừ.”

Vương Mân “Có cảm thấy đau không?”

Tiếu Lang khẽ lắc đầu “Lành lạnh…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “…có hơi khó chịu, lùi ra một chút.”

Vương Mân “Bây giờ thế nào?”

“A… Ha…” Tiếu Lang đột nhiên nhẹ nhàng rên rỉ…

Vương Mân vẻ mặt tò mò hỏi “Làm sao vậy? Không thoải mái hả?”

Tiếu Lang “Đừng ấn nơi đó, tê tê… có cảm giác…”

Vương Mân trầm tư như đang suy nghĩ gì đó ồ lên một tiếng, hóa ra… thảo nào Tiếu Lang lại hừ lên như thế…

Lại tiếp tục————

Tiếu Lang mang theo cảm giác xấu hổ nho nhỏ, càm nhận được Vương Mân vừa cẩn thận lại hết sức ôn nhu mát-xa cho mình, vừa đau lại vừa khoái hoạt…

Vương Mân cố nén hưng phấn cùng lòng hiếu kỳ, cuối cùng đạt được mục đích.

https://thuviensach.vn

◊ ◊ ◊

Cứ như vậy qua bảy ngày, Tiếu Lang nằm ngồi không có gì đáng ngại nữa, lại có thể nhảy nhót như trước, có thể coi như hoàn toàn bình phục hẳn.

Nhưng là, nhờ phúc hai cái loa Triệu Vu Kính cùng Nhạc Bách Kiêu mà việc này được lan truyền rộng rãi khắp cả khối, hiện tại toàn khối ai ai cũng biết Tiếu Lang từng "mọc ra cái đuôi", cho dù đuôi đã thụt lùi trở về, nhưng cậu cũng vẫn bị gán ngoại hiệu ——Tiểu Long Nhân…

Ngay từ đầu, Tiếu Lang đối với ngoại hiệu này tỏ vẻ kháng nghị hết sức kịch liệt, nhưng mà lực lượng bạc nhược, bị đàn áp vô cùng tàn nhẫn, ý thức phảng kháng dần bị quần chúng bóp chết. Thế là Tiếu Lang cực kỳ AQ tinh thần[13] mà nghĩ đến cái ngoại hiệu "hoa hậu" của mình hồi còn học sơ trung, so ra thì "Tiểu Long Nhân" tạo cảm giác sáng sủa hơn nhiều…

Một tuần này, khóa học của Hoa Hải bắt đầu đi sâu vào trọng điểm, bài vở càng ngày càng trở nên khẩn trương hơn, nếu như không có sự hướng dẫn của Vương Mân, Tiếu Lang hiện tại có lẽ đã đầu hàng chịu thua.

Cách một tuần mới trở về nhà, Tiếu Lang không gặp được em trai mình, nghe mẹ bảo, Tiếu Mông đi xem triển lãm tranh.

Tiếu Lang thân mình là kẻ có tế bào nghệ thuật ít ỏi vô cùng, đối với âm nhạc hội họa vân vân đều là thiếu một sợi thần kinh cảm thụ, hồi học tiểu học môn mỹ thuật cách điểm A xa vạn dặm.

Tiếu Lang cảm thấy vô cùng phiền muộn, đều là do một mẹ sinh ra, chệch lệch sao lại nhiều như thế a!

◊ ◊ ◊

https://thuviensach.vn

Cuối tuần trở lại trường, cậu lại cùng Vương Mân đến tiệm Net ở tầng dưới quán trà sữa Điểm Điểm…

Vương Mân hỏi "Cậu mấy cấp rồi?"

Tiếu Lang "Không nhớ nữa, hình như là hơn ba mươi thì phải."

Vương Mân "Ừ, lên 30 cấp có thể vào phó bản được rồi."

Nửa tháng không đăng nhập, Tiếu Lang gần như quên mất lần trước chơi như thế nào.

Sau khi vào game, Tiếu Lang thu được vài tin tức gửi đến lúc mình rời mạng, người gửi hiển thị là người xa lạ, nội dung hỏi cậu làm sao vậy, có phải rớt mạng hay không, vân vân…

Trong thế giới "Hiệp Minh", nếu như khi đang onl mà không cùng nhau thêm hảo hữu thì, hệ thống sẽ biểu hiện thành người xa lạ, không cách nào nhìn được tin tức cá nhân của đối phương. Tiếu Lang lần đó chỉ thêm mỗi Thường Tiếu Thiên làm hảo hữu, lại còn là hảo hữu tạm thời, nên sau khi rời khỏi game thì, quan hệ của hai người lại trở thành người xa lạ.

Nhìn đến mấy tin nhắn này, Tiếu Lang cũng nhớ ra được sự tình rất là 囧 hôm đó. Cậu thầm nghĩ, nhiều ngày như vậy, có lẽ là đám người Thường Tiếu Thiên cũng quên mất rồi, thôi kệ đi vậy.

Còn một cái tin nhắn, do anh hai của Vương Mân gửi qua.

Phong Hỏa : "Đã lâu không thấy hai đứa lên mạng, bận học sao?"

Tiếu Lang thấy biểu tượng của Phong Hỏa là đang ở trên mạng, lập tức hồi phục lại "Ùa, cuối tuần mới có thể lên mạng."

Phong Hỏa thực nhanh chóng trả lời lại "Onl rồi? Đang ở đâu?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ “Cửa Chu Tước thành Trường An.”

Không bao lâu sau, Phong Hỏa liền hiện ra trước mặt Tiểu Long Nữ.

Phong Hỏa : “Ô, 36 luôn!”

Tiểu Long Nữ : “Ho ho!”

Lại một lát nữa, Vương Mân cũng đến, ba người lập thành đội ngũ.

『Đội Ngũ』Phong Hỏa : “Để anh mang hai đứa đi phó bản Dứu Thử, đi theo anh.”

Phó bản Dứu Thử là một phó bản loại nhỏ, cho phép tổ đội ba người vào đánh, giữa các người chơi trong đội nếu cấp bậc chênh lệch khoảng ba mươi cấp, kinh nghiệm sẽ rất nhiều. Hiện tại Phong Hỏa đã lên tới 68 cấp, thành ra vào phó bản, Vương Mân cùng Tiếu lang liền biến thành sâu gạo.

Hai người nhàn rỗi không có gì làm, liền đứng đó tán gẫu với nhau, Tiếu Lang nói “Trong hành trang của tui còn hai cái củ cái, cho ông nè.”

Vương Mân “Củ cải?”

Tiếu Lang “Ủa, làm sao giao dịch?”

Vương Mân “Bấm chuột phải vào biểu tượng của tớ, chọn dòng thứ ba.”

Tiếu Lang đưa hai cái củ cải chưa rõ thuộc tình trong hành trang của mình cho Vương Mân. Vương Mân nhìn trên màn hình hai cái linh dược đang lấp lánh kim quang, nói “Này bộ dạng hình như không phải là củ cải a, để tớ đưa cho ông anh coi là cái gì.”

Vương Mân lại giao dịch đưa linh dược cho Vương Kỳ.

Phong Hỏa : “Cái này là kim huyết nhân sâm? Ở đâu ra vậy?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Lần trước có người mang tui đến Tiên Trúc Đảo lấy đó.”

Phong Hỏa : “…”

Tiểu Long Nữ : “?”

Phong Hỏa : “Đừng nói với anh là nhóc mày ăn mấy cái này để thăng cấp nha…”

Tiểu Long Nữ : “Phải a.”

Phong Hỏa : “…kháo!”

Tiểu Long Nữ : “?”

Phong Hỏa phát ra cái biểu tình rơi lệ đầy mặt : “Linh vật thực chưa giám định sau khi ăn có thể tăng một vạn kinh nghiệm, đối với người chơi cấp cao thì không bao nhiêu, nhưng đối với người chơi cấp thấp thì rất nhiều. Kim huyết nhân sâm thượng phẩm đã được giám định phỏng chừng cũng phải hơn 500 vàng một cái, tương đương với khoảng 50 tệ đó! Cái thứ đó có thể tăng phần trăm kinh nghiệm tùy theo đẳng cấp của người chơi, nhóc mày thử đi qua bên Tây Thị chỗ bán dược hỏi thăm thử xem, rất hiếm thấy!”

Tiểu Long Nữ : “…”

Âu Dã Tử : “Cái này của cậu ta chưa được giám định.”

Phong Hỏa : “Hiện tại theo giá thị trường, linh vật chưa rõ thuộc tính có thể bán được 50 vàng, giám định thuộc tính cần 100 kim, sau khi giám định xong phân làm ba cấp, thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm, mỗi loại có thể bán giá theo thứ tự là 500, 200, 100, bất quá thông thường giám định ra hầu như đều là hạ phẩm, tỷ lệ xuất hiện thương phẩm khoảng 10%, cho nên

https://thuviensach.vn

người chơi nếu như đạt được thứ này, bình thường đều bán cho Thiên Thảo Đường, tự bản thân đi giám định không có lời.”

Tiểu Long Nữ : “Hôm đó hình như tui ăn rất nhiều rất nhiều nhân sâm.”

Phong Hỏa : “Trời ạ, nhóc mày cư nhiên chỉ ăn mỗi cái này thăng cấp! Thực là phí của giời a!”

Tiếu Lang tính toán một chút, run rẩy nhìn Vương Mân nói “Tui ăn mỗi cái nhân sâm này để thăng cấp, lên 20 mấy cấp…”

Vương Mân đổ mồ hôi “…cậu ăn bao nhiêu cái?”

Tiếu Lang “Ít nhất cũng có ba bốn mươi cái.”

Vương Mân “Tỷ lệ hoán đổi tiền game với nhân dân tệ là 10 : 1, dựa theo giá 50 kim một cái, tính ra cậu ăn hết khoảng 150 – 200 tệ. Căn cứ tỷ lệ xuất hiện thương phẩm, trong đó có khả năng có ba bốn cái trị giá 500 kim, trừ đi tiền phí giám định, tổng cộng khoảng 255-340 tệ, đó là vẫn còn chưa tính giá trị của trung phẩm.”

Tiếu Lang “…đột nhiên có loại cảm giác giống như ngưu tước mẫu đơn…”

_____

.

.

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Làm nũng với nó đi

◊ ◊ ◊

Phong Hỏa truy vấn : “Lấy ở đâu vậy? Còn nhớ rõ chỗ lấy sao?”

Tiểu Long Nữ : “Có lẽ là nhớ rõ.”

Phong Hỏa : “Mau mau dẫn đường!”

Tiểu Long Nữ : “Trước phải cưỡi một con đại điểu bay đến Tiên Trúc Đảo.”

Phong Hỏa lại tiếp tục lệ rơi đầy mặt “Chị hai, con đại điểu kia là phi hành thú thần cấp đó, em không có!!!”

Tiểu Long Nữ : “…”

Âu Dã Tử : “Tiên Trúc Đảo hình như có thể từ lối cổ đạo Dương Châu đi qua thì phải?”

Phong Hỏa : “A, cũng nhờ thằng đệ nhắc mới nhớ. Let’s go!!”

Âu Dã Tử : “…”

Đám người Tiếu Lang từ Trường An truyền tống qua Động Đình, tới cổ đạo Dương Châu, lại tìm đến người truyền tống, mỗi người nộp lên năm lượng bạc, sau đó đến Tiên Trúc Đảo.

https://thuviensach.vn

Phong Hỏa rút kiếm mang theo bên người ra, chuẩn bị sẵn sàng vào trạng thái chiến đấu : “Hai đứa cẩn thận một chút, quái ở nơi này đa phần đều trên 70 cấp, dù là một con tiểu hầu tử cũng có thể giết chết hai đứa bây a.”

Tiểu Long Nữ : “Vậy còn anh?”

Phong Hỏa : “Một hai con anh đây còn chống cự được, nhưng nếu đành hội đồng thì chắc không đánh nổi.”

Vương Mân đổ mồ hôi, nói : “Vậy còn dám mang hai chúng ta đi….”

Phong Hỏa : “Sợ cái gì chứ, nếu chết thì cùng nhau chết.”

Tiếu Lang cũng cảm thấy rất hưng phấn : “Ha, hưng phấn nha, giống như đi thám hiểm.”

Vương Mân lúc này thật sự là nghẹn lời rồi, quả nhiên, đám anh trai toàn là nhị hàng…

Tiếu Lang dừng lại trước ruộng điền mà lần trước Thường Tiếu Thiên dẫn mình đến, bảo “Chính là nơi này.”

Phong Hỏa : “Shit, nơi này rất nhiều rắn a!” vừa nói, bên cạnh đã có một con rắn quái tập kích.

Tiếu Lang “A, ngộ vậy!”

Vương Mân “Sao vậy?”

Tiểu Long Nữ : “Lần trước lúc tui đến đây thấy rất nhiều diệp tử phiếm kim quang a, hôm nay sao không thấy cái nào hết.”

Phong Hỏa : “Không phải là đi nhầm chỗ chứ?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Chắc là không đâu…”

Lúc này, bên cạnh đột nhiên toát ra một cái bong bóng đối thoại của người nào đó “Nhỏ ngốc!”

Tiếu Lang “…”

◊ ◊ ◊

『Phụ Cận』Người xa lạ : “Ngốc rốt cuộc chịu xuất hiện rồi!”

『Phụ Cận』Tiểu Long Nữ : “Ngươi là ai a?”

『Phụ Cận』Người xa lạ : “Vong Tình! Thêm đội anh mau!”

Phong Hỏa là đội trưởng, nên chủ động đưa ra lời mời, tiếp theo hệ thống liền nêu lên, người chơi Vong Tình gia nhập đội ngũ.

Vong Tình : “Hai người này là ai?”

Tiểu Long Nữ : “Bạn học tui, với anh hai của ổng.”

Phong Hỏa : “Ngu quá, đừng thành thật như vậy chứ! Còn nữa, gọi anh là học trưởng!”

Tiểu Long Nữ : “Ồ, đây là bạn tui, cùng với học trưởng của tui.”

Vong Tình : “…”

『Tư Tín』Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “Bạn học của mày là heo hả! Ngu chết luôn!”

『Tư Tín』Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “…”

Vong Tình : “Nhỏ ngốc, còn nhớ anh là ai không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Đừng gọi tui là nhỏ ngốc! Tui vừa mới nhớ ra, ông là bạn của Thường Tiếu Thiên.”

Vong Tình : “…hai tuần này nhỏ đi đâu vậy?”

Tiểu Long Nữ : “Tui té bị thương ở mông, không thể lên mạng.”

Vong Tình : “…”

Vương Mân mồ hôi lạnh ròng ròng quay sang nhắc nhở Tiếu Lang : “Tiếu Lang, không cần nói mấy chuyện này với người dưng.”

Vong Tình : “Lần trước sao tự dưng lại log out?”

Tiểu Long Nữ : “À, bị cúp điện, xin lỗi nha, chưa kịp chào hỏi mấy người… Thường Tiếu Thiên đâu?”

Vong Tình : “Phong ca hôm nay có việc không onl được, bất quá ổng kêu tụi này để ý xem nhỏ có lên mạng hay không, ảnh có chuyện muốn hỏi một chút.”

Tiểu Long Nữ : “Phong ca mà ông bảo là Thường Tiếu Thiên hả?”

Vong Tình : “Ừ, acc lớn của ổng là Giang Phong Vũ Hỏa, Thường Tiếu Thiên là acc nhỏ của ổng.”

『Tư Tín』Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “Bạn học của mày quen biết Giang Phong Vũ Hỏa? Chưởng môn Tây Phong phái, bát cấp Thánh Dược Sư, đứng hàng đệ nhất tài phú bảng… cái kia Giang Phong Vũ Hỏa?”

『Tư Tín』Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “…em cũng không rõ lắm.”

Tiểu Long Nữ : “Ổng muốn hỏi tui cái gì?”

Vong Tình : “Hôm đó có phải là Dạ Hành Vân giết nhỏ không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Không nhớ nữa.”

Vong Tình : “…”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “Thằng em!!!”

『 Tư Tín 』 Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “Nghe…”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “Nó quen cả Dạ Hành Vân?”

『 Tư Tín 』 Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “Hình như là vậy…”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “Chưởng môn Bắc Vân Phái, cửu cấp Thánh Kiếm Sĩ, đệ nhất cao thủ toàn server…cái kia Dạ Hành Vân?”

『 Tư Tín 』 Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “Ừ.”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “…mày nói xem, tao có nên đổi cái acc nữ chơi một phen không?”

『 Tư Tín 』 Âu Dã Tử to Phong Hỏa : “Đừng nói ông là anh tui, tùy ông muốn làm sao thì làm.”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Âu Dã Tử : “…”

Tiểu Long Nữ : “Định là sau khi sống lại liền đi tìm mấy người, nhưng sau lại bị rớt mạng.”

Vong Tình : “Nhỏ, trước thêm hảo hữu anh cái đã, nếu không lát nữa log out lại biến thành người lạ.”

Tiếu Lang thêm Vong Tình làm hảo hữu, lại nhìn một chút tin tức cá nhân của đối phương…

Vong Tình : “Phải rồi, mấy đứa ở đây làm chi?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Đến đào nhân sâm, cái thứ lần trước Thường Tiếu Thiên dẫn tui đến lấy đó, cho học trưởng ăn.”

Phong Hỏa : “…”

Vong Tình lệ rơi đầy mặt : “Nhỏ ngốc, phải mà anh cũng có một học muội tốt như nhỏ thì tốt quá rồi a!!!”

Lần này, tới phiên Vương Mân cùng anh mình lệ rơi đầy mặt : không phải học muội, là học đệ a…

Vong Tình : “Bất quá, mấy đứa hiện tại không cách nào đào được mấy cái nhân sâm đó đâu.”

Tiểu Long Nữ : “Tại sao vậy? Bị đào hết rồi?”

Vong Tình tiếp tục lệ rơi đầy mặt : “Phong ca không nói cho nhỏ biết chỗ này là đất của ổng sao?”

Tiểu Long Nữ : “…không có.”

Vong Tình : “Nếu không có ổng ở đây, bất luận là kẻ nào cũng đều không nhìn thấy vị trí nhân sâm mọc a!”

Tiểu Long Nữ : “Hóa ra là vậy! Tui cũng cảm thấy vậy, mấy thứ quý trọng như vậy mà…”

Vong Tình lúc này mất luôn cả năng lực khóc : “Nhỏ! Rốt cuộc nhỏ ý thức được mấy thứ đó quý trọng rồi sao!?”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Tiểu Long Nữ : “Tiểu học đệ, tên Vong Tình đó là kiếm khách phải không, cấp mấy?”

『 Tư Tín 』 Tiểu Long Nữ to Phong Hỏa : “90 cấp, nhị cấp Thánh Kiếm Sĩ 囧”

https://thuviensach.vn

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Tiểu Long Nữ : “=. = mau mau kêu hắn mang thăng cấp đi!”

『 Tư Tín 』 Tiểu Long Nữ to Phong Hỏa : “Nói như thế nào?”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Tiểu Long Nữ : “nhóc mày làm nũng với hắn mấy câu, là nam nhân đều dính chiêu này.”

『 Tư Tín 』 Tiểu Long Nữ to Phong Hỏa : “làm như thế nào nũng?”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Tiểu Long Nữ : “Gọi hắn anh ơi a ~ kèm theo cái vẻ mắt đáng yêu a ~”

Tiểu Long Nữ : “ học trưởng bảo anh dẫn đi luyện cấp kìa ~~~”

Phong Hỏa : “…”

Âu Dã Tử : “…”

『 Tư Tín 』 Phong Hỏa to Tiểu Long Nữ : “ là dẫn hết cả đám cùng nhau! Không phải một mình ta!”

Tiểu Long Nữ : “ học trưởng bảo anh dẫn cả đám đi luyện cấp.”

Vong Tình : “Tốt a, bạn của nhỏ với học trưởng nhỏ là chơi chức nghiệp gì?”

Tiểu Long Nữ : “Âu Dã Tử là chú tạo sư, Phong Hỏa chơi kiếm khách.”

Vong Tình : “Ồ, đợi lát, đưa đội trưởng cho anh.”

Phong Hỏa nghe lời giao chức vị đội trưởng cho Vong Tình, không bao lâu sau, Khốc Lạc Lạc cùng Mạc Danh lục tục gia nhập đội ngũ.

◊ ◊ ◊

https://thuviensach.vn

Khốc Lạc Lạc vừa vào đội liền nói : “Nhỏ ngốc, đã lâu không gặp!”

Mạt Danh : “ mẹ nó, lão tử đang ăn cướp nha, ai kéo lão tử vào hả!”

Cả đám : “…”

Trong thế giới “Hiệp Minh” cho phép ngoại gia cướp tiền, nhưng là người chơi muốn tiến hành ăn cướp nhất định phải hành động một mình, không thể cùng bất luận người nào tổ đội, nếu không nhiệm vụ liền mất đi hiệu lực.

Vong Tình : “Nhỏ ngốc, nhỏ tổ đội với A Mạt đi, Âu Dã Tử cùng Khốc Lạc Lạc tổ, còn hỏa gì đó, theo anh đi.”

Phong Hỏa : “…”

Tiểu Long Nữ : “Tại sao phải chia đội?”

Vong Tình : “Cấp bậc cả ba đứa chênh lệch có chút lớn, phải đến chỗ khác nhau luyện cấp. Vậy đi, hai nhóc kia đến chỗ bổ sung dược vật Dương Châu đi.”

Sáu người chia đều hai người một đội, Tiếu Lang cùng Mạt Danh một đội.

Tiểu Long Nữ : “Vì cái gì là ông dẫn tui?”

Mạt Danh : “Ngươi nghĩ ta muốn mang ngươi lắm sao? Không phải là vì hai chúng ta đều là thích khách ta cũng chẳng thèm mang theo!”

Tiểu Long Nữ : “…ông cũng là thích khách?”

Mạt Danh : “Bây giờ mới biết sao?”

Tiểu Long Nữ : “Ông lại chẳng nói làm sao tui biết.”

https://thuviensach.vn

Mạt Danh : “Ngươi không biết thêm hảo hữu ta sao!”

Tiểu Long Nữ : “…”

Tiểu Long Nữ thêm hảo hữu Mạt Danh, sau đó lại kiểm tra tin tức cá nhân của đối phương.

【 Mạt Danh, 98 cấp, ba cấp Ngự Dụng Thích Khách 】… hình như 100 cấp là max level nhỉ? 囧

Mạt Danh cùng Tiểu Long Nữ cưỡi một con bạch trạch sáng lấp lánh chạy đến Tử Vân Cốc, Tiếu Lang nhận được Mạt Danh xin giao dịch, là một viên gấp hai kinh nghiệm, có tác dụng trong thời gian quy định hai giờ.

Mạt Danh dùng ám khí giết quái, quăng một cái phi đao liền chết một con quái.

Mắt nhìn đối phương vì mình là osin, còn mình lại làm sâu gạo, Tiếu Lang cũng thấy có chút ngượng ngùng.

Tiểu Long Nữ : “Vất vả cho ông.”

Mạt Danh : “Vất vả gì, bật auto thôi.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Mạt Danh : “Kinh nghiệm bao nhiêu?”

Tiểu Long Nữ : “Một con 2000, gấp 2 được 4000, còn ông?”

Mạt Danh : “À ha, kinh nghiệm thiệt là ‘ nhiều ‘ a,.. ‘ 『 Hệ Thống 』: Ngươi đạt được kinh nghiệm 1’.”

Tiểu Long Nữ : “…”

https://thuviensach.vn

Mạt Danh : “Không cần áy náy, anh đây cao hơn nhỏ tới 60 mấy cấp, làm sao dám không biết xấu hổ mà chỉnh hình thức phân phối đều kinh nghiệm chứ.”

Tiểu Long Nữ : “ Mạt Danh ca ~~ về sau muội sẽ báo đáp cho ca~”

Mạt Danh : “…Nương Nương, ngài cũng dừng giả ngây giả dại nữa, lại tiếp tục giả bộ nữa, tui cũng sắp sửa tin ngài là một con gà mờ hàng thật giá thật rồi!!”

Tiểu Long Nữ : “?”

Mạt Danh : “Thân là một người nam nhân, giác quan thứ bảy nói cho tui biết, này nhất định là acc nhỏ của Nương Nương!”

Tiểu Long Nữ : “Tui là gà mờ, không phải nương nương!”

Mạt Danh : “…”

Tiểu Long Nữ : “Đây là acc lớn nhất của tui.”

Mạt Danh lệ rơi đầy mặt : đừng có hố người ta tới như vậy chứ…

Tiểu Long Nữ : “Nương nương là ai?”

Mạt Danh : “Một nữ thích khách, tên là Tây Hải Nương Nương, là toàn server đệ nhất mỹ nữ, coi như là lão tiền bối đồng môn của anh.”

Tiểu Long Nữ : “Ồ, vậy tại sao lại đoán tui là acc nhỏ của nương nương?”

Mạt Danh : “Này giải thích liền rất là phức tạp.”

Sức mạnh bát quái của Tiếu Lang lập tức dâng trào : “ Nói đi mà~”

https://thuviensach.vn

Mạt Danh : “Phải ngược dòng thời gian trở về lịch sử sáng tạo bang phái của server này…”

◊ ◊ ◊

Mạt Danh nói không đầu không đuôi một hồi, đông xả một câu tây xả một câu, Tiếu Lang nghe mà cảm thấy ù tai hoa mắt cả lên. Huyên thuyên hơn một giờ, cậu mới sắp xếp tin tức lại rõ ràng.

Sự tình đại khái là như vầy, đám người bọn họ có thể coi như nhận thức từ lúc server mới mở không bao lâu, lúc ấy cả server còn trong tình trạng ngư long hỗn tạp, các loại mâu thuẫn không ngừng nổi lên, về sau các thế lực lại bắt đầu hợp nhất cùng với phân hóa. chỉ còn lại bốn phái lớn là tồn tại vững vàng, lần lượt là Tử Phong Các của Giang Phong Vũ Hỏa, Hải Để Long Cung của Tây Hải Nương Nương, Vân Ảnh Trang của Dạ Hành Vân, Bắc Kiếm Các của Sóc Địch.

Không bao lâu sau, Giang Phong Vũ Hỏa cùng Tây Hải Nương Nương kết bái thành tỷ đệ, Tử Phong Các cùng Hải Để Long Cung cũng vì thế mà hợp nhất lại thành Tây Phong Phái. Song song đó, vì tăng cường thực lực đối kháng, Vân Ảnh Các cùng Bắc Kiếm Các cũng xác nhập thành Bắc Vân Phái. Hồi ban đầu, hai phái cũng không phải trong tình trạng cương đến mức như bây giờ, bốn nhân vật cấp nguyên lão hai phái còn là thường xuyên cùng nhau tổ đội đi phó bản. Bởi vì Nương Nương là nữ tính duy nhất trong số bốn người, nên mọi người liền bắt đầu nói đùa, bảo nàng là nhân yêu, còn bị buộc phải lộ ảnh chụp của mình cho tất cả xem, kết quả vừa xem liền khiến một đám người chấn động…

Nương Nương bộ dạng thực chỉ có thể nói là đại mỹ nữ, có ba phần giống với nữ vai chính diễn bộ kia. Vì thế mọi người lại bắt đầu ồn ào, bảo phải gả nương nương ra ngoài. Đối tượng là lựa chọn một trong hai người Dạ Hành Vân hoặc Sóc Địch, bởi vì Giang Phong Vũ Hỏa là đệ đệ kết bái của nương nương, cho nên không tính.

https://thuviensach.vn

Nương Nương ngay từ đầu đối xử với mọi người như nhau, mọi người đùa giỡn hồi lâu cũng dần dần phai nhạt. Nhưng là không bao lâu sau, không biết tại sao Nương Nương lại ngày càng thân mật với Dạ Hành Vân. Dạ Hành Vân chơi chức nghiệp là Kiếm Khách, lúc đó đã trở thành Thánh kiếm Sĩ thực lực cực mạnh trong toàn server, Nương Nương chơi thích khách cũng không kém bao nhiêu, hơn nữa cả hai đều thích mặc y phục trắng, nhìn rất xứng đôi. Giang Phong Vũ Hỏa bèn nghĩ, hay là sẵn dịp gả tỷ tỷ mình cho Dạ Hành Vân luôn, cũng có lần vô tình nói ra chuyện này, thế là quan hệ giữa Nương Nương và Dạ Hành Vân đều được mọi người công nhận.

Hai bên đều định ra ngày thông hôn, Giang Phong Vũ Hỏa lúc ấy khai một tiệm dược phô, nổi danh là tài phú dồi dào, chuẩn bị cho tỷ tỷ kết bái của mình thật nhiều đồ cưới. Ngày thành hôn hôm đó, cả server đều full, những kẻ đến xem náo nhiệt muốn vào cũng không vào được. Kết quả lại đột nhiên nhận được tin từ hệ thống, thông báo Tây Hải Nương Nương xóa account… Trong nhất thời, mỗi người đều nói một kiểu.

Ngày tiếp theo đó, Giang Phong Vũ Hỏa thông cáo toàn server, bảo Tây Phong phái về sau cùng Bắc Vân phái thế bất lưỡng lập. Vì thế các loại phiên bản thi nhau được tung ra phô thiên cái địa… Tất cả mọi người không ai biết đến nguyên nhân thật sự, ngay cả mấy huynh đệ thân nhất của Giang Phong Vũ Hỏa hỏi đến, nhưng hắn vẫn là ngậm miệng không đáp.

Sau lần đó, Tây Phong phái cùng Bắc Vân phái đánh nhau đến điên cuồng.

Nửa năm sau đó, đột nhiên ở server Hoa Bắc thế giới Hiệp Minh lại xuất hiện một nữ thích khách tên Tiểu Long Nữ. Bình thường khu cũ như thế này rất ít được người chơi đăng ký tài khoản mới lựa chọn. Năm đó thế lực của Tây Hải Nương Nương gọi là Long Cung, hơn nữa Tiểu Long Nữ này lại chọn tạo hình giống hệt Tây Hải Nương Nương năm đó : tóc ngắn, bạch y…

https://thuviensach.vn

Tổng kết lại các điểm trên, so….

Mạt Danh : “A a a, đều bởi vì ngươi, chúng ta cùng Bắc Vân phái lại một phen khổ chiến a!”

Tiểu Long Nữ : “Cùng tui có quan hệ gì chứ!?”

Mạt Danh : “Đương nhiên là có quan hệ! Ai bảo ngươi bộ dạng cùng Nương Nương giống nhau vậy chứ! Còn nữa, tuần trước trước đó sau khi ngươi xuất hiện, ta bỗng cảm giác cái tên Dạ kia đối với ta ác độc hơn!! Ta thấy căn bản là lần đó Nương Nương đào hôn, khiến bọn người Dạ Hành Vân thẹn quá thành giận!!”

Tiểu Long Nữ : “Vậy Giang Phong Vũ Hỏa câu kia giải thích như thế nào?”

Mạt Danh : “Không sao giải thích.”

Tiểu Long Nữ : “Hoặc là không giải thích, hoặc là không biết làm sao giải thích, ông tại sao lại nói có bốn chữ như thế!”

Mạt Danh : “…”

Tiểu Long Nữ : “Tui thấy là do Dạ Hành Vân không muốn thành thân, Nương Nương thẹn quá thành giận, trong lúc tức giận mới xóa acc mình luôn, Giang Phong Vũ Hỏa vì giúp tỷ mình hết giận, thế nên mới đối nghịch với Dạ Hành Vân!”

Mạt Danh : “Ngươi phân tích quả thực rất có đạo lý!”

Tiểu Long Nữ : “Cho nên mới nói, Dạ Hành Vân kỳ thực chính là tỷ phu của Giang Phong Vũ Hỏa!”

Mạt Danh : “Thân cũng kết chưa xong, cùng lắm chỉ có thể xem như vị hôn phu!”[14]

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Là vị hôn tỷ phu!”

Mạt Danh : “Không sai, vị hôn tỷ phu!”

_____

.

https://thuviensach.vn

Chương 11

Cậu có thể làm em tớ không

◊ ◊ ◊

So với việc được mang theo đi ăn ké kinh nghiệm, Vương Mân càng thích tự bản thân cùng với những người chơi cấp bậc tương tự mình cùng nhau đi phó bản. Cậu không phải thuộc dạng người nói nhiều, nên chỉ lúc ban đầu còn tán gẫu đôi ba câu với Khốc Lạc Lạc, dần dần liền bắt dầu có vẻ buồn tẻ.

Khốc Lạc Lạc thì lại cảm thấy cứ tinh khiết giết quái như vậy chả có mấy gì ý nghĩa, mà đồng môn tiểu đệ này lại im ru bà rù, thế là đành tự động tìm đề tài "Thường thì lúc online cậu hay làm cái gì?"

Âu Dã Tử : "Bình thường thì cùng người khác đi phó bản, làm nhiệm vụ hệ thống, lưu ý đến giá bí tịch lên hay xuống."

Khốc Lạc Lạc : "Nga, sao tự dưng cậu lại chọn chức nghiệp này? Thường thì hiếm thấy ai thích chơi chú tạo sư."

Âu Dã Tử : "Tại thấy về sau lên thần tượng chú kiếm rất có ý tứ."

Khốc Lạc Lạc : "Có ý tứ mới có quỷ, anh đây chơi hơn hai năm mới lên thần tượng nhất cấp, thăng cũng hết nổi."

Âu Dã Tử : "Tại sao vậy?"

Khốc Lạc Lạc : "Năng lực của thần tượng đại khái là dựa vào ' định lực ' cùng với ' vận ' quyết định nên, hai thuộc tính này hoặc là dùng kinh

https://thuviensach.vn

nghiệm để thử, hoặc là dùng tiền thử, người bình thường ai mà chơi cho nổi.”

Âu Dã Tử : “Xem tin tức trên trang chủ bảo, làm ra thần khí có thể bán được không ít tiền.”

Khốc Lạc Lạc : “Làm ra cái đó cần rất nhiều điều kiện, các loại thuộc tính thì lại tức chết người không đền mạng! Nhìn đôi loan đao này của anh mày đi, đốt hết mấy ngàn cũng ra không nổi cực phẩm, phí tiền lại phí não!”

Âu Dã Tử : “Cũng thường mà, tính sơ sơ, chỉ cần học được kỹ năng chế tác, làm ra cái thần khí cực phẩm phí tổn tối đa cũng ba trăm.”

Khốc Lạc Lạc : “…”

Âu Dã Tử : “Xin lỗi a, mới vừa nhìn thử trang bị của anh một chút, tôi cảm thấy được hiệu quả phòng ngự thanh loan đao này có thể gia tăng thêm được 10% ~ 15%”

Khốc Lạc Lạc : “…”

Âu Dã Tử : “Lúc mà anh chú đao, tỉ lệ ngân thiết có phải là 4 : 6 không?”

Khốc Lạc Lạc : “…phải.”

Âu Dã Tử : “3 : 7 là đủ rồi, bởi vì áo giáp của anh công kích cao, vũ khí nếu dùng ngân nhiều thì thuộc tính kim của toàn thân sẽ trở nên dư thừa, thành ra hiệu quả phòng ngự sẽ giảm xuống.”

Khốc Lạc Lạc : “ làm sao cậu biết?”

Âu Dã Tử : “Kỳ thực lúc chú tạo thần khí, trước hết là phải tính toán đến thuộc tính kim mộc thủy hỏa thổ của người chơi, làm sao cho năm loại

https://thuviensach.vn

thuộc tính này phối hợp đạt tới mức độ cao nhất, liền có thể làm ra thần khí. Tuy là ‘ định lực ‘ cùng với ‘ vận ‘ của bản thân chú tạo sư cũng rất trọng yếu, bất quá mới nãy anh cũng có bảo đó, có thể dùng tiền để thử mà, thành ra còn vấn đề gì nữa đâu, làm ra độ chừng hai ba mươi kiện thần khí, liền có thể kiếm trở lại phí tổn.”

Khốc Lạc Lạc : “…”

Lúc này, Khốc Lạc Lạc mồ hơi tí tách rơi như mưa, hai ba mươi kiện… chú mày coi thần khí là cải trắng sao? Muốn ra liền ra?

Âu Dã Tử : “Nếu như đặc biệt chuyên vì một người chơi nào đó chế tạo thần khí theo yêu cầu, tỷ lệ thành công sẽ cao hơn, bởi vì phép toán giống nhau, chỉ cần tính ra trị số của người nọ là được.”

Khốc Lạc Lạc : “Cao nhân!!”

Âu Dã Tử : “…”

Khốc Lạc Lạc : “Anh em, có phải học toán học chuyên nghiệp không vậy a?”

Âu Dã Tử : “…không phải, vừa rồi tôi nói, cũng chỉ là lý luận suông, trên lý luận là có thể, còn thực tế tôi cũng chưa thử qua.”

Khốc Lạc Lạc : “Chú mày rất đúng, thanh đao này coi như là thanh tốt nhất anh mày làm ra, lúc chú đao thì dùng cái ngự thể tiên đan kia không biết đốt hết bao nhiêu tiền, nhưng lại cảm thấy hiệu quả phòng ngự không cao, lại không ngờ là do dùng quá nhiều ngân… Chú mày dạy anh cái phép toán kia đi, chuyện luyện cấp cứ giao cho anh mày, bao luôn trong vòng ba tháng acc này lên 90 cấp!”

Âu Dã Tử : “…”

https://thuviensach.vn

Khốc Lạc Lạc : “Không cần xấu hổ na!”

Âu Dã Tử : “Ừ thì, chỉ ngay bây giờ cũng được. Đầu tiên là, tách ra thuộc tính áo giáp nhân vật cùng với thuộc tính trang sức nhân vật, tính ra giá trị chênh lệch của hai thuộc tính này, cũng chính là tổng giá trị thuộc tính mà cần sử dụng cho tài liệu làm ra vũ khí. Tiếp theo, đặt thuộc tính nhân vật các loại kim mộc thủy hỏa thổ là a b c d e, phân phối thuộc tính thì, các loại chức nghiệp cao thấp đều bất đồng, thông thường với đúc sư thì b e chiếm phầm hơn, thích khách thì a c, kiếm khách thì a d, dược sư thì là b c… Phép tính là, bình thương chữ cái cùng với khai căn số trừ đi năm, trị số là tùy thuộc vào cấp bậc nhân vật, đồng dạng công thức tính toán sơ lược như trên, trị số lớn phụ thuộc đẳng cấp nhân vật… Còn nếu muốn làm thần khí khắc chế thì, đặt thuộc tính kim mộc thủy hỏa thổ là a’ b’ c’ d’ e’…”

…

Khốc Lạc Lạc đã muốn choáng váng ngất ngây : “Này mẹ nó còn không khó!”

Âu Dã Tử : “Có thể tính ra được mà, làm sao khó.”

Khốc Lạc Lạc : “Chú em trời sinh để chơi cái chức nghiệp này!!”

Âu Dã Tử : “Ừ, tôi có làm thử thí nghiệm chức nghiệp, độ phù hợp 90%.”

Khốc Lạc Lạc : “Cậu vẫn là đừng dạy, có dạy anh mày cũng không hiểu nổi, hay là lần sau anh mày muốn làm thần khí nào, chú mày giúp anh chuẩn bị được không?”

Âu Dã Tử : “Ok.”

Khốc Lạc Lạc : “Đủ sảng khoái! Lần sau khi nào mới online? Anh mang chú mày đi luyện cấp.”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : “Tôi cả tuần đều học, rất bận, chủ nhật mới có thể lên mạng.”

Khốc Lạc Lạc : “Một tuần chỉ chơi một ngày?”

Âu Dã Tử : “Một ngày chỉ chơi 3 giờ.”

Khốc Lạc Lạc : “Thao, vậy ngày tháng năm nào mới có thể thăng thần tượng? Không bằng chú mày đưa acc cho anh, anh có thời gian giúp chú mày luyện!”

Âu Dã Tử : “…”

Vương Mân do dự chớp mắt một cái, khóe mắt dư quang nhìn thấy Tiếu Lang đang cười ngây ngô nhìn màn hình.

Vương Mân hỏi “Một mình cười cái gì vậy?”

Tiếu Lang “Ha ha, mới nãy tui với Mạt Danh đi ghẹo một tên tiểu thích khách Bắc Vân Phái, ổng kêu sẽ cướp cho tui cái chủy thủ cầm chơi.”

Vương Mân nhìn Tiếu Lang cười ngốc nghếch, hỏi “Vui tới vậy sao?”

Tiếu Lang “Tên tiểu thích khách kia là một nam a, nó xoay qua mắng Mạt Danh là dâm tặc, cười chết người a~”

Vương Mân “…”

Vương Mân quay đầu lại, đặt tay lên bàn phím gõ gõ chữ ——

“Mật mã : xxxxxx, làm phiền anh.”

Khốc Lạc Lạc : “Khách khí cái gì.”

◊ ◊ ◊

https://thuviensach.vn

Bên này Tiếu Lang, Vương Mân cùng đội ngũ phối hợp hết sức hài hòa, bên kia Vọng Tình lại mang theo Phong Hỏa đi thể nghiệm cái gọi là "run bắn lên".

Lần đầu tiên Phong Hỏa có tiếp xúc thân mật với Vọng Tình, có cao thủ Thánh Kiếm Sĩ bên cạnh, thành ra tên này kích động đi đánh giá người ta hồi lâu, loại tình cảm hết sức hưng phấn này không lời nào có thể diễn tả được. Trang bị của Vọng Tình không kém, trong Tây Phong Phái, người này coi như là cấp bậc cao mà thực lực cũng không tệ.

Vọng Tình hỏi Phong Hỏa : "Muốn chơi cái gì na?"

Phong Hỏa : "Ngài quyết định…" trong trò chơi, ai thực lực cao hơn người đó là đại gia.

Vọng Tình : "Vậy theo tui đi phó bản na."

Phong Hỏa : "?"

『Thế Giới』Vọng Tình : phó bản Thủy Ngưu, Thánh Kiếm 2 mang đội, 80+ vào, thiếu một bác sĩ!

Không tới mười giây, đội ngũ đã đầy người, Phong Hỏa nhìn nhìn, đều là cao thủ trên 80 cấp.

『Tư Tín』Phong Hỏa to Âu Dã Tử : " anh mày rốt cuộc cảm nhận được, cái gì gọi là, một người đắc đạo thì gà chó cũng lên trời!!"

『Tư Tín』Âu Dã Tử to Phong Hỏa : " hai, hai không phải gà, em cũng không phải chó."

『Tư Tín』Phong Hỏa to Âu Dã Tử : "…"

Vọng Tình đối với một vị cao cấp dược sư 83 cấp nói : "YS, giúp đỡ nha, coi chừng tên nhóc kiếm khách 68 cấp kia dùm."

https://thuviensach.vn

Dược sư nọ : "…"

Phong Hỏa tiếp tục rơi lệ đầy mặt, vốn dĩ còn tưởng bản thân cấp bậc không thấp, bây giờ đi cùng tên này, bản thân tự nhiên biến thành "nhóc" kiếm khách, cái giề chứ!!!

Vào phó bản rồi, Vọng Tình liền dặn dò Phong Hỏa : "Quái trong này cấp bậc so với cậu cao nhiều lắm, cậu không cần đánh, tự cố bản thân là được rồi."

Phong Hỏa ngoan ngoãn trả lời : "Hiểu."

Dù cho như vậy, nhưng mà Vọng Tình vẫn là tính sai một chút, Phong Hỏa cùng với một đám người cấp bậc cao hơn mình như vậy đi phó bản, rõ ràng là ngồi mát ăn bát vàng. Mà dược sư nọ nhân phẩm lại không được khá là bao, nhất quyết không thêm huyết cho Phong Hỏa, đi một cái phó bản thôi mà Phong Hỏa chết tới hai lần, khiến cho Vọng Tình buồn bực vô cùng, trách móc tên dược sư kia vài câu.

Dược sư lại trả lời : "Đứng chơi không đánh quái, mắc gì phải cứu nó!"

Vọng Tình liền nổi hỏa, bản tính bại lộ : "Mẹ, lão tử đứng đây làm tank, một mình cũng coi như hai người, một tên rác rưởi ở đó vô nghĩa con mẹ gì! Không thích thì cút mẹ cho lão tử đi!"

Không chờ dược sư nọ phản ứng, Vọng Tình liền đá hắn ra khỏi đội…

Phong Hỏa cảm khái, cao thủ đúng là cao thủ a, nói tục cũng ngầu muốn chết hà!

『 Bang Phái 』 Vọng Tình : "Đi phó bản kéo acc nhỏ, thiếu một YS!"

『 Bang Phái 』 Lục Duyệt Tâm : "Tình ca, ngài cũng có acc nhỏ sao ~~~"

https://thuviensach.vn

『 Bang Phái 』 Vọng Tình : “Lục nha đầu, đến giúp ca một phen!”

『 Bang Phái 』 Lục Duyệt Tâm : “Đến ngay~~”

『 Hệ Thống 』 nêu lên : người chơi Lục Duyệt Tâm vào đội ngũ.

Lục Duyệt Tâm : “68 này là acc nhỏ của ông hả?”

Vọng Tình : “Em trai, giúp tui coi chừng nó dùm, đừng làm nó chết a, nếu không lần sau PK với ông xã bà tui chỉnh cho nó chết ngắc ngứ na!”

Lục Duyệt Tâm : “Hu hu hu, ta muốn cáo với chưởng môn tên đồi bại này khi dễ ông xã ta~~”

Vọng Tình : “…”

Nói là nói như vậy, nhưng Lục Duyệt Tâm thực sự vẫn là bảo hộ Phong Hỏa thật chặt chẽ, Phong Hỏa cũng nhắm mắt theo sát Vọng Tình, sợ mình sơ sẩy một cái liền đi gặp Diêm Vương.

Vọng Tình mang đội hiệu suất phải nói là cực cao, đánh có hai tiếng mấy đã rửa sạch hơn phân nửa phó bản hằng ngày, cô nương kia đi theo cũng ăn ké không ít kinh nghiệm, thành ra rất là vui vẻ, nàng hỏi : “Tình ca~~~ em trai ông có phải là đi đâu không vậy? Chơi từ nãy tới giờ mà sao không thấy nó hó hé tiếng nào hết vậy?”

Phong Hỏa : “Tui ở.”

Mọi người : “…”

Lục Duyệt Tâm : “Ồ ~~ vậy tại sao không nói lời nào nha? Xí hổ nha?”

Một vị nam ngoạn gia khác trong đội phát một cái biểu tình cười ha hả : “Muội tử, người ta một cái kiếm khách nho nhỏ chui vào phó bản của chúng ta, đã khẩn trương muốn chết rồi, muội cũng đừng đùa giỡn em nó.”

https://thuviensach.vn

Lục Duyệt Tâm : “Có chị đây bảo vệ, sợ cái rì na~~”

Phong Hỏa rất là đúng lúc phát ra một cái biểu tình mặt đỏ ửng, trong nháy mắt thiên lôi nện xuống một đội người.

Một hồi sau, sáu người tách ra lại lục tục hợp về một đội, Tiếu Lang cùng Vương Mân chơi nãy giờ cũng gần ba tiếng, tới lúc phải về, thế là cùng nhau nói lời tạm biệt với đám người Vọng Tình.

◊ ◊ ◊

Đội ngũ giải tán không được bao lâu, Giang Phong Vũ Hỏa login, chơi acc nhỏ.

Vọng Tình thực chân chó chạy tới tranh công : “Phong ca, hôm nay gặp chị dâu nha!”

Mạt Danh : “Còn gặp được bạn của chị dâu, học trưởng của chị dâu nữa!”

Khốc Lạc Lạc : “Em còn dẫn bọn họ đi thăng cấp nữa!”

Thường Tiếu Thiên không rõ, cho nên : “???”

Vọng Tình : “Là Tiểu Long Nữ đó, nhỏ onl đó!”

Thường Tiếu Thiên : “…Ai bảo nhỏ đó là chị dâu tụi mày?”

Mọi người : “Hắc hắc hắc hắc!”

Thường Tiếu Thiên phát cái biểu tinh câm nín, nói “Tụi mày đừng gọi bậy bạ, tao không có ý kia.”

Vọng Tình : “Vậy tự dưng sao khi không dẫn nhỏ đi ăn kim huyết nhân sâm, thử hỏi có mấy người được nhận đãi ngộ này đâu chứ!”

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “Theo như lời mày nói, vậy tụi mày đều từng ăn qua, chẳng lẽ tao đây phải bao hết tụi bây sao?”

Mọi người : “…”

Khốc Lạc Lạc : “Hai tuần này cả phái chúng ta đánh với Bắc Vân Phái kịch liệt tới như vậy, không phải là mày muốn thay nhỏ ngốc kia báo thù sao?”

Thường Tiếu Thiên : “Có liên quan tới nhỏ đâu, Dạ Hành Vân không có giết nhỏ.”

Vọng Tình : “Sao mày biết?”

Thường Tiếu Thiên : “Hôm đó tao chạy tới Tiên Trúc Đảo, Dạ Hành Vân liền nói với tao, nhỏ là bị rắn cắn chết.”

Mọi người : “…”

Thường Tiếu Thiên : “Sau đó, nó cùng Sóc Địch liên thủ giết tao.”

Vọng Tình : “Thao!”

Khốc Lạc Lạc : “Kháo!”

Mạt Danh : “Miao!”

Mọi người : “…”

Thường Tiếu Thiên : “So, tao đây là báo thù cho chính mình.”

Bốn người cùng chung mối thù hàn huyên một hồi lâu, Thường Tiếu Thiên mới hỏi lúc nãy chơi với Tiểu Long Nữ, tình huống ra làm sao.

Khốc Lạc Lạc thần bí hề hề mà nói “Tao cảm thấy được a, thằng bạn của nhỏ ngốc là một nhân tài na.”

https://thuviensach.vn

Khốc Lạc Lạc : “Tên là Âu Dã Tử, chơi chú tạo sư, hiện tại cấp bậc vẫn là rất thấp, bất quá tao cảm thấy nó nói chuyện thực sự rất lợi hại a.”

Thường Tiếu Thiên : “Nó nói gì?”

Khốc Lạc Lạc kể lại đối thoại giữa mình và Vương Mân suốt buổi chiều cho cả đám nghe, phép tính cao siêu nọ không dễ biểu đạt, nên liền qua loa một hai câu.

Vọng Tình : “Thao, sao mày không chụp lại đoạn nói chuyện kia của nó, tao tính toán một chút xem có đúng hay không!”

Thường Tiếu Thiên : “Không cần làm vậy, nó có thể liếc mắt nhìn một cái đoán ra thanh loan đao kia của Lạc Lạc khuyết điểm nằm ở đâu, coi như là rất lợi hại rồi.”

Khốc Lạc Lạc : “Tao cũng cảm thấy như vậy.”

Thường Tiếu Thiên : “Người này bỏ sức ra bồi dưỡng, sau này có thể mời nó vào Tây Phong.”

Mạt Danh ngắt lời nói : “Tao cảm thấy được nhỏ ngốc cũng là một nhân tài a.”

Mọi người : “…”

Mạt Danh : “Tuy là hiện tại có chút gà, bất quá nhỏ cũng rất có tiềm chất làm thích khách a, hơn nữa trên người nhỏ thấp thoáng có bóng dáng của Nương Nương, tao cảm thấy chúng ta có thể phái nhỏ đi Bắc Vân Phái làm gián điệp!”

Thường Tiếu Thiên : “Không sai, ngay từ đầu tao chính là nghĩ như vậy.”

Mọi người : “…”

https://thuviensach.vn

Mạt Danh : “A Phong, mày thực sự quá âm hiểm!”

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang chơi đến thỏa thích mới trở về, cùng Vương Mân ăn cơm tối rồi quay lại ký túc xá.

Rời đi thế giới trò chơi đầy phấn khích rồi, lại cảm thấy cuộc sống sự thật có chút nhạt nhẽo. Đi tới đi lui cũng chỉ là phòng học, căn-tin, ký túc xá, một tuyến đường ba điểm dừng.

Buổi tối đói, Tiếu Lang nằm trên giường, bắt đầu mặc sức tưởng tượng tương lai “Vương Mân, về sau ông muốn làm gì na?”

Vương Mân “Chưa nghĩ đến.”

Tiếu Lang “Không có ước mơ sao? Ví dụ như làm công tác gì đó ý.”

Vương Mân đặt quyển tiểu thuyết võ hiệp trên tay xuống, hai tay vòng ra sau gáy, đầu gối lên tay ngẩng đầu nhìn trần nhà, nói “Hồi trước tớ mơ ước trở thành tác gia.”

Tiếu Lang “Tác gia? Ha ha, vậy tui đây nên chạy nhanh xin ông mấy cái chữ ký, sau này nếu ông có nổi tiếng rồi muốn xin cũng xin không được!”

Vương Mẫn khẽ cười “Hiện tại đã sớm không mơ tới nữa rồi.”

Tiếu Lang “Tại sao na?”

“Có thể…” Vương Mân nói “…tớ phải kế thừa sự nghiệp.”

Vương Mân cũng không biết tại sao, những lời nói, những đề tài mà bản thân luôn kiêng kị không muốn nhắc tới, lại có thể dưới một tình huống hết sức đơn giản như lúc này nói ra, sau đó bản thân lại còn hoàn toàn thẳng thắng thành khẩn trả lời lại.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là do Tiếu Lang rất đơn thuần, rất thẳng thắn, ở bên cạnh cậu ta, Vương Mân cảm thấy thực nhẹ nhàng, thực thoải mái… Dưới bầu không khí như vậy, vấn đề khiến cậu đau đầu đã lâu, cũng trở nên không khó đối mặt chút nào… Thế là, dưới sự dẫn dắt một chút rồi lại một chút của Tiếu Lang, Vương Mân đột nhiên sinh ra ý tưởng, nói hết những buồn bực khổ sở trong lòng cho cậu ta…

Tiếu Lang "Ông không phải có một người anh sao?"

Vương Mân : "Ba mẹ tớ mấy năm trước đã ly hôn, anh tớ sống với mẹ, tớ sống với ba."

Tiếu Lang "Ồ, vậy tức là, anh của ông phải kế thừa sự nghiệp của mẹ ông, còn ông phải kế thừa sự nghiệp của ba ông."

Vương Mân hơi cau mày, lên tiếng trả lời "Ừ."

Tiếu Lang hiếu kỳ, hỏi "Bộ nhà ông buôn lậu sao, mắc gì nói tới kế thừa sự nghiệp thống khổ tới vậy?

Vương Mân "…không phải."

Tiếu Lang trở mình nằm úp sấp trên giường, nhìn Vương Mân cười hắc hắc, nói "Vậy ông còn lo lắng khỉ gì nữa, sau này ba ông có thể sẽ tái hôn, đến lúc đó biết đâu chừng ông sẽ có thêm nhiều đứa em giúp ông gánh áp lực na… Binh tới thì tướng đỡ, thủy tới thì đất chặn thôi~~"

Tiếu Lang cười, còn vươn tay lắc lắc tỏ vẻ cần gì phải để ý chứ, trên má phải của cậu nhàn nhạt nổi lên lúm đồng tiền, cặp mắt thật to của cậu dưới ngọn đèn trắng lấp lánh đến có chút chói mắt.

Có chừng một giây như thế, Vương Mân cảm thấy lồng ngực trái của mình có chút tê dại, làm cho cậu mất đi năng lực tự hỏi, sau đó, câu hỏi theo bản năng đột nhiên thốt ra "Cậu có thể làm em tớ không?"

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Chương 12

Nghe tớ nói

◊ ◊ ◊

Tiếu Lang mắng "Kháo, mẹ tui mới không thèm kết hôn với ba ông đâu!!"

"…" Không khí ấm áp chân thành hiếm có, trong thoáng chốc bị người nào đó "thiếu muối" thốt ra một câu như vậy, nháy mắt tan vỡ.

Vương Mân trầm xuống, lại nói "Cậu hiểu lầm, tớ chỉ là hỏi, tớ có thể xem cậu như là em trai mình không?"

Tiếu Lang chớp mắt hai cái, hai bên gò má có chút đỏ lên, lắp ba lắp bắp nói "Ông…ông muốn nhận tui làm em ông?"

Vương Mân "Ừ, ở chỗ Cố Thuần có tư liệu sơ lược về các bạn học, cậu so với tụi này nhỏ hơn một năm, sinh vào tháng hai, đúng không?"

Tiếu Lang gật đầu, bởi vì sinh sớm, cho nên cậu cũng bắt đầu đi học sớm hơn người khác một năm.

Vương Mân lại nói "Sinh nhật của tớ là tháng chín, so với cậu lớn hơn năm tháng."

Tiếu Lang bĩu môi, nói "Cũng không lớn hơn bao nhiêu." nói nói, lại rút hai tay chồng lên nhau đặt dưới ót gối đầu, dùng mu bàn tay chống cằm, nghiêng nghiêng đầu hỏi "Làm em trai của ông kiểu gì?"

https://thuviensach.vn

Tư thế này của Tiếu Lang thực sự là hoạt bát lại đáng yêu, Vương Mân nhìn cười cười, hỏi lại "Cậu hi vọng làm thế nào?"

Tiếu Lang "Hầy, tui lại chưa từng làm em trai của ai hết, làm sao tui biết!"

Vương Mân nói "Vậy bình thường cậu đối với em trai của mình như thế nào?"

Trong phút chốc Tiếu Lang mặt mũi ỉu xìu, có chút ủ rũ nói "Hầy, giai đoạn này có chút cương, nó vẫn còn đang tức chuyện tui lén nói với mẹ, hơn nữa tui ở lại ký túc xá, bình thường đâu có gặp được nó đâu. Hồi trước có mấy lần tui dạy nó làm bài tập, bất quá phần lớn là nó tự mình biết làm rồi…" nói đến chỗ này, Tiếu Lang lại trở nên có chút giận dỗi "Cái tên quỷ sứ đó, toàn là ỷ vào đầu óc của mình thông minh không, từ nhỏ tới lớn lúc nào cũng tự cho mình là đúng!"

Vương Mân nghe, nhẹ nhàng cười thành tiếng "Câu nói cuối cùng này, nghe thực quen, có cảm giác như anh tớ đang nói về tớ vậy."

Tiếu Lang "Hừ, tui nói có sai đâu, đám làm em trai toàn bộ một cái đức hạnh!"

"Vậy cũng không hẳn." Vương Mân đùa giỡn nói "Nếu cậu làm em trai của tớ, tớ vẫn sẽ như cũ dạy cậu làm bài tập."

Tiếu Lang nổi giận "Đừng thấy bản thân làm bài tập nhanh hơn người ta một chút đã dạt dào đắc ý vênh mặt nha!"

Vương Mân nhướng mày "Chỉ là một chút thôi sao?"

Tên này… tên này!! Tại sao mình lại không phát hiện tên quỷ này kiêu ngạo tới mức như vậy a!!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đang suy nghĩ nên phản bác lại cái gì để trấn áp Vương Mân kiêu ngạo thì, Vương Mân lại mở miệng "Tớ có thể thành thật nói một câu cho cậu biết, khắp cả Hoa Hải này, vẫn chưa có ai vượt qua nổi tớ."

Lời này Vương Mân nói với thái độ thực sự rất tự tin, lại thêm ngữ khí cực kỳ trấn định, tựa như học sinh trung học làm toán của học sinh tiểu học vậy, cộng trừ nhân chia, có cái gì khó chứ!

Vương Mân với trạng thái lúc này, toát ra một loại khí thế khiến cho Tiếu Lang kinh sợ, mới nãy vẫn còn tinh thần hừng hực nổi lửa, lúc này lại ngoan ngoãn cúi đầu.

Vương Mân lại nói "Nói lời nói không cũng không chứng minh được gì. Như vậy đi, kỳ thi giữa năm này tớ thử lấy hạng nhất toàn khối, cậu cảm thấy được không?"

Toàn khối hạng nhất! Này còn lợi hại hơn so với hai cái đám bên ban thực nghiệm cùng với ban ưu tú a!! Tên này thực sự cho là bản thân đang làm toán lớp một sao! Kháo!!!

Tiếu Lang còn có thể nói cái gì bây giờ, cậu không phải không tin tưởng Vương Mân, thực lòng mà nói thì Tiếu Lang vẫn là có thể thấy rõ được thực lực của Vương Mân, không được tới hạng nhất toàn khối, hạng nhất toàn lớp vẫn là dư dả lấy.

Hơn nữa chính là, hiện tại kêu mình nhận Vương Mân làm anh, chuyện đó cũng chẳng có gì to tát lắm… Người nào sáng suốt đều có thể nhận thấy rõ Vương Mân đối với Tiếu Lang rất tốt, lần trước mông bị thương mấy ngày, ăn uống đi lại, uống thuốc này kia, ngay cả việc mát-xa, cái nào không phải do một tay Vương Mân lo liệu hết? Nhạc Bách Kiêu nhìn thấy hâm mộ tới đỏ con mắt nữa là.

Hiện tại Vương Mân nói điều kiện như vậy, Tiếu Lang mà không đồng ý, liền cảm giác như bản thân mình keo kiệt quá đi…

https://thuviensach.vn

Bất quá, có đôi khi con người chính là xử sự đáng khinh như vậy, không nói lại vài câu, cả người sẽ cảm thấy không thoải mái.

Tiếu Lang cắn răng nói "Được, nếu như ông thực sự lấy được hạng nhất toàn khối, tui gọi ông là anh cả đời!"

Ánh mắt Vương Mân chợt lóe, nói "Muốn làm em trai của tớ, tớ cũng có điều kiện."

Tiếu Lang ngẩn ra, có loại cảm giác bị hãm hại thực là mạc danh kỳ diệu, chính là dù biết rõ có gì đó không thích hợp, cậu vẫn sẽ ngoan ngoãn nhảy vào bẫy rập mà Vương Mân thiết sẵn "Ông có điều kiện gì nữa?"

Vương Mân "Cậu có em trai, cậu cũng biết rõ rồi đó, làm anh thì vô luận nói cái gì, đều làm vì muốn tốt cho em mình, sẽ không làm hại nó, đúng không?"

"Đó là đương nhiên!" Tiếu Lang nhớ tới Tiếu Mông đối với mình oán khí dày đặc, lại cảm giác có chút buồn bực.

Vương Mân giống như hiểu được Tiếu Lang đang suy nghĩ cái gì vậy, đưa tay sờ sờ đầu cậu, sau đó lại vuốt dần xuống lưng…

Giường của hai người liền nhau, hiện tại một người ngồi ở cạnh giường, một người úp mình trên giường, động tác của Vương Mân vừa tự nhiên lại tràn ngập ý tứ muốn trấn an, Tiếu Lang liền thoải mái tiếp nhận đối phương vuốt ve, hơn nữa còn vô ý thức lộ ra biểu tình hưởng thụ.

Vương Mân dừng lại một chút, nói "Nếu như cậu làm em tớ, tớ sẽ cưng chiều cậu hết mực… Bất quá, cậu phải nghe lời tớ nói."

Dưới trạng thái ấm áp đến cực điểm như vậy, Tiếu Lang chỉ có thể giãy dụa trong một cái chớp mắt liền đầu hàng thua cuộc, cậu khe khẽ phát ra một cái đơn âm tiết "Ừ."

https://thuviensach.vn

◊ ◊ ◊

Một tuần rồi lại một tuần, thời gian trôi qua thật nhanh, chỉ mới một tháng thôi, bạn bè cùng lớp học đã bắt đầu quần thành một bầy.

Đối với vị lớp trưởng Cố Thuần vừa thân thiện vừa chịu khó này, mọi người khá là vừa lòng. Ngày hôm đó, ở tiết học cuối cùng, Cố Thuần mở ra cuộc họp đầu tiên của lớp.

“Các bạn, qua hai ngày nữa trường học sẽ bắt đầu nghỉ lễ Quốc Khánh, sau khi lễ Quốc Khánh trôi qua rồi, mọi người biết chúng ta sẽ phải nghênh đón cái gì không?”

Thắt một cái gút nho nhỏ, nhìn cả lớp mờ mịt ngơ ngác, Cố Thuần cười ha ha bắt đầu tháo gỡ “Hôm trước dự họp hội học sinh, tớ cũng mới nhận được tin tức này, tuần thứ hai sau lễ Quốc Khánh kết thúc, ngày 16 tháng 10 đến ngày 20 tháng 10, là tuần lễ vận động văn hóa mỗi năm một lần của trường trung học Hoa Hải chúng ta.”

Cố Thuần nói tiếp “Vận động văn hóa, nghe có điểm mơ hồ, kỳ thực nói trắng ra, nó chính là lễ hội văn hóa cùng đại hội thể thao kết hợp lại cùng với nhau, tổng cộng diễn ra trong năm ngày. Buổi sáng thứ hai là nghi thức khai mạc, mỗi một lớp sẽ thống nhất trang phục tham dự, xếp thành hàng đi diễu hành, mỗi lớp có thể tự mình tạo ra đặc sắc riêng của bản thân. Buổi chiều chính thức bắt đầu thi đấu điền kinh, liên tục ba ngày rưỡi, thứ sáu là nghi lễ bế mạc, mỗi một lớp phải chuẩn bị một tiết mục văn nghệ, sau đó phía nhà trường sẽ bình chọn ra các loại giải thưởng, tiến hành trao giải!”

Mọi người ồ lên, bắt đầu kịch liệt thảo luận.

Loại hoạt động này, từ trước tới giờ luôn là thứ tốt nhất để điều hòa cuộc sống đơn điệu lại buồn tẻ của học sinh trung học. Tất cả đều là những chàng trai cô gái mười lăm mười sáu, ngoại trừ thành tích học tập, cũng chỉ có loại thời điểm như lúc này mới có thể thỏa thích một phen.

https://thuviensach.vn

“Mọi người im lặng một chút, nghe tớ nói tiếp!” Cố Thuần lại lên tiếng “Diễu hành, thi đua vận động, còn có tiết mục văn nghệ, tất cả đều cần có người tham gia. Tất cả các bạn ở đây, không ai có thể chỉ làm người xem đơn điệu được…”

Cố Thuần nói xong lời này, ở dưới lớp lập tức có vài học sinh bắt đầu nhăn mày, trong số người này có Nhạc Bách Kiêu.

“Tớ biết, mọi người có thể thi vào Hoa Hải nhất định đều là không dễ dàng, ít nhất bản thân tớ là rất không dễ dàng, bởi vì tớ không được thông minh lắm…” mọi người nghe được lời này, đa phần đều ha ha nở nụ cười, không khí cũng trở nên có chút thoải mái hơn, Cố Thuần cười hắc hắc một chút, lại nói tiếp “Tớ cũng biết, không ít bạn đều hi vọng mỗi phút mỗi giây đều cống hiến cho việc học tập của mình, cái gì mà lễ hội văn hóa, đại hội thể thao này kia, đều là không có chút hứng thú, cũng có lẽ có bạn sẽ cảm thấy chuyện này không có chút liên quan gì với mình cả… Nhưng điều tớ muốn nói chính là, cơ hội để mọi người có thể cùng nhau tụ một chỗ như vậy, thực sự là cực kỳ khó có được, trường học của chúng ta không giống với một số trường khác. học xong hai năm rồi năm thứ ba lại có thể bị chia lớp ra. Chúng ta học cùng nhau là liên tục ba năm, mọi người có thể quen biết lẫn nhau, cũng xem như là một loại duyên phận. Cho nên, tớ muốn quý trọng mỗi một giây phút thời gian được ở bên cạnh mọi người, vì tập thể mà cống hiến bản thân, để lưu lại ký ức tốt đẹp nhất trong cuộc đời mình. Thế nên, ba năm này có thể sẽ là quãng thời gian vui vẻ nhất trong cuộc đời tớ, mọi người có thể sẽ là những người đáng yêu nhất mà tớ được quen biết trong đời…”

Cố Thuần quả thực là một người ăn nói rất khéo léo, một đoạn này nói ra, khiến cho Tiếu Lang nghe mà cảm giác cái mũi mình cũng hơi cay cay… Nguyên bản những người có tâm lý muốn trốn tránh, cũng bắt đầu an phận.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần “Vì là hoạt động này có tính chất toàn trường, cho nên mỗi một lớp trong từng khối đều phải tham gia, bao gồm cả ban thực nghiệm cùng ban ưu tú. Có lẽ thành tích học tập của chúng ta không thể so bì được với bọn họ, nhưng này không có nghĩa là ở phương diện khác chúng ta cũng không bằng được bọn họ! Mọi người nói có đúng không!?”

“Đúng!” thanh âm rung động, xuất phát từ các nam sinh tranh cường háo thắng.

Cố Thuần “Nếu chúng ta có thể đạt đuược hạng nhất toàn khối lễ văn hóa vận động năm nay, như vậy, chúng ta chính là ‘ C1 ‘ hàng thật giá thật, có đúng không!?”

“Đúng!” lần này thanh âm càng thêm vang dội.

Cố Thuần “Đây là một dịp hoạt động tập thể, là lúc để thể hiện sức mạnh của tập thể cùng đoàn kết của toàn lớp, chúng ta phải nắm chắc cơ hội, phô bày ra bộ mặt xuất sắc nhất của lớp C1! Làm cho toàn trường không ai không biết, đây là lớp C1! Khiến cho tất cả mọi người hâm mộ lớp chúng ta! Mọi người nói có được không!?”

Mọi người cùng hô to “Được!!!”

Cố Thuần lộ ra nụ cười vừa lòng “Như vậy, hai ngày tiếp theo, ủy viên thể dục nam nữ cùng ủy viên văn thể mỹ cố gắng vất vả một chút, tớ hi vọng có thể trước khi Quốc Khánh bắt đầu nhận được danh sách báo danh dự thi các hoạt động tranh tài, như vậy chúng ta sẽ có dư thời gian để chuẩn bị! Thân là lớp trưởng, tớ sẽ trước hết làm gương, báo danh thi hạng mục thống khổ nhất, dày vò nhất của đại hội thể thao lần này, chạy đường dài 10,000m!”

Tất cả mọi người trở nên kích động, những thiếu niên nhiệt huyết đỏ bừng cả mặt.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần cười hì hì nói “A, tớ phải bổ sung một chút, tớ không am hiểu chạy đường dài, cho nên lần này là lấy mạng đi liều một phen, đành chịu thôi, ai bảo tớ là lớp trưởng chứ…”

Mọi người lại ồn ào một phen, Cố Thuần tiếp tục nói “Đương nhiên, nếu có người xung phong muốn đoạt danh ngạch này của tớ, tớ sẽ phi thường vui vẻ tặng cho người đó!”

“…”

◊ ◊ ◊

Diễn thuyết tổng động viên kết thúc rồi, Cố Thuần đưa danh sách đăng ký cho hai ủy viên thể dục, hai người lập tức nhân lúc còn nóng làm ngay, vọt lên trên bục bắt đầu thu quân, mọi người cùng nhau thảo luận báo danh hạng mục.

Đại hội thể thao hạng mục thi đấu bao gồm điền kinh, điền chủ yếu là nhảy cao cùng với nhảy xa, đẩy tạ, ném đĩa cùng với ném lao, kinh thì tương đối nhiều hơn, bao gồm chạy đường dài 10,000m phân ra nam cùng nữ ngày thứ nhất cùng ngày thứ ba, thi chạy tiếp sức có 4×100, 4×400, 20×100 (tiếp sức tập thể). Ngoài ra còn có thi đấu bóng rổ, bóng chuyền, cầu lông, vận động trường.

Vận động trường tổng cộng có năm loại, tưng bóng cầu lông một phút, ném banh kỹ thuật vào rổ, đá cầu liên tục một phút, đi cà kheo 100m, cõng người thay phiên chạy 100mx4,

Giới thiệu hạng mục các loại tranh tài rồi, liền bắt đầu báo danh. Mỗi hạng vận động nhiều nhất 2 danh ngạch, mỗi một học sinh ngoại trừ thi đấu tiếp sức tập thể cùng với đấu bóng, nhiều nhất chỉ có thể báo danh tham gia ba loại tranh tài, trong đó chỉ có thể bao gồm một loại vận động trường.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lúc này bị kích thích đến nhiệt huyết sôi trào, kích động đến mức hận không thể vì lớp hi sinh thân mình, cái gì cũng muốn tham gia, mắt thấy có mấy hạng mục đã bị người khác đoạn, gấp đến mức nhảy dựng.

Tiếu Lang "Vương Mân Vương Mân! Ông coi tui tham gia cái gì thích hợp?"

Vương Mân "Tớ thấy sức bật của cậu không tệ lắm."

Tiếu Lang lập tức nhấc tay "Dương Sùng Kiệt (ủy viên thể dục)! Tui muốn báo danh nhảy cao nhảy xa!"

Dương Sùng Kiệt lập tức ghi chú lại "Ok!"

Xung quanh có người ồn ào "Tiếu Lang bộ cậu là thỏ sao, sao toàn chọn nhảy nhảy thế!"

Tiếu Lang trừng mắt liếc qua, người nói chính là Triệu Vu Kính hỗn đản!

Mọi người cười rộ lên "Ha ha ha ha!"

Tiếu Lang lập tức phản bác "Ông mới là con thỏ! Nếu không tại sao không dám ghi danh chạy 10,000m đi? Sợ bị rùa rượt theo sao?"

"Kháo!" Triệu Vu Kính mắng "Ghi danh thì ghi, lão tử đây sợ ai a!"

Tiếu Lang thực hiện được quỷ kế, tủm tỉm cười nói "Còn muốn thắng nữa hả? Bộ ông là rùa sao?"

Mọi người đều ngẩn ra, rồi mới kịp phản ứng, rùa thỏ chạy đua, người thắng là rùa….

Thế là tiếng cười lại vang to hơn!

https://thuviensach.vn

Triệu Vu Kính tức giận đến bốc khói "Ngươi cái tử long nhân!"

Tiểu Lang làm cái mặt quỷ mắng lại "Triệu Tiểu Quy!"

"Ha ha ha ha…"

Đến thời khắc mấu chốt, Cố Thuần bước ra hòa giải "Được rồi, đừng làm ồn ào nữa, muốn thắng có gì sai đâu chứ, thắng mới là anh hùng!"

"Đúng vậy!"

Triệu Vu Kính cảm thấy có chút được trấn an thì, Cố Thuần lại cảm khái một câu "Có người làm bạn thật tốt a…"

"…"

Trải qua một tháng quen biết nhau, mọi người cũng đều lẫn nhau hiểu rõ người nào sở trường cái gì, Vương Mân đã sớm trở thành kiện tướng thể dục trong mắt mọi người, không chỉ chơi bóng giỏi, tốc độ chạy cũng tương đối nhanh. Người tài giỏi như vậy, đương nhiên phải triệt để lợi dụng!

Vì thế, Vương Mân ôm đồm chạy cự ly ngắn 100m, chạy tiếp sức 100m, chạy tiếp sức tập thể 100m (trận đấu này gồm 10 nam 10 nữ, Tiểu Lang cũng tham gia), cộng thêm bóng rổ. Bởi vì hai mục phía sau không có ghi chú tính vào số lượng hạn chế tham gia của cá nhân, cho nên Vương Mân còn có thể đăng ký thêm một mục nữa.

Vương Mân trưng cầu ý kiến của Tiểu Lang, Tiểu Lang chống cằm nghĩ, có nên tham gia một mục vận động trường hay không đây "Ông biết tưng bóng cầu lông là làm gì không?"

Vương Mân giải thích "Tức là dùng một trái banh tennis cột một sợi dây thun, đánh nó một cái, tưng trở về rồi lại tiếp tục đánh." nói xong còn làm mẫu cho Tiểu Lang xem.

https://thuviensach.vn

“Ồ, ra là vậy a…” Tiếu Lang nói “Tui thấy ông có thể tham gia mỗi cái ném banh kỹ thuật na!”

Vương Mân “Có vẻ như trừ bỏ đi cà kheo cùng với cõng chạy tiếp sức, mấy cái còn lại đều là dành cho nữ sinh tham gia.”

Tiếu Lang “Ha ha ha, đi cà kheo, này mà đi bảo đảm mắc cười chết luôn!”

Vương Mân “Hay là chúng ta thi cõng chạy tiếp sức đi?”

Tiếu Lang “Ông cõng nha? Tui chạy không nhanh đâu.”

Vương Mân “Vậy đi.”

Vương Mân cùng Tiếu Lang báo danh, mỗi lớp tổng cộng bốn tổ tám người, bốn nam bốn nữ, hai nam sinh khác báo danh trước bao gồm một nam sinh sức lực khá lớn, tên Trình Hoa, Dương Sùng Kiệt hỏi cậu ta “Người hợp tác đâu?”

Trình Hoa “Ông tìm giúp tui một người đi, dáng người nhỏ chút, thể trọng đừng nặng vượt qua Tiểu Long Nhân là được.”

Mọi người lại cười to.

Dương Sùng Kiệt đùa giỡn hỏi một câu “Tiếu Lang, cậu nặng bao nhiêu?”

Tiếu Lang cười hì hì nói “Ông hỏi trọng lượng bao bì hay trọng lượng tịnh?”

Dương Sunhg Kiệt “Đương nhiên là hỏi trọng lượng bao bì! Không lẽ cậu muốn cởi hết ra à?”

“Ha ha ha ha!”

https://thuviensach.vn

“…” Tiếu Lang “Đại khái chừng năm mươi lăm kg.”

Một nữ sinh nói “Nhẹ vậy…”

Tiếu Lang cao khoảng 1m75, xứng thể trọng như vậy theo chuẩn chung của nam sinh mà nói coi như rất nhẹ.

Tiếu Lang lại bồi thêm một câu “Này là tại mùa đông tính luôn trọng lượng áo bông thôi, chứ mùa hè độ chừng năm mươi ba hà.”

Nữ sinh nọ đã bắt đầu phát điên.

Tiếu Lang nghe thấy các nữ sinh nho nhỏ thì thầm với nhau, tò mò hỏi Vương Mân “Tui vậy nhẹ lắm sao?” trước kia lúc còn học ở trung học Thập Tam, mấy lần kiểm tra sức khỏe, hình như mấy nhỏ nữ sinh thể trọng đều thấp hơn 50 kg mà ta…

Vương Mân gật đầu “Tớ nặng sáu mươi bốn kg.”

Tiếu Lang trợn mắt cao thấp đánh giá Vương Mân một hồi, người này nhìn qua cùng gầy nhom mà ta… lẽ nào lại nặng hơn mình?

“Trọng lượng của tui đi đâu chứ?”

Vương Mân nhéo nhéo khuỷu tay của Tiếu Lang, nói “Xương cốt nhỏ hơn so với tớ.”

Ở đây, tớ muốn nói một chút về thi đấu điền kinh.

Thi đấu điền kinh (Track & Field) tức là thi đấu “điền” và thi đấu “kinh”. Diễn nghĩa nôm na là thi đấu các hạng mục trên mặt phẳng và các hạng mục đường trường.

https://thuviensach.vn

Các hạng mục thuộc điền (Field) bao gồm nhảy cao, nhảy xa, ném tạ, ném búa, ném lao… được tổ chức trên một mặt phẳng diện rộng.

Các hạng mục thuộc kinh (Track) bao gồm chạy đường dài, chạy nước rút, chạy tiếp sức, chạy vượt chướng ngại vật…

Về vận động trường

Vận động trường cũng là một loại thuộc thi đấu điền kinh, nếu như ai còn nhớ thì từng mấy năm trước, trên TV có từng chiếu mây tiết mục vận động trường(tớ là dân SG, nhớ mang máng là HTV 9 vào các ngày Chủ nhật hay chiếu).

Vận động trường (Fun Sport) là các loại hoạt động thể thao mang tính chất thú vị, như chạy 2 người 3 chân, vượt chướng ngại vật, cõng nhau thay phiên chạy.. (ai coi manga thường hay thấy mà ha). Ở đây bản dịch nó ghi là vận động thú vị, hay vận động quần chúng, nhưng tớ lấy chữ vận động trường (vận động toàn trường) cho nó quen tai chút =v=)v

---

https://thuviensach.vn

Chương 13

Em trai thích một người

☆ ☆ ☆

Trong đám nam sinh, ngoại trừ mấy người vóc dáng nhỏ con ngồi ở mấy bàn đầu ra, rất khó tìm được một người khác có trọng lượng nhẹ như Tiếu Lang, đã vậy trong đám nam sinh lùn lại có thêm hai chàng béo. Dương Sùng Kiệt vất vả lắm mới giúp Trình Hoa tuyển được một người cao 1m65, nặng khoảng 52kg. Trình Hoa lại còn hơi hơi ghét bỏ người nọ vẻ ngoài lôi thôi muốn chết, còn nói đùa với Vương Mân "Vương Mân, ông tặng Tiểu Long Nhân cho tui cõng đi!"

Vương Mân cực kỳ dứt khoát cự tuyệt ngay lập tức "Không được, cậu ấy là của tớ!"

Tiếu Lang "…"

Sau đó, Nhan Ny cũng nhận được yêu cầu của tiết mục văn nghệ, trong đó bao cũng bao gồm một bản chi tiết diễu hành trong nghi thức khai mạc. Trang phục khi diễu hành có thể không cần mặc đồng phục của trường, nhưng nhất định phải thống nhất một kiểu, phải có một người dẫn đầu, người này có thể mặc trang phục khác biệt.

Người dẫn đầu này có thể là bất luận người nào chọn ra từ trong lớp, nam hay nữ đều được, nhưng nhất định phải là hình tượng đại biểu cho lớp. Dựa theo truyền thống hàng năm, từng lớp đều sẽ chọn một bạn học sinh vóc dáng cao ráo, những người này đa phần đều là kiểu cấp bậc hotboy hotgirl được lớp chọn ra.

https://thuviensach.vn

Nói thực lòng thì, lớp C1 thực sự không tìm ra được một nam sinh có vẻ ngoài đặc biệt đẹp, mà phía nữ sinh bộ dạng cũng đều là thường thường, thế cho nên nhiệm vụ dẫn đầu này chỉ có thể giao cho phía nam sinh.

Mọi người đề cử ra vài người để bỏ phiếu bầu chọn, trong số này tự nhiên có Vương Mân cùng Tiếu Lang.

Cuối cùng, kiểm tra kết quả phiếu bầu, Tiếu Lang cư nhiên được những 19 phiếu, đứng thứ hai là Vương Mân được 18 phiếu, chỉ kém Tiếu Lang 1 phiếu, số phiếu của hai người cộng lại cũng chiếm gần hết số lượng học sinh cả lớp. Đứng thứ ba là ủy viên thể dục bên phía nam sinh, Dương Sùng Kiệt, vóc dáng cậu chàng rất cao, nhưng gương mặt thì… có phần bi kịch chút.

Còn có vài người được một hai phiếu, nhưng đa phần đều là thiếu chút này thiếu chút kia, nếu không phải là chiều cao không đủ, thì là tư thế đi đứng không được đẹp.

Đối với kết quả hai kẻ đứng đầu, mọi người đều là vừa mừng nhưng cũng lại sầu muốn chết, bởi vì Vương Mân cùng Tiếu Lang ai cũng có ưu thế riêng cả.

Vương Mân bộ dạng không phải kiểu đẹp trai lóng lánh, nhưng cậu chàng lại toát ra một loại quý khí, là cái loại khí chất của những thiếu gia danh môn vọng tộc hay toát ra. Nhưng mà, cái đó lại không thể lấy ra biểu diễn, chỉ có thể dùng để hợp hòa với mọi người cùng được mọi người thưởng thức mà thôi.

Tiếu Lang lại không cần phải nói, từ cái lần chơi bóng rổ đó, cậu là được cả đám nam sinh công nhận chuẩn một cái bình hoa. Bên phía nữ sinh cũng không thiếu người thích diện mạo của cậu –điển hình mấy tên tiểu bạch kiểm a~

https://thuviensach.vn

Nhưng là, nếu như để vậy đi làm người dẫn đầu, vẫn là khiến cho người ta cảm giác thiếu thiếu cái gì đó.

Tiểu Lang biết kết quả bầu phiếu xong cũng có chút choáng váng, không lẽ mình phải đi làm dẫn đầu sao? Không phải chứ!!

Dương Sùng Kiệt nói "Ai, nếu hai người kết hợp một chút thì tốt rồi."

Vương Mân "…"

Tiểu Lang sợ tới mức đẩy bả vai Vương Mân "Tui không muốn làm dẫn đầu! Mấy người tìm Vương Mân đi!"

Vương Mân liếc mắt qua nhìn Tiểu Lang "Không được, số phiếu cậu so với tớ nhiều hơn, cậu làm."

Mọi người "…"

Nhan Ny dùng ngón tay béo mũm của mình sờ sờ cái cằm đầy đặn, hai con mắt mị thành hai đường nhỏ hẹp, giống như suy nghĩ gì đó, nói "Mọi người có phải hay không cảm thấy, Tiểu Lang thiếu cái gì đó?"

Cả lớp nhất tề lên tiếng trả lời.

Nhan Ny ha ha ha cười rộ lên "Kỳ thật chỉ cần thay đổi chút chút là tốt rồi, chủ yếu là bạn Tiểu Lang có đồng ý hay không…"

Tiểu Lang bất giác rùng mình một cái, lúc trước tại sao mình lại cảm thấy cô nàng béo béo này đáng yêu chứ?

Mọi người tò mò, chỉ nghe Nhan Ny nói "Gương mặt Tiểu Lang rất đẹp, làn da cũng rất trắng, hơn nữa tay chân lại thon dài, thân thể tao nhã…"

Thao thao thao!!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang càng nghe càng cảm giác mấy từ hình dung về mình này có gì đó rất là không đúng! Cái gì đẹp, cái gì trắng, cái gì tao nhã, mấy từ này là dùng để hình dung một nam nhân sao!!!

Nhan Ny "Nếu cậu ấy là nữ sinh, liền hoàn mỹ."

Mọi người nghe xong, cư nhiên gật đầu lia lịa.

Nhan Ny tổng kết lại, nói "Vậy đi, bạn Tiếu Lang, vì lớp chúng ta, bạn giả nữ làm dẫn đầu đi!"

Tiếu Lang "…"

Đáng thương thay cho Tiếu Lang, lúc này đây hoàn toàn bi kịch!

Vương Mân nghiêng đầu nhìn sang Tiếu Lang, đôi mắt nháy một cái cũng không nháy, trong não tự động điền vào các loại hình ảnh bộ dạng Tiếu Lang mặc nữ trang, sau đó yên lặng manh…

☆ ☆ ☆

Lễ Quốc Khánh được nghỉ, nên Tiếu Lang trở về nhà, cuối cùng cũng gặp lại Tiếu Mông sau hai mươi ngày trời không thấy bóng dáng.

Vừa mới gặp lại, ngăn cách mới trước đó không lâu tựa hồ cũng mất dạng, Tiếu Mông lập tức tặng cho anh mình một cái ôm thật to.

Tiếu Lang vốn dĩ nhìn thấy em trai mình, còn cảm thấy có chút là lạ, nhưng vì cái ôm này, mọi thứ đều bị cậu vứt đến sau đầu, còn suýt chút nữa rơi lệ đầy mặt, dùng tay ra sức vỗ vỗ bả vai em mình.

Tiếu Mông sờ sờ lưng anh mình, hỏi "Sao em lại cảm giác được hai ốm đi nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang xoa xoa nắn nắn cánh tay em trai mình, nói “Là mày béo lên mới đúng!… Không đúng, mày cao hơn rồi?”

Tiếu Mông “Ừ, lên 1m73 rồi.”

Tiếu Lang kinh ngạc thốt lên “Mày sắp cao hơn anh mày luôn rồi!”

Tiếu Mông khoái trá cực kỳ, trả lời “Em cũng không biết, mới hai hôm nay nè, cao lên thiệt nhiều luôn, rẹt rrẹt cái, một tuần thôi mà cao hơn 1cm luôn!”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Mông “Buổi tối ngủ giống như có thể nghe thấy xương đầu của mình lách cách lách cách vang ì xèo!”

Tiếu Lang “Mày nghĩ mày là Transformers a!”

Tiếu mẹ từ phòng bếp bưng đồ ăn bước ra, nghe thấy hai anh em nói chuyện với nhau, bèn cười cười bảo “Em con đang cao lên đấy chứ, kỳ này không hiểu sao vọt lên thực sự mau, mỗi ngày mẹ nhìn thấy nó, đều cảm giác như nó cao lên một chút.”

Tiếu Lang gấp đến kêu to “Tại sao con lại không có trải qua thời điểm này a!?”

Tiếu mẹ “Hồi con học năm hai sơ trung cũng cao hơn 10 cm còn gì? Nhưng là chỉnh thể chiều cao chỉ ở mức trung bình. Nhớ hồi con mới tốt nghiệp sơ trung, lúc đó hình như mới 1m6, nho nhỏ một con.”

Nghe mẹ mình dùng từ “con” để hình dung anh hai khiến Tiếu Mông cười ha ha “Hồi con học năm đầu sơ trung cũng xấp xỉ 1m68, hiện tại là 1m73, dựa theo tốc độ này, đợi đến lúc lên cao trung ít nhất cũng 1m8!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nghiến răng kèn kẹt hỏi mẹ “Nói mau, mẹ đều đem gen tốt để dành cho Tiểu Mông hết có phải không!?”

Tiếu mẹ “Nhóc con, liên quan gì tới mẹ mày, đi mà hỏi ba mày ấy!”

Thường bảo, con trai giống mẹ, nhưng chiều cao cơ thể thì lại phụ thuộc vào người cha. Tiếu mẹ cao 1m65, Tiếu ba thì cao 1m78. Theo lý thuyết mà nói, hai anh em hẳn là có được chiều cao xấp xỉ Tiếu ba, hoặc là cao hơn thế nữa, dù sao hiện tại hai người dù là ăn uống hay dinh dưỡng cũng đều tốt hơn rất nhiều so với niên đại của ba mẹ mình.

Tiếu Lang ngũ quan phát triển giống như mẹ, nhất là ánh mắt cùng sống mũi, gương mặt cũng nho nhỏ. Mà Tiếu Mông, ngoại trừ cái mũi có chút giống ra thì, còn lại đều hệt như ba mình. Hai anh em hồi trước đây vẻ ngoài khá là giống nhau, nhưng càng lớn lên lại càng khác biệt rõ ràng..

Tuy là hiện tại Tiếu Mông chỉ vừa mới bước vào thời kỳ phát triển cơ thể, nhưng dựa theo khung xương mà nói, tựa hồ Tiếu Mông có xu thế vượt qua anh mình.

☆ ☆ ☆

Không đi rối rắm về vấn đề chiều cao nữa, hai anh em trở về phòng tán gẫu kiêm đùa giỡn nhau.

Từ lúc nhà Tiếu Lang bắt đầu khá lên, trong mười năm, nhà thay đổi ba căn, mỗi lần thay đổi thì càng trở nên tốt hơn.

Tiếu Lang nhớ rõ, năm đó ba mẹ mang theo hai anh em mình đến C thị. Khi đó cậu cùng em trai vẫn còn nhỏ xíu, mà việc làm ăn của Tiếu ba cũng chỉ vừa mới bắt đầu, một nhà bốn người chỉ có thể thuê một cái kho hàng cũ của người ta để ở tạm, đầu này ở mấy ngày, đầu kia ở mấy ngày, làm cho hai anh em bọn họ căn bản không có cơ hội để đi nhà trẻ học.

https://thuviensach.vn

Vài năm đó, cũng là thời điểm nhà bọn họ nghèo khổ nhất, cả nhà ở một khu vẫn chưa được khai phá của C thị, xung quanh phần lớn đều là người ở nơi khác tới. Từ chỗ kho hàng cả nhà ở phải đi ba mươi phút mới có thể thấy một cái chợ đơn sơ, ba mẹ hai người mỗi ngày trời vẫn còn chưa sáng sẽ rời khỏi nhà, không ai làm thức ăn cho hai anh em. Tiếu Lang lúc ấy chỉ mới năm sáu tuổi, nắm tay dắt em trai ba bốn tuổi đi đến chợ, mua trứng muối, dưa muối cùng đậu hủ, trở về nhà ăn với cơm.

Ngày như vậy trôi qua hơn hai năm. Kỳ thực mà nói với Tiếu Lang thì, chuyện ngày xưa ấn tượng không sâu cho lắm, những điều này cũng là do Tiếu mẹ kể lại cho cậu nghe.

Về sau, Tiếu Lang đến tuổi phải đi học, Tiếu mẹ mới cắn răng mua một ngôi nhà, đó cũng là ngôi nhà đầu tiên của bọn họ ở C thị, tiêu hết tiền dành dụm lúc ấy của bọn họ, còn thiếu lại người ta một số tiền lớn. Mặc dù nhà khi đó diện tích chỉ hơn 40m², nhưng cả nhà vui vẻ bao nhiêu không cần phải nói, cảm thấy được người một nhà ở bên nhau, thực sự là hạnh phúc.

Ngôi nhà đầu tiên, ba cùng mẹ Tiếu Lang ở một phòng, Tiếu Lang cùng em trai ở một phòng, hai anh em ngủ chung trên một chiếc giường nhỏ, Tiếu Lang ngủ ở ngoài cùng, buổi tối ngủ không cẩn thận một chút liền lăn xuống giường…

Không bao lâu sau, giá nhà ở C thị bắt đầu tăng lên gấp hai lần, có thể thấy được năm đó quyết định của Tiếu mẹ, dù là đập nồi dìm thuyền cũng mua nhà ở, là cỡ nào đúng đắn. Cả nhà thừa dịp giá tăng liền gom tiền mua một căn lớn hơn tốt hơn nữa, đồng thời đem căn nhà đầu tiên kia cho người khác thuê.

Nhà mới diện tích hơn 80m², hai phòng ngủ một phòng khách. Diện tích như vậy đối với một nhà bốn người mà nói đã là rất dư dả, nhưng Tiếu Lang vẫn như cũ, cùng Tiếu Mông ở chung một phòng, chẳng qua là từ giường

https://thuviensach.vn

một người đổi thành giường hai người, cũng may lúc ấy hai anh em vẫn còn nhỏ.

Đợi đến lúc Tiếu Lang học xong tiểu học, mẹ cậu lại chịu không nổi. Hai đứa con trai mình về sau đều sẽ bắt đầu phát triển thân thể, không thể cứ mãi dùng chung một cái phòng như vậy được. Vì thế, lúc Tiếu Lang học năm hai sơ trung thì, nhà bọn họ lại mua căn nhà thứ ba…

Trong mười năm ấy, khu vực nơi mà họ ở cũng bắt đầu dần dần phát triển, trở thành một phần trong khu trung tâm. Bởi vì bọn họ mua nhà, cho nên hộ khẩu một nhà cùng từ nông thôn dời lên đến thành phố.

Căn nhà cuối cùng này, cũng chính là nhà mà hiện tại bọn họ đang ở. Cả nhà quyết định sẽ không bán nữa, về sau trong nhà nếu như có tiền dư dả sẽ đi mua bất động sản, đó cũng là chuẩn bị cho Tiếu Lang Tiếu Mông tương lai sau này quen bạn gái kết hôn.

Nhưng, mặc dù cho hiện tại hai anh em đều là mỗi người một phòng riêng, cả hai vẫn là thường xuyên ngủ cùng nhau, ví dụ như những ngày hè, ngủ chung với nhau liền chỉ cần mở một cái máy điều hòa, có thể tiết kiệm điện, đến mùa đông hai người chung một cái chăn liền cảm thấy ấm áp. Mà, đợi đến lúc Tiếu Lang lên cao trung, vào ở ký túc xá rồi, phòng cậu lại trở thành khách phòng.

☆ ☆ ☆

Giờ phút này, Tiếu Lang đang ôm mền gối của Tiếu Mông, nằm trên giường lăn qua lăn lại, Tiếu Mông thì ngồi trên ghế trượt, nhìn anh mình nói "Buổi tối ngủ chung với em, hai chúng ta nói chuyện chơi."

Tiếu Lang "Ừ, tao cũng không muốn ngủ ở phòng tao, mền gối toàn mùi long não không!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang kể cho em trai mình nghe về cuộc sống học tập ở Hoa Hải, còn có mấy chuyện thú vị xảy ra giữa mấy đứa bạn trong lớp mình, bao gồm cả tuần lễ văn hóa hoạt động diễn ra sau lễ Quốc Khánh, bất quá là cắt bỏ đi chi tiết nho nhỏ về việc mình phải mặc nữ trang làm người dẫn đầu kia…

Biểu tình của Tiếu Lang rất sinh động, nói đến chỗ phấn khích còn khoa tay mua chân phối hợp với lời kẻ, khiến cho Tiếu Mông nghe đến say sưa.

“Hai, hai có cảm giác thích nữ sinh nào đó không a?” Tiếu Mông đột nhiên hỏi.

Tiếu Lang “…Không có!”

Tiếu Mông tò mò “Không phải chứ, lớp hai không có mỹ nữ nào sao?”

“…” Nếu Tiếu Lang nói với em trai mình, nữ sinh cả lớp mình đều hi vọng mình là con gái, còn nói “nếu vậy liền hoàn mỹ” thì… em mình sẽ nghĩ thế nào a?

Thao… nhân sinh thực sự là tràn ngập chuyện bó tay a nha!

Tiếu Mông rầu rĩ nói “Quả nhiên, nữ sinh học giỏi toàn bộ đều là khủng long!”

Tiếu Lang lập tức phản bác lại “Ai nói vậy! Mày biết Liêu Tư Tinh không, lúc trước tao có nhắc với mày đó! Nhỏ bây giờ học ở ban thực nghiệm Hoa Hải a!”

Tiếu Mông “Ồ, cái nhỏ dẫn chương trình kênh thiếu nhi đó hả, lúc trước học ở sơ trung của hai đúng không” Con gái như nhỏ đó, coi như là ngoại lệ đi…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Nhỏ đó chính là đại mỹ nữ còn gì! Hơn nữa nhỏ là bạn gái của Vương Mân a!”

“Lại là Vương Mân…” Tiếu Mông oán giận nói “Em cũng biết Vương Mân học trưởng rất lợi hại, nhưng hai cũng đâu cần sùng bái ảnh tới vậy chứ!”

Tiếu Lang buồn bực “Ha? Tao sùng bái tên đó? Con mắt nào của mày thấy tao sùng bái tên đó hả?”

Tiếu Mông dùng ngón tay vạch hai mắt của mình, nói “Hai con mắt này đều nhìn thấy!” nói xong, lại kéo hai cái lỗ tai của mình ra “Hai cái lỗ tai này cũng nghe thấy nè! Hai cả đêm đều nhắc tới Vương Mân này Vương Mân nọ Vương Mân kia! Biểu tình còn… ai, em không giỏi hình dung người ta, cảm thấy giống như là đang yêu thầm vậy!”

Tiếu Lang “…” nếu như thực sự có thể phun máu, cậu nhất định sẽ phun máu lên toàn bộ mặt của thằng em mình!

Tiếu Mông “Cho nên em mới hỏi hai, có thích nữ sinh nào hay không a!”

Tiếu Lang lúc này mới kịp phản ứng lại, phản bác nói “Mày hình dung cái kiểu gì vậy! Vương Mân là anh em của tao! Anh em cảm tình tốt có hiểu không!”

“Xời ~ em mới là em của hai a!” Tiếu Mông nói xong nhào lên giường, dùng sức chụp lên người Tiếu Lang, sau đó cả hai người quần thành một đoàn lăn vài vòng trên giường. Tiếu Mông dùng sức đè Tiếu Lang lại, vòng tay ôm thắt lưng của cậu, cảm khái “Hai sao lại gầy tới như vậy a?”

Tiếu Lang vừa cười vừa đẩy em mình ra “Mày cái đồ heo, nặng muốn chết!!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông chẳng những không buông ra, còn giống như cún con ở trên người anh mình cọ tới cọ lui "Hiện tại khí lực hai cũng không bằng em, hắc hắc."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Mông "Qua thêm vài năm nữa, em liền cao hơn hai nè nè nè nè~~"

Tiếu Lang tống cho em mình một cú "Nè cái đầu của mày, tao sắp bị mày đè chết rồi, mau đứng lên cho tao!"

Tiếu Mông đứng dậy, nhìn anh mình một lát, sửa sang lại biểu tính ngả ngớn lúc nãy của mình, có điểm xấu hổ nói "Hai, em nói với hai chuyện này nè."

Tiếu Lang "?" Lần trước nói muốn thi vào mỹ thuật, lần này lại là chuyện gì?

Tiếu Mông "Em có người thích rồi~"

"Cái đuôi" của Tiếu Lang thoáng cái dựng lên cao, hai cái "xúc giác" trên đầu rung động, cậu lộ ra nụ cười ngây ngốc, liên tục hỏi "Ai ai ai?"

Tiếu Mông có chút ngại ngùng mà nói "Một nữ sinh trong trường học của em."

Tiếu Lang thúc giục "Bộ dạng thế nào! Mau mau thẳng thắn cho tao, mau?"

Tiếu Mông "Là một đàn chị học cao trung trong trường."

"…" Tiếu Lang "Kháo, mày còn chơi tình chị em nữa a!"

Tiếu Mông "Là hội phó hội truyện tranh ở Nhất Trung, hiện tại học năm hai, vẻ ngoài rất đáng yêu, vẽ cũng rất khá."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Thua mày, còn lớn hơn tao nữa, mày một con trâu con mà gặm cỏ phải già quá hay không a?”

Tiếu Mông “Không có, hai chưa nhìn thấy nhỏ thôi, gương mặt nhỏ nhìn như con nít a, thoạt nhìn liền cảm thấy bằng tuổi em a.”

Tiếu Lang sờ sờ cằm “Mày thông báo với nhỏ đó rồi chưa?”

Tiếu Mông “Vẫn chưa, chỉ là thầm mến.”

Tiếu Lang bày ra một bộ khát khao “Tuổi trẻ thực sự tốt biết bao a!”

Tiếu Mông “…” Hai hiện tại “già” bao nhiêu a!? Vẫn còn chưa tới mười tám tuổi nữa…

“Tao cứ có cảm giác sao sao ấy, nếu vợ thằng em còn lớn tuổi hơn tao, lại phải gọi tao là anh…” Tiếu Lang một bộ 囧囧 nhìn em mình “Có gì đó là lạ.”

Tiếu Mông bạo đi rồi “Trong đầu hai rốt cuộc suy nghĩ cái gì vậy a!”

Tiếu Lang kéo một cái gối đầu ôm vào lòng, thật thà nói “Suy nghĩ em dâu.”

Tiếu Mông “…”

Đúng lúc này, Tiếu mẹ ở bên ngoài réo gọi hai anh em ra ăn cơm chiều.

Tiếu Mông lập tức trừng mắt liếc anh mình, đưa ngón tay đặt trên miệng “Suỵt!!!”

Lần trước nghe đề nghị của Vương Mân, cho nên lần này Tiếu Lang không dám lắm miệng nữa…

---

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Chương 14

Một túi sốt cà chua dẫn phát huyết án

☆ ☆ ☆

Buổi tối cơm nước xong xuôi, hai anh em đều tự trở về phòng, Tiếu Mông ngồi vào bàn mở máy tính.

Máy tính của Tiếu gia hiệu Lenovo, dạng máy để bàn, hệ điều hành Window98, là cái máy tính duy nhất được mua nhân dịp Tiếu Lang học sơ trung có tiết học về máy tính.

Mấy năm nay lĩnh vực thông tin điện tử phát triển nhanh đến chóng mặt, máy tính kiểu gia dụng rất dễ dàng bị đào thải bởi hàng loạt đời mới hơn. Nhớ lúc trước mua chiếc máy tính này, tốn của Tiếu gia hơn một vạn tệ, bây giờ cũng trở nên kém xa so với các sản phẩm mới sau này.

Hồi trước lúc Tiếu Lang còn ở nhà thì, đôi lúc cũng sẽ ngẫu nhiên lên mạng đọc tin tức, bất quá lúc ấy vẫn còn dùng kiểu lên mạng bằng đường dây điện thoại, xài chung một đường dây với điện thoại nhà, cho nên khi nào xài liền không gọi điện thoại được, hơn nữa phí lên mạng lại tính theo phút, thực sự rất mắc, thành ra Tiếu Lang rất hiếm khi dùng.

Hiện tại có hệ thống mạng rộng khắp, chủng loại cũng vô số kể, cho nên Tiếu gia liền đăng ký gói cước ngày lễ, để cuối tuần hay lễ lộc gì đó có thể lên mạng không hạn chế.

Tiếu Lang nhìn em trai mình bấm vào biểu tượng con chim cánh cụt trên desktop, hiếu kỳ hỏi “Đó là gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông “QQ a, dùng để tán gẫu với nhau, này rất thông dụng a, trong lớp em đứa nào cũng xài nó, anh không có sao?”

Tiếu Lang lắc đầu, lần nào đi đến quán Net cùng Vương Mân, sau khi khởi động máy cũng có thấy trên desktop có cái biểu tượng này, nhưng là cả hai người bình thường đều trực tiếp bấm vào biểu tượng mở trò chơi, nên Tiếu Lang cũng không lưu ý lắm.

Tiếu Mông nói “Em đăng ký cho anh một cái nha, sau này anh lên mạng có thể tán gẫu chơi với em.”

Tiếu Lang “Được a.”

Tiếu Mông đăng ký xong, hỏi anh mình “Em giúp anh điền tư liệu cá nhân, anh muốn nickname gì?”

Nhìn đến nickname, Tiếu Lang chợt nhớ tới bản thân trong thế giới Hiệp Minh là Tiểu Long Nữ… dứt khoát bỏ cái này! Cậu cũng không muốn để em mình biết mình chơi game lại đi chơi nhân vật nữa…

Tiếu Lang hỏi “Mày tên gì?”

Tiếu Mông “Dạ Thần.”

Tiếu Lang “Ồ, vậy tao là ‘ Anh trai của Dạ Thần ‘ đi.”

“…” Tiếu Mông “Đừng gọi như vậy! Nghe ngu quá!”

Tiếu Lang “Vậy gọi là gì? Nhật Thần?”

Tiếu Mông rối rắm, đề nghị “Gọi Thái Dương Thần đi…”

Tiếu Lang “Ồ, cũng được.”

https://thuviensach.vn

Điền xong tên tuổi một cách giản lược, đến phần giới thiệu bản thân thì, bên trên có một dòng mặc định “Người này thực lười biếng, cái gì cũng không chịu ghi hết.”

Tiếu Lang nói “Sửa một chút, sửa lười biếng thành thông minh đi.”

Tiếu Mông “…”

Rốt cuộc Tiếu Lang cũng có tài khoản QQ đầu tiên của đời mình, kèm theo bạn tốt duy nhất là em trai mình.

Sau đó, Tiếu Lang đang định xem Tiếu Mông làm cái gì thì, Tiếu Mông bắt đầu nhăn nhó cằn nhằn “Hai, hai đi xem TV đi!”

Tiếu Lang nhìn nhìn màn hình máy tính của em trai mình, màn hình hiển thị giao diện QQ, chỉ thấy trong danh sách bạn tốt một loạt biểu tượng cùng một màu biểu thị cho giới tính nữ, trong đó có một cái là “Băng” đang nhấp nháy.

Tiếu Lang chợt hiểu rõ, cười cười chế nhạo em mình “Sao hả, nói chuyện với bạn gái a?”

Tiếu Mông “…”

Tiếu Lang “Hai mày cứ việc tán gẫu đi, tao chỉ nhìn thôi, có quấy rầy gì mày đâu na.”

Tiếu mông thần tình hắc tuyến “Được rồi.”

Tiếu Lang nhìn Tiếu Mông mở ra biểu tượng của ‘ Băng ‘, tức thì một khung cửa sổ nho nhỏ màu xám hiện ra trên màn hình.

Băng : Có đó không?

Dạ Thần : Umh, mới onl. Cậu ăn cơm chưa?

https://thuviensach.vn

Băng : Ăn rồi, còn cậu?

Dạ Thần : Umh, mới xong.

(Tiếu Lang "…")

Dạ Thần : Đang làm gì đó?

Băng : Đang đọc sách, rồi tán gẫu với cậu. Còn cậu?

Dạ Thần : Mới nãy cùng anh hai nói chuyện phiếm một lúc.

Băng : Cậu có anh hai hả?

(Tiếu Mông tay gõ bàn phím, liếc mắt một cái nhìn sang phía anh hai nhà mình, chỉ thấy người nào đó hai mắt sáng lên, tựa như mới đào được vàng vậy, nhìn chằm chằm màn hình… Tiếu Mông sợ run cả người.)

Dạ Thần : Umh, hiện tại ổng đang đứng kế bên, xem hai chúng ta tán gẫu.

(Tiếu Lang : Uy, mày đừng nói cho nhỏ a~~~)

Tiếu Mông "…"

Qua một phút đồng hồ rồi mà Băng vẫn chưa trả lời lại, Tiếu Lang liền la lên "Mày thấy chưa, mày làm nhỏ sợ kìa!")

Lúc này, Băng gửi sang một dòng "…."

(Tiếu Mông + Tiếu Lang "…")

Dạ Thần : Anh tớ đi rồi.

(Tiếu Lang ở bên cạnh phản bác "Tao đã đi đâu…")

https://thuviensach.vn

Băng : Xin lỗi nha, mới nãy mẹ tớ kêu tớ đi làm chút việc, bây giờ không có gì, thay tớ chào anh cậu một tiếng dùm.

Dạ Thần : Ừ, được, cảm ơn cậu.

(Tiếu Lang "Mày thay tao gửi lời chào nhỏ luôn đi~"

Tiếu Mông "Em nói với nhỏ là hai đi rồi!!")

Lúc sau, Tiếu Lang yên lặng đứng ở bên cạnh, nhìn hai người tiến hành một đống đối thoại không có dinh dưỡng, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng cười hết sức quỷ dị, khiến Tiếu Mông ngồi đó kinh sợ lạnh run cả người.

Lại sau nữa, Tiếu Lang bị em mình đuổi ra khỏi phòng.

Tiếu Lang chán đến chết ngồi lì trong phòng khách xem TV, trong não vẫn tiếp tục thiên mã hành không mà nghĩ, hóa ra yêu đương là cái dạng như vậy~

☆ ☆ ☆

Lễ Quốc Khánh, Tiếu Lang ngày ngày đều ngủ đến lúc mặt trời lên cao…

Tiếu Mông sáng sớm đã rời giường, ra ngoài cùng bạn học chơi bóng, trở về tắm rửa sạch sẽ, thay xong quần áo, Tiếu Lang vẫn còn lười biếng nằm trên giường.

"Hai…" Tiếu Mông gọi "Hai ngủ ghê thật đó!"

Tiếu Lang ngủ một giấc no nê rồi, nhưng vẫn là lười biếng không muốn thức dậy, cuộn chăn lăn qua bên này nằm trong chốc lát, lại lăn qua bên kia nằm trong chốc lát, thi thoảng lại phát ra thanh âm rì rầm rì rầm.

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông rút một cái gối đầu ra, đập lên đầu anh mình "Heo, thức dậy, tới giờ ăn cơm rồi!"

Tiếu ba Tiếu mụ hễ cứ đến ngày lễ là việc làm ăn lại trở nên bận rộn hơn bao giờ hết, hai ngày này Tiếu mẹ để lại tiền ở nhà cho hai anh em, dặn dò hai anh em tự ra ngoài ăn uống.

Tiếu Lang "Hư~~~~ (thanh âm tỏ vẻ cự tuyệt không muốn thức dậy)"

Tiếu Mông lại chịu đựng anh mình thêm nửa tiếng lăn qua lăn lại, Tiếu Lang mới lưu luyến không nỡ mà ngồi dậy ——tinh lực dồi dào!

Cậu vừa rửa mặt súc miệng vừa cất cao cái giọng lạc điệu của mình hát một khúc nhạc tự chế "Em muốn ăn, ăn Kà-ép-xê~ Kà-ẹp-xê~~~ Kà-ẹp xê xê xê xê xê~~~~"

Tiếu Mông "…"

Nhắc tới KFC, đúng là không thể không nhắc tới một chuyện xưa ———

☆ ☆ ☆

Lúc Tiếu Lang mới vào lớp một tiểu học, C thị mới có tiệm KFC đầu tiên khai trương, khi đó thức ăn nhanh Tây phương vẫn còn chưa thông dụng như bây giờ, mấy thứ như khoai tây chiên, hamburger… giá bán so với mấy món ăn Trung Quốc của mấy tiệm ăn nhỏ cao hơn ít nhất cũng hai ba lần, tính ra cũng là một loại thức ăn xa xỉ thời bấy giờ.

Tiếu Lang biết tới KFC, là bởi vì một bao sốt cà chua.

Khi đó, một dì hàng xóm ở trên lầu khu nhà bọn họ mỗi ngày đều để xe đạp ở ngoài cửa phòng trộm dưới lầu, một lần Tiếu Lang tan học về nhà, phát hiện trong cái giỏ xe đạp nọ có một cái túi màu trắng nho nhỏ đựng cái

https://thuviensach.vn

gì đó, trên cái túi màu trắng đó có in một cái mặt hình một ông già người ngoại quốc, bên trên còn mấy chữ KFC màu đỏ rực. Về phần ba chữ sốt cà chua thì… lúc đó Tiểu Lang vẫn còn chưa đọc ra.

Bằng giác quan thứ sáu mẫn tuệ của mình, Tiểu Lang cảm thấy được, này là thứ ăn dược!

Nhưng là, tiểu hài tử đối với những thứ không biết, chung quy luôn mang theo nỗi sợ hãi kèm với tò mò.

Tiểu Lang mau chóng chạy về nhà kêu em trai của mình xuống xem, hai anh em cùng nhau nghiên cứu.

Lăn qua lộn lại nhìn một hồi, Tiểu Mông đề nghị "Hai, em xé nó ra rồi nếm thử một chút xem sao ha!"

Tiểu Mông nhìn cái bao sốt cà chua trong tay anh mình, đã bắt đầu chảy nước miếng…. Ai bảo lúc ấy nhà họ nghèo như vậy, hai đứa bé nhưng một xu tiêu vặt cũng không có, muốn mua một túi khô sợi cũng không có tiền mua.

Tiểu Lang "Lỡ đâu là thứ không thể ăn thì sao? Ông già này nhìn rất kỳ quái!"

Tiểu Lang cầm bao sốt cà chua nọ bỏ lại vào giỏ xe đạp, quyết định mặc kệ nó không nghiên cứu nữa, do dự một hồi, chung quy vẫn là không thể chiến thắng lòng hiếu kỳ sai khiến, lại dùng hai ngón tay kẹp bao sốt cà chua nọ từ trong giỏ xe lôi ra lần nữa.

Tiểu Mông chớp hai con mắt to, nhìn anh mình, chờ mong bước hành động tiếp theo.

Tiểu Lang định xé cái bao nọ ra, nhưng lại cực kỳ sợ hãi bên trong đó chứa thứ gì đó không tốt, ví dụ như là acid sulfuric này kia, sẽ khiến đầu

https://thuviensach.vn

ngón tay bị ăn mòn…

Cuối cùng, Tiếu Lang đặt bao sốt cà chua lên nền gạch xi-măng.

Tiếu Lang “Chúng ta đạp nó xem thử!”

Tiếu Mông “…”

Tiếu Lang đạp một cái, bao bì đóng gói sốt cà chua chất lượng thật tốt, một chút cũng không bị hư hao gì, Tiếu Mông cũng học bộ dáng của anh mình lấy chân đạp a đạp, nhưng giày mà bé Mông mang là giày vải, càng không có chút lực tổn thương nào.

Thế là, hai anh em anh một cước em một cước… đạp đến hơn mười cái, Tiếu Lang buồn bực muốn chết, dùng sức đạp thật mạnh một cái lên trên cái bao nhỏ.

Chỉ nghe nhè nhẹ một tiếng “bẹp”… bao sốt cà chua bị đạp bung ra…

Tiếu Mông hoảng sợ kêu to “Nó chảy máu!!!”

Tiếu Lang sợ tới mức lui lại hai bước, chỉ thấy từ trong bao trắng chảy ra một dòng màu đỏ đỏ, giống hệt như màu sắc của ông già được in trên bề mặt…

Tiếu Lang “…”

Tiếu Mông “…”

Hai anh em ngồi chồm hổm cách ‘ hiện trường ‘ một khoảng xa, thật cẩn thận quan sát bao sốt cà chua bị đạp bẹp kia, tựa như đang gặp phải kẻ thù vậy.

Ngồi chồm hổm một hồi lâu, Tiếu Mông mới run rẩy mở miệng “Đó là gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Không biết…”

Hai người nhích tới gần từng chút một, sau đó mới quan sát ‘ vật thể ‘ ở cự ly gần, Tiếu Lang tìm thấy một nhánh cây, cầm lấy khều khều cái bao sốt, lật cái bao qua một bên, ở bên dưới là một vũng “máu” nhỏ của “ông già”, Tiếu Lang dùng đầu nhánh cây quấy quấy một ít chất lỏng màu đỏ, rút lại đưa lên mũi ngửi ngửi thử.

Tiếu Mông “Mùi vị thế nào? Cho em ngửi với, em ngửi nữa!”

Tiếu Lang đưa cho em mình ngửi thử, Tiếu Mông bảo “Cảm giác mùi vị giống như rất ngọt a…”

Tiếu Lang “Ừ…”

Như vậy có thể kết luận, thứ nọ hẳn là thứ có thể ăn được. Nhưng là cảnh tượng sốt cà chua chảy từ trong bao ra một cách quỷ dị khắc thật sâu vào trong đầu hai anh em, lúc này ngược lại biết nhưng cũng không dám ăn, nhưng ngẫm nghĩ lại cảm thấy không cam lòng…

Vì thế hai anh em bèn cùng nhau nghiền cái bao sốt, khiến cho sốt cà chua bên trong một chút cũng không sót chảy ra ngoài, mỗi người cầm một nhánh cây, bắt đầu vọc… sốt cà chua….

Nửa tiếng sau, cả hai cảm thấy mỹ mãn, trở về nhà.

Tối đó, Tiéu ba Tiếu mụ trở về nhà, nhìn thấy trên nền đất xi-măng đầy rẫy những hình vẽ quái đản huyết tinh, trong đầu nhất tề nảy sinh ra cùng một ý nghĩ “Này không lẽ là do hai thằng quỷ nhỏ nhà mình làm ra…”

Ngày hôm sau, dì hàng xóm trên lầu đến giờ đi làm, xuống lầu thấy bên cạnh xe đạp, có một bao sốt cà chua KFC bị đạp bẹp dúm, bao bì đóng gói đáng thương hết sức cuộn mình nằm ở chân tường, một bộ bị hành hạ triệt để…

https://thuviensach.vn

Trên nền đất xi-măng, là một đống những bức vẽ nguệch ngoạc bằng sốt cà chua.

Dì hàng xóm "…"

Mấy tháng sau, vào hôm sinh nhật Tiểu Mông sáu tuổi, Tiểu ba Tiểu mụ dẫn hai anh em đi KFC ăn, Tiểu Lang lại gặp được bao sốt cà chua có in hình ông già kỳ lạ… Hai anh em nhất thời vì một bao sốt cà chua bị đạp bẹp dúm kia mà đau lòng vô cùng! (Khi đó, KFC là thực vật thuộc dạng xa xỉ, sốt cà chua cũng ăn ké theo, thăng cấp trở thành thực phẩm mắc tiền.)

Tiểu Lang "Sớm biết như vậy thì không đạp nó rồi!"

Tiểu Mông "Ùa, lãng phí một bao."

Tiểu ba Tiểu mụ "…"

Hai anh em cầm lấy khoai tây chiên chấm sốt cà chua ăn, chua chua lại ngọt ngọt, lập tức liền cảm thấy thích ngay. Tiểu mẹ lại đến chỗ phục vụ yêu cầu xin hai bao sốt cho hai anh em mang về ăn. Hai anh em về nhà, xé một đường nhỏ, mỗi ngày nặn ra một chút, ăn suốt hai ngày.

Từ đó về sau, hai anh em liền đối với KFC có một loại tình cảm khó hiểu, mỗi lần muốn ra ngoài dùng cơm, liền luôn đồng bộ với nhau cái thứ nhất nghĩ đến KFC, giống như là một loại bù đắp đối với hành vi tội ác thời còn bé….

☆ ☆ ☆

Ngày hôm đó, Tiểu Lang cùng Tiểu Mông ngồi xe bus đi đến tiệm KFC tọa lạc ở trung tâm thành phố, gọi một đống chân gà cùng khối gà ăn một bữa thật no nê. Buổi chiều lại cùng nhau đi dạo một vòng ở trung tâm điện máy.

https://thuviensach.vn

Nam sinh hầu hết đều có một loại ưa thích đặc thù đối với các sản phẩm điện tử, dù là mua không nổi cũng thích đi xem cho thỏa thích. Mấy năm này, trên thị trường có cho ra đời một sản phẩm gọi là MP3, rất được ưa chuộng, bộ dáng nho nhỏ, vẻ ngoài được chế tác tinh xảo lại tân thời, mỗi một cái giá ước chừng ba trăm tệ, bên trong có thể mặc sức lưu lại các ca khúc mà mình yêu thích.

Tiếu Mông "Mẹ bảo nếu như thi giữa học kỳ mà em được hạng nhất, sẽ mua cho em một cái."

Tiếu Lang "Tao cũng muốn!"

Tiếu Mông "Vậy anh đi nói với mẹ đi, bất quá… bên Hoa Hải mà lấy hạng nhất hình như rất khó a?"

Nghe em mình nhắc tới chuyện này, Tiếu Lang chợt nhớ đến trận cá cược giữa mình và Vương Mân, bất giác cũng nghĩ đến… hạng nhất? Nếu như có Vương Mân tọa trấn, hạng nhất làm sao tới phiên mình lấy chứ!

Tiếu Lang nản lòng ủ rũ cúi đầu.

Tiếu Mông "?"

Tiếu Lang "Thôi vậy, sau này mới nói đi…" dù sao em mình mua rồi, tới lúc đó mượn nó nghe một chút, sau đó liền len lén lấy theo về trường, ho ho!

Tiếu Mông "Hai, qua đây xem cái laptop này nè!"

Tiếu Lang bước qua xem, là một cái laptop IBM màu đen, đặt trên quầy triển lãm, giá niêm yết ￥12, 000

Tiếu Lang cảm thán "Mắc quá a!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông “Đợi đến lúc em thi lên đại học, nhất định phải mua một cái như vậy!”

☆ ☆ ☆

Chớp mắt một cái, Quốc Khánh đã trôi qua một nửa, còn có ba ngày nữa sẽ phải về trường, Tiếu Lang bắt đầu khẩn trương làm bài tập đuổi thời gian. Bởi vì đám học sinh ở trong nội thành hai ngày cuối cùng phải về trường học để luyện tập đi diễu hành, nhất là ở vị trí người dẫn đầu như Tiếu Lang, tuyệt đối không được vắng mặt.

Cũng ngay hôm đó, Vương Mân gọi điện thoại cho Tiếu Lang.

Vương Mân lúc ấy có xem qua tư liệu cơ bản của các học sinh trong tay Cố Thuần, nhất là của Tiếu Lang, vì thế theo bản năng liền nhớ kỹ số điện thoại liên hệ gia đình của cậu điền trong tư liệu.

Vương Mân gọi đến, đúng lúc là Tiếu Mông nghe, trên bàn học phòng Tiếu Mông có một cái điện thoại rời.

Vương Mân hỏi “Xin chào, cho hỏi đây phải nhà Tiếu Lang không ạ?”

Thanh âm của đối phương rất êm tai, lại mang theo từ tính đặc biệt chỉ có thiếu niên mới có, Tiếu Mông ngẩn người, trả lời “Đúng vậy, anh là…?”

Vương Mân “Là bạn học của Tiếu Lang, cho hỏi Tiếu Lang có ở nhà không?”

Tiếu Mông liếc mắt nhìn qua anh mình đang vùi người trong ổ chăn, tên anh này lười như heo ấy, buổi sáng rõ ràng thức dậy trễ tới vậy, bây giờ ngồi làm bài tập một xíu đã than mệt!

Tiếu Mông “Ảnh đang ngủ trưa, em là em của ảnh, anh tìm ảnh có việc gì không?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “À, vậy để cậu ấy ngủ đi vậy, tối nay anh gọi lại sau.”

Tiếu Mông “Anh tên là gì a, đợi lúc ảnh thức dậy em bảo ảnh gọi lại cho.”

Tiếu Lang ngủ mơ mơ màng màng, nghe được tiếng em mình, liền hỏi “Ai vậy?”

Tiếu Mông “Bạn học hai gọi tới nè, nghe không?” nói xong, liền quay lại nói tiếp với người trong điện thoại “Ảnh thức rồi, anh nói với ảnh đi.”

Tiếu Lang mặc áo ngắn tay quần sóc, chui từ trong ổ chăn ra, run run đưa tay nhận điện thoại “Alô!”

Vương Mân “Làm ồn cậu thức sao?”

Tiếu Lang “Vương Mân!”

Tiếu Mông lập tức dựng thẳng hai lỗ tai lên.

---

https://thuviensach.vn

Chương 15

Cậu đúng là nhát gan

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang vừa nghe liền nhận ra giọng đối phương, bên kia điện thoại Vương Mân cũng vì vậy mà bất giác gợn nhẹ khóe miệng, nói "Ừ, là tớ, cậu đang làm gì vậy?"

"Mới nãy đang ngủ," Tiếu Lang cầm điện thoại, thực tự nhiên trả lời lại "Còn ông?"

"Rảnh rỗi không có gì làm, nên mới gọi điện thoại cho cậu, ha ha…" không biết có phải do đang dùng điện thoại nói chuyện hay không, thanh âm của Vương Mân so với lúc bình thường có một loại cảm giác rất khác, rất dễ nghe.

Tiếu Lang đột nhiên hỏi "Làm sao ông biết số điện thoại nhà tui vậy?"

Vương Mân "Hỏi Cố Thuần."

Tiếu Lang "Ồ…"

Tiếu Mông thấy anh mình cầm điện thoại nghe, còn ngây ngô cười, nhất thời có chút sợ hãi.

Tiếu Lang "Bài tập của ông làm xong hết chưa?"

Vương Mân "Rồi, còn cậu?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ai oán nói “Mới bắt đầu làm thôi.”

Vương Mân “Cậu tính chừng nào trở lại trường?”

Tiếu Lang “Chiều ngày mai đi, còn ông?”

Vương Mân “Tớ đang ở ký túc xá.”

Tiếu Lang “Ha? Sớm quá vậy? Giờ có mình ông ở trong phòng thôi hả?”

Vương Mân “Ừ.”

Thanh âm của đối phương trầm trầm, như có chút thất vọng ủ rũ, Tiếu Lang đột nhiên cảm giác có chút khó chịu trong lòng, muốn nói cái gì đó thì, lại nghe Vương Mân hỏi “Cậu trở lại không?”

Tiếu Lang do dự hỏi “Hôm nay sao?”

Vương Mân “Ừ, về trường học làm bài tập hiệu suất cao hơn.”

Cũng đúng, ở nhà làm chút là cảm thấy lười biếng rồi…

Tiếu Lang nhìn đồng hồ, bây giờ là hai giờ rưỡi chiều, dọn dẹp một chút vật dụng cá nhân chờ đến ba giờ rưỡi bắt đầu khởi hành, ngồi xe công cộng đến trường học ước chừng hai giờ hơn, coi như cũng không phải trễ lắm…

Tiếu Lang “Được rồi, đại khái chừng năm sáu giờ là có thể về tới trường.”

Vương Mân “Ừ, tớ chờ cậu.”

Tiếu Lang cúp điện thoại, Tiếu Mông liền hỏi “Hai giờ phải về trường sao?”

Tiếu Lang ừ một tiếng, tất tác ăn mặc cho đàng hoàng liền đi dọn dẹp sách vở cùng với quần áo được giặt sẵn.

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông cực kỳ kinh ngạc, Vương Mân kia rốt cuộc nói những gì a, cư nhiên chỉ một cú điện thoại liền có thể triệu hồi anh hai mình về rồi!?

☆ ☆ ☆

Vương Mân tựa người vào balcon ký túc xá, tầm mắt hướng về phía sân thể dục. Cậu cảm thấy hành vi mới lúc nãy của mình thực sự là rất rất kỳ quái, vốn dĩ không hề có ý định gọi Tiếu Lang trở về, chẳng qua chỉ là muốn gọi điện thoại hỏi xem cậu ta đang làm cái gì mà thôi…

Nhưng là, điện thoại tự dưng lại bị em trai cậu ấy nghe… Sau đó, lại nghe em cậu ấy bảo cậu ấy đang ngủ, lại sau đó, em cậu ấy liền trực tiếp đưa điện thoại cho Tiếu Lang nghe…

Nói cách khác, Tiếu Lang cùng em mình có thể là ở chung một cái phòng, nói không chừng… còn là ngủ chung một cái giường…

Đột nhiên ý thức được điểm này, Vương Mân cảm giác có điểm không thoải mái.

Trong điện thoại, cậu hỏi Tiếu Lang hai lần, hơn nữa còn ám chỉ bảo cậu ấy trở về…

Vương Mân rõ ràng nhất, bản thân mình không phải một người sợ hãi cô độc hay tịch mịch, ngược lại, có đôi khi cậu còn rất hưởng thụ những lúc một mình một không gian…

Nhưng mà không hiểu sao, khoảnh khắc lúc đó, bản thân lại có chút ghen tị với em trai Tiếu lang, không hiểu vì sao lại khát vọng Tiếu Lang ở bên cạnh mình.

Hiện tại người nọ đang trên đường trở lại trường học, Vương Mân không biết tại sao tâm tình của mình có một loại vui vẻ khó có thể diễn tả,

https://thuviensach.vn

trái tim luôn bằng phẳng như mặt hồ phảng phất như bị ai đó ném vào một hòn đá, gợn sóng một vòng lại một vòng nhộn nhạo dần dần lan tỏa.

Cậu đứng dậy, qua loa quét tước vệ sinh ký túc xá một chút, lại tắm rửa một chút trong phòng tắm tập thể, thay một thân quần áo, nhìn thời gian cũng sắp sửa đến, liền đi xuống dưới lầu chờ Tiếu Lang.

Năm giờ một phút, xe bus công cộng đúng giờ chạy đến trạm đứng ở cửa chính trung học Hoa Hải, Tiếu Lang từ trên xe bước xuống, liếc mắt một cái liền trông thấy Vương Mân. Thiếu niên nọ đứng đó, hai tay cắm trong túi quần, tựa người dưới một gốc cây hòe già cách cửa trường không xa, đang nhìn mình mỉm cười.

Không trung ở trời tây tràn đầy ánh nắng chiều tà, một mảnh đỏ sẫm pha lẫn chút ánh tím, mây trời như nhuộm kim quang, Vương Mân mặc một chiếc áo sơ-mi vải trắng tinh, bên ngoài khoác một chiếc áo len không tay đen tuyền, quần dài màu xanh đậm, nổi bật lên dáng người cao ngất lại thon dài.

Trên phông nền trời chiều làm sân khấu, thiếu niên hướng về phía Tiếu Lang bước tới, cước bộ tựa như lướt mây nhẹ nhàng thanh thoát. Xung quanh không gió, bên tai lại không âm thanh, tóc biên của thiếu niên lại nhẹ nhàng lay động…

Cảnh tượng chỉ ngắn ngủi không đến hơn mười thước khoảng cách này, vậy mà lại khắc thật sâu vào não bộ vốn không có bao nhiêu dung lượng cho mấy của Tiếu Lang, khiến cho sau này mỗi một lần hồi tưởng lại, đều là rung động đến mức vô cùng.

Cũng chính lúc ấy, chỉ một giây thôi, Tiếu Lang ngẩn ngơ đứng dưới trạm chờ xe, chỉ cảm thấy tim mình đập nhanh một cách dữ dội…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Vương Mân cầm lấy túi to đựng quần áo của Tiếu Lang, giúp cậu xách theo.

Tiếu Lang hồi thần lại, hỏi "Chờ lâu lắm không?"

Vương Mân "Không lâu lắm, chúng ta đi ăn cơm đi?"

Tiếu Lang "Ừ."

Vương Mân mang Tiếu Lang đi về phía ngược lại, Tiếu Lang buồn bực hỏi "Đi đâu vậy? Không đi căn-tin sao?"

"Hôm nay căn-tin không mở cửa, chúng ta đi ra ngoài ăn đi." Vương Mân nói dứt lời, liền dắt theo Tiếu Lang rẽ qua rẽ lại hai lần, mới đến con phố quán trà sữa Điểm Điểm nọ..

Vương Mân "Muốn ăn cái gì? Tớ khao cậu."

Tiếu Lang nhìn mấy tiệm bán thức ăn vặt ở hai bên đường, lúc này cũng không ít học sinh đang tụ tập. Tiệm rất nhiều, trong nhất thời Tiếu Lang không biết lựa chọn cái nào.

Vương Mân đề nghị "Nơi này có tiệm bán mì kéo ăn rất ngon, cậu thích ăn mì kéo không?"

Tiếu Lang "Ăn."

Trong tiệm mì kéo lúc này thưa thớt có vài học sinh, thậm chí còn có hai cặp tình nhân đang ngồi trong tiệm, Vương Mân thả túi đựng quần áo của Tiếu Lang ở ghế bên cạnh mình, lại bảo Tiếu Lang cũng để cặp sách này kia xuống, sau đó mới gọi ông chủ lại kêu hai tô mì thịt bò, lại thêm hai đĩa đồ nhắm.

Mì rất nhanh liền bưng lên, Tiếu Lang hớp một chút nước lèo, Vương Mân liền hỏi "Thế nào?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cảm giác dạ dày ấm áp, tự đáy lòng khen “Ăn rất ngon.”

Vương Mân cười cười, nói “Hồi trước lúc anh hai còn học ở Hoa Hải, có dẫn tớ tới đây ăn vài lần, lúc đó tớ vẫn còn đang học năm nhất năm hai gì đó, tiệm mì này là mỗi lần tới đều phải ghé ăn một phen, cậu nếm thử cánh gà này đi, ăn cũng rất ngon.

Tiếu Lang nghe Vương Mân chậm rãi nói chuyện, lại dùng đũa gắp cho mình cái cánh gà, ngón tay cầm đũa của thiếu niên thon dài lại sạch sẽ, tư thế vừa tao nhã lại tự nhiên.

Tiếu Lang ngước mặt lên nhìn về phía Vương Mân, chỗ ngồi của Vương Mân vừa lúc ngược sáng, giờ phút này xung quanh người cậu ta tựa như được tô điểm một tầng mềm mại màu vàng nhạt, cả người ôn nhu đến mức khiến kẻ khác chỉ muốn trầm luân.

Tiêu rồi—— Tiếu Lang cảm giác được nhịp tim của bản thân mình lại bắt đầu gia tốc…

Lắc lắc đầu, Tiếu Lang bắt đầu chuyên tâm gặm cánh gà, ăn mì kéo. Ăn ăn một lát, trong đầu đột nhiên vọt ra bóng dáng Liêu Tư Tinh, Tiếu Lang lại không chút tự giác bắt đầu hâm mộ Liêu Tư Tinh, còn cho là cô nàng có một bạn trai như Vương Mân này, quả thực là hạnh phúc muốn chết đi…

Suy nghĩ trong chốc lát, lại cảm giác có chút gì đó mạc danh kỳ diệu… Lúc trước đây cũng là bản thân hâm mộ Vương Mân có một bạn gái tốt như vậy, còn cảm thấy được người như tên này không xứng với Liêu Tư Tinh, hiện tại sao tự dưng lại nghĩ ngược lại?

…

Tiếu Lang nhân cơ hội hỏi “Liêu Tư Tinh đâu?”

Vương Mân “Nhỏ về nhà rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang không có hảo ý hỏi “Ông không hẹn hò với người ta sao?”

Vương Mân nghe vậy, chiếc đũa gắp mì cũng có chút khựng lại, rồi mới nói “Nhỏ bận lắm.”

“…” Không phải là bị người ta đá đi? Tiếu Lang nghĩ nghĩ, nói toẹt ra “Ông không sợ nhỏ đá ông hả?”

Vương Mân “Nhỏ sẽ không làm như vậy.”

Tiếu Lang “…”

Thao, tên hỗn đản này… ở đâu ra mà tự tin quá vậy! Thật sự là rất muốn đập vào mặt hắn a!!!

Thế là, hảo cảm mà Tiếu Lang vừa mới kiến dựng lên đối với Vương Mân, bởi vì mấy chữ như vậy của đối phương, bùm một cái bể tan tành…

☆ ☆ ☆

Sau khi ăn xong, Vương Mân cùng Tiếu Lang trở về ký túc xá.

Giống như mỗi lần có Vương Mân ở bên cạnh, tốc độ làm bài tập của Tiếu Lang có thể tăng lên gấp hai ba lần. Chỉ trong ba giờ tập trung cao độ giải quyết bài tập, đã muốn nhanh chóng giải quyết hơn một nửa.

Mười giờ hơn, Tiếu Lang liền cảm thấy mệt mỏi, Vương Mân ở bên cạnh xem cậu làm bài, nhìn thấy Tiếu Lang ngáp, liền hỏi “Mệt sao?”

Tiếu Lang “Ừ…”

Vương Mân “Vậy đi ngủ trước đi, mai dậy sớm một chút mới làm tiếp vậy.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cầm cốc kèm theo bàn chải đánh răng đi phòng vệ sinh tập thể súc miệng rửa mặt, mơ hồ nghe thấy trong phòng vệ sinh phát ra tiếng kẽo kẹt kẽo kẹt của ván cửa lay động, liền vảnh tai lắng nghe, lại không nghe thấy cái gì. Trong lúc nhất thời linh quang chợt lé, buồn ngủ cũng bị hù đi mất dạng.

Hôm nay là ngày thứ năm của tuần lễ nghỉ Quốc Khánh, toàn bộ ký túc xá, suốt mấy tầng lầu cơ hồ không có người nào. Giờ phút này trong phòng vệ sinh, ngoại trừ thanh âm của tiếng nước nhiễu tí tách của một cái vòi nước không được khóa kỹ ra, hầu như là hoàn toàn yên tĩnh.

Tiếu Lang run rẩy bắt đầu đánh răng, vừa có một chút gió thổi cỏ lay liền cảm giác da gà xóat xoát dựng thẳng lên, cậu vội vàng rửa mặt qua loa một lát, lập tức nhào nhào té chạy trở về phòng.

Vương Mân thấy bộ dạng thất kinh hồn vía của cậu, mới hỏi “Làm sao thế?”

Tiếu Lang ngại ngùng không dám nói ra là mình sợ hãi, chỉ có lệ một câu liền run rẩy cả người kéo chăn mền ra lập tức chui vào. Chờ nằm xuống rồi, tâm cũng bắt đầu an lại, mới nhớ ra… hình như bản thân còn phải đi tiểu thì phải… vừa rồi căng thẳng khẩn trương, liền quên béng mất tiêu, 囧.

Quên đi, nhịn một chút, ngủ rồi sẽ không thấy mắc nữa… Tiếu Lang nghĩ như vậy, liền vùi đầu ngủ.

Đợi đến lúc tỉnh lại thì, Tiếu Lang liền phát giác bản thân thật… bi kịch. Bởi vì lúc này trời vẫn còn chưa sáng, cũng vẫn chưa đến lúc tờ mờ sáng nữa là, phỏng chừng vẫn còn đang nửa đêm. Nhưng là, cậu là vì mót mà tỉnh dậy!!

Vương Mân đang mơ mơ màng màng ngủ, nghe thấy thanh âm kêu la ai oán của Tiếu Lang lảng vảng quanh tai, một lúc lâu xác nhận rồi, mới phát hiện Tiếu Lang đúng là đang kêu mình.

https://thuviensach.vn

“Nửa đêm nửa hôm… làm sao vậy?”

Tiểu Lang thấy Vương Mân tỉnh dậy, mới ló đầu vươn ra khỏi ổ chăn một chút “Vương Mân, tui muốn đi WC…”

Vương Mân “Vậy đi đi a.”

Tiểu Lang nhỏ giọng hừ hừ, không nói gì nữa.

Vương Mân giống như còn đang ngủ chưa tỉnh, hơi hơi nheo mắt lại, cảm giác trên người mình bị một đạo tầm mắt không thể xem nhẹ trừng đến khủng hoảng, cậu bèn ngồi dậy mở đèn, quả nhiên trông thấy Tiểu Lang đang nhìn mình, biểu tình hết sức tội nghiệp, ánh mắt u oán vô cùng.

Vương Mân “…đi.”

Tiểu Lang mím chặt môi bò ra khỏi ổ chăn, tay chân trần trụi, nơm nớp lo sợ theo sát sau Vương Mân.

Bên ngoài hành lang là một mảnh tối om, chỉ có một chút ánh sáng mỏng manh vọng ra từ ngọn đèn trong phòng vệ sinh. Vương Mân theo Tiểu Lang đi WC, sẵn tiện bản thân cũng giải quyết một chút. Mãi cho đến lúc cậu xong xuôi rồi, tay cũng rửa sạch sẽ, mới thấy Tiểu Lang lọ mọ đi ra, đủ thấy người này nhịn lâu tới cỡ nào rồi.

Vương Mân vừa bực mình vừa buồn cười, đưa tay vỗ vỗ cái đầu xù xù của Tiểu Lang “Cậu đúng là nhát gan.”

Tiểu Lang tự biết hơn nửa đêm gọi người ta thức dậy, bản thân đã không đúng rồi, cho nên cúi đầu ủ rủ không phản bác lại lời nào. Run rẩy lê bước trở về ký túc xá, đang định chui trở lại ổ chăn trên giường mình, thì thấy Vương Mân kéo chăn của mình ra, hỏi “Có muốn ngủ chung không?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang sửng sốt, lập tức ý thức được Vương Mân đây là tốt bụng muốn giúp mình. Lúc này cậu đã trở nên choáng váng, lại thêm sợ hãi vô cùng, cũng không dám ra vẻ ta đây nữa, mặc kệ theo bản năng sai bảo lập tức nhào tới chỗ Vương Mân.

Vương Mân nhích nhích thân mình ra một chút, bảo "Cậu ngủ bên trong đi."

Tiếu Lang chui vào ổ chăn, giường đơn ký túc xá cung cấp rất nhỏ, cũng may cả hai người không ai thuộc dạng béo tốt, nghiêng người một chút lại có thể vừa vặn nằm hai người.

Vương Mân đẩy Tiếu Lang vào trong, để cậu ta nằm giữa mình và bức tường, Tiếu Lang rụt người trong chốc lát, lại ngửi được trên chăn của Vương Mân có cái loại hương vị hệt như mùi của sữa tắm mà cậu ta dùng trên người, đột nhiên lại cảm thấy rất có cảm giác an toàn, thế là, chỉ nằm một chút, liền chìm vào giấc ngủ.

☆ ☆ ☆

Ngủ một giấc thẳng tới hừng đông, lúc tỉnh lại Tiếu Lang còn có chút không rõ ràng lắm, Vương Mân nửa nằm nửa ngồi xem tiểu thuyết, sau lưng cậu ta kê hai cái gối nằm, một cái vốn là ở bên giường của Tiếu Lang, phỏng chừng là sau khi tỉnh lại sẵn tay cầm sang đây dùng.

Mà bản thân Tiếu Lang, thì lại gối đầu lên ngực của Vương Mân, đối phương một tay buông hờ khoác lên vai của cậu, thoạt nhìn tựa như đang ôm lấy Tiếu Lang.

Mãi một hồi lâu, Tiếu Lang mới nhớ tới chuyện xảy ra nửa đêm hôm qua, theo bản năng đưa tay kéo kéo mền, cảm giác dưới tay là chất liệu mềm mại của vải… Sau đó, Tiếu Lang kinh ngạc phát hiện bản thân một tay đang ôm lấy thắt lưng Vương Mân, thảo nào Vương Mân mặc dù tỉnh cũng vẫn giữ tư thế nằm…

https://thuviensach.vn

Đột nhiên cảm giác thẹn thùng, hai bên má của cậu cũng có chút nóng lên.

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang khẽ nhúc nhích, bèn đặt sách xuống nhìn cậu ta.

Tiếu Lang ngước mắt lên nhìn về phía Vương Mân, Vương Mân liền thuận tay sờ sờ tóc cậu, hỏi "Ngủ ngon không?"

"Ừ…" Tiếu Lang ngồi dậy, nhìn Vương Mân vẫn như cũ nửa nằm nửa ngồi, bên dưới lớp áo ngủ thùng thình bằng vải bông là làn da thịt mạch sắc. Cổ áo ngủ rất lớn, lộ ra xương quai xanh thon dài của thiếu niên.

Tiếu Lang đưa tay nhấn nhấn cơ thể của Vương Mân, kinh ngạc thốt lên "Ông cư nhiên có cơ ngực!"

Vương Mân "Ừ, tớ có rèn luyện."

Tiếu Lang "Ông mặc quần áo, nhìn sơ qua thực sự là một chút cũng không thấy được…"

Vương Mân ăn miếng trả miếng, đưa tay nhéo nhéo thắt lưng Tiếu Lang, trêu tức nói "Một đống thịt ba rọi."

Tiếu Lang kéo kéo chiếc áo ngủ trắng khoác bên ngoài, đưa tay sờ sờ "kê bắp" của mình, nhất thời buồn bực "Uy! Rõ ràng mỗi ngày ông đều ăn giống như tui ngủ giống như tui, còn cùng tui lên lớp học giống nhau, ông lấy đâu ra thời gian để rèn luyện vậy?"

Vương Mân nói "Sáng sớm lúc mới rời giường, thể dục lúc nghỉ giữa tiết, buổi tối trước khi ngủ."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân nằm nghiêng người, dùng cánh tay chống đầu nhìn Tiếu Lang, mở miệng giải thích "Sau khi thức dậy thì làm động tác nằm ngửa bật dậy chừng năm phút, lúc nghỉ giữa tiết ra sân thể dục, chỗ đó có mấy cái xà đơn xà kép, làm vài động tác đơn giản nâng lên hạ xuống, buổi tối trước khi ngủ hít đất năm phút."

Tiếu Lang ngẫm nghĩ lại thật cẩn thận, quả thực đúng là Vương Mân có làm mấy cái này, bất quá mấy động tác rèn luyện này đều có thời gian rất ngắn, nếu như không chú ý cẩn thận, căn bản là không có ấn tượng…

Tiếu Lang nắm tay lại, nói như tuyên thệ "Được, từ hôm nay trở đi tui cũng phải rèn luyện cơ ngực cơ bụng!" Dứt lời liền lập tức hành động, một hơi làm hơn năm mươi cái nằm ngửa bật dậy, thẳng đến lúc không bật dậy nổi nữa, lập tức liền nằm vật xuống gối đầu, thở hồng hộc.

Vương Mân cười tủm tỉm nhìn cậu ta, nhắc nhở "Đừng có ngừng, mới một phút rưỡi thôi."

Tiếu Lang "…."

Ngọ nguậy ngóc dậy làm thêm mười mấy cái, Tiếu Lang cảm giác được bản thân thiếu điều muốn ói ra, khó chịu muốn chết "Mấy, mấy phút rồi…"

Vương Mân "Hai phút rưỡi."

"…" má ơi, chính mình làm thử mới biết liên tục nằm ngửa bật dậy năm phút đồng hồ có bao nhiêu là bi kịch… Tiếu Lang có chút hổn hển gào lên "Ông làm thử xem!"

Vương Mân tháo xuống đồng hồ đeo tay đưa Vương Mân, sau đó hai tay đặt sau gáy ôm lấy đầu, không vội không chậm bắt đầu làm.

"Một phút… Hai phút… Ba phút…" Tiếu Lang khiếp sợ nhìn động tác của Vương Mân, một cái lại một cái, tựa như là tần suất của máy móc vậy,

https://thuviensach.vn

một chút cũng không thay đổi tốc độ.

Vương Mân nhận thấy Tiếu Lang nhìn mình hoảng sợ, vừa tập vừa dành thời gian nói với cậu "Từ nhỏ tớ đã tập như vậy, lâu dần thành thói quen rồi."

Tiếu Lang rối rắm, nói "Từ nhỏ? Ông thực sự là có nghị lực a!"

Vương Mân giải thích "Dinh dưỡng sư của nhà bảo, rèn luyện từ nhỏ thì đường nét cơ thể mới có thể trở nên lưu sướng, đợi đến lúc mập ra thịt mới luyện sẽ trở thành mấy kẻ có cơ bắp, nhìn rất là cồng kềnh, hơn nữa còn dễ dàng bị hại ngược lại."

Tiếu Lang "Giống như Dương Sùng Kiệt vậy hả!? Tên đó thoạt nhìn giống như là mạnh mẽ hơn ông rất nhiều a!"

Vương Mân "Cậu nói sức mạnh sao? Cậu ta gồng tay với tớ, ba lần thua ba."

"…" Tiếu Lang "Nói vậy tức là sức chịu đựng của ông cũng rất tốt đúng không?"

Vương Mân "Chắc là vậy."

Tiếu Lang trợn mắt trừng trừng "Vậy tại sao ông không báo danh chạy 10,000m!!"

"Ồ," Vương Mân chớp chớp mắt mấy cái, nói "Bởi vì lấy huy chương chạy cự ly ngắn (huy chương mà Hoa Hải phát là mạ vàng) tương đối nhẹ nhàng hơn, chạy 100m cùng 200m liền có hai cái huy chương, chạy 10,000m mới một cái, tính ra lỗ."

Tiếu Lang "%&%¥. . ."

---

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Chương 16

Mấy nhỏ là muốn tới bắt cậu đi đó

☆ ☆ ☆

Hai ngày nghỉ cuối cùng của tuần lễ Quốc Khánh, cộng thêm từ lúc khai giảng tới nay mỗi ngày sau khi tan học nửa giờ đều phải cùng nhau diễn tập đi diễu hành, khiến cho lúc này, tất cả các học sinh đối với hoạt động tập thể phát ra nhiệt tình bắt đầu tăng dần về phía cao triều.

Buổi chiều thứ sáu ngày mười ba tháng mười, toàn trường cử hành diễn tập chính thức diễu hành vào sân, coi như là bước chuẩn bị cuối cùng đối với tuần lễ văn hóa vận động sắp sửa diễn ra.

Hôm diễn tập, Tiếu Lang có chút thấp thỏm lo lắng, Nhan Ny ở bên cạnh kịp thời an ủi "Hôm nay vẫn chưa cần mặc nữ trang, đòn sát thủ phải lưu đến khắc cuối cùng mới bày ra!"

Tiếu Lang thở phào một hơi nhẹ nhõm, có thể né lúc nào hay lúc đó đi vậy!

Hành khúc vận động bắt đầu vang lên, toàn trường bắt đầu tiến hành từ niên cấp cao nhất dần cho đến niên cấp thấp nhất, theo thứ tự bắt đầu đi vào sân. Toàn trường đông nghìn nghịt một mảnh, nếu không phải nhìn thấy dẫn đầu từng lớp giơ cao bảng tên lớp, căn bản không phân biệt nổi đâu là năm hai, đâu là năm ba.

Lác đác cũng có vài người thoạt nhìn có vẻ đặc biệt bắt mắt, Tiếu Lang chăm chú nhìn kỹ, mới phát hiện mấy người nọ đa phần đều là người dẫn

https://thuviensach.vn

đầu của các lớp. Ví dụ như lớp thực nghiệm là Liêu Tư Tinh, lúc này cô nàng mặc trên người áo sơ-mi trắng cùng với váy màu xanh biển, tóc cột thành đuôi ngựa đánh một vòng nơ màu hồng, nhìn có vẻ nhẹ nhàng thoải mái, lại rất xinh đẹp.

Còn có một nam sinh của lớp C5 vẻ ngoài nhìn cũng rất là bắt mắt. Tên nọ rất cao, mặc trên người quần áo vận động rất thoải mái. Thoạt nhìn trông xứng đôi với Liêu Tư Tinh vô cùng.

Tiếu Lang quay đầu lại nhìn Vương Mân, Vương Mân lúc này không biết đang nói cái gì với Nhạc Bách Kiêu đứng bên cạnh, khóe môi khẽ cong lên nụ cười thản nhiên. Giống như cảm giác được tầm mắt của Tiếu Lang, chỉ một khoảnh khắc, ánh mắt của hai người liền giao nhau một chỗ, Tiếu Lang lập tức nhanh nhanh quay đầu lại.

“Hừ, tên Vương Mân hỗn đản muốn chết, công việc khổ sai này đáng lẽ ra là do ông làm mới đúng!” Tiếu Lang trong lòng lên tiếng oán giận, bực bội không hề tình nguyện theo sát đội ngũ của lớp ưu tú phía trước.

Trên sân khấu chính, có một học sinh làm nhiệm vụ thuyết minh lần lượt giới thiệu tình huống của từng lớp, lúc này cũng không cần micro cùng loa phát thanh, chỉ là đơn giản tập luyện khống chế thời gian nói liên tục từng đoạn mà thôi.

Lớp trưởng của từng lớp cũng đồng loạt đứng trên sân khấu quan sát đội ngũ diễu hành của lớp mình, xem có cần điều chỉnh cái gì hay không, có cần cải tiến đoạn nào hay không.

☆ ☆ ☆

Hơn hai tiếng sau, diễn tập mới chấm dứt, cả đám người Tiếu Lang mệt chịu không nổi, nhất trí trở về lớp học, Cố Thuần bắt đầu tiến hành họp lớp.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần “Mới nãy tớ đứng ở trên sân khấu nhìn, cảm thấy trong mấy lớp toàn khối, lớp mình đi là chỉnh tề nhất!”

Mọi người hi hi ha ha cười chế nhạo, cảm thấy Cố Thuần đúng là bà già bán dưa khen dưa ngọt.

“Nói vậy không đúng, trong mắt tớ lớp mình mới là tốt nhất, bởi vì tớ căn bản không nhìn mấy lớp khác…” Cố Thuần vừa chuyển lời, lại nói tiếp “Bất quá a, người nào đó, thứ hai này diễu hành đi ngang qua sân khấu chính thì cũng đừng có lớn tiếng nói tớ bộ dạng giống bánh bao nữa nha, khi dễ tớ đây nghe không được a!”

Mọi người “Ha ha ha…”

Cố Thuần “Trên sân khấu ai làm gì, ai kề tai nói nhỏ với nhau đều xem rõ ràng mồn một a nha! Còn nữa, Tiếu Lang, cậu cúi cúi đầu làm chi vậy, làm gì mà giống như bé cừu đang mắc cỡ xấu hổ vậy?”

Tiếu Lang “…”

Mọi người “Ha ha ha ha…”

Cố Thuần “Thứ hai diễu hành, Nhan Ny sẽ giúp cậu chỉnh lý trang phục toàn thân một phen, cậu không cần phải tự ti cái gì hết!”

Mọi người “Ha ha ha ha ha…”

Sau khi tan họp, Nhan Ny giữ chặt Cố Thuần lại, nhỏ giọng hỏi “Không nói với Tiếu Lang chuyện đó sao?”

Cố Thuần trầm ngâm một lát, nói “Quên đi, đừng gia tăng thêm áp lực cho cậu ấy, có thể đoạt giải thưởng là chuyện tốt, không lấy được cũng không sao hết.”

Nhan Ny “Ừ, đã hiểu.”

https://thuviensach.vn

Cố Thuần “Còn phía cậu, mấy thứ cần cho cậu ta dùng, chuẩn bị tốt hết chưa?”

Nhan Ny giảo hoạt cười “Cái đó còn cần phải hỏi sao, tớ còn đặc biệt hỏi mượn mẹ tớ một bộ trang điểm Estee Lauder nữa, bảo đảm chuẩn không cần chỉnh!”

☆ ☆ ☆

Cuối tuần, Tiếu Lang cùng Vương Mân vẫn còn dư thời gian rảnh rỗi tranh thủ chạy ra tiệm Net ngồi. Vào game thì không gặp anh hai của Vương Mân, nhưng lại trùng hợp đụng phải đám người Vọng Tình.

Vương Mân sau khi login, suýt chút nữa không nhận ra acc của mình, nhân vật chú tạo sư tên Âu Dã Tử hiện ra trước màn hình, mới có vài ngày thời gian, đã từ 50 cấp vọt một cái lên 75 cấp?

Hóa ra… đây là cái gọi là “luyện thay” trong truyền thuyết sao, đã vậy vẫn là không cần tốn tiền nữa… mèn ơi.

Trong lòng Vương Mân có một chút chút hưng phấn nho nhỏ, đang tính xách lấy acc của mình chạy đi tìm Tiếu Lang chơi, kết quả lại phát hiện Tiếu Lang đã bị thích khách tên “Mạt Danh” kia bắt cóc mất tiêu rồi… Còn Vương Mân, bản thân cũng bị Khốc Lạc Lạc quấn lấy.

Khốc Lạc Lạc : “Lâu như vậy không onl, làm gì a?”

Âu Dã Tử : “Trường học sắp tổ chức đại hội thể thao, mấy hôm nay có chút bận.”

Khốc Lạc Lạc : “Ồ, anh còn tưởng rằng chú mày lừa anh chứ, quăng acc cho anh xong rồi phủi mông chạy mất.”

Âu Dã Tử : “Làm gì có chuyện đó, quăng cho anh cũng vô dụng còn gì.”

https://thuviensach.vn

Khốc Lạc Lạc 囧, quả thực, nếu như bản thân đối phương không onl, bản thân mình căn bản không biết làm như thế nào tính toán số liệu chế tác thần khí.

Âu Dã Tử : "Không ngờ nháy mắt lại thăng cấp mau như vậy, cảm ơn."

Khốc Lạc Lạc : "Khách khí cái gì. Cấp này là đã có thể thăng lên được công tượng cao cấp, anh cũng chỉ giúp chú mày cày cấp thôi, lại không có giúp chú mày luyện kỹ năng, chú mày xem coi có thiếu cái gì kỹ năng thư, để anh đi tìm cho, chú mày lo thăng cấp bậc công tượng đi, cũng không mất bao lâu thời gian đâu, có thể mở ra thủy tu luyện thần tượng một cấp."

Âu Dã Tử : "…ừm."

Khốc Lạc Lạc giúp Vương Mân rao kênh thế giới thu thập một đống kỹ năng thư chuẩn bị cho công tượng cao cấp, Vương Mân lần lượt mở ra từng bản kỹ năng thư, máy móc lựa chọn học tập, hệ thống phát ra thanh âm vang lên leng keng leng keng, nhìn nhìn màn hình, Vương Mân đột nhiên cảm thấy có chút vô nghĩa.

——Khi mà một thứ gì đó đạt được quá mức dễ dàng, lại cảm thấy không có tí giá trị nào.

Từ lúc nào trong đầu đột nhiên có hứng khởi chơi trò này nhỉ? Hình như là lúc ấy anh mình thi Đại học xong rồi, còn dư thời gian rảnh rỗi không biết làm gì liền chạy đi chơi Hiệp Minh, thuận tay kéo luôn mình vào chơi chung cho vui. Anh hai bảo "Ngó mày mỗi ngày cũng chẳng có việc gì làm, thôi thì theo tao cùng nhau chơi đi, mày chơi chú tạo sư, giúp tao làm một thanh kiếm đi."

Vương Mân liền tùy tiện xem thử một chút thuyết minh về các loại nhân vật trong trò chơi, sau đó lại làm một cái thí nghiệm chức nghiệp đơn giản, cảm thấy chơi chức nghiệp chú tạo sư này cũng không phải nhàm chán lắm.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, thuần túy là chơi cho qua thời gian, cũng có khi coi như chút gia vị điều chỉnh cuộc sống nhàm chán, cho nên mới bắt đầu chơi.

Vương Mân chưa bao giờ chú trọng kết quả của việc chơi game, nếu chơi là vì thăng cấp mới chơi, liền mất đi ý nghĩa thật sự của chính bản thân việc chơi rồi…

Cũng giống như bản thân Vương Mân dùng nhãn quan của một thiếu niên mười lăm tuổi nhìn ngắm nhân sinh của chính mình——

Nếu như vì thi đấu với nhau, vì trường học tên tuổi, vì công tác tốt đẹp, vì tiền tài vân vân, vì những thứ đó mà vùi đầu học tập, như vậy thực sự rất không đáng… Bởi vì, những thứ mà con cái của những gia đình bình thường luôn theo đuổi, là những thứ mà từ nhỏ cậu chưa từng bao giờ thiếu thốn quá lần nào…

Trong mắt người ngoài, nhị công tử nhà họ Vương, có lẽ là một đứa bẻ thật lòng, kiên định lại thâm trầm cơ trí, từ nhỏ có khát vọng, nhìn xa trông rộng, làm người ổn trọng, mọi sự lại giỏi giang… Nhưng mà, rất ít người biết được bản tính thật của Vương Mân, đối với rất nhiều sự việc, thái độ của cậu không phải thật lòng như người ngoài vẫn tưởng.

. . .

Là cái gì khiến cho tâm tình đối với trò chơi của bản thân vẫn luôn nắm chặt trong tay dần dần lệch khỏi quỹ đạo?

Vương Mân nghĩ… nếu như phải truy cứu ngọn nguồn, có lẽ… là bởi vì Tiếu Lang.

Tiếu Lang, người này với Vương Mân mà nói, không thể kết luận rõ ràng là như thế nào, nhưng có một điều cậu có thể khẳng định, trong lòng cậu, Tiếu Lang khác xa so với những người khác, cậu ấy là một loại sinh vật thần kỳ mà trước giờ Vương Mân chưa từng tiếp xúc qua, không giống

https://thuviensach.vn

với các nam sinh thông thường khác, tất nhiên, cũng không giống với nữ sinh.

Vương Mân đối với thiếu niên, vừa tò mò, lại vừa yêu thích, theo bản năng mà chiếu cố, lại vô ý thức tiếp xúc.

Lần trước, Tiểu Lang vui tươi hớn hở kể về chuyện Mạt Danh dẫn mình đi chơi, lúc ấy trong đầu Vương Mân chỉ tràn ngập những ý nghĩ đại loại như "Vì cậu ấy làm cái gì đó, làm cho cậu ấy vui vẻ", liền đưa acc giao cho Khốc Lạc Lạc, trong lúc bất tri bất giác, người này đã cải biến dự tính ban đầu chơi trò chơi của bản thân mình.

Đây là lần đầu Vương Mân phân tích cái nhìn của bản thân đối với Tiểu Lang một cách rõ ràng triệt để như vậy, khi ý thức được tình cảm xa lạ này, cùng với những hành vi không hề có đạo lý thì… Vương Mân có một chút không biết phải làm sao.

☆ ☆ ☆

Mà, "sinh vật thần kỳ" theo lời của Vương Mân, cũng chính là Tiểu Lang, đang lon ton đi theo anh bạn Mạt Danh, luyện tập những thao tác cơ bản của một thích khách cao cấp cần phải biết.

Những động tác khó khăn này cần phải dùng bàn phím khống chế, Tiểu Lang luyện tập vài lượt rồi thì, bắt đầu học được có hình có dáng, hảo cảm của Mạt Danh đối với Tiểu Long Nữ lại tăng thêm vài phần!

Mạt Danh : "Wa! Mấy đứa con gái đầu óc nhanh nhẹn thông minh giống như ngốc không nhiều lắm a! Con gái bây giờ, chậc chậc…"

Tiểu Long Nữ : "Con gái bây giờ làm sao thế?"

Mạt Danh : " đều toàn là một đám tiểu bạch chỉ biết ăn rồi chờ chết thôi, biết mỗi làm nũng giả đáng yêu, ngốc đừng học mấy đứa đó a!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhớ đến mới nãy cùng Vọng Tình chào hỏi một câu thì, đối phương đáp lại mình thế nào, thật bình tĩnh mà trả lời lại Mạt Danh "Vọng Tình ca nói tui đã thực đáng yêu, không cần giả vờ!"

Mạt Danh : "…"

『 Tư Tín 』 Mạt Danh to Thường Tiếu Thiên : "A Phong! Tau nhất định phải bồi dưỡng Tiểu Long Nữ thành một nữ thích khách không thua gì Nương Nương! Sau đó phái nhỏ vào Bắc Vân phái, làm tức chết cái tên họ Dạ kia! "

『 Tư Tín 』 Thường Tiếu Thiên to Mạt Danh : "…"

Đương nhiên, đối với chí hướng của anh chàng Mạt Danh cùng với âm mưu của Tây Phong phái, Tiếu Lang không hề biết được tí ti nào.

Nhìn giao diện trò chơi trên màn hình, "Tiểu Long Nữ" cực kỳ tinh thần mà xoay tròn phi đao, lui bước ám sát, lại nháy mắt bay lên… từng mỗi cái tư thế đều là vạt áo tung bay, phi thường phóng khoáng, tinh thần tự kỷ của Tiếu lang trong nháy mắt đầy ắp : lão tử thật là một hảo cô nương a ~!!

Bên này, Vương Mân đã thành công thăng lên thần tượng cao cấp, Khốc Lạc Lạc lôi ra một tên Thánh Kiếm Sĩ một cấp trong môn phái, bảo Vương Mân tính cho đối phương trị số thần khí.

Chừng mười phút sau, số liệu tính ra hoàn toàn dập tắt bất an cùng hoài nghi của Khốc Lạc Lạc, lúc này chỉ còn lại lòng kính nể đối với Vương Mân giống như nước sông cuồn cuộn lao mình nhập vảo biển cả, sự sùng bái đối với Vương Mân tự như liệt hỏa hừng hực trong nháy mắt cháy lan ra đồng cỏ!

『 Tư Tín 』 Khốc Lạc Lạc to Thường Tiếu Thiên : "Phong ca! đào được bảo, đào dược bảo đào được bảo rồi (lặp lại n lần)… Âu Dã Tử tên đó là thiên tài a a a a a!!!!"

https://thuviensach.vn

『 Tư Tín 』 Thường Tiếu Thiên to Khốc Lạc Lạc : "…"

☆ ☆ ☆

Sau khi rời mạng, Vương Mân hỏi Tiếu Lang "Chơi thế nào?"

Tiếu Lang có chút chưa đã, nói "Hôm nay cùng Mạt Danh học một vài thao tác, chỉ cần tập cho thật thuần thục, sẽ trở nên rất lợi hại!"

Vương Mân "Cấp mấy rồi?"

Tiếu Lang đắc ý dào dạt "57 cấp! Lẹ hông! Ho ho! Ông sao?"

Vương Mân "75."

Tiếu Lang kinh hoàng "Ông làm sao thăng nhanh quá vậy!? Ông gian lận sao?"

Vương Mân sờ sờ chóp mũi "Không nói cho cậu biết."

Tiếu Lang giận!

Vương Mân vỗ nhẹ vai cậu "Lần sau lên mạng, tớ làm cho cậu một cái chủy thủ 60 cấp ~"

Trong nháy mắt, Tiếu Lang lại bật trạng thái hai mắt lấp lánh tràn đầy cảm kích, sau lưng giống như có mọc một cái đuôi đang kịch liệt lay qua lay lại.

Vương Mân cũng trong nháy mắt cảm nhận cái cảm giác ưu việt nào đó, có lẽ miêu tả này không quá thỏa đáng lắm… nhưng mà, này là một loại cảm giác rất rất kỳ diệu, cảm giác đó tới vô thanh vô tức, đảo qua cảm xúc âm u lúc bản thân ngồi thăng kỹ năng một cách buồn tẻ.

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Hai người trở lại ký túc xá, Triệu Vu Kính đứng trước cửa phòng ký túc xá của bọn họ, vừa nhìn thấy Tiếu Lang liền quang quác kêu to “Tiểu Long Nhân! Cậu đi đâu vậy!?”

Tiếu Lang ngẩn ra “Có chuyện gì vậy?”

“Mới nãy Nhan Ny cùng mới hai nữ sinh khác mang theo một cái túi màu đen bự thật bự tới tìm cậu!” Triệu Vu Kính khoa tay múa chân diễn tả kích cỡ của cái túi bự thiệt bự kia, khoa trương nói “Mấy nhỏ là muốn tới bắt cậu đi đó!”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân liếc mắt nhìn ống tay áo trái của mình bị Tiếu Lang nhất thời níu chặt, bảo trì im lặng.

Tiếu Lang lúc này mới chợt nhớ tới ngày mai sẽ diễu hành, hay là mấy nhỏ đó tính tối hôm nay sẽ biến mình thành nữ nhân?

“Ở đây nè ở đây nè!” Trên hành lang cách đó không xa truyền đến tiếng la của Nhạc Bách Kiêu, tiếp theo đó một trận tiếng bước chân dồn dập từ xa đến gần.

Bạn học A “Bắt lấy cậu ta!”

Bạn học B “Đừng để cậu ta chạy thoát!!”

Bạn học C D E F “Bô lô ba la xí xa xí xô…”

Một đám người la hét úa lên, vây quanh Tiếu Lang. Nhạc Bách Kiêu dẫn đầu túm lấy cánh tay Tiếu Lang, hưng phấn hô “Bắt được rồi!!”

Cả gương mặt Tiếu Lang trở nên 囧囧 : lão tử ngoan ngoãn đứng yên ở đây, lông mày cũng không nhúc nhích một chút, mấy người đừng nói là thực đem lão tử trở thành Tiểu Long Nhân bắt lấy nha nha!!!

https://thuviensach.vn

Nhan Ny đẩy đám người ồn ào đi ra, biểu tình lẫn khí chất hoàn toàn không khác gì Hoàng hậu nương nương của một bộ phim truyền hình nào đó, phía sau đi theo một vị "Dung ma ma", trên tay quả nhiên có cầm theo một túi màu đen bự ơi là bự.

Nhan Ny ra lệnh một tiếng "Mang đi!"

Vừa dứt lời, phía sau "Hoàng hậu" đột nhiên xuất hiện "Lý ma ma, Quế ma ma."

Tiểu Lang vừa kinh lại vừa sợ, túm chặt cánh tay Vương Mân cầu cứu "Vương Mân… Vương Mân…"

"…" Trái tim bé nhỏ của Vương Mân nhói một chút, nhói một chút… vẫn là tiếp tục bảo trì im lặng.

Hai nữ sinh một trái một phải túm lấy Tiểu Lang, lôi đi xuống lầu, bạn lớp trưởng Cố Thuần dùng ánh mắt bi thương lại mang theo chờ mong dõi nhìn Tiểu Lang.

Tiểu Lang bị mang đi khỏi ký túc xá nam sinh rồi, phòng ngủ C1-402 còn lại ba người quây thành một hình tam giác, bắt đầu bàn luận kết cục của Tiểu Long Nhân.

Nhạc Bách Kiêu "Tiểu Long Nhân thật đáng thương, hai người nói xem Nhan Ny sẽ làm gì cậu ta a?"

Cố Thuần "Chắc là không cần phải lo lắng quá, tui tin tưởng bạn Nhan Ny!"

Nhạc Bách Kiêu "Nhìn thấy ánh mắt của cậu ta phút cuối cùng không? Cảm giác như là đi chết vậy! Ai…ngay cả trước giờ vốn ý chí sắt đá như tớ, đều cảm thấy có chút không đành lòng nhẫn tâm a!"

https://thuviensach.vn

Cố Thuần “Vì vinh dự của cả lớp, hi sinh một chút cũng đáng mà!”

Nhạc Bách Kiêu “Nói cũng đúng, không biết cậu ta mặc nữ trang sẽ như thế nào hen.”

Vương Mân “…” không thể ngăn cản trạng thái não bổ.

Cố Thuần gãi đầu, nói “Có lẽ sẽ mặc váy không chừng?”

Nhạc Bách Kiêu “Có khi nào sẽ mang theo lỗ tai thỏ hay lỗ tai mèo gì đó ta?”

Vương Mân “…”

Cố Thuần “Chắc không đâu? Như cậu nói vậy có phần khoa trương quá rồi, tớ thấy cùng lắm là đội tóc giả à.”

Nhạc Bách Kiêu dùng tay chống cằm “Kỳ thật ăn mặc giả làm ‘ Tiểu Long Nhân ‘ cũng không tệ lắm a, có thể làm thêm cái đuôi gắn sau lưng!”

Cố Thuần “Vậy nếu mặc váy thì cái đuôi sẽ lộ ra ngoài rồi?”

Vương Mân “…”

Nhạc Bách Kiêu “Ê Vương Mân, sao ông không nói câu nào hết vậy?”

Cố Thuần “Vương Mân, chắc ông cảm giác khó chịu lắm hả, bình thường ông thân với Tiểu Lang nhất còn gì…”

Nhạc Bách Kiêu “Cũng phải, đối với cậu ta giống như em trai mà…”

Nếu như nói, giờ phút này trong đầu của Vương Mân là hình ảnh bạn nhỏ Tiểu Lang… trên đầu đội một cái lỗ tai mèo, sau lưng mọc một cái đuôi mèo, trên chân đeo tất chân màu đen cùng với mặc váy đeo dây màu đen,

https://thuviensach.vn

níu lấy tay áo của mình tội nghiệp nhìn mình, nũng nịu kêu tên của mình "Vương Mân~~ Vương Mân~~"

Thao, tại sao lại có xúc động muốn chảy máu mũi thế này!!

Tuyệt đối sẽ không nói ra!!

Vương Mân nhìn Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần, ra vẻ đạo mạo trả lời "Ừ, ủy khuất cậu ấy."

---

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Giường là thớt gỗ, ta đây thịt rồng

☆ ☆ ☆

Trung học Hoa Hải chỉ có hai khu ký túc xá, một khu dành cho mấy học sinh năm ba cùng với nhân viên của trường ngụ, khu còn lại là dành cho học sinh năm nhất cùng năm hai. Lầu một lầu ba là dành cho nam sinh ở, còn lầu hai lầu bốn thì dành cho nữ sinh ở.

Tiếu Lang từ lầu một bị "mời" đến lầu hai, hai nữ sinh một trái một phải song song nhau khoác lấy tay cậu, trong tình cảnh đó Tiếu Lang căn bản không dám nhúc nhích dù là một chút.

Băng qua hành lang thật dài, Tiếu Lang khẩn trương muốn chết, nữ sinh, nữ sinh quá trời a, tất cả đều là nữ sinh a…囧

Nhan Ny đẩy cậu vào một phòng ở góc cuối hành lang, trong phòng lác đác vài bạn học nữ đang tụ tập với nhau, hầu hết đều là nữ sinh cùng lớp với Tiếu Lang. Tiếu Lang cảm thấy bản thân mình hoàn toàn lâm vào trạng thái bị người khác vây xem, trong đầu cậu chỉ thầm nghĩ muốn bỏ chạy, bất quá "Dung ma ma" đi sau lưng ngay lập tức khép cửa lại.

Đám nữ sinh toàn bộ đều là một biểu tình, vẻ mặt vừa tò mò lại vừa hưng phấn nhìn chằm chằm vào sinh vật "khác loài" hiếm có xuất hiện ở ký túc xá này, tuy là không ai nói lời nào, cũng không có tụ lại tốp năm tốp ba xì xầm, nhưng Tiếu Lang lại cảm giác được mấy nhỏ giống như đang dùng mắt trao đổi với nhau "Nhìn kìa! Một tên nam sinh… nam sinh… nam … sinh… nam m m… sinh h h h… (lặp lại không ngừng ~)"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang xấu hổ gãi đầu, trái tim bé nhỏ thình thịch thình thịch nhảy lên giống như con thỏ…

“Không cần gãi đầu gãi cổ vậy, ngồi đi a!” Nhan Ny kéo một chiếc ghế lại bảo Tiếu Lang ngồi xuống, sau đó kêu gọi đám bạn của mình kéo màn lên.

Sáu bảy nữ sinh vây quanh Tiếu Lang ngồi ở giữa, Nhan Ny đứng đầu cả đám, cười tủm tỉm “Bạn Tiếu Lang a, từ giờ bắt đầu, bạn là một nữ sinh, có hiểu không?”

Các nữ sinh hi hi khẽ cười một trận, Tiếu Lang thật sự hận mặt đất không nứt ra một cái động, để cậu té xuống ký túc xá nam sinh ở lầu dưới đi, mặc kệ là té vào chỗ nào cũng được hết!

Đang rối rắm muốn chết, thân thể đột nhiên bị ôm lấy, mềm mềm…

Sau đó, cậu ngửi được một mùi hương nhàn nhạt, bất đồng với hương vị nhẹ nhàng khoan khoái của sữa tắm dành cho đám con trai, một loại mùi hương xen lẫn với một chút ngọt ngào, ôn nhu, tràn ngập… nữ tính.

Đại não của Tiếu Lang nháy mắt kịp phản ứng lại : bị nữ sinh ôm bị nữ sinh ôm bị nữ sinh ôm… .

Nhan Ny buông cậu ra rồi, bên cạnh mấy nữ sinh khác cũng bắt đầu bước tới, có người lại gần sờ sờ đầu cậu, có người xoa xoa mặt cậu, cũng có người làm giống như Nhan Ny vậy, nhẹ nhàng mà ôm lấy cậu…

Thần kinh não bộ còn sót lại có thể vận hành của Tiếu Lang run rẩy một trận, rốt cuộc hỏng luôn.

Nhan Ny “Giữa con gái với nhau làm như vậy rất là bình thường, cậu phải tập quen.”

https://thuviensach.vn

“Phải a, tụi này là vì giúp cậu trước hết nhập trạng thái.” người nói là vị “Dung ma ma” nọ, tên thật là Dung Hiểu Tuyết, bộ dạng cũng rất đáng yêu, gương mặt nho nhỏ.

Bên cạnh nữ sinh A thấy Tiếu Lang ngồi lăng ra, thuận miệng nói “Tiểu Long Nhân, cậu nói gì đi a, đừng khẩn trương!”

Nữ sinh B cười cười nói “Cái gì Tiểu Long Nhân chứ, giờ là nữ rồi, phải gọi là Tiểu Long Nữ mới đúng!”

Cả đám nữ sinh “Phải đó, phải đó! Tiểu Long Nữ!”

Xưng hô “Tiểu Long Nữ” này rốt cuộc kéo Tiếu Lang từ trạng thái “treo máy” hoạt động trở lại, cậu chớp mắt hai cái, nhỏ giọng nói “Mấy người rốt cuộc muốn làm gì tui a…”

Những lời này nói ra, kết hợp với thanh âm run rẩy, mắt cụp xuống, vừa nói còn vừa lén lút nâng lông mi lên liếc liếc nhìn đám con gái một cái, ánh mắt thuần khiết như nai con, tựa hồ còn lấp lánh một chút nước mắt đọng lại nơi khóe mắt…

Biểu tình này quả thực là đánh gục cả đám, nháy mắt khiến tình yêu của mẹ trong chúng nữ sinh hừng hực bốc lên!

“Chậc…” Trong đầu của Nhan Ny tựa hồ xuất hiện một đám hoa nhỏ, từng đóa từng đóa mang sắc phấn hồng xoay quanh, xoay quanh… Cô nàng cố vuốt ve trái tim đang đập loạn của mình, trấn định nói “Cậu tắm một cái trước đi.”

Tiếu Lang “Ở đây?”

Nhan Ny “Ừ, ở đây.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang được vài nữ sinh hộ tống (?) đi vào phòng tắm, bên trong đều là từng gian được ngăn cách ra theo kiểu phong bế, rất kín đáo, so với phòng tắm tập thể của đám nam sinh mà nói tốt hơn rất nhiều lần.

Nữ sinh A đưa cho Tiếu Lang một cái khăn mặt mới tinh, sữa tắm Johnson Baby, dầu gội đầu hương hoa Eclairol, dầu xả dưỡng tóc.

Nữ sinh B vẻ mặt quỷ dị đưa cho cậu một khối vải bông màu vàng nhạt.

Tiếu Lang ngẩn ngơ bị đẩy vào phòng tắm vòi sen, loáng thoáng nghe thấy bên ngoài đám con gái nói với nhau "Tụi tớ canh ở chỗ này, có gì cứ gọi tụi tớ hen."

Tiếu Lang "…"

Nhanh chóng triển khai sự nghiệp tắm rửa, vuốt tóc hai ba cái, lại lau khô thân mình, Tiếu Lang lúc này mới lưu ý đến khối vải bông màu vàng nhạt kia. Cậu run rẩy mở ra xem, phát hiện kia cư nhiên là một cái… quần lót của nữ! Còn là kiểu bó sát người…!

Tiếu Lang 囧囧 cầm cái quần lót kia lên, dùng ngón tay gõ gõ cửa "Có ai…"

Nữ sinh bên ngoài lập tức trả lời "Có, chuyện gì vậy?"

Tiếu Lang "Tui tắm xong rồi…" đang tính nói chuyện quần lót, nữ sinh nào đó lập tức ngắt lời cậu.

"Cái gì? Tắm xong rồi? Mới có năm phút mà!"

Tiếu Lang "Ừ…."

"Nhanh quá vậy? Không phải chứ… cậu có tắm thật không vậy?"

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

“Dầu xả bôi lên tóc rồi cũng phải chờ ít nhất 3 phút mới có thể tẩy đi a!”

Tiếu Lang lệ rơi đầy mặt, lão tử chất tóc tốt lắm được không, căn bản không cần dầu xả dầu xiếc gì hết được không!

Nữ sinh nọ lại nói “Cậu tắm rửa cho đàng hoàng lại đi! Không tới nửa tiếng không được ra!”

Tiếu Lang lệ tuôn như suối.

Bất đắc dĩ, lại phải gội đầu lại, xịt dầu gội đầu lên tóc, xối nước một hồi thật lâu, cảm giác được da mình trơn đến giống hệt như nước xà bông rồi, đầu ngón tay ngón chân bắt đầu nhăn lại, mới coi như xong.

☆ ☆ ☆

Lần này lau khô thân thể xong, Tiếu Lang liền cảm giác toàn thân như nhũn cả ra, hữu khí vô lực.

Nữ sinh bên ngoài nghe thấy cậu bên trong tắt nước, lập tức nhắc nhở “Cậu lấy cái quần lót mà tụi này chuẩn bị cho mặc vào đi, mới đó, ngoài nó ra không được mặc cái gì khác nữa, dù cho mặc lát nữa cũng sẽ bị cởi ra hết a…”

Tiếu Lang “…”

Lúc này cậu không còn dư tinh lực để phân hơn thua nữa, giờ phút này cậu chỉ còn một thân một mình chống lại quân địch người đông thế mạnh, cái gọi là cường long áp bất quá địa đầu xà, phản kháng chỉ có nước chịu khổ mà thôi!

Nghĩ như vậy thông suốt, Tiếu Lang chỉ còn cách mặc vào cái kia kia… sau đó đưa tay, run rẩy mở cửa ra.

https://thuviensach.vn

Hai nữ sinh khoác một chiếc áo tắm kiểu nữ lên người cậu, sau đó áp sát vào thân thể Tiếu Lang ngửi ngửi, vừa lòng gật gù.

Tiếu Lang đỏ mặt, tiếp theo lại được mấy nhỏ đưa về ký túc xá.

Đám nữ sinh Nhan Ny lúc này đã bày sẵn một đống chai lọ ở trên bàn, thấy Tiếu Lang bước vào, nhất thời sửng sốt cả ra.

Thiếu niên lúc này tóc vẫn còn đang ướt sũng chưa khô, bọt nước rơi xuống nhanh chóng thấm vào vạt áo tắm. Sắc mặt trắng trẻo của thiếu niên bị hơi nước hun nóng lộ ra một chút đỏ hồng, cổ thon dài phấn nộ thoáng lộ khỏi chiếc áo tắm, có một loại kiều diễm pha lẫn với nét thanh tú tựa như một đóa sen đang chớm nở trên mặt hồ. Kết hợp với biểu tình khẩn trương lại có chút sợ hãi, khiến cho người khác ngắm nhìn không cách nào ngăn cản mà sinh ra cảm xúc trìu mến.

“Lại đây, ngồi ở đây.” Dung Hiểu Tuyết bảo Tiếu Lang ngồi xuống, dùng tay nhẹ nhàng lau khô tóc cậu.

Tiếp đó, Nhan Ny dùng cài tóc tém gọn lại mấy lọn tóc lưa thưa ở trên trán, để lộ ra chiếc trắn trơn bóng của đối phương, cô nàng khen “Làn da cậu tốt thật nha, đậu thanh xuân cũng không có một cái, bình thường bảo dưỡng bằng cách nào vậy?”

Tiếu Lang “Bảo dưỡng?”

Nhan Ny “Có dùng sữa rửa mặt hay không a, ví dụ như Clean&Clear, hoặc là Nivea, hiệu thường xài ý, với lại đắp mặt nạ dùng hiệu gì a?”

Tiếu Lang “Ồ, tui đây có dùng sửa rữa mặt đâu, đắp mặt nạ… Đại bảo?”[15]

Đám con gái “…”

https://thuviensach.vn

Nhan Ny yên lặng cầm một khối bùn màu xanh trên bàn, Tiếu Lang cả kinh nói “Cái này là cái gì đắp mặt nạ vậy! Tui không cần a…”

Nhan Ny dùng ngón tay quệt một chút bùn xanh, không thèm bận tâm tới kháng nghị của Tiếu Lang, nhanh chóng bôi bùn lên gương mặt cậu “Mặt nạ lô hội.”

Tiếu Lang “…”

Đăp mặt nạ xong rồi, rửa mặt lại lần nữa, sau đó thổi khô tóc, nằm trên giường, nệm dưới thân mềm mại, gối nằm dưới đầu lại thơm ngào ngạt, Tiếu Lang thần trí có chút mơ màng, choáng váng…

Nhan Ny “Nhắm mắt lại.”

Tiếu Lang nghe theo, cảm giác trên mặt có người đang massage, lành lạnh, rất thoải mái, có điều tiếp đó, ngực cũng cảm giác lành lạnh…

Tiếu Lang kinh hoàng mở to mắt, Nhan Ny đang cởi áo tắm của cậu ra, bên cạnh giường còn một đám nữ sinh đang dõi theo cậu.

Tiếu Lang “…”

Dung Hiểu Tuyết cầm một cái lọ màu trắng, ôn nhu mà trấn án “Tắm nước nóng sau làn da sẽ rất khô ráp, tụi này giúp cậu thoa kem dưỡng ẩm da, phải massage nữa.”

Nhan Ny ở bên cạnh gật đầu phụ họa “Phải đó, thân thể cậu có chút cứng ngắc, để tụi này giúp cậu massage toàn thân, xong rồi cơ thể cậu sẽ trở nên mềm mại hơn.”

“…”

Tiếu Lang vừa ngượng vừa thẹn nhắm hai mắt lại, tay chân xụi lơ ra, hoàn toàn một bộ giả chết.

https://thuviensach.vn

Đám nữ sinh bên cạnh hai mắt sáng rực, xì xầm xì xầm bắt đầu nhỏ giọng thảo luận –

“Trắng thiệt đó~”

“Ốm quá a~”

“Thắt lưng thiệt là mỏng a~”

“Trên đùi có mấy cọng lông kìa~”

“Nhổ đi~”

Tiếu Lang “…”

Giường là thớt gỗ, ta đây thịt rồng a, hu hu hu…

Ngoại trừ bộ vị được bọc bên trong chiếc quần lót màu vàng nhạt kia, Tiếu Lang toàn thân cao thấp đều bị đám nữ sinh vuốt ve qua một lần, cậu cảm giác bản thân giống như rơi vào một khối lông xù mềm mại, dù có giãy dụa như thế nào cũng không thể thoát ra được, cả một thân khí lực tràn đầy, rốt cuộc biến thành kiệt sức.

Hai mắt xoay vòng quanh như hai cái nhang muỗi, Tiếu Lang nghiên đầu, chậm rãi chìm vào giấc ngủ…

Một đám nữ sinh vây ở bên cạnh giường cậu, che miệng nhỏ giọng công khai thảo luận ——

“Ngủ rồi kìa~”

“Đầu rụt vào chăn a~”

“Đáng yêu quá chừng a~”

“Tóc cậu ấy nhìn xù xù ghê, chỉ muốn sờ một cái~”

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Sáng sớm hôm sau, Tiếu Lang xoay xoay thân thể, có chút bất an mở mắt ra.

Cậu còn tưởng bản thân đang nằm mơ, bất quá chỉ một chớp mắt sau, Chu Công đã bị bách lui về Chu gia trang mất rồi…

Bên giường đều là người, người đều là con gái…

“Tỉnh rồi sao? Ngủ thế nào? Nhan Ny tủm tỉm cười hỏi Tiếu Lang.

Tiếu Lang thề, không bao giờ cậu sẽ cảm thán Nhan Ny đáng yêu nữa, giờ phút này cậu chỉ muốn bóp chết cô nàng béo mũm mĩm trước mặt mình!

Nhìn Tiếu Lang hai mắt chấn kinh giống như mấy con vật nho nhỏ, Nhan Ny nhếch miệng cười cười, thuận tay cầm lại một vật trong suốt bằng tơ tằm đưa cho Tiếu Lang.

Tiếu Lang trừng mắt nhìn thứ nọ hồi lâu, kinh sợ : này chẳng phải là vớ da sao?

Nhan Ny “Cậu tự mình mang hay là tụi này giúp cậu mang?”

Tiếu Lang run rẩy đưa tay cầm lấy đôi vớ da kia, nhanh chóng rúc mình vào ổ chăn, đỏ bừng cả mặt trốn bên dưới, hai tay run rẩy cầm lấy mang vào, tiếp theo đó, Nhan Ny lại cầm một thứ khác đưa qua cho cậu. Tiếu Lang nhìn thứ nọ, cảm thấy mình chết đi cho rồi.

Này, này này ….

Nhan Ny giải thích “Này rất mắc đó nha, là làm bằng silicon thiệt đó, chất lượng rất tốt nha!”

https://thuviensach.vn

Dung Hiểu Tuyết bổ sung “Xúc cảm không khác gì hàng thật, cách một lớp quần áo, nhìn một chút cũng không đoán ra đâu!”

Đám nữ sinh nhất tề gật đầu.

Nhan Ny nhìn Tiếu Lang, cả gương mặt nhăn nhó sắp biến thành cái bánh bao, lập tức cầm “thứ nọ” ở trên tay cùng với vài món nội y cần thiết dúi hết vào tay cậu, nói “Tự cậu mặc đi, tụi này ra ngoài, một lát nữa vào lại.”

Dứt lời, tất cả các nữ sinh đều đi ra.

Tiếu Lang bóp bóp cái thứ kia, hơi lành lạnh, lại mềm mềm, cảm giác có chút ớn lạnh… này là một cơn ác mộng phải không?

Giãy dụa tâm lý năm phút đồng hồ, cuối cùng cậu vẫn là cầm hai thứ đó áp lên ngực của mình, sau đó bắt đầu mặc bra.

Cậu có ngực rồi…

Hai hàng nước mắt nhanh chóng trào ra…

Đám nữ sinh rất nhanh liền trở lại, Tiếu Lang lúc này đã muốn xỏ vào áo lá tay dài mặc bên trong, vai gầy lưng thon, bộ ngực có chút nở nang, quả thực đúng là một cái nữ sinh “phát dục đẫy đà”.

Tiếu Lang bước xuống giường, tiếp tục dưới sự hướng dẫn của đám nữ sinh mặc vào áo len màu trắng, váy đen có thắt lưng, bên ngoài lại khoác một chiếc áo kiểu âu phục màu hồng, bên dưới chân xỏ một đôi giày da màu đỏ.

“Không tệ nha!”

“Phải a, chân cậu ấy vừa trắng lại dài, mặc váy đen đúng chuẩn luôn!”

https://thuviensach.vn

“Nha, tớ nhìn thôi cũng thấy ghen tị muốn chết rồi!”

“Chậc, tớ mà là nam nhìn thấy cậu ta cũng phải rung rinh a~”

“…”

Một người nhìn đồng hồ, liền thúc giục cả đám “Mau chóng hóa trang đi, sáu giờ bốn mươi lăm rồi, còn một tiếng nữa!”

Tiếp đó, Tiếu Lang lại phải đeo cài tóc, Nhan Ny cầm một đống gì đó đủ mọi màu sắc sáng lấp lánh, vỗ vỗ trên mặt cậu mấy cái, bắt cậu nhắm hai mắt, rồi lại mở hai mắt ra, làm tới làm lui ước chừng cũng phải hơn nữa tiếng đồng hồ.

Cuối cùng hết, Nhan Ny lại giúp cậu đội tóc giả.

Rốt cuộc cũng hoàn thành, Nhan Ny lui lại vài bước, miệng há to, không nói được bất cứ lời nào.

Đám nữ sinh “…”

Tiếu Lang cảm thấy đầu của mình bỗng dưng trở nên nặng nề, tóc giả thùy ở bên tai, cảm giác xù xù cọ trên mặt, thực sự rất không quen.

Cậu nhíu mày lại, đưa tay muốn hất cái tóc cọ trên mặt mình ra, lập tức bị ngăn cản.

“Nhan Ny “Đừng động!”

Dung Hiểu Tuyết “…Tiểu Long Nữ, cậu thực sự rất đẹp!”

Nhan Ny hưng phấn kêu lên “Cậu là kiệt tác của tớ!”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Các nứ sinh giúp Tiếu Lang chuẩn bị xong xuôi rồi, đều tự mình vội vã thay chế phục màu đen đã được thống nhất sẵn.

Tiếu Lang trợn mắt há hốc mồm nhìn bản thân mình phản chiếu trong gương, nghiêng đầu qua trái nhìn nhìn, lại nghiêng đầu qua phải ngó ngó, ngạc nhiên vô cùng…

Cậu… cậu… cậu… thật sự biến thành con gái rồi?

Nhìn nhìn, hình như… cảm giác… thật sự rất xinh đẹp, nhỉ!

Tiếu Lang cẩn thận sờ sờ mái tóc giả mềm mại hơi xoăn xoăn một cách tự nhiên, nhìn gương cười một cái, tiếp đó, cả người cứng đờ.

——bản thân bị chính mình "điện giật", cảm giác này thật sự rất là kỳ diệu…

Nhìn lại đám nữ sinh, Tiếu Lang cũng phát giác không có khẩn trương như lúc đầu nữa, không phải chỉ bởi vì đã cùng các nàng ở chung một buổi tối cộng thêm nửa cái buổi sáng, mà bởi vì… cậu cảm thấy được lúc này, mình và mấy nhỏ… là đồng loại.

Tiếu Lang đang trong trại thái tự kỷ không hề có tự giác bản thân là "mỹ nữ", rất là đĩnh đạc xoạc hai chân ngồi trên giường chờ "đồng loại" chuẩn bị.

"Tiểu Long Nữ! Không được ngồi như vậy! Lộ cả quần lót ra rồi kìa!" Nhan Ny rống lên một câu, Tiếu Lang lập tức khép chân lại, xấu hộ cụp đầu.

Nhan Ny "…" Thao, lão nương biến ra yêu nghiệt gì vậy nè!!

———————————

https://thuviensach.vn

Chương 18

Đây chính là thanh xuân

☆ ☆ ☆

Bảy giờ bốn mươi lăm phút, Tiếu Lang xuống lầu, trong quá trình đi trên hành lang vô tình giật chết mấy nam đồng bào vận khí xui xẻo.

Bảy giờ năm mươi phút, ra ngoài khu ký túc xá, Tiếu Lang vô tội nhìn nhìn vô số nam đồng bào chỉ vì một thoáng kinh hồng lướt qua mà bị giết trong chớp mắt.

Bị một đám nữ sinh vây quanh hộ tống đến lớp học, Tiếu Lang nhỏ giọng nói với Dung Hiểu Tuyết đứng bên cạnh "Tui cảm thấy giữa hai chân cứ lành lạnh sao á."

Dung Hiểu Tuyết "…Mặc váy là vậy đó."

Tiếu Lang ủy khuất "Nhưng là cảm thấy rất kỳ quái, giống như chẳng có mặc cái gì hết…"

"…" Nhan Ny "Khép chân lại, đi đứng từ từ một chút sẽ đỡ hơn."

Tiếu Lang nghe lời, quả nhiên cảm thấy khá hơn nhiều.

Chỉ ngắn ngủi một câu nói duy nhất đã khiến Tiếu Lang cất bước nhẹ nhàng, dáng đi như tiên nữ phiêu bồng, thướt tha lại uyển chuyển~~~ Nhan Ny gào thét trong im lặng : tên này tuyệt đối là thiên sinh vưu vật!!

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, bạn nhỏ Tiếu Lang của chúng ta khiến cho đám nam đồng bào kinh diễm vô số, không ít người sau khi phục hồi thần lại đều tự hỏi một vấn đề, đây là mỹ nữ của lớp nào vậy… Hoa Hải vậy mà cũng có thể có loại tuyệt sắc mỹ nhân này sao? Không phải là mướn tới chứ? .

Trong đó có có một nam sinh thuộc lớp C1 thoáng nhìn, sợ hãi vài giây, liền nhanh chóng phóng trở về lớp báo tin.

“Tiểu Long… Tiểu Long… Tiểu Long Nhân đến rồi!!” Cậu chàng thở hồng hộc nói xong một câu, nhưng lại không thể biểu đạt được rõ ràng cảm xúc khiếp sợ của mình lúc ấy khi trông thấy Long mỹ nhân.

Mọi người bị câu nói này hấp dẫn lực chú ý, không ngừng vươn cổ ra cửa lớp nhìn tới nhìn lui, tự hỏi – Tiểu Long Nhân hóa trang sẽ như thế nào?

Đúng lúc ấy, Tiếu Lang giá lâm…

A, đồng bào ơi, ta đã trở về!!

Mặc dù bản thân hiện tại giả thành nữ sinh, cũng không đến nỗi không dám nhìn mặt người khác, nhưng bạn nhỏ Tiếu Lang của chúng ta vẫn cảm thấy được, đám nam sinh trước mặt mình mới là đồng loại mà cậu muốn ở chung a!

Vì thế, Tiếu Lang rất là thân thiện vỗ vỗ nam sinh đứng ở cửa lớp báo tin nọ, nhìn cậu ta, ngọt ngào cười “Hải~”

Đáng thương thay cho nam sinh nọ chết không kịp ngáp, hồn phách bị giật ly thân thể, đại não bị giật đến rút gân.

Cả lớp nam sinh nhìn Tiếu Lang đứng trước mặt, một đám ngây người, một đám choáng váng, một đám té chết… May mắn còn sót lại ít ỏi vài người, hoặc là EQ quá thấp, hoặc là đối với con gái không có hứng thú (?)

https://thuviensach.vn

Nhan Ny cảm khái : may mắn không phải con gái thiệt, nếu không chắc sẽ hại nước hại dân quá a!

Đám nữ sinh yên lặng rơi lệ : may mắn không phải con gái thiệt a, nếu không đám con gái như tụi này sống như thế nào a!

Qua giây lát, vài nam sinh có thần kinh thép bắt đầu hồi thần lại, len lén nhìn "mỹ nhân" cùng lớp mình, mặt hồng lên một cái, lại trắng toát một cái, còn có một người dứt khoát chắp hai tay lại, niệm một câu "A di đà phật…"

Phật tổ giúp ta, vứt bỏ tà niệm!

Tiếu Lang ngồi xuống bên cạnh Vương Mân, cảm thấy có chút ngượng ngùng. Cậu ngượng ngùng không phải do xấu hổ hay mắc cỡ, mà là do không biết nên nói cái gì.

Vương Mân ông thấy tui hóa trang vầy sao hả?

Vương Mân ông thấy tui đẹp không?

Liêu Tư Tinh so ra cũng không bằng tui đúng hông, ha ha ha ha!

…

Khoan khoan, đợi đã đợi đã! Tại sao lại liên tưởng đến Liêu Tư Tinh chứ? 囧

Lúc trước cả hai đều là nam sinh (?) thì khoác vai vỗ lưng gì cũng không có vấn đề, hiện tại bản thân lại ăn mặc thành như vậy, tự dưng cứ cảm thấy…. cứ cảm thấy giống như… nam nữ thụ thụ bất thân a!

Ack, này không phải trọng điểm! Trọng điểm là Liêu Tư Tinh thấy được sẽ hiểu lầm a!

…Tại sao lại nghĩ tới Liêu Tư Tinh nữa a 囧…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang liếc mắt ngó Vương Mân một cái, liền thấy Vương Mân cũng đang nhìn mình, tầm mắt cả hai vừa giao nhau thì Vương Mân liền nhanh chóng dời đi chỗ khác, còn đưa tay che miệng lại giả bộ ho nhẹ một tiếng.

Tiếu Lang kinh ngạc phát hiện cái tên Vương Mân lúc nào cũng bình tĩnh kia… cư nhiên lại hơi hơi đỏ mặt!

"…"

☆ ☆ ☆

Tám giờ mười phút, khúc quân hành vận động vang lên, cả lớp lục tục ra ngoài hành lang xếp hàng, Cố Thuần đưa tay sờ sờ sau ót, nhìn Tiếu Lang cười ngây ngô một hồi, sau đó đưa bảng lớp cho Tiếu Lang.

Tám giờ mười lăm phút, Tiếu Lang dẫn bạn học cả lớp đi về phía vị trí chờ được định sẵn dành cho các lớp ở sân thể dục.

Tám giờ ba mươi phút, đội quốc kỳ, đội hoa tươi, đội cờ, đội cổ vũ theo thứ tự bắt đầu đi vào sân. Tiếu Lang đứng ở hàng đầu khu chờ đợi vào sân, nhìn xem quang cảnh khá rõ ràng. Theo lý thuyết đến nói, lẽ ra cậu sẽ rất là hưng phấn, sẽ cảm thấy rất kiêu ngạo, nhưng sự thật lại không như vậy.

Tiếu Lang thực nhàm chán, thực tịch mịch.

Nhàm chán là bởi vì ngoại trừ đứng thẳng, cầm trên tay bảng lớp lật tới lật lui, cơ bản là không có sự gì khác để làm.

Tịch mịch lại là vì không ai ở bên cạnh đứng tán gẫu với cậu, cho dù là ở trường hợp chính thức như lúc này, cho dù mấy bạn học khác cũng giống như mình, đứng giữa đội ngũ thật nghiêm lại phải bảo trì trầm mặc, nhưng ít ra bọn họ còn có thể dùng biểu tình hay ánh mắt để trao đổi — nháy mắt mấy cái hoặc cùng nhau bĩu môi liền có thể trao đổi với nhau tin tức, tỷ như mấy anh lớp trên trong đội quốc kỳ vừa cao lại đẹp trai, đám con gái trong

https://thuviensach.vn

đội hoa tươi ai cũng đáng yêu muốn chết, lãnh đạo trên sân khấu chính vừa béo lại vừa lùn, vân vân và vân vân…

Cho nên dưới trạng thái như vậy, Tiếu Lang bỗng có loại cảm giác cô độc lẻ loi…

Tự bản thân cậu không phải loại người tự hỏi nhiều vấn đề như vậy, nhưng là đột nhiên bất tri bất giác lại cảm thấy có chút… bi thương, không hề có lý do nào, hốc mắt đột nhiên ươn ướt, mạc danh kỳ diệu có loại xúc động muốn chạy ra khỏi vườn trường gây cho mình bi thảm ưu thương này, về một phương xa nào đó lưu lạc…

Vì thế, Tiếu Lang hơi hơi ngẩng đầu lên, hướng về phía trước bốn mươi lăm độ, nhìn về phía không trung.

Toàn thể học sinh lớp C1 cũng bắt chước theo, cùng nhau ngẩng đầu lên bốn mươi lăm độ nhìn về phía không trung… Long mỹ nhân đang nhìn cái rì nhể?

Lúc này, phía năm ba đã có vài lớp xếp hàng diễu hành đi vào sân, mấy lớp đi sau mỗi lần bước ngang qua lãnh địa của C1, đều dùng dư quang khóe mắt liếc liếc về phía “quần thể nhìn trời” kỳ quái này, có vài người mang nhiệm vụ dẫn đầu thậm chí bởi vì ngắm nhìn mỹ nữ mà suýt chút sẩy chân.

Vì thế, mấy anh đàn trên hàng ngũ diễu hành trở nên rối loạn, lệch qua lệch lại, khiến cho mấy vị lãnh đạo ngồi trên sân khấu chính nhìn thấy mà nhíu mày liên tục, không lẽ đám này gần tới thi nên áp lực lớn quá sao?

Xướng ngôn viên một nam một nữ đều thuộc năm hai, nam sinh là một vị thuộc lớp ưu tú khoa văn, nữ sinh là hội trưởng hội truyền thanh năm nay. Hai người đều để ý thấy, địa điểm khiến cho hàng ngũ diễu hành của năm ba rối loạn, đều xuất hiện tại vị trí của C1 năm nhất.

https://thuviensach.vn

Nam xướng ngôn viên tò mò liếc mắt nhìn cô gái dẫn đầu lớp C1 một cái, vừa nhìn thoáng qua, liền hoàn toàn mất hồn!

——Wa~~~ thiếu nữ tuyệt sắc rực rỡ như hoa xuân kia là ai? Dáng người này, đôi chân xinh đẹp này, cư nhiên lại là năm nhất, mười sáu tuổi? Wa~~~ có khi nhỏ hơn nữa không chừng! Nữ hài đáng yêu, là cái gì khiến nàng bi thương, là cái gì khiến ánh mắt thu thủy của nàng rạng rỡ, lấp lánh động lòng người?

…

Nam xướng ngôn viên đặt sự chú ý lên Tiếu Lang hơn phân nửa, thành ra phần thuyết minh về sau liền có chút không thuận lợi.

Tiếu Lang hết sức chăm chú nhìn trời, nhìn một hồi cảm thấy có gì đó không thích hợp, lúc nãy câu “Hiện tại đi vào chính là C1 năm hai” tại sao lại bị lộn thành “C1 năm một”?

Tiếu Lang hết hồn, còn tưởng bất tri bất giác đến phiên lớp mình mà mình lại không hay! Một lát sau, người nọ lại một lần nữa biến C7 năm 2 thành C1 năm nhất…

Tiếu Lang bĩu môi, cúi đầu bực bội nghĩ, làm cái gì thế không biết nữa, cứ ba lần bốn lượt đọc sai!

Vị nam xướng ngôn viên nọ dùng sức nắm microphone, trong đầu hết đoạn này tới đoạn khác mơ màng : Wa~~~ nàng chu đôi môi nhỏ nhắn, bộ dáng thực sự là mê người quá xá, gương mặt tựa như ánh trăng mùa thu, đôi môi đỏ thẫm tựa như ánh mặt trời rực lửa! Nhìn ánh mắt của nàng, kia là hắc bảo thạch đẹp nhất thế gian này!

A~~ ngôn ngữ của nhân loại thực sự quá mức cằn cỗi, vô luận là trân bảo gì cũng không thể nào hình dung được khí chất thiên nhiên của nàng~~

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Năm hai diễu hành xong rồi, liền đến lượt năm nhất.

Tiếu Lang tự kích tinh thần của mình, dẹp cảm giác thương thân xót phận qua một bên. Nếu đã chấp nhận mặc nữ trang rồi, kiểu gì cũng phải đi cho xong một vòng này, vậy thì dứt khoát liền đi cho thật hoàn hảo, nhất định phải vì lớp vẻ vang!

“Hiện tại đang bước vào sân chính là những chú chim non tân sinh của trung học Hoa Hải — những vận động viên của năm nhất! Bọn họ đón ánh mặt trời đỏ lửa, mang theo hy vọng thanh xuân, hứng khởi phấn chấn, anh dũng không hề sợ hãi bất cứ điều gì! Trước hết bước vào sân chính là những học sinh của lớp thực nghiệm năm nhất…”

Tiếu Lang dỏng tai lên nghe giải thích cùng hướng dẫn, đợi đến khi tất cả học sinh của lớp thực nghiệm cùng lớp ưu tú vào sân rồi, liền lập tức theo sát bước đi. Trong lòng thầm nghĩ, lát nữa là phải giơ cao bảng lớp đi ngang qua toàn thể học sinh cả trường, bản thân ngàn lần vạn lần không thể sẩy chân chụp ếch cái gì gì, không thì rất là dọa người a!

Đám học sinh của lớp ưu tú được sắp xếp đứng ở phía trước thoáng quay lại nhìn Tiếu Lang, liên tục xoay người nhìn lén, sau đó bị tầm mắt hung tàn như ác bá của toàn thể nam quần chúng C1 trừng tới mức sợ run rẩy, cuối cùng không dám ngoảnh cổ lại lần nào nữa.

“Hùng ưng bác kích trường không, khiếu thanh hưởng triệt vân tiêu; Giao long sướng du tứ hải, cửu châu nhâm ngã ngao du!” nam xướng ngôn viên với thanh âm thấp trầm đều đều lúc này đột nhiên ngâng cao lên, khiến mọi người nghe được cảm giác tinh thần chấn động. Một câu nọ vừa dứt, nữ xướng ngôn viên lập tức tiếp theo một câu “Dũng giả cạnh kỹ tái tràng, hãn thủy huy sái thanh xuân; Mỹ nhân tần tiếu tại trắc, phất thủ nhất đại thiên

https://thuviensach.vn

thu!… đó chính là đại biểu đội của C1 năm nhất đang hướng về phía chúng ta…”[16]

Học sinh toàn trường lập tức đem sự chú ý tập trung đến lớp đang được hai vị xướng ngôn viên nhắc tới, nhìn về phía cái lớp từng bị hai lần đọc sai.

“Mang theo khí khái ‘tranh tài thế kỷ, còn ai ngoài chúng ta’ , bọn họ ý chí tràn đầy, khí thế bàng bạc! Tuyên ngôn của bọn họ như đang nghiệm chứng dũng giả bằng cách nào dũng cảm tiến tới…” nói nói một hồi, nam xướng ngôn viên kích động chuyển lời, bắt đầu lệch khỏi quỹ đạo trình tự của kịch bản ban đầu, tự biên tự diễn “A~ đây là người dẫn đầu hấp dẫn nhất trong hai năm nay mà tôi được trông thấy, bạn Tiếu Lang của lớp C1 năm nhất, quả không ngoa hai chữ mỹ nhân, không sợ điên đảo giang sơn!…”

Tiếu Lang đầu đầy hắc tuyến “…” Sát, tên này làm sao biết tên lão tử! Giới thiệu cái quỷ gì vậy! Biến thái quá vậy!!

Cố Thuần mồ hôi lạnh chảy như suối : trên danh sách đúng là có tên người dẫn đầu, nhưng lúc nãy rõ ràng đâu có lớp nào bị đọc tên ra đâu, tại sao đến lớp mình lại bị…

Vài vị giáo viên bộ môn của lớp C1 năm nhất : ?? Trò Tiếu Lang là nữ sinh sao??

Đi trước cách một lớp, Liêu Tư Tinh của lớp thực nghiệm : quả nhiên là học sinh được bầu chọn hoa hậu của Trung học Thập Tam chúng ta…

Anh đẹp trai dẫn đầu lớp C5 như có điều suy nghĩ mà híp mắt : Mỹ nữ? À ha…

Cả lớp C1 năm nhất : một hai một, một hai một, hùng dũng oai vệ! Khí phách hiên ngang! Một hai một, một hai một, rất chơi nổi! Rất kiêu ngạo!

https://thuviensach.vn

Nam xướng ngôn viên vẫn còn đang không ngừng lời đánh giá của mình "…Nàng vận y phục cưỡi ngựa đỏ thẫm, chìm trong sắc kiều diễm nhu mỹ lại lộ ra anh tư mạnh mẽ! Một đôi chân thanh tú hiển rõ thanh xuân trương dương…"

Nữ xướng ngôn viên đứng bên cạnh run rẩy khóe miệng, nhéo người hợp tác của mình một cái, nam xướng ngôn viên mới phục hồi tinh thần lại, cuối cùng dùng một câu "A~~ đây chính là thanh xuân" đầy tiếc nuối làm lời kết thúc.

☆ ☆ ☆

Đi qua rồi khu vực sân khấu chính, nơi tụ tập ánh mắt chú ý, Tiếu Lang lập tức thở phào một cái.

Nam xướng ngôn viên giờ phút này lại bắt đầu mất tinh thần, chỉ tội cho lớp C2 nối tiếp lớp C1 đi vào, bởi vì trước đó bị chiếm dụng quá nhiều thời gian lảm nhảm, thành ra phần thuyết minh của lớp C2 lại bị rút lại thành một câu cực kỳ gọn "Lúc này bước vào chính là học sinh lớp C2 năm nhất, khẩu hiệu của bọn họ là 'cất cánh lý tưởng, reo rắc xúc cảm', chúc bọn họ có thể lấy được thành tích như ý muốn…"

Đáng thương đám học sinh lớp C2, dưới hình tượng đầy chói lọi của Tiếu Lang, hoàn toàn bị đẩy thành vật hi sinh.

Nghi thức vào sân kết thúc, Tiếu Lang cả người liền trầm tĩnh lại, bắt đầu mơ mơ màng màng bắt đầu gục lên gục xuống, tối hôm qua ở ký túc xá nữ sinh vốn dĩ ngủ không được ngon, lúc này đang kéo quốc kỳ hát quốc ca, đại biểu cho trọng tài cùng vận động viên lên đài tuyên thệ, hiệu trượng đọc diễn văn… một loạt quy trình nhàm chán bắt đầu rồi kết thúc, Tiếu Lang lúc này đã bắt đầu ngáp dài.

Chờ hiệu trưởng tuyên bố đại hổi thể dục chính thức khai mạc rồi thì, toàn giáo viên lẫn học sinh đều khí thế hừng hực bắt tay vào công tác chuẩn

https://thuviensach.vn

bị.

Các giáo viên thể dục an bài sân thi đấu, kiểm tra đường băng. Các lớp tự đi bố trí khu vực của chính mình, dựng bảng lớp, dọn ghế dọn bàn đâu vào đấy, lại kéo lều che nắng, lập một chốt chữa thương nghỉ ngơi tạm thời, đi lãnh nước khoáng cùng với bảng thời gian thi đấu, vân vân…

Buổi chiều một giờ bắt đầu thi đấu, hiện tại là mười một giờ rưỡi, còn khoảng một tiếng rưỡi nữa mới bắt đầu, Cố Thuần thấy Tiếu Lang tinh thần có vẻ uể oải, đặc biệt cho phép cậu về ký túc xá nghỉ ngơi.

Tiếu Lang mờ mịt nhìn xung quanh, tìm được thân ảnh của Vương Mân đang cùng đám nam sinh khiêng bình nước khoáng, hai mắt lấp lánh hô to "Vương Mân!"

Vương Mân "…?"

Trên trán Cố Thuần chảy dài một giọt mồ hôi lạnh "Khụ, Vương Mân, đến hộ tống hoa hậu lớp ta về ký túc xá đi."

Vương Mân cảm giác trên người mình giống như bị cái loại X quang tấm mắt bốn phương tám hướng bắn tới, khiến cho thương tích đầy mình. Cậu ừ một tiếng, lại đưa thùng nước khoáng giao cho bạn học đứng cạnh mình, bước đến cạnh Tiếu Lang.

Tiếu Lang đối với mấy chữ "hoa hậu lớp" mà Cố Thuần đặt cho mình có chút khó chịu, bất quá cũng không rối rắm lâu lắm, bởi vì cậu thực sự rất mệt mỏi.

Vương Mân đưa tay, nhẹ nhàng khoác lấy bả vai Tiếu Lang, hỏi "Mệt lắm sao?"

Tiếu Lang gật đầu, Vương Mân liền thuận tay trượt xuống, nắm lấy cổ tay Tiếu Lang, tiếp đó quay lại nói với Cố Thuần "Tớ cùng cậu ấy về ký túc

https://thuviensach.vn

xá, ở đây vất vả các cậu.”

Cố Thuần bất đắc dĩ huy huy tay tạm biệt : đáng tiếc, mất đi một cái lao động hiệu suất cao…

Trở lại ký túc xá, Tiếu Lang lập tức bổ nhào lên giường mình.

“Rửa mặt rồi mới ngủ.” Vương Mân nhắc nhở.

Tiếu Lang không nghĩ động đậy tay chân một chút nào, nằm ì ra đấy, không lâu sau liền bắt đầu phát ra tiếng ngáy nhè nhẹ.

“…” Vương Mân nhẹ nhàng đứng dậy, cố gắng không gây ra tiếng động khép lại cửa ký túc xá, ra ngoài.

Không biết qua bao lâu, Tiếu Lang hoảng hốt mơ thấy có một con cún con đang liếm mặt mình, cậu đưa tay đuổi nó đi, tay lại bị cái gì đè xuống, nghiêng đầu muốn tránh khỏi, đầu lưỡi của cún con lại áp sát vào mặt mình. Tiếu Lang khó chịu hừ một tiếng, hơi hơi mở mi mắt ra.

Làm gì có con cún nào chứ, là Vương Mân đang cầm khăn ấm lau mặt cho mình…

Vương Mân thấy Tiếu Lang tỉnh lại, nói “Cậu ngủ đi, đừng nhúc nhích, tớ giúp cậu tẩy trang.”

Tiếu Lang “…??”

Vương Mân nói “Không tẩy trang mà ngủ như vậy, lát nữa mặt sẽ tèm lem ra hết, nào, nhắm mắt lại.”

Tiếu Lang nhắm mắt lại, cảm giác được khăn ấm rất nhẹ chà chà lên mi mắt mình, lúc khăn chạm vào da thịt, có một loại xúc cảm trơn trơn, cậu hỏi “Ông dùng cái gì tẩy vậy a?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Nước tẩy trang sức, mới nãy đi mượn của Liêu Tư Tinh.”

Tiếu Lang “Ồ…”

Lau xong, Vương Mân lại tẩy sạch khăn, dùng nước ấm giúp Tiếu Lang lau lại lần hai, Tiếu Lang một bộ cực kỳ hưởng thụ được người nào đó hầu hạ.

Vương Mân tẩy sạch khăn rồi, mới đứng dậy cởi chế phục màu đen trên người ra. Tiếu Lang lúc nãy ngủ được một giấc hơn mười phút, nên bây giờ không cảm giác mệt mỏi như ban đầu nữa, liền nằm trên giường nhìn Vương Mân.

“Vương Mân, tui phát hiện ông mặc chế phục màu đen như vậy nhìn đẹp trai ghê nha.” Tiếu Lang nheo nheo mắt cười.

Động tác trên tay Vương Mân khẽ dừng một chút, sau đó cởi ra quần vứt bừa trên giường, kéo kéo cổ áo sơ-mi trắng bên trong cho thoáng một chút, mới nói “Mặc không thoải mái chút nào.”

Tiếu Lang cụp mắt nhìn lại nữ trang trên người mình, đột nhiên tâm huyết dâng trào nói đùa một câu “Uy, tui mặc vậy thấy sao hả?”

Vương Mân nghiêng người nhìn, nói “Rất xinh đẹp.”

Tiếu Lang “Ho ho, đẹp hơn cả bạn gái của ông ha?”

“…” Vương Mân xoay người bước đến trước tủ quần áo treo bộ chế phục lên trên giá áo, trả lời bằng thanh âm có chút khó nghe “Ừ.”

Lần này Tiếu Lang không phát giác, gương mặt Vương Mân dường như lại đỏ.

Tiếu Lang “Nhưng là mặc vậy thật sự rất không thoải mái a…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân xoay người lại, thấy Tiếu Lang đang dùng tay nâng nâng "ngực" của mình, cố sức đẩy đẩy nó lên, vẻ mặt như rất khó chịu nhíu nhíu mày.

Tiếu Lang nói "Ông lại đây lát, giúp tui nghiên cứu coi thứ này làm sao cởi ra."

Vương Mân "…"

---

https://thuviensach.vn

Chương 19

Cậu tên là Tiếu Lang sao

☆ ☆ ☆

Vương Mân giúp Tiếu Lang tháo tóc giả xuống, nhìn đầu của Tiếu Lang phì một cái cười thành tiếng.

Tiếu Lang "Sao vậy?"

Nguyên bản mái tóc xù xù ngăn ngắn của Tiếu Lang bị khung tóc giả ép xuống khiến cho dẹp lép, tháo tóc giả xuống rồi nhìn có chút buồn cười.

Vương Mân đưa tay sờ sờ đầu Tiếu Lang, nói "Bị đè bẹp rồi, để tớ nhu nhu cho cậu."

Tiếu Lang nói "Mặc kệ đầu tóc đi, trước giúp tui cởi bra đã, khó chịu muốn chết."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang vừa dùng tay sờ sờ "ngực" của mình, vừa hưng trí bừng bừng khích trí tò mò của Vương Mân "Ông biết cái này là làm bằng cái gì không?"

Vương Mân "…Cái gì?"

Tiếu Lang đắc ý nói "Đây là đặt làm bằng silicon đó, nói cho ông biết nha, cái này cảm xúc không khác gì đồ thật đâu!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân đổ mồ hôi : làm sao cậu biết cái này với đồ thật giống nhau a…

Tiếu Lang nghĩ là Vương Mân không tin, liền cổ vũ nói “Muốn thử không? Mềm mại lắm, xúc cảm rất khá.”

Vương Mân “…”

Đám người Nhạc Bách Kiêu cùng Triệu Vu Kính lúc trở về ký túc xá tìm mỹ nhân, vừa đẩy cửa ra liền nhìn thấy một màn như thế này sờ sờ ra trước mắt : Vương Mân trên mặt mang theo biểu tình của ‘người suy tưởng’, một tay ôm lấy thắt lưng của Tiếu Lang, một tay đặt lên ngực trái của Tiếu Lang, bóp một cái, bóp một cái, bóp một cái…

Tiếu Lang cụp lông mi, khóe miệng cong một nụ cười, trên má trái có một lúm đồng tiền nhàn nhạt, nhìn thực sự mê người muốn chết.

Tình cảnh này muốn có bao nhiêu quỷ dị liền có bấy nhiêu quỷ dị, muốn có bao nhiêu tục liền có bấy nhiêu tục.

Triệu Vu Kính nháy mắt gào lên “Các ngươi đang làm cái gì!!”

Vương Mân sắc mặt khẽ biến, thu hồi tay lại, hơi hơi xấu hổ nhìn về phía bọn họ.

Sau khi tẩy trang, tháo tóc giả, giá trị sát thương của Tiếu Lang tựa hồ giảm xuống không ít, Triệu Vu Kính ồn ào nhào tới “Tui cũng muốn sờ, tui cũng muốn sờ!” nói dứt lời không đợi Tiếu Lang phản kháng, Triệu Vu Kính liền bắt đầu chụp lấy ngực cậu “Mềm thiệt nha, lại co dãn nữa na… Hé hé hé hé…”

Nhạc Bách Kiêu, Phương Húc cũng ồn ào xáp lại gần vây lấy Tiếu Lang, ngươi nhéo một cái ta bóp một phen, Tiếu Lang ban đầu còn có chút kháng

https://thuviensach.vn

cự, sau lại bị sờ bị soạng cũng không thấy có gì, chung quy cũng không phải ngực mình, chả có cảm giác gì hết.

Sau đó, Cố Thuần trở lại.

Cậu chàng đứng ở cửa ký túc xá, gương mặt 囧囧 nhìn đám sắc lang cùng lớp giở trò với Tiếu Lang. Mà Tiếu Lang thì lại hưng trí dạt dào nhìn bên này một cái, ngó bên kia một cái, thỉnh thoảng lại nói "Sao hả, rất đã đúng hông?"

"…" Cố Thuần lệ rơi đầy mặt.

Lúc này, một nam sinh A đột nhiên vươn tay sờ xuống phía dưới, Tiếu Lang kinh hô "Uy, ông sờ ở đâu vậy!"

Nam sinh A cười gian, nói "Đúng là khó tin nha, bộ dáng ông hồi sáng vậy, hóa ra cũng có súng…"

Tiếu Lang "Thao, rút móng heo của ông lại mau!"

Nam sinh B sờ sờ cằm, ý dâm nói "Hề hề, nhân yêu trong truyền thuyết cũng là như vậy nhỉ?"

Nam sinh C D E cũng vươn ma trảo "Tui cũng muốn sờ thử!!!"

Tiếu Lang "Âu!! Đau a!… A…"

Cố Thuần "…"

Tiếu Lang bị khi dễ mà gào rú liên hồi, rốt cuộc nhịn không được vươn tay ra xin người nào đó giúp đỡ "Vương Mân~ Vương Mân cứu mạng… A…"

Vương Mân "…" tự làm bậy không thể sống!

https://thuviensach.vn

Từng tên từng tên, mỗi tên một bàn tay dễ dàng đẩy ra, Vương Mân nói "Được rồi đừng ghẹo cậu ấy nữa, để cậu ấy nghỉ ngơi một lát."

Ánh mắt mọi người tựa như tiểu lý phi đao pặc pặc pặc bắn sang, là đứa nào bày đầu ra hả!

Vương Mân "…"

"Các đồng chí!!!" lớp trưởng Cố Thuần đúng lúc ra mặt "Trận đấu buổi chiều một lát nữa thôi là bắt đầu rồi a, mọi người đã ăn cơm trưa hay chưa?"

"Vẫn chưa ăn, đói chết rồi đây…"

Cố Thuần "Vậy đi thôi, chúng ta cùng nhau mở cái tiệc ăn mừng, nghe nói hồi sáng ấn tượng của ban giám khảo đối với biểu hiện của chúng ta rất là tốt lắm na!"

"Woo~ woo~~ Cố lên cố lên! Đi ăn cơm đi ăn cơm!!"

☆ ☆ ☆

Mọi người nối đuôi đi theo Cố Thuần ra ngoài, Tiếu Lang đáng thương hề hề cuộn mình nằm trên giường kéo kéo vớ da đã bị xé rách te tua "Hu hu hu…"

Vương Mân ngồi ở cạnh giường, giúp Tiếu Lang cởi bỏ mấy cái nút cài váy ở bên hông, Tiếu Lang có chút khó chịu vặn vẹo tới lui, sau đó lại lột áo xuống cố sức kéo ra.

"Hóa ra cái âu phục mini này là trang phục cưỡi ngựa a…" Tiếu Lang cầm áo lên nhìn nhìn, phát hiện cái nút ở vị trí ngay ngực bị ma trảo của đám sắc ma lúc nãy làm rớt đâu mất tiêu "Nút rớt mất rồi, làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Đính lại thôi.”

Tiếu Lang trừng to hai mắt “Ông biết đính nút áo sao?”

Vương Mân “Không biết.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Trang phục này là của đám nhỏ Nhan Ny hả?”

“Ừ, chính là cái túi to mà mấy nhỏ cầm theo trên tay lúc lại đây đó, bên trong quá trời quần áo luôn, mấy nhỏ đó thay nhau thử trên người tui tới lui mấy bận mới chọn ra được bộ này để mặc…” Tiếu Lang nghĩ thầm : lúc đó đám nữ sinh kia là chính mắt trông thấy Vương Mân đi cùng mình về ký túc xá, mấy chuyện như chơi trò bạo lực xé quần áo này kia, không có gì mà đám yêu nữ đó không tưởng tượng ra được a… Liền khẩn trương nói “Nút áo nhất định phải đính lại a, cả vớ da nữa! Nếu không mấy nhỏ đó chắc chắn sẽ hiểu bậy bạ!”

Khóe mắt Vương Mân co giật một cái, nhìn Tiểu Lang trước mặt mình, áo thì nhăn nhăn nhúm nhúm, ngực thì bên cao bên thấp, vớ da trên chân nửa cởi nửa còn, lại còn mặc quần lót kiểu nữ nữa… trong nháy mắt cảm thấy máu vọt lên não muốn sung huyết….

“Ông…” Tiếu Lang tò mò nhìn Vương Mân, ánh mắt chớp chớp, trang điểm tinh xảo trên mặt đã bị tẩy đi hết, chỉ còn lưu lại màu da mang bản sắc vốn có của thiếu niên, mang theo một loại hấp dẫn tự nhiên.

Vương Mân hai tai đỏ ửng lên, cụp mắt xuống nói “Cậu kéo mền lên đắp trước đi.

Hai mắt Tiếu Lang xoay vòng vòng, sau đó giống như là phát hiện cái gì mới lạ để chơi vậy, “đinh” một tiếng lóe lên trong đầu, nhìn Vương Mân cười gian “Hê hê hê~”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Tiểu Lang nhẹ nhàng khẽ cong chân lên, kéo gần lại cự ly với thiếu niên trước mắt mình, ngoắc ngoắc ngón tay.

Vương Mân lập tức giơ tay lên che lại môi mình, ánh mắt có chút mơ hồ không cố định, tựa như đây là động tác theo bản năng để giả vờ bày ra một bộ bình tĩnh.

Nụ cười trên mặt Tiểu Lang càng lúc càng gian trá, cậu chớp chớp hai mắt, ánh mắt lộ ra một tia giảo hoạt, sau đó hai tay nhanh chóng đưa ra hướng về phía hạ thân của Vương Mân…

"Ha ha ha ha! Ha ha ha ha ha!!!" lập tức vang lên một trận cười càn rỡ không dứt.

"…" Vương Mân không nói gì túm lấy tay của Tiểu Lang, đẩy nó cách khỏi đũng quần của mình.

Tiểu Lang cười đến mức sặc khí, cả người cong lại nằm úp trên giường, hai tay kịch liệt đập lấy giường "Ha ha ha ông cư nhiên "đứng dậy"… Ha ha ha ha ha…"

"…" Vương Mân một tay phòng hờ cầm lấy cổ tay Tiểu Lang, ngăn ngừa người nào đó bất ngờ đánh lén.

Thiếu niên cười đến cả gương mặt đỏ bừng, ánh mắt loan loan, hai mắt nhấp nháy nước mắt, phản chiếu ánh sáng lấp lánh. Ánh mắt của Vương Mân chợt biến đổi, hành động vượt nhanh hơn ý thức, đưa thiếu niên đè áp dưới người mình… Hai đầu gối kẹp lấy hai chân thiếu niên, tay kia nhanh chóng lần xuống dưới, ăn miếng trả miếng cầm lấy chỗ yếu hại của đối phương…

https://thuviensach.vn

“Ây da!” Tiếu Lang bật cả người dậy, kinh hoàng lui về phía sau, nhưng là cả người bị ai đó áp thật sự chặt chẽ, nào có chỗ để lui lại.

Vương Mân giở trò xấu dùng lực xoa bóp thứ trong tay vẫn còn chưa phát dục hoàn toàn kia, thanh âm có phần khàn khàn hỏi “Vui lắm sao?”

Một tay vẫn còn tự do của Tiếu Lang lập tức chặn lại động tác của Vương Mân, lại bị Vương Mân hết sức thoải mái khóa lên đỉnh đầu, sau đó lại tiếp tục mặt không chút biến sắt mà trêu ghẹo tiểu JJ của Tiếu Lang.

Thân thể thiếu niên không chịu đựng được khiêu khích, rất nhanh liền nổi lên phản ứng. Tiếu Lang thở hổn hển, giãy dụa cơ thể ý đồ muốn bỏ chạy, Vương Mân lại dùng thêm lực đạo tay, nhướng mày hỏi “Còn chơi nữa hay không?”

Tiếu Lang “…”

“A…” một cái ma xát thật mạnh khiến Tiếu Lang hô lên thành tiếng, sợ tới mức lập tức buông lời cầu xin “Không chơi không chơi!”

Vương Mân khẽ hừ một tiếng, nhưng cũng không buông thiếu niên ra, ngược lại cúi người xuống, áp sát người mình lên thân thể thiếu niên. Hai người chóp mũi chạm chóp mũi, ánh mắt đối với ánh mắt, sau đó, Vương Mân chậm rãi nói ra hai chữ “Yêu tinh.”

Tiếu Lang ngẩn ra, chỉ cảm giác máu của toàn thân cơ thể đang hướng về một chỗ mà lao đến, sau đó, yếu hại của mình ở trên tay đối phương khe khẽ nảy lên…

Vương Mân cảm giác được điều này, rất khẽ rất khẽ nở nụ cười, hơi hơi thả lỏng Tiếu Lang ra.

Người nào đó bị Vương Mân gọi là yêu tinh được thả ra rồi, lập tức dùng tay che chắn lại “thằng em” của mình, bị một loại cảm xúc phức tạp

https://thuviensach.vn

vừa sợ, vừa tức lại vừa thẹn thùng bao phủ, hướng về phía Vương Mân đang thay quần áo rống lên một tiếng "Uy!"

Vương Mân hết sức ung dung xoay lại nhìn Tiếu Lang, lên tiếng trả lời "Hử?"

"…" Tiếu Lang tựa như một trái bóng xì hơi, buồn bực hỏi "Mấy giờ rồi?"

"Sắp một giờ rồi, cậu không nghỉ ngơi thêm một lát nữa sao? Buổi chiều hôm nay không có trận đấu của cậu."

Tiếu Lang nằm ở trên giường thêm một lúc nữa, có thể là bởi vì lúc nãy đùa giỡn ầm ĩ quá… hiện tại lại cảm thấy không chút nào buồn ngủ. Thay đổi nội y lẫn đồ lót xong, lại mặc vào một thân y phục vận động, soi soi mình trong gương, thoạt nhìn nhẹ nhàng khoan khoái lại thoải mái, Tiếu Lang trong lòng cảm thấy quả nhiên vẫn là bản sắc vốn có đẹp hơn nhiều!

☆ ☆ ☆

Một giờ, cậu cùng Vương Mân song song đi xuống lầu, đến sân thể dục tập họp. Cố Thuần điểm danh một chút, hỏi Tiếu Lang "Đại công thần của lớp Tiếu Lang, ngài nghỉ ngơi đủ rồi sao?"

Tiếu Lang đắc ý nói "Tiểu gia sinh mệnh rất cứng cỏi!"

Mấy tên nam sinh trong lớp vòng quanh Tiếu Lang chuyển tới lui vài lượt, nhìn một hồi, cảm thấy lúc này lực hấp dẫn không thể nào bì được với "mỹ nữ" hồi sáng, đa phần có chút thất vọng, chậc lưỡi rời đi.

Buổi chiều Vương Mân có trận đấu bóng rổ, Tiếu Lang liền đi theo nhìn.

Đại hội thể thao đúng là đại hội thể thao, hoành tráng cực kỳ, mấy giờ học thể dục không đáng là gì so với nó!

https://thuviensach.vn

Lúc đến sân bóng, Tiếu Lang liền phát hiện khán giả rất nhiều, toàn bộ học sinh các lớp, đa phần là những người không có trận đấu đều đến đây xem bóng rổ.

Thi đấu tách ra ba niên cấp so tài với nhau. Năm nhất mười lớp lần lượt đấu với nhau, năm lớp thắng sẽ tiến vào vòng sau. Vào vòng sau có một lớp sẽ được bốc thăm ngẫu nhiên không cần đấu, bốn lớp còn lại thi đấu với nhau, cộng thêm một lớp được miễn đấu, ba lớp sẽ tranh với nhau đệ nhất.

Thi đấu bóng rổ bắt đầu từ ngày đầu tiên, liên tục cho đến chiều thứ năm mới có thể phân ra thắng bại thứ hạng. Khoảng cách thời gian ở ngày đầu tiên là căng thẳng nhất, bốn mươi phút một trận đấu loại. Lớp của Tiếu Lang bốc thăm ngẫu nhiên, vị trí là trận đấu cuối cùng, đối thủ là C8 năm nhất, bắt đầu vào lúc buổi chiều 4 : 50.

Trận đấu đầu tiên là lớp ưu tú đấu với C7, lớp ưu tú thắng. Trận thứ hai là cái lớp tập trung khá nhiều bạn học thời sơ trung của Cố Thuần, C2, đối thủ là C4. Kết quả C2 thắng.

Trận đấu thứ ba là lớp thực nghiệm đấu vơi C5, Tiếu Lang lại nhìn thấy cái tên đẹp trai làm người dẫn đầu của C5, người nọ tựa hồ là chủ lực của lớp, một đám nữ sinh ở bên cạnh hô to tên của hắn "Ứng Trì! Ứng Trì! Ứng Trì…"

Tiếu Lang hỏi Vương Mân "Uy, cái tên Ứng Trì kia sao nghe quen tai quá vậy, có phải là cái tên mà lần trước lúc chúng ta ngồi ăn ở căn-tin Lý Siêu Kiện từng nhắc tới không?"

Vương Mân "Ừ, hồi sơ trung thi đấu tớ có từng cùng tên đó đấu với nhau."

Tiếu Lang "Ồ, tui nhớ ra rồi! Hình như là trường tên đó thua trường ông phải không?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân "Đúng rồi, bất quá lúc đó trường tớ thắng hiểm, chỉ hơn được hai điểm. Tên kia thực lực rất mạnh, là một cao thủ ghi điểm, nếu không phải đội tụi tớ lúc đó phối hợp tốt, rất có khả năng người thua là trường tụi tớ."

Vương Mân nói xong, bên kia lại vang đến tiếng hét chói tai như muốn lật tung nóc nhà của đám nữ sinh, hóa ra cái tên Ứng Trì kia vừa mới tung một cú ném xa 3 điểm, điểm số của C5 đã muốn bỏ xa điểm của lớp thực nghiệm 30 điểm. Cuối cùng lớp thực nghiệm bị C5 đánh cho te tua tơi tả, kết cục thảm bại.

Có nữ sinh cầm khăn lau mặt cùng nước suối đến đưa cho Ứng Trì, tên nọ lau mồ hôi trên người, sau đó vắt khăn lên cổ, mở chai nước ra ngửa đầu liền uống. Tư thế phô bày ra một loạt đường cong xinh đẹp của cơ thể, mồ hôi chậm rãi trượt dài trên cánh tay với cơ bắp rắn chắc, dưới ánh mặt trời của ngày mùa thu có chút lấp lánh lấp lánh.

Trong đầu Tiếu Lang lập tức hiện lên hình ảnh của cao thủ Rukawa Kaede trong Slam Dunk, nhất thời hai mắt như toát ra ngôi sao lấp lánh chằm chằm nhìn vào đối phương, cảm khái "Thao, thiệt mẹ bà nó đẹp trai a~"

Mới vừa nói dứt lời, Ứng Trì tựa như có cảm ứng tinh thần vậy, xoay người nhìn sang về phía Tiếu Lang cùng Vương Mân, lúc bắt gặp Vương Mân đứng bên đây, tầm mắt thoáng dừng lại một chút, sau đó hướng về phía bên này khẽ khẽ gật đầu một cái, Vương Mân cũng đáp lễ hướng về phía bên kia cười cười.

A, Ứng Trì lúc đó coi như là thua trong tay Vương Mân đúng không ta! Vậy hai người họ chắc chắn là có quen biết rồi!

Tiếu Lang lại bắt đầu tiếp tục kích động suy nghĩ miên man, cái gì kỳ phùng địch thủ, đao kiếm quang ảnh rồi chung cực quyết đấu, một mất một

https://thuviensach.vn

còn…

Đúng lúc đó, tầm mắt của Ứng Trì chợt dời đi, sau đó dừng lại ở trên người Tiếu Lang đứng bên cạnh Vương Mân, sau đó, khóe miệng dần dần gợn lên, nhìn cậu cười cười.

Tiếu Lang "…"

Thao, quả nhiên là anh đẹp trai a! Đẹp chết người! Làm nam nhân nên giống như người này vậy, lúc nào cũng phải ý chí sục sôi, nơi nơi phóng điện!

☆ ☆ ☆

Trận đấu thứ tư, C3 đấu với C6, Vương Mân nhìn được nửa trận phải bắt đầu làm nóng người, Tiếu Lang một mình ngồi trên khán đài, cầm một chai thức uống dành cho vận động viên, nhìn nhìn, đột nhiên bên cạnh chỗ ngồi của Vương Mân có ai đó ngồi xuống.

Tiếu Lang sửng sốt, quay đầu lại nhìn.

"…"

Anh đẹp trai lúc này đã đổi quần áo, tóc trên trán ướt sũng dính lại với nhau, có vẻ như vừa mới rửa mặt.

Ứng Trì nhìn nhìn Tiếu Lang, hỏi "Cậu là lớp C1 đúng không?"

"Ờ…" Tiếu Lang nói "Ông tìm Vương Mân hả? Ổng đi làm nóng người rồi."

Ứng Trì uống một chút nước, nói "Không, tớ ngồi chỗ này, lát nữa xem trận đấu lớp các cậu."

https://thuviensach.vn

“Ồ.” Tiếu Lang ngoài mặt không chút phản ứng gì, nội tâm lại lệ tuôn như suối : anh đẹp trai à, đồng chí à, đừng ngồi chỗ này có được không a, tui áp lực rất lớp a! Bị ngươi ngồi bên cạnh thành ra lão tử biến thành không khí, không có cảm giác tồn tại a!

Ứng Trì trầm mặc một hồi lâu, mở miệng hỏi “Cậu… tên là Tiếu Lang sao?”

Tiếu Lang : a, ta đây nổi danh tới thế sao? Chẳng lẽ tên này là nhận ra ta sao? = 口 = không thể nào! Nữ trang cùng nam trang khác biệt vẫn là rất lớn a!

Tiếu Lang cực kỳ bình thản trả lời “Không phải.”

Ứng Trì “…”

Tiếu Lang “A nha, mấy đứa bạn lớp tui tới rồi, tui đi trước hén, bái bai~~~”

Ứng Trì “…”

Ở cách đó xa xa, quả thật là có một vài tên lớp C1 lục tục kéo tới, bởi vì hết trận này đến trận sau là trận đấu của lớp mình, Tiếu Lang khom người chạy đến chỗ Phương Húc cùng Nhạc Bách Kiêu, hưng phấn hô lên “Mấy ông tới rồi!”

Phương Húc “Tiểu Long Nhân, trận đấu bắt đầu hay chưa?”

Tiếu Lang “Vẫn chưa tới, trận thứ tư vẫn đang diễn ra.”

Nhạc Bách Kiêu nhìn chung quanh một vòng, nói “Người quá trời a, có chỗ ngồi không?”

Tiếu Lang liên tục gật đầu “Có có!”

https://thuviensach.vn

Cậu đang tính mang hai tên này hướng về nơi khác kiếm chỗ ngồi, Nhạc Bách Kiêu tinh mắt liền lập tức phát hiện, xung quanh chỗ ngồi của Ứng Trì rất nhiều chỗ trống "Bên kia trống không có ai ngồi đâu, lại chính diện nhìn thẳng xuống sân bóng, qua kia ngồi đi!" Nói xong, không thèm để ý Tiếu Lang lôi kéo mình, hướng về phía Ứng Trì chạy qua.

"…" Ngươi cái đồ đầu heo! Không phát hiện bên cạnh tên kia không ai dám ngồi sao? Chỉ có thằng ngốc mới dám ngồi bên cạnh người so với mình đẹp trai lại nổi bật hơn a! Tiếu Lang rất là rối rắm, không chút tình nguyện đi theo sau lưng bọn họ, ngồi xuống ở vị trí chệch về bên phải phía sau Ứng Trì.

Phương Húc an tọa rồi, hỏi "Tiểu Long Nhân, Vương Mân nhà cậu đâu?"

Tiếu Lang "Cái gì chứ, Vương Mân nhà tui hồi nào?"

Phương Húc cười ha ha nói "Mỗi ngày đều gặp hai thằng nhà ngươi dính cùng một chỗ với nhau, không phải nhà ông vậy nhà ai? Hay là ông là của nhà Vương Mân?"

Tiếu Lang "Xời~ hâm mộ hai ta cảm tình tốt sao? Ông cũng có thể kéo Triệu Tiểu Quy dính với mình a~"

Phương Húc "…"

Nhạc Bách Kiêu đưa chân lên ngồi bắt chéo, tùy ý cảm khái nói "Ai, Cố Thuần nhà tớ a, cả một tuần lễ nay không cùng tớ đi tự học, trưởng lớp đúng là cái nghề nghiệp vạn ác mà!"

Tiếu Lang + Phương Húc "…"

Một lát sau nữa, mấy đứa bạn học trong lớp cũng lục tục kéo tới, cả trai lẫn gái lũ lượt một đám, vừa bắt gặp Tiếu Lang, theo bản năng lấy Tiếu

https://thuviensach.vn

Lang làm trung tâm hướng về phía bên này tụ tập lại.

“Ồ, Tiểu Long Nhân! Mấy người lại sớm vậy?”

“Đám Vương Mân đâu rồi? Trận đấu bắt đầu chưa?”

“Đi làm nóng người rồi, chưa bắt đầu, còn hơn mười phút nữa.”

“Chậc chậc, C3 sắp thua rồi! Mấy trận trước thế nào a?”

“Lớp ưu tú, lớp C2, lớp C5 thắng.”

“Ồ, vậy lớp chúng ta xong trận này rồi, trận sau nữa liền tranh thủ xử luôn đám ưu tú luôn!”

“Ho ho ho ho C1 tất thắng!”

“Anh đẹp trai này, có thể nhích sang bên cạnh ngồi nhường chỗ lại cho tụi này không, tụi này không có chỗ ngồi.”

Ứng Trì “…”

https://thuviensach.vn

Chương 20

Tung cậu ta lên

☆ ☆ ☆

Bốn giờ bốn mươi lăm phút, năm tên nam sinh đại biểu cho lớp C1 Vương Mân, Dương Sùng Kiệt, Triệu Vu Kính… đồng loạt mạnh ai nấy tự làm nóng người rồi bắt đầu bước vào sân, đúng bốn giờ năm mươi phút, trận đấu chính thức bắt đầu.

Một phút đồng hồ sau khi trận đấu mở màn, ủy viên thể dục Dương Sùng Kiệt một cú ba bước lên rổ đưa bóng vào ghi được hai điểm, khiến cho cả đám học sinh C1 la hét chói tai hoan hô ăn mừng, trong khi trận đấu diễn ra, đám Triệu Vu Kính, Trình Hoa cũng lần lượt đưa bóng vào rổ mấy lần, trận đấu được hai mươi phút, lên tới cao trào khi tỷ số giữa C1 so với C6 hơn nhau 15 điểm, chiến thắng của lớp C1 lúc này coi như đã là nắm chắc trong tay rồi.

Chung quy đây cũng chỉ là trận đấu của đám học trung học mà thôi, một trận bình quân có thể ghi được 50 điểm cũng tương đối coi như khá rồi, hiện tại trận đấu chỉ mới diễn ra được một phần hai thời gian, tỷ số đã là 38 : 23, cầu thủ của C6 lúc này hầu hết đều trở nên nản lòng ủ rũ, cũng không có nhiệt huyết tiếp tục chơi nữa.

Mặc dù là vậy, nhưng Tiếu Lang lại cảm thấy thật rất là không thích nha, bởi vì từ lúc mở màn tới giờ Vương Mân vẫn còn chưa vào rổ được quả nào đâu!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang có chút buồn bực nói “Vương Mân tại sao không vào được quả nào hết vậy?” Tên này đang làm cái gì vậy? Căn bản không có cách nào so với Ứng Trì a!!

Phương Húc ở bên cạnh nghe lời này, nói lại “Cậu ngốc vậy, Vương Mân là hậu vệ mà, cậu không thấy bóng của mấy tên khác hầu như đều do cậu ta chuyền qua sao?”

“Ồ.” Tiếu Lang hỏi lại “Vậy hậu vệ không thể ném rổ sao? Ổng ném rổ cũng chuẩn lắm na…”

Nhạc Bách Kiêu chậc một tiếng chen vào “Chắc đang bảo toàn thực lực không chừng.”

Phương Húc “Cũng phải, dù gì giờ thắng là cái chắc rồi, nếu như ngày mai hên được vào thẳng vẫn là phải tiếp tục thi đấu, ngó xem tụi C5 phái người lại dò thám nhiều quá chừng kìa, tớ thấy vẫn là khiêm tốn chút tốt hơn, miễn cho ngày mai vừa vào trận Vương Mân đã bị phái người kèm.”

Nghe Phương Húc giải thích một trận rồi, Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy được tên nhóc Vương Mân này thật sự rất rất là âm hiểm a… Ầy, là thông minh! Ứng Trì lần trước thua trên tay Vương Mân, nhất định là bị người này cho vào bẫy, khó trách tới giờ này mà người ta vẫn nhớ mãi không quên mối thù xưa, đặc biệt lưu lại đây ngồi nhìn chăm chú như thế!

Kết quả trận đấu tất nhiên là C1 dành chiến thắng, tất cả mọi người đều rất hưng phấn, hi hi ha ha tụ thành một đám kéo nhau đi căn-tin ăn cơm.

Sau khi đại hội thể thao kết thúc, kết quả bình chọn lớp xuất sắc nhất là dựa trên tổng số điểm ghi được của từng lớp, diễu hành vào sân xuất sắc nhất có thể lấy được 100 điểm, hạng nhì được 80 điểm, còn lại đều được 60 điểm.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra, với tất cả loại hình thi đấu mà học sinh tham gia đạt được giải nhất sẽ lấy được 15 điểm, hạng nhì được 10 điểm, hạng 3 được 5 điểm, mà người đạt hạng chót lại bị trừ đi 5 điểm.

Kết quả thi đấu của tất cả các hạng mục cùng với bảng xếp hạng tạm thời của các lớp đều sẽ được dán ở bảng thông báo đặt ở sân thể dục vào đúng bảy giờ sau khi trận đấu cuối cùng của ngày hôm đó chấm dứt.

Tất cả các học sinh sau khi ăn uống xong xuôi đều lũ lượt kéo nhau đến bảng thông báo xem kết quả, vừa nhìn, liền phát hiện C1 vậy mà đang đứng ở hạng nhất!!

Hóa ra lúc ban sáng diễu hành tiến vào sân, lớp bọn họ đoạt được giải đội ngũ xuất sắc nhất toàn năm nhất, mà buổi chiều thi đấu ném tạ, C1 lại có một tên tổ nam sinh đạt được hạng 2, bên đám nữ chạy 1,000m về thứ 3, hơn nữa lại thêm đội bóng rổ trận đấu thứ nhất ở vòng loại thi đấu xuất sắc đạt thêm được 10 điểm, hiện tại tổng điểm là 125, bỏ xa vị trí thứ hai là C5 đến 35 điểm.

C5 chính là lớp của anh đẹp trai Ứng Trì, lớp bọn họ diễu hành nghi thức lấy được hạng 3, chỉ mỗi cái này thôi đã kém C1 những 40 điểm.

Vừa mở đầu đã thắng đậm như vậy, cả lớp kích động la hét reo hò loạn cả lên! Nhất tề cả đám túm lấy Tiếu Lang muốn tung hứng cậu, đang kéo tới kéo lui chưa kịp tung, chợt nghe thấy bên cạnh có người nói “Cho hỏi mấy bạn là lớp C1 năm nhất phải không?”

Mọi người nhìn lại, người hỏi là hai nữ sinh, gương mặt cũng khá xinh xắn, bất quá kiểu này… hình như là đàn chị?

Một người lên tiếng “Phải a, có chuyện gì sao?”

Nữ sinh vừa mới lên tiếng hỏi mỉm cười lễ độ, nói “Chào mọi người, tụi này là đội lễ nghi của trường, buổi sáng hôm nay có trông thấy lớp các bạn

https://thuviensach.vn

diễu hành vào sân, thực sự rất rung động! Nhất là bạn dẫn đầu lớp các bạn, tụi này muốn thay mặt trường mời cô ấy vào đội lễ nghi, đáng tiếc là tụi này tìm hơn nửa ngày đều không tìm được cô ấy…”

Một đám người vừa nghe một nửa, đã bên này “ha ha” một tiếng bên kia “ha ha” hai tiếng, thật sự là nhịn không được, toàn bộ đều bật ra mà cười.

Tiếu Lang bởi vì không cảm thấy việc này có gì “quái dị”, thành ra cũng hùa theo “ha ha ha ha” lên một cách gượng gạo —— mợ nó cái gì đội lễ nghi, ta đây không thèm ba lần bốn lượt giả gái xuất hiện đâu!

Mọi người nhìn sang Tiếu Lang một bộ ngoài cười nhưng trong lòng không cười, càng cảm thấy buồn cười dữ dội, có mấy tên thậm chí còn ôm bụng khom lưng hả họng cười, thực sự rất khoa trương. Mấy nữ sinh đàn chị hai mắt nhìn nhau, hoàn toàn không biết mình đã nói cái gì… đến mức khiến cho đám đàn em này cười tới vui vẻ như vậy.

Vương Mân từ đầu tới giờ vẫn luôn im lặng đột nhiên lên tiếng “Đàn chị, người dẫn đầu của lớp tụi này là vũ khí bí mật, sẽ không vào đội lễ nghi đâu.”

Mọi người vừa nghe lời này, lập tức phụ họa lấp liếm “Đúng đó đúng đó, ‘nàng’ rất là thần bí nha, sẽ không tùy tiện xuất đầu lộ diện ra cho người khác gặp đâu!”

Tiếu Lang “…”

Đàn chị “…”

Hai đàn chị phẫn nộ rời đi, mọi người lại bắt đầu chọc ghẹo Tiếu Lang “Ai, Tiểu Long Nhân nha~ Giờ cậu thành bảo bối của lớp chúng ta rồi~”

“Không cần lo lắng quá hen, tụi này sẽ bảo vệ cậu thiệt là cẩn thận ~”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang rơi lệ đầy mặt : vậy thì tại sao đến thời điểm mấu chốt lại cảm giác giống như bị người một nhà bán đứng vậy a?

Cả đám C1 vui vẻ cười hi hi ha ha rời đi, lưu lại vài tên nam sinh C5 vẫn còn đứng bên cạnh bảng thông báo, nam số 1 rối rắm nói "Bọn nó coi tụi mình như không khí sao ta?"

Nam số 2 thờ dài "Hạng 2 mà cảm giác tồn tại thiệt là thấp quá xá a…"

Ứng Trì "…"

☆ ☆ ☆

Ngày thứ ba, lịch thi đấu có hơi đầy, Tiếu Lang cùng Vương Mân buổi sáng đều có trận đấu, Tiếu Lang là nhảy xa, còn Vương Mân thì chạy 100m. Bởi vì sân thi đấu điền và kinh không giống nhau, cho nên thời gian bắt đầu trận đấu của cả hai không chênh lệch bao nhiêu.

Chín giờ đúng, loa phát thanh thông báo các tuyển thủ chạy 100m tập họp, tiếp theo đó, tuyển thủ nhảy xa cũng đến giờ tập họp. Tiếu Lang chỉ phải đành cùng Vương Mân tách ra, cùng một bạn học trong lớp không thân lắm cũng đăng ký nhảy xa chạy đến bãi cát điểm danh.

Nam sinh nọ vóc dáng khá thấp bé, tên là Sử Lệ, cũng chính là nam sinh mà Dương Sùng Kiệt tìm cho Trình Hoa làm hợp tác thi đấu cõng người chạy 100m.

Điểm danh xong rồi, giáo viên trọng tài tuyên bố quy tắc thi đấu, toàn khối tổng cộng 20 tuyển thủ, mỗi người nhảy ba lần, lấy thành tích nhảy xa nhất làm kết quả, sau đó chọn ra ba người xếp hạng cao nhất, rồi mới ba người xếp hạng cao nhất thi đấu với nhau, cũng là nhảy ba lượt, định ra xếp nhất nhì tam.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nắm chặt thời gian đứng ở gần đó vận động cổ tay cổ chân, lại nhảy ếch vài cái để làm nóng cơ thể.

Đến phiên Tiếu Lang nhảy thì, cậu thoải mái chạy lấy đà, nhảy bật, tung người lên cao, rơi xuống đất… thành tích so với mọi người cũng không chênh lệch nhiều lắm thì phải?

Lần nhảy thứ hai, Tiếu Lang rốt cuộc tìm được cảm giác, cự ly đặt chân chạm đất so với lần nhảy đầu tiên hơn kém nhau khoảng một chiếc giày.

Giáo viên trọng tài "Ồ~" một tiếng, lại nhìn thước đo "6.0 mét! Không tệ a, nhảy lại một lần nữa!"

Tiếu Lang tung tăng chạy trở về điểm lấy đà, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, chuẩn bị thật tốt mới bước vài bước tiến lên bắt đầu, dùng sức đong đưa cánh tay, nhìn kỹ bàn đạp nhảy lấy đà, tung người lên…

A, cảm giác lần này xa hơn lần thứ hai không phải một ít nha~

Trọng tài "Đạp vạch rồi! Lần nhảy này coi như không hợp lệ."

Tiếu Lang "…" hu hu hu…

Tiếu Lang sụp đầu, ngồi xổm một bên xem người khác thi đấu, có một tên ngốc của lớp C3 lần nhảy đầu tiên chỉ được hơn 3.0 mét một chút xíu, không bằng được một nửa so với mình, Tiếu Lang "ha" một tiếng, len lén cười trộm, khiến cho nam sinh nọ tức giận đến đỏ bừng cả mặt, quay lại cáo trạng "Trọng tài, bạn kia quấy rối em!"

Trọng tài trừng mắt liếc nhìn Tiếu Lang một cái, mới cười nói "Em đi ra đằng sau ngồi đi."

Tiếu Lang lè lưỡi đứng lên chạy về phía sau, vừa chạy vừa trù cho tên kia nhảy hụt, kết quả nam sinh nọ nhảy lần hai lẫn lần ba đều là đạp phải

https://thuviensach.vn

vạch mức.

Nhìn thấy người nọ suy sụp ủ rũ trở lại, Tiếu Lang cười hì hì, hướng về phía cậu ta làm cái mặt quỷ.

"…"

Lúc này, phía bên đường chạy chợt vang lên tiếng súng báo hiệu xuất phát, lập tức tiếp theo đó, một trận "cố lên" vang đến khí thế ngất trời, thi chạy 100m bắt đầu!

Hơn mười giây sau, lại vang lên tiếng hoan hô của đám học sinh đứng bên đó, Tiếu Lang cảm giác như nghe thấy thanh âm của đám bạn học lớp mình, cậu nhón nhón chân hướng qua phía bên đường chạy nhìn xem thử, nhưng vây quanh đường chạy toàn bộ đều là tường người, cái gì cũng không thấy được, không biết Vương Mân chạy được hạng mấy nữa…

Tiếu Lang lại nhìn về phía bên này, thi đấu diễn ra mới hơn phân nửa, thành tích 6m muốn vào ba hạng đầu có phần không bảo đảm lắm, nhưng ít ra sẽ không hạng bét nhỉ? Sử Lệ nhảy xa nhất cũng có 5,4m a…

Tiếu Lang trong lòng ngứa ngáy gần chết, nôn nóng muốn biết thành tích của Vương Mân, thế là có chút chộn rộn không yên đi qua đi lại trước mặt thầy trọng tài, giáo viên nọ cho là cậu đang sốt ruột muốn biết thứ hạng của mình, cầm danh sách trên tay nhìn một chút, trấn an một câu "Đừng có vội, hiện tại em đang xếp thứ ba, để xem 7 em sau có người nào nhảy xa hơn em không."

Tiếu Lang "…"

Sử Lệ đứng bên cạnh hai mắt sùng bái nhìn Tiếu Lang, chớp mấy cái nói "Vào ba hạng đầu ít nhất cũng có được 5 điểm! Nhờ vào cậu hết đó!!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lúc này chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi xổm xuống, tiếp tục chờ, còn 6 người… còn 5 người… 4 người… Má ơi, tại sao toàn là gần xịt vậy nè!

Sử Lệ giống như nhìn ra được nghi hoặc trong mắt Tiếu Lang, bèn giải thích "Nhảy cao nhảy xa, cả ném tạ nữa, mấy môn kiểu vậy toàn là tìm người đến góp cho đủ số lượng thôi… Trình độ của tất cả đều là mức bình thường."

Tiếu Lang "…Không sợ lọt xuống hạng bét bị trừ điểm sao?"

Sử Lệ lắc lắc tay "Hai mươi người lận, tỷ lệ bị xếp cuối cùng có 5%, vận khí đâu tới nỗi kém tới vậy chứ."

Hai người vừa nói xong, từ đằng xa vẳng lại vài tiếng kêu ngoại hiệu của Tiếu Lang.

Tiếu Lang xoay người, trông thấy Vương Mân, Nhạc Bách Kiêu, Triệu Vu Kính… một đám người hơn mười tên đang hướng về phía bên đây bước tới, Tiếu Lang vui vẻ nói "Mọi người tại sao lại đến đây? Vương Mân ông chạy được hạng mấy a?"

"Hạng nhất!" Nhạc Bách Kiêu thực là kiêu ngạo đáp thay cho Vương Mân, giống như người được hạng nhất là chính bản thân mình vậy.

Tiếu Lang "Lợi hại quá vậy!!"

Vương Mân cười cười, nói "Lại đây ủng hộ cậu nè, cậu cũng nhảy cái hạng nhất xem."

Tiếu Lang "Có vào được ba hạng đầu hay không còn chưa biết nữa nè!"

Cách đó không xa, vị giáo viên trọng tài nghe thấy, chợt kêu lên "Trò bên kia, lại đây một chút, em xếp hạng ba!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Nhạc Bách Kiêu "Không tệ nha! Được 5 điểm!"

Triệu Vu Kính cười ha ha "Thỏ tử long, ráng nhảy được cái hạng nhất a!"

Tiếu Lang nhìn qua hừ một tiếng, quay người đi báo danh. Lúc đấu vòng loại chỉ có số thứ tự, đấu vào bán kết mới cần điền tên, trọng tài nọ nhìn thấy Tiếu Lang ghi tên, ngạc nhiên nói "Em là cái cô nhỏ dẫn đầu ban sáng a?"

Tiếu Lang "…"

Giáo viên trọng tài cực kỳ hứng thú nhìn Tiếu Lang một phen, trên môi còn mang theo nụ cười quỷ dị, cười tới Tiếu Lang cảm giác nổi cả da gà.

Lúc đấu bán kết thì ai xếp hạng ba sẽ phải nhảy trước, Tiếu Lang nhảy lần thứ nhất là 5.9m, lần thứ hai nhảy được 6.1m, ở lần nhảy thứ ba dưới tiếng hét cổ vũ rầm rộ của đám bạn, mang theo áp lực nhảy cái phốc, đạt được thành tích rất tốt – 6.4m!

Hai tuyển thủ còn lại một người 6.3, người còn lại được 6.6, cuối cùng Tiếu Lang đoạt được hạng hai, cao hứng tung tăng nhảy khắp nơi, chạy qua yo một cái với từng người từng người một, lúc đến trước mặt Vương Mân, vừa tính đánh một cái liền bị Vương Mân ôm lấy.

Vương Man nói "Chúc mừng, 10 điểm."

Tiếu Lang cao hứng cực kỳ, liền theo bản năng ôm chặt lại Vương Mân, dùng tay vỗ vỗ lưng cậu chàng "Ho ho ho, thấy tui lợi hại không, lợi hại không?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân dùng lực lên hai tay một chút, ôm lấy Tiếu Lang nhấc bổng lên cách mặt đất một chút "Còn vỗ nữa tớ tung cậu lên a…"

Tiếu Lang ngứa miệng nói "Ông a? Tung được cứ thử đi~"

Mọi người lập tức nhào đến, hùa nhau cùng Vương Mân nâng Tiếu Lang tung lên không trung, vừa tung lên lập tức liền dạt ra hai bên, chỉ còn mỗi một mình Vương Mân đứng tại chỗ.

"…"

Hai người va chạm vào nhau, suýt chút nữa là mặt úp đất, Vương Mân lảo đảo thân mình ôm lấy Tiếu Lang, nói "Bị cậu nện trúng một cú quá chừng."

Tiếu Lang nhìn chằm chằm đám đầu sỏ gây nên kia, hung tợn nói "Giết chúng nó!"

Mọi người lập tức giải tán.

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

Buổi chiều bắt đầu thi đấu bóng rổ, lớp Tiếu Lang bốc thăm ngẫu nhiên, thi đấu với C2, lớp ưu tú đối thủ là C5, C6 được vào thẳng.

Trận đầu là lớp ưu tú cùng C5, C5 lại lần nữa đánh địch thủ của mình te tua tơi tả.

Lớp C5 liên tiếp hai lần hạ gục lớp thực nghiệm cùng lớp ưu tú, nháy mắt thanh danh đại chấn, nhất là cầu thủ tên Ứng Trì, tư thế dũng mãnh lại đẹp trai trên sân bóng khắc thật sâu vào trong đầu mọi người, cơ hồ đã trở thành hot boy của trường (hot boy năm nhất).

https://thuviensach.vn

Hai giờ ba mươi phút, trận đấu giữa C1 thi đấu với C2 bắt đầu, khán giả khá nhiều. Trong đám khán giả có một phần là cầu thủ của C6 cùng với C5, ngoài mặt mang tiếng là quan sát đối thủ, nhưng thực chất là muốn xem C1 thất bại như thế nào, bởi vì khí thế của đám C1 thật sự rất kinh hồn, nếu thắng luôn trận bóng rổ này liền được vào vòng trong lại được cộng thêm 15 điểm, vào trận chung kết lại có thể được thêm 25 điểm nữa…

Hôm nay Tiếu Lang được thêm 10 điểm, Vương Mân 15 điểm, thi đấu 4x100m cũng xếp thứ hai… Nếu không đè xuống một chút, liền không cách nào ngăn cản được nữa!

Lớp C2 cũng là lớp của tên bạn học hồi sơ trung của Cố Thuần, người nọ hình như lại là chủ lực của bên đó, vừa vào sân lập tức có rất nhiều người hô tên của cậu ta “Lý Siêu Kiện! Lý Siêu Kiện! Lý Siêu Kiện! …”

Ngồi gần Tiếu Lang có một bạn nam sinh hơi bị to mồm, người nọ lúc phát âm lại không phân biệt rõ được L và N, lúc hô to liền biến thành “Ný Siêu Tiện! Ný Siêu Tiện! Ný Siêu Tiện!…”

Khiến Tiếu Lang cười tới mức ngã trái ngã phải, bị Cố Thuần nhéo lấy cánh tay giáo huấn “Không được cười! Bạn Lý là một đứa trẻ ngoan…”

Người nào đó phát âm phân không rõ vẫn còn đang tiếp tục “Ný Siêu Tiện! Ný Siêu Tiện! Ný Siêu Tiện!…”[17]

Rốt cuộc khiến Cố Thuần không thể bình tĩnh “Ha ha ha ha!!”

Tiếu Lang “Ha ha ha ha ha…”

Kế tiếp, toàn bộ khán giả trên sân bóng đều nở nụ cười, Lý Siêu Kiện đỏ bừng cả mặt, hướng về phía nam sinh nọ quát lên “Mẹ nó, đừng hô nữa!”

Trận bóng bắt đầu, thực lực của hai đội giằng co không thể phân cao thấp, nửa trận đầu C1 vào rổ nhiều, nửa trận sau bị C2 phản công vượt lên

https://thuviensach.vn

dẫn đầu, tim của Tiếu Lang cũng theo tỷ số mà hốt lên tới đỉnh, khàn cả giọng theo sát mọi người hét to "C1! C1! C1!…"

Vào phút thứ năm đếm ngược của trận đấu, Vương Mân liên tục vào rổ hai lần san bằng lại tỷ số, toàn bộ thanh âm ủng hộ từ phía khán đài vang lên cơ hồ muốn phá nát mái nhà thủy tinh.

Mãi cho đến khi chấm dứt trận đấu, hai bên đều không ai vào rổ được quả nào, phải thêm 10 phút thi đấu, C1 lại vào rổ 2 lần, lấy tỷ số 58 : 54 làm kết quả chung cuộc thắng trận!

Cố Thuần hét to một tiếng "Nữ thần thắng lợi đứng ở lớp C1 chúng ta!" Cả đám khán giả C1 vui vẻ đến muốn điên cuồng, hoan hô ầm ĩ, hướng về phía sân bóng hét to.

"Thắng rồi! Thắng rồi! Thắng rồi! Vương Mân!!" Tiếu Lang chạy qua hướng về phía Vương Mân, dùng sức đụng cậu ta một cái, Vương Mân phản ứng không kịp suýt chút nữa bị cậu ta đụng té ngã, vừa bực mình vừa buồn cười, đưa tay vò cái đầu tóc xù xù của Tiếu Lang.

Tiếu Lang bắt lấy tay Vương Mân, ý đồ muốn khiêng cậu ta lên, hướng về bốn phía ồn ào "Tung Vương Mân! Tung Vương Mân!"

Không ai thèm lại giúp đỡ : Vương Mân nhìn coi bộ nặng hơn Tiểu Long Nhân a, tung lên hổng nổi a~~

Tiếu Lang một mình tất nhiên khiêng không nổi, bị Vương Mân thoáng cái kéo lại trước mặt, chụp lấy tay cậu mắng một câu "Quậy nữa là đánh cậu nha!"

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Cầu thủ lớp C5 ngồi một hồi lâu mới đứng dậy, Ứng Trì hỏi “Mọi người thấy thế nào?”

Nam sinh A “Cũng không gà lắm.”

Nam sinh B “Mạnh hơn so với C6 rất nhiều, trận chung kết chắc chắn chúng ta sẽ gặp C1.”

Nam sinh C “Tên hậu vệ số 7 của tụi nó tốc độ rất nhanh, xem trận đấu hôm qua cứ tưởng là nó không biết ném rổ, không ngờ là hôm nay nó ném rổ cũng rất chuẩn.”

Nam sinh “Hình như tên là Vương Mân.”

Ừng Trì “Ừ, lúc sơ trung có từng đụng độ một lần, rất lợi hại, trận đấu sau tớ phụ trách kèm cậu ta.”

———————————

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Đừng đánh chủ ý lên cậu ấy

☆ ☆ ☆

Buổi sáng thứ tư, Tiếu Lang bởi vì yếu tố chiều cao cơ thể bất lợi, thành ra vô duyên với bán kết môn nhảy cao.

Vương Mân chạy 200m lại đạt được hạng nhất toàn khối, giống hệt như lời cậu chàng thuận miệng nói trước đó, 100m với 200m chạy kiểu gì cũng được 2 cái huy chương… Nói cứ như đúng rồi ấy!

Chạy đường dài 10,000m đầy man rợ cũng diễn ra trong ngày hôm đó, sân thể dục 400m, chạy liên tục 25 vòng.

Cố Thuần bởi vì lần chạy đường dài này mà từ sáng tới giờ không thèm ăn cái gì vào bụng.

Trước lúc bắt đầu, Triệu Vu Kính không ngừng đi WC, miệng lẩm ba lẩm bẩm "Đi chết, đi chết, đi chết hết đê…"

Trận đấu bắt đầu một lúc, 5 vòng đầu tuyển thủ vẫn còn có thể dựa theo tốc độ bình thường mà chạy, ước chừng vòng thứ 6 thứ 7 thì bắt đầu kéo dài khoảng cách chênh lệch, bốn năm tuyển thủ chạy nhanh vẫn luôn luôn dẫn đầu chạy trước, trung gian một đám người chạy trong giãy dụa đau khổ, đám cuối cùng chạy hết nổi bắt đầu đi bộ. Vòng thứ 10 coi như một chốt dừng, ai chạy không nổi nữa trực tiếp bỏ cuộc, cũng có vài người cố sức chạy đến vòng thứ 11 rồi té một cái oạch, nằm một lát bất động, đứng lên không nổi… phải dùng cáng cứu thương khiêng lại điểm y tế sơ cứu.

https://thuviensach.vn

Vòng thứ 15, Triệu Vu Kính vẫn còn tiếp tục chạy trong đám người dẫn đầu, đại khái là ở vị trí số 5 hay 6 gì đó. Cố Thuần vốn dĩ chạy ở đám giữa, lúc này đám người phía sau bắt đầu bỏ cuộc dần, thành ra đám giữa biến thành đám chót.

Toàn thể học sinh lớp C1 đều đứng ở hai bên đường băng cổ vũ hai vị anh hùng cố gắng chạy, vòng thứ 16… vòng thứ 17… vòng thứ 18… Người đưa nước, kẻ dâng khăn, tuyển thủ đang chạy ở vị trí thứ nhất hình như là nam sinh ở lớp C4, người nọ nhận lấy chai nước suối mà bạn cùng lớp đưa cho, ngửa đầu uống ùng ục một hơi, còn lại cỡ nửa chai thì xối lên đỉnh đầu, không ít học sinh đứng gần đó trầm trồ khen ngợi.

Đám người Tiếu Lang cũng muốn đưa nước cho Triệu Vu Kính, nhưng là Triệu Vu Kính nhìn một cái cũng không thèm, hai mắt chăm chú ngắm về phía trước, hơi thở ổn định vững vàng, đầu gối cũng không hề run rẩy, hai chân chạy một cách máy móc.

Tiếu Lang nói “Triệu Tiểu Quy tính ra cũng lợi hại ha!”

Vương Mân “Hồi sơ trung cậu ta học ở trường thể dục, cậu không biết sao?”

Tiếu Lang “…không biết thiệt.”

Vương Mân “Có điều trung học là tự cậu ta dùng thực lực thi vào.” bởi vì Hoa Hải không tuyển học sinh ưu tú thể dục.

Tiếu Lang “Ồ ~” lên một tiếng, nhìn về phía bóng dáng Triệu Vu Kính, đầy mắt đều là khâm phục. Chai nước suối trong tay đưa mà người ta không lấy, nên đành để dành cho đồng chí lớp trưởng vẫn còn đang chậm hơn người ta nửa vòng vậy!

Thể lực của Cố Thuần rõ ràng không bì được Triệu Vu Kính, lúc cậu chàng chạy đến gần chỗ đám người Tiếu Lang thì sắc mặt đã tái nhợt đi, cả

https://thuviensach.vn

người mồ hôi tuôn như suối, chỉ lo mỗi chuyện thở hồng hộc…

Tiếu Lang nhìn Cố Thuần bước đi xiêu vẹo, đồng tình nói “Thuần Thuần ~~ ông có sao không?” tui thấy bây giờ tui đi bộ còn nhanh hơn ông chạy a…

Cố Thuần lắc lắc tay, cố xả ra một nụ cười có chút gượng gạo, nhưng cũng không nhận lấy chai nước suối Tiếu Lang đưa.

Tiếu Lang bước theo vài bước, vừa đi vừa cổ vũ “Có chạy về chót cũng là thắng lợi đó, cố lên nha~~~”

Cố Thuần “…”

Tiếu Lang trên tay cầm chai nước suối Nông Phu Sơn Tuyền đưa mãi mà chả ai lấy, đành thả lỏng tay khoác lên lan can bảo hộ, hơi nghiêng nghiêng đầu tán gẫu đôi ba câu với Vương Mân, nói chuyện trong chốc lát, đột nhiên trên tay cảm giác nhẹ hẫng.

Là tên nam sinh lớp C4 đang chạy ở vị trí thứ nhất, vượt qua chỗ Tiếu Lang cư nhiên giật lấy chai nước suối của cậu luôn!

Mà nam sinh C4 lúc nãy là do thấy ở đằng trước có người đang cầm trên tay chai nước suối, ngón tay, cổ tay, cánh tay của người nọ nhìn rất đẹp… nhưng mà quan trọng nhất là trên tay người nọ cầm chai nước a! Mình sắp chết khát rồi, không rảnh bận tâm mấy thứ khác nữa…

Tiếu Lang hồi thần lạ thì, gấp đến độ kêu lên “Chai nước của tui bị giật mất rồi!! A a! Cái tên C4 giật chai nước của tui!!”

Vương Mân kéo cậu chàng trở lại “Bỏ đi, một chai nước suối thôi mà, người ta chạy cũng vất vả lắm…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Cái đó tui cố tình cầm để dành cho Triệu Tiểu Quy đó! A! Quỷ sứ mà!!”

Vương Mân bất dắc dĩ đưa tay cầm lấy một chai nước suối do bạn học đang cố nén cười đưa sang, nhét vào tay Tiếu Lang nói “Đây, cho cậu!”

Tiếu Lang “Giật chai nước suối của tui rồi, hic…”

“Ba vòng cuối rồi! Ba vòng cuối rồi!…” mọi người đột nhiên ồ lên, đồng loạt cổ vũ những người vẫn còn đang tiếp tục chạy.

“Hai vòng cuối! Hai vòng cuối cùng! Vận động viên cố lên!…” trên sân khấu phát khúc quân hành vận động, trên loa phát thanh, xướng ngôn viên bắt đầu lặp lại hô to những lời cổ vũ.

“Một vòng! Một vòng! Cố lên! Cố lên!….” khán giả bên này hô một vòng cuối cùng, mà Cố Thuần chỉ mới bắt đầu chạy vòng thứ 24, cậu chàng bị bỏ lại suốt 1 vòng chẵn. Nhưng mà vậy cũng coi như khá lắm rồi, đa phần người chạy vẫn là còn lẹt đẹt ở vòng thứ 20.

Đến nửa vòng cuối cùng, bên cạnh đường băng vây một đống người, mọi người đẩy Tiếu Lang về phía trước, xúi giục “Mau! Dùng mỹ nhân kế của cậu cổ vũ Triệu Tiểu Quy đi!”

Tiếu Lang “Thao, lão tử đây không có mặc váy, làm sao xài mỹ nhân kế a?”

Nhạc Bách Kiêu sờ sờ cằm, nói “Đùi! Lộ đùi đi!”

Những người khác cùng nhau ồn ào, bắt Tiếu Lang lộ đùi…

Tiếu Lang đành phải cuộn cuộn ống quần thể dục của mình lên, nhưng là vì kích cỡ quần nhỏ lại có hơi bó sát, thành ra chỉ cuộn được tới chỗ đầu gối… thế là, Tiếu Lang một bộ như… nông dân làm ruộng, ống quần bên

https://thuviensach.vn

xắn tới gối, bên thì phủ xuống tới đất đứng ở gần đích đến, không ngừng vẫy tay "Tiểu Quy! Tiểu Quy cố lên! Tiểu Quy!…"

Triệu Vu Kính "…"

100m cuối cùng trên đường băng, Triệu Vu Kinh đột nhiên dồn hết sức, mạnh mẽ vung tay pặc pặc pặc một hơi vọt từ hạng sáu lên hạng tư!

Còn 50m!

Tiếu Lang "Cố lên!! Tiểu Quy hạng ba! Tiểu Quy hạng ba!!!"

Triệu Vu Kính làm gì nghe được tiếng hô của Tiếu Lang, cậu chàng lúc này chỉ chăm chú vọt lên phía trước. Nhưng Triệu Vu Kính không có nghe, nam sinh lớp C4 chạy ở vị trí thứ nhất lại nghe, đồng thời còn nhìn thấy hình tượng… quái dị của Tiếu Lang.

Cậu ta giật bắn người một chút, sắp đến đích thì đột nhiên vấp chân… còn hơn 10m, cà lết cà lết giãy dụa từng bước hướng về phía đích đến, 3m cuối cùng bị tên chạy thứ hai vọt lên đá xuống, 1m cuối cùng suýt chút là bị Triệu Vu Kính đạp xuống, cậu chàng nghẹn một hơi xuất ra sức lực nhào một cái về phía đích đến.

Dưới sự khiếp sợ của mọi người, giáo viên trọng tài tuyên bố "0129 cùng 0408 đồng hạng ba!"

"Yaa!!! Yaaa!!!" Toàn bộ đám C1 cất tiếng hoan hô rầm trời, đối lập với đám học sinh bên lớp C4 đầy hụt hẫng… Hầy da, cứ tưởng là lấy được hạng nhất chứ…

Tên nam sinh lớp C4 kia hung hăng nhìn chằm chằm Tiếu Lang cùng Triệu Vu Kính xen lẫn trong đám người reo hò ăn mừng, Tiếu Lang cảm giác được tầm mắt của cậu ta, xoay đầu lại trừng mắt đối mặt với cậu ta,

https://thuviensach.vn

biểu tình trên mặt chỉ có thể nói một câu, cực kỳ đê tiện! Giống như đang nói : ai kêu ngươi giật chai nước của ta chi!

Nam sinh C4 : AAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Ba phút sau, Cố Thuần mới chậm chạp chạy đến, một mình một thân ngồi chồm hổm ở trong góc vẽ vòng tròn "Bị coi như không khí…"

"Muốn uống nước không?" một lọ nước suối đột nhiên chia ra trước mắt, Cố Thuần ngẩng đầu, nhìn thấy gương mặt tươi cười sáng lạn của Dương Sùng Kiệt, trên trán còn có hai khỏa thanh xuân đậu lấp lánh "Vất vả, quý ở chỗ tham gia thôi!"

Cố Thuần yên lặng rơi lệ "…"

Ba người đứng đầu chạy 10,000m ngoại trừ được cộng thêm điểm còn có tiền thưởng riêng, hạng nhất được 300 tệ, hạng hai được 200 tệ, hạng ba được 100 tệ. Triệu Vu Kính vừa mới nhận được tiền thưởng, đã bị cả đám chia nhau đi mua kem ăn.

☆ ☆ ☆

Dùng cơm trưa xong rồi, Vương Mân cùng với Tiếu Lang đi xem thi đấu bước cà kheo 100m, học sinh thi đấu xong rồi tới giáo viên thi đấu, trong số đó khá nhiều là giáo viên bộ môn của lớp Tiếu Lang.

Giáo viên dạy hóa thân hình béo tròn, vừa mới bước lên cà kheo đã đạp gãy cái chân cà kheo, trực tiếp bị đào thải. Chủ nhiệm lớp kiêm giáo viên dạy văn thường ngày nhìn một bộ văn nhã yếu ớt, nhưng lúc bước lên cà kheo thì chạy như bay, giống hệt con kangaroo. Giáo viên dạy lý bộ dáng rất cao, rất khó giữ thăng bằng, vất vả lắm mới bước tới được đích đến, lại té một cú chụp ếch đau điếng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang vui vẻ cười ha ha giống một tên ngốc, Vương Mân đứng cạnh cũng cười theo, cảm thấy rất vui vẻ.

Buổi chiều, lớp C6 có trận thi đấu bóng rổ, rút thăm ngẫu nhiên đấu với C5, C1 rút thăm được tiến thẳng vào trận chung kết, cái gì cũng không cần làm liền được cộng 10 điểm.

C5 lại một lần nữa cực kỳ hoa lệ tiêu diệt C6. Cuối cùng còn lại trận chung cực quyết đấu giữa hai cựu địch thủ C1 cùng với C5, ấn định cử hành vào lúc 1 giờ 30 chiều thứ năm!

Triệu Vu Kính vỗ vỗ ngực nói "May mắn được tiến thẳng, không thì ta đây một thân xương cốt chắc rụng đầy đất quá…"

Buổi chiều cùng ngày hôm đó, vị trí của lớp C1 năm nhất vẫn như cũ nằm ở vị trí thứ nhất của bảng xếp hạng, điểm số lên đến 196, lớp C5 được 146 đứng thứ hai, hai lớp hơn kém nhau đến 50 điểm!

Nhạc Bách Kiêu nói "Ha ha, dù cho trận bóng ngày mai lớp mình thua lớp nó, tụi nó cũng không vượt qua được tụi mình!"

Tiếu Lang đấm cho tên kia một quyền, gào lên "Sống an ổn phải nghĩ đến lúc gian nguy có biết không hả!? Điểm càng cao tất nhiên là càng tốt, khiến cho tụi nó vĩnh viễn cũng đừng hòng rượt theo mới đúng!"

Mọi người "Đúng vậy, đúng vậy!"

Buổi tối trở về ký túc xá, Vương Mân tra lại lịch thi đấu của ngày thứ năm, trận bóng rổ diễn ra lúc 1 giờ 30, mà thi chạy tiếp sức 100mx4 lại diễn ra lúc 3 giờ, khoảng cách ở giữa chỉ có tối đa nửa tiếng để nghỉ ngơi, nếu như lại đấu hòa thêm giờ này kia, lúc đó thời gian càng thiếu!

Tiếu Lang nói "Lỡ đâu thi đấu lố giờ làm sao đây?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Hoặc là phải bỏ thi, hoặc là lâm thời thay đổi người dự thi, giải thích rõ tình huống với trọng tài.”

Tiếu Lang “Ồ…”

Ngày hôm sau, buổi chiều diễn ra thi đấu bóng rổ, bên phía đám cổ động viên của lớp C5 hầu hết toàn là con gái… Tiếu Lang trong nháy mắt đột nhiên nhớ đến cái ba cô nàng khiêu vũ tung chân tự xưng là “Rukawa Ouendan” trong anime Slam Dunk, chợt cảm thấy được tên Ứng Trì này, quả thực có chút giống giống nhân vật trong anime a…

Nêu như C5 là Shohoku, vậy C1 lớp mình là ai ta? Không lẽ là đội phản diện đối địch với mấy tên vai chính, cái đội Kainan cực mạnh đó sao?!!

Nếu vậy Dương Sùng Kiệt là Maiki, Vương Mân là Jin, Triệu Vu Kính là Kiyota… há há há! Đúng là hình tượng quá chuẩn mà!!!

Tiếu Lang tự mình miên man bất định suy nghĩ vẩn vơ : nếu mà Vương Mân có thể cười nhiều hơn một chút thì, cũng đẹp trai lắm chứ…

Đột nhiên, Vương Mân tựa như là có cảm ứng với Tiếu Lang vậy, đứng trên sân bóng liếc mắt nhìn một cái, bắt gặp thân ảnh của Tiếu Lang rồi, nhìn cậu mỉm cười.

Tiếu Lang ngây ngẩn cả ra…

Thao! Nhất định là do hiệu ứng đèn chiếu ở trong sân gây ra!!

Trận đấu bắt đầu, lớp C5 cư nhiên lại áp dụng chiến thuận kèm người một một! Mà khiến mọi người ngạc nhiên nhất chính là, Ứng Trì phụ trách kèm không phải chủ lực Dương Sùng Kiệt hay Triệu Vu Kính, mà là Vương Mân!

https://thuviensach.vn

Tổng thể mà nói, Vương Mân dáng người so với Ứng Trì thấp gầy hơn một chút, nói dễ nghe là linh hoạt, nói khó nghe một chút chính là không đủ tư cách! Ứng Trì hai tay vươn ra, phạm vi hoạt động của Vương Mân đã bị hạn chế.

Ứng Trì chặn trước mặt Vương Mân, ngay lúc mọi người nhìn không rõ động tác của Vương Mân thì, cậu bật người khỏi mặt sân hướng về phía trái làm một động tác giả, sau đó lại lui về phía sau một chút, nhảy lấy đà, nhẹ nhàng ném rổ, một cú ném ba điểm cực kỳ xinh đẹp.

"…"

Một trận trầm mặc quỷ dị kéo dài hồi lâu, tiếp theo đó là tiếng thét chói tai liên hồi của đám học sinh C1, vừa đoạt bóng là ném một cú ba điểm, coi như ra oai phủ đầu với đám C5, khiến cho mọi người kích động đến mức không nói nên lời, Tiếu Lang thậm chí suýt chút nữa nhảy bật ra khỏi ghế ngồi của mình.

"Vương Mân! Vương Mân! Vương Mân!… Ha ha ha!!!"

Mọi người vẫn còn chưa kịp phản ứng, bóng đã được chuyền tới tay Ứng Trì, cậu chàng nhanh chóng vòng người vượt qua khỏi Vương Mân, hết sức thoải mái thực hiện một cú lên rổ, được 2 điểm!

Đám người C5 cũng hoan hô ầm ĩ, Ứng Trì giống như không chịu ảnh hưởng giơ tay lên khỏi đầu, một tay xoa xoa mặt, tiếp đó khom lưng hạ thấp người nhìn thẳng Vương Mân, ánh mắt tràn ngập khiêu khích.

Vương Mân "…"

Trận đấu tiếp tục diễn ra được mười phút, Vương Mân không còn chạm vào bóng lần nào nữa, lúc nãy động tác giả đã bị Ứng Trì nhìn thấu, nếu làm lại lần nữa kiểu gì cũng bị phản đòn. Ngược lại, lớp C5 dưới sự yểm trợ của Ứng Trì liên tiếp ghi điểm.

https://thuviensach.vn

C1 không có được sự yểm trợ từ phía sau của Vương Mân, lúc này đã là lực bất tòng tâm, nửa trận đầu sắp sửa hết giờ, mà cả năm cầu thủ của C1 cả người đều là mồ hôi như suối, điểm số vẫn duy trì ở 19 điểm, trái lại C5 lúc này đã là 26 điểm…

Khán giả C1 lần đầu cảm nhận được cảm xúc sốt ruột khó nhịn được, 7 điểm! Cái tên Ứng Trì đáng ghét kia cứ gắt gao kèm chằm chằm Vương Mân, điểm số làm sao mà san bằng được chứ?

Vương Mân bởi vì tránh né Ứng Trì kèm mình, thể lực đã tiêu hao khá là nghiêm trọng. Cậu thở lấy thở để, vừa mới chạm vào cầu, Ứng Trì lại áp sát tới gần.

Đối phương nhìn cậu, còn dư thời gian khẽ cười một tiếng, hỏi "Cậu ấy đang nhìn cậu thi đấu nhỉ?"

Vương Mân "?"

Ứng Trì "Tiểu Long Nhân."

Vương Mân "…"

Ứng Trì "Cậu là sao?"

Vương Mân "??"

Trọng tài "Số 9 của C5, trong trận đấu không được phép nói chuyện, nếu không tôi sẽ phán em quấy nhiễu cầu thủ đối phương!"

Ứng Trì "…"

Vương Mân nhân cơ hội này lướt qua Ứng Trì, chuyền bóng cho Triệu Vu Kính đứng đợi đã lâu, Triệu Vu Kính lập tức vọt tới một cú lên rổ ——2 điểm!

https://thuviensach.vn

“A a a a! Triệu Tiểu Quy vạn tuế!! C1 cố lên!! Còn thua 5 điểm nữa! 5 điểm!!…”

Vương Mân lau mồ hôi, xoay người lại hỏi Ứng Trì “Cậu là?”

Ứng Trì sửng sốt, đáp “Phải.”

Vương Mân nói “Tớ không phải.” sau đó xoay người đi chỗ khác.

Ứng Trì “…”

☆ ☆ ☆

Nửa trận sau, điểm số C5 bị C1 đuổi sát sao, chỉ còn kém nhau 1 điểm, hai đội bắt đầu kịch liệt quyết đấu với nhau. C5 luôn luôn dẫn trước C1 3 điểm hoặc 1 điểm, mãi cho đến lúc Vương Mân lại đưa bóng vào rổ từ xa ăn một cú 3 điểm, lúc này tỷ số mới được san bằng.

Khán đài lại một lần nữa sôi trào, tiếng hoan hô tận trời.

Vương Mân đứng trước Ứng Trì, thản nhiên mở miệng nói “Đừng đánh chủ ý lên cậu ấy.”

Ứng Trì “?”

Vương Mân “Cậu ấy là của tôi.”

Ứng Trì một đầu đầy hắc tuyến : thao, tự nói mình không phải đồng tính luyến, lại còn bảo người ta là của ngươi, ngươi có ý tứ gì hả!!

Bởi vì lý do thể lực, nửa trận sau C1 đấu có phân vất vả, Ứng Trì kèm Vương Mân càng chặt hơn, hai mắt hừng hực ánh lửa giống như muốn đốt cháy đối phương vậy.

https://thuviensach.vn

Trận đấu còn lại ba phút cuối cùng, tỷ số giữa C1 và C5 là 41 : 45, mọi người vẫn mong chờ có thể san bằng vượt lên dẫn trước.

Hai phúc cuối, 41 : 45, mọi người cùng nhau cổ vũ

Một phút cuối, vẫn là 41 : 45, trong lòng mọi người lúc này chỉ còn lại một cảm giác : đại thế đã định!

Kết quả, ngay tại 30 giây cuối cùng, Vương Mân vào một cú ném rổ xa ghi 3 điểm, Ứng Trì phòng thủ phạm quy, đẩy Vương Mân té ngã trên mặt đất, trọng tài phán Vương Mân được một cú ném phạt! Hi vọng của C1 lại bắt đầu dấy lên.

Hòa đi! Hòa là có thể thi đấu thêm giờ!!!

Vương Mân đứng dậy, cảm giác chân bên phải có chút đau nhức, lúc đi thì hơi khựng lại, Tiếu Lang thấy được…

Vương Mân không phụ sự mong đợi của mọi người, ném bóng vào rổ, được cộng thêm 10 phút.

Đáng tiếc trong thời gian đấu thêm giờ, Vương Mân bởi vì chân phải bị thương, không phát huy được thực lực, cuối cùng C1 thua 5 điểm.

Tiếu Lang tức giận đến nổi trận lôi đình : tên Ứng Trì chết tiệt! Ỷ vào bản thân chân dài vai rộng liền đi đẩy người ta như vậy, bộ tưởng mình là khỉ đầu chó hả! Thao! Nếu như vết thương của Vương Mân mà nghiêm trọng, ta đây liền giết ngươi trước nhất, mặc xác ngươi là hot boy hay hot dog!!

Tiếu Lang chẳng những tức giận Ứng Trì, còn giận cá chém thớt tức luôn tên Nhạc Bách Kiêu.

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu bị Tiếu Lang trừng mắt, cảm thấy rất là mạc danh kỳ diệu : thua trận đâu phải lỗi của ta đây, trừng ta làm chi a…

Vương Mân chậm rãi bước trở lại, Tiếu Lang nhào đến hỏi "Ông sao rồi a? Có khi nào tàn phế luôn không?"

Vương Mân "…Bắp đùi phải hơi hơi bị rút gân thôi."

Tiếu Lang thấp giọng lẩm bẩm "Đều tại tên Nhạc Bách Kiêu mỏ quạ đen kia, tối hôm qua nói cái gì thua trận, hôm nay thua thiệt luôn…"

Vương Mân phải an ủi ngược lại Tiếu Lang, nói "Đừng khó chịu nữa, thi đấu thắng thua là chuyện bình thường."

Dứt lời, Dương Sùng Kiệt đứng gần đó cất giọng gọi "Vương Mân, Tiếu Lang, Trình Hoa, Sử Lệ! Mau mau tập họp đi kìa! Cõng chạy tiếp sức 15 phút nữa bắt đầu rồi!!"

---

https://thuviensach.vn

Chương 22

Cậu cũng rất dễ nuôi

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang hoảng hốt nói "A! Ông vầy còn chạy được không đó?"

Vương Mân hít sâu một hơi, nói "Không sao, cố gắng một chút vậy."

Tiếu Lang "Bày đặt cái gì chứ! Để tui cõng ông, mau lên!"

Vương Mân "…"

"Lúc báo danh tham dự đâu có quy định nào bắt buộc là ông phải cõng tui chạy đâu!" Nhìn biểu tình đầy hoài nghi trên mặt đối phương, Tiếu Lang hùng tâm tráng chí nói "Ông cũng đâu phải gấu, sáu chục ký hơn là cùng…"

Vương Mân "…"

Cả đám C1 hò hét cùng nhau đến chỗ thi đấu chạy tiếp sức, tám người điểm danh xong xuôi, bởi vì là có hai người trao đổi vị trí với nhau, cho nên vốn dĩ tổ của Tiếu Lang cùng Vương Mân chạy áp chót được đổi lại với tổ thứ hai.

Chuẩn bị đâu đó xong xuôi, Tiếu Lang ngồi xổm người xuống đất, vỗ vỗ lưng của mình, nói "Lên đây đi."

Vương Mân nói "Đợi lát nữa đi, tổ đầu tiên của tụi con gái chạy vẫn chưa xong nữa mà."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "Còn ở đó mà lằng nhằng nữa! Bảo ông lên đi thì lên đi, đợi đến người ta bắt đầu chạy nữa thì trễ mất rồi!"

Vương Mân chỉ đành phải leo lên nằm úp trên lưng Tiếu Lang. Tính ra thì tỉ lệ dáng người của Tiếu Lang khá là được, lưng dài chân cũng dài, tiếc cái là thân mình có chút mềm mại, Vương Mân cảm thấy có hơi xấu hổ. Bên tai mơ hồ còn nghe thấy xung quanh có người đang nghị luận về mình "Tên kia không phải quán quân chạy nước rút hồi sáng sao? Tại sao chạy này lại để người ta cõng vậy?

"Đứa ở dưới là đứa nào vậy? Tội nghiệp ghê, bị đè dẹp lép rồi…"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang thò tay ra sao vỗ vỗ mông Vương Mân vài cái "Xích lên trên một chút."

Vương Mân nghe lời, nhích nhích người lên trên, ôm lấy vai Tiếu Lang.

Tiếu Lang tiếp tục hướng dẫn "Chân nữa, quấn lấy tui đi, tui không muốn chạy được nửa đường ông lại té xuống đâu."

Đôi chân thon dài của Vương Mân quấn lấy cái mông của Tiếu Lang, nhìn nhìn tư thế này, đột nhiên nghĩ đến cụm từ "ôm ấp"… (1)

Sau đó, cái gì đó mà ai cũng biết là gì đó ở giữa hai chân, rất là không thành thật mà khẽ giật giật, Vương Mân cúi đầu nhìn Tiếu Lang, chỉ thấy một mảng bả vai cổ trắng nõn, cùng với mấy lọn tóc mượt mà vén bên tai…

Ai, tự dưng có cái cảm giác như mình đang ăn hiếp động vật bé nhỏ nhu nhược a…

Tiếng súng vừa vang lên, trận đấu bắt đầu, hai bên đường băng chạy vang lên tiếng cổ vũ kịch liệt. Tổ hai nữ sinh đứng đầu lao đi về phía trước,

https://thuviensach.vn

người được cõng nắm trên tay một cây gậy màu đỏ.

Vương Mân cảm giác được thân thể Tiếu Lang đột nhiên cứng đờ, đưa tay vuốt vuốt tóc hai bên vành tai Tiếu Lang, nhẹ giọng bảo "Thả lỏng một chút, đừng khẩn trương quá."

Tiếu Lang "Ừ" một tiếng, hơi hơi khom lưng đứng dậy, bày ra tư thế chuẩn bị xuất phát chạy.

Vương Mân vừa tiếp lấy gậy, Tiếu Lang lập tức xoạt hai chân bắt đầu chạy, cậu chạy không chậm, nhưng là sức chịu đựng lại không tốt lắm, đoạn đường đầu vọt tới quá mau, cho nên đoạn đường sau bị sức nặng của Vương Mân làm ảnh hưởng nên chậm lại một cách rõ rệt…

Vương Mân toàn thân ôm lấy Tiếu Lang, nửa người dưới đối ứng với mông của Tiếu Lang tùy theo động tác chạy của cậu ta mà cọ một cái, cọ một cái… rất nhanh liền cọ ra phản ứng…

Trên mặt Vương Mân vẫn là một bộ bình tĩnh không hề có chút gợn sóng, kỳ thật trong lòng lại khẩn trương muốn chết : không biết Tiếu Lang có cảm giác được hay không…

Đến lúc giao gậy cho tổ sau rồi, hoàn tất phần chạy, Tiếu Lang liền khom lưng chống đầu gối thở dốc "Ông nặng chết đi được…"

Vương Mân giống hệt con bạch tuộc có tám cái vòi, tứ chi quấn lấy người Tiếu Lang chưa chịu thả ra. Trên người thiếu niên có một loại hương vị bất đồng với các nam sinh bình thường khác, tựa hồ là mùi của sữa…

Tiếu Lang đột nhiên kéo tay Vương Mân, nói "Mau xuống coi, ông cứ "cộm cộm" làm tui khó chịu a…"

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “hê hê” nở nụ cười, giả vờ như muốn đưa tay chụp lấy phía dưới của Vương Mân “Lâu lắm rồi không giải quyết hể?”

Vương Mân né khỏi ma chưởng của Tiếu Lang, cúi đầu nhìn nhìn thằng đệ của mình, mở lời đùa cợt “Tớ cũng rất khó hiểu, bình thường nó cũng rất biết điều, tại sao lần nào gặp cậu là nó lại bắt đầu giở trò?”

Tiếu Lang vốn dĩ muốn trêu chọc người ta, nào ngờ cuối cùng lại bị dội ngược, trong nháy mắt há miệng cứng mồm, sau đó cả gương mặt “ba” một cái liền đỏ lên “Kháo…”

Kết quả cuối cùng được công bố, C1 bọn họ không đạt được thứ hạng nào, bất quá cũng may là không xếp chót. Dương Sùng Kiệt còn cất công lại đây làm công tác tư tưởng cho cả đám “Không sao, không cần áy náy, quý ở chỗ tham dự thôi!”

Vương Mân nói “Vốn cũng không muốn đạt được thứ hạng, chỉ cảm thấy là này chơi rất vui thôi.”

Dương Sùng Kiệt “…”

☆ ☆ ☆

Buổi sáng thứ sáu có một trận chạy tiếp sức tập thể, cũng là trận đấu cuối cùng của đại hội lần này. C1 đạt được hạng hai. May mắn trận này đứng nhất là C4, nếu không tổng điểm của C1 thể nào cũng bị đám C5 vượt lên dẫn trước!

Sau trận chạy tiếp sức tập thể là tiến hành lễ trao giải thưởng, C1 năm nhất với tổng điểm số 315 cao nhất giữ vững ở vị trí đầu bảng xếp hạng toàn khối.

Còn phần tiết mục hoạt động văn nghệ dưới những nụ cười, mồ hôi, xúc cảm mãnh liệt cùng với những phấn khích tột cùng, nháy mắt cũng đi theo

https://thuviensach.vn

kết thúc một cách viên mãn. Lực đoàn kết của cả đám lớp C1 tăng cao hơn bao giờ hết, cả đám cũng bởi vì thứ hạng đứng nhất toàn khối trong lần đại hội này mà trở nên tự tin hơn, lúc đi ngang qua mấy lớp khác cũng đặc biệt có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, giống như sợ người ta không biết mình là học sinh lớp C1 vậy.

Những chuyện sau đó, tạm thời không đề cập tới.

Ngay tại thời điểm ai ai cũng đều cho rằng, lần đại hội thể thao văn hóa này đã chấm dứt thì, đột nhiên có một tin tức giật gân nổ òa ở tại C1.

——Báo chiều của C thị muốn phỏng vấn Tiếu Lang!?

Nhan Ny vỗ trán "Không ngờ lại trúng thưởng một cách bi kịch như vậy!!"

Cố Thuần "…"

Cô nàng cùng với Cố Thuần là hai người biết được tin tức này sớm nhất. Bởi vì năm nào Hoa Hải tổ chức đại hội thể thao văn hóa, báo chiều của thành phố đều sẽ đến phỏng vấn, tổ chức ở phòng giáo viên của khối. Mà năm trước, đối tượng bị chộp lấy phỏng vấn đa phần đều là học sinh mới vào năm nhất, thông thường đều là những kiện tướng thể thao vì lớp mình đạt được giải thưởng nhiều nhất, hoặc là người dẫn đầu xuất sắc nhất.

Lúc ấy Nhan Ny không đem chuyện này nói với Tiếu Lang cũng chính là sợ gia tăng áp lực cho cậu chàng. Hơn nữa, theo cô nàng nghĩ thì khả năng đội ngũ lớp mình được chọn là xuất sắc nhất cũng không phải trăm phần trăm…

Cho nên, lúc Tiếu Lang nhận được tin tức từ phía giáo viên cử chính mình đi nhận phỏng vấn lấy tin của báo chiều thành phố thì, cậu chàng gần như phát điên!!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang níu chặt tay áo Nhan Ny, khóc lóc than vãn "Sẽ bị lộ ra đó!!"

Nhan Ny "Cậu nghĩ là cậu che giấu tốt lắm hả? Tất cả các giáo viên bộ môn đương nhiệm của lớp mình đều biết rõ cậu là nam phẫn nữ đó có biết không vậy, cậu thật sự quá sức ngây thơ rồi!!"

"…" Tiếu Lang "Đừng mà, tui không muốn bị lên báo đâu! Người dân cả thành phố sẽ nhìn thấy tui a!!!"

Nhan Ny trấn an Tiếu Lang, nói "Không sao đâu, ảnh chụp mà người ta đăng báo cỡ cỡ nhiêu đây thôi hà…" cô nàng dùng hai ngón trỏ cùng ngón cái hợp lại thành một cái hình vuông nho nhỏ.

Tiếu Lang kinh hô "Bự quá vậy!!!"

Nhan Ny "…"

Cố Thuần "Chậc, Tiếu Lang à, cậu không cần lo lắng, đến lúc đó cậu có thể đề nghị với phóng viên của tòa soạn báo, nói người ta dùng tên giả, vậy là không ai biết đó là cậu rồi…"

Tiếu Lang vô tội chớp chớp hai đôi mắt to đẫm lệ, hỏi "Có thật không?"

Nhạc Bách Kiêu xen mồm vào nói "Cái đó, bình thường cần dùng tên giả lên báo, không phải mấy kiểu như ' vị thành niên Tiểu Hồng ở xx bị cưỡng hiếp rồi bị giết ' đại loại vậy sao?"

Tiếu Lang "Không muốn đâu! (TT□TT)"

Vương Mân thở dài, lên tiếng bảo "Vậy thì dùng gương mặt bình thường nhận phỏng vấn đi, đừng giả nữ làm cái gì, bên phía tòa soạn báo lại không biết cậu là nam hay nữ, như vậy nếu lỡ người thân bạn bè có nhìn thấy cậu được lên báo thì cũng là chuyện tự hào thôi, có gì không tốt đâu!"

Tiếu Lang hai mắt sáng rực "Đúng nha!"

https://thuviensach.vn

Mọi người "…"

☆ ☆ ☆

Thứ sáu ngày hôm đó, lễ trao giải kết thúc rồi đến tổ chức biểu diễn văn nghệ, hầu hết mọi người đều ở đại sảnh xem biểu diễn, Tiếu Lang thì một thân một mình đi đến lầu hành chính, cậu có chút bất an thấp thỏm liếc mắt sang nhìn cái bảng treo trước cửa : phòng đón khách, a không phải, là phòng tiếp khách, là ở chỗ này đúng không nhỉ?

Cậu đưa tay gõ nhẹ cửa, có thanh âm từ bên trọng vọng ra "Vào đi."

Tiếu Lang đẩy cửa ra, bắt gặp người ngồi bên trong —— Ứng Trì.

"…"

Ứng Trì ngồi dựa trên ghế sofa, đôi chân thon dài tùy tiện duỗi thẳng, lười biếng nhìn Tiếu Lang chào hỏi "Chào, ngồi đi."

Tiếu Lang buồn bực "Ông là người của tòa soạn?"

Ứng Trì "Không, tớ tới nhận phỏng vấn."

Tiếu Lang "Ồ…" hóa ra người này cũng tới phỏng vấn sao?

Ứng Trì cầm trên tay một thờ giấy A4, đọc thành tiếng "Tiếu Lang lớp C1, Ứng Trì lớp C5, buổi chiều 2 giờ đến lầu hành chính của trường phòng tiếp khách số 2…" nói xong, nâng mắt lên nhìn sang, tựa tiếu phi tiếu hỏi "Cậu tên Tiếu Lang?"

Tiếu Lang: "%￥#…"

Tiếu Lang dứt khoát đặt mông ngồi xuống, Ứng Trì cười khẽ một tiếng, cầm lấy một tờ giấy A4 khác đưa cho cậu "Bên trên có liệt kê các vấn đề mà phóng viên có thể hỏi tới, cậu chuẩn bị một chút đi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang liếc nhìn một lượt, đại đa số đều là vấn đề kiểu hình thức "Có ý kiến gì đối với đại hội thể thao văn hóa mà Hoa Hải cử hành không, có xung đột với việc học không?" "Đối với việc lấy được vinh dự trong đại hội lần này có cảm tưởng gì?" vân vân…

Tiếu Lang nhìn đồng hồ, hai giờ năm phút, phóng viên vẫn còn chưa tới, ngồi chung một phòng với Ứng Trì lại cảm thấy không khí có chút ngại ngùng. Ngày hôm qua lúc Vương Mân bị người này đụng té bị thương, Tiếu Lang đối với người này rất là cừu hận…

Bất quá, bây giờ đại hội cũng đã diễn ra xong rồi, coi như thôi vậy, bạn học làm gì thù nhau lâu (?) chứ, huống gì người ta lại còn là minh tinh của trường nữa…

Tiếu Lang khụ khụ một chút, tìm đề tài nói "Ông cũng nhận phỏng vấn à?"

"Ừ." Ứng Trì thản nhiên đáp lại, sau đó thò tay vào túi lôi ra một chuỗi huy chương vàng, ngồi trước mặt Tiếu Lang bắt đầu đùa nghịch.

Tiếu Lang "Quá trời luôn…"

Ứng Trì lắc lắc đám huy chương, mấy cái huy chương va vào nhau phát ra thanh âm thanh thúy của kim loại va chạm, nhìn Tiếu Lang cười cười hỏi "Muốn sao? Cho cậu."

Tiếu Lang "Không cần." (Tưởng giỏi lắm sao? Hứ!")

Ứng Trì "…"

Tiếu Lang bổ sung thêm "Tui tự có."

Ứng Trì "Tớ nhớ hình như cậu chỉ có một cái huy chương bạc thi nhảy xa thôi mà?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang da mặt run rẩy, nói "Vương Mân chạy cự ly ngắn đoạt được hai cái huy chương vàng, cho tui một cái chơi!"

Ứng Trì cười cười, nói một cách ngả ngớn "Có một cái thôi sao…"

Tiếu Lang cảm giác được cái tên Ứng Trì này thái độ làm người ta rất muốn đánh vào mặt hắn, mặc dù cái mặt rất tuấn tú, nhưng mà năng lực làm người ta chán ghét không thua gì cảm giác mà Nhạc Bách Kiêu lần đầu tới ký túc xá gây cho Tiếu Lang.

Tiếu Lang hừ một tiếng, không chút nể nang gì nói "Cũng đâu phải huy chương làm bằng chocolate, cần nhiều như vậy để làm chi, mài răng sao?"

Ứng Trì "…"

Giữa cả hai có chút cương cứng, một lúc sau, Ứng Trì lại hỏi "Cậu thích ăn chocolate?"

Tiếu Lang "Phải a."

Ứng Trì dùng ngón tay gãi gãi cằm của mình, nhỏ giọng nói "Vậy mà lại thích ăn chocolate…"

Tiếu Lang "…"

Lần này không dư thời gian cho hai người bắt chuyện với nhau, phóng viên đến.

Cảnh tượng không đáng sợ như Tiếu Lang suy nghĩ, đối phương hỏi các vấn đề không khác gì mấy vấn đề trên giấy đề cập tới, trả lời xong rồi, hai học sinh được yêu cầu ngồi cạnh nhau chụp một tấm ảnh, coi như kết thúc phỏng vấn.

Có điều đến lúc rời đi, vị phóng viên kia lại đột nhiên toát ra một câu "Nghe nói năm nay học sinh mới vào đều là ngọa hổ tàng long, con cái của

https://thuviensach.vn

mấy vị lãnh đạo C thị cùng với phú thương đều thi vào Hoa Hải…Hai bạn cũng nên hòa đồng với bạn cùng lớp mình a…”

Ứng Trì nghe xong sắc mặt khẽ biến, nhưng không nói cái gì.

Tiếu Lang lại ngoan ngoãn đáp lời, nhìn đồng hồ, đã hơn ba giờ rưỡi, trực tiếp chạy trở về ký túc xá.

Tiếu Lang nằm ở trên giường nghĩ nghĩ : Tuần này trôi qua nhanh thiệt ta, giống như nằm mơ vậy, mai là có thể trở về nhà… nghĩ nghĩ một hồi, mơ mơ màng màng ngủ mất…

Lúc tỉnh lại, ngoài cửa sổ ánh mặt trời đã có chút mơ hồ không rõ ràng, mà bên trong ký túc xá cũng không bật đèn.

“Tỉnh rồi?” người nói là Vương Mân, cậu vừa nghe được động tĩnh, lập tức “tách” một tiếng, chiếc đèn nhỏ trên bàn học liền bật sáng.

Ánh đèn màu cam nhu hòa dần dần tỏa ra khắp phòng, Tiếu Lang dùng tay dụi dụi mắt, hỏi “Mấy giờ rồi? Sao trời tối mau quá vậy?”

Vương Mân “Sáu giờ rưỡi rồi, cậu ngủ cứ như heo ấy, tụi này trở về cũng không tỉnh.”

Tiếu Lang quấn mền quanh người ngồi dậy, nói “Ai, mệt quá à… Mấy đứa kia đâu?”

Vương Mân “Nhạc Bách Kiêu bảo tối nay muốn đi thư viện, Cố Thuần không rõ lắm.”

“Ồ.” Tiếu Lang xoa xoa bụng của mình, bao tử rất là đúng lúc “ục ục” vang lên “Đói quá…”

Vương Mân nói “Giờ này dưới căn-tin chắc cũng không có gì để ăn…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngồi một lúc, chợt nhớ ra hồi tuần trước mình có mang theo ít thức ăn từ trong nhà, lập tức hưng phấn nói “Chúng ta ăn mì đi! Tui có mang mì ăn liền!”

Dứt lời, liền lập tức nhảy phốc xuống đất, đạp chân trần chạy đến phía trước tủ của mình, mở cửa tủ ra liền vùi đầu vào trong đào bới một trận. Cái mông trắng nõn chỉ mặc mỗi cái quần lót tam giác lộ ở bên ngoài tủ, nhếch lên một cái, hạ xuống một cái.

Đào ra được hai tô mì ăn liền, Tiếu Lang quay đầu lại, vẻ mặt sáng ngời nhìn Vương Mân nói “Cùng một vị nè, mì hải sản tôm cá!”

Vương Mân “Thứ này không dinh dưỡng lắm đâu, hay là chúng ta ra ngoài ăn đi.”

Tiếu Lang kiên trì nói “Không, ăn cái này đi, lâu lắm rồi tui không có ăn mì ăn liền a! Tui còn đặc biệt mang theo hai gói, một gói phần ông nè!”

Vương Mân chớp chớp mắt hai cái, nói “Được rồi, vậy tớ đi nấu một ít nước nóng mang lên.”

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang mặc quần ngủ, đi tới đi lui trong phòng ký túc đợi thức ăn, ra vẻ rất là khoái trá cất giọng ca hát.

Trong ký túc xá, bốn cái bàn học của bốn người thì bàn của Vương Mân là sạch sẽ nhất ngăn nắp nhất, trên mặt bàn đặt mỗi một cái đồng hồ báo thức, một cái ống đựng bút cắm ba cây bút, còn lại trống trơn

Bàn của Cố Thuần cũng không đến nỗi nào, nhưng là văn kiện này kia rất nhiều, Cố Thuần còn phải dùng một cái kệ xếp sách loại đơn giản để đựng văn kiện, đa phần đều là tư liệu của lớp. Trên bàn của Nhạc Bách

https://thuviensach.vn

Kiêu thì chất cả đống sách tham khảo, đông một quyển tây một quyển loạn cả lên.

Còn bàn của Tiếu Lang… ờ thì… có vẻ như là lộn xộn bữa bãi nhất trong đám : khăn tay đã xài rồi vứt lung tung, bút bi dùng xong không đậy nắp, cục tẩy bị xài mòn gần hết chỉ còn lại chút xíu, tập vở bị mở toang…

Tiếu Lang lục trong ngăn kéo của mình, lôi ra một bao cải muối, lại tìm được trên bàn của Cố Thuần một hũ khô bò còn gần phân nửa…

Vương Mân xuống lầu hơn mười phút rồi mà vẫn chưa trở lại, Tiếu Lang chờ có chút nhàm chán, nhìn nhìn cái bàn được thu dọn rất gọn gàn của đối phương, rất là tò mò nha… mấy vật dụng của bị cậu ta dẹp đi đâu rồi…

Tiếu Lang lén lút kéo ra ngăn kéo bàn của Vương Mân, thông qua một cái khe hở nho nhỏ nhìn vào xem xét vật ở bên trong : có vẻ như cũng rất gọn gàng a… mây cuốn sách, một vài cây bút dầu đã dùng hết, a… này là cái gì?”

Lại kéo khe hở rộng ra một chút, Tiếu Lang nhìn thấy một vật màu đen… là máy tính bỏ túi sao?

Ở dưới phần chót vật đen có một hàng tiếng anh màu bạc, Nokia… đây là di động hả ta?

“…!!!” Vương Mân vậy mà lại có di động?

Ở cái loại địa phương này, học sinh trung học có điện thoại di động thực sự là rất hi hữu! Chỉ có mấy đứa mà hoàn cảnh gia đình rất rất là khá mới mua cho con cái mình một cái tiểu linh thông gì đó để khoe khoang mà thôi.

Tiếu Lang vừa kinh ngạc vừa khiếp sợ, lại bắt gặp bên cạnh di động còn đặt một cái bóp da màu đen. Cậu vảnh tai lên cẩn thận nghe ngóng bên

https://thuviensach.vn

ngoài có tiếng bước chân hay không, sau đó cầm bóp lên, thật cẩn thận mở ra nhìn bên trong, ngăn trong suốt không có để hình chụp…

Không thú vị gì hết! Vốn tưởng có thể nhìn thấy ảnh chụp chung của Vương Mân với Liêu Tư Tinh này kia ~~

Không biết tiền nhiều hay không…

Tiếu Lang vạch ra ngăn giữa nhìn vào một cái : một xấp màu hồng… 囧!

Tiếng bước chân trở lại của Vương Mân vang lên ngoài cửa, Tiếu Lang nhanh chóng khép lại cái bóp rồi cất kỹ vào chỗ cũ, kéo ngăn bàn lại, giống như là kẻ vừa mới phát hiện một bí mật vô cùng trọng đại vậy, tim trong ngực cứ đập thình thịch thình thịch.

Vương Mân vào cửa, trông thấy Tiếu Lang ngồi thật nghiêm chỉnh, giống như mấy bé ngoan ở vườn trẻ ngồi chờ để được phát kẹo vậy, hai tay còn rất là nghiêm chỉnh đặt trên đùi…

Tiếu Lang nhìn thấy Vương Mân, lập tức hỏi “Ông làm gì mà chậm chạp quá vậy a?”

Vương Mân nói “Dưới lầu không có nước, tớ phải chờ một chút.”

Tiếu Lang “Ờ… Ờ…” vừa lẩm bẩm, tay lưu loát mở bao bì mì ăn liền ra, tháo gói gia vị bỏ vào xong xuôi, Vương Mân liền rót nước nóng vào.

Vương Mân “Tại sao lại bỏ thêm khô bò vào… cả cải mặn nữa? Không phải nói mì hải sản vị tôm cá sao?”

Tiếu Lang “Hắc hắc, không sao không sao hết, mì hiệu Tiểu Long vị khô bò cải mặn tôm cá hải sản!”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Năm phút trôi qua, mì ăn liền chín, mùi vị tỏa ra bốn phía, Tiếu Lang vẻ mặt hạnh phúc bưng lấy tô mì bắt đầu gắp mì ăn.

Vương Mân cười nói "Nhìn bộ dạng cậu kìa, giống như là ăn cái gì mỹ vị nhân gian vậy."

Tiếu Lang hạnh phúc đến lệ tuôn đầy mặt "Mùi tôm cá, thịt bò, cải muối, hành thái, mì sợi, nước lèo…"

Vương Mân cười phá lên, bình thường cậu chưa bao giờ ăn những thứ như mì ăn liền, lần này lại bắt chước Tiếu Lang ăn hơn nửa tô.

Ăn mì xong, Tiếu Lang xoa xoa cái bụng tròn xoa, híp mắt ợ hơi một cái.

Vương Mân nhìn cậu, thật lâu, mới nói "Cậu cũng rất dễ nuôi."

---

(1) Ôm ấp : từ gốc là "bão đối" (抱对)

Mỗi lúc đến giao mùa xuân hè, ở bụi cỏ gần đầm nước, rất thường nhìn thấy những con ếch tiến vào thời kỳ sinh sản hình thành một loại gọi là "bão đối", ếch đực sẽ ôm lấy con ếch cái, dùng chi trước ôm thật chặt lấy ếch cái.

Này là hành vi không thể thiếu ở giống loài ếch nhái mỗi khi bắt đầu mùa đẻ trứng, khi mà con ếch đực truy đuổi đến chỗ con ếch cái, lập tức tiếng kêu sẽ ngưng lại mà bắt đầu quá trình "bão đối".

https://thuviensach.vn

Chương 23

Coi như con gái nuôi cũng được

☆ ☆ ☆

Cuối tuần, Tiếu Lang trở về nhà, một phen sinh động y như thật miêu tả lại cho Tiếu Mông em trai mình về đại hội thể thao văn hóa của trung học Hoa Hải, hơn nữa cật lực ám chỉ cũng như khoa trương về biểu hiện của bản thân mình trong lần đại hội này.

Tuy là tình huống được miêu tả cùng sự thật diễn ra có chút không ăn khớp với nhau : ví dụ như Tiếu Lang nói mình được chọn là dẫn đầu của lớp, tự xưng là nam nhân đẹp trai nhất toàn C1, dẫn dắt đồng bào cả lớp đoạt lấy giải thưởng đội ngũ xuất sắc nhất. Sau đó, cả lớp C1 dưới sự ảnh hưởng của cậu, thế như chẻ tre đánh đâu thắng đó, không gì có thể cản nổi, cuối cùng đoạt luôn hạng nhất toàn khối!

Tiếu Lang còn lấy ra hai cái huy chương một vàng một bạc khoe ra trước mặt Tiếu Mông, nhưng lại không giải thích rõ ràng chuyện một cái (vàng) là do Vương Mân tặng cho mình, đa phần chuyện được miêu tả chỉ là để chứng minh với em trai mình : nhìn anh mày đi, nhân tài đó! Sùng bái anh mày đi! Ha ha ha ha…

Tiếu Mông đứng ở bên cạnh anh mình, lật úp bàn tay đưa ngang so so chiều cao giữa mình và Tiếu Lang, nói “Hai, em cao hơn hai rồi na, sau này chắc chắn em sẽ lợi hại hơn hai nhiều!”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Chuyện này vẫn còn chưa kết thúc, tối thứ sáu ba mẹ hai người trở về nhà, lấy báo chiều của ngày hôm đó trong hộp thư mang theo lên lầu. Kết quả một người vạn năm không thèm nhìn tin tức như ba của Tiếu Lang, hôm nay cư nhiên lại ngồi vừa uống rượu vừa lật lật báo để xem, lật một hồi lật tới chuyên mục nói về giáo dục trường học, thấy được ảnh chụp chung của Tiếu Lang cùng Ứng Trì.

“A, mẹ xấp nhỏ ơi, lại đây xem này là bé lớn nhà mình sao?” (Bé lớn là nhũ danh mà ba gọi Tiếu Lang) [18]

Tiếu mẹ lại gần nhìn một cái, thấy trên tiêu đề rõ ràng có hai cái chữ “Hoa Hải” thật to, mẫu thân đại nhân hai mắt nhất thời lóe sáng “Là Long Long nhà chúng ta a, Long Long được đăng báo sao!!?”

Tiếu Lang nghe thấy, đầu tiên là sửng sốt một cái, sau đó mới kịp phản ứng lại, tiện thể vờ ra một bộ vừa kiêu ngạo lại vừa thản nhiên hết sức, vùi đầu bới cơm ăn, coi như chả biết gì hết.

Tiếu Mông một mặt gắp thức ăn, một mặt quan sát cử chỉ hành vi cùng điệu bộ vô cùng khác thường của anh mình : hai rất hiếm khi bày ra cái bộ dạng như con mèo ngỏng đuôi hất mặt như này… chẳng lẽ hai thật sự lợi hại vậy sao? Thật sự được đăng báo?

Hai vị phụ huynh tụm lại một chỗ đọc lướt nội dung một lần, Tiếu ba “Ồ ~~” lên một tiếng, lại từ trên xuống dưới một chữ cũng không sót đọc lại lần nữa.

Tiếu mẹ đột nhiên cười phá ra, mà Tiếu ba cũng bất ngờ cười rộ lên.

Tiếu Lang “??”

Tiếu ba “Bé lớn bị người ta viết thành bé gái!! Ha ha!”

Tiếu Mông “Cái gì cái gì? Cho con xem với!!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo…

Quả nhiên, thằng em vừa xem xong cũng bắt đầu đập bàn!

Tiếu Lang một phen đoạt lấy tờ báo!

——gần đây, để tiến hành kế hoạch liên quan đến việc phát triển thể năng của học sinh cùng với thực thi cải cách chất lượng giáo dục do bộ giáo dục ban hành, các trường học toàn thành phố chúng ta đồng loạt triển khai hoạt động đại hội thể thao cùng với văn nghệ văn hóa vườn trường… Trung học Hoa Hải vốn dĩ là trường trung học trọng điểm có tiếng lâu năm của C thị, song song với việc bảo đảm tỷ lệ lên lớp của học sinh trường, đồng thời cũng tỏ ra rất coi trọng việc rèn luyện thể dục lẫn phát triển toàn diện của các học sinh… Buổi chiều ngày hôm qua, phóng viên báo chiều đã có một cuộc phỏng vấn đối với hai học sinh năm nhất mới vào trường của trung học Hoa Hải, hai tân sinh này đồng thời cũng là “minh tinh” trong tuần lễ hoạt động văn hóa thể thao lần này của Hoa Hải…

Ứng Trì (hình bên trái), là quán quân đoạt giải cá nhân toàn khối năm nhất của trung học Hoa Hải. Cậu ấy… Cậu ấy…

Tiếu Lang (hình bên phải), là quán quân dẫn đầu toàn khối năm nhất của trung học Hoa Hải. Cô ấy… Cô ấy…

=A=!! Này là có chuyện gì xảy ra!!!!

Tiếu Mông ngồi bên cạnh, một lời nói toạc ra sự thật phũ phàng “Hai, bọn họ không phải là coi hai như con gái đó chứ? Ha ha ha!!”

Tiếu Lang nổi điên, nói “Làm sao có thể chứ! Tao là đàn ông đích thực trăm phần trăm!!”

Tiếu ba uống một hớp rượu, cười tủm tỉm nói “Bé lớn không giống ba chút nào hết, giống mẹ nó hơn, bộ dạng tú thanh tú khí hệt như con gái vậy

https://thuviensach.vn

đó.”

Tiếu mẹ nói “Giống tui không tốt sao? Năm đó tui đây là toàn thôn nhất chi hoa đó chứ!”

Tiếu ba “Xời ~ con trai mà, bộ dạng giống Mông Mông mới coi là tốt chứ, vậy mới giống nam nhân.”

Tiếu Lang “…” lời này của ba cậu gián tiếp phụ định giá trị về giới tính của Tiếu Lang, tổng kết mà nói chỉ có một câu : bộ dạng Tiếu Lang không giống nam nhân.

Tiêu mẹ “Tui cảm thấy bộ dạng Long Long nhà ta mới là đẹp trai nhất, trắng trẻo sạch sẽ khiến ai cũng thích.”

Tiếu ba “Bà đó là ánh mắt của người làm mẹ mới thế, nam nhân mà, tất nhiên phải thô ráp một chút mới tốt, bé lớn mà sống ở cái thời chúng ta ngày xưa, nữ nhân cũng không bằng nữa là, khuân vác cái gì cũng không nổi, làm việc gì cũng không được. Giống nó như vậy, cơ bản là cái mặt sữa tiểu sinh ăn cơm trắng.”

Tiếu Lang tức tối “Ba——!!!”

Tiếu ba ha ha một tiếng, nói “Sốt ruột cái gì, về sau không ai lấy, ba mẹ coi mày như con gái nuôi cũng được.”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Mông ngồi một bên nghe, cười đến mức văng nước canh tùm lum, cơm cũng ăn không vô.

☆ ☆ ☆

Ở nhà bị chuyện trên báo làm cho buồn bực suốt cả buổi, sáng sớm chủ nhật Tiếu Lang liền đóng gói trở về trường học.

https://thuviensach.vn

Vừa bước xuống xe bus công cộng dừng ở trạm gần cổng trường trung học Hoa Hải, Tiếu Lang chợt trông thấy một chiếc xe ô tô đậu gần cửa trường.

Thời bấy giờ, ngoại trừ loại xe Santana phổ biến rộng rãi đại chúng ra, Tiếu Lang không nhận ra được logo của hãng xe nào khác cả.

Chỉ thấy chiếc xe nọ vỏ xe sáng bóng lấp lánh, khung xe được bao bọc bằng những đường nét mạnh mẽ lại hài hòa, kính lắp trên cửa xe còn là loại chống nhìn trộm, dù cho Tiếu Lang không biết xe này hiệu gì hãng nào, nhưng cũng biết rõ một điều là xe này xa hoa hơn mấy cái xe taxi rách rưới thường thấy trong thành phố, căn bản là không cùng một cấp bậc!

Tiếu Lang tò mò xáp xáp lại gần muốn quan sát tử tế hơn một chút ———limousine na!

Vừa mới bước thêm một bước về phía trước xem kỹ hơn, chợt thấy có người từ trong trường học bước ra, nhắm thẳng về phía chiếc xe đỗ ngay cửa trường học bước tới.

Tiếu Lang dừng chân lại, tránh ở phía sau một gốc cây len lén nhìn ra : a… A, a!!! Vương Mân??

Trái tim nhỏ bé của Tiếu Lang thình thịch thình thịch đập liên hồi, nhìn thấy Vương Mân đi đến bên cạnh chiếc xe nọ, tiếp đó lại thấy cửa chỗ người lái xe mở ra, một vị trung niên nam nhân trên người mặc âu phục giày da từ bên trong bước ra.

Này là… ba của Vương Mân sao?

Trung niên kia nhìn thấy Vương Mân, hơi hơi khom đầu cúi chào, cung kính nói “Tiểu thiếu gia.”

Vương Mân “Ừ.”

https://thuviensach.vn

Ầm——! Tiếu Lang cảm thấy mình giống như bị sét đánh trúng…

Cậu đưa hai tay ôm lấy ngực hít thật sâu hai cái, cảm giác được giống như cảnh tượng trong bộ phim 《Bến Thượng Hải》đang diễn ra trước mắt, Phát ca tay tháo kính râm : bèng beng beng beng ~~ Lòn bao ~~~~~~~! Beng béng bèng bèng ~~~ Lọn lào ~~~~~!! [19]

. . . . . .

Thần a! Đây là thế kỷ 21 phải không? Chỗ này là đại lục phải không! Đây là C thị nơi gà không thèm ị chim không thèm đẻ trứng đúng không! Tại sao lại còn tồn tại cái loại danh hiệu "thiếu gia" này nữa a? Nhà tên Vương Mân này quả nhiên là buôn thuốc phiện có phải không? 囧…

Phần sau là bởi vì Tiếu Lang khẩn trương thật sự, cho nên không có nghe rõ cho lắm đối thoại giữa hai người kia, chỉ nhìn thấy vị lái xe (chắc là lái xe mà ha?) giống như bé ngoan liên tục gật đầu thưa dạ. Sau đó Vương Mân tiếp nhận từ tay người nọ một cái túi to màu đen, tiếp theo xoay người rời đi. Còn lại bé ngoan sửa sang lại âu phục cravat, sau đó cũng lên xe, lái xe chạy đi mất…

Tiếu Lang chờ cho hô hấp bình thường lại, mới lết một thân run rẩy như bị điện giật về ký túc xá, Vương Mân quả nhiên ở trong phòng ——đang ngồi tháo cái túi đen kia!

Nhìn thấy Tiếu Lang, vẻ mặt Vương Mân giống như rất là kinh ngạc, tiếp đó liền nở nụ cười "Hôm nay sao sớm vậy, mới chín giờ hơn mà."

Tiếu Lang ngữ khí âm trầm nói "Tui ngồi chuyến xe đầu tiên trở về, ông…"

Vương Mân lập tức tiếp lời, nói "Đến vừa đúng lúc, lại đây có lộc ăn nè."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "??"

Vương Mân "À, mới nãy mang từ nhà đến, vốn định chờ tới chiều cậu về mới đưa cho cậu ăn thử."

"…" Người nào đó thực sự bị dời đi sự chú ý một cách thành công.

Vương Mân mở toang cái túi to kia ra, một trận hương khí ngọt ngào từ bên trong bắt đầu tỏa ra, Tiếu Lang xáp lại gần, hai mắt nhìn chăm chú "Đây là cái gì, ăn ngon hông?"

Có cái trắng trắng, cái thì dạng bột, cái màu xanh lục, tất cả đều sáng lấp lánh…

Vương Mân giải thích "Bánh khoai môn, bánh đậu đỏ sữa dừa, bánh trà xanh hương thảo, bánh sữa hấp…"

Tiếu Lang thò tay vào bốc một khối bột bột lên, một hơi cắn xuống… Má ơi! Suýt chút cắn luôn đầu lưỡi rồi…

Vương Mân "Ăn ngon không?"

Tiếu Lang "On on on!!"

Vương Mân ngồi bên cạnh nhìn Tiếu Lang vẻ mặt hạnh phúc ăn bánh, cười nói "Tư Tinh cũng thích mấy thứ đủ màu sắc này, cho nên tớ nghĩ không chừng cậu cũng thích…"

Tiếu Lang nheo mắt chẹp chẹp miệng "Liêu Tư Tinh cũng có ăn thứ này?"

Vương Mân nói "Ừ, nhỏ cũng hay đến nhà tớ ăn, có điều nhỏ rất sợ béo, mỗi lần ăn đều là một bộ rất thống khổ, cậu ăn cảm giác thoải mái hạnh phúc hơn nhiều."

https://thuviensach.vn

“Hắc,” Tiếu Lang cười “Nhỏ có đến nhà ông rồi hả? Người nhà ông cũng biết nhỏ sao?”

Vương Mân “Hai nhà cũng gần nhau.”

Tiếu Lang nhìn thấy Vương Mân một bộ muốn nói nhưng lại ngập ngừng, cảm thấy cũng không có bụng dạ nào để bà tám nữa, bất quá trong lòng lại nghĩ : hóa ra Liêu Tư Tinh đều đã được diện kiến ba mẹ chồng rồi a! Hai người bọn họ thực sự là lo nghĩ quá xa luôn na!

Xử lý xong đám ăn vặt mà Vương Mân mang tới rồi, Tiếu Lang ôm cái bụng nhỏ của mình bắt đầu ngủ trưa. Vương Mân lôi kéo cậu đứng dậy, nói “Đừng ngủ, ăn rồi ngủ vậy sẽ béo ra cho xem, chúng ta đi chơi game đi.”

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang lẩm ba lẩm bẩm cái gì đó, đứng dậy theo sát Vương Mân đi ra quán Net.

Vương Mân nhìn nhìn đồng hồ, lúc này chưa tới mười hai giờ trưa “Hôm nay chơi lâu một chút, được cỡ sáu tiếng mấy.”

Nghe thế, Tiếu Lang cũng bị đả động phấn chấn hơn một chút, bấm khởi động máy rồi đăng nhập vào game, vừa vào lập tức đổi tâm trạng của mình thành ——Hôm nay chơi sáu tiếng nha!

Tiểu Long Nữ lúc này vẫn còn dừng lại ở cấp 57, bởi vì chả có ai giúp Tiếu Lang cày hết. Còn Âu Dã Tử thì vọt lên tới 80!

Tiếu Lang nhìn thấy đỏ hết cả mắt, mở ra danh sách bạn tốt mãnh liệt réo gọi Mạt Danh “Sư huynh, lên rồi nè!” ý ngầm là : mau mau mang tui đi thăng cấp đi!

https://thuviensach.vn

Mạt Danh gửi sang một cái biểu tình hắc tuyến : “Còn dám lết lên nữa! cái đồ “xúc zật” tám trăm năm chẳng thấy mặt đâu cả!!!”

Tiểu Long Nữ : “…”

Mạt Danh : “ sư muội, người ta nhớ sư muội muốn chết a hu hu…”

Tiểu Long Nữ : “Tui cũng nhớ anh a.” những lời này thực sự rất trái lương tâm.

Mạt Danh gửi sang lời mời tổ đội với Tiểu Long Nữ, Tiểu Long Nữ lập tức nói “Sư huynh, hôm nay tui chơi được tới sáu tiếng đó!”

Mạt Danh : “Nhìn thấy tâm trạng của nhỏ rồi, muốn chơi cái gì? Anh mang nhỏ đi.”

Tiểu Long Nữ : “Sáu tiếng có thể lên được cấp mấy?”

Mạt Danh : “Tối đa có thể lên tới 60 cấp.”

Tiểu Long Nữ : “Chậm quá vậy, có thể lên 80 sao?”

Mạt Danh nghe lời này, suýt chút hộc máu tức chết : “Chậm cái khỉ khô! Người ta mỗi ngày đều cắm mặt vào game, cùng lắm cũng chỉ được một hai cấp một ngày! Còn nhà ngươi một tuần mới lên được một lần, nằm mơ đi cưng!”

Tiểu Long Nữ : “Âu Dã Tử lên tới 80 rồi kìa!”

Mạt Danh : “Hình như là Lạc Lạc đang cày dùm nó thì phải? Tiểu Âu giúp Lạc Lạc làm thần khí.”

Tiểu Long Nữ : “Ồ, khó trách tên đó thăng cấp mau tới vậy.”

Mạt Danh : “…nhỏ cũng muốn anh đây cày dùm nhỏ sao?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Tự tui chơi.”

Mạt Danh : “Xời, cũng là anh đây kéo thôi.”

Tiểu Long Nữ : “Cái này không giống, đưa acc cho ông chơi cứ cảm giác giống như khó giữ được trong sạch ấy.”

Mạt Danh : “…”

Mạt Danh chơi với Tiểu Long Nữ hơn một giờ, đã bị đám bạn cùng cấp kéo đi phó bản.

Tiếu Lang nghiêng đầu sang bên cạnh nhìn Vương Mân, Vương Mân lúc này hết sức chăm chú nhìn vào màn hình, Tiếu Lang liền gửi tư tín cho Vương Mân.

Tiểu Long Nữ : “Đang làm cái gì a?”

Qua hơn hai phút, Vương Mân mới trả lời lại “Luyện kỹ năng, sao vậy?”

Tiểu Long Nữ : “Ờ, không có gì.”

Tiếu Lang không có gì làm, một mình chạy tới dã ngoại giết hầu tử luyện tập thao tác, trên đường đi có không ít nhân vật “khác phái” cùng đẳng cấp tiếp cận Tiểu Long Nữ, Tiếu Lang cảm thấy phiền toái, liền ẩn luôn giới tính.

Trong Hiệp Minh, nếu như song phương không phải hảo hữu, tên của đối phương sẽ bị hiển thị là ‘ Người xa lạ ‘. Ngoài ra, người chơi còn có thể che giấu giới tính của mình, sau khi bật che dấu rồi, hình tượng nhân vật liền biến thành bộ dạng giống như hắc y thích khách hay gặp trong phim truyền hình, khác cái không phải hắc y mà là hôi y…

Ai, cấp bậc của Vương Mân càng ngày càng cao, lúc đầu còn muốn cùng với Vương Mân đi phó bản, cứ tiếp tục cái đà này làm sao đuổi kịp

https://thuviensach.vn

cấp của tên đó đây…

Tiếu Lang cũng không biết vì sao lúc này trong lòng lại nghĩ đến mấy vấn đề này, dựa theo tính cách trước giờ của cậu, vốn dĩ là không hề chịu đựng gò bó, chỉ lo cho bản thân thoải mái khoái hoạt là được.

Đám người Thường Tiếu Thiên, Mạt Danh… cấp bậc đều rất cao, muốn so sánh cũng không có cái mốc để mà so.

Nhưng mà mình cùng Vương Mân thì khác, cơ bản là cùng một lúc lên mạng, thời gian chơi cũng tương tự nhau, cùng nhau chơi mới có ý nghĩa đúng không?

Tiếu Lang miên man suy nghĩ một hồi lâu, cảm thấy cứ như vầy hoài không được! Mình là một đại nam nhân, không thể cứ luôn để người khác kéo như vậy! Nếu vậy mãi sẽ thật sự giống như lời của ba nói mất, thành mặt sữa ăn cơm trắng!!!

Mạt Danh nói, muốn làm một tên thích khách xuất sắc, thao tác càng trọng yếu hơn so với cấp bậc hay trang bị. Một thích khách nếu thao tác hảo thì dù cho trang bị chỉ ở mức trung bình, cũng có thể ám sát một cao thủ cao hơn bản thân 10 ~ 20 cấp, cho dù không thể giết chết, cũng có thể khiến đối phương bị trọng thương!

Thao tác.. là thông qua việc ấn phím cùng với điều chỉnh góc độ, điều kiện trước hết cần là ngón tay phải đủ độ linh hoạt, mà bắn phi tiêu, phi đao, ám khí, vân vân… chính là dựa trên trình độ nhanh nhẹn của bản thân, lúc cần phóng liền phóng, bất ngờ xuất ra bắn vào chỗ hiểm của kẻ địch!

Tiếu Lang suy nghĩ như vậy, bắt đầu tập trung tinh thần một cách cao độ luyện tập thao tác điều khiển bàn phím giết… hầu tử.

Độ linh mẫn của hầu tử khá là cao, Mạt Danh nói giết hầu tử ở khu dã ngoại là phương pháp luyện thao tác khá hữu hiệu, đương nhiên tốt nhất

https://thuviensach.vn

vẫn là thực chiến, điển hình có thể kể đến như những phó bản cần thiết phải có chức nghiệp thích khách tham gia, chiến trường, hoặc những trận chiến đơn độc giữa thích khách với nhau, vân vân và vân vân…

Ngón tay của Tiếu Lang nhìn rất đẹp, trắng trẻo lại dài, thon mảnh nhưng lại không lộ ra khớp xương, mỗi phiến móng tay đều có một cái vòng bán nguyệt hồng nhạt nhỏ xinh, nhìn thoáng qua lại tưởng là bàn tay của nữ sinh đang gõ bàn phím.

Trước kia, lúc Tiếu Mông đòi trong nhà muốn học dương cầm, Tiếu mẹ cũng cho Tiếu Lang đi theo học chung, dù sao trong nhà một cái đàn dương cầm, hai anh em có thể chơi chung với nhau. Vị giáo viên dạy dương cầm nọ vừa nhìn "đôi tay" của Tiếu Lang liền yêu thích không thôi, bảo Tiếu Lang đàn vài âm tiết đơn giản, Tiếu Lang cảm thấy cái này chơi cũng không tệ, liền cùng em trai mình đi học khóa đàn cỡ một tháng.

Nhưng là một tháng sau đó, giáo viên nọ bảo ngón tay cậu rất linh hoạt, nhưng lực độ lại không đủ, đề nghị cậu chuyển sang học guitar hoặc là đàn điện tử. Dương cầm là dựa vào việc bấm phím để đàn thành âm thanh, cho nên đối với lực độ của ngón tay yêu cầu rất cao, nhiều người đánh đàn lâu năm, các ngón tay cũng sẽ trở nên thô ráp dần.

Tiếu Lang nghĩ nghĩ một hồi, liền bỏ cuộc, dù gì cũng đâu phải con gái, là nam nhân thì phải nhờ vào toán lý hóa kiếm cơm ăn!

Mà hiện tại, ngón tay của Tiếu Lang lướt trên bàn phím quả thực cũng phát huy tính linh hoạt rất khá, cậu phát hiện số góc độ mà nhân vật xoay tròn đối với thời gian ấn phím tính chính xác là 0,2 giây, ấn nhiều hơn 0,2 giây, góc độ của nhân vật lập tức sẽ phát sinh biến hóa, trong một giây ấn liên tục 5 lần phím xoay tròn vừa vặn là 90°. Tiếu Lang còn phát hiện trong quá trình xoay tròn có thể đồng thời kết hợp nhảy cũng sẽ có hiệu quả, nhưng là xoay tròn hoặc nhảy nhất định phải chấm dứt động tác mới có thể tiến hành công kích, nếu không ngắm sẽ không chuẩn.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Luyện tập một giờ liền, Tiếu Lang đã có thể giết chết hầu tử một cách chuẩn xác, tỷ lệ "Đánh không trúng" cực ít xuất hiện, Tiếu Lang cảm giác có chút thành tựu, cho nên luyện tập cũng rất hưng trí.

Lúc này, khung tán gẫu đột nhiên lóe sáng, Tiếu Lang bấm vào mở ra xem thử, cư nhiên lại là người hồi lâu không thấy bóng dáng —Thường Tiếu Thiên!

Thường Tiếu Thiên : "Có đó không?"

Tiểu Long Nữ : "Có, Thường đại ca hảo a."

Thường Tiếu Thiên : "Ha ha, đang một mình sao?"

Tiểu Long Nữ : "Ừ, đang luyện thao tác."

Thường Tiếu Thiên : "Không sai ha. Lại đây, anh mang nhỏ đi chơi một hồi."

Thường Tiếu Thiên vừa chiêu hô, Tiếu Lang lập tức quẳng ý niệm "tự lực cánh sinh" ra đằng sau, tung tăng a tung tăng hướng về phía địa điểm mà đối phương chỉ định chạy tới.

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Có muốn vào Bắc Vân Phái không

☆ ☆ ☆

Thường Tiếu Thiên hôm nay mặc một bộ phục trang ngân bạch sắc, trên đậu đội một cái thanh ngọc phát quan đơn giản, thoạt nhìn đúng là mười phần nho nhã.

Trông thấy Tiểu Long Nữ, Thường Tiếu Thiên hỏi : "Làm cái gì mà biến thành cái bộ dạng này thế?"

Tiếu Lang lập tức điều chỉnh lại cho phép hiển thị giới tính, ngay lập tức hình ảnh hôi y thích khách bộ dạng lén lén lút lút trên màn hình biến thành một mỹ nữ áo trắng phiêu phiêu.

Thường Tiếu Thiên hỏi : "Nhóc giờ cũng 57 cấp rồi, tại sao vẫn còn mặc bộ tân thủ này thế?"

Tiểu Long Nữ : "…"

Tiếu Lang đối với y phục này kia không để ý cho lắm. Vả lại quần áo ở trong game cũng không có vụ dơ bẩn phải thay, thêm cái nữa là hình tượng bây giờ thực sự rất dễ nhìn a! Sau này có cái để nhớ lại, những năm tháng ta đây một thân bạch y phiêu bồng ~~

Thường Tiếu Thiên nói : "Mở thương điếm ra chọn một bộ khác thay đi."

Tiểu Long Nữ : "…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang mở thử thương điếm ra…

Má ơii!! Mấy trang phục này siêu cấp quý a! Cái rẻ nhất cũng hơn 680 kim rồi! Dựa theo tỷ lệ quy đổi vàng và nhân dân tệ trong Hiệp Minh, này tương đương với 68 tệ!

Đối với Tiếu Lang lúc đó mà nói, 68 tệ là một số tiền khá lớn, huống hồ gì là dùng này để mua mấy cái số liệu trong game, quả thực là giá trên trời mà, nếu như là 6 xu 8 hào thì miễn may tạm chấp nhận.

Tiểu Long Nữ : Thực ra a, Thường đại ca…”

Thường Tiếu Thiên : “?”

Tiếu Lang thành thực nói : “Tui đâu có nhiều tiền để mua trang phục thời trang đâu.”

Thường Tiếu Thiên : “Anh đưa nhóc.”

Tiếu Lang do dự, hồi trước đã ăn hết hơn 200 tệ tiền nhân sâm của người ta rồi, giờ nếu nhận trang phục của người ta tặng cho mặc trên người, vậy sau này mình phải làm sao trả lại cho người ta đây?

Lấy thân báo đáp sao… 囧

Không muốn gả cho nam nhân a…囧

Tiểu Long Nữ : “Vẫn là thôi đi, mặc bộ màu trắng này nhìn cũng đẹp lắm mà.”

Thường Tiếu Thiên : “Một lát nữa anh mang nhóc đi làm nhiệm vụ, nhóc mặc như vậy không làm được, ngoan, đổi cái khác đi.”

“…” Làm nhiệm vụ gì vậy, lại có yêu cầu đối với trang phục nữa?

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, Tiếu Lang chọn một bộ sáo trang "Tàm ti tuyết vũ" 1080 kim, cột tóc màu ngân bạch, cổ tay áo cùng với vạt quần đều có thêu hoa. Tiểu Long Nữ xoay một vòng, toàn thân cao thấp sáng lấp lánh!

Tiếu Lang hết sức là tự kỷ nhìn chằm chằm màn hình chảy nước miếng, cảm thấy được nhân vật của mình trong nháy mắt tăng giá trị lên gấp trăm lần!

Thường Tiếu Thiên : "Nhìn cũng đẹp, rất hợp với bộ anh đang mặc."

Tiếu Lang cả kinh : quả nhiên đối với lão tử có mưu đồ cá nhân sao? Phim trên tivi chiếu nói cái gì… nam nhân tặng nữ nhân quần áo chính là vì muốn cởi nó, không lẽ Thường Tiếu Thiên… = 口 =!!

☆ ☆ ☆

『Thế Giới』 Thường Tiếu Thiên : "80+ nhiệm vụ công chúa thật giả! Đội đã có sẵn MM xinh đẹp, là nam nhân thì vào đội ngay! Còn thiếu hai người!"

Trong một giây tích tắc, đội ngũ đầy người.

Đội hữu AB : "Chào mỹ nữ!"

Tiểu Long Nữ : " Chào mọi người!"

Đội hữ A : "YS cũng ghê quá nha, muội tử ngốc lại manh như vậy lừa ở đâu về vậy?"

Đội hữu B : " thực đúng là cao tay a…"

Thường Tiếu Thiên : "…"

Tiểu Long Nữ : "Nói nghe, cái này đi làm sao?"

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “Một lát nữa lại chỗ của Xuân Hương Bà Bà tiếp nhận nhiệm vụ liên hoàn ‘ Công chúa thật giả ‘ trước, vòng thứ nhất, nhóc sẽ bị đưa đến một địa điểm bí mật, ba người tụi này nhiệm vụ là đi tìm nhóc, trên đường cần giết một ít quái. Sau khi tìm được nhóc rồi coi như nhiệm vụ hoàn thành, căn cứ vào thời gian được sử dụng hoàn thành nhiệm vụ cùng với tổng giá trị trang phục thời trang mà người chơi nữ mặc mà nhận kinh nghiệm tương ứng, hiểu rõ chưa?”

Tiểu Long Nữ : “Ồ, cũng giông giống với Super Mario hén.” nhưng là cái phần giá trị trang phục đó… có hơi là lạ…

Mọi người : “…”

Tiểu Long Nữ : “Ba người là ba tên Mario, tui là công chúa?”

Thường Tiếu Thiên : “Xét về mặt nào đó… ừ đại khái đi.”

Tiếu Lang thầm nghĩ, này cũng đơn giản mà. Lúc nhận nhiệm vụ thì phía bên Xuân Hương Bà Bà nhảy ra một cái khung xác nhận : “Cô nương, việc này phải vào đầm rồng hang hổ, dữ nhiều lành ít, chỉ cần vô ý một chút, sẽ phải sa vào nước sôi lửa bỏng, cô nương xác định nhận nhiệm vụ sao?”

Tiếu Lang không chút suy nghĩ bấm xác định luôn.

Công chúa trong Super Mario thoải mái muốn chết a, đóng vai cái bình bông chờ người ta tới cứu thôi mờ!

Tiếp đó, màn hình đột nhiên đen đi một lúc, lại sáng lên trở lại, Tiếu Lang nhìn, phát hiện hình ảnh đang chiếu là bên trong một căn phòng treo đầy trướng mạn màu đỏ, mà Tiểu Long Nữ thì nằm bên trong trướng mạn… a, tay chân bị trói nữa?

https://thuviensach.vn

『 Hệ thống 』 Người chơi Tiểu Long Nữ thân hãm sâu trong nguy hiểm, ba vị anh hùng mau mau đi giải cứu nàng đi!

Tiếu Lang "…"

『 Hệ thống 』 Đang trên đường giải cứu.

『 Hệ thống 』 Thời gian giải cứu đã vượt quá 5 phút, người chơi Tiểu Long Nữ sẽ bị giải trừ một kiện trang sức.

Trên màn hình của Tiếu Lang lúc này bật ra một cái khung thông báo : ngài đã bị lấy đi phát trâm.

…Hệ thống đây là muốn làm trò xấu sao? Hắc hắc, tình tiết này cũng thú vị quá chứ…

『 Hệ thống 』 Thời gian giải cứu đã vượt quá 10 phút, người chơi Tiểu Long Nữ sẽ bị giải trừ một kiện trang sức.

Khung thông báo : ngài đã bị lấy đi hạng liên.

Tiếu Lang hưng phấn hô to : "Cứu mạng a~~ Cứu mạng a~~~"

『 Hệ thống 』 nêu lên : tạm thời ngài không thể nhắn tin tức cho đội hữu của mình.

Tiếu Lang "…"

Ngay tại trước lúc Tiểu Long Nữ bị lấy đi y phục vài giây, ba vị anh hùng rốt cuộc chạy đến.

Tiểu Long Nữ : "Các người tại sao lại tới mau quá vậy?"

Đội hữu A : "…" Té ra bà này cảm thấy vẫn còn chưa "đã" nữa sao?

https://thuviensach.vn

Đội hữu B : “Bên phía công chúa chắc là bình thường đúng không, nếu thấy bên phía tụi này phát ra mấy cái khung thông báo, sẽ không nói như vậy đâu.”

Tiểu Long Nữ : “Thông báo cái gì?”

Đội hữu A : “Bà bị cái gì cái gì đó đó, phát ra tiếng kêu thê thảm gì gì đó.”

Tiểu Long Nữ : “…”

☆ ☆ ☆

Bốn người trả nhiệm vụ vòng thứ nhất xong, trên màn ảnh của Tiếu Lang đột nhiên hiện ra một chuỗi con số màu đỏ : “Ngài nhận được kinh nghiệm : 120,000″

Mười… mười hai vạn!? Nhiều quá đi!!!

Thường Tiếu Thiên : “Ha ha, thấy đã chưa?”

Tiểu Long Nữ : “Ùa ùa ùa!”

Thường Tiếu Thiên : “Vòng tiếp theo kinh nghiệm còn nhiều hơn nữa, phải rồi, Tiểu Long Nữ, lúc nãy nhóc bị lấy đi mấy thứ trên người?”

Tiểu Long Nữ : “Phát trâm cùng hạng liên.”

Thường Tiếu Thiên : “Ồ, vòng này là phải đi tìm về hai thứ vật phẩm đó, đến cuối cùng sẽ phải đánh một con Boss, nhóc đi theo sau lưng anh, đừng để mình bị đánh trúng là được.”

Nhiệm vụ vòng thứ hai chính là đánh bại Xuân Hương Bà Bà, cũng chính là tú bà của chốn phong nguyệt này… Hai người còn lại trong đội đều là tank, Thường Tiếu Thiên là trị liệu, Tiếu Lang làm sâu gạo. Hiệu suất của

https://thuviensach.vn

đội ngũ rất nhanh, vòng thứ hai không tốn bao nhiêu thời gian liền hoàn thành. Tiếu Lang lại nhận được hai mươi vạn kinh nghiệm, thanh kinh nghiệm của cấp 57 thoáng cái đầy nhóc!

Vòng thứ ba cũng là vòng đơn giản nhất, Tiểu Long Nữ tìm về được hai món vật phẩm trang sức, ở mặt trụy tử trên hạng liên rơi ra một mảnh giấy không được trọn vẹn, căn cứ vào gợi ý trong tờ giấy, bốn người phát hiện ra bí mật về thân thế của Tiểu Long Nữ ——cư nhiên là đương triều công chúa!

Tiểu Long Nữ : "Thật sự là công chúa a, cẩu huyết muốn chết."

Thường Tiếu Thiên : "A, vòng cuối cùng là vòng khó vượt qua nhất. Đợi lát nữa chúng ta sẽ gặp được một tổ đội người chơi khác, bọn họ cũng giống như chúng ta vượt qua được ba cửa đầu rồi, tiếp tới vòng cuối là vào đánh với chúng ta, đội nào thắng thì công chúa đội đó sẽ trở thành công chúa thật sự, có thể nhận được rất nhiều kinh nghiệm, ngược lại chính là công chúa già thì cái gì cũng không có."

Tiểu Long Nữ : "Ồ, đã hiểu rồi."

Thường Tiếu Thiên : "Người chơi nam sẽ phải đánh bại người chơi nam đội đối phương trước, sau đó mới có thể tiến hành công kích người chơi nữ. Mà hai người chơi nữ có thể tự do ra tay đối với nhau, nhóc đẳng cấp không cao, một lát nữa nhóc tìm chỗ núp đi, đừng để người chơi nữ của đối phương đánh chết. Nếu nhóc mà chết cái là cả đám thua luôn. Bất quá lát nữa anh sẽ chú ý tăng máu cho nhóc, cơ bản chắc là không chết nổi đâu."

Tiểu Long Nữ : "…Ờ."

Bốn người tiến vào cảnh tượng phó bản, bên trong bụi xám đầy trời… Một hồi lâu sau, mới thấy người của tổ đội khác tiến vào, Tiếu Lang nhìn : chỉ có hai nam một nữ sao? Ho ho! Vậy là thắng chắc rồi!

https://thuviensach.vn

Đội hữu A : “Sát, là cao thủ Bắc Vân Phái a!”

Tiểu Long Nữ : “?”

Đội hữu B : “Kháo, ngẫu nhiên ghép đội thôi mà có cần bất công vậy không! Tiêu chắc rồi…”

Tiểu Long Nữ : “…” Bên kia chắc là không phải hai tên hắc bạch vô thường ở ruộng củ cải đâu hả?

『 Hệ thống 』 60 giây sau cho phép tiến hành công kích.

Thường Tiếu Thiên : “Mau chóng thêm trạng thái đi, có thể đánh thắng được. Công chúa bên tụi nó là YS, phải lo thêm máu. Tiểu Long Nữ, tạm thời là nhóc an toàn, tự mình núp đi ha.”

Tiếu Lang ngay từ đầu bị đội hữu A và B khiến cho khẩn trương hết sức, còn tưởng là gặp phải đám Dạ Hành Vân, sau lại cẩn thận nhìn kỹ mới phát hiện hóa ra là không phải. Lúc này lại nghe thấy lời chỉ dẫn của Thường Tiếu Thiên, cũng tỉnh táo lại.

Vừa rồi Thường Tiếu Thiên bảo người chơi nữ có thể công kích lẫn nhau, chỉ cần “công chúa” của đối phương chết, lập tức bên kia liền thua… Mà người chơi nam lại nhất định phải giết chết hết ba vị anh hùng đám Thường Tiếu Thiên, mới có thể tiến hành công kích chính mình.

Như vậy nói cách khác, mình có thể trước hết giết “công chúa” kia.

Nghĩ vậy, Tiếu Lang tập trung nhìn vào biểu tượng của người chơi nữ bên kia… Dược Sư, 78 cấp… Mình mới vừa lên cấp 58, thua tới 20 cấp… có thể giết chết không ta? 囧

Ờ mà, Mạt Danh bảo nếu như thao tác tốt thì có thể giết chết được người chơi cao hơn mình 10 ~ 20 cấp còn gì… so~ dựa theo lý thuyết mà nói thì,

https://thuviensach.vn

có thể giết được!

10 giây!

09 giây!

08 giây!

…thời gian đang đếm ngược, âm nhạc chiến đấu vang lên thùng thùng thùng thùng! Tiếu Lang đưa tay đặt lên trên bàn phím, nhìn chằm chằm vào đối tượng công kích, tập trung tinh lực nhìn vào màn hình.

Hai đội vừa bắt đầu đánh nhau, bốn phía liền tỏa ra đủ loại hiệu ứng kỹ năng đầy màu sắc rực rỡ. Tiếu Lang để ý thấy đội ngũ của mình bên này, thanh máu của ba đội viên đang dần dần giảm xuống, Thường Tiếu Thiên đang tận lực hết sức kéo lại huyết của cả ba người, làm gì còn sức mà để ý tới Tiếu Lang.

Công chúa của bên phía đối phương quả nhiên không hề để ý tới Tiếu Lang, cô nàng đang hết sức ung dung thêm máu cho bên mình.

Tiếu Lang che giấu lại giới tính của mình, như vậy bên ngoài liền trở nên xám xịt, cùng với cảnh tượng chung quanh hợp thành một thể!

Sau đó, Tiếu Lang lén lút vòng qua phía sau địch nhân, chuẩn bị tốt phi đao, thụp người ngồi xuống, ra tay!

Hệ thống nêu lên : đánh không trúng!

Tiếu Lang "…"

Động tác của Tiếu Lang khiến cho đối phương chú ý tới, người chơi nữ vai công chúa kia nhìn thấy bản thân cư nhiên để cho một cái acc nhỏ mới 58 cấp đánh lén, nhất thời nổi giận đùng đùng phát ra công kích về phía kẻ đánh lén.

https://thuviensach.vn

Tuy cô nàng là Dược Sư, công kích vật lý không mạnh, nhưng là người ta có thể tung độc phấn a, bị dính trúng liền trực tiếp tứ chi rút gân thất khiếu đổ máu!

Tiếu Lang sợ đến mức né qua trái nhảy sang phải, người chơi nữ kia một lòng muốn đẩy Tiếu Lang vào chỗ chết, thế là hai tank phía bên đối phương bị bỏ rơi không ai thêm máu, ba người Thường Tiếu Thiên bắt đầu phản kích.

Tiếu Lang một bên chạy lung tung khắp phó bản, một bên ném phi đao, chạy từ từ cũng rút được kinh nghiệm! Cậu liên tiếp chuyển phương hướng sang trái rồi lại sang phải, linh hoạt giống hệt như tiểu hầu tử, cho nên người chơi nữ kia căn bản không đánh trúng được cậu, Tiếu Lang chạy thảnh thơi hết sức, còn dư thời gian đánh chữ!

『Tràng Cảnh』 Tiểu Long Nữ : "Cô nàng ngốc! Đội hữu bên ngươi sắp chết rồi kìa!"

Nghe vậy, cô nàng nọ chợt giật mình, mau chóng chạy trở về, Tiếu Lang lập tức xoay người trở lại, chạy theo sau lưng cô nàng, xuất ra ám khí phóng liên tiếp năm cái, lần này vậy mà phóng trúng!

Cảnh tượng chiến đấu đột nhiên sáng ngời, hệ thống nêu lên : người chơi Tiểu Long Nữ đánh bại người chơi Tử Vận Nhi, nhiệm vụ ' Công chúa thật giả ' đã hoàn thành, ngài nhận được kinh nghiệm : 300,000

Mọi người : "…"

☆ ☆ ☆

Bốn người ra khỏi phó bản, Thường Tiếu Thiên khen ngợi Tiếu Lang một câu : "Làm rất tốt!"

https://thuviensach.vn

Hai người còn lại trong đội cũng khen Tiếu Lang liên tục, biểu hiện cũng thật cao hứng.

Tiếu Lang phát ra vài cái biểu tình tươi cười vui vẻ, sau đó chợt nhìn thấy biểu tượng tin tức đột nhiên xuất hiện một cái tên người xa lạ.

『Tư Tán Gẫu』Người xa lạ : "Mỹ nữ, anh là Mộ Dung Vô Địch lúc nãy trong phó bản nè."

『Tư Tán Gẫu』Tiểu Long Nữ : "?"

Mộ Dung Vô Địch : "Lúc nãy anh nhìn thấy, em vẫn chưa gia nhập môn phái đúng không?"

Tiểu Long Nữ : "Ừ, có gì hông?"

Mộ Dung Vô Địch : "Ha ha, em có muốn vào Bắc Vân Phái không?"

Tiểu Long Nữ : "…"

Mộ Dung Vô Địch : "Bắc Vân Phái là đệ nhất phái ở server này đó, chưởng môn của tụi anh là Dạ Hành Vân, là cao thủ đệ nhất cả server!"

Tiếu Lang : tên cẩu tặc kia…!

Hai người chơi A và B trong đội ngũ của Tiếu Lang cũng đã rời đi, cho nên cậu trực tiếp dùng kênh đội ngũ nói với Thường Tiếu Thiên : "Thường đại ca, mới nãy người của đội địch nhân trong phó bản kiếm tui, hỏi tui có muốn vào Bắc Vân Phái hay không kìa."

Thường Tiếu Thiên : "…"

Mộ Dung Vô Địch tiếp tục dụ dỗ : "Bình thường mà nói, người chơi cấp bậc không đến 70, Bắc Vân Phái bọn anh không thu đâu, thành viên trong môn phái của tụi anh đa phần đều là danh hiệu ở thánh cấp. Bất quá lúc nãy

https://thuviensach.vn

ở trong phó bản, tụi anh thấy em thân thủ rất lợi hại, bồi dưỡng một chút tiềm lực rất lớn…”

Tiểu Lang mắng thầm trong lòng : tưởng giỏi lắm sao? Người ta đường đường chưởng môn Tây Phong Phái còn cầm acc nhỏ mang ta đi phó bản đây này! Các ngươi Bắc Vân Phái tính cái gì chứ…

Tiểu Lang đang muốn từ chối, Thường Tiếu Thiên đột nhiên nói : “Vào đi.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Thường Tiếu Thiên : “Xin vào Bắc Vân Phái đi.”

Tiểu Long Nữ : “Thường đại ca, nói giỡn cái gì vậy a!”

Thường Tiếu Thiên : “Nhóc biết môn phái của anh với Bắc Vân Phái đối địch với nhau đúng không?”

Tiểu Long Nữ : “Vậy mà còn bảo tui gia nhập vào, sau khi gia nhập vậy tui với anh trở thành địch nhân rồi!”

Thường Tiếu Thiên : “Vốn là anh muốn mời nhóc vào Tây Phong Phái, nhóc đơn thuần lại đáng yêu, anh rất thích.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Tiếu Lang nhìn đến câu nói kia, mặt cảm thấy nóng nóng…

Thường Tiếu Thiên : “Bất quá, anh không thể can thiệp vào chuyện nhóc muốn vào môn phái nào, đó là tự do của nhóc. Dù sao, Tây Phong cùng Bắc Vân thường xuyên đánh nhau, bất luận nhóc vào môn phái nào, đối mặt với nhóc vẫn là đuổi giết của môn phái còn lại.”

Tiểu Long Nữ : “Tui thích đánh nhau!”

https://thuviensach.vn

Thường Tiếu Thiên : “…Thật không?”

Tiểu Long Nữ : “Đánh nhau mới sướng, chơi mới vui chứ!”

Thường Tiếu Thiên : “Nhóc thật sự muốn theo chúng ta đánh Bắc Vân Phái sao?”

Tiểu Long Nữ : “Muốn a!”

Thường Tiếu Thiên : “Ha ha, vậy nhóc càng phải nắm chắc cơ hội này vào Bắc Vân Phái!”

Tiểu Long Nữ : “…”

Thường Tiếu Thiên : “Nếu nhóc vào Bắc Vân rồi, người của Bắc Vân chắc chắn sẽ không giết nhóc, mà Tây Phong bên này, chỉ cần ngày nào còn có Giang Phong Vũ Hỏa tồn tại, người của Tây Phong cũng sẽ không đuổi giết nhóc. Nhóc sẽ an toàn, sau đó, nhóc có thể âm thầm giúp đỡ chúng ta giết người của Bắc Vân Phái.”

Tiểu Long Nữ : “Anh là bảo… tui đi làm gián điệp?”

Thường Tiếu Thiên : “Đúng vậy!”

Tiểu Long Nữ : “ hắc hắc! Như vậy coi bộ vui hơn a!!”

Thường Tiếu Thiên : “Phải a, bạn của nhóc cùng học trưởng của nhóc, nếu như đồng ý thì, cũng có thể gia nhập Tây Phong Phái, anh rất hoan nghênh hai người họ.”

Tiếu Lang tưởng tượng, sau này mình và Vương Mân ngoài mặt là “đối địch”, nhưng thật ra lại là hảo hữu! Hơn nữa lại đối với bí mật của hai cái đại môn phái rõ như lòng bàn tay… Thực sự khiến người ta kích động a!

https://thuviensach.vn

Ở khung tư tán gẫu, vị Mộ Dung Vô Địch kia vẫn còn đang lải nhải "Anh là một trong các đường chủ của Bắc Vân Phái, nếu như em muốn vào thì, anh chỉ cần nói một câu là xong ngay, chưởng môn của tụi anh cũng dễ nói chuyện lắm, ổng đối với con gái rất là dịu dàng…"

Tiểu Long Nữ : "Tui vào tui vào!" Cho dù là vì để báo đáp ân tình ăn nhân sâm năm đó (?) của mình với Thường Tiếu Thiên đi vậy, mình cũng phải đi làm gián điệp! Mộ Dung Vô Địch : "…"

---

https://thuviensach.vn

Chương 25

Buộc định rồi không thể giao dịch

☆ ☆ ☆

Vương Mân lúc này đang vô cùng chuyên chú dùng máy tính tính toán các loại trị số cùng thuộc tính, hiện tại mặc dù cậu chỉ mới 80 cấp, cũng đã có thể học hết được tất cả các kỹ năng trụ cột của công tượng một cách thần tốc, sau đó thăng chức lên làm Thần Tượng nhất cấp!

Lúc trước, Vương Mân có giúp Khốc Lạc Lạc tính toán ra hai trị số thuộc tính của hai người chơi cao cấp trong Tây Phong Phái, đối phương căn cứ vào số liệu mà cậu cung cấp đúc thần khí, cuối cùng ra một cái cực phẩm, một cái thượng phẩm.

Trong Hiệp Minh, làm ra được một kiện thần khí cực phẩm, có thể bán được ít nhất mấy ngàn tệ, mà thần khí mà Dạ Hành Vân cùng Giang Phong Vũ Hỏa hai vị đại thần này sử dụng, là cần phải dùng bó lớn bó lớn tiền đốt mới ra được, bỏ ra ít nhất cũng phải năm con số, nếu không căn bản mua không được.

Mà được Vương Mân cung cấp trị số rồi, hai người chơi nọ làm ra thần khí, phí tổn không đến ba trăm tệ, Khốc Lạc Lạc cao hứng tới mức muốn gọi Vương Mân hai tiếng ông nội! Bán đi thần khí lời được một số tiền lớn, Khốc Lạc Lạc liền vung tay ném cho Vương Mân sáu ngàn kim.

Vương Mân lấy một ngàn kim để thăng "Vận", một ngàn để thăng "Định lực", lại tốn một phen đề cao thuộc tính thần tượng của mình. Còn lại

https://thuviensach.vn

một ít tiền, Vương Mân dự định giúp Tiếu Lang làm ra một bộ trang bị tốt một chút.

Nhân vật Tiểu Long Nữ Tiếu Lang chơi cũng sắp lên 60 cấp, trước đó cũng đã đáp ứng làm cho cậu ấy một thanh chủy thủ, nếu đúc một thanh chừng 60 ~ 70 cấp, Tiếu Lang có thể dùng lâu một chút.

Hơn nửa buổi chiều, Vương Mân thu mua bí ngân cùng hắc thiết, tính toán thuộc tính cùng thời gian chế tạo cẩn thận, rốt cuộc cũng chú xong đao phong cùng đao nhận, hiện tại chỉ còn làm đao bính nữa là xong.

Đao bính có thể khảm vào bảo thạch hoặc dùng hoa văn màu trang trí lên, cũng như đề cao mức độ tinh thuần của vũ khí.

Vương Mân hỏi Tiếu Lang ở bên cạnh mình "Nè Tiếu Lang, cậu thích màu gì?"

Tiếu Lang "Ha? Ồ, màu xanh dương, màu vàng cũng thích, ừm… màu trắng nữa…"

Vương Mân "Cậu đang làm gì vậy? Sao có vẻ bồn chồn…"

Tiếu Lang "Hê hê, tui đang trên đường tiến vào Bắc Vân Phái."

Vương Mân "Bắc Vân Phái? Vào đó làm gì?"

Tiếu Lang hưng trí bừng bừng nói "Hôm nay có tên kia hỏi tui có muốn gia nhập Bắc Vân Phái không, tui đồng ý rồi, bây giờ đang đi theo tên kia về môn phái gặp chưởng môn. Sau này tui vào Bắc Vân Phái, ông vào Tây Phong Phái, hai ta là đối thủ của nhau, ' Phong Vân ' phiên bản hiện đại với Tiếu Lang vs Vương Mân! Tinh phong huyết vũ Hiệp Minh thế giới! Yo yo yo yo~~~"

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Trước đó không lâu, Khốc Lạc Lạc cũng tung ma trảo với Vương Mân, mời cậu gia nhập vào Tây Phong Phái, lúc ấy cậu chưa quyết định vội, là vì muốn nghe thử ý của Tiếu Lang xem sao. Nếu Tiếu Lang lựa chọn gia nhập vào Tây Phong Phái thì cậu cũng sẽ theo Tiếu Lang. Còn nếu Tiếu Lang muốn gia nhập một cái môn phái dành cho người chơi chức nghiệp cuộc sống, vậy cậu cũng sẽ theo Tiếu Lang đến môn phái đó.

Nhưng thật sự là không ngờ, cái tên này làm việc độc đoán như thế, không thèm hỏi ý kiến của mình!

Vương Mân có chút bực mình, cho nên lựa chọn trầm mặc.

Tiếu Lang nghiêng đầu quay sang bên cạnh, nhìn nhìn Vương Mân, sau đó dùng ngón tay chọt chọt cánh tay của cậu "Nè…"

Vương Mân lạnh lùng nói "Cái gì?"

Tiếu Lang "Mới nãy tui nói chuyện buồn cười như vậy, tại sao ông lại không cười?"

Vương Mân cười khan "Ha, ha, ha."

Tiếu Lang "Thiệt giả, thiệt lạnh, thiệt đản đau!"

Vương Mân "…tớ hỏi cậu, cậu tới Bắc Vân Phái đó làm gì, cái tên Dạ Hành Vân kia lúc trước từng giết cậu, không nhớ sao?"

Tiếu Lang cười ha ha "Chính là vì cái đó nên tui mới vào đó."

Vương Mân "Ha?"

Tiếu Lang cười gian nói "Hừ hừ hừ! Tui là đi làm nằm vùng… Chờ đợi thời cơ, ngấm ngầm liên hợp với Tây Phong Phái, giết chết đám người Dạ Hành Vân kia! Hư hư hư hư!!!"

https://thuviensach.vn

Giờ này phút này, Vương Mân cảm giác mắt mình giống như nhìn thấy trên lưng Tiếu Lang "xoẹt" ra một đôi cánh màu đen nho nhỏ, ở phía sau cái mông cũng mọc ra một cái đuôi dài nhọn vung một cái vung một cái, kết hợp với mấy cái răng nanh nhe ra ở miệng, quả thật giống hệt tiểu ác ma!

…

Bất quá, bởi vì thật sự Tiếu Lang không phải muốn chơi trò làm kẻ thù của mình, cho nên trong lòng Vương Mân cũng bình tĩnh trở lại hơn "Khụ, tên kia cấp bậc vốn dĩ cao hơn so với cậu, lúc đó cậu mới 30 cấp, có chết cũng là chuyện rất bình thường a."

Tiếu Lang nghiến răng nói "Nói chung tui với tên đó có một mối thù không tên!"

Vương Mân nói "Bởi vì tên đó là tên nam nhân đầu tiên khiến cậu chết trong game sao?"

Tiếu Lang "…"

Đương nhiên là không phải! Tuy là ngày đó ở bên bờ ruộng củ cải (?), Dạ Hành Vân trào phúng một cách lãnh đạm làm cho Tiếu Lang cảm thấy bản thân mình giống hệt một con kiến bé nhỏ hèn mọn, cảm thấy người nọ đúng là rảnh rỗi không có gì làm mới đi tìm việc làm cho tự mình vui, khiến cho cậu có chút khó chịu!

Có điều, đây không phải là nguyên nhân chủ yếu khiến cậu ghét Dạ Hành Vân.

Nguyên do chính khiến cậu nảy sinh phản cảm đối với Dạ Hành Vân, là bởi vì cuộc nói chuyện hôm đó giữa cậu với Mạt Danh, có đề cập tới chuyện liên quan Tây Hải Nương Nương——Mạt Danh bảo Tiểu Long Nữ giông giống với acc nhỏ của Tây Hải Nương Nương, việc này vô tri vô giác làm cho Tiếu Lang cũng bị ảnh hưởng.

https://thuviensach.vn

Sau lần ấy, Tiếu Lang vô ý thức đem mình cùng với bi thảm mà Tây Hải Nương Nương gặp được liên hệ với nhau. Dạ Hành Vân trước đó làm Tây Hải Nương Nương bị thương tổn, Nương Nương bởi vì Dạ Hành Vân mới del acc, sau đó Thường Tiếu Thiên bởi vì Nương Nương mới đối địch với Dạ Hành Vân, Dạ Hành Vân không những không biết hối cải, còn muốn đuổi tận giết tuyệt Tây Phong Phái, này có thể thấy rõ tên đó cỡ nào bá đạo, cỡ nào vô lương!

Trong mắt Tiếu Lang mà nói, kẻ khó tha thứ nhất trên thế giới này, chính là những tên phụ bạc.

“Tóm lại, tên đó không phải là cái hạng người tốt gì… Bất quá, tui vào Bắc Vân, ông vào Tây Phong, như vậy cũng rất tốt a, hai môn phái này coi như bự nhất server rồi, hết thảy bí mật của hai bên đều nằm trong lòng bàn tay của hai chúng ta, cậu không cảm thấy rất tốt sao? Không cảm thấy rất hay sao?”

Nghe Tiếu Lang hỏi hai câu liên tục, lại nhìn thấy cậu ta một bộ chờ mong được mình khẳng định, Vương Mân chỉ đành bất đắc dĩ nở nụ cười “Hay, tùy cậu đi vậy. Cậu vẫn chưa nói cho tớ biết cậu thích nhất màu gì nữa, rốt cuộc là xanh dương, vàng hay là trắng?”

Tiếu Lang “Màu xanh dương đi, mức độ lam mang theo một chút tím của tử la lan ý.”

Vương Mân hỏi “Là xanh đậm sao?

Tiếu Lang “Ùa, chính nó đó.”

Vương Mân “Ừ, biết rồi.”

Cả hai tán gẫu xong, lại mạnh ai người nấy chơi tiếp. Tiếu Lang cũng không thèm đắn đo vì sao Vương Mân lại hỏi mình vấn đề nọ, bởi vì lúc này cậu đã chính thức gia nhập Bắc Vân Phái.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Trong thế giới Hiệp Minh, lãnh địa môn phái đều là do người chơi tự mình thành lập, tương đương với một cái cảnh tượng tự người chơi xin lấy. Theo việc khuyếch trương môn phái, lãnh địa cũng phải đồng bộ mở rộng. Những đại môn phái như Bắc Vân cùng Tây Phong, hàng năm đều cần một lượng lớn tài chính để duy trì.

Lúc trước, Mạt Danh có mang Tiếu Lang đến đại thính ngoại đường của Tây Phong Phái, bởi vì lúc đó cậu vẫn chưa gia nhập Tây Phong Phái, cho nên không thể đi dạo hết toàn bộ lãnh địa môn phái.

Bất quá, chỉ dựa vào đại thính ngoại đường xem, có thể đoán kiến trúc Tây Phong Phái có điểm phong cách của biệt viện vùng Giang Nam. Mạt Danh bảo hồi trước mình xin gia nhập vào Tây Phong Phái này là vì thấy kiến trúc môn phái rất giống với nhà ở quê của mình, Mạt Danh là người vùng phía Nam.

Mà Bắc Vân Phái, lại hoàn toàn bất đồng với Tây Phong Phái. Tiếu Lang cảm giác Bắc Vân Phái hệt như một cái sơn trại vậy, ừ thì… coi như là cao cấp hơn sơn trại một chút đi vậy. (bởi vì Tiếu Lang có thành kiến với Dạ Hành Vân, cho nên cậu cũng đối với Bắc Vân Phái hận ốc cập ô)…

Gia nhập vào bất cứ đại môn phái nào cũng có rất nhiều quy củ, đầu tiên cần phải có người dẫn tiến. Người dẫn tiến của Tiếu Lang chính là vị đường chủ kêu Mộ Dung Vô Địch kia.

Bắc Vân Phái có một vị chưởng môn, một vị phó chưởng môn.

Phó chưởng môn cũng chính là Các chủ của Bắc Kiếm Các trong truyền thuyết, Sóc Địch. Về sau hợp nhất với Vân Ảnh Sơn Trang của Dạ Hành Vân, trở thành Bắc Vân Phái. Nghe đồn Sóc Địch cũng là chơi chức nghiệp Kiếm khách, nằm trong danh sách mười cao thủ của toàn server.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra, Bắc Vân Phái còn có mười tám vị đường chủ cùng ba vị trưởng lão. Đường chủ phần lớn đều là cao thủ có thực lực trong môn phái, mà Mộ Dung Vô Địch chính là một trong số mười tám vị đường chủ đó. Trưởng lão thì lại là nguyên lão có công lập phái.

Tiếu Lang muốn gia nhập môn phái, nhất định phải thông qua được đường chủ dẫn tiến, sau đó nhận khảo nghiệm của trưởng lão, cuối cùng từ chưởng môn nhân hoặc phó chưởng môn nhân phê chuẩn cho thông qua.

Hiện tại, Mộ Dung Vô Địch đang ở trong kênh môn phái hô : “Tam đại trưởng lão có ở nhà hay không? Có một mỹ nữ muốn vào Bắc Vân Phái!”

Môn phái quần chúng A : “Mỹ nữ? Chức nghiệp gì vậy a? Cấp mấy rồi?”

Mộ Dung Vô Địch : “Một tiểu thích khách, 58 cấp.”

Môn phái quần chúng B : “Mèn ơi, bây giờ 58 cấp cũng có thể vào Bắc Vân? Có lầm hay không a!”

Môn phái quần chúng C : “Ai, rừng lớn chim gì cũng có mà!”

Mộ Dung Vô Địch L : “Không, cô nàng này rất lợi hại a, mới nãy cùng Tử Vận MM đi nhiệm vụ công chúa thật giả, tiểu thích khách kia giết chết Tử Vận Nhi đó!”

Tử Vận Nhi : “Mộ Dung Vô Địch!! Ông đi chết đi!!!”

Môn phái quần chúng A : “Ha ha, không phải chứ? Nhỏ đó lợi hại tới vậy sao? Chạy qua nhìn cái đã!”

Môn phái quần chúng C : “Nhỏ nhít cái gì, đều là hướng về phía hai chưởng môn mới đến đi, hầy hầy.”

Mộ Dung Vô Địch : “Trưởng lão có ở nhà hay không a!!!”

https://thuviensach.vn

Kênh môn phái một trận trầm mặc…

Mộ Dung Vô Địch : “Cầu trưởng lão môn phái một con, mau mau xuất hiện!”

Gió lạnh thổi một trận ào ào, lá cây rụng một trận hiu hiu…

Mộ Dung Vô Địch spam kênh nửa ngày, chẳng thấy ma nào trả lời, rốt cuộc đến lúc cậu chàng muốn bỏ cuộc, có người trả lời.

Sóc Địch : “Sao thế? Gọi làm cái gì?”

Môn phái quần chúng A : “A a a, bái kiến phó chưởng môn!”

Môn phái quần chúng B : “Sóc Địch sama! Cầu chụp ảnh chung!!!”

Môn phái quần chúng C : “Chụp ảnh chung +1!! Phó chưởng môn vạn phúc kim an!!”

Mộ Dung Vô Địch : ” Bla bla bla bla…”

…

Môn phái quần chúng D E F G – spam-ing!

Mộ Dung Vô Địch : “Kháo, đừng spam đẩy lên nữa a! Có một mỹ nữ muốn vào Bắc Vân Phái, cần kiếm một trưởng lão môn phái!”

Sóc Địch : “Ai muốn vào? Tên là gì?”

Mộ Dung Vô Địch : “Tiểu Long Nữ.”

Sóc Địch : “…”

Mộ Dung Vô Địch : “??”

https://thuviensach.vn

Sóc Địch : “Không cần tìm trưởng lão nữa, hai người ở đâu? Để anh trực tiếp chạy qua tìm.”

Môn phái quần chúng một đám : “…”

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nhìn trên màn hình, một thân hắc y thật hắc, chính là phó chưởng môn trong truyền thuyết – Sóc Địch —— mẹ nó, đây không phải là cái tên hắc y ngày đó ở bên bờ ruộng củ cải cấu kết với tên bạch y kia làm chuyện xấu sao sao!!!!

Sóc Địch : “Tiểu Long Nữ?”

Tiểu Long Nữ : “….Gì?”

Sóc Địch : “Ha ha, tại sao lại chạy tới đây? Tìm Tiểu Bạch Vân sao?”

Tiểu Long Nữ : “Tiểu Bạch Vân?”

Sóc Địch : “Là Dạ Hành Vân a, ngoại hiệu cậu ta, Tiểu Bạch Vân.”

Mộ Dung Vô Địch : “…”

Tiếu Lang : 囧, Tiểu Bạch Vân, ta đây là Tiểu Lang Hào đây…

Mộ Dung Vô Địch : “Hai người biết nhau sao?”

Sóc Địch : “Phải a, nhỏ này là tình địch của Tiểu Bạch Vân a.”

Mộ Dung Vô Địch : ““

“…” Trước máy tính, Tiếu Lang cũng hóa đá.

Tình địch? Tình địch cái gì? Ý nghĩa của tình địch chính là người phát sinh mâu thuẫn với kẻ có chung đối tượng ái mộ với mình… đúng không?

https://thuviensach.vn

Mình cùng Tiểu Bạch Vân, không… là Dạ Hành Vân có chung một đối tượng ái mộ…? Là ai?

Mộ Dung Vô Địch : “Vậy… hóa ra… chưởng môn đại nhân là con gái sao?”

Sóc Địch gõ ra liên tiếp một chuỗi “ha ha”, lại nói : “Không phải, là con trai.”

Tiểu Long Nữ : “Ồ, vậy tên đó thích ai vậy?”

Sóc Địch : “Thích Vũ Hỏa a.”

Mộ Dung Vô Địch đã muốn tung bay theo gió.

Tiểu Long Nữ : “ tui có thích Giang Phong Vũ Hỏa đâu!!!”

Sóc Địch : “Ồ? Vậy sao? Nhưng là giang hồ đồn đãi Giang Phong Vũ Hỏa đang theo đuổi Tiểu Long Nữ mà.”

Tiểu Long Nữ : “Bọn họ hiểu lầm đó! Tuyệt đối không có khả năng! Giang Phong Vũ Hỏa gì đó tui vốn dĩ không quen a! Tui chỉ biết một người tên là Thường Tiếu Thiên thôi, ảnh chỉ kéo tui mấy lần, ngoài ra không có gì khác hết!”

Sóc Địch : “Ồ, là như vậy nha…”

Tiểu Long Nữ : “Nè nè, cho hỏi một chút, cái… cái tên Dạ Hành Vân thiệc thích Giang Phong Vũ Hỏa sao?”

Sóc Địch : “Là thiệt.”

Tiểu Long Nữ : “…gõ sai thôi mà!!!”

https://thuviensach.vn

Sóc Địch : “Ha ha ha ha! Nhỏ này đơn thuần ghê… cái này cũng tin nữa? Tất nhiên là giả rồi! Hai phái chúng ta đánh tưng bừng như vậy, làm gì có chuyện thích thiết gì ở đây? Tiểu Bạch Vân gặp Vũ Hỏa một lần liền giết một lần a!”

Tiểu Long Nữ : “…” Bà nội nó, quả nhiên là ngoan độc!

Mộ Dung Vô Địch : “Lão đại uy vũ!”

Sóc Địch : “Nghe nói nhỏ muốn gia nhập Bắc Vân Phái hử?”

Tiểu Long Nữ : “Ừ.”

Mộ Dung Vô Địch : “Phó chưởng môn, hôm nay tụi này làm nhiệm vụ công chúa thật giả, nhỏ này giết Tử Vận Nhi 78 cấp đó, môn phái chúng ta thích khách không nhiều lắm, cho nên em nghĩ cho nhỏ vào rồi ra sức bồi dưỡng một chút, sẽ rất lợi hại.”

Sóc Địch : “Ừ, nói không sai.”

Mộ Dung Vô Địch : “Vậy phó chưởng môn xem, chúng ta nên tìm trưởng lão nào đó…”

Sóc Địch : “Không cần, anh đang nói chuyện điện thoại với Tiểu Bạch Vân đây này, tên đó bảo không thành vấn đề, trực tiếp cho nhỏ vào thẳng môn phái mình.”

Mộ Dung Vô Địch : “Ha ha, cảm ơn phó chưởng môn.”

Kênh tán gẫu môn phái của Bắc Vân Phái———

Trưởng lão số 1 : “Không có chuyện gì ha, hạ phó bản thôi~~”

Nửa tiếng sau…

https://thuviensach.vn

Trưởng lão số 2 : “Đúng giờ sủi bọt… tiếp tục lặn xuống nước…”

Một tiếng sau…

Trưởng lão số ba : “Na, thiệt náo nhiệt a, đang nói gì vậy?”

….

Phi vụ gia nhập môn phái cứ trong hoàn cảnh có chút hiểu lầm lại hài hước như vậy liền xong. Tiếu Lang hiện tại chính là một trong những… quần chúng cấp bậc thấp nhất của Bắc Vân Phái.

Mộ Dung Vô Địch giống như rất thích cậu, muốn mang theo cậu đi làm nhiệm vụ luyện cấp. Tiếu Lang nhìn đồng hồ, thời gian lúc này cũng sắp hết, liền từ chối. Vừa mới từ chối xong liền nhận được thư tín của Mạt Danh gửi tới, mở ra liền đập vào mắt một cái biểu tình gào khóc thê thảm : “Sư muội, liền như vậy bỏ rơi sư huynh! Cư nhiên chạy đi Bắc Vân Phái, đồ phản bội!!!!”

Tiểu Long Nữ : “Suỵt… tui đây là đi nằm vùng!”

Mạt Danh : “Ồ! Ồ! Hóa ra là đi nằm vùng! Hắc hắc, vậy nằm cho tốt đi hén, vuốt ve~”

☆ ☆ ☆

Trước khi rời khỏi game, Vương Mân bảo Tiếu Lang đến tiền trang một chuyến, bảo là có thứ muốn tặng cậu. Tiếu Lang lập tức chạy đi, trước hết là rửa sạch mấy cái rác rưởi trong hành trang một phen, vừa mới xoay người, liền nhìn thấy nhân vật Âu Dã Tử của Vương Mân đã đứng sẵn trước cửa tiền trang.

Âu Dã Tử gửi tư tán gẫu, nói : “Tiểu Long Nữ, lại đây.”

Tiểu Long Nữ : “…”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : “Mới đổi y phục sao?”

Tiểu Long Nữ : “Ùa, Thường Tiếu Thiên tặng tui a.”

Hai người ngồi ở cạnh nhau trong tiệm Net vậy mà lại tán gẫu bằng chữ trong game, nhìn có chút buồn cười, nhưng là Tiếu Lang lại cảm thấy không có kỳ quái chút nào, ngược lại có một loại cảm giác… bình thản, lại ấm áp…

Thành Trường An trong game lúc này, sắc trời đã chạng vạng, mặt trời lặn ở trời tây, ánh chiều tà soi rọi khắp nơi, khiến cả con đường đầy ánh vàng lấp lánh.

Vương Mân vẫn như cũ mặc một thân y phục chức nghiệp xám xám, nháy mắt, liền thay đổi một bộ trang phục thời trang màu yên hôi với hoa văn màu bạc!

Âu Dã Tử : “Là ‘ Tàm Ti Tuyết Vũ ‘ sao? Nhìn rất đẹp.”

Tiểu Long Nữ : “Ông mua nam trang?”

Âu Dã Tử : “Ừ.”

Hai người ở trong game đứng đối mặt với nhau, trên người mặt cùng một bộ trang phục thời trang, thoạt nhìn tựa như tình lữ.

Tiếu Lang nhìn chằm chằm vào màn hình đến xuất thần, thời gian tựa như xoay chuyển… xoay chuyển trở lại buổi chiều chạng vạng của cái hôm mà cậu trở về trường sau kỳ nghỉ lễ Quốc Khánh, cảnh tượng Vương Mân đứng ở cửa trường học chờ đợi đón cậu…

Âu Dã Tử : “Sau này đừng nhận lễ vật của người khác nữa, muốn cái gì tớ mua cho cậu, nhận lễ vật của người xa lạ, không dễ gì trả lại nhân tình cho người ta.”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Ùa…”

Tiếu Lang không biết nên nói cái gì, lúc nãy khi mà Thường Tiếu Thiên có ý định muốn tặng cậu y phục thời trang này, cậu có chút không muốn nhận lấy, mặc y phục vào, còn cảm giác trong lòng có gì đó là lạ…

Nhưng mà hiện tại, Vương Mân nói ra lời này, Tiếu Lang lại cảm giác trong lòng rất ngọt ngào, lại có một thứ cảm giác giống như có con mèo con đang dùng móng vuốt nhè nhẹ cào lấy ngực mình, có chút ngứa… lại có chút mềm mại…

Âu Dã Tử : “Cậu đón giao dịch đi.”

Tiếu Lang bấm chấp nhận, sau đó nhìn lại trong khung vật phẩm của mình, có thêm một thanh chủy thủy phiếm thanh quang. Cậu bấm chuột phải lên xem xét thử——

【Ngân Tinh Đao】

Chức nghiệp thích hợp : Thích Khách

Cấp bậc thuộc tính : Thượng đẳng • Tinh

Công kích : + 35%

Phòng ngự : + 15%

Chính xác : + 299

Độ bền : 100

Cấp bậc sử dụng : 61 – 70

Chú tạo giả : Âu Dã Tử • Thần Tượng Nhất Cấp

https://thuviensach.vn

Cái chữ “Tinh” là chữ với sắc đỏ phát sáng, phía dưới ở phần chú tạo giả, danh hiệu “Thần Tượng nhất cấp” của Vương Mân lấp lánh ánh sáng màu vàng nhạt. Ngoài mấy dòng trên, còn có một dòng chú thích : Chủy thủ này đã được chỉ định tặng cho người chơi 『 Tiểu Long Nữ 』, buộc định rồi không thể giao dịch.

---

https://thuviensach.vn

Chương 26

Cậu thật đáng yêu

☆ ☆ ☆

Thanh chủy thủ được khảm ngọc bích trang sức, phát ra ánh sáng màu xanh tím, đúng là màu sắc mà Tiểu Lang thích.

Âu Dã Tử : "Bây giờ ' Vận ' của tớ vẫn chưa cao lắm, cho nên cao nhất chỉ có thể tạo ra được vũ khí thượng phẩm thôi."

Tiểu Long Nữ : "Đủ rồi đủ rồi! Vậy là tốt rồi!"

Âu Dã Tử : "Thích cái này không?"

Tiểu Long Nữ : "Thích!!"

Âu Dã Tử : "Hiện tại cậu mới 58 cấp, đợi thăng thêm 3 cấp nữa liền có thể sử dụng. Chủy thủ này có thể xài cho tới khi lên 75 cấp lận, đến khi đó, tớ sẽ làm cho cậu một thanh cao cấp khác."

Hóa ra Vương Mân loay hoay cả buổi là vì làm cho mình thanh chủy thủ này… Tiểu Lang lúc này cảm động đến mức không biết nói cái gì để bày tỏ tâm tình nữa…

☆ ☆ ☆

Hai người thoát game, rời khỏi tiệm Net, Tiểu Lang lôi Vương Mân đi, nói "Tui mời ông đi ăn hen, ra ngoài ăn, không ăn ở căn-tin!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân chớp chớp mắt hai cái, nói “Tốt.”

Lần trước Vương Mân mời Tiếu Lang ăn mì kéo, lần này Tiếu Lang lại chọn quán cơm Đông Bắc ở bên cạnh quán mì kéo lần trước “Ăn sủi cảo được không?”

Vương Mân nói “Được, tùy cậu vậy.”

Hai gò má Tiếu Lang hơi hồng hồng, tâm trạng có vẻ như rất cao hứng… giờ phút này hai mắt của cậu đặc biệt sáng ngời, tựa như hai khỏa bảo thạch tỏa ánh sáng lấp lánh, thi thoảng lại len lén nhìn Vương Mân, sau đó lại cấp tốc dời đi tầm mắt, thoạt nhìn khiến lòng người có chút ngứa ngáy…

Cậu gọi hai phần bánh sủi cảo hai mươi cái, một phần là nhân thịt heo cải trắng, một phần là nhân thịt bò cải xanh, lại gọi chủ quán xào thêm một đĩa nấm xào thịt. Mấy tiệm ăn nhỏ mở trước cổng trường giá cả đa phần đều khá rẻ, gọi nhiều như vậy nhưng tốn không tới hai mươi tệ.

Sủi cảo được bưng lên trước hết, kèm theo hai chén canh tôm khô rong biển, Tiếu Lang gắp cho Vương Mân một cái sủi cảo nhân thịt bò cải xanh, nói “Ăn đi.”

“Ừ, tớ tự gắp được rồi.” Vương Mân nhìn xuống chén, dùng đũa gắp lấy sủi cảo chấm vào chén tương dấm, sau đó đưa lên miệng ăn, động tác ăn hết sức lịch sự tao nhã.

Tiếu Lang trộm nhìn Vương Mân, cũng bắt chước học theo bộ dạng ăn sủi cảo của cậu ta, nhưng là khi dùng đũa gắp lấy sủi cảo, vỏ ngoài quá trơn nên gắp lên không được, cứ rớt xuống mãi, gắp ba lần bốn lượt cũng không thành công.

Tiếu Lang bực bội dùng đầu đũa chọt vào bụng sủi cảo, ghim sâu rồi nhấc lên đưa đến miệng “bẹp” một hơi!

https://thuviensach.vn

…Hứ, vẫn là dùng phương pháp truyền thống ăn nó, nó mới chịu thành thật! Tiếu Lang đắc ý mà nghĩ.

Vương Mân bị hành vi ăn sủi cảo của Tiếu Lang khiến cho buồn cười, tay khép hờ thành nắm che lại ở trước mặt, trong mắt ngập tràn ý cười.

Tiếu Lang nhìn qua Vương Mân, lại nhìn nhìn chính mình, lập tức cảm thấy mình kém người ta quá xá…

Vương Mân nuốt xuống thức ăn trong miệng, mới buông tay xuống, nói "Cậu thật đáng yêu."

Tiếu Lang "…" Thao… nóng chết người a…

Vương Mân lại hỏi "Cậu có món nào thích ăn nhất không?"

"A… có a…" Tiếu Lang cố gắng dời đi sự chú ý để độ ấm trên mặt mình mau chóng hạ xuống "Sủi cảo này cũng thích lắm a, cả bánh tổ nữa nè, bánh chiên nè, bánh hấp cũng thích nữa… Với bánh chưng nữa…"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Xôi nếp chiên nè, bánh cam, bánh bột báng nè…"

Vương Mân "Ha, bánh cam là cái gì? Bánh bột báng là cái gì?"

Tiếu Lang "A, ông chưa từng ăn qua sao? Bánh cam là cái bánh bên ngoài có rắc đường đó, còn trôi nước nhỏ là cái trôi nước nhỏ nhỏ tròn tròn đó…"

Vương Mân "…" Nói cũng như không!

Tiếu Lang dùng tay quơ quơ mô tả một chút hình dạng của bánh cam, miệng cũng mô tả "Cỡ này nè, có thể bẻ nó tách ra làm đôi, ở ngoài được xối bằng đường nóng, người ta gọi là bánh cam đó. Khu tui ở hồi trước đó,

https://thuviensach.vn

sáng sớm nào ra ngoài cũng thấy có một ông lão bày quán bán bánh cam, có bán cả giò quẩy cùng với xôi chiên nữa… Bánh bột báng thì hình dạng giống như trôi nước vậy, nhưng mà nhỏ hơn lại không có nhân…" Tiểu Lang quơ quơ đầu ngón áp úp mô tả kích cỡ, lại nói tiếp "Một đống bánh bột nhỏ nhỏ, bỏ thêm một ít quế hoa cùng với nhãn nhục, nấu thành nước đường, siêu siêu ~~ cấp ngon luôn! Mọi năm vào dịp mừng năm mới nhà tui đều ăn cái đó!"

Vương Mân nghe Tiểu Lang kể lại rất là chuyên tâm, vừa não bổ cảnh Tiểu Lang ăn đến mức miệng lẫn tay đều dính đầy mỡ, vẻ mặt lại đầy thỏa mãn hạnh phúc…

Đợi đến lúc hai người tán gẫu xong, ăn hết thức ăn, sau đó trở về ký túc xá, Vương Mân mới kịp giật mình phản ứng, lúc nãy hình như mình hỏi là món mà Tiểu Lang thích nhất thì phải, tại sao cậu ta lại nói nhiều quá trời vậy… 囧

Bất quá, đến cuối cùng Vương Mân vẫn là tự mình tổng kết rút ra một điều, Tiểu Lang thích ăn nhất là, những thứ bánh được làm từ bột gạo.

Ngoại trừ bánh cam ra thì, xôi nếp chiên cùng với bánh bột báng đều là thức ăn làm từ bột nếp… Nói cách khác, Tiểu Lang rất là thích ăn gạo…

☆ ☆ ☆

Tới tối, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần cũng lục tục trở về ký túc xá. Tin tức đăng về Tiểu lang trên báo chiều bắt đầu trở thành đề tài của mọi người, lan tới cả phòng ký túc của mấy tên nam sinh gần đó, mọi người ai cũng mở miệng trêu chọc Tiểu Lang, còn không quên sỗ sàng rờ mó cậu hai ba cái.

Thí dụ như lúc này, Nhạc Bách Kiêu ôm lấy thắng lưng của Tiểu Lang "Tiểu Long Nhân, khi nào lại biến thành Tiểu Long Nữ nữa a?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang giãy giụa thoát khỏi cánh tay của Nhạc Bách Kiêu, lại rơi vào ma trảo của Triệu Vu Kính, Triệu Vu Kính một tay kềm lấy đầu Tiếu Lang, một tay sờ sờ ngực Tiếu Lang, còn mở miệng bình luận "Không mềm gì hết, không thích chút nào!"

Tiếu Lang "Cút!!"

Mọi người đều lấy việc bắt nạt Tiếu Lang làm niềm vui, hi vọng cậu lại biến trở về một thân nữ trang làm cho cả đám nhìn đã mắt no bụng. Mà Tiếu Lang dưới sự trêu chọc ức hiếp của cả đám, năng lực chống đỡ cũng càng lúc càng tăng vọt.

Hồi đầu cậu chỉ là chịu đựng không nổi liền kéo Vương Mân ra làm tấm bình phong hình người, chỉ có Vương Mân là không ăn hiếp cậu, lại còn giúp đỡ cậu chống lại đám kia, cho nên nếu như bị người đông thế mạnh vây lấy, cậu liền núp sau lưng Vương Mân không chịu xuất đầu lộ diện.

Vương Mân cũng mặc kệ để bọn họ quậy, nhưng nếu như Tiếu Lang cầu cứu, cậu nhất định không để ai chạm vào Tiếu Lang, làm mọi người đều đùa cợt, bảo Tiếu Lang là cô vợ nhỏ của Vương Mân.

Về sau, Tiếu Lang học được cách phản kích: ngươi đùa giỡn ta, được thôi, ta cũng tương kế tựu kế diễn ngược lại cho ngươi xem! Coi ai lợi hại hơn ai!

Có một lần ở trong lớp học, Triệu Vu Kính muốn nhào tới hù Tiếu Lang. Tiếu Lang không né cũng không la hét, chờ bị ôm lấy rồi, sau đó quay đầu lại, ánh mắt chớp cũng không chớp nhìn thẳng vào Triệu Vu Kính, tiếp theo khẽ vặn cơ thể, nháy mắt một cái mị nhãn, nũng nịu nói "Kính ca ca ~~~"

Triệu Vu Kinh sợ tới mức tay chân đều nhũn cả ra, buông Tiếu Lang lùi về sau ba bước "Cậu…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang tiếp tục giả làm nữ nhi chớp chớp mị nhãn "Tử Tương! Chàng tại sao lại trốn thiếp nha ~~~~"

Nghe thanh âm kìa!!! Nhìn xem lan hoa chỉ kìa!! Triệu Vu Kính lập tức đầu hàng "A a a… không chơi nữa!"

Khiến cả lớp cười vang.

Tiếu Lang chống nạnh ngửa mặt lên trời cười há há "Cho ngươi nhào đến nè, cho ngươi buồn nôn chết luôn, ha ha ha ha!"

Triệu Vu Kính ngồi chồm hổm trong góc, yên lặng chùi máu mũi… tên yêu nghiệt này… mặc hay không mặc nữ trang, cũng vẫn là yêu nghiệt!… Hu hu hu…

Vương Mân một mực yên lặng không nói lời nào đứng bên cạnh quan sát, trong mắt chợt lóe…

Đến tối, trở về ký túc xá, Tiếu Lang bị Vương Mân nhốt trong phòng ký túc giáo dục "Sau này đừng làm như vậy!"

Tiếu Lang ngậm đầu bút, nghi hoặc "Như nào?"

Vương Mân "Đừng bắt chước nói chuyện như con gái."

Tiếu Lang "Là chuyện trong lớp hồi sáng hả? Tại sao không nha? Tui đánh không lại tên Triệu Vu Kính mọi rợ kia, không làm như vậy sẽ bị tên đó ăn hiếp dài dài a…"

Vương Mân ngồi ở giường của mình trầm tư, không biết suy nghĩ cái gì.

Tiếu Lang còn an ủi ngược lại, bảo "Tui đâu có đứng trước mặt cậu bắt chước nữ nhân đâu, ông sợ cái gì chứ ~"

"…Ý tớ không phải như vậy," Vương Mân thở dài "Thôi vậy."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "?"

Vương Mân đổi đề tài "Cuối tuần sau sẽ bắt đầu thi giữa học kỳ, cậu ôn tập tới đâu rồi?"

Tiếu Lang "…"

Đề tài về cuộc thi giữa học kỳ được nhấc lên mặt bàn chính thức là chuyện của ba ngày sau. Các học sinh biết được tin này biểu tình muôn màu muôn vẻ, có người là vẻ mặt đầy chờ mong, nóng lòng muốn mau đến, đại đa số đều là khẩn trương hết sức, lo lắng bản thân kiểm tra điểm không cao, mà không phản ứng gì giống như Vương Mân vậy, quả thật không được mấy người…

Tiếu Lang thuộc về đám người ' khẩn trương '. Hết sức vất vả thi đậu vào Hoa Hải, mục đích chủ yếu là vì muốn lên trường Đại học trọng điểm, nên dẫu cho này chỉ là kỳ thi giữa học kỳ đầu tiên trong năm, tất cả học sinh cảm thấy áp lực vẫn là rất lớn.

Tạm thời không đề cập thới thành tích thi trung học cao thấp thế nào, học sinh vào Hoa Hải đều là bắt đầu đứng cùng một hàng ngũ, bước trên một con đường, giáo viên dạy chương trình đều giống nhau, học tập kiến thức hay làm bài tập cũng đều giống nhau. Thông qua cuộc thi mang tính chất toàn khối đạt được thứ hạng, cũng là một cách biết được vị trí của mình trong trường học, biết rõ thực lực của mình, nếu tiếp tục như vậy sẽ có thể vào được trường Đại học loại nào.

Đây cũng là một trong những đặc điểm của trường Hoa Hải. Ở những trường học khác, học sinh lúc còn ở năm nhất lẫn năm hai đều rất mơ hồ với trình độ lẫn thực lực của mình, cảm thấy chuyện thi lên Đại học rất là xa xôi mờ mịt, dù cho năm cuối cố gắng cũng có thể theo kịp, thành ra mắt thì nhìn rất cao, tay với được lại rất thấp, cảm giác chuyện thi vào Đại học

https://thuviensach.vn

thành phố, Đại học thủ đô đều không phải nằm mộng, mà Đại học tỉnh cũng chỉ coi như vớt vát nếu lỡ như không may.

Nhưng Hoa Hải lại khác, chủ trương coi trọng cuộc thi giữa học kỳ đầu tiên của những học sinh năm nhất! Điều này cũng dẫn đến vấn đề thứ hai xuất hiện : họp phụ huynh.

Trong cuộc họp phụ huynh lần đầu tiên của các học sinh năm nhất, giáo viên chủ nhiệm sẽ rõ ràng xác thực nói cho tất cả các phụ huynh biết, những điều liên quan đến thành thích, thứ hạng, dự tính trước trường Đại học để thi… cũng qua thông qua phương thức này giảm áp lực cho các phụ huynh.

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang cảm thấy khẩn trương muốn chết. Các môn mà học sinh năm nhất phải thi là tất cả những môn học quan trọng nhất trong ba năm học : Ngữ văn, Toán học, Anh ngữ, Vật lý, Hóa học, Sinh vật, Chính trị, Lịch sử, Địa lý ——tất cả là chín môn!

Bắt đầu vào ngày thứ hai của tuần, mỗi ngày thi hai môn, thi suốt liên tục bốn ngày rưỡi, buổi sáng thứ sau thi xong môn cuối cùng sẽ được nghỉ.

Không khí cả lớp lập tức bắt đầu ngưng trọng hẳn lên, nhiệt tình của cái hồi tổ chức đại hội văn hỏa thể thao cũng đã qua đi một đoạn thời gian, nổi bật của bọn họ đều dần dần bị mọi người lãng quên, huống hồ gì vừa ra khỏi cửa lớp liền nhìn đến đám học sinh lớp ưu tú kế bên một bộ cao ngạo kiêu căng, lỗ mũi lúc nào cũng hướng lên trời, khiến tất cả đều thấy bực mình.

Buổi tối, đám người Nhạc Bách Kiêu bởi vì phòng tự học tắt đèn mà lọ mọ về phòng ký túc, kéo cả phòng ký túc cùng mình thức đêm học. Khoa học tự nhiên gì đó không cần học thuộc lòng, ngoại trừ Hóa học cùng với Sinh vật cần phải đọc hiểu một vài lý luận, còn lại đa phần đều là mấy đề bài có thể làm, cơ bản cũng không có vấn đề gì khó khăn.

https://thuviensach.vn

Vấn đề ở chỗ mấy môn thuộc phần văn khoa kìa, Ngữ văn phải học thuộc lòng giải thích cổ văn, Anh ngữ phải học thuộc từ vựng, mấy này coi như cũng bình thường đi. Mắc gì phải có cả lịch sử chính trị nữa a? Rõ ràng là học sinh ban khoa học tự nhiên, lại còn phải đi thi mấy cái này nữa…

Tiếu Lang học thuộc lòng bằng vẻ mặt hết sức đau khổ, ngược lại Vương Mân thì hết sức chăm chú mà lật sách, không phát ra chút âm thanh nào, tốc độ hệt như người máy, chia ra trung bình cỡ nửa phút thì lật một tờ, xem xong một quyển, đứng lên vận động chút, uống một ngụm trà, sau đó đổi quyển sách khác tiếp tục xem…

Vậy cũng coi như là ôn tập?

Tiếu Lang hiếu kỳ hỏi "Ông xem một lần như vậy là có thể nhớ được hết sao?"

Vương Mân trả lời "Một lần không thể, phải xem ba lần mới có thể nhớ được."

Tiếu Lang 囧… Dựa theo cái tốc độ lật sách này của Vương Mân thì chỉ cần một buổi tối, cậu ta có thể lật ba bốn lần cả đống sách kia ấy chứ.

Qua tới ngày hôm sau, quả nhiên không nhìn thấy Vương Mân lật sách nữa. Cậu chàng cầm một cái đồng hồ đếm thời gian làm đề trắc nghiệm mô phỏng đề thi, bao gồm cả đề lịch sử cùng chính trị. Cứ bốn mươi phút làm một đề mục, hoàn toàn không bị ai quấy nhiễu.

Tiếu Lang thuận tay rút một phần đề chính trị mà cậu ta làm, vừa nhìn liền trợn trọt mắt. Cơ hồ hết thảy những đề cần phân tích, Vương Mân đều trả lời chính xác. Tất nhiên là không phải trả lời một cách tỉ mỉ chi tiết, nếu làm như vậy kiểu nào cũng phải viết hơn một tiếng đồng hồ, cho nên Vương Mân chỉ là liệt ra một cái đại cương đáp đề. Thí dụ như đề A cần phải trả lời cái gì, có bao nhiêu ý chính, viết ra vài từ mấu chốt quan trọng

https://thuviensach.vn

của mỗi ý. Bởi vậy, có thể thấy được, những gì cần thuộc Vương Mân đều đã nằm lòng.

Người với người, hù chết người a… Tiếu Lang lúc này mới bắt đầu ý thức đến, Vương Mân thực sự rất giỏi!

Cuối tuần, rất nhiều học sinh đều không trở về nhà, ở lại trường học ôn tập chuẩn bị cho kỳ thi. Tiếu Lang cũng vậy, nếu như cậu trở về nhà, chắc chắn sẽ vùi đầu ngủ luôn hai ngày, ở lại trường học mới có tâm trạng học tập chứ!

Chẳng qua… Nha! Vương Mân đúng là đáng giận… tên này đêm qua 8 giờ đã đi ngủ thì phải? Ngủ một giấc thẳng cho tới 8 giờ sáng ngày hôm sau, rời giường liền tẩy rửa rồi đi ăn uống. 9 giờ bắt đầu ôn tập đến 12 giờ trưa, ăn qua loa một chút cơm trưa, cỡ 1 giờ thì bắt đầu đi ngủ trưa, ngủ mãi cho tới 4 giờ chiều! Giờ phút nước sôi lửa bỏng như này mà tên đó còn dám ngủ 15 tiếng mấy một ngày mới ghê chứ! Tên đó rốt cuộc đang nghĩ cái gì trong đầu chứ?

Vương Mân vừa mở mắt ra liền nhìn thấy Tiếu Lang vẻ mặt đầy bối rối, cậu chàng mơ mơ màng màng lẩm bẩm một câu “Vẫn còn buồn ngủ…” sau đó xoay người một cái, tiếp tục ngủ vùi..

Tiếu Lang “…”

Buổi sáng ngày đầu tiên của kỳ thi, Tiếu Lang đến tận 7 giờ mới tỉnh dậy. Lúc tỉnh thì Vương Mân đã đi mất tiêu rồi. Trong kỳ thi, trường học phân phối ngẫu nhiên, cả đám học sinh của năm nhất đều là bị xếp phòng thi loạn xạ. Bốn người trong phòng ký túc của Tiếu Lang đều bị phân đến các phòng thi khác nhau.

Tiếu Lang dùng thời gian ngắn nhất rửa mặt chải đầu, chạy đi căn-tin mua cái bánh mì, miệng thì ăn, mắt thì chăm chú nhìn lại một lần các phần ôn tập Ngữ văn, sau đó vội vã chạy đi phòng thi.

https://thuviensach.vn

8 giờ bắt đầu thi, thời gian chấm dứt là 10 giờ. Sau khi thi Ngữ văn xong thì được nghỉ ngơi khoảng mấy tiếng, mới bắt đầu thi Toán vào buổi chiều. Thời gian nghỉ ngơi cũng không khẩn trương, cho nên mọi người đều đi căn-tin dùng cơm rồi về phòng nghỉ ngơi.

Tiếu Lang lượn một vòng căn-tin cũng không tìm thấy thân ảnh Vương Mân đâu cả, trở về phòng mới phát hiện, Vương Mân lại đang ngủ.

"…"

Tiếu Lang thử đáp đề một lúc, cũng cảm thấy mệt rã rời, có thể là do kỳ thi nên hao phí tinh lực rất nhiều đi…

Cậu chỉnh đồng hồ báo thức, gục ở trên giường nằm nghỉ trong chốc lát, lúc tỉnh dậy lại chẳng thấy Vương Mân đâu cả… Có điều, cái bánh bao mà cậu đặc biệt mua về cho Vương Mân đặt trên bàn đã không thấy bóng dáng đâu, chắc là cậu ta ăn rồi…

Cứ như vậy liên tục bốn ngày, Vương Mân vẫn một kiểu không đổi. Dù cho tình cờ đụng mặt, cậu chàng cũng có chút qua loa chào hỏi Tiếu Lang cùng mấy người khác vài câu, sau đó lại tiếp tục độc lai độc vãng, hành động hết sức quỷ dị.

Tiếu Lang cảm thấy trong lòng thực sự khó chịu, nhưng lại bởi vì kỳ thi vẫn còn đó, tạm thời cũng không thể suy nghĩ nhiều mấy chuyện khác được, thi xong rồi mới tính đi vậy.

☆ ☆ ☆

Mãi cho đến thứ sáu, cùng với tiếng chuông nộp bài thi môn Sinh vật chấm dứt, rốt cuộc kỳ thi cũng kết thúc!

Tiếu Lang lập tức thả lỏng cả người, thân thể đều mệt rã rời. Hiện tại chỉ muốn về phòng ngủ, hoặc là cùng Vương Mân đi ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Nhưng là, Vương Mân mấy hôm nay kỳ cục như vậy, không lẽ cứ đến kỳ thi đột nhiên bị nhân cách phân liệt, biến dị sao?

Mang theo nghi vấn như vậy, Tiếu Lang trở lại ký túc xá, Vương Mân lúc này đang khép hờ mắt nghỉ ngơi, trông thấy Tiếu Lang trở về, nhìn cậu cười cười "Cảm như như lâu rồi mới gặp lại."

Mấy bữa nay cô đơn một mình, lại thêm áp lực của kỳ thi, Tiếu Lang bạo phát rồi. Cậu nhào đến cạnh giường của Vương Mân, ép hỏi "Uy! Tui hỏi nha, mấy hôm nay ông như vậy là bị cái gì vậy, xảy ra chuyện gì vậy? Một bộ thần long kiến thủ bất kiến vĩ! Ông trốn tui sao?"

Vương Mân hữu khí vô lực nói "Không có."

"Vậy ông rốt cuộc làm sao vậy? Nhạc Bách Kiêu với Cố Thuần cũng đều bị phân ở phòng thi khác, nhưng tới trưa cũng ăn cơm chung với tui! Còn ông ngay cả người cũng không thấy đâu cả!" Tiếu Lang nói xong, cảm thấy bản thân rất là ủy khuất.

Vương Mân cười tủm tỉm nhìn Tiếu Lang, đưa tay gãi nhẹ thắt lưng của cậu, bị Tiếu Lang dùng tay đẩy ra.

"Đừng có đánh trống lảng với tui! Nói mau!!"

Vương Mân "Bởi vì thật sự rất mệt a…"

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang cảm thấy lời này của Vương Mân giống như nói giỡn, qua loa cho xong chuyện với mình! Đang định tiến thêm một bước ép cung, liền nghe thấy thanh âm mỏi mệt của Vương Mân "Phải thi được hạng nhất, áp lực rất lớn."

Tiếu Lang không kịp phản ứng lời này "Hạng nhất cái gì?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Vương Mân có chút biến đổi, ngữ điệu ương ngạnh hỏi "Cậu quên rồi sao, nếu như tớ thi được hạng nhất, cậu phải kêu tớ là anh cả đời."

Mấy cái tên bánh này là tên bánh hay dùng ở Việt Nam, tớ không rõ tùy vùng miền có gì khác không, nhưng miền Nam đa phần là kêu nó như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 27

Bầu trời không có sao

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang giật bắn cả mình, cậu quả thực là quên mất chuyện này… 🏠 Chuyện cũng hồi tháng trước rồi còn gì!

“Ông không phải chứ… toàn khối hạng nhất a… đây cũng đâu phải là thi cuối học kỳ đâu a!!”

Thi cuối học kỳ ở trường trung học Hoa Hải, lớp thực nghiệm cùng với lớp ưu tú sẽ thi đề riêng. Nhưng còn trong kỳ thi giữa học kỳ, đề thi của toàn khối là thống nhất chung một đề, đối với hai cái lớp chứa toàn biến thái kia mà nói, thi giữa học kỳ căn bản chỉ là một cái vấn đề nho nhỏ không chút quan trọng!

Vương Mân “Cho nên mới mệt a.”

Tiếu Lang “Nhưng mà mấy hôm nay không phải ông ngủ quá trời sao? Hôm thứ bảy tuần trước tui còn thấy ông ngủ hơn 15 tiếng, tui nhớ rõ ràng mà!”

Vương Mân “Ồ, chắc là do mất hơi nhiều tế bào não.”

“Tui đâu có ép buộc ông phải thi được hạng nhất đâu, dù cho ông không đạt được, nếu như ông muốn tui làm em… tui cũng sẽ đồng ý mà!” Ánh mắt của Tiếu Lang có chút hoảng hốt… Vương Mân đối với cậu thật sự rất rất tốt.. nếu như làm em của cậu ấy, cũng đâu có gì xấu đâu phải không?

https://thuviensach.vn

“Không được,” Vương Mân nhìn Tiếu Lang chằm chằm, trịnh trọng mà nói “Nếu là đàn ông thì phải giữ lời hứa.”

“…” Mấy lời này khiến cho nội tâm Tiếu Lang thực sự xúc động : ai, cái tên Vương Mân này… đôi khi thực sự khiến người khác rất là khâm phục…

Cũng bởi vì như thế, cho nên Tiếu Lang không rối rắm việc mấy hôm nay cô đơn một mình nữa.

Hai người lại như trước cùng nhau đi ăn cơm, đi tiệm Net chơi game.

☆ ☆ ☆

Cuối tuần qua đi, điểm của kỳ thi giữa học kỳ rốt cuộc cũng có. Ngay lúc đám học sinh vẫn còn chưa biết gì cả thì, phòng giáo vụ của các khối lớp năm nhất đã muốn nổ tung…

Lúc mới bắt đầu, các giáo viên mạnh người nào chấm bài thi của người nấy, cũng không phát hiện được có việc gì bất thường khác lạ. Đến lúc sau, khi mà chủ nhiệm toàn khối nhận về điểm của các môn, bắt đầu công tác thống kê tính điểm cùng với xếp hạng thì, sự việc thần kỳ đã xảy ra.

Thầy giáo Phương, chủ nhiệm lớp thực nghiệm, một bên sửa sang lại hồ sơ, một bên thuận miệng hỏi “Hạng nhất là ai a, Chu Duệ hử? Tôi thấy đứa bé kia rất giỏi.”

Chủ nhiệm toàn khối nhìn nhìn, nói “Không phải.”

Thầy Phương “Vậy là ai a? Lý Giai Đông? Hay là Liêu Tư Tinh?”

Chủ nhiệm toàn khối “Không phải hai đứa đó, là một đứa tên Vương Mân.”

Thầy Phương “Uông Mẫn? Con bé đấy bình thường cũng không nổi trội lắm mà…”

https://thuviensach.vn

Chủ nhiệm toàn khối "Ai, thầy Phương a… cái đứa đứng hạng nhất… không phải học sinh của lớp thực nghiệm của thầy."

Chủ nhiệm lớp ưu tú là cô giáo Vu cũng đứng ở gần đó, cô bảo "Lớp của tôi cũng không có học sinh tên Vương Mân."

Thầy Phương "Là học sinh lớp bình thường sao? Vận khí cũng không tệ, thi được bao nhiêu điểm vậy?"

Chủ nhiệm toàn khối "Rất cao, so với đứng hạng hai toàn khối hơn những 15 điểm…"

Lời này vừa ra, cả văn phòng đều ồ lên, mấy giáo viên đứng gần đều bước sang xem thử, coi học sinh nọ là thần nhân nào, sáng tạo ra kỳ tích chưa bao giờ phát sinh ra từ lúc Hoa Hải phân đẳng cấp ban cho tới giờ!

"Ông trời ạ, tổng điểm 891 điểm? Chia đều ra là 99 điểm một môn?"

"Ngữ văn 96 điểm, Toán học tối đa, kế tiếp là Anh ngữ, 97…"

"Hai môn đó đều có đề cần phải viết văn, lúc giáo viên chấm điểm không được phép cho tối đa a."

"Phải đó, Lịch sử được 98 điểm, còn lại sáu môn khác, toàn bộ tối đa hết."

"Xếp hạng mỗi môn lẫn xếp hạng chín môn, toàn bộ đều hạng nhất."

"…"

"Lớp mấy vậy?"

"Là lớp C1! Mau đi thông tri chủ nhiệm lớp C1!"

https://thuviensach.vn

“Có thể nào cho em đó chuyển lớp không? Để em ấy chuyển vào lớp ưu tú! Đứa nhỏ này chỉ cần bồi dưỡng một chút sẽ trở thành Trạng Nguyên nhân tài a!”

“…Thi giữa học kỳ không có quy củ này a, cuối kỳ mới được.”

Chủ nhiệm lớp C1 sau khi nghe được tin tức này, kích động đến tay đều run lên. Khi ấy có bảng xếp hạng Ngữ văn rồi, biết được Vương Mân lớp mình thi được điểm cao nhất, cô đã cảm thấy thật vui mừng… Lại không ngờ, Vương Mân vậy mà lại thi được hạng nhất toàn khối… Học sinh này, rốt cuộc làm cách nào vào lớp bình thường vậy a!

☆ ☆ ☆

Chuông vào học vang lên, tất cả các học sinh đều đột ngột im lặng, cùng chờ đợi giáo viên các môn vào lớp công bố kết quả cuộc thi.

Tiết học đầu tiên là Toán học, thầy giáo dạy Toán mặt mũi đầy cao hứng bước vào lớp nói “Lớp C1 chúng ta lần này thi kết quả rất tốt, trung bình điểm của cả lớp là 78 điểm, là điểm trung bình cao nhất trong các lớp thông thường. Ngoài ra, thầy rất cao hứng một điều, cả khối lớp tổng cộng 23 em đạt được điểm tối đa, trong đó 17 em ở lớp thực nghiệm, 5 em ở lớp ưu tú, còn một em là ở lớp chúng ta, chính là em Vương Mân!…”

Mọi người “Wa~~ wa~~ wa~~” bắt đầu hoan hô, thay Vương Mân cao hứng.

…

Tiết thứ hai là tiết Anh ngữ, cô giáo dạy Anh sắc mặt vui mừng bước lên bục “Kỳ thi vừa rồi lớp ta biểu hiện rất không tệ, trung bình điểm Anh ngữ của cả lớp xếp hạng thứ tư toàn khối, đương nhiên nếu như bỏ đi hai lớp thực nghiệm cùng lớp ưu tú thì lớp chúng ta đứng hạng hai. Ngoài ra, còn có hai học sinh đạt được điểm cao là em Nhạc Bách Kiêu, được 94 điểm,

https://thuviensach.vn

hạng 24 toàn khối, hạng 2 toàn lớp. Còn một em, thực sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của cô, đó là em Vương Mân! Điểm em ấy đạt được là 97 điểm, cùng với một em nữ sinh lớp thực nghiệm xếp đồng hạng 1 toàn khối!"

Mọi người lần nữa "Wa~~ wa~~" mà reo hò, còn khen ngợi "Vương Mân, ông thi kết quả cao ghê a! Hai môn đều xếp hạng nhất luôn, lợi hại!"

Sau khi hết tiết, Nhạc Bách Kiêu nhào tới đánh cho Vương Mân một trận ra trò "Nha nha nha, tên quỷ sứ này, hóa ra là thâm tàng bất lộ! Thi điểm còn cao hơn cả tui nữa!"

…

Tiết thứ ba là tiết Vật lý, thầy Vật lý "Vương Mân! Thầy biết ngay là em học rất giỏi mà, chúc mừng em thi được điểm tối đa a!"

Mọi người "Wa~ wa~…"

…

Tiết thứ tư là tiết Lịch sử, cô giáo dạy Lịch sử "Tuy là các em không thuộc lớp văn khoa, nhưng cô vẫn cảm thấy rất vui, bởi vì em Vương Mân của lớp này thi Lịch sử đạt được điểm cao nhất toàn khối, chúc mừng!"

Mọi người "Wa~"

Đến lúc này, tất cả mọi người đều cảm thấy Vương Mân nắm chắc hạng nhất toàn lớp rồi, phỏng chừng đến lúc xếp hạng toàn khối cũng ở một vị trí không thấp, trong lòng cũng có chút hâm mộ!

Mà đối với những học sinh có thành tích tốt, đều theo bản năng sinh ra một loại tâm lý kính sợ. Giờ ăn cơm giữa trưa, không ít người chủ động đến bắt chuyện cùng Vương Mân, ngay cả những người lúc bình thường quan

https://thuviensach.vn

hệ nhạt nhẽo cũng bước sang tán gẫu đôi ba câu, Vương Mân đều nhất nhất lễ phép đáp trả.

Nhưng mà, chuyện này vẫn là chưa chấm dứt…

☆ ☆ ☆

Buổi chiều, tiết học đầu tiên bắt đầu, thầy giáo béo tròn dạy môn Hóa bước vào phòng học, đảo mắt nhìn một vòng khắp lớp, sau khi trông thấy Vương Mân, liền cười tủm tỉm nói "Vương Mân a, em thi Hóa đạt được điểm cao nhất toàn khối nha…"

Mọi người lần này "Wa~" hết nổi rồi, tất cả đều cảm thấy kinh dị, người này… đừng nói là môn nào cũng thi được điểm cao nhất toàn khối nha!?

Thầy dạy Hóa lại bỏ thêm một câu "Những môn khác thầy cũng không rõ cho lắm, bất quá… bộ môn Sinh vật ở kế bên, cho nên thầy nghe nói, em thi Sinh vật cũng đạt được cao nhất toàn khối nha…"

"…" Thật đáng sợ! Tên này đã sáu môn đạt được cao nhất toàn khối rồi, sáu môn lận đó!! Đừng nói là… tên này cứ như vậy đạt được hạng nhất toàn khối nha?

Rốt cuộc, ở tiết học thứ ba của buổi chiều, giáo viên chủ nhiệm khoan thai vào lớp, đồng thời chứng minh lời phỏng đoán đáng sợ này của cả lớp.

Lúc biết được Vương Mân giành được hạng nhất toàn khối, tất cả mọi người đã muốn chết lặng. Nhưng đến khi chủ nhiệm công bố tổng số điểm của Vương Mân là 891 điểm, so với người hạng hai toàn khối cao hơn những 15 điểm, so với người đứng thứ hai toàn lớp (một nữ sinh – được 802 điểm) cao hơn những 89 điểm (tính ra cũng tương đương với điểm của một môn – còn là điểm cao nữa), mọi người vẫn là bị đả kích một phen!

Đều là người… vì cái gì mà chênh lệch lớn tới vậy!

https://thuviensach.vn

Lại sau đó nữa, mọi người biết được điểm trung bình của toàn lớp ở mức khoảng 700 trên dưới một chút. Vì thế, cả đám từ ban đầu dùng ánh mắt khâm phục xen lẫn hâm mộ nhìn Vương Mân, bắt đầu biến thành ánh mắt như nhìn người ngoài hành tinh.

Bên trong đám người này, phản ứng ít nhất…có lẽ là Tiếu Lang. Bởi vì cậu biết, Vương Mân muốn thi được hạng nhất!

Tiếu Lang điểm là 764, xếp hạng 8 toàn lớp, hạng 148 toàn khối. Theo lý thuyết mà nói, cậu hẳn là rất cao hứng mới đúng, bởi vì cậu tiến bộ rõ ràng. Hơn nữa, chỉ cần bảo trì điểm số như hiện tại, sau ba năm cậu sẽ có thể thi vào một trường Đại Học trọng điểm!

Nhưng phản ứng là nhỏ, chứ không có nghĩa là hoàn toàn không có. Ngay lúc cậu thuận miệng hỏi Vương Mân một câu "Chẳng lẽ lúc đó ông bảo phải thi được hạng nhất chính là hướng đến việc đạt điểm tối đa sao…" thì…

Vương Mân đáp lại "Tất nhiên, bởi vì không thể để xảy ra trạng huống gì, cho nên nhất định phải dùng toàn lực ứng phó."

Tiếu Lang rốt cuộc cũng biết, lý do tại làm sao mà tế bào não của Vương Mân tiêu hao quá độ như vậy!!!

…Tên này, thật sự là đáng sợ quá đi!

☆ ☆ ☆

Tối đó, Vương Mân bị thành viên của hai cái phòng ký túc C1-042 cùng với C1-043 bắt buộc phải mời ăn cơm ở căn-tin.

Đám người tám tên Nhạc Bách Kiêu, Cố Thuần, Triệu Vu Kính… chiếm một cái bàn thiệt là lớn, ngồi cứ hai người đối nhau lần lượt.

https://thuviensach.vn

Vương Mân mua toàn bộ những thức ăn có thể mua ở căn-tin, hơn mười phần, cộng thêm chân gà kho tám cái, Pepsi tám lon. Vương Mân ngồi ở chính giữa, Tiếu Lang ngồi đối diện.

Mọi người một bên ăn cơm, một bên chúc mừng Vương Mân, trong đám người nói nhiều nhất là Nhạc Bách Kiêu, tên này hiện tại đã hoàn toàn quỳ gối dưới chân Vương Mân, sự sùng bái dành cho Vương Mân cứ phải nói như nước của con sông nhỏ, thao thao bất tuyệt!

Nhạc Bách Kiêu "Vương Mân, thiệt không ngờ cậu lợi hại tới như vậy a, hai…. Hày…!"

Cố Thuần xòe ngón tay ra đếm đếm "891 điểm, oh my god ~ cao hơn tui những hai trăm điểm!"

Phương Húc "Chậc chậc, đám thực nghiệm bị cậu đạp xuống dưới chân, phỏng chừng lúc này tức đến phát điên!"

Triệu Vu Kính "Mân ca đúng là Mân ca, không hổ danh a, Mân ca đâu những đạp tụi thực nghiệm, người đạp là hơn ba trăm chín mươi đứa của toàn khối đó có hiểu hay không hả!"

…

Vương Mân cùng đám người bọn họ trò chuyện, nhưng ánh mắt lại thường thường liếc sang nhìn Tiếu Lang, lúc này đang vùi đầu ăn cơm.

Thông thường ở mấy trường hợp này, Tiếu Lang tuyệt đối là kẻ lắm mồm, líu ríu hệt như con chim sẻ, nhưng hôm nay ra ngoài dự đoán lại im lặng tới kỳ lạ…

Bởi vì không nói lời nào, cho nên Tiếu Lang ăn rất nhanh, sau đó cầm lấy ly rót nước ngọt uống, vừa uống vừa nghe cả đám tán gẫu.

https://thuviensach.vn

Vương Mân đang định hỏi cậu đã ăn no chưa, Nhạc Bách Kiêu đột nhiên xen mồm nói “Vương Mân, cậu tính thi trường nào?”

Vương Mân “Vẫn chưa nghĩ ra.”

Triệu Vu Kính “Cái đó còn cần phải hỏi sao, Mân ca sau này nhất định là thi vào Khoa Đại!”

Phương Húc “Trường ngon toàn nước ngài mặc sức chọn!”

Vương Mân khiêm tốn nói “Nói vậy cũng không đúng, sau này mọi người đều tiến bộ lên, lúc đó tớ sẽ không thấy tớ lợi hại nữa… Tiếu Lang, cậu cảm thấy có chỗ nào không thoải mái sao, hôm nay ăn ít như vậy?”

Tiếu Lang “…”

Quả thực, Tiếu Lang lúc này rất là không thoải mái, cậu ăn không nhiều lắm, cũng không muốn mở miệng nói chuyện. Nhưng không phải bởi vì thân thể không thoải mái, mà là vì tâm tình không thoải mái.

Tâm tình của cậu… cũng không biết phải hình dung như thế nào, có chút xíu ê ẩm… tất nhiên là cậu không phải ghen tị với Vương Mân!

Chỉ là… Vương Mân lúc này, cả người giống như đang phát sáng lên vậy. Tất cả mọi người đều nói về cậu ấy, đều hâm mộ cậu ấy, đều muốn tới gần cậu ấy, muốn hiểu rõ cậu ấy…

Có thể là sau này một mình bước vào xã hội rồi, gặp gỡ phải đủ loại thiên tài… Càng đi về phía xa hơn, hướng về phía cao hơn, cậu sẽ cảm thấy trên đời này đúng là người giỏi sẽ có người giỏi hơn, núi cao sẽ có núi cao hơn… Tầm nhìn của cậu sẽ càng thêm mở mang, cậu sẽ cảm thấy được, có lợi hại như thế nào, bất quá cũng chỉ thế thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tiếu Lang của hiện tại, chẳng qua cũng chỉ là một học sinh trung học binh thường của một trường cao trung trọng điểm của một thành phố bậc hai… Kinh nghiệm, kiến thức cùng học thức của cậu… không thứ nào là không gây hạn chế cho tầm nhìn của cậu…

Trong thế giới bé nhỏ của Tiếu Lang, người lợi hại nhất, chính là kẻ có thành tích tốt nhất, người có thể thi được hạng nhất toàn khối, chính là thần.

Khi bên tai càng lúc càng tràn ngập nhiều hơn thanh âm của những người xa lạ, thân ảnh của Vương Mân cũng mỗi lúc một xa hơn.

Tiếu Lang đột nhiên ý thức được, Vương Mân không phải của một mình cậu.

Cho nên, cậu cảm thấy trong lòng có chút ê ẩm…

Sau khi ăn xong bữa tối, Vương Mân lấy cớ đi dạo, nói lời cáo biệt của mọi người. Nhạc Bách Kiêu dùng ngữ khí vừa hâm mộ vừa ghen tị lại căm ghét nói “Ai nha, lại muốn cùng Tiểu Long Nhân của mình chạy đi thế giới hai người rồi sao.”

Vương Mân kéo lại Tiếu Lang đang toan bước đi, trả lời Nhạc Bách Kiêu “Đúng đó, sao hả, cậu muốn đi làm bóng đèn sao?”

Nhạc Bách Kiêu ha ha cười rộ lên “Thôi đi, tui vẫn là đi với Cố Thuần đến thư viện vậy.”

Tiếu Lang đứng nghe hai người họ nói với nhau, những lúc bình thường như vậy, cậu thể nào cũng hùa theo chọc ghẹo hai ba câu, hiện tại lại im lặng không nói lời nào. Nhưng là lúc bị Vương Mân kéo lấy giữ chặt lại, trong lòng Tiếu Lang đột nhiên dâng lên một chút vui mừng nho nhỏ, cậu ấy… vẫn là muốn ở cạnh mình… có phải không?

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Cả đám người đi rồi, Vương Mân mới nhỏ giọng hỏi Tiếu Lang "Cậu làm sao vậy?"

Tiếu Lang nói "Không có gì."

Vương Mân "Bày đặt thâm trầm sao? Ha ha, đừng làm bộ nữa, cậu không bày ra được cái kiểu đó đâu."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Đi dạo với tớ một lát đi, lúc nãy ăn hơi nhiều."

Tiếu Lang "Ờ."

Vương Mân cùng Tiếu Lang đi đến sân thể dục, lúc này trời đã nhá nhem tối, ngoại trừ mấy cặp học sinh yêu đương sớm, tối như thế này rất hiếm có người chịu đi lang thang ở đây.

Ánh đèn từ các dãy lầu lớp học ở xa xa vọng lại, thoáng chiếu sáng những bụi cây ở hai bên ven đường đi… ngoại trừ chút ánh sáng yếu ớt này, cả sân thể dục đều chìm trong bóng tối âm u.

Hai người lúc đầu là đi song song với nhau, đi được một lát, Tiếu Lang vấp phải cái lỗ nhỏ hình vuông trên nắp cống, suýt nữa té nhào, cũng may có Vương Mân kéo lấy tay cậu, mở miệng nhắc nhở "Cẩn thận một chút."

Tiếu Lang vốn tưởng Vương Mân chỉ đỡ mình một cái thôi, nhưng lại không ngờ đối phương thuận thế thả tay xuống, nắm lấy tay mình…

Tiếu Lang "…" Thật kỳ quái a, hai nam sinh mà tay nắm tay như vậy…

Tuy rằng trong đầu nghĩ thế, nhưng cậu vẫn không có rút tay lại, chỉ mặc đối phương nắm lấy tay mình.

https://thuviensach.vn

Bàn tay của Vương Mân hơi lạnh lạnh, so với độ ấm tay của Tiếu Lang thấp hơn một chút. Bất quá hai tay nắm lại với nhau trong chốc lát, độ ấm liền cân bằng. Hai người đều không bị chứng đổ mồ hôi tay, cho nên nắm như vậy thật sự rất ấm áp, rất thoải mái.

Cả hai người chầm chậm đi một vòng trên sân thể dục, không ai nói lời nào.

Đến vòng thứ hai, một trận gió lạnh chợt thổi cuốn qua sân thể dục, Vương Mân hỏi "Có lạnh không?"

Tiếu Lang trả lời "Không lạnh."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "…"

Lại không ai nói lời nào, hai người lấy tốc độ rùa bò đi vòng quanh sân thể dục vài vòng. Tiếu Lang nghĩ, phải đi dạo tới chừng nào đây a? Bất quá cứ như vậy, chầm chậm mà đi, hóng gió mát… cũng rất thoải mái ha…

Vương Mân hỏi "Leo lên xà đôi ngồi chơi không?"

Tiếu Lang nói "Cũng được."

Nói xong, hai người mò mẫm bước tới chỗ xà đôi đặt ở góc sân thể dục, còn vô tình bắt gặp một đôi tình lữ đang vụng trộm yêu nhau, đôi tình lữ nọ rất nhanh liền chạy mất bóng.

Vương Mân "Coi bộ chúng ta làm phiền người khác…"

Tiếu Lang "Ừ, phải đó."

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Cả hai người nắm lấy xà bật người lên, nhích nhích lại gần, ngồi tựa vào nhau, ngẩng đầu nhìn lên… không trung một sắc tối âm u.

Vương Mân nói "Bầu trời không có sao."

Tiếu Lang nói "Ừ, cũng không có trăng nữa."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang có cảm giác, nội dung đối thoại giữa cả hai người bọn họ, thực sự… rất quỷ dị. Nhưng mặc dù vậy, cậu lại không cảm thấy có chút buồn tẻ nào, hơn nữa, lại cảm thấy rất thoải mái… hệt như hồi trước.

Trong bóng tối, thanh âm lười biếng của Vương Mân vang lên, hỏi "Muốn nắm tay không?"

Tiếu Lang nâng tay phải đưa qua, để cho tay trái của Vương Mân nắm lấy.

Vương Mân "Nè…"

Tiếu Lang "?"

Ngón tay của thiếu niên nắm lấy thật chặt, ngữ khí chứa đầy ý cười "Định khi nào mới gọi tớ là anh? Tớ cho cậu cơ hội nhiều như vậy rồi mà…"

---

https://thuviensach.vn

Chương 28

Xưng hô độc nhất vô nhị

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang cảm giác, trái tim của mình giống như bị một cái kìm điện hơn 1KV giật một cái…

Một loại cảm giác không thể nào mô tả bằng lời, một loại cảm giác mà Tiếu Lang chưa từng trải nghiệm qua… sợ hãi, hoảng hốt, lại có chút xấu hổ, vui sướng… vì cái gì lại như vậy?

Vương Mân "Có chơi là phải có chịu nha, không được chơi xấu."

Thanh âm của thiếu niên thật ôn nhu… theo gió tản đi thật nhẹ, thật nhẹ…

Tiếu Lang "…"

Xấu chính là ông thì có! Bình thường nói đùa nói giỡn, gọi một tiếng anh cũng rất dễ dàng…. Cố tình lại bắt buộc ngay lúc này, trong không khí như này…

A~~~~

Không sai, hiện tại là một buổi đêm không sao cũng không trăng, nơi này là góc sân thể dục tối đen không một bóng người, thiên thời lẫn địa lợi… ra vẻ như không giống ai.

https://thuviensach.vn

Nhưng là… nhưng là… tại sao lại cảm giác trong ngực có chút nhột nhạt, thực khó chịu a!

Tiếu Lang đang định rút tay đi, liền bị Vương Mân nắm kéo lại, nhẹ giọng thúc giục "Kêu đi."

Một chữ nọ bị Tiếu Lang ngậm trong miệng, nhai tới nhai lui một hồi, cuối cùng mới được phun ra "Anh…"

Vương Mân nở nụ cười, cười rất khẽ, sau đó mới nói một tiếng đáp lại "Ừ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Anh gọi em là gì bây giờ, em trai?"

Tiếu Lang "…Tùy anh."

Vương Mân "Trong nhà thường gọi em là gì?"

Tiếu Lang "Ba thì gọi là… bé lớn, còn mẹ hay gọi Long Long, em trai thì kêu anh hai…"

Vương Mân "Hm, vậy những cái đó không thể dùng, Tiểu Long Nhân với Tiểu Long Nữ cũng không thể dùng."

Tiếu Lang "Tại sao vậy?"

Vương Mân "Anh muốn một xưng hô độc nhất vô nhị."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Long Nhi, thế nào?"

"…" Quỷ dị quá đi… thiệt là muốn khóc chạy quá đi đó mà~~

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Sao vậy, không thích tên này?”

Tiếu Lang “Có lựa chọn nào khác sao?”

Vương Mân “Không thì kêu Tiểu Tiểu?”

Tiếu Lang “Tiểu Tiểu?”

Vương Mân “Bởi vì cảm thấy em rất nho nhỏ.”

Thao… Nho chỗ nào nhỏ chỗ nào! Cùng lắm thì lùn hơn ông 4 cm thôi chứ mấy!! Nhẹ hơn có 9kg thôi… chứ mấy!!!

Vương Mân “Long Nhi, hoặc Tiểu Tiểu, chọn một cái.”

Tiếu Lang rối rắm hồi lâu, cuối cùng đành bất đắc dĩ nói “Tiểu Tiểu đi.” Long Nhi nghe thực sự rất quái đản, cảm giác như trong phim truyền hình người ta mới kêu như vậy…

Vương Mân trầm mặc hồi lâu, nói “Tiểu Tiểu, còn nhớ tuần trước anh nói, em đừng bắt chước cách nói chuyện của nữ sinh không?”

“A? Nhớ chứ, sao vậy?” Trước đó đám người Triệu Vu Kinh làm đủ trò trêu ghẹo ăn hiếp Tiếu Lang, Tiếu Lang lại đi học đám nữ sinh nhõng nhẽo nũng nịu làm cả đám buồn nôn, sau lần đó Vương Mân có nhắc với cậu về việc này một lần, bất quá lúc đó Tiếu Lang cũng không cảm thấy có gì không đúng.

Vương Mân nói tiếp “Sau này không được làm như vậy.”

Tiếu Lang “?”

Vương Mân “Bởi vì anh không thích.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Tiểu Tiểu, nghe lời anh.”

Tiếu Lang “Ờ… biết rồi.”

Hu hu hu, thiệt quỷ dị quá mà… Tên Vương Mân này quả nhiên đáng sợ quá đi!!

Vương Mân “Ha ha, sau này anh không để người khác khi dễ em đâu.”

Hai người lại ngồi thêm một lúc trên xà đôi, trời càng khuya càng lạnh, Tiếu Lang mở lời “Vương Mân, về đi ha? Lạnh qua a…”

Vương Mân “Gọi anh là gì?”

Tiếu Lang “…Anh, em lạnh…”

Vương Mân cười nói “Ừ, vậy đi về.”

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, cơ hồ là toàn bộ các lớp của cả khối năm nhất đều biết được chuyện có một học sinh ở lớp bình thường lại đạt được số điểm cực kỳ biến thái trong cuộc thi giữa học kỳ.

Hiện tại, không cần đám C1 mỗi ngày phải vênh váo tự đắc hất mặt nghênh ngang khi đi qua cửa các lớp, bọn họ chỉ cần ngồi ở trong lớp của chính mình, đã có thể nhận được chiêm ngưỡng từ các bạn học lớp khác.

Đúng vậy, cứ đến mỗi lần nghỉ giữa tiết, ở cửa lớp C1 sẽ xuất hiện vài học sinh của các lớp khác, nam có mà nữ cũng có, mấy tên nam đa phần đều là một bộ mặt đơ đơ không chút biểu tình, vừa đẩy kính mắt vừa giả vờ như mình chỉ là đi ngang qua, vừa dùng khóe mắt liếc liếc vào bên trong.

Còn nếu như là nữ sinh thì, có phần trắng trợn không thèm kiêng nể ai hơn, mấy nhỏ sẽ lấp ló ngay ở cửa sổ, hoặc giả đứng núp gần cửa lớp, xí xa

https://thuviensach.vn

xí xô cùng nhau thảo luận “Ai là hạng nhất vậy?” “Ai là Vương Mân a?” “Có đẹp trai hay không?”, vân vân và vân vân…

Một con người vốn dĩ khiêm tốn đến mức cơ hồ chẳng có chút cảm giác tồn tại, cứ như vậy bị một đám người lôi lôi kéo kéo đào bới ra, bại lộ dưới tầm mắt của công chúng.

Trong lúc nhất thời, các loại ngôn luận có dính líu tới “Vương Mân” bay đầy trời, có vài người vốn dĩ lúc trước từng học chung một trường sơ trung với Vương Mân, một phen ba hoa chích chòe thổi phồng lên, nói Vương Mân hồi còn ở Nhất Trung là một người nổi tiếng tới mức nào, giật được bao nhiêu cái giải thưởng Olympic, được bao nhiêu trường tuyển thẳng, là thiên tài vận động, là bạn trai của mối tình đầu hoàn mỹ nhất trong mắt vô số nữ sinh sơ trung… Còn có người tiết lộ chuyện nhà của Vương Mân gia tài bạc triệu, cha mẹ đều là cán bộ quan lớn, thân thích toàn là phú thương, vân vân và vân vân…

Trời ạ, một cái nam sinh truyền kỳ như vậy, cư nhiên lại vào một lớp thông thường? Hơn nữa, vào Hoa Hải một thời gian lâu như vậy mới bắt đầu sủi bong bóng…

Mà, tin tức mang hiệu quả bùng nổ nhất trong số các loại tin tức, chính là về bạn gái Vương Mân! Bạn gái Vương Mân chính là một cô nàng trong lớp thực nghiệm năm nhất của Hoa Hải, Liêu Tư Tinh — nguyên là hoa hậu của trung học Thập Tam, người dẫn chương trình của tiết mục thiếu nhi đầy ưu tú, mười thiếu nữ thanh lịch của C thị!

Các nam sinh khi nghe được tin tức này đều nguyện cam bái hạ phong, các nữ sinh thì tiếc nuối vạn phần.

Đối với phản ứng của đương sự khi bị chú ý tới từng chi tiết nhỏ như vậy, mọi người chỉ nghe được đúng một câu duy nhất, là một bữa nào đó Vương Mân cùng Tiếu Lang hai người đi WC, sau đó lại bị đám đông bu

https://thuviensach.vn

xem ở trong …WC, vì thế, Vương Mân liền nhỏ giọng lẩm bẩm một câu "Thi hạng nhất quả thực phiền toái."

Mọi người "…"

Lại sau nữa, có người truyền ra lời đồn, là Liêu Tư Tinh không xứng với Vương Mân.

Tiếu Lang đối với lời đồn này cảm thấy thực sự rất kinh ngạc, như thế nào lại nói như vậy nha? Liêu Tư Tinh cấp bậc nữ thần mà còn không xứng, người nào mới xứng a?

Vương Mân cũng rất kỳ quái "Mình quen với ai, liên quan gì đến bọn họ nhỉ?"

Nhưng sức mạnh của lời đồn thực sự rất đáng sợ, trong nháy mắt, đám người ủng hộ cặp đôi Liêu Tư Tinh cùng Vương Mân với đám người không ủng hộ hai người quen nhau bắt đầu cãi nhau.

Người không ủng hộ tất nhiên là có lý do không ủng hộ của mình, nói như thế này : Loại nam nhân vĩ đại (?) giống như Vương Mân vậy, chỉ có hoa hậu toàn trường của Hoa Hải mới xứng đôi thôi. Mọi người đều biết đó, Liêu Tư Tinh đâu phải là cô gái xinh đẹp nhất Hoa Hải đâu. Xinh đẹp nhất chính là người dẫn đầu lần đó của C1 -cái cô nàng tên Tiếu Lang đó!

Tiếu Lang rối rắm : sao tự dưng lại kéo lão tử vào chuyện này a! Còn nữa, lão tử là nam nhân a!!!

☆ ☆ ☆

Một bữa nọ, sau giờ cơm chiều, Vương Mân cùng Tiếu lang trở về ký túc xá làm bài tập, trên đường tình cờ gặp Liêu Tư Tinh.

https://thuviensach.vn

Nam vai chính cùng nữ vai chính trong scandal mới nhất trong trường ở cửa căn-tin ngõ hẹp gặp nhau! Bên cạnh nam vai chính còn theo một người– "Tên nam sinh kia là ai vậy?"

"Bạn cùng lớp chăng?"

"Nghe đồn tên là Tiếu Lang."

"Tiếu Lang!? Dẫn đầu C1 trong đại hội văn hóa thể thao vừa rồi?"

"Người dẫn đầu của C1 không phải nữ sao? Sao giờ thành nam rồi!!"

Mọi người "= □ =! …"

Chỉ trong nháy mắt, Tiếu Lang cảm giác được tầm mắt của những người chung quanh đều tập trung đến ba người bọn họ!

Liêu Tư Tinh bị chú mục nhưng vẫn rất thoải mái, không thèm để ý đến chuyện người xung quanh có chú ý mình hay không, trước hết chủ động chào hỏi hai người "A Mân, Tiếu Lang, mới ăn cơm xong hả?"

Vương Mân "Ừ, mới tan học sao?"

Liêu Tư Tinh "Phải a, bởi vì anh thi được hạng nhất, cả lớp giáo viên lẫn học sinh ai cũng bực mình, bảo là phải tăng cường học, ha ha, cho nên về sau ngày nào cũng tăng tiết."

Vương Mân "…sorry."

Liêu Tư Tinh "Mà sao tự dưng lại thi lấy hạng nhất vậy?" Liêu Tư Tinh nói những lời này, ngữ khí không có chút nào giống như đang hoài nghi năng lực của Vương Mân, ngược lại giống như đang muốn biểu đạt nghi vấn của mình "Bị chứng gì mà lại làm ba cái chuyện như thế?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân bảo “Vốn dĩ cũng không muốn, bởi vì người này nè.” nói dứt lời, cánh tay cũng rất tự nhiên mà choàng qua khoác lên bả vai của Tiếu Lang.

Tiếu Lang “…”

Liêu Tư Tinh kinh ngạc nói “Bởi vì Tiếu Lang? Ha ha, Tiếu Lang, cậu làm gì người này vậy?”

Tiếu Lang mau chóng trốn tránh trách nhiệm “Chị dâu, không liên quan gì tới em nha… là người này tự muốn làm vậy.”

Liêu Tư Tinh 囧 nói “Chị… chị dâu?”

Vương Mân cũng 囧 “Đừng có kêu cô ấy chị dâu…”

Tiếu Lang ngó qua nhìn Vương Mân, xoay lại nhìn Liêu Tư Tinh, đột nhiên cũng rất là 囧.

Liêu Tư Tinh “Ha ha… A Mân, anh làm gì cậu ấy vậy?”

Vương Mân “Không có gì, cậu ấy là em anh.”

Liêu Tư Tinh gương mặt rất là quỷ dị, giống như nhịn cười nhịn tới mức khó chịu.

Sắc mặt của Tiếu Lang cũng rất quỷ dị : hai người này đang làm cái trò gì vậy!!

“Tiếu Lang a…” Liêu Tư Tinh đột nhiên tiến đến gần Tiếu Lang, kề sát vào tai cậu, thấp giọng nói “A Mân là một đứa nhỏ thiếu tình thương đó na.”

Vương Mân “Uy! Nói bậy gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Tinh lui về phía sau, giơ hai tay “Không có nha.”

Vương Mân “Tiểu Tiểu, cô ấy nói gì với em?”

Tiếu Lang “Nói anh thiếu tình thương.”

Liêu Tư Tinh “…” =_= nhanh như vậy đã bị bán đứng, quá nhiên tình cảm rất tốt a…

Vương Mân “Tụi này phải về, em cũng mau đi ăn đi.”

Liêu Tư Tinh “Ừ, lần sau mới nói tiếp. À phải rồi, A Mân, bác trai bảo cuối tuần này anh về nhà một chuyến đi.”

vương Mân “Ờ, biết rồi.”

Liêu Tư Tinh “Tiểu Tiểu, bái bai nha~”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “…” con nhỏ này…

Trở lại ký túc xá, Tiếu Lang lật bài tập của mình ra, làm được một lúc, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Vương Mân, Vương Mân cũng ngẩng đầu lên “?”

“Anh…” Tiếu Lang “Anh thực sự thiếu tình thương sao?”

“…” Mặt của Vương Mân đột nhiên đỏ lên một cách khả nghi, sau đó chạy vọt đi WC.

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, lời đồn phiên bản cũ được update. Cả đám người rảnh rỗi cư nhiên bắt đầu đào xới bí sử cũ của Tiếu Lang ra, nói Tiếu Lang vốn cũng học ở trung học Thập Tam, còn là bạn học của Liêu Tư Tinh. Thế là quan hệ của cả ba bị điều chỉnh như sau: vốn dĩ Tiếu Lang thích Liêu Tư

https://thuviensach.vn

Tinh, Liêu Tư Tinh lại thích Vương Mân, nhưng Vương Mân thì thích Tiếu Lang (?), quan hệ tay ba đầy rắc rối…

“Cái gì mà quan hệ tay ba chứ!” Tiếu Lang rối rắm “Có lộn hay không vậy! Vương Mân mắc gì thích tui!!?”

Nhạc Bách Kiêu sờ sờ cằm, phát biểu “Vương Mân đúng là rất thích ông mà, cậu ta đối với cậu tốt quá chừng, hoàn toàn khác hẳn với những người khác na.”

Mọi người nghe lời này, ban đầu là sửng sốt, tiếp đó đồng loạt gật đầu.

Tiếu Lang “…”

Triệu Vu Kính giống như nghĩ ra được điều gì, nói “Tiểu Long Nhân, hóa ra cậu thích bạn gái của Vương Mân a!”

Cố Thuần thở dài “Tiểu Long Nhân à, cậu làm vậy là không đúng, tục ngữ có câu, vợ bạn không thể đùa giỡn, huống hồ gì Vương Mân coi cậu như anh em ruột mà đối đãi, vợ của anh em càng không thể vọng tưởng…”

“Đúng đó, đúng đó!” mọi người nhất tề hô, ai ai cũng một bộ biểu tình lên án “Tiếu Lang không phúc hậu chút nào!”

Vương Mân đứng ở bên cạnh lắng nghe, tủm tỉm nhìn cả đám, mãi cho đến Tiếu Lang bão nổi, mới bắt đầu dập lửa “Đừng nghe bọn họ nói bậy, đều chọc ghẹo cậu thôi mà.”

Vương Mân lại quay sang căn dặn mọi người “Nếu biết tớ cưng cậu ấy, mọi người cũng đừng nên ăn hiếp cậu ấy, biết không?”

Triệu Vu Kính “Mân ca nói lời này là ý gì chứ~~ Tiểu Long Nhân đáng yêu như vậy, tụi này làm sao lại ăn hiếp chứ!”

Mọi người “Đúng đó đúng đó! Đâu có ăn hiếp đâu, đâu có đâu!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Coi bộ, năng lực kêu gọi của đám học sinh năm nhất, có hiệu quả là một người hô trăm người hét…

☆ ☆ ☆

Lại thêm một cái cuối tuần trôi qua, Tiếu Lang từ nhà trở lại trường học, lần đầu tiên bước vào phòng ký túc mà không thấy Vương Mân đâu cả. Chăn gối trên giường Vương Mân gấp rất chỉnh tề, trên bàn cũng được thu dọn rất sạch sẽ gọn gàng.

Tiếu Lang ngồi ở ký túc xá một lát, cảm thấy tịch mịch muốn chết đi, cũng không muốn một mình chạy ra quán Net chơi game, cho nên đi ngủ.

Nhưng là, cả phòng im lặng đến như thế, ngược lại không ngủ được… khoảng hơn một tiếng sau, cửa phòng ký túc đột nhiên truyền đến tiếng bước chân rất khẽ.

Tiếu Lang ngủ không say lắm, nghe được thanh âm liền lập tức dùng khuỷu tay nâng người bật dậy trông về phía cửa phòng ký túc. Cửa vừa mở ra, quả nhiên liền nhìn thấy Vương Mân, trên người cậu mặc một kiện áo khoác kaki, nhìn qua trông rất chín chắn.

Tiếu Lang vui vẻ nói "Trở lại rồi a!"

Vương Mân đứng ở cửa ký túc xá, sững sờ nhìn Tiếu Lang, môi khẽ mấp máy, qua vài giây, mới cất tiếng gọi cậu "Tiểu Tiểu."

Sắc mặt của Vương Mân rất khó coi, có vẻ như rất mỏi mệt, Tiếu Lang hỏi "Anh làm sao vậy, bị bệnh sao?"

Vương Mân lắc đầu "Không có gì, chỉ là đi đường có hơi mệt."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhảy xuống giường, xỏ dép lê vào lẹp xẹp lẹp xẹp bước đến rót nước đưa Vương Mân uống "Hôm nay đến sớm hơn ông, làm một mình chán muốn chết a."

Vương Mân cởi áo khoác ngoài, bên trong cậu mặc một kiện áo len tay dài màu trắng bó sát người, cậu đưa tay nhận lấy ly nước Tiếu Lang đưa, ngửa cổ uống một hơi, sau đó đặt xuống bàn học của mình.

Tiếu Lang vẫn là phát hiện được Vương Mân có gì đó khác thường, bởi vì hốc mắt của Vương Mân hơi đỏ ửng lên, giống như vừa mới khóc…

"…" Trong lúc nhất thời, Tiếu Lang cảm thấy tay chân có chút luống cuống, kêu một tiếng "Anh" sau đó đưa tay khoác lên bả vai của Vương Mân, vỗ vỗ vài cái.

Thoáng một cái, tay cậu bị Vương Mân nắm lấy, đối phương dụng lực một chút, Tiếu Lang liền bị ôm lấy thật chặt…

Tiếu Lang "…" =_=

Bởi vì nguyên do chiều cao chênh lệch, cằm của Tiếu Lang vừa vặn có thể gác lên hõm vai của Vương Mân.

Vương Mân cũng vậy, nhưng là Vương Mân lại gục đầu xuống, thấp giọng nói "Để cho anh ôm một lát."

Tiếu Lang "A…Ừ…"

Na… ôm cũng cả phút rồi a? Muốn ôm bao lâu nữa đây?

Tiếu Lang đưa tay vòng qua sau lưng Vương Mân, hơi hơi vỗ lưng cậu… Tay của Vương Mân đột nhiên xiết lại thật chắc, làm cho cả người Tiếu Lang bị ép tới phát đau.

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

=_= Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì a? Chẳng lẽ cứ ôm hoài vậy sao? Mình nhất định sẽ bị ép dẹp lép như con tép cho coi!!!

Ngay thời điểm thân thể của Tiếu Lang vì đau mà run lên thì, Vương Mân buông cậu ra "Tiểu Tiểu, em vẫn luôn ở cạnh anh đúng không?"

Cái này… Rốt cuộc là vấn đề quỷ quái gì đây a? 囧

Tiếu Lang "Vẫn luôn? Tốt nghiệp rồi làm sao đây?"

Vương Mân "Cả hai chúng ta vẫn sẽ cùng nhau."

Tiếu Lang "Đại ca~~ nguyện vọng của ông đúng là rất đẹp, nhưng mà ông phải thi vào Khoa Đại đúng không? Mọi người đều bảo ông có thể vào Khoa Đại, thành tích của tui chắc chắn là không thể nào…"

Vương Mân ngắt lời cậu "Có anh ở đây, em còn sợ thành tích không thể tiến bộ sao?"

Tiếu Lang nghe xong những lời này, cảm giác như mình đang gặp một viên kẹo nạm đầy vàng lấp lánh quanh thân từ trên bầu trời rơi xuống, "beng" một cái, hung hăng đập vào đầu mình!

Hai mắt cậu sáng rực lên "Anh nói thật hả?"

Vương Mân sủng nịch nhìn Tiếu Lang, nói "Tiểu Tiểu, anh chưa từng nói gạt em."

Tiếu Lang chóng mặt lâm vào bên trong những ảo tưởng của mình : Khoa Đại nha, có thể vào được Khoa Đại nha…

Nghĩ một hồi, trong đầu Tiếu Lang đột nhiên "đinh" một tiếng, như tiếng chuông kéo cậu về với thực tại, cậu hỏi Vương Mân "Nói mau, lúc nãy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Không có chuyện…”

Tiếu Lang “Thôi đi, vừa nhìn thấy mặt là biết không bình thường rồi, lúc bình thường ông đâu có như vậy!”

Vương Mân “Bình thường anh như thế nào?”

Tiếu Lang “Rất bình tĩnh, rất tự tin… ừ, chính là giống hiện tại nè…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Ông nói tui phải ở cạnh ông, thân làm anh em… à không, làm em trai… Cảm thấy bản thân có lẽ nên quan tâm một chút tâm lý sức khỏe của anh em mình.”

Vương Mân đưa tay sờ sờ đầu Tiếu Lang, bị Tiếu Lang hất ra “Đừng tưởng sờ sờ tui mấy cái là có lệ cho qua nha…”

Vương Mân “…’

Tiếu Lang lôi kéo Vương Mân ngồi xuống, dùng thanh âm mà bản thân tự cho là dịu dàng nhất ôn nhu nhất, bắt đầu khai đạo “Mẹ tui nói á, nếu trong lòng cảm thấy không được thoải mái, nhất định phải nói ra, nếu cứ nghẹn như vậy, thân thể sẽ rất ức chế. Trong chuyện cổ tích cũng có khuyên chúng ta đó, bảo là khi nào không nhịn được phải đi kiếm một cái hốc cây nói…”

Vương Mân : Ở đâu ra chuyện cổ tích quái đản vậy?

Tiếu Lang lại tiếp tục nói “Mẹ của tui còn nói, tâm sự chính là thức ăn khó tiêu hóa nhất, một cái tâm sự để trong lòng nghĩ một năm trời cũng không cách nào xóa nó đi được, cho nên cũng không thể tiêu hóa được. Nhưng nếu như mình nói ra rồi, chức năng dạ dày của người khác so với mình tốt hơn, liền có thể giúp mình tiêu hóa nó!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân hoài nghi nhìn nhìn Tiếu Lang “Dạ dày của em so với anh tốt hơn sao?”

Tiếu Lang “Này là so sánh, là so sánh có hiểu hay không!!”

Vương Mân tựa hồ như lâm vào do dư : thôi vậy, năng lực tạo không khí của Tiếu Lang quả thực rất mạnh, hiện tại mình cũng rất rất là muốn nói ra hết…

Vương Mân hỏi “Chỉ im lặng lắng nghe thôi đúng không?”

Tiếu Lang “Không thể phát biểu ý kiến sao?”

Vương Mân “Trong chuyện cổ tích không phải khuyên chúng ta nhịn không được thì đi kiếm gốc cây nói hết sao? Gốc cây có thể phát biểu ý kiến?”

Tiếu Lang “…Vậy được rồi, không lên tiếng là được.’

Vương Mân “Còn nữa, lúc nói chuyện, không cho phép nhìn mặt của anh.”

Tiếu Lang “Ha, vậy muốn làm sao? Bắt quay lưng lại nghe hả?” Không muốn cho người nhác nhìn mặt, là vì sợ sẽ khóc sao?

Vương Mân “Giống như lúc nãy ấy, để cho anh ôm em.”

Tiếu Lang “…”

_____

https://thuviensach.vn

Chương 29

Cưới Tiểu Tiểu về nhà

☆ ☆ ☆

Lần ôm này, Vương Mân dùng lực nhẹ hơn rất nhiều, chỉ hơi dùng sức một chút ôm lấy Tiếu Lang.

Tay Tiếu Lang vẫn như cũ vòng ra sau ôm lấy thắt lưng Vương Mân, ngoan ngoãn dựa vào lòng ngực cậu, bảo trì trầm mặc.

Ba phút trôi qua, Tiếu Lang nhịn không được lên tiếng "Sao vẫn còn chưa nói?"

Vương Mân vỗ vỗ lưng của cậu "Vẫn đang chuẩn bị."

Lại qua ba phút nữa, Tiếu Lang quả thực không còn gì để nói "Chuẩn bị nãy giờ… vẫn là chưa xong sao?"

Vương Mân "Không biết phải bắt đầu như thế nào…"

Tiếu Lang "Hiện tại trong lòng đang suy nghĩ cái gì? Đem những thứ đang suy nghĩ đó nói ra hết đi…"

Vương Mân "Trong mắt ông ấy, anh căn bản không phải con người."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Chỉ đơn giản là một con cờ trong tay ông ấy, là công cụ mà ông ấy nuôi dưỡng!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

"Ông ấy bảo trong lòng anh đang suy nghĩ những gì, ông ấy đều rõ ràng hơn ai hết, những ý nghĩ vặt vãnh trong lòng anh ông ấy vốn dĩ không đặt ở trong mắt, bảo anh tầm nhìn hạn hẹp, không có chí tiến thủ…Chó má!" Có được bắt đầu, Vương Mân liền từng câu từng câu có chút ngắt quãng kể ra…

Quả nhiên, vạn sự khởi đầu nan a…

Tiếu Lang cũng hùa theo một câu "Ừ, chó má!"

Nếu như lời Vương Mân nói thì người kia quả thực cũng rất quá đáng a… Vương Mân rất thông minh mà, Vương Mân thi được hạng nhất toàn khối, tới 891 điểm lận đó… người kia cứ thử thi coi có đạt được điểm cao vậy không… Bất quá, ông ấy rốt cuộc là ai a?

Vương Mân "Ông tưởng ông là con giun trong bụng người khác sao? Ông nghĩ mình hiểu rõ tôi sao? Ông căn bản một chút cũng không hiểu tôi đang suy nghĩ gì! Dựa vào cái gì ông lại dám hạ kết luận như thế chứ!"

Tiếu Lang "Ừ, không phải con giun!"

Vương Mân "…Thân là một người nam nhân, vậy mà không có được một người thật lòng yêu mình, không có bất cứ bằng hữu tri tâm nào, mỗi ngày đều đắm chìm mình trong thế giới chỉ biết đấu đá với nhau, ông tưởng mình vĩ đại lắm sao? Ha… Thực là buồn cười! Một nam nhân mà ngay cả gia đình cũng không thể giữ được, ông có tư cách gì chỉ trích quan điểm nhân sinh của người khác chứ! Ở trong mắt tôi, ông chính là kẻ đáng thương bị tiền cùng quyền lực làm cho mê đảo đến chỉ biết quay quanh chúng nó thôi! Thế tục tiểu nhân!"

Tiếu Lang "Ừ… đúng là đáng thương…"

https://thuviensach.vn

Gia đình không giữ được? Ai vậy a? Vương Mân lúc trước từng bảo cha mẹ mình đã ly hôn… Woa, chẳng lẽ đang nói về ba của Vương Mân sao?

Tiếu Lang lại nghĩ đến sự kiện xe ô-tô đậu trước cổng trường lần trước ——Bingo! Lão đại hắc đạo người nào cũng có dục vọng cực lớn đối với tiền và quyền lực a! A, quả nhiên… ba của Vương Mân là hắc đạo đại ca! Bất quá, ba ba tựa hồ đối với Vương Mân thực nghiêm khắc a…

Vương Mân càng nói càng trở nên kích động "Cái gì mà chờ xem tôi bị té ngã chứ, chờ tôi hối hận cầu xin ông… Ông cho ông là người Maya có thể tiên đoán được tương lai sao? Lần nào cũng tự cho mình là đúng… Từ nhỏ đến lớn tôi có từng làm sai chuyện gì bao giờ sao? Bảo tôi khiến ông mất mặt? Bảo tôi khiến ông bị tổn thương tinh thần?… Ông làm tôi mất mặt mới đúng! Ông khiến tôi thương tâm mới đúng!…"

Tiếu Lang cảm giác được sống lưng của Vương Mân có một chút run rẩy nho nhỏ, ngữ điệu cũng dần trở nên khác thường.

Cậu nhẹ nhàng vỗ lấy lưng Vương Mân, giống như muốn trấn an cảm xúc đang kích động của cậu ấy "Ừ, phải đó, là ông ấy không đúng…"

Đúng đó… Nếu như để cho người khác biết chuyện ba của mình là lão đại hắc đạo, người khác chắc chắn sẽ bởi vì sợ hãi mà trốn tránh Vương Mân.. Nếu như vậy, Vương Mân sẽ trở nên cô độc không có bạn bè rồi! Ba của Vương Mân thực sự là không vì Vương Mân suy nghĩ chút nào!…

"…Ông không nghĩ đến tại sao tôi phải vào Hoa Hải học sao, bởi vì tôi chán ghét ông, muốn tránh mặt ông, ông không lẽ không có chút nào tự mình hiểu lấy sao? Tôi ở trong này rất tốt, rất thoải mái, ông lại muốn can thiệp vào, muốn tiếp tục thương tổn tôi sao…" Vương Mân nghẹn ngào, thân thể không ngừng run rẩy, cánh tay ôm lấy Tiếu Lang cũng ngày càng xiết chặt hơn.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang : Vương Mân thực đáng thương, có một ba ba hắc đạo như vậy chắc chắn khiến cậu ấy rất thảm a…

. . .

A… hình như… Vương Mân khóc…

Tiếu Lang tiếp tục vuốt ve giúp Vương Mân bình tĩnh lại, yên lăng trấn an cậu.

“Ông muốn tôi trở thành loại người nào, thì tôi nhất định phải trở thành như vậy sao? Ông dựa vào cái gì chi phối cuộc sống của tôi? Khốn kiếp…” Vương Mân khóc càng lúc càng lớn tiếng, tuy là không phải là gào khóc một cách thê thảm, nhưng nức nở nghẹn ngào trong im lặng lại càng khiến người khác cảm thấy đau lòng hơn.

Tiếu Lang “Ừ, rất khốn kiếp!”

Phải đó, dẫu cho là người nào cũng không muốn cuộc sống ngày ngày đều nhìn thấy máu me, lúc nào cũng lo lắng đề phòng a!

Tiếu Lang cảm thấy mình cũng muốn khóc rồi, cậu khó chịu dùm cho Vương Mân, hic hic… Vương Mân thực sự rất đáng thương, khóc đến giống như bản thân ủy khuất muốn chết…

Tiếu Lang nhẹ nhàng vỗ lưng Vương Mân, nhỏ giọng nói “Nè… có cần lấy khăn không?”

Vương Mân dừng lại một chút, tiếp theo lại vùi mặt vào hõm vai Tiếu Lang, nhẹ nhàng chùi chùi… nước mắt.

Tiếu Lang “…”

Chùi xong rồi, người nào đó tựa hồ khá hơn một chút, nhưng vẫn còn thi thoảng nấc một cái, thanh âm khàn khàn nói “Mỗi người đều có quyền lợi

https://thuviensach.vn

lựa chọn lối sống của bản thân.”

Tiếu Lang “Ừ…” Không sai!

Vương Mân “Mỗi người đều muốn trải nghiệm cuộc sống theo ý mình (nấc)…”

Tiếu Lang “Ừ… (vỗ nhẹ)” Nếu để tui lựa chọn, tui cũng sẽ lựa cuộc sống của người bình thường!

Vương Mân “Ông ấy dựa vào cái gì can thiệp tự do cá nhân của người khác…”

Tiếu Lang “Ừ… (tiếp tục vỗ nhẹ)” Đúng đó! Quyền tự do cơ bản của người khác không thể xâm phạm! Dù có là hắc đạo ba ba cũng không được phép!

Vương Mân “Mệt quá.”

Tiếu Lang “Ha?”

Vương Mân khẽ hừ một tiếng nói “Buồn ngủ quá…”

“Ồ,” Tiếu Lang nói “Vậy ngủ một lát ha?”

Nói xong, nhưng Vương Mân vẫn là ôm cậu không chịu buông…

“Na… buông ra trước đi.”

Vương Mân “Không buông.”

Tiếu Lang “…” Tại sao có loại cảm giác giống như Vương Mân đang làm nũng vậy…

Vương Mân “Ôm như vậy ngủ.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Nhưng dù vậy cũng phải buông ra trước a, sau đó mới có thể lên giường được!”

Vương Mân “Để như vậy lên đi!”

Tiếu Lang “…Ờ.”

Hai người hướng về phía giường nhích từng bước, Tiếu Lang hơi hơi nghiêng mặt ngó về phía giường, kết quả bị Vương Mân một bàn tay vung lên đè cái ót của Tiếu Lang ấn xuống “Không được phép nhìn.”

Cằm của Tiếu Lang va mạnh vào bả vai Vương Mân, cậu buồn bực nghĩ : đâu phải nhìn ông đâu, là nhìn coi giường ở hướng nào a!

Nhích tới giường rồi, hai người cùng nhau ngồi xuống, tư thế hết sức quỷ dị.

Sau đó, vấn đề liền xuất hiện… ôm nhau như vậy thực sự rất khó ngã người nằm xuống, lại còn không cho phép nhìn mặt nhau nữa…

“…”

Vương Mân có vẻ thực rối rắm, bất quá cậu chàng rất nhanh liền nghĩ ra biện pháp “Cậu nhắm mắt lại, nằm xuống trước, xoay mặt vào vách tường!”

Nha, độ khó rất cao a!

Nhưng là… Vương Mân lúc này giống như một đứa bé đang khó chịu giận dỗi… Thôi vậy…

Tiếu Lang làm theo như lời Vương Mân nói, mò mẫm nghiêng người nằm xuống, sau đó cảm giác được Vương Mân cũng nằm xuống, áp lại gần… tiếp theo tay của đối phương vòng qua, ôm lấy mình từ phía sau.

“Tiểu Tiểu.”

https://thuviensach.vn

“Hở?”

“Tiểu Tiểu…” Vương Mân dùng mũi cọ cọ lên gáy tóc của Tiếu Lang, thanh âm nói pha tạp một chút âm mũi đặc biệt sau khi khóc mới có, nói “Em có đang nghe không?”

Tiếu Lang “Có a…”

Vương Mân “Em có cảm thấy ông ấy là một người xấu xa không?”

Đại ca!! Lúc nãy người nào không cho phép người ta phát biểu ý kiến a!?

Tiếu Lang “Ừ, rất xấu xa!”

Vương Mân “Đúng đó… Ông ấy là tên xấu xa hai mươi mốt ngày cũng không ấp được gà con.”

“…” Tiếu Lang “Tại sao lại là hai mươi mốt ngày?”

Vương Mân “Bởi vì trứng tốt hai mươi mốt ngày có thể ấp ra gà con.”

Tiếu Lang “…”

…Ha ha ha ha!! ‘ Xấu xa ‘ không ấp ra gà con, mắc cười quá đi!

Vương Mân lại cọ cọ Tiếu Lang, ngẫu nhiên thốt ra vài câu rất kỳ quái…

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy, Vương Mân sau khi khóc tựa hồ như chỉ số thông minh bị hạ thấp, trở nên thực ngây thơ a.. Chín chắn? Đó là cái gì? Lý trí? Là mây bay sao?

Hai người nằm trong chốc lát, Vương Mân nói “Cảm thấy tốt hơn nhiều rồi.”

https://thuviensach.vn

“Ha ha, thấy không, đã bảo rồi mà, nói ra lời rồi sẽ cảm thấy khá hơn nhiều!” Tiếu Lang đắc ý vênh váo, muốn quay đầu lại xem, kết quả bị Vương Mân nhéo một thắt lưng một cái “A!” làm gì nhéo người ta… hu hu…

Vương Mân “Em đang suy nghĩ cái gì?”

Tiếu Lang tiếp tục đối mặt với tường “Nghĩ cái gì?”

Vương Mân ép hỏi “Em biết được bí mất của anh rồi, khẳng định trong đầu suy nghĩ rất nhiều đúng không! Nói, đang suy nghĩ cái gì?”

Người này giống như bắt đầu biến lại như cũ… 囧

Tiếu Lang lập tức nói “Không nghĩ cái gì! Tiêu hóa hết trơn rồi…”

“…” Vương Mân “Không thể nào!”

Tiếu Lang lại bị nhéo thắt lưng mấy cái, cậu cảm thấy bản thân thực sự rất rất là vô tội a…

“Được rồi, ờ thì… nếu tiêu hóa không xong thì… đóng gói vậy, tui đóng gói bài tiết ra ngoài hết…”

Vương Mân lần này hết lời nào để nói, cậu trầm mặt một lúc lâu, cúi đầu áp trán của mình lên lưng Tiếu Lang.

Tiếu Lang “Anh…”

Vương Mân phát ra thanh âm có chút uể oải “Cảm thấy được rất mất mặt…”

Tiếu Lang đột nhiên có loại cảm giác “biết quá nhiều kiểu gì cũng bị Vương Mân diệt khẩu” hết sức bi kịch…

https://thuviensach.vn

Sau đó, Vương Mân không nói thêm lời nào nữa, ôm lấy Tiếu Lang mà ngủ.

Tiếu Lang bị Vương Mân ôm vào lòng, không dám nhúc nhích cục cựa, sợ mình sẽ đánh thức Vương Mân, kết quả nằm một lát, cũng ngủ mất…

Đợi đến lúc tỉnh lại, hai người giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra hết. Vương Mân rửa mặt, một lần nữa khôi phục lại bộ dạng mặt than của mình.

Mà Tiếu Lang thì lại cho rằng, loại chuyện như "Vương Mân ôm mình khóc" này thực sự rất rất khó mà tưởng tượng ra nổi, vì thế cậu tự thôi miên chính mình : A! Lúc nãy cư nhiên nằm mơ thấy Vương Mân khóc!

Cho nên sự kiện này, cứ như vậy liền kết thúc!

☆ ☆ ☆

Ba giờ chiều hôm đó, cả hai người dọn dẹp đồ đạc một chút, sau đó cùng đi chơi Hiệp Minh.

Acc Thần Tượng Âu Dã Tử của Vương Mân lúc này đã có thể chen vào hàng ngũ cao thủ của Tây Phong Phái, mà Tiểu Long Nữ của Tiếu Lang, vẫn còn đang lăn lộn trong đám quần chúng tầng thấp nhất ở Bắc Vân Phái.

Bất quá, khác với đại đa số người chơi mới, tốc độ thăng cấp của Tiếu Lang có thể xem như là rất nhanh! Dù sao lúc đầu mới chơi game có Phong Hỏa, rồi Thường Tiếu Thiên, Mạt Danh… lúc nào cũng sẵn sàng kéo cấp giúp cậu, bây giờ cấp bậc không cao nhưng lại có thể gia nhập Bắc Vân Phái, trong môn phái cao thủ nhiều như mây, tùy tiện hô một tiếng tự động có một đống ' khác phái cao thủ ' cùng nhau kéo mình.

Điều duy nhất khiến Tiếu Lang cảm thấy tiếc nuối từ sau khi gia nhập Bắc Vân Phái là phải cùng đám người Mạt Danh giữ khoảng cách, ngoại trừ

https://thuviensach.vn

gửi tin nhắn riêng, bọn họ không thể chơi chung với nhau, ở chung một đội, cả Âu Dã Tử cùng Phong Hỏa cũng vậy, bởi vì hai người họ trước đó không lâu đã gia nhập vào Tây Phong Phái.

Chuyện này Vương Mân lén nói cho anh mình, Phong Hỏa cảm thấy rất là thần kỳ nha, tiểu học đệ vậy mà lại đi làm nằm vùng ở Bắc Vân Phái? Trò chơi này đúng là càng chơi càng phấn khích!!

Hôm nay sau khi vào game, tình cờ bắt gặp Phong Hỏa cũng đang trên game.

Tiểu Lang lâu lắm rồi không gặp Phong Hỏa, vừa thấy nhất thời cao hứng liền gửi tin qua chào hỏi

Tiểu Long Nữ : " học trưởng!"

Phong Hỏa : " học đệ!… Không phải đang đi nằm vùng sao? Như thế nào còn dám cùng anh mày tán gẫu vậy."

Tiểu Long Nữ : "Tán gẫu đâu có sao đâu?"

Phong Hỏa : "Dùng plu-in[23] có thể bị phát hiện a, nghe đồn plu-in XX có thể xem xét trang bị của người khác, cả khung nhiệm vụ, hảo hữu, luôn cả đối tượng tán gẫu, địa điểm hiện tại… đều tra được hết!"

Tiểu Long Nữ : "…"

Phong Hỏa : "A! Chủy thủ cùng thủ liên này đều là thằng đệ anh đưa cho chú mày hả? Tinh phẩm thượng cấp?…"

Tiểu Long Nữ : "Ùa"

Phong Hỏa : "Nó có thu tiền của chú mày không?"

Tiểu Long Nữ : "Không có."

https://thuviensach.vn

Phong Hỏa : “ anh kêu nó làm thần khí cho anh, nó cư nhiên anh phải trả tiền a! Hu hu hu…”

Tiểu Long Nữ : “…Cậu ấy không chịu làm cho anh?”

“Phong Hỏa : “Ùa, anh muốn một cây Phi Thiên Ngự Kiếm, thần khí cao cấp nhất của Kiếm Khách, giống kiểu mà Dạ Hành Vân sử dụng đó!”

Tiểu Long Nữ : “Hình như rất quý ha.”

Phong Hỏa : “Phải a, làm một cây tốn khoảng mười vạn.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Phong Hỏa : “ cư nhiên đòi tiền anh nó a, đúng là đồ quỷ mà!”

Tiểu Long Nữ : “Chắc là mắc quá a… Vương Mân làm gì nhiều tiền như vậy…”

Phong Hỏa : “Làm gì không có! Tên quỷ đó một tháng thu hơn một vạn kim! Một năm để dành liền hơn mười vạn!!”

Tiểu Long Nữ : “…Một tháng thu vào hơn vạn kim!”

Phong Hỏa : “Chú mày không biết sao? Bây giờ nó giúp người khác làm thần khí, một tuần làm một cái, một cái thu khoảng ba ngàn, một tháng làm bốn cái, thu về hơn một vạn!”

. . .

Tiếu Lang chấn kinh rồi, cậu thử tính toán, dựa theo lời của Phong Hỏa nói, Vương Mân một tháng có thể kiếm được một vạn hai ngàn kim trong game, tương đương đổi ra khoảng một ngàn hai trăm nhân dân tệ —— tương đương tiền lương của một người bình thường ở C thị ! 囧

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang chợt nhớ đến, lần trước lén nhìn ngăn tiền trong ví của Vương Mân, bên trong hình như có một xấp nhân dân tệ màu đỏ, chẳng lẽ đều là tiền do cậu ấy kiếm sao?

. . .

Hết thảy những thiếu niên vào độ tuổi này, ít nhiều gì đều có một chút ảo tưởng… Ví dụ như ảo tưởng hết thảy nữ sinh xinh đẹp đều là hồng nhan tri kỷ của mình, ảo tưởng bản thân một ngày nào đó có thể kiếm thật nhiều thật nhiều tiền, ảo tưởng mình trở thành triệu phú, ảo tưởng bản thân mười mấy tuổi đã nổi tiếng toàn thế giới, sau đó tự do tự tại tiêu phí thanh xuân…

Nhưng là có vài chuyện, thực sự có người có khả năng làm được.

Đó là một loại hư vinh nho nhỏ khiến cho tất cả mọi người ôm ấp trong lòng suy nghĩ muốn đạt được nó, một loại phức cảm[24] đặc thù về ba thứ : thành thích, ưu tú khác giới cùng với tiền tài…

Dẫu cho rất ít, tỷ lệ chỉ một phần ngàn, hay là một phần vạn đi nữa, thậm chí càng khan hiếm hơn, vẫn là có người có thể làm được.

——Loại người mà sự tồn tại của họ giống như đứa con đáng kiêu ngạo của chúa trời, chỉ mười lăm tuổi thôi, có khả năng thi được hạng nhất toàn khối, có thể quen được một người bạn gái xinh đẹp khiến mọi người hâm mộ, lại có thể độc lập về mặt kinh tế.

Người ấy… chính là Vương Mân.

Nam hài mà lần đầu gặp mặt ngỡ như bình thường như bao người, giờ khắc này trong mắt Tiếu Lang, lại cảm thấy tựa như được bao phủ bởi một tầng kim quang rực rỡ.

Mái tóc ngắn gọn gàng lại thoải mái, che phủ lấy hàng lông mi dài đậm, đôi mắt thâm thúy, chiếc mũi thẳng tắp, đôi môi cứ mỗi lần cất tiếng nói

https://thuviensach.vn

đều mang theo một cảm giác ung dung trầm tĩnh… Những thứ ấy đặt cùng một chỗ, hợp nên gương mặt thiếu niên với góc cạnh vẫn chưa rõ ràng lắm…

Tiếu Lang càng nhìn, càng cảm thấy Vương Mân trở nên tuấn tú hơn… Không lẽ, đây chính là mị lực nhân cách trong truyền thuyết?

“Làm sao vậy?”

Tiếu Lang đang trầm tư đi vào cõi thần, đột ngột bị thanh âm của Vương Mân kéo trở về sự thật. Tiếu Lang lúc này mới phát giác bản thân mình từ nãy đến giờ cứ ngây ngốc nhìn người ta…

Vương Mân thấy Tiếu Lang một bộ ngơ ngác, ngẩn ra không nói lời nào, cười hỏi “Làm gì cứ nhìn chằm chằm anh thế?”

Tiếu Lang phát giác mặt mình nóng lên, lập tức nói “Anh, học trưởng nói anh mỗi tháng có thể kiếm tiền rất nhiều trong game, có thật không?”

Vương Mân “Cũng không phải nhiều lắm, chỉ là tùy tiện kiếm một ít.”

Tùy tiện kiếm một ít? Mèn ơi…

Tiếu Lang “Nghe… nghe nói mỗi tháng anh sơ sơ có thể kiếm được hơn một ngàn tệ…”

Vương Mân lật lật xem thử tổng số tiền lời mà mình thu được, hơi gật đầu “Cũng cỡ cỡ như vậy.”

Tiếu Lang “Nhiều ghê… vậy phí sinh hoạt đều là tự mình kiếm sao?”

Vương Mân “Không có, phí sinh hoạt là dùng tiền nhà cho.”

Tiếu Lang “…Vậy anh còn kiếm tiền trong game nhiều như vậy để làm gì?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân quay sang nhìn Tiếu Lang, sau đó lại quay mặt về nhìn vào màn hình của mình, tiếp theo khóe môi gợn lên nụ cười, nói “Dành dụm tiền cưới Tiểu Tiểu về nhà.”

---

https://thuviensach.vn

Chương 30

Thật là chịu thua em luôn

☆ ☆ ☆

“Cưới… c.. cưới…” Bộ não cấu tạo đơn giản của Tiểu Lang không cách nào xử lý được tin tức quá mức phức tạp (?) như thế, cho nên câu nói kia của Vương Mân vừa nện vào, hệ thống liền treo máy trong nháy mắt.

Vương Mân nói “Ừ, trong Hiệp Minh có hệ thống kết hôn mà, sau khi kết hôn rồi sẽ có rất nhiều nhiệm vụ phu thê, kỹ năng phu thê, nghe nói là cũng khá thú vị, anh muốn thử xem sao. Có điều anh không có quen ai chơi nhân vật nữ hết, cho nên người duy nhất có thể cưới là em a.”

Vẻ mặt Tiểu Lang lúc này hơi bị… đặc sắc, một trận màu sắc đảo trên mặt cậu liên tục một vòng, sau đó Tiểu Lang mới lắp bắp nói “Nhưng… tui là… nam mà!”

Vương Mân tuyệt đối không thấy có gì kỳ lạ, nói “Có sao đâu, ‘ Tiểu Long Nữ ‘ là nữ thì được rồi, không phải sao?”

Tiểu Lang rối rắm nói “Căn cứ theo năng lực kiếm vàng của ông, chỉ cần lên kênh thế giới hô một câu cần tìm bà xã, tuyệt đối sẽ có một đám nữ sinh nhào tới a!”

“Anh không muốn tiêu tiền cho người mà mình không quen biết,” Vương Mân dùng ngữ khí cực kỳ kiên định nói “Anh chỉ muốn lấy Tiểu Tiểu thôi, bởi vì cho tiền em trai mình xài sẽ không thấy tiếc.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân vẻ mặt cực kỳ chân thành, cực kỳ đáng tin, Tiếu Lang khóc không ra nước mắt : không lẽ Vương Mân thực sự muốn sau lưng chị dâu lén lút làm loại chuyện ‘ thông gian ‘ này sao?… Hơn nữa đối tượng ‘ thông đồng ‘ còn là mình nữa, làm sao bây giờ đây chị dâu… em thực sự rất vô tội a chị dâu…

Vương Mân “Cũng đâu cần em làm cái gì, chỉ cần ngoan ngoãn chờ anh lấy về là được rồi… Hay là, em có thích người nào đó trong trò chơi này? Nhưng mà dù có thích cũng vô dụng a, Tiểu Long Nữ là acc nữ, dù em thích cô bé nhà nào đi nữa, cũng không thể cùng đối phương kết hôn được.”

Tiếu Lang “…nói cũng có lý.”

Nhưng mà, lỡ đâu có người khác muốn kết hôn với tui thì sao?

Ý niệm này vừa toát ra trong đầu, đã bị Tiếu Lang ngay lập tức bóp chết : suy nghĩ cái gì vậy đồ ngốc…

Vương Mân “Cứ quyết định như vậy đi.”

Tiếu Lang “…ồ.” Sao cứ có cảm giác có chỗ rất kỳ quái a… nhưng lại không thấy rõ được là chỗ nào kỳ quái… Thôi vậy, cũng không cảm thấy có gì không tốt…

Lúc này trong game, vài người cùng môn phái gửi lời mời hỏi Tiếu Lang vào đội làm nhiệm vụ.

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang của bây giờ không còn là con gà mờ thưở mới tập tễnh dấn thân vào game nữa, động tác ấn phím hot key của cậu vừa nhanh nhẹn, chính xác lại hết sức thuần thục, hơn nữa cậu cũng thường hay một mình luyện tập kỹ năng, cho nên khi chơi cũng tạo cảm giác có chút thành thạo lão luyện.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, lại thêm thanh chủy thủ mà Vương Mân căn cứ vào thuộc tính đặc biệt chế tạo riêng cho Tiếu Lang, cho nên hiện tại dù có PK với những người chơi cùng chức nghiệp thích khách ngang đẳng cấp, Tiếu Lang trên cơ bản đều có mười phần chiến thắng.

Trong trò chơi, những người chơi nữ trang điểm cho nhân vật của mình thật xinh đẹp không phải hiếm, chỉ cần là kẻ có tiền, kiểu tóc hay thời trang đều có thể đổi bất cứ lúc nào, bất quá những người này, đa số đều là người chơi RMB, hoặc là người chơi kiểu ‘ bình bông ‘.

Hiệp Minh cũng như bao trò chơi khác, kẻ cố tình giả đáng yêu hay ra vẻ ngốc nghếch cũng tuyệt không hiếm, nhất là những cô nàng tân thủ, vừa vào trò chơi mà thấy người nào cấp cao hơn mình, liền anh ơi chị ơi, sư huynh sư tỷ liên tục một tràng nũng nịu nhõng nhẽo, tới thời khắc mấu chốt thì bắn ra lực sát thương cực kỳ gà mờ, khiến cho mọi người cơ hồ đều phòng ngự vô lực, hận không thể một đao đâm nó chết cho rồi.

Chơi game, người chơi nữ thao tác tốt cũng không phải hiếm thấy, giết boss không hề nháy mắt, cùng người khác PK cũng không nương tay, mà tên thì đặt kiểu như ‘ Em gái yêu anh trai ‘, ‘ Người đẹp hết sức dịu dàng ‘ vân vân…, không cần suy nghĩ chi cho mệt, trăm phần trăm là nhân yêu.

Nhưng là, nếu như có một người chơi nữ, mỗi tuần đổi một bộ thời trang giá cả trên dưới 1000 kim, tuy rằng cấp bậc không cao lắm, nhưng trên người lại mặc một thân trang bị cực phẩm, đi phó bản không hề nói những lời vô nghĩa, ra tay giết kẻ thù đao đao tinh chuẩn, lúc bình thường không kiêu căng không ngạo mạn, chưa bao giờ đòi những người chơi nam tiền bạc hay vật phẩm, cho dù người khác muốn tặng cũng sẽ ra sức từ chối, ngoài ra… đôi lúc có thể ngẫu nhiên nũng nịu một cái đáng yêu ngốc nghếch một chút, khiến ai cũng thấy buồn cười…

Người như vậy, có thể coi như một loại ‘ vạn nhân mê ‘ trong thế giới game online…

https://thuviensach.vn

Người này, không ngoài ai khác… chính là Tiểu Long Nữ của chúng ta.

Tiếu Lang sau khi gia nhập vào Bắc Vân Phái, lăn lộn quả thực vui vẻ đến tưng bừng, dẫu cho vẫn còn nằm ở tầng chót, chưa thể trà trộn vào tầng lớp cao cấp trong địch quân, nhưng quần chúng thông thường trong môn phái cùng đại bộ phận cao thủ, Tiếu Lang đa phần đều quen thuộc.

Đám cao thủ đa phần đều là nam sinh, nam sinh đều rất thích ‘ cô nàng ‘ Tiểu Long Nữ.

Ngoài ra, Bắc Vân Phái có một vị nữ đường chủ, nữ đường chủ tên gọi Băng Lăng, cũng là chơi chức nghiệp thích khách. Tiếu Lang từng cùng Băng Lăng tổ đội đi phó bản một lần, đối phương biết cậu còn đang học trung học, liền đưa ra ý tưởng muốn kết bái : muốn nhận Tiểu Long Nữ làm muội muội của mình.

Hiện tại, người mời Tiếu Lang đi phó bản làm nhiệm vụ, chính là Băng Lăng.

Băng Lăng : “Long muội muội, lâu rồi không gặp, hôm nay tại sao onl trễ tới vậy a? Gần bốn giờ rồi còn gì.”

Tiểu Long Nữ : “Tiểu Băng tỷ tỷ, buổi chiều em phải làm bài tập.” Chậc, chung quy cũng không thể nói hồi chiều Vương Mân ôm mình khóc, sau đó hai đứa ôm nhau ngủ một giấc… Không đúng không đúng, chuyện này đã muốn quên đi rồi, lui tán, lui tán!

Hai người vứa làm nhiệm vụ, vừa tiếp tục tán gẫu.

Băng Lăng : “Em cũng ngoan quá ha, thành tích chắc là cao lắm nhỉ, không giống như chị, hồi trung học không ngoan ngoãn học, bây giờ chỉ có thể đi vào chuyên ngành học… Ha ha, không nói mấy thứ này, hôm nay cũng chơi được một lát là phải về đúng không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Ùa, trước sáu giờ phải out đi về.”

Băng Lăng : “Nhắc mới nhớ, hình như em chỉ có chiều chủ nhật mới lên được thì phải…”

Tiểu Long Nữ : “Ùa, bình thường ở trong trường không ra ngoài được.”

Băng Lăng : “Đáng thương thiệt ha, thứ bảy thì sao?”

Tiểu Long Nữ : “Thứ bảy phải về nhà, trong nhà có máy nhưng không chơi game được.”

Băng Lăng : “A, vậy bây giờ không phải đang ở trong nhà sao?”

Băng Lăng : “Em vẫn chưa thành niên mà? Sao dám đi một mình đến tiệm Net a?”

Tiểu Long Nữ : “Đi chung với bạn học a.”

Băng Lăng : “Bạn học nào vậy a? Người kia cũng chơi game này với em sao?”

Tiểu Long Nữ : “Dạ.”

Băng Lăng : “Vậy sao không thấy em với nhỏ đi chung với nhau lần nào nha? Nhỏ đó cấp mấy rồi?”

Bà chị này… hỏi nhiều quá vậy… 囧

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, nói : “Cậu ấy 86 cấp rồi, cấp của em với cậu ấy chênh lệch nhiều quá, cho nên không thể đi chung phó bản hay nhiệm vụ được.”

Băng Lăng : “Ồ, hóa ra là bạn học nam a! Lần trước em bảo trang phục đều là bạn đưa, là cậu ta tặng cho em sao?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Dạ.”

Băng Lăng : “Cậu ta đối với em tốt thiệt đó nha, tặng quá chừng trang phục thời trang luôn, đều rất mắc nhỉ? Ha ha ha, cậu ấy có phải đang theo đuổi Long muội muội không a?”

“Không có mà, cậu ta chỉ là tiền nhiều lắm, xài không hết thôi.” Tiếu Lang mồ hôi rơi như mưa, hôm nay rốt cuộc là làm sao vậy, người thì đòi cưới kẻ thì bảo theo đuổi…

Băng Lăng : “Hâm mộ em thiệt đó nha, có người đưa trang phục cho mặc, trang phục này của chị mặc lâu lắm luôn, hồi trước cũng phải nhịn nửa tháng tiền cơm mới mua được, lúc mua giá mắc muốn chết, bây giờ thì nó sắp hết hạn sử dụng rồi.”

Chậc, còn nhịn tiền cơm… vì trò chơi mà phải như vậy đúng là đáng thương a…

Tiểu Long Nữ : “…hay là em bảo cậu ấy tặng chị một bộ?”

Băng Lăng : “(hưng phấn) thật không? Cậu ta sẽ tặng cho chị thiệt chứ?”

Tiểu Long Nữ : “Chắc là có thể đi, để em hỏi thử.”

Tiếu Lang quay sang hỏi Vương Mân ngồi bên cạnh “Anh, trong game có một người bạn, trang phục thời trang sắp hết hạn, không có tiền mua, anh có thể mua một bộ tặng cho người ta được không?”

Vương Mân “Bạn nào?”

Tiếu Lang “Một đường chủ trong Bắc Vân Phái, tên Băng Lăng, tính cách cũng không tệ lắm.”

Vương Mân “Là con gái?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Phải a.”

Vương Mân “Không tặng.”

Tiếu Lang “…!”

Vương Mân “Cũng đâu phải vợ chưa cưới của anh, mắc gì phải tặng trang phục cho người đó chứ.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Huống hồ gì đó lại là người của Bắc Vân Phái, là kẻ địch của anh còn gì.”

Tiếu Lang “Lý do chỉ vậy thôi sao! Bây giờ em đang ở Bắc Vân Phái làm gián điệp còn gì, anh không biết là làm gián điệp trước hết phải tạo quan hệ vững bền với cơ sở quần chúng sao? Băng Lăng đó còn là đường chủ nữa, sau này chắc chắn sẽ có tác dụng rất lớn!”

Tiếu Lang cảm thấy như vầy, làm một tên nằm vùng do Tây Phong Phái cử đến, phải có tố chất cùng năng lực cơ bản nhất của nằm vùng, phải lợi dụng hết thảy cơ hội thu mua lòng người!

Vương Mân “…”

Tiếu Lang thấy Vương Mân giống như đang do dự, liền ngân giọng kéo dài làm nũng “Anh~~~~”

Vương Mân “Đúng là chịu thua em luôn, năm phút sau lại tiền trang nhận đi.”

Tiếu Lang “Yes sir!”

Tiểu Long Nữ : “Tiểu Băng tỷ tỷ, tên kia đồng ý rồi!”

https://thuviensach.vn

Băng Lăng : “Hay quá, cảm ơn em nha, Long muội muội.”

Tiểu Long Nữ : “Không cần khách sáo, lát nữa em đi lấy trang phục, chị ở đây chờ một lát ha?”

Băng Lăng : “Không đi cùng sao? Chị tính tự mình cảm ơn cậu ta.”

Lúc này, Tiếu Lang phát giác tình huống có chút không ổn, nếu như Băng Lăng đi theo cùng cậu gặp Vương Mân, vậy là thể nào cũng gặp được Âu Dã Tử, sau đó biết Âu Dã Tử là người của Tây Phong Phái…

(Ở chương trước Phong Hỏa có nói với Tiếu Lang, dùng plu-in XX có thể xem xét được tin tức của người chơi, sau khi nghe tin này, Tiếu Lang liền xóa hết thảy những hảo hữu Tây Phong Phái trong danh sách hảo hữu của mình, chung quy lúc cậu onl thì cũng đi cùng với Vương Mân, có cái gì cần câu thông với đám người Thường Tiếu Thiên, liền trực tiếp nói với Vương Mân, sau đó nhờ Vương Mân chuyển lời là xong.)

Rối rắm hồi lâu, Tiếu Lang đành nói dối với đối phương “Cậu ta bảo không cần, cậu ấy bận ghê lắm, đưa xong là phải đi liền a…”

Nếu Tiểu Long Nữ nói như vậy, Băng Lăng cũng đành chịu, nói “Vậy thay chị cảm ơn bạn học của em nha.”

Tiếu Lang : yo~ yo~~ may mắn mình cảnh giác cao độ! Nếu không là bị bại lộ thân phận rồi!

Thân là một tên nằm vùng do Tây Phong Phái phái đến, phải có đầy đủ phẩm đức chức nghiệp của một gã nằm vùng nên có! Nhất định phải phân rõ giới hạn, giữ khoảng cách với tất cả người thuộc Tây Phong Phái!

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đi vào tiền trang, lại không thấy Vương Mân đâu cả, liền quay sang hỏi “Anh, tới chưa vậy?”

Vương Mân nói “Quầy số 1839 trong tiền trang, trực tiếp qua đó lĩnh về đi, anh bỏ vào rồi, mật mã là sinh nhật của em 8X0214.”

Tiếu Lang sửng sốt, Vương Mân làm sao biết sinh nhật của mình?

Nhập mật mã vào rồi, rương giữ đồ liền tự động mở ra.

『Hệ thống』nêu lên : x giờ x phút ngày x tháng x năm xx, thu được từ người chơi Âu Dã Tử ký gửi 5000 kim, xin người chơi tự bảo quản tài sản, chú ý an toàn.

“…” Tiếu Lang lại quay sang hỏi “Sao tự dưng gửi qua nhiều tiền như vậy?”

Vương Mân giải thích “À, tiền đó là cho em, muốn xài như thế nào thì xài như thế đó đi, muốn mua trang phục cho ai cũng tùy em, như vậy sẽ không coi như là anh tặng người kia quà.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Xài hết rồi báo với anh một tiếng, anh lại gửi nữa.”

Tiếu Lang cảm động đến cái mũi cũng ê ẩm theo, châm chước nửa ngày trời cũng không nghĩ ra lời nào thích hợp để cảm ơn Vương Mân, chỉ có thể lại kêu một tiếng “Anh…”

“Hử?”

“Anh thật tốt.”

Vương Mân khe khẽ mỉm cười một chút, nói “Đi chơi đi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang quay lại tìm Băng Lăng, để cô nàng tự mình mở thương điếm tự chọn một bộ. Băng Lăng tuyển bộ ‘Luyến ái tâm tình’ mới được ra mắt cách đây không lâu, giá 1280 kim. Tiếu Lang trả tiền mua về rồi, lập tức thấy tài sản hao hết gần 1/3, đột nhiên cảm giác có chút đau lòng. Trong lòng thầm nghĩ, này là tương đương 128 tệ a! Thêm một ít là có thể mua được combo family của KFC rồi!… Ai thôi vậy, nếu hứa với người ta rồi mà còn nhăn nhăn nhó nhó khó coi thì không giống nam nhân rồi, số tiền còn lại dùng tiết kiệm đi vậy.

Băng Lăng thay trang phục mới, vui vẻ vô cùng. Cô nàng tặng lại cho Tiếu Lang một đống dược phẩm trung cấp cao cấp, còn bảo những lúc giết quái nếu sử dụng có thể tăng một vài loại buff. Tuy là Tiếu Lang đối với mấy thứ kia căn bản là không thèm để vào mắt (bởi vì Thường Tiếu Thiên cứ cách một thời gian sẽ bí mật ký gửi cho cậu một ít linh đan diệu dược), nhưng dù sao đó cũng là một chút tâm ý của Băng Lăng…

Hai người làm xong một vòng nhiệm vụ, Băng Lăng nói dẫn theo Tiếu Lang đi phó bản Xà Yêu.

Phó bản Xà Yêu là một phó bản 80 cấp, đội ngũ cần phải năm người trở lên mới có thể vào được, hơn nữa nhất định phải có Dược Sư trị liệu. Hiện tại Tiếu Lang mới 71 cấp, thực lực căn bản là không đủ, cho nên chỉ có thể đi theo người ta để làm sâu gạo…

Băng Lăng hô một câu trong kênh tán gẫu môn phái kiếm người vào đội : “80+ phó bản Xà Yêu, cần hai cái tank với một Dược Sư!”

Hô một hồi, có người xin thêm đội, Tiếu Lang nhìn, hai tank đều là lần trước Mộ Dung Vô Địch kéo cậu thăng cấp thì quen biết, Dược Sư cũng là người quen, là lần đó Thường Tiếu Thiên dẫn cậu đi làm nhiệm vụ Công chúa thật giả gặp phải, Tử Vận Nhi!

https://thuviensach.vn

Hai cái tank A + B nhìn thấy Tiếu Lang, liền nhiệt tình cùng cậu chào hỏi “Tiểu Long Nữ, hôm nay onl a!”

Tiểu Long Nữ : “Ùa, chào hai người.”

Tử Vận Nhi vừa vào đội liền nói : “Tại sao lại vác theo cái cục nợ vậy a?”

Mọi người : “…”

Băng Lăng : “Tiểu Long Nữ cấp bậc thấp, cho nên chúng ta mới phải kéo cô ấy.”

Tank A : “Ha ha, mang một người cũng phải đánh, mà mang hai người cũng phải đánh, đều giống nhau thôi.”

Tank B : “Đúng đó đúng đó.”

Tử Vận Nhi : “Nói vậy là có ý gì? Tôi là YS, mấy người không mang theo tôi để cho chết hết cả à?”

Tank A : “Không dám không dám, Vận Nhi muội muội mà, nhất định phải dẫn theo chứ, máu của ca ca nhờ vào muội hết đó!”

Tử Vận Nhi : “Vậy mới coi được chứ.”

Tank B : “Tiểu Long Nữ cũng ngoan nha, đi theo sau lưng anh, đừng có chạy lung tung.”

Tiểu Long Nữ : “Ừ, biết rồi.”

Băng Lăng : “Được rồi, vậy chúng ta xuất phát thôi.”

Tiếu Lang theo bọn họ vào phó bản, chờ đến lúc hai cái tank kéo quái về rồi bắt đầu đánh thì, cậu chỉ có thể đứng ở cạnh nhìn, còn phải cẩn thận

https://thuviensach.vn

tránh né đừng để mình bị tập kích lây.

Nói thật, Tiếu Lang cảm giác trong lòng có chút bực bực, cậu không muốn đi phó bản này cho lắm. Bởi vì mỗi một vòng đánh quái, bọn họ đánh tốn thời gian rất lâu. Hiệu suất thấp không cần phải nói, kinh nghiệm cũng không nhiều cho lắm.

Trước kia cấp bậc thấp, bản thân làm sâu gạo ăn ké thì thôi đi, nhưng sau này khi thao tác thuần thục hơn, Tiếu Lang lại cảm giác thích bản thân tự chơi tự thăng cấp hơn. Mỗi lần ám sát giết chết được quái, đều cảm thấy rất có cảm giác thành tựu.

Nhưng là hiện tại, Băng Lăng cũng chơi thích khách như mình, tùy tiện một tay có thể giết chết quái, mà mình lại cái gì cũng không làm được, chỉ đứng nhìn người ta đánh, thực sự rất là chán!

Tiếu Lang định chờ đi xong phó bản này rồi, tạm biệt mọi người tự chạy đi chơi một mình.

Phó bản Xà Yêu có ba lượt quái, mỗi một lượt về sau so với trước đó càng thêm lợi hại, cuối cùng phải giết chết boss mới xem như hoàn thành.

Hiện tại đang ở lượt quái thứ hai, Tiếu Lang cảm thấy đội ngũ lúc này đã muốn cố hết sức, mà chính mình cũng thường thường bị quái tập kích lây đến. Tuy là hai tên tank đều rất lưu ý an toàn của cậu, nhưng bởi vì Tử Vận Nhi phản ứng quá chậm, mỗi lần cách rất lâu mới chịu hồi máu cho Tiếu Lang. Hơn nữa bởi vì căng thẳng, không ai dư thời gian mà tán gẫu với nhau, không khí trở nên có chút cứng ngắc, cả đội giống như chẳng ai thoải mái chút nào.

Chờ đến lượt quái thứ ba thì, Tiếu Lang đột nhiên có một loại dự cảm không được tốt lắm… Quả nhiên, quái vừa ra cậu lập tức bị ba con xà vây lấy tấn công, chết.

https://thuviensach.vn

Tử Vận Nhi bản thân mình còn khó bảo toàn, nói gì đến chiếu cố Tiếu Lang. Thi thể của Tiểu Long Nữ nằm trên mặt đất hơn 10 giây, cũng không thấy Tử Vận Nhi đến cứu mình.

Cậu buồn bực lựa chọn trực tiếp trở về Địa phủ, ngồi ngốc ở Địa phủ cho đủ một phút, sau đó hồi thành.

Trên lý thuyết mà nói, nếu như đội vẫn chưa chết hết, cậu vẫn có thể trở vào phó bản tiếp tục, nhưng là cậu không muốn đi.

Tiếu Lang mở khung đội ngũ ra, lựa chọn rời khỏi đội.

---

https://thuviensach.vn

Chương 31

Tui thích anh ấy

☆ ☆ ☆

Băng Lăng gọi cậu trong kênh tán gẫu môn phái : “Long muội muội, mau vào a, sắp sửa giết boss rồi!”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Lang cũng không biết phải nói cái gì, chỉ đứng ngây ngốc vào màn hình, đầy người đến người đi trên đường lớn Trường An.

Tank A cũng gọi cậu trong kênh môn phái : “Tiểu Long Nữ, xin lỗi nha, hồi nãy không chú ý đến muội, đang ở đâu vậy a?”

Tank B : “Lúc nãy quá trời quái túa ra, tui tưởng tui cũng đứt luôn rồi chứ!”

Tử Vận Nhi : “Nếu không có tôi thì ba người chết từ đời nào rồi.”

Băng Lăng : “Long muội muội, sao không nói gì vậy, giận rồi sao?”

Tiếu Lang “…”

Lời này Băng Lăng vừa thốt ra, không ít kẻ thích lặn ở kênh môn phái xem náo nhiệt lẫn tám chuyện trồi lên sủi bong bóng.

Môn phái quần chúng A : “Xảy ra chuyện gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Môn phái quần chúng B : “Tiểu Long Nữ nổi giận? Tiểu Long muội muội cũng nổi giận sao? Tính của Tiểu Long Nữ tốt lắm a ~”

Môn phái quần chúng C : “Tiểu Long Nữ a, ai khi dễ muội vậy, nói với ca ca đi, ca ca báo thù cho muội.”

“…”

Tiếu Lang cảm thấy bực bội, thuận tay che lại kênh môn phái.

Tức giận sao? Chắc là không phải đâu…

Nhưng là cảm thấy có chút nhàm chán, có chút cô đơn, có chút tưởng niệm đến những lúc cùng nhau chơi với đám người Mạt Danh, Thường Tiếu Thiên, Vọng Tình, Phong Hỏa… Lần nào cũng đều rất vui vẻ, rất khoái nhạc…

Thật là… Đang yên lành tại sao lại phải vào Bắc Vân Phải chứ? Những người này đâu phải người quen của mình… Làm cho bây giờ danh sách hảo hữu ngoại trừ người của Bắc Vân Phái, chẳng còn ai hết, chẳng có đến một người để tán gẫu…

Không lẽ đây là hi sinh mà tất cả những tên nằm vùng phải chịu sao?

Ai…

Tiếu Lang suy nghĩ miên man hồi lâu, ngẫm nghĩ hay là tự mình đi giết hầu tử một lát đi… đột nhiên khung hảo hữu chớp lên.

Tiếu Lang mở ra nhìn, là Mộ Dung Vô Địch.

Mộ Dung Vô Địch : “Tiểu Long Nữ, có chuyện gì xảy ra vậy? Em theo mấy người đó cãi nhau hả?”

Tiểu Long Nữ : “Ha?”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Vô Địch : “Mấy đứa tụi nó đang ở kênh môn phái xin lỗi em kìa, Băng Lăng còn bắt Tử Vận Nhi phải nói xin lỗi em, Tử Vận Nhi không chịu nói xin lỗi, sau Băng Lăng lại nói nó vài câu, Tử Vận Nhi tức giận đến rời môn phái luôn rồi.”

Tiểu Long Nữ : “…”

Mộ Dung Vô Địch : “Hiện tại cả chưởng môn đều ra mặt xử lý chuyện này, đang lên tiếng hỏi em, sao em không trả lời?”

Tình huống nào đây a, 囧… Lão tử chẳng qua muốn thay đổi tâm trạng một chút thôi mà!

Tiểu Lang lại mở ra kênh môn phái, quả nhiên thấy một đám đang spam một đống. Mấy dòng cuối cùng là Dạ Hành Vân phát ra, phía trước tên của anh ta có kèm theo một cái danh hiệu vàng chóe hết sức màu mè 『Chưởng Môn』.

『Chưởng Môn』: Dạ Hành Vân : “Đừng spam nữa, Tiểu Long Nữ đâu, ra đây.”

『Quần Chúng』Tiểu Long Nữ : “…”

Mọi người : “…”

Dạ Hành Vân : “Ra đây nói xem, rốt cuộc chuyện là như thế nào?”

Tiểu Long Nữ : “Lúc nãy đi phó bản, tui chết.”

Dạ Hành Vân : “Sau đó?”

Tiểu Long Nữ : “Đẳng cấp phó bản đó với tui mà nói thì có phần hơi cao, đội ngũ của tụi này hiệu suất không tốt, tui ở trong đội cũng không có tác dụng gì.”

https://thuviensach.vn

Dạ Hành Vân : “Ừ.”

Tiểu Long Nữ : “YS thêm máu cũng khá chậm, không kịp chú ý tới tui.”

Dạ Hành Vân : “Ừ.”

Tiểu Long Nữ : “Cho nên tui chết trở về Địa phủ rồi về thành xong, không định trở lại chết nữa.”

Mọi người : “…” Ha ha ha ha!

Dạ Hành Vân : “Ha ha, nhỏ này coi vậy mà nhìn mọi việc cũng rõ ràng quá chứ.”

Môn phái quần chúng A : “Long muội muội, qua bên ca ca nè, nơi này có ca ca chiếu cố muội, bảo đảm muội không chết.”

Môn phái quần chúng B : “Đúng a, hiệu suất cao, kinh nghiệm nhiều, tới hay không?”

Tiểu Long Nữ : “Cảm ơn hai người a, nhưng là nửa tiếng nửa tui đi về rồi.”

Môn phái quần chúng hậm hực lui xuống, Băng Lăng tiếp đó gửi đi một dòng xin lỗi : “Long muội muội, xin lỗi nha, là lỗi của chị.”

Tiếu Lang không còn gì để nói : “Không liên quan tới chị, không cần để ý.”

Mới vừa nói xong những lời này, Tiếu Lang liền thu đến lời mời vào đội, mở ra nhìn người mời, là Dạ Hành Vân.

Tiếu Lang “…”

Dạ Hành Vân : “Còn nửa tiếng nữa về hả?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “Ừ.”

Dạ Hành Vân : “Kéo nhỏ đi chơi một hồi ha, qua Phong Tuyết Sơn đi.”

Tiếu Lang 囧, đội ngũ có năm người, Dạ Hành Vân cùng Sóc Địch đều là Kiếm Khách mãn cấp, còn có một vị thích khách 99 cấp, tên gọi A Phi, người này không quen. Một Dược Sư 98 cấp, tên là Trúc tử cật hùng miêu, cũng không quen.

Phó bản Tuyết Phong Sơn là một trong mười phó bản khó đánh nhất trong Hiệp Minh, nếu không có đại thần cấp bậc cao thủ mang theo, cơ bản không có hi vọng đi hết phó bản này.

Tiểu Long Nữ : “Tui mới 71 cấp, có thể vào Tuyết Phong Sơn sao?”

Sóc Địch : “70 là có thể vào rồi, mau qua đây.”

Tới Tuyết Phong Sơn rồi, Sóc Địch nói : “Phó bản này ra quái là căn cứ vào cấp bậc trung bình của tất cả người chơi trong một đội ngũ, bình thường đều sẽ mang theo một cái acc nhỏ 70 cấp. Bất quá đội ngũ cao cấp bậc thần như chúng ta, không có acc nhỏ cũng đi rất nhanh, không cần lo.”

“…”

Tiếu Lang theo bọn họ vào phó bản, vừa vào liền nhìn thấy, quái vật cấp 94.

Thiệt là đáng sợ…

☆ ☆ ☆

Dạ Hành Vân là đội trưởng, trên cơ bản mà nói, tất cả quái vật đều bị anh quét kiếm một cái chết ngay tức khắc. Tiếu Lang đừng nói đến bị công kích, quái vật phỏng chừng chưa kịp nhìn thấy mặt mũi Tiểu Long Nữ ra sao, đã bị Dạ Hành Vân tiễn về nhà.

https://thuviensach.vn

Càng về sau quái ra càng nhiều, Sóc Địch mới bắt đầu động thủ giúp đỡ đánh một hai con. Thích khách tên A Phi mặc một thân hắc y phục, ngồi chồm hổm trong xó làm sâu gạo, bộ dạng cứ gọi là thoải mái hết sức.

Cả cái tên Dược Sư kia nữa…

Tiểu Lang hiếu kỳ hỏi : “Sao không để Dược Sư thêm máu vậy a?”

Trúc tử cật hùng miêu : “Ha ha, quái 94 cấp làm sao khiến hai tên biến thái kia mất máu được chứ!”

Tiểu Long Nữ : “Vậy bạn cũng là sâu gạo sao?”

Trúc tử cật hùng miêu : ”Không phải.”

Sóc Địch xen mồm vào nói : “Tên này là bị anh kéo vào để chiếu cố nhỏ đó.”

Tiểu Long Nữ : “Cảm ơn.”

Sóc Địch : “Bất quá theo tình huống bây giờ mà nói, không cần tên kia em cũng không chết nổi đâu, cho nên em nói đúng, tên kia giờ là sâu gạo.”

Trúc tử cật hùng miêu : “…”

Chỉ cần hơn 8 phút, Dạ Hành Vân đã rửa sạch sẽ cả cái phó bản. Tiểu Lang cũng nhận được một đống kinh nghiệm, đang định nói cảm ơn hẹn gặp lại, Dạ Hành Vân lại nhận nhiệm vụ lần nữa, Tiểu Lang lại bị kéo vào phó bản lần nữa.

Tốc độ biến thái quá đi a…囧!

Sóc Địch : “Ai, thời gian trôi qua thiệt là mau a, nháy mắt thôi mà bé con ở bên bờ ruộng năm nào đã trở thành thiếu nữ rồi…”

https://thuviensach.vn

Trúc tử cật hùng miêu : “?”

Sóc Địch : “Không phải nói mày.”

A Phi : “?”

Sóc Địch : “Cũng không phải nói mày.”

Tiểu Long Nữ : “Tui?”

Sóc Địch : “Không phải nhỏ thì còn ai vào đây! Nhớ năm đó anh cùng Tiểu Bạch Vân lần đầu gặp nhỏ ở Tiên Trúc Đảo không?”

Tiểu Long Nữ : “…Nhớ.”

Lần đó hai tên ‘Hắc Bạch Vô Thường’ giết chết đám người Thường Tiếu Thiên, chọc Tiếu Lang tức đến chết khiếp. Bất quá, đến lúc này Tiếu Lang mới cảm thấy được bản thân khi đó vừa ngu vừa xuẩn tới cỡ nào, thực sự là ngây thơ quá mức rồi! Cư nhiên lại có ý đồ nhào tới giết chết cái loại biến thái cao thủ như Dạ Hành Vân để báo thù cho đám người Thường Tiếu Thiên, khó trách Vọng Tình lại gọi mình là nhỏ ngốc…

A ~~~ Dạ Hành Vân lại một đao phát ra giết chết hết một đám quái, thiệt là đáng sợ ~~~

Sóc Địch : “Lúc đó nhỏ này mới hơn ba mươi cấp, gặp anh cùng Tiểu Bạch Vân, câu nói đầu tiên chính là “ Cẩu tặc, hãy xưng tên đi …”

Trúc tử cật hùng miêu : “ không phải chứ?”

A Phi : “ thật vậy sao?”

Tiếu Lang “…” Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, nhỏ ngốc không muốn bị nhắc tới chuyện xấu hổ!!

https://thuviensach.vn

Dạ Hành Vân cũng chen một câu : “Phải đó, nhỏ này còn vọng tưởng giết chết tao, cầm một thanh chủy thủ cùi chọt tao.”

Trúc tử cật hùng miêu : “Ặc.. ha ha ha ha!!”

A Phi : “…”

Trúc tử cật hùng miêu : “Ây nha lão đại! Cư nhiên có nữ nhân dám trước mặt lão đại gọi lão đại là cẩu tặc!”

Dạ Hành Vân : “Phải đó, nhỏ này là người đầu tiên.”

Sóc Địch : “Sau đó nhỏ ngốc này bị quái xà trên Tiên Trúc Đảo cắn chết.”

A Phi : “Đáng yêu vậy…”

Trúc tử cật hùng miêu : “Ây da… cười chết tui rồi!!! Ha ha ha ha…”

Tiếu Lang không cảm thấy có chút nào mắc cười hết, mấy người này nói chuyện với nhau làm cậu cảm thấy bị sỉ nhục! Vì thế cậu liền nói với cái tên cười khoa trương nhất : “Miêu ca, đừng có cười nữa mà, tui lúc đó vẫn còn gà muốn chết, không biết chưởng môn của chúng ta lợi hại đến đâu thôi!”

A Phi : “Miêu ca.”

Sóc Địch : “Miêu ca.”

Dạ Hành Vân : “Ha ha ha…”

Trúc tử cật hùng miêu : “Thao! Lão tử không phải miêu!”

Tiếu Lang nhìn màn hình, không biết nên nói cái gì bây giờ, đám này không cùng giống với mình sao? Tại sao chỉ gọi một tiếng Miêu ca thôi mà

https://thuviensach.vn

cả đám lăn ra cười tới vậy? Không gọi Miêu ca gọi gì bây giờ? Hùng ca? Hùng miêu ca?

Trúc tử cật hùng miêu : “Tiểu Long Nữ, nhiêu tuổi rồi?”

Tiểu Long Nữ : “Mười lăm tuổi.”

Trúc tử cật hùng miêu: “Nhỏ xíu.”

Sóc địch: “Nhỏ xíu.”

Dạ Hành Vân: “Nhỏ xíu.”

Tiếu Lang rơi lệ đầy mặt, mấy người rốt cuộc bự cỡ nào a!!!

A Phi : “Đáng yêu ghê…”

Trúc tử cật hùng miêu : “Uy uy A Phi, sao tao không biết mày có chứng yêu nhi đồng a?”

A Phi : “Tiểu Long Nữ, em chịu làm bà xã của anh không?”

Mọi người : “…”

Tiểu Long Nữ : “…” Hôm nay là lần thứ mấy bị lái tới đề tài này rồi?

Sóc Địch : “Cầu hôn phiên bản trực tiếp?”

Dạ Hành Vân : “Vui à nha.”

A Phi : “Anh cũng mười lăm tuổi nè, tiếc là lần nào gặp con gái cũng lớn tuổi hơn, vất vả lắm mới gặp một người bằng tuổi với mình, vui ghê!”

Trúc tử cật hùng miêu : “A Phi! Lúc trước không phải mày bảo mày hai mươi lăm rồi sao!!!!”

https://thuviensach.vn

A Phi : “Gạt ông thôi.”

Trúc tử cật hùng miêu : “ hóa ra lão tử chơi với một nhóc quỷ hơn nửa năm trời!”

A Phi : “Giết ông bây giờ.”

Trúc tử cật hùng miêu : “…”

A Phi : “Tiểu Long Nữ?”

Tiểu Long Nữ : “Ha…”

A Phi : “Anh cũng chơi Thích Khách nè, sắp max cấp rồi, mỗi ngày anh sẽ mang em đi thăng cấp, chịu không?”

A Phi : “Em có thể làm bà xã của anh không?”

Tiểu Lang lúc này vạn phần rối rắm a, cậu run rẩy đặt tay lên bàn phím đánh ra một câu : “Xin lỗi nha, A Phi, tui đã có chồng chưa cưới rồi.”

Chị dâu, em xin lỗi chị nha!!! …

Mọi người : đây là thời đại nào vậy? Chúng mình đã bị đào thải rồi sao? Nhìn xem một thằng con nít mười lăm tuổi cầu hôn, sau đó một nhỏ con nít mười lăm tuổi khác trả lời với đứa kia, rằng nó đã có chồng chưa cưới…?

A Phi : “Cấp bậc tên đó cao hơn anh sao?”

Tiểu Long Nữ : “Không, ông cao hơn.”

A Phi : “Bây giờ anh đứng thứ ba trong bảng cao thủ Thích Khách, tên đó lợi hại hơn anh sao?”

Tiểu Lang quay sang hỏi Vương Mân “Anh, anh có nằm trong bảng cao thủ Thần Tượng không?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “ Không có, có chuyện gì sao?”

Tiếu Lang quay lại trả lời A Phi : “…Ông lợi hại hơn.”

A Phi : “Tuy là anh không nằm trong bảng tài phú, bất quá mỗi tháng anh đều có thể nạp vào trò chơi một ngàn năm trăm tệ, tên đó nhiều tiền hơn anh sao?”

Tiểu Long Nữ : “Chắc là không đi…”

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang vẻ mặt có chút khó coi, biểu tình rối rắm, lại chỉ lo nhìn màn hình mà không trả lời mình có chuyện gì xảy ra, liền nghiêng đầu qua tự nhìn màn hình của Tiếu Lang. Tầm mắt vừa lướt qua phần tán gẫu trên khung đối thoại, cả gương mặt Vương Mân nháy mắt đen thui.

Tiếu Lang “Anh, làm sao giờ a?”

Vương Mân “Từ chối đi!”

Tiếu Lang “Nãy đã từ chối rồi a…”

Nói xong, lại thấy tên A Phi kia lại gửi thêm một câu.

A Phi : “Tên đó cấp bậc không cao bằng anh! Không lợi hại bằng anh! Tiền cũng không nhiều bằng anh, có tư cách gì đòi tranh với anh chứ! Em mau mau đá cái tên vừa nghèo vừa gà đó đi! Kết hôn với anh!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang chợt phát giác nhiệt độ không khí quanh mình đang dần dần hạ xuống, Vương Mân ngồi bên cạnh cậu, nhìn vào màn hình, thở ra khí cũng khe khẽ lướt qua mặt Tiếu Lang, cảm giác cũng là lành lạnh…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang khẽ cắn môi, tâm tình tựa như tráng sĩ đi chịu chết, gõ ra một câu.

Tiểu Long Nữ : "Nhưng mà tui thích anh ấy!"

Vương Mân sờ đầu Tiếu Lang "Ngoan."

Mọi người : "…"

Dạ Hành Vân : "Địch Tử, chúng ta già rồi."

Sóc Địch : "…Đúng đó."

A Phi : "Trúc Tử, tui thất tình rồi!"

Trúc tử cật hùng miêu : "Đáng đời."

A Phi : ""

Trúc tử cật hùng miêu : "Đừng khóc đừng khóc, Trúc Tử ca ca mang nhóc đi chơi, chịu không?"

Mọi người : "…"

Tiếu Lang nhìn đồng hồ, cũng đã đến giờ, liền nói lời tạm biệt với cả đội, sau đó mau chóng chạy khỏi cảnh tượng quỷ dị này.

☆ ☆ ☆

Đến lúc cùng Vương Mân rời khỏi tiệm Net, cũng đã quá sáu giờ. Khí trời vào cuối thu, trời tối cũng nhanh hơn những mùa khác, hơn nữa càng tối càng trở nên lạnh.

Tiếu Lang hít hà vài cái, kéo áo thật chặt, rụt cả người vào áo.

https://thuviensach.vn

Vương Mân hết sức tự nhiên nắm lấy tay cậu, nói “Lạnh lắm sao? Chúng ta đi mua cái gì đó về ký túc xá ăn đi?”

Tiếu Lang : “Ùa.”

Vương Mân kéo tay Tiếu Lang đi đến khu bán thức ăn, mua hai phần món luộc Quan Đông, một người một chuỗi xiên đậu hũ sấy, Tiếu Lang bảo muốn ăn bột chiên, Vương Mân liền mua cho cậu một phần, lại gọi thêm hai que xiên thịt sườn cùng với tim gà.

Lại đi tới tiệm tạp hóa nhỏ, Tiếu Lang mua một ít thức ăn vặt như xí muội, mì ăn liền, khô bò, nước ngọt…

Hai người mua xong rồi trở về trường, Tiếu Lang nhìn thấy trên tay Vương Mân còn cầm ba ly trà sữa, liền nói “Trà sữa đó mua cho Liêu Tư Tinh sao?”

Vương Mân “Ừ.”

Tiếu Lang “Vậy em về ký túc xá trước ha…”

Vương Mân kéo lấy tay cậu hướng về phía mình định đi, nói “Cùng đi với anh đi.”

Tiếu Lang “Ờ.”

Đây là lần đầu tiên Tiếu Lang cùng Vương Mân đi tìm Liêu Tư Tinh. Ký túc xá của Liêu Tư Tinh nằm cùng tòa nhà của bọn họ, lầu hai nữ sinh, phòng số A1-003.

Tiếu Lang bị Vương Mân lôi kéo, cảm thấy có hơi kỳ cục, liền rút tay trở về.

Vương Mân buông cậu ra, đưa tay gõ cửa, không thấy ai lên tiếng. Đợi một lúc, Vương Mân thò tay vào túi lấy ra cái gì đó, lại bấm bấm mấy cái.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhìn kỹ, thứ kia đích thị là cái di động Nokia mà lần trước Tiếu Lang phát hiện được khi nhìn lén ngăn bàn của Vương Mân.

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào di động trên tay mình, liền đưa cho cậu xem "Chưa từng thấy qua sao?"

Tiếu Lang nhận lấy di động cầm xem một lúc, cảm khái nói "Chưa từng thấy học sinh trung học nào có di động…" nói chưa dứt câu, đột nhiên di động trên tay run lên, Tiếu Lang hoảng sợ, lập tức nhét lại vào tay Vương Mân.

Vương Mân bấm mở ra xem, bảo "Mới nãy nhắn tin cho Tư Linh, nhỏ trả lời lại là, đang đi ăn cơm với bạn ở căn-tin, bảo chúng ta trở về ký túc xá đi, lát nữa nhỏ tự mình qua."

Hai người xuống lầu, trở về phòng ký túc của mình, Tiếu Lang cầm di động của Vương Mân, biểu tình tựa như một hài tử vừa mới được tặng một món đồ chơi mới lạ, yêu thích không muốn buông tay.

Vương Mân thúc giục Tiếu Lang đi ăn cơm hai lần ba lượt, cậu đều ừ hử đáp qua loa. Cuối cùng âm điệu của Vương Mân bắt đầu lạnh dần "Tiểu Tiểu, đi ăn cơm."

Vừa mới bị kêu "Tiểu Tiểu", Tiếu Lang giống như bị người ta bấm công tắc, lập tức nghe lời.

Tiếu Lang vừa ăn vừa hỏi Vương Mân "Sao anh lại có di động vậy? Mắc lắm hả?"

Vương Mân nói "Cũng bình thường, cỡ chừng hai ngàn."

Cỡ hai ngàn! Đối với Tiếu Lang mà nói, kia là con số trên trời!

Tiếu Lang lại hỏi "Liêu Tư Tinh cũng có di động?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân "Ừ, nếu không làm sao anh nhắn tin cho nhỏ được? Đồ ngốc…"

Tiếu Lang bị ai đó gọi đồ ngốc không phục, một bên gặm thịt sườn, một bên nhăn mặt nhăn mũi hàm hồ nói "Hỏi thôi làm thấy ghê!"

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 001

[Sinh nhật của Tiểu Tiểu]

Một ngày nọ, Cố Thuần từ trong phòng giáo viên bước ra, trên tay ôm một đống giấy tư liệu trở về làm công tác thống kê, mỗi một học sinh đều cần điền một ít tư liệu cá nhân, bao gồm ngày sinh, địa chỉ gia đình, tư liệu phụ huynh, điện thoại liên hệ, vân vân…

Đám ba người Tiếu Lang bởi vì cùng chung phòng ký túc với Cố Thuần, cho nên trước hết nhận được giấy điền. Tiếu Lang nằm úp sấp trên bàn học của mình trong phòng ký túc điền hết các tư liệu cần thiết, sau đó đặt lên bàn của Cố Thuần, chuẩn bị đi tắm rửa.

Lúc này, Vương Mân vừa mới tắm rửa trở về, Tiếu Lang cũng đã chuẩn bị xong xuôi khăn tắm cùng với quần áo thay sau khi tắm, trước khi đi tắm, cậu bảo "Vương Mân, Cố Thuần bảo điền xong lý lịch cá nhân rồi đem giấy để lên bàn ổng a."

Vương Mân "Ờ, biết rồi."

Vương Mân vừa dùng khăn lau tóc, vừa liếc mắt nhìn vào giấy lý lịch. Cư nhiên bắt điền tư liệu về phụ huynh? Cả đơn vị công tác của phụ huynh?

Cậu cầm bút lên, nhanh chóng bắt đầu viết, địa chỉ gia đình chỉ viết ở khu nào, đường nào, điện thoại liên hệ thì viết số điện thoại di động của

https://thuviensach.vn

mình, còn về tư liệu phụ huynh : không biết.

Viết xong, cầm lấy giấy bước tới bàn Cố Thuần đặt xuống, đột nhiên Vương Mân trông thấy… tờ mà Tiếu Lang mới điền lúc nãy ——

[Trung Học Hoa Hải niên khóa OX - Bảng thống kê sơ yếu lý lịch học sinh]

Lớp : Năm nhất – Lớp C1

Họ tên : Tiếu Lang

Ngày sinh : ngày 14 tháng 2 năm 198x

…

Cha : Tiếu nghị – Hợp tác xã vận chuyển hàng hóa Thành Kiến C thị.

Mẹ : Lâm Nguyệt Nhu – Hợp tác xã vận chuyển hàng hóa Thành Kiến C thị.

Điện thoại gia đình : 5432XXX

…

Vương Mân cũng không biết vì cái gì mà… tờ tư liệu kia cậu chỉ nhìn một lần liền nhớ kỹ vào đầu, ngay cả mỗi một con số của dãy số điện thoại, cả ngày sinh của Tiếu Lang, tựa như là một chiếc máy chụp ảnh chụp lấy, khắc sâu vào đầu của cậu.

Tháng 2… là sinh ra sau năm mới không bao lâu nhỉ.. Hóa ra cậu ấy nhỏ hơn mình những năm tháng, khó trách thoạt nhìn có phần hơi trẻ con.

Một năm sau đó, anh của Vương Mân bảo Vương Mân giúp đỡ, đặt một bó hoa hồng tặng cho người mình thích, hôm ấy cũng chính là ngày 14

https://thuviensach.vn

tháng 2… Lúc đó, Vương Mân mới biết được, sinh nhật của Tiểu Tiểu, cũng là ngày lễ tình nhân.

https://thuviensach.vn

Chương 32

Của Tiểu Tiểu đều thuộc về anh

☆ ☆ ☆

Ăn uống xong rồi, Vương Mân đi tắm rửa, còn Tiếu Lang thì nằm úp trên bàn cầm di động chơi game mini.

Một lúc sau, đột nhiên có tiếng gõ cửa nhẹ nhàng từ bên ngoài phòng ký túc vọng vào, Tiếu Lang nhảy xuống giường bước ra mở cửa, ngoài cửa là Liêu Tư Tinh.

Liêu Tư Tinh "Hi ~ Tiếu Lang."

Tiếu Lang hơi ngại ngùng cười cười chào lại Liêu Tư Tinh "Hi~…" chị dâu… "Vương Mân đi tắm rồi, có cần vào chờ cậu ấy không?"

Liêu Tư Tinh "Cũng được."

Có con gái vào phòng, Tiếu Lang cũng không dám tùy tiện như mọi khi, cậu hết sức cẩn thận chỉnh sửa lại mền gối bị mình ngủ khiến cho loạn lung tung cả lên trên giường Vương Mân cho thật chỉnh tề, lại cầm ly bên chỗ Vương Mân rót cho Liêu Tư Tinh một ly nước.

Liêu Tư Tinh nói "Phòng ký túc của mấy cậu cũng sạch sẽ ghê ha, không có mùi gì lạ hết."

Tiếu Lang ha ha cười nói "Vậy sao?" Hình như vệ sinh ký túc xá đều do Vương Mân với Cố Thuần chịu trách nhiệm…

https://thuviensach.vn

“Chắc là do A Mân có tật ưa sạch sẽ đi, ha ha, tớ từng ghé thăm ký túc xá của một tên nam sinh trong lớp, nguyên căn phòng của tên đó toàn là mùi vớ thối, chăn mền cũng lộn xộn khắp nơi…” Liêu Tư Tinh vừa nói, khóe miệng khẽ xếch lên, lông mày cũng hơi hơi nhíu lại, kết hợp với ngữ khí đáng yêu của cô nàng, khiến cô nàng thoạt nhìn càng thêm xinh đẹp.

Tiếu Lang ngây ngốc nhìn Liêu Tư Tinh, hỏi “Vương Mân có tật ưa sạch sao?”

Liêu Tư Tinh nói “Phải a, ở nhà phòng của tên đó, đều phải tự tay quét dọn mới chịu nổi, sạch sẽ tới phát sợ luôn a, nữ sinh như tớ thấy phòng Vương Mân mà còn xấu hổ nữa là…”

Tiếu Lang gật gù tỏ vẻ thấu hiểu, nhìn bàn học trong phòng ký túc của Vương Mân sạch tới mức nào thì biết.

“Không chỉ vậy thôi đâu, cậu ta còn có tính ưa sạch sẽ về mặt tinh thần na!” Liêu Tư Tinh nhìn Tiếu Lang, chớp chớp mắt nhỏ giọng nói “Cậu biết con mèo đúng không?”

Tiếu Lang “Mèo? Biết chứ.”

Cô nàng thoạt nhìn giống như đang công bố bí mật gì kinh khủng dữ lắm, hết sức nghiêm túc nói “Tớ cảm thấy A Mân giống hệt mèo.”

Tiếu Lang “Ha?”

Liêu Tư Tinh “Mèo là loài có ý thức lãnh địa cá nhân rất mãnh liệt, A Mân giống hệt a…”

Tiếu Lang “…”

Liêu Tư Tinh “Phàm là lãnh địa thuộc về riêng cậu ấy, cậu ấy không cho phép bất cứ ai xâm lấn hết. Tớ đến nhà A Mân cũng không được phép vào

https://thuviensach.vn

phòng cậu ấy, nhiều nhất chỉ có thể đứng ở cửa nhìn lén thôi.”

Tiếu Lang “…ghê vậy sao?”

Vương Mân đúng là quá đáng, nếu như Liêu Tư Tinh là bạn gái của mình, mình khẳng định sẽ dẫn nhỏ đi thăm một vòng căn phòng của mình! Dẫn luôn nhỏ đi thăm phòng em trai mình luôn, nhìn đồ chơi của em trai, tranh vẽ của em trai, cho xem hết!

Liêu Tư Tinh tiếp tục nói “Cho nên hồi trước lúc cậu ấy bảo phải thi vào Hoa Hải, tớ cảm thấy đúng là chuyện lạ có thiệt… Hơn nữa A Mân cư nhiên lại có thể thích ứng được cuộc sống ký túc xá như này, quả thực khiến người khác há hốc mồm!”

Tiếu Lang thầm nghĩ : ừ ha, hồi đó trước lúc vào Hoa Hải, mẹ mình cũng có bảo, ký túc xá không thể so với nhà mình, bốn nam sinh ở chung một phòng, nhất định phải nhường nhịn lẫn nhau… Chắc là Vương Mân cũng nghĩ vậy đi.

Liêu Tư Tinh đảo mắt nhìn quanh một vòng, hỏi “Giường nào là giường của A Mân vậy?”

Tiếu Lang vỗ vỗ cái giường dưới mông mình “Chính là này nè.”

Liêu Tư Tinh mở to hai mắt, một bộ không thể nào tin được “Cậu ngồi trên giường cậu ta?”

Tiếu Lang “?”

Có cái gì kỳ quái đâu chứ? Khoảng cách từ giường của Vương Mân đến bàn học lẫn cửa phòng ký túc là gần nhất, còn giường của Tiếu Lang lại dựa vào tường sát balcon, hiện tại Liêu Tư Tinh ngồi ở trước bàn học, mình đương nhiên là phải ngồi trên giường Vương Mân mới tiện tán gẫu với cô nàng chứ.

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Linh khiếp sợ nói “Cậu ấy cho phép sao?”

“Ừa.” Hồi nãy tui còn nằm trên giường Vương Mân chơi game trên di động nữa mà, Vương Mân cũng đâu có nói gì đâu… Còn trước đó trước đó nữa, Vương Mân còn cùng tui ngủ trên một giường cả đêm nữa a…

Tiếu Lang nói “Không có chuyện gì đi chứ? Ổng cũng đâu nói không cho đâu…”

“…” Liêu Tư Tinh suy nghĩ, nói “Không thể nào… Tính cách của cậu ta trong mấy chuyện này quả thực khiến người khác tức trào máu a, nhớ hồi trước có lần vô ý vào phòng của cậu ấy, ngồi trên giường cậu ấy có xíu, kết quả bị cậu ta hung dữ đuổi thẳng ra ngoài… Đừng nói tui thôi, anh hai của A Mân cũng không được phép nữa kìa! Nhớ hồi trước có lần anh hai cậu ấy vào phòng cậu ấy lục trong ngăn bàn học kiếm một tấm thẻ cào game nha, ngoại trừ cái tấm card cần phải lấy ra, ảnh hổng có đụng vào bất cứ cái gì hết trơn, vậy mà A Mân phát hiện ngay tức khắc…”

Tiếu Lang “…” Hình như… lần trước, mình cũng từng lục ngăn bàn của Vương Mân…

Liêu Tư Tinh lại tiếp tục nói “A Mân lần đó tức giận ghê lắm nha, nửa năm trời không thèm nói chuyện không thèm để ý tới anh hai luôn… Cậu ấy còn bảo, mấy thứ trong ngăn bàn của cậu ấy thuộc về cá nhân riêng tư của cậu ấy, nếu anh muốn lấy cái card đó thì trực tiếp bảo cậu ấy lấy cho là được, tự ý lục lọi ngăn bàn là hành vi không tôn trọng cậu ấy…”

Tiếu Lang “…” 囧 Làm sao bây giờ, mình cũng từng có hành vi lục lọi ngăn kéo của Vương Mân a!!

Liêu Tư Tinh “Lúc đó A Mân mới học tiểu học lớp sáu thôi a, tóm lại là sau lần đó ai ai cũng phải nhớ thiệt kỹ chuyện này, tuyệt đối không được đụng vào bất cứ thứ gì của cậu ấy, nếu muốn gì thì phải chủ động nói với

https://thuviensach.vn

cậu ấy trước, nếu mà không hỏi để cậu ấy phát hiện ra được, cậu ấy sẽ trở nên đáng sợ cực kỳ đáng sợ a!

Tiếu Lang "…" hình như chuyện mình lục lọi ngăn bàn của cậu ta cũng cách đây lâu rồi ha… Vương Mân chắc là không phát hiện đâu ha…

Liêu Tư Tinh "A Mân lợi hại lắm nha, vô luận là dấu vết gì, chỉ cần có lưu lại cậu ta liền lập tức phát hiện được ngay, hồi trước bởi vì vậy mà tớ sùng bái cậu ấy lắm kìa, cảm thấy cậu ấy rất giống Sherlock Holmes!"

Tiếu Lang "ha ha" cười gượng hai tiếng : tiêu rồi…

Liêu Tư Tinh cười nói "Bất quá, về sau lại cảm thấy tính cậu ấy như vậy cũng không thể coi là ưu điểm, có lẽ cuộc sống ở ký túc xá có thể giúp cậu ấy bỏ đi tật xấu này, nếu không ai mà muốn làm bạn bè với cậu ấy chứ? Cậu thấy tớ nói đúng không?"

Đang nói đến đây, Vương Mân trở lại. Liêu Tư Tinh lập tức dựng thẳng ngón tay che ở trước miệng, làm động tác "suỵt".

Vương Mân mặc một trên người áo T-Shirt ngắn tay cùng với quần ngủ rộng thùng thình, trên cổ còn vắt một cái khăn mặt trắng tinh, vừa mới bước vào, liền thấy trên đầu còn ướt sũng tích nước.

Tiếu Lang khẩn trương gọi một tiếng "Vương Mân…"

Làm sao bây giờ? Vương Mân có phát hiện chuyện mình lục lọi ngăn kéo của cậu ấy không a?

Vương Mân bước đến cạnh Tiếu Lang rồi ngồi xuống, vừa dùng khăn lau khô tóc vừa hỏi "Đang nói chuyện gì vậy?"

Liêu Tư Tinh lè lưỡi nói "Bí ~ mật ~"

Vương Mân mỉm cười hỏi "Là đang nói xấu anh sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Liêu Tư Tinh "Ai mà thèm chứ, Tiếu Lang cậu nói đúng không?"

Tiếu Lang "Ùa ùa, ai thèm ai thèm!"

Vương Mân nhướng nhướng mày, nhìn Liêu Tư Tinh hỏi "Sao em còn chưa về?"

Liêu Tư Tinh "…Vất vả lắm người ta mới có dư thời gian lại ngồi chơi một lát, anh có cần bất lịch sự tới vậy không?"

Tiếu Lang "Phải đó phải đó!" Người ta là bạn gái của ông đó, tự dưng đuổi người ta đi là sao…

Vương Mân liếc mắt qua nhìn Tiếu Lang một cái, Tiếu Lang lập tức im miệng không dám hó hé, nuốt nước miếng cái ực, hướng sang bên cạnh nhích một chút.

Vương Mân nói "Con gái con đứa, ngồi mãi trong phòng ký túc xá của nam sinh thì còn ra thể thống gì nữa? Một lát nữa lại thêm hai tên cùng phòng khác trở về, tụi nó sẽ chọc ghẹo em cho mà coi."

Liêu Tư Tinh "…"

Tiếu Lang "…" Cố Thuần chắc là không có, nhưng Nhạc Bách Kiêu thì khó mà bảo đảm… Bữa đầu tiên vừa đến ký túc xá, tên đó còn hỏi Vương Mân có "cái bô" hay không nữa là… nếu mà Liêu Tư Tinh biết có người bảo mình là cái đó… chắc nhỏ khóc ròng quá…

"Rồi rồi," Liêu Tư Tinh đứng dậy phủi phủi quần áo của mình, nói "Vậy em về trước."

Vương Mân nói "Trà sữa trên bàn kìa, em tự cầm đi đi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đứng dậy cầm lấy ly trà sữa đặt trên bàn học đưa sang cho Liêu Tư Tinh. Liêu Tư Tinh mỉm cười hết sức ngọt ngào nhìn cậu, tiếp đó đột nhiên ôm lấy Tiếu Lang… "Tiểu Tiểu~ có dịp đến ký túc xá của tụi này chơi nha~"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "…"

Liêu Tư Tinh "Bái bai~"

☆ ☆ ☆

Nữ thần đi rồi, đại não của Tiếu Lang mới kịp phản ứng : chị dâu ôm mình… chị dâu ôm mình… chị dâu ôm mình…. Mình sẽ bị Vương Mân tiêu diệt!!!

Vương Mân "Tiểu Tiểu!"

Tiếu Lang run bắn cả lên "…Có!"

Ánh mắt Vương Mân thoạt nhìn cực kỳ khủng bố nhìn chằm chằm cái ly của mình, hỏi "Liêu Tư Tinh dùng cái ly này uống nước?"

Tiếu Lang "…Không có!"

Tiêu rồi tiêu rồi! Vương Mân thực sự có tính sạch sẽ quá mức sao? Nếu như cậu ấy biết mình còn lục lọi ngăn kéo của cậu ấy… A A A!! Thú tội đi, thú tội đi Tiếu Lang! Chết sớm đầu thai sớm a!!!

Tiếu Lanh nhích từng chút từng chút một tới gần, bộ dạng giống như cô vợ nhỏ làm sai chuyện đang muốn thú tội, Vương Mân nhìn cậu, cảm giác kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Đến lúc chỉ còn cách Vương Mân khoảng một bước chân, Tiếu Lang cắn răng một cái, nói “Anh~~ em sai rồi!”

“?” Vẻ mặt tỏ vẻ nghi vấn của Vương Mân chỉ bày ra trong chớp mắt, một giây tiếp theo, cậu chàng liền dùng thanh âm lạnh lùng hỏi “Sai chỗ nào?”

Tiếu Lang cúi đầu, ánh mắt bắn thẳng xuống chân Vương Mân : Vương Mân mang một đôi dép tông… Chân cậu ấy hình như lớn hơn so với mình thì phải a… Uy, đang suy nghĩ cái gì vậy a! Đừng có nghĩ tầm phào nữa, tự thú đi, thẳng thắn vẫn tốt hơn là lừa gạt…

“Anh~~~” Tầm mắt của Tiếu Lang lướt qua lướt lại, cố gắng nghĩ cách nói ra những lời thú nhận trong đầu.

Vương Mân không nói lời nào, Tiếu Lang lại nhích đến gần hơn một chút, ánh mắt tựa như chú nai con vô tội “Thực ra… trước đó em có… có lén nhìn ngăn bàn của anh…”

Vương Mân tiếp tục trầm mặt nhìn Tiếu Lang, ánh mắt vừa sâu lại vừa lạnh lùng.

Tiếu Lang lại ấp úng tiếp tục thú tội “Hình như là hồi tuần trước… không phải, là tuần trước trước nữa… Nhìn thấy… nhìn thấy di động của anh, còn có cái ví tiền nữa… Em không có cố ý, chỉ là… tò mò thôi, cái bàn của anh lúc nào cũng ngăn nắp như vậy, cho nên em chỉ muốn nhìn thử xem ngăn bàn có phải cũng là gọn gàng ngăn nắp như vậy không thôi…”

Tiếu Lang nói năng một cách lộn xộn, Vương Mân chỉ im lặng nghe, sau đó, “ừ” nhẹ một tiếng, ngữ khí ôn hòa.

Tiếu Lang lại vội vàng nói “Em thực sự không có cố ý a! Xin lỗi nha!”

Vương Mân nhìn cậu, nói “Anh biết, em có lục ví của anh…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Xin lỗi nha…” Má ơi! May mắn là tự thú trước… Quả nhiên là bị phát hiện, thiệt là đáng sợ a… Hu hu hu…

Vương Mân nói “Anh cũng biết em không phải cố ý, em chỉ là hiếu kỳ về anh.”

Tiếu Lang “…Ừ.”

Vương Mân “Tiền không thiếu, những thứ khác cũng không bị mất, em không cần phải xin lỗi.”

Tiếu Lang ngẩng đầu, biểu tình có chút ủy khuất lại tràn ngập nghi hoặc nhìn Vương Mân.

Vương Mân thở dài một chút, nhẹ nhàng lặp lại một lần nữa “Em không cần phải xin lỗi, chỉ cần thẳng thắn là được rồi.”

Tiếu Lang “…Anh không giận sao?”

Vương Mân vươn tay, kéo Tiếu Lang lại gần mình, sau đó nhẹ giọng nói “Tiểu Tiểu, chỉ cần em không nói dối anh, anh vĩnh viễn cũng sẽ không nổi giận với em.”

Tiếu Lang nhỏ giọng “umh.” một tiếng.

Vương Mân gấp chăn mền cùng gối lại một chỗ, xếp thành đống đặt ở đầu giường, ngồi xuống thẳng người tựa vào, sau đó trải tay mình ra, bảo Tiếu Lang leo lên nằm bên cạnh, kéo cậu gối đầu lên tay của mình.

Làm xong một loạt động tác, Vương Mân lại duỗi tay ra túm lấy quần vắt ở đầu giường, lục tìm cái ví lấy ra đưa cho Tiếu Lang, vẻ mặt mang ý cười nói “Bây giờ em có thể quang minh chính đại mà nhìn, không cần giống như lần trước phải lén lén lút lút nữa.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân đưa tay xoa xoa tóc cậu, nói “Sau này muốn làm gì hỏi anh trước một tiếng, chỉ cần em nói, anh sẽ đồng ý.”

Tiếu Lang “Ừ…”

Quả nhiên, quang minh chính đại nhìn đã hơn “nhìn lén” nhiều.

Tiếu Lang mở ví ra, hỏi “Tại sao ngăn trong suốt không có ảnh chụp nào hết vậy?”

Vương Mân “Hình chân dung sao? Nhìn ngu lắm, để làm chi chứ.”

Tiếu Lang “Không phải a, ví dụ như hình chụp với bạn gái nè, hình gia đình nè, đại loại vậy a… bộ anh với Liêu Tư Tinh không có chụp ảnh chung sao?”

Vương Mân “Không có.”

Tiếu Lang nói “Mẹ em bảo trong ví tiền của mẹ có để hình chụp của em với em trai em a.”

Vương Mân cười cười, nói “Vậy về sau anh cũng để vào đó một tấm ảnh ‘ tôi và em trai ‘ vào được không?”

Tiếu Lang “xì” một tiếng nói “Cái đó mới là ngu lắm ý.”

Ngăn bên trái đối diện ngăn trong suốt có để mấy thẻ cứng, Tiếu Lang ngạc nhiên nói “Thẻ ngân hàng hả?”

Vương Mân “Một cái thôi, còn ba cái còn lại không phải.”

Tiếu Lang rút ra một tấm thẻ màu trắng bạc, bên trên có in 〖Câu lạc bộ sách Bertelsmann〗, Vương Mân giải thích “Cái này là thẻ hội viên của một nhà sách, mua sách sẽ được chiết khấu.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang sờ sờ mấy chữ nằm bên dưới góc trái, nói “Thẻ này viết là bạch kim nè, có cả tên của anh nữa.”

Vương Mân “Ừ, chỗ đó phát thẻ thông thường cùng với thẻ bạch kim, bạch kim là cao nhất.”

Tiếu Lang nhét cái thẻ trở lại chỗ cũ, lại rút tấm thứ hai ra, tấm này thuần một màu đen, góc phải phía trên được in dập mấy chữ màu vàng “VIP CARD”…

Tiếu Lang “VIP là sao a? Nhìn coi bộ rất là cao cấp a!”

Vương Mân nói “Này là thẻ của tiệm XX (hiệu quần áo nào đó), VIP là chữ viết tắt của Very Important Person, có nghĩa là người đặc biệt quan trọng.”

Tiếu Lang “Ha ha, viết tắt nhìn ngầu vậy, sao phiên ra tiếng Anh nghe có vẻ ngu ngu sao ấy?”

Vương Mân “Anh cũng cảm thấy vậy.”

Tiếu Lang xem cái thẻ một hồi, lại nghiêng đầu liếc nhìn Vương Mân một cái, Vương Mân cũng nhìn cậu, lại còn mỉm cười giống như đang cổ vũ cậu vậy.

Tiếu Lang cảm thấy lá gan to dần, vạch ngăn giữa ra, túm lấy một xấp tiền giấy đỏ thẫm lôi ra ngoài, bắt đầu đếm từng tờ từng tờ “Một trăm, hai trăm, ba trăm…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Một ngàn tám trăm năm mươi… Quá chừng…”

Vương Mân đưa tay rút ra một tờ tiền đỏ thẫm mới tinh từ bên trong ra, gấp gấp lại đưa Tiếu Lang “Cho em nè.”

https://thuviensach.vn

“…” Tiếu Lang “Không thèm!”

Vương Mân cười khúc khích, kéo áo Tiếu Lang ra, nhanh như chớp nhét tờ tiền kia vào “Anh hai cho em tiền tiêu vặt.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “?”

Tiếu Lang cầm ví tiền nhét vào tay trả lại Vương Mân, lại mò mẫn trong áo lấy tờ tiền kia ra, nói “Tại sao cứ cho em tiền hoài thế?”

Vương Mân hỏi “Vậy em muốn cái gì?”

Tiếu Lang không nói chuyện, động tác trên tay nhanh nhẹn bắt đầu gấp lấy tờ tiền “Nhìn nè, chủ tịch cười nham hiểm, hé hé hé… Còn nữa, xem nè, chủ tịch khóc ròng, hu hu hu…”

“Tiểu Tiểu…” Vương Mân dùng tay ôm lấy bả vai Vương Mân, nhìn cậu gấp tiền giấy thôi mà cũng gấp đến thật vui vẻ, cúi đầu tựa vào đầu Tiếu Lang, phát ra cảm xúc từ sâu trong nội tâm “Em thật đáng yêu.”

“…”

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang trở mình qua, đổi sang tư thế nằm úp trên giường, chống khuỷu tay, cầm lên di động đặt bên cạnh gối nằm, tiếp tục chơi xếp gạch.

Hai vành tai của cậu thoáng đỏ hồng, cổ so với nam sinh bình thường có phần thon gầy hơn một chút, bởi vì cơ thể gầy, cho nên nằm tư thế này khiến phía sau gáy có phần hơi lõm vào, tạo nên một cái hõm nhàn nhạt.

Vương Mân cảm thấy có chút thú vị, vươn ngón tay sờ sờ thử, Tiếu Lang lập tức rụt cổ nói “Nhột!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Chỗ này của em sao lại bị lõm vào vậy?”

Tiếu Lang “Thật hả?”

Vương Mân “Ừ, của anh không có.”

Tiếu Lang sờ sờ chính mình, lại sờ sờ Vương Mân, quả nhiên cảm thấy không giống nhau.

“Anh không nói em cũng chẳng biết sau ót lại có cái lỗ hõm vào như vậy.”

Vương Mân chớp chớp mắt nói “Cái hõm này là do anh phát hiện a.”

Tiếu Lang “Ừ?”

Vương Mân “Anh đặt tên cho nó, gọi nó là cái hõm nhỏ của Tiểu Tiểu.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Chỉ cần là của Tiểu Tiểu, đều thuộc về anh.”

Tiếu Lang nở nụ cười “Được thôi, vậy trả tiền đây.”

. . .

Bởi vì có em làm bạn, cho nên không biết đến ưu sầu, không cảm giác được bi thương, cũng không biết được cái gì là mê mang.

Cùng uống chung một ly trà sữa, cùng nằm trên một chiếc giường đơn sơ… Những phát hiện nho nhỏ, những khoái hoạt nho nhỏ, từng giọt từng giọt nho nhỏ, đến một lúc nào đó sẽ hợp thành một dòng suối xanh thẳm của tháng năm, phản chiếu vào hồi ức từng đợt từng đợt lấp lánh…

Những điều mà người khác nói đến, là phản chiếu của nỗi tịch mịch, là những thời khắc cô độc bi thương… hết thảy, trong mắt của anh giờ phút

https://thuviensach.vn

này, đều trở nên hoang đường như thế…

Đã từng, cảm thấy bản thân mình cũng là một phần tử của những u buồn tuổi thanh xuân, thực sự buồn cười, buồn cười biết bao…

Hạnh phúc, chỉ đơn giản đến mức như thế…

Chỉ đơn giản như thế thôi, cũng đã đủ …để có được hạnh phúc…

https://thuviensach.vn

Chương 33

Ngủ cùng với anh đi

☆ ☆ ☆

Thu đi đông đến, Tiếu Lang và Vương Mân cùng nghênh đón mùa đông giá rét đầu tiên ở trung học Hoa Hải.

Bên ngoài những khu lầu dạy học, dưới những bồn hoa xanh hóa đầy những nhánh khô cằn cỗi ẩm ướt, những đám lá rậm rạp trong những bụi cây, vào lúc sáng sớm len lén khoác lên người chiếc áo sương y màu trắng.

C thị nằm ở phía Nam Trường Giang, không phải là một thành thị ven biển, nhưng cũng không xem như là một thành thị lục đỉa hẳn hòi. Mùa đông ở nơi đây tựa như một mỹ nhân lạnh lẽo lại âm nhu, khi khắp nơi vẫn còn là cây xanh hoa nở, nàng đã bắt đầu lặng yên tiến đến.

Tối hôm qua gió chợt đổi hướng, vào đêm trời lại hạ một trận mưa nhỏ rì rào rì rào.

Sáng hôm sau, độ ấm trong không khí bất chợt giảm xuống.

☆ ☆ ☆

Sáu giờ mười lăm phút, Tiếu Lang từ trong ổ chăn ló đầu ra, liền cảm giác được một cỗ khí lạnh xông tới len vào cổ, lập tức nhanh chóng rụt trở về.

“Thiệt lạnh a!” Cố Thuần rú lên một tiếng, nhanh chóng bắt lấy quần áo mặc vào, xoa xoa hai tay đi rửa mặt.

https://thuviensach.vn

Vương Mân vẫn giống như mọi khi, động tác mặc áo xỏ quần tuyệt không có chút luống cuống tay chân, gấp mền xếp gối cũng tuyệt không chút thay đổi tốc độ.

Nhạc Bách Kiêu lúc rời giường vẫn như cũ, một bộ mặt đơ đơ không chút khí sắc, thân thể đã tỉnh nhưng linh hồn vẫn còn say ngủ.

Vì thế, đến lúc kim đồng hồ chỉ đúng sáu giờ ba mươi phút, toàn bộ ký túc xá kẻ duy nhất còn đang nằm ngủ, chỉ còn mỗi một mình Tiếu Lang.

Kỳ thực Tiếu Lang đã tỉnh rồi, nhưng vì sợ lạnh nên không dám dậy, để mặc cơn lười biếng chiếm lấy mình, nằm lười ra trên giường.

Lúc này, thân thể Tiếu Lang cố gắng hết sức rúc vào trong mền, hai tay thì túm chặt lấy vạt mền, cố gắng hết sức che chắn thân thể lại. Cậu nheo nheo mắt, chóp mũi hồng hồng lên, hic a hic mà sụt sịt.

Vương Mân mới nãy vừa bước qua gọi Tiếu Lang dậy, vậy mà giờ thấy cậu vẫn còn chưa thức, liền lại bước qua lật mền của cậu lên. Tiếu Lang lập tức đoạt mền trở lại, núp ở bên trong buồn bực nói “Để em ngủ thêm một lát nữa đi!”

Vương Mân “Em càng lười, chịu đau khổ càng nhiều thôi, mau mau đứng lên mặc quần áo vào, vận động một hồi liền ấm lên.”

“Ồ…” Tiếu Lang vươn một bàn tay ra thò đến bên giường sờ soạng một hội, túm được quần bông rồi liền rút trở lại vào ổ chăn, trốn ở bên trong tựa như một con sâu ủi tới ủi lui bắt đầu mặc vào.

Vương Mân có chút bất đắc dĩ mỉm cười, đột nhiên lạnh giọng nói “Mau lên, cho em năm phút!”

Tiếu Lang luống cuống tay chân mặc vớ vào, sau đó là đồng phục, xong xuôi mới hất mền qua một bên vùi thành một đoàn, tiếp theo liền ba chân

https://thuviensach.vn

bốn cẳng chạy đến phòng vệ sinh chung. Vương Mân ở lại giúp cậu xếp giường mền gối.

Hai phút sau, Tiếu Lang rửa mặt sạch sẽ bằng nước lạnh trở về ký túc xá "Xong rồi xong rồi!"

Vương Mân làm bộ nhìn đồng hồ "Bốn phút năm mươi giây!"

Tiếu Lang "Ye!"

Ra khỏi lầu ký túc, Tiếu Lang "Nha" một tiếng, khí lạnh xông tới làm cậu lạnh đến mức răng cũng đánh vào nhau "cập cập cập"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Lạnh… quá…. đi a… cập cập…"

Vương Mân "Ừ, cả lá cây cũng kết màn sương."

"Trên nóc căn-tin cũng có kìa… cập cập cập…" Tiếu Lang lui cổ thật sâu vào trong chiếc áo bông nặng trịch, tựa như một con gà mái vậy, một bên mổ "cập" một bên lắc lư lắc lư hướng về phía căn-tin bước đến.

Hai người uống một hơi sữa đậu nành nóng hổi, mỗi người lại ăn thêm một cái xôi chiên. Ra khỏi căn-tin, hà hơi một cái, trước mặt liền xuất hiện một đám sương trắng.

Tiếu Lang moi từ trong túi áo ra một mảnh khăn giấy, cuốn cuốn lại thành hình tròn, tiếp đó ngậm lên miệng học bộ dáng của mấy người lớn hút thuốc, hít vào một hơi, sau đó hướng không trung bắt đầu "phun khói thuốc".

Vương Mân ha ha cười, bên miệng cũng quanh quẩn một luồng sương trắng, cậu thử hỏi Tiếu Lang "Biết hiện tượng này dựa trên nguyên lý nào không?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Hiện tượng hóa lỏng! Đúng không đúng không?”

Vương Mân khen ngợi “Ừ, còn nhớ rõ ha.”

Khoảng cách giữa hai người rất gần nhau, sương trắng hô ra tới giao triền cùng một chỗ, rất nhanh liền hóa thành một giọt nước đọng lại mà mắt người không thể nhìn thấy được, bay lên hướng về phía không trung cao cao…

Học sinh của từng khối lớp từng đám từng đám đến đến rồi đi đi, hi hi ha ha nói cười cùng nhau, trước miệng của mỗi người đều đang chế tạo từng đóa từng đóa bạch vân, trong nháy mắt hình thành, lại trong nháy mắt biến mất…

☆ ☆ ☆

Tiết học buổi sáng, dù cho trong lớp có hơn bốn mươi cá nhân, mọi người vẫn là cảm thấy lạnh đến tay chân đều phát cóng.

Trong lớp, mỗi một tổ nhỏ cứ hễ đến tháng sẽ dịch sang bên phải một hàng, tháng này chỗ của Tiếu Lang cùng Vương Mân đúng lúc đổi đến vị trí dựa vào hành lang, sau lưng bên cạnh là vách tường cùng với cửa sổ, cho nên so với những người ngồi ở giữa lạnh hơn khá nhiều.

Vừa mới kết thúc tiết học, Tiếu Lang liền nhịn không được nhảy tưng lên hai cái “…Chân đều cóng cả lên.”

Phía nam đa phần đều lạnh như thế, vừa âm nhu lại vừa lạnh lẽo ẩm ướt, ngay tại lúc bất tri bất giác mang theo hết thảy nhiệt lượng của mọi người…

Hàn khí lại còn có thể từ làn da cùng cơ bắp của bạn thẩm thấu hòa vào, dừng lại ở xương cốt không chịu rời đi.

https://thuviensach.vn

Những thiếu niên đang vào độ phát triển thân thể, năng lượng tiêu hao đặc biệt rất mau chóng, vừa xong hai tiết học đầu liền đến giờ nghỉ chơi 15 phút, mọi người liền kết thành quần đội rủ nhau đi căn-tin mua thứ gì đó để ăn.

Trong căn-tin có bán một loại xúc xích nướng xiên Đài Loan 1,5 tệ, đặc biệt được chúng học sinh hoan nghênh, nhưng ngặt nỗi ở căn-tin chỉ có hai cái máy nướng xiên, mà một cây xiên nướng hâm nóng lại cần đến chừng 5 phút hơn, nếu như không ra sức "cướp đoạt", một lô vừa mới ra lò nóng hổi chẳng mấy chốc sẽ bị cướp tinh quang.

Vì thế, mỗi một lớp đều có một hai tên nam sinh được đặc phái đến căn-tin mua về, ở C1, Triệu Vu Kính được đảm đương nhiệm vụ "vinh quang" này.

Chuông hết tiết vừa vang lên, Tiếu Lang liền xoay về phía Triệu Vu Kính hô "Triệu Tiểu Quy! Mua dùm tui một cây!"

"Phí chạy chân năm hào!" Triệu Vu Kính lao ra khỏi phòng học rồi, nhưng thanh âm trả lời to rõ dõng dạc vẫn còn quanh quẩn đọng lại.

Tiếu Lang "…"

Vương Mân mở ra cửa sổ, hướng về phía bóng dáng của cậu chàng hô "Triệu Vu Kính…"

"Một cây đúng không?" Triệu Vu Kính ở ngoài vội vàng chạy lướt qua "Ok~"

Tiếu Lang đẩy đẩy bả vai Vương Mân mấy cái "Anh là quán quân nước rút mà, sao không tự đi mua đi?"

Vương Mân dùng tay chống cằm, nheo nheo mắt nhìn đám đề thi trên bàn, toàn thân một bộ lười biếng nói "Không muốn động đậy."

https://thuviensach.vn

Triệu Vu Kính mang theo một gói to xiên nướng trở về, lúc chia đến bàn của Tiếu Lang cùng Vương Mân thì, Vương Mân đưa cho cậu chàng hai tệ, Tiếu Lang lục lọi nữa ngày, lấy ra một đồng năm hào đặt vào lòng bàn tay Triệu Vu Kính.

Triệu Vu Kính "…Tiểu Long Nhân!"

Tiếu Lang cực kỳ đắc ý nói "Không phải phí chạy chân năm hào sao?"

Triệu Vu Kính tức giận đến mức muốn bóp cổ Tiếu Lang, Vương Mân đúng lúc bù vào hai tệ, cười nói "Tớ thanh toán trước đi, ngày mai bắt cậu ấy trả lại."

Tiếu Lang cười hì hì, vươn đầu lưỡi liếm cây xúc xích nóng hổi.

Triệu Vu Kính hừ một tiếng, nhìn đối phương vẻ mặt nhe răng nhếch miệng, cười mắng "Đồ cái tên gà trống!"

Tiếu Lang vừa vùi đầu làm bài, vừa ăn xúc xích nóng hổi, ăn rất chậm chạp. Đang làm bài, đột nhiên cảm giác được ở phía trước có hai đạo tầm mắt nóng rực bắn về phía mình…

Cậu ngẩng đầu lên, bắt gặp ở phía trước có hai tên nam sinh không hề nhúc nhích yên lặng theo dõi mình, thần sắc lại quái dị.

Tiếu Lang vẻ mặt đầy nghi hoặc khiến cho hai nam sinh kia nhanh chóng quay đầu đi chỗ khác, làm bộ như không có gì.

"Làm gì vậy chứ…" Tiếu Lang ngậm xúc xích lẩm bẩm.

Khóe mắt của Vương Mân liếc nhìn sang phía Tiếu Lang ngắm một cái, sau đó, cả người liền cứng đờ…

Thiếu niên hơi hơi cúi đầu, hai mắt hết sức chăm chú nhìn tài liệu, lông mi thật dài trên gương mặt vẽ ra một vòng bóng đen nhàn nhạt mềm mại.

https://thuviensach.vn

Bờ môi của thiếu niên đỏ hồng lại bóng loáng, miệng lại ngậm một cây xúc xích màu sắc hệt như màu của môi, cây xúc xích bị đầu lưỡi bao phủ trượt lên lại trượt xuống, tần suất thong thả ra một chút, vào một chút…

Vương Mân dời tầm mắt của mình, đột nhiên có phần ảo não bản thân nghĩ ngợi lung tung…

Cư nhiên lại có phản ứng…

Vương Mân không chút dấu vết, nhẹ nhàng khép hai chân lại…

☆ ☆ ☆

Cuối tháng mười hai, thời tiết càng ngày càng rét lạnh, rất nhiều học sinh từ ban đầu chỉ mặc một tầng áo bông dày nặng, sau lại mặc thêm quần thể dụng ở bên trong, tiếp theo lại mặc thêm 2 cái, rồi n cái… cuối cùng bên trong ba lớp bên ngoài ba lớp, vẫn là còn hận không thể biến mình thành một con gấu…

——nhưng là, đây vẫn chưa phải thời điểm rét lạnh nhất.

Cuối tuần, Tiếu Lang trở về nhà, định là lục kiếm ra cái áo lông hồi mừng tết năm ngoái mới mua, để mang theo trở về trường.

Tiếu mẹ nhìn thấy hành động này của cậu, lập tức ngăn cản “Bây giờ đã lo lấy áo lông mặc rồi, tới mừng năm mới lấy gì mặc đây? Còn trẻ như vậy mà đã sợ rét sợ lạnh, chịu không được một chút khổ nữa! Đi về chịu lạnh đi!”

Tiếu Lang đành tội nghiệp trở lại trường học, ban ngày ngồi ở ký túc xá, cảm thấy lạnh đến toàn thân đều phát run, buổi tối cơm nước xong liền lập tức muốn chui vào ổ chăn.

https://thuviensach.vn

Vương Mân ngược lại, bình thường ở ký túc xá chỉ mặc một bộ áo lông cừu cao cổ, ra ngoài thì khoác thêm một lớp đồng phục, thoạt nhìn cực kỳ tỉnh táo thoải mái vô cùng, không hề có chút nào run rẩy co người, một chút cũng không giống đang trong mùa đông…

Tiếu Lang hâm mộ mà nghĩ, anh mình nhiệt lượng thiệt nhiều…

Buổi tối hôm đó, hai người ở ký túc xá, Tiếu Lang nằm trên giường Vương Mân đọc sách Anh ngữ, Vương Mân thì ngồi xếp bằng, bên trên đặt một tấm bảng kê khổ A4, làm bài tập. Hai người cùng nhau cuộn trong một cái mền, giúp nhau sưởi ấm.

Từ lúc Vương Mân đưa ra ý niệm khiến cho Tiếu Lang ở bên cạnh mình hoài thì vào đầu cậu thì, Tiếu Lang liền tràn ngập các loại ảo tưởng đối với việc thi vào Khoa Đại.

Nếu như Vương Mân nói với cậu việc này trước lúc thi giữa học kỳ, Tiếu Lang chắc chắn sẽ khinh thường muốn chết. Nhưng là từ sau lúc Vương Mân thi được toàn khối hạng nhất, Tiếu Lang thần phục Vương Mân, cũng tựa như tín đồ đối với vị thần của mình sùng bái vậy.

Anh ta chính là hạng nhất đó! Hạng nhất nói khi nào thì sai chứ?

Hứa hẹn của Vương Mân với Tiếu Lang mà nói, cũng giống như mấy nam vai chính trong tiểu thuyết võ hiệp “Vào sơn động gặp được kỳ thư, trong lúc vô ý ngộ được cao nhân” sau đó luyện thành tuyệt thế võ công vậy, kết cục thành công là điều tất nhiên.

Vương Mân bắt Tiếu Lang mỗi buổi tối đều cầm sách Anh ngữ, lật ra cuối sách xem lướt hai lần tất cả những từ đơn, phương pháp học là một bên che hết những phần tiếng Trung để tự nhớ lại ý nghĩa của từ đơn tiếng Anh đó, sau đó làm ngược lại như vậy một lần, thời gian dùng để đọc mỗi một từ đơn không thể vượt quá hai giây. Nói cách khác, nếu trong vòng hai giây mà không nhớ được ý nghĩa của từ đơn, liền lập tức nhìn đáp án.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy trong vòng một giờ không ngừng nhìn đi nhìn lại, sẽ khiến cho thông tin dùng tốc độ cao ghi nhập vào đại não, làm như vậy sẽ khiến cho Tiểu Lang tập trung lực chú ý nhiều hơn trong việc học, để cậu không có thời gian rảnh mà lo lắng tới vấn đề mình có đọc ra được hay không, chung quy anh mình bảo cứ như vậy nhìn là được rồi.

Bởi vì tốc độ rất nhanh, cho nên mỗi lần nhìn hết một lượt cũng không đến mười lăm phút. Một ngày hai lần, liền nửa tiếng là xong. Cứ như vậy kiên trì một tháng, Tiểu Lang thật sự có thể gặm nuốt hết một đống từ đơn tiếng Anh của sách Anh ngữ năm nhất! Hơn nữa bất luận là tiếng Trung hay tiếng Anh, mỗi một chữ đều nháy mắt trong đầu nhảy ra, căn bản không hề giống với cách học từ đơn hồi trước, thi thoảng lại phải vặn nát cả óc để nghĩ ra, thống khổ muốn chết đi được.

Lại nói tiếp, chuyện này thực sự khiến cho Tiểu Lang rất là khó tin.

Ngay tại thời điểm cậu làm theo cách này đọc từ đơn được hai mươi ngày, vẫn còn có rất nhiều từ không thuộc được, bởi vì nội dung trong sách cậu chỉ mới học được hai phần năm, ba phần năm còn lại với cậu là hoàn toàn xa lạ. Cho nên càng nhìn về bộ phận phía sau, cậu càng trở nên choáng váng muốn hôn mê, mỗi một từ đơn lẫn cụm từ đều giống hệt như nhau chẳng khác gì, ngay cả những từ vốn dĩ biết cũng biến thành xa lạ. Cậu vừa buồn bực lại hoang mang, rất muốn bỏ cuộc, nhưng là Vương Mân lúc ấy chỉ nói hai chữ “Tiếp tục.”

Sau đó, ở ngày thứ hai mươi mốt thì, kỳ tích đã xảy ra——

Đại bộ phần từ đơn ngày hôm trước còn không nhận biết rõ ràng vậy mà, ngay ngày hôm đó, giống như cả đám đã hẹn sẵn trước vậy, toàn bộ đều trở thành “bạn bè tốt” với Tiểu Lang. Còn lại một bộ phận phần tử ngoan cố, cũng ở mấy ngày tiếp theo lục tục để cho Tiểu Lang thông qua khảo nghiệm!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thực sự hưng phấn a! Cậu chạy tới hỏi Vương Mân nguyên nhân của chuyện này, Vương Mân cũng chỉ trả lời một câu "Ở chung lâu ngày liền quen thuộc thôi."

Thực sự là thâm ảo muốn chết a… Vương Mân quả nhiên rất là lợi hại!

Vì thế, trong lòng Tiếu Lang thầm nói : hết thảy lấy anh mình làm trung tâm, quán triệt mọi phương châm học tập của anh mình, chính là bí tịch thành công để thi vào Khoa Đại!

Mấy ngày nay, Vương Mân tìm về bảng từ đơn của lớp thực nghiệm bảo Tiếu Lang nhìn thử. Những thứ mà lớp thực nghiệm học đều là vượt mức quy định, cho nên hầu tuyệt đại bộ phần từ đơn lẫn cụm từ đều là kiến thức mà lên năm hai mới cần phải học, cho nên nói nếu như có thể nhớ những cái này thì, kỳ thi cuối kỳ môn Anh ngữ năm nhất với Tiếu Lang mà nói chẳng khác gì một bữa ăn sáng!

☆ ☆ ☆

Buổi tối chín giờ kém, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần lần đầu tiên trở về ký túc xá sớm hơn mọi khi.

Vương Mân kỳ quái nói "Hai người hôm nay sao lại về sớm như vậy?" Bởi vì kỳ thi cuối học kỳ gần đến, cho nên hai người Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần bình thường không đến lúc ký túc xá tắt đèn sẽ không chịu về.

Cố Thuần một bộ u oán "Thư viện khí lạnh rất nặng, lại không có điều hòa, chịu không nổi…"

Nhạc Bách Kiêu mắng một câu "Thời tiết gì quỷ muốn chết, đúng là không cho người ta sống mà!"

Cố Thuần nhìn sang Tiếu Lang cùng Vương Mân, hỏi "Hai người các ngươi thiệt nhàn nhã thoải mái a, như vậy học vào sao?"

https://thuviensach.vn

Hiện tại, Tiếu Lang tựa như một con tôm cuộn mình vùi người vào trong đống chăn mền, đầu tựa vào bên hông Vương Mân, một tay cầm bảng từ đơn, một tay cầm một cây bút bi, lẩm nhẩm học từ đơn hết sức chuyên chú.

Vương Mân cúi mắt nhìn Tiếu Lang, nói "Cũng được."

Cố Thuần cảm thán nói "Tui mà giống Tiếu Lang vậy, trong vòng ba phút là gục ngay!"

"Chậc chậc…" Nhạc Bách Kiêu uống một hớp nước ấm, nhiễu tới nhiễu lui bên giường của Vương Mân, đột nhiên hét to một tiếng "Tiểu Long Nhân!"

Tiếu Lang học thực sự rất nhập tâm, bảng từ đơn kia còn thiếu chút nữa là xem xong rồi, cho nên hai người Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu trở về, cậu một chút cũng không bị phân tâm, lúc này bị Nhạc Bách Kiêu hét một tiếng, nhất thời kinh ngạc giật cả mình "A, hai người sao về rồi?"

Cố Thuần "…"

Nhạc Bách Kiêu "Cậu làm gì nhập tâm thế, đang nhìn cái gì?"

Tiếu Lang nói "Từ đơn tiếng Anh."

Nhạc Bách Kiêu hỏi "Ồ, học tới đâu rồi?"

Tiếu Lang buồn bực nói "Một cái từ đơn cũng chưa học được." Bảng từ đơn của lớp thực nghiệm mà Vương Mân đưa cho, đối với Tiếu Lang mà nói là hoàn toàn mới tinh, hiện tại mới xem được hai ngày, có thể đọc được cỡ mười từ là xem như không tệ rồi.

Nhạc Bách Kiêu lại tưởng tài liệu mà Tiếu Lang đang học là giống với mình, liền vẻ mặt thoải mái cười cười, cổ vũ nói "Từ từ học đi, còn tới ba tuần nữa mới cuối kỳ mà, vẫn còn khối thời gian."

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu lúc thi giữa học kỳ đứng hạng ba cả lớp, ngoại trừ Vương Mân ra thì, thành tích Anh ngữ là giỏi nhất trong cả lớp.

Tiếu Lang "Ờ" một tiếng, lại nhích nhích gần tới chỗ của Vương Mân, tiếp tục chăm chú xem, Vương Mân thuận tay sờ sờ tóc cậu, ánh mắt nhu hòa.

Cố Thuần nói "Hai người cảm tình tốt ghê a, giống như anh em ruột vậy."

Vương Mân nhẹ cười, nói "Ừ."

Nhạc Bách Kiêu đột nhiên hỏi "Vương Mân ông mấy tuổi a? Sinh nhật tháng mấy?"

Vương Mân "Tháng 9 năm 8Y." (Tiếu Lang là năm 8X, so với đám Vương Mân nhỏ hơn một năm.)

Nhạc Bách Kiêu vui vẻ nói "Tui là tháng 8 nè! Cố Thuần ông tháng mấy? Hay là phòng ngủ chúng ta xếp bốn anh em đi!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang đột nhiên ngẩng đầu lên, cự tuyệt "Không chơi không chơi, xếp thứ tự kiểu gì tui cũng nhỏ nhất, tui không thèm!"

Cố Thuần nói "Tui là sinh vào tháng 6."

Tiếu Lang đột nhiên cười ha ha "Ho ho, mấy người ai cũng không bự bằng tui, tui sinh tháng 2 nè!"

Nhạc Bách Kiêu "Ngươi cái đồ nhóc con sinh năm 8X, đừng hòng lừa dối người khác!"

Tiếu lang "…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân nghĩ một lát, nói “Vậy Nhạc Bách Kiêu là lão nhị rồi…”

Nhạc Bách Kiêu “…”

Tiếu Lang cười đến sặc sụa, ngay cả từ đơn cũng không học vô nổi.

Nhạc Bách Kiêu buồn bực nói “Vậy thì thôi đi, tui không thèm làm lão nhị cái gì!”

“Tiểu Long Nhân! Tiểu Long Nhân!…” ngoài cửa đột nhiên vọng vào tiếng la hét của Triệu Tiểu Quy.

Tiếu Lang ngừng cười, cách một cánh cửa hô “Không ở! Không ở!”

“…” Triệu Vu Kính “Mau mở cửa! Tìm cậu có việc nè!”

Cố Thuần dở khóc dở cười mở cửa cho Triệu Vu Kính, đối phương vừa vào liền xông thẳng đến giường Tiếu Lang. Tiếu Lang đột nhiên kịp phản ứng biết được mục đích của tên này, lập tức “AAAA” lên một tiếng, từ trên giường bật dậy quát “Triệu Tiểu Quy, ngươi dám lấy túi chườm nóng của ta, ta liền phế đi ngươi!”

Triệu Vu Kính mắt điếc tai ngơ, xốc cái mền trên giường Tiếu Lang, nhấc lấy túi chườm nóng, lấy tư thế sét đánh không kịp bỏ trốn mất dạng.

Mọi người “…”

Túi chườm nóng là dùng phí từ quỹ lớp trích ra để mua, mỗi một ký túc xá một cái, luân phiên mà dùng. Bởi vì Vương Mân không cần, cho nên Tiếu lang cứ bốn ngày thì có hai ngày được sử dụng. Hôm nay vừa vặn là ngày đầu tiên cậu được dùng túi chườm nóng.

Lúc tám giờ, Tiếu Lang liền nấu nước nóng, “đãi” túi chườm nóng ăn no nê một bữa thật sung túc, sau đó vùi vào mền của mình. Lát nữa đợi đến lúc tắt đèn, cậu liền có thể hưởng thụ được ổ chăn ấm áp rồi!

https://thuviensach.vn

A, túi chườm nóng ấm áp lại không nóng, áp lên đôi chân lạnh lẽo của mình, cỡ nào hạnh phúc a!

Nhưng mà, bây giờ—

Tiếu Lang đứng ngoài cửa phòng ký túc C1-043 vừa đập cửa vừa thê thảm gào thét "AAAAAA~~ Triệu Tiểu Quy ~~ túi chườm nóng là của tui mà! Hu hu~~ hôm nay là ngày đầu tiên tui dùng mà! Trả lại cho tui! Của tui mà! Hu hu ~~~"

Hai bên hành lang, mấy người trong phòng ký túc khác đều ló đầu ra xem thử, có người xem náo nhiệt, có kẻ mắng chửi ồn ào, chỉ có cửa phòng của Triệu Tiểu Quy không chút sứt mẻ, tựa như người bên trong đều chết hết.

Cố Thuần lo là một lát nữa quản lý ký túc xá sẽ đến đây can thiệp, như vậy điểm phẩm đức lớp mình sẽ bị trừ đi hết! Lập tức liền hướng về phía Vương Mân bằng ánh mắt xin giúp đỡ.

Vương Mân có chút bất đắc dĩ thở dài, nhảy xuống giường, xỏ dép lê vào, nói "Để tớ dẫn cậu ấy về, không cần lo."

Bên ngoài.

Tiếu Lang "Triệu Tiểu Quy cái đồ hỗn đản ~~ ta giết ngươi! Trả lại túi chườm nóng đây!! ~~hu hu hu~~"

Vương Mân từ sau lưng ôm lấy Tiếu Lang, dùng tay giữ lại hai tay đang đập loạn của cậu, lôi kéo trở về phòng "Tiểu Tiểu, bỏ đi, một lát nữa ngủ cùng với anh đi."

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 003

https://thuviensach.vn

[Trộm tới túi chườm nóng (thượng)]

Phòng ký túc C1-043 có bốn nam sinh, trong đó có hai người chúng ta đã quen thuộc : Triệu Tiểu Quy cùng Phương Húc.

Hai nam sinh còn lại, bởi vì không phải là nhân vật có chỗ nào thu hút, cho nên chúng ta tạm thời gọi bọn họ là Tương du quân A cùng Tương du quân B.

Tương du quân A là một nam sinh có thể chất rất tốt, buổi tối khi ngủ cơ thể sẽ tự phát sinh nhiệt năng, cho nên cuộc đời của cậu không cần đến túi chườm nóng.

Tương du quân B là một tiểu thiếu gia được nuông chiều từ bé, mỗi lần đến cuối tuần, mẹ cậu sẽ đích thân đưa cậu trở về trường học, lại mang theo hai cái bao thật to chứa đầy những thứ cần thiết trong sinh hoạt hàng ngày, bao gồm như khăn tay mà mẹ cậu vì cậu tuyển chọn, sữa bột Goodnight Nestle, khô bò, bánh biscuit soda, kẹo bát bảo cao cấp nhất, vân vân… cùng những thứ chỉ có khả năng xuất hiện trong ký túc xá nữ sinh. Ngoài ra, cậu còn có một cái Tiểu Linh Thông, bởi vì buổi tối cậu nhất định phải nghe được mẹ mình nói “Bảo bối ngủ ngon” mới có thể ngủ được.

Cho nên, cái loại đồ vật như túi chườm nóng, Tương du quân B rất là khinh thường chuyện dùng chung với người khác, bởi vì chính cậu cũng có. (Tương du quân B tỏ vẻ không thể chịu đựng được việc cùng người khác dùng chung túi chườm nóng, hôi chân và vân vân thiệt là đáng sợ!)

Bạn học Phương Húc là một nam sinh rất gầy, cậu chàng gầy khác với kiểu gầy của Tiếu Lang. Tiếu Lang là do khung xương nhỏ nhắn cho nên mới thoạt nhìn có vẻ gầy, nhưng là trên người vẫn có một chút thịt. Nhưng Phương Húc lại khác, Phương Húc là gầy thật, gầy đến xương bọc da! Mỗi lần Triệu Vu Kính nhìn đến Phương Húc, đều cảm thấy được tên này nếu té

https://thuviensach.vn

một cái, xương cốt toàn thân sẽ "rầm rầm" một trận, sau đó Phương Húc liền cứ vậy mà té nát bấy luôn.

Bởi vì trên người không có mỡ dư thừa cùng với cơ thể tự sinh nhiệt, nên cho dù chăn bông có dầy cỡ nào đi nữa, cơ thể vẫn sẽ lạnh như băng. Thế nên đến mùa đông, Phương Húc toàn thân liền biến thành cương thi sống.

Mùa đông này, các thành viên của phòng ký túc 043 đã nếm qua một tuần giá lạnh, mỗi ngày sáng sớm đều nhìn đến loại hiện tượng khủng bố "cương thi từ trên giường ngồi dậy, thân thể cứng ngắc lung lay, tứ chi đi tới đi lui" này rồi, nhất trí quyết định đem túi nước nóng dùng chung của phòng mình trao tặng cho Phương Húc.

Thế là, bạn Triệu Tiểu Quy, sẽ biến thành không có túi chườm nóng để mà dùng…

~ END

_____

https://thuviensach.vn

Chương 34

Anh mới bé ngốc ấy

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang bị lôi về ký túc xá, cả người ủ rũ thoạt nhìn giống như con gà trống bại trận, đầu cúi thật thấp, hoàn toàn không còn chút kiêu ngạo nào giống lúc nãy.

Vương Mân ôm chăn mền trên giường của Tiếu Lang về giường mình, nói "Chúng ta đem chăn mền hai bên hợp chung lại, có lẽ sẽ ấm áp hơn một chút."

Tiếu Lang sờ sờ giường mình vẫn cón sót lại một chút ấm áp, hai mắt lã chã muốn khóc, mếu máo "Triệu Tiểu Quy hỗn đản… trộm của ta túi chườm nóng… Hu hu hu hu…"

Vương Mân khẽ cười ha ha, nói "Đừng vậy nữa, giống con nít quá đi."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang giống như con gà con bị ức hiếp, hết sức ủy khuất nhắm mắt theo sát sau lưng "gà mái mẹ" Vương Mân, nhìn anh mình trải mền, đặt gối nằm.

Giường trong phòng ký túc chỉ rộng cỡ chừng 1m, không thể đặt hai cái gối nằm song song nhau được, Vương Mân xoay lại hỏi "Gối nằm một cái thôi ha?"

Tiếu Lang có chút ngây ngốc gật gật đầu, tâm tình vẫn còn rất kém.

https://thuviensach.vn

Gần đến lúc đi ngủ, hai người rửa mặt đánh răng xong rồi, chuẩn bị lên giường ngủ.

Cố Thuần quan tâm hỏi "Hai người ngủ một cái giường nổi sao? Nằm vậy chật lắm a?"

Vương Mân nói "Không sao."

Nhạc Bách Kiêu nói giỡn một câu "Tiểu Lang ốm như vậy, nếu không đủ chỗ ngủ vậy cứ nằm úp trên người Vương Mân ngủ đại đi."

Vương Mân "…"

Tiểu Lang "…"

Tiểu Lang cởi áo ngoài ra, trên người chỉ còn mặc độc mỗi cái quần lót cùng với áo lót mỏng, cả người run rẩy chui vào chăn.

Hồi trước cũng từng có lần ngủ chung giường với Vương Mân nửa buổi, bởi vì dáng người Tiểu Lang nhỏ nhắn hơn so với Vương Mân, cho nên nếu ngủ ở phía ngoài thể nào cũng rất dễ lăn xuống đất. Cho nên lần này Tiểu Lang rất là tự giác, vừa chui vào ổ chăn liền lăn lăn về phía sát tường, ngoan ngoãn nằm. Mặt trong của cái mền rất lạnh, Tiểu Lang co chân lên, thân thể cuộn thành một khối tròn xoe.

Vương Mân "…"

Tiểu Lang đem cả cằm cũng vùi vào mền, chỉ để lộ ra cái mũi để hô hấp không khí, làm xong hết rồi ánh mắt lại xoay tới xoay lui, tìm kiếm thân ảnh Vương Mân.

Vương Mân đang ở chỗ đặt ấm nước không biết đang làm cái gì, bởi vì bị tủ quần áo chặn tầm nhìn, cho nên Tiểu Lang nhìn không tới.

Tiểu Lang "…Anh?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Hử, chờ một chút.”

Một lát sau, Vương Mân bước trở lại bên giường, hỏi “Làm sao vậy?”

Tiếu Lang “Anh vẫn chưa ngủ sao? Làm cái gì a?”

Vương Mân không trả lời, tay thò vào trong mền sờ tới sờ lui, Tiếu Lang bất an hỏi “Làm gì vậy?”

Vương Mân nói “Nằm thẳng người ra mà ngủ.”

Tiếu Lang nhỏ giọng lẩm bẩm nói “Lát nữa rất lạnh…” nhưng là vẫn theo bản năng nghe lời Vương Mân, hàm răng run rẩy va vào nhau vang lên lập cập lập cập…

Vương Mân trải chăn mền rất khéo, Tiếu Lang nằm thẳng người lại rồi, dưới thân được lót một phần mền dày ấm, phần cơ thể dính sát vào tường cũng được một phần mền bọc lại rất kỹ càng, ngoại trừ bên ngoài chăn nhiệt độ có điểm lạnh ra thì, thực sự cảm giác rất an toàn, rất thoải mái.

Hiện tại, Tiếu Lang bị hai cái chăn rất nặng úp lên người.

Vương Mân ngồi ở cuối giường, cho nên cậu chỉ có thể ngỏng cổ lên nhìn, nhưng chịu đựng vài giây, liền cảm giác cổ mỏi nhừ, lại bị chăn đè nặng phải nằm xuống, giống như một con xác ướp dõi mắt nhìn trần nhà “Anh, anh muốn ngủ quay đầu lại sao?”

Vương Mân “Không có.”

Cố Thuần ngồi trên giường nhìn hai người nào đó ì xèo tới lui, đề nghị “Hai người quay hai đầu ngủ cũng được a, có thể lẫn nhau ôm chân đối phương, như vậy sẽ không bị lạnh.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Ôm chân nhau? Nghe thấy ghê quá vậy…

Vương Mân ngồi ở cuối giường đưa tay với vào ổ chăn, Tiếu Lang cảm giác được lành lạnh, muốn trốn cũng không còn kịp nữa, chân cậu bị Vương Mân chạm một chút, làm cậu sợ hãi rú lên một tiếng, sợ nhột nên quíu cả lên.

Vương Mân "Đừng nhúc nhích, duỗi ra đi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân túm lấy chân Tiếu Lang, sờ sờ một chút, nói "Lạnh thật."

"…" Tiếu Lang không biết phải nói gì nữa, không lẽ Vương Mân định thực sự ôm chân mình ngủ sao?

Một giây kế đó, Tiếu Lang cảm giác bên chân có cái gì đó nóng hôi hổi nhét vào, cậu ngẩn người ra, lập tức kinh hỉ nói "Túi chườm nóng?"

Vương Mân "Không phải."

Tiếu Lang "Vậy là cái gì?"

"Tự mình dùng chân sờ thử xem." Vương Mân giúp Tiếu Lang kéo phần mền ở chân ngay ngắn lại, sau đó kiểm tra một lượt xem phần mền ở tường có bị hở ra hay không, xong xuôi hết mới nhích lại đầu giường, giúp Tiếu Lang nhét chăn.

Hiện tại Tiếu Lang chỉ có thể cử động được mỗi mắt cùng cổ, Vương Mân nhìn thấy con mắt Tiếu Lang luôn chuyển động theo động tác của mình, cười hỏi "Đoán được không?"

Hai chân Tiếu Lang kẹp lấy thứ nóng nóng kia, chà tới chà lui một hồi mới hỏi "Là cái chai sao?"

https://thuviensach.vn

“Ừ, là vỏ chai nước khoáng đựng nước nóng.” Vương Mân nói xong, chầm chậm cởi áo bông mặc trên người ra, sau đó xốc lên một góc mền.

Không khí lạnh lẽo xông vào, Tiếu Lang lại run lên.

Vương Mân nhanh chóng nằm xuống, đồng thời dùng tay nhét kỹ góc chăn bên mình thật kín, dùng thân thể đè lên. Như vậy cả hai người đều bị chăn mền bao trùm lấy hoàn toàn, tuy là có chút chật chội, nhưng rất nhanh liền bắt đầu cảm thấy ấm áp.

Tiếu Lang nghiêng đầu nhìn Vương Mân, Vương Mân cũng nghiêng người qua nhìn cậu, khoảng cách giữa hai người gần đến mức cơ hồ chỉ một chút là có thể đụng vào nhau.

Tiếu Lang cảm thấy rất thoải mái, một chút cũng không thấy buồn ngủ, nhìn một lát, liền bật cười hắc hắc.

Vương Mân cũng mỉm cười, bàn tay ở trong chăn sờ soạng túm lấy tay Tiếu Lang hỏi “Thoải mái không?”

“Ừm…” Tiếu Lang hỏi “Bên ngoài cái chai có cái gì bọc lại ý? Là khăn lau mặt sao?”

Vương Mân nói “Là quần áo.”

Tiếu Lang “…của anh?”

Vương Mân “Ừ, đừng lo, chỉ là một cái áo lót thôi, anh ít khi dùng tới lắm.”

Tiếu Lang “Ồ…”

Hai người núp trong ổ chăn thì thầm một hồi liền đến giờ tắt đèn..

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu bò lên trên giường hít hà hít hà run run hô hấp “Lạnh quá! Giống như bị chôn trong băng vậy!”

Cố Thuần leo lên giường chui vào ổ chăn sớm hơn một chút, buồn cười hỏi hai người nào đó “Tiếu Lang, hai người đang nói gì a? Thì thầm nãy giờ.”

Tiếu Lang “Tâm sự nhỏ to.”

Nhạc Bách Kiêu ha ha cười mấy tiếng, nói “Hai người lúc bình thường nhỏ to không đủ sao?”

Tiếu Lang “Chưa từng chui vào chăn nhỏ to bao giờ…”

Đang nói, cả phòng nháy mắt trở nên tối đen. Tắt đèn!

Trong bóng đêm, Tiếu Lang cùng Vương Mân mắt to trừng mắt nhỏ, Tiếu Lang “hì hì” nở nụ cười.

Vương Mân nhỏ giọng nói “Đồ ngốc.”

Tiếu Lang cũng thật nhỏ giọng nói lại “Anh mới là đồ ngốc.”

“…” Vương Mân tiến tới thật gần, dùng mũi của mình cọ cọ Tiếu Lang, hỏi “Tâm tình có khá hơn chút nào chưa?”

Tiếu Lang “Ừ, khá hơn rồi…”

Vương Mân lại hỏi “Chân có ấm áp hay không?”

Tiếu Lang “Ừ, thực ấm áp… Còn anh?”

Vương Mân vươn một chân qua, cọ cọ chân Tiếu Lang, nói “Anh không cần dùng túi chườm ấm cũng nóng hơn em.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang dùng chân kẹp lấy chân Vương Mân, chà chà hai cái, hỏi “Tại sao người anh nóng như vậy, còn em lại lạnh vậy?”

Vương Mân nói “Bởi vì em phản ứng chậm chạp.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân trong giọng nói tràn ngập ý cười “Hm… Đại não của em chập chạp nên chưa tiếp nhận được tín hiệu nhiệt lượng mà cơ thể cần…”

“Dám ghẹo người ta nè!” Tiếu Lang thò tay chọt lét Vương Mân, lại bị Vương Mân dùng tay túm lấy kéo vào lòng.

“Có rất nhiều nguyên nhân, tỷ dụ như thiếu chất sắt, hormone của tuyến giáp trạng phân bố không đủ, cũng có thể là do không khí rất lạnh, bất quá em a…” Vương Mân thoáng dừng một chút, nhẹ nhàng khẽ cười nói “Chắc là do trung khu điều tiết nhiệt độ thân thể của não không được mẫn cảm.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân lại cúi đầu, thân thể nhích gần về phía Tiếu Lang hơn một chút, khẽ thì thầm “Tại sao trên người của em lại có mùi sữa nhỉ?”

Tiếu Lang “Có sao?”

Vương Mân “Có, rõ ràng không thấy em uống sữa bao giờ.”

Tiếu Lang “Chắc là do quần áo a? Cái áo khoác này em mặc từ hồi tiểu học lớp năm tới bây giờ.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Khi đó em rất hay uống sữa.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân trầm mặc rất lâu, sau đó đột nhiên nhẹ giọng nói "…Bé khờ."

Tiếu Lang "Anh mới bé khờ ý…"

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Cố Thuần là người tỉnh lại sớm nhất. Lúc cậu chàng rời giường thì, tầm mắt đảo về phía giường Vương Mân một thoáng, hai tên kia "nhỏ to" cho tới nữa đêm, lúc này quả nhiên vẫn còn đang ngủ.

Cả hai người nhắm mắt, đều an tường ngủ thật say. Một người nằm thẳng, một người nằm nghiêng người vùi mặt vào hõm vai của người còn lại.

Chăn trên người nhét thật kín kẽ, vẫn giống hệt với tối hôm qua khi cả hai chui vào nằm ngủ, không hề giống với cảnh chăn mền bị đạp loạn lung tung cả lên mà Cố Thuần tưởng tượng.

Cố Thuần nhìn bọn họ, lăng lăng xuất thần.

Cậu nghĩ : giả như là hai nam sinh khác lại nằm sát nhau như thế, chắc chắn mình sẽ cảm thấy rất kỳ quái… Chính là, việc này đặt trên người bọn họ, lại tuyệt không làm mình có loại cảm giác ấy, như thể… mọi chuyện vốn hiển nhiên nên như vậy… Tại sao ấy nhỉ?

Thân thể của bọn họ được khoác bên trên một tầng chăn, bên dưới đó hình dạng như thế nào nhỉ? Từ xa nhìn lại, hai người thoạt nhìn giống như đang sít sao dính sát lại cùng một chỗ.

Rõ ràng chỉ là hai thiếu niên, không nhỏ nhưng cũng không lớn, cùng nằm chung trên chiếc giường một người nho nhỏ như vậy, lại có thể ngủ đến an ổn, ngủ đến say sưa như vậy…

https://thuviensach.vn

Nhìn cảnh tượng như vậy, cả hai người thoạt nhìn rất tốt, rất tốt…

Là bởi vì Tiếu Lang từng mặc nữ trang giả làm nữ sinh sao? Cho nên trong tiềm thức của tất cả mọi người, đều coi cậu ấy giống như là nữ sinh mà chiếu cố quan tâm, Vương Mân… chắc là cũng nghĩ như vậy, nhỉ?

…

Nếu như là một nam một nữ, vậy hai người họ quả thực là một đôi tình lữ rất xứng a…

Cố Thuần cũng không rõ lắm, bản thân đang suy nghĩ lung tung cái gì… chỉ là, cậu không cách nào dời mắt đi được.

Cảm thấy cứ như vậy nhìn cả hai người họ, rồi sau đó… trái tim cũng bắt đầu trở nên nhu hòa đi, tâm tình bắt đầu trở nên bình thản… cảm giác tựa như có cơn gió mát thổi lướt qua bên người, mây trắng trên trời chầm chậm trôi đi, giống như dương quang mùa đông chiếu rọi trên mặt, thật ấm áp, thật ấm áp…

Sau đó, Nhạc Bách Kiêu cũng tỉnh, cậu chàng gương mặt đờ đẫn mặc vào quần áo, gấp chăn mền… Nhưng là, khi bước ngang qua giường của Vương Mân thì, đột nhiên cước bộ thoáng chốc khựng lại, linh hồn cũng trở nên thanh tỉnh.

Cậu chàng nhìn cả hai người ba giây, sau đó tâm tình cảm giác như trở nên rất tốt, mỉm cười, sau đó dùng tay dụi mắt, bước ra ngoài.

☆ ☆ ☆

Vương Mân thực sự không ngờ, mình mà cũng có lúc lại ngủ quên.

Lúc cậu tỉnh lại, Cố Thuần và Nhạc Bách Kiêu đều đi rồi, Tiếu Lang nằm cạnh ôm lấy tay cậu, vẫn ngủ rất say sưa.

https://thuviensach.vn

Cậu đẩy nhẹ Tiểu Lang, gọi “Tiểu Tiểu, dậy thôi.”

Tiểu Lang ư hư một tiếng tựa như đang làm nũng, cả người lại nhích gần hơn.

Giây phút đó, đại não của Vương Mân hoàn toàn treo máy.

Cái gọi là treo máy, tức là mất đi năng lực tự hỏi, không có cách nào vận chuyển tin tức, không có khả năng xử lý bất cứ vấn đề gì, thậm chí ngay cả phát ngốc cũng không được.

Cái gọi là treo máy, chính là trong đầu chỉ có duy nhất một thứ đang chiếm cứ, đấy không phải là tên của ai đó, cũng không phải là bộ dạng của ai đó, không phải những thứ rõ ràng cụ thể, đó là một loại cảm giác không có cách nào miêu tả được, tựa như một thứ ma pháp nguyền rủa —đúng vậy, giây phút đó, trong đầu Vương Mân, chỉ có mỗi Tiểu Tiểu.

Sở hữu những chuyện không có quan hệ đến Tiểu Tiểu như thức dậy, rời giường, ăn sáng, đi học… hết thảy mọi thứ, tựa như biến thành chuyện của người khác, không có quan hệ gì tới Vương Mân.

Dù cho toàn thế giới có xảy ra chuyện khủng khiếp cỡ nào đi nữa, cũng không sánh bằng việc tiếp tục để Tiểu Tiểu ôm cậu ngủ.

Đó là chỉ lệnh từ nơi sâu thẳm nhất trong đáy tâm hồn trực tiếp truyền thẳng đến đại não : không được đánh thức cậu ấy…

…

Ba mươi giây như vậy trôi qua, lý trí của Vương Mân mới bắt đầu run rẩy khôi phục lại.

Cậu khẽ cắn môi nhắm hai mắt lại : thật đáng sợ… hoàn toàn không giống mình chút nào…

https://thuviensach.vn

Lại mở mắt ra một lần nữa, trong đáy mắt đã không còn thoáng ôn nhu tựa như bị nhiếp hồn lúc nãy.

Đẩy tay của Tiếu Lang nhét vào một bên, xốc chăn lên, nhảy xuống giường, mặc áo xỏ quần vào, rửa mặt đánh răng ——hoàn thành một lèo…

Sau đó, Vương Mân mới hô "Tiếu Lang!"

Tiếu Lang giật mình một cái, mở to hai mắt, vẻ mặt mờ mịt nhìn Tiếu Lang, lại nhìn bốn phía xung quanh, ký túc xá lúc này đã trống rỗng.

Những lúc chỉ có hai người bọn họ, Vương Mân đều gọi cậu là "Tiểu Tiểu"… Nếu gọi "Tiếu Lang", lại là dùng ngữ khí lạnh như băng vậy, nhất định là đã xảy ra chuyện gì rất to tác!

Vương Mân vẻ mặt nghiêm túc "Bây giờ đã là bảy giờ năm phút!"

Tiếu Lang "!!!!"

Cái gì! bất tri bất giác đã bảy giờ năm phút!…

Trời ơi! Cư nhiên không hề hay biết ngủ lố so với mọi khi những ba mươi lăm phút! Ngay cả Vương Mân tỉnh mà mình cũng không cảm giác được, đúng là bị thần ngủ ám vào người mà!!!

Vương Mân ngữ tốc cực nhanh, nói "Anh đi căn-tin mua một ít điểm tâm, lát nữa em trực tiếp đến lớp đi!"

Bảy giờ rưỡi sẽ bắt đầu tiết tự học sáng, Vương Mân cùng Tiếu Lang bình thường không thuộc đám học sinh đạp mức chuông reo mà vào lớp, bình thường mà nói, cả hai đều bảy giờ đến căn-tin ăn điểm tâm, sau đó trước giờ học mười phút có mặt ở lớp.

Cho nên hiện tại có thể kết luận, thời gian cực kỳ khẩn trương! Tiếu Lang lúc này cũng bất chấp có lạnh hay không, nhanh chóng bật dậy xuống

https://thuviensach.vn

giường mặc quần áo vào!

Sáng sớm nào Vương Mân cũng thức dậy sớm hơn so với Tiếu Lang, đợi đến lúc cậu tỉnh lại thì cho cậu thời hạn làm vệ sinh cá nhân, sau khi cậu xong xuôi hết mọi thứ, cả hai mới cùng nhau xuống lầu.

Hôm nay như vậy… chẳng lẽ Vương Mân cũng dậy trễ?

A! Bây giờ còn nghĩ nhiều như vậy làm cái gì! Chỉ có mười phút, khoảng cách giữa ký túc xá đến căn-tin có chạy cũng tốn hơn năm phút, không lẽ phải vừa chạy vừa đánh răng rửa mặt sao?…

AAAA!!! Đến lúc gấp gáp đi tiểu cũng lâu hơn so với bình thường nữa!

Trời ạ, thật không ngờ lại ngủ say tới mức như vậy!

Tiếu Lang thở hồng hộc chạy đến lớp học, bảy giờ mười bảy phút, Vương Mân vẫn chưa đến.

Bởi vì ký túc xá, căn-tin cùng phòng học không phải cùng nằm trên một đoạn đường thẳng, mà là hình thành một tam giác ba điểm. Vương Mân muốn chạy đến căn-tin mua gì đó xong rồi chạy đến lớp học, thời gian tốn sẽ càng nhiều hơn.

Năm phút sau, Vương Mân mới chạy đến, cậu cầm một túi thực phẩm nhét vào trong tay Tiếu Lang, thúc giục “Ăn mau lên!”

Tiếu Lang nhận lấy túi bánh bao Vương Mân mua, bắt đầu ăn ngấu nghiến… Vương Mân biết rõ cậu có một chút chứng tụt huyết áp , nếu bây giờ không ăn cái gì thì, sau hai tiết học lao động trí óc, hai mắt tuyệt đối sẽ trợn trắng cho mà coi!

Vương Mân cũng mua cho mình điểm tâm giống Tiếu Lang, nhưng mà cậu lại không ăn, chỉ là thả lỏng tứ chi ngồi yên trên ghế ngồi, bình phục hô

https://thuviensach.vn

hấp đang hỗn loạn.

Sáng sớm hôm nay, tiết tự học sớm là Ngữ văn, bảy giờ hai mươi lăm phút đúng, chủ nhiệm lớp liền cầm tài liệu sách vở bước vào lớp.

Vừa vào lớp, cô giáo liền nhìn về phía chỗ Vương Mân ngồi, hòa ái hỏi "Vương Mân, hôm nay em ngủ muộn sao?" Từ sau kỳ thi giữa học kỳ, thái độ của cô giáo chủ nhiệm đối với Vương Mân liền trở nên hết sức ôn nhu, dịu dàng, giống như đối với con trai ruột của mình vậy.

Vương Mân "…"

Tầm mắt của mọi người nháy mắt liền tập trung tới bàn của Vương Mân cùng Tiếu Lang, mọi người đều cười khẽ, ánh mắt giống như đang nói : Hạng nhất khối nha, cũng ngủ quên nữa nha?

Chủ nhiệm "Lúc nãy ở văn phòng (xuyên qua cửa sổ) cô thấy em từ trong căn-tin chạy ra, chạy nhanh giống như gió vậy, cô thấy em chạy so với hồi thi chạy trong đại hội văn hóa thể thao giành lấy quán quân còn muốn nhanh hơn nữa a!"

Mọi người "Ha ha ha!"

Vương Mân "…"

Cô giáo chủ nhiệm cười tủm tỉm dặn dò "Buổi tối phải nghỉ ngơi sớm một chút, đừng nên học bài trễ quá, thân thể là tiền vốn cách mạng, biết không?"

Vương Mân "…Dạ."

Chủ nhiệm : đứa nhỏ này, vẻ mặt luôn lạnh lùng như vậy… Loại khí thế gặp nguy không loạn, gặp biến không sợ này, thức sự là làm cho người ta rất thích rất thích a!

https://thuviensach.vn

Thực là… Lâu lắm rồi mới gặp được một học sinh tạo cảm giác cho người ta thích tới như vậy a! A ~~~ a~~~

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 004

[Trộm tới túi chườm nóng (hạ)]

Xế chiều hôm đó, trong quá trình tán gẫu trao đổi cảm tình với một thành viên của phòng ký túc 043, Triệu Tiểu Quy mới biết được, Tiểu Long Nhân mỗi lần được dùng túi chườm nóng đều có thể được dùng liên tục hai ngày. Đồng thời, bạn nhỏ Tiểu Quy lại nhớ tới hành vi ác liệt lúc ban sáng của Tiểu Long Nhân nhờ mình mua xúc xích nướng chỉ đưa cho mình có năm hào… thế là, giận dữ bắt đầu dấy lên trong lòng, dần dần biến thành thù hận….

Buổi tối, Triệu Tiểu Quy nghĩ ra một kế hoạch đánh cắp túi chườm nóng của Tiểu Long Nhân, cũng thành công thực hiện được kế hoạch.

Đem túi chườm nóng thắng lợi về ký túc xá, Triệu Vu Kính lập tức khóa trái cửa lại, nhìn mọi người đưa tay lên miệng “suỵt” một cái.

Nửa phút sau——

Tiếu Lang “AAAAAA~~ Triệu Tiểu Quy ~~ túi chườm nóng là của tui mà! ! Trả lại cho tui! Của tui mà!!”

Toàn thể thành viên phòng ký túc C1-043 “…”

Tiếu Lang “”Hôm nay là ngày đầu tiên tui dùng mà! Triệu Tiểu Quy cái tên hỗn đản! Trả túi chườm nóng lại cho tui! Trả cho tui!!!”

Toàn thể thành viên phòng ký túc C1-043 “…”

https://thuviensach.vn

“Túi chườm nóng là của tui mà! Của tui mà! Trả lại cho tui… Hu hu ~~~” Tiếu Lang ở ngoài cửa vừa đập vừa cào cấu, thê thảm ai oán vô cùng.

Phương Húc nghe thấy, không đành lòng, mở miệng nói “Ai, đáng thương thật a…”

Tương du quân B cũng nói “Đúng a, ông trả lại cho Tiểu Long Nhân đi…”

Triệu Tiểu Quy mở miệng làm cái khẩu hình “Nê vờ!”

Mọi người “…”

Tiếu Lang “Triệu Tiểu Quy cái đồ hỗn đản ~~ ta giết ngươi! Trả lại túi chườm nóng đây!! ~~hu hu hu~~”

Mọi người “…”

Tương du quân A “Tiểu Quy, thôi đi, nếu ông sợ lạnh, buổi tối tui với ông cùng nhau ngủ.”

Tương du quân B “Phải đó a, không lẽ chúng ta cứ để tên kia đứng ngoài cửa gào rú thê thảm như vậy sao?”

Triệu Tiểu Quy ôm túi chườm nóng ấm áp vô cùng, tự tin nói “Không sao hết, Vương Mân sẽ lôi cậu ta về ngay bây giờ.”

Mới vừa dứt lời, mọi người chợt nghe thấy thanh âm của Vương Mân… Vương Mân nói rất khẽ, tựa hồ đang an ủi Tiếu Lang cái gì đó, bên trong phòng không cách nào nghe rõ ràng nội dung được… Tiếp đó, tiếng kêu la rên rỉ của Tiếu Lang bắt đầu xa dần.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cảm khái một câu “Không hổ là Mân ca.”

~ END

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

Chương 35

Bị đệ nhất cao thủ đích thân điểm danh

☆ ☆ ☆

Buổi sáng khi lên lớp thì, Vương Mân luôn bị vây trong trạng thái thất thần.

Cậu hồi tưởng lại tối hôm qua mình cùng Tiếu Lang rúc trong ổ chăn ngủ, hai người tay nắm tay, nói những chuyện siêu cấp thiếu dinh dưỡng ——

Tiếu Lang "Anh mấy tuổi thì không còn tè dầm nữa?"

Vương Mân "Trong ấn tượng của anh tới bây giờ hình như chưa từng tè dầm trên giường bao giờ quá…"

Tiếu Lang "Xì ~ anh cố ý lựa chọn bắt mình quên đi chuyện xấu chứ gì~"

Vương Mân "…vậy còn em?"

Tiếu Lang "Lần cuối cùng là hồi năm đầu tiên vào tiểu học."

Vương Mân "Tám tuổi?"

Tiếu Lang "Ửa, nằm mơ a, mơ thấy mình đang đi tè… tè ra thiệt là thoải mái a, sau đó bị cảm giác nóng nóng khiến cho tỉnh…"

Vương Mân nghe xong, buồn cười thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Khi đó em vẫn còn cùng thằng em ngủ chung, cho nên em giả vờ như hông biết gì hết, xoay người qua chỗ khác tiếp tục ngủ, sáng ra lúc mẹ phát hiện, em rất sợ a, cho nên bèn nói là do thằng em tè chứ không phải mình.”

Vương Mân nhẹ nhàng bóp bóp tay Tiếu Lang, cười nói “Em cũng hư như vậy sao, mẹ em có tin không?”

Tiếu Lang “Đương nhiên là không, em vừa nói dối mẹ liền biết ngay…”

Vương Mân “Rồi sau đó?”

Tiếu Lang “Mẹ hung dữ lắm, đánh em một trận, bắt em phải thừa nhận mình sai.”

Vương Mân “Vậy có thừa nhận không?”

Tiếu Lang “Em nói sau này con chừa rồi, không dám đi tè nữa.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang ủy khuất nói “Mẹ lại bảo em không có nhận ra được mình sai chỗ nào, bắt em quỳ tường tự vấn bản thân sai chỗ nào.”

Vương Mân “Đúng, chuyện tè dầm là chuyện em không thể khống chế được, hơn nữa mọi người đều phải đi tiểu, cho nên cái đó không phải là em sai. Em sai ở chỗ nói dối.”

Tiếu Lang dùng đầu dụi dụi vào người Vương Mân, nói “Ừa, lúc đó em vẫn không nghĩ ra được là mình sai chỗ nào hết. Sau đó mẹ mới nói cho em biết, bảo em nói dối là không đúng, còn nữa… không thể để em trai mình chịu tiếng xấu thay cho người khác, bởi vì em trai chỉ có một, phải đối với nó thật tốt.”

Vương Mân thầm nói trong lòng : anh cũng chỉ có mình em…

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

“Uy, Vương Mân” Nam sinh ngồi ở phía trước dùng tay quơ quơ trước mặt Vương Mân, cắt ngang suy nghĩ của cậu “Cười cái gì ngốc thế?”

Vương Mân “…”

Nam sinh ngồi phía trước “Cái kia… bài tập toán làm xong chưa, cho tui mượn xem lát được không?”

Vương Mân thò tay vào trong ngăn bàn mò tìm quyển bài tập, đưa qua.

Nam sinh nọ lật lật xem một lát, kinh ngạc cảm thán “Trâu bò a… đúng là trâu bò…”

Tiếu Lang ngồi bên cạnh Vương Mân, thần sắc hết sức chăm chú làm bài tập, cậu đã hứa nghe theo yêu cầu của Vương Mân, ban ngày làm hết thảy những bài tập của môn học thuộc khoa học tự nhiên. Nếu như có đề bài nào mà trong năm phút vẫn chưa giải quyết được thì cứ việc bỏ qua để đó.

Vương Mân nói, những lúc bình thường khi chúng ta làm bài tập cũng sẽ nuôi dưỡng trở thành thói quen lúc tham gia cuộc thi–đầu tiên là tốc độ, thứ hai là độ chính xác.

Cùng với việc chấp nhất khăng khăng vào một đề bài không thể giải được đến cùng, không bằng trước hết giải quyết những đề nằm trong khả năng của mình. Cho dù cả một đề thi chỉ có thể làm được một phần ba đi nữa, như vậy liền có thể đảm bảo sẽ lấy được một phần ba điểm rồi. Phương pháp này gọi là lấy điểm thực lực. Tại cùng một cơ sở tri thức, có khả năng lấy được bao nhiêu, là nhờ vận khí của bản thân.

Tiếu Lang cảm thấy lời này của Vương Mân rất đúng, trước đây mỗi lần điểm số không như ý muốn, phần lớn đều do bản thân đụng phải đề bài

https://thuviensach.vn

không biết làm lại liều mạng bám riết không tha mà ra, còn những điểm cơ bản hay lý thuyết có thể đạt được dễ dàng lại vì vậy mà mất hết.

Hiện tại, Vương Mân ngồi kế bên cậu, mỗi buổi chiều đến tiết học cuối cùng chấm dứt, Tiếu Lang đều nhờ Vương Mân giúp đỡ mình giải quyết những nan đề mà mình không đối phó nổi.

Ở phương diện học tập, Vương Mân quả thực phải nói là cực giỏi. Những đề nào Tiếu Lang không làm được, Vương Mân sẽ gom lại tổng kết phân tích hết thảy, sau đó mới phân biệt từng loại đề ra, bắt tay vào giảng giải.

Tiếu Lang cảm thấy thực buồn bực a, Vương Mân cũng là học sinh trung học giống như mình thôi, đều là học sinh với nhau, lẽ ra cậu ta biết gì mình cũng sẽ biết cái đó mới đúng chứ, đằng này Vương Mân gì cũng biết cả là thế nào a…

“Anh, có đề nào mà ngay cả anh cũng không làm được không?”

“Có a,” Vương Mân vừa giúp Tiếu Lang kiểm tra lại phần đáp án, vừa nói “Có rất nhiều cái anh không biết.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân giải thích “Trước kia có mấy lần thay mặt trường đi thi Olympic, một xấp đề thi có thể nắm chắc làm đúng được một phần hai là coi như không tệ rồi, mấy cái đề của nó biến thái lắm.”

Tiếu Lang “Vậy có người nào làm đúng hết toàn bộ không?”

Vương Mân “Có chứ, lớp thiếu niên tuyển thẳng vào Khoa Đại ấy, cái đám mà mười ba tuổi đã vào Đại học rồi ấy.”

Tiếu Lang cảm khái “Lợi hại ghê!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân liếc cậu "Em thấy như vậy là hay sao? Hay chỗ nào đâu chứ… Tụi nó sau này đều sẽ biến thành công cụ quốc gia, một chút tự do cũng không có."

Tiểu Lang khát khao nói "Loại người như vậy chính là thiên tài trong truyền thuyết a! Anh nghĩ lại mà coi, mười ba tuổi đã vào Đại học, nghe thôi cũng cảm thấy rất ngầu rồi~"

Vương Mân bó tay rồi "Đều là một đám quái thai…"

Thấy Tiểu Lang vẫn còn ngồi ngây ra, bộ dạng khát khao một cách ngốc nghếch, Vương Mân đả kích một câu "Đừng nghĩ nữa, cỡ như em là không có khả năng đâu, em đã mười lăm gần mười sáu tuổi rồi, hàm số lượng giác đơn giản như vậy còn làm sai bét nhè."

"…" Tiểu Lang nhìn xuống những vòng tròn đánh dấu chỗ sai mà Vương Mân vạch ra giúp mình, lệ rơi đầy mặt.

☆ ☆ ☆

Cả ngày hôm nay, Triệu Vu Kính vừa nhìn thấy Tiểu Lang liền bỏ chạy.

Bất quá, Tiểu Lang cũng không tính toán đuổi theo tên quỷ sứ kia mà rống lên nữa, cậu cảm thấy cùng anh mình ngủ chung, rất tốt~

Nhưng mà, Vương Mân lại bắt đầu tự hỏi mức độ cần thiết cùng mức độ liên tục của việc hai người "cùng giường", có nên kéo dài hay không (bởi vì sáng nay thần không biết quỷ không hay, liền ngủ muộn…). Tuy rằng ngủ chung với Tiểu Tiểu của cậu rất thoải mái, cậu cũng rất hưởng thụ việc Tiểu Tiểu cả đêm đều rúc đầu vùi vào lòng mình… Nhưng là, lại nghĩ tới buổi sáng không thể khống chế được, Vương Mân liền có chút bất an…

Cũng đúng, nếu một người nào đó đối với bất cứ chuyện gì có liên quan tới bản thân mình đều là nắm rõ trong lòng bàn tay, từ nhỏ đến lớn đều chưa

https://thuviensach.vn

từng khiến mọi chuyện thoái khỏi sự khống chế của mình thì… nếu như đến lúc nào đó, chuyện ngoài ý muốn đột nhiên phát sinh, người đó sẽ bắt đầu trở nên hoang mang khủng hoảng.

Người có loại tính cách giống như Vương Mân vậy, tổng thể thích dùng số liệu, luận cứ, chứng cứ để đi giải thích cùng phân tích hết thảy mọi sự vật trên đời. Cậu không hề ý thức đến một việc : có một số người nào đó, một ít cảm tình nào đó, là không thể dùng lẽ thường để tính toán.

Cho nên đối với loại cảm tình xa lạ phát ra từ sâu trong nội tâm này, Vương Mân thực hoang mang. Cậu cảm thấy được rất cần một cơ hội nào đó để nói rõ ràng cùng Tiếu Lang vấn đề này.

Tối đó, cả hai người ngồi cạnh nhau cùng đọc sách, cùng ôn tập, ngẫu nhiên tâm sự tán gẫu vài lời, đợi đến lúc phải đi ngủ, Tiếu Lang liền rất tự giác chạy đi tắm rửa một chút, sau đó vẻ mặt hạnh phúc bò lên trên giường Vương Mân, ngoan ngoãn nằm xuống, sau đó nói “Anh, đi ngủ chưa?”

Vương Mân “…”

Có lẽ, sáng hôm nay chỉ là vì di chứng của việc hưng phấn khi “lần đầu tiên ngủ chung với em trai” đi ha… ngày mai chắc là… ừ thì, bản thân mình cũng rất muốn cùng Tiểu Tiểu ngủ chung.

Ngày mai nhờ Cố Thuần thức dậy rồi gọi mình một tiếng để phòng ngừa vạn nhất đi vậy!

Hôm nay, cả bốn người trong phòng đều lên giường sớm hơn mọi khi một chút, cho nên liền nằm vậy nói chuyện với nhau một chút.

Cố Thuần thấy cả hai người nọ vẫn ngủ chung một giường như đêm qua, liền hỏi “Tiếu Lang, Triệu Vu Kính vẫn chưa trả túi chườm nóng lại cho cậu a?”

https://thuviensach.vn

“Tui không thèm, tui có anh tui rồi! ~” Ngữ khí của Tiếu Lang mang theo một chút kiêu ngạo lại có phần khoe khoang.

Nhạc Bách Kiêu cả giận “Như vậy sao được! Túi chườm nóng là tài sản chung của ký túc xá 042 chúng ta! Ngày mai đến phiên tui dùng rồi!”

Tiếu Lang “Vậy ông đi chôm nó về đi~”

Nhạc Bách Kiêu “…”

Nói một lát, Cố Thuần đột nhiên nhắc đến ban sáng nhìn thấy bộ dáng ngủ chung của Vương Mân cùng Tiếu Lang, cảm khái một câu “Buổi sáng lúc nhìn hai đứa nó ngủ a, kia chỉ có thể kêu một tiếng hạnh phúc, đột nhiên cảm giác không nỡ quấy rầy bọn họ”

Vương Mân “…”

Nhạc Bách Kiêu “Thật sự thoải mái tới vậy sao? Trưởng lớp, hay là hai ta cũng ngủ chung giống vậy đi?”

Cố Thuần gượng cười một chút “Thôi đi, tui tướng ngủ không tốt, cậu sẽ bị tui đẩy xuống giường mất.”

Nhạc Bách Kiêu “Cũng phải ha, tướng ông béo hơn Tiếu Lang nhiều.”

Cố Thuần “…”

Nhạc Bách Kiêu hỏi “Ai, mọi người nói xem, cả nước ở đâu cũng lạnh như vậy sao ta?”

Cố Thuần nói “Nghe bảo ở phương Bắc, nhiệt độ hạ thấp hơn mọi khi mười mấy hai mươi độ đó chứ!”

Nhạc Bách Kiêu “Má ơi… Vậy không phải biến thành tủ lạnh tự nhiên rồi sao? Là muốn đông chết người ta luôn sao!”

https://thuviensach.vn

Đề tài này khơi dậy hứng thú của Tiếu Lang, cậu lập tức vươn đầu chui khỏi ổ chăn ngóc dậy nhìn, hỏi "Vậy là có tuyết rơi rồi! Mùa đông ở phương Bắc hàng năm đều có tuyết rơi đúng không?"

C thị rất hiếm khi có tuyết rơi, cho dù có cũng chỉ là mưa kèm theo tuyết, nửa ngày liền tan mất. Trận tuyết lớn duy nhất xảy ra là vào hơn hai năm trước, năm ấy toàn quốc độ ấm trên diện rộng hạ thấp, mùa đông rất nhiều thành thị ở phía Nam có tuyết rơi. Đó cũng là lần đầu tiên từ lúc Tiếu Lang sinh ra được nhìn thấy tuyết!

Từ một lần duy nhất được nhìn thấy tuyết, chạm vào tuyết, chơi đùa… vậy mà Tiếu Lang liền lập tức yêu thích không thôi thứ ấy—— trắng tinh đến như vậy, lại xinh đẹp đến thế, tuy rằng lạnh lùng, nhưng lại thực khả ái.

Trong ấn tượng của cậu, tuyết chính là thứ mà bất cứ đồng thoại cổ tích nào cũng cần có, là tượng trưng cho sự thuần khiết cùng hạnh phúc.

Cố Thuần nói "Chắc sẽ có tuyết đó, tớ có một người bà con xa sống ở Cáp Nhĩ Tân, nghe bảo bên kia còn có người ta làm sân trượt tuyết nữa, đúng rồi, bên đó có cả điêu khắc băng, dùng băng làm ra đèn lồng, cả một mùa đông đều không bị tan đi."

Tiếu Lang hưng phấn hô lên "Nha~~~ tui thích tuyết~ Tui muốn đi phương Bắc~"

Vương Mân bất đắc dĩ ấn đầu Tiếu Lang trở về, tránh để cậu vì kích động mà lăn ra khỏi ổ chăn.

Nhạc Bách Kiêu lo lắng nói "Bây giờ ở đây sưởi ấm còn phải dựa vào cơ thể run lên, tới chỗ đó chẳng phải là mỗi lần đi tiểu đều phải mang theo cây gậy sao?"

Tiếu Lang nghe thấy, ha ha cười rộ lên "Tông lên cửa một cái lập tức gãy liền!"

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu "…Cút!"

Cố Thuần cười nói "Còn chưa nói tới ách-xì một cái lập tức phun ra vụn băng a!"

Tiếu Lang "Vậy là không thể để mình cảm sốt rồi, nếu không nước mũi chảy ra liền bị đông thành hai cây kem que, thực phát gớm…"

Cảm đám cùng nhau nói đùa, Nhạc Bách Kiêu đột nhiên hỏi "Cả ba người đều muốn đi phương Bắc sao?"

Mọi người chợt hiểu ra được ý tứ của Nhạc Bách Kiêu. Trong cảm nhận chung của tất cả mọi người, phương Bắc là đại biểu cho thứ gì… nơi đó có thủ đô, có hệ thống giáo dục cao nhất toàn quốc.

Ai ai cũng đều im lặng không nói, một lát sau, chỉ có Vương Mân nhẹ giọng "Ừ" một tiếng.

Nhạc Bách Kiêu nói "Vương Mân cậu là không cần phải nói rồi, Kinh Đại Khoa Đại tùy tiện lựa chọn! Ai, tui cũng muốn đi a! Tiểu kê kê đông lạnh thành kem que cũng muốn đi a!"

Mọi người "…"

Vốn dĩ mà nói, Vương Mân đối với "Khoa Đại" cũng không phải chấp nhất đến mức như vậy, lúc trước cậu đề nghị việc Tiểu Tiểu vẫn mãi ở bên cạnh mình, Tiểu Tiểu lại nghĩ sai rằng mình muốn giúp cậu ấy thi vào Khoa Đại… Bất quá cũng không sao, Khoa Đại cũng không có cái gì không tốt. Nếu Tiểu Tiểu muốn vào, vậy giúp cậu ấy thực hiện ước mơ, hai người cùng vào Khoa Đại đi vậy.

Mới vừa rồi, Vương Mân lại nghe Tiếu Lang nói mình thích tuyết, muốn đi đến phương Bắc, mà Khoa Đại lại đúng lúc nằm ở thủ đô phương Bắc…

https://thuviensach.vn

Thế là, giờ khắc này Vương Mân âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải dẫn Tiểu Tiểu đi phương Bắc.

Tiếu Lang lúc này quay sang hỏi Vương Mân "Anh, anh biết mùa đông ở phương Bắc là như thế nào sao?"

Vương Mân nói "Mùa đông ở phương Bắc anh chưa từng trải qua, nhưng anh biết ' Mùa đông ở Tế Nam ' ."

Nhạc Bách Kiêu nghe vậy, hỏi "Cậu từng đi qua chỗ đó sao?"

Vương Mân không trả lời, chỉ nói "Đối với một kẻ quê quán ở Bắc Bình, giống tôi, mùa đông nếu không bị gió thổi, liền cảm thấy đó là kỳ tích; Mùa đông của Tế Nam không hề có gió thổi…"

Nhạc Bách Kiêu chợt giật mình phản ứng lại, ha ha cười hỏi "Đó không phải là Lão Xá tả sao?"[25]

Vương Mân "Ừ, văn học hồi sơ trung."

Tiếu Lang kêu lên kỳ quái "Anh còn nhớ rõ a? Em quên hết ráo."

Vương Mân lại tiếp tục đọc vài câu kia "Tuyệt vời nhất chính là những lúc trời đổ tuyết nhỏ. Nhìn đi, những rặng ải tùng trên núi càng trở nên xanh sẫm hơn bao giờ hết, trên đỉnh những ngọn cây rải rác từng đóa từng đóa hoa trắng ngần… Còn thủy ấy, chẳng những không kết thành băng, ngược lại sôi trào bốc lên những tầng nhiệt khí trên những mảnh lục bình, rêu xanh biêng biếc…"

Thanh âm của Vương Mân không hề có một chút du dương trầm bổng, ngược lại là một loại bình tĩnh không mang chút cảm tình nào, nhưng lại khiến người nghe vô cùng thoải mái.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cả người dựa vào Vương Mân, lắng nghe thanh âm mang theo loại từ tính đặc trưng của thiếu niên vọng lại từ lồng ngực, bởi vì khoảng cách rất gần, cho nên thanh âm truyền đến kèm theo chấn động nhè nhẹ, khiến Tiếu Lang cảm giác cả người đều có chút choáng váng…

"…Đó là mùa đông ở Tế Nam." Vương Mân đọc xong những lời này, đèn trong phòng ngủ cũng đồng thời vụt tắt.

Mọi người đều tự đắm chìm trong một loại cảm xúc lạ kỳ khác thường, có chút bội phục Vương Mân, lại có chút khát khao đối với tương lai của mình.

Nghiêm khắc mà nói, Tế Nam trên ý nghĩa cũng không tính là ở phương Bắc hoàn toàn, nhưng trong cảm nhận của đám học sinh năm nhất chưa từng bao giờ đi xa nhà mà nói, những tỉnh khác cũng chẳng khác gì với nước ngoài.

Mặc kệ là ở địa phương nào, chỉ cần không phải thuộc về C thị, liền trở thành lãnh địa thần bí đối với bọn họ.

Nơi đó mặt trăng hình tròn, nơi đó bầu trời là xanh biếc, nơi đó tràn ngập hi vọng cùng mộng tưởng, nơi đó cho phép những chú chim non như bọn họ cất cánh tung bay.

Thanh âm của Nhạc Bách Kiêu chậm rãi vang lên "Ai, khi nào thì mùa xuân mới đến nhỉ?"

Mọi người "…"

☆ ☆ ☆

Thứ bảy, Tiếu Lang trở về nhà, cùng người nhà chào hỏi một phen, bảo tuần sau hai cái cuối tuần đều phải dành cho việc ôn tập chuẩn bị thi cuối kỳ, có khả năng sẽ không trở lại.

https://thuviensach.vn

Đến tối lại chui vào phòng ngủ chung giường với Tiếu Mông, hai người đắp hai cái mền khác nhau. Tuy trong phòng mở điều hòa rất ấm, nhưng Tiếu Lang lại có chút tưởng niệm đến độ ấm cơ thể của Vương Mân.

Chủ nhật trở về trường học, Vương Mân cùng Tiếu Lang quyết định trước lúc kỳ thi bắt đầu ra tiệm Net chơi game một lần cuối cùng, cũng sẵn dịp thông báo đến mấy người bạn quen biết trong game, hai tuần sau phải ôn tập chuẩn bị thi, tạm thời sẽ không online.

Hai người đăng nhập vào thế giới Hiệp Minh. Chơi cũng gần nửa năm, Tiếu Lang cũng đã trở thành một cao thủ đứng hàng trung bình năng lực không kém, trang bị cũng hàng đầu. Mặc dù chỉ mới 78 cấp, nhưng cậu đã tu luyện tối đa hết các kỹ năng, chuẩn bị thăng lên Ngự dụng Thích Khách.

Mà acc Âu Dã Tử của Vương Mân — cũng đã 92 cấp, Thần Tượng tam cấp, cũng đã có chút danh tiếng trong server này. Mỗi tháng cậu đều thu được không ít đơn đặt hàng giúp làm thần khí. Cả server Hoa Bắc rất nhiều người biết, Tây Phong Phái xuất hiện một Thần Tượng, xác suất tạo thần khí ra cực phẩm lên đến 90%.

Mà, thân là một trong những rường cột của Tây Phong Phái, Âu Dã Tử cũng được tầng lớp "cao tầng" trong phái thưởng thức cùng chiếu cố, tuần trước Giang Phong Vũ Hỏa còn đặc biệt chuẩn bị thăng cậu lên làm đường chủ.

Hôm nay cả hai người vừa lên tiếng, cư nhiên đều nhận được "Môn phái điều chiến lệnh"!

Tiếu Lang "Này là gì vậy?"

Vương Mân cảm thấy có hứng thú, nói "Là sắp có môn phái đánh nhau rồi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cũng hưng phấn “Wao~ Đánh nhau sao? Rốt cuộc muốn đánh nhau rồi sao?”

Môn phái đại chiến thường xuyên diễn ra vào buổi tối, Tiếu Lang cùng Vương Mân vì thời gian nên chưa bao giờ gặp qua, bởi vậy lúc này cả hai người ai nấy đều có một chút kích động.

Tiếu Lang mở ra kênh tán gẫu môn phái, hiện tại đang khí thế ngất trời — Chưởng môn, Phó chưởng môn, các đại đường chủ, cao thủ vân vân… toàn bộ đều có mặt!

『 Môn Phái 』Đường chủ A : “Thêm một dược sư qua đây nữa! Mau mau tổ đội!”

『 Môn Phái 』Quần chúng B : “Có thiếu tank không? Kiếm sĩ 98!”

『 Môn Phái 』Quần chúng C : “Thánh Dược Sư tam cấp cầu tổ đội!”

…

Hú hú hú! Thời khắc để biểu diễn của kẻ nằm vùng tới rồi!!

Tiếu Lang cực kỳ kích động hô hào trên kênh môn phái “Thích Khách 78 cấp cầu tổ ~~” những lời này trong ba giây đồng hồ đã bị spam đẩy đi mất tiêu!

…

Tiếu Lang liều mạng sao chép dán lại gửi đi “78 cấp Thích Khách! Ai đánh nhau mang tui cái với!!”

Tiểu Long Nữ bị phớt lờ một cách hoa lệ~

Vì cái gì không ai mang tui đi quánh nhau a! Hic hic…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang buồn bực nhìn màn hình, trên khung loa hệ thống đang không ngừng đổi mới, biểu hiện các cao thủ giữa hai đại môn phái mắng chửi lẫn nhau….

『Loa』Tây Phong Phái người nào đó : “Đám lư già Bắc Vân Phái! Đao của lão tử ngứa ngáy đã lâu rồi! Mau chóng lại đây tìm chết!”

『Loa』Bắc Vân Phái người nào đó : “Đám chó điên Tây Phong Phái! Mẹ mày gọi mày về nhà đánh vaccine phòng chó dại kìa!”

『Loa』Tây Phong Phái người nào đó : “Đám con rùa vương bát không mang theo lá gan! Cút mẹ mày hết đi!”

『Loa』Bắc Vân Phái người nào đó : “Đồ thái giám bất nam bất nữ đám chúng mày, đi tắm rửa rồi ngủ sớm đi!”

…

Tiếu Lang nhìn xem người ta chửi, cười ha ha “Đám này có phải mắng chửi người chuyên nghiệp không vậy a!?”

Vương Mân nhìn thấy cũng cười theo “Chắc vậy đi, từng môn phái đều có vài tên chuyên môn đi khiêu khích kẻ khác như vậy mà.”

Đang nói, Tiếu Lang cùng Vương Mân đồng thời nhìn thấy một dòng tin tức thay đổi mới nhất trên loa–

『Loa』Quần chúng Tây Phong Phái • Phong Hỏa : “Dạ Hành Vân cái đồ con thỏ nhát gan chỉ dựa vào nam nhân bảo vệ! Mau chạy ra đây để gia gia thao chết ngươi!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Giây tiếp theo–

『 Loa 』 Chưởng Môn Bắc Vân Phái • Dạ Hành Vân : “Phong Hỏa, Hoa Sơn Lôi Trì Đài, một người đến, cho gia gia nhìn cái.”

Bị đệ nhất cao thủ đích thân điểm danh…囧!

Tiếu Lang có một loại dự cảm không may mắn lắm : anh hai của Vương Mân sẽ bị Dạ Hành Vân giáo huấn rất rất là thê thảm…!

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 005

[Kết cục của một cái vỏ chai nước khoáng]

Nước khoáng đóng chai tới tận bốn chữ, gõ tự rất phiền rất mệt, nên gọi tắt nó là nước khoáng đi ha~

Vậy đi, hôm nay chúng ta nói một chút về kiếp sống của một cái vỏ chai nước khoáng đi.

Làm một cái chai nước khoáng, hơn nữa còn là nước khoáng thuộc hàng hiệu cao cấp (Nông Phu Sơn Tuyền), nó thực kiêu ngạo!

Ngay từ ban đầu, nước khoáng quân không rõ ràng lắm tiền đồ về sau của mình sẽ thế nào, nó chỉ biết, nếu Vương Mân đã mua nó, như vậy Vương Mân chính là chủ nhân của nó.

Ngay khoảnh khắc Vương Mân dùng môi chạm vào nó, hấp thu nước từ trong thân thể của nó thì, tim của nó đập thật nhanh, hạnh phúc vạn phần, nó cảm thấy cuộc đời nó như vậy là viên mãn rồi~

Nhưng mà, nước khoáng rất rõ ràng thân phận của mình, nó nhiều nhất cũng chỉ là công cụ, một loại công cụ mang tính nhất thời, nhất là khi nó ở

https://thuviensach.vn

trong tay của một thiếu gia có tiền như chủ nhân của nó…

Cuối cùng, nước khoáng quân bị uống sạch nước, nó phi thường đau khổ, bởi vì chủ nhân sắp sửa vứt bỏ nó…

Nhưng là, Vương Mân lại giữ nó lại! Nước khoáng quân phi thường phi thường cảm động, chẳng lẽ chủ nhân muốn dùng ta một lần nữa sao?

Tối hôm đó, Vương Mân mở ra nắp vặn của nước khoáng, trên tay cầm bình thủy tổng công đại nhân, hướng về phía nó bước đến…

Nước khoáng hoảng sợ nhìn Vương Mân : chủ nhân! Chẳng lẽ ngài muốn rót nước sôi nóng hổi kia vào trong bụng của ta sao? A~ Đừng mà, cầu ngài!! Ta sẽ bị bỏng chết mất!! Ta sẽ bị biến hình mất!! Dung lượng của ta sẽ bị thu nhỏ lại a! Đừng mà a!! Cầu ngài…!

Vương Mân không hề nhìn nước khoáng hai mắt ướt đẫm, lệ nóng doanh tròng cầu xin khai ân, dứt khoát dùng nước sôi đang nóng chậm rãi rót vào.

Nước khoáng nhỏ bé yếu ớt cực kỳ đáng thương, nó gào thét trong yên lặng, bắt đầu biến hình, trừ bỏ miệng chai vẫn còn giống như lúc ban đầu, phần còn lại toàn bộ bị rút nhỏ đi.

Vương Mân lại lột sạch quần áo của nó, cầm lấy nắp chai vặn lại, sau đó dùng khăn mặt lau khô nước bị tràn ra bên ngoài vỏ chai.

Nước co người lại, run rẩy…

Chủ nhân của nó hiện tại không có khả năng chạm vào nó, bởi vì nó rất nóng.

Vương Mân tìn trong tủ quần áo, lôi ra một cái áo lót mỏng sợi cotton, cẩn thận bao bọc nước khoáng lại.

https://thuviensach.vn

Nước khoáng vừa sợ hãi, lại vừa cảm động, sợ hãi bởi vì Vương Mân tra tấn nó, cảm động chính là bên ngoài thân thể được bao bọc bởi một tầng sợi vải rất rất là mềm mại, rất rất là thoải mái… Nó nằm bên trong "quần áo" mới, yên lặng lưu lại một giọt nước mắt.

Vương Mân quấn áo lót rồi thắt một cái nút, nướckhoáng bị sít sao bao lại bên trong. Nó cảm thấy được rất nóng rất nóng, độ ấm ở trong bụng hoàn toàn không thể tản ra được, nó sắp bỏng chết rồi…

Vương Mân ôm nó, nhưng nó hiện tại không nhìn thấy cái gì cả… Tiếp đó, nó cảm giác mình bị bỏ vào một nơi tối tăm hơn, nhưng lại mềm mại hơn, sau đó, có hai cái gì đó lành lạnh, một trái một phải cách một lớp quần áo chậm rãi sờ sờ nọ.

Nước khoáng cảm động đến muốn khóc, liều mạng đi dụi người lên hai thứ lành lạnh gì đó : a~~~ thật thoải mái~~~ mau giúp ta hạ nhiệt độ đi~~~

Sau đó, độ ấm của nước khoáng dần dần thấp đi, cuối cùng trở lại nhiệt độ bình thường.

Chỉ là, dáng người của nó sẽ không bao giờ khôi phục lại như cũ được nữa…

Buổi tối, Vương Mân lại tháo ra lớp quần áo bên ngoài nước khoáng, nước khoáng hoảng sợ nhìn chủ nhân của mfinh : nó lại bị sử dụng nữa sao??

Vương Mân hất đỏ đi nước lạnh trong bụng của nó, sau đó vẻ mặt không chút thay đổi một lần nữa rót nước sôi nóng hổi vào, lại một lần nữa bọc nó lại. Nước khoáng bị nóng đến mức lăn lộn khắp nơi trong lớp quần áo của nó… nó thực thương tâm, bởi vì sau này nó không cách nào tồn tại dưới tư cách một chai nước khoáng nữa… Bởi vì, bây giờ nó đã lưu lạc trở thành một cái chai ấm chân…

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này đây, nó bắt đầu không tự chủ được mà chờ mong hai cái chân lạnh lẽo kia đến vuốt ve nó… giúp nó hạ nhiệt độ…

~ END

_____

https://thuviensach.vn

Chương 36

Mau qua đây giết em

☆ ☆ ☆

Lúc này, trên màn hình vi tính, hệ thống lại từng đợt từng đợt phát ra tin tức về trận chiến giữa hai đại môn phái——

x giờ x phút ngày x tháng x , 『 Bắc Vân Phái 』 hướng về phía 『 Tây Phong Phái 』 khiêu chiến, 『 Tây Phong Phái 』 ứng chiến. Môn phái đại chiến thành công kích hoạt. Địa điểm : Hoa Sơn Lôi Trì Đài.

Tiếu Lang vẫn còn kiên trì không tha liên tục phát tin trong kênh môn phái : “78 cấp Thích Khách cầu tổ đánh nhau! 78 cấp Thích Khách cầu tổ đánh nhau!”

Có người nhìn thấy tội nghiệp, nói “Tiểu Long Nữ, đừng xía vào giúp vui nữa, không thấy đánh nhau đều là cao thủ trên 90 cấp sao! 78 cấp đi là chịu chết thôi!”

Tiểu Long Nữ : “ gạt tui a! Hic…”

Mọi người : “…”

Tiếp theo đó, Tiếu Lang liền nhận được tán gẫu riêng của Mộ Dung Vô Địch gửi đến : “Tiểu Long Nữ, không phải không mang theo em đi đánh nhau, là cấp bậc của em quá thấp, bây giờ nếu em qua đó, chưa ra chiêu nào sẽ lập tức bị giết ngay.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hết sức căm tức nói “Tui thu được Môn phái điều lệnh chiến nè!”

Mộ Dung Vô Địch : “ cái đó… chắc là do phát sai người a..”

Tiếu Lang “…”

Mộ Dung Vô Địch : “Em đang nhìn kênh môn phái đúng không? Đang xem kênh lẻ bang chiến hả?”

Tiểu Long Nữ : “Phải a, náo nhiệt muốn chết, ai cũng cầu tổ đội… Không ai chịu tổ tui hết! “

Mộ Dung Vô Địch : “ ngoan nha ~~ không khóc ~~ chờ em lên 90 cấp rồi anh mang em đi có được không? Hiện tại em mở ra kênh lẻ [Bang Chiến] đi, bên cạnh có cái [Quan Chiến] đó, mở ra xem đi…”

Tiếu Lang dựa theo lời Mộ Dung Vô Địch nói, nội dung đối thoại lập tức liền biến đổi——

Môn phái quần chúng A : “Wao~~~ Đội ngũ của Phó chưởng môn toàn bộ đều trên 95 cấp nha!”

Môn phái quần chúng B : “Thiệt là hâm mộ quá đi~ Khi nào thì mới tới phiên tụi mình ra ứng chiến ha ~~ mọi người ai cũng thiệt là ngầu quá chừng!”

Môn phái quần chúng C : “Chưởng môn cũng bắt đầu tổ đội rồi! Chưởng môn muốn đi giết tên hỗn đản Phong Hỏa kia sao? Chưởng môn cố lên, ngược hắn cho tới chết luôn na~~”

…

Tiếu Lang : đây là quân dự bị trong truyền thuyết đó sao?

https://thuviensach.vn

Nếu như đang trong trạng thái ở khán đài quan sát cuộc chiến thì người xem có thể xem xét hết thảy tin tức thành viên đội ngũ của những người tham chiến trong môn phái, bao gồm số lần tử vong của mỗi đội viên, bị người nào của phái đối địch giết chết, thậm chí còn có danh sách xếp hạng, sắp xếp dựa theo số lần tử vong trong lúc trận chiến diễn ra, càng chết ít lần vị trí sẽ càng cao.

Một vài bang chúng cấp bậc không đủ tham gia đánh nhau ngồi bên ngoài, tựa như đang coi chương trình trực tiếp trên tivi vậy, ở kênh môn phái hô hào mọi người cố lên, thay mọi người nổi giận. Bởi vì đại đa số bang chúng ngồi ngoài xem náo nhiệt là nữ tính, cho nên những nam tính tham dự chiến tranh đa phần đều đánh rất là đầu nhập, tránh vì tử vong quá nhiều mà bị xếp chót, do đó mà đánh mất mặt mũi…

Tiếu Lang dưới trạng thái quan sát xem cuộc chiến trong chốc lát, phát hiện những tin tức mình thấy được đối với mình thân là gián điệp được Tây Phong Phái cử sang vô cùng hữu dụng! Cậu kích động kêu Vương Mân "Anh! Bên em có thể nhìn đến sở hữu đội ngũ tham chiến bên Bắc Vân Phái nè!"

Vương Mân cũng kề sát lại nhìn, cười nói "Ồ?… A, cái này không tệ ha, rất tốt, để anh gửi cho mấy người trong phái xem."

Tiếu Lang báo cho Vương Mân số lượng đội ngũ, những người dẫn đầu của mỗi đội, cấp bậc trang bị đại khái vân vân… Vương Mân hỏi "Biết luôn địa điểm sao?"

Tiếu Lang "Này không rõ cho lắm."

Vương Mân "Chưởng môn nói nếu như em có thể nói ra được địa điểm càng tốt hơn."

Tiếu Lang nghĩ : cho dù không có tổ đội, cậu cũng có thể một mình lén chạy tới chỗ đánh nhau a! Đâu có ai quy định không có tổ đội không được

https://thuviensach.vn

phép vào đó đâu đúng không!? Ho ho ho!

☆ ☆ ☆

Trong thế giới Hiệp Minh, các địa điểm lớn thông thường phân ra là nơi an toàn cùng nơi không an toàn. Nơi an toàn chính là những những đô thành lớn giống Trường An Thành, Lạc Dương Thành… vân vân, người chơi ở đó sẽ được hệ thống bảo hộ, không thể công kích lẫn nhau. Còn ở những nơi dã ngoại, như Tiên Trúc Đảo, Hoa Sơn… chính là nơi không an toàn. Bình thường môn phái đánh nhau hoặc giữa những người chơi dã chiến với nhau giải quyết ân oán, có thể xin phép tiến hành ở những địa điểm không an toàn như vậy.

Lôi Trì Đài của Hoa Sơn là có hạn chế cấp bậc, chỉ có những người chơi trên 75 cấp mới có thể tiến vào. Nơi đó ngoại trừ có thể đi dạo ngắm cảnh thì không có gì khác có thể làm nữa, ngay cả quái cũng rất ít. Từ lúc Tiếu Lang lên 75 cấp rồi, chỉ cùng vào cao thủ trong môn phái đi một ít phó bản mức độ bình thường để luyện tập thao tác, sẵn tiện thăng cấp, cho nên Lôi Trì Đài này cậu chưa tới lần nào cả.

Tiếu Lang mở bản đồ ra, tìm được Đế Vương Lĩnh thông đến Lôi Trì Đài, sau đó liền kích động từ Lạc Dương chạy qua.

Tới Đế Vương Lĩnh, Tiếu Lang bị chấn kinh một phen—— điểm truyền tống bị một đống người vây quanh! Mỗi người đều trước hết thêm cho mình một đống buff, từng trận từng trận xanh đỏ tím vàng nhoáng lên cùng với âm hiệu hệ thống, xa xa nhìn lại thực khiến người ta rung động!

Tại sao nhiều người quá vậy? Không phải là đánh một đối một với nhau sao? Phong Hỏa đâu? …Phong Hỏa đi đâu rồi?

Tiếu Lang hỏi Vương Mân “Anh, học trưởng không có một mình đi ứng chiến sao?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Thực lực ổng với Dạ Hành Vân kém xa như vậy, ổng cũng đâu có ngu, mắc gì phải đi đâm đầu chịu chết oan uổng vậy?”

Tiếu Lang “A? Nếu ổng không đi ứng chiến, vậy chẳng khác gì để người khác chê cười mình hèn nhát…”

Vương Mân cười nói “Cái đó có sao đâu, game thôi mà, ổng khiêu khích Bắc Vân Phái, lại thành công chọc giận Dạ Hành Vân, coi như nhiệm vụ đã thành công rồi, nếu một mình một ngựa chạy qua đi chịu chết, cái đó mới gọi là óc bị nước vào ý.”

Tiếu Lang “…” Rồi rồi, quả nhiên ý tưởng của mỗi người đều không giống nhau, nếu như mình là Phong Hỏa thì… bị Dạ Hành Vân điểm danh một phát như vậy… chắc là ngoan ngoãn đi “chịu chết” không chừng, 囧!

Nói tóm lại, cảnh tượng trước mắt lúc này… chính là môn phái đại chiến trong truyền thuyết? Ha ha ha! A, hình như lúc nãy nhìn thấy Vọng Tình = 口 =! Ở đây toàn bộ là người của Tây Phong Phái sao?

Tiếu Lang lựa chọn kỹ năng ẩn nấp. Kỹ năng ẩn nấp là kỹ năng độc nhất vô nhị của chức nghiệp Thích Khách, sau khi kích hoạt kỹ năng thì, ngoại trừ người cùng đội, những người chơi khác đều không nhìn thấy cậu…

Mà hiện tại Tiếu Lang không có tổ đội với bất cứ ai, cho nên bất luận người nào cũng đều không nhìn thấy cậu, cho nên cũng không công kích cậu được.

Chẳng qua kỹ năng này chỉ có hiệu lực trong thời gian khoảng tám phút, thời gian làm lạnh lại cần đến mười phút. Nói cách khác, ở giữa sẽ có hai phút thời gian cậu bị bại lộ dưới mắt mọi người…

Tiếu Lang thật cẩn thận len lén đi qua, xuyên qua giữa đám người Tây Phong Phái.

https://thuviensach.vn

Khốc Lạc Lạc cũng ở… Vậy tức là ở đây đều là người của Tây Phong Phái rồi! Vậy người Bắc Vân Phái rốt cuộc ở đâu a?

Kênh môn phái của Tây Phong Phái ——

Môn phái cao thủ A : "Có một tên tiểu thích khách của Bắc Vân Phái…"

Môn phái cao thủ B : "Mới vừa nghênh ngang đi qua trước mặt chúng ta…"

Môn phái cao thủ C : "Là lén lút mới đúng, còn dòm trước ngó sau nữa…"

Môn phái cao thủ B : "Nhỏ này tưởng chúng ta không thấy sao?"

Môn phái cao thủ C : "Tại sao có mỗi mình nhỏ thôi vậy? Người của Bắc Vân Phái không phải đều vào hết rồi sao?"

Môn phái cao thủ A : "Con dê nhỏ bị lạc đường sao? Hay là chú cừu nhỏ một mình chạy đi chơi?"

Mọi người trong môn phái : "…"

Trong đầu đám người Vọng Tình, Mạt Danh đồng thời vọt ra một cái ý niệm "Nhỏ ngốc…"

Giang Phong vũ Hỏa hỏi : "Thích khách kia nọ "tiểu" lắm sao? Mấy cấp rồi?"

Môn phái cao thủ A : "78 cấp, đang xem xét trang bị của tui…."

Môn phái cao thủ C : "Thực muốn giết chết luôn cho rồi!"

Môn phái cao thủ A : "Một con tiểu thiệt tiểu nha, hơn nữa cũng chỉ có một mình nhỏ, nếu giết chết luôn thì…"

https://thuviensach.vn

Môn phái cao thủ B : “Có phải cảm thấy không nỡ không?”

Môn phái cao thủ A : “…”

Môn phái cao thủ C : “Giết! Bắc Vân Phái không đứa nào tốt hết!”

Cả ba người Mạt Danh, Vọng Tình, Giang Phong Vũ Hỏa đồng thời phát một câu ——”Đợi đã!”

“…”

Vương Mân xoay sang bên cạnh hỏi “Tiểu Tiểu, em đang ở Đế Vương Lĩnh phải không?”

Tiếu Lang cả kinh nói “Làm sao anh biết?”

Vương Mân “Người của môn phái bên anh nhìn thấy em, bọn họ đang thảo luận có nên giết em hay không.”

Tiếu Lang quẫn bách nói “…Các người làm sao có thể nhìn đến em ché! Em ẩn nấp rồi!”

Vương Mân “Anh nhìn không thấy em, bất quá nếu có người cao hơn em 20 cấp trở lên liền có thể nhìn thấy, em không biết chuyện đó sao?”

Tiếu Lang quả thực không biết! Cậu thử tính toán, bản thân hiện tại 78 cấp, nếu là trên 20 cấp thì… tức là những người 99 100 cấp trở lên đều có thể nhìn thấy mình!

Thực đáng sợ, sau lần đánh nhau này trở về phải mau chóng thăng lên 80 cấp mới được!…

Vương Mân ở kênh môn phái phát một câu : “Đừng giết, nhỏ đó là nằm vùng chúng ta phái đi Bắc Vân Phái!”

https://thuviensach.vn

Đám cao thủ trong môn phái cười hỏi : “Chúng ta có cả nằm vùng sao?”

“Nhỏ mới mấy cấp a? Cấp vậy mà đi nằm vùng?”

“Loại sinh vật đi nằm vùng này cần nhất là cấp bậc thấp đó, càng yếu mới càng dễ trà trộn a!”

Mọi người : “Bla bla bla…”

Vương Mân lại xoay sang nói với Tiếu Lang “Bọn họ bảo em trực tiếp từ Đế Vương Lĩnh tiến vào Hoa Sơn đi, người của Bắc Vân Phái đều ở đó hết.”

Tiếu Lang “Ồ” một tiếng, dáo dác lén chạy tới chỗ truyền tống.

Mấy vị cao thủ Tây Phong Phái nhìn thân ảnh của Tiểu Long Nữ, mỗi người một tâm tư : hắc, cô nàng nằm vùng…

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang vào Hoa Sơn, quả nhiên bắt gặp được vài người quen trong Bắc Vân Phái. Trong số các cao thủ cũng có một vị là nữ tính, có thể kể đến như Băng Lăng…

Người của Bắc Vân Phái tương đối là nhiều. Hai môn phái đánh nhau, phái của mình thì quanh người đều lấp lánh một tầng ánh sáng xanh lá nhạt, còn bên quân địch thì ánh sáng màu hồng. Thế nên trong lúc nhất thời, không ai phát hiện có một tiểu thích khách Tiểu Long Nữ rón rén đi vào.

Tiếu Lang ngồi xổm sau lưng một cái sườn núi nhỏ, quan sát “nội” tình, có vài đội ngũ chiếm cứ con đường tiến lên núi.

Chưởng môn Dạ Hành Vân thân là thủ lĩnh xông lên trước chắn tại giữa lộ, giống như mấy tên cường đạo ác bá thường thấy trong phim truyền hình

https://thuviensach.vn

xông lên hô “Thụ này do ta trồng, đường này do ta mở!”… chẳng qua ác bá này, bề ngoài có phần văn nhã hơn một chút——

Một thân bạch y một thanh bảo kiếm, bó phát trên đầu cũng bạch sắc, đong đưa theo sợi tóc tung bay, ngay cả hình tượng gương mặt cũng là một bộ văn nhược thư sinh…

Tiếu Lang cảm thấy, nếu bản chất của Dạ Hành Vân không phải quá mức khó ưa thì, người này quả thực có thể coi như một người vừa đẹp trai, cá tính lại quyết đoán dứt khoát…

Chẳng qua, một đống Thích khách, Dược sư, Kiếm khách đều đứng nấp ở sau sườn núi thế này là làm sao vậy? Chờ người của Tây Phong Phái tiến vào liền xung phong đánh lén sao?

Tiếu Lang tức giận : hóa ra từ đầu đến cuối chỉ có một mình mình cho rằng, Dạ Hành Vân sẽ một mình đấu với Phong Hỏa sao?

Dạ Hành Vân đê tiện! May mắn Tây Phong Phái xuyên thấu được quỷ kế của hắn, nếu không một mình Phong Hỏa đơn độc xông vào, không phải bị một mình Dạ Hành Vân giết chết, mà là bị chúng nhân cao thủ Bắc Vân Phái lăng nhục đến chết… Như vậy thực là quá đáng thương a!

Tiếu Lang xác định đại khái vị trí cứ điểm của bọn họ rồi báo lại cho Vương Mân, Vương Mân chuyển đạt đến Tây Phong Phái rồi thì, không tới nửa phút, cả đám liền hùng hùng hổ hổ mà xông lên.

Không hề giống với trong phim truyền hình hay chiếu mấy cái kiểu mở màn hai bên đầu lĩnh dông dài lôi thôi với nhau, người hai bên vừa gặp mặt liền trực tiếp công kích, một trận âm thanh hiệu ứng chiêu thức đánh nhau thay phiên vang lên, cực kỳ đồ sộ!

Rất nhiều người chết, lại có rất nhiều người lao lên lấp chỗ, người trước ngã xuống rồi, người sau tiếp tục tiến lên… chết! Tiếu Lang nhìn mà kích

https://thuviensach.vn

động vạn phần “Hỗn chiến a! Là hỗn chiến a! Thiệt là kích thích!”

Chiến đấu tiếp tục diễn ra, kênh quan chiến liên tục biểu hiện ai vừa chết, ai lại chết… Những người đứng đầu bảng xếp hạng bắt đầu phân hóa biến đổi đến khó tin, những kẻ bất tử đánh kiểu gì cũng không chết, những người dễ chết… thực sự là chết đi sống lại, sống lại rồi chết đi, cứ như ăn cơm bữa… Thê thảm, chỉ có thể nói là quá thê thảm!

Tiếu Lang nhìn lên danh sách, phát hiện vị đường chủ Băng Lăng kia cư nhiên một lần cũng chưa từng chết!

Trong ấn tượng của cậu, Băng Lăng thực lực cũng không phải mạnh a, tuy là cấp bậc cao, nhưng thao tác rất là gà mờ, chưa chắc tốt bằng cậu nữa là… Vậy tại sao một lần cũng không bị chết nhỉ.

Tiếu Lang nghĩ vậy, lại đảo mắt nhìn chung quanh, chợt thấy cách đó không xa, bên cạnh sườn núi có một vị nữ thích khách đang ngồi chồm hổm… đích thị là Băng Lăng!

Thân ảnh của cô nàng chỉ hiện ra ước chừng mười giây, sau đó lập tức biến mất… Tiếu Lang trong đầu linh quang chợt lóe : trong quá trình đánh nhau, thích khách hầu hết đều sẽ ẩn nấp, nhất là thích khách 90 cấp như Băng Lăng vậy, sau khi ẩn nấp ngoại trừ người cùng đội, sẽ không ai nhìn thấy được cô nàng.

Cậu lại xem xét đội ngũ của băng Lăng, năm người còn lại đều đi uống trà Mạnh Bà, chỉ có mỗi cô nàng này là may mắn còn sống…

Hay là bà chị này… cũng trốn tránh giống như mình?

Tại sao có thể làm như vậy chứ? Rõ ràng là hai bang phái đang đánh nhau, cư nhiên lại đi trốn! Rất ti tiện a!

…

https://thuviensach.vn

Tiêu Băng tỷ tỷ, xin lỗi nha! Em là nằm vùng, làm một tên nằm vùng, phải có được năng lực cùng tố chất cơ bản của kẻ nằm vùng! Phải làm những việc nằm vùng nên làm… Cho nên…

“Anh ~ hướng đông Lôi Trì Đình, phía sau phiến đá thứ ba từ trái sang, có một nữ thích khách đang ẩn nấp ở đó…”

Mười giây sau đó, trên bảng quan chiến xếp hạng vị trí của Bắc Vân Phái——

『 Băng Lăng 』

Số lần tử vong : 1 lần

Tổ đội : đã chết.

“…”

Tuy rằng làm như vậy đối với người ta thực sự rất không có đạo đức, nhưng là… bản thân là một thích khách, Tiếu Lang cảm thấy được thực kiêu ngạo!… Không cần áy náy a không cần phải áy náy!

Tự an ủi bản thân một giây, Tiếu Lang lại tiếp tục hưng trí bừng bừng quan sát cuộc chiến. Xem trong chốc lát, cậu chợt kinh ngạc phát hiện, tên của mình cũng chạy vào bảng xếp hạng rồi kìa!? Chẳng lẽ bất luận là ai, chỉ cần tiến vào Hoa Sơn Lôi Trì Đài đều sẽ bị ghi tên lên bảng xếp hạng tử vong này sao?

Vừa rồi, bởi vì nhiều người hỗn tạp cho nên không nhìn thấy được, hiện tại số người tử vong cũng diệt đội càng lúc càng nhiều, cho nên ngược lại những kẻ chưa từng chết lần nào liền lục tục được đẩy lên phía trước ——

Bắc Vân Phái :

『 Tiểu Long Nữ 』

https://thuviensach.vn

Số lần tử vong : 0

Tổ đội : không

…

A a a! Không xong rồi! Nếu như vậy tiếp tục, đến cuối cùng còn sót lại thể nào cũng là mấy tên biến thái cao thủ kia cùng với mình không bị chết lần nào! Sau đó kiểu gì thân phận nằm vùng của mình cũng sẽ bị phát hiện ra sơ hở cho mà coi!

Làm một kẻ nằm vùng do Tây Phong Phái phái đến, đến thời điểm cần thiết, sẽ phải hi sinh chính mình để lừa gạt quân địch!

Sau khi ý thức được điểm này, Tiếu Lang liền dũng cảm từ phía sau sườn núi vọt ra ngoài, xem bên nào đang đánh nhau kịch liệt nhất, liền hướng về phía đó nhào tới…

Kết quả… bởi vì người của Tây Phong Phái ai ai cũng biết tiểu thích khách 78 cấp này là nằm vùng phe mình, mà người của Bắc Vân Phái nhìn thấy trên người Tiểu Long Nữ có dấu hiệu ánh sáng màu xanh nhạt nên cũng không phát động công kích, khiến Tiếu Lang đứng ở trung tâm vùng hỗn chiến hơn nửa phút… lại không rụng đến một giọt máu…

Tiếu Lang gấp đến độ hô to “Anh~! Anh~! Đang ở đâu vậy? Mau qua giết em đi!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Mau qua! Em ở khu hỗn chiến ở hướng phía tây Lôi Trì Đình nè!”

Vương Mân còn chưa kịp tổ chức ngôn ngữ đáp lại lời cậu, bên phía Tiếu Lang liền nhận được một cái lời mời tổ đội. Tiểu Lang mở ra nhìn, liền

https://thuviensach.vn

thấy người mời mình, đích thị là Dạ Hành Vân! 囧!

Làm sao bây giờ? Bị phát hiện ra thân phận, chắc chắn sẽ bị đám người Dạ Hành Vân tiến hành ngược đãi một trăm lần! Sau đó đá ra khỏi Bắc Vân Phải! Đáng sợ quá đi…

Tiểu Lang run run nhấp vào nhận lời mời.

Dạ Hành Vân : “Con nhóc này, ở đây làm cái gì!”

Tiểu Long Nữ : “Xem… náo… nhiệt…”

Tiểu Lang thử nhìn đội ngũ, ngoại trừ mình ra thì ai ai cũng đều là cao thủ hàng đầu, trong đó có một người là A Phi…

A Phi : “Tiểu Long Nữ, em vậy mà lại không chết lần nào ha.”

Tiểu Long Nữ : “Ha ha …”

A Phi : “Quả nhiên là do cảm giác tồn tại quá yếu ớt ha?”

Tiểu Long Nữ : “…”

A Phi : “Nhiều người đang đánh nhau vậy, em có thấy sợ không?”

Tiểu Long Nữ : “Bình thường.”

A Phi : “Cho dù em có thấy sợ hãi cũng không sao hết, không cần phải cậy mạnh, theo sau anh, anh bảo vệ em.” Dứt lời, A Phi liền bước lên chắn trước mặt Tiểu Long Nữ.

Làm một kẻ nằm vùng do Tây Phong Phái phái đến, Tiểu Lang cảm thấy, còn phải đồng thời ứng phó kẻ địch cùng tính với mình theo đuổi, thực sự áp lực lớn vô cùng!

https://thuviensach.vn

Lúc này, Vương Mân cũng đã mò mẫm đến nơi theo như lời Tiếu Lang nói, hỏi “Em ở đâu vậy?”

Tiếu Lang đột nhiên cảm giác, sự tình hình như đang hướng về phía mình không thể khống chế phát triển…

https://thuviensach.vn

Chương 37

Em cũng mắc cỡ sao

☆ ☆ ☆

Nếu như Tiểu Lang bảo Vương Mân chạy qua giết người khác, phỏng chừng Vương Mân cũng không giúp gì được, bởi vì cậu chơi chức nghiệp là chú tạo sư, chứ không phải kiếm khách.

Vương Mân rất rõ ràng, Tiểu Tiểu bây giờ là nằm vùng, mà bình thường thì nằm vùng hiếm khi sống sót đến lúc cuối lắm… Cho nên, cậu thật cao hứng vì Tiểu Tiểu gọi chính mình đi giết cậu ấy, chứ không phải là ai khác.

Vì thế, Vương Mân một mình một ngựa đại nghĩa diệt thân đi qua, nhưng vừa đến nơi, cậu lập tức phát hiện có chút không đúng, bởi vì mấy tên cao thủ lợi hại nhất Bắc Vân Phái, hiện tại đều tập trung ở chỗ mà Tiểu Tiểu nói kia…

Cả đám vây thành một vòng tròn, chặt chẽ bảo hộ Tiểu Tiểu ở sau lưng…

Tiểu Lang vội la lên “Anh~! Bây giờ đừng qua đây, có một cao thủ…” đang bảo vệ em.

“Ừ, anh thấy rồi.” Vương Mân lập tức quay trở lại chỗ việ binh, nhưng ngay khoảnh khắc Âu Dã Tử vừa mới xoay người, cảnh tượng màn hình lại giật lên một cái, một hàng chữ màu đỏ hiện ra giữa màn hình : Chú ý, ngài đã bị người chơi 『A Phi』 thuộcc Bắc Vân Phái công kích.

“…” A Phi? Là cái tên lần trước tính đào góc tường nhà mình?

https://thuviensach.vn

Vương Mân không thèm nghĩ ngợi, lập tức ngay mặt đánh trả!

Chức nghiệp thích khách có một đặc điểm, lực công kích ở sau lưng cao hơn so với trước mặt gấp đôi, nói cách khách, thích khách chỉ có đánh lén ở sau lưng người khác, mới có thể bộc lộ hết thực lực của mình.

Hiện tại Vương Mân lại xoay người chính diện phản công, vũ khí mà Vương Mân tạo cho mình là song kiếm, hai thanh kiếm này cũng chính là thần khí dưới 95 cấp mạnh nhất toàn server này! Cũng nhờ sự trợ giúp của hai thanh vũ khí cực phẩm trên tay, Vương Mân mới có thể đánh ngang tay với A Phi, đủ để chứng minh, thực lực của A Phi mạnh đến cỡ nào!

Thao tác của Vương Mân cũng không lợi hại cho lắm, A Phi tấn công từng bước áp sát gần, khiến cậu không còn cách nào khác phải liên tục lùi về sau, trong quá trình pk với thích khách có thể nói là nguy hiểm vô cùng, chỉ cần để thích khách áp sát lại gần mình công kích, như vậy chết là chuyện mười mươi!

Vương Mân mở hành trang ra, liên tiếp nhấp vào thuốc thêm máu bơm liên tục, nhưng mặc dù vậy, máu của Âu Dã Tử tuột càng ngày càng nhanh, hiện tại thanh máu biểu hiện còn không đến ba mươi phần trăm!

Tiếu Lang phát hiện A Phi chạy ra xa, lại đang tiến hành công kích Âu Dã Tử thì, lập tức đỏ cả mắt!

Dám giết anh ta! AAAAAAA~~ Ta đâm chết ngươi!!!

Để ý thấy Tiểu Long Nữ đang chạy tới, Vương Mân liền dặn dò “Tiểu Tiểu, tránh ra xa một chút, bây giờ em chưa giúp được anh đâu!”

Cũng đúng, trong trận chiến giữa hai môn phái, người chơi không thể nào công kích đồng đội cùng môn phái của mình được.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lúc này tiến cũng không được mà lùi cũng không xong, trơ mắt đứng nhìn Vương Mân bị A Phi đánh đánh giết giết liên tục lùi về sau, tức giận đến thầm nghĩ dùng ánh mắt lăng trì A Phi thiên đao vạn quả!

"Đừng nhìn, xoay mặt đi chỗ khác đi…" Vương Mân nói "Lát nữa anh chết, anh sợ em nhìn thấy sẽ khó chịu."

Tiếu Lang "…" Hic~~ anh~~~

Tiếu Lang lại nhìn danh hiệu trên đầu nhân vật của mình 『Bắc Vân Phái』 Tiểu Long Nữ…

…Lần đầu tiên cảm thấy chán ghét thân phận của mình, cái gì mà làm gián điệp a, thực sự là ngu ngốc muốn chết đi! Cậu thực sự chỉ muốn nhắm thẳng vào mặt A Phi hét lên không được giết! Không được giết! Ai cần ngươi bảo hộ chứ!

Nhưng là… Tiếu Lang lại không có cách nào làm được như vậy, nếu muốn tiếp tục bảo trì thân phận nằm vùng này thì… hiện tại cậu không được phép làm như vậy…

Mắt thấy Âu Dã Tử sắp sửa gục ngã, Tiếu Lang vội la lên "Anh, mặc kệ tên đó đi, giết em trước đã!"

Vương Mân "?"

Tiếu Lang xúc động phẫn hận nói "Anh giết em trước đi, rồi chúng ta cùng đi uống trà Mạnh Bà!"

Vương Mân im lặng, trong nháy mắt tâm hồn như có thứ gì đó ấm áp dần dần lan tràn lấp đầy mỗi ngóc ngách, đang định mở miệng nói gì đó, màn hình chợt đen…

『Hệ Thống』: Ngài đã bị người chơi A Phi giết chết!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang tận mắt nhìn Âu Dã Tử ngã xuống, nhưng một giây tiếp theo đó, màn hình của cậu cũng chợt đen——

Học trưởng? Một phát là giết mình chết luôn!?

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang xoay người qua nhìn Vương Mân, Vương Mân cũng nhìn cậu, còn mỉm cười.

Tiếu Lang lại xoay mặt trở về, trên màn hình lúc này là cảnh tượng âm u nơi Minh Giới, cậu hỏi "Anh, anh đang ở địa phủ sao?" Vừa mới hỏi xong, Tiếu Lang liền thấy Âu Dã Tử xuất hiện bên cạnh Tiểu Long Nữ…

Tiểu Long Nữ "…"

Vương Mân hỏi "Tại sao em cũng chết luôn vậy?"

Tiếu Lang nói "Là học trưởng giết em a, hắc hắc~"

Vương Mân bó tay, nói "Chết rồi mà còn vui vẻ tới vậy?"

Tiếu Lang không trả lời, ngược lại nói "Anh chưa từng đến chỗ này phải không?"

Vương Mân "Phải a, lần đầu tiên bị giết"—— lại còn là chết trong tay "tình địch"…"

Bất quá có Tiểu Tiểu cùng mình, tâm tình cũng không phải tệ lắm…

Một kẻ thuộc Bắc Vân Phái, một kẻ thuộc Tây Phong Phái, vốn dĩ cả hai là "kẻ địch" của nhau, nhưng chết rồi liền chẳng khác gì nhau, trên đầu không có danh hiệu, không có nơi thuộc về… Cả hai một trước một sau chậm rãi bước qua Nại Hà Kiều, mang theo sắc mặt đầy khí tử vong đến trước mặt Mạnh Bà…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đang định nhận trà Mạnh Bà uống thì, chợt nghe Vương Mân hô "Tiểu Tiểu, từ từ khoan uống."

Tiếu Lang "?"

Vương Mân nói "Chúng ta ngao du chỗ này một lát đi." Uống xong trà Mạnh Bà rồi quá 60 giây sau có thể trở về thành, nếu không uống, sẽ vẫn ở tại địa phủ.

Tiếu Lang "Ồ."

☆ ☆ ☆

Cảnh tượng ở Minh Giới có phần hơi nhỏ hẹp, ngoại trừ 1 NPC là Mạnh Bà ra, khắp nơi xung quanh đều là thây khô dày đặc mỗi bước đi, còn có một thủy đàm bẩn hề hề phát ra ánh sáng xanh lục, thứ duy nhất đáng ngắm, có lẽ là Nại Hà Kiều bên kia.

Vương Mân không mở miệng nói chuyện, mà chọn hình thức tán gẫu người xa lạ trong game gửi sang cho Tiểu Long Nữ.

Âu Dã Tử : "Nơi này quả thực là nơi rất tốt."

Tiếu Lang buồn bực, tại sao không nói miệng cho rồi, lại đi đánh chữ chi cho mệt. Bất quá nghĩ vậy, nhưng cậu vẫn rất phối hợp với Vương Mân, cũng đánh chữ trả lời trong game.

Tiểu Long Nữ : "Đen thui ha, có gì mà tốt chứ?"

Âu Dã Tử : "Đây là nơi duy nhất chúng ta có thể quang minh chính đại gặp gỡ nhau."

Tiếu Lang "…" Này tính cái gì nha? Cùng phu quân tương lai tại địa phủ bí mật hẹn hò với nhau sao? 囧!

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : “Tiểu Tiểu, theo anh.”

Tiểu Long Nữ : “Ùa.”

Hai người đi đến trước một cái hang động khá lớn, Âu Dã Tử dẫn đầu bước vào, Tiểu Long Nữ cũng nhắm mắt bám sát theo sau.

Đi đến cuối động, chẳng nhìn thấy gì cả, chỉ có vài con quái xà cấp rất thấp bò tới bò lui, quái này không chủ động công kích người chơi. Hiệu ứng âm thanh của bối cảnh vang lên từng đợt tiếng gió thổi, khiến cản cảnh tượng trở nên âm u tĩnh mịch, may mắn đây chỉ là trò chơi, nếu như là sự thật chắc chắn sẽ làm người khác nổi cả da gà!

Hai người đứng ở bên trong hang động, tựa sát vào nhau.

Tim của Tiếu Lang lại đột nhiên thình thịch thình thịch mà nhảy dựng lên… cảm giác… cảm giác quỷ dị gì thế này!…

Âu Dã Tử : “Nếu biết trước phải chết, không bằng cho em giết còn hơn.”

Tiểu Long Nữ : “Tại sao a?”

Âu Dã Tử : “Thà chết trong tay em vẫn hơn là chết trong tay kẻ khác.”

Tiếu Lang “…” Uy uy, ông hai… có phải là xem tiểu thuyết võ hiệp nhiều quá rồi hay không? Cho nên trúng độc Kim Dung Cổ Long gì đó, rồi đột nhiên muốn kéo tui chơi trò sắm vai nhân vật với ông a…?

“Thực ra ngay từ đầu lẽ ra anh nên giết em chết trước…” Tiểu Long Nữ dừng lại một chút, lại nói tiếp “Chết trong tay anh hai của anh không bằng chết trong tay anh.”

Âu Dã Tử : “Ha ha, hôn cái.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Tiểu Long Nữ : "Hôn~"

Hai người đứng im có hơn nửa phút, không ai nói lời nào, trên khung tán gẫu vẫn còn như cũ hai dòng cuối cùng của họ, "Hôn nhẹ" cùng Thân~"…

Tiếu Lang cảm giác được mặt mình lại bắt đầu nóng lên.

Tiểu Long Nữ : "Anh~"

Âu Dã Tử : "Hm?"

Tiểu Long Nữ : " nơi này thực sự rất âm u a, chúng ta đi ra ngoài đi!"

Âu Dã Tử : "Ừ, lần sau chúng ta lại đến nữa."

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

Hai người trở về thành rồi đều tự mỗi người mỗi ngả, Tiếu Lang cũng không còn hưng trí đi Lôi Trì Đài xem náo nhiệt nữa, bọn họ muốn đánh như thế nào thì đánh thế đó đi, dù gì cậu cũng chỉ là một gã nằm vùng, làm vậy coi như tẫn bổn phận rồi.

Bất ngờ là A Phi lại gửi cho cậu hai tin nhắn, thư số 1 nói "Em tại sao lại chết a?" Thư số 2 "Tại sao vẫn còn ở dưới địa phủ vậy?"

Tiếu Lang thực sự không biết nên nói gì, đành trả lời : "Phải a, đại anh hùng, mới nãy anh hùng nói bảo vệ tiểu nhân a?"

A Phi : "Đâu thể trách anh chứ, mới nãy anh cũng bị giết chết a…"

Tiếu Lang nắm tay thành quyền : sư huynh giỏi lắm!

https://thuviensach.vn

A Phi : “Đánh nhau cũng sắp xong rồi, bây giờ chán muốn chết luôn, lát nữa em có đi đâu chơi không?”

Tiểu Long Nữ : “Làm mấy cái nhiệm vụ xong rồi về.”

A Phi “Nhanh vậy?”

Tiểu Long Nữ : “Ừ, sắp đến thi cuối kỳ rồi, thi xong mới tiếp tục chơi. Ông không cần phải thi sao? Ông học lớp mấy rồi a? Là sơ trung năm ba hay cao trung năm nhất?”

A Phi : “Anh lên đại học rồi.”

Tiểu Long Nữ : “Ha, lừa ai a!”

A Phi : “Không có lừa thật mà, anh thật sự đang học đại học.”

Tiếu Lang “…” Vậy là sao? Hay tên này chính là thiên tài nhi đồng mười ba tuổi đã lên đại học trong truyền thuyết đồn đãi?!

Tiểu Long Nữ : “Vậy… ông học đại học ở đâu?”

A Phi : “Khoa Đại.”

Tiếu Lang trúng đạn rồi! Hai con mắt cậu nháy một cái trở nên lấp lánh, hỏi “Ông học Khoa Đại thật sao??”

A Phi “Ừ, thiếu nữ, không cần sùng bái anh quá~~~”

Tuy là những lời này của A Phi khiến Tiếu Lang có chút nghẹn họng, nhưng cậu vẫn hỏi một câu cho thỏa tính tò mò “Ông học cái gì thế?”

A Phi : “Toán học, Vật lý, Sinh vật, Hóa học, Anh ngữ, Vi tính.”

Tiểu Long Nữ : “Tại sao toàn là mấy môn của trung học không vậy?”

https://thuviensach.vn

A Phi : “Anh chưa lên trung học bao giờ, cũng không biết mấy đứa học cái gì, chung quy tụi anh chỉ có thể học mấy thứ này, không được phép chọn lựa.”

Nghe A Phi nói như vậy, Tiểu Lang lập tức mất đi hứng thú hoàn toàn với cái gọi là lớp thiếu niên.

Tiểu Long Nữ : “Cảm thấy mấy ông cũng tội ghê.” Còn tưởng mấy tên thiên tài này có thể học được cái gì đó ghê gớm lắm, vĩ đại hơn hẳn người bình thường chứ… Đại học vẫn phải học mấy thứ này, vậy có khác gì học trung học đâu chứ!

A Phi : “…Vì sao a? Em không sùng bái anh sao? Anh chính là thiên tài!”

Tiểu Long Nữ : “Bởi vì mấy thứ ông học hồi trung học tui học nát bấy hết rồi~”

A Phi : “Nói nữa là hack máy em nha!”

Tiểu Long Nữ : “…”

A Phi : “A, em sống ở C thị?” (A Phi tra xét địa chỉ IP của Tiểu Lang)

Tiểu Long Nữ : “…”

A Phi : “Mỹ nữ Giang Nam nha, hắc hắc, chắc là em xinh lắm hả?”

Tiểu Long Nữ : “A Phi, tui phải out nha, bái bai~” tên này thực sự đáng sợ quá đi… 囧!

Thấy Tiểu Lang rời game, Vương Mân thuận miệng hỏi “Em rớt mạng sao?”

Tiểu Lang “Em out sớm hơn thôi mà, dù gì cũng còn có mười phút.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "Ừ, chờ anh lát, anh làm giúp người ta thanh kiếm này đã."

Tiếu Lang kéo ghế dựa lại gần chỗ Vương Mân, nhìn trên màn hình máy Vương Mân, Âu Dã Tử đang hết sức chuyên tâm chú kiếm. Trong thanh kỹ năng của chú tạo sư có một đài chú tạo, tùy thân cấp bậc của Thần Tượng mà đài chú tạo này cũng sẽ thăng cấp theo.

Vương Mân lúc này đã là Thần Tượng tam cấp, tuy rằng cậu buôn bán lời rất nhiều tiền, nhưng trên người Âu Dã Tử mặc lúc nào cũng là bộ "Tàm ti quyết vũ" với hoa văn ngân sắc kia, hình như từ lúc mặc bộ này cho tới giờ, Vương Mân chưa hề thay bộ nào khác.

Tiếu Lang hỏi "Anh~ anh mua y phục thời trang cho em quá chừng, tại sao không mua cho mình bộ khác?"

Vương Mân "Cảm thấy cái này đẹp, rất xứng với Tiểu Long Nữ."

Anh mình nói chuyện càng ngày càng ái muội na~

Tiếu Lang nói "Anh đừng nói mấy lời như vậy nữa."

Vương Mân cười hỏi "Tại sao?"

Tiếu Lang châm chước dùng từ "Ừm… cảm thấy… rất kỳ quái a."

Vương Mân nhìn màn hình, không có quay lại nhìn biểu tình của Tiếu Lang, hỏi "Em cũng biết mắc cỡ sao?"

Những lời này khiến Tiếu Lang vừa nghẹn họng vừa quẫn bách lại thập phần tức tối "kháo, tui cũng đâu phải con gái, mắc gì xấu hổ chứ!" Thanh âm của cậu có chút run rẩy, bán đứng Tiếu Lang giả vờ phô trương thanh thế.

Vương Mân không trả lời, điều khiển chuột tiến hành bước cuối cùng khảm bảo thạch vào kiếm, khảm xong rồi thần khí cũng hoàn thành, nếu

https://thuviensach.vn

như ra được cực phẩm thì, vụ làm ăn này có thể mang về cho cậu khoảng sáu ngàn kim, coi như là hạn mức giao dịch cao nhất từ trước tới nay.

Cho nên bây giờ Vương Mân không thể để mình bị phân tâm, tiến độ thời gian của việc khảm bảo thạch nhiều một giây hay thiếu một giây đều sẽ ảnh hưởng đến chỉ số phần trăm thêm vào của thần khí.

Tiếu Lang ngồi bên cạnh, ngẩn ngơ nhìn nửa mặt nghiêng hết sức chuyên tâm của anh mình, Vương Mân lúc này đây cực kỳ chăm chú, tựa như dù có là chuyện gì to tát đến cỡ nào đi nữa cũng không thể khiến cậu bị phân tán chú ý…

Mà giờ phút này, trong mắt Tiếu Lang dường như cũng chỉ còn lại một mình Vương Mân… Cậu ngây ngốc nhìn, cảm thấy được anh mình thực sự… thực sự rất anh tuấn.

Chú kiếm hoàn thành, Vương Mân thở phào một hơi, lục lọi lại trong não thanh âm của Tiếu Lang lúc nãy phóng lại một lần nữa, mới nói "Em ở trong game đang là con gái a, cũng không cảm thấy xấu hổ sao?"

Tiếu Lang cố bày ra một bộ hào phóng, cười hắc hắc nói "Em lại chẳng phải là tinh thần hay nhân cách phân liệt, cùng nam sinh nói chuyện việc gì phải xấu hổ!"

Vương Mân "Ồ" một tiếng, ngữ khí có chút tiếc nuối "Anh còn tưởng em cũng sẽ xấu hổ chứ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nghiệm xong thuộc tính của thần khí, rất là thỏa mãn khẽ cong lên khóe miệng. Cậu gửi thư riêng đến cho người đặt hàng kia, sau đó thu tiền, sửa sang lại hành trang một chút, mới rời khỏi game.

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Cả hai người rời khỏi tiệm Net, lại giống lần chủ nhật trước đi kiếm tiệm ăn tối ở ngoài.

Tiếu Lang vẫn còn đang hồi tưởng về trận môn phái đại chiến mới nãy, nói chuyện rất hưng phấn, nhưng là nói tới nói lui cả buổi trời, Vương Mân cũng chỉ có "Ờ" rồi "Ồ" vài tiếng, chẳng biểu đạt bất cứ lời nào cả. Trước giờ Vương Mân vẫn luôn kiệm lời như thế, bất quá lúc này hình như là có chút không tập trung.

Tiếu Lang buồn bực hỏi "Anh có đang nghe nói không a?"

Vương Mân "Ừ."

Tiếu Lang nổi điên "Ừ ừ ừ ừ! Bộ táo bón sao ừ hoài vậy!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang mở to mắt trừng Vương Mân, chợt nghe Vương Mân dùng thanh âm cực kỳ bình tĩnh phán một câu "Tiểu Tiểu, anh phát hiện em rất dễ nổi giận a."

Tiếu Lang "…Cái gì chứ!"

Vương Mân nói tiếp "Bởi vì không biết anh lỡ nói cái gì đó, em liền đột nhiên kích động lên, lúc nãy cũng vậy."

Tiếu Lang cả gương mặt trở nên thập phần rối rắm, Vương Mân bèn giải thích "Anh hỏi em có phải em đang xấu hổ hay không, em cũng giống như mới nãy, lập tức… xúc động quát lên. Cả hồi trước cũng mấy lần như vậy nữa, em còn nhớ cái hồi lần đầu tiên hai chúng ta mới gặp mặt không, có lần ở ký túc xá đang nói chuyện, anh hỏi em làm cách nào mà thi vào Hoa Hải được vậy, lúc đó em liền nổi giận đùng đùng lên."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Rồi em còn lôi cả Tư Tinh vào nữa, bảo anh xúc phạm đến tự tôn của em, lúc đó anh cảm thấy thực mạc danh kỳ diệu, phân tích không được lối suy nghĩ của em là như thế nào.”

Lần đầu tiên có người nói với Tiếu Lang về vấn đề này, cậu có chút khó hiểu, liền bực bội nói “Em như vậy quen rồi, anh không thích sao?”

“Không phải,” Vương Mân nói “Cũng bởi vì tính tình của em thay đổi đột nhiên như vậy, anh sẽ phải bình tĩnh lại xem bản thân mình có nói cái gì không đúng hay không, nhưng là anh phân tích không được…” Vương Mân ánh mắt hoang mang nhìn Tiếu Lang, nói “Tiểu Tiểu, em vừa nổi giận, anh liền không biết phải làm cái gì mới đúng nữa…”

Đột nhiên Tiếu Lang phát giác, trái tim của mình như có ai đó níu chặt, khiến cả người cậu bủn rủn vô lực…

Cậu có phần ủy khuất nói “Rõ ràng là nói chuyện với anh mới khiến cho tâm trạng của em cứ lên xuống không chừng, anh còn trách ngược lại em nữa!

---

https://thuviensach.vn

Chương 38

Thích anh, thật sự thích anh…

☆ ☆ ☆

Nghe Tiếu Lang nói như vậy, trái tim của Vương Mân tựa như bị một luồng điện giật xẹt ngang, khiến cậu run rẩy từng hồi.

Thiếu niên trước mắt, ngoài những thời điểm nổi giận khiến Vương Mân có chút luống cuống tay chân thì, lúc nào cũng muôn màu muôn vẻ sắc thái —— vẻ mặt vui vẻ nở nụ cười, những khi nghịch ngợm, những lúc giả ngây làm trò ngốc nghếch, cả những lần ra vẻ thông minh mà quỷ kế đa đoan… Hay như ngay lúc này đây, giống như chịu ủy khuất cực kỳ, đầu cúi thấp rầu rĩ, tất cả tất cả… đều khiến Vương Mân yêu thích.

Vương Mân không thể nói rõ được, mặc dù khuyết điểm của thiếu niên khuyết rất nhiều, tỷ như rất chậm chạp, ngốc muốn chết lại ngây thơ, nhát gan, đối với những kẻ mạnh hơn luôn toát ra một loại tâm lý kính sợ, lại có phần chút keo kiệt… hết thảy hết thảy, lại không có điều nào khiến Vương Mân cảm thấy chán ghét.

Những khuyết điểm kia… tồn tại trên người Tiếu Lang, tựa như là một lẽ hiển nhiên vậy, giống như chỉ có những thứ ấy, mới là một Tiểu Tiểu đầy đủ sinh động.

Trong lòng Vương Mân bỗng nảy sinh một loại dục vọng, muốn đem thiếu niên giấu đi… hi vọng thiếu niên chỉ thuộc về riêng mình.

https://thuviensach.vn

“A, miếng thịt ram này làm giống với mùi vị mẹ mình làm ghê!” người nào đó một giây trước vẫn còn một bộ u oán đầy ủy khuất, chỉ lo vùi đầu vào mà ăn, thoắt cái lại toát ra một câu nói như vậy.

Tiếp theo, liền bắt đầu hưng phấn mà kể lại thức ăn của nhà mình thường ngày như thế nào.

Vương Mân thực sự không còn lời nào để nói nữa… rõ ràng cả hai vẫn còn trong tình trạng rối rắm đề tài kia, suy nghĩ của Tiếu Lang lại cứ như vậy biến chuyển một vòng thật lớn.

Quả thực không cách nào đoán được a!

Ai.. thôi vậy, qua rồi, để cho nó qua đi vậy… Lần sau nếu Tiểu Tiểu nổi giận lại tiếp tục phân tích vậy.

☆ ☆ ☆

Còn hai tuần nữa sẽ bắt đầu kỳ thi cuối học kỳ, Tiếu Lang lẫn Vương Mân đều hết sức thật lòng ở lại trường ôn tập.

Mỗi ngày đều đúng giờ lên lớp, đi học, sau khi tan học thì ăn cơm chiều, trở lại ký túc xá ôn tập, ba điểm một đường, ngày qua thật đơn giản nhưng lại thập phần bận rộn.

Một tuần cuối cùng trước khi thi, Hoa Hải bắt đầu tạm ngưng bố trí bài tập, trên cơ bản đều để các học sinh tự mình ôn tập. Các giáo viên mỗi tối đều tăng ca ở lại phòng giáo vụ đến chín giờ để giải đáp những vấn đề của học sinh.

Vương Mân giúp Tiếu Lang soạn một bộ kế hoạch ôn tập, buộc cậu phải nghiêm khắc dựa theo những điều viết trong đó mà làm theo.

https://thuviensach.vn

Kế hoạch bao gồm những phần ôn tập nhanh vào buổi sáng mỗi ngày cùng với nửa giờ trước khi ngủ, những môn cần ôn, nội dung, tập trung hết sức đọc nhẩm ba lần những phần tri thức trọng điểm.

Những lúc lên lớp, giáo viên cũng sẽ giảng về phần trọng tâm mỗi môn, giữa mỗi tiết có mười phút nghỉ ngơi, hai người vận dụng thời gian này cùng nhau đi bộ trên hành lang một chút, coi như là thả lòng thần kinh bị buộc chặt.

Ngày cuối cùng của tuần cuối cùng, Vương Mân mượn trở về một bộ đề, tính toán thời gian đâu vào đó rồi cùng Tiếu Lang mạnh ai nấy tự mình làm, coi như thi thử.

Dưới sự giám sát cùng rèn luyện của Vương Mân, tốc độ giải đề của Tiếu Lang được đề cao đáng kể, hơn nữa lực tập trung cũng không dễ bị bên ngoài tác động tới.

Một giờ làm một tờ đề thi, nghỉ ngơi nửa tiếng rồi lại tiếp tục làm. Ngoại trừ Ngữ văn, tám môn còn lại cứ một ngày làm bốn đề. Sau khi thi thử xong, Vương Mân cầm hai phần đề thi của cả hai bắt đầu so đáp án. Tiếu Lang hỏi “Như thế nào a?”

Vương Mân nói “Cũng được.”

Tiếu Lang “Em được cỡ bao nhiêu điểm?”

Vương Mân “Toán học cùng Anh ngữ làm không tệ lắm, đại khái khoảng trên 95 điểm… Vật lý cũng rất khá, có một đề mục lớn không làm được?”

Tiếu Lang thành thật nói “Ùa, không biết làm…”

Vương Mân gật gù, tiếp tục nói “Đề thí nghiệm sinh vật đáp có phần rất mơ hồ, như vầy rất có khả năng bị trừ điểm, hơn nữa còn chọn sai hai đề

https://thuviensach.vn

trắc nghiệm. Phần lý thuyết vẫn còn vấp lắm, lát nữa lấy môn Sinh vật ra đọc ba lượt lại đi. Hóa học có một phương trình viết sai, thêm một đề lớn cũng coi như sai. Chính trị, Lịch sử cùng Địa lý không thể đoán được điểm, em viết rất lộn xộn, bất quá không cần lo mấy môn này, chúng ta thi vào trường Đại học là môn tự nhiên chứ không phải xã hội."[26]

Tiếu Lang "Ồ, vậy còn anh?"

Vương Mân "Không cần quan tâm anh thi được bao nhiêu điểm, điểm của anh cao hơn em là chắc rồi."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang trầm mặc một hồi lâu, lại hỏi "Anh, lần này anh sẽ thi lấy hạng nhất toàn khối chứ?"

Vương Mân "Em hi vọng anh thi được hạng nhất?"

Tiếu Lang "Nếu anh lần này lại thi được hạng nhất, có thể sẽ phải chuyển qua lớp thực nghiệm."

Vương Mân nhìn cậu, hỏi ngược lại "Em muốn anh chuyển đến lớp thực nghiệm?"

Tiếu Lang sửng sốt, nói "Em không biết nữa."

Lúc cậu thốt ra những lời này, cảm xúc có chút xuống dốc, trong giọng nói cũng lộ ra nồng đậm không muốn. Nhưng là… nếu như muốn tốt cho Vương Mân thì, hẳn là phải cổ vũ Vương Mân thi được hạng nhất a… Dù gì chuyển qua lớp thực nghiệm là việc rất vinh dự, hơn nữa đối với tiền đồ cũng càng chắc chắn hơn…

Mà nếu như… Vương Mân vì mình mà ở lại lớp thông thường, Tiếu Lang cảm thấy bản thân mình không chịu nổi được chuyện này.

https://thuviensach.vn

“Em không biết nữa…” cậu hơi cụp mắt lập lại một lần nữa, sau đó lại ấp úng “Sẽ phải tách ra..”

Vương Mân không đáp lại, chờ Tiếu Lang ngẩng đầu lên nhìn mình, mới hỏi “Em không muốn tách ra?”

Tiếu Lang lần này thành thật gật đầu thật mạnh “Ùa, không muốn tách ra.”

Vương Mân “Ồ, vậy anh không thi hạng nhất là được.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân nhìn thẳng Tiếu Lang, thật lòng nói “Tiểu Tiểu, anh muốn em ở bên cạnh anh hoài, cho nên anh sẽ không buông em ra trước đâu.”

Tiếu Lang hơi hơi bĩu môi, ra vẻ trấn định nói “Anh nói như vậy thôi, đâu chắc là có thể thi được hạng nhất chứ, nói không chừng hồi thi giữa kỳ là do may mắn thôi!”

Vương Mân “…”

Được rồi, em trai tính cách có hơi không được tự nhiên…

A phải rồi! Đột nhiên Vương Mân nghĩ thông suốt… Tiếu Lang còn có một tính cách rất đặc biệt nữa, là không được tự nhiên!

Ví dụ như hồi mới khai giảng hai đứa lần đầu gặp nhau, vừa không muốn làm osin khiêng sách cho lớp, đồng thời lại muốn sính chủ nghĩa đại nam tử, nghe mình nói cậu ấy khát vọng bản thân được chiếu cố thì cực lực phản bác… nhưng đến lúc được người khác chiếu cố thì, lại rất là thỏa mãn mà hưởng thụ…

Có một câu thành ngữ nói về kiểu tính cách này… khẩu thị tâm phi?

https://thuviensach.vn

——nói ra những lời hoàn toàn bất đồng với ý tưởng trong nội tâm, để che dấu tình cảm chân thực của bản thân… nói vậy, này cũng là một kiểu cách làm nũng nhỉ?

Vương Mân thấp giọng mỉm cười, khó trách…

Như vậy, mọi chuyện đều có thể phân tích rõ ràng rồi… Không được tự nhiên, ha ha, tính cách này cũng có thể coi như một loại đáng yêu đó chứ…

Tiếu Lang bị Vương Mân nhìn chăm chú khiến cho nao nao, hỏi "Anh cười cái gì quái quái vậy!"

"Không có gì," Vương Mân khích lệ "Tiểu Tiểu, thi cuối kỳ lần này tranh thủ leo lên năm thứ hạng đầu đi."

Tiếu Lang rung đùi đắc ý nói "Hạng năm đồ bỏ~"

Vương Mân nói "Vậy đi, thi cuối học kỳ hai thì ráng lấy hạng tư, lên năm hai rồi thi học kỳ đầu thì lấy hạng ba, thi học kỳ hai năm hai thi hạng hai, lên năm ba liền nỗ lực hết sức duy trì hạng hai."

Tiếu Lang "Không có lấy hạng nhất sao?"

Vương Mân nhướng mày "Em nghĩ em vượt qua được anh sao?"

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

Kỳ thi cuối kỳ bắt đầu, Vương Mân cùng Tiếu Lang lại được phân đến các lớp khác nhau, bất quá lần này hai người đều hẹn trước với nhau buổi trưa cùng buổi tối thì đi ăn cơm chung với nhau, tối về ký túc xá cùng nhau ôn tập.

https://thuviensach.vn

Trong quá trình kỳ thi diễn ra, Tiếu Lang coi như được yên tĩnh, Vương Mân thì… bi kịch. Đến chỗ nào cũng bị người ta chỉ chỉ trỏ trỏ "Nha~ hạng nhất trong tryền thuyết kìa~" "A~ cái tên hạng nhất toàn khối kìa~"

Thậm chí ngay ngày đầu kỳ thi đã xảy ra một sự kiện khiến Vương Mân phải nói là dở khóc dở cười——

Buổi sáng thứ hai thi Ngữ văn, Vương Mân tranh thủ đến phòng thi sớm hơn thời gian bắt đầu hai mươi phút, trước cửa lớp thường có dán sơ đồ chỗ ngồi của thí sinh. Lúc Vương Mân vừa đến, trong lớp lác đác ngồi không đến phân nửa, hơn một nửa lớp ai ai cũng đều chú ý tới Vương Mân bước vào, cậu chàng bình tĩnh ngồi xuống chỗ ngồi.

Nhưng là, sau đó mỗi một người bước vào lớp nhìn sơ đồ chỗ ngồi xong đều khiếp sợ mà "Á" lên một tiếng, sau đó liền nhỏ giọng nói "Là cái tên Vương Mân đó kìa, áp lực ghê quá!"

Tiếp theo, những người nọ sẽ liên tiếp không ngừng đảo mắt trong phòng thi tìm kiếm bóng dáng Vương Mân, nhìn chằm chằm vài giây, ý đồ phát hiện vị "ngoại tinh nhân" này so với người địa cầu có gì khác nhau.

Bất quá, mấy cái này cũng coi như nằm trong phạm vi có thể chấp nhận của Vương Mân, nhưng càng làm cho cậu nghẹn họng trân trối hơn, là hai nữ sinh nọ, lúc đi ngang chỗ Vương Mân ngồi thì, hướng về phía cậu vỗ tay vái hai cái, nhỏ giọng rầm rì "Hạng nhất nha, phù hộ tui thi được thành tích tốt nha~"

"…" Vương Mân quẫn bách vạn phần, một người sống sờ sờ ra lại bị người ta vái cầu may… Kháo!

Sau sự kiện đó, Vương Mân liền rút kinh nghiệm không đến phòng thi sớm hơn nữa, mỗi lần trước lúc bắt đầu đều ở cùng Tiếu Lang, đến lúc chỉ còn lại ba bốn phút mới đi.

https://thuviensach.vn

Kỳ thi bốn ngày rưỡi rất nhanh liền lướt qua, Tiếu Lang tự mình cảm giác thi rất tốt, hỏi Vương Mân làm bài như thế nào, Vương Mân vẫn một câu kia "Điểm chắc chắn sẽ cao hơn em", làm Tiếu Lang nghẹn đến một câu cũng không thốt ra được.

Cũng bởi thế nên vô hình trung, ý niệm so đáp án với Vương Mân liền bị dập tắt trong đầu Tiếu Lang… Tiếu Lang sợ mình nếu so đáp án với Vương Mân, sẽ bị đả kích mà muốn đi chết!

☆ ☆ ☆

Chiều thứ sáu, hai người cùng nhau ra tiệm Net chơi một buổi chiều để thư giãn, thả lỏng tinh thần một chút, Tiếu Lang lên 79 cấp.

Thứ bảy trở về nhà, mới biết được cuối tuần sau Tiếu Mông cũng sẽ bắt đầu thi cuối kỳ, cho nên Tiếu Lang không dám quấy rầy em mình ôn bài, liền ngủ ở "phòng khách" của mình. Chủ nhật liền trở về trường học sớm, buổi chiều lại cùng Vương Mân đi chơi game.

Nửa năm trôi qua, Tiểu Long Nữ rốt cuộc 80 cấp! Rốt cuộc có thể ẩn nấp mà không bị người khác phát hiện nữa!

Tiếu Lang hưng phấn chạy tới chạy lui ở bản đồ dã ngoại, ngay cả mấy con quái hầu tử lúc bình thường cậu thích giết nhất cũng không thèm ngó tới! (Tiếu Lang : Hôm nay tâm trạng tao rất tốt, tha cho các ngươi một con đường sống!" Hầu Tử "…")

Đang tính cùng mấy người bạn trong game khoe cấp bậc của mình chút, chợt Tiếu Lang nhìn thấy trên khung tán gẫu ra một dòng thông báo của hệ thống—

『 Hệ Thống 』 Một vị nhân sĩ nặc danh đã gửi một phần đại lễ xa hoa ở Tài Phú Các, người chơi Tiểu Long Nữ có thể đến đó nhận, giới hạn đến 24:00 cùng ngày!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang sửng sốt, nhân sĩ nặc danh? Ai đây!?

Cậu chạy đến Tài Phú Các, tìm NPC nhận lễ vật…

A!…

“Anh!”

“Hm?” Vương Mân mỉm cười, liếc mắt nhìn sang Tiếu Lang đang kinh hô.

A a a! Thật sự là rất ngầu a!! Là thanh chủy thủ thần cực phẩm thần khí 80 – 90 cấp sử dụng a!

【 Tử Quang Bích Ngọc Linh 】

Chức nghiệp thích hợp : Thích Khách

Cấp bậc thuộc tính : Thần khí – Tinh

Công kích : +55%

Phòng ngự : +49%

Chính xác : +849

Độ bề: 100

Cấp bậc sử dụng : 80-89

Chú tạo giả : Âu Dã Tử – Thần Tượng tam cấp

Phía dưới phần chú thích vẫn như cũ một dòng “Chủy thủ này đã được chỉ định tặng cho người chơi 『 Tiểu Long Nữ 』 sau khi buộc định không thể giao dịch.”

https://thuviensach.vn

Tháo xuống thanh chủy thủ đang dùng, cũng là thanh vũ khí thứ hai mà Vương Mân làm cho mình, tính cả thanh vũ khí thứ nhất là Ngân Tinh Đao, Vương Mân đã làm cho cậu cả thảy ba thanh chủy thủ.

Bắt đầu từ thanh đầu tiêu, danh hiệu Âu Dã Tử phân biệt lần lượt là Thần Tương nhất cấp, Thần Tương nhị cấp cùng Thần Tương tam cấp.

Tiếu Lang kiêu ngạo nói "Anh, trong kho hàng của em hiện tại có hai thanh chủy thủ đã dùng qua, đều là anh làm cho em."

Vương Mân hỏi "Không vứt đi?"

Tiếu Lang "Làm sao nỡ bỏ vứt đi a, về sau mỗi khi anh thăng một cấp Thần Tượng đều làm cho em một thanh chủy thủ đi, nha! Đến lúc đó đúng là ngầu chết luôn~~"

Vương Mân cười đáp ứng "Tốt."

Khóe miệng của Tiếu Lang thiếu điều liệt đến tai, trong lòng đầy ắp cảm động.

Không được, nhất định phải làm cái gì đó để hồi báo anh mình mới được, nếu không sẽ vui đến mức phát nổ mất!

Tiếu Lang mở thương điếm ra, bỏ mười kim mua một cái loa có thể phát ra tin tức khiến cả server nhìn thấy được nội dung, sau đó gõ một câu, bám vào gửi đi.

Ba giây sau, trên phần thông báo của trò chơi xuất hiện——

『Loa』Tiểu Long Nữ : Anh~~!!! Anh thật tốt! Em thích anh thật sự thích anh a!

Một cái loa nho nhỏ sẽ được treo ở khung thông báo khoảng mười giây, mà loa này vừa được phát, toàn bộ Bắc Vân Phái cơ hồ nổ tung… Anh của

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ là đứa nào?

Vương Mân… đỏ mặt.

Tiếu Lang cảm thấy được thực rất là rất là tân kỳ nha, sau cái lần cậu giả nữ, đây là lần đầu tiên lại nhìn thấy Vương Mân đỏ mặt!

Tiếu Lang cười tủm tỉm nhìn Vương Mân, tầm mắt của Vương Mân né tránh cậu, giống như không dám nhìn Tiếu Lang, Tiếu Lang liền xấu xa nói "Anh, anh đỏ mặt nha!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang ha ha cười, hỏi "Anh đang xấu hổ sao?"

Vương Mân khụ nhẹ một cái, nói "Ừ, rất vui vẻ."

Tiếu Lang "…" Cư nhiên thừa nhận!

Vương Mân lại nói "Tiểu Tiểu, chờ đến lúc anh làm cho em đủ mười thanh thần khí, chúng ta sẽ kết hôn, được không?"

Lần này đến phiên Tiếu Lang đỏ mặt, phốc một cái dùng tốc độ nhanh nhất lan tràn toàn bộ cả gương mặt, tựa như vừa bị nhúng vào thùng mực đỏ vậy, từ mặt lan sang cổ, vành tai…

Tiếu Lang ngữ khí có chút ngượng ngùng mà "Ừ" một tiếng, điều khiển Tiểu Long Nữ đang trong trạng thái thất thần đứng tại chỗ lắc tới lắc lui…

Khung tin tức trên giao diện trò chơi lúc này đang không ngừng lóe sáng, Tiếu Lang vừa hồi thần lại mở ra nhìn liền hoảng sợ, năm cái…

Cái thứ nhất là A Phi : "Anh của em là đứa nào! Có phải là tên chồng chưa cưới kia không? Anh muốn một mình đấu với hắn!"

https://thuviensach.vn

Cái thứ hai là Mộ Dung Vô Địch : “Tiểu Long Nữ, em nhận thức đứa nào làm anh vậy? Là đại thần phương nào a, giới thiệu cho tụi anh quen biết chút đi!”

Cái thứ ba là Sóc Địch : “Anh của nhóc?”

Cái thứ bốn lại là của A Phi : “ Mau trả lời! Mau trả lời anh!”

Cái thứ năm là Băng Lăng : “Long muội muội, anh của em có phải bạn học lần trước tặng chị bộ trang phục đó không?”

“…”

Tiếu Lang lần lượt trả lời lại —

To Băng Lăng : “Ùa, là người đó.”

To Sóc Địch : “?”

To Mộ Dung Vô Địch : “Người đó là của một mình tui, không giới thiệu cho mấy người đâu, hắc hắc hắc!”

To A Phi : “Đúng! Là chồng chưa cưới của tui! Là ông xã của tui! ”

Một đám lại lần lượt trả lời cậu.

Sóc Địch là nhanh nhất : “Không có gì.”

Tiếp đó là A Phi : “Anh sẽ không để tên đó đắc ý đâu! Anh muốn theo đuổi em! Anh sẽ không bỏ cuộc!”

Tiếu Lang trực tiếp phớt lờ luôn A Phi… Nếu cho ông biết tui là con trai, hù chết ông luôn! Còn không bỏ cuộc nữa chứ ~ ngu chết ~!

Mộ Dung Vô Địch : “Nhỏ ngốc này, chơi trò tình anh em nữa a? Còn anh anh nữa! Trực tiếp gọi luôn ông xã đi cho rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ : “ vẫn chưa kết hôn mà, không dám gọi ~”

Mộ Dung Vô Địch : “Ha ha, tới lúc đó nhớ chia kẹo cưới nha.”

Cuối cùng là Băng Lăng : “Tên đó đối với em chắc là tốt lắm ha, Long muội muội thật hạnh phúc, phải hết sức quý trọng nha!”

Tiểu Long Nữ : “Ùa, cảm ơn Tiểu Băng tỷ tỷ!”

Sau đó lại chơi thêm chừng mười phút, hai người cùng lúc đi về.

☆ ☆ ☆

Trở về trường rồi, Tiếu Lang bắt đầu nôn nao muốn chết chờ mong thứ hai mau đến, thứ hai liền có thể biết được thành tích thi cuối kỳ! Hi vọng có thể vào năm hạng đầu!

Tiếu Lang hai tay chắp thành chữ thập : anh phù hộ em thi vào năm hạng đầu nha!

Lúc này Vương Mân đang trong phòng vệ sinh tắm rửa, đột nhiên hắt xì một cái “…”

Quả nhiên là thời tiết càng lúc càng lạnh sao? Ai… sắp nghỉ đông, vậy là phải tách ra khỏi Tiểu Tiểu gần một tháng rồi…

Vương Mân để mặc nước ấm từ trên cao chảy ra tuôn xuống, dội rửa thân thể vẫn còn ngây ngô của mình. Cậu nhắm lại hai mắt, hồi tưởng lại những đoạn thời gian khoái hoạt ở cạnh Tiếu Lang, hình như… lần đầu tiên từ lúc sinh ra tới giờ, mới có cảm giác không hoan nghênh ngày nghỉ như bây giờ…

Mau trưởng thành đi, như vậy là có thể ở bên cạnh nhau mãi, tốt đẹp biết bao…

https://thuviensach.vn

Vương Mân nghĩ như vậy, cảm giác được hạ thân… tựa hồ có chút nóng lên.

Cậu hoang mang nhìn xuống hạ thân của mình, nơi kia… trong lúc bất tri bất giác, đột nhiên ngẩng dậy…

---

https://thuviensach.vn

Chương 39

Tháo găng tay ra đi

☆ ☆ ☆

Vương Mân tắm rửa xong rồi liền trở về phòng ký túc, vừa vào liền nhìn thấy Tiếu Lang đang nằm trên giường mình vọc di động.

Mỗi một trò xếp chữ Tetris thôi mà chơi cả tháng trời vẫn không thấy chán… Vương Mân hỏi "Em không đi tắm sao?"

Tiếu Lang nói "Trời lạnh, làm biếng tắm."

Vương Mân "Mùa đông bao nhiêu ngày em mới tắm một lần? Một tuần?"

Tiếu Lang "Cũng cỡ cỡ đó, có khi là hai tuần một lần."

Vương Mân "…"

"Làm gì zạ?" Tiếu Lang cảm thấy cổ áo bị Vương Mân túm xách lên, liền ngoái đầu ra sau trừng mắt nhìn.

Vương Mân nói "Đi tắm mau, nếu không tối nay không cho em ngủ chung."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang cả người run rẩy lê bước vào phòng tắm tập thể, run rẩy tay chân chà xát cáu bẩn trên người rồi bật mở nước tẩy sạch, sau đó lại run

https://thuviensach.vn

cầm cập trở về phòng.

Vương Mân lúc này đã chui vào ổ chăn nằm, kê gối đầu dựa sau lưng ngồi xem tiểu thuyết.

Tiểu Lang giống như chú cún con cả người ướt sũng, vừa chui vào ổ chăn liền loạn dụi một trận, khiến cho áo ngủ trên người Vương Mân cùng gối đều bị dính nước.

Vương Mân cau mày túm Tiểu Lang lại, giúp cậu lau khô tóc, Tiểu Lang hết sức ngoan ngoãn nằm úp trên người Vương Mân, để mặc Vương Mân làm gì thì làm.

Tắm một trận nước nóng sạch sẽ cả người, lại bị người nào đó lau khô tóc giống giống massage, Tiểu Lang rất nhanh liền mệt mỏi, cứ như vậy ôm lấy Vương Mân mà ngủ.

Ngón tay của Vương Mân xuyên qua tóc Tiểu Lang, nhẹ nhàng từng chút từng chút vuốt đều, lẳng lặng nhìn cậu, không biết đang suy nghĩ điều gì.

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau kết quả được công bố, trên dưới cả lớp C1 đều đặt kỳ vọng thật lớn vào Vương Mân, nhưng kết quả vừa ra lại khiến mọi người đều há hốc mồm ngạc nhiên.

Khác với kỳ thi giữa học kỳ, thành tích thi cuối kỳ cùng với xếp hạng toàn khối được trực tiếp dán lên bảng thông báo của khối, bảng xếp hạng này không bao gồm học sinh của lớp thực nghiệm.

Mọi người đứng trước bảng xếp hạng, thi nhau tìm kiếm ở mười thứ hạng đầu, ngoại trừ đứng thứ 7 là một học sinh của C3, những hạng còn lại

https://thuviensach.vn

đều là học sinh lớp ưu tú, cũng tức là… Vương Mân ngay cả mười hạng đầu cũng không đạt được?

Tất cả mọi người đều cảm thấy rất là kỳ quái, ai cũng đều mang theo nghi hoặc "Vương Mân rốt cuộc thi được hạng mấy" tiếp tục rà xuống dưới xem, học sinh lớp C1 đầu tiên xuất hiện là Trần Dư Lâm : hạng 18 toàn khối.

Mọi người đều ngẩn cả ra, ngay cả hạng nhất lớp mình cũng không phải là Vương Mân, không lẽ làm xem sót? Nhưng là không thể nào a, cái cô nàng Trần gì đó chính là học sinh C1 đầu tiên thấy trong bảng xếp hạng a!

…

Người thứ hai là Nhạc Bách Kiêu, hạng 26 toàn khối.

Không phải đâu!! Vương Mân đâu rồi? Vương Mân lọt chỗ nào rồi?? Cậu ta là chàng trai 891 điểm đó! Cho dù lần này thi tệ đi nữa, cũng không có khả năng rớt nhiều như vậy a!

…

Ai nấy đều trên mặt đầy hoang mang, rốt cuộc trong nỗi chờ mong thấy được tên của vương Mân, hạng 3 toàn lớp, hạng 35 toàn khối…

Nhìn đến chỗ này, ai ai cũng cảm giác giống như nhìn thấy một tấn bi kịch hết sức rõ ràng, trong lòng người nào cũng cảm thấy có chút rầu rầu : haiz, quả nhiên kiêu ngạo khiến con người ta thụt lùi a… Từ hạng nhất toàn khối rớt xuống tận 35 (vẫn là chưa kể tới lớp thực nghiệm), thực sự là rất thảm a…

Đồng thời cùng lúc, cũng có không ít kẻ cảm thấy vui sướng trên nỗi đau của kẻ khác : nói rồi còn gì, người của lớp bình thường làm sao có thể

https://thuviensach.vn

thi được hạng nhất a! Tên kia lúc thi giữa kỳ chắc chắn là chó ngáp phải ruồi!

Nhưng cũng vào giờ phút đó, nhân vật trong tấn bi kịch của mọi người xuất hiện.

Tất cả đều lập tức im bặt, cẩn thận dùng khóe mắt đánh giá nam sinh vốn dĩ vẫn luôn cao cao tại thượng nhưng hiện tại lại rơi xuống một thân tàn tạ (?) hết sức đáng thương này… nhìn coi rốt cuộc sẽ phản ứng thế nào.

Vương Mân căn bản là không thèm để ý đến tầm mắt của mọi người, cậu chăm chú nhìn vào bảng xếp hạng, tìm kiếm tên của Tiếu Lang——

Tiếu Lang – C1 : Hạng 4 lớp | Hạng 46 khối.

Cũng không tệ lắm nhỉ… xem ra không uổng phí dạy cậu ấy, ha ha…

Tiếp tục như vậy thì, thi vào Khoa Đại với Tiểu Tiểu mà nói cũng không phải không có hi vọng…

Vương Mân tâm tình rất tốt, tiếp tục từ dưới rà lên trên xem, tầm mắt khựng lại dừng ở ngay thứ tự tên mình, tâm tình lại càng tốt hơn nữa!

Tiểu Tiểu biết, thể nào cũng tức chết cho xem.

Trong đầu suy nghĩ như vậy, Vương Mân hết sức khoái trá khẽ cong lên khóe môi, rời đi… lưu lại một đám những kẻ vây xem thi nhau mắt to trừng mắt nhỏ… Thi ra thành tích "kém" tới như vậy còn cười, người này đúng là ngu ghê…

Những người còn lại thì giống như đám quần chúng xem náo nhiệt, nói nói cười cười xong, liền kết thúc.

Nhưng là, trong văn phòng của tổ giáo viên năm nhất, lại vì Vương Mân mà xảy ra một trận oanh động.

https://thuviensach.vn

Ngay từ đầu, tất cả giáo viên cũng suy nghĩ giống đám học sinh kia, hỏi thăm Vương Mân thi như thế nào, thi được mấy điểm, có bị rớt hạng hay không, người hỏi thăm nhiệt tình nhất là giáo viên chủ nhiệm của lớp thực nghiệm.

Thầy Phương trong đầu mơ ước học sinh này cũng gần nửa học kỳ rồi! Chỉ cần chờ đến thi cuối kỳ có kết quả, em ấy được hạng nhất, sau đó chuyển qua lớp thực nghiệm! A~~~ lớp thực nghiệm của mình, lần này tiền đồ lại càng sáng lạn hơn a~~

Nhưng mà, thế sự lại khó mà liệu được…

Tổ trưởng tổ Toán học đến báo cáo thành tích, bị thầy Phương kéo lại hỏi thăm thì, thầy bảo, trò kia không đạt được điểm tối đa, đề cuối cùng bị em ấy bỏ trống không làm, chỉ được 97 điểm thôi.

Thầy Phương nghe như vậy, nghĩ thầm : hay là trạng thái không tốt? Trò hạng nhất của lớp thực nghiệm mình lâu lâu cũng nhìn sót đề mà, không sao không sao cả~

Tiếp theo đó, giáo viên Vật lý cũng đến, thầy lại tiếc nuối than, ầy da, cái trò Vương Mân lớp C1 kia không có làm đề cuối của bài thi Vật lý, chỉ được có 85 điểm thôi a!

Thầy Phương ngẩn ngơ, hỏi lại “Chỉ một đề cuối cùng không làm? Còn lại là đúng hết?”

Giáo sư Vật lý “Phải a, tính ra mà nói cái loại đề đó trò ấy hẳn là biết làm mới đúng, đầu óc trò ấy rất tốt a.”

Thầy Phương “…”

Lại tiếp nữa, tổ trưởng tổ Hóa học cũng đến, thầy Phương lại một lần nữa hỏi thăm thành tích của Vương Mân, giáo viên dạy Hóa không nhớ rõ

https://thuviensach.vn

ràng lắm, liền ngay tại chỗ lấy ra bài thi của Vương Mân cho mọi người xem, Vương Mân làm bài được 90 điểm, cũng giống mấy môn kia, đề cuối cùng của bài thi, bỏ trống…

Tất cả mọi người lúc này chấn kinh rồi, trò này rốt cuộc là làm gì đây!

Mấy môn sau nữa, đều đồng dạng một kiểu như thế, hoặc là có vài vấn đề nhỏ nhặt bỏ trống, hoặc là bỏ hẳn luôn một đề lớn.

Thầy Phương ban đầu còn liều mạng giúp Vương Mân nghĩ ra một cái lý do, sau lại có điểm dở khóc dở cười!

—— đứa bé này rõ ràng là không muốn chuyển sang lớp thực nghiệm đây mà… trò ấy cố ý bỏ trống đây mà…

Thầy Phương cảm thấy rối rắm a! Dạy học trò cũng hai mươi mấy năm rồi, chưa từng thấy qua đứa nào kiêu tới vậy ~! Cư nhiên lại coi lớp thực nghiệm không ra cái gì, không thèm đặt vào mắt… Chỉ là một tên nhóc nhỏ tuổi như vậy, lại có thể làm tới trình độ này, rốt cuộc đứa bé kia là đang suy nghĩ cái gì? Lòng dạ sâu đậm tới cỡ nào a?

Các giáo viên tự nhiên sẽ không nói cho mấy học sinh của mình biết chuyện Vương Mân không thèm làm hết đề này, nhất là loại chuyện này không đáng khen ngợi tuyên dương, hai là chỉ sợ vừa nói ra chuyện này, mấy học sinh chắc chắn sẽ bị đả kích không nhỏ.

Thế là, chuyện xếp hạng của Vương Mân bị mọi người nghị luận bàn tán một thời gian ngắn, sau… mọi người đều chấp nhận sự thật này.

Ngoại trừ Tiếu Lang, cậu chỉ muốn quỳ xuống cúng bái anh mình~

Bởi vì cậu ngồi gần Vương Mânn hất, cho nên bài của Vương Mân vừa được phát ra, Tiếu Lang đều chằm chằm hai mắt nhìn, từ ban đầu là tò mò, sau đó là rối rắm, cuối cùng là phẫn nộ… Rốt cuộc cậu cũng biết, câu nói

https://thuviensach.vn

“thi tốt hơn em chắc rồi” kia là có ý gì! Ý chính là nói, mỗi môn thi đều sẽ nhỉnh hơn cậu vài điểm!

Ai… hóa ra lần mô phỏng thi thử trước khi kỳ thi bắt đầu kia, Vương Mân đã có sẵn mục đích! Vốn chính là muốn biết thực lực của mình tới cỡ nào!

Tiếu Lang vốn còn cảm thấy bản thân tiến bộ rất nhiều rồi, có điểm lâng lâng sung sướng, giờ phút này buồn bực đến muốn hộc máu! Thực sự là kiêu ngạo quá mức, đả kích người ta quá rồi! Anh mình đúng là không thèm để đám học sinh trung học bình thường (?) vào mắt a~

☆ ☆ ☆

Tối hôm đó ăn cơm, Tiếu Lang vẻ mặt đầy cừu hận trừng Vương Mân.

Vương Mân vẫn không hề hay biết, vui vẻ khen ngợi cậu “Lần này em thi không tệ.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Cố gắng bảo trì thứ như vậy đi, học kỳ sau em coi anh như mục tiêu vậy, cố gắng đuổi theo anh.”

Tiếu Lang nổi điên nói “Đáng giận! Anh cố ý thi hạng ba đúng không!”

Vương Mân hỏi ngược lại “Như vậy không tốt sao?”

“Đương nhiên a!” Tiếu Lang gân cổ gào “Thực lực của anh rõ ràng hơn em rất nhiều, anh làm vậy để trêu em sao?” Rõ ràng làn ngữ khí phẫn nộ, nhưng không hiểu sao chợt nghe như có điểm ủy khuất.

Vương Mân cười nói “Tùy em muốn nghĩ sao thì nghĩ, nhưng nếu em muốn thi vào Khoa Đại, phải đuổi theo anh.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…" Vĩnh viễn chỉ dòm thấy cái bóng lưng thôi sao…!

Vương Mân "Em chỉ cần nhìn anh thôi, nghe lời anh nói, không cần đi so đo với người khác, cũng không cần đắn đo suy nghĩ người khác lợi hại cỡ nào, chỉ cần cố gắng đuổi kịp rồi vượt qua anh, thế là được rồi."

Tiếu Lang vò đầu bứt tóc "Tuy là anh lần này thi chỉ được hạng ba, nhưng mà trong lòng em anh còn lợi hại hơn so với tên hạng nhất nữa a! Anh bảo em làm sao mà đuổi theo chứ? Đuổi không kịp a!!"

Vương Mân không thèm để ý tới kháng nghị của cậu, vẫn kiên trì nói "Về sau mỗi lần đến kỳ thi, anh đều sẽ thi tốt hơn so với em một chút thôi, thi lên Đại học cũng thế, như vậy em có thể cùng anh thi vào Đại học."

Tiếu Lang sắp sửa hỏng mất "Anh ~! Anh làm vậy tạo áp lực cho em lớn quá a!! Nếu như em thi không tốt, vậy sẽ liên lụy tới anh a!"

Vương Mân nói "Em biết như vậy là tốt rồi, phải cho em một chút áp lực, em mới có động lực."

Tiếu Lang "…"

Cao thấp toàn Hoa Hải, chỉ có duy nhất một người đối với thành tích lần này của Vương Mân vui sướng tột cùng, người này cũng chính là giáo viên chủ nhiệp lớp C1—— kết quả vừa ra, cô liền cảm thấy vui mừng muốn chết rồi, học sinh giỏi như vậy chịu ở lại lớp bình thường, hơn nữa còn dùng cách thức như vậy để ở lại.

Không chỉ như vậy, trò Tiếu Lang ngồi bên cạnh em ấy cũng chịu ảnh hưởng từ bạn học thiên tài của mình, thi cuối kỳ đạt được tiến bộ thật lớn! Nếu không biết chuyện Vương Mân cố ý thi kém, có lẽ cô sẽ cảm thấy hoài nghi thành tích của Tiếu Lang lẫn Vương Mân đã xảy ra "phản ứng trung hòa"… Nhưng là tình huống bây giờ khiến cô thấy, giống như hai thiếu niên

https://thuviensach.vn

kia đã hẹn tốt với nhau vậy, một người thi hạng ba, người còn lại hạng tư… Thực sự là làm cho người ta hưng phấn a ~~ a~~~!

Cứ thế, kỳ thi cuối cùng dùng cái kết cục "vớ vẩn" như thế, kéo màn chấm dứt~

☆ ☆ ☆

Nội tâm Tiếu Lang có thể nói là vừa khoái hoạt lại vừa đau khổ. Khoái hoạt đương nhiên là vì thành tích của mình được đề cao rất nhiều, toàn lớp hạng tư đó a! Cứ tiếp tục như vậy thì Đại học trọng điểm lại càng gần hơn!

Nhưng là, nghĩ đến anh mình… AAAAAA! Quên đi! Càng nghĩ càng buồn bực hơn! Người cùng người quả nhiên là không giống nhau mà…

Kỳ thi cuối học kỳ chấm dứt, cũng đồng nghĩa với kỳ nghỉ đông cùng Tết âm lịch đã đến… Trải qua một học kỳ đầy cảm xúc, mọi người cuối cùng phải tạm thời lẫn nhau nói tái kiến.

Một số học sinh từ những huyện trấn nhỏ xa xôi đến Hoa Hải học, những khi cuối tuần bình thường đều không thể trở về nhà. Thiếu niên không lớn cũng không bé, ở ngoài ngẩn ngơ thoắt cái liền nửa năm trôi qua, đối với gia đình đều là tưởng niệm khôn cùng, vất vả mới được nghỉ, ai nấy đều khẩn cấp thu thập hành lý trở về.

Các học sinh đều lẫn nhau cáo biệt, cười đùa nói "năm sau gặp lại"… năm sau, tựa như ở một tương lai thật xa xôi, thực chất trở về nhà rồi bất quá cũng chỉ là ăn ăn ngủ ngủ, hai mươi mấy ngày chớp mắt liền trôi qua…

Còn mấy học sinh như Tiếu Lang trên cơ bản là tuần nào cũng trở về nhà, giờ phút này ngược lại không muốn nhanh như vậy liền trở về.

Đương nhiên, tâm lý không muốn về này ít nhiều gì cũng một chút quan hệ tới Vương Mân… Bởi vì Tiếu Lang lần này cũng ý thức được, nếu về

https://thuviensach.vn

nhà rồi, “năm sau” mới có thể gặp lại Vương Mân.

“Năm sau”—— một từ cỡ nào thời thượng, cỡ nào khoa trương a… chợt nghe cứ như kiếp sau ý…

Bất quá, với Tiếu Lang mà nói, từ nhỏ tới giờ quả thực là chưa hề có một người “bạn học” nào chỉ mới quen biết nửa năm lại khiến cậu lưu luyến không rời như vậy…

Có lẽ ở trong mắt nhìn của người khác, hai người đều ở cùng một thành phố, có cái gì mà nỡ hay không nỡ chứ? Muốn gặp mặt nhau liền gọi điện thoại hẹn nhau ra gặp là xong, không phải sao?

Nhưng là, đối với một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi vẫn chưa lần nào từng trải nghiệm qua xã hội này mà nói, bên ngoài trường học là một thế giới rộng lớn vô cùng, cũng giống như những bản đồ chưa được khai phá trong trò chơi—— đều thuộc về những lĩnh vực thần bí chưa biết đến.

Trừ phi là ở cùng một khu vực, bằng không, muốn đi đến một nơi xa lạ để gặp mặt bạn học, phải ngồi xe taxi xa lạ, mò mẫm giữa những con đường xa lạ, nhìn thấy những ngôi nhà xa lạ, những khung cảnh, những người qua đường đều xa lạ…đó cũng có thể coi như là một công trình thực sự lớn a!

Ba ngày cuối cùng, Tiếu Lang quá thực sự rất thích, mỗi ngày đều là ngủ thẳng đến lúc tự nhiên tỉnh, tỉnh rồi liền cùng Vương Mân ra ngoài ăn uống, ăn uống xong liền đến tiệm Net chơi game cả buổi chiều, đến tối trở về ký túc xá cùng nhau ngủ.

Hai người cùng nhau ở chung cũng không tán gẫu nhiều gì cho lắm, Vương Mân vốn kiệm lời, Tiếu Lang tính cách lắm mồm cùng ngốc nghếch đi theo Vương Mân riết cũng bị khiến cho tĩnh lại. Bất quá, dẫu cho cả hai đều trầm mặc, nhưng đều cảm giác rất thoải mái, dựa vào nhau vờ như ngủ cũng là một loại hưởng thụ.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu đã sớm trở về, Triệu Vu Kính cũng cầm túi chườm nóng sang trả lại, nhưng Tiếu Lang ngủ chung với Vương Mân đã thành thói quen. Vừa tới tối liền theo bản năng muốn dán với Vương Mân, vừa ấm ám lại vừa thoải mái.

Mặc dù là không nỡ, nhưng thời gian đến rồi vẫn là phải tách ra——ngày mai thầy quản lý ký túc xá cũng phải trở về nhà, ký túc xá phải đóng cửa.

Tiếu Lang một bên thu dọn đồ đạc, một bên thầm nghĩ : về nhà rồi phải làm sao đây? Ngủ chung với Tiếu Mông? Sẽ bị nó đạp xuống giường cho coi… Tiếu Mông ngủ không tốt tướng như Vương Mân…

Vương Mân cũng im lặng không nói gì, yên lặng thu thập đồ đạc vốn ít ỏi của mình, vài bộ quần áo mặc hằng ngày cùng với bài tập kỳ nghỉ, những thứ khác đều để lại không mang về.

Cậu ngồi trên giường nhìn ngắm Tiếu Lang dọn đồ, cảm thấy Tiểu Tiểu thu dọn không chút thứ tự gì, cầm cái này lên rớt xuống cái kia, vừa mới cất xong tập vở, lại mò mẫm khắp nơi kiếm túi bút…. Đến cuối cùng dọn xong, hành lý gồm một túi sách thêm hai túi đeo, bên giường vẫn còn sót lại một bộ quần áo chưa bỏ vào, đúng là cái tên mơ hồ mà.

Vương Mân hỏi “Em trở về thế nào?”

Tiếu Lang nhìn đồng hồ trên tay một chút “Chắc là ngồi xe bus quá, buổi chiều khoảng hai giờ có một chuyến.” Hiện tại đã là một giờ hơn, cả hai vẫn còn có thể ngồi lại nói chuyện một lát.

Tiếu Lang hỏi “Còn anh?”

Vương Mân “Lát nữa trong nhà có người đến đón.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nghe xong, chợt nhớ tới lần trước bắt gặp chiếc xe ô tô cao cấp kia cùng với lái xe nhà Vương Mân, còn có một tiếng xưng hô từng khiến cậu khiếp sợ hết sức kia… Tiếu Lang bỗng cảm thấy có chút tò mò, muốn hỏi Vương Mân trong nhà là làm cái gì, nhưng lại nghĩ tới lần nọ Vương Mân ôm mình khóc (a, cư nhiên chưa có quên!??)… lại cùng mình oán giận vị ba ba hắc đạo kia…

Thôi vậy, vẫn là không hỏi tốt hơn, tổng cảm giác được kia giống như cấm khu của Vương Mân… Bởi vì Vương Mân chưa bao giờ chủ động đề cập tới chuyện trong nhà, chỉ có thông qua đôi ba câu vụn vặt, mới biết được ba mẹ Vương Mân đã li dị, mà Vương Mân thì đi theo ba sống, còn anh Vương Mân…cũng chính là học trưởng trong trò chơi, đi theo mẹ sống, với lại Vương Mân hình như không thích gia nghiệp nhà mình cho lắm.

…Nghe có vẻ rất là phức tạp a!

Đại não đơn giản của Tiếu Lang lại bắt đầu hỗn loạn, cậu quyết đoán che chắn đề tài này, hỏi “Vậy mấy giờ mới đi?”

Vương Mân nói “Cũng sắp tới giờ rồi, so với em muộn hơn một chút, lát nữa cùng nhau đi xuống đi, anh cùng em chờ xe bus.”

Tiếu Lang “Ùa.”

Hai người đứng dậy choàng khăn cổ kỹ càng, lại mang găng vào, Vương Mân giúp Tiếu Lang xách một cái túi, sau đó xuống lầu.

Ngoài trời lúc này đã trở lạnh, ngày hôm qua còn hạ một trận mưa, lạnh đến mức khiến người khác hít hà run rẩy.

Đi bộ đến trạm xe bus, cả hai người đều trầm mặc đứng chờ, Vương Mân nhìn về phía xe chạy đến, còn Tiếu Lang thì nhìn Vương Mân.

https://thuviensach.vn

Vương Mân đứng hơi nghiêng người, dáng đứng rất thẳng, giống như một gốc thông vào đông, lưng không khom, cổ cũng không rụt vào, dưới áo khoác cùng khăn choàng trên cổ, lộ ra dấu vết hầu kết nhợt nhạt.

Vương Mân xoay người lại nhìn cậu, Tiếu Lang lập tức dời đi tầm mắt, không biết vì sao cảm giác có chút kỳ lạ.

“Lạnh không?” Vương Mân hỏi.

Tiếu Lang học anh mình, cố gắng vươn cổ thẳng lên, nói “Bình thường.”

Vương Mân nhìn cậu trong chốc lát, sau đó hơi xoay người lôi ra một cây bút bi trong túi sách ra, nói với Tiếu Lang “Tháo găng tay ra đi.”

Tiếu Lang mới kéo xuống một nửa cái găng tay, Vương Mân liền nắm lấy tay cậu, tay còn lại cầm bút, nguệch ngoạc viết một chuỗi mấy con số vào lòng bàn tay cậu.

“Này là số điện thoại di động của anh,” Vương Mân dừng lại một chút, miệng khẽ thở ra một luồng khí trắng “Nhớ đến anh liền gọi cho anh.”

https://thuviensach.vn

Chương 40

Anh cũng rất nhớ em

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang lên xe bus, đưa mắt tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, thừa dịp xe vẫn còn chưa chạy đi, cậu nhanh tay dùng tay áo lau sạch hơi nước bám trên cửa sổ ra một khoảng trống, sau đó xuyên thấu qua cửa kính nhìn ra bên ngoài.

Vương Mân vẫn đứng ở chỗ kia, tựa như biết trước thể nào Tiếu Lang cũng làm như vậy, nhìn sang phía bên này mỉm cười.

Xe bắt đầu khởi động, chậm rãi lăn bánh, Vương Mân tay đeo găng hướng về phía cậu phất phất, miệng tựa như đang phát âm hai tiếng "tạm biệt"…

Mãi đến khi không nhìn thấy rõ được nữa, Tiếu Lang mới rụt cổ trở về.

Cậu ôm túi sách, ngẩn ngơ nhìn dãy số điện thoại lẳng lặng nằm trong lòng bàn tay mình, lúc nãy Vương Mân dùng bút viết vào tay cậu, đầu bút trơn trơn tới lui làm cậu có chút nhột nhột, không biết có phải do vậy hay không mà… trong lòng cũng có chút nhột nhạt…

Ngồi trên xe bus ngủ một giấc ngắn gà gật, lúc về tới nhà cũng đã hơn bốn giờ.

Buổi tối, Tiếu mẹ Tiếu ba trở về nhà, một nhà bốn người rốt cuộc quây quần bên nhau ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Trước khi ăn phải rửa tay, Tiếu Lang nhìn nhìn mấy con số vẫn còn nằm trong lòng bàn tay mình, có chút không nỡ rửa đi mất…

Thao… tại sao tự dưng lại giống mấy đứa con gái nhăn nhăn nhó nhó vậy chứ… thực chịu không nổi mà! Tiếu Lang nhìn lại mấy lượt, ghi nhớ vào đầu.

Trên bàn ăn, Tiếu Lang cực kỳ đắc ý cầm phiếu điểm lấy ra khoe khoang với cả nhà, có thể thi được thành tích nằm trong 50 hạng đầu ở trung học Hoa Hải mà nói, sức học có thể nói là rất rất khá. Tiếu mẹ thấy con trai mình tiến bộ nhiều như vậy, trong lòng vừa cao hứng lại vừa kiêu ngạo, không khỏi cảm thán một câu "Long Long học giỏi như vậy, ba mẹ có chịu cực chịu khổ bao nhiêu nữa cũng đáng."

Tiếu Lang thực sự sợ nhất là mẹ mình đột nhiên văn nghệ như vậy, lập tức chuyển ngay đề tài "Có bạn học giúp con ôn tập đó chứ, là cái tên mà hồi thi giữa học kỳ thành tích hạng nhất toàn khối đó, mẹ nhớ không?"

Lần trước họp phụ huynh học sinh giữa học kỳ Tiếu mẹ có tham dự, cũng nghe qua chủ nhiệm lớp Tiếu Lang đề cập tới, cho nên cũng láng máng có ấn tượng, sẵn tiện nói "Cố gắng giữ quan hệ tốt với người ta nghe không, giỏi giang như vậy lại thật lòng coi con là bạn, phải biết quý trọng."

Tiếu ba cũng góp lời "Đúng đó, mấy đứa thành tích tốt sau này tiền đồ cũng tốt, giữ tốt quan hệ, chờ sau này con bắt đầu đi làm cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau."

Tiếu Lang không nghĩ đến chuyện ba mẹ mình nói tới xa lắc xa lơ kia, chỉ cảm thấy bạn thân của mình được ba mẹ thừa nhận, liền hưng phấn khoe "Cảm tình của tụi con tốt lắm."

Tiếu ba nói giỡn "Vậy ráng học theo người ta, thi lên được Kinh Đại Khoa Đại luôn. Sau này mang ba mẹ đến thủ đô kiến thức một chút."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang khiêm tốn phất phất tay “Cái đó vẫn chưa được, lần này xếp hạng không có tính lớp thực nghiệm, nếu tính luôn bọn họ vậy thứ hạng sẽ bị lùi thêm ba bốn chục hạng nữa, vào Đại học tỉnh còn chưa đủ sức nữa là!”

Tiếu mẹ an ủi con mình, nói “Không sao hết, vào Tỉnh Đại không được thì vào C Đại thôi, không thì ở nhà cũng chẳng sao.”

Ba cậu lại phụ họa thêm “Ừ, coi như con gái nuôi cũng tốt.”

Tiếu Lang “…”

Cả bữa cơm xong rồi mà Tiếu Mông lại chẳng xen vào nói lời nào, chỉ vùi đầu ăn cơm.

Buổi tối, cả hai trở về phòng ngủ, ngay cả phản ứng trì độn như Tiếu Lang cũng cảm giác được em trai mình hôm nay không quá bình thường, liền hỏi “Mày sao a? Gặp hai mày về không mừng hả?”

Tiếu Mông “Bực mình!”

Tiếu Lang bị lời này làm cho nghẹn họng không còn lời nào để nói “Con nít con nôi bực mình cái gì!”

Tiếu Mông khó chịu nói “Tránh ra đi, bực chết!”

Tiếu Lang tức giận túm lấy gối đầu đập lên đầu Tiếu Mông mấy cái, nói “Nổi điên cái gì”, dứt lời liền ra ngoài xem TV.

… Mấy tên nhóc con thời kỳ phản nghịch thực sự là rất đáng ghét!

Đài truyền hình đangbắt đầu chiếu lại bộ phim Khang Hi vi phục tư phóng ký, thiết xỉ đồng nha Kỷ Hiểu Lam… Tiếu Lang nhớ lại hồi trước đây mình luôn đọc “Kỷ Hiểu Lam” thành “Kỷ Hiểu Phượng”, cảm thấy ngu ngốc hết sức…

https://thuviensach.vn

Chuyển đài sang kênh thể thao trực tiếp CBA, hôm nay chiếu trận đấu giữa Bát Nhất cùng Thượng Hải, sân vận động XX ở C thị là sân nhà của đội Bát Nhất Song Lộc, khoảng 02 năm trước đội Bát Nhất vẫn luôn giữ thành tích liên tục thắng, nhưng về sau khi Vương Trì Chất ra nước ngoài chơi bóng, người khổng lồ Diêu Minh liền dẫn đội Thượng Hải đến tiêu diệt Bát Nhất, hình như trận đấu lần đó vẫn là lần đầu tiên Bát Nhất sau mấy năm liên tiếp thắng lợi thất bại ngay tại sân nhà. Lần đó Tiếu Lang với Tiếu Mông cùng ngồi xem, hai anh em đều cảm thấy khó chịu vô cùng…

Về sau ại xem Lưu Ngọc Đống chơi, bất quá bây giờ cả Lưu Ngọc Đống cũng đi rồi. Tiếu Lang ngồi nhìn một lát, cảm thấy không chút thú vị nào, thà xem Vương Mân chơi bóng còn hay hơn xem cái này! (?)

Quyết đoán đổi đài lần nữa, nhìn một hồi Tiểu Yến Tử ”ngốc nghếch” (Hoàn Châu Cách Cách), Tiếu Lang cảm thấy có phần nhàm chán, nếu có người nào đó ngồi xem với mình thì hay quá rồi…

Không biết Vương Mân thích xem tiết mục gì nữa ha… Thể dục nhỉ? Mấy trận đấu bóng rổ trực tiếp này chắc chắn cậu ấy thích xem rồi, có lần ngồi nói chuyện phiếm, Vương Mân hình như từng nhắc tới cậu ấy thích xem mấy tiết mục kiểu hỏi đáp, do Bạch Nham Tùng dẫn chương trình, hỏi đáp trọng điểm… Mèn ơi, bộ nghĩ mình là ông chú ba bốn chục tuổi sao, ba mình cũng chưa tới mức đi xem mấy chương trình đó nữa là!

Tiếu Lang tắt TV rồi trở về phòng, Tiếu Mông lúc này đã nằm lên giường.

Cậu cởi quần áo, leo lên giường, cầm một cái mền khác đặp lên người, lạnh đến phát run a… thực hoài niệm nhiệt độ cơ thể của Vương Mân, cả cái bình ấm chân của mình nữa… hic…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Ngày đầu tiên của kỳ nghỉ cứ vậy mà trôi qua, ngày thứ hai vẫn như cũ, ngày thứ ba mở bài tập ra dòm nhưng không động tới, ngày thứ tư cắn răng ngồi làm được một giờ, lại không muốn động nữa… không muốn nhúc nhích a~

Thôi vậy, vẫn là chờ tới quá năm rồi mới bắt đầu làm đi…

Sau đó, thời gian cứ ha la la mà lướt, một tuần trôi qua.

Tiếu Mông mấy hôm nay có điểm điên điên… Sau Tiếu Lang mới biết được, hôm đó em trai mình tâm tình không tốt là do thi cuối kỳ kết quả không được tốt, vốn dĩ lúc trước còn nói ráng thi giữa kỳ lấy hạng nhất rồi xin mẹ mua cho một cái MP3, kết quả thi giữa kỳ chỉ được hạng 2…Sau lại dời dời đến thi cuối học kỳ, nhưng thành tích cuối kỳ lại thua tên hạng nhất có 2 điểm, lần nữa đứng hạng 2…

MP3 chẳng cần mọc cánh cũng vì vậy mà bay đi…

Tiếu Lang đột nhiên phát giác, em trai mình cùng Vương Mân mà đem ra so sánh, vẫn là còn kém rất nhiều.

Bất quá, trong phòng nó vẫn có một cái máy nghe CD cỡ trung còn gì, không có MP3 nghe CD vẫn tốt chán a~

Tiếu Mông là fan của Châu kiệt Luân, tất cả những album CD của Châu Kiệt Luân đều có, hơn nữa còn là bản gốc. Đối với hành vi xa xỉ của em trai mình, Tiếu Lang có đôi lúc vẫn cảm thấy rất chướng.

Bất quá cũng đành chịu thôi, ai bảo mình chỉ có mỗi một đứa em trai như vậy, lại là con trai cưng của cả nhà, tự nhiên được mọi người cưng chiều rồi. Chỉ cần nó muốn cái gì, trên cơ bản đều được mua cho. Tuy là ba mẹ cũng sẽ mua cho Tiếu Lang nếu cậu muốn giống như vậy, nhưng Tiếu Lang lại không có thói quen chủ động mở miệng xin cái này đòi cái kia như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhắc tới Châu Kiệt Luân mới nhớ, hồi cậu học sơ trung, trong lớp cũng có nhiều đứa mê Châu Kiệt Luân.

Nhớ lúc đó có một tên nam sinh ngồi ở phía trước Tiếu Lang, hoàn cảnh gia đình cậu ta không mấy yên ổn cho lắm, cha mẹ thường xuyên cãi nhau, từ lần Châu Kiệt Luân ra cái album《 Fantasy 》, nam sinh kia liền hoàn toàn quỳ xuống cúng bái Châu Kiệt Luân, một khúc 《 Ba tôi đã trở về 》 trong album nọ hoàn toàn hát ra tiếng lòng của cậu ta, trở thành thần khúc trong lòng nam sinh kia.

Dựa theo cách nói lưu hành hiện tại, tên kia có thể coi như fan cấp lão thành ——khi đó mỗi ngày cậu ta đều lặp đi lặp lại hát mỗi một ca khúc kia, mỗi ngày đến trường hay tan học, Tiếu Lang đều có thể nghe thấy nam sinh ngồi ở phía trước "Ba ơi, ba ơi đừng đánh mẹ con nữa ~~~ đừng đánh mẹ nữa ~~ a ~~ ha ~~"

Cho nên nếu so sánh với tên kia, em trai Tiếu Lang như vậy đã có thể coi như rất lý trí, thích nhưng không đến mức điên cuồng, ngẫu nhiên theo phong trào hừ một hai câu yêu đương đơn giản, vẫn còn nằm trong phạm vi chấp nhận. Nếu Tiếu Mông giống như tên bạn hồi sơ trung kia của Tiếu Lang, cả ngày giống như bị ma ám mà rên "Đừng đánh mẹ con, đừng đánh mẹ con…" Tiếu Lang kiểu gì cũng sẽ đập nó ngay lập tức!

Bất quá, giống như chuyện thích một ngôi sao ca nhạc như vậy, thích đến mức sở hữu mỗi album của người kia vừa ra liền lập tức mua về nhà sưu tầm, dù ca khúc đó có khó nghe đi nữa cũng nhất định phải học thuộc lòng lời nhạc, vân vân… cũng không phải chuyện mà cá tính của Tiếu Lang sẽ làm ra.

Vì thế, khi đem ra so sánh với Tiếu Mông, Tiếu Lang chính là một tên nhà quê đích thực.

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ ca khúc của Châu Kiệt Luân, em trai cậu cũng sẽ nghe những bản nhạc diễn tấu dương cầm cùng với nhạc cổ điển của Balzac.

Trên kệ đựng CD, chỉ có duy nhất một cái đĩa là do Tiếu Lang mua, cũng là cái đĩa CD lậu duy nhất trên kệ toàn CD gốc kia.

Khi đó là lúc Tiếu Lang vừa mới lên năm ba sơ trung, ở chợ bán đồ cũ của mấy học sinh mua về, một trương album tổng hợp của S.H.E, giá một tệ, trong CD bao gồm mấy ca khúc phát hành trong 2 3 năm trở lại, hơn hai mươi mấy bài.

Có mấy bài vì đĩa trầy mà nghe không được, tỷ dụ như bài đầu tiên Super Star, vừa bật lên liền kẹt kẹt kêu um sùm, Tiếu Mông lúc đó hỏi "Hai mua cái đĩa quỷ gì vậy a, đĩa này bị nghe muốn nát luôn rồi."

"Kháo… vô duyên vô cớ lãng phí tiền mua hai cái bánh mì bự!"

Sau, Tiếu Mông lại giúp cậu chọn mấy bài còn nghe được, Tiếu Lang mới cảm thấy cân bằng đôi chút. Bất quá, so với đĩa tốn mấy chục tệ mới mua được của Tiếu Mông mà nói, cái đĩa một tệ này coi như đã tiết kiệm dữ lắm rồi.

Lúc ấy, bài mà Tiếu Lang thích nghe nhất là 《 Yêu nhỉ 》, nghe qua cảm giác thanh âm của ba cô gái kia rất ngọt ngào, nội dung của ca khúc là ao ước tình yêu "Yêu nhỉ~~ Yêu của anh đâu ~~ anh nhỉ ~~ anh của em đâu ~~~"

… Mèn, lông gà lông vịt gì đều dựng lên hết! Già rồi (?) cứ lèn èn như vậy có ngày làm chính mình ghê tởm chết luôn. Bạn gái cái gì… không biết có phải là do cuộc sống cao trung trôi qua rất phong phú rất thoải mái hay không, một chút cũng không muốn có…

Tiếu Lang thầm nghĩ, cho dù muốn có, cũng là không bì được Liêu Tư Tinh của Vương Mân vừa ôn nhu vừa dịu dàng… vậy thì còn ý nghĩa gì

https://thuviensach.vn

nữa!

☆ ☆ ☆

Tổ tông nhà họ Tiếu vốn là ngư dân làng chài, hồi trước đây Tiếu Lang cũng là được sinh ra ở nơi kia.

Bất quá, ấn tượng của Tiếu Lang đối với nơi mình sinh ra thực sự rất mơ hồ, giống như từ lúc bắt đầu ý thức được mọi thứ đã theo ba mẹ đến C thị rồi.

Mặc dù đang là tháng giêng nhưng việc làm ăn của Tiếu ba lẫn Tiếu mẹ vẫn rất vội, cho nên không có thời gian về quê thăm trưởng bối, thành ra bà ngoại cũng giống như năm rồi, cách mấy hôm nữa đến năm mới liền từ làng chài đi xe đến C thị, cùng đám con cháu của mình qua tiết năm mới. (Ông nội bà nội của Tiếu Lang đã qua đời khi cậu còn bé, ba cậu cùng với thân thích bên nội cũng nháo rất lớn, thành ra ít lui tới.)

Bà ngoại của Tiếu Lang tuy lớn tuổi nhưng thân thể vẫn rất cường tráng, lão nhân hơn bảy mươi mà vẫn còn bước đi thoăn thoắt, chỉ có điều ông ngoại đi sớm, bà ở lại một mình mười mấy năm, mỗi ngày cùng đám gà vịt cún cẩu bầu bạn qua ngày.

Lần này bà đến, mang theo rất nhiều trứng gà cùng trứng vịt, còn cả một con gà mái nữa. Bà ngoại bảo con gà mái này hơn nửa năm ăn thóc nhưng lại không đẻ được trứng nào, cho nên bà xách theo nó, để làm ít canh gà cho hai đứa cháu uống bổ thân.

Tiếc là Tiếu mẹ lại thờ Phật, bảo là người làm ăn buôn bán phải tích thiện đức, năm mới càng không thể sát sinh. Thế là, phòng tắm nhà Tiếu Lang liền trở thành ổ gà tạm thời của con gà mái kia.

Hai anh em Tiếu Lang Tiếu Mông đều cảm thấy rất hứng thú với con gà mái kia, dù gì từ lúc có nhận thức thì hai người đã ở trong thành phố rồi, từ

https://thuviensach.vn

nhỏ tới lớn chỉ có trong siêu thị mới nhìn thấy trứng gà, trứng vịt cùng với gà nướng vịt nướng, đối với loại sinh vật sống có thể đẻ ra trứng này, vẫn là chưa nhìn thấy qua bao giờ.

Tiếu mẹ lấy quần áo cũ của hai anh em lót ở trong bồn tắm, để cho con gà kia ban ngày đi lại ở bên trong.

Hai anh em mỗi lần vào nhà vệ sinh, đều bớt chút thời gian trêu ghẹo con gà mái kia, phần lông ở bụng của gà mái cùng dưới hai cánh của nó rất mềm, sờ lại thoải mái, cảm giác như nhung bông ấy, lại rất là ấm áp. Có lần Tiếu Lang thò tay xuống đặt dưới cánh của nó để sưởi ấm một chút, con gà kia lập tức dùng mỏ mổ Tiếu Lang. Tiếu Mông thấy, lập tức giở trò xấu xa bứt bứt lông gà, làm con gà sợ tới mức "cục tác" kêu liên tục, hai anh em nhìn nhau cười ha ha.

Cả nhà cho gà ăn cơm trắng, bà ngoại nhìn thấy chỉ có thể lắc đầu "Gà mái mà không đẻ trứng! Đừng cho nó ăn ngon như vậy!"

Tiếu Lang cười nói "Không sao không sao hết, năm mới năm me mà, để cho nó ăn ngon chút cũng tốt a~"

Đêm giao thừa, cả nhà quây bên nhau ăn cơm tất niên, trên bàn có thêm một nồi bánh trôi hoa quế lâu rồi mới thấy, Tiếu Lang cùng Tiếu Mông thi nhau giành ăn, Tiếu Lang còn đặc biệt để dành lại một viên bánh trôi chạy vào phòng tắm cho gà mái ăn.

Bà ngoại nhìn thấy dở khóc dở cười "Đúng là phải để hai đứa xuống nông thôn ở một thời gian mới đúng, ăn chút khổ cực, mới biết kiếm được hạt gạo khó khăn cỡ nào!"

Buổi tối, cả nhà tụ tập ở phòng khách nhìn party mừng tất niên trên TV, mỗi khi vượt qua một giờ, người dẫn chương trình sẽ nhắc còn bao nhiêu thời gian nữa là đến 0x năm. Tiếu Lang sực nhớ đến Vương Mân, hay là gọi điện chúc cậu ấy năm mới vui vẻ nhỉ~

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, Tiếu Lang lập tức chụp lấy điện thoại rời đặt trên bàn, một bên bấm dãy số đã ghi tạc trong đầu, một bên suy nghĩ nên cùng Vương Mân nói lời đầu tiên như thế nào——

“Đoán coi là ai?”… nghe hình như hơi ngu!

“Anh! Năm mới vui vẻ!” …a, cả ba mẹ lẫn em trai đều ngồi cạnh, bị họ nghe thấy sẽ làm họ cảm thấy kỳ quái a…

Tiếu Lang bấm cúp điện thoại, quay lại nói một câu “Mẹ, con đi vào phòng gọi điện thoại cho bạn một lát.”, nói xong chạy biến vào phòng Tiếu Mông.

Tiếu Mông ngồi trên ghế sofa xem TV, nhìn hai mình một bộ lén lén lút lút, tò mò chớp chớp mắt.

Tiếu Lang hít sâu một cái, khụ khụ hai cái cho thanh cổ họng, sau đó cầm điện thoại bấm số.

Tai nghe vang lên thanh âm “đô— đô—”, đại khái bốn năm lượt như vậy, mới có người nghe——

“Alo, ai vậy?”

Tiếu Lang giật mình, cách hơn mười ngày, lại nghe được thanh âm của Vương Mân qua điện thoại, giờ phút này mới chợt phát giác, thực sự rất nhớ cậu ấy!

Tiếu Lang tâm tình kích động, kềm lòng không được thốt lên “Anh, em nhớ anh!”

Vương Mân “…’

Tiếu Lang “Alo?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Chờ chút.”

Tiếu Lang nghe một câu “chờ chút” của Vương Mân, cảm giác giống như bị tạt một chậu nước lạnh vậy, buồn bực muốn chết, làm gì vậy a! Mình nhiệt tình đến như vậy, còn tên kia lại lạnh nhạt như vậy! Còn bắt mình chờ nữa… Chờ gà mái đẻ trứng a!

Cùng lúc dó, bên kia đầu dây, Vương Mân đang… quẫn bách muốn chết.

Hiện trường lúc này, hơn hai mươi mấy nhân khẩu bao gồm anh họ chị họ, toàn bộ đang ngồi trong nhà hàng ăn cơm tất niên. Tất cả đều chú ý đến Vương Mân nghe điện thoại, sau đó đồng loạt giương mắt nhìn sang, vừa nhìn thấy liền sợ ngây người——

Chúng ta đang nhìn thấy cái gì? Thằng em họ từ nhỏ đến lớn kiệm lời ít đùa giỡn lại luôn đứng đắng, cư nhiên chỉ vì nghe điện thoại mà trong nháy mắt liền… đỏ mặt!

Vương Kỳ lập tức khụ lên cười “Ặc ha ha ha, bạn gái hả?”

Một thanh niên xa lạ chừng hai mươi mấy tuổi cũng hỏi “Bạn gái? Bạn học trong Hoa Hải sao?”

Lại có một thanh niên khác vỗ vai nữ sinh ngồi cạnh mình, hỏi “Hỏi Tinh Tinh liền biết ngay thôi.”

Cô gái nọ đang định mở miệng nói gì, liền thấy Vương Mân giận tái mặt nói “Đừng nói lung tung.”

Cô gái lè lưỡi, nhún nhún vai tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Sau đó, Vương Mân liền đứng dậy nói một tiếng “Xin lỗi”, rồi xoay người bước ra bên ngoài hành lang nghe điện thoại.

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Tiểu Tiểu…”

Bạn nhỏ Tiếu Lang vừa nãy vẫn còn phẫn nộ cầm điện thoại mắng thầm, vừa nghe được Vương Mân gọi hai tiếng, lập tức liền an tĩnh.

Tiếu Lang có chút muốn làm nũng “Anh~…”

Vương Mân hỏi “Ừ, em đang làm gì đó?”

Tiếu Lang “Xem party liên hoan tất niên, còn anh?”

Vương Mân “Vẫn còn đang dùng cơm tất niên… Mấy hôm nay bình thường chứ?”

“Ùh, bình thường~” Tiếu Lang lập tức nhắc đến chuyện con gà mái trong phòng tắm, bô lô ba la nói một hơi, Vương Mân vừa nghe vừa mỉm cười, Tiếu Lang nói chờ đến khi khai giảng trở về trường, sẽ mang cho Vương Mân một cái trứng luộc, trong nhà có làm trứng muối, mang luôn hai cái cho anh mình~

Tiếu Lang nói nói một hồi, Vương Mân đột nhiên thốt lên một tiếng “Tiểu Tiểu…” ngắt lời cậu.

Tiếu Lang dừng lại, hỏi “Ha?”

Vương Mân nói “Anh cũng rất nhớ em.”

Tiếu Lang “…”

Cúp điện thoại rồi, Tiếu Lang cảm giác cả người nhẹ lâng lâng.

Anh ấy nhớ mình… anh ấy cũng nhớ mình, anh ấy nhớ mình a~ ha ha ha!

https://thuviensach.vn

Trên mặt treo vẻ cười toe toét bay bay trở về phòng khách, đặt mông ngồi xuống ghế sofa, tiếp tục xem TV, chỉ là… đại não đã sớm đi vào cõi thần tiên nào ở xa lắc rồi… lời nói kia của Vương Mân, cứ một lần rồi lại một lần vọng lại trong đầu.

Tiếu Mông nhìn anh mình một chốc, rốt cuộc chịu hết nổi "Hai, hai đừng cười nữa, nhìn ngu quá đi!"

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Hạnh phúc, khoái hoạt cùng bình an

☆ ☆ ☆

Ngày kế là mùng một tháng giêng, cả ba lẫn mẹ Tiếu Lang hiếm có một ngày nghỉ hẳn ở nhà.

Sáng sớm mới năm giờ ba mươi, trời vẫn còn chưa sáng tỏ, Tiếu mẹ đã lôi kéo hai đứa con mình vẫn còn lờ mờ chưa tỉnh hẳn nhét vào xe du lịch, Tiếu ba làm lái xe, chở theo bà ngoại, cả nhà cùng nhau đi chùa bái Bồ tát.

Hai anh em ngồi cùng một hàng ghế, lúc đầu cả hai người đều giống hệt con gà con mổ thóc gục gà gục gặc liên tục, lúc sau lại ngả ra lưng ghế cùng tựa vào nhau tiếp tục ngủ.

Tiếu mẹ liếc mắt nhìn cả hai người một cái, lại quay sang càu nhàu với bà ngoại "Hai thằng quỷ sứ tối hôm qua không biết làm nói cái gì suốt, tới tận nửa đêm hơn cũng không chịu ngủ, sáng sớm kêu mãi không dậy, tới giờ này mà còn ngủ cứ như heo ấy."

Bà ngoại cũng ngoái đầu lại nhìn, mỉm cười nói "Mông Mông nhìn lớn hơn hẳn so với Long Long nhỉ."

Tiếu Lang tạng người khá gầy, năm trước mặc áo bông cảm giác vừa vặn, năm nay mặc lại giống như nhỏ đi một số, cái áo rộng thùng thình trùm trên người, khiến cho thân hình vốn dĩ không mấy to con của cậu càng hiển gầy gò hơn. Tiếu Mông thì ngược lại, vóc dáng càng lúc càng cao lớn, cơ thể cũng rắn chắc hơn, mặc áo bông vào vừa khít.

https://thuviensach.vn

Cả hai anh em dựa đầu vào nhau ngủ gà ngủ gật, Tiếu Lang ngồi, còn Tiếu Mông thì dựa vào người anh mình, thân thể còn bự hơn so với Tiếu Lang đè năng lên người cậu, càng khiến cho người ta cảm giác cơ thể Tiếu Lang đơn bạc hơn.

Tiếu mẹ đau lòng nói "Lang Lang bây giờ đang ở lại ký túc xá trường, ăn uống chắc chắn không đầy đủ bằng ở nhà, học ở Hoa Hải lại rất vất vả… ai, bây giờ đám học sinh đi học còn vất vả hơn đi làm a! Mới nửa năm trời đã tra tấn thằng nhỏ tới mức cằm gầy trơ xương…"

Bà ngoại nói "Con cái muốn tự lập âu cũng là chuyện tốt, hơn nữa nó lại không than khổ than mệt gì, mẹ thấy ngày nào nó cũng đùa giỡn hi hi ha ha, căn bản chẳng có tâm sự gì trong lòng. Ở lại ký túc xá trường chịu khổ một chút cũng không phải không tốt, đừng có chiều chuộng giống Mông Mông quá khiến cho nó sinh hư đi."

Tiếu mẹ cười nói "Cái đó cũng đúng, thằng nhỏ này tâm tư thực sự rất đơn giản, không ưa suy nghĩ lệch lạc, nhìn thì thấy như thông minh lắm, thực ra nó ngốc muốn chết đi, chẳng không khéo bằng phân nửa em trai nó nữa là… Tiếu Mông nhỏ hơn mà tâm địa gian xảo cả đống rồi!"

Bà ngoại nói "Mẹ xem hai đứa nhỏ đều rất có tiền đồ, hai đứa bây a, khổ thêm tám năm mười năm gì nữa là có thể ngồi mà hưởng phúc an nhàn từ con trai rồi!"

Tiếu mẹ "Hưởng phúc? Thôi không cần! Con đời này số lao lực mới gả cho ổng đấy chứ!"

Tiếu ba "…"

☆ ☆ ☆

Bảy giờ đúng, xe đến trước cửa chùa, lúc này người đến chùa bái phật thắp hương tấp nập đông đúc, thành ra bãi đậu xe ngoài cửa chùa cũng chật

https://thuviensach.vn

chội không chịu được.

Trong không khí tràn ngập ẩm ướt lạnh lẽo đặc trưng của riêng mùa đông phía nam, lại bởi vì sương khói hương hỏa pha trộn với thanh âm chuyện trò xôn xao đám đông mà có vẻ ấm áp hẳn lên.

“Heo, đứng dậy! Bị mày đè dẹp lép rồi!” Bị em trai mình coi như cái gối ôm quấn lấy suốt dọc đường đi, hai mắt Tiếu Lang phát đen.

Tiếu Mông hơi hơi mở mí mắt ra, bộ dạng giống như một con mèo to bự dùng tay dụi dụi mặt hai cái, sau đó tỉnh táo thoải mái nhảy xuống xe.

Tiếu Lang hai mắt đầy sao bay vòng vòng, choáng đầu choáng chân lắc qua lắc lại lảo đảo rời khỏi xe.

Vừa xuống xe, lập tức bị mùi vị của những quán bán thức ăn xung quanh cửa chùa từ bốn phương tám hướng xông đến xộc vào mũi, xiên đậu hũ hấp, dồi trường, bánh mật rau cải…

Tiếu Lang hữu khí vô lực hô “Mẹ ~ con đói… Đói quá a! Con muốn ăn bánh mật!”

Tiếu Mông nghe thấy, cực kỳ sung sức phụ họa theo “Mẹ ~ con cũng đói! Đói muốn chết a ~~ Con muốn ăn bánh bao, trứng chần trà!”

Tiếu mẹ “…”

Tiếu mẹ mua một gói to bánh bao rau cải cùng mấy ly sữa đậu nành, xách bước đến trước mặt hai đứa con đang kêu rên than đói, lập tức mỗi đứa liền chụp lấy một cái bánh bao cắn một hơi, tội nghiệp hỏi “Thịt đâu?”, đứa còn lại vừa nghe, vẻ mặt ghét bỏ ồn ào la hét “Không muốn ăn bánh bao chay a~~~”

Tiếu mẹ “Trước khi lạy Phật không được ăn mặn!”

https://thuviensach.vn

Hai đứa con đồng thanh dùng khẩu khí ai oán rên rỉ “Ồ…”

Tiếu mẹ “…”

Sau đó, cả nhà một đàn đi theo Tiếu mẹ cùng lạy Bồ tát, lạy xong Như Lai tiếp tục lạy Quan Âm, tiếp theo đi vái Vi Đà Bồ tát để bảo bình an, xong lại lạy Phật Di Lặc để lúc nào cũng miệng cười… Cuối cùng là lạy Văn Thù Bồ tát cầu thông minh trí tuệ.

Tiếu Lang quỳ ở chỗ đó liên tục mặc niệm trong lòng : Bồ tát ơi, người khiến con thông minh hơn Vương Mân đi đi đi~~~

Lạy xong một lượt rồi trở về nhà, Tiếu Lang lập tức chui vào lồng hấp ngủ lười tiếp, nằm mơ thấy thi cuối học kỳ bài thi Vật lý có mấy đề mục toàn là mình biết làm hết! Cuối cùng thi được điểm tối đa, mà Vương Mân lại nghĩ mình không biết làm cho nên bỏ không làm mấy đề, kết quả tổng điểm mình đạt được cao hơn so với Vương Mân 1 điểm, giật được hạng 2! Vương Mân bị đá xuống hạng 3 đen cả mặt nói : sớm biết như vậy không nhường rồi, hỗn đản!

Ha ha ha ha ha ha!! Tiếu Lang bị chính bản thân khiến cho vui vẻ đến tỉnh cả giấc…

“…” (TT 口 TT) Bồ tát ơi, con đâu có cầu nằm mơ đâu…

☆ ☆ ☆

Ba giờ chiều hôm đó, trong phòng tắm đột nhiên truyền ra một trận “cục tác” dồn dập liên hồi, Tiếu Lang buồn bực “Gà mái sao vậy a?”

Tiếu Mông “Đói bụng?”

Tiếu Lang đứng dậy “Tao đi kiếm miếng cơm cho nó ăn vậy.”

https://thuviensach.vn

Nửa phút sau, trong phòng tắm lại truyền ra tiếng hô kích động của Tiếu Lang "Hú hú hú! Gà mái đẻ trứng rồi a a a a!! ~~Hú hú!!"

Tiếu Mông lập tức vọt vào phòng tắm, liền nhìn thấy hai mình run rẩy hai tay nâng một cái trứng gà, suýt chút nữa nước mắt trào ra "Còn nóng hổi luôn nè ~~~"

Tiếu Mông bị hai mình khiến cho cảm xúc tăng vọt, hưng phấn nói "Sao tự dưng lại đẻ vậy a?"

Tiếu Lang vuốt trứng gà, vẻ mặt hạnh phúc giống như là cái trứng do chính mình sinh ra vậy, nói "Không biết, vừa mới vào liền thấy trong phòng tắm lăn lóc một cái trứng, mày sờ thử coi, còn nóng a ~~ Hú hú! Thiệt là đã quá mà~~"

Con gà mái thì vẻ mặt (?) cực kỳ kiêu ngạo, lắc qua lắc lại đi tới đi lui…

Tiếu Mông nâng cái trứng, cũng yêu thích không thôi.

Tiếu Lang kêu lên "Chỉ cho mày chơi chút xíu thôi a! Trứng này là thuộc về tao!"

Tiếu Mông "…A, hai muốn ấp gà con sao?"

Tiếu Lang "…"

Tối đó, Tiếu Lang đặc biệt dùng bút ghi lên vỏ trứng gà bằng một cái chữ "Long", coi như là làm dấu.

Mùng hai tháng giêng, gà mái lại đẻ thêm một cái trứng nữa, lúc này gương mặt bà ngoại mới có chút vui vẻ lên "Coi như không uổng phí cho mày ăn cơm trắng, cái đồ gà mái xí xọn!"

Tiếu Lang một lần nữa nâng trứng lên, ghi lên vỏ trứng làm dấu, "Long 2″…

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Kỳ nghỉ đông của Vương Mân, là một loại tổng hợp giữa bận rộn rồi lại trống rỗng đầy mâu thuẫn.

Vương Mân tổng kết như sau —— không thể không tốn một đống thời gian để đi làm những chuyện không hề ý nghĩa mà mình không thích chút nào.

Ví dụ như mỗi ngày phải cùng ông nội chơi cờ, từ đầu ván tới cuối ván phải ngồi im không rên một tiếng lăng nghe bài giảng tổng hợp về "chính trị, lịch sử cùng nhân sinh triết học"… Lại ví dụ như phải treo trên đầu danh hiệu ' Người thừa kế của Vương gia ', liên tục đi chúc tết một đám người quyền quý xa lạ, gặp đều phải mở miệng gọi chú gọi cô, lại ví dụ như phải ứng phó với đám bạn cùng lứa đại biểu cho cha mẹ cùng nhà bọn họ đến lôi kéo giao hảo, mà nếu như đúng lúc gặp đứa nào đó là bạn học chung trường thì, lại càng phiền toái hơn nữa.

Nhưng là, cũng có một viên thuốc đó khiến cho Vương Mân cảm thấy bớt mỏi mệt hơn, chính là cú điện thoại của Tiểu Tiểu…

Cú điện thoại đêm giao thừa chúc tết hôm đó, khiến tâm tình Vương Mân cực kỳ tốt độ khoảng hơn một tuần.

Vốn dĩ cậu định gọi đến nhân hôm sinh nhật của Tiểu Tiểu để chúc mừng cậu ấy sinh nhật vui vẻ, chỉ tiếc là hôm đó gọi mãi nhưng điện thoại nhà Tiểu Tiểu chẳng ai nghe máy… Vương Mân rất là uể oải, nhưng cũng chỉ đành chịu, chẳng lẽ gửi tin nhắn chúc mừng sinh nhật Tiểu Tiểu vào máy mẹ cậu ấy rồi nhờ chuyển lời sao? Làm như vậy rất khoa trương a!

May là, kỳ nghỉ đông cũng gần kết thúc rồi, Vương Mân lại lần nữa có hi vọng.

https://thuviensach.vn

Ký túc xá của Hoa Hải mở cửa ba ngày trước khi nhập học lại, Vương Mân suốt cả đêm hì hụi thu dọn hết đồ đạc của mình, ở trên giường cầm món quà sinh nhật dự định tặng cho Tiếu Lang xem tới xem lui, tưởng tượng biểu tình của cậu ấy sẽ như thế nào khi nhận được quà mình tặng….

Sáng sớm hôm sau, Vương Mân bảo tài xế lái xe đưa mình đến trường học.

Xe riêng chạy khá mau, chạy không tới một giờ đã đến trước cửa trường, lúc này chỉ mới chín giờ, cô giáo quản lý ký túc xá vừa mới nhận ca trực, thấy Vương Mân liền hỏi “Sớm như vậy đã về trường rồi?”

Vương Mân tâm trạng rất tốt, cùng cô trò chuyện vài câu, chúc năm mới vui vẻ xong liền rảo bước lên lầu.

Vừa mới mở cửa phòng ký túc xá, một trận mùi lạ xộc vào mũi, Vương Mân dùng tay che mũi cùng miệng, bước vào phòng mở cửa sổ ra để thông khí. Mới có hai mươi mấy ngày thôi mà, trên mặt đất đã tích một tầng bụi thật dày, rõ ràng cửa sổ lẫn cửa ra vào đều đống kín, bụi lại giống như từ trong mặt đất mọc lên vậy.

Cả khu lầu thực lạnh lùng, không có một người nào, Vương Mân vào phòng tắm tập thể múc nước, trên hành lang vắng lại mỗi tiếng bước chân của cậu, Vương Mân chợt nghĩ, nếu như Tiếu Lang một mình ở ký túc xá như thế này, chắc chắn sẽ sợ chết cho xem!

… Tiểu Tiểu lá gan còn nhỏ hơn chuột nhắt nữa mà, ha ha…

Dọn dẹp một chút, vừa định lau bàn lại không tìm thấy khăn lau, Vương Mân liền cầm ví tiền đi xuống lầu mua một cái, vừa ra khu ký túc, quay lưng hướng về phía cửa hàng tiện lợi gần trường bước đi, lúc gần đến cửa trường học thì, Vương Mân chợt dừng lại cước bộ.

Mình đang nhìn thấy cái gì a?

https://thuviensach.vn

A… Nhất định là do mình tưởng niệm quá độ rồi!

Xa xa, thấp thoáng bóng thiếu niên mặc kiện áo bông màu lam nhạt, đang lắc lư hướng về phía này bước đến. Thiếu niên đeo trên lưng một cái túi đựng sách thật to, khăn choàng cổ cùng bao tay, mũ đều đầy đủ, thoạt nhìn giống như một con gấu bắc cực con cồng kềnh.

“Anh~~~!” Tiếng kêu trong trẻo của thiếu niên vẳng lên trong không khí, tựa như muốn chứng thực những mơ mộng của Vương Mân là thật…

“Tiểu Tiểu…” Vương Mân theo bản năng mở rộng hai cánh tay ôm lấy thiếu niên nhào về phía mình, tiếng nói có chút run rẩy biểu hiện rõ tâm tình lúc này của cậu…

☆ ☆ ☆

Theo lý mà nói, Tiếu Lang mới là người kích động nhất kìa : trong lòng cứ mãi nhớ tới một người, hi vọng người nọ sớm xuất hiện một chút, lại một giây tiếp theo đó, người nọ chợt xuất hiện trong tầm mắt của mình… Cảm giác lúc ấy, phải nói như thế nào nhỉ?

Hai người ôm lẫn nhau trong chốc lát, lẫn nhau dụi dụi mặt của đối phương.

Vương Mân nhéo nhéo hai cái lỗ tai bị đông lạnh khiến cho đỏ ửng cả lên của Tiếu Lang, tuy rằng rất muốn rất muốn Tiểu Tiểu trở về trường sớm một chút, nhưng thực sự không ngờ lại sớm như vậy, bây giờ là mấy giờ a, tới sớm đến thế nhất định là phải thức dậy rất sớm…

Tiếu Lang tháo găng tay xuống, dùng bàn tay nóng ấm của mình áp lên gò má lạnh lẽo của Vương Mân, xoa một chút xoa một chút, như muốn dùng động tác này để diễn tả cảm xúc hưng phấn của mình.

https://thuviensach.vn

Hai người dính với nhau có đến hơn mười phút, mới nói câu nói đầu tiên ——

Tiếu Lang "Anh, em biết ngay là anh sẽ đến trường rất sớm mà!"

Vương Mân nói "Vốn là muốn đến sớm một chút để chờ em, không ngờ là em cũng trở về trường sớm như vậy."

"Ùa, em nhớ anh muốn chết đi!" Tiếu Lang lại nhào tới dụi dụi Vương Mân, mặt của cả hai kề sát một chút, cùng nhau chia sẻ độ ấm… May là lúc này xung quanh chẳng có ai, nếu không chắc chắn cả hai người không dám làm ra động tác thân mật khiến người khác dễ dàng nghĩ vớ vẩn như thế này.

Vương Mân nói "Em có thấy là, cả hai chúng ta là người về trễ nhất, nhưng lại đến sớm nhất không!?"

Tiếu Lang "Anh còn dám nói! Em nhìn thấy anh đứng đó tiễn em, bây giờ mới trở về trường, lại thấy anh đứng ở chỗ đó nữa, giống như chuyên môn chờ em trở về! Ai mà không biết dám tưởng anh là quỷ hồn trong trường lắm, nguyên cả kỳ nghỉ đông đều ở trong này một mình, làm em sợ muốn chết!"

"Hử? Quỷ hồn?" Vương Mân chớp chớp hai mắt, cúi xuống áp lại gần, khiến cho trán của cả hai người dính lại với nhau "Có quỷ nào ấm như anh sao?"

Tiếu Lang hắc hắc nở nụ cười, dùng trán đẩy đẩy lại.

Tiếu Lang cùng Vương Mân đi cửa hàng tiện lợi, cả hai nắm tay nhau, dọc theo đường đi Tiếu Lang líu ra líu ríu, trước một tiếng anh sau một tiếng anh, khiến Vương Mân vui vẻ muốn bay lên trời~

https://thuviensach.vn

Trở về ký túc xá rồi, Tiếu Lang gấp gáp lột túi xách xuống mở toang ra "Em có mang theo quà tặng cho anh nè!"

Sau đó, Vương Mân nhìn thấy cậu lấy ra từ trong túi xách… hai cái trứng gà…

Vương Mân nhận lấy trứng gà, nhìn thấy bên trên vỏ trứng của một trong hai cái có viết một cái chữ "Long"…

Tiếu Lang nói "Trứng này là do gà mái đẻ đó!"

Vương Mân "…" Anh biết đây là trứng do gà mái đẻ a!

Tiếu Lang "Người đầu tiên phát hiện là em, cho nên đặt tên nó là ' Long ', có thể gọi nó là trứng rồng!"

Vương Mân có chút nghẹn họng, hỏi lại "Vậy ' Long 2 ' là có ý gì?"

Tiếu Lang "Long được sinh ra vào mồng một tháng giêng, còn Long 2 là sinh vào mồng hai tháng giêng."

Vương Mân buồn cười, cầm lấy ' Long ' trả lại cho Tiếu Lang, nói "Anh muốn long nhị."

Tiếu Lang "A? Tại sao zậy?"

Vương Mân "Ha ha, long, nhị…"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân tưởng kia là trứng luộc, định gõ lột vỏ ăn luôn, Tiếu Lang lập tức ngăn lại "A, đừng có gõ!"

Vương Mân "?"

Tiếu Lang "Quên luộc mất rồi…" (=_=)

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Cả hai bắt tay vào quét dọn phòng ngủ, sau đó ra ngoài ăn cơm, ăn cơm về thì cùng nhau trải mền trải gối, cùng nhau ngủ, cảm giác so với trước lúc nghỉ còn tốt hơn.

☆ ☆ ☆

Chưa đến chín giờ, cả hai đều nằm an vị trên giường Vương Mân rốt cuộc nói "Tiểu Tiểu, anh cũng có lễ vật tặng cho em, đưa tay cho anh."

Tiểu Lang núp trong ổ chăn, thò tay đưa qua, cảm giác được Vương Mân dùng ngón tay sờ sờ đo kích cỡ cổ tay của mình, có chút buồn bực hỏi "Là gì vậy?", dứt lời, liền phát giác trên cổ tay có gì đó lành lạnh giống như kim loại áp lên cổ tay của mình, tiếp theo vang lên một thanh "cạch" nhẹ nhàng.

Tiểu Lang "…" Còng tay sao =_=?

Vương Mân mỉm cười, nhìn cậu cổ vũ nói "Nhìn thử xem, có thích không?"

Tiểu Lang rút tay ra xem "Oa——kháo! Đồ quý a!!!"

Chỉ thấy trên tay của cậu được đeo một cái vòng tay màu bạc, một nửa vòng trải rộng, bên trên có khắc hoa văn kỳ quái, nửa vòng còn lại rất mỏng, kết thành một cái móc khóa tinh xảo, không nhìn kỹ thì không cách nào nhận ra được.

Vừa rồi hình như Vương Mân dùng cái này để đo kích cỡ nhỉ? Tiểu Lang giật giật thử, vòng tay không chút nhúc nhích.

Vương Mân nói "Em không mở ra được đâu, phải dùng phương pháp đặc biệt mới có thể mở ra."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Vương Mân giải thích "Cái này gọi là vòng khóa phúc, khóa lại hạnh phúc, khoái hoạt cùng bình an, còn có thể tăng thêm vận may của em."

"Nha~~~!" Tiếu Lang hai mắt không chớp nhìn chằm chằm quan sát cái vòng tay nọ, lần đầu nhìn thấy thứ mà trong TV mới có thể nhìn thấy a!

"Mua ở đâu vậy? Miếu Thành Hoàng? Mắc lắm hả? Cảm giác rất giống đồ thật a!"

Vương Mân "Là thật đấy, làm bằng bạc."

Tiếu Lang = □ =! Bạc a!

Vương Mân thấy cậu bắt đầu nhíu mày tỏ vẻ ưu tư, lập tức cầm lấy tay cậu nói "Tiểu Tiểu, nghe lời anh, đeo nó, không được phép tháo xuống, đây là quà sinh nhật anh tặng cho em."

Tiếu Lang vừa cảm động lại cảm thấy rối rắm, nhíu nhíu lông mày nói "Chỉ nhìn sơ thôi đã cảm thấy nó rất cao cấp a… không nhận nổi a…"

Vương Mân nói "Không sao, lễ vật nặng ở tâm ý, bất luận mắc hay rẻ. Hơn nữa đeo cái này thì lúc làm bài thì, không chừng sẽ may mắn hơn a…"

Mặc dù là mê tín, nhưng nếu nói may mắn sẽ nhiều hơn… nói vậy hắn là chắc không sai đâu ha…

Tiếu Lang ậm ừ hai tiếng tỏ vẻ cảm động mà nhận lấy quà rồi, lại đột nhiên nói "Anh chờ một chút."

Dứt lời, cậu liền mặc kệ trên người ăn mặc mỏng manh, chui ra khỏi ổ chăn, run rẩy cả người đi mò mẫm túi sách của mình, sau đó kéo ra một chuỗi không rõ là cái gì…

https://thuviensach.vn

Chui trở lại ổ chăn, cầm lấy che lại trong chốc lát, mới đi sờ sờ tay Vương Mân, bắt chước động tác lúc nãy của Vương Mân, cầm thứ gì đó trên tay đeo cho cậu, nói "Đây là hồi đầu tháng giêng cả nhà đi chùa lạy Phật cầu bình an xin về đó, bảo bình an hạnh phúc, mỗi người đeo một chuỗi, chuỗi của em tặng cho anh, cái này cũng không phải đồ quý hiếm gì, giá rất rẻ, có mười tệ một cái a…"

Tiếu Lang nói tới đây, miệng đã bị Vương Mân dùng tay bịt lại.

Vương Mân lúc này cũng cảm động muốn chết rồi ——Tiếu Lang là người như vậy, chỉ cần đối xử với cậu ấy tốt, cậu ấy sẽ nghĩ hết tất cả mọi biện pháp hồi báo lại!

"Không cần nói như vậy, mười xu anh cũng lấy."

Nương ánh đèn mỏng manh, Vương Mân quan sát chuỗi Phật châu bằng gỗ kia, quả thực được làm rất thô ráp, hơn nữa dây xỏ cũng rất mỏng… mấy hôm nữa đi kiếm sợi khác chắn hơn xỏ lại đi, đeo nó, đeo đến già luôn! Thật sự rất rất thích…

https://thuviensach.vn

Chương 42

Em muốn đi làm “phây cơ”

☆ ☆ ☆

Học kỳ mới bắt đầu ngay vào thời điểm cuối đông đầu xuân.

Chỉ mới ngắn ngủi hai mươi mấy ngày thôi, mà cả đám học sinh tựa như nửa đời rồi chưa được gặp nhau vậy, mang theo cảm xúc hưng phấn lẫn theo chút xấu hổ ngượng ngùng gặp lại nhau tại Hoa Hải.

Cảm giác đầu tiên của Tiếu Lang khi gặp lại Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần ở ký túc xá là “Hai tên này béo ra!”

Nhạc Bách Kiêu vẻ mặt hồng hào, trong trắng lại lộ ra hồng, trên mặt còn trồi ra ba bốn hạt thanh xuân đậu, lúc này cậu chàng đang an vị trên giường, nhớ lại kỳ lễ mừng năm mới vô cùng thê thảm mà mình đã trải qua “Ngoại trừ ăn ra chính là ăn, mẹ tui giống như hận không thể coi tui như heo mà đút cho ăn a!”

“Me too!” Mặt của Cố Thuần lúc này càng giống bánh bao hơn, cậu cảm khái nói “Bị đút ăn còn đỡ a, tui cảm giác tui trôi qua lễ năm mới giống như một con heo biết tự mình ăn ý! Kháo, ngày nào ngày nấy đều bị nhét đến mức hết ga mới thôi!”

Tiếu Lang sờ sờ cằm của mình, nói “Nếu nói như hai người thì, hình như tui cũng vậy na, nghỉ tết ăn quá chừng luôn, báo hại bây giờ cằm toàn là thịt~~”

https://thuviensach.vn

Vương Mân ngồi ở bên cạnh Tiểu Lang, vươn ngón trỏ cùng ngón giữa nâng nâng cằm cậu lên, nhẹ nhàng gãi gãi thịt ở cằm, nói "Ừm, đúng là mới ra, rất mềm."

Nhạc Bách Kiêu ngồi bên cạnh nhìn, cười ha ha "Vương Mân a, động tác này của cậu giống như đang đùa giỡn con gái nhà lành ấy!"

Tiểu Lang nghe xong chuẩn bị xù lông, há mồm ra giống như muốn cắn người, Vương Mân lập tức rút tay trở về.

Tiểu Lang cũng thò tay ấn ấn phần bụng của Vương Mân, nói "Anh cũng béo ra, không cứng như hồi trước."

Vương Mân rất là thoải mái trả lời "Mùa đông phải tích trữ thịt để chống lạnh, tới mùa xuân là cứng lại thôi."

Mọi người "…"

Cả bốn người hi hi ha ha cười đùa một hồi lâu, sau đó mạnh ai nấy tự lôi ra bài tập chuẩn bị bài cho học kỳ mới. Ở Hoa Hải, đa số các học sinh đều học chơi phân biệt rất rõ ràng.

Mấy ngày nghỉ, Tiểu Lang không những phải làm bài tập mà trường bố trí, còn phải hoàn thành những nhiệm vụ mà Vương Mân đặt ra cho mình. Học kỳ đầu tiên đạt được kết quả khá cao cổ vũ Tiểu Lang khá nhiều, cho nên dù là ăn tết cậu vẫn rất là thành thật ở trong nhà học tập.

Vương Mân nhìn Tiểu Lang một bộ biểu tình vạn phần chờ mong nghe được khen ngợi, lập tức không hề keo kiệt xoa xoa đầu cậu, khích lệ "Làm rất tốt, Tiểu Tiểu."

Tiểu Lang thỏa mãn cực kỳ, mím mím môi, cười vui vẻ tựa như một con mèo đang phơi nắng một cách hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Năm mới, cũng báo hiệu một mùa mới đến.

Hoa Hải hàng năm vào độ xuân đến, các câu lạc bộ trong trường đều sẽ tổ chức hoạt động chiêu mộ người mới.

Đối với những tân sinh đã phần nào hiểu rõ với hoàn cảnh của trường cùng quen thuộc nhịp độ của việc học mà nói, những hoạt động của câu lạc bộ sau những tiết học căng thẳng chắc chắn là lựa chọn tốt nhất để tạo cơ hội làm phong phú hơn cuộc sống ở nhà trường cùng với kết giao bạn bè mới. Hầu hết các học sinh đều sẽ tham dự một chút, coi như xem náo nhiệt, dẫu cho hoạt động của các câu lạc bộ vẫn là chiêu nạp người mới mọi năm như một.

Các hoạt động của Hoa Hải chia làm hai loại, một do từ phía nhà trường đứng ra tổ chức, còn lại là được tổ chức dưới danh nghĩa của hội học sinh.

Loại đầu tiên gồm có các kiểu như tổ chức hội học sinh của trường, đội bóng rổ của trường, đội mô hình của trường, đội lễ nghi đội của trường, vân vân… Loại thứ hai tổ chức hoạt động có phần đa dạng hơn, câu lạc bộ văn học, câu lạc bộ khoa học tự nhiên, câu lạc bộ cờ, câu lạc bộ yêu thích điện ảnh… đủ loại, không gì là không có! Chỉ cần thỏa mãn đủ điều kiện đưa ra, các học sinh mới có quyền xin hội học sinh cho phép thành lập câu lạc bộ mới.

Tiếu Lang cũng là người thích góp náo nhiệt, vừa nghe Cố Thuần thuyết minh có những loại hoạt động nào trong buổi họp lớp, cậu liền bắt đầu hăm he chuẩn bị nhảy vào một phen.

Vừa nhận được đơn mẫu, Vương Mân lập tức không chút do dự bắt đầu điền.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang liếc mắt nhìn qua một cái, thấy Vương Mân ghi tên đội bóng rổ ở mục xin vào câu lạc bộ nào, ánh mắt chăm chú, nói "Em cũng vào đấy!"

Vương Mân rất là thẳng thắn nói "Em có vào cũng chỉ ăn không ngồi chờ thôi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nói "À không đúng, em có thể đi làm đội trưởng cổ động viên cũng được."

Đối với lời vui đùa vô cùng nghiêm túc của Vương Mân, Tiếu Lang bực bội nhe răng nhếch miệng, nhưng mà ngẫm lại giá trị vũ lực của mình không đánh lại đối phương, thế là đành phẫn hận chụp lấy cây bút trên bàn, nhắm vào đùi Vương Mân hăm dọa "Đâm anh à nha!"

Vương Mân "…"

Giữa trưa ngày thứ tư, học sinh đại diện của các câu lạc bộ bắt đầu bày quầy chiêu mộ người mới, mỗi khi có người nộp đơn cón có thể nhận được kẹo chewing gum hay bút bi gì đó, coi như lễ vật nho nhỏ… Tương đối mà nói thì, các câu lạc bộ của nhà trường tạo cảm giác có vẻ kiêu ngạo hơn hẳn, ví dụ như đội bóng rổ mà Vương Mân xin vào, chỉ cần được nhận lập tức sẽ được phát đồng phục thống nhất của đội.

Lại còn cả câu lạc bộ ngoại giao Hoa Hải (phỏng theo Liên Hiệp Quốc), vừa nghe đã cảm thấy buồn cười muốn chết, nhưng muốn được nhận vào phải thông qua phỏng vấn trước, sau đó còn cần xét thành tích cá nhân. Nếu được vào rồi sẽ được xếp vào cơ cấu thống nhất, mỗi tuần sẽ phải có mặt để tham dự tiết huấn luyện, về sau sẽ thường xuyên đại biểu toàn trường đi tham gia hoạt động của học sinh trung học cấp thành phố, cấp tỉnh, thậm chí là cấp quốc gia…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lựa tới lựa lui cả hai ngày cũng chưa chọn được, hỏi một đám người trong ký túc xá thì, Cố Thuần xin vào hội học sinh, Nhạc Bách Kiêu vẫn như cũ "không để ý đến những chuyện râu ria, chỉ một lòng chuyên tâm đọc sách thánh hiền", học tập số một, hết thảy còn lại xếp hàng đằng sau đi, túm gọn một câu : không tham gia gì hết.

Tiếu Lang có chút khó xử, đành phải năn nỉ Vương Mân "Anh, em phải vào đâu bây giờ?"

Vương Mân "Không vào đội bóng rổ sao?"

Tiếu Lang ai oán nói "Vào đó làm chi? Khiêu vũ khoe đùi sao?!"

Vương Mân nói "Xem anh chơi bóng cũng được a."

Tiếu Lang bị chọt ngay trúng tim đen, cả giận nói "Không vào không thèm vào!"

Vương Mân thất vọng "ồ" một tiếng, hỏi ngược lại "Muốn anh giúp em chọn câu lạc bộ sao?"

Tiếu Lang "Ùa, em định vào câu lạc bộ manga nha, cái đám nghiên cứu du lịch nghe cũng thú vị lắm, chờ đến sau này tốt nghiệp liền có thể đi đến rất nhiều rất nhiều nơi để chơi na, cả câu lạc bộ điện ảnh nữa, nghe nói mỗi tuần đều có thể xem phim miễn phí na~"

Không phải ánh mắt của Tiếu Lang rất cao, mà là rất "lăng nhăng", muốn vào rất nhiều câu lạc bộ a!

Vương Mân nói "Mấy câu lạc bộ do bên hội học sinh đứng ra thành lập đều là đồ bỏ đi, không có ý tứ, đừng vào."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Em không phải cái kiểu người tràn ngập tế bào văn nghệ đầy cả ra, manga gì đó, điện ảnh gì đó đều không thích hợp với em, đừng có vì tò mò mà muốn tham gia. Cả du lịch nữa, cá nhân anh cảm thấy, dấn thân đi thăm dò những lĩnh vực mà mình không hiểu biết mới có thú vị, chuyện du lịch đợi tốt nghiệp anh sẽ cùng đi với em.”

Tiếu Lang cảm giác Vương Mân nói thực sự rất đúng nha, manga cùng với điện ảnh đều là những thứ mà Tiếu Mông thích thôi. Tiếu Mông từng bảo mình không có tế bào văn nghệ, thoạt nhìn giống con mọt sách hơn. Cho nên Tiếu Lang mới nổi lên ý niệm hứng khởi này trong đầu, nghĩ rằng, nếu như vào những câu lạc bộ này, hiểu biết mấy thứ này nhiều hơn một chút, về nhà liền có thể có nhiều đề tài hơn để trò chuyện với Tiếu Mông rồi.

Vương Mân thấy cậu trầm mặc, liền đề nghị “Trường học của chúng ta có một câu lạc bộ mô hình, em suy xét thử xem?”

Hội mô hình, tên như ý nghĩa, chính là câu lạc bộ làm các loại mô hình phi cơ cùng với tàu thuyền này kia… Theo tin giang hồ đồn đãi thì, câu lạc bộ này thành viên cực kỳ ít, nhưng lại có hai vị thầy giáo làm cố vấn cho hội, thông thường là mấy chục học sinh cùng nhau lắng nghe hướng dẫn của giáo viên nghiên cứu phi cơ, làm ra mô hình phi cơ.

Câu lạc bộ này cũng là câu lạc bộ duy nhị mà Tiếu Lang chưa từng suy xét quá (duy nhất là đội lễ nghi), cậu buồn bực hỏi “Anh muốn em đi làm phây cơ sao?”

Vương Mân bị câu nói của Tiếu Lang chọc nở nụ cười, giải thích “Tuy là thành viên ít, nhưng mà hai vị giáo viên cố vấn cho hội đều rất giỏi, trong đó một vị là thạc sĩ tốt nghiệp Đại học Kinh Hàng, anh cảm thấy nếu em đến đó học hỏi một chút, sau này có lẽ sẽ có trợ giúp.”

https://thuviensach.vn

Nhắc đến Đại học Kinh Hàng, hai mắt Tiếu Lang lập tức sáng rực lên, kia là Đại học nổi tiếng nằm trong mười thứ hạng đầu của Đại học cả nước a!

Vương Mân tiếp tục nói "Không hẳn chỉ là chế tạo mô hình phi cơ hay là chơi điều khiển phi cơ thôi đâu, giáo viên cố vấn của hội có thể dạy cho các thành viên của hội xem xét bản vẽ máy móc, mô phỏng thiết kế các loại động cơ bay… mà những thứ đó liền bao gồm các tri thức toán học cùng vật lý của chương trình học cao trung, thậm chí có một phần đề cập đến nội dung của Đại học nữa."

Tiếu Lang đột nhiên hỏi "Làm sao anh biết nhiều như vậy a?"

Vương Mân nói "Anh của anh lúc trước chính là thàn viên của hội mô hình."

Tiếu Lang "Phong Hỏa?"

Vương Mân "Ừ."

"Wa~~!!" Tiếu Lang bị nói khiến cho tâm động, gấp gáp nói "Em muốn tham gia!"

Từ cao trung bồi dưỡng cho mình hứng thú, đến lúc lên Đại học giúp chúng ta dễ dàng hơn trong việc lựa chọn chuyên nghiệp. Tiếu Lang quả thực không ngờ rằng, bởi vì một đề nghị trong lúc vô tình này của Vương Mân cùng với xúc động nhất thời của chính bản thân mình, lại hiển nhiên quyết định phương hướng của cả cuộc đời mình…

☆ ☆ ☆

Cuối cùng, Vương Mân cùng Triệu Vu Kính đều thuận lợi được đội bóng rổ nhận vào, bên cạnh đó còn có Lý Siêu Kiện của lớp C3 cùng Ứng Trì của C5.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần được bộ phận tuyên truyền của hội học sinh lựa chọn, Liêu Tư Tinh nằm trong dự đoán, lựa chọn bộ phận văn nghệ của trường.

Có vẻ như, tất cả đều có chính xác một nơi để lựa chọn cho mình… ngoại trừ Tiếu Lang.

Ngay khi mọi người nghe được tin Tiếu Lang được chấp thuận vào câu lạc bộ mô hình thì, rất rất là khiếp sợ!

Cái hội mô hình mà cánh cửa vào cao đến biến thái kia—— thành viên hội rất thưa thớt nhưng lại toàn là cực phẩm, hoạt động buồn tẻ nhưng tài chính lại cực đồi dào… cái đoàn đội làm "phây cơ" đó!!! [27]

Nhân vật chính trong scandal người mà Vương Mân thích dạo trước, đồng thời cũng là nhân vật chính trong scandal kẻ thầm mến Liêu Tư Tinh, nam sinh với diện mạo thanh tú, giả thành con gái bộ dạng tuyệt đối số 1, Tiếu Lang—— cư nhiên vào đội mô hình? Hơn nữa cư nhiên lại có năng lực được nhận vào đội mô hình!?

Nha ~ quả nhiên bên người nam nữ vai chính của scandal, luôn có một bên thứ ba mà thực lực cũng không kém lắm như vậy sao (?)

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang đối với việc mình có thể hay không thể được nhận vào đội mô hình, vốn dĩ không có chút gì thắc mắc cả, nếu Vương Mân đã bảo nơi đó không sai, mà nghe qua cũng rất thú vị, vậy xin vào thôi~

Kết quả, lúc nghe được tin tức được nhận vào, Tiếu Lang chấn kinh rồi.

Năm nay, câu lạc bộ mô hình chỉ tuyển chọn tám người, bốn người trong lớp thực nghiệm, hai người ở lớp ưu tú, còn hai người còn lại là học sinh lớp bình thường, một người là nam sinh của lớp C3, hồi học kỳ một thi được hạng bảy toàn khối, người còn lại chính là Tiếu Lang.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang bất an hỏi Vương Mân “Những tên đó tại sao đứa nào cũng trâu như vậy a!”

Vương Mân nói “Ừ, bởi vì điều kiện để tuyển vào rất cao a.”

Tiếu Lang nghi hoặc nói “Điều kiện gì? Nhận vào cũng cần có điều kiện sao?”

Vương Mân nói “Ừ, nếu không phải là học sinh của lớp thực nghiệm thì, trong kỳ thi của học kỳ đầu tiên nhất định phải nằm ở năm mươi thứ hạng đầu, riêng môn toán phải thi được trên 90 điểm, vật lý phải trên 85 điểm.”

Tiếu Lang nghẹn họng trân trối, cậu nghĩ một lúc, đột nhiên nói “Lần trước em thi vật lý được có 83 điểm mà!”

Vương Mân “Anh biết chứ, nên anh mới không nói cho em mấy điều kiện này, sợ em cũng giống mấy người khác, bị hù sợ mà bỏ chạy.”

Tiếu Lang buồn bực “Không đạt làm sao lại được nhận vào a!”

“Ồ, anh vốn định bảo em đi thử thời vận xem sao thôi, nếu như không vào được thì đành chịu, nhưng không ngờ vận khí của em không tệ cho lắm.” Vương Mân cười, duỗi tay đưa qua sờ sờ chiếc vòng bạc trên cổ tay Tiếu Lang “Là sức mạnh của vòng khóa phúc đó.”

Tiếu Lang “…”

Buổi tối đó, Tiếu Lang lật qua lật lại tờ thông báo được nhận vào cùng với yêu cầu đối với thành viên của câu lạc bộ mô hình.

Bên trên viết rõ, thứ năm mỗi tuần từ ba giờ rưỡi đến năm giờ rưỡi là thời gian hoạt động của câu lạc bộ, địa điểm là ở lầu thông tin lân cận khu vực sân vận động, nơi đó có một phòng học mà trường học dành riêng cho câu lạc bộ mô hình.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhìn tư liệu, bên trên có viết vài dòng tóm gọn giới thiệu về đội mô hình của trường, càng lúc càng cảm thấy bất khả tư nghị.

Đội mô hình có lịch sử hơn mười lăm năm ở trung học Hoa Hải, năm đầu tiên không hề có giáo viên cố vấn, chỉ có ba người học sinh, là một tổ đội nho nhỏ thành lập do sở thích cá nhân. Về sau cả ba người nọ phân biệt thi vào ba trường Đại học nổi tiếng bất đồng với nhau, nhưng cả ba đều lựa chọn chuyên nghiệp có liên quan đến vũ trụ.

Sau khi tốt nghiệp, một người trong số đó trở về Hoa Hải, chuyên môn lập một đội mô hình cho Hoa Hải, về sau tổ nhỏ chỉ lập vì sở thích cá nhân trở thành tổ chức do nhà trường quản lý.

Có không ít học sinh có hứng thú với mô hình bởi vì nghe danh mà đến, đội mô hình lựa chọn thành viên nhận vào không phải chỉ dựa trên ưu tú mới nhận, mà là theo phương châm thà thiếu nhưng chất lượng, có năm thậm chí chỉ nhận vào hai học sinh, bất quá hai người nọ sau khi tốt nghiệp đều thi vào Khoa Đại.

Phụ lục ở phía sau có một bức ảnh chụp chung của đội mô hình năm trước, cùng với hướng đi của các thành viên. Tiếu Lang kinh ngạc phát hiện một điều, vị thạc sĩ học đại học Kinh Hàng mà Vương Mân nhắc lần trước, cũng từng là thành viên của đội mô hình Hoa Hải, lại còn là học sinh mà vị giáo viên sáng lập đội mô hình cố vấn ở năm thứ hai.

Tiếu Lang nhìn một lượt, ngoại trừ vài học trưởng năm hai năm ba vẫn còn chưa tốt nghiệp ra thì, hết thảy các thành viên còn lại đều thi đậu vào trường Đại học rất tốt, hết 90% đều là thi vào các chuyên nghiệp vũ trụ hoặc hàng không, không thì là có liên quan đến phi cơ.

Bao gồm cả anh hai của Vương Mân ——

Vương Kỳ : học sinh lớp thực nghiệm năm 0x, sau khi tốt nghiệp thi đậu Đại học Tây X | Chuyên nghiệp : công trình hàng không.

https://thuviensach.vn

…

Tiếu Lang nhìn một hồi liền cảm giác trở nên bay bổng, tựa như đang nằm trên đám mây : mèn ơi ~ Mình cư nhiên được vào đội mô hình na~~ Như vậy có phải tức là… sau này mình cũng có thể thi vào Đại học nổi tiếng hay không a… Các thành viên của đội này trăm phần trăm đều tiến vào Đại học danh tiếng nha! Kém nhất cũng là Đại học tỉnh a!

Tiếu Lang kích động đấm lên giường, wao wao liên hồi, tựa như muốn biểu hiện cảm xúc hưng phấn lúc này của mình.

Vương Mân nhìn Tiểu Tiểu của mình ngây thơ lại đơn thuần tựa như một đứa trẻ con, chẳng hiểu sao có một cảm giác hạnh phúc từ tận đáy lòng dâng lên…

☆ ☆ ☆

Khác với đội mô hình của Tiếu Lang, đội bóng rổ mà Vương Mân tham gia, thời gian hoạt động phân tán rất nhiều. Mỗi tuần hai tư sáu, mỗi thứ đều là bốn giờ rưỡi đến năm giờ rưỡi chiều, có đôi khi còn có thể tổ chức đấu với nhau vào khoảng buổi tối tám giờ.

Tuần này là tuần đầu tiên bắt đầu hoạt động ở câu lạc bộ, Tiếu Lang ở tại lớp ngồi làm bài tập của mình, còn Vương Mân thì đi ra sân thể thao. Cả hai hẹn trước với nhau đến sáu giờ gặp ở căn-tin, sau đó cùng ăn cơm.

Tới chừng năm giờ mười lăm phút, bụng của Tiếu Lang liền chính xác báo giờ, ục ục ục ục một tràng… Buổi chiều mọi khi đều chỉ học có bốn tiết, hai tiết đầu học môn chính, hai tiết sau thường là môn phụ. Cứ đến năm giờ chiều thì Tiếu Lang cùng Vương Mân trực tiếp đi căn-tin ăn cơm.

Năm giờ vừa đến, rất nhiều học sinh liền đổ xô tràn về phía căn-tin, cho nên trong phòng học lúc này không có bao nhiêu người, mà những người ở lại này phần lớn đều là những học sinh treo cổ đâm đùi gian khổ vùi đầu

https://thuviensach.vn

vào học tập, chưa cảm thấy đói tới muốn chết thì, liền không ý thức được mình là nhân loại cần ăn cơm.

Tiếu Lang chán muốn chết ngồi ngây người trong lớp học, uống một chút nước, liên tục nhìn đồng hồ.

Chịu đựng tới năm giờ ba mươi, cậu liền ngồi không yên. Dù sao lúc này Vương Mân chắc cũng gần xong rồi… hay là chạy tới sân thể dục chờ đi!

Tiếu Lang nghĩ như vậy, lập tức mau chóng thu dọn đồ đạc rồi vừa chạy vừa nhảy vọt xuống cầu thang.

Phòng tập bóng rổ của sân thể dục Hoa Hải có mái nhà trong suốt, từ xa nhìn lại cũng có thể thấy rõ ràng mồn một. Tiếu Lang chạy một hơi đến trước cửa.

Vương Mân rốt cuộc ở đâu a? Thành viên đội bóng rổ rất nhiều, hơn nữa có không ít là học sinh năm hai, Tiếu Lang cảm giác nếu cứ như vậy không đầu không đuôi mà vọt vào thì có chút vô ý tứ… thế là đành đứng ở cửa, chần chờ nhìn vào bên trong.

Đúng lúc này, chợt nghe thấy một trận nói cười rộn ràng nhốn nháo từ bên trong truyền ra, tiếp theo đó liền thấy thấp thoáng bóng người bước đến!

Tiếu Lang liếc mắt nhìn một cái, những người này… hình như là đàn anh năm hai a! Có vẻ như mới vừa tập luyện xong, một đám đều mặc áo thun thể dục ngắn tay, trên cổ còn vắt một cái khăn mặt, tán gẫu với nhau về chuyện tập luyện mới nãy… Đang mùa đông mà mặc mỏng như vậy, lợi hại ghê!

Một đám thành viên của đội bóng rổ ai nấy đều cao to, Tiếu Lang so với bọn họ, quả thực đúng là cái tàn phế bậc ba~

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhanh chóng né qua một bên, cẩn thận phòng ngừa đám người nọ bất cẩn hất văng mình đi.

Mấy "cao" nhân nọ lúc vượt ngang qua Tiếu Lang thì, có một người phát hiện Tiếu Lang thập thò trong góc, hỏi "Mỹ nữ, tìm ai a?"

Tiếu Lang "…" Mỹ nữ? Nữ ngươi cái quỷ a!

Có vài người nghe người nọ nói vậy, nháy mắt pặc pặc quay đầu lại, một trong số đó liếc mắt nhìn một cái, cười nói "Tối mờ tối mịt, mày hoa mắt sao, người ta là nam đó!"

Người nọ lại trêu tức nói "Tụi mày nhìn rõ ràng không, này chẳng phải là Tiếu Lang mà thằng Mục Hoa thầm mến đó sao?"

Tiếu Lang "…" Mục Hoa? Đứa nào?

Mọi người nghe vậy, tò mò bước sát lại một chút, đánh giá Tiếu Lang từ trên xuống dưới một phen, giống như nghĩ ra gì đó, nói "Không phải chứ, là nhóc này sao!"

Tiếu Lang "…"

Chú thích nhỏ : trong văn bản gốc, tác giả dùng chính xác là từ "hôi ky" (tớ sửa thành phây cơ), giải thích như sau :

"Hôi cơ" chính là nói phi cơ. Hiện tại rất nhiều người nói phi cơ thành hôi cơ, là một kiểu nói khôi hài, sau này dần trở thành từ ngữ lưu truyền trên Internet.

Về nguồn gốc

https://thuviensach.vn

1. Là dựa vào tình tiết trong phim hoạt hình “Hỉ Dương Dương cùng Hôi Thái Lang”, câu nói kinh điển của Tiểu Hôi Hôi “Nhìn kìa, ba tớ lại bay rồi.” (ở đây là hội (hui), đồng âm với hôi (hui).)

2. Có người bảo dân ở vùng Mân Nam bởi vì ảnh hưởng ngôn ngữ địa phương Mân Nam, những lúc nói “phi” rất dễ bị ngữ điệu Mân Nam cường điệu nhấn mạnh âm “phi”, mà trong tiếng Mân Nam, “phi” phát âm gần giống với “hôi” trong tiếng phổ thông, cho nên mới có “hôi cơ”

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Máy bay hạ cánh nha

☆ ☆ ☆

Ngay lúc Tiếu Lang vẫn chưa rõ tình huống lúc này lắm thì đã bị một đám nam sinh người nào người nấy cao hơn mét tám bao quanh vây lấy.

Bạn nhỏ Tiếu Lang của chúng ta lá gan vốn bé xíu, bị một đám vây đứng bên trong cảm thấy toàn thân khẩn trương lên, lúc trước nghe đồn mấy người mà ở trong đội bóng đá hay bóng rổ gì gì, túm lại là thuộc về vận động bạo lực (?) hay có mấy học sinh cá biệt ức hiếp người yếu hơn mình (?), bọn họ sẽ tự mình moi ra các loại lý do khó tin để đánh nhau hoặc cướp tài sản của người khác… Chẳng lẽ hôm nay tới phiên mình gặp phải sao? Cái gì mà mộc a hoa a kia, chẳng lẽ là lý do bọn họ tùy tiện bịa ra?

Tiếu Lang trợn mắt lạnh lùng, phô trương thanh thế nói "Các ngươi muốn làm gì a?"

Đám người nọ đều cười một cách đáng khinh.

Tiếu Lang quát "Tui nói cho mấy người biết nha! Ban ngày ban mặt, trước đám đông công chúng (?) đừng có hòng giở trò xấu xa nha!"

Đám người nọ "?"

Tiếu Lang không hề phát giác thanh âm của mình lúc này dần trở nên run rẩy "Đừng tưởng là mấy người thấy cao hơn tui là muốn làm gì thì làm nha!"

https://thuviensach.vn

Đám người nọ "…"

Tiếu Lang nhanh chóng chọt tay vào túi lôi túi quần, túi áo ra, dùng tốc độ cực nhanh nói "Trên người của tui một xu cũng không có!"

Đám người nọ ai nấy đều hai mắt nhìn nhau, nam A dở khóc dở cười "…Mợ nó, thằng này lảm nhảm gì vậy!?"

Nam B che mặt lắc đầu "Nó nghĩ tụi mình ăn cướp hay sao ấy?"

Nam C sờ sờ mặt mình "Bộ dạng anh mày đáng sợ tới vậy sao?"

Nam D, cũng chính là người nhận ra Tiếu Lang, mở miệng nói "Học muội, à không, học đệ, tụi anh đâu có giật tiền của em đâu."

Tiếu Lang vẻ mặt đầy đề phòng trừng mắt nhìn, nam D xấu hổ cười cười, vươn tay nói "Tụi anh chỉ muốn làm quen với em chút thôi à, khụ khụ, em là học lớp C1 năm nhất đúng không?"

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang đang do dự có nên bắt tay cùng người này hay không thì, chợt nghe thấy một thanh âm quen thuộc gọi tên mình.

"Làm sao vậy?" Vương Mân bước lại gần, lúc này cậu mặc trên người áo thun vận động lửng tay, cánh tay vắt bộ áo khoác đồng phục, trên trán lẫn mặt hoàn toàn không có chút mồ hôi, phần tóc trán có hơi ươn ướt, có lẽ là vừa mới rửa mặt.

Tiếu Lang nhìn thấy Vương Mân, lập tức cả gương mặt tươi cười sáng lạn, đá một đám lang sói đuôi to sang một bên, tung tăng tung tăng hướng về phía Vương Mân chạy qua.

Vương Mân vươn tay ra, dùng ngón tay khoát khoát phần tóc hai bên vành tai của Tiếu Lang, cười nói "Chờ lâu đói bụng lắm rồi đúng không?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ùa một tiếng, nói “Đói muốn xỉu luôn rồi, nếu không thấy anh ra em tính tự đi căn-tin ăn mình ên a.”

Vương Mân vẻ mặt đầy nghi hoặc hướng sang phía đám học sinh năm hai kia nhìn một cái, quay lại hỏi “Bọn họ tìm em có việc sao?”

Có Vương Mân ở bên cạnh, Tiếu Lang lập tức cáo giả oai hùm, phấn chấn bừng bừng nói “Không biết ai hết! Tự dưng lại nói muốn làm quen cái gì đó a!”

Vương Mân “…”

Vài người cùng Vương Mân đi ra ngoài, trong đó có bạn nhỏ Ứng Trì đẹp trai, đều yên lặng hắc tuyến : cái này gọi là “bắt chuyện” trong truyền thuyết đây sao?

Vương Mân cười cười, bước tới gần chào hỏi với đám người nọ “Chào học trưởng.”

Trong đám người nọ có vài người biết mặt Vương Mân. Thứ nhất, hồi trước anh hai của Vương Mân ở Hoa Hải cũng là một nhân vật có tiếng tăm; thứ hai, trong mấy trận thi đấu bóng rổ hồi đại hội thể thao, Vương Mân biểu hiện rất xuất sắc; thứ ba, nghe nói người này gần đây ở trong khối năm nhất rất là nổi tiếng.

Làm học trưởng, tất nhiên sẽ không dại gì đi đối nghịch với đám đàn em trai lẫn gái dưới mình một năm, huống chi Vương Mân bề ngoài hiền lành lại lễ phép, Vương Mân người này, chỉ cần nói chuyện với cậu hai ba câu, người nói sẽ lập tức bị cuốn vào tiết tấu của riêng Vương Mân : bình tĩnh, tao nhã… giống như chỉ cần ở gần bên cạnh người này, kẻ nào có tức giận đến mấy cũng tức không nổi nữa.

Đám người đối phương thấy đàn em trầm mặc ít lời ở trong trận đấu lần đó lại chủ động cùng mình chào hỏi, cũng bắt đầu buông lỏng tự cao.

https://thuviensach.vn

Vương Mân kéo Tiếu Lang qua, dùng tay vỗ nhè nhẹ vào bả vai của cậu, nói “Này là em trai của em, tên là Tiếu Lang.”

Tiếu Lang bị ép bước về phía trước vài bước, giống như con cừu nhỏ ngoan ngoãn nghe lời, cúi thấp đầu nói “Chào mấy anh.”

Mọi người “…”

Vương Mân thản nhiên mỉm cười, nói “Có thể về sau cậu ấy sẽ thường xuyên lại đây xem em chơi bóng, sau này có thấy, mong các anh chiếu cố một chút.”

Mọi người giống như bị thôi miên, liên tục gật đầu.

“Một câu thôi.”

Không thành vấn đề, chiếu cố hẳn là nên mà.”

“…”

Cuối cùng, Vương Mân xoay lại nói tạm biệt với đám đội hữu đi theo mình, sau đó dẫn theo Tiếu Lang rời đi.

Toàn bộ hành trình từ đầu tới cuối, Tiếu Lang đều là một bộ hệt như con cún con đi theo Vương Mân, trong ánh mắt chỉ có Vương Mân… Nếu như thực sự cậu bị biến thành một con cún con, phỏng chừng sẽ liều mạng lắc lắc cái đuôi, ư ử kêu hai tiếng.

Một nam sinh năm nhất cũng trong đội bóng nhìn thấy, cảm khái “Hai anh em tụi nó tình cảm tốt ghê, tui cũng muốn một đứa em ngoan như vậy na.”

Ứng Trì nghe xong, hừ lạnh một tiếng, quay đầu rời đi.

https://thuviensach.vn

Nam sinh nọ nhìn thấy, cảm giác thiệt là mạc danh kỳ diệu, nghĩ thầm : hotboy thiệt là kiêu na~

☆ ☆ ☆

Thứ sáu, Tiếu Lang rốt cuộc phải tự mình đi kiến thức cái đội mô hình đào tạo ra toàn biến thái cực phẩm kia.

Đội mô hình được phân ở lầu bốn của khu lầu thông tin, nguyên cả cái tầng cao nhất của toàn bộ khu lầu, tầng năm là một sân thượng lộ thiên.

Buổi chiều, ba giờ mười lăm phút, Tiếu Lang liền chuẩn bị võ trang đầy đủ (về mặt tâm lý), xuất phát!

Lúc đến nơi, phòng dành cho đội mô hình đang mở toang cửa, bên trong có thanh âm sàn sạt do người nào đó loay hoay thứ gì đó, còn có tiếng nói chuyện rất khẽ nữa.

Tiếu Lang rón ra rón rén bước đến gần cửa, hướng vào bên trong xem xét thử, bên trong lúc này ước chừng có khoảng mười người.

Có một nam nhân trung niên đang khom khom thắt lưng, ra vẻ là hướng dẫn học sinh cái gì đó, giống như là thầy cố vấn na?

Tiếu Lang nhẹ nhàng gõ cửa phòng học, người nọ liền xoay lại nhìn sang, cười nói “Là năm nhất sao? Vào tìm chỗ ngồi đi em.”

Mấy học sinh đến trước đều đồng loạt ngẩng đầu nhìn cậu, Tiếu Lang có chút ngượng ngùng cụp mắt nhìn xuống mặt đất.

—— người ngồi ở nơi này toàn là sinh vật cao cấp có chỉ số thông minh không thua gì Vương Mân, cậu một kẻ đứng ở chót chót vào nơi này, đột nhiên sinh ra một loại phức cảm tự ti giống như là lót sàn cho người ta ý…

https://thuviensach.vn

Thành viên vẫn chưa đến đầy đủ, Tiếu Lang liền nhân cơ hội đánh giá phòng của đội mô hình.

Trong phòng học có mành treo, có điều hòa, màu trắng làm nổi bật lên bảng đen, máy chiếu… cơ sở thiết bị đầy đủ vô cùng!

Dọc theo vách tường có một vòng bày những tủ thủy tinh triển lãm, bên trong đặt đủ các loại mô hình máy bay, có vài cái là làm từ gỗ, có vài cái là làm bằng plastic, được phun sơn cẩn thận, thoạt nhìn rất rất giống thực, trên cánh còn có dán hai chữ Hoa Hải nho nhỏ, vô cùng ngầu~

Ở giữa phòng học có đặt một cái bàn hình tròn dùng để thảo luận, rất to, dọc theo bàn đặt một loạt những cái bục dùng để làm việc nho nhỏ độc lập, lúc này đã có hơn mười mấy người ngồi trên đó, bản thân mình an vị ở cái gần cửa nhất.

Đúng ba giờ ba mươi phút, người tới đông đủ.

Nam nhân trung niên đóng cửa xong, quay lại bắt đầu giới thiệu “Hôm nay chúng ta đón chào một đám người mới, rất vui vì các em có thể vào đội mô hình này, thầy là giáo viên cố vấn cho đội Trầm Tử Hằng, thầy phó cố vấn bận một chút việc nên có thể sẽ đến muộn một chút, vậy, chúng ta bắt đầu trước đi.”

Thầy Trầm nói chuyện ngữ điệu chậm rãi, khiến người nghe cảm giác rất thoải mái, thầy để mấy học sinh ngồi phía trước tự giới thiệu một chút để lẫn nhau nhận thức, bắt đầu từ các học sinh năm hai.

Năm hai tổng cộng có bảy người, Tiếu Lang vốn tưởng bản thân đã làm tốt tâm lý chuẩn bị đối mặt với cao thủ rồi, ai dè vừa nghe thấy mọi người giới thiệu, đáy lòng vẫn thấy có chút bồn chồn.

Bảy người nọ, không giới thiệu sâu lắm về việc bọn họ học ở lớp nào, trong lúc giới thiệu, chỉ lo nói một đống một đống những lý giải của bản

https://thuviensach.vn

thân đối với câu lạc bộ này, cùng với hi vọng ở đây có thể đạt được những gì.

Còn có hai học sinh trong số đó bảo, từ nhỏ đã bắt đầu chơi mô hình máy bay lẫn tàu thuyền, cái nào cũng bị bọn họ tháo ra cho banh chành!

☆ ☆ ☆

Lúc sau là đến đám học sinh năm nhất tự mình giới thiệu.

Mấy học sinh ở lớp thực nghiệm đều là đúng mức không kiêu ngạo, mỗi người đều biểu hiện ra lý giải cùng hứng thú nhất định của bản thân đối với mô hình.

Chỉ có Tiếu Lang, trước lúc gia nhập vào cái dội mô hình này, cậu ngoại trừ biết đội mô hình là muốn "làm phây cơ" ra thì, căn bản mấy thứ khác chẳng biết chút gì.

Cậu cũng không biết thổi phồng bản thân lên, cũng không thể nói, là do bạn học đề nghị mình tham gia, sau đó mình được nhận vào… nói như vậy thực sự rất đáng đập, thể nào cũng bị đá ra cho xem!

Đến phần giới thiệu của Tiếu Lang, cậu quẫn bách vạn phần, giới thiệu rất loạn lại ấp úng lộn xộn. Cuối cùng tổng kết lại, như sau : tên là Tiếu Lang, là học sinh năm nhất, lớp C1, bản thân đối với mô hình không hiểu lắm, nhưng muốn vào xem thử để hiểu biết một chút mô hình rốt cuộc là cái gì.

Mọi người "…"

Sau khi nói xong, một nữ sinh ngồi gần đó liền nhanh chóng đón lấy giới thiệu bản thân mình, Tiếu Lang liền trộm thở dài một hơi.

https://thuviensach.vn

Nữ sinh kia tên là Trịnh Thi Thi, là một học sinh của lớp ưu tú, bề ngoài nhìn có vẻ nội hướng, vừa bắt đầu nói liền "O e o e" nói, nghe rất giống một con muỗi hưng phấn bay lòng vòng.

Một nam sinh khác của năm nhất cũng ở lớp bình thường, là Phùng Hoằng Khải của lớp C3. Người này có thể coi như tàm tạm, ngoại trừ thành tích tốt ra thì chẳng có gì đặc biệt khiến cho người khác cảm thấy chán nản.

A uy! Tiếu Lang! Thành tích tốt lại không đủ khiến cho người khác chán nản sao? Phùng Hoằng Khải chính là đứng hạng 7 toàn khối a! Là học sinh duy nhất ở lớp bình thường có thể lọt vào mười thứ hạng đầu ở học kỳ trước a!

Kháo… Có còn để cho người khác đường sống không a!?

Tiếu Lang có chút bất an ngồi đó, nhìn xem thầy Trầm kế tiếp sẽ làm cái gì.

Mọi người giới thiệu xong rồi, thầy Trầm liền chủ trương để cho một học sinh của năm nhất cùng năm hai tiến hành hợp tác một đối một, một học sinh năm hai sẽ mang một học sinh năm nhất.

Tiếu Lang nghĩ thầm : tiêu rồi tiêu rồi, lần này chính mình nhất định sẽ trở thành cái đứa lạc đàn kia… bởi vì năm hai có bảy người mà năm nhất tới tận tám người lận!!

AAA~~~ anh ơi!! Ngày đầu tiên đã bị đuổi ra khỏi phòng, cảm giác… chắc là sẽ bi kịch dữ dội lắm a~~

Tiếu Lang đang dâng trào cảm xúc bi thương về "bản thân sẽ biến thành cục nợ" thì, chợt nghe có hai anh lớp trên cùng một chị lớp trên điểm danh muốn mang mình.

https://thuviensach.vn

Chị lớp trên kia vẻ mặt cực kỳ bá đạo rống vào mặt hai nam sinh còn lại "Là tui chỉ em ấy trước!"

Tiếu Lang "…"

Thầy Trầm tủm tỉm mỉm cười, nói "Một đối một, không được giành giật a!"

Chị lớp trên nhún vai, nói "Thoạt nhìn cậu ấy có vẻ tiểu bạch, khởi điểm thấp, tiến bộ liền nhiều, mang theo tương đối nhẹ nhàng."

Hai anh lớp trên còn lại còn liên tục gật đầu, nghiêm mặt nói "Đàn em lớp dưới năm nay quá mức cường hãn a! Làm lớp trên cũng áp lực dữ lắm!"

Tiếu Lang nghẹn họng thầm nghĩ : cái này rốt cuộc mình nên cao hứng, hay là nên mất hứng khổ sở a?

Thầy Trầm cười nói "Vậy đi, để công bằng, trò Tiếu Lang cứ tạm thời để thầy mang đi, trừ em ấy ra vậy thì số lượng còn lại vừa vặn."

Tiếu Lang "…" Được rồi Tiếu Lang, không bị đuổi ra khỏi cửa mới là chuyện nên thấy may mắn!

Hai người một tổ phân xong rồi, nhiệm vụ liền bắt đầu.

Tiếu Lang làm ra vẻ dịu ngoan nghe lời, lẳng lặng ngồi trước mặt thầy Trầm.. vậy là sau này bị ổng quản lý rồi a…

Tiếu Lang ở trong lòng thầm nói : thầy ơi, em rất là biết điều a, tuy là em ngốc hơn tụi kia một chút xíu…

Thầy Trầm bảo Tiếu Lang nhìn xem đề nhiệm vụ, sau đó hỏi cậu có suy nghĩ cái gì không.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Em không biết thiết kế máy bay đâu… cùng lắm là… máy bay giấy à…”

Thầy Trầm vẫn như cũ cười meo meo, đưa cho cậu một tờ giấy trắng “Nè, gấp máy bay giấy thầy xem xem.”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Lang gấp một cái máy bay giấy đơn giản nhất, thầy Trầm cầm lên nhìn trái nhìn phải, nói “Không tệ.”

Cầm máy bay giấy trả lại cho Tiếu Lang, thầy Trầm khuyến khích “Phóng thử xem.”

Tiếu Lang cầm máy bay, dùng sức phóng ra ngoài, bay được hai giây, đuôi máy bay lung lay hai cái, liền ngã bẹp xuống đất.

Thầy Trầm nói “Máy bay hạ cánh nha.”

Tiếu Lang “…”

Một đám đệ tử ngó thầy Trầm hướng dẫn Tiếu Lang tựa như giáo viên mầm non dạy dỗ bé ngoan, đột nhiên cảm thấy 囧囧, nơi này thực sự là đội mô hình của Hoa Hải sao? bên kia hai người một bộ cha hiền con ngoan quỷ dị trường hợp rốt cuộc là có chuyện rì xảy ra a?

Thầy Trầm đứng dậy, dùng phấn đè đè xuống vẽ một cái ký hiệu ở nơi máy bay rớt xuống, lại cầm một tờ giấy khác đưa Tiếu Lang “Gấp lại cái khác với hình dạng khác cái kia thử xem.”

“Ùm.” Tiếu Lang nghĩ nghĩ, hồi trước chơi trò gấp máy bay, hình như đúng là có tới hai ba kiểu gấp.

Thầy Trầm nhìn cậu gấp, đột nhiên hỏi “Em biết nguyên lý của máy bay giấy sao?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhăn nhăn mặt, thành thật nói “Không biết.”

Thầy Trầm nói “Chúng ta thử phân tích một chút về lực tác dụng lên phi cơ thử đi.”

Tiếu Lang được gợi ý, lập tức nói “À, có trọng lực, lực cản không khí, lực đẩy mạnh của tay.”

Thầy Trầm lại tiếp tục nói “Umh, nói như vậy không sai, nhưng vẫn có một chút không rõ ràng, bởi vì hiện tại tri thức em đã được học có hạn chế. Ví dụ như máy bay bởi vì bay về phía trước, cho nên ở trên cánh của nó sẽ sinh ra một loại lực hướng lên, ở Đại học có chuyên môn phân riêng ra một chuyên nghiệp học về không khí động lực học, là để nghiên cứu đặc tính của lực dưới tình huống máy bay cùng với khí thể vận động tương đối với nhau. Còn vật lý ở trung học cùng lắm cũng chỉ nhắc tới một chút về lực hướng lên cùng với lực hướng xuống, hợp lực của nó là lực thăng, trong nội dung học về phương diện thủy động học cũng không đề cập tới.”

Nhìn Tiếu Lang vẻ mặt thật lòng, giống như cái hiểu cái không, thầy Trầm kiên nhẫn nói tiếp “Một cái máy bay đơn giản nhất, tạo thành từ ba bộ phận, đó là thân máy bay, cánh máy bay cùng với động cơ. Máy bay gấp bằng giấy chỉ có thể làm ra thân máy bay cùng với cánh, về phần động cơ, chỉ có thể dựa vào tay của chúng ta.”

Tiếu Lang gật gật đầu, thầy Trầm nói tiếp “Khi chúng ta cầm máy bay phóng về phía trước thì, nó sẽ bắt đầu bay, trên thực tế, có thể nói hình thái dùng lực đẩy để bay của máy bay giấy tương tự với tàu lượn, đều là lợi dụng lực tự nhiên tiến hành lướt về phía trước. Lúc gió từ phía trước thổi đến xuyên qua thân máy bay cùng với cánh…”

“Phụt!”

Nghe được “cánh gà”, Tiếu Lang liền bất cẩn phá lên cười, nhưng lập tức liền nhịn xuống, lại ngồi nghiêm chỉnh.

https://thuviensach.vn

Thầy Trầm không hề để ý đến, cũng ha ha cười hai cái, lại nói tiếp "Lực đẩy sẽ sinh ra tốc độ làm cho máy bay duy trì một quán tính nhất định mà phi hành, mà cánh của máy bay có thể giúp nó ở trong không trung tiếp tục lướt đi, quá trình này vô cùng giống với máy bay thật.

Tiếu Lang "Umh.."

Thầy Trầm "Cho nên, nếu em có thể gấp ra một cái máy bay gần giống nhất với hình dạng của máy bay thật, liền có thể bay rất xa."

Chỉ đôi ba câu, lập tức liền kéo lên hứng thú của Tiếu Lang trong việc gấp máy bay.

Thầy Trầm mở ra quầy triển lãm, lôi ra một cái mô hình phỏng theo máy bay thật mà mấy học sinh các khóa trước dùng giấy các-tông làm, để Tiếu Lang tham khảo. Lại cầm thêm một đống giấy áp phích cùng với công cụ kéo, hồ… đưa cho cậu dùng.

Tiếu Lang cảm giác mình giống như đang trở về với những tiết tập làm thủ công thời còn đi nhà trẻ, hưng trí bừng bừng bắt đầu loay hoay làm…

Lúc thầy Trầm hồi thần trở lại thì, giáo viên phó cố vấn đã đến, lại còn bất tri bất giác đứng bên cạnh nhìn hai người họ nhìn ngắm hồi lâu.

Thầy Viên hỏi "Học sinh mới tới sao?"

Thầy Trầm gật đầu "Ừ, đứa trẻ này rất thông minh."

Thầy Viên nói "Nhìn anh dạy hắn, hệt như năm đó dạy tôi vậy."

Thầy Trầm mím môi mỉm cười, khóe mắt loan loan, hiện ra nếp nhăn nhàn nhạt. Thầy im lặng ngồi ở đó, cả người tản mát ra một loại khí chất tri thức của người trưởng thành.

https://thuviensach.vn

Thầy Viên ở bên cạnh nhìn, cảm thấy được ánh mắt của người nọ có chút buồn bã.

Thầy Trầm nhẹ giọng nói "Đột nhiên rất muốn có một đứa con trai."

Thầy Viên "…"

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 006 :

[Khác nhau giữa anh trai và em trai]

Khi Vương Kỳ cùng Tiếu Mông trong lúc vô tình nhìn thấy thì…

【 Ver. Vương Kỳ 】

Vương Kỳ mang theo tâm lý tò mò cùng nhiều chuyện, xem hết cả chương H của em mình cùng em dâu, trong khoảng thời gian đọc, ánh mắt của Vương Kỳ trển nên nóng rực lại thâm thúy vô cùng, hơi thở cũng loạn.

Vương Kỳ sờ sờ cằm, thầm nghĩ : hóa ra xem nam nhân cùng nam nhân làm tình với nhau cũng có thể làm người ta kích động như vậy, thằng em mình cũng rất mạnh mẽ na, hơn nữa, tên tiểu quỷ chết tiệt kia cư nhiên đối với người yêu ôn nhu tới vậy, quả thực bất khả tư nghị!

A ~~~ cả em dâu nữa ~~ vừa phóng khoáng vừa đáng yêu, a… thực sự rất muốn đích thân…

Vương Mân nhìn thấy vẻ mặt tươi cười đáng kinh của anh mình, đột nhiên có một loại mong muốn bóp chết tên này cho rồi…

【 Ver. Tiếu Mông 】

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông trong lúc vô ý thoáng nhìn qua chương H văn, cậu nghi hoặc ngó phần mở đầu, tiếp theo càng đọc càng không thể vãn hồi… Mặt đỏ tai hồng, tim đọc gia tốc, ánh mắt vừa rối rắm lại vừa mê mang…

Nhìn xong rồi, nội tâm của Tiếu Mông quả thực tựa như kinh đào hải lãng, công năng biểu đạt ngôn ngữ hoàn toàn vỡ nát…

…Người kia, cư nhiên là anh hai của mình! Hai mình, hai mình…. như vậy thực sự rất không bình thường! Nhưng là, nhưng là thật kỳ quái… bản thân mình, cư nhiên lại… phản ứng!

Tiếu Mông nhân sinh quan sắp sửa bị đoạn H này khiến cho sụp đổ, cậu mơ thấy ác một suốt đêm, trong mộng đều là bộ dáng xuân sắc bốn phía của anh hai mình… Ngày hôm sau thức dậy thì, Tiếu Mông chợt phát hiện mình nổi lửa rồi…

Tiếu Mông cả người run rẩy, hướng lên trời giận dữ hét “Vương Mân! Ta phải giết ngươi!

【 Tổng kết 】

Cho nên mới nói, anh trai cùng em trai chung quy là khác nhau a~

https://thuviensach.vn

Chương 44

Ngắm ngắm mây trắng nhìn nhìn trời xanh

☆ ☆ ☆

Giờ dành cho hoạt động ngoại khóa còn lại chừng nửa giờ, Tiếu Lang đã "chế tạo" ra được năm cái máy bay giấy, cánh máy bay cũng từ hình tam giác cải tạo chuyển sang hình thang.

Ngay lúc cậu cải tạo cánh máy bay, thầy Viên – cũng chính là vị thạc sĩ tốt nghiệp Đại học Kinh Hàng, đã chỉ dẫn Tiếu Lang không ít.

Thầy Viên tên đầy đủ là Viên Thần Duệ, vốn là học sinh của Trầm Tử Hằng, bốn năm trước sau khi tốt nghiệp liền quay trở về Hoa Hải, từ lúc đó đến giờ vẫn đảm nhiệm chức giáo viên môn Vật lý của học sinh lớp ưu tú năm ba, sau những tiết có giờ giảng dạy, thầy vẫn thường cùng thầy Trầm nghiên cứu mô hình máy bay.

Nếu như nói phương pháp dạy của thầy Trầm là kiên nhẫn tỉ mỉ, hướng dẫn từng bước từng bước một, vậy thì thầy Viên chính là loại hình đi thẳng vào vấn đề, mạnh mẽ mà truyền dạy.

Thầy lôi ra một đống lý luận nguyên lý, toàn bộ một hơi nhồi vào giảng cho Tiếu Lang, sau đó đưa chỉ thị : em gấp máy bay giấy phải làm phần đuôi như thế này mới coi như là hoàn mỹ.

Hai vị thầy giáo đều rất lợi hại, dạy Tiếu Lang không ít kiến thức, bất quá Tiếu Lang vẫn cảm thấy mình thích thầy Trầm nhiều hơn chút.

https://thuviensach.vn

Năm cái máy bay giấy, cái sau phóng càng xa hơn so với cái trước nó, Tiếu Lang cảm giác rất mỹ mãn, rất thành tựu, không chỉ có tin tưởng cùng hứng thú tiếp tục nghiên cứu, mà còn cảm thấy khoái nhạc.

Sau khi hoạt động ngoại khóa của câu lạc bộ kết thúc, thầy Trầm vạn phần hòa ái khen ngợi Tiếu Lang rất có tiến bộ, dẫu cho với mấy học sinh còn lại, máy bay giấy đã sớm biến mất trong ký ức xa vời của bọn họ từ đời nảo đời nao…

Tiếu Lang nhìn thấy người khác làm ra máy bay bằng gỗ, nhìn thấy bản vẽ do chính họ tự vẽ ra, cực kỳ hâm mộ… thực hi vọng sớm ngày có thể tiến bộ vượt qua người khác, làm ra thật nhiều thật nhiều máy bay vừa xinh đẹp lại vừa tốt hơn như bây giờ.

☆ ☆ ☆

Đến tối, trở lại ký túc xá, Tiếu Lang tựa như hiến vật quý đem một đống máy bay giấy mà mình gấp được lấy ra, đưa cho Vương Mân xem, giới thiệu từng cái từng cái một.

Tiếu Lang “Này chính là XL01-A, tuy là chỉ bay được có hai giây liền rơi xuống, nhưng thầy Trầm bảo là nó có giá trị kỷ niệm phi thường lớn, bởi vì đây là cái máy bay đầu tiên mà em làm ra, thầy đề nghị em nên bảo tồn nó lại.”

Vương Mân “…”

Cái… cái máy bay giấy thoạt nhìn có vẻ cực ngầu lấp lánh kia rốt cuộc là cái gì thế?

Tiếu Lang “Này gọi là XL01-B, anh xem chỗ này nè, thân máy bay cùng cánh máy bay toàn bộ đều được cải tiến, thầy Trầm bảo cái này gọi là cải tiến, không phải cải tạo, cho nên phải đặt là máy bay loại B.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Ông anh mình bảo đội mô hình này cực kỳ chuyên nghiệp mà, tại sao lại như vậy chứ? Sao lại giống như máy bay giấy đồ chơi của đám học sinh tiểu học chơi vậy…

Tiếu Lang "Này gọi là XL01-B1, là máy bay loại B cải tạo số 01, bởi vì phần đuôi của B quá nặng, cho nên ở đời thứ hai em bèn sửa cái đuôi của nó nhỏ lại chút…"

Tiếu Lang dứt lời, cầm máy bay giấy ném mạnh phóng ra ngoài, phi cơ vững vàng lướt đi trong phòng ký túc một lúc, sau đó đầu chúc xuống, thẳng tắp.. rơi xuống.

Tiếu Lang "Nhìn thấy không nhìn thấy không! Bay rất xa đó! Ha ha!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang lại tiếp tục giới thiệu, Vương Mân im lặng ngồi nghe, nghe một hồi lâu, thực sự là nhịn không được, bèn hỏi "Nè, cái kia XL01-A là có ý gì? Tại sao chỉ là máy bay giấy thôi mà còn phân loại phức tạp như vậy?"

Tiếu Lang hưng phấn đáp "A! Là thầy Trầm bảo em đặt đó."

Vốn dĩ Tiếu Lang định đặt cho nó là Long nhất Long nhị, bất quá nghĩ lại cảm giác kêu như vậy hình như có hơi ngu ngu… máy bay làm sao có thể so sánh với trứng gà a!

Sau đó, thầy Trầm mới đề nghị cho cậu dùng chữ cái viết hoa, cho Tiếu Lang gợi ý.

Vương Mân cau mày, hỏi vấn đề mà nãy giờ vẫn khiến cậu phức tạp "Lúc nãy anh cũng đoán được XL là tên viết tắt của em, vậy 01 là có ý gì a?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Đó là đời thứ nhất! Đời thứ nhất là máy bay giấy! Sau này em còn phải làm máy bay gỗ, plastic rồi nhôm nữa! Tới lúc đó sẽ là XL01, XL03…”

“Ồ, ra là vậy.” …gì mà loại hình, nghe cứ như bày đặt bày điệu ấy, máy bay giấy thôi mà cứ làm như lô-cốt không bằng!

Linh hồn sâu trong lòng Vương Mân rất là khiếm nhã mà phá ra cười, cũng làm khó tên nhóc này… cười rã cả ruột mà vẻ mặt ngoài vẫn còn trấn định tới vậy!

Tiếu Lang chớp chớp hai mắt, tràn đầy ý cười nhìn Vương Mân, hỏi “Anh a~ sau này em sẽ thiết kế cho anh một cái máy bay tư nhân có chịu không a?”

Vương Mân nhìn nhìn trần nhà, hỏi “Lớn cỡ nào?”

Tiếu Lang dùng tay quơ quơ kích thước, đại khái cỡ khoảng một trái dưa hấu vậy, nói “Lớn như vầy nè.”

Vương Mân “Nhỏ quá, anh không ngồi vào được.”

Tiếu Lang nói “Em cắt cho anh một con người giấy, bên trên viết hai chữ “Vương Mân”, bỏ vào là xong.”

“…Uy.” Anh đây chưa chết mà lại làm người giấy a, nói năng xui xẻo! Vương Mân nghĩ như vậy, lại nghe Tiếu Lang nói tiếp “Umh, như vậy là tốt nhất, để phòng ngừa anh bị rớt máy bay, anh rớt máy bay chết rồi, em sẽ rất đau lòng.”

Vương Mân “…”

“Nếu như em làm máy bay cho anh thì, phải làm cái nào thực đặc biệt na, đừng có XL lẻ mấy rồi gạch ngang xong đánh dấu ABC, nghe ngốc

https://thuviensach.vn

quá.” Vương Mân dùng tay chống cằm yêu cầu.

Tiểu Lang nghĩ nghĩ, nói “LM0000 có được không?”

Vương Mân “Tại sao L lại ở trước M? Em tặng máy bay cho anh, ít ra cũng phải đặt tên của anh ở đằng trước chứ, còn nữa, 0000 là có ý gì?”

Tiểu Lang “Ồ, vậy ML cũng được, 0000 tức là không bao giờ sản xuất nữa, chỉ có một cái duy nhất!”

Vương Mân nhíu mày “Cảm giác giống như máy bay xài thử ý.”

“Nha!” Tiểu Lang tức giận từ trên giường nhảy dựng lên, quang quác quang quác gào to “Anh thật khó hầu hạ nha! Vậy tự mình nói đi! Muốn làm cái loại gì hả?”

Vương Mân thấy cậu nổi giận, lập tức thỏa hiệp “Vậy ML1100 đi!”

“…Có khác gì nhau đâu chứ!” Tiểu Lang thở phì phì cầm lấy một cái máy bay giấy bắn Vương Mân, Vương Mân cũng bắn lại, hai người bắn tới bắn lui mở màn trận đại chiến máy bay giấy! Mãi cho đến lúc Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu trở về, vừa mới mở cửa ra, trên trán hai người đã bị một cái máy bay giấy đâm thẳng vào.

Mà lúc này, Tiểu Lang đang ngồi xổm trên giường Nhạc Bách Kiêu, bày ra tư thế của Ultraman Leo.

☆ ☆ ☆

Cuối cùng, máy bay XL đời thứ nhất ngay trong cơn tức giận của Nhạc Bách Kiêu, bị vò thành một nắm.

Tiểu Lang núp trong ổ chăn hu hu khóc nức nở “Thầy Trầm bảo nó rất có giá trị kỷ niệm, kỷ niệm cái con khỉ khô a, một ngày cũng chưa trôi qua đã bị báo hỏng rồi…”

https://thuviensach.vn

Cuối tuần, Vương Mân cùng Tiếu Lang như thường lệ chạy tới tiệm Net chơi game.

Acc Tiểu Long Nữ của Tiếu Lang đã gần lên cấp 88, miễn cưỡng cũng có thể coi như là một cái cao thủ be bé trong Bắc Vân Phái. Cũng có không ít người chơi nam tính theo đuổi vị thích khách tính cách tốt, thao tác tốt cùng với bề ngoài thực xinh xắn đáng yêu thực loli này. Trong chuyện này, Tiếu Lang hoặc là cự tuyệt hoặc là phớt lờ, cậu còn đang chờ anh mình thăng lên Thần Tượng thập cấp cưới mình mà.

Ngược lại với Tiếu Lang, acc của Vương Mân lợi hại hơn rất nhiều, lúc này Âu Dã Tử đã lên 97 cấp, là Thần Tượng Ngũ cấp, cũng là nhân tài mới xuất hiện ở server này—— một trong những tân đại nhất của toàn khu.

Âu Dã Tử một tay công phu chế tác thần khí, cũng khiến cho Vương Mân buôn bán được một khoản lời lớn, hơn nữa Vương Mân lại không hề keo kiệt, đốt tiền để bản thân tăng "Vận" cùng "Định lực", cho nên bây giờ mỗi lần ra tay, xác suất tạo ra cực phẩm thần khí liền cao đến khủng bố! Thậm chí có người còn đồn thổi, rằng Âu Dã Tử là NPC sống bán thần khí.

Tuần trước, Vương Mân leo lên tới hạng bảy bảng xếp hạng Thần Tượng, bất quá danh hiệu Thần Tượng càng lên cao càng khó thăng hơn, muốn lên cấp cao nhất, không tốn mười tháng một năm là không có khả năng. Ngay cả người đang đứng thứ nhất lúc này, một vị người chơi chức nghiệp cuộc sống 100 cấp, hiện tại cũng chỉ mới là Thần Tượng Bát cấp.

Về chuyện gả cho Vương Mân trong game, tâm tình của Tiếu Lang rất là vi diệu.

Nếu như là nam sinh thông thường như bao người khác, Tiếu Lang chắc chắn sẽ không cam tâm tình nguyện đi "gả" cho một tên nam sinh khác. Nhưng mà, Tiếu Lang là người không chán ghét những trò lập dị, thậm chí tính cách còn có điểm e sợ cho thiên hạ không loạn lên nữa là…

https://thuviensach.vn

Cho nên, nếu bảo cậu chờ mong, không bằng bảo là cậu tò mò, muốn thể nghiệm một loại cảm giác kỳ quái này thì đúng hơn.

Có điều, ngăn cản hai người kết hôn với nhau không chỉ mỗi một cái chuyện cấp bậc chưa đủ là chính yếu, bên cạnh đó còn bởi vì thân phận của cả hai, là người của hai môn phái đối lập với nhau—— Tiếu Lang là người của Bắc Vân Phái, còn Vương Mân lại ở Tây Phong Phái, muốn thành thân đương nhiên không thể quang minh chính đại được.

Cũng bởi vì vậy, những lúc hai người cùng chơi với nhau, không hiểu sao lại có loại cảm giác hưng phấn như đang "yêu đương vụng trộm" vậy…

Ví dụ như những khi tham gia đánh bang chiến thì liếc mắt đưa tình nè, làm bộ như là chỉ gặp thoáng qua nhau trong một cảnh nào đó trong game, liền ngay sau đó quay lại nhìn nhau cười hì hì nè, lại thí dụ như cùng nhau hẹn hò ở địa phủ nè~

Tổng thể mà nói, Tiếu Lang cảm thấy cuộc sống trước mắt của mình chung quy là rất phấn khích, tổng kết lại trong vòng hai câu : học tập, ngủ, đi làm phây cơ, nhàn nhã không có gì làm thì đi nằm vùng!

☆ ☆ ☆

Thảo trường oanh phi nhị nguyệt thiên, phất đê dương liễu túy xuân yên.

(Cỏ mọc chim bay tiết tháng hai, rũ bờ dương liễu đắm khói xuân)

Mùa xuân tháng ba, thời tiết bắt đầu dần chuyển ấm.

Tất cả học sinh bỏ đi lớp áo ấm nặng nề bên ngoài, để lộ ra ngoài bộ dạng xanh tươi mới.

Vương Mân và Tiếu Lang lúc này cũng bắt đầu đắn đo chuyện chia giường ra ngủ lại như hồi xưa, nhưng mà trải qua một cái mùa đông như

https://thuviensach.vn

vậy, bảo chia là chia, hai người đều có chút không có thói quen ngủ một mình. Vì thế, ngay ngày thứ ba cả hai chia giường ngủ thì, Tiếu Lang liền không chịu nổi tịch mịch, mò mẫm chui trở về ổ chăn của Vương Mân.

Vương Mân khẽ vuốt ve cái gáy của Tiếu Lang, nói "Chờ trời nóng hơn một chút lại tính đi."

Tiếu Lang "Umh" một tiếng, dùng cổ dụi dụi đáp lại tay Vương Mân.

Đám mèo hoang trong trường, trong hoàn cảnh trăm hoa mùa xuân, liền hormone xuân tình tràn đầy ra, cũng bắt đầu quá trình tìm ngẫu của mình, mỗi ngày chung quy đều sẽ văng vẳng lên tiếng kêu mơ hồ của những chú mèo không rõ từ góc nào vọng lại, trầm bổng du dương cũng có, dây dưa bệnh bồng cũng có, nũng nịu yêu kiều cũng có…

Buổi tối hôm đó, Tiếu Lang mệt mỏi nằm bẹp trên giường, không muốn mở tập sách ra học chút nào.

Vương Mân lúc này đã trở về với những chiếc áo sơ-mi cùng với áo len ngực, ngồi trước bàn học chăm chú làm bài.

Tiếu Lang nheo nheo mắt nhìn trong chốc lát, kêu một tiếng "Anh."

Vương Mân "Hử?"

Tiếu Lang "Anh qua đây, nằm với em một chút đi."

"Ừ, đợi anh một lát." Vương Mân mau chóng làm xong hết bài tập, lại nhìn đồng hồ, mới chín giờ. Cậu đi rửa mặt sạch sẽ, sau đó trở lại phòng nằm xuống bên cạnh Tiếu Lang.

Tiếu Lang sáp lại gần, Vương Mân hỏi "Bài tập làm xong chưa?"

Tiếu Lang nói "Mới làm xong phần của ngày hôm nay à, của ngày mai để mai tính đi, còn anh?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Tuần này đều làm xong.”

Tiểu Lang không vui, kéo kéo vạt áo của Vương Mân “Thiệt muốn mở đại não của anh ra xem thử tốc độ vận hành của nó là bao nhiêu.”

Vương Mân nói “Cứ kéo dài trong lòng cảm thấy không thoải mái, làm xong thì nhẹ nhõm hơn.”

Tiểu Lang không nói lời này, đưa tay với vào bên trong áo len ngực, cách một lớp áo sơ-mi khoác lên bụng của Vương Mân, nhìn thoáng qua giống như là đang ôm lấy eo của Vương Mân vậy.

Vương Mân thuận tay vuốt lại tóc của Tiểu Lang, cậu rất thích động tác này, những lúc giúp Tiểu Tiểu massage, Tiểu Tiểu sẽ lộ ra biểu tình hết sức thoải mái.

Tiểu Lang nhắm mắt lại, tiếp tục ngủ gật.

Vương Mân vuốt ve đến phần gáy của Tiểu Lang, ngón tay mò mẫm tìm được hõm ót, ấn nhẹ vào, Tiểu Lang hừ một tiếng, dựa vào Vương Mân gần hơn, cơ hồ như muốn úp toàn bộ đầu mình lên ngực Vương Mân.

Vương Mân bật cười khúc khích, nói “Giống như con mèo nhỏ ấy.”

Tiểu Lang hơi hơi mở mắt ra, hơi tức giận nói “Tại mấy con mèo đó hết ~~ miao miao riết, khiến cho bực cả mình.”

“Mùa xuân mà, mèo phát tình là dĩ nhiên.” Vương Mân sờ sờ cằm Tiểu Lang, cười hỏi “Em cũng phát tình sao?”

Tiểu Lang hơi nhướng lông mi lên, hỏi “Tâm phiền ý loạn có tính là phát không?”

Vương Mân “ồ” một tiếng, nói “Tính a.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang một tay thò xuống ấn ấn phần đũng quần của mình, ánh mắt mê mang, ngữ khí ảm đạm nói “Nhưng là tiểu kê kê cũng lười biếng a.’

Vương Mân “…”

“A A A A———!!” Bên ngoài ký túc xá đột nhiên truyền đến một trận hoan hô, rốt cuộc động đậy được phản xạ thần kinh sắp héo rụng của Tiếu Lang.

Tiếp theo đó, cửa phòng ký túc bị đẩy ra một cách bạo lực, Triệu Vu Kinh xông tới gào rú, trước hết là thông báo “Sắp đi chơi xuân rồi đó!!”

Theo sau vào là đám người Cố Thuần cùng với Nhạc Bách Kiêu, cũng có vài nam sinh khác phòng ký túc cũng thuộc C1, phỏng chừng cũng vừa mới nghe Cố Thuần thông báo, đều là hưng phấn chạy tới hỏi thăm tình huống cụ thể.

C1-042 lập tức đầy ắp người, mọi người không chút e dè, tự mình tìm cho mình chỗ để ngồi xuống, giường của Vương Mân cách cửa gần nhất, cạnh giường nhanh chóng gặp tai họa.

Tiếu Lang chống trên người Vương Mân, đẩy ra vài tên nam sinh ngồi ở cạnh giường chắn tầm mắt của mình, ló đầu nhìn một vòng, lập tức hỏi lại “Sắp được đi chơi xuân ha? Khi nào đi hả? Đi tới đâu vậy? Đi mấy ngày?”

Mọi người “Cùng hỏi cùng hỏi…”

Tiếu Lang cơ hồ dùng một hơi hỏi hết tất cả các vấn đề mà mọi người muốn hỏi, một nam sinh ngồi ở cạnh giường Vương Mân vươn tay muốn bóp cổ Tiếu Lang, Tiếu Lang lập tức rụt cổ lui vào trong.

Cố Thuần rút ra tư liệu đi chơi xuân, cười giải thích “Thứ hai, đi hồ Tĩnh Minh, trở về trong ngày, không qua đêm!”

https://thuviensach.vn

Mọi người gào rú loạn cả lên một trận, đều tỏ vẻ thất vọng "Hồ Tĩnh Minh có cái gì hay mà đi chứ, từ nhỏ tới giờ không biết đi tới đó bao nhiêu lần rồi!"

"Còn tưởng là có thể ra khỏi tỉnh chứ, hóa ra ngay cả C thị cũng chẳng ra nữa là!"

"Này là lừa gạt con nít sao, thi vào Hoa Hải uổng phí a! Rất gạt người!!"

Cố Thuần rất là bất đắc dĩ nhún nhún vai, nói "Ai, không có biện pháp a, nhà trường là sợ chúng ta gặp chuyện không may thôi, đành phải chọn nơi nào gần gần chút."

Một nam sinh nói "Đúng là chán muốn chết, hồi tiểu học đi chơi xuân cũng hồ Tĩnh Minh, tới sơ trung đi chơi xuân cũng hồ Tĩnh Minh, lên cao trung lại là hồ Tĩnh Minh! Kháo… vậy thà ở lại trường tự học cho rồi đi a!"

Một nam sinh khác cũng ầm ĩ kêu la "Phải đó phải đó, thà đi công viên Hoa Hải còn tốt hơn là đi hồ Tĩnh Mĩnh a!" (công viên cách trường học đi bộ chừng mười phút)

"Sao mày không nói trực tiếp tổ chức ở sân thể dục, phát cho mỗi đứa mấy tờ báo rồi ăn cơm dã ngoại đi!"

"Mỗi người một tô mì ăn liền, ngắm ngắm mây trắng nhìn trời xanh!"

"~~an toàn nên đến Tĩnh Minh Hồ ~~!"

Mọi người nhất tề hô "Hồ hồ, làm sao vui vẻ nổi!"

"Ha ha ha ha…"

Dù cho không ai hài lòng về địa điểm đi chơi xuân, nhưng mọi người vẫn mang theo tâm tình lạc quan đầy mâu thuẫn, yên lặng chờ mong ngày đổi gió tiến đến.

https://thuviensach.vn

Chờ cho đến khi người trong phòng rời đi hết rồi, Vương Mân nói “Em rời giường một lúc, anh tháo drap giường, đổi cái mới.”

Tiếu Lang “?”

Vương Mân nhỏ giọng nói “Mới nãy có người ngồi qua, phải giặt cho sạch.”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Thứ bảy, trước khi trở về nhà, Vương Mân hỏi Tiếu Lang “Em có thích bài hát nào sao?”

“Bài hát thích a?” Tiếu Lang tưởng là Vương Mân muốn nghe nhạc, nghĩ một lúc, nói “Em trai của em thích Châu Kiệt Luân na, em cũng có nghe qua mấy lần, có vài bài nghe cũng được lắm.”

Vương Mân gật gù “Còn có cái khác sao?”

Tiếu Lang “S.H.E nè, Phan Vĩ Bách nè, mấy ngôi sao ca nhạc đang nổi bây giờ đó, ai… em không nghe nhạc nhiều lắm, nói chung mấy cái CD mà mấy tiệm này kia hay phát, đều rất dễ nghe.”

Vương Mân “Ừm, biết rồi.”

Sáng chủ nhật, Tiếu Lang lại trở về trường, mắt sắc quét sang bàn học của Vương Mân một cái liền phát hiện có một thứ có vẻ rất cao cấp đang lẳng lặng nằm trên bàn.

Tiếu Lang chụp lấy, ngó từ trên xuống dưới “Này là cái gì!”

Màu trắng, rất mỏng, lại cắm tai nghe, chẳng lẽ là…

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Ồ, là MP3.”

“Nha nha nha!” Tiếu Lang hai mắt phiếm kim quang “Anh cư nhiên có MP3!”

Vương Mân bước đến, nhét tai nghe vào tai Tiếu Lang, cầm lấy thân máy MP3 bấm bấm vài cái, ngay sau đó bên tai Tiếu Lang đột nhiên vang lên thanh âm quen thuộc ——— là《 Thất Lý Hương 》[28]! Này là ca khúc nằm trong album mới nhất của Châu Kiệt Luân, Tiếu Lang về nhà thường nghe thấy em mình mở nó nghe.

Chất lượng âm thanh thật tốt a! Tiếu Lang say mê nhắm hai mắt lại, theo tiết tấu âm nhạc gật gù đắc ý, nhỏ giọng ngâm nga, Vương Mân nghe cậu hát trong chốc lát, gỡ xuống tai nghe bên lỗ tai trái của cậu, nhét vào tai phải của mình.

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Thế giới của chúng ta rực rỡ muôn màu

☆ ☆ ☆

Hôm đi chơi xuân, trường học thuê một loạt hai mươi chiếc xe du lịch, mỗi một lớp phân một chiếc.

Học sinh năm nhất đi hồ Minh Tĩnh đổi gió, học sinh năm hai thì đi núi Lạc Trữ hóng mát, còn học sinh năm ba thì vẫn tiếp tục bị giam cầm để… học bài.

Đêm hôm trước Tiếu Lang cầm MP3 của Vương Mân nghe nhạc cả đêm, phấn khởi đến ngủ không được. Mãi cho đến mười hai giờ đêm vẫn còn nằm đó rầm rì rầm rì, cho đến khi Vương Mân nghiêm cả mặt thu lại MP3 cưỡng chế ra lệnh bắt đi ngủ, Tiếu Lang mới chịu nghe.

Ngày hôm sau phải dậy sớm hơn mọi ngày nửa giờ, Tiếu Lang giãy dụa ngồi dậy, nhưng là vẫn còn mơ mơ màng màng ngủ gà gật.

Buổi sáng, đúng sáu giờ bốn mươi lăm phút, tất cả học sinh tập họp ở giữa sân trường, để giáo viên chủ nhiệm hướng dẫn lên xe, đúng bảy giờ xe khởi hành.

Tiếu Lang cùng các bạn trong lớp tập họp, mất một lúc mới dần dần hưng phấn.

Trên xe, chỗ ngồi được xếp thành các dãy bốn chỗ ngồi, bên trái hai chỗ bên phải hai chỗ, ở giữa là lối đi. Năm hàng đầu là nữ sinh ngồi, năm hàng

https://thuviensach.vn

sau là nam sinh ngồi, nếu như có ai bị say xe sẽ được điều chỉnh lại cho thích hợp.

Mấy học sinh ngày thường quan hệ thân thiết chút, hoặc là vốn dĩ ngồi cùng bàn với nhau đều tự động gom lại ngồi cùng một hàng, ví dụ như Cố Thuần ngồi với Nhạc Bách Kiêu, Phương Húc ngồi cùng Triệu Vu Kính, Nhan Ny ngồi cạnh Dung Hiểu Tuyết.

Tiếu Lang tất nhiên là ngồi cạnh Vương Mân rồi, hai người bọn họ cơ đều cùng ra cùng vào, ngày ngày dính lấy nhau, đây là chuyện mà ai ai đều biết, người người đều rõ.

Lúc xếp hàng lên xe, Tiếu Lang xung phong vọt lên trước nhất, Vương Mân kéo cậu lại nói "Để cho đám con gái lên xe trước."

Tiếu Lang vội la lên "Tui xí trước hàng cuối cùng rồi nha!"

Chỗ ngồi ở hàng cuối cùng có hai cái bậc cầu thang, so với những vị trí phía trước cao hơn một chút, ngồi ở chỗ đó có thể nhìn bao quát toàn thể các chỗ ngồi của mấy người khác.

Vương Mân hỏi "Hàng cuối cùng lắc dữ lắm đó, em không say xe sao?"

Tiếu Lang "Không say không say!"

Trong đám nam sinh, hai người coi như là lên xe sớm nhất, nhưng kết quả lúc lên xe vẫn là không thể giành được hàng cuối cùng ngồi, chỉ đành ngậm ngùi ngồi ở hàng thứ hai từ dưới đếm lên.

Tiếu Lang oán hận trừng mắt nhìn Triệu Vu Kính ngồi ở sau lưng mình "Triệu Tiểu Quy! Mắc cái gì ông luôn giành với tui vậy!"

Triệu Vu Kính thè lưỡi làm mặt quỷ với Tiếu Lang, khiêu khích "Muốn ngồi hàng cuối cùng sao? Được thôi!" vừa nói vừa vỗ vỗ lên đùi "Lại ngồi

https://thuviensach.vn

lên đùi anh nè cưng!”

Tiếu Lang mắng “Cút ngay, cút ngay, ai là anh tui!”

Vương Mân đúng lúc bước đến, nghe thấy câu nói này, liền nhỏ giọng chen vào một câu “Là anh nha.”

Tiếu Lang “…”

Chủ nhiệm lớp bắt đầu điểm danh nhân số, nữ sinh còn bốn người vẫn chưa đến, người đến chưa đông đủ liền không thể xuất phát.

Tiếu Lang trơ mắt mà nhìn xe của các lớp khác từng chiếc từng chiếc rời đi, sốt ruột vô cùng “Làm sao bây giờ a, người khác đều đi hết rồi!”

Vương Mân trấn an cậu “Ngồi một lát đi, ăn chút gì cũng được.”

Tiếu Lang gặm cái bánh bao thịt mà hồi sáng mua vội, trong lòng nóng như lửa đốt hướng về phía lầu ký túc xá nhìn tới nhìn lui.

Cuối cùng, tất cả các xe đều chạy đi hết rồi, bốn nữ sinh kia mới thở hồng hộc đuổi tới. Bốn cô nương này là ở cùng một ký túc xá, cùng nhau dậy trễ nên mới tới muộn.

“Rốt cuộc cũng đến rồi! Mấy cô nương lề mề này!”

“Ha ha ha, đủ người đủ người, mau mau xuất phát thôi!”

“Bác tài xế! Lấy tốc độ cao nhất lao đi đi!”

Chú lái xe khởi động máy, mỉm cười tỏ vẻ lý giải “Được rồi, ngồi vững vàng nào, đều cài dây an toàn đàng hoàng, chúng ta xuất phát thôi!”

“Lên a! Cố gắng đuổi kịp vượt qua tụi khác nào!”

Lái xe “An toàn là số một!”

https://thuviensach.vn

“Lớp tụi con đạt hậng nhất đại hội thể thao đó! Giờ bị lọt xuống hạng bét mất mặt lắm a!”

“Phải đó! Chú ơi, vừa cam đoan an toàn vừa không cần qua quýt mà đuổi kịp vượt qua những người khác, hướng về nơi tận cùng thế giới lao đến đi!”

“Chú ơi, đến đi!” tiếp đó, cả đám C1 hưng phấn rống cổ họng kêu la “Đến! Đến! Đến!”

Lái xe “…”

☆ ☆ ☆

Xe chậm rãi chạy ra khỏi sân trường, vượt qua ngã tư đường quen thuộc, chạy ngang qua những quán nhỏ, công viên mà vốn dĩ ngày thường phải đi bộ rất lâu mới có thể tới được… hướng đến những địa phương xa lạ chạy đến.

Tất cả học sinh vẫn còn đang ồn ào náo nhiệt, trong chốc lát ca hát, trong chốc lát lại ăn rồi uống, một trong số mấy nữ sinh đến muộn cầm một lon thức uống, lắc lư lắc lư chạy tới phía trước, cầm lon thức uống đặt ở cái bục bên cạnh tay lái, nói “Chú a, uống lon Red Bull đi, hạng nhất phải trông cậy vào chú đó~”

Tất cả các học sinh đều kêu to “Nhờ vào chú đó!!”

“…” Chú lái xe gánh vác uy hiếp cùng áp lực của toàn thể học sinh, đề cao vận tốc đến 80km.

Tất cả học sinh “Vẫn chưa đủ mau a, thấy chưa, xe taxi mau hơn chú nhiều kìa!”

https://thuviensach.vn

Lái xe : vô nghĩa! Ta đây chạy xe du lịch, làm thế nào so sánh với taxi được chứ!

Tất cả các học sinh "Có phải là Hứa Xảo Nhàn (học sinh đưa Red Bull) không đủ đẹp hay không a, Tiểu Long Nhân, lên!"

Tiếu Lang "…"

Lái xe buồn bực ngắm ngắm kính chiếu hậu, chỉ thấy một tên nam sinh gầy gầy từ phía sau bước tới, trên tay cầm theo vật hối lộ mà các học sinh khác dâng lên.

Tiếu Lang cầm mấy gói ăn vặt đặt bên cạnh lon Red Bull trên bục, sau đó kiên trì tới cùng lượn sang gần chỗ tay lái..

Ngay sau đó, lái xe chợt cảm giác vành tai của mình có một trận nhiệt nóng thổi thoáng qua, kế tiếp vang lên một thanh âm trong trẻo dễ nghe "Mới có 80km một giây thôi hả?

Lái xe "…" giây? Chú mày tưởng ta đây chạy hỏa tiễn sao!

Làm cách nào để làm nũng với nam tính, Tiếu Lang đã được dạy dỗ rất kỹ càng trong… game, có thể nói là dễ như trở bàn tay, cậu hơi hơi dựa vào bên cạnh chỗ lái xe, hỏi "Anh trai ~ nhanh một chút được hôn?"

"…"

Một tiếng "anh trai" vừa ngọt vừa ê ẩm kia vang lên, khiến cho mít-tờ tài xế chấn động cả hổ khu, cúc hoa căng thẳng, bất tri bất giác chân nhấn ga cũng tăng mạnh lực đạo một chút.

Tiếu Lang tiếp tục giả khờ dại vờ đáng yêu "90 thôi hả, không thể lên 100 sao?"

https://thuviensach.vn

Lái xe lệ rơi đầy mặt, giải thích "Bạn nhỏ a ~ bây giờ còn đang trong nội thành, không thể lái xe vượt tốc độ a, chờ ra khỏi thành thị lên đường cao tốc, anh liền chạy nhanh hơn, được không?"

Tiếu Lang "Ồ, đường cao tốc có thể chạy bao nhiêu a?"

Lái xe vội vàng đáp "100km mỗi giờ!"

"Wa wa, thiệt là lợi hại." Tiếu Lang cảm thán một câu, lại lẩm bẩm "Không biết có thể lên tới 120 không ha…"

Lái xe "…Anh, anh sẽ cố hết sức."

Tiếu Lang hắc hắc cười, nói "Rồi nha ~ nhờ anh hết đó!"

Lái xe "…"

Chơi kiểu gì kỳ vậy a!! 囧

Tiếu Lang thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, mọi người đồng loạt hò hét vỗ tay. Chủ nhiệm lớp ngồi ở đằng trước cũng mỉm cười, hiển nhiên cũng bị đám học trò dở hơi này chọc cho cười ha ha.

Trở về chỗ ngồi, Vương Mân liền kéo Tiếu Lang sát lại gần, sau đó nhét vào lỗ tai cậu một cái tai nghe.

Các học sinh khác ngồi xung quanh vẫn là tinh lực mười phần ầm ĩ, chơi cái gì mà bấm còi truyền nước ngọt (vỗ trống truyền hoa), một đám học sinh dùng một cái chai nước ngọt để truyền cho nhau, chờ đến mỗi lần chú lái xe ấn còi xe một cái mà bình nước ngọt kia lọt vài tay ai, người đó phải biểu diễn một cái tiết mục.

Chú lái xe quả thực bất đắc dĩ muốn chết, có vài đoạn đường căn bản không có tắc xe, vậy mà bị buộc phải ấn còi…

https://thuviensach.vn

Một đường vui vẻ cười đùa.

Cảnh sắc ngoài cửa xe lúc này đã chuyển thành cảnh rừng thông um tùm xanh biếc ở ngoại ô C thị, những thôn trang cũ kỹ, ngẫu nhiên bắt gặp vài người dân quê, hơn phân nửa học sinh trên xe đều bắt chước mấy vị lãnh đạo đi dạo, nhoài ra xe ngoắc tay "Chào các dân làng!" "Các vị vất vả!"

Những người dân quê "…"

Tiếu Lang chơi đùa một lát, mệt mỏi, liền nửa ngồi nửa dựa vào người Vương Mân, nhắm mắt lại cùng nhau nghe nhạc.

Từ《 Tuổi trẻ không giới hạn 》của Tôn Yến Tư đến 《 Giấc mộng lúc ban đầu 》của Phạm Vĩ Kỳ… đến lúc nghe《 Lữ hành 》của Hứa Ngụy thì, hai người không hẹn mà gặp cùng nhau bấm phát lại.

"…Ai đã vẽ nên trời đất này, ai đã vẽ nên em cùng anh, khiến cho thế giới của chúng ta rực rỡ muôn màu…"

Tiếu Lang bắt chước giai điệu, hát nhỏ "Ai khiến chúng ta khóc òa, ai cho chúng ta mừng vui, cho chúng ta ~~ cứ thế gặp nhau, yêu nhau…"

Ngoài cửa sổ, ánh mặt trời bừng sáng, mây nhẹ gió khẽ.

Thanh âm của Hứa Nguy kề cận quanh quẩn ở bên tai.

"Luôn đến lúc nói tạm biệt, gặp nhau rồi sẽ đến lúc phải chia tay, luôn phải bước đi ~~ trên đoạn đường dài đăng đẵng…"

…Những cảm xúc không tên cứ khiến chúng ta thẫn thờ phiền muộn, lại trong lúc bất tri bất giác tràn ngập đầy ắp cả con tim.

Tương lai sẽ là chia lìa hay gặp lại, u buồn hay mừng vui, nào có ai biết trước?

https://thuviensach.vn

Vương Mân vươn tay trái, nhẹ nhàng cầm lấy tay phải của Tiếu Lang…

Cả hai người hai mắt nhắm nghiền, mười ngón đan vào nhau.

☆ ☆ ☆

Chín giờ hơn, xe đến hồ Minh Tĩnh.

Tất cả các học sinh gào lên "Đến rồi, đến rồi"… quang quác reo hò nhảy xuống xe.

Cô chủ nhiệm đứng ở đó liều mạng hét "Trước hết đừng chạy lung tung a! Chia tổ ra mà đi!"

Dựa theo quy định của trường học, hôm nay tất cả mọi người buộc phải mặc đồng phục.

Tiếu Lang cùng Vương Mân đều mặc một kiểu đồng phục thống nhất của trường, áo sơ-mi trắng, cùng với áo khoác ngoài ca-rô trắng đen.

Vương Mân cất MP3 vào, cùng Tiếu Lang bước xuống xe. Sau khi xuống xe, hai người đều cảm thấy bên ngoài không khí có hơi nóng bức, liền cởi áo khoác ngoài ra cất vào túi.

Vương Mân còn mang theo hai cái nón Nike che nắng, cậu cầm một cái đội lên đầu Tiếu Lang.

Học sinh cả lớp phân thành năm tổ, mỗi tổ gồm tám người, bốn nam bốn nữ, đa phần đều là hai cái tổ một nam một nữ đều ở cùng ký túc xá với nhau ghép lại. Bởi vì trưởng lớp Cố Thuần muốn thêm mấy vị đến trễ vào để chiếu cố, cho nên tổ của ký túc xá Tiếu Lang được sắp xếp chung với tổ bốn nữ sinh đến trễ lúc nãy.

Mấy nữ sinh nọ rất là hưng phấn, bởi vì phòng 042 trên cơ bản được toàn lớp nữ sinh ngầm thừa nhận là phòng ký túc nam sinh được mọi người

https://thuviensach.vn

muốn hợp tác nhất.

——không kể đến hai tên nam sinh đẹp trai nhất lớp đều ở trong phòng này, mấu chốt là chỉ số thông minh của cả bốn người kìa! Bốn người họ hết ba người đã chiếm năm thứ hạng đầu của toàn lớp rồi, dù cho Cố Thuần có bị coi là kéo chân sau đi nữa thì, tốt xấu gì cậu chàng cũng là lớp trưởng đại nhân được mọi người tín nhiệm nể phục nhất còn gì!

Bốn nữ sinh nhân họa mà đắc phúc, mím môi cười trộm tựa như mèo trộm được cá.

Cô chủ nhiệm thuyết minh xong những điều cần phải chú ý cùng với thời gian tập họp, tất cả các học sinh liền bắt đầu hoạt động tự do.

Cố Thuần tiếp đón mấy bạn nữ sinh kia "Mấy bạn cũng nên đi theo sát chút, đừng để làm lạc đội nha."

Một nữ sinh trong số bốn người rụt rè nói "Tất cả mọi người đều mặc quần áo giống nhau, đâu có dễ nhận ra đâu chứ…"

Tiếu Lang chỉ chỉ cái nón trên đầu mình "Look!"

Vương Mân nói "Ừm, hai chúng ta liền đi ở trước nhất đi, hôm nay sẽ không tháo nón xuống."

Cố Thuần nói "Tui cùng Nhạc Bách Kiêu bọc hậu, nhìn mấy bạn. Let's go!"

Các nữ sinh bị phát âm sứt sẹo của Cố Thuần chọc cho cười rộ lên, lại vì mấy nam sinh chu đáo mà cảm động.

Nhạc Bách Kiêu vác theo cái túi nhỏ màu vàng nhạt lếch thếch đi ở cuối hàng, vừa đi vừa lẩm bẩm trong miệng gì đó.

https://thuviensach.vn

Hứa Xảo Nhàn đi phía trước nghe thấy, liền hoảng sợ "Nhạc Bách Kiêu, tại sao lúc này ông còn đọc từ đơn tiếng anh a!"

Nhạc Bách Kiêu liếc nhìn cô nàng một cái, tiếp tục lẩm nhẩm trong miệng "come along xuất hiện tiến bộ tiến triển come apart vỡ nát vỡ vụn com around thức tỉnh hồi phục nhân tiện phỏng vấn…"

Hứa Xảo Nhàn khóe miệng run rẩy, bị người ta phớt lờ…

Cố Thuần vốn đã quen như vậy, cười giải thích "Ai, cậu ta là vậy đó, mấy bạn không cần phải đụng cậu ta là được!"

Tiếu Lang quay đầu lại kêu lên "Come on~~! Mấy người thầm thì cái gì đó!"

Nhạc Bách Kiêu đột nhiên hỏi "Mời cậu nói ra ý nghĩa của come on!"

Đám nữ sinh "…"

Cố Thuần một bộ khờ khạo, đáp lại thử "Cố lên? Nhanh lên?"

Nhạc Bách Kiêu tự hỏi tự đáp "Một là tỏ vẻ cổ vũ thúc giục : nhanh lên, đi thôi! Cái thứ hai ý nghĩa tiến bộ, tiến triển, cái thứ ba ý nghĩa là phát triển, bắt đầu…"

Đám nữ sinh "…" Đáng sợ quá đi!

Tiếu Lang cùng Vương Mân đi ở trước hết, hai người cùng đội hai cái nón giống hệt nhau, đi rất sát vào nhau, từ phía sau nhìn thấy thoạt nhìn cứ ngỡ là hai anh em.

Tiếu Lang hơi gầy chút, hơi thấp một chút, Vương Mân mỗi lần nói chuyện với cậu thì, đều sẽ hơi hơi cúi nghiêng đầu sang, làm cho người ta có ảo giác giống như Vương Mân muốn cúi đầu xuống hôn lên vành tai Tiếu Lang vậy.

https://thuviensach.vn

Hai cô nàng nữ sinh cách Vương Mân và Tiểu Lang gần nhất, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt mình, đột nhiên không hiểu sao tim đập gia tốc hẳn lên…

Hai người trước mắt mình, rõ ràng chỉ là quan hệ bạn bè thực bình thường, hơn nữa đều là cùng giới tính, nhưng mà không biết tại làm sao… thực sự thực sự rất hi vọng động tác của bọn họ có thể thân thiết hơn một chút, tốt nhất là… tốt nhất là… thực sự hôn nhau này kia a… A a a a a!!

Hai người nhìn nhau không nói gì, hai mắt giao nhau, trong chớp mắt ăn ý đạt tới đỉnh điểm… kể từ lúc đó cho đến hết ngày, tầm mắt của hai cô nàng luôn giống như là trái đất bị mặt trời hấp dẫn, toàn bộ hành trình đều chuyển động quay quanh Tiểu Lang cùng Vương Mân….

Bắt gặp phía trước có quầy bán quà vặt, Tiểu Lang cùng Vương Mân xoay lại nói một tiếng, liền chạy đi mua thức uống cùng kem.

Cái nón của Tiểu Lang cọ phải tủ lạnh bán kem, lệch qua một bên, Vương Mân đưa tay giúp cậu chỉnh nón lại ngay ngắn, ngón tay của thiếu niên rất đẹp, khoảnh khắc cậu làm động tác sửa lại nón kia, ánh mắt đầy ắp ôn nhu…

Một khắc ấy, hai cô nữ sinh kia cảm giác, tựa như mình nhìn thấy nửa gương mặt hoàn mỹ nhất trên thế gian này.

Vương Mân cùng Tiểu Lang mỗi người cầm kem ăn, hai nữ sinh lại bắt đầu len lén quan sát.

Tiểu Lang nói chuyện khá nhiều, vừa ăn vừa nói, một lúc lâu cây kem bị tan chảy, khiến cho cậu luống cuống tay chân, vẻ mặt dính đầy kem, Vương Mân ghẹo “Cún con.”

Dứt lời, tay cũng thò vào túi lôi ra một bịch khăn giấy, bảo Tiểu Lang cầm cây kem giúp mình, còn bản thân thì rút một tờ khăn giấy ra lau miệng

https://thuviensach.vn

thay cho Tiếu Lang. Tiếu Lang nhân cơ hội cắn trộm một góc kem của Vương Mân, Vương Mân bất đắc dĩ nhìn cậu mỉm cười.

Hai nữ sinh "…" A a a a a a!!!!

☆ ☆ ☆

Mười một giờ ba mươi, vài người chiếm cứ đình nghỉ mát gần hồ ngồi nghỉ trưa.

Cả đám quây quần một chỗ, chia sẻ với nhau thức ăn vặt, chiếc bàn đá bên trong đình bày một đống lớn tùm lum thứ, có khô bò của mẹ Cố Thuần làm, có sachima của đám nữ sinh mua, có khoai tây túi của Nhạc Bách Kiêu mang theo.

Vương Mân lục trong ba lô, lấy ra một gói chocolate thập cẩm to, Tiếu Lang mắt sắc, chụp lấy chọn ra một viên mùi sữa nho mà mình thích, hết sức thỏa mãn nói "Của Dove nha…"

Các nữ sinh vừa nghe, lập tức vươn ma trảo tranh nhau chia sạch, Tiếu Lang ngậm chocolate, ai oán la hét "Tui mới ăn có một viên a!"

Vương Mân hỏi "Em thích chocolate sao?"

Tiếu Lang chẹp chẹp đầu lưỡi "Ùa, này mắc muốn chết à, một hộp giá hơn bốn chục tệ lận!"

Vương Mân giống như đang suy nghĩ gì đó, "ồ" lên một tiếng, lại hỏi "Em mang theo cái gì vậy?"

Tiếu Lang kéo túi của mình, trút ra một đống bánh que Glico, Thái viên tiểu bính vị cà chua, vị thịt nước tự nhiên, vị tôm salad, Tiếu Lang xé một gói ra, cầm lấy túi bánh lắc lắc một hồi.

https://thuviensach.vn

Bánh trong mấy túi thái viên tiểu bính đều là hình tam giác, nhưng trong mỗi túi đều sẽ có vài cái hình trái tim, theo như quảng cáo ở mặt sau của túi bánh thì, ăn càng nhiều trái tim, vận khí sẽ càng may mắn.

"Tìm được rồi!" Tiếu Lang moi ra một khối bánh biscuit hình trái tim cho Vương Mân ăn, còn bản thân thì ăn mấy cái tam giác, lại tiếp tục lắc tới lắc lui dòm dòm.

Vương Mân nói "Ăn cũng ngon chứ, còn nữa không?"

Tiếu Lang lẩm bẩm "Đợi xíu đi, em đang kiếm nè."

Hai người tụm lại một chỗ cùng nhau tìm bánh biscuit hình trái tim, xé hết một túi này sang túi khác, những túi còn hình tam giác chưa ăn xong thì nhét cho Cố Thuần.

Gió mát chậm rãi thổi đến, gợn sóng lăn tăn… Những chú kim ngư bên hồ nước ngoài đình nghỉ lười nhác bơi qua bơi lại, dưới ánh thái dương chiếu rọi phát ra lấp lánh kim hồng.

Cố Thuần ăn bánh biscuit tam giác mà Tiếu Lang "tốt bụng" cống hiến, rôm rốp rôm rốp nhai, gương mặt đơ đơ nhìn về phía những du thuyền xa xa trên mặt hồ.

Nhạc Bách Kiêu một mình chiếm lấy một băng ghế dài, nằm yên nhắm mắt dưỡng thần.

Hai trong số bốn nữ sinh châu đầu lí nhí, không rõ là đang nói cái gì.

Hai nữ sinh còn lại, đã bị cảnh tượng trước mắt quá mức quá mức đáng yêu khiến cho cơ năng đầu óc đình trệ…

Chơi chán trò tìm bánh trái tim rồi, Tiếu Lang bắt đầu đùa kim ngư.

https://thuviensach.vn

Cậu ngồi nghiêng người, nửa thân trên tựa vào lan can vây quanh đình nghỉ, đầu hướng về phía hồ, tay rải bánh biscuit.

Vương Mân ngồi sát bên cạnh, hai người đầu tựa vào nhau, ngẫu nhiên tán gẫu đôi ba câu, đều là những đối thoại siêu cấp nhạt nhẽo không dinh dưỡng.

“Cá này bự ghê.”

“Ừm.”

“Con này mắt bị lệch nè.”

“Con nào?”

“Đó đó.”

“Ừm.”

“Anh…”

“Hửm?”

“Em thấy hơi nóng.”

Vương Mân khẽ nhích ra một chút, giúp Tiếu Lang tháo hai cái nút áo cao nhất gần ngay cổ, lộ ra làn da cùng bờ ngực không quá trắng trẻo nhưng lại phiếm sáng bóng mạnh khỏe.

Ngón tay của Vương Mân nhẹ nhàng lướt qua da thịt cùng với xương quai xanh tinh xảo của thiếu niên, hỏi “Như vậy đỡ hơn không?”

“Ùa.” Tiếu Lang phủi phủi mấy vụn bánh biscuit trên tay, duỗi tay cởi nút áo thay Vương Mân, nhỏ giọng lí nhí “Em cũng giúp anh cởi ha.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân thoáng nâng cổ, vẻ mặt đạm cười nhìn về phía hồ, để mặc Tiếu Lang đùa nghịch cổ áo của mình.

…

Trong nháy mắt tự dưng có thể cảm nhận được ý nghĩa của câu thơ kia ——

Đương thời niên thiếu xuân sam bạc,

Kỵ mã ỷ tà kiều,

Mãn lâu hồng tụ chiêu…[29]

….A a a a a a!

Hai nữ sinh cầm tay nhau, hai mắt nhìn nhau ứa lệ, cảm động như này trình độ không kém gì tận mắt thấy hiện trường hôn lễ a!

———————————

Bài hát Lữ Hành / by Hứa Ngụy : nghe (= = không hiểu sao tớ lại thấy bên việt mình dịch lữ hành thành lưu hành nữa…)

《歌词》

Lời： Hứa Ngụy

Nhạc： Hứa Ngụy

.

Tiếng Trung

.

https://thuviensach.vn

阵阵晚风吹动着松涛

吹响这风铃声如天籁

站在这城市的寂静处

让一切喧嚣走远

只有青山藏在白云间

蝴蝶自由穿行在清涧

看那晚霞盛开在天边

有一群向西归鸟

谁画出这天地又画下我和你

让我们的世界绚丽多彩

谁让我们哭泣又给我们惊喜

让我们就这样相爱相遇

总是要说再见相聚又分离

总是走在漫长的路上

只有青山藏在白云间

蝴蝶自由穿行在清涧

看那晚霞盛开在天边

有一群向西归鸟

谁画出这天地又画下我和你

https://thuviensach.vn

让我们的世界绚丽多彩

谁让我们哭泣又给我们惊喜

让我们就这样相爱相遇

总是要说再见相聚又分离

总是走在漫长的路上

Lời dịch :

Từng trận gió muộn thổi tung, thông reo ríu rắt

Thổi lên thanh âm phong linh tựa như trời cao vẳng đến

Đứng ở chốn yên tĩnh nơi thành phố này

Đuổi đi hết hảy những ồn ào huyên náo

Chỉ còn lại núi xanh thấp thoáng sau mây trắng

Bướm nhỏ tự do bay xuyên qua những khe suối

Nhìn đến hoa sen rộ nở ở cuối chân trời

Xa xa một đàn chim cất cánh bay về trời tây

Ai đã vẽ ra trời đất này, ai đã vẽ nên anh và em

Khiến cho thế giới của chúng ta rực rỡ muôn màu

Là ai khiến chúng ta khóc òa, ai cho chúng ta mừng vui

Cho chúng ta cứ thế gặp nhau, yêu nhau

Luôn đến lúc nói tạm biệt, gặp nhau rồi sẽ đến lúc chia tay

https://thuviensach.vn

Luôn phải bước đi, trên quãng đường dài đằng đẵng

Chỉ còn lại núi xanh thấp thoáng sau mây trắng

Bướm nhỏ tự do bay xuyên qua những khe suối

Nhìn đến hoa sen rộ nở ở cuối chân trời

Xa xa một đàn chim cất cánh bay về trời tây

Ai đã vẽ ra trời đất này, ai đã vẽ nên anh và em

Khiến cho thế giới của chúng ta rực rỡ muôn màu

Là ai khiến chúng ta khóc òa, ai cho chúng ta mừng vui

Cho chúng ta cứ thế gặp nhau, yêu nhau

Luôn đến lúc nói tạm biệt, gặp nhau rồi sẽ đến lúc phải chia tay

Luôn phải bước đi, trên quãng đường dài đằng đẵng

https://thuviensach.vn

Chương 46

Muốn bảo vệ cậu ấy

☆ ☆ ☆

Nghỉ trưa xong rồi, cả đám định là đi dạo một hồi nữa rồi mới trở về tập họp cùng lớp.

Phụ cận hồ Minh Tĩnh có một con phố nhỏ chuyên bán vật phẩm kỷ niệm, tám người thấy, cũng chạy đến giúp vui.

Cũng giống như mấy điểm thắng cảnh du lịch khác, trên phố có vài cửa hàng chuyên môn chụp hình cho du khách kiếm tiền, Vương Mân nhìn bên ngoài mấy hiệu chụp ảnh có treo mấy bức ảnh mẫu, phần lớn đều là tình nhân.

Trên ảnh chụp, cảnh sắc đều giống nhau, tư thế cũng giống nhau, điểm khác nhau duy nhất… chính là người.

Vương Mân kéo Tiểu Lang lại hỏi "Tiểu Tiểu, chúng ta chụp chung một bức ảnh được không?"

"A? Chụp ảnh!?" Tiểu Lang lập tức bị hấp dẫn "Được a, bao nhiêu tiền?"

Vương Mân nói "Ba mươi tệ một tấm."

Tiểu Lang rú lên "Mắc quá vậy! Lừa người ta sao!?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Cái này là chụp lấy liền, chụp xong lấy ảnh ngay lập tức tại chỗ.”

Tiểu Lang chớp chớp mắt hai cái, Vương Mân cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp bước vào cửa tiệm thuyết minh cùng chủ tiệm.

Nếu như anh mình kiên trì như vậy, mình còn lải nhải dị nghị cái gì nữa, cùng nhau chụp một tấm hình làm lưu niệm cũng tốt a.

Địa điểm chụp ảnh cách con phố bán quà lưu niệm chừng năm mươi mét, bối cảnh sau lưng là một mảnh núi non xinh đẹp.

Thợ chụp ảnh lựa chọn góc độ, bảo Tiểu Lang cùng Vương Mân nhích người qua “–hai anh chàng đẹp trai! Đừng đứng khờ ra đó, bày cái tư thế nào!”

Mới đầu cả hai người là đứng song song nhau, bị thợ chụp ảnh hò hét một câu như vậy, mới phát giác quả thực tư thế này có hơi ngốc chút.

Vương Mân hồi tưởng lại tư thế trong mấy tấm ảnh chụp tình nhân lúc nãy, nói với Tiểu Lang “Em nhích lên đứng trước mặt anh!”

Tiểu Lang làm theo, dựa lưng vào người Vương Mân, Vương Mân khoác tay trái lên bả vai của cậu, lại nói “Đưa tay phải cho anh.”

Tiểu Lang nghe lời đưa tay qua, thoáng dựa người vào Vương Mân, tay phải của cậu nắm lấy tay Vương Mân.

Tiếp theo, Vương Mân hơi hơi khom thắt lưng xuống, cố ý khiến cho tầm mắt của mình đặt cùng một trục thẳng với tầm mắt của Tiểu Lang, tư thế này khiến cho khoảng cách giữa hai người trở nên rất gần, hai cái lỗ tai cũng gần như không có kẽ hở.

https://thuviensach.vn

Thợ chụp ảnh xuyên thấu qua ống kính nhìn nhìn, sau đó làm động tác OK "Ba, hai, một!"

——Tách!

Chụp ảnh xong rồi, đến lúc ảnh được lấy ra thì màu sắc có phần mờ ảo, nhìn thoáng qua có loại hương vị tựa như ảnh cũ.

Hai thiếu niên cùng mặc áo sơ-mi giống nhau, trên đầu đội hai chiếc nón Nike cũng hệt nhau, người trước dựa vào người sau, người sau ôm choàng lấy người trước, cả hai ánh mắt đều đầy ắp ý cười.

Tiếu Lang nói "Đẹp thiệt ha."

Vương Mân trả tiền cho người ta, tiếc nuối nói "Tiếc là chỉ có một tấm."

Tiếu Lang "Anh giữ đi, đưa cho em hai ba ngày là mất tiêu cho coi."

"Ừ." Vương Mân lập tức lôi ví ra, cầm ảnh chụp nhét vào trong ngăn trong suốt.

Trên đường trở về trường, tất cả mọi người ai nấy đều mệt mỏi, không giống như lúc ban sáng tinh lực dư thừa mà ầm ĩ náo nhiệt.

Tiếu Lang vẫn giống như cũ, ngồi cạnh Vương Mân, cả hai mỗi người nhét một cái tai nghe, ngồi nghe nhạc.

Tiếu Lang phát hiện trong máy MP3 của Vương Mân có rất nhiều bài hát của Hứa Nguy, cậu hỏi "Anh, anh thích Hứa Nguy sao?"

"Ừ." Vương Mân nói "Thích cái loại cảm giác mà người này hát."

Tiếu Lang "Là cảm giác gì?"

Vương Mân "Tự do."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Anh rất trông mong tự do sao?”

Vương Mân “Ừ.”

Xe chạy không được bao lâu, Vương Mân liền tựa đầu vào vai Tiếu Lang ngủ gật.

Khuỷu tay của Tiếu Lang chống ở gờ cửa sổ xe, hai tay chống cằm, nhìn ra phía ngoài cửa sổ–

“Đã từng có giấc mộng trượng kiếm đi khắp thiên nhai, nhìn ngắm thế giới phồn hoa…” 《 Đã từng một thời 》

“Những khoảnh khắc cảm thấy khổ sở, liền tự mình đến ngắm nhìn biển rộng…”《 Đã từng một thời 》

“Tôi tựa như một cơn gió tự do, tựa như ôn nhu dịu dàng của em, không có cách nào lưu lại…” 《 Tự do như cơn gió 》

“Không có thứ gì có thể ngăn cản, em hướng tới về một tự do…” 《 Lam Liên Hoa 》

“Thế giới tự do trong lòng ấy, trong suốt biết bao, cao vời đến dường nào…” 《 Lam Liên Hoa 》

“Những năm tháng thanh xuân, chúng ta đều là những kẻ bị xiềng xích trói buộc… nếm trải cuồng dã, nếm trải cô độc, đó là cuộc sống hoàn mỹ của tôi…” 《 Cuộc sống hoàn mỹ 》

———

Cái mà Vương Mân gọi là tự do, rốt cuộc là cái gì chứ?

Cậu ấy bảo cậu ấy mong muốn tự do, vậy tức là… hiện tại cậu ấy không được tự do sao?

https://thuviensach.vn

Vì cái gì lại không tự do chứ? Bởi vì phải học để thi lên Đại học, hay là như lời cậu ấy nói dạo trước, phải kế thừa gia nghiệp của mình?

Bao gồm cả lần trước Vương Mân ôm mình khóc (nha, chưa quên nha!), luôn cả những lời này đều biểu đạt ra một điều… cậu ấy hẳn là rất chán ghét gia đình của mình nhỉ? Nhưng mà, nếu như chỉ là chán ghét thôi, cậu ấy tại sao lại thương tâm khổ sở đến như vậy chứ?

Cậu ấy có nỗi khổ nào sao?

Vương Mân… cậu ấy, rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì?

Cậu ấy tốt đến như vậy, coi mình giống như em mà đối đãi chăm sóc… còn mình, ngoại trừ việc cùng cậu ấy học tập, cùng cậu ấy chơi đùa, những cái khác, mình lại hoàn toàn chẳng biết một chút gì cả.

———

Trước giờ vẫn luôn không bận tâm chú ý đến những gì người khác đang suy nghĩ, mà dựa theo chỉ số thông minh của bản thân cũng rất khó để có thể rõ ràng được thế giới của người khác là dạng gì, như thế nào…

Nhưng là, giờ phút này đây, chẳng hiểu sao lại có một loại xúc động, muốn học nằm lòng hết tất cả các ca từ này——một loại khát vọng không tên, muốn lý giải Vương Mân, hơn thế nữa, muốn bước vào thế giới nội tâm của cậu ấy, để nhìn xem cho thật kỹ.

Dù cho những ca từ này, tác dụng cực kỳ nhỏ bé, cũng là ngăn không được muốn thử xem…

Nếu như… có thể lý giải anh nhiều hơn một chút thôi, thì tốt biết bao…

———

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cắn cắn ngón tay cái của mình, phong cảnh bên ngoài cửa sổ tựa như những cảnh tượng điện ảnh, nhanh chóng hoán đổi lùi về phía sau, dần xa xôi, nhạt nhòa tan biến, nhưng mà Tiếu Lang lại không cảm thấy buồn ngủ chút nào.

Nhìn bên cạnh Vương Mân đang hơi dựa vào người mình say ngủ… người này, cho người khác một loại cảm giác, tựa như vĩnh viễn đều là chín chắn, đáng tin cậy… Trầm ổn của cậu ấy tựa như một ngọn núi sừng sững không bao giờ ngã, ung dung của cậu ấy tựa như một dòng nước dài dòng bất tận…

Nhưng là, lúc này cậu ấy nhắm mặt lại, tựa như cắt đứt hết thảy những ngụy trang kiên cố nhất, trở nên giống hệt những thiếu niên cùng lứa tuổi khác, mặt mày loáng thoáng nét trẻ con.

Lông mi của Vương Mân rất dài a…

Tiếu Lang nhìn nhìn một lúc, từ đáy lòng không hiểu tại sao lại trỗi dậy một cỗ dục vọng chưa bao giờ có——muốn bảo vệ cậu ấy, bảo vệ cậu ấy…

———

Trong cuộc đời của mỗi một chúng ta, đều sẽ gặp gỡ rất nhiều, rất nhiều người… có một vài người, sẽ sinh ra ảnh hưởng rất lớn đối với sự phát triển của chúng ta.

Những người này, không nhất thiết phải là những danh nhân mà ai ai đều biết đến, cũng không nhất định phải là một Bá Nhạc với ánh mắt có thể nhận ra được tuấn kiệt nhân tài.

Ảnh hưởng, không nhất định đến từ những thành công mà bọn họ đã trải qua, cũng không nhất định đến từ khẳng định của bọn họ đối với chúng ta.

https://thuviensach.vn

Đó, có thể chỉ là một câu, một tư thái, thậm chí chỉ là một biểu tình nho nhỏ—— lại có thể kích phát năng lượng tiềm tàng trong chúng ta, thay đổi quỹ tích nhân sinh của chúng ta, cải biến chúng ta cả trong lẫn ngoài, để cho chúng ta nở rộ những vầng sáng đẹp rực rỡ nhất từ sâu thẳm bên trong chúng ta.

☆ ☆ ☆

Tháng tư dương lịch, hoa cỏ thơm nức, thời tiết càng lúc càng nóng dần, đảo mắt lại sắp đến kỳ thi cuối học kỳ.

Học kỳ này, Tiếu Lang cực kỳ kiên định dựa theo kế hoạch học tập mà Vương Mân chỉ định cho cậu, thực hiện rốt ráo, mặc dù trên căn bản vẫn so không bằng được Vương Mân, nhưng cũng bởi vì thế mà có thể xây nên trụ cột vững chắc hơn trước đây.

Hơn nữa, mỗi tuần một tiết ngoại khóa học tập ở câu lạc bộ mô hình, khiến Tiếu Lang đối với bộ phận cơ học ứng dụng có kha khá lý giải cùng với nắm vững rõ ràng, trong việc học tập Vật lý cùng Toán học càng thêm chủ động hơn.

Văn khoa vẫn là môn yếu của Tiếu Lang. Kỳ thi cuối kỳ này thi xong chín môn rồi, lên năm hai sẽ bắt đầu chuyên môn tập trung vào Toán Lý Hóa.

Theo lý mà nói, học kỳ này nếu cậu vẫn có thể giữ vững phong độ đứng ở hàng ngũ bốn hạng đầu thì, lên năm hai tổng điểm xếp thứ hạng sẽ càng cao hơn.

Nhưng Tiếu Lang cũng không dám lơ là, Vương Mân đối với cậu rất là chịu trách nhiệm, cho nên cậu cũng muốn dốc hết toàn lực ứng phó, thi ra được một cái thành tích cho anh mình vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Thành tích cuối học kỳ vừa ra, Tiếu Lang như trước xếp hạng tư, bất quá lần này Vương Mân thi được hạng hai, Nhạc Bách Kiêu vẫn là hạng nhất, học kỳ trước đạt hạng nhất Trần Dư Lâm lần này tuột xuống hạng ba.

Ngày cuối cùng trước khi nghỉ hè, cả bốn tên của phòng ký túc 042 đều ở trong phòng nghỉ ngơi.

Từ đợt đi chơi xuân về, Tiếu Lang cũng bắt đầu tách ra ngủ với Vương Mân, bởi vì hai người nhét cùng một cái giường thực sự rất nóng.

Trong phòng ký túc không có điều hòa, chỉ có một cái quạt treo, khi quay phát ra thanh âm cách cách cách cách hợp tấu cùng với tiếng ve kêu trên cây hòe ngoài sân.

Cố Thuần nóng muốn chết, chạy đi tắm nước lạnh một phát, sau khi trở về liền hỏi thăm cả đám, nghỉ hè này có kế hoạch gì không.

Nhạc Bách Kiêu bảo muốn đi học lớp bổ túc, tranh thủ thời gian nghỉ học trước toàn bộ nội dung học của năm hai. Cậu chàng nói xong liền quay đầu lại hỏi người nào đó vẫn rất là nhàn nhã ngồi xem tiểu thuyết "Vương Mân, còn cậu?"

Vương Mân đặt sách xuống "Còn mấy trận bóng rổ, nghỉ hè rất có thể sẽ bị bắt đến trường huấn luyện, ngoài ra cũng không có gì an bài trước."

"Ồ." Nhạc Bách Kiêu có chút uể oải, lúc bình thường căn bản không hề nhìn đến Vương Mân dụng tâm đi học bài, lại có thể dễ dàng thi được thứ hạng cao như vậy, tuy là không có gặp tên này ngày ngày đều chỉ chơi mà không học, nhưng là chỉ nội việc nhìn thấy tư thái nhàn nhã của Vương Mân thôi, bất luận kẻ nào cũng đều cảm thấy rất là mất cân bằng.

"Còn Tiếu Lang?" Cố Thuần hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang phản ứng chậm chạp, trời nóng nực đến đầu đều lắc không nổi, tế bài não hoàn toàn chết sạch trong kỳ thi vừa rồi. Cậu ngước mắt nhìn Cố Thuần, ánh mắt chớp a chớp.

“Tui a…” thanh âm của cậu tha thiệt dài thiệt dài, tựa hồ như vọng ra từ trong dạ dày chứ không phải cổ họng vậy “Tui… muốn… làm… phây… cơ…”

Mọi người “…”

Ở Hoa Hải, những câu lạc bộ do trường quản lý dù là nghỉ hè nhưng vẫn sẽ có vài hoạt động, thầy Trầm đã thông tri với Tiếu Lang, bảo cậu tháng bảy mỗi tuần thứ sáu vẫn theo thường lệ đến trường học, bất quả thời gian hoạt động của đội sẽ thay đổi thành cả ngày, sáng thứ sáu mười giờ đến mười hai giờ là giảng lý thuyết, buổi chiều một giờ đến bốn giờ là thực hành.

Đội bóng rổ của Vương Mân cũng huấn luyện vào ngày thứ sáu, bởi vì cả tháng bảy hai người đều có thể mỗi tuần gặp nhau một lần, cho nên cũng không có cảm giác lưu luyến không nỡ như hồi kỳ nghỉ đông vậy.

Trải qua nửa học kỳ nhập môn ở đội mô hình, Tiếu Lang coi như đã hoàn toàn thoát khỏi “thời đại máy bay giấy”.

Đội mô hình bất đồng với những tổ nhỏ thành lập do hứng thú khác, những lý luận tri thức mà nó đề cập tới vẫn tương đối trải rộng. Tuy rằng nó không yêu cầu những người muốn vọc mô hình máy bay hay tàu thuyền phải thuần thục nắm giữ những chuyên nghiệp mỹ công, máy móc, điện tử, máy tính…vân vân, cũng không cần phải lý giải một cách hoàn toàn về nội dung của khí động lực học, nhưng mà nếu như muốn tiếp tục vọc mấy thứ này, vẫn là phải có một chút hiểu biết toàn diện về mấy thứ kể trên. Ví dụ như hiểu biết về các chủng loại mô hình, cấu tạo bên trong của chúng cùng

https://thuviensach.vn

cách sử dụng, thao tác khống chế máy bay cơ bản, cùng những điều cần lưu ý vân vân…

Trong suốt học kỳ, Tiếu Lang có phần hơi bận rộn, cho nên thầy Trầm cũng không yêu cầu đối với cậu nhiều lắm, chỉ là dựa theo tính cách của cậu, chậm rãi dẫn đường, hướng dẫn cậu mày mò.

Hiện tại là thời gian nghỉ hè, thầy Trầm liền bắt đầu xiết chặt hơn một chút, thầy đưa cho Tiếu Lang một đống tạp chí cũ kiểu như《 Học sinh trung học cùng khoa học kỹ thuật 》,《 Mô hình hàng không 》, vân vân… để cho cậu tự về đọc rồi nghiên cứu.

☆ ☆ ☆

Tuần đầu tiên, nhiệm vụ mà Tiếu Lang phải hoàn thành là lựa chọn tài liệu thích hợp, bắt chước làm một cái máy mô hình mà người ta làm mẫu trong tạp chí, coi như rèn luyện sức quan sát cùng năng lực thao tác của cậu.

Tiếu Lang lựa chọn làm một cái mô hình tàu lượn màu xanh lam, đi mua về gỗ vụn cùng keo trắng, liền bắt tay vào vẽ bản mẫu.

Vẽ bản mẫu coi như là phiền toái nhất, bởi vì trên tạp chí không có đăng kèm bản vẽ chế tác mô hình tàu lượn kia, cho nên Tiếu Lang chỉ có thể tự mình căn cứ ảnh chụp để phỏng đoán kích cỡ, sau đó dùng giấy vẽ lại hình dạng từng phần.

Khả năng vẽ của Tiếu Lang có thể nói là… rất kém, vẽ cả nửa ngày trời, cánh của tàu lượn vẫn là xiêu xiêu vẹo vẹo, sau lại không còn cách nào, chỉ có thể nhờ Tiếu Mông hỗ trợ.

Bản mẫu vẽ xong rồi, liền đem bản vẽ dán lên trên gỗ vụn, men theo các tuyến bắt đầu dùng cưa cắt ra, sau đó mới dùng keo trắng dán từng phần lại với nhau.

https://thuviensach.vn

Bận rộn hết hai ngày, vất vả lắm mới hoàn thành.

Buổi sáng thứ sáu, Tiếu Lang dùng một túi plastic đựng kỹ tàu lượn của mình, hứng trí bừng bừng chạy đến trường cho thầy Trầm xem thử thành quả. Ai ngờ vừa đến cửa trường học, mở túi ra xem thử, đã thấy mô hình bị rã ra hết trơn.

Tiếu Lang ủy khuất nói "Mới vừa làm xong nhìn nó giống hệt như cái trong tạp chí."

Thầy Trầm lấy những mẫu rời rạc của tàu lượn từ trong túi plastic ra, nói "Có thể nhìn ra em cắt rất là tỉ mỉ thật lòng, rất tốn tâm tư đúng không."

"Ùa." Tiếu Lang gật đầu, giơ tay lên "Bị đứt tay luôn."

Thầy Trầm sờ sờ ngón tay bị đứt của cậu, cười hỏi "Nhóc con, có đau không a?"

Cũng không rõ nhóc con này là gọi ngón tay bị đứt của Tiếu Lang hay là kêu Tiếu Lang nữa, nhưng mà Tiếu Lang nghe thấy như vậy cảm giác có hơi mắc cỡ "Không đau, cũng không biết bị đứt hồi nào nữa, làm xong xuôi rồi mới phát hiện."

"Thật giống như thầy hồi trước đây, nhớ tới lúc thầy mới bắt đầu làm mô hình, cũng làm cho tay mình đầy thương tích, còn bị dính keo nhựa cao su linh tinh nữa, xem…" Thầy Trầm đưa tay ra cho Tiếu Lang nhìn "Chỗ này nè thấy không, có cái vết sẹo rất mỏng, này là năm đó lúc thầy đang làm mô hình vô ý cắt đứt, chảy nhiều máu ghê lắm, lần đó thầy sợ đến mức khóc òa lên.'

Mấy học sinh ở gần đó nghe thấy cũng ha ha cười thẳng, trêu ghẹo "Thầy Trầm cũng có lúc khóc nhè a?"

Thầy Trầm "Ha ha, lúc trước thầy ngốc lắm."

https://thuviensach.vn

Thầy Viên "…"

Thầy Trầm lại xoay sang nói với Tiếu Lang "Vẽ bản mẫu máy móc khác hẳn với vẽ phác họa này kia, lại đây, ngồi xuống một chút, thầy vẽ làm mẫu thử cho em xem." Thầy Trầm cầm đến một bàn cắt có vẽ sẵn ô vuông, dùng để lót dưới một tờ giấy in "Nhìn tỷ lệ phần thân của tàu lượn này, trước hết dùng thước đo thử một chút, tỷ lệ dài và rộng ước chừng 10:1, như vậy chúng ta liền vạch đinh ra tương đương với mười khối ô vuông 1cm ngang lẫn dọc, sau đó đồ thân máy bay lên…"

Thầy Trầm vừa tay vẽ vừa tiếp tục giải thích "Ở ngay chỗ gần phần đầu này, cần phải vẽ cánh cho nó, như vậy nên làm như thế nào bây giờ? Chúng ta có thể ở ngay điểm này vẽ một cái bánh răng nhỏ, đợi đến lúc khi nào bắt tay vào vẽ cánh máy bay, cũng vẽ một cái bánh răng giống hệt thế, như vậy là hai bộ phận có thể ráp vào với nhau, giống như nó tự mọc cánh vậy."

Tiếu Lang "Ùa."

Thầy Trầm nói tiếp "Tạo ra máy bay cũng giống như vậy, cánh cùng thân máy bay buộc phải gắn kết với nhau thật chắn chắn, muốn tháo cánh của nó xuống, trừ phi phải hủy toàn bộ cả máy bay đi. Nếu chỉ dùng keo dán dính nó lại với nhau, vậy thì máy bay chưa cất cánh, hai cái cánh của nó liền trước tiên bay vọt về phía sau mất tiêu rồi. Nhóc con, thầy nói có đúng không?"

Tiếu Lang "Ùa ùa!"

Mấy học sinh ngồi cạnh nghe thấy cũng không khỏi cười hắc hắc. Lần nào nhìn thầy Trầm dạy Tiếu Lang, đều cảm giác được giống như thầy đang đối đãi với bạn nhỏ học nhà trẻ vậy, cố tình Tiếu Lang lại ngoan ngoãn đến muốn chết, ánh mắt tò mò mười phần của cậu lần nào cũng khiến cho người khác buồn cười.

https://thuviensach.vn

Thầy Trầm vẽ xong thân máy cùng cánh, sau đó cầm lại một khối gỗ vụn bảo Tiếu Lang tự cắt, hơn nữa lại cẩn thận dặn dò những kỹ xảo liên quan tới cắt gỗ, tránh thương tổn tới ngón tay.

☆ ☆ ☆

Đợi đến khi hoàn thành xong xuôi tàu lượn kia thì, đã là năm giờ chiều, những học sinh khác đều đã về hết, chỉ còn lại mỗi thầy Trầm cùng thầy Viên và Tiếu Lang.

Tiếu Lang nâng niu cái tàu bay cải tạo đời thứ năm mà mình thiên tân vạn khổ làm ra, cơ hồ muốn lệ rơi đầy mặt.

Thầy Viên đề nghị "Có muốn xuống lầu phóng bay thử xem không?"

Tiếu Lang kinh hỉ nói "Có thể bay sao?"

Thầy Viên "Máy bay làm ra đương nhiên là để cho nó bay đi rồi, nếu không hóa ra nó là "mái bai" chứ chả phải máy bay rồi."

Tiếu Lang cười ngây ngô "Ùa, hắc hắc, đi chỗ nào phóng bây giờ?"

Thầy Viên nói "Sân thể dục đi."

Tiếu Lang "Sân thể dục?"

Thầy Trầm "Đây là lần đầu tiên em thử đi? Hưng phấn không?"

Tiếu Lang "Ùa!"

Thầy Trầm "Lần đầu tiên tốt nhất phải tránh xa đám đông, kiến trúc cao tầng cùng cây xanh, bởi vì máy bay rất có thể sẽ rơi vào người khác, bay vào nhà người ta hoặc mắc kẹt trên cây, đến lúc đó em có muốn khóc cũng muộn."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thực cẩn thận nâng niu tàu lượn XL05-A1 của mình, cùng với hai ông thầy theo sau, đến sân thể dục.

Sân thể dục bị ánh mặt trời chói chang phơi cả ngày, lúc này giống như một cái bánh bao vừa mới ra lồng hấp, chân đi trên mặt đất một chút đã cảm giác lòng bàn chân nóng hổi.

Cũng may lúc này trời đã bắt đầu chạng vạng, mặt trời cũng không gay gắt nữa, trong không khí còn có gió thổi.

Thầy Trầm nói "Không bảo đảm là sẽ thành công, em phải chuẩn bị tâm lý trước, có lẽ nó sẽ giống như XL01-A của em vậy, chỉ có thể bay được hai giây liền rơi xuống đất."

"Không sao hết…" nếu rơi xuống, lại cải tại tiếp!

Thầy Viên vỗ nhẹ bả vai Tiếu Lang, khen ngợi một câu "Thái độ như vậy là tốt."

Thầy Trầm cổ vũ "Nào, thử phóng cho nó bay xem."

Tiếu Lang một tay nâng lấy thân máy bay, hít thật sâu một hơi, bắt đầu chạy lấy đà… những luồng gió xông đến tác dụng lên cánh tàu lượn, khiến cho cậu cảm nhận được một cỗ lực thăng.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, cổ tay của Tiếu Lang gập ra đằng sau, để cho đầu tàu có thể ngẩng lên.

Ở khoảnh khắc tốc độ tăng lên cực hạn, cậu sử dụng hết sức mạnh toàn thân, cả người hướng về phía không trung ba mươi độ ngẩng lên, đẩy phi cơ ra ngoài.

Tiếu Lang ngây ngốc mà đứng, ngưỡng cổ lên nhìn về phía bầu trời cao, nơi mày XL05-A1 của cậu tựa như một chú chim xanh giương cánh lướt đi,

https://thuviensach.vn

khoảnh khắc ấy, bất cứ loại ngôn ngữ nào cũng không có cách gì hình dung được kích động trong nội tâm của cậu…

.

.

.

Máy bay đang bay! Máy bay bay lên rồi!!! A a —— a… A—— a!!! Đừng rơi xuống mà!! Tiếp tục bay đi a!!

https://thuviensach.vn

Chương 47

Chủ nhân cùng sủng vật

☆ ☆ ☆

Thầy Trầm cùng thầy Viên vai kề vai đứng cạnh nhau, dõi mắt nhìn theo bóng dáng cao gầy của thiếu niên đang liều lĩnh cố hết sức chạy về hướng chân trời, đuổi theo chiếc tàu lượn đang dần dần đáp xuống mặt đất….

Đến cuối cùng, vẫn là không thể nào đuổi kịp, tàu lượn nặng nề ngã xuống mặt đất, va chạm khiến cho đầu chiếc tàu lượn lệch sang một bên.

Tiếu Lang vẻ mặt hết sức bi thảm lụm nó mang trở về, nhưng trên mặt vẫn còn vương lại một tia hưng phấn không lời nào có thể diễn tả được mới nãy.

Thầy Trầm thả đồng hồ ra, mỉm cười nhìn Tiếu Lang "Đối với một chiếc tàu lượn làm bằng gỗ vụn hoàn toàn không được dụng tâm quá mức để tính toán, chỉ đơn thuần bắt chước chế tạo ra mà có thể bay được 36 giây, coi như đã rất thành công rồi."

Tiếu Lang ôm chiếc tàu lượn đã hỏng của mình, không biết phải nói cái gì bây giờ.

Thầy Trầm nhẹ nhàng vỗ lên bả vai cậu, nói "Không cần chán nản, rồi em sẽ làm ra càng tốt hơn nữa."

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Tháng bảy mùa hè nóng bức, Tiếu Lang mỗi tuần đều từ nhà đến trường ba bốn bận, mỗi lần tốn hơn năm sáu tiếng đồng hồ ngồi mân mê trong phòng của đội mô hình.

Thầy Trầm giao cho Tiếu Lang một chiếc chìa khóa cũ của phòng đội mô hình, để cậu có thể thuận tiện hơn mỗi khi muốn sử dụng những thiết bị vật chất trong phòng sẵn có.

Khoảng đầu trung tuần tháng bảy, Vương Mân phải tham gia thi đấu bóng rổ cấp trung học suốt một tháng trời, cứ buổi chiều cách ngày phải đến trường học tập luyện bóng rổ, vì thế nên buổi tối hai người có thể cùng nhau dùng cơm, tán gẫu một chút.

Buổi chiều hôm đó, Vương Mân luyện bóng rổ xong, tắm rửa sạch sẽ, thấy Tiếu Lang vẫn chưa ra sân bóng chờ mình, liền tự mình đi đến khu lầu thông tin tìm cậu.

Cửa phòng của đội mô hình không khóa, Vương Mân liền đẩy cửa bước vào. Vừa bước vào phòng, một luồng khí mát lạnh xộc vào mặt, khiến cậu thoải mái hít sâu vài cái.

Tiếu Lang đang khom lưng lắp ráp mô hình máy bay, thấy Vương Mân tiến vào, chỉ nhẹ giọng nói một câu “Anh đến rồi.”

“Ừ.” Vương Mân cũng không quấy rầy cậu, tùy tiện kéo một cái ghế gần đó ngồi xuống, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Một giờ trôi qua, Tiếu Lang vẫn còn đang mày mò với cái mô hình, đang nghĩ làm cách nào để có thể làm phần cánh đuôi nhỏ lại một chút.

Vương Mân ngồi tựa vào ghế, mắt nhìn Tiếu Lang lăn qua lộn lại với mớ tài liệu.

https://thuviensach.vn

Nhìn thật lâu, mà Tiếu Lang cũng chưa phát giác… lúc này, Tiếu Lang đã đắm chìm vào trong thế giới những mô hình máy bay của riêng mình.

Hm… như vậy coi như tạm được…

Tiếu Lang thẳng lưng đứng dậy, kéo máy bay ra dòm tới ngó lui một chút, đợi đến khi thần kinh căng thẳng hoàn toàn thả lỏng rồi, cậu mới phát giác, bên ngoài lúc này trời đã tối đen.

Tiếu Lang quay lại nhìn đồng hồ, vội vàng la lên "A ~~! Muốn bảy giờ rồi! Tiêu rồi tiêu rồi! Chắc anh đói chết rồi hả?"

Vương Mân cười nói "Không sao, làm xong chưa?"

Tiếu Lang "Rồi, sao anh không chịu kêu em chứ?"

Vương Mân không trả lời, chỉ nói "Em rất chuyên tâm."

Tiếu Lang vươn tay gãi gãi đầu, nói "Không biết tại làm sao nữa, mỗi lần làm mấy cái mô hình máy bay này tự dưng em liền chuyên tâm đến kỳ quặc à."

Vương Mân "Thích không?"

Tiếu Lang "Ùa."

"Thích là tốt rồi." Vương Mân hỏi "Ăn cơm được chưa?"

"Được." Tiếu Lang tắt điều hòa, khóa cửa lại, hai người cùng nhau xuống lầu.

Trời lúc này đã muốn tối om, cả khu lầu thông tin cũng trở nên tối như mực, Tiếu Lang chủ động bước tới nắm lấy tay Vương Mân, nhỏ giọng hô một tiếng "Anh."

https://thuviensach.vn

Vương Mân cũng nắm tay cậu, khẽ cười “Quỷ nhát gan.”

Tiếu Lang ngốc cười một tiếng, tiếp theo lại câu có câu không nói đến chuyện làm mô hình “Nha… Thầy Trầm cố vấn của đội mô hình đó, thầy ấy tốt lắm, lúc trước em không biết làm, thấy ấy cầm tay chỉ dẫn từng chút một luôn, tuy là hiện tại em mới học tới mô hình sơ cấp kiểu vô động lực, nhưng là thầy ấy lại dặn trụ cột rất trọng yếu, umh…”

“Em thực sự là càng lúc càng thích làm phây cơ na!” Tiếu Lang nói, ngữ điệu hơi hơi ngân cao vẳng vào tai khiến cho tâm tình của Vương Mân bất giác cũng cao hứng lên.

“Tuần trước em có thử đi đến trung tâm thị, chỗ mấy tiệm chuyên kinh doanh mô hình đó, xem thử, ở đó có mấy cái máy bay điều khiển chạy bằng điện a, siêu siêu ngầu luôn! Nhưng là mắc quá chừng à, một cái hơn mấy ngàn! Một ngày nào đó, em sẽ tự mình làm ra một cái máy bay chạy bằng điện!” Tiếu Lang đột nhiên hứng khởi, hỏi “Anh~~! Anh thích cánh máy bay cánh thẳng hay là máy bay trực thăng?”

Vương Mân “Trực thăng.”

Tiếu Lang “Vậy đến lúc đó em làm cho anh một chiếc ML1100 đa cánh trang bị tự động hoàn toàn, được không a?”

Vương Mân cười nói “Được.’

Đây là lần đầu tiên Tiếu Lang tích cực thăm dò như vậy, thật lòng muốn bỏ công sức nghiên cứu một thứ gì đó giống như vậy…

Không biết kết quả sẽ như thế nào, cũng không biết tiếp tục mày mò thứ này sẽ nhận được hồi báo những gì, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện tiêu tốn thời gian.

https://thuviensach.vn

Những lúc đắm chìm trong quá trình chế tạo ra mô hình với Tiếu Lang mà nói là khoái nhạc vô cùng, mỗi lần hồi tưởng lại quãng thời gian hơn ba mươi giây mà XL05-A1 lướt đi trên không trung ở sân thể dục lần đó, Tiếu Lang tựa như ăn phải thuốc kích thích vậy, phấn khởi đến vô pháp tự kềm chế.

Vương Mân nói "Vậy là về sau, em không cần phải oán giận em trai của mình có rất nhiều sở thích mà mình lại không có rồi."

Tiếu Lang ngẩn ra : a! Đúng rồi!

Lúc trước tán gẫu với Vương Mân từng có lần đề cập quá những chuyện có liên quan đến Tiếu Mông, sở thích của của Tiếu Mông cực kỳ trải rộng, khiến Tiếu Lang vừa lo lắng em mình sẽ không chịu làm việc đàng hoàng, đồng thời lại có chút hâm mộ.

Mà hiện tại, Tiếu Lang có thể cảm nhận được tư vị của cái gọi là "sở thích"——

Nha~~ việc này khác xa với việc chơi game, tuy rằng chơi game online khiến mình rất vui vẻ, nhưng game dù sao cũng chỉ là thế giới giả thuyết, trừ bỏ những tâm tình thoáng hiện rồi biến mất, cái gì cũng không thể giữ lại.

Mà chế tạo mô hình, lại bày ra cho cậu một lĩnh vực hoàn toàn mới, là thứ có thể chân chính chạm vào, hơn nữa còn là một thứ có thể thông qua chạm vào để thể hội một loại niềm vui thiết thực…

Một học sinh trung học với tri thức hạn hẹp về nhiều mặt, tâm lý cùng sinh lý đều đang nằm trong gia đoạn nhanh chóng lớn dần, lại đồng thời tìm được thứ có thể gây cho mình hứng thú—— đội mô hình giúp cậu mở ra một cánh cửa, giúp cậu biết được thế giới này rộng lớn biết bao, tri thức mênh mông đến nhường nào.

https://thuviensach.vn

Một đoạn trải nghiệm này, nhất định sẽ nhào nặn sản sinh ra ảnh hưởng vô cùng to lớn đối với nhân sinh quan của Tiếu Lang về sau này.

Tiếu Lang nhìn xuống đôi bàn tay dính đầy nhựa keo của mình, hậu tri hậu giác thốt lên "Em cư nhiên có sở thích!"

Giờ khắc này, Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy được bản thân… tựa hồ có thể lý giải được chấp nhất của em trai mình đối với việc muốn thi vào trường mỹ thuật.

Những tập tranh mà em trai mình dày công cất chứa, những bản ký họa chất thành chồng, những quyển sách về mỹ thuật, cái gì Picasso Miller Kandinsky… không tiếc trở thành đối lập với cả nhà chỉ vì muốn thi vào trường mỹ thuật, tâm tình ấy…

Nếu như có thể cả đời làm những việc mình thích làm, ấy quả thực là một loại hạnh phúc đáng quý vô cùng…

☆ ☆ ☆

Hai người ăn cơm xong, lại trở về ký túc xá ngủ.

Tiếu Lang nói "Trễ quá rồi, lại chẳng còn xe, hại anh phải cùng em ngủ lại ở ký túc xá chịu nóng!"

Vương Mân "Không sao… À phải rồi, thứ bảy này anh có trận đấu, em tới xem không?"

Tiếu Lang "Đấu ở sân nào?"

Vương Mân "Trường thể thao Thành Bắc, nơi đó cách nhà em cũng khá gần."

Tiếu Lang "Trường thể thao? Ngồi xe bus ba trạm là tới, mấy giờ bắt đầu a? Em đi."

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Hai giờ chiều, nếu được em đến sớm một chút, cùng đội anh vào.”

Tiếu Lang “Ùa.”

☆ ☆ ☆

Thứ bảy, trường thể thao…

Hôm nay thời tiết rất tốt, mặt trời thực gay gắt.

Đúng giờ, Tiếu Lang tới nơi, ngay cửa trường học bắt gặp đội cổ động viên của trường Hoa Hải, dẫn đầu đội cổ động là một đàn chị học năm hai, cô nàng này thường xuyên bắt gặp Tiếu Lang ở sân tập luyện, cho nên cũng khá là quen thuộc.

“Oa——!” Đàn chị nhìn thấy Tiếu Lang, lại gần cậu đi vòng quanh hai vòng “Nhóc mi ăn mặc như vậy mà dám lết tới tận đây!”

Tiếu Lang tựa như một chú cún con, lè lưỡi ra dùng tay quạt quạt tự tạo gió cho mình “Phơi nắng nóng muốn chết luôn!”

Đàn chị liền bật ra dù che nắng, kéo cậu vào dưới dù, nói “Ít nhất cũng xách theo cái nón đội chứ! Mấy hôm nay đang ở giữa thời tiết nóng gay gắt nhất a!”

Tiếu Lang mặc áo thun không tay, lộ ra tảng tảng da thịt ở ngực cùng phần lưng, ở dưới mặc quần short ngắn, chỉ tới đầu gối, da thịt lộ ra bên ngoài bị nắng hun nóng đến đỏ bừng.

“Mi không sợ bị cảm nắng hay sao vậy!” Đàn chị nọ dùng bình phun thủy phun lên người cậu, giúp cậu hạ nhiệt độ.

Đang nói chuyện, xe của đội trường chạy đến. Đội viên đội bóng rổ theo thứ tự bước xuống xe, Vương Mân cũng nằm trong số đó. Lúc này cậu

https://thuviensach.vn

chàng mặc trên người đồng phục chính thức của đội, dáng người cao lại to, đứng trong một đám "cao" nhân hoàn toàn không thấy có chút lùn nào.

Tiếu Lang hướng về phía Vương Mân ngoắc ngoắc, cậu chàng bước đến cạnh đội trưởng nói vài câu, cả đám trong đội bóng nhất tề xoạt xoạt nhìn sang phía này.

"Tiếu Lang!" Đội trưởng là học sinh năm hai, cũng chính là một trong đám đàn anh lần đó "bắt chuyện" với cậu ở sân bóng "Qua đây nè!"

Tiếu Lang chạy qua, mấy nữ sinh trong đội cổ động ở sau che miệng cười khẽ "Nhóc kia da trắng ghê hen."

"Phải a, da bị phơi nắng một chút mà đỏ ửng cả lên…"

"Nghe nói loại da như vậy phơi nắng kiểu gì cũng không đen na."

"Phải đó, tui có con em họ cũng giống vậy, trời sinh trắng bóc, giữa ngày hè cũng không thèm bôi kem chống nắng, nhớ năm đó sơ trung suốt thời gian huấn luyện quân sự, người nào cũng đều phơi nắng đen như cục than, còn nhỏ phơi nắng lột một tầng da, so với lúc trước còn trắng hơn nữa!"

"A~~~~ thiệt hâm mộ a!!"

Trong chớp mắt, Tiếu Lang chạy đến trước mặt Vương Mân, hô "Anh ~~!"

Vương Mân nhìn thiếu niên cả người tựa như con gà luộc đứng trước mặt mình, nhíu mày nói "Mặc ít như thế? Không thấy nắng sao?"

Tiếu Lang lau lau mồ hôi, nói "Phơi nắng a, nóng như quỷ ấy."

Đội trưởng cười nói "Mọi người vào thôi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang theo chân bọn họ đi vào sân bóng rổ.

Đội của trường tổng cộng có hai mươi bốn người, ngoại trừ mỗi mình Tiếu Lang ra, ai nấy cũng mặc đồng phục màu xanh lam của đội.

Thầy thể dục huấn luyện đội bóng Hoa Hải nói với Tiếu Lang "Vừa vặn đội của chúng ta thiếu một hậu cần, Tiếu Lang, hôm nay vất vả em một chút nha."

Tiếu Lang nói "Được, không thành vấn đề."

Thời gian nghỉ ngơi tạm thời trước khi đấu, Vương Mân vào toilet nhúng ướt khăn lông ra, đưa cho Tiếu Lang lau mồ hôi.

Tiếu Lang "Lát nữa anh có ra sân không?"

Vương Mân "Tạm thời không."

Tiếu Lang "Ha, anh cũng ăn không ngồi rồi hể?"

Vương Mân "Ngồi với em."

Tiếu Lang vươn ma trảo nắm lấy chân của Vương Mân, bị Vương Mân dùng tay túm lại giữ chặt, nói "Đừng quậy."

Ứng Trì ngửa mặt uống một hơi chai nước uống thể thao trong tay, một tay chống hông đứng dựa cách đó không xa—— hai tên "anh em" các ngươi ngồi đó ân ân ái ái, một chút cũng không phát giác được tầm mắt quái dị của quần chúng xung quanh sao?

☆ ☆ ☆

Trận đấu sắp sửa bắt đầu, cầu thủ bước vào sân bóng, trong sân mở máy lạnh tối đa, Tiếu Lang cả người tỉnh táo hẳn, thầm kêu "Đã quá!"

https://thuviensach.vn

Hiệp đầu tiên ra sân đều là mấy đàn anh năm hai, những người còn lại đều ngồi ở mấy băng ghế cầu thủ dự bị ở dưới khán đài.

Vương Mân ngồi ở gần góc, Tiếu Lang đi qua ngồi xuống bên phải cậu, mới vừa đặt mông ngồi xuống, liền cảm thấy trước mặt đột nhiên tối sầm, Tiếu Lang liếc mắt nhìn sang xem là người nào vừa mới ngồi xuống cạnh mình, cảm thấy có điểm 囧…

Ứng Trì "?"

Tiếu Lang hơi lắc đầu, mắt nhìn thẳng phía trước.

Ứng Trì dáng người rất đẹp, có vẻ khỏe mạnh hơn cả Vương Mân, bắp đùi lẫn bắp tay đều là cơ bắp, Tiếu Lang ngồi bên cạnh, tay yếu chân gầy so với tên kia quả thực… quả thực không có cách nào so a! Rất kích thích người ta a!

Tiếu Lang buồn bực, nhấc mông hướng qua chỗ Vương Mân nhích qua nhích qua một chút…

Vương Mân "?"

Tiếu Lang lại liếc mắt ngắm cơ thể Vương Mân, cùng là cơ thể giống nhau, chẳng qua cơ thể của Vương Mân các đường cong đều có vẻ nhu hòa tao nhã, cả cơ thể đều nội liễm hơn nhiều.

Phức cảm tự ti của Tiếu Lang đột nhiên nảy lên, co tay co chân, vừa nhìn thoáng qua liền cảm thấy nhỏ bé hơn.

"Tiếu Lang!" Nghe thấy tiếng kêu của thầy thể dục kêu mình, Tiếu Lang nháy mắt nhảy phốc lên, tư thế hệt như con thỏ chạy vụt ra ngoài.

Vương Mân "…"

Ứng Trì "…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhận lấy thùng nước suối từ tay của thầy thể dục, bắt đầu phát cho mấy đội viên bóng rổ đang ngồi gần đó.

Một đám nam sinh to con ngồi bệt dưới đất, ánh mắt bắt đầu di chuyển theo hạ thân của Tiếu Lang, trên mặt lộ ra nụ cười đáng khinh, mỗi lần Tiếu Lang cầm bình nước nhét vào tay bọn họ thì, lại đột nhiên tỏ vẻ ngượng ngùng xí hổ…

Thầy thể dục nhìn tình cảnh này, cảm thấy rất là kỳ quái : cái đám nam sinh thúi này hôm nay làm sao vậy? Chẳng lẽ là sắp đấu với Trung học huyện Đông (đối thủ trận đấu) nên bị áp lực?

Thầy không biết đầu sỏ gây ra mọi chuyện, chính là cái cặp… chân kia của Tiếu Lang—— cái quần short ngắn chỉ dài tới dầu gối, không che lấp được phần đùi thon cùng đầu gối, bắp chân cùng cổ chân… các bộ phận lộ thiên ra ngoài, liên tiếp dần đi xuống… chân dài một cách tự nhiên, da thịt lại trắng nõn, thực là chọc cho người ta suy nghĩ vu vơ~

Đám nam sinh kia căn bản không hề coi Tiếu Lang như là đồng loại cùng tính với mình.

Đến lượt phát nước cho Vương Mân cùng Ứng Trì, Tiếu Lang mới chợt phát hiện, cái chỗ mình ngồi lúc này thực… rất nhỏ a! Dựa theo hình thể trung bình của mấy tên đội viên bóng rổ, có thể nhét một người vào giữa hai người kia là không có khả năng.

Tiếu Lang phát nước xong rồi, cứng ngắc trở về chỗ ngồi, sau đó kinh ngạc phát hiện, cái khe hở kia vừa đúng lúc có thể nhét mình vào, không những vậy, vẫn còn dư dả không gian cho cậu có thể xoay xoay thắt lưng hay ngọ nguậy đầu.

Tiếu Lang lại tự ti… vì cái gì mình lại bé tới vậy a a a a!!

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Trận đấu với trung học huyện Đông thi đấu có vẻ miễn cưỡng hết sức, cũng khó trách… Trung học huyện Đông nổi danh là chơi bóng nhanh còn gì.

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước, Hoa Hải vẫn là bị đối phương làm cho rối loạn cước bộ.

Hiệp thứ hai, Vương Mân được thay thế ra sân.

Vương Mân có một ưu điểm mà tất cả mọi người đều phải giơ tay khen ngợi, đó là sức mạnh có thể ổn định được lòng người——bất luận là ở trong đội ngũ nào, Vương Mân đều có thể khiến đội ngũ ấy dần dần đi theo bước chân của cậu mà chơi bóng.

Một người có tài năng như thế trong một đội bóng là rất khó kiếm được, không phải là đội trưởng, cũng không phải là át chủ bài, sẽ không thông qua chỉ lệnh hoặc là ghi điểm để cổ vũ tinh thần của mọi người.

Nhưng, chỉ cần cùng người như vậy chơi bóng, bạn liền có thể trông thấy được, mỗi một động tác, mỗi một biểu tình, ánh mắt của người đó, đều là thoải mái đến vậy, bình tĩnh lại ung dung đến vậy… Bạn sẽ chậm rãi cảm nhận được một điều, kỳ thật thắng hay thua cũng không là vấn đề, chỉ cần vui vẻ hưởng thụ quá trình chơi bóng, đó mới là điều quan trọng nhất.

Một khi mọi người đạt được loại tâm tình thoải mái này, lập tức sẽ khiến bọn họ có thể hợp tác khăng khít hơn bao giờ hết trên sân bóng—— không hề có nóng nảy một khi lòng người dao động, không có cảm giác lòng như lửa đốt khi phạm phải sai lầm, càng sẽ không cần phải mạo hiểm đơn độc một mình.

Ngay khi nửa trận đầu sắp kết thúc thì, điểm số chênh lệch giữa Hoa Hải cùng trung học huyện Đông chậm rãi cân bằng, hiệp thứ ba bắt đầu, thầy huấn luyện liền thay đổi Ứng Trì vào sân, dưới sự phối hợp của Vương Mân cùng Ứng Trì, Hoa Hải bắt đầu ghi điểm liên tục.

https://thuviensach.vn

Hiệp thứ ba kết thúc, Hoa Hải vượt lên dẫn trước.

Tiếu Lang kích động, hò hét om sòm ủng hộ đội trường mình. Hiện tại chẳng phải lúc phân biệt cái gì C1 hay C5, mỗi một cầu thủ đều là đại biểu cho trường học của mình, đều là phe mình!!

Nhất là Ứng Trì, người này riêng trong hiệp ba, một mình ghi được 17 điểm!

Đợi đến lúc Ứng Trì lui về ghế nghỉ ngơi, Tiếu Lang liền đưa khăn mặt dâng nước suối, ân cần đến bất ngờ, hoàn toàn tương phản với thái độ coi thường hết sức hồi đầu.

Vương Mân ngồi trên ghế nghỉ, thở dốc không ngừng, Ứng Trì chơi bóng rất mạnh mẽ, thế công quá mức dữ dội, khiến Vương Mân có phần cố hết sức để phối hợp.

Tiếu Lang chạy sang giúp Vương Mân xoa bóp bả vai, Vương Mân khom người xuống, dùng tay đấm đấm lên bắp chân của mình, Tiếu Lang hỏi "Chân anh có hơi run, bị vọp bẻ sao?"

Vương Mân nói "Chạy có hơi quá độ."

Tiếu Lang "Để em giúp anh xoa bóp."

Vương Mân vội vàng nói "Không sao, tự anh làm được rồi."

Tiếu Lang không thèm để ý Vương Mân ngăn cản, vòng qua ghế đến trước mặt Vương Mân, quỳ gối một chân, nâng lấy chân Vương Mân, nhẹ nhàng đấm đấm.

Tư thế này thực sự là rất ái muội, cho nên khiến sở hữu đội viên đội bóng Hoa Hải đều hướng mắt dòm qua bên này, thậm chí hấp dẫn luôn ánh mắt của vài người ngồi gần đó.

https://thuviensach.vn

Ngồi gần cả hai người nhất là Ứng Trì, giờ phút này đã muốn hoàn toàn trợn mắt há hốc mồm.

Tiếu Lang cùng Vương Mân đều hồn nhiên chả biết chút gì, chuẩn một bộ chủ nhân và sủng vật, hết sức hài hòa.

Tiếu Lang dần dần hạ người ngồi xuống, kề sát chân của Vương Mân, nhẹ nhàng dùng tay kéo ra dây giày có hơi lỏng lẻo, hết sức chăm chú giúp Vương Mân buộc lại dây giày, sau đó ngước đầu.

Vương Mân có chút kinh ngạc nhìn, tay cũng bất giác vỗ lên đầu Tiếu Lang "Tiểu Tiểu…"

Cảm xúc trong ánh mắt của thiếu niên, Tiếu Lang không thể lý giải được, nhưng cậu lại hết sức hưởng thụ loại cảm loại cảm giác khiến cho tim của mình tăng tốc như thế này.

Vương Mân vuốt ve mái tóc của cậu, tựa như sủng vật chiếm được khen ngợi khích lệ từ chủ nhân, Tiếu Lang mỉm cười thực vui vẻ, bên má trái chợt ẩn chợt hiện má lúm đồng tiền nhàn nhạt.

Cậu ôm lấy chân Vương Mân, dùng mặt cọ cọ.

Ứng Trì cầm chai nước khoáng, miệng há một nửa, quên mất phải uống… Trong lồng ngực có một cỗ cảm xúc không tên đang không ngừng dâng lên, nhưng lại không tìm được lối ra để phát tiết…

https://thuviensach.vn

Chương 48

Cái đồ lớp tự nhiên dốt đặc

☆ ☆ ☆

Thế giới nội tâm của Vương Mân lúc này cũng là nổi sóng ầm ầm, động tác vô cùng thân thiết của Tiểu Lang khiến cho cậu cảm giác cả người cứ như bị điện giật vậy, thất thần thật lâu vẫn chưa hồi lại.

Chỉ nghe thấy Tiểu Lang ngồi tựa bên chân mình, nói "Phải thắng a."

Vương Mân cưỡng chế xúc động muốn kéo Tiểu Lang đứng dậy rồi ôm lấy thật chặt vào trong lòng, nhắm hai mắt lại, sau đó mở ra, nói "Ừ."

Hiệp cuối cùng của trận đấu bóng rổ, không khí cả sân bóng cực kỳ cứng ngắc, không khí ngoài sân cũng biến hóa kỳ lạ vô cùng, ngay cả thanh âm hô cố lên của đội cổ động cũng trở nên lệch pha, ngươi một câu ta một câu mạnh ai nấy hô, loạn vô cùng.

Không chỉ mình Hoa Hải, ngay cả đám cầu thủ bên Trung học huyện Đông cũng có hơi hỗn loạn trạng thái, điểm số chênh lệch giữa hai đội vẫn bị vây trong giai đoạn đếm trên mười đầu ngón tay, bất quá may mắn kẻ dẫn đầu là Hoa Hải.

Tiểu Lang không ngừng nhìn thời gian còn bao nhiêu, hi vọng chênh lệch hai đội vẫn tiếp tục bảo trì như vậy, trận đấu mau chấm dứt một chút.

Hai phút cuối cùng, tỷ số giữa hai đội hơn kém nhau 4 điểm, Ứng Trì giữ bóng, cầu thủ của trung học huyện Đông lúc này đã lâm vào trạng thái

https://thuviensach.vn

điên cuồng phòng thủ, bất cứ giá nào cũng không cho phép Hoa Hải đưa bóng vào rổ.

Ứng Trì dẫn bóng đến dưới bảng rổ, Vương Mân cũng theo sát dâng lên, đứng ở vị trí đường tuyến ném ba điểm.

Ứng Trì thấy được, không ai kèm Vương Mân, nhưng đến lúc phải chuyền bóng thì, cậu chàng lại do dự trong chớp mắt, tiếp theo làm một cú xoay người, đưa bóng chuyền đến cho một đồng đội khác, Vương Mân ngẩn người.

Đồng đội nọ không đưa bóng vào rổ thành công, bị cầu thủ tiền đạo của đối phương cướp được bóng, lập tức mang theo bóng xoay người nhanh chóng chạy hướng rổ đối phương–chỉ cần trước khi tiếng còi chấm dứt trận đấu vang lên vào một cú ba điểm, liền có thể chiến thắng!

“Bangg——!”

Tiền đạo nọ dùng hết sức hung hăng một cú lên rổ, bóng vào, toàn trường nháy mắt tiếng hét vang lên dậy trời, ngay cả Tiếu Lang ngồi ở ngoài xem cũng nhaaa! lên một tiếng đầy sợ hãi.

Điểm số chỉ còn hơn kém 2 điểm, thời gian chỉ còn một phút mười giây hơn, rất có thể bị đối thủ lội ngược dòng!

Còn 50 giây, bóng lại được chuyền vào tay Ứng Trì, cậu chàng lại vọt đến dưới bảng rổ, khiếp sợ phát hiện, cảnh tượng cơ hồ hoàn toàn trùng lặp với lúc nãy! Vương Mân vẫn như cũ đứng ở ngay vị trí hết sức trống trải ở vị trí phân tuyến ném ba điểm, vài cao thủ của Trung học huyện Đông chỉ lo ngăn cản chính mình, tiền đạo kia như hổ rình mồi.

Ứng Trì lại do dự trong chớp mắt, chuyền bóng qua cho Vương Mân : nếu như có bản lĩnh, thử ném vào một trái ba điểm đi!

https://thuviensach.vn

Vương Mân tiếp được bóng, trực tiếp nhảy lên lấy đà ném rổ.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, chỉ nghe “ba” một tiếng, trái bóng vững vàng bang bang lọt thẳng vào võng!

Một giây yên tĩnh qua đi, bảng điểm biểu hiện vào bóng ba điểm.

Toàn trường nháy mắt vang lên tiếng la hét chói tai hơn so với lúc nãy gấp mấy lần! Một cú ba điểm này vào cực đúng lúc, như vậy, thắng thua coi như là đã định ra.

Tiếu Lang nháy nhót la hét, vui vẻ giống như con khỉ con.

Trận đấu chấm dứt, Hoa Hải lấy tỷ số dẫn trước năm điểm tiến vào bát cường giải thi đấu bóng rổ trung học toàn C thị.

Chiến thắng rồi có tổ chức tiệc ăn mừng, thầy thể dục quyết định tìm một nhà ăn bình dân ở khu Thành Bắc, để cả đám ăn một bữa thật no nê.

Nhà của Tiếu Lang là ở Thành Bắc, cho nên có phần quen thuộc với khu vực này hơn hẳn.

Toàn đội trưng cầu ý kiến của cậu, Tiếu Lang nói “Bên đường Tân Nha có cái tiệm lẩu buffet Bé cừu con a, mỗi người vào cửa mười tám tệ, thấy sao hả?”

“Giữa ngày hè mà đi ăn lẩu? Có lộn không đó?”

Thầy thể dục “Chi phí trường học cấp chỉ có mười tệ một người thôi đó! Phần còn lại tự mình bỏ tiền túi a!”

“Không sao hết, không sao hết, lâu lâu mới cùng nhau ăn một bữa mà! Tự mình bỏ tiền ra cũng ok!”

“Ngoại trừ lẩu ra còn gì khác không?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Bên đường Cẩm Xuyên có tiệm buffet xiên nướng Bé trâu đỏ, tiệm này mắc hơn chút, hai mươi lăm tệ một người!!!”

“Xiên nướng xiên nướng! Xiên nướng ăn ngon hơn lẩu nhiều!”

“Xiên nướng ăn no được sao?” những người sống ở phía Nam rất hiếm khi ăn xiên nướng, loại thức ăn này bị xếp vào cùng loại với cơm Tây, pizza… là loại ăn vặt chơ đỡ buồn miệng thôi.

“Ăn không no thì về nhà tự nấu mì ăn liền mà ăn!”

“Hố hố hố!…”

Cuối cùng cả đám nhất trí quyết định đi ăn xiên nướng, Tiếu Lang ngồi ở bên cạnh ghế lái xe, làm hướng dẫn viên chỉ đường.

☆ ☆ ☆

Xe chở cả đội bon bon chạy, chừng mười phút liền đến nơi, hai mươi mấy người tràn vào tiệm xiên nướng không to lắm, làm cho người bán hàng đi ra nghênh đón thấy giật nảy cả người “Mấy… mấy chỗ ạ?”

Thầy thể dục đếm đếm, trả lời “Hai mươi bảy đứa.”

Người bán hàng nói “Nơi này của chúng tôi một bàn có thể ngồi bốn người là tối đa, mọi người tự mình phân bàn ra đi ha.”

Hai mươi bảy người, chia làm bảy bàn, trong đó sẽ có một bàn ba người.

Mọi người cùng nhau tự chia tổ ra, không ít kẻ muốn gọi Tiếu Lang ngồi chung bàn với mình, nhưng là nếu muốn kêu Tiếu Lang thì phải kêu luôn cả Vương Mân đến… mà cái anh chàng đàn em thoạt nhìn một bộ mặt cấm dục kia… không giống như loại người có thể ăn uống hết mình a! Thử nghĩ xem, có một vị giống như thần giữa cửa ngồi đối diện trước mặt mình, nhìn mình ăn, ai còn có hứng ăn uống nữa chứ…

https://thuviensach.vn

Kẻ duy nhất chạy tới chủ động hợp thành một bàn ngồi với Tiếu Lang và Vương Mân chỉ có Triệu Vu Kính, ai kêu cả ba đều là bạn học chung lớp đâu.

Hiệp thứ ba của trận đấu ngày hôm nay, Triệu Vu Kính được ra sân năm phút, Tiếu Lang bèn chê cười nói "Triệu Tiểu Quy năm phút".

Triệu Vu Kính nghe thấy, không giận ngược lại nhe răng cười, trêu lại "Ta tốt xấu còn được năm phút, nhà ngươi được bao lâu a? Năm giây?"

Tiếu Lang lúc mới đầu còn không kịp phản ứng này nghĩa là sao, lại nghe bên cạnh mấy tên con trai phá ra cười, cậu mới hậu tri hậu giác nhận ra, này là câu đùa sắc dục!

Cậu tức giận mắng "Kháo… tui là một đêm bảy lần lang nha!"

Triệu Vu Kính hoài nghi nhìn xuống phía dưới của Tiếu Lang, nhướng mày nói "Bằng bộ dạng như vậy của nhà ngươi?"

Tiếu Lang vung chân muốn đạp vào dưới đũng quần của Triệu Vu Kính, Triệu Vu Kính liền xoay người vòng ra phía sau lưng Tiếu Lang, cong đầu gối lại thụt Tiếu Lang một cái, khiến Tiếu Lang bị mất cân bằng lảo đảo bước về phía trước mấy bước.

Tiếu Lang "…"

Triệu Vu Kính cười ha ha "Tiểu Long Nhân, dám vuốt mao gia đây, lá gan không nhỏ nha!"

Tiếu Lang hùng hổ xoay người lại "Lão tử phế ngươi luôn! Cho ngươi ngay cả một giây cũng không nổi!"

Triệu Vu Kính lập tức dũng cảm nghênh chiến, cả hai người quấn thành một đoàn, nhưng là Tiểu Long Nhân tay thon chân gầy so với Triệu Vu

https://thuviensach.vn

Kính vạm vỡ to con, thực lực cách nhau không chỉ ở một cấp hai cấp.

Đối với Triệu Tiểu Quy mà nói, công kích của Tiếu Lang cũng giống như đám nữ sinh múa tay múa chân.

Vì thế, Tiếu Lang rất nhanh liền bị chế phục.

Triệu Vu Kính cười gian nói "Tiểu Thố Long, có phục hay không a?"

Bên này trò nháo của Tiếu Lang cùng Triệu Vu Kính mới bắt đầu trong chốc lát, liền hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của tất cả thành viên đội bóng rổ, bất quá mọi người vốn dĩ không định nhúng tay vào, đều ngồi ở bên cạnh xem kịch vui là chính.

Tiếu Lang mạnh miệng mắng to "Triệu Tiểu Quy, Triệu Vương Bát! ——buông tay!"

"Mắng đến hăng hái quá ta!" Triệu Vu Kính lại cười gian một tiếng, tay dùng sức vỗ mông Tiếu Lang một chút.

"A!" Tiếu Lang bị tập kích bất ngờ không kịp đề phòng, lại bị đánh vào cái chỗ đó… bất giác có chút đỏ mặt "Ta… thao mụ nội nó!!!"

Triệu Vu Kính nheo mắt quan sát Tiếu Lang một lúc, sau đó dùng sức tóm lấy cánh tay của cậu, đẩy cậu hướng về phía trước, xoay lưng Tiếu Lang lại đối mặt với mình.

Tiếu Lang thấp hơn Triệu Vu Kính khoảng bảy tám cm, bị Triệu Vu Kính như cái tên dã man nhân thoải mái đè dưới tay, cố hết sức giãy dụa cũng không thoát được. Cậu lửa giận bốc lên hừng hực, gấp đến mức muốn há miệng cắn người!!

Đúng lúc ấy, Vương Mân quay trở lại. Mới nãy cậu vừa đi toilet, vừa về tới liền thấy cảnh tượng trước mắt, Tiếu Lang bị Triệu Vu Kính túm lấy

https://thuviensach.vn

trong tay giống như túm một con thỏ, chung quanh một đám người ai nấy đều cười xấu xa, hai mắt sáng quắc.

Mắt thấy Triệu Vu Kính dùng chân đẩy thân thể Tiếu Lang nhấc lên một chút, khiến cậu ngay cả nhón chân đứng cũng không nhón được.

Cổ họng của thiếu niên phát ra tiếng rên rĩ khe khẽ rất khó phát giác, trong con mắt tràn đầy nước hơn so với bình thường pha đầy bất mãn không cam lòng, càng khiến người khác lo lắng hơn là dưới đáy mắt của cậu phản chiếu ra một mảnh kinh hoàng thất thố.

Một trận lửa giận từ trong lòng bốc lên, Vương Mân bước nhanh về phía trước, một tay túm chặt lấy bả vai Triệu Vu Kính, thanh âm lạnh lùng nói "Buông cậu ấy ra."

Triệu Vu Kính sửng sốt, xoay mặt lại liền bắt gặp Vương Mân vẻ mặt cực kỳ khủng bố, không khỏi giật mình sợ hãi, khu… hình như chơi hơi quá tay…

"Tiểu Long Nhân…" Triệu Vu Kính ngượng ngùng buông Tiếu Lang ra, có chút chột dạ muốn vỗ vỗ bả vai Tiếu Lang một chút, Tiếu Lang nhìn thấy, chỉ nhẹ mắng một câu "Cút!", liền né người trốn ra phía sau lưng Vương Mân, tuy rằng ngoài miệng vẫn vờ mạnh mẽ không phục, nhưng tất cả mọi người đều có thể nhận ra thông qua động tác bản năng kia của Tiếu Lang như muốn biểu đạt chấp nhận lùi bước.

Triệu Vu Kính "…" loại cảm giác giống như tâm bị con mèo nhỏ cào cào khiến người ta bực bội muốn chết này là xảy ra chuyện gì a a a a!!!

Những người khác trong đội bóng rổ cũng hơi hoảng, lần đầu tiên nhìn đến Vương Mân bày ra bộ dạng này, Vương Mân vậy mà cũng nổi giận sao? Đáng sợ thật…

https://thuviensach.vn

Vương Mân xoay lưng về phía mọi người, nắm lấy tay Tiếu Lang xoa nhẹ, sắc mặt âm u, làm cho người ta không tài nào đoán được thiếu niên này đang suy nghĩ cái gì.

Tiếu Lang cũng rất ít khi gặp Vương Mân như bây giờ, có điểm bất an, giống như cô vợ nhỏ vừa làm sai chuyện gì, nhẹ giọng hô "Anh~~"

Vương Mân "Hử?"

Tiếu Lang hơi cúi đầu, không khí có phần xấu hổ.

Có hai vị đàn anh năm hai đứng cách đó không xa cất lời kêu bọn họ "Tiếu Lang, Vương Mân, qua đây ngồi đi, còn dư hai chỗ."

Vương Mân xoay người liếc Triệu Vu Kính—— lúc này đến phiên Triệu Vu Kính tỏ ra đáng thương, một bộ tựa như đại cẩu bị nuôi trong nhà nhân lúc chủ nhân ra ngoài quậy tưng bừng khiến cả căn phòng loạn cả lên, lại còn giả vờ biểu tình như rất vô tội.

Vương Mân hít sâu một hơi, cố gắng đè ép xuống cảm giác khó chịu trong lòng, vững vàng đáp lời hai đàn anh kia "Cảm ơn hai anh, tụi em bên đây có ba người rồi, hai anh tìm người khác hợp bàn đi."

Triệu Vu Kính cảm động đến nước mắt chảy thành sông : Mân ca không ghét bỏ mình…!

Phía bên phải đột nhiên truyền đến một thanh âm "Cầu nhận nuôi a! Cầu hợp bàn a! Tui cũng bị vứt bỏ rồi!"

Lại một con cún con bị lạc đường.

Vương Mân gọi người nọ "Bên đây có ba người, qua đây ngồi đi!"

Học sinh nọ, cũng chính là tên năm nhất lần đó ước ao có được một em trai giống như Tiếu Lang, học lớp C9, là người duy nhất ở lớp xã hội gia

https://thuviensach.vn

nhập đội bóng rổ.

Học sinh lớp xã hội nọ "ye!" một tiếng, cực kỳ kích động chạy tới "Không cần ngồi chung với thầy thể dục cùng chú lái xe, thực hạnh phúc a!"

Thầy thể dục + Chú lái xe "….."

Mấy học sinh cao nhị bị từ chối "nhận nuôi", không còn cách khác phải hợp bàn lại với thầy thể dục cùng chú lái xe "…"

☆ ☆ ☆

Bốn người ngồi một bàn, than nóng nung vỉ nướng dần dần đỏ hồng lên, Vương Mân cầm cọ bôi dầu lên mặt vỉ, Triệu Vu Kính đi bưng thức ăn lại, còn học sinh lớp xã hội kia thì gắp thịt đặt lên vỉ nướng, Tiếu Lang phụ trách trở mặt thịt, bốn người phối hợp có thể gọi là perfect~

Triệu Vu Kính hỏi "Mấy bữa thấy bọn họ gọi ông là ghế dựa, ghế dựa, ông rốt cuộc tên gì vậy?"

Học sinh nọ "Kim Ất Tử."

Mọi người "…" Kim ghế dựa? Tên này nghe là lạ…

Kim Ất Tử giải thích "Kim của vàng, ất của giáp ất bính đính, tên là ' tử ' trong tôn tử thêm thảo ở đầu."

Triệu Vu Kính "Tên cậu nghe thiệt kỳ quái nhen, có phải cậu có một người anh tên là ' Kim Giáp Tử ' hay không a?"

Kim Ất Tử " Là chị nha."

Mọi người "…"

https://thuviensach.vn

Kim Ất Tử "Tui biết tên tui nghe rất kỳ quái, nhưng là cũng đành chịu thôi, tên là thầy bói tính ra, có lạ mấy cũng phải dùng a, kêu riết cũng thấy quen rồi… À phải rồi, mọi người cũng có thể gọi tui là ' ghế dựa ' cũng được, ' ghế dựa ' là biệt danh của tui." [30]

Mọi người "…Ồ."

Kim Ất Tử là một nam sinh yêu náo nhiệt ồn ào còn hơn cả Tiếu Lang, nhưng cậu chàng này bất đồng với Tiếu Lang ở chỗ, Tiếu Lang chỉ ở trước mặt người quen mới có thể la hét ồn ào, còn Kim Ất Tử thì điên đều, gặp ai cũng có thể trong ba giây đồng hồ nói toẹt ra hết anh chị em cậu chú cô dì trong nhà mình những ai với ai!

Kim Ất Tử "Ba tui mở siêu thị đó nhen, còn mẹ tui là tổ trưởng tổ dân phố, hai người họ đều là mê tín siêu cấp vô địch luôn, chị tui lớn hơn tui bốn tuổi, hiện tại đang học y tá ở trường hộ giáo, về sau có thể sẽ làm hộ lý đó nha! Bất quá nhà tui ai ai cũng đều hung tàn hết! Tui đoán chắc sau này bà chị của tui kiểu gì cũng biến thành ác ma khoác áo y tá cho xem! Tui từ nhỏ đã bị bả tra tấn đến lớn lên, đáng thương lắm luôn a… Vương Mân, tui cực kỳ hâm mộ ông nha, tui cũng muốn có một đứa em trai giống như Tiếu Lang vậy a!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, đột nhiên phá lên cười ha ha "Làm em trai ông vậy phải đổi tên thành Kim Bính Tử rồi a? Phía sau sẽ là Kim Đinh Tử… Ha ha ha ha!!"

Mọi người "…"

Kim Ất Tử "Mà tên của hai người cũng đâu phải giống nhau đâu? Là anh em ruột sao? A không đúng, hai người khác họ nhau mà, là anh em bà con xa sao? Tiếu Lang nha, ông đối với anh mình siêu cấp siêu cấp tốt luôn, tui cũng muốn có một dứa em đấm bóp chân cho mình ghê…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Tụi này là anh em kết nghĩa với nhau!”

Kim Ất Tử trợn tròn hai mắt, miệng ngậm một miếng thịt ba chỉ đã nướng chín, hai mắt chớp chớp, sau đó cậu chàng nuốt một hơi hết cả miếng thịt, hít sâu một cái, lớn tiếng kêu lên “Hai người cảm tình tốt như vậy nha, a a a a! Này không khoa học chút nào!”

Nhà ngươi là học sinh lớp xã hội nha, cái gì mà đòi khoa học hay không khoa học…

Triệu Vu Kính xen mồm nói “Lời này nói không đúng nha, anh em ruột còn có thể tàn sát lẫn nhau đó chứ, cái gì mà Lý Tứ Dân thời Thanh triều, vì ngai vàng giết chết anh mình là Lý Siêu Kiện (?), lại giết luôn em mình là Lý cái gì Cát…”

Kim Ất Tử kêu lên “Là Lý Thế Dân chứ không phải Lý Tứ Dân, còn nữa, là Đường triều chứ không phải Thanh triều! Anh ổng là Lý Kiến Thành chứ không phải Lý Siêu Kiện! Em ổng tên là Lý Nguyên Cát chứ không phải Lý cái gì Cát.. Cái đồ lớp tự nhiên dốt đặc!”

Triệu Vu Kính “…”

Lý Siêu Kiện ngồi cách Triệu Vu Kính một bàn gần đó “…”

Tiếu Lang cười đến mức suýt chút nữa phun ra một miệng thịt nướng, chỉ vào Triệu Vu Kính nói “Dốt đặc!”

Triệu Vu Kính nhìn Tiếu Lang cười đến loan loan ánh mắt, không còn giống lúc nãy thi thoảng liếc mắt trừng mình nữa… tâm tình không biết tại sao đột nhiên thoải mái hẳn lên, cậu chàng ngây ngô cười hắc hắc, thật cẩn thận nướng vài miếng thịt, dùng rau diếp gói lại xong rồi gắp qua cho Tiếu Lang “Ăn đi.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tiếu Lang một hơi chóp chép nhai hết, nuốt xuống rồi còn dùng đầu lưỡi hồng hồng liếm liếm môi trên.

Cả gương mặt Triệu Vu Kính nháy mắt lóe lên (?) sáng lấp lánh, hai mắt sáng rực, tiếp tục nướng thịt cho Tiếu Lang ăn.

“Ăn nữa.’

“…”

Tiếu Lang cau mày, ăn một miếng cuối cùng, miệng ngậm thịt vừa nhai oàm oàm vừa kêu lên “Ăn no rồi, ăn no rồi, đừng nướng nữa, no bể bụng giờ!”

Triệu Vu Kính mắc điếc tai ngơ, tiếp tục nướng “Phải ăn nhiều một chút, bộ dạng gầy còm như vậy, một chút khí lực cũng không có, gió thổi qua liền bay đi mất…”

Tiếu Lang nghẹn họng nhìn cái chén của mình càng lúc chất càng nhiều thịt nướng, liếc sang Vương Mân.

Vương Mân một bộ tao nhã nhẹ nhàng uống trà lúa mạch, làm bộ như không phát hiện.

Kim Ất Tử nhìn thấy, vui vẻ ồn ào “Nha, quá trời thịt luôn! Tui ăn với!”

Triệu Vu Kính “…”

Thiếu niên đang trong giai đoạn trổ mã, thịt ăn là không có giới hạn. Một trận buffet thịt xiên nướng hơn hai tiếng mấy, tiêu thụ gần hết hàng tồn kho của cả cái tiệm xiên nướng…

Mấy vị phục vụ nhìn thấy cả đám ăn, trong lòng nóng như lửa đốt, chỉ ngóng trông cái đám ăn hàng này mau mau rời đi… Nếu như có thể, về sau

https://thuviensach.vn

mà gặp đàn “ông nội” này, liền treo cái bảng “Tạm dừng buôn bán” bên ngoài cửa tiệm!

Sáu giờ tối hôm đó, Tiếu Lang xoa xoa cái bụng tròn vo trở về nhà.

Bảy giờ rưỡi tối, Tiếu Lang đau bụng, Tiếu mẹ nó có thể là do thịt nướng không được chín, ăn thịt tươi sẽ bị đau bụng, có thể sẽ tiêu chảy nữa.

Sau đó, Tiếu Lang quả thực bị tiêu chảy, Tiếu mẹ lấy cho cậu một viên Chỉ Tả Linh uống vào, thịt ăn cả buổi chiều coi như mất trắng…

Tối hôm đó, Triệu Vu Kính gặp ác mộng, mơ thấy mình đang ức hiếp Tiếu Lang thì Vương Mân xông ra đè mình xuống đánh một trận tưng bừng.

Rạng sáng giật mình tỉnh lại, Triệu Vu Kính chỉ cảm giác bả vai có hơi đau nhức… chạy vào nhà tắm soi gương nhìn thì, phát hiện cái chỗ mà hồi chiều Vương Mân nắm lấy, lúc này phiếm một mảng xanh đen.

“…”

_____

https://thuviensach.vn

Chương 49

Kem khối cùng kem quế

☆ ☆ ☆

Đầu tháng tám, đội bóng rổ của Hoa Hải ngừng bước ở tứ cường toàn thành phố, huấn luyện của Vương Mân cũng theo đó mà chấm dứt.

Thời gian tự khiển tự nhạc của Tiếu Lang ở đội mô hình vẫn tiếp tục như mọi khi, từ năm sáu tiếng một ngày dần dần biến thành bảy tám tiếng một ngày, thậm chí đến mức mỗi lần có thời gian rảnh liền ôm lấy máy bay giấy ngồi thưởng thức, lúc này Tiếu Lang đã hoàn toàn vì sở thích mà biến ma~

Máy bay giấy cùng với mô hình máy bay dùng tay phóng hiện tại không cách nào lấp đầy được khát khao của Tiếu Lang dành cho máy bay, dạo gần đây cậu bắt đầu nếm thử làm các loại mô hình máy bay dùng ngoại lực tác động, một số kiểu như mô hình máy bay trực thăng dùng dây thun, tàu lượn dùng sức bắn để bay, vân vân…

Xế chiều ngày hôm qua, thầy Trầm cùng thầy Viên hỗ trợ giúp cậu hoàn thành một chiếc tàu lượn dùng dây dẫn bay lên, hơn nữa thử nghiệm bay còn rất thành công! Tiếu Lang cực kỳ hưng phấn ôm máy bay về nhà, muốn treo ở trong phòng Tiếu Lang.

Nhưng là, trong nhà lúc này đã treo rất nhiều máy bay do Tiếu Lang làm ra, kệ sách trong phòng Tiếu Mông nhất quyết không chịu dỡ xuống để đặt máy bay.

https://thuviensach.vn

Cùng em trai cãi cọ một trận, Tiếu Lang chiến bại, chỉ đành phải đem máy bay ôm trở về trường học.

Khoảng giữa trưa cuối tuần, Vương Mân cùng Tiếu Lang theo thường lệ cùng đi tiệm Net chơi game.

Lúc Vương Mân trở lại phòng ký túc xá ở trường thì, Tiếu Lang đang nằm trên giường ngủ trưa.

Tiết trời tháng tám, ký túc xá trong lẫn ngoài đều nóng bức vô cùng, cái quạt treo ở trần nhà kẽo kẹt kẽo kẹt xoay a xoay, Tiếu Lang trên người chỉ còn mặc mỗi cái áo trắng mỏng cùng quần cộc, mền cũng không thèm đắp, cứ như vậy mà khoe khoang một đống da thịt ở ngoài nằm phè ra ngủ.

Vương Mân đứng ở cửa phòng ký túc, kinh ngạc nhìn trong chốc lát.

Bộ dáng lúc ngủ của Tiếu Lang phi thường đáng yêu, cổ rụt lại còn có một chút, giống như một con mèo nhỏ biếng nhác.

Vương Mân không có đánh thức cậu ngay, mà đảo mắt nhìn một vòng, thấy ở đầu giường Tiếu Lang có treo một cái máy bay màu trắng, trên cánh xiêu vẹo mấy ký tự biểu thị đời "XL08-B"… phía dưới bụng máy bay còn có một ống cuộn, Vương Mân tò mò, bèn bước qua quan sát gần một chút.

Vừa mới chạm vào máy bay, Tiếu Lang liền mở mắt "A~~~ bà xã!!!!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "A~ anh? Anh đến rồi!"

Vương Mân liếc mắt nhìn máy bay một cái, nhướng mày "Bà xã?"

"Phải a!" Tiếu Lang từ trên giường bật dậy, thật cẩn thân dùng tay nâng "bà xã" từ trên đỉnh giường tháo xuống, nhẹ tay nhẹ chân vuốt ve "Đẹp hông? Cho anh sờ cái đó!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân chạm chạm vào cánh máy bay, hỏi “Sao tự dưng lại biến thành bà xã của em?”

Tiếu Lang vẻ mặt hạnh phúc, nói “Thầy Trầm nói đó, nếu yêu mô hình, liền coi máy bay như bà xã của mình!”

Vương Mân nghẹn lời, hỏi lại “Bên dưới có một ống cuộn, là cái gì?”

Tiếu Lang nói “Là dây dẫn a, có thể dựa vào thứ này giúp nó bay lên trời!”

Vương Mân “Sao giống thả diều quá vậy?”

Tiếu Lang “…Đúng là rất giống.”

Vương Mân sờ sờ “bà xã” của Tiếu Lang, lại cầm nó treo lên đầu giường lại, nói “ML1100 đừng dùng dây diều, nhìn ngu lắm.”

Tiếu Lang “Biết rồi, làm cho anh máy bay điều khiển mà! Bay thẳng lên luôn, không cần dây dẫn!!”

Vương Mân vừa lòng nói “Ừm.”

Tiếu Lang đứng dậy bước tới tủ kiếm quần áo thay, sau đó ra ngoài cùng Vương Mân.

☆ ☆ ☆

Trong tiệm Net có bật điều hòa, hai người vừa ngồi xuống ghế, đều tự kêu một ly Cola lạnh, cả người cảm thấy thoải mái vô cùng.

Nghỉ hè nóng bức, cũng là kỳ cao điểm tất cả các học sinh tập trung chơi game, hơn nữa hôm nay lại là cuối tuần, số người onl mỗi server so với bình thường muốn hơn gấp đôi.

https://thuviensach.vn

Vừa mới đăng nhập vào game, liền phát hiện có hoạt động mới mừng dịp nghỉ hè, Tiếu Lang nhìn giới thiệu một chút, liền chạy tới kênh môn phái kiếm tổ đội.

『Môn Phái』Tiểu Long Nữ: "Hoạt động kiếm kem, có người nào muốn đi chung hông?"

Môn phái quần chúng A: "Tiểu Long muội muội, vẫn là đúng giờ cuối tuần lên mạng na!"

Tiểu Long Nữ: "Ùa, ông muốn tham gia chung hông?"

Môn phái quần chúng A: "Chậc, hồi sáng anh tham gia cái đó rồi a, em đi tìm người khác đi ha."

A Phi: "Vào đội, anh mang em đi."

Tiếu Lang "…"

Tiếu Lang do dự trong một cái chớp mắt, sau đó tiếp nhận lời mời của A Phi, chấp nhận vào đội.

Trong đội ngũ có cả Trúc tử cật hùng miêu, Tiếu Lang nhẹ nhàng thở phào, nếu đơn độc ở chung đội với A Phi, lỡ như mà bị Vương Mân bắt gặp, anh mình kiểu gì cũng đen mặt cho coi…

Tiếu Lang không phải là không thích A Phi, A Phi là một người rất tốt, thường xuyên giúp đỡ mình rất nhiều chuyện trong game… Nếu không phải thân phận của mình có phần không tiện (nam tính, nằm vùng), Tiếu Lang cảm thấy bản thân có thể cùng A Phi trở thành bạn tốt lắm không chừng…

Nhưng mà giờ phút này, thân là một nam sinh, lại bị một tên nam sinh đồng tính với mình ân cần theo đuổi như vậy, tâm lý của Tiếu Lang quả thực là có chút phản cảm… Dẫu cho cậu đã có hôn ước (?) cùng với Âu Dã

https://thuviensach.vn

Tử đi nữa, nhưng kia cùng lắm cũng chỉ là muốn cùng anh mình chơi đùa một chút thôi—— tính chất giữa hai việc này hoàn toàn khác nhau!

Tiếu Lang cảm thấy được bản thân là con người rất nguyên tắc…

Tiếu Long Nữ: "Chào Miêu ca ~"

Trúc tử cật hùng miêu: "…"

A Phi: "Ha ha."

Trúc tử cật hùng miêu: "Đừng gọi tầm bậy!… Được rồi, Tiểu Long Nữ, đến Băng Trấn Tử ở Tô Châu tập họp, Trúc tử ca ca mang hai đứa đi kiếm kem ăn!"

Tiếu Lang chạy đến địa điểm được chỉ định, tập họp với đội ngũ.

A Phi vừa thấy, liền nhanh tay mở trang bị của Tiểu Long Nữ nhìn nhìn: "Em lại đổi trang bị."

Tiểu Long Nữ: "Ừm"

A Phi: "Là tên hôn phu của em tặng cho em?" Ngoại trừ chính bản thân mình, người chơi khác không thể nhìn được tên của người chế tác vũ khí.

Tiểu Long Nữ: "…Ừ."

A Phi: "Tên đó nick là gì? Chơi chú tạo sư ha?"

Tiểu Long Nữ: "Không nói ông biết!"

A Phi: "Không nói cho anh cũng chả sao, anh có thể đoán được đại khái là đứa nào."

Tiểu Long Nữ: "…"

https://thuviensach.vn

A Phi: “Em dùng thanh chủy thủ 90 cấp này, toàn server này chỉ có ba người có khả năng làm ra được. Người thứ nhất là Đúc sư mãn cấp xếp hạng thứ nhất bảng Thần Tượng ‘ Trồng cải trắng ‘, người thứ hai là ‘ Tiên tử tứ diệp tháo ‘ xếp hạng thứ hai bảng Thần Tượng, người cuối cùng chính là Âu Dã Tử của Tây Phong Phái, tuần trước mới bước lên hạng thứ ba bảng Thần Tượng.”

Tiểu Long Nữ: “…” Vương Mân trèo lên tới tận hạng ba?

A Phi: “Trồng cải trắng tuy là cấp bậc rất cao, cũng là Thần Tượng Bát cấp, nhưng tên đó cá tính cực kỳ keo kiệt, ra giá cũng toàn trên trời, ngay cả anh cũng mua không nổi, cho nên chắc chắn em cũng mua không nổi, Tiên tử tứ diệp thảo là con gái, có thể loại trừ, cho nên tên hôn phu của em chỉ có thể là Âu Dã Tử, Đúc sư 98 cấp của Tây Phong Phái, Thần Tượng Thất cấp!”

Tiểu Long Nữ: “…”

A Phi: “Tiểu Long Nữ, anh phân tích như vậy có đúng không?”

Tiếu Lang cảm giác mồ hôi lạnh chảy ào ào, làm sao bây giờ! Cư nhiên cứ vậy mà bị đoán ra hết!?

Tiêu rồi, chẳng lẽ về sau phải trải qua những ngày bị truy sát chạy trối chết sao?… Cùng Âu Dã Tử hai người lưu lạc thiên nhai? Bị một đám bằng hữu cùng nhau chơi suốt nửa năm đuổi giết?

Nói như vậy mới cảm thấy được một điều, từ lúc bắt đầu chơi game này cho đến hiện tại, những người quen cùng với những người bình thường hay trò chuyện chơi chung… tựa hồ đều là người của Bắc Vân Phái… nghĩ đến đây, Tiếu Lang đột nhiên có chút không nỡ.

Kỳ thực chơi chung lâu như vậy, Tiếu Lang cũng cảm giác được người của Bắc Vân Phái cũng không có cái gì xấu xa cho lắm, chẳng qua bởi vì

https://thuviensach.vn

mình quen biết Thường Tiếu Tiên trước thôi, cho nên cũng theo đó mà vô thức đứng về phe của Tây Phong Phái…

Những quần chúng bên Bắc Vân Phái, Mộ Dung Vô Địch, Băng Lăng, Chưởng môn rồi Phó chưởng môn… nếu thực sự phải cùng bọn họ trở mặt thành thù, xoay mặt lại đánh nhau, mình thực sự có thể làm được sao?"

Hơn nữa, Chưởng môn Dạ Hành Vân ngoại trừ có đối với Thường Tiếu Thiên ác chút, những mặt khác cũng không giống như mình tưởng tượng đến mức tội ác tày trời như vậy… Tất nhiên, ngoại trừ chuyện Tây Hải Nương Nương!

A Phi: "?"

Tiếu Lang khẽ cắn môi, nói: "Không phải." Chung quy A Phi cũng không có chứng cứ nào, chỉ cần mình đánh chết cũng không thừa nhận, tên đó cũng đâu có cách nào làm gì được mình, ta đây còn chưa điều tra rõ ràng gốc gác tên bạc tình bạc nghĩa kia, hiện tại đã bị người ta một cước đá khỏi cửa, vậy nửa năm nằm vùng thất bại quá rồi!

A Phi: "…"

Trúc tử cật hùng miêu: "Ai nha, A Phi, chú mày cũng đừng mò mẫm nữa, Âu Dã Tử là người của Tây Phong Phái, sao lại quen biết Tiểu Long Nữ chứ!"

Tiểu Long Nữ: "Ùa ùa! Không quen biết!"

Làm một tên nằm vùng của Tây Phong Phái phái tới, phải có đầy đủ năng lực cùng tố chất cơ bản của nằm vùng nên có ——không thể để địch nhân đồng hóa mình.

A Phi: "…" Tên Âu Dã Tử kia càng lúc càng đáng nghi hơn…

https://thuviensach.vn

Vương Mân lúc này đang cùng đám người Khốc Lạc Lạc đi phó bản, chợt thấy ở góc trái nảy lên một khung tán gẫu từ người xa lạ đang chớp chớp.

Người xa lạ: “Ê, ngươi có quen với Tiểu Long Nữ không?”

Vương Mân nghĩ một chút, trả lời lại: “Không quen.”

Người xa lạ: “…”

A Phi với chỉ số thông minh vượt quá một trăm tám, cứ như vậy bị Tiếu Lang cùng Vương Mân không chút lưu tình hợp sức làm cho tụt xuống thành âm.

Trúc tử cật hùng miêu mang theo cả hai người đi làm nhiệm vụ kem mát ngày hè, một người là thích khách mãn cấp, một người là nữ thích khách mãn cấp, lại thêm một đứa dược sư mãn cấp Miêu ca, cả ba người phối hợp đánh Kem lạnh tiểu nhân, kinh nghiệm như mưa rơi xuống.

Tiếu Lang nhận được rất nhiều quà tặng từ hoạt động, ví dụ như cây kem nhỏ ăn vào có thể nhận được buff hiệu ứng, dịch dung đan có thể biến người khác thành kem trong thời gian nhất định, còn có pháo bông kem tuyết.

Năm vòng hoạt động trôi qua, hành trang của Tiểu Lang nhét đầy quà tặng hoạt động.

Cậu dùng đạo cụ biến A Phi thành cây kem vanilla, biến Trúc tử cật hùng miêu thành kem ốc quế, cả hai người đều phải biến hình ba mươi giây mới có thể khôi phục lại như cũ, trong khoảng thời gian này không thể sử dụng bất cứ đạo cụ nào, cũng không thể sữ dụng kỹ năng, chí có thể chấp nhận làm một cây kem nhảy tưng tưng tới lui.

Trúc tử cật hùng miêu: “ ăn hiếp anh nha~~~!”

https://thuviensach.vn

A Phi: “Tiểu Long Nữ! Chờ đó, anh sẽ biến em thành kem! Biến em thành cây kem sữa!”

Tiếu Lang cười ha ha, chạy trốn.

A Phi tiếp tục dùng kênh đội ngũ kêu gào: “Đừng chạy!… Hãy đợi đấy!!”

Sau khi trở về thành, Tiếu Lang hỏi Vương Mân “Anh đang ở đâu?”

Vương Mân “Cửa hàng ở Tây thị thành Trường An, sao thế?”

Tiếu Lang nhe răng cười “Ho ho ho” một cách quái dị, điều khiển chuột cho Tiểu Long Nữ chạy tới.

Vương Mân “Em muốn biến anh thành cây kem sao?”

Tiếu Lang: =皿= bị phát hiện!

Vương Mân “Ha ha, ở đây người nhiều lắm, không tiện chơi cái đó, em men theo Nam môn thành Trường An ra ngoài, chúng ta ra dã ngoại chơi.”

☆ ☆ ☆

Nam môn Trường An có hai điểm chuyển đổi cảnh tượng, có thể lựa chọn đến Ba Thục hoặc là đi Nam Tần Lĩnh, cái đầu tiên là thành thị, cái thứ hai là bản đồ dã ngoại.

Tiếu Lang chạy ra Nam Tần Lĩnh, dùng kỹ năng ẩn thân, biến Tiểu Long Nữ thành nửa trong suốt.

Cậu ngồi xổm ở một cái đường nhỏ phải đi qua nếu muốn từ Trường An ra Nam Tần Lĩnh, gần với sườn núi, chờ trong chốc lát, liền thấy Âu Dã Tử đi ra.

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử đứng ở tại chỗ, bước đi hai bước, không thấy Tiểu Long Nữ, liền gửi tư tán gẫu hỏi: “Em ẩn thân?”

Tiểu Lang bĩu môi, ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải chạm nhau cọ cọ hai cái, đánh chữ hỏi : “Sao anh lúc nào cũng biết em muốn làm gì hết vậy?”

Âu Dã Tử: “Em muốn anh không biết?”

Tiểu Long Nữ: “Cái gì anh cũng đoán được ngay lập tức, một chút cũng không vui!”

Âu Dã Tử: “Vậy anh không đoán nữa, em đang ở đâu?”

『Hệ Thống』Ngài bị người chơi Tiểu Long Nữ biến thành một cây kem chuối!

Âu Dã Tử: “…”

“Ho ho!” Tiểu Long Nữ bước ra khỏi chỗ ẩn nấp sau sườn núi, đắc ý dào dạt vòng quanh kem chuối mấy vòng. Hình tượng biến thân thành kem mà trò chơi tạo hình rất là nhân cách hóa, có mắt lại có mũi, hai con mắt tròn tròn xoay tới xoay lui, khóe mắt còn đọng một giọt lệ, tựa như một cây kem bị hù dọa đến khóc lên, cực kỳ đáng yêu.

Âu Dã Tử : “Đứng ở đây lát nữa có thể bị người ta thấy, anh biết một nơi, đi theo anh.”

Một cây kem chuối bị hù đến chảy nước mắt lại nói nên những lời đứng dắn như vậy, quả thực cảm giác rất kỳ diệu…

Tiểu Lang nén cười, nhìn cây kem chuối nhảy cà tưng cà tưng hướng về phía thung lũng khe núi, điều khiển Tiểu Long Nữ đi theo sau lưng cây kem, nói: “Anh đúng là mắc cười quá đi!”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử: “…”

Vương Mân tìm đến một cái đầm nước nhỏ ở một khu khá hẻo lánh, phụ cận có một cái lửa trại, bên trên bày một cái bếp nhỏ đang đun nóng, chi tiết cảnh tượng được làm khá tinh xảo.

Ba mươi giây trôi qua, Vương Mân khôi phục, hai người song vai nhau đứng ở bờ hồ.

Tiếu Lang nghĩ : lúc này có thể coi như hẹn hò trong game ha?

Cậu nhìn trong hành trang của mình, còn lại mười hai cái dịch dung đan biến kem, vừa muốn sử dụng biến Vương Mân thành kem, lại có chút không muốn.

Âu Dã Tử : “Sao không chơi nữa đi?”

Tiếu Lang lại bắt đầu biến Âu Dã Tử thành kem, lần này là biến thành kem dâu, màu hồng phấn.

Vương Mân ở bên cạnh Tiếu Lang đi tới đi lui.

Tiếu Lang ngây ngốc nhìn màn hình, tiếp đó thấy Âu Dã Tử hỏi một câu ——

“Phu nhân, thấy vui không?”

“…”

Tiếu Lang ngồi trước màn hình, nhìn chằm chằm câu kia, trái tim lại không thể tự chủ bắt đầu đập nhanh hơn.

Âu Dã Tử trở lại như cũ, lại cùng Tiếu Lang đứng song song nhau, cảnh tượng trong mắt đều là giống nhau, ngay cả hồ nước âm u hắc ám cũng

https://thuviensach.vn

giống như bị rải lên một tầng sắc phấn hồng sáng lấp lánh, Tiếu Lang dùng buff kem cho Âu Dã Tử, lại bắn ra vài cái pháo hoa kem tuyết.

Giữa màn hình xuất hiện tầng tầng kem tuyết từ trên bầu trời chậm rãi hạ xuống, tựa như tuyết đang rơi vậy, có điều hiệu quả chỉ duy trì được mười giây.

Tiếu Lang nói “Em muốn cùng anh biến thành cây kem.”

Vương Mân “Anh cũng có dịch dung đan biến kem.”

Tiếu Lang “Nhưng mà anh biến em thành kem rồi, em không thể sử dụng đạo cụ, anh vẫn là người.”

Vương Mân “Anh thấy hình như có thể sử dụng với chính mình.”

Tiếu Lang nhìn lại mô tả đặc tính của dịch dung đan, bên trên ghi rõ : “Có thể đối sử dụng với người chơi, biến người chơi thành một loại kem, hiệu quả kéo dài liên tục ba mươi giây.” không hề viết là “chỉ với người chơi khác”!?

Ngay lúc đó, Âu Dã Tử dứng cạnh đã tự mình dùng dịch dung đan biến thành một cái.. kem khối!

Tiếu Lang “ha” một tiếng, dùng chuột định lại đối tượng sử dụng là bản thân, sau đó bấm chuột phải vào hình cây kem nhỏ trong hành trang—— Tiểu Long Nữ biến thành một cây kem quế.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, nhìn nhau không nói lời nào.

Kem quế nhảy tưng tưng vài cái đến gần, cùng kem khối dựa vào nhau.

Kem khối: “Phần dưới của bạn nhọn thế.”

Kem quế: “Còn bạn thiệt là vuông.”

https://thuviensach.vn

Kem khối, kem quế: "…"

Đối thoại giữa hai cây kem này thực sự rất thiếu dinh dưỡng, rất nhàm chán! Vậy mà lại khiến cả hai kẻ giống như bị nghiện vậy, cứ thế tiếp tục đối thoại.

Kem khối: "Nghe nói bạn rất ngọt."

Kem quế: "Bên trong mình có chocolate a."

Kem khối: "Mình không có…"

Kem quế lại hướng sang kem khối nhảy tưng một cái, nói: "Cho bạn nếm thử nè."

Kem khối: "Thôi vậy, bạn dựa vào mình đi, sẽ không bị hòa tan."

Kem quế: "Ùa."

Cả hai cây kem dính cùng một chỗ, chờ ba mươi giây qua đi, lại một lần nữa tự biến mình thành kem, câu được câu không tán gẫu với nhau.

Sau một lúc, kem biến thân của Vương Mân xài hết, Tiếu Lang còn bốn cái, cậu liền biến Vương Mân thành kem, sau đó lại tự biến bản thân mình, một hồi sau dịch dung đan đều bị hai người dùng sạch.

Chơi hóa trang kem chán rồi, Tiếu Lang nói "Đi thôi đi thôi ~~ trở về thành!"

Âu Dã Tử: "Ừ, em về trước đi."

Tiếu Lang nghĩ chắc là Vương Mân sợ người khác phát hiện hai người bọn họ lại đây hẹn họ biến kem, liền nghe lời trở về trước.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc Tiếu Lang đi rồi, Vương Mân mới chuyển hình thức từ tư tán gẫu sang kênh phụ cận, nói : “Ai núp ở đó, đi ra!”

https://thuviensach.vn

Chương 50

Tâm tư của thiếu niên

☆ ☆ ☆

Một nữ người chơi lấm la lấm lét cọ cọ từ sau sườn núi đi ra.

Vương Mân chuyển đổi trạng thái thành toàn bộ, hỏi : "Muốn PK?"

Người xa lạ : "Đại, đại hiệp… tiểu nữ chỉ là đi ngang qua thôi a!!" Cư nhiên bị đại hiệp phát hiện! Ngao~ đại thần đúng là đại thần, đáng sợ!

Âu Dã Tử : "…"

Người xa lạ : "Thật đó! Tui không có lừa bạn đâu, tui chỉ là tò mò nên… mới đứng nhìn một chút thôi hà!"

(còn dám nói nhìn một chút nữa! Người này rõ ràng là từ đầu tới đuôi đều ngây ngốc dòm…)

Cô nàng này băng qua Ba Thục để đến Trường Anh, trong lúc chạy ngang qua Nam Tần Lĩnh, tại điểm chuyển hoán cảnh tượng đột nhiên nhìn thấy NPC người sống Thần Tượng Âu Dã Tử…

Ai, kỳ thực hồi đầu cô nàng này cũng không dám xác định lắm người nọ là Âu Dã Tử, bởi vì người chơi nam mặc bộ thời trang "Tàm ti tuyết vũ" ở server này rất là nhiều! Nhưng là, cô nàng thấy được vũ khí trên tay người nọ—— Già Vân Triền Long Tiên!

https://thuviensach.vn

Cái tiên phiếm lấp lánh kim quang kia không phải là tân thần khí mà mấy hôm trước hệ thống mới thông cáo cho toàn server biết đó sao? Cực phẩm thần khí mới nhất của Thần Tượng Thất cấp Âu Dã Tử, tính năng so với vũ khí tiên đứng hàng đệ nhất trước đó cao hơn những ba mươi phần trăm!

Thân là một người chơi lấy sở thích thu thập tiên làm niềm đam mê, cho nên tình cảm khao khát ước mơ của cô nàng này đối với Âu Dã Tử cũng theo một khắc đó bắt đầu!

Ngay khoảnh khắc vừa nhìn thấy Âu Dã Tử, cô nàng đã muốn tiến đến gần, ý định tự biên ra một hồi tình cờ gặp gỡ đầy lãng mạn tráng lệ…

Nhưng là, vừa mới đi được vài bước về phía trước, cô nàng liền phát hiện đại thần, đại thần… cư nhiên biến thành một cái… cây kem màu vàng!

Kháo! Đứa nào lớn mật lớn gan dám biến đại thần của mình thành kem a?

Tiếp theo, bên cạnh cây kem đột nhiên xuất hiện một vị… nữ hiệp, mặc trang phục thời trang cực kỳ tinh mỹ… = □ =!

Nữ hiệp cùng kem chuối một tưng một nhảy rời đi, cô nàng vẻ mặt run rẩy bèn lén lút đi theo sau, mãi cho đến bên cạnh hồ nước mới dừng lại.

Sau đó, cô nàng tận mắt chứng kiến đại thần bị nữ hiệp biến thành một cây kem dâu màu hồng phấn! Đại thần còn xoay quanh nữ hiệp đi tới đi lui!

Oh ~ No!!! Đại thần đừng làm trò như thế chứ…

Đại thần đã có bà xã sao? Nhưng là trên bảng Thần Tượng rõ ràng viết đại thần là độc thân a, eh… chẳng lẽ là vị hôn thê? Đừng mà a! Tan nát cõi lòng người ta mất rồi rồi…

https://thuviensach.vn

Lại tiếp theo đó, đại thần biến thành một khối kem trắng trẻo, nữ hiệp biến thành một cây kem quế, kem quế cùng kem khối dựa sát vào nhau…

Dựa vào giác quan thứ sáu mẫn tuệ của mình, cô nàng chắc chắn hai người họ đang tư tán gẫu với nhau!

Đại thần lại tiếp tục biến, thành kem chocolate rồi thành kem sữa… Hai cái kem be bé dựa sát vào nhau thân thân mật mật vô cùng, không biết đang nói cái gì với nhau (người khác không nhìn được nội dung tư tán gẫu = =)

Vừa cảm giác hâm mộ ghen tị hận đồng thời lại thấy ngọt ngào muốn chết là sao thế này?

Đại thần bị biến thành kem làm hình tượng trong lòng mình sụp đổ nhưng lại khiến người ta cảm thấy càng thêm đáng yêu lại là sao thế này?

☆ ☆ ☆

Giờ này phút này, Âu Dã Tử một thân phục sức ngân hôi sắc, tay cầm kim tiên, lãnh liệt lại đẹp trai vô cùng.

Đại thần đứng ở bên cạnh hồ nước, tựa như một pho tượng thần linh không thể chạm vào…

Trên người một trận huyễn quang rực rỡ nhoáng lên, tiên trên tay nhẹ vung một cách tùy tiện, hỏi “Muốn PK?”

Mười cái móng vuốt của cô nàng đặt trên bàn phím bắt đầu run rẩy : đại thần, đại thần không cần phải bày ra hình thức ứng chiến vô địch như vậy a! Tiểu nữ rất yếu chịu không nổi đâu a!

“Đại thần! Tui thực sự không phải cố ý! Tui chỉ là quá mức sùng bái bạn thôi, tui cũng đang chơi chức nghiệp chú tạo sư nè! Tại mới nãy tui nhìn thấy bạn biến thành cây kem, cho nên…”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : "…"

Vương Mân tiến lên, mở ra xem một chút thông tin cấp bậc cùng trang bị, chỉ mới bốn mươi cấp hơn, quả thực là vô hại : "Bạn ở môn phái nào?"

"Không, không có môn phái…" Cô nàng sợ bị giết người diệt khẩu, vội la lên : "Đại, đại thần! Chuyện bạn cùng bà xã của bạn hẹn hò tui coi như không thấy được không, đừng giết tui a a!!"

Vương Mân bị câu nói "cùng bà xã hẹn hò" làm cho sướng rơn cả người, liền thu hồi đề phòng lại, nói "Bạn cũng chơi đúc sư? Bắt đầu chơi từ lúc nào?"

Cô nàng kia : "Nửa năm trước… Đại thần, tiên của bạn thiệt sự là rất ngầu a! Đó là chiếc tiên trong giấc mộng của tui a! Tui thực sự thực sự sùng bái bạn, siêu cấp sùng bái luôn!!"

Âu Dã Tử : "Ồ, bạn bái sư chưa?"

Cô nàng kia : "Chưa!"

Âu Dã Tử : "Có muốn làm đồ đệ của mình không?"

"…" Cô nàng kia đại não đình trệ ba giây, tiếp theo đó ngồi trước màn hình bắt đầu gào rú.

Âu Dã Tử : "?"

Cô nàng kia : "Muốn muốn muốn!!" Trời ạ, mình không phải đang nằm mơ đó chứ!!! A———!!

Vương Mân trực tiếp thêm cô nàng làm hảo hữu.

『 Hệ thống 』 Người chơi Đại Mạch Trà đã nhận thỉnh cầu, đồng thời thêm ngài làm hảo hữu.

https://thuviensach.vn

Đại Mạch Trà : “Sư phụ! Nhận một lạy của đồ nhi!!!”

Âu Dã Tử : “…Trước về thành đi tìm NPC nhận chứng sư đồ đi!”

Hai người trở về thành, nhận chứng xong xuôi.

『Hệ thống』Ngày O tháng X năm 200Y, người chơi Đại Mạch Trà đã bái Âu Dã Tử làm sư phụ, nhất nhật vi sư chung sinh vi phụ, sư giả truyền nghiệp thụ đạo, đồ giả hư tâm kính thượng…

Đại Mạch Trà mở ra bảng thông tin nhân vật của mình, nhìn thấy xuất hiện một cái danh hiệu mới tinh, “Đồ đệ của Âu Dã Tử”

Cô nàng kích động la lên “Sư phụ! Đồ nhi sẽ hiếu thuận sư phụ cả đời luôn!!!”

Âu Dã Tử : “Ừ, cả sư nương nữa.”

Đại Mạch Trà : “…Ồ, cả sư nương luôn… Sư phụ a, có cần kêu sư nương đến luôn hay không, đồ nhi cũng thỉnh an sư nương một cái a!”

Âu Dã Tử : “Không cần.”

Đại Mạch Trà : “…”

Âu Dã Tử : “Thân phận của sư phụ cùng sư nương có chút không tiện, tạm thời không gặp nhau được, sau này mới nói.”

Đại Mạch Trà : thân phận bất tiện là có chuyện gì xảy ra? Romeo and Julliet phiên bản Hiệp Minh sao? Còn nữa, phương thức nói chuyện quá sức nho nhã này lại là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ ngoài đời thực, Âu Dã Tử này là một thư sinh tài khí hơn người, phiên phiên giai nhân sao?

Oh ~ đừng vậy nha ông trời, ông cứ làm như vậy sẽ làm mối tình đầu của con hỏng mất a~~

https://thuviensach.vn

Vương Mân cho Đại Mạch Trà mấy bản kỹ năng thư cơ bản, lại lấy một ít vũ khí chất đống dưới đáy hòm kho hàng đưa cô nàng dùng.

Thứ này với mình cũng không còn tác dụng, nhưng đối với Đại Mạch Trà cũng có thể xem như là bảo bối cực phẩm!

Đại Mạch Trà nhận lấy, cảm kích đến nước mắt giàn giụa, nếu như lúc này là ở ngoài đời thực, phỏng chừng cô nàng này sẽ nhào tới ôm đùi Vương Mân, cọ một thân toàn nước mắt nước mũi.

Âu Dã Tử : "Mạch Tử."

Đại Mạch Trà : "Có mặt ~ sư phụ!"

Âu Dã Tử : "Sư phụ sắp log out rồi, ngoại trừ những lúc cuối tuần, khi khác đều không phải là sư phụ chơi, những lúc đó không cần tán gẫu biết không."

Đại Mạch Trà : "Ể? Lúc bình thường đều là luyện thay sao?"

Âu Dã Tử : "Xem như đi."

Đại Mạch Trà : "(hâm mộ) sư phụ thật là lợi hại!"

Quả nhiên là đại thần có khác! Bình thường sư phụ hẳn là rất bận rộn đi? Tự mình mở công ty sao? Là người có tiền sao? Hú hú~ … phỏng chừng là có xe xịn biệt thự to đi ~~ thỉnh thoảng lên mạng chơi game một chút, còn lúc bình thường đều vứt cho người khác luyện thay ~~ nha ~~ đại thần thiệt là đại thần nha~~~

☆ ☆ ☆

Một lúc sau liền đến giờ, Vương Mân cùng Tiếu Lang đều out game, rời tiệm Net.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hôm nay chơi rất rất là vui, sau khi chia tay Vương Mân ở cạnh hồ, cậu liền chạy đi ké mấy tổ đội vào phó bản, có thần khí Âu Dã Tử làm, hơn nữa với trình độ thao tác ngày càng tinh tiến của mình, hiện tại cơ hồ không có quái nào có thể làm khó Tiếu Lang. Tiểu Long Nữ anh dũng giết quái, lại còn nhận được sự chấp nhận tán thành từ đội hữu, quả thực khiến Tiếu Lang cao hứng vô cùng.

Hai người dọc theo ven lộ, chầm chậm trở về ký túc xá, Tiếu Lang hỏi Vương Mân "Anh a, anh nói thử xem mấy cao thủ trong game ở ngoài là dạng gì ha?"

Vương Mân "Dạng gì là sao?"

Tiếu Lang "Hồi trước lúc em mới bắt đầu chơi em a, em cứ luôn luôn ngồi đoán mấy người trong game ở ngoài đời thật bộ dạng sẽ như thế nào nhỉ. Tỷ như học trưởng nè, lúc đầu mới gặp anh ấy đã sáu mươi mấy cấp hơn, cảm thấy ảnh thiệt ngầu thiệt dữ dội, lúc đó trong tưởng tượng của em, hình tượng của ảnh chính là một lão ca cao lớn lại uy mãnh!"

Vương Mân "…" Hoàn toàn không phù hợp!!!

Tiếu Lang "Lần đó ảnh còn riêng đi tạo cái acc nhỏ đặt tên là Quá nhi đến cua em đó nhớ hông, chậc chậc, đáng khinh muốn chết~"

Vương Mân : cái này nói đúng.

Tiếu Lang "Còn nữa, lúc mới vừa quen biết với Thường Tiếu Thiên a, cảm thấy được người này là người tốt nhất trong Hiệp Mainh a!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Cấp bậc cao, tính lại tốt, còn có một cái acc chính siêu cấp lợi hại a, a nha~ tồn tại giống như thần linh a~ Mang em đi thăng cấp nè, còn giới thiệu em quen biết với rất nhiều cao thủ trong Tây Phong Phái nè,

https://thuviensach.vn

ai nha~ lúc đó trong mắt của em, Thường Tiếu Thiên cũng giống như một Minh chủ võ lâm vậy a~ Em còn vì ảnh mà vào Bắc Vân Phái nằm vùng na~"

Vương Mân "Vậy còn Dạ Hành Vân?"

Tiếu Lang "Tên đó không được, ấn tượng đầu tiên ổng cho em phi thường kém, nguyên một con ác bá! Nhưng về sau lại nghe sư huynh nói vài chuyện, biết được ổng còn là một tên phụ bạc không có lương tâm. Xấu xa xấu xa, em cảm thấy ổng giống như Giáo chủ tà giáo vậy…"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang nghiêm mặt nói "Tuy rằng em vào tà giáo, nhưng tâm của em vẫn là hướng về Tây Phong Phái!"

Vương Mân "Giang Phong Vũ Hỏa lợi hại tới vậy sao? Đến nỗi khiến em đi theo sùng bái theo giống như tín độ vậy? Anh cảm thấy tên đó bình thường."

Tiếu Lang "Na! Anh nghĩ đi a, Tây thị Trường An có nguyên một con phố đều là tiệm dược ảnh mở! Thiên Thảo Đường mỗi ngày kiếm được thiên kim a! Ảnh thiệt sự là có tiền muốn chết!"

Vương Mân "…Anh cũng đang kiếm tiền."

Tiếu Lang "Anh cùng ảnh không giống nhau na, bản thân ảnh đâu cần phải làm cái gì đâu, có thể ngồi không thu tiền, anh lại phải tự thân xuất lực! A, em biết nha, cái này gọi là sự khác biệt giữa thương nhân cùng với kỹ nghệ sư dân gian!"

Vương Mân nghẹn họng không nói được lời nào, một lúc sau mới hỏi "Có thể nuôi sống được em là đủ rồi a, em nói vậy tức là ghét bỏ anh sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…Em đâu có!" Sao tự dưng lại lái sang chuyện này?

Vương Mân "Ồ."

"Em chỉ là có chút tò mò thôi hà, trong cuộc sống hằng ngày Giang Phong Vũ Hỏa là dạng người như thế nào." Tiếu Lang bày ra trạng thái khát khao "Chơi game mà cũng có thể chơi được như vậy, trong cuộc sống thực chắc là càng lợi hại hơn nhỉ?"

Vương Mân "Cũng bình thường, mỗi ngày vào ngàn vàng thì tính tổng thể cả tháng kiếm được cũng chừng mấy ngàn đồng nhân dân tệ.. mà thôi!"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Mấy người có thời gian suốt ngày ngồi chơi game như vậy, nói không chừng là một kẻ không có việc làm đàng hoàng chỉ có thể ở nhà chơi game."

"…" Vương Mân hôm nay kỳ quái ghê a…

Vương Mân "Em đừng đem người ta nghĩ tốt quá mức như vậy, chỉ là người trên mạng ảo mà thôi, em không biết rõ lai lịch của người ta, dù cho trong game tên đó kiếm được rất nhiều tiền thì sao, có thể là ở ngoài đời thật, tên kia cái gì cũng không biết làm."

"…" Bình thường người này cũng đâu yêu cãi vã tranh chấp đâu, lại còn là kiểu tích tự như kim nữa a…

Vương Mân "Em nhìn đi, acc của anh lúc bình thường cũng là người khác giúp anh chơi, nói không chừng Thường Tiếu Thiên mà em quen biết kia cũng là luyện thay, không phải chủ acc thật sự."

"…" Sao hôm nay lại nói quá chừng vậy, còn nữa… loại giọng điệu giống như đang bực bội này là như thế nào a?

https://thuviensach.vn

Vương Mân vẻ mặt hết sức đứng đắn nói tiếp “Cũng rất có thể là một tên trông tiệm Net.”

“…” Thường Tiếu Thiên là người trông tiệm Net? Không thể… nào a! 囧

Vương Mân sờ sờ cái mũi, nói “Hôm nay cũng có người gọi anh là đại thần đấy.”

Tiếu Lang nghĩ thầm, dựa theo cấp bậc cùng thực lực của Âu Dã Tử mà nói, quả thực có thể coi như đại thần… Nhưng có lẽ là do cả hai người đều quen thuộc lẫn nhau, bản thân mình lại không cảm thấy được Vương Mân đại thần chút nào. Cậu ấy vẫn còn là học sinh cao trung a, đại thần ít ra cũng phải học đại học đi?

Vương Mân tiếp tục nói “…Anh cũng nhận cô ấy làm đồ đệ.”

Tiếu Lang “Ha?”

Vương Mân nói “Cô ấy gọi anh là đại thần, bảo là rất sùng bái anh.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân híp híp mắt “Cảm giác được người khác sùng bái, quả thực không tệ.”

Tiếu Lang không chút lưu tình, nói “Chắc chắn nhỏ đó bị hình tượng Âu Dã Tư của anh lừa gạt! Nếu nhỏ biết anh là một đứa học sinh cao trung! Tuyệt đối sẽ không sùng bái anh cho mà coi!”

Vương Mân nhìn trời “Anh sẽ không để cô ấy biết.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang không hề chịu thua nói “Tuần trước có đứa bảo em coi như là nữ thích khách số một toàn Bắc Vân Phái!!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang đắc ý nói “Sau này không chỉ Bắc Vân Phái thôi đâu, mà là nữ thích khách số một toàn server ~~ Tiểu Long Nữ thân phận như vậy làm bà xã của anh ~~ có phải là rất có phong cảnh hay không?”

Vương Mân rốt cuộc nở nụ cười, nhẹ giọng đáp “Ừ.”

Tiếu Lang nghĩ ngợi, nói “Thực ra thì, nếu như game này không có anh chơi cùng, em sẽ không thèm chơi nữa.”

Vương Mân “Tại sao?”

Tiếu Lang “Chỉ là cảm thấy hai chúng ta cùng nhau chơi mới có ý nghĩa.”

Vương Mân “Ừ, không cần thiết đi hâm mộ kẻ khác, hai chúng ta chơi vui vẻ là tốt rồi.”

Tiếu Lang ngẩng đầu nhìn về phía ráng đỏ ở cuối trời tây, thanh âm chậm rãi nói “Trước kia lúc còn ở cấp thấp, quả thực rất sùng bái ngưỡng mộ những cao thủ, ví dụ như Dạ Hành Vân, tuy là không thích ổng lắm, hồi vẫn còn là gà lại dám to gan hô ổng là cẩu tặc, đến lúc sau này biết ổng lợi hại thế nào, cảm thấy trong lòng thực sự sợ hãi… Bất quá đến bây giờ, cũng cảm thấy sợ nữa, Just so so~”

“Ha ha,” Vương Mân khẽ cười “Bất cứ game nào chơi lâu đều như vậy cả, cho nên trong thế giới game, những người đến rồi rời đi rất nhiều, từng đám rồi lại từng đám, những người cũ rời đi, những người mới lại đến…”

Tiếu Lang cảm khái nói “Ai ở lại càng lâu, người đó chính là thần a.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thầm nghĩ: đám người Dạ Hành Vân cùng với Thường Tiếu Thiên, chơi đã rất nhiều năm nhưng vẫn còn tiếp tục chơi, cấp bậc cũng lên tới đỉnh, danh hiệu cũng chạm tới nóc, thần khí cũng vô địch… Giang Phong Vũ Hỏa còn lập một cái acc nhỏ để chơi đốt thời gian, nhưng Dạ Hành Vân ngoại trừ đi săn giết người của Tây Phong Phái, còn có gì khác có thể theo đuổi trong thế giới Hiệp Minh chứ?

A phải rồi, bọn họ cũng không có kết hôn trong game, mặc dù chỉ cần tùy tiện hô một tiếng, cả đám nữ sinh toàn server đều sẽ để mặc bọn họ lựa chọn a! Sóc Địch cũng thế, cũng chơi trò độc thân như Tiểu Bạch Vân, mỗi ngày ăn no không có gì làm, thoắt ẩn thoắt hiện…

Game online tựa như một cái thế giới mô phỏng được gắn máy gia tốc —— là thứ gì cho bọn họ động lực để có thể tiếp tục bước về phía trước trong thế giới ấy nhỉ?

Đốt thời gian sao? Hay là mối ràng buộc giữa bạn bè với nhau? Hay là cảm tình trong thế giới hư ảo?

Nếu, một ngày nào đó… động lực giúp họ có thể tiếp tục chơi đột nhiên sụp đổ vỡ nát, bọn họ sẽ lựa chọn rời đi một cách buồn bã ủ rũ, hay sẽ tiếp tục ở lại nhỉ?

☆ ☆ ☆

Tịch dương buổi chiều tà kéo bóng ảnh của hai thiếu niên thật dài, thật dài, hai người một trái một phải, lắc lư lắc lư đi về phía trước.

Vương Mân cũng đang tự hỏi, hỏi về tương lai, hỏi về nhân sinh…

Mỗi người đều sẽ đến lúc phải lớn ên, trưởng thành rồi sẽ còn có thời gian để cùng nhau chơi game không? Nếu như có thời gian, vậy thì có thể cả đám cùng với nhau chứ? Tây Phong Phái cùng Bắc Vân Phái, Giang Phong Vũ Hỏa cùng Dạ Hành Vân, sẽ có thể mười năm, rồi hai mươi năm,

https://thuviensach.vn

cả đời cùng nhau cứ đối địch mãi như thế sao? Thế giới Hiệp Minh, có thể vĩnh viễn tồn tại như bây giờ sao?

Có một số việc, luôn khiến cho người ta nắm không được, đoán không ra, bắt không xong…

Bầu trời vẫn rộng như vậy, lớn như thế, vẫn mãi khiến cho người ta không nhìn được đến đâu là cuối cùng, không nhìn thấy được vĩnh cửu.

Tâm tư của thiếu niên mười sáu tuổi, là cái gì đó đơn thuần cùng thấu triệt đến mức bạn không cách nào tưởng tượng được…

Tuổi thanh xuân cũng tựa như mùa xuân, ngẫu nhiên sẽ hạ xuống một chút mưa nhỏ u buồn. Nhưng phần lớn thời gian, trời vẫn là sáng sủa tươi đẹp.

Lúc nãy, câu nói mà Mạch Tử Trà đề cập tới kia… "cùng bà xã hẹn hò", khiến cho Vương Mân không hiểu sao lại mừng thầm cả đêm. Nhân trước khi kỳ nghỉ hè kết thúc, cậu quyết định hẹn Tiếu Lang ra ngoài, cùng nhau làm cái gì đó.

Chính là, suy nghĩ cả nửa ngày vẫn chưa nghĩ ra làm cái gì, cả hai người họ ở cạnh nhau làm cái gì đó, quả thực đều rất đơn điệu, có thể đếm trên đầu ngón tay.

Ngay tại thời điểm Vương Mân vẫn còn đang do dự, Tiếu Lang gọi điện thoại cho cậu.

Tiếu Lang nói trong điện thoại "Anh~~ nhà của em đặt báo tháng có tặng kèm hai tờ phiếu đi bơi, anh cùng em đi được không?"

https://thuviensach.vn

Chương 51

Vẫn còn chưa trưởng thành cho lắm

☆ ☆ ☆

Vương Mân "Đi bơi? Ở đâu?"

Tiếu Lang "Bên Thành Bắc nè, mới mở một hội quán bơi lội, không biết anh có tiện chạy qua đây không nên…"

Vương Mân "Được, anh qua, lúc nào?"

Tiếu Lang "Ngày mai a, mười hai giờ tới nơi, định là bơi cả buổi chiều luôn."

Vương Mân "Bên đó có chỗ nào kiến trúc đặc thù chút không? Hẹn một địa điểm để họp mặt trước."

Tiếu Lang "Anh biết Cung văn hóa thanh niên của thành phố không?"

Vương Mân "Chờ lát, anh đi hỏi đã."

Tiếu Lang cầm điện thoại chờ một lát, qua hơn mười giây, mới thấy Vương Mân trở lại, nói "Ừ, ở đó chờ anh đi."

Ngày hôm sau, trước thời gian hẹn mười phút, Vương Mân đã đến địa điểm định sẵn đứng chờ.

Tiết trời cuối tháng tám, nắng nóng cực độ, Vương Mân mặc trên người áo ngắn quần short, trên tay còn vác theo một cái túi thể thao.

https://thuviensach.vn

Đúng mười hai giờ, thấp thoáng xa xa, Vương Mân trông thấy hai thiếu niên đang hướng về phía bên này bước đến, một trong hai người chính là Tiếu Lang.

“Vương Mân——” Tiếu Lang gấp gáp chạy tới “Ông tới sớm ghê a!” cậu kêu tên Vương Mân thay vì kêu anh, bởi vì có người ngoài (?) ở đây.

Vương Mân đưa mắt nhìn người còn lại đi theo Tiếu Lang, có chút nghi hoặc hỏi “Đây là..?”

Tiếu Lang vỗ vỗ bả vai người nọ, nói “Em tui, Tiếu Mông.”

Tiếu Mông thuận thế chào hỏi “Hi~”

Vương Mân cùng Tiếu Mông bắt tay “Chào em, anh là Vương Mân.”

Tiếu Mông “Biết na, kính đã lâu rồi~”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Nghe nói em đang học Nhất Trung?”

Tiếu Mông có chút ngại ngùng cười “Dạ, sơ trung anh cũng ở Nhất Trung đúng không? Em có cần gọi anh là học trưởng không?”

Vương Mân “Không cần câu nệ quá, gọi anh Vương Mân cũng được.”

Tiếu Mông “Anh so với em lớn hơn, em gọi anh là Mân ca đi.”

Tiếu Lang : thái độ cung kính của Tiếu Mông là chuyện gì xảy ra? Đãi ngộ khác biệt sao?

Tiếu Lang cầm phiếu vào hội quán bơi lội, lật đi lật lại, bắt gặp bản đồ chỉ dẫn đến hội quán bơi lội “Hướng nào là bắc a?”

Tiếu Mông chỉ chỉ bên trái “Bên này nè.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Sao tao cảm thấy bên phải mới là đúng a.”

Vương Mân nói với Tiếu Mông “Bên trái mới đúng, đừng nghe anh của em, tên này mù đường.”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Cuối cùng, mấy tấm vé lọt vào tay Vương Mân, Vương Mân đành dẫn hai người theo, quẹo trái quẹo phải hai ba cái, đến nơi.

Mỗi người nhận lấy một cái chìa khóa, đi vào phòng thay quần áo, bên trong phòng là không gian dùng chung cho tập thể, phía bên phải là một loạt những dãy tủ đơn đặt sát gần tường, bên trái có lắp mấy vòi sen để tắm.

Cả ba người đều tự đi tìm dãy số ngăn tủ trên chìa khóa, sau đó bắt đầu thay quần áo.

Trước khi đến chỗ hẹn, Vương Mân đã mặc sẵn áo bơi bó sát màu đen của mình, lúc này chỉ cần cởi quần áo, lại cầm di động cùng ví tiền, đồng hồ, một đám vật dụng tùy thân nhét vào tủ giữ đồ khóa lại, sau đó xoay người nhìn xem Tiếu Lang cùng Tiếu Mông.

Hai anh em bên kia đang thay quần, nửa người dưới trống trơn, đã vậy còn lẫn nhau nhìn huynh đệ của đối phương, so lớn nhỏ——

Tiếu Mông “Của em lớn hơn của hai.

Tiếu Lang “Mày đang sung sao?”

Tiếu Lang “Cút đi, người ta đang xìu!”

Tiếu Lang “Xì, lớn hơn được mấy mm đâu.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Tiếu Lang quay sang nhìn phía Vương Mân, thấy Vương Mân lúc này đã thay đồ bơi rồi, có chút tiếc nuối hỏi "Ông mặc đồ vào rồi sao…'

Vương Mân nói "Ở nhà thay sẵn đồ bơi trước."

Tiếu Mông bước tới gần, nhìn nhìn một chút, xoay qua đả kích Tiếu Lang "JJ của Mân ca vừa nhìn liền lớn hơn của hai nhiều, hai đừng tự tìm mất mặt chứ."

Tiếu Lang "…"

Cả ba người mở vòi sen tắm một chút, làm ướt thân thể.

Vương Mân so sánh dáng người của cả hai anh em một chút, lại hỏi Tiếu Lang "Nhìn em của cậu bộ dạng rất rắn chắn, tại sao cậu lại gầy tới vậy?"

Tiếu Lang đùa giỡn một câu "Mẹ tui mua sữa về toàn để cho nó uống hết!"

"Rõ ràng là hai không được di truyền gen tốt thôi!" Tiếu Mông dứt lời, nâng lên một tay, dùng sức nắm tay gồng lại, ngay bắp tay liền nổi lên cơ tròn trịa, cậu chàng dùng giọng điệu có chút khinh thường nói "Hâm mộ không?"

Tiếu Lang nửa người trên trần như nhộng, vung vẩy cánh tay trắng bóc của mình, kêu lên "Tao cho mày biết nhá, hàng áp súc mới là tinh hoa!"

Tiếu Mông khinh thường "hứ" một tiếng.

Tiếu Lang nổi điên : không đáng yêu chút nào!

Vương Mân thuận tay nhéo nhéo bả vai mảnh khảnh của cậu, nói "Đúng là nên rèn luyện một chút."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

Có thể là do vừa mới khai trương, trong hồ bơi không nhiều người bơi cho lắm, quản lý cũng không quá nghiêm khắc, không buộc người đến bơi phải mang nón bơi.

Một hồ bơi chừng 25mx25m, có khoảng hai mươi người, phần lớn là học sinh, ai nấy đều đang tung tăng bơi qua bơi lại.

Tiếu Lang "hú hú" gào lên mấy tiếng, trực tiếp nhảy vào nước, giống như một con cá bị khô cạn thiếu nước mấy ngày, vẻ mặt hạnh phúc bắt đầu bơi a bơi~

Vương Mân ở cạnh hồ, bắt đầu làm vài động tác làm nóng người đơn giản. Tiếu Mông úp cả người dưới nước nhìn Vương Mân, chờ cậu xuống nước rồi mới hỏi "Dáng người anh đẹp thật, bình thường rèn luyện như thế nào vậy?"

Vương Mân nói sơ một chút về phương pháp rèn luyện cơ bản ngày thường của mình, Tiếu Mông ghi nhớ trong đầu, lại hỏi "Anh bơi lội thế nào?"

Vương Mân "Bình thường."

Tiếu Mông lập tức phấn khởi, nói "Thử một vòng?"

Vương Mân "Mấy mét?"

Tiếu Mông "Khứ hồi 100m."

Vương Mân "Ok!"

https://thuviensach.vn

Hai người chuyển sang khu nước cạn xuất phát, bắt đầu thi đấu. Tiếu Mông duỗi thẳng chân, dùng kiểu bơi ếch bắt đầu bơi về phía trước, Vương Mân dùng là kiểu bơi tự do, chậm rãi vươn tay làm động tác, cũng bơi theo sát phía sau.

Ngay từ đầu là Tiếu Mông dẫn đầu, về sau Vương Mân chậm rãi đuổi theo, cùng Tiếu Mông bảo trì tốc độ.

Cuối cùng hai người đến đích đều không hơn kém bao nhiêu thời gian, Vương Mân chạm vào mép hồ chậm hơn Tiếu Mông chừng hai giây.

Tiếu Mông dừng lại, thở hồng hộc "Anh bơi cũng rất mau!"

Vương Mân kéo kính bơi xuống, hai mắt lấp lánh, hơi thở trầm ổn "Em bơi nhanh hơn một chút."

"Hai người đang chơi gì zạ?" Tiếu Lang đạp đạp chân, bì bõm bì bõm đạp nước bơi qua.

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang, liền hướng vè phía cậu bơi qua, Tiếu Lang không kịp thắng lại, hai người liền nhè nhẹ đánh lên nhau.

Tiếu Lang sặc một hơi toàn là nước, phun ra phì phì, Vương Mân nhìn cậu, mỉm cười "Mới nãy thử đấu với em trai của cậu."

Tiếu Lang dần dần bình ổn hơi thở, hỏi "Ai lợi hại hơn?"

Vương Mân "Cậu ấy lợi hại hơn."

Tiếu Lang "So tài với tui nữa! Bơi với tui một vòng!"

Vương Mân "Cũng được."

Hai người cũng bơi một trăm mét, Tiếu Lang bơi ngửa, Vương Mân như cũ bơi tự do.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang bơi không hề chậm chút nào, đôi chân trắng trẻo trong nước đung đưa qua lại, tựa như một đuôi cá bằng bạc… Chẳng qua, sức chịu đựng của ‘con cá’ này không cao cho lắm, khứ hồi được năm mươi mét thì bắt đầu bơi chậm dần. Lúc mới đầu thì tốc độ giữa hai người xấp xỉ nhau, về sau Vương Mân dần dần vượt qua, đến cuối cùng, Vương Mân nhanh hơn Tiếu Lang chừng 10 giây.

Tiếu Lang bám người vào mép hồ nghỉ xả hơi một lát, Vương Mân nói “Tư thế bơi của em rất đẹp.”

Tiếu Lang ha ha cười, nói “Thiệt hông?”

Vương Mân “Thật.”

Tiếu Lang “Ba của em sinh ra ở hải đảo, từ nhỏ đã biết bơi lội, em với Tiếu Mông đều là một tay ba dạy bơi.”

Vương Mân “Thảo nào bơi khá như vậy.”

Tiếu Lang “Tự dưng nhớ tới chuyện này mắc cười lắm. Nhớ hồi trước ba dạy em với thằng em bơi lội á, lúc đó em mới có bảy tuổi, còn thằng Mông thì năm tuổi. Học bơi đầu tiên là học nín thở, vừa mới vào nước em liền bị sặc, liều mạng ho khùng khục. Ba ôm lấy em vỗ vỗ sau lưng, hỏi em có thấy khó chịu không, em nói không có, ba liền khen em dũng cảm. Ai dè thằng Mông nó thấy, cũng học ngu theo cắm đầu vào nước, uống một hơi hai ngụm nước, reo lên : ba ơi, ba ơi, con cũng rất dũng cảm nè! Ha ha ha…!”

Vương Mân nghe thấy cũng ha ha cười rộ lên.

Tiếu Lang lại hỏi “Anh học bơi lúc nào?”

Vương Mân “Lúc trước đi học lớp bồi dưỡng có tiết chuyên môn dạy, chương trình học kiểu phong bế giáo dục quân đội, phải học cái loại tư thế

https://thuviensach.vn

bơi, cách chạy trốn trong nước, làm sao để tự cứu, vân vân…”

Tiếu Lang nghe cảm thấy hai mắt xoay mòng mòng như nhang muỗi “Nghe thôi cũng thấy phức tạp.”

Tán gẫu trong chốc lát, hai người kêu Tiếu Mông lên bờ, chuyển qua khu nước sâu chơi.

Ba thiếu niên thi nhau nín thở, ôm cả người lại thành một khối, thả người chậm rãi chìm vào đáy nước, lẫn nhau nhìn đối phương xuyên thấu qua thủy quang phản xạ ra bóng ảnh…

Cùng là thiếu niên với thân thể khỏe mạnh, lại lộ ra ba loại cảm giác hoàn toàn bất đồng nhau. Tiếu Mông ngũ quan lộ vẻ hơi non nớt, tứ chi lại thon dài mạnh mẽ, Tiếu Lang gương mặt thanh tú, thân thể đường nét lại ôn nhu, Vương Mân là tản ra hơi thở thành thục thiên về phía thanh niên nhất, ngoại hình tuấn tú, toàn thân cơ thể phủ đầy những đường cong lưu sướng.

Tiếu Lang ôm đầu gối thả mình bềnh bồng trong nước, cảm giác thực an toàn, thực thoải mái. Cậu nhắm hai mắt lại hưởng thụ cảm giác ấy, chiếc cổ trắng nõn khẽ cong, giống như một đứa trẻ ôm mình nằm trong bụng mẹ, sạch sẽ lại thuần khiết.

Mái tóc đen nhánh của thiếu niên lay động trong nước, tựa như cỏ tảo, mềm mại đung đưa.

Vương Mân ngẩn ngơ nhìn Tiếu Lang, quên mất cả hô hấp, quên mất phải trồi lên để thở, quên mất còn có những người khác cũng chìm trong đáy nước như mình… Cậu chậm rãi đến gần Tiếu Lang, nhẹ nhàng vươn tay ra, chạm vào những sợi tóc lơ lửng trong nước của thiếu niên.

Ngay giây phút ngón tay khẽ chạm vào kia, Tiếu Lang mở mắt ra—— con ngươi đen nhánh lóe sáng tựa thủy tinh, mang theo ý cười như tinh quang lấp lánh…

https://thuviensach.vn

Tim của Vương Mân trong nháy mắt ấy đập nhanh một cách kịch liệt, thình thịch, thình thịch, vang dội hơn bao giờ hết, thật nặng, chấn động như muốn vỡ tan…

Thân thể xích lỏa trần trụi khẽ chạm vào nhau cách một tầng nước, bị bao phủ bởi sức kéo cùng sức hút, giống như biến thành chất xúc tác hormone hữu hiệu nhất, khiến cho nội tâm không ngừng bành trướng, khiến cho lỗ chân lông toàn cơ thể kịch liệt co rút lại, khiến cho một loại cảm tình xa lạ đột nhiên phá kén biến thành bướm, phủ khắp đất trời, tựa như sông cuộn biển gầm, bẻ gãy nghiền nát tất cả…

Tâm động thưở ban sơ nhất, cùng với khoảnh khắc đầu tiên phát giác xúc cảm động tâm ấy—— không thể dùng ngôn ngữ để truy rõ ngọn nguồn, không thể nào dùng ngôn từ để miêu tả…

Trong đáy nước, Vương Mân không tự chủ được bản thân, vươn tay nắm lấy tay Tiếu Lang.

Muốn đến gần cậu ấy, muốn chạm vào cậu ấy, muốn làm những động tác thân mật, hoặc là những chuyện càng vượt quá phạm vi thân mật…

Những bọt khí nho nhỏ liên tục từ khóe miệng xuất hiện, Vương Mân vung vẫy nổi lên mặt nước, một tay ôm ngực, từng ngụm từng ngụm hít lấy dưỡng khí.

Tiếu Lang nhận ra được Vương Mân có gì đó khác thường, cũng trồi lên theo cậu, giống như cún con lắc lắc mái tóc, hỏi “Sao vậy?”

Vương Mân “…Không có gì, nín thở có hơi lâu thôi.”

Loại cảm tình xa lạ, không quá dễ dàng nắm giữ trong tay này, thực sự khiến Vương Mân hốt hoảng lại luống cuống.

https://thuviensach.vn

Hình ảnh duy mỹ chạm vào nhau rồi khẽ mỉm cười của cả hai trong đáy nước, toàn bộ đều lọt vào trong đáy mắt của Tiểu Mông.

Quang cảnh chỉ vài giây đồng hồ ấy, giống lại như một đoạn phim quay chậm, từng khung hình từng khung hình chậm rãi hoán đổi, kéo dài cứ ngỡ như vô tận đến khôn cùng.

Tiểu Mông cảm thấy mê mang, ánh mắt của Vương Mân nhìn hai mình lúc đó, những động tác ái muội ấy… là bình thường… sao?

Không chỉ Vương Mân thôi, ngay cả hai mình cũng có vấn đề! Ánh mắt của hai khi nhìn về phía Vương Mân, có chút gì đó không giống… là mị hoặc, phải không nhỉ?

Chưa từng bắt gặp hai mình đối với một ai đó mỉm cười như vậy, thực xinh đẹp lại đầy quyến rũ, có cảm giác giống như chỉ cần đối diện một giây, sẽ lập tức bị hút lấy linh hồn vậy…

Kháo! Hội quán bơi lội đúng là cái nơi quỷ quái muốn chết mà—— làm rối loạn từ trường đại não mới ghê chứ!

Tiểu Mông xoạc tay xoạc chân bơi một hơi mấy trăm mét, mãi cho đến khi không còn dư hơi đâu mà đi rối rắm ba cái kia nữa…

Có lẽ, tới lúc mình bước vào độ tuổi của hai mình, sẽ cảm nhận được cảm tình giữa nam sinh với nhau cũng có thể tốt như vậy! Có lẽ, bản thân mình vẫn còn chưa trưởng thành cho lắm!

☆ ☆ ☆

Theo kỳ nghỉ hè chấm dứt, Tiểu Lang cũng từ năm nhất lên năm hai.

Ngày một tháng chín, Hoa Hải một lần nữa nghênh đón những học sinh mới. Những tân sinh mang theo biểu tình non nớt của những chú chim vừa

https://thuviensach.vn

rời khỏi sơ trung, bước chân vào cánh cửa cao trung. Trên gương mặt của mỗi người đều đầy ắp những khát khao cùng ảo tưởng đối với tương lai sắp tới, tất cả đều phấn chấn đầy sức sống.

Lúc bước ngang qua bảng thông báo của trường học, nhìn thấy một đám người chen chúc nhau, không ít phụ huynh lẫn trong đám học sinh xem thông tin chia lớp của tân sinh.

Tiếu Lang cảm giác như nhìn thấy hình ảnh của chính mình năm trước trong đám người ấy.

Bọn họ vẫn còn là những chồi non đang độ mơn mởn, cùng chúng ta thì lại bắt đầu héo rũ già nua (?)… Dẫn theo tâm tình đầy văn nghệ sến súa vờ ưu thương này, Tiếu Lang đi đến phòng học.

Đối với những bạn học suốt hai tháng trời không gặp nhau, cả đám đều có cảm giác như lẫn nhau quen biết lại một lần nữa, tâm tình hưng phấn lại mang theo chút ngượng ngùng thản nhiên.

Cảm giác ngượng ngùng này cũng tồn tại giữa Tiếu Lang và Vương Mân, chẳng qua, ngượng ngùng giữa hai người bọn họ, so với ngượng ngùng giữa những người khác với nhau, có một chút… một chút bất đồng.

Tựa như thiếu niên mới nếm trải mối tình đầu, một ngày không thấy nhau, liền nhớ nhung đến hoảng hốt, nhưng nếu đột nhiên lại gặp nhau, liền không biết phải làm sao mới đúng.

Giáo viên chủ nhiệm giới thiệu đại khái tình hình học kỳ một của năm học thứ hai cho cả lớp, lại phân phối vài nam sinh đi lĩnh sách giáo khoa mới. Vương Mân cùng Tiếu Lang đều nằm trong đám nhân viên khổ sai. Có điều lần này, Vương Mân cực kỳ tự nhiên giúp Tiếu Lang cầm bớt một ít, mà Tiếu Lang cũng không hề nhăn nhó, rất đương nhiên hưởng thụ quá trình đối phương chiếu cố mình.

https://thuviensach.vn

Giữa trưa, cùng nhau đến căn-tin ăn cơm, Tiếu Lang nhìn xung quanh đám chim non hưng phấn ríu rít, cảm khái hàng ngàn hàng vạn "Bọn họ thoạt nhìn rất đơn thuần a, tuổi trẻ tốt biết bao…"

Vương Mân nói "Năm trước trong mắt đám đàn anh đàn chị, chúng ta chắc cũng giống vậy…"

Tiếu Lang nhai một hơi thức ăn, nói "Chúng ta ngây thơ tới vậy sao?"

Vương Mân "Em có, còn anh thì không."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nói "Anh còn nhớ rõ năm ngoái, lúc vừa mới quen biết em, lúc đó em thực sự ngốc muốn chết luôn, giống như là đứa bé vừa mới tiếp xúc với thế sự vậy, đối với bất cứ chuyện gì cũng cảm thấy mới mẻ, chuyện nhỏ như hạt đậu cũng kinh ngạc há hốc mồm."

"…" Tiếu Lang phản bác lại "Nè nè, anh đừng lo nói em thôi, em cũng nhớ rõ nha, mới đầu lúc quen biết anh, cảm giác lúc đó của em là, tên này thực sự rất chảnh nha, bày đặt thâm trầm cái gì a, nữ thần Liêu Tư Tinh của mình cư nhiên lại là bạn gái của tên này, lúc đó, thực sự là cảm thấy anh hoàn toàn không xứng với nhỏ chút nào!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Thật không ngờ bây giờ mình lại cùng với người như vậy trở thành bạn thân, nhân sinh thực sự là đầy ắp chuyện khó tin mà có thực!"

Vương Mân "Anh cũng không ngờ mình lại nhận một đứa khờ muốn chết như em là em trai nữa."

Tiếu Lang "Anh mới khờ muốn chết ấy!"

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Hai người nói chuyện một lúc, cũng dần lấy lại được cảm giác ở cạnh nhau như lúc trước.

Buổi tối hôm đó, bốn thành viên của phòng ký túc C1-042 tiến hành buổi dạ đàm đầu tiên kể từ lúc bước lên năm hai, cả bốn người cùng nhau chia sẻ hoạt động những ngày hè của mình.

Nhạc Bách Kiêu nằm trên giường, thở dài "Ai, nhanh quá đi a, thoắt cái lên năm hai rồi…"

Tiếu Lang "Phải đó." Quả thật rất nhanh, cảm giác chuyện thi vào Hoa Hải giống như mới ngày hôm qua.

Nhạc Bách Kiêu nói "Lúc này trong lòng tui đã tồn tại cảm giác lo lắng thi Đại học rồi!"

Cố Thuần 岔 nói "Cảm giác kia của ông có sớm quá không! Đừng hù người ta chứ!"

Nhạc Bách Kiêu nói "Người ta đúng là cái giống bị coi thường mà, những lúc học thì cứ ngóng trông được nghỉ, chờ đến lúc nghỉ rồi, lại đặc biệt khát khao chờ khai giảng!"

Cố Thuần cùng Tiếu Lang đều phụ họa gật gù "Đúng đó, tui cũng cảm thấy như vậy!"

Vương Mân "Tại sao tớ không có loại cảm giác này?"

Mọi người "…"

Vương Mân "Tớ còn rất ghét nghỉ hè nữa kìa, nếu ngày nào cũng đi học thì hay rồi."

Cố Thuần khoa trương gào rú lên một tiếng thống khổ "Bộ ông là người máy sao? Ngày nào cũng đều học bài lên lớp, tuyệt đối sẽ chết người đó!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân không trả lời, kỳ thật cậu không biết nên làm gì những lúc được nghỉ học, mặc dù có bóng rổ để chơi, nhưng không phải là ngày nào cũng chơi, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, liền phải phụ giúp việc trong nhà, mà việc này thực sự làm cậu rất đau đầu.

Vả lại, kỳ nghỉ kết thúc, vừa mới khai giảng vào, mấy đứa bạn học vốn dĩ quen thuộc gặp lại nhau đều giống như phải làm quen lại lần nữa, điều này khiến Vương Mân cảm thấy có chút mâu thuẫn.

Tuy là chỉ cần mấy ngày sau, mọi thứ sẽ chậm rãi trở lại như cũ, nhưng giai đoạn làm mọi người lẫn nhau xấu hổ rồi lại một lần nữa quen thuộc lẫn nhau, làm cho Vương Mân cứ có loại cảm giác trí nhớ bị trộm đi mất…

https://thuviensach.vn

Chương 52

Đừng để những người khác chạm vào em

☆ ☆ ☆

Những năm nhất xanh miết đầy ngây thơ đã trở thành của quá khứ, địa ngục luyện thi năm ba vẫn chưa đến gần, tại độ tuổi vẫn còn đầy xấu hổ lại vẫn chưa thành thục tâm trí, bạn có từng một lần ảo tưởng quá bản thân mình trở thành người như thế nào không?

Ví dụ như từng một lúc nào đó, bản thân vô cùng coi trọng một thứ gì đó đặc biệt của riêng một bạn học bên cạnh mình, đó là thứ mà bạn chưa từng đạt được, bạn có từng hi vọng ngày nào đó mình cũng sẽ trở thành người với thứ đặc biệt kia chưa?

Tựa như những người tính cách nội hướng, trầm mặc lại ít lời sẽ ngưỡng mộ tính cách khéo léo cùng với lối xử thế khôn ngoan của Cố Thuần, những người trong lòng ngấm ngầm liều mạng học tập, bên ngoài lại đầy hư vinh sẽ hâm mộ tính cách thẳng thắn lại có gì nói nấy của Nhạc Bách Kiêu, những người luôn luôn ưu tư quá độ sẽ hâm mộ tính tình vô tư vô lự lúc nào cũng vui vẻ như Tiếu Lang…

Những thành viên của C1 năm hai, thông qua một năm sớm chiều gặp nhau, bắt đầu dần có một loại hiểu biết sâu nhập hơn đối với tính cách của những người bạn bên cạnh mình.

Vứt đi những ngượng ngùng cùng cố ý che lấp giấu diếm, còn lại có chăng chỉ là thản nhiên cùng tùy tiện phóng khoáng.

https://thuviensach.vn

Năm học mới, hết thảy đều trở nên mới, thời khóa biểu mới, những tri thức mới, những kế hoạch mới, dường như mang theo ý nghĩa nào đó phía sau hết thảy, là một chính mình hoàn toàn mới… Dục vọng muốn thay đổi cùng với tò mò hướng về phía các tân sinh mới tới của mọi người, ở năm học mới, bắt đầu nảy mầm.

Tỷ dụ như Tiếu Lang, chưa gì liền ảo tưởng bản thân trong năm học mới có thể thi được hạng nhất toàn khối, chiều cao nhảy vọt lên một mét tám, tính cách được một phen biến đổi hoàn toàn một trăm tám mươi độ, trở nên bình tĩnh ung dung lại thành thục cơ trí như Vương Mân vậy.

Đương nhiên, với những ảo tưởng này, chúng ta nên xem nhẹ một chút mặt kết quả của nó, tỷ như nói nhiệt tình của Tiếu Lang muốn nếm thử thay đổi chính mình, nhiều nhất chỉ có thể duy trì ba ngày, ở ngày thứ tư bắt đầu, liền bị đánh một phát trở lại nguyên hình, tiếp tục khờ muốn chết ngốc đến bạo, nhị đến vô tâm vô phế.

☆ ☆ ☆

Tối hôm Tiếu Lang bị đánh trở về nguyên hình, cậu chàng nằm chèm bẹp trên giường ngửa mặt hỏi Vương Mân “Anh, tại sao anh làm cái gì cũng có trật tự đường hoàng như vậy?”

“Quen vậy rồi.” Vương Mân vừa xem tiểu thuyết, vừa dành ra một chút tâm trí câu có câu không cùng Tiếu Lang tán gẫu.

Tiếu Lang “Từ nhỏ tới lớn đều như vậy sao?”

Vương Mân “Ừ, hồi nhỏ chuyện cần làm tương đối nhiều, nếu không sắp xếp cho tốt liền làm không xong, làm không xong thì không thể ngủ.”

Tiếu Lang, nhỏ xíu mà cần làm cái gì nhiều chứ? Ăn cơm, ngủ, bắn bi… Vương Mân thời thơ ấu trôi qua như thế nào nhỉ? Làm không xong lại còn không được đi ngủ? Nghe thôi cũng thấy đủ thảm a! Bất quá, những thói

https://thuviensach.vn

quen làm người khác hâm mộ muốn chết này quả nhiên là phải từ bắt đầu bồi dưỡng từ nhỏ sao?

Vương Mân hỏi lại "Sao tự dưng lại hỏi mấy cái này?"

"Hôm nay em ngồi nói chuyện với đám Phương Húc a, tụi nó có tám về mấy lời của đám nữ sinh…" Tiểu Lang nói "Tụi nữ sinh nói, mẫu bạn trai muốn có nhất chính là loại hình như anh a."

Vương Mân cười khẽ "Sao hả? Em hâm mộ?"

Tiểu Lang "xời" một tiếng, hỏi "Anh quen Liêu Tư Tinh bao lâu rồi a?"

Vương Mân "Một năm."

Tiểu Lang "A? Vậy vừa mới vào cao trung là hai người bắt đầu quen nhau a?"

Vương Mân "Ừ."

Tiểu Lang nghi hoặc "Tại sao em chưa bao giờ thấy hai người có cái gì mà thời kỳ cuồng nhiệt của tình yêu a, nửa học kỳ đầu năm nhất còn thấy anh thi thoảng mua trà sữa cho Liêu Tư Tinh, bây giờ căn bản không thấy có liên hệ gì."

Vương Mân "Những lúc có chuyện cần sẽ tự liên hệ thôi."

Tiểu Lang rối rắm nói "Anh đối với nhỏ lãnh đạm như vậy, tại sao đám nữ sinh kia lại còn khăng khăng chọn loại hình như anh a?"

Vương Mân nghĩ một chút, đáp "Mị lực nhân cách chăng."

Tiểu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Kỳ thực ngày hôm nay, lúc Tiếu Lang cùng đám người Phương Húc tán gẫu với nhau, không chỉ nhắc đến trình độ hoan nghênh của đám con gái đối Vương Mân, còn nhắc đến mức độ uy tín của Vương Mân đối với đám nam sinh nữa.

Có lẽ, trong cả đám nam sinh năm nhất của Hoa Hải, Vương Mân là đối tượng mà đại đa số nam sinh muốn bắt chước nhất, như kiểu "Ta muốn trở thành một nam nhân giống như Vương Mân vậy", hay là "Nếu như tiếp tục cố gắng không ngừng, có thể đạt được đến độ cao như Vương Mân đi", đại loại vậy.

Nhưng mặc dù là vậy, cảnh giới cùng nhân cách của Vương Mân cũng không phải là thứ mà người khác có thể dễ dàng bắt chước.

Kia là một thứ gì đó rất đặc biệt không giống với bất cứ người nào —— cũng tựa như một chung danh trà, thoạt nhìn đơn giản thuần túy vô cùng, uống vào thì tinh hương thấm sâu vào tâm tạng… Nhưng mà, nếu muốn bắt tay vào chế tác, cũng là cần xấp xỉ gần một trăm lẻ một cách thức để chế tác mà chẳng một ai biết được là cái gì.

Vương Mân đặt sách xuống, ngẩng đầu nhìn Tiếu Lang, nói "Em lại nghĩ vớ vẩn cái gì đấy?"

Tiếu Lang "…"

Thấy Tiếu Lang không nói chuyện, Vương Mân có chút bất đắc dĩ "Ngày mai anh đi tìm Liêu Tư Tinh, được chưa?"

Rồi rồi, Tiếu Lang cảm thấy chính mình lúc này càng buồn bực hơn!!!

——thay vì nói Vương Mân đối với Liêu Tư Tinh lãnh đạm, chi bằng nói giữa hai người căn bản không giống như là đang quen nhau. Nếu không phải quen biết, Tiếu Lang căn bản sẽ không muốn (?) đi tin tưởng quan hệ giữa hai người họ.

https://thuviensach.vn

Nhất là khi đánh giá của những người bên cạnh đánh giá đối với Vương Mân càng lúc càng cao, nam sinh âm thầm sùng bái còn nữ sinh thì thầm thương trộm nhớ… mức độ khó chịu trong tiềm thức của Tiếu Lang cũng càng lúc càng cao…

Loại cảm giác này cũng giống như bản thân trong lúc vô tình đạt được một kiện bảo bối, lại tùy tiện vứt vào hòm đựng đồ của mình, yên tâm cho rằng nó là đồ vật hoàn toàn thuộc về một mình mình. Đợi khi tâm lý ấy nảy sinh rồi tiếp tục kéo dài một đoạn thời gian sau, bảo bối ấy bị người khác phát hiện, người khác nói cho mình biết, đó là quốc bảo, ngươi không có quyền lợi giữ nó cho riêng mình. Thế là, dục vọng muốn độc chiếm nó trong nháy mắt bành trướng, dẫu cho trước đó mình chưa từng xem nó như quốc bảo mà đối đãi…

Vương Mân không phải quốc bảo, Vương Mân là người.

Người luôn tự mình có tư tưởng, tình cảm cùng tự do thân thể.

Tiếu Lang nhìn chằm chằm vào vách tường vừa gặm gặm ngón tay cái của mình, nghĩ thầm, dù cho là em trai ruột, cũng không lý nào muốn đi nhúng tay vào tự do yêu đương của anh trai mình đi… Vốn chỉ là muốn nói tới tính cách của Vương Mân, lại không ngờ kéo tới chuyện bạn gái… Sau đó lại theo bản năng đi thử coi anh mình đối với Liêu Tư Tinh là cái nhìn nào, loại thử này căn bản không có mục đích gì, chỉ là vì muốn giải quyết tâm tư (?) kỳ quái trong lòng mình mà thôi, nhưng không ngờ lại biến khéo thành vụng (?)

Tiếu Lang có điểm hối hận, mắc gì tự dưng đi xen vào chuyện của người khác a, cứ như vậy tiếp tục, có khi nào Vương Mân sẽ không thích (?) mình nữa hay không… Thiệt mâu thuẫn a, vì sao trong đầu lại có nhiều ý tưởng kỳ kỳ quái quái lại khác thường như vậy a!?

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Thứ hai, sau bữa cơm chiều, Vương Mân quả nhiên đi tìm Liêu Tư Tinh.

Tiếu Lang có chút mất mát, ngây người ngồi ở phòng ký túc trong chốc lát, cảm thấy có phần nhàm chán, liền chạy qua phòng của đám Phương Húc chơi.

Bên kia đang tán gẫu, đề tài là về đám tân sinh năm nhất lần này, nói đám người mới vào có hơi bị nhiều mấy nhỏ học muội đáng yêu. Tiếu Lang trong lòng dắt theo tâm tư "tìm một người bạn gái cho anh mình tức chết chơi (?)", cũng gia nhập vào đội ngũ tán gẫu.

Đám nam sinh xáp lại cùng nhau, nói chuyện một lúc, kiểu gì cũng không tránh được phát ngôn thô tục.

"Nói chung thời buổi bây giờ quen bạn gái nhiều nhất cũng nắm nắm tay nhỏ rồi hôn hôn một chút môi nhỏ, những lúc muốn phát tiết sinh lý liền nghĩ đến bộ dáng đối phương… tóm lại vẫn là tự mình động thủ cơm no áo ấm a!" Người nói lời này, không ai khác chính là Triệu Vu Kính.

Phương Húc nói "Đúng đó, tụi mình bây giờ vẫn là chưa trưởng thành, dù cho có thiệt là yêu nhau đi nữa, cũng không thể dắt con gái người ta đi lên giường ~~ vạn nhất không cẩn thận khiến bụng người ta to lên, coi như phạm tội a!

Nam A "Có áo mưa để làm gì!"

Nam B "Áo mưa là cái gì?"

Mọi người "…"

Nam B thuần khiết bị cả đám hết sức khinh bỉ.

Nói xong, nam A đột nhiên nở nụ cười vô cùng đáng khinh, hỏi "Đám mấy người lúc tự an ủi thì nghĩ tới ai a?"

https://thuviensach.vn

Phương Húc “XXX (nữ minh tinh nào đó) diễn YYY (một bộ phim AV nào đó)”

Nam B thuần khiết “…” Vẻ mặt hết sức mê mang.

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, bản thân cũng có vài lần ngẫu nhiên lúc tắm thì sờ sờ thằng bé, hình như cũng không có đối tượng nào nghĩ đến thì phải.

Có một lần nghĩ tới… chính là Vương Mân, nhưng là lần đó nhờ Vương Mân giúp đỡ, hẳn là bình thường… mà ha?

Nhưng nhắc mới nhớ, đúng là không tưởng tượng đượng kiểu người như Vương Mân lúc an ủi như thế nào ha, cũng là làm lúc đang tắm sao ta? Những lúc muốn cái đó đó Vương Mân sẽ nghĩ đến Liêu Tư Tinh sao? Tại sao cảm thấy như vậy rất là kỳ quái ta?

“…” 囧!

Triệu Vu Kính nhìn thấy sắc mặt Tiếu Lang thay đổi liên tục, liền trêu chọc cậu “Tiểu Long Nhân, ông còn cần gì đối tượng ảo tưởng a? Mặc nữ trang vào tự mình soi gương rồi an ủi tốt chán~”

Tiếu Lang mắng “Cút đi nha ngươi! Tự an ủi làm sao có thể đánh đồng với quen bạn gái chứ!”

Triệu Vu Kính cười hô hố, nói “Đừng nói chứ, nhiều lúc tui ‘bắn máy bay’, quả thực có mấy lần nghĩ tới Tiểu Long Nhân mặc đồ nữ nha!”

Tiếu Lang “…”

Nam B thuần khiết “…”

Nam A “Nói chứ, Tiểu Long Nhân ông giả gái là tuyệt đối cực phẩm nha. Tui còn nhớ rõ năm trước ông cho tui sờ sờ ngực giả của ông đó, chậc

https://thuviensach.vn

chậc, quả thực rất có cảm giác! Tiếc cái ông là con trai… Nếu không anh đây khẳng định bao chú mày!”

Triệu Vu Kính nói “Tới phiên ông mới là sợ đó? Nêu như tên này mà là con gái, chiếm tiện nghi trước hết tuyệt đối là Mân ca!”

Tiếu Lang “…”

Phương Húc “Mân ca không phải có bạn gái rồi sao? Nghe đồn là mỹ nữ lớp thực nghiệm họ Liêu ấy.”

Triệu Vu Kính thở dài một hơi “Nói cũng đúng, ai, kiểu người không có thất tình lục dục như Mân ca, phỏng chừng mỹ nhân dâng tới miệng cũng không biết thưởng thức là gì.”

Tiếu Lang cũng ngây ngốc thở dài theo, giống như là tiếc nuối Vương Mân không chiếm tiện nghi minh, khiến cho mọi người ha ha cười rộ lên.

Triệu Vu Kính tà ác nói “Tiểu Long Nhân, Mân ca không thương cưng để anh thương cưng hen!”

Nam A ồn ào “Nào nào nào! Thân một cái thân một cái!”

Chưa kịp chờ Tiếu Lang phản ứng, Triệu Vu Kính liền cùng nam A nhào tới, hai tên cơ bắp rắn chắc cùng nhau tiến lên, Tiếu Lang tay chân phế sài căn bản không phải đối thủ của cả hai người, đạp qua đá lại đều không có chút tác dụng nào. Phương Húc cùng Nam B thì nép sát qua bên cạnh, kẻ xem vui kẻ học chút kiến thức, đều tích cực quan sát.

Đợi đến lúc Triệu Vu Kính dùng sức nặng cơ thể đè lên người, Tiếu Lang hoảng hốt há miệng mắng chửi “Triệu Ô Quy! Cút xuống mau lên… Kháo!”

https://thuviensach.vn

Triệu Vu Kính đè lại tay chân đang vùng vẫy của Tiếu Lang, nói "Ngoan ngoãn một chút, nếu không gia đây cường bạo cưng a~"

Nam A cười xấu xa đề nghị "Có muốn dùng dây trói lại không?"

Mọi người "…"

Tiếu Lang gân cổ lên rống "Triệu Vương Bát ngươi cái tên biến thái! Nếu dám buộc ta, ta cắn chết ngươi a a a a a——!"

" ~ bộ cậu là cẩu sao!" Triệu Vu Kính suýt chút bị cắn vào tay, vội vàng né tránh.

Nam A cười to "Hóa ra Tiểu Long Nhân nóng nảy cũng cắn người nha!"

Tiếu Lang thừa dịp Triệu Vu Kính thả tay ra, xoay người muốn đứng lên, kết quả giây tiếp theo, cả người đều bị đè lại, Triệu Vu Kính dùng cả tay chân ôm lấy cậu, sức lực thật lớn "~~ ngươi cái Tiểu yêu long, đừng có vặn vẹo nữa!"

"Nha a a a…! Triệu Ô Quy ngươi sờ ở đâu vậy hả!!!"

Mọi người "…"

Triệu Vu Kính dùng tay vừa sờ vừa nhéo thân thể của Tiếu Lang, nhìn thân thể thiếu niên bị chính mình đè dưới thân thở hổn hển, ngoại trừ kêu to gọi bậy không có chút sức đánh trả lại… Ngay phía khoang bụng phảng phất như có một ngọn lửa, hừng hực bắt đầu bùng lên…

Kềm lòng không được, Triệu Vu Kính cúi đầu, cắn một hơi trên cổ của Tiếu Lang.

Tiếu Lang kêu lên một tiếng hết sức thảm thiết, nói năng cũng lộn xộn "Thao xxx ngươi cái đồ Triệu vương bát, súc sinh loạn phát tình… A! Cứu mạng! ~~ Vương Mân… A!!"

https://thuviensach.vn

“Phải gọi Triệu ca, hiểu không?” Triệu Vu Kính càng nghe Tiếu Lang mắng, càng hăng hái ức hiếp cậu hơn, môi đặt trên làn da cổ của Tiếu Lang lưu luyến không rời, nặng nề mút ra vài cái dấu hôn.

Nam A bắt đầu giật dây “Cắn miệng! Cắn miệng đi!”

Triệu Vu Kính ngẩng đầu, thấy Tiếu Lang cắn môi trừng mắt, ánh mắt lấp lánh hai giọt nước trong suốt, ướt sũng, vừa đáng thương lại vừa đáng yêu… đột nhiên trong lòng một cỗ cảm xúc mênh mông, kéo đầu Tiếu Lang lại muốn hôn xuống, Tiếu Lang hoảng hốt hoang mang lo sợ, thanh âm mắng chửi cũng bắt đầu biến đổi!

“Tiểu Quy, đến đây thôi đi, lát nữa đợi Mân ca trở lại biết ông ăn hiếp Tiếu Lang, coi chừng bị đánh đó.” Mắt thấy sự tình đang phát triển theo phương hướng trở nên không thể khống chế, Phương Húc rốt cuộc tìm về lý trí, bước tới ngăn lại.

Nam B thuần khiết cũng phụ họa gật đầu “Phải đó phải đó!”

Triệu Vu Kính “…”

Tiếu Lang vừa cảm giác được lực đạo trên tay Triệu Vu Kính thả lỏng, liền cong hai chân lên thục một cái, đạp đến đối phương không kịp trở tay. Tiếu Lang xoay người nhảy xuống giường, hai mắt đều đỏ bừng nhào tới Triệu Vu Kính “Con mẹ nó cái đồ &%#…”

Triệu Vu Kính miệng còn rất là tiện, nói “Sao hở, muốn tạo phản sao! Đánh thắng được anh đây không a~”

Đang muốn đè lại Tiếu Lang, chợt thấy trên cổ đối phương thấp thoáng hai cái dấu hôn màu hồng nhạt bị chính mình hôn lưu lại lúc nãy, Triệu Vu Kính nhất thời ngây ngốc quên cả phải trốn, đến lúc bị Tiếu Lang đấm mấy cái, mới cảm thấy được… có một chút đau.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Vương Mân trở lại phòng ký túc, bắt gặp Tiếu Lang cuộn chăn ngồi trên giường, một đoàn nho nhỏ, lộ ở bên ngoài cái đầu xù xù.

“Ngủ sớm vậy?” Vương Mân thuận miệng hỏi một câu, bước tới tủ thay quần áo.

Tiếu Lang hơi động đậy, cả người lại rúc vào sâu hơn, lần này ngay cả đầu xù cũng không thấy đâu nữa.

Vương Mân “…”

Vương Mân vẫn là đi rửa mặt đánh răng trước, sau đó mới trở về, Tiếu Lang vẫn còn duy trì tư thế lúc trước.

Vương Mân bước đến cạnh giường, cảm thấy kỳ quái nói “Em làm sao vậy? Rốt cuộc là ngủ rồi hay chưa?”

Tiếu Lang không để ý tới cậu, Vương Mân dùng tay kéo mền ra “Không ngộp sao?” vừa mới chạm tới, chợt nghe thấy âm thanh mắng rầu rĩ của Tiếu Lang vọng ra từ bên trong “Tránh ra!”

Bị giọng điệu đầy mùi thuốc súng của Tiếu Lang làm cho nghẹn đến không hiểu trăng sao, Vương Mân nhẹ giọng kêu “Tiểu Tiểu.”

Người trong chăn giống như ốc sên, chậm rãi vươn xúc giác ra, lại xoay mặt hướng về phía vách tường, giấu mặt mình đi.

Vương Mân xoay người nằm xuống giường của Tiếu Lang, chen chúc đẩy cậu vào bên trong, sau đó nghiêng nửa người, dùng một tay chống đầu, liền như vậy ngắm nhìn cái gáy của Tiếu Lang.

Có khoảng mười mấy phút đồng hồ trầm mặc như thế, Tiếu Lang mới rầu rĩ mở miệng “Sao còn không đi ngủ đi?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân kỳ quái hỏi “Mới tám giờ rưỡi, ngủ cái gì.”

Tiếu Lang xoay lưng về phía Vương Mân “Vậy nằm đó xem tui làm cái gì?”

Vương Mân nói “Coi em giận dỗi anh tới bao giờ.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân dùng khuỷu tay chống thân thể, hỏi “Có phải em không vui không?”

Tiếu Lang “hừ” một tiếng, Vương Mân không nói gì, hơi hơi rướn người lên vòng qua xem mặt của Tiếu Lang, Tiếu Lang cảm giác được Vương Mân nhích lại gần, liền vùi mặt vào trong gối.

Vương Mân giữ tư thế này, thở dài, hỏi “Em lại nổi giận cái gì nữa đây?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “…thần kinh muốn chết.”

Tiếu Lang nghe thấy những lời này, đột nhiên xoay đầu lại, quát vào mặt Vương Mân “Phải a phải a! Tui thần kinh muốn chết, tui đàn bà! Tui đang nổi điên đó! Tránh ra đi! Đừng đụng đến tui!”

Rống xong rồi, Tiếu Lang lại dùng sức kéo mền, bao bọc cả người mình lại.

Vương Mân có điểm ngơ ngác, kinh ngạc nhìn thiếu niên bị bọc lại trong mền.

Lúc nãy, hốc mắt của Tiếu Lang đỏ ửng đúng không? Cậu ấy khóc?

https://thuviensach.vn

Vương Mân lại đưa tay kéo mền của Tiếu Lang, Tiếu Lang ra sức chống cự, ngay cả Vương Mân lạnh giọng gọi "Tiểu Tiểu" cũng không thèm phản ứng.

Quyền uy của "anh hai" đã bị khiêu chiến cực hạn, Vương Mân bắt đầu dùng sức mạnh, không để Tiếu Lang muốn làm gì thì làm nữa.

Dùng vũ lực đàn áp hiệu quả hơn rất là nhiều, sau khi lôi kéo tách Tiếu Lang ra khỏi cái mền rồi, Vương Mân dùng bàn tay giữ chặt đầu của cậu lại, hai người mặt đối mặt với nhau.

Tiếu Lang lúc này hai hốc mắt hơi hơi đỏ lên, không khóc, nhưng bộ dạng này càng khiến Vương Mân lo lắng hơn.

Tầm mắt của Vương Mân hơi đảo qua cổ của Tiếu Lang, ngón tay cậu nhẹ nhàng trượt xuống… ánh mắt đột nhiên trở nên khủng bố "Chuyện gì xảy ra?"

Tiếu Lang hơi né tránh một chút, nhưng không tránh được.

Khí lực của Vương Mân rất lớn, cậu dùng sức khóa lại thân thể Vương Mân, lại cố hết sức thả chậm tốc độ nói chuyện, hỏi lại một lần "Nói cho anh biết, chuyện gì xảy ra."

Bộ dáng hiện tại của Vương Mân làm cho Tiếu Lang cảm thấy có phần xa lạ, cậu cụp mi mắt, có chút sợ hãi, tim cũng đập nhanh hơn.

Ngón tay của Vương Mân nhẹ nhàng dấu vết trên cổ Tiếu Lang, lạnh giọng hỏi "Đã rửa sạch chưa?"

Tiếu Lang lại nâng mắt ngước nhìn, ánh mắt thấp thoáng một chút ủy khuất, cùng với mê mang.

https://thuviensach.vn

Vương Mân buông Tiếu Lang ra, đi múc nước khăn nhúng nước ấm, trở về giúp cậu lau cổ.

Lực đạo có hơi mạnh bạo, Tiếu Lang đau đến hừ nhẹ ra tiếng.

Lau xong rồi, Vương Mân trở lại giường, dùng mền quấn lấy Tiếu Lang rồi ôm cả cục vào trong ngực, cả hai đều im lặng không nói gì.

Được Vương Mân ôm như vậy, một bụng tức giận của Tiếu Lang không biết phát tiết ở đâu.

Ủy khuất cố gắng dàn xuống đáy lòng, dần dần bắt đầu dâng lên.

Vương Mân bỏ mặc mình đi gặp Liêu Tư Tinh, đột nhiên không rõ tại sao cảm thấy mất mát… Bị Triệu Vu Kính đùa giỡn ức hiếp, không hề có chút năng lực hoàn trả lại, vừa mất mặt lại vô dụng… không dám nói cho cậu ấy biết, sợ cậu ấy biết rồi, sẽ khinh thường chính mình…

…Tại sao tâm trạng lại trở nên kỳ quái như vậy, vừa khoái hoạt lại khổ sở, vừa ngọt ngào lại tuyệt vọng.

Hoàn toàn không biết, phải làm cái gì mới tốt…

Cứ như vậy một lúc lâu, Vương Mân đột nhiên trầm giọng nói “Em không muốn nói thì đừng nói.”

Tiếu Lang “…”

“Dám đối với em làm chuyện như vậy, cũng chỉ có mỗi cái tên không biết tiết tháo Triệu Vu Kính kia…” Vương Mân thở dài nói “Tên đó lúc trước vốn là học sinh trường thể dục, tính cách khác hẳn so với em, với tên đó mà nói giữa nam sinh với nhau vui đùa kiểu như vậy là bình thường bất quá, em đừng để trong lòng…”

https://thuviensach.vn

“Nhưng là,” thanh âm của Vương Mân đột nhiên có chút run rẩy “Anh rất tức giận, trong lòng rất khó chịu…”

Cậu ôm Tiếu Lang, vùi đầu vào bả vai của Tiếu Lang, giọng nói mang theo kìm nén “Tại sao trong lòng em có việc lại không muốn nói cho anh biết…”

Tiếu Lang lắng nghe, không biết phải đáp lại như thế nào, chỉ cảm thấy sống mũi cay cay.

“Tiểu Tiểu… Đừng để cho người khác chạm vào em, anh không thích.” Dứt lời, Vương Mân dùng môi nhẹ nhàng chạm vào cổ Tiếu Lang, ngay tại khối dấu hôn kia, khe khẽ liếm lấy.

Ngoại trừ có một chút kinh hoàng hốt hoảng trong nháy mắt, Tiếu Lang không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung tâm tình lúc này của mình.

Ngay tại khoảnh khắc môi của Vương Mân chạm vào da thịt cậu, khoảnh khắc ấy, đầu óc của cậu hoàn toàn trở nên trống rỗng.

Động tác của thiếu niên rất dịu dàng, đầu lưỡi ấm nóng, hết sức cẩn thật, từng chút từng chút một hấp lấy, ái muội nhưng lại không suồng sã, động tình nhưng lại không sắc tình.

Tiếu Lang giờ phút này tựa như một chú vịt con ngây ngốc cả người, lặng im ngồi ngây cổ ra không nhúc nhích, để mặc Vương Mân liếm.

“Anh…” thanh âm của cậu gọi Vương Mân lẫn theo một chút nức nở, giống như đang làm nũng.

Vương Mân nghĩ là cậu khó chịu, tay ôm lấy cậu càng xiết chặt hơn.

Vốn dĩ cứ ngỡ bản thân có thể một mình nhẫn nại tiêu hóa hết thảy ủy khuất này, nhưng chỉ động tác đơn giản lại vô cùng thân thiết ngay khoảnh

https://thuviensach.vn

khắc này, lại tựa như hồng thủy vỡ đê, khiến bức tường phòng ngự trong nội tâm trong nháy mắt liền sụp đổ vỡ vụn…

Nước mắt nhẹ nhàng lăn xuống gò má, môi của Vương Mân cũng dần dần lướt lên, nhẹ nhàng liếm đi nước mắt của cậu…

https://thuviensach.vn

Chương 53

Con gái nhà giàu trong truyền thuyết

☆ ☆ ☆

Ngay lúc Vương Mân liếm cổ mình, Tiếu Lang chợt có ảo giác giống như được hôn.

Hai gò má nóng bừng, không biết là do đầu lưỡi của Vương Mân thấp nóng, hay là do mặt mình nóng lên.

Tiếu Lang hơi nghiêng đầu, cũng bắt chước đáp lại hôn Vương Mân.

Có lẽ là để che giấu nỗi ngượng ngùng trong lòng, cũng có thể đơn thuần chỉ là do bản năng thôi thúc. Tùy theo tư thế của cả hai người lúc này, nụ hôn đáp trả của Tiếu Lang vừa vặn in lên trán của Vương Mân.

Vương Mân "…"

Tiếu Lang hôn xong, ngẩn ngơ nhìn Vương Mân, ánh mắt ngập nước, thuần khiết tựa như hài đồng.

Tiếu Lang của giờ phút này đây, kích thích một đoạn trí nhớ xa xôi trong lòng của Vương Mân…

Trước đây rất lâu, Vương Mân từng nuôi một con chuột lang, vừa mới tiếp xúc tâm trí phòng bị của nó rất nặng, vẻ mặt đầy hung dữ, lại còn có thể cắn người, đợi đến khi quen thuộc rồi, thi thoảng còn chủ động nhào đến ôm ngón tay của mình liếm cắn…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang tự mình chịu ủy khuất liền yên lặng tránh né, đề phòng, giận chó đánh mèo, đến sau khi bị trấn an thì ngoan ngoãn, lại vô cùng thân thiết, ỷ lại cùng lấy lòng, quả thực không khác gì so với con chuột lang kia…

Vương Mân khe khẽ nở nụ cười.

Tiếu Lang không biết Vương Mân đang mỉm cười cái gì, chỉ cảm thấy Vương Mân mỉm cười, tâm tình của mình cũng bắt đầu tốt hơn…

Cậu dùng đầu mình đẩy đẩy trán Vương Mân, Vương Mân lại dùng môi khẽ chạm vào hai gò má Tiếu Lang. Tiếu Lang muốn hôn đáp lại, Vương Mân lại khẽ cười đưa tay đẩy ra "Được rồi, được rồi, em dụi dụi làm anh nhột a."

Hai người dựa vào nhau, Tiếu Lang hỏi "Anh cùng Liêu Tư Tinh đi đâu làm gì?"

Vương Mân "Ngồi tán gẫu một chút."

Tiếu Lang "Thấy vui không?"

Vương Mân nghĩ nghĩ, nói "Anh không biết làm gì để dỗ tụi con gái vui vẻ."

Tiếu Lang "Đó là bạn gái của anh, đối với nhỏ tốt là phải theo bản năng chứ?"

Vương Mân nói "Tư Tinh rất hiểu chuyện, sẽ không đưa ra những yêu cầu bốc đồng."

Tiếu Lang chớp chớp hai mắt, không nói chuyện.

Tiếu Mông có bạn gái (nghe đồn), Vương Mân cũng có bạn gái, liền mỗi mình không có.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này đây, Tiếu Lang cũng bắt đầu âm thầm khơi dậy ý niệm tìm một người bạn gái trong đầu.

Mà cũng không ngờ, ý tưởng nhân lúc nhất thời xúc động về vấn đề mặt mũi mà muốn quen bạn gái hẹn hò, thế nhưng trong mơ hồ như lại có chút manh nha phát triển thành sự thật.

Cơ hội này, là do Tiếu ba cùng Tiếu mẹ đưa cho.

☆ ☆ ☆

Buổi chiều thứ bảy, Tiếu Lang trở về nhà, Tiếu Mông liền nói cho cậu biết, ba mẹ hồi chiều gọi điện thoại về nhà bảo, tối nay cả nhà phải ra bên ngoài dùng cơm, bảo hai anh em ăn mặc dễ coi chút, đừng lôi thôi lếch thếch quá.

Tiếu Lang cùng Tiếu Mông thay một bộ đồ bình thường cùng kiểu với nhau, Tiếu Lang mặc đồ màu trắng, còn Tiếu Mông thì mặc màu đen, cả hai anh em chưng diện lên quả thực cũng rất điển trai~

Dặn dò phải ăn mặc chính thức như thế này từ Tiếu ba Tiếu mẹ vẫn là rất ít khi thấy, bình thường nếu không phải ngày gì đặc biệt, cả nhà cũng không mấy khi ra ngoài dùng cơm.

Sáu giờ tối, Tiếu ba Tiếu mẹ chạy xe du lịch trở về tiểu khu đón hai đứa nhỏ.

Tiếu Lang lên xe rồi, liền hỏi “Mẹ, hôm nay ngày gì a? Có khách quý sao?”

Tiếu mẹ nói “Ba con mời một bác ăn cơm, bác kia có mấy lần giúp ba con không ít chuyện.”

https://thuviensach.vn

Xe chạy một mạch đến nhà hàng lớn Nam Viên của C thị, Tiếu Mông cảm thán nói “Wao~ cao cấp 5 sao lận nha~”

Xe vừa dừng lại, trông xe mặc đồng phục của nhà hàng liền tới nghênh đón, giúp mở cửa.

Từ bên ngoài nhìn vào, khách sạn cực kỳ tráng lệ, càng vào bên trong càng hiện hào khí hơn. Nền đất lót đá cẩm thạch sáng đến có thể soi mặt cũng được, trên trần nhà treo những chùm đèn thủy tinh xa hoa sáng rực. Cả hai anh em đều là lần đầu tiên đến loại nhà hàng cao cấp này dùng bữa, đều là vẻ mặt mới mẻ.

Tiếu Lang lo lắng nói “Ăn cơm ở đây mắc lắm a, ba phải tốn tiền rồi.”

Tiếu mẹ vỗ vỗ bả vai đứa con lớn của mình, dặn dò “Đến nơi này đừng nói ra lời như thế, để người ta nghe thấy, cảm giác như mình rất keo kiệt.”

Tiếu Lang “Ồ…”

Ba người được phục vụ nhiệt tình dẫn lên lầu, vào một gian phòng riêng tên là Giang Nam Ức, có tám chỗ ngồi.

Tiếu ba cùng Tiếu mẹ xuống lầu gọi món ăn, hai anh em ngồi trong phòng chờ.

Tiếu Mông dòm ngó gian phòng xa hoa lại lịch sự tao nhã một lúc, mới nói “Nếu như có thể ngày ngày đều đến loại nhà hàng cao cấp này dùng cơm thì hay biết mấy.”

Tiếu Lang ngồi vọc mấy cái đĩa dấm chua cùng đĩa nước tương được xếp đều trước mặt mỗi ghế ngồi, nói “Mắc muốn chết! Mày có nhìn thấy bể thủy tinh để hải sản ở tầng dưới không?”

Tiếu Mông nói “A, có thấy, rất nhiều cá bơi qua bơi lại đúng không?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Mới nãy tao liếc nhìn một cái, không biết là cá quỷ gì, một con tới tận 168 tệ! Cá vàng cũng không mắc như vậy a!”

Tiếu Mông nghe anh hai mình nói như vậy, vẻ mặt càng thêm khát khao “Nhà giàu có tiền thật sướng! Có thể ăn cá mắc như vậy!”

Tiếu Lang “…” Con cá kia bộ dạng không khác mấy con cá trích sông a, có cần phải bỏ nhiều tiền tới vậy mới có thể ăn sao?

Tiếu Mông hết sờ sờ bên này lại nhìn nhìn bên kia, hỏi “Hai nói xem, ăn bữa cơm lần này phải tốn nhiêu tiền a?”

Tiếu Lang “Không biết nữa, tệ nhất cũng một ngàn tệ đi.”

Tiếu Mông “Cũng không mắc lắm.”

Tiếu Lang “…” Hoàn toàn không có tiếng nói chung!

Một lát sau, Tiếu ba cùng Tiếu mẹ trở lại, Tiếu ba cầm điện thoại di động vừa đi vừa nói, không biết đang gọi cho ai, từ đầu tới cuối đều kêu “ngài”, thái độ kia chỉ có thể kêu một tiếng cung kính a.

Tiếu Lang nghe có chút khó chịu, nam nhân cường thế như vậy, lần đầu tiên thấy ba cùng người khác nói chuyện một cách khép nép như thế.

Tiếu Lang nhỏ giọng hỏi mẹ mình “Cái bác kia rốt cuộc là người nào vậy, giúp ba cái gì?”

“Nhà mình vận chuyển hàng hóa theo chế độ nhận thầu hợp đồng, phải được chính phủ phê duyệt, nếu không được phê duyệt chúng ta sẽ không nhận được tiền lời, cũng nhờ có bác kia giúp đỡ hỗ trợ, cho nên ba con mới có thể thuận lợi lấy được hợp đồng nhận thầu trong năm năm…” Tiếu mẹ cười nói “Mời ăn cơm là nhất định phải mời, còn chưa đưa tặng người ta lễ

https://thuviensach.vn

vật gì nữa, tiền bữa cơm này so với tài lộ mà bác ấy mang đến cho nhà chúng ta so ra cũng không đáng bao nhiêu đâu!”

Tiếu Lang giống như có điều ngẫm nghĩ, gật gật đầu.

Tình hình công việc làm ăn của nhà Tiếu Lang cũng không rõ ràng cho lắm, nhưng nếu như một người tiết kiệm như mẹ mình mà nói “không đáng bao nhiêu”, phỏng chừng có thể coi như rất đáng giá…

Thôi vậy, đừng nghĩ ngợi nữa, lát nữa ăn nhiều một chút, ngay cả nước chấm cũng không thể lãng phí.

Tiếu mẹ lại quay qua dặn dò “Lát nữa phải nhớ gọi bác Trương nghe không.”

Hai anh em “Dạ…”

☆ ☆ ☆

Cả bốn người lại đợi thêm mười mấy phút đồng hồ, vị bác Trương trong truyền thuyết mới chậm rì rì mà đến, Tiếu Lang vốn tưởng là chỉ mỗi một mình vị bác Trương kia thôi, lại không ngờ ông này mang theo cả bà vợ cùng con gái đi theo… Bất quá, ngẫm lại thấy cũng phải thôi, ba mẹ mình đều mang theo con trai đến, đối phương đâu có lý do gì không mang theo người nhà của mình đúng không.

Người lớn hai nhà hàn huyên một phen rôm rả, tiếp đó liền đến phiên bọn nhỏ bắt chuyện, Tiếu Lang cùng Tiếu Mông vờ làm bé ngoan, một hơi một ngụm “Bác trai, bác gái” mà kêu, khiến cho cả hai vợ chồng bác Trương kia hớn hở cả mặt mày.

Bác Trương cười nói “Ông chủ Tiếu thiệt là có phúc khí nha, sinh được hai đứa con trai tuấn tú như vậy, làm tôi hâm mộ muốn chết rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu ba khách khí nói “Làm gì có, làm gì có, hai thằng quỷ nhỏ, ăn nghèo cha nó a. Chúng tôi bây giờ phải bôn ba vất vả kiếm tiền, cũng là vì bận tâm tới hai thằng quỷ con này chứ đâu, phải để dành tiền mua nhà cho tụi nó cưới vợ, ai, áp lực lớn a! Không giống con gái anh, văn tĩnh lại nhu thuận, sau này dễ tìm đối tượng tốt, hai anh chị cũng có thể chờ ăn cơm con rể hiếu thuận! Nuôi con gái mới là hạnh phúc, hạnh phúc a…”

Bác Trương khoát tay “Ai, cũng nhọc lòng như nhau cả thôi, con gái gả đi cũng giống như bát nước đổ ra ngoài, sau này có còn nhớ tới kẻ làm ba này không còn là vấn đề a!”

Cô bé kia nghe thấy, hờn dỗi một tiếng, ngữ khí có chút bất mãn nói “Ba~~ ba nói cái gì vậy nha!”

Thức ăn được bưng lên, Tiếu mẹ nhiệt tình nói “Ăn a, đừng nên khách khí, cả cô nhỏ này nữa, ăn nhiều một chút!”

Con gái của bác Trương nũng nịu đáp lại một câu “Cảm ơn dì.”

Tiếu mẹ ha ha cười rộ lên, mình đó giờ chỉ có hai đứa con trai, hiện tại nhìn con gái nhà người ta cũng thấy có chút đỏ mắt, liền đùa giỡn một câu “Chị a (gọi vợ của bác Trương), con gái của chị năm nay bao nhiêu rồi, bộ dạng thật xinh xắn a, tôi nhìn thấy thích vô cùng, nếu như có thể làm con dâu nhà tôi thì tốt biết mấy.”

Tiếu Lang, Tiếu Mông “…”

Con gái bác Trương “…”

Trương bác gái cũng ha ha cười rộ lên “Lời này khách khí quá rồi! Tôi xem hai cậu con trai của chị làm tôi hâm mộ mới đúng đó chứ! Giới thiệu một chút đi, tên gọi là gì, đang học ở đâu a? Học tập thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ có chút kiêu ngạo cười nói “Đứa nhỏ tên là Tiếu Mông, đang học Nhất Trung, mới lên năm ba, còn đứa lớn tên Tiếu Lang, đang học ở Hoa Hải, thành tích rất tốt, đứng hạng tư cả lớp.”

Tiếu Lang cúi đầu, có chút ngượng ngùng nghĩ: cũng đâu phải hạng nhất đâu, có cái gì khoe ra chứ.

Trương bác gái vừa nghe, có hơi kinh hỉ hô lên “Ồ! Văn Đình nhà tôi cũng học ở Hoa Hải nè! Vậy là hai đứa đồng tuổi với nhau sao? Con của chị mặt mũi nhìn non choẹt nha, tôi mới nãy cứ ngỡ nó mới lên sơ trung thôi đó chứ.”

Tiếu Lang “…” vùi đầu ăn cơm, không nghe không nghe.

Tiếu mẹ nói “Làm gì có, năm nay nó lên năm hai rồi.”

Trương bác gái “Văn Đình năm nay mới vừa vào năm nhất, thật tình cờ a!”

Tiếu mẹ vỗ vỗ bả vai Tiếu Lang “Đổi chỗ ngồi với em con đi, qua bên đó ngồi trò chuyện với cô nương người ta.”

Tiếu Lang “…”

Trương Văn Đình “…”

Tiếu Mông lúc này cũng nghe thấy, đã đứng dậy, vẻ mặt tươi cười cực kỳ xấu xa nhìn anh hai mình.

Lời mẹ khó từ! Tiếu Lang bất chấp khó khăn đứng dậy sang ngồi bên cạnh Trương Văn Đình, ấp a ấp úng tìm đề tài, hỏi “À à, ban học lớp mấy?”

Trương Văn Đình “C10 năm nhất.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Bạn học lớp xã hội nha? Tui học bên lớp khoa học tự nhiên, tui ở C1 năm hai.”

Trương Văn Đình “Ồ.”

Tiếu Lang “…”

Tiếu mẹ thấy cả hai nói vài câu rồi thôi, liền thúc giục “Long Long, làm quen một chút với Văn Đình đi, con ở Hoa Hải coi như quen thuộc, sau này phải giúp đỡ người ta nhiều một chút!”

“…” Tiếu Lang quay đầu lại nói với Trương Văn Đình “Bạn biết phòng học của tui ở chỗ nào không? Ở phòng đầu tiên của lầu dạy học thứ hai, về sau nếu có chuyện gì cần, cứ việc tới tìm tui, học tập tư liệu gì đó tui có rất nhiều.”

Trương Văn Đình lôi trong từ trong túi một cái di động có treo một chuỗi móc khóa rất tinh xảo, nói “Anh có số di động không? Nói em biết để lưu lại.”

Tiếu Lang 囧, đây là con gái nhà giàu trong truyền thuyết đây sao?

“Tui hông có.”

Trương Văn Đình có chút thất vọng “ồ” một tiếng.

Tiếu Lang lập tức nói “Bất quá tui có một đứa bạn học có, tên đó ngồi cùng bàn với tui, chung phòng ký túc xá luôn, nếu như bạn có việc gì cần gấp, gọi điện thoại của nó liền có thể tìm được tui, hay là bạn lưu số điện thoại của tên đó?”

Trương Văn Đình “Ừ, cũng được.”

Tiếu Lang đọc dãy số di động của Vương Mân cho Trương Văn Đình nghe, cô nàng bấm số, sau đó đưa di động cho Tiếu Lang “Tên tự anh gõ

https://thuviensach.vn

đi.”

Tiếu Lang cầm lấy di động, có chút rối rắm, nhỏ là muốn mình để tên của mình sao, hay là nên để tên Vương Mân? Số di động là của Vương Mân, nếu viết tên của mình tổng cảm thấy cứ có gì đó quái quái…

Tiếu Lang nghĩ một hồi, cuối cùng vẫn là đánh tên của Vương Mân ra, nói “Này là tên của nó, sau này bạn cứ nói tìm tui là được.”

Trương Văn Đình gật gật đầu, cười nói “Ừ, cảm ơn.”

Làn da của cô nàng này rất đẹp, mái tóc cũng được cột thành đuôi ngựa gọn gàng chỉnh tề, lộ ra cái trán trắng bóng, lúc mỉm cười khóe miệng hơi hơi cong lên, rất ngọt…

Nữ sinh sạch sẽ gọn gàng, quả nhiên là sinh vật hoàn toàn bất đồng với nam sinh a!

Tiếu Lang cảm thấy… nếu muốn kiếm bạn gái, có lẽ Trương Văn Đình là một đối tượng không tệ để lựa chọn…

☆ ☆ ☆

Ăn được nửa bữa cơm, Tiếu Lang muốn đi toilet. Cậu mò mẫm rời khỏi căn phòng, rẽ tới rẽ lui một hồi, vất vả tìm được WC liền nhanh chóng chạy vọt vào một gian trống gấp rút giải quyết bầu tâm sự.

“Phù, có cái WC thôi mà cũng khó kiếm tới vậy…”

Lúc đi ra, Tiếu Lang cứ ngỡ là mình hoa mắt “Ứng Trì? Sao ông lại ở đây!?”

Ứng Trì hai tay cắm trong túi quần, nói “Lúc nãy nhìn bóng dáng liền cảm thấy giống cậu.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cả kinh nghĩ: thế giới này nhỏ thật a! Cư nhiên có thể ở nhà hàng cao cấp năm sao gặp được bạn cùng trường!!!

Thiếu niên trước mắt toàn thân mặc đồ bình thường ca-rô sọc trắng, càng hiển bật dáng người thon dài cao gầy, gương mặt anh tuấn dưới ánh sáng của ngọn đèn toilet (?) chiếu rọi, càng thêm vẻ xinh đẹp mị nhân.

Ứng Trì nói "Ở đây dùng cơm a, đến nhà hàng không dùng cơm làm chứ làm cái gì?"

Tiếu Lang "…"

Ứng Trì "Còn cậu, một mình sao?"

Tiếu Lang "Không, tui đi với em trai và ba mẹ."

Ứng Trì nhướng nhướng mày "Cậu có em trai?"

Tiếu Lang "Ờ, rồi sao?"

Ứng Trì "Không có gì."

Tiếu Lang xịt ra một đống dịch rửa tay, sau đó dùng nước tẩy rửa thật sạch sẽ, ngay cả mép móng tay cũng không bỏ sót, sau đó lại dùng khăn lông đặt sẵn trên bồn lau khô tay, nhìn nhìn bên cạnh bồn rửa tay có đặt một cái hộp bằng nhựa plastic trắng, nghĩ thầm : cái này dùng để làm chi a? (ăn bữa cơm mắc như vậy, không đi thưởng thức học hỏi một chút uổng phí tiền ăn!)

Ứng Trì thấy Tiếu Lang vẻ mặt tò mò, giải thích cho cậu "Đây là máy sấy khô."

Tiếu Lang "ồ" một tiếng, biểu tình tỏ vẻ như "tui biết, không cần cậu phải nói", sau đó duỗi tay qua… đập đập cái hộp.

https://thuviensach.vn

Ứng Trì bước đến bên cạnh cậu, nói “Đưa tay ở phía dưới nó như vậy, cái này là cảm ứng.”

Tiếu Lang vỗ vỗ mặt trên hộp plastic, nói “Tui biết, tui chỉ muốn vỗ nó chơi thôi…”

Ứng Trì “…”

“Bốp! Bốp!” Tiếu Lang vỗ xong rồi, lại dựa theo lời Ứng Trì nói, duỗi tay để bên dưới máy, hộp nhựa đột nhiên “phà” một cái bắt đầu hoạt động, Tiếu Lang hết hồn rụt tay trở về, sau đó 囧囧 duỗi tay ra lại.

Ứng Trì đứng bên cạnh nhìn, tựa tiếu phi tiếu.

Tiếu Lang “Ông là quản lý WC của nhà hàng sao?”

Ứng Trì “?”

Tiếu Lang “Cũng không thấy đi WC, đứng đây hoài làm cái gì a?”

Ứng Trì vẻ mặt hắc tuyến: lão tử không phải đứng đây dạy nhà ngươi chơi máy sấy sao!?

Hong khô tay xong rồi, Tiếu Lang thấy cũng chẳng có gì hay để nghiên cứu nữa, liền nói lời tạm biệt với Ứng Trì “Tui đi trước hen, bái bai~”

Ứng Trì “…”

Trên đường trở về bàn ăn, Tiếu Lang lạc đường… chạy đông chạy tây, đầu óc choáng váng!

“Cái khách sạn gì quái quỷ muốn chết, xây cứ như mê cung!”

Đi một hồi, trông thấy phục vụ viên, trải qua thiên tân vạn khổ nhiều lần mới bình an trở lại phòng.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Một đoạn nhạc đệm nho nhỏ dùng bữa ở khách sạn trôi qua, hôm sau Tiếu Lang trở lại trường học.

Vài bữa sau, liền nhận được liên hệ từ cô nàng tên Trương Văn Đình kia.

Hồi ấy, học sinh có điện thoại di động không nhiều lắm, cho nên danh bạ cũng rất ít, lác đác vài người bạn học cùng trường, nếu còn là khác phái nữa thì, kia giống như sự tồn tại của sinh vật hi hữu vậy.

Trương Văn Đình không gọi điện thoại trực tiếp, mà là gửi tới một mẩu tin nhắn.

“Làm ơn giúp em chuyển lời cho Tiếu Lang, buổi tối ngày mai em muốn cùng anh ấy ăn cơm ở căn-tin, có chuyện muốn nhờ ảnh giúp– Văn Đình”

Vương Mân nhìn tin nhắn trên màn hình di động, sửng sốt cỡ chừng một phút đồng hồ.

…Cái tên Văn Đình này… rõ ràng là một nữ sinh, rốt cuộc là ai? Làm sao lại có số điện thoại di động của mình?

Tìm Tiếu Lang ăn cơm? Người này quen với Tiếu Lang?… Là Tiếu Lang nói số di động của mình cho cô ta biết sao?

Lúc này, Tiếu Lang đang ở trong phòng ký túc, nghe MP3 của Vương Mân, ngân nga hát thầm theo giai điệu《 Đã từng một thời 》của Hứa Nguy… “Ti ti ti đa đa~~ ti ta ti ta…”

Vương Mân do dự nửa ngày, mới nói với Tiếu Lang “Có người tìm em nè.”

https://thuviensach.vn

Chương 54

Biến thành mẫu dạ xoa

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nhìn nhìn tin nhắn của Trương Văn Đình nhắn tới, hỏi "Anh, gửi một tin nhắn tốn bao nhiêu tiền?"

Vương Mân "Sao thế?"

Tiếu Lang "Em muốn gửi tin nhắn trả lời nhỏ, nói là…"

Không đợi Tiếu Lang nói hết lời, Vương Mân liền cắt ngang "Em nhắn đi."

Tiếu Lang được cho phép, lập tức trả lời tin nhắn "Ùa, ngày mai buổi trưa 11 giờ 45 phút gặp ở cửa căn-tin ha ———Tiếu Lang"

Vương Mân cầm lại di động, trực tiếp nhấn tắt điện thoại, đặt ở đầu giường.

Tiếu Lang tiếp tục rung đùi đắc ý nghe MP3, tâm tình rất tốt.

Buổi tối, Vương Mân ngủ không được, lại thò tay vào dưới gối đầu lôi di động ra, mở máy lên.

Qua hai giây, di động rung lên, nhận được thông báo có tin nhắn mới.

"Ừm, mai gặp ha ———Văn Đình"

https://thuviensach.vn

Vương Mân đưa mắt nhìn về phía giường của Tiếu Lang, thiếu niên lúc này đã ngủ say, cả người co lại trong chăn, phát ra tiếng hít thở nhẹ nhàng.

Ngón tay cái của Vương Mân mân mê phím bấm trên di động, bấm vào phần tin đã gửi, hồi lâu, mới mở ra mấu tin nhắn mà Tiếu Lang gửi đi kia để xem… Xem tới xem lui, từng chữ từng chữ một, xem xong rồi, liền lựa chọn xóa bỏ.

☆ ☆ ☆

Buổi sáng ngày hôm sau, tiết học cuối cùng còn chưa hết giờ, Tiếu Lang liền không ngừng nhìn đồng hồ xem thời gian, đứng ngồi không yên.

Vương Mân ở bên cạnh làm bài tập, viết được một lúc, lại ngừng một lúc, trái ngược hẳn với chăm chú chuyên tâm của ngày xưa.

Vương Mân làm bài tập bất đồng với người khác, rất ít khi dùng giấy nháp để viết mẫu, vô luận là làm bài thi hay làm bài tập, bản viết đều rất sạch sẽ chỉn chu, hiếm khi gặp chữ sai hay xóa bỏ.

Mà lúc này, bên dưới đầu bút của cậu đặt duy nhất một tờ giấy viết bài, bên trên bị vẽ đầy những ký tự kỳ kỳ quái quái.

Chuông báo hết tiết vừa điểm, Tiếu Lang liền nhảy dựng lên “Anh ~ đi thôi!”

Bút trên tay Vương Mân không nhanh không chậm lướt tới lui trên giấy “Em có hẹn ăn cơm với nữ sinh kia đúng không?”

Tiếu Lang “Phải na!”

Vương Mân nói “Em đi trước đi, bây giờ anh thấy chưa đói.”

Tiếu Lang tự mình hưng phấn ngập đầu, hoàn toàn không phác giác Vương Mân hôm nay có vẻ là lạ, cậu túm lấy cánh tay Vương Mân kéo

https://thuviensach.vn

đứng dậy, la hét “Không đói bụng cũng phải đi ăn cơm a! Bài tập để đó, ăn xong rồi về làm cũng được mà, mau lên!”

Vương Mân “…”

11 giờ 40 phút, cả hai xuống căn-tin.

Hiện tại là cao điểm giờ cơm trưa, kẻ tới người lui trong căn-tin cực kỳ nhiều, phần lớn đều là mấy học sinh lớp khác.

Hai người đứng ở ngay cửa căn-tin chờ, một trắng nõn lại thanh tú, một còn lại cao gầy lại đầy nhã nhặn… khiến cho không ít học sinh lướt ngang qua, đều phải dừng lại một chút ngắm nghía đôi lần, nhất là mấy cô nàng nữ sinh mới vào năm nhất.

Tiếu Lang bị người ta nhìn cảm giác có chút ngượng ngùng, liền nói với Vương Mân “Hay là chúng ta vào ngồi chờ đi.”

Vương Mân nói “Người trong căn-tin rất nhiều, vào chỗ ngồi lỡ đâu cô ấy không thấy em thì sao.”

“Vậy thôi.” Tiếu Lang thỏa hiệp, mặc cho người khác dòm ngó chỉ trỏ mình.

Mãi cho đến 11 giờ 50 phút, Trương Văn Đình mới đến.

Tiếu Lang lúc đầu hoàn toàn không nhận ra cô nàng, bởi vì mấy nữ sinh đi tới đi lui ai nấy đều mặc đồng phục trường, thoạt nhìn người nào cũng na ná nhau, mà Tiếu Lang lại không dám chú ý nhìn chằm chằm người khác…

“Hi~ Từ đằng xa đã thấy anh đứng chờ!” Trương Văn Đình cười nói “Xin lỗi nha, thầy của tụi em tham giờ, cho nên mới đến chậm chút.”

Bên cạnh nàng còn đi theo hai nữ sinh khác, ba nữ đối hai nam, Tiếu Lang cười đến có chút xấu hổ “Không sao.”

https://thuviensach.vn

Trương Văn Đình giới thiệu hai người bạn đi theo mình, nói "Hai cậu ấy đều là bạn học của em, không ngại cùng nhau chứ?"

"Không ngại, không ngại…" Tiếu Lang khoát khoát tay, đưa tay chỉ chỉ về hướng Vương Mân, nói "Này là bạn học của tui, Vương Mân."

Trương Văn Đình hiểu rõ, ồ lên một tiếng nói "Em có số di động của anh."

Vương Mân gật đầu chào hỏi, coi như lịch sự.

Năm người đứng ở cửa căn-tin trò chuyện dẫn tới không ít người chú ý đến, có mấy nam sinh cùng lớp với Tiếu Lang đi ngang qua, nhìn thấy tình cảnh này đều lộ ra vẻ mặt tươi cười quỷ dị xấu xa… Hẹn gặp mặt với nữ sinh năm nhất, kiểu gì cũng cảm thấy hai tên này là bụng dạ rắp tâm bất lương.

Ngược lại ba nữ sinh kia đều là một bộ hết sức khoe khoang: nhận thức nam sinh lớn hơn mình, đối với mấy cô nàng mà nói giống như là một loại rất đáng để tự hào khoe khoang.

Vương Mân nói "Nếu đã gặp nhau, vậy vào trong đi, đứng ở đây rất gây chú ý."

Tiếu Lang gật gật đầu phụ họa, cậu cũng cảm thấy đứng ở cửa nói chuyện rất xấu hổ.

Hai người dẫn ba cô nàng đàn em vào căn-tin, Tiếu Lang trực tiếp hỏi "Hôm qua bạn nhắn tin nói với tui có chuyện cần nhờ giúp đỡ, là chuyện gì?"

Trương Văn Đình cười duyên, nói "Cũng không có gì, chỉ là muốn nhờ anh giới thiệu một chút thức ăn ở căn-tin cho tụi em, tại tụi em mới vào trường không bao lâu, không biết thứ nào ăn ngon."

https://thuviensach.vn

Một nữ sinh ngồi cạnh cũng phụ họa “Tuần trước mua thử carry khoai tây cùng với gan heo xào, khó ăn muốn chết luôn!”

Tiếu Lang cười nói “Căn-tin trường chúng ta bán gà khối muối tiêu rất ngon, bình thường là thứ tư với thứ sáu bán.”

Tiếu Lang bước đến trước cửa kính gọi món ăn, quay lại hỏi ba cô nàng “Ba người muốn ăn cái gì?”

Ba nữ sinh xúm lại bên cạnh Tiếu Lang hỏi cái này cái kia, Tiếu Lang lần lượt giải thích từng vấn đề một.

“Cái món nằm ở bên trái chót nhất đó là cái gì vậy, ăn ngon không?”

“Xào ba món, mùi vị cũng khá lắm.”

“Thiệt muốn ăn thịt sợi mùi cá ghê a, nhưng mà không biết ở đây làm món này có cay không nữa, mỗi lần ăn cay em đều bị nổi mụn…”

Tiếu Lang nói “Không cay đâu.”

Nữ sinh nói lời kia đúng lúc đứng gần Tiếu Lang, lúc Tiếu Lang xoay người giới thiệu cho ba cô nàng thức ăn thì, cô nàng nghiêng đầu liền có thể nhìn gương mặt của Tiếu Lang ở cự ly rất gần.

Nam sinh này, làn da tuy rằng không nõn nà giống như nữ sinh, nhưng trên gương mặt lại có một tầng lông tơ đạm sắc rất mịn màn, làm cho người ta nhìn liền cảm thấy trắng trẻo lại khô mát, một chút cũng không có cảm giác đầy dầu như mấy thiếu niên đang ở độ tuổi dậy thì khác… Tại sao nam sinh bộ dạng lại có thể đã như vậy a… muốn nhéo thử một cái ghê!!

Giúp mấy cô nàng chọn thức ăn rồi, Tiếu Lang lại hỏi Vương Mân “Anh, ăn cái gì?”

Vương Mân nói “Gọi như mọi khi đi.”

https://thuviensach.vn

Hai người sống chung cũng hơn một năm trời, cho nên Tiếu Lang bây giờ gần như nằm lòng sở thích sinh hoạt hằng ngày của Vương Mân, cũng theo thường lệ gọi cho Vương Mân một phần bầu luộc cắt lát cùng với rong biển xào thịt bằm.

Đến lúc trả tiền, Tiếu Lang chợt nhớ tới mẹ mình có dặn : ở trong trường học nếu gặp Trương Văn Đình, phải chiếu cố người ta một chút.

Nếu như ba nhỏ giúp đỡ ba mình rất nhiều, mà mình với nhỏ cũng là lần đầu tiên gặp mặt trong trường, vậy mời nhỏ ăn một bữa cơm cũng nên mà ha… Bất quá hai nhỏ bạn kia phải làm sao bây giờ, chẳng lẽ cũng mời luôn sao?

Tiếu Lang ngước mắt nhìn, ba cô nàng kia lúc này đã moi phiếu cơm của mình ra, đang tính thanh toán, liền thầm nghĩ : hay là thôi đi…

Ngay lúc đó, Vương Mân đột nhiên cầm phiếu cơm của mình đưa cho nhân viên căn-tin, nói “Tiền cơm cả năm người, tính vào phiếu này đi.”

Mấy nữ sinh kia cũng không có ý kiến, tự động thu hồi phiếu cơm lại, lễ phép nói cảm ơn.

Trong nhất thời, Tiếu Lang chợt cảm thấy ban thân có điểm… keo kiệt… Lúc nãy động tác đưa phiếu cơm của Vương Mân thực sự rất ngầu a, vừa hào phóng lại tự nhiên… Hoàn toàn không giống với mình, mời nữ sinh ăn bữa cơm mà phải đắn đo do dự cả nửa ngày… thảo nào không tìm được bạn gái cũng nên!

Ai, khi nào mới có thể trở nên giống Vương Mân nha…

Năm người tìm một vị trí ngồi, vừa ăn vừa trò chuyện.

Bình thường với người quen, Tiếu Lang đều rất hay nói, nhưng với người lạ thì lại cực kỳ im lặng, nhất là ở trước mặt con gái, ấp úng ngại

https://thuviensach.vn

ngùng muốn chết. Vương Mân càng không cần phải nói, trước giờ vốn là người trầm mặc ít lời.

Vì thế suốt cả bữa cơm, phần lớn đều là ba nữ sinh kia líu ríu trò chuyện, đủ mọi đề tài : trường học có tổ chức mấy hoạt động quy mô không nha, tuần lễ văn hóa vận động trong truyền thuyết không biết như thế nào nữa, có vui không, khi nào thì mới có thể tham gia vào mấy câu lạc bộ ngoại khóa nha, vân vân…

Đối với này, Tiếu Lang nhất nhất trả lời lại nề nếp thứ tự, chỉ những lúc cậu không trả lời được, Vương Mân mới nói đỡ lời nói vài câu. Sau lại nhắc đến chuyện học, phàm là những người có thể thi vào Hoa Hải, vấn đề quan tâm nhất vẫn là học tập.

Mấy cô nàng thi nhau hỏi thành tích của Tiếu Lang và Vương Mân, Vương Mân trả lời là thứ hạng khiêm tốn vào cuối học kỳ năm ngoái của mình, bất quá học ở Hoa Hải có thể thi vào được năm mươi hạng đầu toàn khối lớp, coi như rất giỏi rồi.

Ba nữ sinh liên tục kinh thán, Trương Văn Đình nhìn Vương Mân nói "Em cứ nghĩ là thành tích của Tiếu Lang tốt lắm rồi, không ngờ anh còn lợi hại hơn a."

Nữ sinh A nói "Bà đừng cứ gọi tên của mấy ảnh trống không vậy hoài, phải gọi học trưởng a, đúng không?"

Nữ sinh B "Phải a… Vương học trưởng, sau này nếu có vấn đề gì ở phương diện học tập, em có thể tìm anh sao?"

Vương Mân nuốt một hơi thức ăn trong miệng, mới chậm rãi đáp lại "Chỉ sợ là không được."

"…" Hai nữ sinh kia có thể là lần đầu tiên bị từ chối trực tiếp tới vậy, đều là ngây ngẩn cả người.

https://thuviensach.vn

Vương Mân đặt chiếc đũa xuống bàn, thản nhiên mỉm cười, ngữ khí rất thật lòng “Anh cũng rất muốn giúp đỡ, nhưng là… ha ha.. bạn gái của anh cũng học ở Hoa Hải, nếu như cô ấy biết anh kèm cặp giúp mấy học muội học bài, cô ấy sẽ ghen…” Vương Mân nhìn mấy nữ sinh kia, nhẹ giọng nói “Thật có lỗi… Cô ấy có hơi tùy hứng một chút.”

Tiếu Lang “…”

Ba cô bé bị bộ dạng vừa khó xử cộng thêm phát ngôn thâm tình muốn chết này khiến cho chấn động đến bảy hồn mất đi ba phách… Trời ơi! Bạn trai hoàn hảo trong truyền thuyếtn chính là cái kiểu này sao? A a a a~~~!

Sở hữu lời nói của Vương Mân từ đầu tới giờ gộp lại cũng không bằng một góc số lượng từ của câu nói này, mà đoạn nói này cũng trở thành lời nói gây sức sát thương nhất trong buổi trưa ngày hôm nay, biến tất cả nỗ lực giúp đỡ của Tiếu Lang với ba nữ sinh toàn bộ đều biến thành phông nền.

Chỉ có Tiếu Lang bị lời này của Vương Mân làm cho choáng váng cả đầu óc, cậu ấy không phải từng bảo Liêu Tư Tinh rất hiểu chuyện sao? Tại sao bây giờ lại nói nhỏ tùy hứng? Cả ghen nữa, Liêu Tư Tinh sẽ ghen sao? Hai người bọn họ chưa lần nào cùng nhau học bài hay ôn tập cái gì hết không phải sao? Vương Mân cùng lắm sang phòng kiếm cái bà super woman (Tiếu Lang nhìn mấy đề bài tập của lớp mà Liêu Tư Tinh giúp Vương Mân sao chép lại, liền đặt cho nàng ngoại hiệu này) kia lấy tư liệu bài tập sao, đào đâu ra dấm để mà ăn a!?

☆ ☆ ☆

Từ lúc đó cho đến lúc dùng cơm xong, lực chú ý của đám nữ sinh kia rõ ràng chuyển dời sang trên người Vương Mân, Tiếu Lang hết sức buồn bực, nghĩ: đều nói là để tui giúp mấy người học rồi còn gì?… Không lẽ đây là chênh lệch giữa hạng ba và hạng bốn sao?

https://thuviensach.vn

Mấy cô nàng bắt đầu tám đủ thứ đề tài trên trời dưới đất, lần nào Vương Mân cũng hai ba câu liền lái sang cái khác.

Ví dụ như hỏi bạn gái của Vương Mân có xinh đẹp hay không thì, Vương Mân nheo mắt lại cười, nói : bí mật.

…Hai chữ kia khiến đám nữ sinh bị một hồi vạn trảo cong tâm cùng với hâm mộ các loại.

Mấy cô nàng còn cố ý hỏi đến gia thế bối cảnh của Vương Mân, Vương Mân hơi nhíu mày, hết sức đứng đắn nói "Mẫu thân anh bảo, làm một người đàn ông tốt, không được phép lôi bối cảnh gia đình của mình ra để thổi phòng giá trị của bản thân lên."

"…" cái loại dùng tư thái hết sức tao nhã quý tộc gọi "mẫu thân" thay vì gọi mẹ thế này là chuyện gì xảy ra? Cái lối nói rõ ràng như muốn lộ ra bối cảnh hết sức cường đại nhưng lại phủ đầy hơi thở thần bí này lại là như thế nào?

Tiếu Lang lúc này cũng nghẹn họng rồi, cậu chưa bao giờ biết được Vương Mân có thể diễn trò như vậy a! Tiếu Lang bắt đầu hoài nghi nhà của Vương Mân kỳ thực không phải hắc đạo, mà là ngoại giao thế gia a!

Nhìn bóng dáng ba nữ sinh rời đi rồi, Tiếu Lang mới nhẹ nhàng thở phào "Em phát hiện một điều, nữ sinh cao trung so với hồi sơ trung khó đối phó hơn!"

Vương Mân "Vậy sao?"

Tiếu Lang "Ừ, hồi trước học ở trung học Thập Tam, em cũng có nhiều bạn nữ lắm, bất quá tất cả cùng học chung với nhau rất hòa thuận vui vẻ, đề tài tán gẫu cũng rất nhiều, nhưng mà hiện tại em lại không cách nào kiếm đề tài nói chuyện với mấy nhỏ đó."

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Anh cũng thấy vậy.”

Tiếu Lang “…” Cũng vậy cái con khỉ khô!

Hai người cùng nhau trở về lớp học, Vương Mân hỏi Tiếu Lang “Tại sao lại quen biết mấy nhỏ đó?”

Tiếu Lang nói “Cái nhỏ tên Trương Văn Đình đó là con gái của bạn ba em, hồi thứ bảy tuần trước có cùng nhau dùng cơm, mẹ em bảo em chiếu cố nhỏ một chút.”

Vương Mân nhíu mày, nói “Con dâu tương lai?”

“…” Tiếu Lang đột nhiên có loại dục vọng muốn quay sang đấm vào mặt Vương Mân.

Vương Mân “Anh cảm thấy cô gái đó không thích hợp với em.”

Tiếu Lang “…” Uy ~ đại ca! Ông không thấy là với độ tuổi của ông cộng thêm khuôn mặt đó mà đi nói mấy chuyện như vậy rất là quỷ dị sao?

Vương Mân hết sức trịnh trọng nói “Nhỏ đó sau này sẽ biến thành mẫu dạ xoa.”

Tiếu Lang “Làm sao anh biết?”

Vương Mân “Ông ngoại anh bảo như vậy, ông bảo chồng của mấy mẫu dạ xoa thường rất là dịu ngoan lại xinh đẹp.

Tiếu Lang “Cái đó có can hệ gì tới em đâu?”

Vương Mân “Ngược lại, những nam nhân dịu ngoan lại xinh đẹp, sau này cưới vợ đều có khả năng biến thành mẫu dạ xoa. Nữ sinh kia bộ dạng không đẹp bằng em, hơn nữa lúc đối mặt với nhỏ, khí thế của em quá yếu.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nháy mắt biến thành bạo long “Yếu cái con khỉ mốc! Tui đây là thân sĩ! Là thân sĩ có hiểu hay không!!!!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “ÔNG KHÔNG HIỂU!!!”

Vừa vặn lúc đó có mấy nữ sinh cùng lớp trở về lớp học đi ngang qua hai người, thấy bộ dạng nổi khùng của Tiếu Lang, quan tâm hỏi “Tiểu Long Nhân, có chuyện gì thế?”

Tiếu Lang vốn dĩ còn hậm hừ hậm hực thở hổn hển đầy tức tối, vừa nghe thấy có mấy nữ sinh đang bước về phía mình, lập tức im bặt không dám thở, lông tơ dựng thẳng cả lên.

Nữ sinh A nói “Ai đạp đuôi của cậu mà khiến cậu tức tối tới như vậy?”

Nữ sinh B nói “Vương Mân nhà cậu chọc cậu nổi giận hả?”

Trong lớp, rất nhiều bạn học biết quan hệ “anh em” giữa Tiếu Lang cùng Vương Mân, hai người mọi khi vẫn như hình với bóng, cho nên mọi người cũng thường nói giỡn “Tiếu Lang nhà Vương Mân”, hay “Vương Mân nhà Tiếu Lang”…

Nữ sinh C “Vương Mân, ông làm gì cậu ấy a?”

Vương Mân vô tội giơ hai tay lên.

Nữ sinh D cười nói “Vậy sao Tiểu Long Nhân nhà ông lại đột nhiên biến thành mẫu dạ xoa a?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Mấy cô nàng nữ sinh đùa giỡn hai người một lúc, sau đó cười hi hi ha ha trở về chỗ ngồi của mình.

Vương Mân cùng Tiếu Lang lôi ra bài tập bắt đầu làm… Làm được một lúc, Vương Mân đột nhiên xoay qua mở miệng nói, ngữ khí phá lệ thực lòng "Thật đó, em mặc nữ trang đẹp hơn cô ấy rất nhiều."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Anh không gạt em đâu."

Tiếu Lang thuận tay cầm lấy một cây bút, không mở nắp bút ra, nắm cán bút dùng sức đâm đầu bút lên đùi của Vương Mân.

Vương Mân "…" Đau quá!

☆ ☆ ☆

Vài ngày trôi qua, lớp tổ chức họp một lần, Cố Thuần thông báo cho cả đám biết, đại hội thể thao văn hóa mỗi năm một lần của Hoa Hải lại sắp sửa diễn ra.

Vừa nghe đến đại hội thể thao văn hóa, cả đám học sinh C1 từng một lần vinh quang hạng nhất lại bắt đầu hưng phấn.

Các học sinh đều tích cực hệt như năm trước, thậm chí còn hăng hái hơn. Ủy viên thể dục khuyến khích mấy bạn đã từng đoạt giải thi đấu năm ngoái tiếp tục tham gia những hạng mục đó năm nay, nếu dư thì sẽ điều chỉnh lại sau, tranh thủ để mỗi người đều có thể phát huy năng lực mạnh nhất của mình,

Lần này đây, Cố Thuần không cần phải tự mình làm vật hi sinh để nêu tấm gương gương đăng ký chạy 10,000m nữa, cậu chàng cảm động đến lệ rơi đầy mặt : rốt cuộc nuôi lớn tiểu binh tiểu tướng rồi, hư hư hư…

https://thuviensach.vn

Nhưng là, ngoại trừ Triệu Vu Kính năm ngoái chạy được hạng ba ra, thành viên còn lại để điền đủ danh sách là một vấn đề không nhỏ, nếu không thể bảo đảm đạt được thứ hạng, loại hạng mục thi đấu cật lực lại chẳng được xơ múi nào như cái này thực sự rất khiến người ta chùn bước.

Ngay lúc ủy viên thể dục khó xử trước danh ngạch còn trống của chạy 10,000m thì, Vương Mân đứng dậy nói "Ghi tên tớ đi."

Dương Sùng Kiệt hỏi "Vương Mân, ông chạy đường dài được không đó?"

Vương Mân thành thật đáp "Không nhanh bằng chạy nước rút."

Dương Sùng Kiệt lo lắng nói "Nếu như không nắm chắc chắn thì thôi đi, ông tiếp tục chạy 100m 200m như năm ngoái đi, cố gắng lấy hai cái huy chương chạy nước rút về cho lớp."

Vương Mân kiên trì "Để tớ thử xem xem, năm nào cũng thi giống nhau không có ý nghĩa."

Nếu Vương Mân đã quyết tâm, Dương Sùng Kiệt cũng không thể nói cái gì nữa, dù gì số người tự nguyện ghi danh chạy 10,000m cũng… ờ thì, không có ai…

Triệu Vu Kính nghe thấy, cách hai dãy bàn hướng về phía Vương Mân hưng phấn la hét "Mân ca, chúng ta đọ sức xem sao?" phương diện học tập, mình không bằng Vương Mân, nhưng còn thể dục thì mình ưu thế vạn phần!

Mười sáu mười bảy tuổi, đúng là giai đoạn tuổi trẻ sung mãn…

Khiêu khích tranh đua giữa những thiếu niên, thường thường chỉ cần một câu, thậm chí chỉ là một ánh mắt, liền có thể khơi dậy cảm xúc của lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

Mọi người la hét cổ vũ chiến thư của Triệu Vu Kính, Vương Mân khe khẽ cong khóe môi, mỉm cười đáp lại "Được thôi."

https://thuviensach.vn

Chương 55

Có phải bạn thích cậu ấy hay không

☆ ☆ ☆

Đại hội thể thao văn hóa bắt đầu, cũng đồng nghĩa với vũ khí bí mật "Tiểu Long Nữ" của C1 lại một lần nữa lên sân khấu.

Tuy đã cách một năm, nhưng đối với mặc nữ trang giả nữ sinh làm người dẫn đầu, Tiếu Lang vẫn cảm thấy thập phần kỳ cục, tuy là có câu trước lạ sau quen, nhưng trên thực thế thì áp lực tâm lý của cậu lúc này so với năm nhất lớn hơn rất nhiều.

Đầu tiên là, năm ngoái việc mọi người bảo Tiếu Lang giả gái mười phần thì có năm phần là đùa giỡn chơi thôi, hiệu quả có được hay không chẳng ai dám chắc, cho nên đa phần đều ôm thái độ xem thử coi sao.

Mà Tiếu Lang lúc ấy vẫn còn là một thiếu niên ngây thơ không biết gì, mơ mơ màng màng bị cả đám cổ vũ, liền ậm ừ đi thử, nhưng không ngờ hiệu quả của nó lại kinh người như vậy, còn góp phần to lớn giúp C1 đoạt được hạng nhất.

Thứ hai là, ảnh hưởng của chuyện này từ dạo đó về sau quả thực khiến Tiếu Lang cảm thấy nhức đầu vô cùng, nói ví dụ sau như lần nhận phỏng vấn báo chiều, mỗi lần ở trong trường bị mấy tên học sinh lớp khác hoặc là giáo viên bắt gặp, đều bị bọn họ dùng ánh mắt hết sức kỳ quái nhìn chăm chú… Hay cả một đoạn thời gian dài bị bạn học "đùa giỡn", thậm chí số lần động tay động chân đối của đám nam sinh với cậu vẫn liên tục kéo dài mãi

https://thuviensach.vn

cho đến sau kỳ thi giữa học kỳ một (Vương Mân kéo Tiếu Lang vào che chở dưới "cánh chim" của mình), mới có xu hướng giảm dần.

Năm nay, gánh vác trên vai trách nhiệm "phải đoạt quán quân liên tục hai năm", Tiếu Lang không thể không kiên trì tiếp tục thực hiện sứ mạng của mình. Mà đối với quan cảnh tuyệt sắc mỹ nữ sắp sửa một lần nữa tái hiện trước mắt, cả đám C1 cũng là xoa tay lau nước miếng, hai mắt sáng quắc như đèn pha. Năm trước sau khi nghi thức khai mac kết thúc, Tiểu Long "Nữ" liền trốn trở về ký túc xá, nhìn không đã a…!

Một năm trời học chung với nhau, cả lớp đều trở nên quen thuộc, các nữ sinh đối đãi với Tiếu Lang cũng giống như chị em tốt (?) của mình, mà lá gan của Tiếu Lang cũng lớn hơn chút, không giống lần đầu tiên bị mấy cô nàng này vờn tới (?) toàn thân cứng ngắc, ngay cả nói cũng không dám nói.

Lúc này, Nhan Ny đang cầm một bộ quần áo ướm lên người của Tiếu Lang ngắm thử, Tiếu Lang vô cùng ngoan ngoãn mặc bọn họ làm gì thì làm, bảo xoay một vòng liền xoay một vòng, kêu giơ tay liền giơ tay.

Nhan Ny so tới so lui nửa ngày, mới nói "Tiểu Long Nhân, hình như cậu cao hơn thì phải…"

Tiếu Lang sửng sốt, lập tức hưng phấn nói "Thật sao!?"

Nhan Ny gật gật đầu "Ừ, không những cao hơn, còn phát triển ' bự ' ra một chút…" từ ' bự ' được nhấn mạnh vô cùng.

Tiếu Lang nheo nheo mắt, đưa tay sờ vòng eo cùng với cánh tay của mình, tiếp đó lại đưa tay đo tới đo lui một chút chênh lệch chiều cao giữa mình cùng Nhan Ny, nói "Tui nói rồi mà, tại sao tự dưng lại cảm thấy bà ốm đi, hóa ra là do tui cao lên!"

Nhan Ny "…"

https://thuviensach.vn

“Á——” Tiếu Lang ăn nguyên một cú tát vào đầu, ôm lấy đầu đáng thương mếu máo nhìn Nhan Ny, không biết là mình lỡ lời cái gì.

Đám nữ sinh che miệng cười trộm.

Nhan Ny bảo Tiếu Lang đứng dựa sát vào tường, trên đỉnh đầu dặt một quyển từ điển Hán Ngữ nặng trịch, sau đó dùng thước dây áp lên tường, đại khái đo một chút chiều cao cơ thể của Tiếu Lang.

“177… 177,5… cởi dép ra có lẽ là mét bảy bảy… Năm ngoái cậu cao bao nhiêu?”

“174, ho ho, cao lên những 3cm lận!” Tiếu Lang đội từ điển trên đầu không dám lộn xộn, tròng mắt liếc qua liếc lại cố gắng nhìn con số trên thước dây.

Tiếu Lang vui vẻ muốn chết, từ lần trước bị tên thô bỉ Triệu Vu Kính kia một tay đè xuống giường, cậu liền quyết tâm bắt chước Vương Mân rèn luyện thân thể, sáng lẫn tối đều tập vài cái gập bụng ngồi dậy cùng với hít đất. Mặc dù kiên trì mới có một tháng, làm cũng lúc có lúc không, nhưng hiệu quả đúng là có thật! Vùng eo cùng phần bụng toàn là thịt với mỡ mềm èo mấy bữa nay bắt đầu dần rắn chắc hơn, cánh tay cũng có sức hơn lúc trước nhiều!

Nhan Ny buồn bực thu về một đống trang phục “lolicon” tốn công chuẩn bị trước đó, than thở “Này hết dùng được rồi.”

Mấy nữ sinh tụm lại một chỗ, thảo luận xem nên cho Tiếu Lang ăn mặc trang điểm như thế nào, nói nói một lát bắt đầu cảm khái.

Nữ sinh A tiếc nuối nói “Hóa ra Tiểu Long Nhân cũng lớn lên a…”

Nữ sinh B nói “Nam sinh cũng phải tới thời kỳ dậy thì thôi, năm trước cậu ấy mới mười lăm tuổi, cảm giác vẫn còn giống như đứa trẻ, cho nên giả

https://thuviensach.vn

làm con gái mới dễ thương như vậy, sau này nói không chừng sẽ càng lúc càng giống nam nhân…”

Nữ sinh C bụm mặt rên lên “Đừng mà! Hoàn toàn không dám tưởng tượng Tiểu Long Nhân biến thành đầy mình cơ bắp a! Quá đáng sợ!”

Đám nữ sinh gật gù phụ họa “Không dám tưởng!”

Nữ sinh B lại nói “Kỳ thực cũng bình thường thôi, nam sinh tuổi thanh xuân có người nào không dậy thì đâu chứ, Tiểu Long Nhân biến đổi tốc độ coi như là chậm rồi đó. Tớ có một đứa em bà con, từ mười sáu lên mười bảy tuổi, một năm trời thôi mà như biến hoàn toàn thành một người khác, cả diện mạo lẫn dáng người đều trở nên thô hơn rất nhiều, trên mặt nó còn nổi một đám đậu thanh xuân nữa, nhất là giọng nói ồm ồm hùng hổ của nó… Hồi về quê ăn Tết nhìn thấy nó, thiệt làm tớ sợ muốn chết luôn!”

Đám nữ sinh im lặng.

Nữ sinh A lên tiếng “Nghe cậu nói như vậy mới thấy, Tiểu Long Nhân biến đổi quả thực rất ít ha, chỉ là hơi cao lên chút, cơ thể rắn chắc chút, lúc bình thường vẫn cảm thấy cậu ấy giống như em trai hành xóm vậy, nhỏ nhắn lại đáng yêu một con a (?)…”

Mọi người “Đúng đó!”

Tiếu Lang đứng ở bên cạnh, bởi vì dáng người mình có biến hóa thay đổi mà hưng phấn vô cùng. Lát sau, đám nữ sinh lại đi gom vài loại quần áo bất đồng phong cách tới, một lần nữa cho Tiếu Lang ướm thử.

Tiếu Lang thay quần áo vào, một nữ sinh dùng hai tay xiết xiết lạithắt lưng của cậu, nói “Eo mỏng ghê nha.”

“Là âu phục sao?” Tiếu Lang cũng cảm giác được nút thắt ở phần eo có điểm lỏng lẻo.

https://thuviensach.vn

Nữ sinh kia nói “Ừ, năm nay để cậu theo phong cách thục nữ, sao hả?”

“…” Tiếu Lang 囧, nói “Tùy mấy bà.”

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang mặc vào quần áo, hóa trang xong xuôi, nhìn vào bản thân mình trong gương, thầm nghĩ : mình quả nhiên là thiên sinh lệ chất (?)! Nếu như thực sự là nữ sinh, phỏng chừng có thể đánh bại hết thảy mấy đứa con gái trong toàn trường này ha! Ai, tiếc mình là nam, là nam thì không nên có loại ý tưởng biến thái (?) này…

Lần này, Tiếu Lang đội trên đầu mái tóc giả uốn cuộn sóng nhẹ màu đen tuyền, phối với chế phục nữ tinh khiết màu đen trên người—— áo jacket bó sát eo cổ cao, cảm giác cấm dục bộc lộ ra vô cùng nhuần nhuyễn; bên dưới mặc váy ngắn lễ phục, hai chiếc đùi thon dài giấu sau vớ chân màu da lộ ra một loại hấp dẫn đặc biệt…

Dưới sự vây ủng hộ giá của “đồng loại” trở về lớp học, đám nam sinh vừa nhìn thấy Tiếu Lang, chấn kinh rồi!

Vốn trong lòng đều tưởng tượng đến hình ảnh một Tiểu Long Nữ “xinh tươi ngon miệng”, nhưng khi xuất hiện lại là một Nữ Long Vương cao cao tại thượng… Trong nháy mắt mọi người đều cảm giác sự tồn tại của bản thân bị thu nhỏ tới mức thấp nhất! Ai nấy đều dẫn theo ánh mắt hết sức cẩn thận chiêm ngưỡng… nữ vương (=_=)

Tiếu Lang híp mắt quét một vòng quanh lớp, có lẽ là do hiện tại đang giả dạng, ánh mắt của cậu đột nhiên lộ ra một loại khí tức sắc bén khó có thể bỏ qua được.

Nếu như nói, Tiếu Lang của năm trước tuyệt sắc đến nỗi khiến cho người không cách nào dời đi tầm mắt thì, năm nay, Tiếu Lang lại là một kiểu kinh diễm đến vô cùng!

https://thuviensach.vn

Cố Thuần bị tầm mắt của Tiếu Lang đảo đến, cảm giác da đầu run lên, than thở một câu "Khí thế mạnh mẽ ghê…!"

Nhạc Bách Kiêu vốn đang dúi mặt chăm chú nhìn sách tham khảo, chợt kính ở sống mũi hơi trượt xuống một chút, cậu chàng sẵn dịp liếc mắt nhìn Tiếu Lang, bình một câu "Ồ ~~ so với năm trước đẹp hơn."

Bất đồng với vẻ thản nhiên khi đối mặt với người khác, trong nháy mắt nhìn thấy Vương Mân thì, không biết vì sao Tiếu Lang lại có chút bồn chồn không yên. Cậu ngồi xuống chỗ của mình, nhỏ giọng hỏi Vương Mân "Anh, em mặc như này được không?"

Vương Mân chăm chú nhìn vào nửa gương mặt được hóa trang hết sức tinh xảo của Tiếu Lang, nói "Rất xinh đẹp."

Lúc Vương Mân nói ra ba chữ kia không giống với mọi lần ngoài mặt ra vẻ trấn định nhưng ngữ khí lại đầy trêu chọc, Tiếu Long nghe xong, chẳng những không thấy phản cảm, ngược lại cảm giác có chút ngượng ngùng, trong lòng ẩn ẩn sinh ra một chút vui sướng.

Vương Mân nhẹ nhàng vỗ vỗ lên mu bàn tay của Tiếu Lang, cổ vũ "Đừng lo lắng, em nhìn rất đẹp, chúng ta sẽ đoạt được hạng nhất."

Chỉ một câu ngắn ngủi thôi, nhưng lại khiến Tiếu Lang cảm động hơn so với bất luận lời cổ vũ nào từ người khác, cậu cảm thấy toàn thân đều đầy ắp lực lượng!

☆ ☆ ☆

Nghi thức khai mạc…

Anh chàng xướng ngôn viên cà lơ phất phơ trên sân khấu chính năm ngoái lúc này đã lên năm ba, chính thức được về hưu. Năm nay đứng trên sân khấu thay mặt toàn thể giới thiệu các lớp chính là một học sinh của cao

https://thuviensach.vn

nhị, học kỳ trước vừa vặn gia nhập vào bộ phận văn nghệ của trường, cô nàng Liêu Tư Tinh.

Bạn cùng trường hồi sơ trung với thành tích vĩ đại, hơn nữa lại là bạn gái của anh mình, khiến cho nội tâm bất an của Tiếu Lang cũng hơi hơi giảm bớt một chút.

Đến phiên lớp C1 năm hai diễu hành vào sân, Tiếu Lang thẳng sống lưng cầm bảng lớp giơ cao, hướng về phía sân khấu chính.

Thanh âm đầy nhịp điệu của Liêu Tư Tinh vang lên bên tai, phần giải thích của cô nàng với lớp C1 năm hai đơn giản lại rõ ràng, cũng không có dư thời gian mò mẫm lôi kéo tên của người dẫn đầu như năm ngoái.

Bên tai là khúc quân hành vận động quen thuộc, kẻ dẫn đầu cả lớp cất bước tiến về phía trước, trong lồng ngực của Tiếu Lang đột nhiên dâng lên một cỗ cảm xúc mãnh liệt cuộn trào, kia, là một loại kiêu ngạo phát ra từ sâu thẳm nội tâm——

Chúng ta là kẻ chiến thắng, chúng ta bởi vì giải quán quân mà đến!

Đoạn đường này Tiếu Lang bước đi nghênh ngang lại kiêu ngạo vô cùng, ngạo khí từ quanh thân tản ra, khiến cho đám tân sinh năm nhất trong sân quan sát đến hai mắt đăm đăm : đàn chị ngầu quá đi a!

Một loạt lễ nghi phiền phức khép lại, nghi thức khai mạc chấm dứt.

Suốt cả một buổi sáng lúc nào cũng phải căng thẳng thần kinh làm cho Tiếu Lang mệt ngất ngư, thực sự không dư tinh lực đi bộ mười phút trở về ký túc xá tẩy trang.

Năm nay lớp C1 bọn họ được phân bãi vừa vặn ngay tại góc xa của sân thể dục, gần chỗ đặt xà kép. Tiếu Lang bèn cầm một tờ báo lót dưới thân,

https://thuviensach.vn

cứ vậy mà ngồi bẹp dưới đất, người tựa vào lan can xà, híp mắt định nghỉ ngơi một lúc.

Ai lại ngờ đến chỉ nghỉ ngơi một chút, lại kéo tới phiền phức.

Phiền phức này vốn là người của hội báo chí trường trực thuộc hội học sinh, đi đầu chính là Lộ Tiệp, học sinh năm hai.

Năm trước, Tiếu Lang mặc nữ trang dẫn đầu khiến cho không ít người chú ý đến, về sau lại nghe nói vị dẫn đầu nọ hóa ra là nam sinh, khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Tài liệu lá cải tốt như vậy, nhưng năm đó cô nàng lại không có cách nào phỏng vấn! Năm nay, Lộ Tiệp được thăng chức làm hội phó của hội báo chí trường, liền chuẩn bị thật tốt thật đầy đủ, mang theo vài thành viên của hội báo chí, khí thế hùng hồn hết sức! Bản thảo câu hỏi, máy chụp hình, bút ghi âm, bảo tiêu (?)… tất cả đều đầy đủ!

“Tiểu Long Nhân, có người tìm cậu kìa!” Không biết là ai hô lên một câu, Tiếu Lang vừa mở mắt ra, liền thấy đã có một đám xa lạ bu quanh mình.

Đám người nọ mỗi người đều biểu tình khác nhau, có vài người kích động, có vài người ngạc nhiên, cũng có vài người giống như không thể tin.

Lộ Tiệp “Cho hỏi, bạn là Tiếu Lang của C1 có phải không?”

“?” Tiếu Lang ngồi xếp bằng lại, tuy rằng bộ phận trọng điểm được váy che lại, nhưng tảng lớn da thịt cùng đùi non lộ ra vẫn khiến cho vài vị thành viên nam tín của hội báo chí nhìn trân trối.

…Người này là nam sao? Thật sự là nam sao?

https://thuviensach.vn

“Là tui, mấy người có chuyện gì sao?” thanh âm của Tiếu Lang rất gọn gàng, xen lẫn cảm giác non nớt giữa thiếu niên cùng từ tính của thanh niên, khiến người khác cảm giác không chút nữ tính hóa.

Thành viên nam tính của hội báo chí: má ơi! Thật là nam a! Nam sinh này quả thực nghịch thiên…!

Lộ Tiệp kích động nói “Tụi này là người của hội báo chí hội học sinh! Muốn phỏng vấn cậu một chút!”

Tiếu Lang nhìn đám người nọ, bản tính của cậu vốn đơn thuần lại thẳng thắn, nhưng mà giờ phút này một thân trang phục giả dạng lại khiến Tiếu Lang có một loại sắc bén cùng thành thục bất đồng với ngày xưa.

Cậu trầm mặc… trầm mặc… thành viên của hội báo chí không biết tại sao bị cậu nhìn, cảm giác có chút chột dạ.

Sau đó, Tiếu Lang nói hai chữ “Không muốn.”

Mọi người “…”

Lộ Tiệp vội vàng nói “Chỉ là vài câu phỏng vấn rất đơn giản! Một chút thời gian là xong!”

Tiếu Lang nhìn nhìn xấp bản thảo phỏng vấn trên tay của đối phương, nói “Cho tui xem trước thử xem!”

Lộ Tiệp giống như trúng tà vậy, ngoan ngoãn giao xấp bản thảo ra.

Tiếu Lang nhận lấy xấp giấy… sau đó… cậu bị đám chữ viết trên giấy khiến cho chấn kinh rồi!

——cái này… cái này không phải là tư liệu cá nhân của mình sao??

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhìn hai câu, sửa lại cho đúng “Tui bây giờ cao 177cm! Cao hơn rồi!”

Mọi người “…”

Lại tiếp tục xem, càng xem ánh mắt của Tiếu Lang trừng càng to hơn “Này là cái quái gì vậy? Mấy người làm sao biết số đo ba vòng của tui a?”

Mọi người “…”

Tiếu Lang “Kháo! Mấy người là FBI sao?”

Mọi người “…”

Tiếu Lang “Có lộn không vậy! Tui là bị ép buộc a!!”

Lại nhìn xuống nữa, không biết là nhìn thấy cái gì mà sắc mặt của Tiếu Lang tựa như phản ứng bazo gặp phải phenolphtalein, nháy mắt biến hồng!

“Này… này…!” Cậu trừng mắt nhìn tờ giấy có các câu hỏi phỏng vấn kia, lắp bắp một hồi lâu, mới nổi giận đùng đùng quát “Mấy người viết bậy bạ cái gì vậy!!!”

☆ ☆ ☆

Vài tên nam sinh của C1 đang đứng ở cách đó không xa, cùng nhau khiêng nước suối, lợp dù che nắng, nghe thấy tiếng rống đầy giận dữ của Tiếu Lang, nhất tề xoạt xoạt nhìn sang bên này. Sau đó, mọi người nhìn thấy Tiểu Long Nữ tay cầm một trương giấy trắng, vẻ mặt đỏ bừng, hình tượng hoàn toàn over~

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Cố Thuần bước đến hỏi.

Vương Mân cùng vài tên nam sinh khác đang cầm gì đó trong tay cũng buông xuống, đi qua theo Cố Thuần.

https://thuviensach.vn

Mấy thành viên của hội báo chí kia không rõ là mình đã đạp trúng điểm nhạy cảm nào của Tiếu Lang, vẻ mặt vô tội ngơ ngác đứng tại chỗ. Mắt thấy thành viên "thực lực phái" của C1 đang toàn bộ tràn qua bên này, trong lòng đều cảm thấy lo lắng.

Một nam sinh trong số đó nhỏ giọng hỏi "Lộ Tiệp, bà viết cái gì trên đó vậy?"

Lộ Tiệp còn chưa kịp lên tiếng giải thích, chỉ thấy trưởng lớp đại nhân của C1 chính khí lẫm nhiên đứng trước mặt mình "Mấy người là ai, đến chỗ của lớp tụi này tại sao không lên tiếng hỏi trước vậy?"

Mỗi một lớp đều có một chỗ tụ tập riêng, để ngăn ngừa phòng tránh việc thất thoát vật tư của các học sinh, giữa các lớp đều định ra một vạch giới hạn, phía trên cắm một lá cờ nhỏ, ngoại trừ cùng lớp ra, những người ở lớp khác không được phép bước vào.

Không đứng đắn đường hoàng như Cố Thuần, có mấy nam sinh khác ở phía sau tương đối thích xem náo nhiệt hơn ra mặt giúp đỡ, vừa tiến lên bảo vệ Tiếu Lang, đồng thời cũng dời lực chú ý lên tờ giấy A4 trên tay của cậu, Tiếu Lang bất ngờ không kịp đề phòng, bị một tên nam sinh thuận tay rút đi tờ giấy nọ.

Người nọ cầm giấy đọc lẩm nhẩm "Tiếu Lang, lớp C1 năm hai, nam tính, sinh nhật là ngày 14 tháng 2 năm 8X, chiều cao 175 cm, cân nặng 54 kg, ba vòng là 82 cm – 61 cm – 85 cm, năm nhất thi giữa học kỳ đứng hạng 148 toàn khối, thi cuối học kỳ đứng hạng 46 toàn khối, tham gia câu lạc bộ mô hình… Sở trường : giả gái…"

"Ha ha ha ha! Cái này là cái quỷ gì vậy? Tiểu Long Nhân, sao lại để cho người ta điều tra từ đầu tới chân như vậy a?"

"Đừng cắt ngang, phía dưới còn tiếp nè!"

https://thuviensach.vn

“Xin hỏi bạn Tiếu Lang, tại sao phải mặc nữ trang giả nữ sinh để làm người dẫn đầu? Là đối với diện mạo nam tính của mình không tự tin, hay là có sở thích mặc nữ trang?”

“Ha ha ha…”

“AAAAAA! Mấy người dừng lại cho tui…” Tiếu Lang bị một đám nam sinh túm lấy ngăn cản, phản kháng không có hiệu quả.

Nam sinh nọ tiếp tục lẩm nhẩm “Thông qua hai lần làm người dẫn đầu nghi thức diễu hành của đại hội, mình nghĩ tất cả mọi người trong trường đều nhất trí công nhận bạn là ‘ nữ sinh ‘ xinh đẹp nhất trong ba năm trở lại đây của Hoa Hải, bạn có ý kiến gì với việc này không?”

Mọi người “A ha ha ha ha… tiếp đê tiếp đê!!”

“Bình thường có người nào khen bạn vẻ ngoài rất xinh đẹp hay không? Thân là một nam sinh, lại được xem là hoa hậu toàn trường, bạn cảm thấy vui vẻ chứ?”

Tiếu Lang vừa khó chịu vừa bực bội, nói cũng không nói được lời nào.

“Nghe nói sau khi bạn giả nữ sinh, sở hữu nam sinh cả lớp đều rất thích bạn, cùng là nam tính, bạn có cảm thấy xấu hổ không?”

“Tiểu Long Nhân! Tụi này đều thích cậu nha, cậu có xấu hổ hông~”

“Tiếu Long đỏ bừng cả gương mặt “Cút đi!”

Vương Mân bất động thanh sắc bước đến đẩy ra vài tên nam sinh đang túm kéo Tiếu Lang ra, lôi Tiếu Lang đang một bộ xù lông đến bên cạnh mình khóa lại, không cho cậu bởi vì xúc động không khống chế được cảm xúc mà làm bản thân bị thương.

https://thuviensach.vn

Cũng chính lúc đó, nam sinh kia chợt đọc ra một câu khiến Vương Mân cũng xấu hổ không thôi——

“Theo như được biết, bạn cùng với bạn học cùng lớp là Vương Mân quan hệ rất tốt, có phải bạn thích cậu ấy không? Có ý muốn dùng thân phận nữ sinh hẹn hò với cậu ấy hay không?

https://thuviensach.vn

Chương 56

Để anh có thể trông thấy em

☆ ☆ ☆

Lúc này, Tiếu Lang đang trong tình trạng bị Vương Mân nửa lôi nửa kéo, trong ánh mắt của mọi người, cậu giống như bị đối phương ôm vào lòng.

Hai người còn mặc chế phục cùng màu sắc với nhau, Tiếu Lang lãnh diễm, Vương Mân lại lãnh tuấn, theo bề ngoài vừa nhìn thấy, nghiễm nhiên là một đôi tình nhân hoàn mỹ.

Nhưng là, hiện tại nội tâm của Tiếu Lang không cách nào chỉ dùng hai chữ "nổi giận" để hình dung, sắc mặt của cậu rất khó xem, lúc đỏ bừng lúc trắng bệch, trái ngược với vẻ hổn hển lúc nãy, cắn chặt môi không nói lời nào… nhưng bộ dạng này, ngược lại càng khiến người khác cảm thấy không khí quỷ dị.

Tiếu Lang xiết thật chặt nắm tay, cảm thấy được từ nhỏ đến giờ chưa từng bao giờ tức giận như lúc này đây.

Không chỉ đơn thuần là nổi giận, trong lòng cậu còn có gì đó hỗn loạn đến không chịu nổi xen lẫn vào, hỗn loạn đến cực điểm!

…Tiếu Lang gần như muốn nổ tung!

Bởi vì phẫn nộ mà biểu tình của cậu có chút vặn vẹo, khiến cho người khác nhìn vào có ảo giác như sắp nhìn thấy nữ vương hóa thân thành nữ ma đầu…

https://thuviensach.vn

Nếu như biểu tình của Tiếu Lang có thể xem như cực lực rối rắm lại nhẫn nại dằn xuống, vậy thì biểu tình của Vương Mân lúc này là hoàn toàn chán ghét, ánh mắt của Vương Mân về phía mấy thành viên của hội báo chí mang theo hàn khí âm lãnh có thể đông chết người, toàn thân cao thấp tản ra một loại hắc ám, một loại khí chất khiến kẻ khác sợ hãi.

Bốn phía dần dần an tĩnh lại, một đám mỗi người đều có suy nghĩ riêng trong lòng——

Bình thường vẫn hay đùa giỡn kiểu này, nhưng sao hai người họ hôm nay phản ứng lại lớn như thế? Cũng hiếm khi thấy Tiểu Long Nhân tức đến bộ dạng này, hình như đùa giỡn có phần quá lố rồi thì phải? Đến nỗi một Vương Mân luôn bình tĩnh ôn hòa cũng muốn nổi giận? Quả nhiên, người ôn hòa khi tức giận đáng sợ muốn chết a… (Triệu Tiếu Quy gào lên : ta đây đã từng nếm qua một lần…!)

Nhất thời, chẳng ai dám ồn ào nữa, mọi người đều kinh ngạc nhìn chăm chăm vào hai vai chính được đề cập tới, hi vọng có thể nhìn được đáp án nào đó… vô luận người nào, nói cái gì đó cũng được a….

Đúng lúc này, một thanh âm yếu ớt đột nhiên từ bên cạnh vọng vào “Xin hỏi bạn Tiếu Lang, có trả lời những vấn đề này hay không?” Người đánh vỡ cục diện bế tắc không ai khác chính là cô nàng phó hội báo chí không sợ chết kia.

Mọi người té ngửa : má ơi ~! Con nhỏ này đầu óc thiếu thần kinh hay sao vậy! Không khí cương tới như vậy cư nhiên còn dám không sợ ai hết vòng lại địa điểm ban đầu, ai cho nhỏ ăn gan hùm vậy ~ thao!

“Ngươi… ngươi…” Tiếu Lang tức giận đến phát điên, lông toàn thân không cần nhổ cũng có thể làm ám khí phóng ra ngoài.

Lần đầu tiên cảm thấy ghét một nữ sinh tới như vậy —— mắc gì lại đi hỏi mấy vấn đề riêng tư đó a! Ngươi rốt cuộc là muốn biết cái gì vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Biết mấy thứ này đối với ngươi có lợi gì không chứ!? Ta căn bản không biết phải trả lời như thế nào, cũng không muốn trả lời ngươi a! A A A A!!!!

Mọi người nghe Tiếu Lang "Ngươi ngươi" nửa ngày trời, đều đang phỏng đoán cậu sẽ tuôn ra lời thô tục như thế nào với nữ sinh này.

"Ngươi…" Tiếu Lang hai mắt đỏ bừng, nắm tay xiết chặt, bả vai run nhè nhẹ… rốt cuộc, cậu há miệng hét to một tiếng như núi lửa bùng nổ "Ngươi ——quỳ xuống cho ta!!!"

Mọi người "…" (toàn thể biến thân thành biểu tượng mặt cười đầu hắc tuyến, vẻ mặt 囧囧)

Không khí đọng lại có vài giây.

Nguyên bản khí Vương Mân vẫn còn đang giữ vững không khí âm u quanh thân, bị một câu nói dởi hơi này của Tiếu Lang chọc cho khóe miệng liên tục run rẩy, nhẫn cười đến muốn nội thương.

Đối với phản ứng này của Tiếu Lang, mọi người đều hiểu nhưng không nói, thầm nghĩ : thằng nhỏ này giận đến choáng váng đầu óc rồi!

Vì thế, trước lúc Tiếu Lang tức giận đến tâm trí bị tổn thương, đồng thời tránh xuất hiện tình trạng tinh thần phân liệt (biến thành Hoàng A Mã chẳng hạn), mọi người cho phép Vương Mân tha cậu trở về ký túc xá để bình tĩnh lại.

Còn đám C1 ở lại thay thế Tiếu Lang đối phó với cô nàng bất khuất Lô Tiệp kia——

"Bạn này, Tiếu Lang mặc đồ nữ làm người dẫn đầu là vì lớp tụi này kêu, ngoại trừ nghi thức khai mạc của đại hội thể thao văn hóa ra, bình thường cậu ấy chưa bao giờ mặc hết, bạn nói như vậy rất quá đáng nha."

https://thuviensach.vn

“Phải đó a, bình thường cậu ấy là một nam sinh hết sức bình thường, mấy câu hỏi của bạn khiến cho cậu ấy giống như một tên biến thái thích nam nhân ấy, cậu ấy không nổi điên mới là lạ đó!”

“Quan hệ giữa cậu ấy cùng Vương Mân đúng là không tệ, có điều cả hai người là ngồi cùng bàn, lại chung ký túc xá, còn kết bái thành anh em nữa, ở đâu ra cái vụ gì mà thích rồi còn hẹn hò như bạn viết chứ, hai người họ đâu phải nam nữ.”

“Phải đó! Mân ca có bạn gái ở lớp thực nghiệm kia kìa!”

☆ ☆ ☆

Sau khi rụng sạch sẽ cả một tầng lông xù, Tiếu Lang trở lại ký túc xá, gấp gấp chạy vào toilet rửa mặt thay quần áo, thay xong rồi nhào lên giường nằm úp sấp tự mình hờn dỗi…

Vương Mân cũng thay chế phục trên người ra, chỉ để lại trên người mỗi cái áo sơ-mi cùng quần dài, ngồi xuống bên cạnh Tiếu Lang.

Cơn tức của Tiếu Lang cũng dần dần bắt đầu hạ nhiệt, nhưng cậu chợt phát hiện, không chỉ là giận thôi, trong lòng mình giống như còn một loại cảm xúc khác… cảm xúc ấy, có liên quan đến Vương Mân.

Loại cảm xúc này cũng chính là nguyên nhân căn bản làm nội tâm Tiếu Lang cực độ hỗn loạn, cậu hoang mang nhìn chằm chằm vào cái gối đầu ôm trong ngực, biết Vương Mân ngồi xuống bên cạnh mình nhưng cũng không thèm nhìn sang.

Vương Mân vẫn trầm mặc, cuối cùng vẫn là Tiếu Lang không chịu nổi im lặng, nhẹ giọng mở miệng “Anh.”

Vương Mân đáp lại “Ừ.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hỏi “Anh cũng cảm thấy em giống như nữ sinh sao?”

Vương Mân “Không giống.”

Tiếu Lang lại tự mình nói tiếp “Em không thông minh được như anh, dáng người cũng không xuất sắc như anh… cũng là nam sinh, nhưng khí lực lại kém xa Triệu Tiểu Quy, tên đó một tay xách em lên như nắm con thỏ vậy…”

Vương Mân “…” cảm thấy tự ti sao?

Tiếu Lang hơi nhíu mày, buồn bã nói “Lần trước bị Triệu Vu Kính cắn phải (?), em chợt cảm giác mình thực sự rất vô dụng… bị tên đó một tay đè xuống hệt như một đứa con gái vậy, muốn phản kháng nhưng một chút cũng không nổi…” thanh âm của cậu có chút yếu ớt, tựa như một đứa con trai đang làm nũng than thở với ba mình.

Vương Mân lần trước tuy là mơ hồ đoán được, nhưng bây giờ nghe chính miệng Tiểu Tiểu kể lại, trong lòng vẫn là dấy lên một phen lửa giận.

Tiếu Lang “Rất nhiều lần anh đều khen em mặc nữ trang rất đẹp… Anh thích bộ dạng em mặc nữ trang sao?”

Vương Mân ngập ngừng một chút, thành thật trả lời “Thích.”

“Ồ…” Tiếu Lang kéo âm thật dài, nói “Anh, em không muốn bị người ta coi như nữ sinh.”

Vương Mân sờ sờ đầu cậu “Tiểu Tiểu, em là em trai của anh, không phải em gái.”

Tiếu Lang nghe thấy lời này, mới giương mắt lên nhìn Vương Mân, trong ánh mắt phản chiếu đầy hoang mang khiến người khác đau lòng.

https://thuviensach.vn

“Ngoại trừ lúc trong game,” Vương Mân nhìn cậu, lại bổ sung một câu “Trong game, anh xem em như thê tử của mình.”

“…” Lần này, nét mặt đang nhìn chăm chú Vương Mân của Tiếu Lang bóc một cái đỏ bừng.

Vương Mân dùng ngón tay mơn trớn gò má của cậu, khẽ cười nói “Đỏ mặt ha.”

Tiếu Lang “…”

Nhìn thấy Tiếu Lang để lộ ra phản ứng ngượng ngùng không chút che dấu, Vương Mân cảm giác như có phần nghiện… bất giác thốt lên “Tiểu Tiểu, nếu em là nữ sinh, em sẽ thích anh chứ?”

Tiếu Lang ngây ngốc một lúc lâu, mới ấp úng “…Em, em không biết.”

“Anh rất thích em.” Vương Mân nói.

Gương mặt của Tiếu Lang lại bắt đầu nóng lên, cậu cảm thấy Vương Mân đang ngồi trước mắt mình như thay đổi hoàn toàn thành một người khác, không hề là một “anh trai” Vương Mân như mọi khi… Toàn thân Vương Mân lúc này cơ hồ như tản mát ra một loại mị lực mà không ai có thể chống cự được, chỉ muốn… nhào tới!

…囧! Suy nghĩ bậy bạ gì vậy!

Ngón tay của Vương Mân xoắn lấy sợi tóc của Tiếu Lang, nói “Nếu như em là con gái, anh sẽ không để mặc em như bây giờ đâu.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Anh sẽ chia tay với Liêu Tư Tinh, sau đó theo đuổi em.”

https://thuviensach.vn

Bom tấn một trái rồi lại một trái ném liên tục, nổ mạnh đến mức khiến Tiếu Lang thần tình dại cả ra, nhưng cũng chính ngay lúc ấy, Vương Mân lại khẽ thở dài "Thật đáng tiếc, em lại là nam sinh, cho nên chỉ có thể xem như em trai."

Chỉ trong một nháy mắt, những cảm xúc khiến Tiếu Lang rung động bối rối chợt tan biến không còn sót chút gì, như là thứ gì đó đột ngột biến mất.

Nhưng là, lời của Vương Mân nói không sai chút nào, đều là nam sinh… cái gì cũng làm không được.

"Anh…" Tiếu Lang gọi một tiếng, cậu cấp bách như muốn lấy lại thứ gì, để bù đắp nỗi mất mát không tên trong nội tâm của mình.

"Hửm…" Vương Mân vuốt ve mái tóc của cậu, động tác rất dịu dàng.

Tiếu Lang cảm thấy vẫn là chưa đủ, khẽ nhích người dời vào phía sâu bên trong, nói "Anh lên đi, nằm một lát."

Vương Mân nghe theo, nằm xuống bên cạnh cậu, cánh tay duỗi thẳng ra, để Tiếu Lang tựa lên người mình, ôm cậu áp sát vào lồng ngực mình.

Tiếu Lang nằm úp lên trên người Vương Mân, Vương Mân mỉm cười, giống như rất thích bộ dạng làm nũng này của Tiếu Lang, hỏi "Đỡ hơn chưa?"

Tiếu Lang không biết Vương Mân là muốn hỏi cái nào, chuyện phỏng vấn lúc nãy cậu đã không còn tức giận nữa, bởi vì trái tim đã bị vấn đề trọng yếu hơn chiếm cứ, nhưng kia không phải là toán lý hóa, tìm không được công thức giải đáp…

Nhưng là, tư thế nằm sát này khiến Tiếu Lang có cảm giác như được dịu dàng trấn an, rất thoải mái… Cậu vòng tay ôm lấy vòng eo của Vương Mân, thì thào "Khá hơn rồi."

https://thuviensach.vn

Có lẽ là do mệt mỏi, Tiếu Lang nằm không bao lâu liền ngủ.

Trong lúc mơ mơ màng màng, cậu vô ý thức nhíu hai hàng mi lại, tựa như đang tự hỏi điều gì.

…Đã không còn cách nào trở về với thuở ban đầu, thuở vô ưu vô lự, thuở mà ký ức vẫn còn là những phần trống rỗng…

☆ ☆ ☆

Đại hội thể thao văn hóa năm nay kịch liệt phấn khích hệt như năm ngoái.

Cả lớp C1 năm hai vì bảo trì danh dự, từng cá nhân đều hết mình cố sức bảo trì phong độ tốt nhất tham gia trận đấu, những nhóm tuyển thủ thi đấu ít nhiều cũng đoạt lấy được thứ tự nổi bật.

Lần này Tiếu Lang thi nhảy xa chỉ đoạt được hạng hai, bất quá có thể đoạt được giải thưởng, cậu đã rất thỏa mãn.

Thứ tư tiến đến rất nhanh, cuộc thi chạy đường dài 10,000m cũng bắt đầu.

Buổi tối hôm trước đó, Triệu Vu Kính đặc biệt chạy sang phòng ký túc của bên Tiếu Lang, chính thức hạ "chiến thư" với Vương Mân, lúc đó có khá nhiều người ở phòng khác cũng chạy qua giúp vui.

Mọi người đều ra sức đoán người nào có thể lấy thứ hạng cao hơn, nam A đề nghị "Tụi mình đặt tiền cược đi?"

Nam B hưng phấn nói "Này nghe có lý nha! Tớ đặt Triệu Tiểu Quy hai tệ! Tiểu Quy năm nay ráng chạy lấy hạng hai a!"

Cả đám "Ha ha ha!"

https://thuviensach.vn

Nam C hỏi “Mân ca chạy đường dài thế nào a? Nghe nói mấy người chạy nước rút giỏi đa số đều bình thường ở khoảng chạy đường dài a.”

Vương Mân nói “Tớ chưa từng chạy quá 10,000m, nên cũng không rõ cho lắm.”

Mọi người “…” Quyết định không dám mạo hiểm.

Có người vui đùa một câu “Mân ca, ai cũng biết ông thâm tàng bất lộ nha, này chỉ là chạy một cái 10,000m thôi mà, đừng khiêm tốn quá!”

Vương Mân không nói lời nào, ngược lại năm trước chạy được hạng tư, cho nên Triệu Vu Kính đối với trận đấu ngày mai cực kỳ tự tin, la hét “Đều đặt tui đi, đặt tui hết đi!”

Tiếu Lang châm chọc “Xời ~ ông sao, có Vương Mân ở mà còn muốn đoạt thứ hạng sao Tiểu Quy~”

Không đợi Triệu Vu Kính phản bác, Tiếu Lang liền thọt tay vào túi quần lôi ra một tờ tiền mặt, hào phóng vỗ vỗ lên bàn “Mười tệ! Tui đặt Vương Mân!”

Mọi người “Nha ~ nha ~ thân là em trai cảm thấy không phục nha~ Đặt cược tiền đúng nhiều~”

Tiếu Lang nói “Cái đó là đương nhiên! Này liên hệ đến tôn nghiêm của nam nhân (?)!”

Triệu Vu Kính phá ra cười “Tiểu Long Nhân, dám mở miệng vỗ ngực nói thế, vậy xem ra tí tiền đặt cược ít ỏi ấy cũng không có ý nghĩa gì a!”

Tiếu Lang nói “Sao hả!? Đánh cược cái gì mới có ý nghĩa?”

Triệu Vu Kính sờ sờ cằm, cười đến hết sức đáng khinh “Cổ nhân có câu anh hùng hoành đao vi mỹ nhân, anh đây đổ cưng, sao hả?”

https://thuviensach.vn

Một đám toàn là e sợ cho thiên hạ bất loạn lập tức gào lên "Này được! Này được!"

Lập tức liền có người hưng phấn tụm đầu thảo luận người chiến thắng sẽ đạt được những phúc lợi gì…

"Vậy đặt cược Tiểu Long Nhân mặc nữ trang đi! Phải có ngực nha!"

"Cả vớ da nữa! Có ngực lại có đùi, hú hú hú hú, quá kích thích a!"

Tiếu Lang lớn tiếng phản bác lại "Đừng ở đó một mình tự sướng nữa mấy cha! Lão tử tuyệt đối không mặc nữ trang cho đám cầm thú mấy người đùa giỡn!"

Mọi người lựa chọn phớt lờ Tiếu Lang, tự cười tự nói "Cầu được vây xem a, người nào đặt cược thắng có thể cùng nhau nhìn Tiểu Long Nhân mặc nữ trang!"

"Kháo… Tui không chơi nữa!" thanh âm phản đối của Tiếu Lang bị tất cả lựa chọn tiêu âm~

Người nào đó tự đào mồ cho mình bị đá sang một bên, sốt ruột đến độ muốn đi mổ bụng "Anh, nói nói một hai câu gì đi a!"

Vương Mân nhìn nhìn Tiếu Lang, cười nói "Anh lại cảm thấy ý này không tệ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân đề nghị "Vụ mặc nữ trang bỏ đi, dù gì cũng không phải trường hợp chính thức, phải trang điểm mặc quần áo này kia rất phiền phức rườm rà… Vậy đi, người nào thắng, có thể thỏa mãn một yêu cầu của người đó, nhưng với điều kiện là Tiếu Lang phải tự nguyện chấp nhận, mọi người thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Mọi người “Nghe cũng có lý a, yêu cầu này cũng bao gồm cả mặc đồ nữ đúng không?” (đám lang đói này rốt cuộc chấp niệm với Tiếu Lang mặc nữ trang sâu tới cỡ nào a!)

Một nam sinh nói “Tui cá là Triệu Tiểu Quy, tui muốn sờ ngực của Tiểu Long Nữ hai cái!”

Một người khác cũng xen vào “Tui cá Vương Mân, tui muốn xem Vương Mân cùng Tiểu Long Nữ hun nhau!”

…

Đám người xem náo nhiệt tản đi rồi, Tiếu Lang mới khó chịu hỏi Vương Mân “Em đặt cược anh đó, rốt cuộc anh có nắm chắc chiến thắng hay không a?”

Vương Mân nói “Không chắc lắm.”

Tiếu Lang nghẹn họng “Nếu như anh mà thua cuộc, em sẽ bị trói đi làm phần thưởng dâng cho người ta a!”

Vương Mân nói “Anh sẽ cố hết sức.”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Buổi sáng ngày thứ tư, trước khi trận đấu diễn ra, Tiếu Lang đặc biệt chạy đi mua một lon Red Bull bắt Vương Mân uống hết, vẫn là còn có chút lo lắng nói “Nếu như anh để thua Triệu Tiểu Quy, em sẽ không gọi anh là anh nữa!”

Vương Mân nhướn mày “Dám sao!?”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân khui lon Red Bull, vừa uống vừa nói “Thực ra thì trước những trận thi đấu chính thức không thể uống thứ này.”

Tiếu Lang nói “Thi đấu trong đại hội thể thao của trường trung học thôi mà, ai thèm đi để ý ba cái này đó chứ, có thể thắng là được!”

Vương Man đùa một câu “Em muốn vắt kiệt tinh lực của anh trong trận đấu 10,000m này hả? Đừng quên chiều nay lớp chúng ta còn một trận bóng rổ a.”

Tiếu Lang liếc xéo “Còn trách ai, khi không tự dưng chạy đi ghi danh chạy 10,000m không phải anh chứ ai, phải chi đăng ký chạy nước rút lấy huy chương như năm ngoái thì tốt biết nhiêu!”

Năm trước biết Vương Mân có thực lực nhưng lại không chịu ghi danh chạy 10,000m, Tiếu Lang còn cảm thấy tên này rất không phúc hậu. Vậy mà năm nay cậu lại trong vô thức quan tâm đến thân thể anh mình…

Trước trận đấu mười lăm phút, Triệu Vu Kính làm một vài động tác nóng người, Vương Mân thì đứng yên hít sâu một lát, lại hoạt động cổ tay cổ chân chạy cổ… Chạy 25 vòng quanh sân thể dục dài 400m, người bình thường muốn không phải muốn chạy là chạy…

Trên loa phát thanh lúc này đã bắt đầu hô hào tuyển thủ thi chạy 10,000 chuẩn bị vào chỗ, Tiếu Lang lo lắng nhìn Vương Mân, nói “Anh, những vòng cuối cùng em sẽ chạy cùng anh.”

Vương Mân lắc đầu, nắm tay của Tiếu Lang xiết xiết lại, nói “Tiểu Tiểu, đứng ở đích đến, để anh có thể trông thấy em.”

Nói xong câu đó, Vương Mân liền đeo lên số thứ tự tuyển thủ, bước đến nơi tập họp.

https://thuviensach.vn

Tiếng súng vang lên, gần hai mươi tuyển thủ dự thi như mũi tên rời khỏi cung, bắn về phía trước.

Tầm mắt của Tiếu Lang gắt gao bám theo thân ảnh của Vương Mân, mặc dù tất cả đều mặc cùng một loại đồng phục thể dục trắng, nhưng cậu lại cảm thấy Vương Mân là người đẹp trai nhất trong số bọn họ.

Bước chạy của Vương Mân rất ổn, chạy không nhanh cũng không chậm, Triệu Vu Kính chạy ở phía trước, nhưng Vương Mân lại giống như không có ý muốn vượt qua.

Mà ~ mới vòng 1 thôi còn gì…

Tiếu Lang hết sức chăm chú thưởng thức thân hình mạnh mẽ của Vương Mân lướt đi trên đường băng, mỗi một động tác vung tay hay sải chân, đều có thể khiến cậu trầm mê…

Cậu không tự chủ được bản thân, mặc niệm liên hồi ở trong lòng : anh.. anh… anh.

Trong lòng tựa như có thứ gì đó lấp đầy, đến mức muốn tràn ra khỏi, mỗi một tiếng kêu vang lên, trái tim của Tiếu Lang lại nhảy lên một chút.

Thình thịch— Thình thịch— càng đập càng nhanh…

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 007

[Bản thảo phỏng vấn của Lộ Tiệp]

Mấy vấn đề Lộ Tiệp muốn phỏng vấn, Tiếu Lang tuyệt đối không có khả năng trả lời, nhưng là mọi người giống như đều rất muốn biết, vậy làm sao đây?(⊙. . ⊙).

https://thuviensach.vn

Nha, cũng may chúng ta có Mèo cha! Lên đi, Mèo cha, hãy lẻn vào thế giới nội tâm của Tiểu Tiểu thăm dò một phen đi!!

① Xin hỏi bạn Tiếu Lang, tại sao lại phải giả làm nữ sinh?

Nội tâm của Tiếu Lang : là bị ép buộc!

② Là đối với diện mạo nam tính của mình không tự tin, hay là có sở thích mặc nữ trang

Nội tâm của Tiếu Lang : tào lao!

③ Thông qua hai lần làm người dẫn đầu nghi thức diễu hành của đại hội, mình nghĩ tất cả mọi người trong trường đều nhất trí công nhận bạn là ‘ nữ sinh ‘ xinh đẹp nhất trong ba năm trở lại đây của Hoa Hải…

Nội tâm của Tiếu Lang : nữ ngươi muội!

④ (tiếp nối câu trên) Bạn có ý kiến gì với việc này không?

Nội tâm của Tiếu lang : tui đây thiên sinh lệ chất (khoan khoan, sao lại sử dụng thiên sinh lệ chất để hình dung gia đây!?)

⑤ Bình thường có người nào khen bạn vẻ ngoài rất xinh đẹp hay không?

Nội tâm của Tiếu Lang : có ai, anh ấy từng nói vậy rất nhiều lần (xấu hổ)

⑥ Thân là một nam sinh, lại được xem là hoa hậu toàn trường, bạn cảm thấy vui vẻ chứ?

Nội tâm của Tiếu Lang : vui vẻ cái mợ nội nó! (sâu trong tiềm thức nói : nếu ngươi là nữ mà bị mọi người bảo bộ dạng giống Kiều Phong ngươi vui vẻ sao!?)

https://thuviensach.vn

⑦ Nghe nói sau khi bạn giả nữ sinh, sở hữu nam sinh cả lớp đều rất thích bạn?

Nội tâm của Tiếu Lang : tên biến thái nào thích tui?

⑧ (tiếp nối câu trên) cùng là nam tính, bạn có cảm thấy xấu hổ không?

Nội tâm của Tiếu Lang : thao… giết chết tên này cho ta! (đám nam sinh : im lặng…)

⑨ Theo như được biết, bạn cùng với bạn học cùng lớp là Vương Mân quan hệ rất tốt, có phải bạn thích cậu ấy không?

Nội tâm của Tiếu Lang : thích chứ, là anh trai tui ớ… Nhưng là, cùng là nam sinh nói thích nhau như vậy không cảm thấy có gì là lạ sao… Ừm, nói đúng hơn có lẽ là sùng bái đi… Nhưng mà, giống như thực sự rất rất thích a… Hic hic, đừng hỏi tui cái này, tui không biết (cuộn thành một đoàn)

⑩ (tiếp nối câu trên) Có ý muốn dùng thân phận nữ sinh hẹn hò với cậu ấy hay không?

Nội tâm của Tiếu Lang : … (ôm lấy Vương Mân, vùi mặt vào hõm vai của Vương Mân dụi a dụi~)

Mèo cha [=_=]

~ END

https://thuviensach.vn

Chương 57

Khiêm tốn một cách hoành tráng.

☆ ☆ ☆

Một đám người lớp C1 tụ tập ngay tại xung quanh đích đến, chiếm nguyên một khối đất đứng xem thi đấu, Tiếu Lang cũng bên trong đám người đó.

Năm vòng đầu tiên, cả Vương Mân lẫn Triệu Vu Kính đều nằm trong vị trí tốp những người chạy dẫn đầu. Sau mỗi một vòng chạy đến điểm kết thúc, tầm mắt của Vương Mân cùng Tiếu Lang đều chạm vào nhau.

Tiếu Lang cảm giác được, Vương Mân đang mỉm cười với mình.

Vòng thứ sáu, chạy được một nửa, Vương Mân liền hơi chút tăng tốc, vượt qua Triệu Vu Kính, chạy ở đằng trước cậu ta.

Triệu Vu Kính có hơi hoảng hốt, lập tức cũng đi theo tranh vị trí với Vương Mân, hai người cùng nhau gia tốc, đồng thời cũng tăng không ít áp lực cho mấy người đang chạy dẫn đầu, trong lúc nhất thời, một đám người đều tăng tốc vọt lên một hai trăm mét.

Sau một lúc, bọn họ mới phát giác cứ như vậy tiếp tục tranh đua không được, chạy đường dài kiêng khị nhất là mất đi kiểm soát, nhất định phải bình ổn tiết tấu của bản thân, không thể để người ngoài quấy nhiễu, hiện tại nếu như cứ đuổi kịp rồi vượt qua người phía trước, là hành động không sáng suốt chút nào.

https://thuviensach.vn

Vì thế, khi vòng thứ sáu chạy đến điểm kết thúc, Vương Mân cùng Triệu Vu Kính vẫn là tiếp tục kẹt tại vị trí thứ năm và thứ sáu.

Lúc này đây, Tiếu Lang rõ ràng nhìn thấy được Vương Mân nhìn mình mỉm cười.

Vòng thứ bảy đến vòng thứ mười, Vương Mân bảo trì tốc độc, Triệu Vu Kính cũng không đánh mất lý trí, chạy sát theo Vương Mân. Như vậy càng tốt, đợi đến khi về đích mới tăng tốc vượt lên cho tên này biết mặt!

Nhưng là, ngay lúc bắt đầu chạy vòng thứ mười một, Triệu Vu kính cảm giác tốc độ của Vương Mân hơi hơi tăng lên một chút.

Mèn ơi, này là chạy 10,000m đúng không? Phân nửa quãng đường còn chưa xong, tên này cư nhiên dám tăng tốc?

Vương Mân quả thực có tăng tốc độ của mình lên một chút, lập tức thuận lợi vượt qua hai tuyển thủ chạy phía trước mình, chạy ở vị trí thứ ba.

Triệu Vu Kính bám sát phía sau, truy theo có phần cật lực… Lúc này, Triệu Vu Kính bắt đầu loáng thoáng cảm giác, mình tựa hồ không phải đối thủ của Vương Mân.

Tuyển thủ đang chạy ở vị trí dẫn đầu chính là người chạy hạng ba đồng hạng với Triệu Vu Kính năm ngoái, nam sinh lớp C4, chạy thứ hai cũng là một cao thủ chạy đường dài, hai người cứ một trước một sau, tốc độ dẫn theo đội, Vương Mân chạy theo sau có vẻ rất thoải mái, cho nên không dự định chạy vượt lên hai người kia.

Mười vòng chạy trôi qua, chênh lệch giữa những người dự thi càng lúc càng rõ rệt, dẫn đầu thậm chí vượt qua người chạy chót một vòng.

Khác xa với tâm trạng thoải mái xem thi đấu như năm trước, lúc này Tiếu Lang nhìn mà khẩn trương muốn chết… chỉ cảm thấy mấy tên chạy

https://thuviensach.vn

dẫn đầu giống như người máy không biết mệt mỏi là cái gì, một đám đều vô địch tới biến thái.

Vương Mân chảy rất nhiều mồ hôi, mỗi lần vượt qua điểm đến, ánh mắt nhìn về phía Tiếu Lang cũng không còn ý cười nồng đậm như hồi mấy vòng đầu nữa… cậu ấy mệt mỏi sao?

Năm vòng cuối cùng, mỗi vòng đều là tra tấn dày vò, mỗi vòng đều có người bỏ cuộc.

Đài phát thanh bắt đầu phát khúc quân hành vận động, các xướng ngôn viên lần lượt thay phiên nhau hô to "Các tuyển thủ cố lên!"

Là thanh âm của Liêu Tư Tinh…? Tiếu Lang hoảng hốt mà nghĩ, cô ấy là bạn gái của Vương Mân, có lẽ rất chú ý đến biểu hiện của Vương Mân đúng không? Anh ơi, cô ấy cũng có thể nhìn đến vẻ mặt thật lòng chăm chú của anh lúc này…

Nghĩ như vậy, Tiếu Lang đột nhiên cảm giác trong lòng có chút ê ẩm…

Vòng thứ hai mươi bốn, Vương Mân đột nhiên tăng tốc.

Điều này khiến cho hai người dẫn nhất và dẫn nhì cùng với mấy kẻ theo sau đều có chút hoảng hốt : tên này không phải nhớ lộn vòng đó chứ? Này vẫn chưa đến vòng cuối cùng mà đã gấp gáp tăng tốc như vậy a!?

Dẫu cho mọi người đều là trong lòng đầy hoài nghi, nhưng cũng không cam tâm để lạc lại phía sau… đến nước này rồi, một chút cũng không thể sai lầm được! Vạn nhất tên kia không phải nhớ lầm, dựa theo tốc độ của mình, chạy đến đích dư sức bỏ xa người chạy thứ hai ít nhất 100m!

Đáng tiếc là, bọn họ đánh giá quá thấp mức độ biến thái của Vương Mân.

https://thuviensach.vn

Vương Mân là có chuẩn bị, cậu đánh giá thể lực của chính mình đủ để bức phá hai vòng còn lại, liền bắt đầu tăng tốc lao lên.

Mọi người chỉ nhìn thấy Vương Mân xoải đôi chân dài rắn chắc của mình, trong vòng năm mươi mét ngắn ngủi, liền chạy vượt lên dẫn trước hai tên tuyển thủ dẫn đầu suốt hai mươi ba vòng, vọt lên đệ nhất.

Hai tuyển thủ kia vẫn cố hết sức giãy dụa muốn đuổi theo, nhưng trong chốc lát, cả hai lại khiếp sợ phát hiện, thiếu niên chạy trước mình xoải chân càng lúc càng dài, chạy càng lúc càng nhanh, khiến cả hai đuổi theo không kịp!

Mấy phút tiếp theo đó, Vương Mân để lại ấn tượng khắc sâu vào đầu của sở hữu khán giả của toàn khối các lớp năm hai đang xem trận đấu 10,000m… khiến cho tất cả mọi người mấy ngày tiếp theo đó, thậm chí là mấy năm về sau này, mỗi khi nhớ lại cảnh tượng lúc ấy, đều phát ra một câu cảm thán từ nội tâm của mình : trên thế giới này quả thực tồn tại loại người khiến cho tất cả đều hâm mộ lại ghen ghét đố kỵ như vậy…

——đây giống như không phải một trận thi đấu, mà là một màn biểu diễn hết sức hoành tráng.

Bắt đầu từ vòng thứ hai mươi bốn, Vương Mân liền lấy tốc độ chạy nước rút 100m, lao thẳng về phía đích đến.

Lúc đó, cũng có không ít người sợ Vương Mân là nhớ nhầm số vòng, thậm chí có vài kẻ thấy vui sướng khi kẻ khác gặp họa. Nhưng mà, Vương Mân chỉ đơn giản nhìn thẳng về phía trước vượt qua điểm kết thúc của vòng hai mươi bốn, bắt đầu vòng thứ hai mươi lăm trong ánh mắt kinh ngạc của hết thảy mọi người.

Lúc này, khoảng cách vượt xa người chạy thứ hai phía sau cậu, đại khái có hơn ba mươi mét.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đứng ở gần đích đến, lúc này đã muốn ngốc lăng rồi.

Bóng những người xem thi đấu ở bên cạnh chợt phai dần, thanh âm ồn ào cổ vũ bên tai chợt biến mất.

Trong mắt của Tiếu Lang ngoại trừ Vương Mân, không nhìn thấy được bất cứ người nào khác nữa, trong đầu cậu, ngoại trừ câu hát kia, cái gì cũng đều không nghe thấy…

“Tôi tự do như một cơn gió, ngay cả dịu dàng của em cũng không cách nào níu lại… Trong vô tận phiêu lưu, khát cầu về một tự do, hết thảy tang thương, một mình tôi gánh chịu…”

Có một loại cảm giác như nhìn thấy Vương Mân sẽ tiếp tục chạy, tiếp tục chạy mãi không bao giờ dừng lại, tràn ngập trong nội tâm của Tiếu Lang.

Thiếu niên kia, phóng khoáng tựa như cơn gió, thiếu niên kia… ôn hòa tựa như cơn gió… vĩ đại đến như thế, lóa mắt đến như thế…

“…Tôi cho em tự do, những ký ức trường cửu… Tôi trao em hết thảy, nhưng không thể dừng bước chân… Tôi tự do như một cơn gió…”

Tiếu Lang chợt nhớ đến, cái ngày nóng bức mùa hè ấy, tự tay mình đã đưa chiếc máy bay ấy lên trời cao, dùng sức mạnh của đôi bàn tay này đẩy chiếc máy bay ấy rời khỏi mình, bắt đầu lướt đi… trong nháy mắt ấy, bầu trời như trở nên xanh hơn, cao vợi hơn… cảm giác như có một cơn gió mát thổi phất qua…

.

Anh à, nếu như em không gặp được anh, anh sẽ một mình bay đến những nơi nào nhỉ…?

https://thuviensach.vn

Nếu anh không để em ở bên cạnh anh, có khi nào anh cũng giống như những câu hát trong bài hát kia, nương theo cơn gió tự do bay lên cao, bay đến nơi mà tất cả mọi người đều không với tới…

.

Hai trăm mét cuối cùng…

Một trăm mét…

Năm mươi mét…

Vương Mân chẳng những không giảm tốc độ, lại càng lúc càng nhanh hơn, cả người cậu toát ra một cỗ bốc đồng lại ương ngạnh, khiến cho tất cả những người chứng kiến đều rung động, làm cho tất cả đều như ăn phải thuốc kích thích hùa nhau vây lấy điểm đích đến, liều mạng mà hô to.

Tiếu Lang đứng trong đám người, không biết Vương Mân có nhìn đến mình hay không, chỉ biết rằng… trong mắt mình chỉ độc mỗi hình bóng Vương Mân…

Trong nháy mắt, Vương Mân dùng khoảng cách vượt xa người chạy thứ hai hơn 100m xông qua điểm kết thúc của vòng thứ hai mươi lăm, phảng phất như cũng xông vào tâm của Tiếu Lang.

Vương Mân bước đến bên cạnh Tiếu Lang, cả người đổ ập xuống người cậu, bên dưới chân vẫn tiếp tục nhấc chân rồi giẫm xuống theo quy luật, để trái tim cùng mạch đập đang kịch liệt nhảy lên dần dần hoãn xuống.

Tiếu Lang nghe thấy tiếng thở dốc dồn dập của Vương Mân, nhẹ nhàng đỡ lấy tấm lưng ướt sũng mồ hôi của cậu.

Bất quá, Vương Mân lập tức liền buông Tiếu Lang ra, tầm mắt thẳng tắp quét ngang bốn phía, bắt gặp bóng dáng của Triệu Vu Kính, liền hướng đến

https://thuviensach.vn

bên kia bước đi.

Bị bạn bè lôi kéo đến chỗ nghỉ nửa sống nửa chết, Triệu Vu Kính nằm bẹp trên mặt đất, tay chân hoàn toàn không nhúc nhích nổi. Mấy tên bạn tốt bụng cầm khăn lông thấm nước giúp cậu chàng lau mồ hôi… Đúng ngay lúc ấy, trong tầm mắt của Triệu Vu Kính đột nhiên xuất hiện thân ảnh một người, bởi vì ngược nắng, cho nên người nọ bị bóng ma che mất biểu tình.

Vương Mân đứng thẳng tắp tại chỗ, từ trên cao nhìn xuống Triệu Vu Kính – lúc này tựa như một con cá chết.

Mấy tên bạn học nhìn thấy, theo bản năng hơi hơi run lên.

Triệu Vu Kính giống như bị người nào đó gây áp lực trong vô hình, thân thể lâm vào tình trạng kiệt sức quá độ, cùng với tinh thần bị kinh hách, khiến cậu không thể tạo ra bất cứ phản ứng nào.

Vương Mân nhìn Triệu Vu Kính vài giây, không nói gì cả, sau đó liền xoay người rời đi.

…Triệu Vu Kính thua cuộc, vô luận là bất cứ phương diện nào.

Mọi người "…" Thiệt đáng sợ nha! Chẳng lẽ đây là không nói gì mà khinh bỉ trong truyền thuyết sao?

Tiếu Lang đứng ở cách đó không xa, nhìn thấy tất cả hành động của Vương Mân, chẳng biết tại sao trong lòng vô cớ hết giận.

Vương Mân vòng trở lại tìm Tiếu Lang, Tiếu Lang đúng lúc nhìn thấy được một tia cười giảo hoạt rất nhạt trên mặt đối phương, làm cho Tiếu Lang cảm giác mình vừa nhìn thấy một con mèo đang… đắc ý?

Tiếu Lang giang hai tay ra bày tư thế muốn ôm Vương Mân, Vương Mân lại kéo kéo vạt áo của mình ngửi ngửi, nói "Đầy người toàn mồ hôi,

https://thuviensach.vn

hôi muốn chết, lát nữa ôm em sau.”

Giật được quán quân, tâm tình của tất cả đều cao hứng, đồng thời lại cảm thấy có phần phức tạp… Phức tạp là bởi vì bọn họ lại lần nữa kiến thức tới một mặt thần thú (?) khác của Vương Mân, tổng cảm thấy cảnh tượng vừa rồi có chút không quá chân thật, làm cho người ta không dám tin tưởng.

Một học sinh cao trung bình thường có thể lợi hại tới vậy sao? Người chẳng những thông minh, thể dục cũng tốt đến bạo! Quan trọng hơn là, người này lại chưa từng thổi phồng hay khoe khoang ưu thế của bản thân cả!

Cái loại khiêm tốn mà lại hoành tráng khiến cho tất cả đều rung động thật sâu này… khiến cho sự tồn tại của cái tên Vương Mân mãnh liệt hơn bao giờ hết trong đám học sinh của Hoa Hải.

☆ ☆ ☆

Giữa trưa, Vương Mân trở về phòng ký túc, tắm rửa nghỉ ngơi, Tiếu Lang giống như người hầu vây quay cậu chuyển tới chuyển lui, dâng quần áo rót nước lau tóc, phục vụ có thể gọi là cực chu đáo.

Vương Mân xếp bằng ngồi trên giường, hưởng thụ Tiếu Lang ân cần hầu hạ.

Tiếu Lang giúp Vương Mân lau khô tóc, ngón tay nhẹ nhàng miết miết da đầu của cậu, ngữ khí có phần cợt nhã vui đùa “Anh, muốn massage không?”

“Nhiệt tình đến vậy?” Vương Mân liếc mắt nhìn cậu một cái, rất là tự nhiên nằm duỗi người trên giường, nói “Cũng được, đến đi, xoa bóp chân cho anh.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngồi xuống bên cạnh Vương Mân, ôm lấy một chân của cậu, sờ sờ bắp chuối, nói “Cứng ghê.”

Vương Mân nói “Ừ, toàn là acid lastic.”

Tiếu Lang “Vi khuẩn.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang cười nói “Xoa bóp giúp anh ha.”

Vương Mân “…Có lẽ tới mai sẽ bị đau cơ.”

Tiếu Lang “Tàn phế không?… Tàn thì để em cõng anh cho.”

Vương Mân nở nụ cười, nói “Sẽ tàn, nhưng không phế, không cần em cõng.”

Tiếu Lang vừa giúp Vương Mân đấm bóp chân, vừa tò mò hỏi “Mới nãy anh đi tìm Triệu Vu Kính, sao không nói cái gì hết vậy?”

Vương Mân “Muốn nói cái gì?”

Tiếu Lang “Ít nhất phải hùng hổ mà nói ‘ Ta thắng ‘ hoặc là miệt thị nó ‘ Ngươi thua rồi ‘ ! Đại khái vậy…”

Vương Mân “…nói vậy nghe rất ngu.”

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, cảm thấy đúng là tính cách của Vương Mân không đời nào lại đi nói những lời như vậy, lại nói “Rồi rồi, anh cái gì cũng không cần nói cũng đủ ngầu, cảm giác như rất rộng lượng!”

“Không,” Vương Mân cụp mắt nói “Anh rất keo kiệt.”

Tiếu Lang “?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân mím mím môi “Lần trước Triệu Vu Kính ức hiếp em, em còn khóc…”

Tiếu Lang ngẩn ra, ngắt lời “Không phải chứ! Chỉ vì muốn giúp em nguôi giận mà anh đi ghi danh chạy cái quỷ một vạn mét kia a?”

Vương Mân lắc đầu, nói “Tên đó ức hiếp em, anh quả thực rất tức giận, bất quá anh cũng giận chính mình, cho nên anh tự phạt mình.”

Tiếu Lang nghe lời này cảm thấy choáng cả não, Vương Mân lại nói “Lúc trước anh từng hứa sẽ không để người khác ức hiếp em… Lại không giữ lời.”

Tiếu Lang nghẹn họng, trong lòng cảm động muốn chết, vừa chua lại vừa ngọt!

Cậu cố hết sức đấm bóp chân cho Vương Mân, từ bắp chuối đến đùi trên, vô tình nhìn thoáng qua phần “gì đó” hơi hơi phồng lên của Vương Mân thì, đột nhiên trong lòng hơi động, vươn tay nhè nhẹ chạm vào.

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “…”

Ý thức được mình vừa làm cái gì, Tiếu Lang lập tức 囧! Đang muốn tìm cái cớ chống chế cho qua, cái “gì đó” của Vương Mân lại phồng to hơn nữa.

Tiếu Lang “…” Tình huống gì đây?

Vương Mân “…”

Hai người đều 囧囧 nhìn nhau, Tiếu Lang đỏ bừng cả gương mặt, lắp bắp trốn trách trách nhiệm “Không, không liên quan tới em à nha!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân dùng khuỷu tay chống người ngồi thẳng dậy, lại thò tay qua sờ sờ ngay đũng quần của Tiếu Lang, cười nói “Huề nhau.”

“…” Tiếu Lang lại động oai niệm, lại duỗi ma trảo hướng qua phía giữa hai chân Vương Mân, sờ sờ…

Vương Mân chụp lấy tay cậu, dở khóc dở cười “Em đủ chưa a.”

Tiếu Lang đỏ mặt, chớp chớp mắt hai cái, theo bản năng hỏi “Anh, những lúc anh muốn thì giải quyết như thế nào vậy a.”

Vương Mân có điểm quẫn bách, những đề tài như thế này lúc bình thường cậu chưa từng tán gẫu với người khác bao giờ, nhưng là.. lúc này đối tượng hỏi là Tiểu Tiểu, cậu không thể không trả lời.

“Nhịn một chút.”

“A?” Tiếu Lang không kịp phản ứng.

Vương Mân lặp lại “Nhịn nhịn một chút là xong.

Trong đầu vang lên một trận ầm ầm ầm ầm, Tiếu Lang chấn kinh rồi… Nhịn nhịn? Người này thành thánh rồi sao!!

“Chung quy cũng phải có một hai lần cảm thấy rất muốn rất muốn chứ!?” Tiếu Lang không thể tin hỏi lại.

“Ừ…” Vương Mân chợt nhớ tới, rất nhiều lần đều là vì thiếu niên trước mắt mình mà thân thể nổi lên phản ứng, liền cảm thấy bản thân suy nghĩ không bình thường cộng thêm xấu hổ vô cùng…

“Hồi lúc học sơ trung không phải có mấy tiết học sức khỏe giới tính sao, lúc đó thầy dạy bảo một tháng có hai ba lần tự an ủi là bình thường! Anh đâu cần phải chịu đựng như vậy!” Tiếu Lang cảm thấy bản thân lúc này nên khai đạo cho Vương Mân một chút (?)

https://thuviensach.vn

Vương Mân : đích xác, những điều em nói anh biết a, lúc trước anh cũng từng rất nhiều lần bởi vì nhu cầu sinh lý mà tự an ủi a…

Nhưng là, nếu như anh nói, sau khi gặp được em rồi, mỗi lần xúc động đều là bởi vì em—— một nam sinh có cấu tạo sinh lý thân thể hệt như mình, em sẽ cảm thấy được anh rất ghê tởm hay không?

Vương Mân bỗng nhớ đến năm ngoái, lúc Tiếu Lang chơi bóng té bị thương xương cụt, bản thân mình giúp cậu ấy làm massage bên trong, Tiếu Lang từng có lần tỏ vẻ xác nhận, bị mình tiến vào (?) liền cảm thấy rất ghê tởm.

…Vương Mân chợt trầm mặc.

Lúc này, Tiếu Lang đột nhiên vỗ tay một cái “Biết rồi! Có phải là do ở cái đó… Liêu Tư Tinh không khiến anh dậy nổi hứng thú, đúng hông?”

Vương Mân “…”

“Kỳ thực cái này cũng bình thường hà, bởi vì Liêu Tư Tinh vẻ ngoài lẫn tố chất đều rất hoàn mỹ, phỏng chừng nhỏ mà là bạn gái của em, em cũng sẽ không dám nghĩ bậy…” Tiếu Lang phân tích xong rồi, lại vội vàng nói tiếp “Nhưng mà anh cũng không thể vì nhỏ vậy mà cứ chịu đựng a! Nhịn riết sẽ hỏng bét đó!”

Đề tài này nếu còn tiếp tục kéo dài nữa, Vương Mân nghĩ mình sẽ 囧 mà chết quá, lập tức lái sang chuyện khác “Còn em, giải quyết như thế nào?”

Vấn đề của người khác thì nói rất có lý rất rõ ràng, còn của chính mình thì… Tiếu Lang bắt đầu nhăn nhó “Thì… tự mình dùng tay sờ sờ, vuốt vuốt… cho nó ra thì xong thôi…”

Vương Mân vẻ mặt đầy tò mò “Thường làm ở đâu?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…Những lúc tắm rửa a…"

Vương Mân tỏ vẻ đã hiểu "Ồ."

"…" Đối thoại gì mà quái quỷ vậy nè!

Đề tài này bị gấp rút kết thúc ngay tại không khí bắt đầu trở nên vô cùng kỳ quái.

Tiếu Lang đấm chân một lát cho Vương Mân, sau đó hai người cùng nhau ngủ trưa một chút.

☆ ☆ ☆

Buổi tối, ở ký túc xá nam sinh.

Mọi người cùng tụ tập một chỗ, dự định thanh toán đánh cược trận đấu chạy 10,000m giữa Vương Mân cùng Triệu Vu Kính! Cả đám đều ồn ào la hét đòi Vương Mân phải đề một điều kiện cho Tiếu Lang, tốt nhất là bắt mặc nữ trang ngay tại chỗ đùa giỡn.

Vương Mân liếc liếc nhìn Tiếu Lang đang đứng ngay góc, vẻ mặt đầy khó xử, nói "Lại đây, đứng bên cạnh anh."

Tiếu Lang ngập ngừng một chút, bất quá tiếp theo liền nghe lời đi qua, cậu ngoan ngoãn đến cạnh Vương Mân ngồi xuống.

Cả hai người ngồi ở cạnh giường, Vương Mân đưa tay vòng qua bả vai Tiếu Lang, khoác lên vai cậu, một tay duỗi qua nhéo nhéo hai má của Tiếu Lang, nói "Mấy người không cảm giác được, Tiểu Long Nhân không mặc nữ trang, cũng rất có tư sắc đó chứ."

Mọi người : cái này… bắt đầu đùa giỡn kiểu Vương Mân sao?

https://thuviensach.vn

Chương 58

Em là của riêng anh

☆ ☆ ☆

Có một vài người nghe vậy, cố gắng nhìn kỹ vẻ mặt của Tiếu Lang, đều gật đầu đồng ý, quả thực là so với mấy nam sinh thông thường khác, tướng mạo của Tiếu Lang có vẻ non nớt hơn một chút, lại thêm ngũ quan có vẻ nhu hòa, một loại xinh đẹp lại sạch sẽ chưa dậy thì hoàn toàn… ngoại trừ những điểm này ra, cũng không còn điểm nào khác đặc sắc đến mức khiến người khác nhìn thấy liền động tâm.

…Ai, vẫn là mấy em gái đáng yêu hơn a, nếu Tiếu Lang là nữ sinh thì hay biết mấy.

Đang nghĩ đến đây, đột nhiên nhìn thấy Vương Mân vươn ngón tay, hơi hơi nâng cằm Tiếu Lang lên.

Mọi người : cảm giác như đang đùa giỡn con gái nhà lành…

Hai người nhìn nhau vài giây, Tiếu Lang có chút bối rối né tránh.

Vương Mân cười cười, buông tay xuống, thật lòng nhìn Tiếu Lang, hỏi “Em nguyện ý ở trước mặt mọi người, thực hiện đánh cược giữa chúng ta sao?

Kỳ thật, nếu như Vương Mân thực muốn như vậy, Tiếu Lang sẽ lập tức đồng ý ngay… Nhưng là, Vương Mân sẽ đưa ra yêu cầu như thế nào đây? Có khi nào làm cho mình khó xử không? Dù gì nhiều người đang nhìn như vậy…

https://thuviensach.vn

Vương Mân lại nói “Nếu em cảm thấy xấu hổ, chúng ta chỉ làm một chút việc đơn giản thôi, được không?

Vừa nghe thấy “xấu hổ”, Tiếu Lang tự dưng lại cảm thấy… hưng phấn. Cậu rõ ràng một điều là Vương Mân tuyệt đối không bao giờ ép buộc mình làm cái gì, nhưng là thực kỳ quái a, trong lòng lại giống như có chút chờ mong đối phương thực sự sẽ làm chút gì đó với mình, tại sao lại có ý nghĩ như vậy ! 囧…

Vương Mân đó giờ vốn là người suy nghĩ tinh tế, nhìn một cái liền nhận ra Tiếu Lang đang bất an, bàn tay đang khoác trên vai Tiếu Lang nhẹ nhàng trượt xuống, thuận thế hơi vuốt ve lưng của Tiếu Lang, an ủi “Em có quyền lợi cự tuyệt, còn nếu như em không muốn tham gia…” nói tới đây, chợt dừng lại, khóe miệng hơi hơi câu lên một chút, cười nói “Anh có thể buông tha cho em.”

Trái tim của Tiếu Lang trong phút chốc đập thật mạnh, giống như bị ma ám vậy, không tự chủ được lắc lắc đầu.

Vương Mân xác nhận lần nữa “Quyết định rồi chứ? Nếu như em muốn cự tuyệt, anh sẽ không yêu cầu bất cứ thứ gì khác nữa.”

Tiếu Lang lại gật gật đầu, tất cả mọi người xem quang cảnh này đều có chút không kiên nhẫn, lên tiếng thúc giục “Mân ca, đừng thừa nước đục thả câu nữa! Bắt đầu nhanh lên đi!”

Vương Mân thoải mái nói “Anh muốn cùng em chơi một trò chơi.”

Tiếu Lang hỏi “Trò chơi thế nào?”

“Tạm thời không thể nói cho em biết,” Vương Mân nói “Em chỉ cần phối hợp với anh, trước khi trò chơi chấm dứt, phải tuyệt đối phục tùng anh về mặt tinh thần, có thể làm được chứ?”

https://thuviensach.vn

Tuyệt đối phục tùng cả về mặt tinh thần? Là cái gì vậy…

Tiếu Lang đột nhiên có chút bất an, trong tiềm thức cảm thấy trong lời nói của Vương Mân như có điều gì đó, nhưng vẫn là không có biện pháp nào, một mực tình nguyện cam tâm bước vào bẫy rập mà đối phương giăng sẵn.

Tiếu Lang ừ một tiếng, Vương Mân nhìn cậu, thu lại nụ cười trên môi, nghiêm mặt nói "Vậy chúng ta bắt đầu."

Mọi người vây thành một vòng tròn xung quanh hai người họ, tò mò nhìn.

Vương Mân rút tay đặt trên lưng Tiếu Lang lại, nói "Đưa tay cho anh."

Tiếu Lang nghe lời đưa tay đặt lên tay Vương Mân, bàn tay của hai người chồng lên nhau, Vương Mân dùng ngón cái nhè nhẹ cọ xát lòng bàn tay của cậu.

"Tốt lắm." thanh âm của Vương Mân đột nhiên trở nên trầm thấp, nghe có vẻ rất nghiêm túc, tinh thần của Tiếu Lang cũng theo đó mà khẩn trương lên.

Vương Mân "Nghe đây, tất cả những lời mà em sắp sửa nói ra, tất cả đều nhất định phải phát ra từ nội tâm."

Tiếu long "Ùa."

Vương Mân lại nói "Anh sẽ nói trước cho em biết em phải nói những gì, sau đó, anh hi vọng nghe được em dùng ngôi thứ nhất tiến hành thuật lại."

Đây là tuyệt đối phục tùng?

Tâm của Tiếu Lang không hiểu sao có chút run lên, miệng nói "Ùa."

https://thuviensach.vn

Nghe được lời khẳng định của Tiếu Lang, Vương Mân mới bắt đầu "Em là một người thành thật, một người thiện lương."

"…" Tiếu Lang dừng một chút, nói "Tôi là một người thành thật, một người thiện lương."

Vương Mân "Em là một người dũng cảm lại kiên cường."

"Em là một người dũng cảm lại kiên cường…"

Vương Mân "Em là người có thể vì tập thể mà hi sinh bản thân, là một người có tinh thần chính nghĩa."

Tiếu Lang theo sau lặp lại, cảm thấy cảnh tượng lúc này có điểm giống những lời tuyên thệ trong nghi thức đeo khăn quàng đỏ gia nhập đội thiếu niên lúc còn học tiểu học… Nhưng lần này lại có vẻ như rất là khoe khoang, tuy là đọc theo nhưng mà cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Mọi người ai ai cũng không rõ trong hồ lô của Vương Mân bán thuốc gì, chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt mình đang thấy có một loại nghiêm túc rất… buồn cười. Mặc dù là vậy, nhưng tất cả vẫn đầy lòng hiếu kỳ. Quả nhiên, câu nói tiếp theo của Vương Mân không làm cho bọn họ thất vọng.

Vương Mân chậm rãi đọc "Từ giờ khắc này, em sẽ tuyệt đối phục tùng anh."

Tiếu Lang vẫn còn suy nghĩ tận đâu vừa nghe thấy câu này liền cảm thấy choáng cả người, sửng sốt một hồi lâu, mới có chút lắp bắp nói "Em… Em sẽ tuyệt đối phục.. phục tùng anh."

Đọc xong những lời này, tim của Tiếu Lang hoảng hốt nhảy dựng hai cái, có một loại cảm giác kỳ quái lấp đầy lồng ngực.

Vương Mân lại tiếp tục đọc "Em sẽ trung thành với anh."

https://thuviensach.vn

Thanh âm của cậu loáng thoáng có chút máy móc, lạnh lẽo như băng, mặt của Tiếu Lang dần dần nóng lên, những lời này khiến cho cậu cảm giác có một loại sỉ nhục rất nhẹ : ở xã hội ngang hàng, lại phải nói với một người bạn học cùng tính những lời như thế, theo bản năng muốn phản kháng, bác bỏ nó, muốn thốt lên không muốn.

Nhưng là… nếu như làm như vậy, Vương Mân sẽ cảm thấy thất vọng nhỉ? Không được, mình muốn nghe anh nói… không muốn làm cho anh thất vọng dù là một chút… chỉ cần phục tùng về mặt tinh thần, là được rồi…

Tâm lý phản kháng vừa manh nha đã bị cưỡng chế đè áp, Tiếu Lang kiên trì dùng thanh âm run rẩy thuật lại "Em sẽ trung thành với anh."

Vương Mân lại tiếp tục "Em sẽ không phản bội anh, bởi vì…" cậu thoáng dừng lại "Em thuộc về anh."

"Em sẽ không phản bội anh, bởi vì…" Tiếu Lang khẽ cụp mắt, lặp lại lời của Vương Mân "…Em thuộc về anh"

Loại cảm giác bị áp bách về mặt tâm lý, cùng với những lời nói vi phạm tự tôn, khiến Tiếu Lang rất khó chịu, rất ủy khuất…

Cả đám người xem xong, trợn tròn cả mắt, Vương Mân quả thực rất rất ngầu a, ngầu tới ghê hồn luôn!

Khiến cho một thiếu niên đang ở vào thời kỳ phản nghịch luôn luôn lấy "trung tâm thế giới là ta" làm quan điểm tự nguyện nói ra những lời như thế… chúa ơi, rất nghịch thiên a, rất làm cho người ta rung động a!

Nhìn biểu tình nhíu mày bối rối của Tiếu Lang, đồng thời lại không thể không thần phục tự nói ra những lời ấy, cái này so với hôn hôn hay sờ sờ mấy cái còn mẹ nó kích thích gấp trăm lần! Cơ hồ từng tên nam sinh có mặt ở đây đều âm thầm dâng lên một cổ nhiệt tình trong lòng…

https://thuviensach.vn

Vương Mân không chút lưu ý đến phản ứng của những người ngồi xem bên cạnh, lúc này cậu vẫn còn đắm chìm trong không khí trò chơi được xây dựng giữa mình và Tiểu Tiểu.

Cậu bóp nhẹ bàn tay của Tiểu Lang, giống như muốn tiếp sức mạnh cho đối phương tiếp tục, nhưng ngữ khí lại vẫn như cũ không chút dao động.

“Em sẽ vĩnh viễn nghe lời của anh, tín nhiệm anh, không bao giờ tự ti, không bao giờ hối tiếc, tin tưởng rằng anh sẽ luôn luôn ở cạnh em, bảo vệ em.”

“Em sẽ nghe lời anh, tín nhiệm anh, không bao giờ tự ti, không bao giờ hối tiếc, tin tưởng anh sẽ luôn luôn ở cạnh… bảo vệ em.” Tiểu Lang ấp úng lặp lại xong những lời này, nội tâm lúc nãy vẫn còn gào thét đầy phong ba cũng đột nhiên bình thản lại không ít, lúc này còn lại, chỉ là một chút cảm động.

“Hết thảy những người nghe thấy được những lời này, đều sẽ trở thành người chứng giám cho lời tuyên thệ trên. Bọn họ không có quyền thương tổn đến em, lợi dụng em…” Vương Mân chuyển đổi ngữ khí, không còn là cái loại lạnh như băng không mang theo chút cảm xúc nào nữa, cậu nói “… Bởi vì, em là của riêng anh.”

“Em là của riêng anh…” Tiểu Lang đáng thương của chúng ta, cả lồng ngực đều tràn đầy ê ẩm, ngay cả âm điệu cũng run rẩy theo.

Nói xong lời này rồi, cậu cảm giác thế giới trong nháy mắt như an tĩnh lại, quên đi tất cả những người đứng xem xung quanh, quên đi chuyện đây chỉ là một trò chơi mà mình là kẻ tham gia.

Người nọ, là người duy nhất từ trước đến giờ chưa từng làm điều gì thương tổn mình, là người anh trai mà mình vẫn luôn luôn sùng bái…

https://thuviensach.vn

Phục tùng anh, trung thành với anh, thuộc về mỗi mình anh… từng chút từng chút, khiến cậu cảm thấy rất vui vẻ, rất vui vẻ.

Nói xong những lời này, trên người Tiếu Lang tựa như được quét lên một tầng sáng ấm nhàn nhạt đầy ái muội.

Ánh mắt của cậu phiếm đầy một loại thần thái khác lạ, ánh mắt chăm chú nhìn vào Vương Mân.

Đôi mắt với nhãn mâu đen láy tựa như bầu trời đêm, chuyên chú vô cùng, phảng phất như có hai khỏa hắc diệu thạch đang lập lòe cháy lên.

Yếu đuối của cậu, dịu ngoan của cậu, thanh âm khe khẽ run lên của cậu, cùng với biểu tình có chút nhút nhát pha lẫn cung kính, đều khiến cho hết thảy mọi người âm thầm kinh tâm.

Thiếu niên trước mắt tựa như thay đổi hoàn toàn thành một người khác, thật là Tiếu Lang sao?

Có một sức hấp dẫn kỳ lạ lan tỏa ra từ thiếu niên trong nháy mắt làm cho người ta bất giác dâng lên một tia mong tưởng : muốn trở thành Vương Mân, hoặc là, muốn trở thành thiếu niên kia… Muốn phá tan cái loại cảm giác ái muội khiến cho kẻ khác cảm thấy kinh ngạc nhưng lại không hề có chút bất thường giữa hai người bọn họ, để bản thân có thể xen vào, tự mình thể hội một phen.

Chỉ là, những thiếu niên của thời khắc ấy, lại không người nào biết nên làm thế nào để hình dung loại cảm giác này.

Bọn họ chỉ thấy hưng phấn một cách mâu thuẫn, có chút rối rắm, rồi lại hơi hơi hâm mộ, buồn bực khó chịu.

Cuối cùng, Vương Mân chốt một câu “Em làm tốt lắm.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang chỉ biết ngây ngô, ngốc lăng mà ngồi tại chỗ, nhìn thấy biểu tình tươi cười trên gương mặt Vương Mân, tiếp đó, thanh âm đặc biệt đầy từ tính của thiếu niên lại vang bên tai "Trò chơi chấm dứt."

Tiếu Lang ngây ra mà nhìn xung quanh, cảm giác như vừa tỉnh khỏi giấc mộng, trong đầu vẫn còn chìm đắm cảnh tượng lúc nãy, không cách nào hồi thần lại.

Mọi người đột nhiên cảm thấy Tiểu Long Nhân như vậy có chút… đáng thương! Vương Mân cái tên quỷ này quá khủng bố rồi!

☆ ☆ ☆

Tối đó, đợi tất cả mọi người giải tán rồi, Tiếu Lang mới một mình cuộn người thành một đoàn núp trong ổ chăn, đầu óc lộn xộn cả lên.

Hồi tưởng lại vừa mới nãy mình nói những lời như vậy với Vương Mân… này… này làm sao giống với tuyên thệ thiếu niên tiền phong chó má kia a, quả thực chẳng khác cái gì kết cái gì hôn a… Thao!

Vương Mân tắm rửa xong trở về, có chút lo lắng đi tới đi lui ở cạnh giường của Tiếu Lang, hỏi "Em không sao chứ?"

Nhạc Bách Kiêu cười ha há "Tiểu Long Nhân phỏng chừng bị mấy lời nói lúc nãy của mình làm cho xấu hổ muốn chết rồi! Vương Mân cậu đúng là siêu nhân a!"

Cố Thuần cũng góp lời "Tui cũng hiểu cảm giác của Tiếu Lang, cái gì mà phục tùng rồi thuộc về một mình vân vân, nghe rất càn quấy, may mắn chỉ là trò chơi."

Nhạc Bách Kiêu đùa một câu "Tiểu Long Nhân, đến lúc nào cưng mới nói với anh cưng chỉ thuộc về riêng anh a~"

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Tiếu Lang nghe được đối thoại giữa bọn họ, mới vươn đầu ra khỏi ổ chăn, gương mặt bị nghẹn hồng loáng thoáng một tia xấu hổ cực độ "Tránh xa tui ra một chút! Tui… tui đây là hi sinh bản thân giải trí đại chúng, bán nghệ không bán thân, mấy người mẹ nó chơi riết nghiện rồi sao!?"

Nhạc Bách Kiêu miệng tiện nói "Còn bày đặt bán nghệ không bán thân nữa, theo anh thấy cái gì mà thân hay không thân, tâm cũng bán quách cho Vương Mân nhà cưng rồi."

Vốn dĩ chỉ là thuận miệng nói giỡn, không ngờ lại một phát ngay tim đen, đánh bừa cũng trúng, Tiếu Lang nháy mắt thẹn quá hóa giận, xù lông rống lên "Ông mới là của Vương Mân! Ông toàn thân cao thấp đều là của Vương Mân!"

Vương Mân "…"

Nhạc Bách Kiêu bị lời nói trong lúc tức giận của Tiếu Lang khiến cho nổi đóa, gân cổ rống lại một câu "Tiếu Lang ngươi cái đồ ngốc thiếu"!

Cố Thuần nhìn thấy không khí có phần không đúng, lập tức bước tới phía trước cười trấn an "Ha ha… Hai người cũng đừng thay phiên đâm chọt lẫn nhau chứ! Đừng giống con nít như vậy!"

Bị Cố Thuần nói thế, Nhạc Bách Kiêu lập tức bình tĩnh lại, quả thực mình vậy có phần hơi hẹp hòi… Bất quá tên Tiếu Lang siêu nhị này vậy mà lại có bản lĩnh kéo người khác xuống ngang hàng chỉ số thông minh với mình… đồ heo!

Tiếu Lang thái độ bất thường, tính tình lại nóng nảy đến đáng sợ, muốn thông qua phương thức này để phát tiết đi những tư tưởng hỗn loạn trong lòng mình, cậu giương nanh múa vuốt muốn tiếp tục cãi nhau cùng Nhạc

https://thuviensach.vn

Bách Kiêu, Vương Mân lập tức tiến lên vừa ôm vừa xoa kéo cậu ôm vào lòng mình, nhẹ giọng an ủi vài câu, Tiếu Lang mới bình tĩnh trở lại.

Nhạc Bách Kiêu bên kia thầm mắng một câu "Xí ~ gia đây không thèm chấp!"

Tiếu Lang giận đến thở hổn hển, trừng mắt liếc Vương Mân, đem cơn giận trút lên người cậu "Tránh ra tránh ra! Đừng đụng vào tui! Miễn để người khác nói tui bị ông mê đến mất hồn đờ đẫn!"

Biểu tình của Vương Mân trong nháy mắt đó có điểm đông cứng, cậu buông tay ra, khẽ mấp máy môi, nhưng cuối cùng không nói lời nào, yên lặng trở về giường, vén mền lên liền chui vào ngủ.

Tiếu Lang có điểm hối hận… Thao! Rốt cuộc tại sao lại như vậy a!

Trong không khí xấu hổ vạn phần ấy, bốn người trong phòng mạnh ai nấy đi ngủ.

Tiếu Lang nằm một lát, trong lòng cảm thấy bồn chồn nôn nóng, cậu cẩn thận xoay người lại, không muốn vì bản thân mất ngủ mà làm phiền tới người khác.

Vừa mới nhắm mắt lại, trước mắt lập tức hiện ra cảnh tượng trò chơi lúc nãy——

"Em sẽ không phản bội anh… Em chỉ thuộc về anh…"

"Em vĩnh viễn nghe lời anh, tín nhiệm anh, tin tưởng anh vẫn sẽ luôn ở cạnh… Em là của riêng anh!"

.

Một lần rồi lại một lần, tựa như lời nguyền rủa vờn quanh bên tai.

https://thuviensach.vn

Em là của anh, vậy còn anh? Anh cũng là của em chứ?

Anh nói anh vẫn sẽ ở bên cạnh em như vậy, là thật sao?

Ngay lúc em muốn tin tưởng những lời ấy, đột nhiên anh lại nói, trò chơi chấm dứt…

Có phải chỉ mỗi mình em còn ngu ngốc như vậy, tất cả mọi người đều thoát khỏi trò chơi kia, chỉ còn em, độc mỗi mình em cô đơn lưu lại nơi ấy… Tất cả mọi người đều chứng kiến, em ngu ngốc biết bao trầm luân vào nó, mất hết tự tôn, mất hết tất cả quyền chủ động…

Anh, anh bảo em nên làm cái gì bây giờ mới tốt đây?

Tại sao trong lòng em lại tồn tại loại cảm tình này chứ, thật sự rất khó chịu!

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang hiếm có dậy sớm, năm giờ năm mươi, ngay lúc trời tờ mờ sáng.

Cậu ngồi dậy, ánh mắt nhìn sang giường của Vương Mân, lúc này Vương Mân còn đang ngủ, yên lặng nằm, hai mắt khép kín, ngay cả bộ dáng khi ngủ cũng khiến người khác cảm thấy thực trầm ổn.

Tiếu Lang nhìn trong chốc lát, nghĩ thầm, trước giờ lần nào cũng là Vương Mân dậy sớm hơn mình… có phải Vương Mân cũng giống như mình bây giờ, chăm chú dõi theo mình đang ngủ hay không?

Ai, nghĩ bậy bạ cái gì đâu a…

Tiếu Lang nhìn đồng hồ, mới sáu giờ… Tuần lễ đại hội quy định là tám giờ tập họp ở sân thể dục, cho nên mọi người đa số đều dậy muộn hơn so với mọi khi, chưa tới bảy giờ sẽ không tỉnh.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngủ không được, xoay người xuống giường tính rửa mặt.

Rửa mặt trở về bắt gặp Vương Mân đang ngồi dựa thành giường, có chút mơ màng ngước mắt nhìn cậu, thanh âm của Vương Mân có hơi khàn khàn "Em đi đâu vậy?"

Tiếu Lang nói "Đánh răng rửa mặt."

Vương Mân hơi gật đầu, nhẹ giọng "Qua đây."

Tiếu Lang trở về chỗ nằm cất kem đánh răng cùng bàn chải, rồi mới chậm chạp cọ cọ đi qua, Vương Mân nhích người một chút, nói "Nằm ở trong đi, ngủ với anh thêm một lúc."

Tiếu Lang "…"

Hai người nằm xuống, Vương Mân mạnh mẽ duỗi thẳng tay kéo cậu ôm vào lồng ngực mình, cằm gác ở hõm vai cậu.

Tiếu Lang nghe được hô hấp nhàn nhạt của Vương Mân, ngửi thấy mùi hương trên thân thể đối phương, trái tim bất giác lại thình thịch thình thịch đập loạn. Cậu theo bản năng dùng tay đẩy Vương Mân ra, nhỏ giọng nói "Xích ra chút."

Vương Mân phảng phất như không nghe thấy, giống như đã ngủ mất rồi, Tiếu Lang lại không dám quấy rầy, hôm qua cậu ấy chạy cả 10,000m…

Ai, mày còn tức giận cái gì nữa a, không thấy kiêu quá sao! Tối hôm qua rõ ràng chỉ là một trò chơi hết sức bình thường, tại bản thân mày tự đoán mò thôi…

Tiếu Lang buông lỏng tay khoác trên lưng Vương Mân, khiến cho Vương Mân đang dần chìm vào say ngủ khe khẽ nhíu mày lại, cánh tay ôm lấy Tiếu Lang lại gắt gao xiết chặt hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Nằm im một hồi, Tiếu Lang lại ngủ.

Một lát sau, Nhạc Bách Kiêu tỉnh giấc, lúc cậu chàng bước ngang qua giường Vương Mân thì, kỳ quái dừng lại trong chốc lát : hai đứa này tối qua hình như đâu có nằm chung giường đâu ta, tại sao tới sáng Tiếu Lang lại chạy qua giường Vương Mân nằm?

Nhạc Bách Kiêu oán hận nghĩ thầm : tên Tiểu Long Nhân ngu ngốc, còn chối đây đẩy nữa! Ta xem ngươi cứ tiếp tục như vậy, sớm hay muộn cũng có ngày bị Vương Mân ăn sạch sành sanh, bị người ta bán còn giúp người ta đếm tiền cho mà xem!

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 008

[Các loại phiên bản não bổ "đặc sắc"]

Chọn ra một đoạn trong chính văn, thay đổi một chút——

【 Ver. 01 】

Tiếu Lang nháy mắt thẹn quá hóa giận, xù lông rống lên “Ông mới là của Vương Mân! Ông cả nhà đều là của Vương Mân!”

Nhạc Bách Kiêu “…”

【 Ver. 02 】

Tiếu Lang nháy mắt thẹn quá hóa giận, xù lông rống lên “Ông mới là của Vương Mân! Ông toàn thân cao thấp kể cả tiểu JJ đều là của Vương Mân!”

Vương Mân “…” một ngụm máu nghẹn ngay họng.

https://thuviensach.vn

【 Ver. 03 】

Tiếu Lang nháy mắt thẹn quá hóa giận, xù lông rống lên “Vương Mân là của tui! Vương Mân toàn thân cao thấp đều là của tui!”

Vương Mân “…” đang mừng thầm.

【 Phía sau cánh gà 】

Tiểu Long quang quác gào to “Đạo diễn Miêu, có thể tan tầm hay chưa! Cứ cut như vậy hoài cổ họng tui tắt tiếng luôn bây giờ!”

Nhạc Nhạc ai oán nói “Đạo diễn Miêu, trả trong sạch lại cho tui! Tui là của nhà Thuần Thuần mà!!!!”

Vương Mân “…”

Mèo cha “Tới đây kết thúc, đám nhỏ đâu ~ lại đây sờ đầu cái coi ~”

Mọi người “Ye!!!”, đều ngoan ngoãn xếp hàng chờ được sờ đầu, lưng đeo cặp nhỏ, vô cùng cao hứng, về nhà thôi~

【 Tổng kết 】Cái quỷ gì đây?

~ END

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Tiểu Long Nữ bất nữ

☆ ☆ ☆

Hai ngày còn lại, mọi người nhân tác dụng còn sót lại từ khí thế giật giải quán quân 10,000m của Vương Mân, vượt qua mọi chông gai, đánh đâu thắng đó, không ai cản nổi.

Đội bóng rổ cũng ở trận chung kết báo thù chiến bại của năm ngoái, đánh bại C5. Trận đấu vừa kết thúc, mọi người liền kích động ôm nhau, Triệu Vu Kính lẫn Vương Mân bởi vì trận chạy 10,000m hôm trước mà nảy sinh xấu hổ, nhờ Vương Mân khẽ cười đấm nhẹ một quyền vào vai của Triệu Vu Kính mà hóa giải.

Triệu Vu Kính lắc lắc tay, dùng sức đánh trở lại, Vương Mân giả vờ đau rên nhẹ một tiếng, khóe miệng lại khẽ cong lên.

Triệu Vu Kính cười mắng "Ngươi cái tên thể năng biến thái… Vờ đi nhà ngươi!"

Đội bóng rổ đoạt được chiến thắng, cũng đồng thời quyết định thế thắng của C1, cuối cùng không hề ngoài mong đợi, một lần nữa giành được hạng nhất toàn khối.

Trong lòng của những thiếu niên lứa tuổi mười sáu mười bảy ấy, thế giới bao la của họ không hề phức tạp như thế giới dưới ánh mắt của người trưởng thành… Bầu trời của họ thuần túy một màu xanh biêng biếc, hữu tình giữa bọn họ vô cùng đơn giản thẳng thắn lại ầm ĩ sục sôi.

https://thuviensach.vn

Không có ngươi lừa ta gạt, không có lẫn nhau châm chọc ám hại, không có qua loa lấy lệ, không có lục đục với nhau.

Chiến thắng tựa như dương quang gay gắt nhất giữa ngày hè, xuyên thấu hơi thở, xuyên qua vô số cát bụi, chiếu rọi thẳng tắp vào những mảnh giấy trắng trong ký ức, tỏa ra một tầng ánh sáng màu bạc—— kia, là những ký ức tuyệt vời nhất của mỗi cá nhân ở lứa tuổi ấy.

☆ ☆ ☆

Xế chiều ngày hôm đó, đại hội văn hóa thể thao chính thức khép lại bằng những tiết mục khiến người ta buồn tẻ đến muốn ngủ gục của hội diễn văn nghệ.

Tiếu Lang cùng Vương Mân ngồi cạnh nhau trong sảnh chính, chìm lấp trong biển người, xem tiết mục tấu hài không hề buồn cười của một lớp nào đó.

Đúng hai giờ trưa, là thời điểm đồng hồ sinh học mệt mỏi rã rời, những người xung quanh ngáp liên tục, Nhạc Bách Kiêu ngồi ở hàng ghế sau lưng hai người liên tục oán giận “Thay vì ngồi đây tốn thời gian ngồi làm hai đề thi còn sướng hơn…”

Ngoại trừ ánh sáng chiếu rọi trên sân khấu, xung quanh cả thính phòng đều tối như mực, Tiếu Lang cũng không kềm được hai mi mắt của mình giao lưu với nhau.

Trong bóng tối, Vương Mân kéo tay cậu, nhỏ giọng hỏi “Đi không?”

Tiếu Lang hỏi “Đi đâu?”

Vương Mân kề sát vào lỗ tai Tiếu Lang, nói “Trốn ra ngoài.”

https://thuviensach.vn

Vừa nghe thấy ba chữ kia, tín hiệu "tích tích tích tích" trong đầu Tiếu Lang bắt đầu không an phận chớp nhá liên tục, nhàm chán buồn ngủ đều biến mất không còn tăm tích, cậu hưng phấn nói "Trốn, trốn như thế nào?"

Vương Mân "Đi theo anh."

Trong bóng tối, hai người nắm tay nhau rời khỏi đại sảnh. Bên ngoài ánh nắng sáng ngời, thầy giáo phụ trách trông cửa đại sảnh nhìn thấy hai người, vẻ mặt hoài nghi bước đến.

Vương Mân thấy, chủ động chào hỏi, biểu tình đầy vẻ lo lắng "Thầy, bạn học của em bị đau bụng."

Tiếu Lang "…"

Thầy giáo nhìn nhìn, trên người Tiếu Lang lẫn Vương Mân đều mặc đồng phục rất chỉnh tề, bộ dạng cũng ngoan ngoãn không giống với mấy học sinh cá biệt, mà đứa đang đau bụng kia thì cau mày, ra vẻ như rất khó chịu, liền quan tâm hỏi "Có phải là giữa trưa ăn cái gì bậy mới đau bụng không?"

Tiếu Lang ủy khuất bĩu môi nói "Ăn trong căn-tin chứ đâu, cà xào thịt bằm, đâu có cái gì bậy đâu, không hiểu tại sao nãy giờ bụng cứ đau âm ỉ, hic… đau muốn chết luôn." Dứt lời, còn cực kỳ phối hợp nhẹ cắn môi dưới, biểu tình giống như sắp chịu không nổi.

Vương Mân cũng phối hợp đưa tay đỡ lấy tay Tiếu Lang, để cậu dựa vào người mình, phòng cậu đau đến té xỉu (?).

Thầy giáo nọ nhìn tình cảnh này, cũng cảm giác có chút lo lắng "Vậy em mau mau dẫn bạn ấy đi phòng y tế nhìn xem thử đi!"

Vương Mân "Dạ, à đúng rồi thầy, tụi em là học sinh lớp C4 năm hai, em tên Trương Tiền, cậu ấy là Lý Quân."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Thầy giáo phất phất tay "Mau đi đi."

Hai người dìu dắt nhau đi, tới độ năm mươi mét hơn liền bắt đầu bước nhanh hơn, chạy đi một lát, cũng không biết là người nào phá ra cười trước, cười đến cả hai đều chạy không nổi.

"Ai nha, ai nha, bụng của em~" Tiếu Lang ôm bụng khom người ngồi xổm xuống.

Vương Mân cũng thoải mái cười to "Không ngờ là em diễn trò giống như vậy! Ôm cái bụng giống như mang thai mấy tháng không bằng! Ha ha…"

Tiếu Lang cười đến đau sốc hông "Anh cũng tài thiệt chứ! Trương Tiền rồi còn Lý Quân! Ha ha ha… Sao không kêu Trương Tam Lý Tứ đi!" Không ngờ Vương Mân mọi khi đều là một bộ con ngoan trò giỏi, đến khi nói dối liền vẻ mặt chính trực không đổi sắc, xấu xa quá chừng ~

Vương Mân vẻ mặt nghiêm túc khen ngợi "Bạn Lý Quân à, bạn rất có thiên phú biểu diễn đấy."

Tiếu Lang chớp mắt mấy cái, cũng phụ họa "Ít nhiều gì cũng nhờ Trương ca tự mình làm mẫu dạy tại hạ!"

Vương Mân "…"

Lúc này tất cả học sinh đều tập trung trong đại sảnh, sân trường trống rỗng lặng thinh… Hai người đi dọc theo đường mòn trong sân, vừa đi vừa cười đùa.

Không khí hít vào lồng phổi tất cả đều tươi mát, cỏ dại ven đường xanh mướt tươi đẹp, ngay cả những chú chim sẻ bay lượn trên trời cao cùng đều

https://thuviensach.vn

đáng yêu thân thiết hơn….

Một tay của Tiếu Lang để mặc Vương Mân nắm lấy, tay kia thì cố gắng rướn xa, để mặc gió nhẹ thổi xuyên qua kẽ hở giữa những ngón tay.

Cậu ngước đầu lên, mặt đối với không trung, nheo mắt lại cảm thụ tư vị của "tự do".

Nếu không có đề nghị của cùng với dũng khí từ Vương Mân, Tiếu Lang tuyệt đối không dám làm những loại chuyện mà chỉ có "học sinh cá biệt" mới làm này.

Tuy rằng cũng từng có lúc ảo tưởng quá bản thân thể nghiệm một chút cuộc sống phóng túng rời xa các loại đạo đức kỷ luật, nhưng là gia đình nghiêm túc khó khăn từ thưở nhỏ dưỡng thành thói quen giữ nghiêm quy củ trong Tiếu Lang, khiến cậu vô ý thức khắc chế hành vi của chính mình, không muốn để bố mẹ phải bận rộn với việc nuôi gia đình lại phải bận tâm thêm về mình.

Ở quãng ngày mà tất cả những đứa trẻ dễ dàng học theo thói xấu trở nên phản nghịch gia đình nhất, Tiếu Lang trải qua cùng với một đám nữ sinh ở trung học Thập Tam, tuân thủ kỷ luật, giữ nghiêm nội quy của nhà trường, từ đầu tới chân chuẩn một bộ con ngoan trò giỏi.

Tiếu Lang hỏi Vương Mân "Anh, hồi trước anh hay cúp học lắm sao?"

Vương Mân nghĩ ngợi một lúc, nói "Tính ra thì, cũng thường xuyên."

Tiếu Lang "A? Thầy cô không nói gì anh sao?"

Vương Mân nói "Nhà anh có người quen với người trong trường, những lúc nhà có việc có thể không cần đến trường."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…" Áp lực sợ hãi từ gia tộc hắc đạo uy hiếp không đáp lên tiếng sao?

Vương Mân "Nếu anh không muốn đến trường, chỉ cần trực tiếp xin phép với chủ nhiệm."

Tiếu Lang thốt lên "Kháo! Lúc học sơ trung ngày nào em cũng phải sáng sớm bảy giờ rưỡi lết tới trường, mặc gió bão mưa sa cũng không được nghỉ…!"

Khẩu khí của Vương Mân dẫn theo chút khát khao nói "Ừ, anh cũng muốn giống như em vậy."

Tiếu Lang "…Tại sao a?"

Vương Mân "Trải qua cuộc sống với kỷ luật nghiêm ngặt, không dễ bị lung lạc."

Tiếu Lang 囧.

Vương Mân không tiếp tục nói về đề tài này nữa, cậu cùng Tiếu Lang men theo đường mòn đi ra tiệm Net mọi khi, ra khỏi trường rẽ vào con phố ăn vặt.

Vương Mân bước đến một tiệm nhỏ, lấy ví trong túi ra nói với chủ quán "Lấy một bao Trung Nam Hải, thêm một hộp diêm."

Tiếu Lang hỏi "Anh hút thuốc?"

Vương Mân nói "Cho em nếm thử."

"…" Một Tiếu Lang chưa bao giờ ở tuổi mười mấy, trộm cùng mấy nam sinh đồng lứa cúp tiết trốn học, học hút thuốc, đi suốt đêm không về, yêu sớm…, vẫn vốn tưởng rằng những thứ kia chỉ đơn thuần là những cụm từ

https://thuviensach.vn

xa lạ không liên hệ tới mình, vậy mà lại có ngày phát sinh ở sự thực, khiến cậu hưng phấn vô cùng!

Vương Mân rút một điếu thuốc ra khỏi bao, đưa Tiếu Lang, thấy cậu dùng tư thế bắt chước sứt sẹo cầm, cười cười "Nè, nhìn anh, phải như vậy, kẹp giữa ngón trỏ cùng ngón giữa… thả lỏng một chút, đừng kẹp nó dẹp lép chứ…"

Tiếu Lang kẹp lấy điếu thuốc, vẫn chưa kịp bật lửa đã kéo đến bên miệng vờ hút một hơi, ngửa mặt lên trời phà ra một cái "Hà–!"

"Ha ha" Vương Mân lấy diêm đốt giúp cậu, Tiếu Lang lại hút một hơi, ai dè lần này còn chưa kịp bày ra vẻ bức người, liền hít một hơi làm trở tay không kịp.

Vương Mân nhìn cậu mỉm cười, nói "Hít vào từ từ." dứt lời, cũng lấy cho mình một điếu thuốc, châm lửa, đưa đến bên miệng hít một hơi, động tác cực kỳ tự nhiên. Lúc thở khói ra, cậu hơi hơi cúi mắt, làn khói nhàn nhạt từ khe môi thảng ra…

Tư thế này rất dụng công thấu đáo, khói thuốc không phả vào Tiếu Lang, đều bay ra rồi tản đi.

Tiếu Lang ngẩn người nhìn chằm chằm Vương Mân, cảm thấy tư thế hút thuốc cùng biểu tình của Vương Mân lúc này vừa đẹp trai (?) lại vừa ôn nhu, quả thực không khác gì mấy nam minh tinh trong phim truyền hình hết!

Hai người đứng ở góc tường, Tiếu Lang hỏi "Lần đầu tiên anh hút thuốc là khi nào?"

Vương Mân trả lời "Năm ba sơ trung."

Tiếu Lang "Hút rất nhiều?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Không nhiều lắm, bởi vì không thích.”

Tiếu Lang kề sát vào gần người Vương Mân ngửi ngửi, nói “Chả trách sao trên người anh hoàn toàn không có mùi thuốc.”

Vương Mân cười nhẹ, động tác vô cùng thân thiết của Tiếu Lang lúc nãy khiến tâm tình của cậu rất thoải mái.

Cậu nhìn đối phương, ngón tay của thiếu niên rất trắng, khẽ kẹp lấy thân điếu thuốc cũng trắng nõn hệt như thế, nhẹ nhàng đưa đến bờ môi đỏ hồng, khoảnh khắc mà điếu thuốc khẽ chạm vào bờ môi, tản mát ra một loại mỹ diễm lại đầy dụ hoặc…

Tiếu Lang bị Vương Mân nhìn chăm chú đến phải ngẩng đầu nhìn lại, lại nghe Vương Mân hỏi “Cảm thấy thế nào?”

Tiếu Lang nhíu mày “Không thấy cái thứ quỷ này có gì hay ho, mùi vị giống như khói khét ấy… Ba của em cũng hút thuốc nhiều, nhưng mà ít khi hút ở nhà, sợ ảnh hưởng tới em với em trai.”

Vương Mân gật gù bảo “Ừ, em vẫn còn nhỏ.”

Tiếu Lang liếc mắt nhìn Vương Mân : nói chuyện ngữ khí gì đây… nghe giống như lớn hơn mình lắm lắm ấy!

Vương Mân nhận thấy được tầm mắt của Tiếu Lang, hơi nhướng mày, Tiếu Lang lập tức cúi đầu, ra vẻ ngoan ngoãn nghe lời.

Hút thuốc xong, hai người lại đi mua hai xiên thịt nướng ăn. Ăn xong, Tiếu Lang hỏi “Tiếp theo đi đâu?”

Vương Mân nói “Không biết nữa.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau vài giây, sau đó như có tâm hữu linh tê cùng thốt lên một quyết định : tiệm Net.

Hoạt động giải trí ngoài trường học của cả hai người đơn giản đến kỳ cục, ngoại trừ Hiệp Minh ra, những thứ khác đều không hứng thú.

☆ ☆ ☆

Hai người mua trà sữa uống, sau đó lắc lư vào tiệm Net dưới tầng ngầm.

Vương Mân nói "Một tuần rồi không gặp đồ đệ, có chút nhớ nhỏ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Lại có thể nhìn thấy hình ảnh nhỏ bị em ám sát rồi, ha ha!"

Tiếu Lang "Ha ha!"

Vừa mới bật máy lên, Vương Mân đột nhiên xoay qua hỏi Tiếu Lang "Em có QQ không?"

Tiếu Lang nhìn nhìn biểu tượng chim cánh cụt trên desktop, mới sực nhớ đến lần đó Tiếu Mông có đăng ký cho mình một cái, liền kích động nói "Có a, này em có a!"

Vương Mân mở ra QQ của bản thân, hỏi "Số mấy? Để anh thêm em."

Tiếu Lang "…Quên rồi."

Vương Mân nghẹn lời, hỏi lại "Đăng ký hồi nào?"

"Hồi năm ngoái đó, thằng em nó đăng ký dùm…" Số ID kia Tiếu Lang nghĩ mãi chẳng ra nổi một số, cũng không biết Tiếu Mông lần đó có giúp mình lưu không, nhớ rõ là có viết trên một tờ ghi nhớ, nhưng là đó giờ có khi nào xài đâu, nên quẳng đâu rồi chả nhớ nữa.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang có chút tiếc nuối nói “Số đó có mỗi thằng Mông là bạn tốt thôi, nếu sớm biết anh có QQ thì có thể thêm anh sớm hơn một chút rồi.”

Vương Mân nghĩ nghĩ, nói “Vậy anh giúp em đăng ký cái khác ha.”

Tiếu Lang “Được a!” (Tiếu Mông : …)

Vương Mân giúp Tiếu Lang đăng ký một tài khoản khác, tạm thời đặt tên 123, chờ đăng ký xong xuôi, thêm bạn tốt Vương Mân rồi, sau đó bảo Tiếu Lang login vào sửa lại thông tin.

Tiếu Lang nhìn khung QQ màu xanh lam, bên trong vẫn như cũ có duy nhất một người bạn : Ngọc Thạch phi ngọc.

Tiếu Lang “Này là anh sao?”

Vương Mân “Ừ.”

Tiếu Lang “Em không muốn tên 123, em muốn đổi tên khác.”

Vương Mân nói “Bấm vào phần thay đổi thông tin đó đi, ừ đúng rồi, tự em đổi đi.”

Từ nhỏ tới, Tiếu Lang là một đặt tên phế sài, lần trước thấy Tiếu Mông là Dạ Thần, liền muốn đặt cho bản thân là Nhật Thần. Lần này thấy Vương Mân đặt tên nghe vừa văn vẻ vừa dễ nghe, lại muốn bắt chước.

Tiểu Long phi long?… Không, gia chính là long thật!

Tiểu Long Nhân phi nhân… 囧!

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, lại đánh năm chữ : Tiểu Long Nữ bất nữ.

Cái này coi như cũng tàm tạm… dùng đỡ đi vậy.

https://thuviensach.vn

Hình avatar của Vương Mân là hình mặc định của hệ thống, một con chim cánh cụt choàng cái khăn quàng cổ màu đỏ rực, Tiếu Lang tìm tìm nửa ngày, rốt cuộc tìm được giống giống vậy, một con choàng khăn quàng màu đỏ đi sang phải, cậu quyết định chọn cái này.

Chọn xong rồi, lập tức bấm tên của Vương Mân mở ra khung tán gẫu, gửi sang một cái biểu tình đeo kính đen bày ra vẻ bức nhân.

Vương Mân nhìn thấy nickname của Tiếu Lang, khóe miệng run rẩy.

Tiểu Long Nữ bất nữ : “Anh ~ thấy tên của em được hông a?”

Ngọc thạch phi ngọc : “ được.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân tự tạo ra một nhóm riêng trong QQ của mình, sửa tên lại là Tiểu Tiểu, sau đó kéo “Tiểu Long Nữ bất nữ” vào…

Tiếu Lang vào game, mở ra kênh tán gẫu môn phái gõ “Số QQ của tui là 123123xxx!”

Một lát sau, trong tai nghe liên tiếp phát ra một trận kho hù hụ điên cuồng…

Tiếu Lang luống cuống tay chân lần lượt bấm chấp nhận xin thêm bạn, có một người tên “A Huy”, trong khung thuyết minh ghi hai chữ “A Phi”, Tiếu Lang nhìn thấy suýt chút nữa phun trà sữa lên màn hình.

Băng Lăng, Mộ Dung Vô Địch, mấy người quen trong Bắc Vân Phái hầu như đều thêm bạn cậu.

Có vài người nickname tương tự với tên trong game, có vài người không giống, Tiếu Lang ngay từ đầu còn nhớ được một chút, sau nhiều quá đâm ra loạn cả lên.

https://thuviensach.vn

Cậu vội vàng xoay qua kêu gọi giúp đỡ “Anh, quá trời người a, em không tìm thấy anh!”

Vương Mân nhìn qua màn hình máy tính của cậu, nói “Sao tự dưng mới đó mà thêm nhiều người vậy?”

Tiếu Lang nói “Tại nhìn trong danh sách QQ có mình anh à, cho nên em vào game tìm mấy người đó thêm vào cho xôm…”

“…” Vương Mân nói “Bấm chuột phải, tạo nhóm mới, sau đó kéo hết bọn họ vào tổ kia đi, có thể đặt tên là Bắc Vân Phái chẳng hạn.”

Tiếu Lang dựa theo lời Vương Mân làm, bất quá tính cậu không trật tự ngăn nắp như Vương Mân, liền trực tiếp tạo một nhóm mới tên “2″, sau đó kéo toàn bộ cả đám vào đó, nhóm “Bạn tốt của tôi” chỉ còn lại mỗi “Ngọc Thạch phi ngọc.”

Tiếu Lang lúc này mới cảm thấy dễ chịu hơn.

Đúng ngay lúc này, trong tai nghe lại truyền ra một trận ho khục khục, Tiếu Lang nhìn, người xin thêm bạn tên là “Phong”, khung thuyết minh ghi là “Giang Phong Vũ Hỏa”.

Vương Mân ở cạnh nói “Bọn họ lần trước có hỏi số QQ của em, mới nãy anh bảo bọn họ biết.”

“Ồ!” Tiếp theo, đám người quen ở Tây Phong Phái lần lượt thêm bạn Tiếu Lang, trong lúc nhất thời, số khung tán gẫu nhảy ra liên tục chiếm đầy thanh taskbar của cậu.

Tiếu Lang lúng túng không biết ứng phó làm sao, trước tắt hết mấy người không quen, sau đó lần lượt trả lời mấy người quen.

A Huy : “Sao em đặt tên quái đản vậy!?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ bất nữ (phía dưới gọi tắt Tiểu Long) : ""

Mạt Danh : "Sư muội! Đã lâu không gặp, nhớ muội chết đi được~"

Tiểu Long : "Sư huynh, muội cũng nhớ huynh!!"

Phong : "Tư liệu của nhỏ sao lại để là nam vậy?"

Tiếu Lang nhìn một chút, thầm nghĩ : người này là Thường Tiếu Thiên hả ta?

Tiếu Lang do dự một chút, quyết định thú thật "Thường đại ca, tui là nam sinh."

Phong "…"

Tiếu Lang cảm thấy được quyết định của mình lần này rất đúng, hồi trước mới biết chơi game chọn nhân vật nữ là do tâm huyết dâng trào nhất thời, tùy tiện lựa đại. Nhưng mà bây giờ với cậu, Thường Tiếu Thiên có thể xem như bạn tốt trên mạng, hiện tại cũng lẫn nhau thêm QQ, giải thích rõ ràng tốt hơn, tránh sau này hiểu lầm.

Vài giây trôi qua, Phong mới gửi đi một cái biểu tình lau mồ hôi : "Tên này cư nhiên lừa cả đám!"

Tiểu Long : "Xin lỗi nha! Tại mới chơi game thấy chơi nhân vật nữ có vẻ thú vị hơn nên… tui cũng không cố ý gạt mọi người a!"

Phong : "Ha ha, không có gì đâu, nói rõ ra là tốt rồi, tụi này cũng đâu có gì tổn thất. Phải rồi, vậy tên thật của nhóc là gì? Anh cũng đâu thể gọi nhóc là Tiểu Long Nữ nữa đúng không?"

Tiếu Lang nói "Gọi Tiểu Long đi."

Phong : "Tên thật có chữ Long à?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Ùa, tên tui là Tiếu Lang.”

Phong : “…Đúng là vẫn ngốc như vậy, không hề thay đổi a! “

Tiểu Long : “?”

Phong : “Trên mạng gặp người xa lạ không cần phải báo tên thật biết không.”

Tiểu Long : “Nhưng mà chúng ta vốn quen nhau mà!”

Phong : “Nghe nhóc nói vậy mà anh còn giấu tên cũng cảm thấy xấu hổ…”

Tiểu Long : “Anh không muốn nói thì không cần nói, đâu sao đâu, tui tiếp gọi anh là Thường đại ca cũng được.”

Phong : “ Anh tên là Giang Tử Phong, gọi anh Phong ca đi.” Thằng nhóc ngố này, thực sự có một loại năng lực rất kỳ quái a… 囧

https://thuviensach.vn

Chương 60

Chỉ thích một mình người ấy

☆ ☆ ☆

Tán gẫu với Giang Tử Phong một hồi, Tiếu Lang liền thành thật khai báo mình là ở tỉnh D thành phố C, hiện đang học cao trung năm hai. Mà Giang Tử Phong cũng có qua có lại cho công bằng báo với Tiếu Lang là mình đang ở thủ đô, học Đại học…

Gửi đi thông tin của mình rồi, Giang Tử Phong chợt kinh dị mà phát hiện… bản thân lại bại lộ thêm một tin tức cá nhân nữa…

Vì tránh cho trong lúc bất tri bất giác bị tên nhóc Tiểu Long này đào gốc gác của mình ra, Giang Tử Phong lập tức dời đi đề tài "Bây giờ nhóc mấy cấp rồi?"

Tiếu Lang trả lời "93."

Giang Tử Phong "Ồ? Có có thể để người ta thuê làm việc rồi?"

Tiếu Lang "Ừ, bất quá tui chưa muốn thăng lên Ngự Dụng."

Chức nghiệp thích khách sau 90 cấp có thể để người khác thuê mình, liền có thể kích hoạt danh hiệu "Ngự Dụng", tương tự với "Thánh Kiếm Sĩ" của kiếm khách hay "Thần Tượng" của chú tạo sư, tổng cộng chia làm mười cấp bậc. Tìm thuê những thích khách có thực lực cao để bảo vệ mình thông thường là dược sư cùng chú tạo sư, bởi vì lực công kích cùng phòng ngự của hai chức nghiệp có phần thấp, ví dụ như Mạt Danh cùng Giang Phong Vũ Hỏa, A Phi cùng Trúc tử cật hùng miêu. Những thích khách được

https://thuviensach.vn

thuê trong thời gian bảo hộ cố chủ của mình, sẽ nhận được kinh nghiệm gấp đôi cùng với giá trị danh dự, dùng giá trị này tăng lên cấp bậc Ngự Dụng của mình. Cấp bậc càng cao, tiền thuê cũng sẽ theo đó mà tăng.

Dạo gần đây, Tiếu Lang cũng nhận được không ít lời mời thuê mình, bất quá cậu cự tuyệt hết, cậu thầm nghĩ muốn làm một thích khách ngự dụng cho riêng anh mình, he he~

Lời nói cuối cùng gửi đi rồi, chờ mãi mà chẳng thấy Giang Phong Vũ Hỏa trả lời lại, Tiếu Lang tán gẫu cùng A Huy vài câu, sau đó vào game PK cùng A Phi.

Lúc này Tiểu Long Nữ đã đủ thực lực khiêu chiến A Phi, tuy rằng lúc đánh nhau đa phần đều bị A Phi ngược rất thảm, nhưng thực chiến hay PK đều là cách thức rèn luyện trình độ thao tác của thích khách hiệu quả nhất. Tiếu Lang mong muốn mình càng lúc càng mạnh hơn, đuổi kịp cấp bậc của Vương Mân, sau này nếu có lúc phải bỏ mạng thiên nhai (?), mình cũng đủ khả năng bảo vệ Vương Mân~

Đánh hai ván, Tiếu Lang toàn thua, A Phi đứng trên đài PK đắc ý dào dạt nói "Nữ nhân, còn đấu nữa hay không?"

"Lại đi!" Tiếu Lang bổ sung huyết khí, vừa chuẩn bị đánh, trong tai nghe chợt truyền ra tiếng tích tích thông báo có tin nhắn của QQ.

Cậu mặc kệ, tiếp tục cùng A Phi chơi trò chém nhau ngươi truy ta chạy, ta đánh ngươi né, thời gian cả hai dây dưa đánh nhau lần này dài hơn hai lần trước một chút, thẳng đến lúc Tiểu Long Nữ chỉ còn lại 5% thanh máu, A Phi liền khinh bỉ "Hắc hắc, muốn đánh với anh a, cưng còn non lắm~"

Lúc này, thanh âm gửi tin nhắn của QQ lại vang lên nữa, Tiếu Lang liền bảo A Phi "từ từ", liền thu nhỏ lại cửa sổ trò chơi.

A Phi : "…"

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Tiểu Lang nhìn nhìn, ở dưới thanh taskbar có một khung nhỏ với biểu tượng avatar anh đẹp trai đang chớp lên liên tục, là Giang Tử Phong.

Tiểu Lang mở ra khung tán gẫu, vừa nhìn liền hoảng sợ : má ơi, hai đoạn chữ thiệt dài a——

Phong : "…Một năm trước, cũng là thời điểm Tây Phong Phái vất vả nhất, cả đám chúng ta cùng Bắc Vân Phái xích mích với nhau, bang chiến cơ hồ như là trận nào trận nấy đều thua thảm hại, bị Dạ Hành Vân đánh đến giống như chó nhà có tang. Lúc ấy anh thật sự rất nản rất nản, thậm chí từng có ý tưởng muốn rời bỏ trò chơi cho rồi. Sau đó gặp nhóc, ha ha, nói thật nha, hồi đầu anh chỉ là muốn lợi dụng nhóc, lừa nhóc đi Bắc Vân Phái nằm vùng thôi, mà nhóc cũng chịu nữa. Sau khi nhóc vào Bắc Vân Phái rồi, không hiểu sao mâu thuẫn giữa hai phái đột nhiên được cải thiện rất nhiều, mỗi lần bang chiến cũng không thê thảm giống như hồi trước nữa…"

Tiểu Lang "…" Nguyên nhân là do mình sao? Mình vĩ đại tới vậy sao? Hú hú hú~~~

Phong : "Nhưng là, ngoại trừ tiền trong game cùng một đám thảo dược rách nát (?) trong Thiên Thảo Đường, anh cũng không còn gì khác có thể bồi thường cho nhóc. Học trưởng cùng với anh bạn kia của nhóc, hai người họ cũng đóng góp cho Tây Phong Phái rất nhiều, nhất là Âu Dã Tử, cậu ấy là một nhân tài hiếm có. Có cậu ta, nhóc căn bản cái gì cũng không thiếu. Hồi trước anh còn định dùng tiền tài thu mua nhóc, giờ nhớ lại cảm thấy thực hổ thẹn… Nhóc chơi chức nghiệp này, cần nhất là ăn ý phối hợp với cố chủ của mình, hiện tại nhóc đang là nằm vùng của Bắc Vân Phái, phải giữ khoảng cách với bạn bè của mình… Ai, Tiểu Long, anh đây cảm thấy có lỗi với nhóc ghê…"

https://thuviensach.vn

Giang Tử Phong nói liên miên cả một đoạn dài khiến cho Tiếu Lang nhìn mà cảm thấy kích động từng hồi, cậu xúc động nói "Phong ca, đừng nói vậy a, tui luôn cảm thấy anh là người tốt, cũng không cảm thấy anh lợi dụng tui cái gì hết, nói chung cũng chỉ là một cái game thôi, chơi vui vẻ là tốt rồi, tui ở Bắc Vân Phái cũng đâu có tệ lắm, mọi người đối xử với tui rất tốt…" ngoại trừ những lúc bán đứng tình báo có hơi áy náy xíu "Nói thật a, giữa các bang chúng của cả hai môn phái vốn dĩ cũng đâu có gì thâm cừu đại hận đâu, có cũng chỉ là mâu thuẫn giữa hai chưởng môn đứng đầu. Bất quá nói đi cũng phải nói lại, chơi game mà, phải có đánh qua đánh lại mới cảm thấy thú vị chứ, nếu không nhạt nhẽo như cốc nước lọc lại cảm thấy chả có ý nghĩa gì…"

Giang Tử Phong không ngờ Tiếu Lang nhìn mọi chuyện lại thoáng tới vậy, trải qua một buổi nói chuyện này, anh càng thêm yêu thích thiếu niên nhỏ hơn mình những năm tuổi này.

Đang định nghĩa khí hùng hồn một câu "Anh thực tình muốn kết bạn với nhóc, không biết nhóc có đồng ý hay không này kia", chợt Tiếu Lang lại gửi tới một câu.

"Chỉ là có chút không tiện thôi, mỗi lần muốn gặp Âu Dã Tử trong game liền phải lén lén lút, cảm thấy hơi bị phiền toán. Về sau hai đứa còn phải kết hôn nữa, nếu như đến lúc đó bị người của Bắc Vân Phái truy nã đuổi giết, Phong ca phải bảo vệ hai đứa tui à nha!"

"…" Kết hôn?

Hồi trước quả thực có từng hoài nghi quan hệ giữa Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ : gì mà tự tay tạo ra trang bị cho đối phương, chế tác thần khí, lại còn định kỳ đưa y phục thời trang, len lén tặng hoa… nếu như là bạn học bình thường, làm gì lại tốn công tốn sức tới như vậy?

Nhưng là, Tiểu Long… không phải là nam sao? Hay là…= □ =!

https://thuviensach.vn

Phong : “Tiểu Long a, hồi trước anh cứ nghĩ mãi không biết nhóc với Tiểu Âu có phải người yêu hay không a? Âu Dã Tử có thể tận tâm tận lực vì Tây Phong Phái như vậy, chung quy là vì nhóc đi đúng không? Nếu anh biết quan hệ của hai đứa sớm một chút, anh tuyệt đối sẽ không làm chuyện chia rẽ uyên ương, tách hai đứa ra một đầu đông một đầu tây như vậy… Khó trách bình thường ít thấy nhỏ lên tiếng trò chuyện, bị ép phải tránh xa nhóc, chắc chắn nhỏ không vui vẻ tí nào đúng không? Ai…”

Tiếu Lang “…” tình huống nào đây?

Phong : “Phải không, Âu Dã Tử là con gái đúng không? Ha ha!”

Tiếu Lang chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, có chút chột dạ len lén liếc mắt ngó Vương Mân ngồi cạnh. Ngay lập tức, Vương Mân tựa như có radar cảm ứng xoay đầu lại, bắt được ánh mắt trốn tránh của Tiếu Lang, có chút buồn cười hỏi “Nhìn anh làm chi? Lại gây phiền phức gì nữa hả?”

Tiếu Lang lập tức thu hồi lại tầm mắt, ngồi nghiêm chỉnh “Không có, không có gì.”

Vương Mân “…” Rất khả nghi!

Mười ngón tay của Tiếu Lang lướt nhanh trên bàn phím, gõ bùm bùm “Phong ca, chuyện này không thể nói cho ai biết a!”

Phong : “Tuyệt đối im như thóc luôn!”

Giang Tử Phong liều mạng áp lực đè xuống cảm giác quái lạ hết sức mãnh liệt đang dâng lên trong lòng mình, bắt buộc bản thân phải thiệt là trấn định : người ta tình lữ thích hoán đổi thân phận chơi game, âu cũng là bình thường, ngạc nhiên cái gì mà ngạc nhiên. Nhưng là, cái tên Âu Dã Tử kia là… nữ sinh? (thế giới quan dần sụp đổ…)

https://thuviensach.vn

Phong : “Tiểu Long, khi nào không muốn nằm vùng nữa, cứ trực tiếp trở về.”

Tiểu Long : “Trở về đâu? Tây Phong Phái?”

Phong : “Ừ, đến lúc đó anh đứng ra tổ chức hôn lễ cho nhóc cùng nhỏ bạn gái (?) nhóc, cam đoan rình rang nhất toàn server!”

“…Nhỏ bạn gái?” thanh âm của Vương Mân đột nhiên vang lên bên tai.

Tiếu Lang rùng mình một cái : vẫn là bị phát hiện… hic hic, đáng sợ quá đi!

Cậu lắp ba lắp bắp giải thích “Này này, cái này… là do tự ổng đoán a, em không có nói bậy a, thật đó, em không có gạt ổng…”

Vương Mân “Ổng biết em là nam sinh rồi?”

Tiếu Lang “…Ừ.”

Vương Mân “Em bảo với ổng, anh cũng là nam sinh.”

Tiếu Lang vội vàng la lên “Hai nam sinh mà kết hôn sao? Ổng sẽ cảm thấy rất kỳ cục a!”

Vương Mân nhìn chằm chằm vào Tiếu Lang một chút, nói “Em không nói, một lát nữa anh tự mình nói.”

Tiếu Lang bị Vương Mân nhìn đến nổi cả da gà, trong lòng có dự cảm nếu như để anh mình đích thân nói ra, sự tình thể nào cũng phát triển về phía không thể khống chế cho mà coi!

“Em nói! Để em nói…” Tiếu Lang bất chấp tất cả gõ lên bàn phím.

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Phong ca, thật ra… anh hiểu lầm!!! Âu Dã Tử là nam sinh!”

Giang Tử Phong : biết ngay mà! Âu Dã Tử làm sao có thể là con gái được!

(Thế giới quan đang sụp đổ đảo ngược lại bắt đầu trùng kiến, sau đó… đột nhiên bị pause~”

Khoan khoan! Đều là nam sinh? Kết hôn?? = 口 =!!!

(Thế giới quan lần này nát bét luôn…)

Vương Mân ra lênh nói “Đến nước này rồi, chỉ có cách nói thật ra hết mà thôi. Em nói cho hắn biết, anh muốn cưới em làm vợ trong game.”

Tiếu Lang nghe những lời này, tim nảy lên đập thình thịch thình thịch, ngoan ngoãn làm theo lời Vương Mân, đánh chữ nói cho Giang Tử Phong.

Giang Tử Phong “&%￥…”

☆ ☆ ☆

Vương Mân vừa lòng vươn tay sờ sờ đầu Tiếu Lang, tâm tình tốt vô cùng, dời tầm mắt trở về lại với màn hình của mình.

Bên này, đồ đệ Đại Mạch Trà đã spam một đống trên màn hình——

“Sư phụ, bên dưới phải thêm tài liệu gì nữa? Đồng thau hay là vàng thiếc a?”

“Sư phụ? Sư phụ? Sư phụ đi đâu rồi?”

“Sư phụ tại sao không nói lời nào a? Sư phụ đừng vứt bỏ đệ tử mà!!!”

…

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : “Mới nãy sư nương đột nhiên giận dỗi. Thêm vàng thiếc đi.”

Đại Mạch Trà : “…Sư phụ phải hống sư nương hỉ?”

Âu Dã Tử : “Ừ.”

Đại Mạch Trà : “(mắt trái tim) sư phụ đối với sư nương tốt ghê a! Sư nương nhất định rất ỷ lại sư phụ đúng không?!”

Hơn nửa phút trôi qua, Âu Dã Tử mới chậm rì rì trả lời : “…Ừ.”

Đại Mạch Trà : “Wa wa wa~ người ta cũng muốn có bạn trai giống như sư phụ vậy ~~”

Âu Dã Tử : “…”

Sư phụ lại trầm mặc… a a a a~~ Đại Mạch Trà cô nương phát giác, bản thân càng ngày càng thích nam nhân với loại tính cách muộn tao này~

Một hồi lâu sau, mới thấy Âu Dã Tử phát lên một dòng trên khung tán gẫu : “Sư phụ nghĩ, hiện tại sư phụ chỉ thích một mình người đó.”

Đại Mạch Trà : “…”

Tiếu Lang cùng Giang Tử Phong nói chuyện xong, liền mở lại cửa sổ trò chơi, thấy A Phi vẫn đang ngồi tại chỗ chờ mình.

Tiểu Long Nữ : “Về rồi đây~”

A Phi : “Em làm cho anh chờ lâu muốn chết a!”

Tiếu Lang tựa hồ như nghe thấy loáng thoáng bên tai tiếng nghiến răng của A Phi, cậu nói : “Tui với ông đi săn kim quả quả đi ha?” Kim quả quả là một loại quả thực phải giết Kim thụ thụ yêu mới có thể nhặt được, ăn vào có thể tăng lên độ linh mẫn của thích khách.

https://thuviensach.vn

A Phi : “Săn bao lâu?”

Tiểu Long Nữ : “Còn được hai tiếng, lát nữa tui phải về trường.”

A Phi : “Vậy trước lúc log out chơi với anh!”

Tiểu Long Nữ : “Cũng được…”

Sáu giờ tối, Tiếu Lang cùng Vương Mân mới rời khỏi tiệm Net về trường.

Vương Mân nói “Tiểu Tiểu, hôm nay anh vượt lên hạng hai của bảng cao thủ Thần Tượng, còn hai cấp nữa là lên được Thần Tượng Thập cấp.”

Tiếu Lang kinh ngạc nói “Nhanh quá vậy?”

Nghe nói ba cấp cuối của Thần Tượng thăng rất rất chậm, hiện tại vị đang đứng ở vị trí đệ nhất bảng cao thủ “Trồng cải trắng” kia cũng chỉ mới là Thần Tượng Cửu cấp, Vương Mân chơi mới hơn một năm, liền leo lên được vị trí này… Âu Dã Tử lên Thần Tượng Thất cấp là chuyện hồi hai tháng trước thì phải? Trời ạ! Dựa theo tốc độ này, học kỳ sau là có thể lên được cấp cao nhất rồi!

Vương Mân nói “Ừ, mọi ngày vẫn là có người luyện acc dùm, lên Thập cấp có lẽ cũng sớm muộn thôi, nghe bảo tốn chừng sáu bảy tháng.”

Thần Tượng Thập cấp… Vậy cũng tức là…

Tiếu Lang hai mắt lấp lánh “ồ” một tiếng.

Quả nhiên, chỉ nghe Vương Mân nói “Anh muốn tranh thủ trước khi năm thứ hai kết thúc kết hôn cùng em.”

Tiếu Lang “…” Anh à! Tại sao lời như vậy mà anh có thể nói một cách tự nhiên đến thế a!…囧!!

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Hai người ở bên ngoài ăn cơm chiều rồi mới trở về ký túc xá. Về tới, liền thấy Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần đều ở.

Thấy hai người bọn họ bước vào, Nhạc Bách Kiêu lớn tiếng chỉ trích "Hai người các ngươi quá nham hiểm!! Cư nhiên dám trốn học!"

Vương Mân vẻ mặt bình tĩnh không chút thay đổi, nói "Bị phát hiện rồi."

Tiếu Lang ngày thường luôn luôn an phận, lúc này khẩn trương muốn chết "Có bị chủ nhiệm phát hiện không?"

Cố Thuần "Không có, hai người mọi ngày đều là bé ngoan, chủ nhiệm căn bản không hỏi tới, phỏng chừng là nghĩ hai người đi WC."

Nhạc Bách Kiêu vẫn tiếp tục kêu la quang quác "A a a, rất đê tiện! Đào tẩu cũng không hú tui một tiếng nữa! Hại tui ngồi ở đó lãng phí nguyên cả buổi chiều! Nếu sớm biết không bị phát hiện tui cũng chuồn cho rồi!! Hội diễn văn nghệ cái gì, rất mẹ nó nhàm chán!"

.

Ở trong phòng tắm công cộng rửa mặt trước khi ngủ, Tiếu Lang có chút lo âu thấp thỏm hỏi Vương Mân "Anh, vạn nhất tụi mình trốn bị chủ nhiệm phát giác ra thì làm sao bây giờ a?"

Vương Mân bình tĩnh tự nhiên nói "Làm việc gì cũng phải bằng phẳng một chút, nếu không bằng phẳng được, liền phải thản nhiên."

Tiếu Lang nghe cảm thấy hồ đồ cả lên "Cái gì mà bằng phẳng thản nhiên, có khác chỗ nào sao?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Đương nhiên là có, bằng phẳng là bằng phẳng, thản nhiên là bộ dạng của bằng phẳng.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân an ủi cậu “Không cần phải lo lắng quá, dù cho bị phê bình hay trừng phạt, anh cũng sẽ cùng em còn gì.”

Đúng ha, hai người cùng nhau làm chuyện xấu, có chết cũng là có người cùng chết với mình… Tiếu Lang cảm thấy an tâm được chút, thở phào nhẹ nhõm một cái.

Vương Mân rửa mặt xong, chăm chú nhìn động tác vắt khăn của Tiếu Lang, cánh tay thon gầy tinh tế, bàn tay nhỏ hơn so với mình một chút, trước tiên vò khăn mặt lại thành một đoàn lộn xộn cả lên, sau đó qua loa vắt ép nước chảy ra, khăn bị vắt tới mức nhăn nhúm khó coi.

“Anh nhìn em làm chi a?” Tiếu Lang hoài nghi liếc Vương Mân một cái.

Vương Mân cười nói “Tiểu Tiểu, sau này em không được một mình làm “chuyện xấu”, có biết không?”

Tiếu Lang “Tại sao a?”

Vương Mân “Em nghe lời là được.”

Bởi vì em ở bên cạnh anh, anh phải chịu trách nhiệm bảo vệ em được an toàn, cho nên anh sẽ cố gắng cân nhắc, việc nào có thể làm, việc nào lại không thể làm.

Tiếu Lang cuối cùng cũng vắt khô được cái khăn, cậu cụp mắt ngoan ngoãn nghe theo “…Umh.”

Dù sao một mình cậu cũng không dám làm chuyện gì khác người… A, bây giờ nhớ lại mới thấy, từ chuyện trốn ra ngoài đi tiệm Net chơi game hồi

https://thuviensach.vn

năm nhất cho đến hiện tại trốn học hút thuốc, toàn bộ đều do Vương Mân "dạy dỗ"… tự dưng có cảm giác bị anh mình nhiễm cái xấu…

☆ ☆ ☆

Cuối tuần trôi qua, tất cả các học sinh của Hoa Hải lại khôi phục chuỗi ngày thức khuya dậy sớm vất vả cần lao.

Con người là một loại sinh vật kỳ lạ, hễ mà cuộc sống càng buồn tẻ, càng hạn hẹp bao nhiêu, họ lại càng dễ dàng đạt được cảm giác mới mẻ từ những việc nho nhỏ xảy ra ngoài kế hoạch…

Nói ví dụ như một ly nước ngọt mát lạnh giữa trưa hè nóng bức, tỷ như tranh thủ mấy lúc rảnh rỗi đọc mấy mẩu truyện cười Anh ngữ hài hước trên báo, lại tỷ như cùng với một người bạn khác lớp cùng tham gia trò chơi yêu sớm, len lén nắm tay nhau đi dạo trong sân trường… hay tỷ như, một mẩu tin nhắn hẹn gặp mặt.

Chiều ngày hôm đó, vào tiết học thứ hai, điện thoại của Vương Mân lại nhận được tin nhắn từ Trương Văn Đình, Vương Mân ngay cả xem cũng chẳng thèm xem, trực tiếp vứt di động cho Tiếu Lang "Của em này."

Tiếu Lang vốn dĩ đang có chút buồn ngủ bởi vì vậy mà cảm thấy tinh thần phấn chấn hẳn lên, lập tức mở di động ra xem, tin nhắn chỉ vỏn vẹn mấy chữ "Buổi chiều tan học xong có rảnh không?"

Không đề cập tìm người nào, cũng không có ký tên, Tiếu Lang nghĩ nghĩ, có thể nhỏ này trước lạ sau quen, cho nên lần này liền ngắn gọn không câu nệ.

Tiếu Lang trả lời lại "Rảnh, có chuyện gì không?"

Trương Văn Đình "Mời anh ăn cơm :)"

https://thuviensach.vn

A? Nhỏ mời mình sao? Cảm giác giống như có chút ngài ngại a… Thôi kệ, tới đó mình trả tiền cũng được!

Tiếu Lang nghĩ như vậy, cả người lâng lâng trả lời "Được, năm giờ rưỡi tối nay gặp ở căn-tin."

Buổi chiều hôm nay Vương Mân phải tham gia hoạt động ngoại khóa của câu lạc bộ, cho nên chỉ có mình Tiếu Lang một mình tới chỗ hẹn.

Vừa đến cửa căn-tin nhìn thấy Trương Văn Đình, Tiếu Lang có hơi ngẩn người. Lần này chỉ có một mình Trương Văn Đình, cô nàng không mặc đồng phục, trên người mặc bộ bộ đồ bình thường ca-rô trắng đen, đầu tóc được cột thành đuôi ngựa bằng một sợi dây buộc màu tím, lúc này cô nàng đứng nghiêng người, lộ ra chiếc trán sáng trắng, đường nét gương mặt rất xinh xắn… bộ dạng như vậy lại đứng giữa một đám học sinh thuần một màu đồng phục, thật là có chút nổi bật.

Tiếu Lang có hơi ngại, đến gần một chút mới nhỏ giọng chào "Hi~"

Trương Văn Đình cười nói "Em cũng mới đến một chút, cái anh Vương Mân bạn của anh không có đi cùng với anh sao?"

Tiếu Lang giải thích "Hôm nay cậu ấy phải tham gia buổi tập luyện của đội bóng rổ, nên không đi cùng được."

Trương Văn Đình nói "Ha ha, vốn định mời luôn anh ấy ăn một bữa cơm cùng nhau, coi như đáp lại lần trước."

Tiếu Lang thẳng thắn nói "Ai, vậy đúng ra người mà bạn nên mời không phải tui a! Lần trước là do Vương Mân trả tiền hết!"

Trương Văn Đình nói "Mời anh cũng vậy thôi mà, học trưởng "hoa hậu"~"

https://thuviensach.vn

Biểu tình của Tiếu Lang trong nháy mắt cứng đờ, nhỏ này rốt cuộc đào đâu ra tin tức lá cải kia a!!

https://thuviensach.vn

Chương 61

Trừ phi anh không cần em nữa

☆ ☆ ☆

Hai người gọi vài món ăn, Tiếu Lang giành lấy việc thanh toán tiền, Trương Văn Đình chỉ khẽ cười cười, cũng không cự tuyệt.

Sau đó cô nàng dẫn đầu phía trước tìm vị trí trống trong căn-tin, Tiếu Lang theo sau, khẩn trương giống như một cô vợ nhỏ vừa mới bước vào cửa nhà chồng.

“Anh sao thế, tại sao gương mặt lại đỏ hồng lên rồi?” Trương Văn Đình ngồi xuống ghế, nói.

Tiếu Lang kéo kéo cổ áo của mình, ngượng ngùng “…Hơi nóng.”

Trương Văn Đình đề nghị “Cởi áo khoác ngoài ra đi.”

Tiếu Lang rối rắm một chút, mới có chút ngượng ngùng cởi áo khoác ngoài ra, để lộ bên trong mặc là một chiếc áo len màu lam nhạt, bởi vậy lúc này thoạt nhìn bề ngoài, hai người có vẻ cực kỳ xứng đôi.

Lúc dùng cơm, Tiếu Lang thỉnh thoảng tò mò lén nhìn Trương Văn Đình, quả đúng là thiếu nữ, ăn cũng cái gì nhai chậm nuốt kỹ, cơm căn-tin mà bị cô nàng ăn cứ như là thức ăn cao cấp ở nhà hàng, riêng mỗi chuyện ăn uống cũng đủ thấy giáo dưỡng rất tốt…

Cũng giống Vương Mân ha, ăn cơm đều là không nhanh không chậm hệt vậy! Tiếu Lang cầm đôi đũa, vô ý thức chọt tới chọt lui trong chén của

https://thuviensach.vn

mình, nghĩ thầm, nếu như mình cũng có thể ung dung tao nhã như bọn họ thì tốt biết mấy…

Trương Văn Đình nhận thấy được tầm mắt của cậu, ngẩng đầu lên buồn cười hỏi "Anh làm gì mà cứ nhìn em hoài vậy a, mau ăn đi."

Tiếu Lang nhìn lén bị đương sự nắm thóp, quẫn bách "ồ" lên một tiếng, lập tức cúi đầu bới cơm ăn.

Ăn ăn một lát, Tiếu Lang cảm thấy không khí có phần gượng gạo, liền chủ động tìm đề tài bắt chuyện "Bạn… bạn thích ứng với cuộc sống ở Hoa Hải rồi chứ?"

Trương Văn Đình nói "Cùng với tưởng tượng của em khác xa nhiều lắm, cứ tưởng là cuộc sống ở Hoa Hải chắc là muôn màu muôn vẻ lắm, không ngờ lại buồn tẻ tới như vậy, bình thường còn không cho phép học sinh ra khỏi trường, chả khác gì ngồi tù…"

Tiếu Lang nghe xong, cười nói "Em của tui cũng bảo Hoa Hải là cái ngục giam cỡ lớn…"

"Mới đầu còn nghĩ, những người có thể thi vào Hoa Hải có lẽ là khác xa so với mấy tên học sinh trung học khác, vào đây rồi mới biết, trong này quá trời con mọt sách luôn, mỗi ngày hết đi học rồi tới tự học, thiệt sự buồn chán muốn chết luôn." ngữ khí của Trương Văn Đình có chút xem thường.

Tiếu Lang nghe cô nàng tố khổ, cười nói "Cũng bình thường thôi, trong phòng ký túc của tụi này có một tên ngày ngày đều coi việc học bài như mạng của nó nữa kìa, bất quá tên đó cũng rất thú vị, hiểu biết khá nhiều thứ, thường xuyên phổ cập khiến thức khoa học cho cả đám."

Trương Văn Đình nhíu nhíu mày "Là Vương Mân?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang xua tay nói “Không phải không phải, Vương Mân làm gì có chuyện ngày ngày treo cái chữ học ngoài miệng chứ.”

Trương Văn Đình nở nụ cười “Ồ? Vậy Vương Mân thế nào? Mỗi ngày thường làm những gì?”

“Cậu ấy a…” nói tới Vương Mân, Tiếu Lang có thể coi như là hiểu rõ nhất “Rất hiếm thấy cậu ấy học bài vào buổi tối, thường thường chỉ ngồi xem tiểu thuyết thôi, nhưng là thành thích lại cực giỏi mới ghê chứ, làm cho người ta hận đến nghiên răng luôn!”

Trương Văn Đình cũng cười hỏi “Anh ấy lợi hại như vậy a?”

Tiếu Lang “Ừa, Vương Mân rất lợi hại, nhớ năm ngoái lúc thi giữa học kỳ đầu, cậu ấy thi đạt được thành tích hạng nhất toàn khối!”

Trương Văn Đình “Eh? Sao nghe bảo năm ngoái anh ấy chỉ đạt được hạng ba cả lớp mà?”

Tiếu Lang “Cậu ấy khiêm tốn thôi, chứ thực mà nói cậu ấy rất rất giỏi!”

Trương Văn Đình “Còn nghe người ta bảo anh ấy thể dục cũng rất giỏi, quán quân chạy 10,000m khối các anh, có phải cũng là anh ấy không?”

Tiếu Lang nghe thấy, cảm giác như người được khen là mình vậy, ngữ khí dẫn theo kiêu ngạo nói “Phải a, phải a, rất lợi hại đúng không!”

Trương Văn Đình mỉm cười “Hóa ra thực sự có nam sinh hoàn mỹ tới vậy sao, tính cách hòa nhã, thành tích lại giỏi, thể dục cũng giỏi, bộ dạng cũng không sai.”

Tiếu Lang cảm thấy lời đánh giá này của Trương Văn Đình rất khách quan. Bất quá, không biết bắt đầu từ khi nào, bản thân cậu cũng cảm thấy bộ dạng của Vương Mân cũng rất nổi bật hơn người.

https://thuviensach.vn

Trương Văn Đình gắp thức ăn bỏ vào miệng nhai một chút, lại như thuận miệng hỏi “Bạn gái anh ấy cũng ở Hoa Hải?”

Tiếu Lang “ừ” một tiếng, không chút phòng bị nói tuốt tuột “Bạn gái của cậu ấy cũng cùng khối với tụi này, ở lớp thực nghiệm, còn nhớ nữ xướng ngôn viên trên sân khấu cùng năm tụi này hồi đại hội thể thao văn hóa không?”

Trương Văn Đình bừng tỉnh đại ngộ, nói “À, là Liêu Tư Tinh hội trưởng bộ văn nghệ của trường?”

Tiếu Lang “Ừ, là nhỏ đó.”

Trương Văn Đình nói “Bạn gái cũng rất lợi hại ha.”

Tiếu Lang cười ha ha, coi như là đồng ý lời này của Trương Văn Đình.

Lúc gần ăn xong, Trương Văn Đình đột nhiên hỏi “Anh muốn uống gì hay không? Em hơi khát.”

Tiếu Lang nói “Tui không hát.”

Trương Văn Đình cười cười nhìn Tiếu Lang “Để em mời anh uống.”

Tiếu Lang lập tức đứng dậy “Không cần không cần, để tui đi mua cho.”

Trương Văn Đình “Lấy cho em Sprite.”

Tiếu Lang mua thức uống trở về, lúc cầm chai Sprite đưa cho Trương Văn Đình thì, ngón tay của hai người như có như không khẽ chạm vào nhau.

Trương Văn Đình hơi cúi đầu nhỏ giọng nói “Cảm ơn nha.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tiếu Lang đột nhiên có chút tung tăng : hình như… cảm giác… như là đang hẹn hò với nữ sinh a… hắc hắc.

Trương Văn Đình nhìn chai Cola trong tay Tiếu Lang, hỏi "Nam sinh mấy anh đều thích uống Cola nhỉ?"

Tiếu Lang mở nắp chai ra, uống một hơi "Làm sao em biết?"

Trương Văn Đình "Có lần kia lúc hết giờ học thể dục, em thấy rất nhiều nam sinh lớp anh mua Cola uống.

Tiếu Lang nghi hoặc hỏi lại "Hồi nào a?"

Trương Văn Đình "Tiết thể dục hôm thứ tư, giờ học của các anh trùng với giờ học của lớp tụi em, lần đó em cùng mấy nhỏ bạn ngồi trong căn-tin nghỉ giải lao, nhìn thấy một đám nam sinh lớp các anh chạy đến… Ha ha, anh cùng Vương Mân quan hệ chắc là tốt lắm nhỉ? Em nghe anh gọi anh lấy là anh."

Trên gò má của Tiếu Lang thoáng hiện hai mạt đỏ hồng, cậu nói "Ừ, là anh trai kết nghĩa."

Trương Văn Đình như hiểu rõ, nói "Trách không được hai người cứ như hình với bóng. Chơi với anh ấy thân như vậy, chắc là thành tích cũng sẽ được kéo lên nhỉ?"

Tiếu Lang gật đầu nói "Ừ, vấn đề nào mà tui cảm thấy không hiểu đều sẽ hỏi cậu ấy, cậu ấy rất tốt, rất hay hướng dẫn tui vài loại phương pháp học tập đặc biệt."

Trương Văn Đình khẽ nghiêng đầu, chớp mắt hai cái, có chút ngây thơ nói "Vậy sau này em cũng có thể nhờ anh dạy cho em học chứ?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy giống như trời đổ mưa kẹo, rớt xuống đầu khiến cậu như muốn hôn mê, choáng váng cả não thốt lên "Không thành vấn đề… Có chuyện gì cần, cứ tìm tui là được!"

Trương Văn Đình vỗ tay một cái, cao hứng nói "Vậy thứ sáu tuần này được không? Chúng ta cùng đi thư viện!"

Tiếu Lang khó xử nói "Thứ sáu không được, thứ sáu tui phải tham gia hoạt động của hội mô hình nữa, có thể đổi sang bữa khác không?"

Trương Văn Đình "Vậy thứ năm?"

"Ngày mai?" Tiếu Lang suy nghĩ một chút, nói "Ừ, mai được."

Hai người hẹn ra thời gian cùng địa điểm chính xác, mới tạm biệt nhau, Tiếu Lang lập tức chạy đến sân tập tìm Vương Mân.

☆ ☆ ☆

Lúc này đã là sáu giờ ba mươi, mọi khi đến giờ này Vương Mân cũng đã kết thúc buổi tập luyện, Tiếu Lang đến sân, mơ hồ nghe thấy từ trong vọng ra tiếng tâng bóng, bèn đi vào tìm, quả nhiên tìm được Vương Mân.

Toàn bộ sân bóng lúc này chỉ còn lại mỗi một mình Vương Mân, cậu mặc trên người áo thể dục màu trắng, trên tay đeo bọc cổ tay màu trắng, một mình nâng bóng, sau đó đưa bóng vào rổ, máy móc chuyển động tới lui.

Tiếu Lang nhìn một lúc, mới lớn tiếng hướng về phía Vương Mân hô "Sao còn mỗi mình anh ở lại vậy!"

Động tác trên tay Vương Mân chợt dừng, chuyển động bóng cũng chậm lại, Tiếu Lang phất phất tay, hướng về phía trong sân đi vào.

https://thuviensach.vn

Vương Mân nhìn thấy cậu mặc đồng phục trên người, đưa tay lau mồ hôi trên trán, trầm giọng nói “Cởi đồng phục ra, chơi với anh một chút.”

“…” Tiếu Lang có chút không nói gì, đành phải cởi áo khoác bên ngoài ra lại, hỏi “Anh không thấy mệt sao?”

Vương Mân không nói gì, chuyền bóng sang cho Tiếu Lang, bảo “Em tới đi, anh cản lại.”

Tiếu Lang tiếp nhận bóng chuyền tới, từng cái từng cái chăm chú tâng bóng, đối mặt với Vương Mân có thể không dùng hết thật lòng để đối phó sao? Huống hồ lúc này đối phương hai mắt sáng rực, tựa như ánh mắt của lang của hổ, có một loại cảm giác bốc đồng như muốn hết mình một trận..

Tiếu Lang một tay tâng bóng, một bên lách người hướng về phía bảng rổ xông tới, vừa canh chuẩn thời gian, tập trung tinh lực muốn dẫn bóng vượt qua Vương Mân, nhưng chưa kịp đợi cậu phản ứng, đối phương đã đoạt bóng đi mất rồi.

Ngay lập tức, Vương Mân vượt qua Tiếu Lang, thoải mái dẫn bóng lên rổ, vào lưới.

Tiếu Lang “…”

Vương Mân lại chuyền bóng cho Tiếu Lang, Tiếu Lang lần này xắn tay áo lên, nâng trái bóng rổ mà da cam giữ chặt trong tay.

Cậu cảm giác được, hôm nay Vương Mân có gì đó rất lạ, thật lòng đến mức đáng sợ, giống như tùy thời tùy lúc có thể lao đến.

Tiếu Lang khẩn trương hơi khom lưng xuống, đầu gối co lại hạ thấp trọng tâm… Vừa mới tâng bóng được ba cái, Vương Mân liền áp sát lại gần. Tiếu Lang dẫn bóng lùi về sau hai bước, tiếp đó, trước mắt chợt nhoáng lên một cái, bóng trên tay cũng mất theo…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Vương Mân lại đưa bóng vào rổ.

Khinh người quá đáng a! "Lại lại!" Tiếu Lang mất bình tĩnh, giống như con mèo giương nanh múa vuốt lao tới giành bóng trong tay Vương Mân.

Vương Mân dẫn theo bóng tâng hết sức nhẹ nhàng, mắt nhìn thiếu niên làm mọi cách vây xung quanh mình chuyển đến chuyển lui, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ khoái cảm mãnh liệt.

Tiếu Lang bị Vương Mân ghẹo khiến cho xù cả lông lên, nhe răng nhếch miệng trừng, thoạt nhìn như rất khó chịu.

Vương Mân không chút dự tính thả cho Tiếu Lang có cơ hội, liên tiếp đưa bóng vào rổ, điểm của Tiếu Lang vẫn là số 0 tròn trĩnh như cũ, thậm chí càng về sau, ngay cả bóng cậu cũng không chạm vào được.

"A a a!!" Tiếu Lang hét to hai tiếng, nhào qua ôm lấy thắt lưng của Vương Mân, cưỡng chế đoạt lấy bóng rổ từ trong tay của đối phương, vẻ mặt như gà mái bảo vệ gà con ôm lấy bóng, hai mắt trợn to nhìn chằm chằm Vương Mân.

Vương Mân vẻ mặt vẫn như cũ không chút biến đổi, nói "Em phạm quy."

"…" Trong nháy mắt ấy, Tiếu Lang bỗng có ảo giác giống như mình đang bị Vương Mân khi dễ, trong lòng khó chịu vẫn đang không ngừng dâng lên, ngay cả tâm tình tốt đẹp khi ăn cơm lúc nãy cũng sớm biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa.

"Anh mắc chứng gì mà chơi nghiêm túc tới vậy chứ!?" Tiếu Lang ôm cầu hét lên.

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Rồi sao?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Khó chịu?”

Vương Mân bị câu hỏi của Vương Mân khiến cho chấn động, đại não trống rỗng, hoàn toàn không biết phải phản bác thế nào.

Vương Mân nhân lúc cậu đang ngẩn người, bước lên phía trước, nắm lấy thời cơ, bóng lại lần nữa rơi vào tay Vương Mân.

Tiếu Lang “…”

Vương Mân hơi nhíu nhíu lông mày, không nói lời nào.

Tiếu Lang tức giận đến cả người run lên : phải rồi, tui biết ông biết lợi hại rồi! Thành viên chính thức của đội bóng rổ chứ gì! Chơi bóng chơi rất giỏi chứ gì! Bảo tui chơi cùng là để chơi cho kịch liệt như vậy chứ gì, đùa giỡn người khác chứ gì!? Tui đây chơi không lại nên ông cảm thấy rất đã chứ gì!?

“Tui, tui…” Tiếu Lang xiết chặt nắm tay, trừng mắt Vương Mân, hét lên “Tui không chơi với ông nữa!”

Vương Mân “…”

Nói dứt lời, Tiếu Lang liền xoay người bước đi.

Vương Mân nhìn bóng lưng của cậu, liền từng bước từng bước máy móc dẫn bóng tâng bóng, ngay lúc Tiếu Lang gần bước đến cửa thì, Vương Mân dẫn theo bóng chạy đến bảng rổ ở hướng ngược lại.

Tiếu Lang chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến một trận “rầm rầm rầm” đầy vang dội, bất giác xoay người lại nhìn, liền nhìn thấy Vương Mân cả

https://thuviensach.vn

người lao lên úp rổ.

Lưới rổ vẫn còn đang chớp lên từng hồi, bảng rổ cũng bởi vì chấn động mà run lên, trái bóng rơi xuống đất, theo quán tính nảy lên lăn ra xa…

Vương Mân nhảy xuống, hai tay chống hông đứng dưới bảng rổ.

Lúc này, Tiếu Lang có thể dám khẳng định, tâm tình của Vương Mân… tựa hồ như rất rất kém…

Tiếu Lang kinh ngạc nhìn Vương Mân cúi người xuống nhặt bóng lên thả vào rổ đựng bóng, sau đó hướng về phía mình bước tới.

Tiếu Lang đứng yên tại chỗ, không dám nhúc nhích cục cựa… vừa giận dỗi, lại ủy khuất, còn có chút sợ hãi.

Vương Mân đứng trước mặt cậu, hỏi “Cũng biết phát cáu lên, ha?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Cùng anh chơi một lúc cũng không chịu…”

Tiếu Lang “…Có đâu…!”

Vương Mân khoác lấy vai của cậu, nhìn chằm chằm một lúc, nói “Lại còn cãi cọ nữa.”

Tiếu Lang nghẹn khuất đến uất ức cả người, muốn phản bác, nhưng lại chẳng biết nói cái gì…

Sau đó, cậu chợt nghe thanh âm của lạnh lùng của Vương Mân vang lên bên tay “Có phải em không muốn gọi anh là anh nữa không?”

“…” Tiếu Lang bị Vương Mân chất vấn đến không nói nên lời nào, cậu lăng lăng nhìn Vương Mân, ánh mắt từ nổi giận đùng đùng chuyển thành

https://thuviensach.vn

khiếp sợ, sau đó chuyển thành run lên, phiếm chút đau xót…

Tiếu Lang đột nhiên dùng sức đẩy Vương Mân ra, quát to lên “Không biết anh đang nói cái gì nữa…!”

Một câu kia vừa thốt ra, trong lòng chẳng những không dễ chịu hơn chút nào, ngược lại từng trận từng trận chua xót ê ẩm dâng lên, cậu nhịn không được, lại quát lên một loạt như pháo “Mắc mớ gì tự dưng lại nói những lời như vậy! Có lúc nào không gọi anh đâu!!!”

Tiếng hét của thiếu niên ẩn theo giọng mũi nghẹn ngào, làm cho người ta nghe thấy được bất giác rung động đến tận tâm.

“Tại sao tự dưng lại phát hỏa với em chứ…! Tại sao tại sao tại sao tại sao chứ!? Em không gọi anh là anh hồi nào đâu! Anh nói đi!!?”

Vương Mân bị Tiếu Lang hét đến ù cả tai, cậu cũng không rõ vì lý do gì mình lại nói những lời như thế… Chưa bao giờ lại mất đi lý trí như bây giờ, chưa bao giờ bởi vì bản thân tâm tình không tốt mà lại giận chó đánh mèo trút lên người khác… huống hồ gì, người kia lại là Tiếu Lang…

“Anh…” Vương Mân còn chưa kịp nói lời nào, đã thấy hốc mắt của Tiếu Lang ngày càng đỏ lên, sau đó, hai giọt nước mắt từ khóe mắt tràn ra lăn dài xuống…

Bối rối không biết làm sao…

Giờ phút này đây, trong lòng Vương Mân chỉ có duy nhất ba chữ liên tục lặp lại : cậu ấy khóc… cậu ấy khóc… cậu ấy khóc…

Tiếu Lang oán hận dùng tay chà thật mạnh lau đi nước mắt, giọng nói đầy tức giận la lên “Anh cảm thấy như vậy rất vui đúng không… cảm thấy làm như vậy rất đắc chí có phải không!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…" Ai, tự làm bậy không thể sống a!

Tiếu Lang "Không được phép nhìn!"

Vương Mân bước về trước một bước, Tiếu Lang lập tức lui về sau một bước.

"…" Vương Mân lại bước nhanh lên, đưa tay kéo Tiếu Lang dúi đầu vào ngực mình, nói "Không thấy gì hết…"

Tiếu Lang "…"

Bị Vương Mân ôm vào lòng, Tiếu Lang càng thêm ủy khuất, cậu cảm giác bản thân mình như vậy giống như có tật xấu ấy, đang yên lành khóc cái gì mà khóc chứ, có khác gì đám con gái mít ướt đâu, có chút vậy mà cũng không nhịn được, ra thể thống gì nữa!

"Anh xin lỗi." Vương Mân ôm cậu, nói.

Tiếu Lang nghe thấy Vương Mân xin lỗi mình, trong lòng thầm mắng : xin lỗi cái con khỉ a xin lỗi! Tát người ta hai cái rồi sau đó dỗ người ta! Có ai chơi cái trò thất đức như vậy không!?

Vương Mân thở dài một hơi, nói "Anh xin lỗi, em đừng khóc nữa…" tâm anh rất đau..

Tiếu Lang nghẹn lời, kêu lên "Cút cút đi! Tui khóc hồi nào chứ!!" rống xong, còn rất là vừa vặn… nấc lên hai cái.

"…" Vương Mân trong lòng tuy cảm thấy buồn cười, nhưng vẫn là không yên, cậu trầm giọng giải thích "Anh xin lỗi, là lỗi của anh, là do hôm nay tâm tình anh không được tốt,"

Tiếu Lang níu lấy lưng Vương Mân, rống vào lỗ tai cậu "Tâm tình không tốt thì nói ra, nói ra không được sao! Làm như vậy để làm gì chứ!?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân không trả lời.

Tiếu Lang dụi dụi mặt lên người Vương Mân, chùi hết nước mắt nước mũi lên quần áo cậu, tiếc là lúc này Vương Mân chỉ mặc trên người chiếc áo thun thể thao khá mỏng, lại toàn là mồ hôi. Tiếu Lang ra vẻ ghét bỏ nói "trên người toàn mồ hôi, hôi muốn chết!"

Vương Mân nghe xong, ngẩn cả người, mới phát giác bản thân không thay quần áo cũng không tắm rửa, cứ như vậy ôm lấy nguyên con (?) Tiếu Lang màu xanh nhạt (?) sạch sẽ lại mềm mại xù xù như nhung (?) vào ngực.

Cậu toan buông ra, lại cảm giác được Tiếu Lang ra sức dùng lực ôm lấy mình thật chặt, khí thế giống như thà chết chứ không chịu buông ta.

Tiếu Lang ôm thật chặt Vương Mân, thấy mồ hôi của đối phương thấm vào áo len màu xanh của mình, sau đó nhanh chóng bị hấp thu, tức giận nói "Lát nữa phải giặt nó cho sạch!"

Vương Mân "…Ồ."

Vương Mân vừa trả lời, cơn tức của Tiếu Lang lại lần nữa dâng lên, nói "Nói đi a, mắc gì mà tâm tình không tốt hả?"

Vương Mân bối rối một lúc, mới nói "Không biết."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Những lời lúc nãy, em có thể xem như là chưa từng nghe thấy không?"

Tiếu Lang lại hít mũi hai cái, hừ một tiếng, nói "Câu không muốn gọi anh đó sao?"

Vương Mân cúi người ôm chặt Tiếu Lang, nhẹ giọng kêu "Tiểu Tiểu…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang mềm nhũn cả tâm, ôm Vương Mân dụi dụi, nhỏ giọng nói "Không đâu…"

Vương Mân "…Hử?"

Tiếu Lang thật lòng hứa hẹn "Em sẽ không bao giờ không gọi anh là anh, trừ phi… trừ phi anh không cần em nữa…"

https://thuviensach.vn

Chương 62

Rất muốn hôn em

☆ ☆ ☆

Vương Mân xiết chặt hai cánh tay, dùng sức ôm lấy người vùi đầu trong lồng ngực mình…

…Người nọ chỉ thấp hơn mình một chút, nhìn qua cũng chỉ gầy hơn so với mình một chút, nhưng lại khiến người khác cảm giác nhỏ như vậy, mềm mại như vậy, giống như chỉ cần dùng một chút sức lực, là có thể ép người nọ dung nhập vào trong cơ thể máu thịt của mình.

Cằm của Tiếu Lang gác ở bả vai Vương Mân, cũng dùng sức ôm lấy Vương Mân.

Cậu không biết rốt cuộc là đã có chuyện gì xảy ra với Vương Mân. Đại đa số thời điểm, Vương Mân thoạt nhìn đều rất cường đại, sừng sững như một ngọn núi lớn… Nhưng là, ngay giờ phút này, cậu ấy lại tựa như một đứa trẻ nhỏ cần được bảo vệ, cần được sưởi ấm, cần có ai đó an ủi vuốt ve…

Cho nên, Tiếu Lang cảm giác được, Vương Mân trong lồng ngực của mình, cũng chỉ là nho nhỏ một con mà thôi…

Hai người ôm chặt lấy nhau nhằng nhê đã một hồi, dụi tới dụi lui, mồ hôi lẫn nước mắt trộn chung một chỗ, vừa dính dính lại thối muốn chết.

Cuối cùng vẫn là Tiếu Lang nhịn không được, há miệng cười ha ha một tiếng, dùng sức đẩy Vương Mân ra, nói “Ngốc muốn chết đi, buông ra!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân buông Tiếu Lang ra, bắt gặp đôi mắt đỏ rực vì khóc của thiếu niên, cũng cười "Con thỏ."

Tiếu Lang đạp Vương Mân một cái, cúi đầu ngửi ngửi áo len trên người mình "Dính toàn mồ hôi của anh không."

Vương Mân "Buổi tối giúp em giặt lông."

Tiếu Lang "Áo!"

Vương Mân "Ồ, áo lông."

Hai người thu dọn đồ đạc xong xuôi, cùng nhau trở về ký túc xá, trên đường đi, Tiếu Lang chủ động nắm lấy tay Vương Mân.

Vương Mân đột nhiên nói "Anh còn chưa ăn cơm." thanh âm vừa nghe có vẻ đầy ủy khuất cộng thêm kéo dài, giống như là đang làm nũng.

Tiếu Lang đề nghị "Trở về ký túc xá em nấu mì cho anh ăn ha?"

Căn-tin của trường đến sáu giờ ba mươi cơ bản không còn bán thức ăn nữa, bây giờ đã bảy giờ hơn, mấy thím mấy bà trong căn-tin chắc cũng về nhà hết rồi.

Vương Mân "Em đã ăn cơm rồi…."

Tiếu Lang "Em nấu một tô cho anh ăn a được không, nhớ là còn một gói mì mùi thịt gà nấm hương."

"Một mình không muốn ăn." Vương Mân ngoắt lấy ngón tay của Tiếu Lang, ánh mắt nhìn cậu, đáy mắt lộ vẻ lên án.

Tiếu Lang thực có chút vô lực không nói gì : làm gì nữa đây, cũng chỉ không ăn cùng nhau một hôm thôi, giờ muốn làm sao! Sau này lỡ đâu tui

https://thuviensach.vn

hẹn hò với Trương Văn Đình vậy thì… ông tính sao bây giờ? Định tuyệt thực sao?

Vương Mân hỏi “Hồi nãy em ăn cái gì?”

Tiếu Lang “Bí đao xào thịt bằm, bí đỏ chưng trứng muối, canh mướp.”

Vương Mân “Toàn họ nhà dưa…”

Tiếu Lang nghĩ nghĩ : a, lúc nãy ăn cơm không phát hiện nha, đúng là toàn họ nhà dưa…

Vương Mân nói “Ăn nhiều biến thành bé ngốc cho mà coi…”

Tiếu Lang “…Anh mới biến ngốc ấy!”

Vương Mân liếc liếc mắt nhìn xuống chai Cola Tiếu Lang cầm trong tay, nói “Còn mua cả Cola nữa.”

“Ờ.” Tiếu Lang mở nắp chai, uống hai hớp, còn lại nửa chai.

Vương Mân “Anh cũng muốn uống.”

Tiếu Lang “Vậy em đi mua với anh, nhanh lên, căn-tin sắp đóng cửa rồi.”

“Không mua, uống của em.” Vương Mân nói xong, lập tức giơ tay đoạt lấy chai Cola trong tay Tiếu Lang, thuận tiện đưa lên miệng ùng ục ùng ục uống.

Tiếu Lang tay còn cầm nắp chai, đầu đầy hắc tuyến nhìn Vương Mân “Cũng không chịu lau cái trước nữa!”

Vương Mân uống xong, còn le lưỡi liếm liếm miệng chai, nói “Có dơ đâu.”

https://thuviensach.vn

Mặt của Tiếu Lang lại bắt dầu nóng lên : gì mà ngươi uống một ngụm ta uống một ngụm, không nhắc tới chuyện dơ hay không dơ, mà là… như vậy giống như gián tiếp hôn nhau a!!! Cậu lẩm bẩm nói "Ở trên có dính nước miếng a nha…"

"Ồ." Vương Mân cầm chai Cola trả lại cho Tiếu Lang, còn non nửa chai.

Tiếu Lang "…"

Trở lại phòng ký túc, Tiếu Lang liền tránh ở trong góc dùng khăn tay của mình chùi a chùi thiệt kỹ miệng chai Cola, sau đó mới thật cẩn thận phủ miệng của mình lên…

Đột nhiên, trong đầu giống như có tiếng chuông cảnh báo gióng liên hồi : gián tiếp hôn nhau gián tiếp hôn nhau gián tiếp hôn nhau… môi dán vào môi!!!

Tiếu Lang hoảng sợ trừng to hai mắt, theo phản xạ nhổ (?) lon Cola từ trên môi xuống.

Mặc kệ là có chùi đến sạch sẽ cỡ nào đi nữa, vẫn là cảm giác hôn nhau rồi a! A a a a a——! hic hic… mặt nóng quá đi!… Hỗn đản!!!

Vương Mân ngồi ở trên giường, nhìn Tiếu Lang uống Cola thôi mà vẻ mặt hết hoang mang lại rối rắm, trong mắt ẩn chứa thần sắc làm cho người khác đoán không được là gì…

☆ ☆ ☆

Buổi tối tắt đèn đi ngủ, cậu nhìn chằm chằm trần nhà, đại não bắt đầu theo thói quen mọi khi tính toán, tính lại hành vi không hề lý trí lúc ban chiều của mình——

https://thuviensach.vn

Tại sao tâm trạng lại không được vui, tại sao lại nói với Tiếu Lang những lời kia, tại sao biết rõ chai Cola kia Tiếu Lang đã uống qua rồi còn cố ý cầm lấy uống…

Tâm trạng không được vui là bởi vì, buổi tối Tiếu Lang không chờ mình cùng đi ăn cơm…

Mà nếu như thật chỉ vì như thế lại nảy sinh tức giận đến vậy, cũng rất kỳ quái, bình thường thi thoảng cũng vì có việc riêng mà không thể cùng nhau ăn cơm, cho nên chắc chắn không phải vì nguyên nhân này.

Như vậy, tâm tình kém cỏi bắt đầu từ sau lúc thu được tin nhắn của nữ sinh kia đi…

Tiểu Tiểu, vì cái gì lại nói số điện thoại của anh cho nữ sinh khác chứ? Anh chỉ muốn một mình em biết số điện thoại của anh, chỉ muốn nhận được điện thoại của một mình em thôi! Anh không muốn thấy nữ sinh khác bởi vì cần tìm em mà gửi tin nhắn vào di động của anh….

Nhưng mà, em đưa số điện thoại của anh nói với người khác, cũng là vì em tin cậy anh đi, đúng không?

Ai, tại sao anh lại có thể ở trước mặt em biểu hiện ra bản thân lòng dạ hẹp hòi như vậy chứ?… Tâm tình ghen tị này thực rất hoang đường, chỉ có thể cố gắng dằn nó xuống đáy lòng…

Nguyên bản anh cứ tưởng bản thân có thể buông ra tâm trạng này, nhưng là, ngay thời điểm nữ sinh kia lần thứ hai gửi tin nhắn đến, anh mới hiểu được bản thân mình hoàn toàn không có cách nào buông ra được.

Khi nhìn thấy em vẻ mặt hớn hở nói với anh, buổi tối sẽ cùng Trương Văn Đình ăn cơm, không thể chờ anh…

https://thuviensach.vn

Anh thật sự rất muốn, rất muốn nắm chặt lấy bả vai em, rống thật to lên : không được phép đi, không được phép đi!

Ở sân bóng, anh chỉ muốn mình trầm mê thật sâu trong tập luyện, để có thể tạm thời quên đi hết thảy những thứ có liên quan đến em… Lại tựa như có một cỗ năng lượng phát tiết mãi vẫn không cạn, không biết có phải để tống đi lửa giận trong lòng hay không, chỉ thầm nghĩ tiếp tục chơi bóng mãi như thế này, không muốn suy nghĩ đến lúc em ở bên cạnh nữ sinh khác, có những biểu tình như thế nào.

Nhưng là, ở ngay lúc anh không thể khống chế bản thân mình nhất, em lại đến tìm anh.

Ở ngay lúc anh chưa có cách nào bình phục nội tâm hỗn loạn rối bời của mình lại thì, anh lại nhìn thấy em vẻ mặt rực sáng nhìn anh tươi cười… Chỉ nghĩ đến niềm vui của em là bởi vì nữ sinh kia, lửa giận trong lồng ngực của anh nháy mắt liền bành trướng!

Rốt cuộc vô pháp khống chế hành vi của mình, từ trước cho tới giờ, chưa từng có bất cứ thứ gì khiến anh trở nên xúc động đến như thế…

Anh muốn em chơi bóng với anh, anh cố sức ức hiếp em, muốn cho trong đáy mắt của em, trong lòng của em, trong đầu của em, chỉ chứa độc duy nhất một mình anh… Đến khi khiến em giận dỗi bỏ đi thì, anh kinh hoảng vô cùng…

Anh trút giận vào em, đầu óc nóng lên không kịp suy nghĩ đã nói ra những lời khó nghe với em, sau đó… em khóc.

Anh luống cuống tay chân không biết làm sao, trong lòng có hàng ngàn hàng vạn lời muốn nói ra, nhưng lại không biết phải bắt đầu từ chỗ nào, chỉ cảm thấy nước mắt kia chảy xuống, phảng phất như tích tụ lại trong tâm của anh, nóng rát như thế, làm cho lòng anh đau vô cùng.

https://thuviensach.vn

Lúc anh nghĩ là, em sẽ giận anh, hung hăng mà trừng phạt lại anh thì, em lại nói với anh một câu hứa hẹn ấm áp đến như vậy…

Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu… Em bảo anh nên làm sao bây giờ mới tốt đây?

Một khắc kia, anh chỉ muốn giữ lấy em, muốn biến em thành vật sở hữu của riêng một mình anh, chỉ được ở bên cạnh anh, không được phép rời đi bất cứ đâu…

Anh nghĩ, anh đã thích em mất rồi…

Nhưng là, em.., có phải em cũng thích anh hay không?

Nếu anh hỏi em lời này, có phải sẽ khiến em cảm thấy anh có bệnh hay không?

Cho dù em trả lời rằng, thích… anh cũng rất rõ ràng, thích của em, cùng với thích của anh… là hai dạng hoàn toàn khác nhau.

Tựa như một kẻ có tật sạch sẽ nghiêm trọng như anh, lại có thể không hề băn khoăn hay đắn đó uống chai Cola mà em đã từng uống qua, bởi vì ngay lúc ấy, anh rất muốn hôn em.

Mà, em lại tỏ ra ghét bỏ miệng chai Cola đã từng bị anh chạm môi qua…

Vương Mân suy nghĩ một lúc, khổ sở đến mức dùng mền kéo lên che lấy ánh mắt của mình, hốc mắt chua xót đến vô cùng…

——phải a, Vương Mân, mày không thể ích kỷ như vậy!

Tiểu Tiểu mới mười sáu tuổi, cậu ấy có quyền lợi giống với tất cả những thiếu niên cùng lứa với mình, theo đuổi một nữ sinh xinh đẹp đáng yêu, cùng nhau yêu đương hẹn hò một lần… Có lẽ cậu ấy sẽ vấp phải trắc trở khó khăn, có lẽ sẽ bị thương tổn, hoặc là thương tổn đến người khác…

https://thuviensach.vn

nhưng đó đều là do cậu ấy tự mình lựa chọn… Cậu ấy sẽ chậm rãi trưởng thành, sẽ có một ngày không còn ỷ lại mày giống như bây giờ nữa… Sau này, cậu ấy sẽ có nữ nhân mà mình yêu thương, sẽ kết hôn, sẽ có con cái… con của cậu ấy sẽ gọi mày là bác…

Mày chỉ là một người anh trai của cậu ấy, chỉ như thế mà thôi.

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang tỉnh lại, bước đến cạnh giường Vương Mân, nhìn chằm chằm người nào đó ngủ quên một hồi thật lâu.

Vương Mân mở mắt ra, Tiếu Lang ngạc nhiên nói "Biến thành gấu trúc rồi!"

Vương Mân "…"

Ngồi dậy rời giường, đánh răng rửa mặt, lại lấy khăn lạnh đắp lên mắt mình chừng năm phút đồng hồ, Vương Mân mới cảm thấy khá hơn một chút, cậu nheo mắt nhìn Tiếu Lang đứng bên cạnh mình "làm đẹp", dùng lược chải kéo kéo mấy dúm tóc lì lợm.

Vương Mân đưa tay thoăn thoắt vò loạn mái tóc của Tiếu Lang, nói "Có chải kiểu gì cũng là một bộ đầu khỉ thôi."

Tiếu Lang "…"

Tối đến, Tiếu Lang y theo lời hẹn tìm Trương Văn Đình. Hôm nay Trương Văn Đình lại ăn mặc xinh đẹp hơn hôm qua rất nhiều, khiến cho Tiếu Lang cảm thấy bản thân đi bên cạnh nhỏ có một loại cảm giác ưu việt khó có thể nói nên lời : nhìn đi, ca đây sắp sửa (?) có bạn gái rồi đây! Các ngươi một lũ nam nhân bình thường (?) không cách nào thể hội được tâm tình của người đang sắp sửa (?) có bạn gái đâu!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hôm nay mặc trên người áo len đan ca-rô vàng nhạt, không mặc áo khoác ngoài. Cậu đi một bộ hết sức vênh váo lại tự đắc, bộ dáng ấy, tựa như một con vương tử mèo mang theo người hầu (?) đi dạo quanh lãnh địa.

Trương Văn Đình đi bên cạnh Tiếu Lang cũng bị áp lực rất lớn, bởi vì cô nàng phát hiện tầm mắt của mọi người chung quanh tựa hồ là đều tập trung lên Tiếu Lang, chứ không phải là mình!

Vừa đi, Trương Văn Đình vừa dùng khóe mắt quan sát thiếu niên tựa như bị ánh mặt trời tô điểm bên cạnh mình. Trên trán Tiếu Lang có một chút tóc vụn xù xù, không che khuất được đôi mắt sáng lấp lánh như hắc ngọc thạch, lông mi rất dài, hơn nữa lại uốn cong một cách tự nhiên; chiếc mũi xinh xắn căng tròn lại không bẹt dẹp, thoạt nhìn có vẻ rất trắng, thậm chí không hề có cảm giác dính dầu mỡ làm cho nữ sinh chán ghét như ở các nam sinh khác, bờ môi hồng nhuận cân xứng với chiếc cằm gầy, có chút lõm vào…

Dưới ánh mặt trời buổi chiều chạng vạng, nửa gương mặt của thiếu niên… thoạt nhìn gần như hoàn mỹ…

Tại sao lại có một nam sinh như vậy tồn tại nhỉ?

Vội vàng thoáng nhìn lướt qua, người ta sẽ không cảm thấy cậu ấy tuấn tú lắm, cùng lắm cũng chỉ là thanh tú mà thôi.

Ngũ quan của thiếu niên rất nhẹ nhàng, đến mức dễ khiến người khác bỏ qua không chú ý đến. Nhưng chỉ cần nhìn kỹ một chút, liền phát hiện, mỗi một bộ phận đặt trên gương mặt cậu ấy là tinh xảo đến dường nào, hợp chung lại một chỗ khiến cho người ta có một loại cảm giác thoải mái vô cùng.

Nếu cậu ấy là nữ sinh, chỉ cần trang điểm thêm một chút, để ngũ quan có vẻ rực rỡ hơn, như vậy… chắc chắn sẽ khiến người khác kinh diễm vô

https://thuviensach.vn

cùng! Ai, khó trách lại bị tôn là hoa hậu của cả trường.

“Bình thường anh dùng sửa rữa mặt nào vậy a?” Trương Văn Đình hiếu kỳ hỏi.

“Không có xài.” hình như lần trước cũng bị mấy nhỏ đám Nhan Ny hỏi câu này, Tiếu Lang hỏi “Có gì không?”

Trương Văn Đình hâm mộ nói “Làn da của anh thực sự rất đẹp a!”

“Ha ha, di truyền từ mẹ tui a, mẹ tui nói hồi còn trẻ, da của mẹ giống như trứng gà bóc vỏ vậy…” Tiếu Lang nói, đưa tay sờ sờ măt mình “Tui sơ với mẹ mà nói, nhiều lắm cũng chỉ có thể coi như vỏ trứng gà thôi.”

Trương Văn Đình “…”

Hai người đến thư viện.

Nội dung học của năm nhất, Tiếu Lang học khá là vững chắc, hơn nữa Trương Văn Đình lại là học sinh lớp xã hội, cho nên kiến thức Toán Lý Hóa của cô nàng, Tiếu Lang đối phó vẫn là dư dả.

Dạy tới lui hai lượt, Tiếu Lang cảm giác nhỏ Trương Văn Đình này có chút ngốc, một vấn đề phải lặp đi lặp lại mấy lượt mới hiểu… Bất quá, nói đi cũng phải nói lại, nhỏ ngốc này về sau… có khi là bà xã của mình không chừng.

Vừa nghĩ tới đây, Tiếu Lang liền trở nên kiên nhẫn vô cùng, cậu không hề thấy phiền ra sức giảng đề cho Trương Văn Đình, một lần rồi lại một lần, đến khi nào đối phương hiểu mới thôi.

Nhìn cô nàng ngốc vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ, quả thực khiến người ta rất có cảm giác thành tựu a!

(Vương Mân :…)

https://thuviensach.vn

Hai tuần lễ như vậy trôi qua, Trương Văn Đình dần dần đối với chỉ học thôi có chút không chịu nổi, muốn Tiếu Lang nói chuyện phiếm với mình.

Tiếu Lang hỏi lại "Bạn muốn nói cái gì a?"

Trương Văn Đình nói "Gì cũng được,nói chuyện về mấy bạn cùng phòng của anh đi, bình thường các anh cùng nhau làm cái gì a?"

Tiếu Lang nghĩ nghĩ, nói "Bình thường thời gian tui với Vương Mân ở cùng nhau là nhiều nhất, nhưng là hình như ngoại trừ việc học, cũng chẳng còn đề tài nào khác để nói a…"

Trương Văn Đình "Vậy sao…"

Tiếu Lang "Ừ, cậu ấy dạy tui nhiều phương pháp học tập lắm, bạn muốn nghe không?"

Trương Văn Đình xua tay "Mấy nay em không có hứng thú, cứ học tập học tập mãi, đầu đều bư luôn!"

Tiếu Lang buồn bực nói "Vậy nói chuyện trong đội mô hình ha?"

Trương Văn Đình bĩu môi nói "Không nghe, nói gì đó vui vui đi!"

Tiếu Lang có chút bất đắc dĩ, cậu cũng đâu biết nói gì mới tính là vui vui đâu… chuyện game online sao? Này Vương Mân từng dặn là không thể nói với người khác, Tiếu Lang rất là nghe lời tuân theo.

Ai, giống như mấy lúc ở cùng với Vương Mân, đều cảm thấy cái gì cũng đều vui cũng đều thích, cũng đều rất bình thản hết… Vốn cứ tưởng hẹn hò quen bạn gái cũng giống vậy, chỉ khác là đổi đối tượng, đổi cái địa điểm mà thôi… Ai ngờ nữ sinh khó chiều chuộng, khó lấy lòng tới vậy…

Nửa tháng liên tiếp sau đó, Tiếu Lang thường xuyên bị Trương Văn Đình lấy cớ là chỉ dẫn học tập hẹn đi ra ngoài gặp… Cho nên quãng thời

https://thuviensach.vn

gian có thể cùng Vương Mân một mình cùng nhau, đều bị Trương Văn Đình chiếm hết.

Một lần nọ, Trương Văn Đình đề nghị "Lần sau anh bảo Vương Mân cùng bạn gái của ảnh cũng đi thư viện với chúng ta đi, bốn người cùng nhau học chung."

Tiếu Lang nói "Không thể đâu, bên lớp thực nghiệm quản lý nghiêm lắm, Liêu Tư Tinh căn bản không ra được."

Trương Văn Đình nghi hoặc hỏi "A, vậy là anh Vương Mân thường xuyên không cùng bạn gái gặp mặt rồi?"

Tiếu Lang "Ừ, ít gặp mặt lắm."

Trương Văn Đình "Vậy gọi anh Vương Mân thôi?"

Tiếu Lang nói "Để tui hỏi lại đã." Mình cũng rất muốn cùng Vương Mân học…

Trở về phòng, Tiếu Lang liền nói chuyện này cho Vương Mân nghe, Vương Mân lập tức cự tuyệt "Ha ha, anh cũng không muốn làm bóng đèn, hai người vẫn là cùng nhau học đi."

Tiếu Lang cảm thấy có chút mất mác, đã rất lâu rất lâu không cùng Vương Mân ngồi làm bài chung rồi, cảm giác giống như giữa cả hai dần dần ngày càng xa cách.

Nhưng là, Trương Văn Đình lại càng cảm thấy mất mát hơn cả Tiếu Lang, khi cô nàng biết được lý do Vương Mân cự tuyệt đến thư viện cùng hai người thì, kinh ngạc "a" lên một tiếng, nói "Sao lại như vậy a? Ảnh hiểu lầm gì sao? Em với anh cũng đâu có quen nhau đâu!"

https://thuviensach.vn

Cái loại ngữ khí tựa như muốn xóa sạch mọi hiềm nghi này, khiến cho Tiếu Lang vốn dĩ vẫn đang đầy cõi lòng chờ mong hai người có thêm một bước phát triển mới, tựa như bị người nào đó tạt nguyên một chậu nước lạnh vào đầu…

Cậu cảm thấy bản thân mình bị tổn thương… Nhưng suy nghĩ kỹ lại thì, quả thực Trương Văn Đình người ta đâu có nói hay tỏ vẻ muốn quen với mình đầu, là tự mình đa tình thì đúng hơn!

Quả nhiên, con người không nên ảo tưởng nhiều lắm, bằng không thì ông trời chẳng thèm vứt kẹo xuống đầu đâu, có vứt cũng vứt nguyên một cục tạ thôi…

☆ ☆ ☆

Khi nhiệt tình cùng xúc động muốn quen bạn gái dần dần dịu đi rồi, những lần hẹn với Trương Văn Đình cùng quãng thời gian ở cạnh cô nàng chỉ làm cho Tiếu Lamg cảm thấy rất mệt mỏi cùng miễn cưỡng… Cậu càng lúc càng hoài niệm đến quãng thời gian ru rú ở ký túc xá cùng với Vương Mân.

Những lúc ở cùng Vương Mân, bản thân luôn tự nhiên giống như uống một ngụm nước vậy, thoải mái y hệt đang ở chung với người nhà của mình, hơn nữa còn có thể tùy tiện bất cứ lúc nào làm nũng (?) với Vương Mân… Lại chẳng cần phải ở trước mặt người khác làm ra vẻ như ta đây cái gì cũng hiểu hết nữa…

Khoảng cách đến kỳ thi giữa học kỳ ngày một gần hơn, nếu là lúc bình thường, chắc chắn Vương Mân đã chuẩn bị sẵn kế hoạch ôn tập cho mình… Nhưng là hiện tại, bị Trương Văn Đình “bám lấy”, đừng nói cùng ôn tập với Vương Mân, ngay cả tự do cơ bản cũng không có nữa là.

…Tiếu Lang bắt đầu nghĩ, làm cách nào để kiếm cớ thoát khỏi đối phương.

https://thuviensach.vn

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 010

[Áo thun bị nhuộm màu]

Lúc Tiếu Lang cùng Trương Văn Đình ở thư viện bồi dưỡng tình cảm với nhau thì Vương Mân một mình ngồi chồm hỗm trong phòng vệ sinh công cộng giặt quần áo.

Quần áo vốn dĩ có thể giặt bằng máy giặt, lại bị Vương Mân bỏ vào thau nước, đổ xà bông, ngâm cả giờ đồng hồ.

Giờ lúc này, Vương Mân có chút bối rối cầm lấy cái áo len màu xanh kia lật qua lật lại, để lộ ra cái áo thun màu trắng (?) của mình.

Giặt xong, Vương Mân cầm quần áo giũ ra rồi móc lên phơi. Sau đó, cậu kinh ngạc phát hiện, áo thun của mình lúc này không còn là màu trắng nữa!

…Kháo! Áo len của Tiểu Tiểu cư nhiên bị ra màu!!

https://thuviensach.vn

Chương 63

Tất cả đều là người

☆ ☆ ☆

Buổi chiều hôm đó, lúc ăn cơm ở căn-tin, Tiếu Lang lại nhận được tin nhắn của Trương Văn Đình gọi mình đi thư viện, đương nhiên, đối tượng nhận tin nhắn như cũ là Vương Mân.

Vương Mân vừa thấy trên màn hình dãy số "quen thuộc" kia, trực tiếp quăng di động cho Tiếu Lang.

Ngược lại với vẻ hưng phấn cùng hớn hở của ngày xưa (?) Tiếu Lang chỉ là uể oải nhìn nhìn, cũng không hồi phục, liền trả lại di động cho Vương Mân.

Vương Mân "Sao vậy?"

Tiếu Lang "Không có gì."

Vương Mân cúi đầu tiếp tục ăn cơm, không hỏi nữa.

Trở về ký túc xá rồi, Tiếu Lang nằm úp trên bàn làm bài tập, một bộ lười biếng uể oải.

Vương Mân đang ngồi đọc tiểu thuyết, bất quá xem được một lát, liền liếc mắt nhìn đồng hồ, mắt thấy kim đồng hồ vượt quá bảy giờ, lại qua bảy giờ ba mươi mà Tiếu Lang vẫn còn ngồi trong ký túc xá. Đang hoài nghi, chợt di động lại bắt đầu "Brưm… brưm…" run lên, trong bầu không khí im lặng của ký túc xá, thanh âm này có vẻ chói tai vô cùng.

https://thuviensach.vn

Vương Mân sờ soạng lấy điện thoại ra, trên màn hình đang chớp chớp 『Bạn có một tin nhắn mới nhận, gửi từ số điện thoại 13x…, có mở ra xem ngay lập tức hay không』.

Tiếu Lang hỏi "Là Trương Văn Đình sao?"

Vương Mân đưa di động qua "Ừ, cầm lấy."

Tiếu Lang "Hiện tại không muốn nhìn."

Vương Mân "…" Có chuyện gì sao? Cả hai người cãi nhau?

Tiếu Lang ngồi làm bài tập một lát, vòng tới vòng lui hai ba đề liền bí, trong lòng lại phiền muốn chết, vậy mà tâm trí lại còn dư hơi đi mà nghĩ tới tin nhắn kia của Trương Văn Đình : nhỏ rốt cuộc là nhắn cái gì nha? Không thấy mình nhắn trả lời, nhỏ có giận không ta?

Nếu như lại phải đi thư viện cùng nhỏ, liền ngâm nước nóng nuyên buổi tối… Bất quá, nhỏ rốt cuộc nhắn cái gì nha? (…)

Kim đồng hồ điểm đúng chín giờ, đà điểu Tiếu Lang rốt cuộc chịu hết nổi, cậu nhào tới sờ sờ soạng soạng trên người Vương Mân, lôi di động mở ra nhìn.

Trương Văn Đình : 『Có phải là có chuyện gì hay không a? Em đang chờ anh đó.』

",…"

Tiếu Lang dọn dẹp sách vở trên bàn một chút, xoay qua nói với Vương Mân "Em đi ra ngoài một chút."

Vương Mân "Ờ."

https://thuviensach.vn

Chạy đến thư viện, Tiếu Lang theo thói quen tìm chỗ ngồi mà mình và Trương Văn Đình thường ngồi, vị trí kia lúc này bị hai học sinh lạ mặt không quen chiếm đóng. Cậu tìm tới tìm lui trong thư viện một vòng, không thấy Trương Văn Đình, trong lòng không biết là ủ rũ hay là mừng thầm, loại cảm giác này làm cho người ta cảm thấy thật sự kỳ lạ.

Bất quá, Tiếu Lang lại phát hiện được không ít bạn học cùng lớp với mình, còn nhìn thấy được Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu——

Hai người nọ ngồi ở một cái bàn vị trí dựa sát vào cửa sổ, có lẽ là căn cứ cố định của cả hai… Trên bàn chất đầy tư liệu học tập của Nhạc Bách Kiêu cùng với một bó to giấy nháp mà cậu chàng chuẩn bị để làm thử đề… Ngoài ra còn đặt một ít đồ ăn vặt linh tinh đủ loại, nào là sữa chua, chai dinh dưỡng, khô bò, vân vân…

Nhạc Bách Kiêu tinh thần phấn chấn ngồi chăm chú giải dề, Cố Thuần tựa như một nhóc thư đồng phụ đọc, nằm dựa vào bàn ngủ gà ngủ gật.

Hai người không nhìn thấy Tiếu Lang, mà cậu cũng không tính đi quấy rầy họ.

Rời thư viện rồi trở về phòng ký túc xá, Vương Mân không nghĩ Tiếu Lang trở lại nhanh tới vậy, liền lên tiếng hỏi thăm một chút.

Tiếu Lang vẫn như cũ nói một câu “Không có gì”, đúng lúc ấy, tiếng di động phối hợp với hoàn cảnh rung lên đánh vỡ không khí xấu hổ trong ký túc xá.

Là tin nhắn của Trương Văn Đình 『Em ở thư viện chờ anh những ba tiếng, anh rốt cuộc có đến hay không a?』

Tiếu Lang sửng sốt : ba tiếng? Hai người bọn họ mọi khi đều là sáu giờ ba mươi cùng nhau đi thư viện, dựa theo thời gian lúc nãy tính tính, tối đa

https://thuviensach.vn

cũng là chờ khoảng hai tiếng rưỡi thôi a! Huống hồ gì lúc nãy tự mình đi tìm khắp một vòng thư viện, căn bản không thấy Trương Văn Đình!

Vương Mân ngồi rất gần Tiếu Lang, nghiêng đầu liền nhìn thấy nội dung tin nhắn kia, khẽ nhíu mày hỏi "Em không đi sao?"

Tiếu Lang cảm thấy nói lời thật lòng có chút mất mặt, liền lỡ rồi làm tới luôn nói "Không muốn đi…"

Vương Mân không nói được lời nào : tên nhóc này, đừng nói là chán ghét người ta nên mới trốn tránh chứ?

Trầm mặc một hồi lâu, Vương Mân lên tiếng hỏi "Hai người đang quen nhau sao?" Cũng cả tháng rồi còn gì, cơ hồ là cách ngày cùng đi thư viện, ngó kiểu gì cũng giống như đang quen nhau…

Tiếu Lang nghe xong, cảm thấy trong lòng run rẩy.

Vương Mân thấy cậu im lặng coi như là chấp nhận, liền thở dài nói "Nếu đã quen nhau, nên có trách nhiệm một chút. Nếu như em không muốn đi, nên cùng cô ấy nói rõ ràng, nếu không để người ta chờ lâu như vậy, không thấy mình rất vô trách nhiệm sao."

Tiếu Lang có chút choáng váng, có lẽ là do lòng tự tôn của nam tính quấy phá, cậu liền thuận theo lời của Vương Mân, có chút khó chịu nói lại "Biết rồi biết rồi, đợi mai sẽ giải thích với nhỏ!"

Nói xong lời này, trong lòng Tiếu Lang đột nhiên dâng lên loại cảm giác giống như tự dối mình dối người, không, không phải, loại này tựa như càng khiến cậu áy náy mãnh liệt hơn cả dối mình dối người nữa, khiến cho Tiếu Lang bất an vô cùng… Nhưng là, cảm giác ấy rất nhanh liền bị cậu bỏ sang một bên để tự xét lại cảm tình loạn một nùi lúc này của mình, bởi vì lúc này cậu đã rất phiền rất phiền rồi!

https://thuviensach.vn

Cậu nhắn tin trả lời lại Trương Văn Đình 『Xin lỗi nha, buổi tối có chút việc, bây giờ mới nhìn thấy tin nhắn, hôm nay chắc là không thể đi được.』

Trương Văn Đình 『Ồ, vậy coi như xong, lần sau nhớ nói trước một tiếng ha』

Tiếu Lang nhìn di động, lại lén liếc mắt nhìn Vương Mân một cái, đối phương lúc này đang chuyên tâm đọc sách. Cậu bất giác dời tầm mắt chuyển qua màn hình di động, dừng lại ở nút "Xóa bỏ" bên dưới góc phải màn hình… một cái chớp mắt do dự, Tiếu Lang quyết đoán bấm xóa bỏ tin nhắn mới nhất vừa được gửi đi.

Vương Mân đột nhiên lên tiếng hỏi "Sắp tới thi giữa học kỳ, có tin tưởng không?"

Có tật giật mình nên Tiếu Lang chỉ có thể hàm hồ ừ ừ hai ba tiếng, nghĩ thầm… chắc là không có vấn đề gì đâu mà ha? Vương Mân chưa bao giờ xem lén tin nhắn Trương Văn Đình gửi cho mình mà…

Yên tâm một chút, cậu bắt đầu đi sâu hơn vào đề tài này "Anh tính bắt đầu ôn tập hả?"

Vương Mân nói "Vẫn chưa, bất quá đã hẹn với Liêu Tư Tinh rồi, bắt đầu từ ngày mai anh với cô ấy cùng nhau ôn tập lại một lượt các kiến thức khung cơ bản."

Tiếu Lang nghi hoặc hỏi "Không phải nói Liêu Tư Tinh không thể ra ngoài sao?"

Vương Mân "Không sao, cô ấy bảo sẽ xin phép với giáo viên trước một tiếng."

"Ồ…" Tiếu Lang lại hỏi "Vậy hai người đi đâu ôn tập? Thư viện?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Cô ấy đến phòng ký túc của chúng ta.”

Tiếu Lang “A?”

“Dù sao phòng này cũng thường xuyên không có ai còn gì, hai người Nhạc Bách Kiêu với Cố Thuần cũng không trở về nếu chưa tới mười giờ…” Vương Mân ngẩng đầu nhìn Tiếu Lang, dò hỏi “Em muốn cùng ôn tập chung không?”

Hẹn cũng hẹn sẵn với Liêu Tư Tinh người ta rồi, ở lại đây làm gì, làm bóng đèn chiếu sáng cho hai người a!

Tiếu Lang nổi giận nói “Tui cũng hẹn trước với ‘ Văn Đình ‘ rồi!”

Vương Mân cười cười, nói “Vậy là tốt rồi.”

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang mượn di động của Vương Mân chủ động gửi tin nhắn cho Trương Văn Đình “Buổi tối cùng nhau ôn tập không?”… Mặc kệ có quen hay là không quen, chung quy so với việc ngồi ở ký túc xá buồn bực (?) tốt hơn nhiều!

Trương Văn Đình trả lời 〖 Xin lỗi nha, hôm nay đã hẹn với mấy nhỏ bạn trước rồi. 〗

Tiếu Lang không hề đoán được mình lại sẽ thu được tin nhắn từ chối của đối phương, trong lòng nhất thời sinh ra một loại cảm giác mất cân bằng khủng hoảng, cậu theo thói quen bấm lựa chọn [Xóa bỏ tin nhắn]

Buổi tối sau khi ăn cơm xong, Tiếu Lang sợ Vương Mân nghi ngờ, không dám ở lâu trong phòng, ôm mấy cuốn sách liền lật đật rời khỏi.

Một mình lắc lư tới lui trong sân trường, tựa hồ như tất cả mọi người đều có đôi có cặp cùng nhau, nam sinh cùng nam sinh, nữ sinh cùng nữ

https://thuviensach.vn

sinh, hoặc là nam sinh cùng nữ sinh… Thế là, lạc bầy Tiếu Lang lại càng cảm thấy bản thân đáng thương hơn!

Đi chỗ nào bây giờ? Thư viên sao? Nếu lại đó bắt gặp Trương Văn Đình đang cùng bạn bè học tập với nhau, hoặc là bị đối phương nhìn thấy mình có mình ên, chắc là rất xấu hổ a…

Hay là, trở về ký túc xá đầu nhập về phe anh trai… cùng chị dâu?

…Không được! Bọn họ chắc chắn sẽ phá lên cười nhạo (?) mình cho coi!

Cùng đường mạt lộ, cuối cùng Tiếu Lang cũng nghĩ ra được một nơi để về (?) ——lớp học.

Học sinh ở Hoa Hải rất ít người chịu ở lại phòng học của mình để tự học.

Thứ nhất, là do lầu giảng dạy cùng với ký túc xá khoảng cách khá xa, không ai muốn sau khi học bài xong lại phải băng qua đêm đen đi mười lăm phút mới về tới phòng.

Thứ hai, tự học ở lớp học không tiện lợi như phòng tự học ở thư viện… Thư viện bên trong có toilet nè, có phòng nghỉ ngơi nè, còn có một khu vực cung cấp nước cho phép học sinh pha trà hay cafe để uống, còn trong các lớp học ngoại trừ máy cung cấp nước lọc để uống ra, cái gì cũng không có… ngay cả muốn đi WC cũng phải xuyên qua một dãy hành lang ngoài trời tối như mực nữa, mà nơi này không thể nghi ngờ là cảnh tượng đạo cụ tuyệt vời nhất cho mấy câu chuyện ma quỷ trong cảm nhận của đám học sinh trung học.

Thứ ba, vì phòng ngừa các học sinh thức đêm cùng với việc mất cắp thiết bị trong lớp học (trộm sách giáo khoa, đồ dùng học tập, lương khố,

https://thuviensach.vn

v.v…), nhà trường quy định sau tám giờ sẽ tắt đèn hết tất cả các dãy lớp học.

Bất quá, dù cho là vậy, vẫn có một bộ phận nho nhỏ học sinh thích "ăn khổ" ở lại lớp tự học. Dù sao, Tiếu Lang của chúng ta trước giờ chưa bao giờ ở lại lớp học đến quá bảy giờ…

Hai tay ôm lấy thân hình đơn bạc, đỉnh đầu phấp phới gió thu lạnh buốt, Tiếu Lang đầy cõi lòng bi tráng lại tràn đầy quyết tâm vì nghĩa không lùi, hướng về phía phòng học rảo bước.

Bò lên trên mấy tầng lầu cao cao, xuyên qua hành lang thật dài thật dài, đi vào lớp học không một bóng người… à không, có một bóng người.

Tại một cái ban đêm nguyệt hắc phong cao, tại những ngày sục sôi ôn tập để thi này, trong lớp học C1 năm hai cư nhiên lại chỉ có… một nữ sinh! = 口 =

Nữ sinh kia nhận ra có người bước vào lớp, liền ngẩng đầu đưa mắt liếc về phía Tiếu Lang, sau đó như làm như chỉ là nhìn thấy một đống không khí, mí mắt chớp cũng không chớp một cái, tiếp tục cúi thấp đầu làm bài tập của mình.

——nữ sinh này, chính là người từng thi được hạng nhất toàn lớp, Trần Dư Lâm.

Tiếu Lang không hiểu lắm về chuyện của đám nữ sinh, lúc bình thường cũng không để ý mấy cho lắm, nhưng mà những tin tức "không hay ho" có liên quan đến cô nàng Trần Dư Lâm này, cậu vẫn là từng nghe qua mấy lần : nhỏ này cực kỳ cực kỳ "quái", bình thường một mình một cõi không nói đi, hành vi còn rất là quỷ dị nữa…

Nghe mấy người ở chung ký túc xá với nhỏ bảo, ngày ngày sáng sớm không tới năm giờ cô nàng liền tỉnh, sau đó sẽ ngồi yên lặng ở trên giường

https://thuviensach.vn

ước chừng năm mươi phút. Chưa tới sáu giờ liền rời khỏi phòng, bởi vì khoảng thời gian đó đại đa số học sinh ký túc xá đều là chưa tỉnh, cho nên không ai biết rốt cuộc cô nàng có tới căn-tin hay không… thế cho nên, chưa từng có người nào nhìn thấy Trần Dư Lâm ăn cái gì đó, kể cả cơm trưa lẫn cơm chiều.

Còn về buổi tối, chưa tới mười giờ đúng Trần Dư Lâm tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở ký túc xá. Thường thường ngay lúc tất cả mọi người chuẩn bị đi ngủ, cô nàng sẽ thần không biết quỷ không hay "hiện thân"… Tương tự, sau khi tắt đèn rồi cô nàng liền bắt đầu leo lên giường khoanh chân xếp bằng, trong miệng như lẩm bẩm cái gì đó, độ một giờ sau mới chịu nằm xuống ngủ.

.

Ngay lúc này, một nữ sinh bị người ta đồn đãi sau lưng quá trời tin đồn khủng bố như vậy lại một mình ở trong lớp học to như vậy ngồi làm bài tập…! Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy sau lưng một trận gió lạnh thổi qua, lông tơ dựng thẳng lên hết!

Cậu nhanh chóng chạy đi tìm chỗ ngồi của mình, hấp tấp ngồi xuống, vuốt ngực tự an ủi : không sao hết, không sao hết, là nữ sinh thôi mà, Trương Văn Đình cũng là nữ sinh không phải sao, mấy nhỏ đều cùng loại sinh vật với nhau (?), không có gì đáng sợ hết! Huống hồ gì còn có Vương Mân… bàn ghế bảo vệ mình! (…)

Tiếu Lang nghi thần nghi quỷ chăm chú nhìn Trần Dư Lâm một lát, sợ nhỏ này nháy mắt sẽ biến thành sinh vật nào đó không giống con người! Dựa theo quy định của trường học, nữ sinh không thể để tóc tai thả dài, cho nên Trần Dư Lâm cũng theo đó mà buộc tóc đuôi ngựa, thoạt nhìn từ sau cũng không đáng sợ lắm.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, đúng lúc này, đầu của đối phương dùng một loại tốc độ rất là quỷ dị chậm rãi hướng về phía sau ngoái lại dần… Trong nháy mắt đó, những ảo tưởng khủng bố có liên quan tới Trần Dư Lâm tràn ngập đại não của Tiếu Lang!

Đôi mắt sâu thâm thúy lại đầy u uất (?) của Trần Dư Lâm xuyên qua mái trước thật dài, nhìn về phía Tiếu Lang "Cậu… cũng tới lớp để tự học sao?"

Tiếu Lang da gà da vịt gì đều nổi lên hết, cậu ho khan một tiếng như muốn tiếp thêm can đảm cho mình, ổn định thanh âm run rẩy như cầy sấy của mình "Ừ… Tự học, tự học!"

Trần Dư Lâm "Ồ" một tiếng, quay đầu trở về.

Mười mấy phút đồng hồ sau đó, Tiếu Lang không phát hiện cô nàng kia có hành vi nào quái dị nữa, mới run rẩy mở ra tài liệu học của mình… Kết quả… hoàn toàn xem không lọt được chữ nào!

Tổng cảm thấy tồn tại chung một phòng với cái vị thần quái kia… Rất là đáng sợ, làm sao bây giờ… Muốn trở về ký túc xá quá đi à… Hu hu hu!!

Tiếu Lang ép buộc bản thân phải tập trung tinh lực lên việc ôn tập, nhưng kết quả lại không như mong muốn, càng sợ hãi bao nhiêu, lực chú ý của cậu lại càng đặt nặng lên Trần Dư Lâm bấy nhiêu.

Có chút gió thổi cỏ lay, Tiếu Lang lập tức như một con mèo bị chấn kinh cong lưng lên, dỏng tai lắng nghe.

Cậu cũng không dám rời đi, bởi vì lúc này bên ngoài trời đã đen thui mất tiêu rồi… này cũng đồng nghĩa với việc, nếu muốn trở về ký túc xá, phải một thân một mình dưới cái nhìn chăm chú (?) của Trần Dư Lâm bước ra khỏi dãy phòng học trống trải này.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đứng ngồi không yên, mắt thấy thời gian sắp sửa đến tám giờ, mà đối phương lại không có chút dấu hiệu nào muốn rời khỏi nơi này… quần áo trên lưng cũng bị mồ hôi lạnh do bị hù toát ra khiến cho ẩm ướt.

Tám giờ đúng, toàn bộ lớp học đột nhiên tối sầm xuống, Trần Dư Lâm giống như biết trước thể nào cũng như vậy, có kế hoạch sẵn, từ trong ngăn bàn lấy ra một cái đèn pin xách tay, "pặc" một cái mở đèn.

Tiếu Lang "…"

Sau đó, đối phương lại chậm rãi quay đầu nhìn Tiếu Lang… Ánh sáng rất chói của cái đèn pin chiếu rọi một mảnh gương mặt của Trần Dư Lâm, thanh âm u ám của đối phương truyền dến "Cậu… nhìn thấy… không…"

Tiếu Lang vẻ ngoài nhìn như trấn định cùng an tĩnh, còn nội tâm thế giới thì : A A A A A A——!!!!

Cậu gật đầu lia lịa "!!!!"

Nhìn thấy, nhìn thấy…. nhìn thấy mặt bà cực kỳ cực kỳ rõ a…! Cứu mạng với a a nha nha nha…!!!

Sau lại, Tiếu Lang hoàn toàn không biết bản thân mình rốt cuộc làm cách nào gom góp dũng khí chạy ra khỏi lớp học, cậu bị dọa tới chết khiếp, cả người nghiêng ngả lảo đảo tới lui chạy thục mạng, giống như một con thỏ mắc chứng điên cuồng, một đường vừa chạy vừa nhảy trở về ký túc xá.

☆ ☆ ☆

Một phen đẩy cửa phòng ra, Tiếu Lang như nhận được đại xá, dựa cửa thở từng hồi từng hồi.

"A, Tiếu Lang!" Liêu Tư Tinh vui vẻ reo lên "Cậu về rồi a."

https://thuviensach.vn

“Sao sớm vậy đã về rồi? Mới tám giờ ba mươi.” Vương Mân nhìn cậu, hỏi.

Tiếu Lang nhìn thấy được người sống (?), tâm tình kích động vô cùng, hận không thể nhào đi lên ôm lấy, mặc kệ là ai cũng được, chỉ cần là một người bình thường, đưa tay cho cậu ôm ôm một chút, để cậu cảm thụ được nhiệt độ cơ thể của người bình thường, cậu liền thỏa mãn.

Nhưng là hiện tại, Tiếu Lang đứng ở cửa phòng, bắt gặp Liêu Tư Tinh cùng Vương Mân một bộ thân thiết vô cùng (?) ngồi kề nhau ở trong phòng, nhìn thế nào cũng thật hài hòa, thật xứng đôi…

Mà bản thân mình lại chẳng khác gì một vị khách xa lạ từ ngoài xộc tới, giống như một con thỏ đi nhầm cửa, vào nhầm chỗ, đào nhầm gốc cà-rốt vậy…

“Vào đi a.” Liêu Tư Tinh cười chào đón cậu.

Tiếu Lang hoang mang bối rối bước vào phòng, đi ngang qua giường Vương Mân, bị Vương Mân kéo lại, bị dùng sức đè xuống ngồi bên cạnh Vương Mân.

Vương Mân cầm lấy tay cậu hỏi “Chuyện gì xảy ra? Sao tay lạnh như vậy?”

Tiếu Lang lắc đầu “…!!”

Liêu Tư Tinh cũng quan tâm hỏi “Có phải là thân thể có chỗ nào không khỏe không? Tiếu Lang, sắc mặt cậu coi bộ không được tốt nha…”

Tiếu Lang vẫn lắc đầu nguầy nguậy, im lặng trong chốc lát, cậu cúi đầu ngượng ngùng nói xin lỗi “Xin lỗi nha, làm phiền hai người.”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang giãy tay mình ra khỏi tay Vương Mân, nói “Tui… tui đi rửa mặt một lát…”

Vương Mân “…”

Đợi Tiếu Lang rời khỏi rồi, Liêu Tư Tinh mới cười hì hì trêu ghẹo “Hóa ra nhóc kia mẫn cảm tới vậy hen? Chị đây thấy là chị quấy rầy hai cưng mới đúng đó chứ.”

Ánh mắt của Vương Mân vẫn thẳng tắp nhìn về hướng Tiếu Lang rời đi, không nói lời nào.

Một lát sau, Liêu Tư Tinh nhìn thấy cậu lấy di động từ trong túi ra, ngón tay thoăn thoắn bấm mấy cái.

.

Tiếu Lang ôm khăn tắm, co cả người lại đứng dưới vòi nước nắm tắm, vừa liều mạng ngẩng đầu trợn mắt.

Kinh hãi cảm đêm, lại thêm khắc khoải lúc mới nãy, cùng với hiện tại một chút khó chịu trong ngực… đều khiến Tiếu Lang hoài nghi, có phải hay không trái tim của mình xảy ra vấn đề…

Được rồi được rồi, tắm rửa một cái rửa đi hết là tốt rồi, bên cạnh cũng có nam sinh khác đang tắm, không có sao hết, tất cả đều là người hết, bây giờ không cần sợ nữa…

Gần chín giờ, qua thêm một giờ nữa, hai tên Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu cũng sẽ trở lại, nhiều người sẽ thấy khá hơn.

Mãi đến khi thân thể bị nước ấm xối lên khiến cho ấm áp dần, Tiếu Lang mới mặc áo ngủ trở về phòng. Lúc này Liêu Tư Tinh cũng đã trở về, Vương Mân đang nằm trên giường, nhắm mắt nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Do dự, cuối cùng Tiếu Lang vẫn là kéo chăn mền ra gói cả người trốn vào bên trong, lúc này cậu không muốn nói cái gì hết, cái gì cũng không muốn nghĩ, chỉ muốn ngủ một giấc cho thật tốt mà thôi…

https://thuviensach.vn

Chương 64

Đừng bỏ mặc em

☆ ☆ ☆

Cả đêm hôm đó, Tiếu Lang gặp ác mộng liên tục.

Cậu mơ thấy cả Hoa Hải không một bóng người, gió lạnh khủng bố từng trận từng trận thổi đến, trong sân trường tối đen chỉ có duy nhất cửa sổ của lớp học C1 năm hai phát ra ánh sáng đèn mỏng manh.

Sau đó, cảnh tượng bị phóng đại, kéo gần hơn… hiện ra hình ảnh một nữ sinh tóc rất dài, dáng người gầy gò ngồi cúi người trước một cái bàn, tay nắm viết nguệch ngoạc nguệch ngoạc, mái tóc của nữ sinh phủ dài che cả tầm mắt.

Tiếu Lang đứng ở sau lưng nữ sinh nọ, nữ sinh nọ cũng nhận ra sự hiện hữu của cậu, chậm rãi ngẩng đầu, xoay người về phía sau.

Tiếu Lang cảm thấy sợ hãi, thầm nghĩ trước khi nữ sinh kia quay mặt lại hô to tên của cô nàng để dừng lại, cậu muốn gọi Trần Dư Lâm, nhưng tiếc là làm cách nào cũng không kêu được thành tiếng.

Cậu trơ mắt nhìn chằm chằm nữ sinh kia, phát hiện đầu của đối phương xoay lại rồi, vẫn chỉ nhìn thấy một đống tóc… không có mặt mũi…

Mặt của nhỏ đâu? Mũi của nhỏ đâu?… Người này không phải Trần Dư Lâm, là quỷ——!!!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang há miệng hét chói tai, cảnh tượng như màn ảnh bị tắt âm khiến cho độ khủng bố của cảnh mơ nâng lên mức cao nhất, cơ hồ khiến cậu gần như hỏng mất.

Ngay lúc ấy, Tiếu Lang giống như nhìn thấy Vương Mân đứng ở bên ngoài lớp học, thế là cậu gào khản cả giọng gọi Vương Mân giúp đỡ mình, nhưng là vô luận có gọi thế nào đi nữa, toàn bộ khung cảnh đều là lặng im không âm thanh.

Vương Mân không nghe thấy tiếng kêu cứu của cậu, thậm chí là không nhìn đến cậu.

.

Tiếu Lang bị chính mình hoảng sợ làm cho giật mình tỉnh lại, đầy người đều là mồ hôi.

Hồi tưởng lại cảnh trong mơ lúc nãy, Tiếu Lang tựa như trút được gánh nặng há to miệng thở dốc từng hồi, may mắn… may mắn chỉ là nằm mơ, Vương Mân vẫn còn đây, không có mặc kệ chính mình…

Thần kinh khẩn trương cực độ mở mắt tỉnh táo gần một giờ, rốt cuộc cả người mệt mỏi không chịu đựng nổi nữa, Tiếu Lang mới nằm xuống ngủ.

Gần về sáng, cậu lại nằm mơ… lúc thì mơ thấy Trần Dư Lâm tóc tai bù xù hù dọa mình, lúc thì mơ thấy bản thân thi giữa học kỳ thành tích rất kém cỏi, Vương Mân lại bảo em ngốc như vậy anh không cần em làm em trai nữa, sau lại mơ thấy Vương Mân cùng Liêu Tư Tinh sóng vai bỏ đi, còn mình thì đứng sau lưng bọn họ nhìn theo, nhưng làm cách nào cũng không phát ra được âm thanh.

Rạng sáng lúc năm giờ, Vương Mân bị tiếng nói mê sảng của Tiếu Lang đánh thức.

https://thuviensach.vn

Cậu nghe thấy Tiếu Lang nỉ non rên rỉ, bèn ngồi dậy nhìn sáng, bắt gặp Tiếu Lang co người trong ổ chăn không ngừng run rẩy.

Vương Mân kinh ngạc nhảy dựng lên, bước đến cạnh giường Tiếu Lang dùng tay đẩy đẩy cậu, Tiếu Lang gắt gao níu lấy mền, đầu vùi sâu vào bên trong.

“Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu…” Vương Mân nhỏ giọng gọi, thật vất vả kéo được cái mền ra, chỉ thấy Tiếu Lang lông nhăn mặt nhăn mày, dưới ánh sáng có hơi mờ ám nên không thể nhìn rõ nét mặt của cậu, Vương Mân đưa tay sờ sờ lông mày Tiếu Lang, cảm thấy đầu ngón tay có chút ẩm ướt.

…Tên nhóc này là gặp ác mộng sao?

Tiếu Lang ngửi được hương vị trên người Vương Mân, lập tức kề sát người lại gần, trong miệng ê ê a a nói cái gì đó không rõ ràng.

Vương Mân thuận thể nằm xuống bên cạnh cậu, để Tiếu Lang dựa sát vào mình, một tay choàng qua vuốt ve lưng của cậu.

Tiếu Lang dần dần an tỉnh lại, đầu lông mày nhíu khẩn cũng từ từ giãn ra, Vương Mân ôm cậu một lúc, đau lòng lau đi nước mắt nơi khóe mắt của Tiếu Lang…

Tiếu Lang hừ nhẹ một tiếng, đặt trán dụi dụi lên cằm của Vương Mân, bộ dạng hệt như một chú cún con làm nũng với chủ.

Chờ cậu ngủ yên ổn rồi, lại tới Vương Mân không ngủ được.

Vương Mân nằm một lúc, nhìn thời gian cũng đã sáu giờ hơn, bèn xoay người ngồi dậy rời giường, trước khi đi còn giúp Tiếu Lang kéo mền đắp ngay ngắn.

https://thuviensach.vn

Sáu giờ bốn mươi lăm, Tiếu Lang vác cái đầu đau âm ỉ lại choáng váng đi đến phòng vệ sinh rửa mặt… Cơn ác mộng tiêu hao tinh thần của cậu một cách dữ dội, khiến cậu thoạt nhìn có chút mệt mỏi uể oải.

Ở phòng vệ sinh vô tình đụng phải đám người Triệu Vu Kính cùng Phương Húc, Phương Húc vừa đánh răng vừa liếc mắt sang hỏi "Ông bị làm sao vậy?"

Tiếu Lang nhìn nhìn bản thân phản chiếu trong gương : mi mắt ủ dột, ánh mắt dại ra, sắc mặt tái nhợt, môi khô quắt quéo… một bộ sa sút tinh thần giống như vừa bệnh nặng mới khỏi.

Triệu Vu Kính giơ tay quơ quơ trước mặt Tiếu Lang "Dục cầu quá độ hể?"

Tiếu Lang "…"

Một nam sinh khác đứng bên cạnh rửa mặt cũng xáp vào đùa giỡn "Tiểu Long Nhân, nếu cưng chịu thì tối nay mặc váy đầm vào, sang ký túc xá bên anh, các anh đây sẽ thỏa mãn cưng~"

Tiếu Lang "…Cút đi." Thanh âm vốn dĩ trung khí mười phần, lúc này nghe có vẻ như cực độ suy yếu vô lực, thậm chí còn có chút khàn khàn, khiến mấy nam sinh nghe thấy đều phá ra cười ha ha.

Một nam sinh trong đám nháy mắt trêu ghẹo "Lời đùa này nghe rất là ác đó nha, cẩn thận Vương Mân mà biết, một phen lửa đốt chết tụi bây!"

Vừa nghe đến tên Vương Mân, cả đám lập tức im lặng không dám hó hé.

Tiếu Lang rửa mặt xong, trở về phòng ký túc xá để tránh đi đám bạn học đáng khinh này, vừa vào phòng liền thấy Vương Mân đang đợi mình "Rửa mặt xong chưa?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Rồi, đi thôi.”

“Từ từ…” Vương Mân lập tức túm lấy cổ tay của Tiếu Lang, kéo cậu về phía mình.

Tiếu Lang chợt cảm giác trên trán truyền đến cảm xúc lành lạnh, trước mắt là gương mặt phóng đại của Vương Mân…

Trán của hai người dán vào nhau, Vương Mân nói “Em có hơi nóng…”

Khoảng cách gần như vậy, thanh âm của đối phương lại ôn như như thế, cả người của Tiếu Lang tựa như muốn bay bổng lên…

…Đâu chỉ đầu, toàn thân đều nóng lên rồi…

Vương Mân buông cậu ra, cau mày nói “Có muốn xin phép nghỉ không?”

Tiếu Lang lắc đầu “Không sao, cảm giác vẫn bình thường, cổ họng cũng không đau, chắc là không phải cảm mạo đâu…”

Tiếu Lang đã nói như vậy, Vương Mân cũng không kiên trì nhiều nữa… Quả thật không sai, thiếu niên độ mười bảy mười tám, vận động một chút cho ra mồ hôi là xong ngay, cũng không tất yếu phải ngạc nhiên hay lo lắng.

Hai người cùng nhau đi căn-tin ăn điểm tâm, Tiếu Lang vừa ăn vừa ngó Vương Mân, cảm thấy có người này ở, mình thực sự rất an tâm a…

Vương Mân thuận miệng hỏi “Tối hôm qua ngủ không ngon.”

Tiếu Lang nói “Ừ, gặp ác mộng.”

Vương Mân cười hỏi “Mơ thấy cái gì? Tra tấn em biến thành như vậy?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang chợt nghĩ đến chuyện tối qua mình lén Vương Mân một mình đi lớp học, vốn định một bụng muốn nói hết nhất thời nghẹn lại, phải nuốt trở vào, cậu lắc lắc đầu nói "Quên mất rồi."

Vương Mân nhìn thấy ánh mắt của Tiếu Lang có chút mập mờ, bộ dạng như muốn nói rồi lại thôi, trong lòng cũng cảm thấy đè nén.

Cậu không phải đồ ngốc, cậu biết rõ là Tiểu Tiểu đang nói dối mình.

☆ ☆ ☆

Những ngày trước cuộc thi bao giờ cũng là bận rộn nhất, từng vị giáo viên đều giống như hận không thể ở trong một tiết học nói tuốt tuột sở hữu điểm quan trọng trong cuộc thi. Tất cả các học sinh ngay cả giờ nghỉ ngơi sau khi tan học cũng đều bị bao phủ trong một đống tài liệu giáo trình ôn tập.

Tiếu Lang rất để ý đến cô nàng Trần Dư Lâm, người mà tối qua hù dọa khiến mình sợ chết khiếp, cho nên thường thường liếc mắt nhìn về phía chỗ cô nàng ngồi. Đối phương mặc trên người đồng phục, thần sắc chăm chú lắng nghe giảng bài, hoặc là làm bài tập, nhìn qua rất bình thường, không hề có chút nào thần quái hay khủng bố như tối qua…

Rõ ràng đã từng (?) đáng sợ tới vậy mà ta… chẳng lẽ ban ngày người nhiều nên không dám biến thành quỷ? (=_=)

Cả ngày, Vương Mân im lặng không nói lời nào, mà Tiếu Lang cũng không lên tiếng.

Buổi chiều, Tiếu Lang cảm thấy buồn ngủ, tất cả bài tập đều biến thành thần chú thôi miên, xem mãi mà không lọt vào được chữ nào, Vương Mân lại vẫn giống như mọi khi, vô cùng chuyên chú ôn tập phần mình.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cảm thấy trong lòng thực sự rất phiền rất phiền,mắt thấy kỳ thi giữa kỳ càng ngày càng cận kề, vậy mà bản thân lại không có chút tâm trạng nào…

Ai, vì cái gì lại trở nên hỗn loạn như vậy, vì cái gì lại muốn đi quen bạn gái chứ… vì cái gì lúc trước lại đồng ý cùng Trương Văn Đình đi thư viện a?

Nếu hết thảy mọi chuyện không phát sinh thì tốt biết mấy, bản thân mình cũng sẽ không làm cho quan hệ giữa mình với Vương Mân trở nên xa lạ như vậy! Nam sinh vì cái gì phải nhất định cùng nữ sinh yêu đương chứ! Yêu nhau không phải sẽ khiến tâm tình trở nên ngọt ngào sao? Nhưng là vì cái gì lúc này lại cảm thấy tâm trạng thật là khổ sở, thật là phiền muộn chứ?

Tiếu Lang ôm tay gục mặt xuống bàn, nhăn mặt hồi lâu, ngủ mất.

Vương Mân lấy ra di động nhét trong túi quần, ở góc trái phía trên màn hình di động biểu hiện hình thức tĩnh âm, ở giữa màn hình hiển thị có một tin nhắn mới chưa được đọc——

Vương Mân trả lời lại nói “Ừ, anh sẽ đúng giờ đến chỗ hẹn.”

Những tin nhắn mà tối hôm qua nhắn với Trương Văn Đình vẫn còn lưu lại trong bộ nhớ, Vương Mân bấm mở ra, xóa bỏ từng cái.

Trương Văn Đình 〖 Nè, bây giờ anh có rảnh không? 〗

Vương Mân 〖 Thật có lỗi, anh là Vương Mân, Tiếu Lang đang tắm, em có chuyện gì không? Nếu như tiện thì, anh giúp em chuyển lại cũng được. 〗

Trương Văn Đình 〖 Vương học trưởng a ~ lâu rồi không gặp! Dạo này anh khỏe không? 〗

https://thuviensach.vn

Vương Mân『 Khỏe, cảm ơn em quan tâm. À anh muốn hỏi một chút, lúc nãy em với Tiếu Lang ở thư viện, hai người có đi đâu không? 』

Trương Văn Đình『 Eh? Lúc nãy em với ảnh đâu có gặp nhau đâu. 』

Vương Mân『 À xin lỗi, anh cứ nghĩ là hai người hẹn nhau chứ. 』

Trương Văn Đình『 Đâu có đâu, buổi tối em cùng mấy đứa bạn cùng lớp ôn tập với nhau thôi à. 』

Vương Mân『 Ồ, vậy anh biết rồi… À em tìm Tiếu Lang có chuyện gì không? Hôm nay cậu ấy có vẻ không khỏe trong người. 』

Trương Văn Đình 『 Vậy sao? Em không biết nha, nếu như không thoải mái thì thôi vậy, em định gọi ảnh tới thư viện một chút, tụi em đụng phải mấy vấn đề Toán học, đang bí không biết làm sao? A, Vương học trưởng, anh giúp tụi em một chút được không a! Làm ơn đi~ 』

Vương Mân『 Xin lỗi ha, hiện tại anh đang cùng ôn tập với bạn gái mình, ha ha, hôm khác đi được không?』

Trương Văn Đình 『 Hôm khác? Thật sự có thể sao! Cảm ơn anh nhiều nha! Vậy để mai mốt gì em mới hẹn anh vậy ^_^ 』

☆ ☆ ☆

Buổi tối lúc ăn cơm, Vương Mân đột nhiên nói với Tiếu Lang “Lát nữa em về ký túc xá trước đi, cố gắng nghỉ ngơi một chút.”

Tiếu Lang ngẩn ra, hỏi lại “Anh muốn đi đâu?”

Vương Mân “Ừ.”

Tiếu Lang “Đi đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Có chút việc.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân trước giờ vốn nói chuyện rất ngắn gọn, Tiếu Lang ở chung cũng đã quen, chỉ một hai chữ cũng dư sức hiểu rõ ý tức mà Vương Mân muốn biểu đạt,,, Ba chữ kia ý muốn nói là “Anh có việc riêng, em đừng hỏi nữa.”..

Tiếu Lang cụp mắt chọt chọt chén cơm của mình, trong lòng cảm thấy rất rất khó chịu…

Cậu không còn nhớ rõ, lần cuối cùng mà Vương Mân nói ra những lời xa lạ lạnh nhạt như thế là khi nào… giống như từ lúc đối phương bắt đầu xem mình như em trai, chỉ cần là mình mở miệng hỏi, Vương Mân đều sẽ kiên nhẫn giải thích cho mình nghe.

Giờ khắc này, Tiếu Lang đột nhiên hiểu được ý nghĩa của câu nói kia : con người là động vật đáng bị xem thường, mãi cho đến lúc mất đi mới biết cái gì gọi là quý trọng… Mặc dù có điểm sến súa có chút tầm thường, sự thật cũng không khoa trương tới vậy, nhưng Tiếu Lang lại cảm thấy nó đúng biết bao.

Vương Mân đối với mình lúc nào cũng rất tốt, rất tốt… tốt đến mức làm Tiếu Lang quên đi mất một điều, bọ họ chỉ là những người bạn học không có bất cứ quan hệ huyết thống nào… Quên đi rằng, quan hệ giữa hai người cũng chỉ là anh em lẫn nhau nhận thức mà thôi, có chút xa lạ cũng là lẽ thường tình.

Sức tưởng tượng của con người rất đáng sợ… Một chút mất mác thôi, dưới sự dẫn dắt của trí tưởng tượng biến thành nỗi tuyệt vọng thật lớn, thật khoa trương…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang tựa như cảm giác được giữa mình và Vương Mân đột nhiên mọc lên một bức tường vô hình, bức tường ấy khiến cho Tiếu Lamg nhận ra, bản thân đã bị Vương Mân cự tuyệt đẩy ra ngoài cánh cửa tâm hồn của cậu ấy…

Anh, có phải anh sẽ không còn giống như trước đây, không còn thương em nữa không?

.

Có thể ở trong phòng ký túc xá tất nhiên là hạnh phúc hơn so với việc ở lại lớp học hoặc là một địa phương khủng bố nào đó, nhưng… một mình ở trong phòng như thế này, là vô cùng vô cùng cô đơn.

Tiếu Lang đột nhiên phát lười, không muốn ôn tập, một mình nằm trên giường suy nghĩ miên man.

Vương Mân không ở, di động cũng bị mang theo… Có khi nào tình cờ ngay lúc này Trương Văn Đình gửi tin nhắn cho mình hay không ta? Nếu như bị Vương Mân nhìn thấy được, vậy làm sao bây giờ…Vương Mân… sẽ tức giận chứ?

Hóa ra… một phần nguyên nhân của nỗi phiền muộn trong lòng, chính là vì cái này a…

Tiếu Lang cau mày nghĩ : hay là, giải thích rõ ràng với Vương Mân đi, có lẽ thẳng thắn nói ra hết trong lòng sẽ dễ chịu hơn… Nói là, mình không muốn yêu đương cái gì nữa, sự thật là mình cũng không có hẹn hò với Trương Văn Đình…

Nhưng là, nếu nói như vậy, tổng cảm thấy sẽ mất hết mặt mũi a…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ nghĩ, chợt thấy Vương Mân trở về.

Tiếu Lang từ trên giường ngồi bật dậy, há miệng khép miệng, đột nhiên không biết phải bắt đầu từ đâu.

Vương Mân nhìn cậu một cái, không nói chuyện…

Nháy mắt, không khí trong phòng ký túc xá đột nhiên trở nên nặng nề vô cùng, pha lẫn một loại cảm giác như sắp có giông to gió lớn…

Tiếu Lang cảm thấy trong lòng bực bội đến khó chịu : dựa vào cái gì không chịu nói chuyện với mình, ngay cả gọi cũng không gọi một tiếng?

Vương Mân tự rót cho mình một ly nước, uống xong liền trở về giường ngồi xuống, tiếp tục xem tiểu thuyết, suốt quá trình không hề liếc mắt nhìn Tiếu Lang cái nào.

Tiếu Lang càng nhìn càng tức: ông có bạn gái vậy tại sao tui không thể có chứ! Dựa vào cái gì chỉ có một mình tui phải ngồi cô đơn ở trong phòng nhìn lại lỗi lầm của mình, lại còn bị ông đối xử như vậy nữa! Dựa vào cái gì ông khiến tui khó chịu tới thế…”

“Tại sao anh không nói tiếng nào!” Tiếu Lang đột nhiên hướng về phía Vương Mân rống lên một câu, ngữ khí gây sự vô cùng, rống xong bản thân cậu cũng giật nảy mình.

Vương Mân đưa mắt nhìn Tiếu Lang, trong ánh mắt có phần lạnh lùng.

“Kêu anh nói chuyện a” Tiếu Lang hoảng sợ gấp rút nói, ngữ khí của cậu có chút chói tai, có phần như muốn phô trương thanh thế “Nói chuyện đi a!”

Vương Mân im lặng một lúc, mới hỏi ngược lại “Em muốn anh nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

Không phải như vậy… em muốn nhìn thấy không phải phản ứng này…!

“Rốt cuộc anh khó chịu em ở điểm nào! Nói ra đi a!” trái ngược hẳn với sự bình tĩnh của Vương Mân, Tiếu Lang lúc này tựa như muốn phát cuồng lên.

Vương Mân cau mày nói “Phát thần kinh cái gì…”

“Đúng đó, em chính là bị bệnh thần kinh!” Tiếu Lang chỉ cảm thấy trong lòng khủng hoảng, bối rối, lại phẫn nộ, ủy khuất vô cùng… Nhưng là phải làm như thế nào để truyền đạt được tình cảm của mình đây? Nếu ngay cả bản thân mình cũng không thể rõ ràng tình cảm của mình, làm thế nào để nói cho Vương Mân biết đây?

Vương Mân nhìn Tiếu Lang, ngữ điệu bình thản không chút thay đổi “Tiếu Lang, bình tĩnh một chút có được không? Em muốn toàn bộ khu ký túc xá này đều nghe thấy thanh âm của em sao?”

Tiếu Lang nhảy xuống giường bước tới, ngón tay chỉ vào Vương Mân rống to “Tại sao anh có thể bình tĩnh như vậy! Em không thể! Không thể! Em không thể!”

Anh ấy gọi ‘Tiếu Lang’, không phải Tiểu Tiểu mà là Tiếu Lang… cả tên lẫn họ…

Tiếu Lang cảm thấy được mình đúng là phát cuồng rồi, cậu sắp điên mất rồi…

Vương Mân “Em…”

Tiếu Lang lớn tiếng cắt ngang lời Vương Mân “Vì cái gì anh lại đối xử với em tốt như vậy! Rồi bây giờ lại không muốn nữa!”

Vương Mân “Anh không biết em đang nói cái gì nữa!”

https://thuviensach.vn

“Anh biết rõ anh biết rõ anh biết rõ!!!” Liên tục ba câu anh biết rõ, mỗi một câu phát âm đều nhấn mạnh hơn so với trước, Tiếu Lang liều mạng hét to, thanh âm cũng khàn khàn “Anh cái gì cũng biết hết! Nhưng là cái gì cũng không chịu nói ra!! Tại sao a!! …Tại sao a, anh nói đi!”

Vương Mân nhìn thẳng vào Tiếu Lang, rốt cuộc nói “Đúng, cái gì anh cũng biết. Anh biết em và Trương Văn Đình không hề quen nhau, em muốn anh hiểu lầm là hai người đang hẹn hò, anh còn biết tối hôm qua em vốn dĩ không cùng cô ấy đi thư viện.”

Tiếu Lang bị lời nói của Vương Mân khiến cho chấn động nghẹn lời, vừa ủy khuất lại vừa xấu hổ giận dữ.

Vương Mân nói tiếp “Anh không biết em đi nơi nào, anh không biết bắt đầu từ lúc nào anh hỏi em cái gì em cũng không trả lời anh, anh cũng không biết từ khi nào em lại học được nói dối với anh… Hiện tại em lại chất vất ngược lại anh, đây là đạo lý gì?”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân thấy Tiếu Lang im lặng không lên tiếng, vẫn đứng im tại chỗ níu níu vạt áo, cậu lui về phía sau vài bước, sau đó tao nhã xoay người.

Tiếu Lang hốt hoảng nói “Anh đi đâu!”

Vương Mân không trả lời, nếu tiếp tục ở đây như thế này, cậu cũng sắp không khống chế nổi mình nữa… Bây giờ cậu phải xuống lầu hóng một chút gió, để làm nguội bản thân lại, để tâm tình yên lặng một chút (…)

Tiếu Lang thấy Vương Mân từng bước từng bước hướng về phía cửa phòng, há miệng lại nghẹn lời, biểu tình tựa như một tên hề, vừa tuyệt vọng lại đáng thương.

https://thuviensach.vn

Anh ấy không cần mình, bởi vì mình nói dối… anh ấy không cần mình nữa…

Vương Mân đưa tay đặt lên chốt mở cửa, chợt thấy sau lưng nhoáng lên một cái, tiếp đó thắt lưng bị một cỗ lực mạnh mẽ gắt gao ôm chặt lấy.

“Không được đi!” thanh âm của Tiếu Lang run rẩy đầy cầu xin “Đừng đi… anh…”

Một từ kia vừa thốt ra khỏi miệng, Tiếu Lang rốt cuộc không nhịn được nữa, nước mắt tựa như suối chảy nhoáng lên đầy ắp cả hốc mắt.

“Anh…” cậu sống chết ôm chặt lấy Vương Mân, vừa khóc nấc vừa lên tiếng gọi “Anh… Là em sai rồi, anh đánh em, mắng em đi, đừng bỏ mặc em…”

https://thuviensach.vn

Chương 65

Tắm tới đâu rồi

☆ ☆ ☆

Vương Mân bị phản ứng này của Tiếu Lang khiến cho toàn thân chấn động. Hơn cả tháng nay vô cùng dung túng Tiểu Tiểu, lại dẫn đến dối gạt cùng cố tình gây sự vừa mới nãy—— nguyên bản tâm tình hắn là vì thế mà giận dữ, trong nháy mắt bị Tiếu Lang ôm chầm lấy thắt lưng, đột nhiên trở nên nhu hòa vô cùng.

Trước kia đọc tiểu thuyết, từng có lần nhìn thấy được một đoạn mô tả cảnh tượng hệt như vậy… Hai kẻ vốn yêu nhau tha thiết, cuối cùng lại vì khoảng cách mà chia tay. Lúc chia tay, người nam bảo rằng "Cứ hễ những lúc giữa hai chúng ta có mâu thuẫn, đều không thể ôm lấy đôi phương mà an ủi vỗ về… Nếu như ngay cả thân thể em mà anh cũng không chạm đến được, thì làm sao có thể chạm vào linh hồn của em chứ?"

.

Lúc ấy, đọc mãi cũng không hiểu đoạn mô tả kia, nhưng mà giờ phút này, Vương Mân mới cảm nhận được, ý nghĩa của sự đụng chạm giữa xác thịt với nhau…

Ngay lúc Tiếu Lang dùng sức ôm chặt chính mình, lại dùng thanh âm giống như cầu xin tha thứ mà gọi một tiếng "anh", Vương Mân không tốn chút sức nào cũng có thể cảm nhận được yếu ớt cùng kinh hoàng trong lòng cậu lúc này.

https://thuviensach.vn

Cái cách thức thông qua tiếp xúc giữa thân thể với nhau truyền đạt tình cảm từ sâu trong nội tâm, khiến nhịp đập trong tim Vương Mân đột nhiên tăng tốc thật nhanh, thình thịch thình thịch cộng hưởng với xương cốt toàn thân.

"Tiểu Tiểu…"

Vương Mân cố gắng cưỡng chế dục vọng khác thường đang như muốn vọt ra, lý trí cùng phần cảm tình vẫn còn chưa thành thục kịch liệt đấu tranh với nhau. Nếu như dụng tâm lắng nghe, Tiếu Lang sẽ lập tức phát hiện âm điệu của Vương Mân lúc này như khẽ run lên, hoàn toàn khác hẳn bình thường.

Nhưng mà, Tiếu Lang của lúc này chẳng thể cảm thụ được bất cứ thứ gì khác được nữa, cậu ôm Vương Mân thật chặt, tựa như ôm lấy chiếc phao cứu mạng cuối cùng… úp mặt vào lưng đối phương, khóc nức nở nỉ non cầu xin "Anh… Đừng bỏ mặc em…"

Vương Mân dùng ngón cái khe khẽ vuốt ve mu bàn tay của Tiếu Lang, Tiếu Lang tựa như một đứa trẻ cô độc thật lâu, một mực khát khao tình yêu, liều mạng hấp thu ấm áp từ những tiếng gọi "Tiểu Tiểu" rất nhẹ từ đối phương…

Vương Mân nói "Anh không đi, em buông tay ra trước được không?"

Tiếu Lang dùng sức lắc đầu, thanh âm ngắt quãng từ cổ họng phát ra "Không buông!"… không thể buông tay… Nếu như buông tay, Vương Mân sẽ lập tức biến mất, sẽ giống như cảnh trong mơ, mặc kệ mình kêu thế nào gọi thế nào cũng đều lạnh lùng thờ ơ, không hề do dự xoay lưng bước đi về phía ngày càng cách xa mình.

Vương Mân "…Em ôm anh như vậy làm anh không thể nhìn được em, để anh nhìn em được chứ?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Không được.”

Lúc này em rất khó chịu rất xấu xí, rất mất mặt… em không dám để anh nhìn.

Vương Mân bất đắc dĩ cố xoay đầu ra sau nhìn nhìn, Tiếu Lang nguyên bản áp má trái vào lưng Vương Mân, lập tức xoay mặt qua đổi lại áp má phái.

Vương Mân “…”

Làm như vậy, Vương Mân chỉ có thể nhìn thấy gáy tóc của cậu, đành bất đắc dĩ mặc Tiếu Lang ôm mình.

Ôm một hồi như thế, vốn dĩ sợi dây lý trí trong đầu gần như vỡ tan cùng với lửa giận cơ hồ như muốn sôi trào trong nội tâm, cũng dần dần bình ổn lắng đọng lại, còn lại có chăng chỉ như cơn gió nhẹ khẽ vuốt ngang mặt hồ gợn sóng…

Vương Mân mở miệng, phảng phất như đang tự nói với chính mình, khẽ giọng nỉ non “Tiểu Tiểu… anh không nỡ đánh em, cũng không nỡ mắng em… Lúc nào anh cũng xem em như em trai ruột của mình…”

Tiếu Lang dùng mặt dụi dụi lưng Vương Mân, cảm thấy có chút chua xót…

Vương Mân “Nhưng là, con người anh, chịu không nổi nhất bị người khác gạt mình… Vô luận anh cố gắng thế nào đi nữa, cũng không thể tha thứ người khác gạt mình.”

“Anh…” nước mắt của Tiếu Lang lại bắt đầu ứa ra, lăn dài tẩm thấu vào áo Vương Mân, thanh âm đầy nức nở vang lên “Đừng mà…” Đừng có giận em, em thực sự rất khó chịu, rất khó chịu!

https://thuviensach.vn

Vương Mân cười khổ một tiếng, nói “Nhưng mà, phàm là chỉ cần chuyện có dính đến em, tất cả đều trở thành ngoại lệ.”

Tiếu Lang “…”

“Bởi vì anh rất quan tâm đến em, cho nên em gạt anh càng khiến anh cảm thấy khó chịu hơn rất nhiều so với người khác…” Vương Mân tiếp tục nói “Nhưng là cho dù anh tức giận đến cỡ nào đi nữa, cũng không từng nghĩ sẽ không tha thứ cho em. Ngược lại, tối nay anh đang định sẽ cùng em nói rõ ràng mọi chuyện, anh cảm thấy có lẽ là em có lý do riêng của mình, anh muốn biết em đang suy nghĩ cái gì… Nhưng là vừa trở về, không khí giữa hai chúng ta liền trở nên rất kỳ quái, anh đang tự hỏi mình nên mở lời như thế nào, đột nhiên em lại lớn tiếng hét một câu, hỏi anh tại sao không nói lời nào, làm cho suy nghĩ của anh bị cắt ngang…”

Tiếu Lang vừa áy náy lại vừa cảm động, cậu ôm chặt lấy Vương Mân, giải thích không ngừng “Xin lỗi, thực xin lỗi…”

Vương Mân vỗ về mu bàn tay của cậu, lại hỏi “Bây giờ, hai chúng ta có thể ngồi xuống bình tĩnh nói chuyện được chứ?”

“Ừ…” Tiếu Lang rối rắm một lát, có chút bất an trả lời.

Vương Mân xoay người lại, thấy Tiếu Lang đầu cúi thấp môi mím chặt, tay vẫn là níu chặt tay mình không buông ra, như muốn thông qua động tác này để bản thân cảm thấy an toàn hơn…

Con nhím con lúc này đã muốn thu lại gai nhọn trên người, nhưng vẫn là nhát gan vô cùng, giống như sẵn sàng tùy thời tùy lúc xù lông lên, làm tổn thương người khác, đồng thời cũng tổn thương chính mình.

Vương Mân cảm thấy đau lòng, Tiếu Lang như vậy… vừa đáng thương lại đáng yêu…

https://thuviensach.vn

Hai người cùng ngồi trên giường, Vương Mân khoác lấy bả vai Vương Mân, Tiếu Lang như chú ốc sên vươn hai đôi xúc giác cẩn thận thăm dò tìm kiếm, như là muốn thích ứng tư thế này, hồi lâu mới cất tiếng gọi "Anh" hai lần, Vương Mân đều đáp lại.

Tiếu Lang rốt cuộc yếu ớt mở miệng, thẳng thắn "Anh, em với Trương Văn Đình không có quen nhau…"

Vương Mân dùng tay vuốt ve lưng cậu, nói "Ừ, anh biết."

Hôm nay lúc ở thư viện, Vương Mân đã nghe đích thân Trương Văn Đình nói về chuyện này, đối phương còn cường điệu mấy lượt, rằng bản thân cùng Tiếu Lang chỉ là quan hệ bạn bè thông thường.

Thực sự mà nói, ngay lúc đó Vương Mân phẫn nộ vô cùng…

Dựa theo những gì Vương Mân biết, hơn một tháng nay Tiếu Lang đối với Trương Văn Đình có thể nói là thật lòng vô cùng, dạy Trương Văn Đình làm Toán, một Tiểu Tiểu trước giờ vốn lề mề lười biếng có thể vì cô gái này thật lòng thật dạ ngồi liệt kê ra các công thức biểu đồ, còn đặc biệt hỏi mình xem ghi như vậy liệu đối phương có thể hiểu hay không. Nhất là ngay lúc mới bắt đầu, mỗi lần hẹn cùng đi thư viện với Trương Văn Đình, Tiểu Tiểu đều biểu hiện như rất là vui vẻ, sau khi trở về còn có thể líu ra líu ríu khoe với mình cả buổi.

Khoảng thời gian dạo gần đây, bởi vì sắp tới thi giữa học kỳ, áp lực của Tiếu Lang khá lớn, cho nên luôn luôn nhăn mặt nhăn mày.

Tiểu Tiểu là một người không có định lực, làm việc luôn luôn được đầu không tròn đuôi, lại mắc chứng dây dưa kéo dài, nếu lúc trước không phải do mình nghiêm khắc quản lý, rất khó để Tiểu Tiểu chuyên tâm làm một việc cho đến cùng.

https://thuviensach.vn

Vương Mân thì nghĩ là, Tiếu Lang đang trong quá trình cân nhắc giữa việc học cùng chuyện tình cảm, khó tránh khỏi việc lơ là bỏ bê chiếu cố bạn gái mình, cho nên cả hai người mới vì vậy mà cãi nhau, dẫn đến Tiếu Lang tâm tình buồn bực không vui…

Nhưng mà, Vương Mân thật không ngờ, Tiếu Lang cùng Trương Văn Đình hóa ra không có quen nhau, hơn nữa hôm nay, bản thân Trương Văn Đình lại ra sức giải thích rõ một điều, mình cùng Tiếu Lang chỉ là bạn bè bình thường.

Vương Mân không có hứng thú muốn biết Trương Văn Đình đang suy nghĩ cái gì, cậu chỉ biết một điều, đối phương vội vàng muốn làm rõ quan hệ với Tiếu Lang, đồng thời, cũng phủ định toàn bộ những cố gắng của Tiếu Lang.

Cho nên, Vương Mân thực sự tức giận, cố gắng nỗ lực vì loại nữ sinh này, cậu thấy không đáng thay cho Tiểu Tiểu!

“Anh, em cảm thấy em không có thích Trương Văn Đình…” Tiếu Lang nhăn mày, giống như rất đang khổ não phân tích thế giới nội tâm của chính mình.

“Ừ, anh cũng cảm thấy cô gái đó không tốt.” Buổi nói chuyện lúc nãy cùng Trương Văn Đình, khiến Vương Mân cảm giác được nữ sinh nọ là người hư vinh lại hết sức bạc tình, nếu một người không thể nhận rõ được cái tốt của người khác, không hiểu cái gì gọi là biết ơn, vậy người nọ không phải là người đáng để thâm giao. Giả như Tiếu Lang thực sự muốn tiếp tục theo đuổi, có lẽ bản thân mình sẽ ra mặt ngăn cản.

Tiểu Tiểu của mình xứng đáng với một cô gái tốt hơn thế, Tiểu Tiểu của mình không phải để người khác thương tổn.

“Em không muốn nói dối gạt anh đâu… em, em…” Tiếu Lang không biết nên giải thích như thế nào, bắt đầu tỏ ra bất an vô ý làm ra động tác

https://thuviensach.vn

nhỏ, cọ tới cọ lui trên người Vương Mân.

Tay của Vương Mân không ngừng vuốt ve lưng cậu, Tiểu Lang bị động tác này an ủi, liền dũng cảm thốt ra lời nói thật lòng "Em cảm thấy nhỏ đó không có thích em chút nào, cho nên em cũng không thích nhỏ… Không phải, là ngay lúc đầu cảm thấy rất thích, nhưng mà về sau, mỗi lần nhỏ hẹn em ra gặp, em đều có cảm giác giống như đang bị lợi dụng… Không phải, có thể là do em quá hẹp hòi, nghĩ nhiều nên… Nhỏ rất tốt, nhưng là em không muốn quen với nhỏ, em cảm thấy ở cạnh nữ sinh thực sự không có ý nghĩa… Em muốn ở bên cạnh anh hơn…"

Vương Mân "Ừ.."

Tiểu Lang ủ rũ cúi đầu, nói tiếp "Anh… Em thực sự không có cố ý nói dối để gạt anh, anh hỏi em có phải đang hẹn hò với nhỏ không, lúc đầu em không nói rõ ràng lắm, về sau lại không có cơ hội nói rõ… Ngày hôm qua anh hẹn Liêu Tư Tinh ở ký túc xá cùng nhau ôn tập, em cảm thấy trong lòng rất không thoải mái…. Em biết, Liêu Tư Tinh là bạn gái của anh, hai người hẹn nhau ôn tập cũng rất bình thường, nhưng là… trong lòng em thực sự rất khó chịu, vậy nên em mới nói, em đã hẹn với Trương Văn Đình rồi…"

Vương Mân ngồi nghe, chỉ cảm giác trong lòng ngọt ngào lại ê ẩm, đầy cõi lòng ôm ấp một ý tưởng : Tiểu Tiểu thích mình hơn cả Trương Văn Đình, Tiểu Tiểu muốn ỷ lại mình, Tiểu Tiểu sợ hãi bị mình bỏ mặc, Tiểu Tiểu thực để ý mình… Tiểu Tiểu sẽ thích mình sao? Giống như mình thích cậu ấy… thích chứ?

Tiểu Lang đáng thương ngước đầu lên hỏi "Anh, có phải anh cảm thấy em rất hẹp hòi, lại còn sính hư vinh không, em cũng chán ghét khi thấy bản thân mình như vậy…"

"Không có, Tiểu Tiểu." Vương Mân ôm chặt bả vai của cậu, kềm lòng không được nói "Anh cũng thích ở bên cạnh Tiểu Tiểu, kỳ thật những lúc

https://thuviensach.vn

em cùng Trương Văn Đình hẹn nhau đi thư viện, anh cũng có chút ghen tị, ha ha… Chỉ có một mình anh ở lại ký túc xá, cảm thấy rất cô đơn, rất buồn, trước kia dù có một mình, anh cũng chưa bao giờ cảm thấy cô đơn hết.”

Đôi mắt vì khóc mà ướt đẫm của Tiếu Lang dần dần nở rộ ánh sáng, ngữ khí có chút hoài khi lại mâu thuẫn, cầu mong được chứng thực “Thật sao?”

Vương Mân gật đầu, nói “Thật, anh chỉ muốn em ở cạnh anh, nhưng là, nếu như em thực sự muốn cùng nữ sinh hẹn hò, anh lại không thể ngăn cản không cho em đi…”

“Không cần, không cần, em không cần hẹn hò với ai hết, em cảm thấy rất phiền rất mệt mỏi…” giống như muốn vội vã chứng minh tâm ý của mình, thanh âm của Tiếu Lang có chút vội vàng lại đầy thành khẩn “Anh, em chỉ muốn ở bên cạnh anh thôi, chúng ta có thể ở bên cạnh nhau hoài không tách ra như thế này được không?”

Đôi môi hé mở ra rồi đóng lại của thiếu niên, không chút tự giác mà thổ lộ ra lời bày tỏ đơn thuần nhất, thẳng thắn nhất, rồi lại khiến cho người nghe cảm động nhất, làm cho Vương Mân nghe mà thấy lồng ngực nảy lên bùm bùm…

Ngay giây phút này đây, Vương Mân đã muốn trúng thật sâu “chất độc” của người này—— thật chỉ muốn ôm chặt thiếu niên vào lòng, lấp đầy hai cánh môi khiến người ta vừa yêu lại vừa tức kia của thiếu niên, không để cho nó thốt ra những lời nói khiến toàn thân mình như muốn đốt cháy, hôn cậu ấy, cắn cậu ấy, làm cho cậu ấy khóc lên nức nở…

…Dừng lại Vương Mân, mày rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì…

Tiếu Lang không hay biết, lời nói của mình rốt cuộc ảnh hưởng với Vương Mân lớn đến cỡ nào, đối phương cái gì cũng không nói, nhưng cánh tay xiết chặt kia đủ để thay thế hết thảy mọi loại ngôn ngữ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang rụt rè hỏi “Anh, tối nay chúng ta ngủ chung được không?”

Vương Mân nhịn không được cúi đầu kề sát gần, dùng môi khẽ chạm vào chóp mũi của thiếu niên, nói “Được.”

Tiếu Lang hơi cụp mi mắt, không hề hay biết bộ dáng ngượng ngùng lại có chút ngượng nghịu lúc này của mình, thoạt nhìn chẳng khác gì mấy cô gái nhỏ vừa mới rơi vào biển tình…

Bởi vì lúc nãy khóc lóc rồi lại ồn ào gần cả giờ đồng hồ, cả người Tiếu Lang đầy mồ hôi, cậu được một tấc lại muốn thêm một thước, hỏi “Anh, chúng ta cùng nhau tắm được không?”

Vương Mân “…không được!”

Vương Mân ghẹo một câu “Đều lớn tướng như vậy, còn muốn anh giúp em tắm rửa sao? Em đi tắm trước đi, anh trải drap giường xong rồi mới đi.”

Làm sao có thể cùng em tắm rửa được chứ… anh sẽ hoàn toàn khống chế không được bản thân mình a, ngu ngốc!

Bất quá, nếu có thể trắng trợn hỏi ra lời như vậy, cảm tình của em vẫn là không giống với anh a, ai…

.

Vương Mân đã lên tiếng cự tuyệt, Tiếu Lang cũng không biết xấu hổ hỏi đi hỏi lại… Cậu có chút bất mãn bĩu môi, bò xuống giường, tự lục quần áo cùng khăn tắm này kia ra rồi mới đi sang phòng tắm chung, trong lòng nghĩ : ai nhờ anh tắm giùm đâu chứ, ý của người ta là hai chúng ta cùng nhau tắm, nhưng là ở khác gian a!

Bất quá, lúc này Tiếu Lang rất vui vẻ, không có gì so với đã lý giải được “Mất đi rồi mới biết quý trọng” rồi lại cảm nhận được “Mất rồi có lại”

https://thuviensach.vn

khiến con người ta vui vẻ hạnh phúc bao nhiêu!

Tiếu Lang yên lặng làm ra quyết định trong lòng: sau này sẽ không bao giờ bởi vì cái loại ý niệm ngốc nghếch "không cam lòng" mà chủ động rời bỏ Vương Mân, chạy đi hẹn hò gì đó với đám nữ sinh nữa!

☆ ☆ ☆

Tắm được cỡ năm phút, Tiếu Lang nghe thấy một trận tiếng bước chân.

"Anh…?" Cậu có thể phân biệt được thanh âm đi đường của Vương Mân.

Có vài người đi rất nhanh, lại có người đi rất chậm rãi, lại có người chân xỏ dép lê, lúc đi đường sẽ phát ra thanh âm lê dép lẹp xẹp. Vương Mân đi đường rất ổn, nghe ra được không vội vàng cũng không chậm chạp, hơn nữa thanh âm phát ra còn rất nhẹ nhàng.

"Ừ, em ở buồng nào?" Người trong phòng tắm không bao nhiêu, cho nên thanh âm của cả hai vang lên trong phòng có chút vọng lại hồi âm.

Tiếu Lang đang gội đầu, há mồm nói "Bên này, buồng thứ hai."

Phòng tắm chung của nam sinh không giống với nữ sinh được phân buồng rộng rãi, mỗi gian lại còn được gắn cửa có chốt khóa. Bên này chỉ là một căn phòng tắm khá lớn được xây theo dạng công cộng, trên tường gắn một loạt vòi sen, mỗi vòi được phân thành một không gian nhỏ, ngăn bởi mấy vách tắm bằng nhựa.

Tiếu Lang nghe thấy tiếng bước chân của Vương Mân càng lúc càng gần, theo bản năng đưa tay che lại "thằng bé" của mình (?), bất quá lại lập tức buông ra. (đều là nam sinh a, xấu hổ cái con khỉ chứ xấu hổ!)

Vương Mân "Đây hả?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Ùa.”

Vương Mân xác nhận xong liền rời đi, không hiểu sao Tiếu Lang lại cảm thấy có chút uể oải (?)

“Anh ở buồng kế bên em a.” thanh âm của Vương Mân đột nhiên vang lên từ phía bên cạnh.

“Ồ.”

Kỳ thực, trong phòng tắm kiểu như thế này, muốn đột ngột xông vào, cũng rất là tiện (?)

Tiếu Lang có chút xấu xa nghĩ, hay là chờ anh mình cởi ra hết rồi mình xộc vào, hù cho hết hồn chơi?

Cậu vảnh tai lắng nghe thanh âm buồng bên cạnh, Vương Mân cởi áo… tới quần…

Lúc này chắc là đã lỏa toàn thân rồi nhỉ? Lỏa từ trên xuống dưới, từ trước ra sau?

“…”

“Tiểu Tiểu…” Vương Mân đột nhiên lên tiếng “Tâm tình em đã khá hơn chưa?”

Thanh âm của Vương Mân hòa với thanh âm sinh ra từ những bọt nước dội xuống da thịt pha trộn cùng nhau, tạo nên một loại gợi cảm hấp dẫn khác lạ.

Tiếu Lang nghe thấy, trong lòng đột nhiên như nhũn ra, hạ phúc căng thẳng… Cậu lập tức lắc lắc đầu, ý xấu gì cũng đều bị hù dọa chạy mất tăm!

https://thuviensach.vn

Vương Mân lại nói “Chuyện cũng đã qua rồi, đừng suy nghĩ miên man nữa.”

Tiểu Lang “Ừ” một tiếng, ảo não dùng tay chà chà “thằng nhỏ” đang dần ngóc dậy…

Vương Mân nói xong câu kia, liền im lặng không lên tiếng nữa, Tiểu Lang nghe thấy được thanh âm Vương Mân dùng dầu gội đầu chà xát tóc, nghe thấy được thanh âm dùng bông tắm xoa ra bọt, nghe thấy được thanh âm Vương Mân dùng tay chà xát da thịt…

…Tiêu rồi, cứng lên luôn rồi!

Tiểu Lang vừa sợ lại vừa quẫn: làm sao bây giờ? Lén chà chà (?) cho nó ra sao?

Thiếu niên ở lứa tuổi này chung quy mà nói, thân thể vừa xảy ra phản ứng, đa phần là không muốn… nhẫn nại cho qua.

Huống hồ gì với loại người thiếu định lực như Tiểu Lang, không có tâm tính cấm dục, người mình thích (?) lại ở kế bên cách một tầng màn tắm mỏng manh, lại còn đang tắm rửa (?)

Càng cảm thấy tâm viên ý mãn a!

Anh mình chắc là sẽ không có mấy ý nghĩ như mình lúc này, bất thình lình xộc qua hù cho mình nhảy dựng này kia… đi ha 囧!

Chỉ cần không phát ra âm thanh, chắc là không sao đâu ha…

Tiểu Lang mở vòi nước ở mức lớn nhất, đưa tay phủ lên phần phân thân vẫn còn ngây ngô của mình, bắt đầu xoa bóp.

Ác cảm tự mình an ủi, lại thêm khẩn trương lo sợ có thể bị Vương Mân phát hiện, khiến cho cảm giác của Tiểu Lang xông đến, mãnh liệt một cách

https://thuviensach.vn

dị thường.

Cậu tưởng tượng như đang nhìn thấy đối phương lỏa thể, hạnh phúc mà nheo lại ánh mắt, áp lực đè nén hô hấp hỗ loạn của mình, làm chuyện xấu mà từng tên nam sinh ở thời kỳ trưởng thành cơ hồ đều sẽ làm…

Đúng ngay lúc ấy, thanh âm của Vương Mân đột nhiên vang lên "Tắm tới đâu rồi?"

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Trần Dư Lâm đưa cho em

☆ ☆ ☆

Cư nhiên cứ vậy liền bắn…

Tiếu Lang thần tình đỏ bừng, cả người run lên : nãy giờ mới có mấy cái a, có cần nhanh vậy liền xong không! 囧!

Hưng phấn thần kinh nảy sinh khi tự mình an ủi dẫn đến kết quả là, sau khi bắn ra, nháy mắt đại não liền trở nên trống rỗng củng cảm giác mệt mỏi uể oải trong giây lát.. Tiếu Lang cố ổn định lại hơi thở đang run rẩy của mình, phục hồi tinh thần, liền luống cuống tay chân giũ sạch bạch trọc đọng trên tay, xong mới ấp úng nói “Sắp… sắp xong rồi…”

Vương Mân lại nói “Anh cũng sắp xong.”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Lang có tật giật mình đưa chân vào vòi sen, dùng tay chà sát bắp đùi cùng bẹn đùi, lại hốt hoảng ngẩng đầu lên, dùng mũi cố sức ngửi ngửi khắp cả buồng tắm, thầm nói : không có mùi gì kỳ quái đâu ha…?

Thanh âm nước chảy bên phía Vương Mân cũng ngừng lại, Tiếu Lang thuận tay tắt luôn vòi nước bên mình.

Cậu nghe được thanh âm Vương Mân dùng khăn lau chùi thân thể, nghĩ đối phương rốt cuộc lau khô bộ vị nào trước: tóc, bả vai, ngực, thắt lưng, mông?

https://thuviensach.vn

Kỳ thực mà nói thì, trình tự này là dựa theo thói quen của Tiếu Lang mà suy ra, khi khăn lau trượt xuống lau chùi "bộ phận" làm chuyện xấu thì, lại nghĩ đến đối phương ở bên cạnh cũng đang lau lau chỗ kia, hạ thân lại nóng lên từng đợt.

Vương Mân sẽ lau mấy cái ta, hai cái, ba cái… hay là bốn cái? Dùng khăn bọc lấy rồi sát hay là tùy tiện chùi hai ba cái? Lúc lau sẽ có phản ứng xảy ra sao? Vương Mân lúc trước có nói mỗi lần phản ứng đều là chịu đựng cho qua, vậy đợi lát nữa đến lúc đi ra ngoài, chỗ đó của Vương Mân có khi nào vẫn còn trong tình trạng ngóc đầu không…? 囧

Hai người ra khỏi buồng tắm, Tiếu Lang ánh mắt thoáng liếc về phía đũng quần của Vương Mân một cái, hình như vẫn đang trong tình trạng mềm nhũn không phản ứng na…

Cậu xoay mặt sang chỗ khác, cảm giác cả gương mặt lẫn cổ đều đang nóng lên, áo ngủ rộng thùng thình khoác lấy cơ thể đơn bạc, tóc vẫn còn đang nhễu nước.

Vương Mân nhìn thân thể gầy gò của cậu, ánh mắt xoay chuyển, nói "Không chịu lau khô tóc nữa."

Tiếu Lang mặt mũi đỏ bừng dùng khăn tắm phủ lên đầu mình, giấu đầu hở đuôi…

Trở về phòng ký túc, Vương Mân giúp Tiếu Lang dùng khăn tắm lau đầu cho khô, cả hai người đều một thân nhẹ nhàng, sạch sẽ lại khoan khoái, cùng nhau chui vào ổ chăn, Vương Mân nằm thẳng người, Tiếu Lang nằm nghiêng, hạnh phúc quấn lấy người đối phương, giang hai tay ôm thật chặt Vương Mân, giống như ôm gối ôm vậy.

Vương Mân liếc nhìn, mỉm cười sờ sờ lưng Tiếu Lang, trêu ghẹo "Chương tiểu tiểu ngư~"

https://thuviensach.vn

Tiểu Lang dứt khoát nâng luôn cả chân mình quấn lấy người Vương Mân, chơi xấu mà cọ a cọ, miệng nói “Chương đại đại ngư ~”

Vương Mân dở khóc dở cười, nói “Đừng có cọ chỗ đó a, bị em cọ lát nữa có phản ứng bây giờ.”

Tiếu Lang “…” Người ta đang muốn coi coi anh có cương lên không đó chứ…

Tay Vương Mân trượt xuống khoát lên lưng Tiếu Lang, hỏi “Tối hôm qua em một mình đi đâu?”

Bị câu hỏi đề cập tới hồi ức không vui, khiến Tiếu Lang vô cùng rối rắm, cậu sinh động như thật, lại thêm mắm thêm muối, tỏ ra vạn phần ủy khuất nói ra hết mọi chuyện cho Vương Mân nghe, về chuyện khủng bố mà tối qua mình gặp được. Vương Mân nghe cảm thấy buồn cười, lại ẩn ẩn có chút lo lắng, tên nhóc này lá gan nhỏ muốn chết, lại bởi vì né tránh mình và Liêu Tư Tinh mà cái gì cũng dám làm… Sáng hôm qua gặp ác mộng, chắc cũng bởi vì chuyện này đi?

“Thảo nào lúc em về tới lại khác thường như vậy…” Vương Mân vẻ mặt đau lòng nói “Sau này đừng làm những chuyện ngốc như vậy nữa.”

Tiếu Lang được Vương Mân vỗ về an ủi, nháy mắt cảm thấy viên mãn, tâm tình thư sướng không khác gì táo bón suốt mười ngày mà đi một cái sạch sẽ (?), cái gì mà Trần Dư Lâm rồi Trương Văn Đình, để cho mình bị mấy nhỏ đó “hành” thêm chục lần nữa mình cũng chịu~

Thừa dịp không khí ấm áp vô cùng lúc này giữa hai người, Tiếu Lang liền được nước làm tới nằm úp luôn trên người Vương Mân, ra sức làm nũng, rầm rì rầm rì, kêu to gọi nhỏ đủ thứ chuyện, lúc này mà muốn Tiếu Lang nói cái gì dễ nghe lọt lỗ tai cậu đều có thể nói được, hơn nữa hoàn toàn là lời phát ra từ nội tâm, không chút nào màu mè ra vẻ.

https://thuviensach.vn

Vương Mân cũng mặc kệ bản thân để Tiếu Lang đỗ ngọt đến đánh mất cả thần trí, cả hai người như là đùa giỡn với nhau, dính cùng một chỗ rồi lại thay phiên nhau nói những lời ngon lời ngọt khiến cho cả bản thân lẫn đối phương trống ngực đập dồn, cảm nhận được rung động từ cả tâm lý lẫn thân thể.

“Anh,” Tiếu Lang thừa lúc này hỏi “Anh còn giận em không?”

Vương Mân xoa xoa tóc cậu, sau một lúc lâu mới nói “Không được, anh không nỡ…”

Tiếu Lang : hắc hắc hắc…

Ánh mắt của Vương Mân tràn ngập tình yêu nhìn Tiếu Lang, nói “Một ngày nào đó cưng chiều đến làm em hư hỏng, anh nên làm cái gì đây?”

Tiếu Lang hỏi ngược lại “Anh phải làm cái gì?” Anh sẽ đối với em thế nào na…

Vương Mân nói “Anh không biết.”

Tiếu Lang úp mặt vào ngực Vương Mân, lắng nghe tiếng tim đập của Vương Mân, cảm giác được hô hấp lúc nhẹ lúc nặng của đối phương phả vào cổ mình, được sủng mà kiêu nói “Anh có thể quản em, hung dữ với em, em sẽ nghe lời.”

Vương Mân “Thật không? Ha ha, vậy em nói xem, em sợ hãi anh làm cái gì với em nhất?”

Tiếu Lang “Bỏ mặc em.”

Vương Mân “Chỉ đơn giản như vậy?”

Tiếu Lang “…”Umh.” giống như muốn chứng tỏ sợ hãi trong nội tâm của mình, Tiếu Lang xiết chặt cánh tay ôm lấy tay đối phương.

https://thuviensach.vn

Vương Mân nhè nhẹ gãi lên hõm vai cậu, nói “Tiểu Tiểu, chúng ta ước định có được không?”

Tiếu Lang “Hừm?”

Vương Mân nói “Sau này anh sẽ không bỏ mặc một mình em để đi tìm Liêu Tư Tinh, nếu như em muốn anh ở lại với em, em phải trực tiếp nói ra, tuyệt đối không được nói dối với anh lần nào nữa, nếu không anh liền phạt em một tháng không nói chuyện với em.”

“!!!” Tiếu Lang cả kinh ngẩng đầu.

Vương Mân nhìn thẳng vào mắt cậu, thật lòng nói “Anh nói được thì sẽ làm được.”

Hai người không nói lời nào, yên lặng nhìn nhau trong chốc lát, cuối cùng Tiếu Lang chu chu mỏ, bại trận chịu thua.

Một tháng a… ông trời… Vương Mân quả nhiên vừa xấu xa lại vừa biến thái mà! Chính mình cùng lắm chỉ có thể chịu được một tuần… Không đúng, một ngày cũng không nhịn được! Hic… cảm giác bị người ta nắm lấy nhược điểm thực sự rất đáng ghét!

Tiếu Lang nghĩ vậy, nhưng lại không hề ý thức được bại lộ nhược điểm cho đối phương lại là chính mình, lại là cam tâm tình nguyện mà bại lộ.

Bất quá, trong tiềm thức của cậu lại giống như hi vọng mình bị Vương Mân khống chế, nắm lấy… tóm lại, vậy rất tốt a…

☆ ☆ ☆

Buổi tối, Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu trở về, hai người lại thấy Tiếu Lang cùng Vương Mân tư thế hết sức thân mật dính cùng một chỗ, nằm chung một giường.

https://thuviensach.vn

“Hai người bọn họ rốt cuộc làm hòa…” Cố Thuần thấy riết cũng quen, phán một câu, tay buông túi sách, ngáp một cái, xoay người đi rửa mặt.

Nhạc Bách Kiêu trầm mặc đứng nhìn một lát, trong lòng cảm thấy kỳ quái vô cùng : quan hệ giữa mấy nam sinh bình thường có thể tốt tới vậy sao? Ngủ chung thì thôi đi, lại còn tứ chi quấn lấy nhau nữa, nếu đổi là mình cùng Cố Thuần… Má ơi, nghe đủ thấy ghê rồi…!

Bất quá, nếu là Tiếu Lang cùng Vương Mân, những hành vi này nhìn lại vô cùng tự nhiên…

Nhạc Bách Kiêu chợt nhớ đến lúc mới khai giảng năm nhất, lúc Vương Mân tựa hồ như cũng dính sát với Tiếu Lang… chính mình vốn định chạy sang trò chuyện làm quen với Vương Mân, nhưng là thử vài lần đều phí công vô ích… chỉ chớp mắt lại thấy hai tên kia dính sát vào nhau, sau chỉ đành phải bỏ cuộc!

Lúc này Nhạc Bách Kiêu lại đặt ra một cái giả thiết: nếu như tách ra hết tất cả các bạn học, một lần nữa xếp nhóm lại thì, kết quả sẽ ra sao nhỉ? Ví dụ như ở một không gian song song khác, người đầu tiên mà mình quen biết là Tiếu Lang, hoặc là Vương Mân, tóm lại không phải Cố Thuần.

Tiếu Lang liệu sẽ ngoan ngoãn ngày ngày theo mình đi thư viện tự học sao? Đáp án là không thể nào! (=_=) Tính cách của tên này chỉ nóng được cỡ hai ba phút, kiên trì không được nửa giờ sẽ ồn ào suy nghĩ ăn cái gì, muốn ra ngoài tản bộ này kia vân vân… Chỉ muốn bóp chết cho rồi!

Nếu đổi thành Vương Mân, chính mình vùi đầu khổ học, trong lúc đó tên kia ngồi bên cạnh gà gật nhưng sau đó lại có thể tùy tùy tiện tiện thi lấy cái hạng nhất hạng nhì… Chỉ muốn giết chết cho rồi! (= 口 =)

Quả nhiên, vẫn là người hiền lành trung thực như Cố Thuần tốt nhất….!

https://thuviensach.vn

Lại tưởng tượng thêm một chút nữa, nếu như là Cố Thuần cùng Tiếu Lang một cặp, đến lúc đó coi bộ Cố Thuần sẽ chiếu cố Tiểu Long Nhân rất chu đáo na… Tiểu Long Nhân chắc cũng sẽ thích Cố Thuần na…?

Cố Thuần cùng Vương Mân, Vương Mân cùng Cố Thuần… Khoan đã, cái loại cảm giác vô cùng kỳ lạ này rốt cuộc là làm sao vậy!!? 囧rz!

Trước lúc bị mấy suy nghĩ tầm phào vớ vẩn của mình khiến cho đầu óc lộn tùng phèo, Nhạc Bách Kiêu lắc lắc đầu, đi rửa mặt đánh răng, ngủ!

Duyên phận giữa người cùng người với nhau thật sự kỳ lạ, rõ ràng đều là những bạn học chỉ vừa mới quen biết nhau vỏn vẹn có một ngày, lại khiến cho người khác có một loại cảm giác như mệnh trung chú định, không cách nào chối bỏ được, quan hệ giữa mọi người với nhau, tựa hồ như đều được quyết định xong xuôi ngay từ ngày đầu tiên gặp nhau… ba năm, bảy năm, thậm chí có thể kéo dài cả một đời.

Nhạc Bách Kiêu dần dần ngủ say, nhưng đại não vẫn không ngừng vận chuyển, liên tục ảo tưởng đến vấn đề mới bị gián đoạn lúc nãy.

Vì thế, cậu chàng nằm mơ… Mơ thấy chính mình thi vào Đại học ở Bắc Kinh, mà Cố Thuần thì lại thi vào Đại học ở C thị. Mười năm sau, cả mình lẫn Cố Thuần đều tự ai nấy cưới vợ, vợ của mình rất đẹp, còn vợ của Cố Thuần bộ dáng cũng tương đương với Cố Thuần (?), sau đó hai người đều có con cái của riêng mình, con mình bộ dạng vừa đẹp trai lại vừa ngoan, còn con trai Cố Thuần vẻ mặt mũm mĩm cũng rất đáng yêu, bất quá cũng là không khác mấy so với Cố Thuần… Sau đó, cả hai người lại gặp nhau ở thư viện (?), cùng nhau ước hẹn sau này cũng sẽ đưa con mình vào học ở Hoa Hải…

Ngày hôm sau, Nhạc Bách Kiêu rời giường rồi, cảm thấy tinh thần vô cùng phấn chấn dồi dào. Tuy rằng quên mất tối qua mơ thấy cái gì, nhưng

https://thuviensach.vn

cái loại cảm giác thần thanh khí sảng không có chút áp lực này, quả thực thích muốn chết!!

—— vì bà xã đẹp gái (?) vì thằng con đẹp trai (?) bùng lên đi Nhạc Bách Kiêu!

☆ ☆ ☆

Dưới tình huống bình thường, chỉ số thông minh của Tiếu Lang là 100, tối hôm qua chỉ số thông minh tụt xuống (dưới) 50, buổi sáng lúc vừa mới tỉnh dậy, chỉ số thông minh là giá trị âm.

Tiếu Lang cảm thấy được ngủ một giấc ngon nhất so với từ trước tới giờ, tuy rằng tinh thần có chút lười biếng, nhưng là thân thể lại nhận được thư giải áp lực tốt vô cùng, rất là thoải mái. Cậu ôm lấy thân thể Vương Mân, theo bản năng ngửi ngửi rồi lại cọ cọ, hận không thể cắn hai cái làm dấu (?)

.

Dưới tình huống bình thường, chỉ số thông minh của Vương Mân là 180, tối hôm qua chỉ số thông minh tụt xuống (dưới) 90, buổi sáng lúc vừa mới tỉnh dậy thì, chỉ số thông minh không rõ bao nhiêu (…)

Vừa mới tỉnh dậy, Vương Mân liền phát hiện, mình "chào cờ", vấn đề mấu chốt không phải ở phía dưới, là ở ngay trong lồng ngực.

Người mình thích ỷ lại ôm lấy chính mình, một bộ tư thế ngoan ngoãn nghe lời "mặc chàng muốn làm gì thì làm"… khiến cho đại não của Vương Mân ngay trong nháy mắt đó dùng một loại tốc độ không có cách nào đo đạc được, bắt đầu vận hành… ào ào mà não bổ các loại phương pháp ăn sạch sành sanh đối phương, kèm theo các loại kết cuộc có thể xảy ra.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, Vương Mân xoay người một cái, đè Tiếu Lang áp dưới thân mình, dùng tay chân khóa thiếu niên vào trong lồng ngực mình, cúi đầu vùi mặt vào bả vai của đối phương, tham lam hô hấp.

Tiếu Lang bị Vương Mân khóa chặt, không thể nhúc nhích cục cựa, cậu khẽ hừ một tiếng, cảm thấy khó chịu vô cùng, kết quả Vương Mân lại ôm chặt hơn.

Hình như lúc anh mình vừa tình dậy, tính cách có phần ngang tàng… Tiếu Lang mơ mơ màng màng mà nghĩ, sau đó cảm giác được… cái gì đó của đối phương đang trong tình trạng cương cứng lại nóng hực áp lên đùi mình.

"…" Tiếu Lang nhíu nhíu mày nhúc nhích thân mình.

Hô hấp của Vương Mân càng lúc càng nặng nề, thanh âm khàn khàn ra lệnh "Đừng lộn xộn."

Tiếu Lang không dám động đậy, ngay lập tức, cậu cảm giác được nơi cổ hơi nhột, Vương Mân… hình như đang liếm cổ mình.

Phỏng đoán được chứng thực, Vương Mân quả thực đang vươn đầu lưỡi liếm lấy làn da mềm mại non nớt ngay trước mắt mình, không những vậy, còn hơi hơi hé miệng, nhẹ nhàng gặm cắn, mút lấy…

Đại não của Tiếu Lang vẫn chưa thanh tỉnh, cậu nheo nheo mắt, không thể nói rõ cảm giác này là thoải mái hay khó chịu, bất quá… rất nhột a… Động tác của Vương Mân khiến cho thân thể bị giam cầm của cậu không nhịn được khẽ run lên.

Tinh tế kỹ càng lại liếm lại cắn, người nào đó cảm thấy thỏa mãn nuốt một chút nước miếng, tựa như một con mèo lười biếng khẽ phát ra thanh âm grừ nhẹ đầy thoải mái, sau đó, thu hồi đầu lưỡi.

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Chờ chỉ số thông minh có dấu hiệu bắt đầu khôi phục lại giá trị bình thường thì, hai người giống như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh, lần lượt ngồi dậy rời giường, mặc quần áo vào, rửa mặt đánh răng.

Tiếu Lang đứng ở trước cái gương to trong phòng vệ sinh chung, nghiêng đầu nhìn thấy dấu hôn in trên cổ mình, sau đó hồi tưởng lại hành vi lúc mới tỉnh lại thần trí vẫn còn chưa rõ, khẽ lẩm bẩm hỏi "…Anh, anh mơ thấy em là mỹ vị hay sao vậy?"

Vương Mân liếc sang một cái, vẻ mặt bình tĩnh không chút biến sắc nói "Quên rồi."

Tiếu Lang không nói gì, bất quá trong tiềm thức của cậu, cảm thấy cả hai người đối với loại hành vi này hình như đều là vui vẻ.

Ăn xong điểm tâm, Vương Mân bảo muốn đi WC một chút, hai người liền tạm thời tách ra ngay chỗ cửa thang lầu, Tiếu Lang đi vào lớp trước.

Vương Mân từ trong WC nam đi ra thì tình cờ gặp Trần Dư Lâm.

Lời đồn có dính đến nữ sinh này tương đối nhiều, phần lớn đều là mấy lời không may mắn lắm. Bất quá trước giờ Vương Mân chưa từng tin những thứ này, cho nên dẫu tối qua Tiếu Lang chính miệng miêu tả cô nàng này trở thành một nữ quỷ khiến người ta tâm sợ gan run, Vương Mân vẫn là theo bản năng đem nguyên nhân quy tội cho cá tính nhát gan của Tiếu Lang.

Nữ sinh này thành tích học rất tốt, bình thường cũng có chút khiêm tốn ít gây chú ý, ấn tượng của Vương Mân đối với cô nàng này không tệ.

Bất quá kỳ lạ là, rất ít thấy Trần Dư Lâm giống như bây giờ đứng ở trường hợp công chúng (cửa WC), vẻ mặt lại hơi lo lắng bất an như vầy,

https://thuviensach.vn

giống như đang đứng đợi ai đó.

Đang hồ nghi, đột nhiên nhìn thấy đối phương hướng về phía mình vẫy vẫy tay, Vương Mân nghi hoặc dùng tay chỉ chỉ vào mình, Trần Dư Lâm gật gật đầu.

"…"

Vương Mân bước qua, hỏi "Có chuyện gì sao?"

Trần Dư Lâm trong tay cầm một bức thư, cúi thấp đầu, vẻ mặt đỏ bừng.

Vương Mân đột nhiên có một loại dự cảm không tốt lắm, trước lúc tầm mắt của công chúng tập trung sang bên đây, cậu nói với Trần Dư Lâm "Vừa đi vừa nói chuyện đi."

Hai người rẽ góc, hướng về phía hành lang lộ thiên dẫn tới dãy lớp học bước đến, Vương Mân rất là phối hợp với cước bộ của Trần Dư Lâm, cố gắng chậm tốc độ.

"Cái này…." Thanh âm của cô nhỏ bé như tiếng muỗi kêu "Vương Mân, có cái này đưa cậu…"

Vương Mân tùy tay nhận lấy, động tác rất tự nhiên, bất quá biểu tình nhìn Trần Dư Lâm lộ ra vẻ nghi hoặc hết sức rõ ràng "?"

Hai vành tai của Trần Dư Lâm rất đỏ, cô nàng nhỏ giọng nói "Làm ơn giúp tớ chuyển cho Tiếu Lang, cảm ơn cậu…"

Vương Mân "…"

Nói xong lời kia, Trần Dư Lâm liền nhanh chóng bỏ đi.

Vương Mân cầm trong tay bức thư kia, cảm thấy vớ vẩn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Vừa mới giải quyết xong một "tình địch", hiện tại lại mọc ra thêm một cái mới, tuy rằng biết rõ Tiếu Lang không có khả năng sẽ thích loại hình nữ sinh như Trần Dư Lâm (?), nhưng lại bị người ta nhờ chuyển cho Tiếu Lang một lá thư rất có khả năng là thư tình, vẫn là khiến Vương Mân cảm thấy có chút bực bội. Huống hồ gì, dựa theo tính cách đó giờ của Vương Mân, tuyệt đối không có khả năng làm những chuyện như lén giấu thư đi hoặc là ác ý tiêu hủy nó, vân vân…

…Tiếu Lang nếu biết lần này thực sự là có một nữ sinh theo đuổi mình, cậu ấy sẽ làm sao? Lập tức tung tăng tung tăng theo sát nữ sinh kia bỏ trốn sao?

Nghĩ như vậy, cả gương mặt Vương Mân liền hắc tuyến. Nếu tên kia dám làm như vậy, mình tuyệt đối sẽ mặc kệ tên kia nguyên cả học kỳ, trơ mắt nhìn thành tích của tên nhóc đó tuột dốc không phanh luôn!

Không đúng, thành tích của Trần Dư Lâm có vẻ cũng không tệ a, kỳ thực mà nói, nếu bỏ qua một bên không nhắc đến mấy lời đồn về nhỏ, nữ sinh này quả thực là rất giản dị lại thiện lương, cũng rất có khả năng trấn áp (?) được Tiếu Lang…

Vương Mân lún sâu trong suy đoán của mình, một đường vẻ mặt đầy mây đen đi vào lớp học.

Tiếu Lang mắt sắc, lập tức nhìn thấy bức thư Vương Mân cầm trong tay, lập tức dựng thẳng ăng-ten tiếp song trên đầu, hỏi "Này là cái gì?"

Vương Mân nói "Có người nhờ anh chuyển cho em."

"Của em?" Tiếu Lang hai mắt sáng lên, đoạt lấy bức thư kia, ngắm nhìn bốn chữ được viết vô cùng thanh tú trên bìa thư "Gửi đến Tiếu Lang", cảm giác vui sướng không cách nào kìm nén bày ra hết sức rõ ràng trên mặt, biểu tình kia giống như đang hất mặt lên hướng bốn phương người lớn giọng tuyên cáo "Look~ anh đây nhận được thư tình!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân chọn đúng lúc bỏ thêm một câu “Trần Dư Lâm đưa cho em.”

Ngay lập tức, biểu tình của người nào đó từ đang ăn mỹ thực ngon lành nuốt phải nguyên một con ruồi, nháy mắt trở nên hoảng sợ lại ghét bỏ… Ngay sau đó, nhanh chóng cầm bức thư dúi trả lại cho Vương Mân, giống như cầm phải trái bom vậy, sợ hãi nói “Em không cần!”

◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊•◊

Tiểu kịch trường 011

[Vương Mân ở buồng kế bên]

Vương Mân đứng trong buồng tắm, vừa tắm vừa nghĩ đến người mình thích đang toàn thân xích lỏa đứng ở buồng kế bên, bàn tay trắng nõn đang chầm chậm vuốt ve lên da thịt… (= =)

Ai, Vương Mân bất đắc dĩ nhìn xuống “lão nhị” đang phấn chấn tinh thần của mình, tự giễu mà nghĩ, này nên nói là bản thân mình thật khỏe mạnh, hay là nên bảo bản thân mình không khỏe mạnh đây?

Một cái chớp mắt do dự thoáng qua, Vương Mân vặn mở vòi nước lạnh.

Tiết trời cuối mùa thu, nước lạnh đến tận xương, từng dòng nước lạnh như băng ào ào từ trên đầu dội xuống, khiến cho Vương Mân không nhịn được rùng mình một chút, bất quá đại não cùng dục vọng nóng lên cũng bởi vì vậy mà được hạ nhiệt độ.

Đầu óc tỉnh táo lại, liền thuận miệng hỏi “Tiểu Tiểu, tinh thần khá hơn chút nào chưa?”

Hôm nay Tiếu Lang tắm giống như là không ồn ào huyên náo như mọi khi, chỉ ừ hử vài tiếng coi như trả lời lại, Vương Mân nói vài câu cũng

https://thuviensach.vn

không tiếp tục nữa.

Một lát sau, Vương Mân mơ hồ như nghe thấy một tiếng hít hà thật khẽ như bị áp lực đè xuống, Vương Mân dỏng tai, buồng bên cạnh vang lên tiếng nước chảy liên tục, không chút ngắt quãng, giống như chỉ cọ rửa mỗi một chỗ, người ở bên cạnh giống như ngay cả hô hấp đều ngưng đọng lại, im lặng an tĩnh vô cùng.

Vương Mân nghi hoặc hỏi một câu "Tiểu Tiểu, em tắm đến đâu rồi?" Đừng nói là thiếu dưỡng khí hôn mê rồi chứ?

Hơn mười giây sau, Tiếu Lang mới lên tiếng đáp lại, bất quá ngữ khí lại như có chút trấn định rất kỳ quái, tựa như là cố hết sức đè nặng âm thanh để nói chuyện.

Vương Mân suy nghĩ tới lui một lát, chợt nghĩ ra một loại khả năng có thể…

Ra phòng tắm, quả nhiên nhìn thấy Tiếu Lang ánh mắt rã rời, khóe mắt hơi hơi câu lên, mang theo một tia mị hoặc độc đáo chỉ riêng Tiếu Lang mới có, hai gò má đỏ hồng, một bộ xuân sắc dạt dào…

Vương Mân trong nháy mắt ấy có chút hối hận, mới nãy tự dưng lại cự tuyệt lời mời cùng nhau tắm rửa với Tiếu Lang làm chi…

Tên nhóc xấu xa này… thực khiến người ta chỉ muốn ăn luôn vào bụng mà!

Quên đi, để lần sau vậy…

https://thuviensach.vn

Chương 67

Tui cũng rất yêu anh ấy

☆ ☆ ☆

Coi bộ chuyện tối hôm trước để lưu lại trong Tiếu Lang di chứng khá sâu… Lúc này, đột nhiên Vương Mân lại cảm thấy hứng khởi nổi lên ý niệm muốn trêu ghẹo Tiếu Lang trong đầu "Không nhìn ra nha, em cũng rất được hoan nghênh nhỉ."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân đùa nghịch lá thư trong tay mình, đùa giỡn một câu "Không muốn nhìn xem thử coi nhỏ đó viết cho em cái gì sao?"

Tiếu Lang có chút ngứa ngáy trong lòng, lần đầu tiên nhận được thư của nữ sinh gửi cho a!… Nhưng là, tại sao cố tình lại là Trần Dư Lâm chứ, hic hic…

Tiếu Lang thu hồi ma trảo, nói "Anh giúp em mở ra xem…"

Coi bộ hiện tại thư bên trong có viết gì đều không tỏ vẻ có chút uy hiếp nào với mình, thế nên Vương Mân cũng rất hào phóng nói "Cũng được."

Mở bì thư, Vương Mân rút từ bên trong ra một tờ giấy màu vàng cùng loại chất liệu với giấy Tuyên Thành, có thể rõ ràng nhìn được sau phía sau lưng bị mực nước thẩm thấu ươn ướt, Vương Mân thầm nghĩ : thời buổi này còn có người dùng bút lông viết thư tình? Lợi hại quá vậy!

https://thuviensach.vn

Bất quá, mở ra nhìn nội dung, Vương Mân lập tức không nghĩ như vậy nữa.

Chỉ thấy trên mặt chính diện của tờ giấy màu vàng kia có một đám kí hiệu kỳ quái được viết bằng mực đen, khiến người ta nhìn vào liền run sợ.

“Viết cái gì?” Tiểu Lang mắt thấy biểu tình của Vương Mân đột nhiên trở nên quái dị, liền tò mò xáp lại gần, sau đó, sắc mặt của cậu trong nháy mắt trắng bệch.

Tiểu Lang kinh dị ngẩng đầu nhìn sang phía chỗ Trần Dư Lâm ngồi, đối phương giống như có cảm ứng vậy, quay đầu lại nhìn về phía Tiểu Lang mỉm cười… Nụ cười kia, nhìn kiểu nào cũng khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi đến dựng đứng cả lông tơ!

Tiểu Lang sợ tới mức linh hồn nhỏ bé cũng muốn xuất khiếu, cổ cương cứng ngắc run rẩy liên hồi.

Vương Mân nhét tờ giấy vàng kia vào lại, vừa mới kéo bì thư lên một chút thì đột nhiên lại có một tờ giấy khác từ bên trong rớt ra, lần này là giấy lụa cứng cùng loại với thiệp, bên trên viết những dòng chữ bình thường có thể hiểu——

“Chào bạn Tiểu Lang,

Thực xin lỗi nha, tối hôm kia có lẽ là mình làm cho cậu sợ hãi, mình không cố ý. Nhà của mình thờ Đạo Giáo, tấm bùa này là bùa trừ tà do chính tay mình vẽ, cậu hãy cầm nó dán tại đầu giường của mình, hoặc là tùy thân mang theo cũng được, nó sẽ giúp đỡ cậu vượt qua khó khăn.

—— Trần Dư Lâm”

Tối hôm đó, Tiểu Lang bỏ chạy giống như bị ai đốt cháy cái mông vậy, bộ dạng đáng thương đến mức khiến Trần Dư Lâm cảm thấy bản thân mình

https://thuviensach.vn

đã làm chuyện xấu…

"…" Còn chơi bùa trừ tà nữa… mèn ơi… nếu dán ở đầu giường Tiếu Lang thiệt, phỏng chừng cậu ấy lại càng mất ngủ dữ hơn…

Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng Vương Mân vẫn cầm tấm thiệp có mấy dòng chữ mà Trần Dư Lâm viết đưa Tiếu Lang xem, quả nhiên Tiếu Lang đến cả đụng cũng không thèm, trong lòng nghĩ : có bệnh mới tùy thân mang theo a! Muốn gọi càng nhiều yêu quái tới giúp vui sao!?

Bất quá, bởi vì kia không phải thư tình, cho nên Tiếu Lang có hơi hơi mất mácchút xíu.

Vương Mân lén thay Tiếu Lang nhận cái bùa trừ tà kia, cảm thấy nếu mình trực tiếp vứt bỏ nó đi thì có lỗi tâm ý của Trần Dư Lâm quá đi, huống hồ gì nói đi cũng phải nói lại, mấy loại chuyện thần phật này, Vương Mân quả thực có chút tin tưởng (…)

Lúc Tiếu Lang hỏi, Vương Mân liền nói "Đừng sợ, anh vứt đi rồi."

Dù sao có anh ở đây thôi, anh sẽ làm thần bảo hộ bảo vệ em là được…

Chuyện của Trần Dư Lâm qua đi, vấn đề khiến Tiếu Lang đau đầu lại tới.

☆ ☆ ☆

Còn hai ngày nữa là bắt đầu kỳ thi giữa học kỳ, mà Tiếu Lang một chút cũng chưa ôn được cái gì, cũng có thể nói là ôn hay không ôn cũng chẳng khác gì nhau mấy! Cậu cơ hồ có thể nhìn thấy kết quả thê thảm của mình sau kỳ thi này…

Hai ngày cuối tuần, cậu quyết định ở lại ký túc xá để học, tuy thường bảo học sinh ban tự nhiên dù cho có vác cái đầu rỗng đi thi thì thành tích

https://thuviensach.vn

cũng không tuột dốc bao nhiêu, nhưng mà tình trạng cái gì cũng không biết quả thực khiến người ta cảm thấy có chút không yên.

Vương Mân cũng thức cùng Tiếu Lang, có khi là chỉ ngồi bên nhau, gì cũng không làm, những lúc Tiếu Lang cần thì, giúp cậu giảng giải đề khó, hoặc là rót cho Tiếu Lang ly nước.

Lần đầu tiên, Tiếu Lang cảm giác được cùng với Vương Mân ôn tập là chuyện siêu cấp hạnh phúc đến cỡ nào, loại cảm động nghĩ đến chỉ muốn rơi lệ này chỉ có những người trải qua mất đi rồi tìm được trở về mới cảm nhận được!

…

Một tuần sau, cũng là lúc kỳ thi chấm dứt, hai người lại cùng nhau đi tới phố ăn vặt gần trường, mỗi người tự mua một chai Cola, Tiếu Lang ủ rũ hỏi Vương Mân "Anh thi như thế nào?"

Vương Mân vừa định trả lời, Tiếu Lang lại chặn ngang "Thần kinh ghê, tự dưng lại đi hỏi anh thi thế nào… Đó giờ anh cũng có từng quan tâm bản thân thi được kết quả thế nào đâu…"

Vương Mân cười nói "Em nghĩ anh là thần tiên sao?"

Tiếu Lang nhíu mày : không lẽ nói sai?

Vương Mân nói "Lần thi giữa học kỳ đầu năm ngoái, anh thực sự lo lắng, rất lo lắng mình thi không đạt được hạng nhất toàn khối."

Tiếu Lang "Ồ" một tiếng, nói "Lần đó không tính."

Vương Mân "Mấy lần sau cũng thế, lần nào cũng phải tính toán sao cho làm bài nhỉnh hơn em một chút, rất không dễ dàng a."

https://thuviensach.vn

"…" Tiếu Lang nhìn nụ cười cực kỳ đáng đánh trên mặt Vương Mân, co chân đạp một cái, nói "Thực đúng là tinh quái…"

Vương Mân hỏi "Còn em, lần này làm bài thế nào?"

Tiếu Lang ngước mắt nhìn trời, vô cùng bi tráng nói "Nghe ý trời tuân theo số mệnh đi…"

Vương Mân "…"

Điểm vừa công bố, không ngoài dự kiến, Tiếu Lang thi có chút xuống dốc, theo hạng tư toàn lớp trước giờ tuột xuống tận hạng 8, giống hệt thành tích thi giữa học kỳ hồi đầu năm nhất.

Ai, tại sao lại có những người dù cho trước kỳ thi đều là chơi bời không lo học nhưng thành tích vẫn có thể duy trì ổn định như vậy? Mà mình cũng chỉ lơi lỏng có một tháng, thành tích đã trượt dài như vậy a! Không phải người ta thường bảo "xài vốn gốc" sao!

Quả nhiên đúng là có loại người phải "Một giọt mồ hôi một đồng tiền, nhất định phải cố gắng, mới có thành tích tốt" sao.

Vương Mân cẩn thận nhìn một lần bảng điểm của Tiếu Lang, bình luận "Hóa học với Sinh vật điểm có hơi thấp, ôn tập không được đầy đủ."

Tiếu Lang ủ rũ nói "Học cả năm coi như bỏ phí."

Vương Mân nói "Làm gì có chuyện đó, học vào đầu đều trở thành của em, không cần chỉ vì điểm số thứ hạng nhất thời mà đánh mất lòng tin vào mình, em nhìn xem, lần này Vật lý cùng Anh ngữ em đều đạt điểm khá cao, kết quả này đều là do ngày thường tích lũy, trụ cột cơ sở vững chắc. Hóa học cùng Sinh vật vốn dĩ cần tổng kết quy nạp, phải ôn tập trọng điểm thi, cho nên lần này đạt kết quả thấp cũng dễ hiểu."

https://thuviensach.vn

Bị Vương Mân an ủi một hồi, Tiếu Lang thấy trong lòng dễ chịu hơn nhiều, bất quá bị vấp té một lần, cho nên suốt quãng thời gian học trung học, Tiếu Lang rốt cuộc không dám nghĩ tới chuyện yêu đương cái gì nữa.

☆ ☆ ☆

Thứ sáu là họp hội phụ huynh, phần lớn bộ phận phụ huynh của các học sinh đều từ trung tâm thành phố chạy đến, khiến sân trường trở nên chật cứng các loại xe, nào là xe đạp rồi xe điện, xe du lịch, cả xe tải loại nhỏ cũng có…

Tiếu Lang hưng phấn chạy đi xem xe, chợt nhớ hồi trước từng có lần mình nhìn thấy lái xe nhà Vương Mân chạy một chiếc ô tô màu đen hàng hiệu dừng ngay cổng trường, bèn thuận miệng hỏi "Nhà anh ai tới?"

Vương Mân trả lời "Không biết."

"Ha?" Tiếu Lang nhíu mày, hỏi "Hình như trước giờ họp phụ huynh hai lần, không lần nào thấy ba mẹ anh đến a, bọn họ đều bề bộn công việc sao?"

"Ừ." Vẻ mặt Vương Mân thoạt nhìn có chút âm trầm, Tiếu Lang cũng không muốn nhắc đến đề tài này nữa, bèn đề nghị "Chúng ta đi chơi game đi, ở lại đây cũng không có ý nghĩa, nghĩ tới chuyện ba mẹ em biết chuyện thành tích em bị thụt lùi, tự dưng cảm thấy áp lực ghê gớm…"

"Cũng tốt, đừng nghĩ mấy chuyện này nữa, cũng chưa tới lúc thi Đại học, lo làm gì."

Hai người một trước một sau len lén chuồn ra khỏi trường, ngay lúc định ra khỏi cổng trường chợt nghe một tiếng đầy nũng nịu gọi hai người, cả hai liền dừng chân lại.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngoái đầu nhìn, thấy Trương Văn Đình cùng với bên cạnh vài nữ sinh đang tụ tập với nhau, đều hướng về phía bên này vẫy vẫy tay "Hai anh đi đâu vậy a?"

Vương Mân trả lời "Ra ngoài đi dạo một chút."

Trương Văn Đình lôi kéo đám chị em của mình chạy qua đây, nhiệt tình hỏi "Đi dạo ở đâu a? Có thể mang theo tụi em cùng đi không?"

Hôm nay bên năm nhất cũng tổ chức họp phụ huynh, sau bốn giờ chiều, tất cả các dãy lầu học đều được để trống, học sinh hoặc là về ký túc xá, hoặc là đi dạo khắp nơi tùy ý.

Tiếu Lang trong lòng không thích, cự tuyệt "Tụi này muốn đi tới chỗ nam sinh chơi đùa…"

Trương Văn Đình cười tủm tỉm nhìn Vương Mân, trực tiếp phớt lờ Tiếu Lang.

Tiếu Lang lập tức cảm thấy khó chịu vô cùng, cảm giác thích đối với Trương Văn Đình lúc ban đầu dần dần chuyển sang lạnh nhạt, mà hiện tại đây lại cảm thấy sinh ra một tia chán ghét vô cùng.

Vương Mân nhận ra được cảm xúc của Tiếu Lang, liền ngay trước mặt của Trương Văn Đình, vô cùng tự nhiên khoác lấy bả vai Tiếu Lang, nói "Ừ, tụi này đi tới dành riêng chỗ nam sinh chơi, không thể mang mấy em đi được."

Trương Văn Đình vẫn quấn quýt lấy không buông, thanh âm nhõng nhẽo nói "Tại sao không thể đi a? Rốt cuộc là đi chỗ nào a?"

"Chỗ kia chỉ cho phép người yêu với nhau mới vào được, nếu như em là bạn gái của anh, anh sẽ mang em đi." Vương Mân vỗ vỗ bả vai Tiếu Lang,

https://thuviensach.vn

nói “Hay em là bạn gái Tiếu Lang cũng được, bất quá, hình như quan hệ giữa hai người vẫn chưa tốt tới mức như vậy, cho nên… Xin lỗi ha.”

Ba chữ cuối cùng thốt ra, nụ cười vẫn mỉm trên mặt Vương Mân, nhưng thanh âm khẩu khí lại lạnh như băng, không chút ôn hòa.

Đám người Trương Văn Đình lập tức sửng sốt tại chỗ.

Vương Mân nắm tay Tiếu Lang, chậm rãi xoay người, đi tiệm Net~

Dọc trên đường đi, Tiếu Lang cười đắc ý vô cùng, Vương Mân bất đắc dĩ hỏi “Cao hứng tới vậy sao?”

Tiếu Lang có chút ngốc nghếch hỏi lại “Bộ nhìn em cao hứng lắm hay sao?”

Vương Mân nói “Cười đến ngoác cả miệng rồi kìa, chắc anh phải mua gương cho em soi quá!”

Tiếu Lang ngoài miệng hừ nhẹ một tiếng, gãi gãi tóc che giấu xấu hổ.

Vương Mân cười thầm nói: tên nhóc ngu ngốc…

☆ ☆ ☆

Hai người đến tiệm Net, khởi động máy, login QQ, login vào game.

Thật lâu không chơi, vừa mở ra liền nhận được một đống thư tín. Tiếu Lang trả lời lại một số, tiếp đó làm nhiệm vụ, đi phó bản, PK với A Phi, rồi tham gia bang chiến… còn gì nữa không ta…

Chơi được một lúc, cậu lại chạy lon ton đi tìm em gái đồ đệ của Vương Mân kiếm chuyện đi… Cô nhỏ Đại Mạch Trà kia rất thú vị, mỗi lần bị mình ám sát, đều chạy lên kênh thế giới khóc lóc than thở một trận.

https://thuviensach.vn

Kỹ năng thao tác thích khách của Tiếu Lang bây giờ có thể nói là vô cùng vô cùng chuẩn, lần này chỉ cần dùng ba cái phi tiêu liền xóa sạch thanh máu của Đại Mạch Trà khiến cô nàng tử ẹo, một phút sau, liền thấy trên kênh thế giới xuất hiện lời mắng của cô nàng——

『Thế Giới』Đại Mạch Trà: "Là ai giết tui a! Có bản lĩnh ra đây PK một đối một! Mắc cái mớ gì lần nào cũng âm thầm giết người ta a! Hỗn đản! 55555555….."

Vương Mân xoay sang, nhìn Tiếu Lang bên cạnh mình, có chút bất đắc dĩ lại sủng nịch mỉm cười.

Tiếu Lang đối với việc dùng loại phương pháp này để hấp dẫn sự chú ý của Vương Mân dùng hoài không thấy chán.

Một lát sau, cậu nhận được tin tức từ hệ thống.

『Hệ Thống』Người chơi Đại Mạch Trà thỉnh cầu thêm ngài làm hảo hữu.

"…" Tiếu Lang "Anh, đồ đệ của anh làm sao tới cửa tìm em được a? Anh bảo với nhỏ là em giết nhỏ sao?"

Vương Mân "Cô nhỏ kêu anh báo thù cho mình, anh mới nói là, sư nương đang chọc ghẹo đệ tử đó chứ."

Tiếu Lang "…"

Chấp nhận thông qua thỉnh cầu, liền thấy biểu tượng hảo hữu nhấp nháy liên tục.

Đại Mạch Trà : "Chào sư nương~~~ sư nương ôm một cái, hun hun~~"

Tiếu Lang "…" cô nhỏ đồ đệ của Vương Mân thật thoải mái nha…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hỏi Vương Mân “Nhỏ này biết thân phận của em đó, có sao không?”

Vương Mân nói “Không sao cả, đệ tử của anh sẽ không nói lung tung đâu.”

Tiếu Lang yên tâm, kỳ thực mới nãy Đại Mạch Trà một câu sư nương hai câu sư nương, liền khiến Tiếu Lang cả người cảm thấy thư sướng vô cùng, cậu chàng hoàn toàn không lưu ý đến tâm lý ghen tuông vi diệu của mình mới nãy…

Tiếu Lang kéo Đại Mạch Trà thăng cấp, đi phó bản, chơi đến quên cả trời đất.

Cô nhỏ kia tính tình có chút điên điên, lại thích tám hóng chuyện, chơi game cũng không quên tán dóc nói tầm phào. Ngay lúc Tiếu Lang chém quái giết boss thì, Đại Mạch Trà liều mạng đánh chữ, mỗi lần Tiếu Lang hồi thần lại, liền thấy ngay khung tán gẫu tràn đầy một đống “lời nói” của Đại Mạch Trà.

Đại Mạch Trà : “Sư nương, sư nương quen với sư phụ như thế nào a?”

Đại Mạch Trà : “Sư nương, tại sao quan hệ giữa sư nương với sư phụ không thể công bố a?”

Đại Mạch Trà : “Sư nương, sư phụ là người rất rất tốt, sư phụ rất yêu sư nương đó nha!”

Đại Mạch Trà : “Sư nương, hai người bao giờ mới kết hôn trong game na? Nhất định phải mời đồ nhi nha! Đồ nhi sẽ cho hai người hai bao lì xì thiệt đỏ!”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ: “Chúng ta là bạn học chung, bởi vì Âu Dã Tử là người của Tây Phong Phái, còn tui là nằm vùng được phái đến Bắc Vân Phái, cho nên cả hai chúng ta tạm thời không thể quang minh chính đại ở bên nhau, không được nói cho người khác biết nghe không!”

Đại Mạch Trà: “Ồ! Tuyệt đối miệng kín như bưng! Sư nương lợi hại ghê nha… nằm vùng na!”

Tiểu Long Nữ: “…Làm sao biết ảnh yêu tui a?”

Đại Mạch Trà: “Con người của sư phụ mọi khi rất ít nói chuyện, chỉ có những lúc nói về sư nương, mới có thể nói nhiều một chút, hơn nữa từ trong lời nói có thể nhìn ra được sư phụ thực sự rất yêu sư nương rất cưng chiều sư nương a!”

Tiếu Lang, đỏ mặt…

Tiểu Long Nữ: “…Ảnh hay nói cái gì?”

Đại Mạch Trà: “Sư phụ bảo là sư nương rất đáng yêu, hay làm nũng với sư phụ, lại có lúc ngây ngây ngô ngô, bất quá sư phụ đều thích… Thấy hôn, không cần nghĩ cũng biết được sư phụ yêu sư nương muốn chết a!”

Tiếu Lang cảm thấy cổ của mình, vành tai của mình, cùng với hai gò má, toàn bộ đều đỏ ửng…

Tim cậu đập thật mau, hai tay đặt trên bàn phím gõ một câu “Tui cũng rất yêu ảnh.”

Đại Mạch Trà : “…”

Tiểu Long Nữ : “Giống như ảnh yêu tui vậy.”

Đại Mạch Trà : (T□T) ân ân ái ái như vậy xấu quá đi! Hai người làm cho một con nhỏ xử nữ chưa từng yêu qua bao giờ như người ta làm sao

https://thuviensach.vn

chịu nổi a…!

Tiểu Long Nữ: “Khi nào kết hôn nhất định sẽ mời ha.”

Nội dung cùng Đại Mạch Trà tán gẫu trên mạng khiến cho Tiếu Lang cảm giác cả người như lâng lâng cả lên, loại cảm giác được Vương Mân lặng lẽ yêu này khiến cho cậu thật sự không muốn rời xa chút nào. Rời khỏi tiệm Net rồi, Tiếu Lang có chút ngượng ngùng nói với Vương Mân “Đại Mạch Trà nói là anh rất yêu em na…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Hơ hơ hơ…”

Vương Mân lặng lẽ xoay đầu sang hướng khác, bụm tay lại bịt lấy miệng mình…

☆ ☆ ☆

Trở lại ký túc xá, hai người ở ngay cửa cầu thang gặp Cố Thuần, Cố Thuần nói “Tiếu Lang, mẹ của ông tới đó.”

Tiếu Lang “A?”

Cố Thuần giải thích “Là vầy, lúc họp phụ huynh kết thúc, bác ấy nói với cô chủ nhiệm bảo muốn đến phòng ký túc xá của ông thăm một chút, lúc đó vừa vặn tui nghe thấy, cho nên dẫn bác tới.”

Tiếu Lang nói tiếng cảm ơn, liền bước nhanh chân hướng ký túc xá đi đến, Vương Mân đi theo sau, tâm trạng có chút lo lắng không yên sửa sang quần áo trên người.

“Mẹ!” Tiếu Lang vọt vào phòng, thấy Tiếu mẹ đang khom lưng giúp Tiếu Lang gấp quần áo, kia là quần áo ngủ mà lúc sáng sớm Tiếu Lang thức dậy rời giường thay ra, tùy tay vứt trên đầu giường.

https://thuviensach.vn

“Ồ.” Tiếu mẹ ngẩng đầu lên, thấy ngoại trừ con trai mình, bên cạnh còn có một thiếu niên khác, có chút xấu hổ vén vén tóc hai bên vành tai.

“Mẹ, sao tự dưng mẹ lại tới đây? Họp phụ huynh xong rồi sao?” Tiếu Lang hỏi hai câu, đột nhiên như sực nhớ ra cái gì, lôi kéo Vương Mân cao hứng nói “Mẹ, đây là Vương Mân.”

Tiếu mẹ tươi cười ấm áp bước lại gần, nắm lấy tay Vương Mân nói “Cháu chính là Vương Mân sao? Ha ha, Lang Lang nhà bác rất thích cháu, về nhà lần nào cũng nói về cháu mãi, chắc là thằng quỷ này gây rắc rối cho cháu không ít nhỉ?”

Vương Mân bị hành động vừa thân thiết lại vô cùng tự nhiên của Tiếu mụ khiến cho cũng có chút ngượng ngùng, cậu lễ phép đáp lời “Không có ạ, đều là bạn học với nhau, giúp đỡ nhau là chuyện nên mà… Dì ngồi xuống đi, cháu đi rót nước cho dì.”

Tiếu mẹ thấy Vương Mân nói chuyện khéo léo lại tự nhiên, hành sự thành thục lại rất đúng mực… Chỉ là một đứa bé mới mười sáu mười bảy thôi, lại có thể được như vậy đúng là hiếm thấy. Vốn dĩ trong lòng vẫn luôn lo lắng con trai sống một mình ở ký túc xá không thể tự chiếu cố tốt bản thân, nhưng hiện tại tảng đá trong lòng cũng nhẹ nhàng buông xuống. Có một người bạn học tốt như vậy bên cạnh, đối Tiếu Lang mà nói trăm lợi chứ không có chút hại nào, khó trách bà ngoại cứ bảo đứa nhỏ sống ở trường có thể rèn luyện tính tự lập.

Chẳng qua, có một chuyện khiến Tiếu mẹ ngạc nhiên không thôi, đứa nhỏ Lang Lang này tuy rằng rất nghe lời, nhưng từ nhỏ tới lớn hình như chưa từng sùng bái người nào quá, lúc nào cũng dựa theo quy củ mà thầy cô cha mẹ nhà trường định ra, hết sức an phận làm theo. Vậy mà mới nãy lúc mình hỏi thăm tình tình, toàn bộ từ đầu chí cuối đều thấy Tiếu Lang ngồi bên cạnh Vương Mân, ngoan ngoãn lắng nghe. Tầm mắt của nó thường xuyên bồi hồi trên người Vương Mân, ánh mắt thì lại dẫn theo tín nhiệm

https://thuviensach.vn

cùng với quyến luyến không muốn xa rời, đó là một loại khí chất đặc biệt mà mười mấy năm qua, Tiếu mẹ chưa từng thấy trên người Tiếu Lang bao giờ…

Tiếu mẹ hỏi ra nghi hoặc trong lòng của mình "Vương Mân, cháu với Lang Lang nhà bác cảm tình rất tốt sao?"

https://thuviensach.vn

Chương 68

Khoảng cách với tương lai

☆ ☆ ☆

Vương Mân giả vờ tự nhiên khoác tay lên vai Tiếu Lang, cười nói "Dạ, là cháu với Tiếu Lang vừa gặp cảm thấy như đã quen, cho nên mới nhận Tiếu Lang làm em trai… Dì không ngại có thêm một đứa con nuôi chứ?"

Tiếu mẹ bị lời này của Vương Mân dỗ ngọt thiệt là ngọt, cười vui vẻ nói "Ha, cao hứng còn không kịp nữa là! Tuần nào Lang Lang trở về nhà đều huyên thuyên kể lại cháu tốt với nó thế nào, có một đứa con nuôi như cháu coi như là phúc của dì đây đó chứ…"

Hồi Tiếu Lang còn nhỏ, Tiếu gia vẫn đang trong giai đoạn đầu gây dựng sự nghiệp, trẻ con lứa năm sáu tuổi đã bắt đầu có trí nhớ về những sự tình xung quanh mình, vất vả của ba mẹ in dấu rất sâu trong đầu Tiếu Lang, cho nên ngay từ nhỏ cậu đã không giống với những đứa trẻ đồng lứa khác, thích làm nũng tùy hứng, cũng không giống với em trai luôn xòe tay đòi tiền ba mẹ như vậy.

Tiếu Lang dựa theo con đường có thể xem như là tốt nhất, vững chắc nhất trong cảm nhận của hết thảy trưởng bối, từng bước từng bước đi đến, trước tiên là vào trung học trọng điểm, sau đó cố gắng thi vào một trường Đại học trọng điểm, sau này chọn một chuyên nghiệp thu nhập khá để học tập, cuối cùng tìm một công tác ổn định, không để ba mẹ phải quan tâm đến mình.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, một đứa con ngoan ngoãn như vậy sẽ khiến hết thảy những bậc làm ba làm mẹ cảm thấy hâm mộ, nhưng mà Tiếu mẹ chỉ có thể tự hào trước mắt người khác, sau lưng lại cảm thấy đau lòng.

Hết thảy những người làm mẹ, đều hi vọng con mình là đứa trẻ hạnh phúc nhất trên thế giới này.

Nếu con trai không thể than thở kể khổ với ba mẹ mình, vậy một khi nó có tâm sự, sẽ phải nói với ai đây? Những khi gặp ủy khuất, ai sẽ an ủi nó? Lúc gặp phải áp lực, làm sao để có thể phát tiết ra?

Tiếu mẹ có một người bạn làm ăn, đối phương cũng có con trai, lớn hơn so với Tiếu Lang năm tuổi, thuở nhỏ bởi vì ba mẹ bận rộn làm ăn mà khuyết thiếu quan tâm đến con cái, đến khi lên trung học lại mắc phải bệnh tâm lý, đi khám bác sĩ tốn không ít tiền… Hiện tại không biết tình huống thế nào, chỉ nghe nói thường thường phải nghỉ học dài hạn ở nhà.

Một thế hệ những con người sống vào thời của Tiếu mẹ cho đến tận bây giờ chưa từng nghe qua cái gì gọi là bệnh tự bế, cái gì gọi là chứng trầm cảm, nếu một người mà xảy ra vấn đề về tâm lý, như vậy chỉ cần ba chữ để tổng kết lại thôi—— bệnh tâm thần!

Từ sau khi biết được chuyện của con trai bạn mình rồi, Tiếu mẹ liền cảm thấy căng thẳng trong lòng, bà thường xuyên giáo huấn hai đứa con trai quan niệm “Trong lòng có chuyện gì luẩn quẩn nhất định phải nói ra, nói ra người thân mới giúp các con giải quyết được.” Nhưng cho đến nay, vẫn chưa từng thấy đứa con trai lớn của mình tâm sự vấn đề rắc rối nào với ba mẹ lẫn em trai mình, ở trước mắt cả nhà, nó chỉ luôn nói những chuyện tốt chuyện vui, không hề đề cập tới chuyện không vui, tựa như một đứa trẻ không hề có tâm sự gì, ngày ngày cười đùa giỡn hớt.

Mà em trai Tiếu Mông của nó, từ nhỏ tới lớn, từ theo đuổi vật chất cái gì, cho đến tinh thần nghệ thuật gia cái gì, cả phản nghịch thời kỳ hay yêu

https://thuviensach.vn

sớm (?)… tất cả đều lần lượt trải qua.

Tuy có lúc làm ầm ĩ lên, nhưng Tiếu mẹ lại cảm thấy như vậy không có gì là xấu cả, con cái phải nuôi dạy như thế, nuôi thế mà tốt mới có ý tứ chứ.

So sánh với Tiếu Mông, Tiếu mẹ càng cảm thấy trong lòng Tiếu Lang tồn tại một thế giới u ám mà bà không thể nào biết đến được, nhưng lại không có cách nào để buộc nó nói ra cho mình nghe…

Lúc này lại thấy Tiếu Lang cùng Vương Mân như vậy, Tiếu mẹ mới cảm thấy yên tâm hoàn toàn. Hóa ra hai đứa nhỏ này đã nhận nhau làm anh trai em trai, khó trách lại thân thiết tới vậy. Tiếu Lang có một người anh chiếu cố quan tâm nó, còn gì tốt hơn thế nữa chứ.

“Mẹ…” Tiếu Lang đột nhiên sợ hãi ấp úng “Chuyện… kết quả thi giữa học kỳ…”

Tiếu mẹ nghe được lời mở đầu, liền biết ngay con trai mình muốn nói cái gì, lập tức ngắt lời “Thành tích cái gì đều là không quan trọng, bản thân con vui vẻ là tốt rồi.”

Đại đa số bậc làm cha làm mẹ đều sẽ nói những lời giống hệt nhau như vậy, nhưng là hành vi cùng biểu tình lại vẫn như cũ, để tâm đến kết quả thành tích vô cùng… Tại cùng phương diện này, những đứa trẻ đều là rất mẫn cảm.

Tiếu Lang bất an liếc nhìn Vương Mân, như muốn chứng thực độ tin cậy của lời nói này, Vương Mân an ủi “Anh nói rồi còn gì, em không cần cho mình áp lực quá mức như vậy, bất quá chỉ là một kỳ thi giữa học kỳ mà thôi.”

Hỗ động giữa hai người con trai đều lọt vào tầm mắt của Tiếu mẹ, trong lòng bà chợt cảm động vô cùng, thiếu niên Vương Mân này quả nhiên rất tốt, là một người bạn đáng để Tiếu Lang quen biết cả đời.

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ dùng ngữ khí thoải mái trêu ghẹo “Lang Lang a, người khắp C thị ai cũng biết học ở Hoa Hải khó biết bao nhiêu, con muốn tiến bộ, mà người khác cũng muốn tiến bộ như con vậy, làm người phải biết cho người khác cơ hội có biết không?”

Tiếu Lang ngây ngô cười hắc hắc, dựa cả người vào Vương Mân, tâm trạng dần bình tĩnh lại.

Một lát sau, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần dùng xong cơm chiều trở lại phòng, Tiếu mẹ cùng hai người họ trò chuyện vài câu, khách khí mời mấy đứa nhỏ sau này đến nhà chơi với Tiếu Lang, buổi thăm ký túc xá cũng chấm dứt.

Tiễn mẫu thân đại nhân trở về, Tiếu Lang ôm lấy Vương Mân hỏi “Mẹ em giống như rất thích anh na!”

Vương Mân cười hỏi “Thật không?”

Tiếu Lang làm bộ như ghen tuông, than thở “Lúc mẹ đi còn lôi kéo tay anh nữa, chẳng thèm để ý tới em, mẹ xem anh như con ruột rồi, hơn em luôn.”

Vương Mân “Dì rất biết cách đối nhân xử thế, Tiểu Tiểu em thật có phúc khí.”

“Ùa, mẹ em rất tốt,” Tiếu Lang sờ sờ chóp mũi, nhỏ giọng nói “…Anh cũng rất tốt.”

Vương Mân “…”

Dẫu cho chiếm được an ủi từ cả mẹ mình và Vương Mân, nhưng thất bại ở kỳ thi giữa học kỳ lần này vẫn khiến Tiếu Lang khó chịu vô cùng, cậu quyết định “hối cải triệt để” bản thân, một lần nữa cố lên!

https://thuviensach.vn

Nếu không đạt được thứ hạng mà mình cùng Vương Mân đã ước định ra, sau này áp lực sẽ càng lớn hơn nữa.

A, không muốn cùng anh mình tách ra chút nào…

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang vứt bỏ tạp niệm, hoàn toàn dứt bỏ tâm tình thất thường hồi nửa học kỳ trước, bắt đầu hết sức kiên định học tập.

Ngoài ra, mỗi thứ sáu cậu vẫn sẽ theo thường lệ đến đội mô hình mày mò làm máy bay.

Cuối tháng mười hai, đội mô hình cũng chuẩn bị báo danh tham gia giải thi đấu so tài mô hình dành cho học sinh trung học của tỉnh. Hoa Hải báo danh ba hạng mục : mô hình máy bay trực thăng khung cao su cấp 2 (P1F-2), so tài mô hình máy bay chạy điện dùng dây điện điều khiển sơ cấp (P2E-0) cùng với mô hình phi cơ không chiến điều khiển bằng dây điện (P2D).

Đến cuối cùng, cả tổ tiến hành huấn luyện cách điều khiển, trải qua xem xét kết luận, Tiếu Lang được chọn làm tuyển thủ dự thi hạng mục P2E-0.

Đầu tháng vừa đến, thầy Trầm cùng thầy Viên liền mang theo cả đám thành viên của đội mô hình đến thành phố tỉnh B thị. Thành viên Hoa Hải biểu hiện hết sức xuất sắc, đoạt được hạng nhì giải thưởng tập thể, Tiếu Lang đại biểu phân tổ P2E-0 tham gia thi đấu đơn, đạt được hạng nhất…

Thành tích của Tiếu Lang làm cho hết thảy sở hữu các thành viên cùng niên cấp vừa kinh hỉ lại vừa kinh ngạc, một năm trước tên này vẫn còn là một con gà mờ mới bắt đầu vào đội mô hình, hiện tại cư nhiên có thể đại biểu trường học thi đấu đơn độc, lại còn đạt được thứ hạng nữa!

https://thuviensach.vn

Đoạt được thứ hạng, gây vẻ vang cho trường, cũng không làm mất mặt ân sư của mình, Tiếu Lang rất là cao hứng, hồi tưởng lại cảnh tượng lúc thi đấu, cậu cảm thấy vừa hưng phấn lại rung động vô cùng, hận không thể biến bản thân thành máy bay bay thẳng về Hoa Hải báo tin vui này cho Vương Mân biết!

Muốn cậu ấy là người đầu tiên biết được tâm trạng của mình lúc này, cùng mình chia sẻ niềm vui sướng này.

Anh, nếu anh ở đây thì tốt biết bao… anh sẽ được nhìn thấy biểu hiện phấn khích vô cùng lúc này của em, cao hứng thay em, phải không…

Ngồi trên xe bus trở về C thị, thầy Trầm bảo Tiếu Lang cùng mình ngồi một hàng ghế, Tiếu Lang lắc cái đuôi tí ta tí tởn chạy qua, thầy Viên ngồi ở phía sau, lúc bước ngang qua Tiếu Lang, nói một câu "Biểu hiện không tệ."

Tiếu Lang cảm thấy mặt của thầy Viên có hơi hơi đen chút… không biết có phải do ảo giác hay không nữa…

Thầy Trầm hòa ái hỏi "Vui vẻ không?"

Tiếu Lang "Dạ vui!!"

Thầy Trầm "Em rất có thiên phú chơi mô hình."

Tiếu Lang khiêm tốn nói "Lý luận của em vẫn còn chưa đủ…"

Thầy Trầm "Ừ, không bàn tới chuyện tri thức lý luận của em phong phú cỡ nào, cũng không nói tới kinh nghiệm thực chiến của em có bao nhiêu, chỉ nhìn mỗi chuyện trình độ điều khiển của em thôi, quả thực có thể nói tiềm lực của em là vô cùng."

Tiếu Lang xấu hổ "Dạ" một tiếng, thầy Trầm lại nói tiếp "Tri thức là có thể bổ sung, kinh nghiệm có thể tích lũy được, nhưng điều khiển lại rất khó

https://thuviensach.vn

tập luyện, nếu không có ‘cảm giác’, không cách nào chơi mô hình giỏi được.”

Tiếu Lang “Dạ, em cũng cảm thấy mỗi lần mình mò tay vào mô hình máy bay là như quên hết trời đất.”

Thầy Trầm “Thầy cũng thấy vậy, em rất chuyên tâm, hơn nữa phản ứng cũng rất nhanh…Mọi khi hay làm những vận động gì?”

Tiếu Lang nói “Nằm ngửa bật dậy có coi như vận động không?” cả học kỳ này quả thực Tiếu Lang răm rắp noi theo Vương Mân tập thể dục, nằm ngửa bật dậy hoặc là hít đất vân vân…

Thầy Trầm “…”

Tiếu Lang suy nghĩ, cảm thấy việc điều khiển máy bay cũng không khác gì với việc thao tác chơi game, mình là chơi chức nghiệp thích khách trong Hiệp Minh, đồng dạng cần phản ứng nhanh lại nhạy, một chút lệch lạc đều sẽ khiến cho phi đao ám khí bắn ra chệch mục tiêu.”

“Em có chơi game trên máy tính nữa, kiểu kiểu như cần dùng bàn phím khống chế thao tác a.” Tiếu Lang nói.

Thầy Trầm nói “Ồ? Game gì?”

Nha, sơ ý một cái liền nói ra mất tiêu rồi… không biết thầy có phản đối chơi mấy cái này không ta… Tiếu Lang có hơi chột dạ nói “Là một game online á…”

Thầy Trầm nở nụ cười “Không tệ nha, là một mình em chơi hay là chơi cùng bạn?”

Tiếu Lang liếc liếc nhìn biểu tình của thầy Trầm, đối phương bộ dạng giống như cảm thấy rất hứng thú với cái này, thế là cậu cũng buông ra lo

https://thuviensach.vn

lắng, bắt đầu huyên thuyên "Cùng một bạn học ở chung phòng ký túc chơi a, là cậu ấy dẫn em đi chơi, từ hồi năm nhất liền bắt đầu… Bất quá không có ảnh hưởng tới việc học đâu, tụi em mỗi tuần chỉ đi chơi có một lần hà."

Thầy Trầm lại hỏi "Có phải đi cái tiệm Net mở dưới tầng ngầm quán trà sữa ở con phố ăn vặt sau trường mình không?"

Tiếu Lang "…"

Thầy Trầm "Ha ha, thầy còn nhớ có một học sinh đã tốt nghiệp mấy năm trước cũng ở đội mô hình… Thằng nhóc đó là học sinh lớp thực nghiệm, rất hay trốn học chui vào tiệm Net kia chơi, còn lừa chủ nhiệm của mình bảo là mình tới đội mô hình tập luyện. Có lần vô tình thầy cùng chủ nhiệm nó ngồi tán gẫu với nhau, nhắc tới chuyện này, mới biết rõ chân tướng, lần đó làm chủ nhiệm nó tức tới đỏ mặt… Có điều, thằng nhóc kia đầu óc khá là thông minh, sau này lúc thi vào trường Đại học đạt điểm rất cao, vào Tây Đại."

Tiếu Lang nghe nói tới Tây Đại, hai lỗ tai lập tức dỏng lên, hỏi "Người kia là Vương Kỳ phải không?"

Thầy Trầm "Em biết thằng nhóc kia à?"

"He he…" Tiếu Lang cười "Bạn học dẫn em đi là em trai của ảnh đó, tên Vương Mân."

Thầy Trầm ha ha cười phá lên, nói "Hóa ra em cũng bị em trai thằng nhóc kia làm hư a…"

"…" Tiếu Lang vội vàng giúp Vương Mân rửa sạch tội danh "Không có a! Là do bản thân em cũng thích chơi thôi, Vương Mân thông minh lắm, thành tích của cậu ấy cũng tốt, tốt hơn cả em nữa a, có lần cậu ấy thi được hạng nhất toàn khối luôn…"

https://thuviensach.vn

Thầy Trầm tự tiếu phi tiếu “Em che chở nhóc kia vậy sao?”

Tiếu Lang ngượng ngùng xoay mặt đi chỗ khác, nói “Cậu ấy rất tốt, dạy em rất nhiều phương pháp học tập, cũng là cậu ấy đề cử em gia nhập đội mô hình, cổ vũ em ghi danh thử, vốn là thành tích của em không đủ điều kiện, không ngờ đánh bậy đánh bạ lại gia nhập vào, sau lại thật sự cảm thấy thích làm mô hình, những điều này đều là từ cậu ấy cho em…”

Tiếu Lang nói rất chân thành, ánh mắt lấp lánh phát sáng, ánh sáng nọ, là một loại cảm xúc mang tên “say đắm”.

Thầy Trầm nhìn thiếu niên ngồi cạnh mình, im lặng lắng nghe Tiếu Lang kể về chuyện Vương Mân, biểu tình thâm trầm lại đầy dịu dàng, nhưng là trong ánh mắt, chẳng hiểu sao lại tản ra một chút ưu thương không tên…

“Em rất thích cậu ấy sao?” Thầy Trầm nhẹ giọng hỏi.

Tiếu Lang dùng hết sức gật đầu “Thích a, trên thế giới này, trừ bỏ ba mẹ em ra thì, cậu ấy là người đối xử với em tốt nhất.”

Thầy Trầm “Thích đến bao nhiêu?”

Tiếu Lang suy nghĩ, thật lòng nói “Cậu ấy bảo em hãy ở bên cạnh cậu ấy hoài hoài, em cũng muốn ở bên cạnh cậu ấy hoài, tốt nhất là vĩnh viễn như bây giờ vậy.”

Thầy Trầm thấp giọng cười, hỏi “Hai đứa các em có thể thi vào hai trường Đại học khác nhau a, dù cho thi vào cùng một trường cũng không nhất định sẽ học chung một chuyên nghiệp, làm sao mới có thể xem như ở bên nhau?”

Tiếu Lang cau mày, giống như đang khổ não suy nghĩ xem, làm sao để trả lời vấn đề này.

https://thuviensach.vn

Thầy Trầm lại nói tiếp “Lại nói xa hơn chút nữa, nếu như nguyện vọng trường của hai đứa đạt được khác nhau, buộc phải tách ra, mỗi người đến một thành phố bất đồng nhau, như vậy chia tay liền bốn năm, vậy hai em phải làm sao đây? Trong bốn năm đó, các em sẽ tiếp xúc đến những phạm vi khác nhau, gặp gỡ những sự việc khác nhau, thế giới ngoài kia rất rộng lớn, đến lúc đó, hai em vẫn còn có thể giữ được tình cảm tốt như bây giờ sao?”

Tiếu Lang bị hỏi đến nghẹn lời, không đáp lại được câu nào, trong lòng cực độ bức thiết, theo bản năng phản bác “Không đâu.”

Thầy Trầm khẽ phát ra một tiếng thở dài, nhẹ đến mức nếu không chăm chú không có cách nào nghe được, đang muốn tiếp tục nói, lại nghe Tiếu Lang lên tiếng “Em muốn cùng cậu ấy, hai đứa em sẽ cùng nhau thi vào Khoa Đại, bây giờ thành tích của em vẫn chưa bằng được cậu ấy, cho nên em sẽ cố gắng, em sẽ không liên lụy đến cậu ấy… Còn hơn một năm thời gian, có lẽ là sẽ đủ mà!”

Lối suy nghĩ của những thiếu niên ngây ngô bọn họ rất đơn giản, cách mà họ đối đãi với một vấn đề nào nó luôn luôn hiển nhiên như vậy.

Thế nhưng, cái loại kiên định này, cái loại đơn thuần ấy, lại khiến cho người khác nghe được, không hiểu vì sao cảm động vô cùng… Giống như trong lòng những thiếu niên ấy, không có gì là không thể… Một năm rưỡi, đối với bọn họ mà nói, cũng giống như cả một đời.

Hai, người nào dám bảo là không thể? Nhân sinh có vội cũng được bao lần, mỗi người đều có một loại cuộc sống bản thân muốn nếm trải, người ngoài có quyền lợi gì mà chỉ dẫn hay can thiệp vào? Trải nghiệm của bản thân, chẳng phải là ví dụ tốt nhất sao…

Nhưng là, thiếu niên à, con đường mà em lựa chọn, không dễ đi một chút nào đâu…

https://thuviensach.vn

Thầy Trầm đưa tay sờ sờ đầu Tiếu Lang, nói "Sau này có gặp được cái gì khó khăn, cứ tìm thầy, những vấn đề về Vật lý lẫn Toán học, thầy cùng thầy Viên đều có thể phụ đạo cho em."

Tiếu Lang cảm động gật gật đầu "Dạ!"

Thầy Trầm lại lục lọi cặp hồ sơ để bên cạnh mình, rút ra từ bên trong mấy quyển tập đưa cho Tiếu Lang "Lúc nãy ở nhà thi đấu người ta lo nhận thưởng, mỗi mình em đứng ở đó cười ngu ngơ ngẩn người, cho nên thầy nhận giúp em."

Ý thức được lúc nãy bộ dáng "nhớ Vương Mân" của mình đều bị thầy Trầm thu vào trong mắt, Tiếu Lang hơi hơi đỏ mặt.

Cậu tiếp nhận quyển sách, lật ra xem, bên trong viết rất nhiều tư liệu về tương quan về chuyên nghiệp hàng không, trong đó có một tờ hắn hoi đề cập tới nội dung thông báo chiêu sinh cho chuyên nghiệp máy móc công trình của một trường Đại học có danh tiếng ở S thị.

Tiếu Lang kinh ngạc thốt lên "A, là trường cũ của Tiền Học Sâm!"

Thầy Trầm "Ừ, ông ấy coi như cha đẻ của ngành hàng không Trung Quốc… Khoa Đại cũng có chuyên nghiệp này, em có thể tự mình tìm hiểu trước để biết một chút mấy thông tin có liên quan tới chiêu sinh chuyên ngành này, coi như chuẩn bị sớm cho mình, chờ đến lúc vừa lên năm ba, sẽ không gặp tình trạng luống cuống tay chân."

"Dạ!" Tiếu Lang hai mắt đăm đăm không chớp nhìn chằm chằm mấy tư liệu kia.

Tựa hồ ngay khoảnh khắc ấy, khoảng cách với tương lai như được kéo gần hơn…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Sau khi trở lại trường học, không bao lâu sau, chiến tích vĩ đại của đội mô hình cũng được trường học dán tại bảng thông báo của trường. Đám người Tiếu Lang còn được điểm danh khen ngợi ở những buổi chào cờ mỗi sáng thứ hai.

Nếu ngày đó trên hành trình trở về C thị, Tiếu Lang không cùng thầy Trầm tán gẫu thì, có lẽ giờ phút này cậu sẽ bắt đầu lâm vào tình trạng lâng lâng, kiêu ngạo đến không biết phương hướng rồi.

Nhưng mà hiện tại, Tiếu Lang lại cảm thấy được có một chút gì đó không còn như trước nữa, sau lưng sự vui sướng là một thứ quan trọng hơn, có liên quan đến tương lai của cậu.

Không chỉ là phải thực hiện lời hứa của mình, hơn nữa đối với mục tiêu của tương lai, thái độ của bản thân càng rõ ràng hơn bao giờ hết.

Loại thái độ ấy khiến cho Tiếu Lang sinh ra một loại cảm giác trầm lắng cùng bình tĩnh, tuy là khí thế bên ngoài vẫn chưa cường đại lắm, nhưng lại đủ để kẻ khác thưởng thức.

Khi một người nào đó muốn theo đuổi cảnh giới càng xa hơn cao hơn so với thành tựu mà mình đã thu hoạch được thì, kẻ ấy sẽ không dễ dàng bị lạc lối.

Trung tuần tháng kế tiếp, Tiếu Lang và Vương Mân cùng nhau ôn tập phụ đạo.

Quên đi thành tích trong kỳ thi giữa học kỳ, nhất định phải đạt được ba thứ hạng đầu trong cuộc thi cuối kỳ, nếu không hết thảy sẽ trở thành viển vông!

Một tuần cuối cùng, Tiếu Lang học đến nỗi có chút mất ăn mất ngủ, Vương Mân vẫn như cũ, cùng cậu mất ăn mất ngủ.

https://thuviensach.vn

Vương Mân không biết Tiếu Lang làm cách nào thông suốt như vậy, chỉ ngắn ngủi mất tháng mà Tiểu Tiểu đã biến hóa lớn như vậy, nhưng cậu vì Tiếu Lang thay đổi mà cao hứng vô cùng. Xem ra vấp phải khó khăn không phải chuyện xấu, ít nhất Tiếu Lang sẽ không giống như nửa học kỳ đầu, cứ lơ lửng giữa lưng chừng như vậy, người trong đầu quá nhiều tạp niệm thường là không hạnh phúc sao.

Thành tích cuối kỳ vừa ra, Tiếu Lang hơn người hạng tư chỉ vỏn vẹn có một điểm, xem như là hoàn thành ước định bất thành văn giữa mình và Vương Mân.

Nhạc Bách Kiêu hạng nhì, Trần Dư Lâm hạng tư, còn Vương Mân, hạng nhất toàn lớp…

https://thuviensach.vn

Chương 69

Đừng làm thương tâm con gái người ta

☆ ☆ ☆

Thi cuối kỳ trôi qua, kỳ nghỉ đông liền bắt đầu.

Cả Tiếu Lang lẫn Vương Mân đều khoác bên ngoài những chiếc áo khoác cồng kềnh, cõng theo túi sách to đùng, nắm tay nhau đi giữa sân trường vắng lặng ở ngày cuối cùng trước khi kỳ nghỉ bắt đầu.

Cảm giác của mỗi lần tách ra một đoạn ngày nghỉ đông, luôn luôn bất đồng so với những kỳ nghỉ khác.

Nếu là nghỉ hè, vẫn có thể mượn cớ đến trường tham gia hoạt động ngoại khóa để gặp nhau thường xuyên, cùng nhau đứng giữa cái nóng bức bối của mùa hè, từng ngụm từng ngụm hút nước ngọt, cảm nhận mồ hôi thẩm thấu qua tế bào lỗ chân lông bốc hơi ra từng đợt, cùng nhau nằm ở chiếc giường đơn nhỏ hẹp lại cứng ngắc ở ký túc xá ngủ trưa, lắng nghe những con ve mùa hè trên những cây cổ thụ ngoài ký túc xá kêu không biết mệt mỏi, thời gian trở nên như mơ hồ kéo dài đến vô tận.

Mà nghỉ đông, mặc dù thời gian ngắn ngủi, nhưng lại trôi qua một mình, vô cùng cô độc.

Buổi tiệc cũng sẽ có lúc phải tàn, những khoái hoạt ngắn ngủi tựa như pháo hoa bắn lên trời không, một cái chớp mắt liền trôi qua, đứng dưới bầu trời đen thẳm lại mênh mông ấy, cái gì cũng đều không thể nắm bắt được…

https://thuviensach.vn

Có lẽ là bởi vì trời thì lạnh, mà con người là loại sinh vật sâu thẳm trong tiềm thức luôn luôn khao khát ấm áp chăng…

Vương Mân "Chừng nào em trở lại trường?"

Tiếu Lang nói "Giống năm trước vậy, chừng nào anh trở lại thì chừng đó em cũng trở lại."

Vương Mân không nói lời nào nữa, cậu sóng vai cùng Tiếu Lang bước đến trạm xe bus, tay hai người nắm lấy nhau, cách một tầng găng tay, cả hai đều tự nhiên như không (chung quy bên cạnh cũng có ai đâu) cùng nhau đối mặt, trong ánh mắt tựa hồ như chất chứa thiên ngôn vạn ngữ, như đang muốn nói cho nhau cảm xúc lưu luyến không nỡ rời xa…

"Về nhà với anh." Vương Mân đột nhiên thốt lên bốn chữ như thế.

Tiếu Lang rung động đến tim đập thật mạnh, trêu ghẹo lại "Anh theo em về nhà thì có ấy!"

Vương Mân híp híp mí mắt lại, biểu tình tựa như một con mèo lười biếng, nói "Năm nay không được, để sang năm đi."

"…" Ha… cần trả lời chính thức trịnh trọng tới vậy sao… người ta cũng chỉ nói hùa theo anh thôi a…

Xe bus đúng lúc chạy đến, Vương Mân bóp nhẹ bàn tay nắm trong tay mình, nói "Nhớ gọi cho anh a."

"Ùa." Tiếu Lang gật gật đầu, chóp mũi lộ ra bên ngoài ửng hồng, Vương Mân nhịn không được cúi sát gần hôn lên.

Tiếu Lang dùng sức ôm lấy Vương Mân một cái "Em đi nha, anh."

Vương Mân "Ừ."

https://thuviensach.vn

Tiểu Lang đi rồi, Vương Mân một mình đứng ở trạm chờ, có chút thẫn thờ nhìn về phía xe bus rời đi.

…Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu… anh muốn được ở bên cạnh em…

☆ ☆ ☆

Lát sau, một chiếc xe ô tô màu đen chậm rãi chạy đến bên cạnh Vương Mân, cửa lái xe mở ra, một trung niên nam nhân mặc âu phục màu đen bước xuống, cung kính nói "Tiểu thiếu gia."

Vương Mân "Ừ."

Trung niên nam nhân mới xuống xe nọ là lái xe của Vương gia, họ lý. Chú Lý giúp Vương Mân mở cửa xe chỗ ngồi phía sau, Vương Mân khom người leo vào trong xe ngồi.

Vương Mân "Trong nhà đang có những ai?"

Chú Lý "Vương lão gia cùng Vương tiên sinh đều đang ở nhà."

Vương Mân "Còn anh hai?"

Chú Lý "Kỳ thiếu gia vẫn chưa trở lại."

Vương Mân "Ồ."

Chú Lý "Còn có mấy anh họ của thiếu gia cũng về."

Vương Mân "Bác cả cùng bác ba đều về?"

Chú Lý "Phải, ha ha, năm nay là đại thọ tám mươi tuổi của lão gia, ai dám không về a."

Nói là đại thọ tám mươi tuổi, nhưng thực chất ông nội của Vương Mân năm nay chỉ mới bảy mươi chín. Dựa theo tập tục lâu đời ở C thị, đại thọ

https://thuviensach.vn

tám mươi tuổi nên tổ chức ăn mừng trước một năm, nghe bảo là vì tránh để Diêm Vương Gia biết tuổi tác thực của mình, tránh cho gặp phải năm tai ương.

Vương Mân "Ừ" một tiếng, nhắm mắt nghỉ ngơi không lên tiếng nữa.

Chú Lý cũng lo lái xe không nói chuyện, thầm nghĩ tiểu thiếu gia nhà mình vẫn như cũ trầm mặc ít lời, cũng không hiểu tại sao lão gia lại vừa ý mỗi mình cậu ấy…

Vương gia ở khu Giang Nam Phồn Cẩm tọa lại tại phía Đông C thị. Giang Nam Phồn Cẩm là vùng đất ở của người giàu có do nhóm phát triển điền sản của C thị khai phá ngay từ những giai đoạn đầu, vào khoảng đầu niên đại 90, có rất ít người chú trọng đến cảnh quang xanh hóa, khu đất được xem như phong thủy bảo địa này được khai phá bốn phía biến thành khu biệt thự cảnh quan Trung Quốc, đối tượng tiêu thụ được khoanh vùng ở nhóm năm mươi phú hào hàng đầu C thị.

Lúc ấy, giá nhà ở của C thị giá cả vẫn chưa cao như bây giờ, một mét vuông tối đa cũng chừng vài ngàn nhân dân tệ là cùng. Khi đó, một mét vuông Giang Nam Phồn Cẩm yết giá hơn ba mươi ngàn nhân dân tệ đối với dân chúng C thị mà nói, chẳng khác gì giá trên trời.

Nhưng không ngờ là, quảng cáo vừa mới tung ra, biệt thự đã bị giành mua sạch sẽ.

Có lẽ này là đặc tính chung thường thấy của những kẻ giàu có ở Trung Quốc, dùng vật chất để tuyên bố giá trị bản thân mình.

Vương Mân còn nhớ mang máng chuyện năm đó, bản thân chỉ mới bảy tuổi, toàn gia già trẻ lớn bé từ khu nhà cũ dọn đến khu Giang Nam Phồn Cẩm này, lúc dó cha mẹ mình vẫn chưa ly hôn, việc dọn nhà cũng rất long trọng, ông nội tự mình giám sát mọi người gói ghém những dụng cụ cổ xưa

https://thuviensach.vn

trong nhà cũ, mẫu thân cùng bảo mẫu thì lại thương lượng với nhau, thứ nào nên vứt bỏ, còn thứ nào nên lưu lại.

Vài người anh em họ hưng phấn chạy tới chạy lui khắp nhà cũ cùng nhau chơi trốn tìm, còn mình thì đứng ở căn phòng nhỏ đã ở suốt bảy năm trời, quyến luyến không muốn bỏ đi.

Những tường gạch xám ngói đen của nhà cũ, những vách tường gỗ cột nhà to lớn, cả một cỗ vị ẩm ướt đặc biệt thường thấy ở những thành thị nhỏ phía Nam tràn ngập cả gian nhà… giờ phút này, ngôi nhà cũ tựa như một vị lão nhân tiến dần đến tuổi xế chiều, vô thanh vô tức thừa nhận chuyện chủ nhân sắp sửa vứt bỏ mình.

Nó đang bi xót thở dài, nó sắp sửa ra đi…

Vương Mân nho nhỏ ôm một quyển hoàng lịch dày lại nặng sắp sửa bị vứt bỏ đi, không hiểu sao lại cảm thấy khổ sở trong lòng… Sau lại, không nhớ rõ là ai, chợt xông vào hét to một tiếng "Em trai, một mình ở trong đây mò cái gì mẫn a! Qua đây theo tụi anh chơi nè!"

☆ ☆ ☆

Chạy một giờ, xe ô tô về đến biệt thự của Vương gia.

Sống ở Giang Nam Phồn Cẩm mười năm, đến tận hiện tại, trong lòng những người ở đây đều nảy sinh một loại tình cảm nào đó với ngôi nhà này. Huống gì, một loạt dãy nhà ở bên đây đều được Vương gia mua về.

Vương Mân xuống xe, nhìn vẻ ngoài của kiến trúc tràn ngập hơi thở hiện đại đầy trang nghiêm cùng những đường nét trang trí chi tiết lại vô cùng tinh xảo, những vết rạn nứt theo năm tháng đang lẳng lặng chịu tải lịch sử của đám con cháu Vương gia.

Vương Mân cúi đầu cất bước, từng bước từng bước tiến về phía cửa.

https://thuviensach.vn

“Ồ, em họ về rồi nha~” chưa thấy bóng người đã nghe tiếng dến trước, Vương Mân ngước mắt nhìn về phía thanh niên dáng người cao gầy nọ, nhẹ giọng kêu một tiếng “Anh ba.”

Người nọ tên gọi Vương Thụy, là con trai thứ của bác hai Vương Mân, năm nay 23 tuổi, hiện đang ở Anh quốc học thạch sĩ.

Vương Thụy hi hi ha ha cười bước tới đánh Vương Mân một quyền, nửa tây nửa ta nói câu “Welcome home!”

Vương Mân “Ở nhà đừng nói tiếng anh, nghe kỳ muốn chết.”

Vương Thụy cười nói “Nhóc mày vẫn nghiêm túc như ngày nào nha! Tinh Tinh về nhà từ tận ba hôm trước, nhóc mày sao về trễ tới vậy hả?”

Vương Mân cúi người thay giày không nói, Vương Thụy tiếp tục trêu chọc “Ở trường cùng bạn gái a?”

Vương Mân “…”

Vương Thụy chậc hai tiếng, nói “Cũng cả năm trời rồi, tụi tao cứ nhắc tới người ta là mày lại đỏ mặt, rốt cuộc là ai a? Mang về nhà cho tụi tao chiêm ngưỡng cái coi~”

Vương Mân hết sức dứt khoát từ chối “Dẹp đi.”

Vương Thụy “…”

Vương Mân xoay người mang theo túi sách lên lầu, vừa mới đi được nửa cầu thang xoay tròn, Vương Thụy ở sau lưng liền hét to “A, suýt chút nữa quên mất, ông nội kêu mày về thì vào phòng ông kiếm a!”

Vương Mân “Ờ, biết rồi.”

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Vương Mân vào phòng, cởi đồng phục ra, thay một thân áo quần thường ngày thoải mái nhẹ nhàng, sau đó mới lên lầu hai, bước đến nhà chính.

Cậu hít sâu một hơi, chuẩn bị tâm lý thật tốt, đưa tay gõ lên cánh cửa hồng mộc rắn chắc, lập tức một thanh âm trầm thấp từ bên trong truyền ra "Vào đi."

Vương Mân mở cửa ra, đối với lão nhân bên trong nói "Ông nội."

Ông nội đẩy cặp kính lão trên sóng mũi, đặt quyển sách dạy cờ xuống bên cạnh, nói "Lại đây, đánh với ông một ván."

"Dạ."

Vương Mân ngoan ngoãn khom người gấp gối quỳ ngồi xuống, rửa sạch cờ trên bàn cờ, sau đó cầm quân đen, nhẹ nhàng đặt xuống ở sao góc phía trên bên trái.

Trong phòng rất yên tĩnh, chỉ có tiếng va chạm thanh thúy phát ra khi quân cờ được đặt lên bàn cờ làm bằng gỗ đặc.

Không biết đã bao lâu trôi qua, thế cờ đã dần dần tiến nhập giai đoạn chiến đấu kịch liệt, nhưng Vương Mân lại rất ít khi dừng lại tự ngẫm nghĩ, ngược lại lão nhân luôn luôn cầm quân cờ trên tay chần chừ, mi đầu nhíu chặt, trầm ngâm suy tính nên đi bước tiếp theo như thế nào.

Lão nhân giương mắt nhìn đứa cháu nhỏ tuổi nhất của mình, đứa bé này… vô luận là lúc nào cũng đều cực kỳ bình tĩnh, dù cho bản thân đang lâm vào hoàn cảnh xấu, dù cho đối phương bởi vì nắm chắc thắng lợi trong tay mà đắc ý vô cùng, nó đều trước sau như một, gặp nguy không hề loạn, khiến cho đối thủ nghi hoặc tự hỏi bản thân có phải đang trong vòng khống chế của người kia hay không, có phải chỉ cần ra bước tiếp theo lập tức sẽ bị phản phệ, sau đó hoàn toàn thua cuộc…

https://thuviensach.vn

Dẫu cho bao nhiêu lần thử nghiệm kết quả đều chứng thực, kia chỉ là biểu hiện bề ngoài mà thôi, đại đa số lần nó đều là kẻ thất bại, nhưng đứa bé này vẫn một mực trầm ổn trấn định, đối mặt với thất bại cũng không chút hoảng loạn bối rối…

Cái loại thái độ này, cái cách thức khống chế bản thân này, quả thực rất khiến kẻ khác tán thưởng.

Lão nhân đặt quân cờ xuống, nói "Đến đây là được rồi."

Vương Mân "Dạ."

Ông nội chậm rì rì hỏi "Có biết kết cục như thế nào không?"

Vương Mân thẳng thắn thành khẩn trả lời "Umh, cháu thua khoảng bảy tám mục…"

Ông nội uống một ngụm trà, hỏi "Có ý kiến gì không?"

Vương Mân "Ông nội lợi hại hơn cháu."

Ông nội "…"

Ông nội sai Vương Mân châm trà, Vương Mân chậm rãi rót, sau đó dùng hai tay dâng trà cho ông, đối phương lại hỏi "Không cảm thấy thua không cam tâm sao?"

Vương Mân "Thắng bại là chuyện thường binh gia."

Ông nội "…"

Ông nội uống hết trà trong tách, Vương Mân lại thay ông châm đầy.

"Nói cho ông nghe một chút những chuyện ở trường đi."

https://thuviensach.vn

Vương Mân rõ ràng mạch lạc bắt đầu miêu tả cuộc sống ở Hoa Hải "Buổi sáng không đến bảy giờ phải rời giường, sau đó lên lớp học, giữa trưa nghỉ trưa hai tiếng, buổi chiều năm giờ rưỡi tan học đi dùng cơm, sau đó trở về ký túc xá, học bài, ngủ."

"Chuyện dài dòng…" ông nội khinh thường nói "Rồi sau đó?"

Vương Mân "Cháu tham gia vào đội bóng rổ, có đôi khi buổi tối sẽ chơi bóng rổ một lát."

Ông nội "Lãng phí thời gian."

Vương Mân "…"

Ông nội "Ông nghe mấy đứa kia bảo, cháu đang quen với người nào?"

Vương Mân "…Dạ không có."

Ông nội "Tức là cảm thấy thích cô gái nào?"

Vương Mân cụp mắt, không đáp.

Ông nội "Nhà của đối phương gia cảnh thế nào? Nếu như thực sự thích người ta, có thể suy xét đến chuyện đính hôn."

Vương Mân cau mày, thật lòng nói "Ông nội, nếu cháu có người mình thích, cháu sẽ nuôi người ấy."

Ông nội cười cười, không thèm để tâm nói "Cháu vẫn còn nhỏ. lúc này cứ xem như chơi đùa một chút đi, đừng quá thật lòng là được."

Vương Mân "…"

Ông nội "Có điều nếu thật là chơi đùa, nên biết khống chế tốt một chút, đừng gây lớn chuyện, cũng đừng làm thương tâm con gái nhà người ta."

https://thuviensach.vn

Vương Mân tiếp tục im lặng.

Ông nội "Thằng nhỏ này, đừng cho là ông không biết, đứa nào mà thích mày, sớm muộn cũng đều bị tính cách này của mày làm cho tức chết!"

Vương Mân bày ra vẻ nghi hoặc : thật sao ta? Không lẽ Tiểu Tiểu hay tức giận là bởi vì do tính cách của mình sao ta?

"…"

☆ ☆ ☆

Sau, lại nghe lão nhân gia lải nhải suốt hai tiếng đồng hồ, sắp đến giờ dùng cơm chiều mới được phóng xuất. Vương Mân mệt mỏi thờ ra một hơi. Bất quá vận khí của cậu vẫn hơi bị xui xẻo, vừa từ phòng ông nội bước ra liền nhìn thấy ba mình, Vương phụ nói "Đến thư phòng chờ ba."

Vương Mân chỉ đành ngoan ngoãn đi vào thư phòng của ba mình, khác xa với lối bày trí đồ cổ giá sách đầy vẻ xưa cũ trong phòng ông nội, thư phòng của ba Vương Mân khắp nơi đều là văn kiện chồng chồng.

Bên cạnh Vương phụ có một vị trợ lý họ Lâm, là một thanh niên còn trẻ vừa mới tốt nghiệp thạc sĩ năm ngoái, Vương Mân từ sau khi dọn vào trường ở ký túc xá rất hiếm khi trở về nhà, cho nên đây là lần đầu tiên thấy trợ lý kia.

Trợ lý Lâm lúc này đang ở trong thư phòng giúp Vương phụ sửa sang lại văn kiện, nhìn thấy Vương Mân đi vào, liền ôn hòa gật đầu coi như chào hỏi.

Vương Mân cũng lễ phép gật đầu chào lại, liền tự mình bước tới giá sách, tùy tay rút một quyển sách viết về tiêu thụ sản phẩm đặt trên giá ra lật xem, này chính là khu đất mà đầu năm nay Vương gia khai phá.

https://thuviensach.vn

Khu đất nằm gần quảng trường Quan Long Thế Kỷ ở phía Tây, cố ý tìm một công ty thiết kế nổi dang làm thiết kế chính. Vương Mân nhìn một lát, Vương phụ bước vào, dùng ánh mắt ý bảo trợ lý Lâm rời đi, mới hỏi "Có ý kiến gì không?"

Vương Mân : mắc gì ai cũng hỏi mình có ý kiến gì không hết vậy?

"Con không hiểu về thiết kế, nhưng là tranh này hiệu ứng khá xinh đẹp."

Vương phụ cười nói "Phía trước đều là bày cho bắt mắt thôi, không có gì đáng xem, lật đến cuối cùng xem thử đi."

Vương Mân nghe theo lời, lật đến cuối xem thử tở cuối cùng, bên trên in một bảng đánh giá đầu tư, Vương phụ nói "Đây là phần chúng ta cần chú ý nhất."

Vương Mân "Có thể kiếm về bao nhiêu lần?"

Vương phụ vươn bàn tay, xòe ra năm ngón.

"Năm lần?" Vương Mân hỏi.

"Những phần thiết kế linh tinh không quan hệ đến chúng ta, thứ chúng ta cần phải nắm rõ là làm cách nào khiến cho lợi nhuận tăng đến mức tối đa." Vương phụ bước đến gần, đứng bên cạnh người con trai đã muốn cao xấp xỉ gần bằng mình, đưa tay lật đến bản đồ chi tiết quy hoạch khu đất thương mại, nói "Vài năm nữa, chờ đến lúc những khu dân cư xung quanh bắt đầu kiến dựng, lúc ấy sẽ có rất nhiều thương nhân bắt đầu dấn chân vào nơi này, tiền thuê lẫn giá đất hàng năm đều sẽ tăng vọt, không gian góc khuất khai thác càng nhiều, lợi nhuận sẽ càng lớn."

Vương Mân gật gật đầu, thay vì nói là bản thân cậu không quan tâm đến những thứ này, không bằng nói cậu đã muốn chết lặng từ lâu.

https://thuviensach.vn

Ông nội cùng phụ thân thường xuyên bồi dưỡng cho cậu dục vọng đối với tài phú, bất quá không biết vì sao, trước giờ Vương Mân vẫn luôn không kéo nổi cảm giác với mấy thứ này.

“Khu bên này…” Vương phụ chỉ chỉ vào bộ phận được đánh dấu màu xanh lam trên bản đồ, nói “Tầng một nơi này đã được xí nghiệp Vương gia mua đứt, đợi sau này con trưởng thành rồi, sẽ giao cho con quản lý.”

Vương Mân “…”

Vương phụ “Con không cần phải lo lắng, đây là quyết định của ông nội.”

Vương Mân tránh né một chút, nói “Ba, con muốn đi tỉnh khác học Đại học.”

Vương phụ lập tức đen mặt, ông dùng tay gõ nhịp lên bàn, thanh âm đề cao “Con không cần tùy hứng đến như vậy, nếu như lúc trước con nghe lời ba đi sang Mỹ du học, sang năm liền có thể trở về giúp đỡ công việc làm ăn của nhà, học đại học cái gì, học xong đại học con có thể biến ra một triệu mười triệu sao? Lãng phí thời gian!”

Vương Mân “…”

Hai cha con cương nhau một lúc, cuối cùng vẫn là Vương phụ nhịn không được, ông tức giận quát “Lần nào ba nói với con những lời này, con đều là nghe vào tay này lọt sang tai khác có phải không! Có lần nào con đặt những lời ba nói vào lòng thật tâm suy ngẫm không? Thu hồi cái kiểu sống này của con lại đi, những điều trong sách viết đều là lừa gạt (?) cả! Nhìn xem cái chế độ thi khoa cử ở cổ đại xem, học bài đọc sách đến tóc bạc trắng vẫn còn phải đi thi, coi như cho con đọc sách đến cùng, vậy thì kết quả sẽ ra sao? Người Trung Quốc đọc sách là vì cái gì? Là để lựa chọn ra nhân tài! Đó là con đường mà những nhân tài không đọc sách không thể có đường ra

https://thuviensach.vn

mới lựa chọn, bởi vì họ không còn đường nào khác có thể đi! Con cái nhà họ Vương chúng ta không cần phải chạy vào đó góp vui!”

Vương Mân “…”

“Ba thấy con đọc sách cũng không phải muốn danh lợi hay tri thức cái gì, tự con đọc một đống sách thượng vàng hạ cám mười mấy năm qua không đủ sao…” Vương phụ hừ lạnh một tiếng “Con muốn đọc sách, chính là vì ham chơi mà thôi!”

Vương Mân cảm thấy ba mình giống hệt như một con mèo rừng (?) đang nóng nảy, cậu tiếp tục trầm mặc im lặng lắng nghe.

Vương phụ thấy con trai của mình vẻ mặt vẫn không chút thay đổi, cũng không phản ứng lại lời nào, rốt cuộc tức xì khói, ông chỉ tay vào Vương Mân quát “Mày cứ tiếp tục chơi đùa như vậy, thứ mày lãng phí chẳng những là thời gian, còn là tiền bạc (?) của Vương gia! Mày đi ra ngoài cho tao, đi về phòng cố mà suy ngẫm cho rõ ràng!”

Vương Mân “Dạ.”

☆ ☆ ☆

Lần nào cũng như lần nấy…

Vương Mân ra khỏi thư phòng, nhíu mày bước trở về phòng, dù cho không phục lời chỉ trích của phụ thân, nhưng vẫn phải yên tĩnh mà tự hỏi lại ——

Nếu như con nghe lời bước trên con đường mà ông và ba an bài sẵn, con sẽ trở nên thế nào? 15 tuổi đi sang Mỹ vào học viện thương nghiệp XX học tập, trở về nước tiếp nhận sự nghiệp của gia tộc, 18 tuổi phải tách rời khỏi những đồng lứa với mình…

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ có được tiền, con sẽ đánh mất hết thảy ý nghĩa sinh tồn ở xã hội này! Không có hữu tình, để lỡ mất tình yêu…

Có lẽ về sau, con sẽ trở thành một người vĩ đại được mọi người chiêm ngưỡng, hâm mộ, ghen tị… nhưng sẽ biến thành một kẻ ngoại tộc không có bất cứ đề tài nào chung với cộng đồng của mình, sinh hoạt trong nhà giam mà mọi người đã xây nên cho con, vĩnh viễn không thể nào thoát khỏi!

Nhưng là, phụ thân ơi, con thà rằng mình là một tên thí sinh có được giấc mơ, có được hi vọng, chứ không muốn trở thành một vị Hoàng đế, chỉ mang trên người trách nhiệm…

.

Vương Mân khó chịu nằm trên giường, ôm lấy cánh tay tưởng niệm Tiếu Lang.

Tiểu Tiểu, anh hi vọng bản thân có thể sinh ra ở một gia đình giống như em đến nhường nào… có thể làm anh trai của em, có thể cùng em đến lớp, cùng em thi cử, mang em cùng anh đi chơi bóng rổ, cùng em tìm một cô bạn gái…

Không đúng, anh thích em… anh sẽ không cho phép em tìm bạn gái…

Sau này chúng ta cùng nhau vào đại học, cùng nhau tìm một công tác sớm chín chiều năm, có những đồng nghiệp giống nhau, buổi tối cùng bọn họ đi ăn đi uống, cùng nhau oán giận cấp trên không tốt, sau khi trở về anh sẽ ôm em ngủ… đến khi mừng năm mới, cùng nhau trở về nhà thăm ba mẹ…

_____

Phụ thân Vương Mân (¯ ¬ ¯)

https://thuviensach.vn

Chương 70

Anh muốn gặp em

☆ ☆ ☆

Dùng xong cơm chiều, Vương Mân liền lên phòng đọc sách, Vương Hổ ở ngoài gõ cửa phòng Vương Mân.

Vương Hổ cũng là con trai của bác hai, năm nay 27 tuổi, lớn hơn Vương Thụy 4 tuổi, hiện đang ở một trường đại học Mỹ cố gắng nghiên cứu y học bác sĩ.

“Tụi này đánh bài a, nhóc mày có chơi không?” Vương Hổ đứng ở cửa nói

Vương Mân nói “Chị dâu đâu? Mấy người không đủ tay sao?”

Bạn gái của Vương Hổ là thiên kim của một dòng tộc y học ở S thị, hai người quen biết nhau lúc đang học ở Mỹ, năm trước đã cùng nhau về gặp nhau mẹ, cả hai bên đều không ý kiến phản đối, cho nên liền đính hôn.

Vương Hổ nói “Chị dâu mày năm nay trong nhà có việc, chờ đến đầu tháng giêng lúc tổ chức đại thọ cho ông nội mới có thể ghé, bên kia ba tay thiếu một, mày qua không?”

Vương Mân trả lời “Cũng được.”

Bình thường Vương Mân rất ít tham gia mấy trận đánh bài đánh bạc của đám anh em bà con này, bởi vì chắc chắn sẽ không thiếu người đánh bài. Anh chị em xa gần hơn bảy tám người, lại thêm mấy năm nay lần lượt đều

https://thuviensach.vn

có đôi có cặp, người nào người nấy cũng dẫn theo bạn trai bạn gái về nhà, đừng nói thiếu người, mở hai sòng còn dư sức nữa là.

Nhưng hiện tại, anh cả Vương Sâm cùng với anh rể chị hai Lăng Húc Đông đều đều phải thực hiện nghĩa vụ, uống rượu cùng với bậc cha chú, Vương Kỳ thì nghe bảo là đặt vé máy bay không kịp, phải tới buổi tối ngày mai mới có thể về tới nơi, thế nên đám con cháu ở nhà hiện tại không có bao nhiêu.

Vương Sâm là cháu đích tôn của nhà họ Vương, con trai của bác cả, năm nay 36 tuổi. 18 tuổi đã xuất ngoại, 22 tuổi trở về dưới sự tài trợ của Vương gia gây dựng sự nghiệp, coi như là phát triển cùng với kế thừa gia nghiệp một phần, coi như là điển hình tiêu biểu dựa theo con đường an bài của Vương gia mà đi.

Lăng Húc Đông là chồng của Vương Hồng, con gái bác cả, là con thứ ba của Lăng gia, hai người này là mẫu kết hôn thương nghiệp.

Vương Mân theo sau Vương Hổ đi đến khu nhà của bác hai bên cạnh, vào phòng Vương Thụy chơi bài.

Vừa mới vào liền nghe thấy Vương Thụy đang thao thao bất tuyệt mấy chuyện lúc mình lưu học bên Anh quốc, Liêu Tư Tinh ngồi cạnh nghe say sưa. Cô nàng này là con gái của cô ba Vương Mân, đồng thời cũng là "bạn gái" trên danh nghĩa hiện tại của cậu.

"Ô da, mời được tên nhóc này qua luôn ta~" Vương Thụy ngước đầu nhìn thấy Vương Mân, vẻ mặt tựa như đang trông thấy sinh vật lạ.

Bốn người ngồi bẹp trên giường của Vương Thụy, mở điều hòa, cởi áo khoác ngoài, lại réo mấy dì giúp việc bảo mẫu chuẩn bị điểm tâm, hoa quả khô, bày ra đó chuẩn bị chơi cả đêm.

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Tinh là nữ tính duy nhất trong đám, lúc mới đầu Vương hổ để tự cô nàng chọn người đánh cặp, cô nàng liền chọn Vương Mân.

Sắc mặt của Vương Mân trong nháy mắt liền trở nên khó coi. Chỉ vỏn vẹn vài lần đánh bài chung với cả đám khiến cho Vương Mân biết rõ một điều, cùng cặp với con nhỏ này là chết không kịp ngáp! Bởi vì nhỏ này là bài si! Hoàn toàn không hề ra bài theo cách người bình thường!

Bất quá, Vương Mân cũng không lên tiếng dị nghị, chung quy cũng là vui một chút, thắng thua chẳng sao hết.

Chơi bài tính theo điểm số, dựa theo quy tắc, mỗi điểm tương đương một tệ, cũng không nhiều lắm, mười vòng bài trôi qua, Vương Mân vì Liêu Tư Tinh thua hơn bốn mươi tệ, rốt cuộc chờ đến lượt đổi người, Vương Mân mới nhẹ nhàng thở phào.

Liêu Tư Tinh mắt sắc nhìn thấy, liền nhéo cậu một cái "Bày ra chút biểu cảm coi!"

Vương Mân hỏi "Biểu cảm cái gì?"

"Ha ha ha," Vương Hổ cười giải thích "Ông nội cứ thích ở trước mặt cả đám nói nhóc mày rất khỏi khống chế bản thân, thấy biến cũng không sợ hãi, cho nên mới nãy Tinh Tinh nói là muốn nhìn xem nhóc mày có phải thật là lúc nào cũng một bộ mặt như bài poker không, bất quá thua liên tục mười vòng mà vẫn một kiểu khí định thần nhàn này, quả thực… khiến ba đứa tao cảm thấy nhóc mày chắc là đứt liệt dây thần kinh phản xạ biểu cảm mẹ nó rồi… =_=…"

Cứ như vậy bị ba đứa anh chị họ chọt một dao…

Vương Mân nói "Em cũng không phải người chết, tất nhiên sẽ có phản ứng."

https://thuviensach.vn

Mọi người "…" Phản ứng ở đâu vậy?

Liêu Tư Tinh đột nhiên nghĩ tới điều gì, nói "Có một người có thể khiến tên này bị chọt bể mặt nạ nha!"

Vương Thụy lập tức ồn ào "Ai ai ai?"

Vương Mân cau mày, trong lòng có loại dự cảm không tốt, quả nhiên, Liêu Tư Tinh nói "Chính là người thần bí mà hai người đoán hoài đó thôi!"

"Đúng nha!" Vương Thụy ồ lên "A a, càng ngày càng hiếu kỳ nha, rốt cuộc là cô nương nhà nào vậy a!?"

Liêu Tư Tinh cười giống hệt con hồ ly "Cậu ta… a!"

Vương Mân đúng lúc bịt miệng cô nàng lại, nheo mắt uy hiếp "Đừng nói lung tung!

Mọi người "Có phản ứng kìa!"

Vương Mân "…"

Vương Thụy mím môi ngồi tại chỗ cười hí hí một cách xấu xa, ra sức chớp mắt ra hiệu cho Liêu Tư Tinh, biểu tình như muốn nói "Xíu nữa nói anh nghe hen."

Vương Hổ nói "Ha ha, mấy đứa có nhớ hay không, trước giờ phàm là thằng Mân thích cái gì, hay là cái gì mà nó cho là thuộc về mình, đều sẽ giấu tiệt đi, không cho phép người khác chạm vào, nhớ không…"

Vương Mân "Có sao?"

Mọi người "…"

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Tinh nghẹn lời, nhún nhún vai “Không lẽ có sai sao? Phòng của mi lúc nào cũng cấm người khác tiến vào, giường của nhà ngươi cấm người khác ngồi lên…”

Vương Mân nói “Đó gọi là ý thức lãnh địa.”

Liêu Tư Tinh nói tiếp “Ngay cả thẻ game với sách cũng không cho phép người khác đụng vào, nuôi một con chuột lang mà cả tháng sau mọi người mới biết mi đang nuôi nó, lại còn không cho người ta chạm vào hay sờ nữa…”

Vương Mân bình tĩnh nói lại “Cái đó gọi là quyền sở hữu vật phẩm.”

Mọi người “…”

Vương Hổ cảm khái “Giáo dục bồi dưỡng ưu tú thiệt đáng sợ!”

Trong Vương gia, chỉ có mỗi Vương Sâm cùng Vương Mân là theo học giáo dục bồi dưỡng tinh anh ưu tú, trong chương trình có cả những tiết dạy tri thức pháp luật thông dụng.

Lúc mà anh cả Vương Sâm nhận lối giáo dục kia thì, mấy anh chị em bối phận nhỏ hơn vẫn còn chưa được sinh ra, còn lúc Vương Mân nhận lối giáo dục ấy, mấy người anh họ của cậu đã trưởng thành. Vì thế, bé Vương Mân năm tuổi sau mỗi khóa học bồi dưỡng ưu tú trở về liền tiếp nhận mấy nghi vấn của các anh mình.

Vương Hổ còn nhớ rõ, bé Vương Mân năm đó vẻ mặt nghiêm túc, trả lời một cách hết sức nề nếp “Hôm nay thầy giáo dạy về vấn đề quyền sở hữu, những thứ của người khác không thể lấy, đồ đạc của bản thân có cho người khác hay không, quyền quyết định là do bản thân mình, lấy thứ của người khác phải được sự đồng ý của người đó…”

https://thuviensach.vn

Ai, thời gian trôi qua thiệt mau, chớp mắt em trai bé nhỏ đã đến tuổi biết yêu rồi…

Vương Hổ ở một bên thương xuân ưu buồn, còn Vương Mân lại thầm nghĩ, không thể cứ để cho đám anh chị họ nhám nhí của mình tiếp tục đoán mò nữa, nếu không mọi việc sẽ thoát ly tầm khống chế!

“Người mà Tư Tinh nói là một bạn học của em.” Vương Mân đột nhiên chủ động khai báo, mọi người đều dỏng tai lắng nghe “Cậu ấy tên là Tiếu Lang, là người bạn tốt nhất mà em quen biết ở Hoa Hải, cậu ấy nam sinh.”

Mọi người “…”

Vương Mân ngữ khí vô cùng thoải mái, nói “Có dịp em sẽ mời cậu ấy đến nhà chúng ta chơi, sẵn giới thiệu cho mọi người quen cũng được.” Bất quá, đương nhiên là lấy thân phận “em trai” để giới thiệu chứ không phải “bạn gái”!

Mọi người “Được a!”

Vương Mân nói tiếp “Bề ngoài của cậu ấy có hơi thanh tú, cho nên trong trường học hay có người trêu ghẹo cậu ấy. Nếu cậu ấy đến đây, mấy người cũng đừng có ăn nói lung tung, đừng để cậu ấy nghĩ đám anh họ Vương Mân toàn là một đám háo sắc, vậy em đây sẽ mất mặt lắm.”

Mọi người “…”

“Kháo…” Vương Thụy kêu lên “Anh giai của chú mày là người như thế sao! Nó cũng không phải con gái, tao đâu tới mức phải…”

Liêu Tư Tinh ngắt lời “Tiếu Lang là hoa hậu toàn trường tụi này đó.”

Vương Thụy “Ha, hả!!? Hoa hậu trường? Nam sinh?” (thế giới quan của người nào đó đang trong tình trạng nguy cơ…)

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Tinh chứng minh "Ừ, trang điểm xíu còn đẹp hơn cả em."

Vương Thụy "…" (thế giới quan đang dần sụp đổ…)

Vương Hổ nói "Ồ, anh biết. Nam sinh loại này cũng không hiếm, ở viện y của tụi anh cũng có một người, nhưng mà là người Nhật Bản, nghe đồn đã hơn hai mươi lăm tuổi hay sao đó, bất quá thoạt nhìn như chưa tới hai mươi, bộ dạng nhỏ nhắn xinh xắn, làn da vừa trắng trẻo lại non mềm, ánh mắt rất to, nhìn qua giống như con búp bê vậy, rất đáng yêu."

Vương Thụy "…"

Vương Hổ "Rất nhiều nam theo đuổi a, giáo sư của anh cũng rất thích gọi tên đó hỗ trợ thí nghiệm."

Vương Thụy "…" (thế giới quan nát bét.)

Vương Thụy đối với Tiếu Lang hiếu kỳ vô cùng, om sòm bắt Vương Mân phải sớm sớm gọi người ta tới nhà chơi. Vương Mân nói "Cậu ấy không có di động, mấy bữa nữa em thử gọi đến nhà cậu ấy xem sao đã."

Vương Hổ cùng Vương Thụy đều hết sức chờ mong, bất quá lúc này cả hai đều đã hoàn toàn xóa sạch ý tưởng "Vương Mân có tình cảm khác thường với Tiếu Lang" ra khỏi đầu, bởi vì Vương Mân đã xài một chiêu "thản nhiên" đến cảnh giới cao nhất, tất cả mọi người đều bị lung lay, bao gồm cả Liêu Tư Tinh.

Bốn người tán gẫu đông một câu, tây một câu, bất tri bất giác trời cũng dần rạng sáng, Vương Mân bắt đầu ngáp ngắn ngáp dài.

Vương Thụy nói "Thức chút đã ngáp, vô dụng quá vậy!"

Vương Mân giải thích "Quen mãi với quy luật sinh hoạt nghỉ ngơi ở trường rồi, không thức khuya được, sắp chịu hết nổi."

https://thuviensach.vn

Qua một lát sau, Liêu Tư Tinh cũng bắt đầu mệt mỏi buồn ngủ, Vương Hổ Vương Thụy không bận tâm tới Vương Mân không sao, nhưng là em gái Liêu Tư Tinh không thể không chiếu cố được, cho nên cũng chỉ đành dọn chiến trường đi nghỉ ngơi.

Lúc trở về phòng, Liêu Tư Tinh nghi hoặc hỏi Vương Mân "Ê, mi muốn mời Tiếu Lang đến nhà chơi thiệt hả?"

Vương Mân "Ừ."

Nếu tiếp tục gạt như vậy hoài, sớm muộn gì sẽ có một ngày bị ông nội và phụ thân biết được, đến lúc đó cho dù có nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch được… Chờ đến lúc trưởng bối nhúng tay can thiệp thì bản thân liền bị vây khốn, không làm được gì… Lúc này cánh chim của bản thân vẫn còn chưa đầy đặn, chưa đủ năng lực bảo hộ Tiểu Tiểu, cho nên phải tận lực tránh xung đột ngay chính diện, trước tiên cứ dùng thân phận bạn thân hoặc em trai (?) để giới thiệu Tiểu Tiểu cho cả nhà nhận thức đi đã, tiêu trừ đề phòng trong lòng họ.

Liêu Tư Tinh nói "Lần trước không phải mi bảo, không muốn cho nhóc kia biết nhiều chuyện phức tạp quá, tránh nghĩ bậy nghĩ bạ sao?"

Vương Mân "Ừ, hiện tại không cần nữa, với lại, cũng muốn nói cho cậu ấy biết rõ quan hệ giữa hai chúng ta."

…Để tránh nhóc kia cứ nghĩ bậy bạ rồi thương tâm…

Liêu Tư Tinh lè lưỡi trêu ghẹo, có chút khẩn cấp muốn nhìn biểu tình của Tiếu Lang khi biết quan hệ giữa hai người họ là chị em họ a!

Lúc này, Liêu Tư Tinh vẫn không dám hoàn toàn xác định tình cảm giữa Vương Mân và Tiếu Lang, cô nàng chỉ đơn thuần cảm thấy chuyện Vương Mân nhận Tiếu Lang làm em trai có vẻ như rất thú vị, hơn nữa hình thức đối xử giữa hai người này, quả thực rất là ái muội…

https://thuviensach.vn

Thân là một cô gái cũng ôm ấp trong lòng tình cảm như bao cô gái khác, trực giác đối với cảm tình thường thường rất mẫn tuệ sâu sắc, nhưng là khuôn phép suy xét theo lối truyền thống lại giam cầm tư duy của Liêu Tư Tinh. Song song với tiềm thức tò mò hiếu kỳ mà lại đầy hoài nghi quan hệ giữa Vương Mân và Tiếu Lang, Liêu Tư Tinh cũng là đầy ắp hoang mang, cả người đều là tâm tình muốn tìm kiếm đến tột cùng quan hệ giữa hai người họ, vẫn loay hoay mãi tìm một lối ra để đột phá thông suốt…

Mấy ngày hôm sau, Vương Mân không đợi Tiếu Lang gọi cho mình, liền chủ động gọi đến điện thoại nhà cậu, thanh âm sạch sẽ nhẹ nhàng của người mà mình tưởng niệm đã muốn vài ngày lại một lần nữa xuyên qua nửa thành thị, đến bên tai Vương Mân.

“Alô, anh?”

Khóe miệng của Vương Mân bất giác gợn lên một chút “Tiểu Tiểu… Mấy bữa nay được chứ?”

Tiếu Lang reo lên “A, chán muốn chết luôn ấy chứ, ngày nào cũng hết xem TV rồi lên QQ chơi, giành máy tính với Mông Mông, ha ha! Sao anh không lên QQ a? Cả tuần lễ nay ngồi canh mà cái tên của anh lúc nào cũng một màu xám hết, còn tưởng là anh bận rộn việc nhiều nên không rảnh chứ, cũng không chịu gọi điện cho em nữa, nhớ anh muốn chết…”

Bốn chữ cuối cùng mới là trọng điểm!

Vương Mân nghe được, trong lòng nóng lên, cậu lập tức đứng dậy đi mở máy tính trong phòng, nói “Anh không nghĩ là em sẽ lên QQ, ha ha, bây giờ anh lên nè.”

Tiếu Lang nói “Vậy nói trên QQ đi, điện thoại tốn tiền lắm!”

“Không sao, đừng cúp điện thoại!” Vương Mân thốt lên “Anh muốn nghe giọng nói của em…”

https://thuviensach.vn

“…” Tiếu Lang cầm điện thoại nghe, cảm thấy tim mình đang đập loạn vô cùng, thật sự mà nói… cậu cũng rất tưởng niệm giọng nói của Vươgn Mân.

Vương Mân vì một câu kềm lòng không đậu mà thốt ra của mình mới nãy, cảm thấy hơi xấu hổ, cậu dừng một chút, mới hỏi “Bây giờ em đang làm gì vậy?”

Tiếu Lang “Đang nói điện thoại với anh a!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Còn anh?”

Vương Mân “Anh cầm di động, ngồi trước máy tính, máy đang khởi động, đang vào mạng…”

Tiếu Lang im lặng, học theo cách nói của Vương Mân “Em đang ngồi trong phòng thằng em, đang đứng… Tiếu Mông, lấy cho tao cái ghế coi!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang rống câu kia xong, bên kia điện thoại chợt truyền đến tiếng nói oán giận của Tiếu Mông, tiếp theo thanh âm của Tiếu Lang lại vang lên “Được rồi, bây giờ thì ngồi xuống.”

Vương Mân “Em ăn cơm tối chưa?”

Tiếu Lang “Ùa, ăn rồi, còn anh?”

Vương Mân “Ăn rồi.”

Thế là tiếp theo hai người liền thảo luận ăn gì bữa tối một lát, lại từng người thay phiên kể tối hôm qua ăn cái gì, hôm trước ăn cái gì, sau đó

https://thuviensach.vn

Vương Mân mở ra QQ đăng nhập, nhấp chuột vào avatar của “Tiểu Long Nữ bất nữ”, gửi đi một đóa hoa hồng.

Tiếu Lang “…”

Giữa hai người trầm mặc có chừng ba giây, giống như đang chờ đợi một loại tình cảm nào đó dần nảy mầm.

Ba giây sau, Vương Mân nói qua điện thoại “Tiểu Tiểu, anh muốn gặp em.”

Tiếu Lang kềm lòng không đậu, nói “Anh… em, em cũng muốn gặp anh.”

Vương Mân “Có muốn đến nhà anh chơi không?”

Tiếu Lang “A? Khi nào thì được?”

Vương Mân “Khi nào em có thời gian.”

Tiếu Lang “Em lúc nào không có thời gian, có điều qua nhà anh xa quá đi, phải băng qua hơn nửa thành phố mới tới được! Nếu như buổi sáng đến, ăn được bữa cơm liền phải trở về nhà rồi…”

Vương Mân “Vậy ở lại nhà anh một đêm được không? Ngủ chung phòng với anh.”

Tiếu Lang “Để em đi hỏi mẹ cái đã, ngoại trừ ở trường, đó giờ em chưa từng qua đêm bên ngoài lần nào hết…”

Vương Mân “Ừ, em hỏi dì thử đi, anh chờ em.”

Tiếu Lang “Mẹ em chưa có về nhà.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…Vậy thôi, anh treo QQ, em hỏi rồi, liền trực tiếp nói cho anh biết."

Một giờ sau, Vương Mân nhận được tin tức từ QQ của Tiếu Lang.

Tiểu Long Nữ bất nữ : "Anh, mẹ nói là trước khi qua năm mới không thể qua đêm ở nhà người khác, đợi qua năm mới đi ha?"

Ngọc Thạch phi ngọc : "Được."

Từ ngày hôm đó, cả hai người rất ăn ý cùng nhau lên QQ tán gẫu.

Mỗi ngày Tiếu Lang vừa rời giường, chuyện thứ nhất phải làm chính là treo chim cánh cụt lên, hễ nhìn thấy tên của anh mình sáng lên, đặc biệt cảm thấy vui vẻ.

Một lần Tiếu Mông nhìn thấy mấy bông hoa hồng trên khung tán gẫu QQ, nghi hoặc hỏi "Ai vậy? Bạn gái hai hả?"

Tiếu Lang "Là Vương Mân."

Tiếu Mông "…"

Tiếu Lang tiếp tục không hề tự giác cùng Vương Mân "nói lời yêu thương", ngay cả loại chuyện như "đi toilet xíu" cũng phải trực tiếp báo cho đối phương biết thông qua QQ. Buổi tối tới lúc nói "ngủ ngon" thì cứ kéo dài mãi không nỡ, ngay cả vấn đề "Anh ngủ trước hay em ngủ trước" cũng phải thảo luận nửa ngày, bất quá cuối cùng vẫn là Tiếu Lang không kiên trì bằng Vương Mân, nhịn không được tắt QQ trước.

Có một đêm nọ, Tiếu Lang đang tắt QQ, muốn thử xem Vương Mân có đi ngủ liền hay không, chờ một lát cỡ năm phút lại mở QQ ra đăng nhập lần nữa, thấy tên của Vương Mân lẫn avatar đều xám xịt, có chút mất mát…

https://thuviensach.vn

ngay lúc cậu định dời chuột lên cái dấu x màu đỏ ở góc thì, tên của Vương Mân kỳ tích sáng lên lại!

…Sau đó, hai người sẽ bắt đầu bằng câu "Sau anh/em vẫn chưa ngủ", lại tiếp tục tán gẫu tới sáng.

Giao thừa, Vương Mân bảo phải theo nhà ra ngoài dùng bữa, cho nên tên vẫn luôn xám. Tiếu Lang gửi tin nhắn offline cho Vương Mân, chúc một câu "Năm mới vui vẻ", qua một lát sau, cậu lại nhịn không được chạy đi gọi điện thoại cho Vương Mân, ai ngờ chỉ nghe thấy "Số điện thoại bạn gọi hiện đã tắt máy…"

Gần một ngày trời không liên lạc với nhau, Tiếu Lang cảm giác trống vắng vô cùng.

Ngày đầu năm, cả nhà Tiếu Lang theo lệ cũ đi đến chùa miếu bái phật, Tiếu Lang đối với mỗi một pho tượng đại phật đều hết sức thật lòng vái ba cái, cầu nguyện thành tích học kỳ sau của mình có thể vững bước tiến lên, hơn nữa cảm tình với Vương Mân tiếp tục tốt tốt hoài. Mặc dù đã cố hết sức, bộ dạng không yên của cậu vẫn khiến cho Tiếu mẹ mẫn tuệ nhận ra ngay lập tức.

Tiếu mẹ len lén lôi kéo Tiếu ba ra góc, hỏi "Ông xem Long Long nhà ta, ba hồi thì nhíu mày ba hồi lại cười ngây ngô, giống như mất hồn ấy, chẳng lẽ là thằng nhỏ đang yêu?"

…Tiếu Lang bắt đầu nghĩ, làm cách nào để kiếm cớ thoát khỏi đối phương.

•°•°•°•°•°•°•

Tiểu kịch trường 012

[Mèo rừng]

https://thuviensach.vn

Từ cái lần Vương Mân ôn lấy Tiếu Lang oán giận chuyện nhà mình, khóc sướt mướt một trận, cảm thấy vô cùng mất mặt đi…

Chuyện xảy ra cách một cái chủ nhật sau lần đó.

Vương Mân trở về trường, bộ dạng có vẻ như tâm tình khó chịu.

Tiếu Lang quan sát trong chốc lát, mở miệng quan tâm hỏi “Có chuyện gì vậy?”

Vương Mân buồn bực nhăn mày, hỏi “Cậu có từng cùng ba mình cãi nhau không?”

Tiếu Lang nghĩ ngợi, nói “Ít lắm, ngược lại thằng em tui hay cãi lại lời ba nhiều hơn.”

Vương Mân “Ba của cậu có khi nào đối xử hung dữ với em trai cậu không?”

Tiếu Lang “Những lúc thằng em cãi lại mẹ tui, ba tui mới hung dữ.”

Vương Mân “…”

“Ba sẽ biến thành một con cọp dữ tợn na~ ” Tiếu Lang giương nanh múa vuốt bày tư thế, lại phối hợp rú lên “Grào ~~~”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Tui lập tức quíu ngay!”

Vương Mân “…” là em cậu quíu mới đúng chứ…?

Tiếu Lang “Những lúc mà ba tui nóng nảy phát cáu lên thì khủng bố lắm, có khi quăng đồ quăng đạc nữa, đập bể chén, đá gãy ghế, rồi bàn…gì cũng không thèm để ý, giống như điên lên ấy!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…Cậu cảm thấy sợ sao?"

Tiếu Lang "Tất nhiên sợ a, bất quá mỗi lần ba dữ lên, tui liền nhào qua ôm chân ba, kêu ba đừng nóng, bớt giận!"

Vương Mân "=_= Cậu không phải bảo mình quíu sao?"

Tiếu Lang "Nếu như tui hông an ủi vuốt giận, ba sẽ càng đáng sợ hơn nữa, trấn an chút là xong à, mỗi lần mà ba giận dữ lên, tui liền tưởng tượng ba giống như… con mèo rừng!"

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Mỗi khi con mèo nó nổi giận, nó thường sẽ nhảy lên nhảy xuống, có lúc sẽ nhào tới cắn rách xé nát báo chi rồi khăn tay, có khi là cào mặt người ta nữa… Chỉ cần nghĩ đến như vậy, tui liền thấy ba tui hông đáng sợ chút nào, ngược lại cảm thấy ba giống như một con động vật hình mèo cỡ bự, rất đáng yêu!"

Vương Mân "…Ồ, ra là vậy."

Một ngày nào đó, Vương phụ rống vào mặt Vương Mân "Tự con đọc một đống sách thượng vàng hạ cám mười mấy năm qua không đủ sao, "Con muốn đọc sách, chính là vì ham chơi mà thôi! Lãng phí thời gian!"

Đột nhiên, Vương Mân cảm thấy, ba mình rất giống một con mèo rừng đang xù lông.

"…"

~ END

https://thuviensach.vn

Chương 71

Buổi hẹn hò hiếm có

☆ ☆ ☆

Tiếu ba "Ừ, nhìn giống cái hồi tui mới thích bà ghê."

Tiếu mẹ "…"

Tiếu ba nhỏ giọng thì thầm "Bà đừng có tỏ ra là rõ ràng quá, coi chừng làm nó sợ quá lùi trở về vỏ ốc của nó bây giờ, cho con cái chút không gian đi, bé lớn biết tìm đối tượng để thích cũng không có gì sai, coi như cho nó cơ hội chín chắn hơn đi."

(Có thể thấy những lúc Tiếu ba không phát hỏa cũng coi như là một con mèo rừng hơi bị sáng suốt đó chứ…)

Kỳ thực cả Tiếu ba lẫn Tiếu mẹ cũng không cần phải lo lắng lắm, thứ nhất là cả hai đều không cần phải bận tâm quá về thành tích học tập của Tiếu Lang, bởi con họ cũng không chịu thua kém bất cứ ai, thứ hai cả hai người cũng không cần phải bận tâm chuyện Tiếu Lang có bị ai "ăn hiếp" không, xưa giờ chỉ có đạo lý con gái yêu sớm mới dễ bị tổn thương, chứ chưa từng có con trai yêu sớm lại chịu thiệt bao giờ cả.

Vì thế, Tiếu mẹ có chút nôn nóng bồn chồn cố gắng đè ép lòng hiếu kỳ xuống, vờ như… chả phát hiện được gì hết.

Tiếu Lang đương nhiên không biết chuyện bố mẹ đã nhận ra được hành vi khác thường của mình, cậu vẫn như cũ một bộ thiếu tinh thần tự giác, ngẫu nhiên ưu thương, ngẫu nhiên sáng lạn (…) mà suy nghĩ "Vương Mân

https://thuviensach.vn

đi đâu vậy ta, Vương Mân có nhìn thấy tin nhắn mình nhắn lại hay không a, tối qua tại sao di động của Vương Mân lại tắt a, có phải do hết pin không" những vấn đề đại loại như vậy…

Vừa về tới nhà, Tiếu Lang liền cấp tốc mở máy tính, đăng nhập QQ.

Tên Vương Mân sáng!

Tiếu Lang cả cõi lòng tràn ngập vui sướng, nhấp chuột mở ra khung tán gẫu với đối phương, còn chưa kịp gửi đi thì, đã thấy tin tức từ đối phương gửi sang..

Vương Mân : "Về rồi à?"

Tiếu Lang xóa sạch mấy chữ vừa đánh dở dang lúc nãy, chỉ gửi đi hai chữ "Hắc hắc."

Vương Mân : "Tiểu Tiểu, năm mới vui vẻ [vẻ mặt cười]"

Tiếu Lang : "Anh cũng năm mới vui vẻ. Tối hôm qua em có gọi cho anh, di động anh tắt máy."

Vương Mân "Di động hết pin."

Quả nhiên! Tiếu Lang bởi vì suy đoán chính xác của mình đắc ý một phen, lại hỏi "Anh đang làm gì a?"

Vương Mân "Đang nhìn lịch ngày, nghĩ xem chừng nào em mới đến nhà anh chơi."

Tiếu Lang "Để em xem."

Nhà của Tiếu Lang không cần phải đi khắp nơi chúc tết các trưởng bối, hơn nữa từ mùng ba đầu tháng giêng là ba mẹ cậu đã phải bắt đầu tất bật việc làm ăn, cho nên cả hai anh em suốt mấy ngày tết đều tự do vô cùng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Ngày kia đi, mùng bốn em đến qua đêm ở nhà anh, mùng năm về nhà.”

Vương Mân “Được, sáng mùng bốn anh sang rước em.”

Tiếu Lang “A?”

Vương Mân “Ừ… em đi qua một mình anh cảm thấy lo lắng.”

Tiếu Lang cảm thấy trong lòng ấm áp muốn chết, lập tức đứng dậy chạy vào phòng bếp tìm Tiếu mẹ “Mẹ ơi! Mùng bốn con qua nhà Vương Mân chơi, hẹn với cậu ấy rồi á!”

Tiếu mẹ dừng tay một chút, xoay lại nói “Chỉ được phép ở lại một đêm thôi đó!”

“Biết rồi!” Tiếu Lang hưng phấn đến nhảy tưng tưng như con thỏ nhỏ.

Tiếu mẹ cảm thấy nghi nghi trong lòng, nhưng thái độ con trai lại tự nhiên như vậy, thoáng rùng mình, bà cũng dẹp bỏ ý nghĩa ít có khả năng xảy ra kia qua một bên, chỉ nói “Đừng có làm phiền người nhà Vương Mân nghe không, phải ngoan ngoãn.”

Thế là việc này cứ như thế mà định ra…

“Mùng bốn anh không về?” Tiếu Mông ôm một quyển tuyển tập tranh vẽ mỹ thuật ngồi trong phòng xem, ngước nhìn anh hai đang nổi điên của mình hỏi.

“Ừ!” Tiếu Lang trả lời, trên tay không ngừng lục lọi tìm thứ có thể làm quà mừng năm mới cho Vương Mân.

Tiếu Mông có chút quái gở hỏi “Có cần vui tới vậy không? Không biết còn tưởng anh sắp sửa gả đi cho người ta chứ!”

https://thuviensach.vn

Mặt của Tiếu Lang đột nhiên đỏ lên, Tiếu Mông ngồi chờ xem phản ứng của anh mình, lại không ngờ chỉ nghe Tiếu Lang nói có hai chữ "A…hả…"

Tiếu Mông "…"

Sau đó liền thấy anh hai mình xoay lưng lại với mình, vọt ra khỏi phòng…

Tiếu Mông phát điên đập quyển tuyển tập cái bốp "Cái quỷ gì vậy…!"

☆ ☆ ☆

Buổi tối mùng ba tháng giêng, Tiếu Lang tắm một cái sạch sẽ từ đầu tới chân, thay vào quần lót quần đùi mới toanh, áo ngủ quần ngủ mới, lại lên QQ cùng Vương Mân hẹn gặp mặt vào 10 giờ sáng ngày mai tại một trạm xe bus công cộng ở phụ cận khu nhà Tiếu Lang.

Tối đó, Tiếu Lang cảm thấy có hơi khó ngủ, miên man suy nghĩ đến hơn mười hai giờ mới mơ màng ngủ, sáng ngày hôm sau đến tận chín giờ mới chợt tỉnh.

Tiếu Lang á lên một tiếng, tay chân luống cuống leo xuống giường túm lấy áo len mặc vào, bên ngoài lại khoác thêm áo lông màu trắng mua nhân dịp năm mới.

Một thân sạch sẽ lại nhẹ nhàng thoải mái! Nhét vào người món quà năm mới chuẩn bị tặng Vương Mân, lại xách theo quà tặng đến chơi nhà người ta (?) mà Tiếu mẹ chuẩn bị tối qua, Tiếu Lang bộ dáng tung tăng như chú chim nhỏ bay ra khỏi nhà.

Tới địa điểm đã hẹn sẵn với Vương Mân, đồng hồ vừa chỉ chín giờ năm mươi phút! Tiếu Lang nhìn khắp nơi tìm kiếm thân ảnh của Vương Mân, trong đầu tưởng tượng Vương Mân sẽ mặc y phục gì.

https://thuviensach.vn

Vừa mới chuyển đầu, Tiếu Lang chợt phát hiện ở con đường rẽ ngang cách đó không xe có một chiếc ô-tô đang đậu, thầm nghĩ : a, chiếc xe kia giống hệt chiếc xe lần trước lái xe nhà Vương Mân chạy nha!

Đang nghĩ như vậy, xe kia đột nhiên chuyển động, sau đó… chậm rãi chạy về phía Tiếu Lang.

Tiếu Lang "…"

Không ngoài dự kiến, xe kia dừng lại ngay trước mặt Tiếu Lang, cửa kính phía sau dần dần hạ xuống, lộ ra gương mặt của Vương Mân "Tiểu Tiểu."

Tiếu Lang "…"

Cửa xe "cạch" một cái, mở ra, Vương Mân nhích người vào bên trong một chút chừa ra khoảng trống, nói với Tiếu Lang "Lên xe đi."

Trong xe đang bật điều hòa, Tiếu Lang ngồi lên xe, trong lòng có chút bồn chồn nghĩ : kháo, cứ tưởng là Vương Mân tự thân một mình lại đây chứ, ai ngờ tự dưng lại kêu cả lái xe đi theo nữa a a… Lát nữa nhất định phải cố gắng thăm dò một chút xem gia tộc (?) Vương Mân rốt cuộc là thần thánh phương nào!

Chú lái xe ngồi ở phía trước xuyên qua kính chiếu hậu gật đầu chào hỏi với Tiếu Lang, Tiếu Lang lập tức chào lại "Chào chú!"

Chú lái xe cười nói "Cháu là bạn học của tiểu thiếu gia phải không? Gọi chú là chú Lý được rồi."

"Chào chú Lý!" Tiếu Lang cầm trong tay túi quà, cảm thấy có người ngoài nhìn rất là xấu hổ, cho nên nhỏ giọng nói với Vương Mân "Ừm, quà năm mới nè."

https://thuviensach.vn

Vương Mân sờ sờ quả trứng gà mà Tiếu Lang nhét vào tay mình, hỏi lại "Trứng của em?"

Tiếu Lang "Con gà mẹ nhà bà ngoại đẻ ra đó, hồi năm mới bà xách theo cả rổ to đến cho cả nhà, em chọn ra cái lớn nhất để cho anh, lần này luộc chín rồi a."

Vương Mân hạ mi mắt, khóe miệng nhẹ nhàng nâng lên.

"Chú Lý, phiền chú chở tụi cháu tới miếu Thành Hoàng ở trung tâm đi."

Chú Lý "Tiểu thiếu gia muốn đi dạo phố sao?"

Vương Mân "Ừ."

Tiếu Lang "?"

Bất thình lình, tay bị Vương Mân nắm lấy… Tay của Vương Mân so với tay Tiếu Lang to hơn một chút, ngón tay thon dài, lòng bàn tay lại ấm áp, không có mồ hôi, rất thoải mái…

Mặt lẫn cổ của Tiếu Lang dần dần nóng lên, dưới mông lót một tầng đệm ghế làm bằng lông nhung mềm mềm, Tiếu Lang không biết là lông thật hay là nhân tạo, chỉ cảm thấy bản thân có chút choáng váng, tựa như đang ngồi ở đám mây…

Trên người Vương Mân có hương vị quen thuộc khiến cho người ta cảm thấy an tâm, thật chỉ muốn vùi toàn bộ gương mặt mình vào lồng ngực anh, hoặc là bả vai cũng được…

Tiếu Lang xê dịch thân mình qua một chút, tựa cả người mình lên vai Vương Mân, Vương Mân nhẹ nhàng mỉm cười, choàng tay ôm lấy cậu, dùng hai tay vòng lấy ôm thật chặt.

https://thuviensach.vn

Dần dần, Tiếu Lang cảm thấy được lồng ngực cùng phần bụng, cũng nóng lên…

Vương Mân hỏi "Có thấy nóng không? Có cần cởi áo lông ngoài ra không? Lát nữa ra khỏi xe nhiệt độ sẽ hạ xuống, coi chừng kẻo cảm lạnh."

"Ừm…" Tiếu Lang cởi áo lông ngoài ra, thân thể nãy giờ bị áo ngoài bọc thoạt nhìn beo béo, hiện tại chỉ được một lớp áo len bó sát người quấn lấy, trở nên có chút gầy gò ốm yếu.

Vương Mân đưa tay khoác trên vai Tiếu Lang, kéo cậu lại ôm vào lòng mình, sau đó động tác hết sức tự nhiên cúi đầu vùi mặt vào bả vai của Tiếu Lang, hít sâu một hơi, tham lam ngửi lấy hương vị trên người cậu.

Động tác vô cùng thân thiết này cũng tác động đến Tiếu Lang, Tiếu Lang cũng như được tiếp thêm lá gan, đưa tay ôm lấy eo Vương Mân, cả người đều dán thật gần.

Cảm giác xa lạ sau mười ngày không gặp, giờ khắc này tan biến hầu như không còn chút nào…

Chú Lý chăm chú nhìn phía trước lái xe, cho nên không thấy được tư thế ái muội đến mức khôn cùng của hai thiếu niên ở băng sau.

Bất quá, trong lòng chú cũng cảm thấy có chút kỳ lạ, tiểu thiếu gia tính tình vốn im lặng, tại sao lại quen bằng hữu cũng trầm mặc ít lời như mình… Ai, thực sự là vật họp theo loài a.

Chú không biết, hai thiếu niên đang trầm mê ở trong bầu không khí ngọt ngào của riêng hai người họ, căn bản không cần phải nói lời nào, cũng có thể truyền đạt cho nhau tình cảm mà lẫn nhau muốn biểu đạt…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Xe chạy độ chừng bốn mươi phút, Vương Mân mới gọi Tiếu Lang ngồi lại ngay ngắn, bảo cậu mặc áo lông vào. Xe dừng lại trước cửa miếu Thành Hoàng, Vương Mân dặn dò chú Lý bốn giờ chiều chạy xe đến rước bọn họ, hiện tại tạm thời trở về trước.

Tiếu Lang xuống xe, lúc này mới có thời gian đánh giá quần áo hôm nay Vương Mân mặc.

Vương Mân ăn mặc có chút chính thức, bên ngoài mặc áo jacket len cổ lông hai hàng nút, bên trong là áo len dệt kim sợi ngắn màu nhạt, cổ áo không cao lắm, hơi hơi buông lỏng, được vây quanh bằng một chiếc khăn quàng cổ màu đen, hạ thân mặc quần ống thẳng cùng màu sắc tone màu với áo, làm nổi bật đôi chân thon dài.

Tiếu Lang ngẩn ngơ nhìn chằm chằm Vương Mân, thốt lên "Anh, anh đẹp trai thật a!" Bình thường chỉ thấy Vương Mân mặc áo quần thường ngày hoặc là đồng phục trường thôi, Tiếu Lang đã cảm thấy vậy đủ đẹp trai (?) muốn chết rồi, hôm nay mặc lịch sự vậy, quả thực…

Vương Mân cười hỏi "Nha, đẹp trai thế nào?"

Tiếu Lang lắc đầu nguầy nguậy, đẹp trai theo kiểu không thể nói rõ đẹp thế nào…

Cậu học theo Vương Mân, chọt hai tay cắm vào túi quần, nhưng động tác này khiến Tiếu Lang cảm thấy mình làm giống như một đứa bé làm dáng, chứ không giống như một nam nhân… A đúng rồi, là cái loại đẹp trai theo kiểu thành thục!!

Tiếu Lang thốt lên "Đẹp trai theo kiểu đàn ông!"

Ngữ khí thực lòng cùng ánh mắt trong suốt lại sạch sẽ của thiếu niên khi nói lời kia khiến Vương Mân thích vô cùng, thích đến toàn thân đều như đang đồng loạt toát ra hương vị của hạnh phúc, thầm nghĩ chỉ muốn cứ như

https://thuviensach.vn

vậy ngay tại bên đường túm lấy thiếu niên ôm chặt vào lòng mình, khóa lại đôi môi luôn vô ý thức thốt ra lời ngon ngọt dụ dỗ mình…

Mùng bốn đầu năm có khá nhiều người ra khỏi nhà dạo phố, hầu hết các cửa hàng quán xá đều bắt đầu lục tục khai trương.

“Tiểu Tiểu.” Vương Mân gọi một tiếng, ngữ điệu lộ ra thâm tình chỉ mỗi Tiếu Lang mới có thể cảm nhận được “Đưa tay cho anh.”

Tiếu Lang vô cùng tự nhiên đưa tay qua cho Vương Mân nắm lấy, hai người cùng nhau sóng vai nắm tay nhau đi trên đường dành riêng cho người đi bộ.

Tiếu Lang bỗng ngửi được mùi thức ăn, sâu tham ăn trong bụng bắt đầu kêu réo ầm ĩ, cậu nói “Anh, anh ăn cá thu đao nướng bao giờ chưa?”

Vương Mân “Em muốn ăn?”

“Ùa, em khao anh ăn.” Tiếu Lang nói, vừa đưa tay sờ sờ túi quần…

“Ủa, nha! Tiền của em bị chôm rồi!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang thần sắc kích động moi cả túi quần của mình ra xem, túi của quần bò được may có hơi cạn, lôi một cái liền bày ra hết bên trong, chẳng có cái gì.

Vương Mân nói “Có phải là rớt trên xe không? Để anh gọi điện thoại hỏi chú Lý cho, em đừng gấp như vậy.”

Điện thoại gọi không ai nghe, Vương Mân an ủi cậu “Chúng ta vừa mới xuống xe không bao lâu, nãy giờ cũng chưa dừng lại ở đâu hết, có lẽ là không phải bị chôm đâu.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Sợ là lúc xuống xe vô ý làm nó rớt ra ngoài xe thôi…”

Vương Mân thấy Tiếu Lang vẻ mặt khẩn trương, đầy hoang mang lo sợ, tâm tình của mình liền cũng tuột theo, cậu bảo “Mất hết bao nhiêu?”

Tiếu Lang nói “Hai trăm.”

Tiền lì xì của mình gộp lại hết cũng không được một ngàn tệ, ngoại trừ tiền cơm cùng với tiền sinh hoạt mỗi tháng mẹ cho, số tiền này coi như là tiền tiêu vặt cả năm của Tiếu Lang, nếu như thực sự làm rớt mất thì, Tiếu Lang đau lòng chết mất…

Vương Mân nói “Em muốn ăn cái gì? Chúng ta đi mua ăn cũng được, đừng nghĩ nhiều, lát nữa anh lại gọi thử hỏi chú Lý xem sao, xác nhận lại xem có rớt trên xe không.”

Tiếu Lang đứng ở tại chỗ uể oải, hai mắt cụp xuống “Không có hứng ăn.”

“…” Vương Mân nắm tay Tiếu Lang, trực tiếp kéo đến phía trước quầy bán thức ăn vặt nói với chủ quán “Cho hai xiên cá thu đao nước, thêm thì là, không cay.”

Chủ quán “Có ngay, mười tệ!”

Vương Mân lấy ví tiền của mình ra thanh toán.

Tiếu Lang bối rối hô lên “Anh~~~!”

Bàn tay Vương Mân xiết chặt lấy tay cậu, xoay lại nhìn cậu dỗ “Ngoan.”

Tiếu Lang “…”

Hai xiên cá thu đao nướng thơm ngào ngạt ra lò, Vương Mân cầm lấy một cây đưa cho Tiếu Lang, nói “Muốn ăn cái gì cứ nói, anh mua cho em.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhăn mặt nói “Trong lòng em cảm thấy không thoải mái.”

Vương Mân “Có gì mà không thoải mái?”

Tiếu Lang “Năm mới mà bắt anh tiêu tiền, không thoải mái.”

Vương Mân dùng cái đuôi con cá thu đao chọt chọt vào miệng Tiếu Lang, nói “Ăn.”

Tiếu Lang “…”

“Crốp—”, cắn một hơi, nhạt như nước lã—— a a a hai trăm tệ của ta ơi!!!

Vương Mân thở dài, lại lấy di động trong túi ra, (giả vờ) bấm điện thoại gọi cho chú Lý, lại (giả vờ) chờ điện thoại vang năm giây, Vương Mân mới nói nói.

“Alô, chú Lý a, là cháu, chú giúp cháu nhìn xem có phải có hai trăm tệ rớt ở băng ghế phía sau không? Dạ, là của thằng bạn cháu làm rớt, dạ… Rớt ở chỗ đó ạ? Ha ha, vậy tụi cháu an tâm rồi, dạ, đúng bốn giờ chú tới rước tụi cháu, bái bai.”

Cú điện thoại này thực ra chỉ là bày đặt cho Tiếu Lang xem thôi, ánh mắt của người nào đó từ ảm đạm u tối sau khi nghe thấy Vương Mân gọi điện thoại liền lập tức sáng rực lên lại, Vương Mân vừa cúp điện thoại, Tiếu Lang nhào tới ngay hỏi “Tìm được rồi?”

Vương Mân cười nói “Ừ, ngay ở gần cửa xe băng ghế sau.”

“A a a! Tốt quá đi!!” Tiếu Lang lại đầy huyết hồi sinh…

Vẻ mặt Vương Mân tươi cười đầy sủng nịch, thầm nghĩ, hiếm khi hai người hẹn hò được một lần, nếu chỉ vì hai trăm tệ mà khiến cho mất vui thì thực sự rất không đáng! Dù là lừa gạt cũng phải khiến Tiểu Tiểu vui vẻ…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thấy Vương Mân cầm ví tiền đếm đếm, lôi ra hai trăm tệ đưa cho mình, nói "Cầm đi, anh cho em mượn trước, muốn xài thì cứ xài, khi nào trở về lấy tiền từ chỗ chú Lý thì em trả lại anh."

Tiếu Lang ôm chầm lấy cánh tay Vương Mân, cảm động nói "Anh~~~!" tình cảm trong lòng a, thiếu chút nữa là lai láng tràn ra mất rồi~

Vương Mân trêu ghẹo "Ôm cho chặt vào, tiền mà em còn làm rớt, tới lúc đó cũng đừng đánh mất luôn cả anh nữa a."

Tiếu Lang nhìn Vương Mân, ngây ngô cười hắc hắc.

☆ ☆ ☆

Hai người đi dạo dọc theo phố ẩm thực, mua mấy món ăn mà lúc bình thường ăn rồi lẫn chưa từng ăn một lượt nếm hết : chim cút nướng, xúc xích Đài Loan, đậu hủ thúi, xiên thịt dê, bánh gạo chiên, mực viên…"

"No bể bụng rồi!" Đến cuối cùng, Tiếu Lang xoa xoa cái bụng tròn vo, vẻ mặt hạnh phúc đến chỉ muốn ngước mặt nhìn trời mà kêu to hai tiếng meo meo~

Vương Mân hỏi "Ăn cơm trưa vô không?"

Tiếu Lang lắc đầu nguầy nguậy "Không vô!"

Vương Mân nói "Ừ, anh cũng no."

Đang nói, Tiếu Lang lanh mắt nhìn thấy cách đó không xa có một quầy bán kẹo bông gòn, người nào đó vừa hô no quá hai mắt lại sáng lên…

Mua hai xiên kẹo bông gòn, ông chủ tốt bụng làm ra hai cây kẹo hình con thỏ, lại điểm thêm hai điểm tương đường đỏ làm mắt thỏ.

https://thuviensach.vn

Vương Mân cầm xiên kẹo đường, ha ha một tiếng cười phá lên "Nhìn giống hệt em!"

Tiếu Lang "?"

Vương Mân chỉ chỉ vào quần áo của Tiếu Lang, áo len trắng, áo lông trắng…

Tiếu Lang "…"

Vương Mân há miệng cắn một ngụm kẹo bông gòn, nói "Ăn luôn tiểu bạch~"

Tiếu Lang cũng cắn một cái, liếm liếm môi nói "Ăn luôn anh tiểu bạch~"

Vương Mân "…"

Hai người đối mặt vài giây, đột nhiên mặt đỏ lên, thế là cả hai đều ngượng ngùng xoay mặt đi chỗ khác.

Đi được vài bước, bắt gặp một tiệm bán văn phòng phẩm, Tiếu Lang cùng Vương Mân không hẹn cùng nắm tay quẹo vào tiệm.

Nhân viên của tiệm văn phòng phẩm là một cô gái, nhìn có vẻ như là sinh viên, nữ nhân viên kia có chút tò mò quan sát hai thiếu niên tuấn tú vừa mới ghé vào tiệm của mình.

Từ lúc bọn họ bước vào tiệm cho tới bây giờ, đều không ai lên tiếng nói lời nào, nhìn trúng cái gì liền cầm lấy đưa đối phương xem, ánh mắt của họ nhìn khắp nơi rồi lại chạm vào nhau, có một chút ăn ý vô cùng tự nhiên.

Hai người chọn một bộ túi đựng bút kiểu mèo đen cùng với mèo trắng, nam sinh mặc áo khoác xám lấy cái màu đen, còn mặc áo trắng thì chọn cái màu trắng; tiếp theo áo xám lại chọn cho mình một quyển sổ tay bọc da

https://thuviensach.vn

trâu, áo trắng thì chọn một cuốn tập bìa hoạt hình, hai người trao đổi với nhau, cứ như vậy cùng nhau cầm đồ đến để thanh toán tiền.

Nữ nhân viên nhịn không được, đề cử "Viết của tiệm tụi chị đang có ưu đãi giảm giá, hai em có muốn chọn vài cây dùng thử không?"

Thiếu niên mặc áo trắng vẻ mặt hiếu kỳ nói "Giảm giá mấy phần trăm a?"

Nữ nhân viên mỉm cười nói "Mừng năm mới giảm giá còn tám mươi phần trăm, tình lữ thì giảm còn sáu mươi phần trăm, thấy quan hệ hai em tốt như vậy, chị giảm giá tình lữ cho hai em."

https://thuviensach.vn

Chương 72

Đây là nụ hôn đầu tiên của em sao

☆ ☆ ☆

Vương Mân nghe được lời đề nghị kia, theo bản năng liếc mắt nhìn biểu tình của Tiểu Lang… Người nào đó vẫn là ngốc ngốc không chút nào lưu ý đến hai cái chữ "tình lữ" kia, chỉ lo đặt trọng tâm lên hai chữ "giảm giá" mà thôi…

Phía bên phải quầy tính tiền có đặt một kệ cắm bút, bên trên cắm đủ loại kiểu dáng màu sắc các loại bút khác nhau, thoạt nhìn chất lượng cũng không tệ lắm, Tiểu Lang hai mắt sáng rực, hăm hở đi lựa bút.

Vương Mân bất đắc dĩ thở dài, mị lực của bản thân mình thực sự kém tới như vậy sao… hay là nói, chung quy nguyên nhân vẫn là do giới tính?

"Anh, rẻ thiệt đó a, chúng ta mua nhiều chút đi." Tiểu Lang đề nghị.

Vương Mân bước vài bước đến đứng bên cạnh Tiểu Lang, một tay tự nhiên khoác lên vai cậu, có chút buồn cười hỏi "Mua bao nhiêu mới là nhiều?"

Tiểu Lang nhỏ giọng nói "Anh nhìn đi, mấy tiệm khác bán bút bi toàn là giá hai ba tệ một cây bút thôi, còn bên này giảm giá, một cây có một tệ hai hào, không lời sao, hắc hắc!"

Nữ nhân viên nọ nhìn chằm chằm hai người bọn họ không dời mắt.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên mặc áo trắng dáng người thoạt nhìn nhỏ hơn thiếu niên còn lại một chút, cho nên tư thế của thiếu niên áo xám lúc này giống như đang thoải mái ôm đối phương vào lòng.

Cô nghe thiếu niên gọi người kia là Tiểu Tiểu.

Tiểu Tiểu rất thích cười, chỉ cần nhìn thấy cậu ấy cười, không hiểu sao tâm tình sẽ cảm thấy rất thoải mái…

Hai người bọn họ, có lẽ là hai anh em nhỉ…

Biểu tình vẻ mặt của người anh không nhiều lắm, nhưng là ngữ khí cùng ánh mắt khi nói chuyện thật sự dịu dàng, dịu dàng đến mức có thể khiến bất cứ cô gái nào chìm sâu vào trong đó…

Nữ nhân viên sắp bị hai thiếu niên không hề tự giác gieo rắc "ân ân ái ái" đứng trước mắt mình, chói đến muốn mù…

Chọn bút xong, Tiếu Lang giành thanh toán tiền "Em trả cho, em mua tặng anh."

Vương Mân nhanh tay hơn so với cậu một chút, rút tiền đưa cho nhân viên thanh toán của tiệm, nói "Không sao, đều như nhau cả."

Tiếu Lang lấy tiền của mình nhét vào tay nhân viên thanh toán, mỉm cười ra vẻ đáng yêu nói "Chị ~~ thu tiền của em đi, đừng lấy của ảnh nha~~~"

Nữ nhân viên "…" A a a a nhóc này đáng yêu chết đi mất a~~~

Tiếu Lang xoay về phía Vương Mân giơ hai ngón tay hình chữ V bày ra tư thế chiến thắng, Vương Mân nhìn không nói gì.

"Ha ha, cả bút lẫn sổ tay tổng cộng bốn mươi tệ lẻ sáu hào," nữ nhân viên vẻ mặt tràn đầy nụ cười nhiệt tình, nhìn Tiếu Lang, trong lòng nghĩ,

https://thuviensach.vn

thật sự rất muốn vươn tay đè đầu đối phương xuống xoa xoa một trận cho đã a "Lần sau lại đến nữa há!"

Tiếu Lang ngọt ngào nói "Cảm ơn chị!"

Ra khỏi tiệm bán văn phòng phẩm, Vương Mân ghé vào tiệm trà sữa ở bên cạnh mua hai ly trà sữa nóng nguyên chất, mỗi người cầm một ly, ấm tay lại ấm dạ dày.

Buổi chiều bốn giờ, chú Lý đúng hẹn dừng xe ở bên cạnh cổng đền thờ miếu Thành Hoàng chờ hai người, ba người lên xe trở về nhà.

Xe ô-tô vững vàng chạy trên đường, Tiếu Lang đưa mắt dõi nhìn ngoài cửa sổ, cảnh tượng hai bên đường đều là những khu phố cùng công trình xa lạ với cậu, lúc này Tiếu Lang mới hậu tri hậu giác cảm thấy khẩn trương.

…Trong tưởng tượng, gia tộc của Vương Mân là hắc đạo… cổng nhà của gia tộc hắc đạo sẽ làm theo hình dạng gì ta? Cổng lớn kiểu Italia cùng cột nhà kiểu La Mã? Một đám vệ sĩ mặc đồ đen xếp hàng hai bên nghênh đón?

Có khi nào mình vừa bước vào cửa sẽ bị vệ sĩ nhà Vương Mân buộc phải vượt qua ba cửa thử thách mới cho vào không a?

"N..nè," Tiếu Lang có hơi bất an hỏi Vương Mân "Nhà anh có những ai a?"

Vương Mân liếc mắt nhìn Tiếu Lang một cái, cảm thấy mềm lòng liền trước hết cho cậu một mũi an thần để bình tĩnh lại "Ngoại trừ anh hai Vương Kỳ, còn có mấy anh em họ cùng chị em họ, bởi vì bây giờ đang ăn tết nên cả đám đều trở về nhà."

Tiếu Lang : quả nhiên, gia tộc đi theo hắc đạo đều là những đại gia đình có quan hệ thân thích phức tạp…!

https://thuviensach.vn

“Anh hai của anh không phải là ở với mẹ anh sao? Không cùng mẹ anh ăn tết?”

Vương Mân “Quy củ của nhà họ Vương, vô luận là thế nào, con cháu đều phải trở về nhà của ông để mừng năm mới.”

Tiếu Lang : quả nhiên, mấy người theo hắc đạo đều bá đạo!

Vương Mân lại nói “Nhà của anh hiện tại là do ông nội làm chủ mọi thứ, ngoài mặt ông rất nghiêm khắc, lại thích thuyết giáo, nếu như em gặp ông, có thể ông sẽ hỏi han em này kia, em cứ coi giống như mấy lúc bình thường nói chuyện phiếm với anh là được, không cần phải sợ hãi.”

Tiếu Lang “…” Cùng ông của anh nói chuyện phiếm làm sao giống mấy lúc nói chuyện phiếm với anh a!

Bất quá, không ngờ lại còn tồn tại một người địa vi cao hơn so với ông bố hắc đạo nữa… quả nhiên, phía sau lưng mỗi một cường giả đều ẩn giấu một vị boss còn cường đại hơn!

Vương Mân “Còn ba của anh… em không cần lo là sẽ đụng phải, mấy hôm nay ông đi công tác, cho nên không ở nhà.”

Tiếu Lang : may quá! Gặp một boss chung quy là đỡ hơn so với phải gặp hai cái!!

Vương Mân “Có vài người hơi khó đối phó là mấy tên anh em của anh, ví dụ như anh hai của anh Vương Kỳ, còn có anh ba Vương Thụy, nếu mấy người đó có chọc ghẹo đùa giỡn em cái gì, không cần bận tâm, cứ tận lực theo anh là được.”

Tiếu Lang : Nha~ hôm nay có thể nhìn thấy Phong Hỏa trong truyền thuyết nha~

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Chạy vào khu Giang Nam Phồn Cẩm, xe dừng lại ở bên ngoài một tòa biệt thự to lớn, Tiếu Lang xuống xe, không nhìn thấy có vệ sĩ nào, cũng không nhìn thấy ngoài cửa là cổng lớn hay đại sảnh kiểu Italy, khác xa thiệt xa so với trong tưởng tượng của mình…

Bất quá, cảnh quan biệt thự thoạt nhìn vừa sang trọng lại xa hoa, không tệ lắm…

Vương Mân dẫn cậu vào cửa, Tiếu Lang xoay tới xoay lui nhìn bốn phía, bước đi lắc qua lắc lại.

Bất chợt vang lên một thanh âm "Là A Mân về!"

Tiếu Lang tìm kiếm nơi phát ra thanh âm, liếc về phía phòng khách, nháy mắt hoảng sợ! Trên ghế sofa lớn giữa phòng khách đang ngồi một đám người, cả trai lẫn gái.

Tiếu Lang không phải là kiểu người sợ người lạ, nhưng đồng thời bị nhiều tầm mắt như vậy chăm chú nhìn, vẫn là cảm thấy nổi cả da gà!

Tiếu Lang bị Vương Mân đẩy đẩy bước vào giữa phòng khách, Vương Mân lần lượt giới thiệu cho Tiếu Lang biết, chú này là ai dì này là ai. Tiếu Lang nghe nhưng không nhớ rõ được bao nhiêu người…

Có một nam nhân bộ dáng thoạt nhìn chừng ba mươi tuổi hơn, tên là Vương Sâm, Vương Mân kêu người này là anh cả, Tiếu Lang ấn tượng khá sâu với người này… bởi vì khí chất của Vương Sâm có phần tương tự Vương Mân, bất quá Vương Sâm so với Vương Mân càng thêm lạnh lùng, lại có một chút nghiêm túc.. Vẫn là Vương Mân ôn nhu hơn…

"Đây là bạn học ở Hoa Hải của em, tên cậu ấy là Tiếu Lang." Vương Mân vỗ vỗ bả vai người nào đó bị hù thành con thỏ ngốc.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thoắt cái thẳng lưng, có chút nơm nớp lo sợ chào hỏi “Con chào chú chào dì chào bác chào chị chào anh chào chị dâu… Năm mới vui vẻ!”

Vừa nói ra, mọi người liền cười ha ha, cũng gật đầu đáp lễ lại với cậu, một vị bác trong số đó nói “Đám anh ba của con đang ở bên cạnh, bảo con trở về mang bạn sang đó chơi.”

Vương Mân gật đầu, sau đó dẫn Tiếu Lang rời đi… Lúc đi, loáng thoáng như nghe thấy có ai đó hỏi một câu “A Mân cũng biết mang bạn bè về nhà chơi nữa ta?”

.

Vương Mân đơn giản dẫn Tiếu Lang đi thăm một vòng chỗ mình ở, nói “Chúng ta sang bên cạnh đi, mang em giới thiệu cho vài tên anh em họ của anh.”

Tiếu Lang có chút mơ hồ không biết gì theo sát Vương Mân, trong lòng tự hỏi một vấn đề : hình như nhà Vương Mân không phải theo hắc đạo a… 囧

Cùng Vương Mân ra khỏi cổng lớn, Tiếu Lang lúc này mới hiểu được, lúc nãy bác kia nói “bên cạnh” chính là chỉ khu biệt thự ở bên cạnh, cũng chính là nhà của bác hai Vương Mân.

Vương Mân cùng Tiếu Lang lên lầu, trực tiếp bước tới trước cửa một căn phòng, gõ cửa.

“Vào đi!”

Cửa mở ra, Tiếu Lang lại trợn trò mắt, lúc này đây cậu trợn mắt há hốc mồm không phải vì nhìn thấy rất nhiều người, mà là cậu thấy được… Liêu Tư Tinh!

https://thuviensach.vn

Chuyện gì đã xảy ra? Không lẽ nhỏ với Vương Mân… đã đính hôn? = 口 =!

“Hi~” Liêu Tư Tinh cười hì hì nháy mắt mấy cái, đứng lên nói với Tiếu Lang “Hoan nghênh hoang nghênh, năm mới vui vẻ ha Tiếu Lang~”

Tiếu Lang câu nệ đáp lại “Năm mới vui vẻ!”

Một thanh niên khá trẻ với mái tóc bị nhuộm thành màu nâu tò mò đánh giá Tiếu Lang, nhăn mặt xoay qua hỏi Liêu Tư Tinh “Này chính là hoa hậu trường mà em nói đó sao?”

Liêu Tư Tinh “Ừ đúng đó, thấy thế nào?”

Người nọ nói “Nhìn qua rất bình thường a, bộ dạng có chút… giống giống con thỏ con…” rất ngốc lại có vẻ thành thật…

Tiếu Lang “%&￥…”

Vương Mân giới thiệu Tiếu Lang cho cả đám người trong phòng, nói “Đây là bạn học của em, Tiếu Lang, cũng là em trai kết nghĩa của em.”

Mọi người đột nhiên phá lên cười, Tiếu Lang thì đầy đầu dấu chấm hỏi… Một thanh niên trẻ tuổi khác đùa giỡn nói “Vương Mân nha, nhóc mày làm con út đến chán nản rồi a, ở nhà không xoay được người liền ra ngoài đi kiếm người khác làm em ha!?”

Tiếu Lang “?”

Liêu Tư Tinh giải thích cho Tiếu Lang “A Mân là đứa nhỏ tuổi nhất trong nhà.”

Tiếu Lang liếc nhìn Vương Mân một cái, thầm nghĩ : thảo nào…

https://thuviensach.vn

Vương Mân hết sức máy móc giới thiệu với Tiếu Lang về mọi người, đầu tiên là mấy tên anh em họ, đến lúc thới thiệu Liêu Tư Tinh thì, chỉ nói một câu như vầy "Đây là con của cô anh, lớn hơn anh một tháng tuổi."

Tiếu Lang "Hai người không phải…?"

Liêu Tư Tinh cười tủm tỉm nói "Là giả đó nha, từ nhỏ người theo đuổi A Mân rất rất là nhiều, nó cảm thấy phiền phức cho nên bắt tớ làm cái bình phong miễn phí cho nó á~"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nhướng mày "Chứ không là người theo đuổi chị nhiều hơn sao?"

Vương Thụy cười to "Hai đứa bây tiếp tục thay phiên tâng bốc nhau đi!"

Vương Hổ nói "Tiếu Lang, em tên là Tiếu Lang hả? Em trai của Vương Mân cũng chính là em trai của tụi này, em ở đây không cần khách khí, cứ thoải mái là được."

Tiếu Lang gật gật đầu "Cảm ơn… Hổ ca."

Vương Hổ "…"

Vương Thụy cùng Liêu Tư Tinh bên kia nằm bò ra đập giường mà cười "Hổ ca nha, ha ha ha ha ha ha ha!!"

Vương Mân hỏi "Hai em đâu?"

Vương Hổ "Thằng Kỳ hẹn với bạn gái nó, có lẽ là tối nay về tới."

Sau lại, cả đám xúm lại cùng nhau chơi đùa rồi dùng cơm, ông nội của Vương Mân cùng những người lớn thì ở bên nhà kia ăn, cho nên Tiếu Lang không có cơ hội đụng phải.

https://thuviensach.vn

Vương Mân tận lực giữ khoảng cách với Tiếu Lang ở trước mặt đám anh chị em của mình, tránh những hành động vô cùng thân thiết quá mức, Tiếu Lang cũng ngóng trông có thể ở riêng với Vương Mân sớm chút, trên bàn cơm phải biểu hiện câu nệ, ghét muốn chết…

Sau khi ăn xong, lại cùng nhau đánh bài một lát, cả đám thấy Tiếu Lang cùng Vương Mân đều là một bộ hết sức đứng đắn nghiêm túc, thật sự không có chút manh mối nào để người ta có thể bà tám, nhất thời hoàn toàn mất hết hứng thú.

Buổi tối, vẫn là không có dịp gặp được Vương Kỳ, Vương Mân bảo chờ hôm sau mới giới thiệu với Tiếu Lang. Cả hai người về phòng trước.

Lúc chuẩn bị đi ngủ thì, Vương Hổ có chút kỳ quái hỏi "Nó ngủ phòng mày luôn?"

Vương Mân nói "Ừ, ngủ có một đêm, chấp nhận tạm thôi, cũng tránh việc cậu ấy ngủ không quen."

Vương Hổ nói "Không phải có phòng cho khách sao?"

Liêu Tư Tinh giúp giải thích "Hai đứa nó ở trong trường học cũng là ở chung một cái phòng ký túc xá a."

Vương Hổ "Ồ, vậy tùy hai đứa thôi." Hiếm lắm mới thấy Vương Mân cho phép người khác ngủ chung giường với mình, coi bộ thiếu niên tên Tiếu Lang này… đúng là bạn rất rất thân với Vương Mân na… (?)

☆ ☆ ☆

Trong phòng của Vương Mân có phòng vệ sinh riêng, hai người rửa mặt đánh răng xong, Vương Mân liền khóa cửa phòng.

https://thuviensach.vn

Tinh thần khẩn trương suốt cả buổi của Tiếu Lang lúc này mới bắt đầu dần tĩnh lại, cậu nằm trên giường Vương Mân, nói "Người nhà anh quá chừng luôn."

Vương Mân "Ừ, mệt lắm sao?"

Tiếu Lang ừ một tiếng, cười nói "Thật không ngờ anh với Liêu Tư Tinh lại là chị em."

Vương Mân "Thế nào?"

Tiếu Lang lật người lăn một vòng trên giường Vương Mân, nói "Không có gì."

Chỉ là… có chút vui vẻ rất mạc danh kỳ diệu thôi… Ha ha ha ha, hai người họ chỉ là chị em!

Giường của Vương Mân rất lớn, so với cái giường ở nhà mà Tiếu Lang cùng Tiếu Mông hay cùng nhau ngủ chung, phỏng chừng cũng chỉ bằng hai phần ba kích cỡ của nó… Hơn nữa lại trải nệm mềm mềm trơn trơn, nằm ở trên có cảm giác như cả người sẽ bị lún vào luôn ấy.

Tiếu Lang cởi sạch sẽ áo ngoài, chỉ mặc trên người bộ đồ bằng vải dày, lăn lăn lộn lộn trên giường Vương Mân, có vẻ như vô cùng thoải mái.

Vương Mân thay đồ ngủ rồi mới bước qua, thấy Tiếu Lang lăn tới lui hệt như trẻ con, cười hì ra tiếng.

Tiếu Lang hỏi "Từ nhỏ tới lớn anh đều ngủ trên giường giống vậy sao?"

Vương Mân "Ừ."

Tiếu Lang cực kỳ hâm mộ "Anh là hoàng tử hạt đậu!"

Vương Mân "?"

https://thuviensach.vn

“Hồi nhỏ em có từng nghe kể về một câu chuyện cổ tích, nhân vật chính là một cô công chúa, mặc dù ngủ ở trên một cái giường được trải tới tận mười hai lớp đệm, nhưng mà công chúa vẫn có thể cảm giác được ở dưới cùng có một hạt đậu nhỏ, chứng tỏ công chúa đã sống an nhàn sung sướng từ nhỏ, da mềm thịt non, là công chúa thực sự… Giường này của anh cũng chẳng khác gì giường của cô công chúa hạt đậu kia, cho nên anh là hoàng tử hạt đậu!” Tiếu Lang hỏi “Ủa mà, tại sao anh lại có thể ngủ quen được với cái giường phẳng cứng ngắc của Hoa Hải vậy?”

“Điều kiện vật chất ở Hoa Hải quả thực có chút gian khổ, hồi đầu cảm thấy bản thân chắc là một ngày cũng chịu không nổi, bất quá may là ngày đầu tiên liền quen biết em.” Vương Mân nhìn Tiếu Lang, cười nói “Em khiến cho anh hiểu được một điều, dù cho nằm trên ‘cái loại giường như thế’ vẫn có thể ngủ ngon như vậy, thoải mái như vậy, anh liền nghĩ, tại sao em có thể làm được mà anh không thể chứ?… Cho nên liền cứ như vậy tiếp tục kiên trì.”

Tiếu Lang “…”

“Cởi luôn áo quần vải của em ra đi, mặc như vậy lại đắp mền kiểu gì cũng sẽ nóng ngộp chết cho xem.” Vương Mân nhắc nhở.

“Ồ.” Tiếu Lang bật dậy, lưu loát cởi quần áo ra, sau đó lại chui vào ổ chăn.

Bởi vì trong phòng mở điều hòa, cho nên Tiếu Lang không cảm thấy lạnh chút nào, cậu thò cả cánh tay trần ra bên ngoài, lại duỗi thẳng một chân ra, chân còn lại quấn lấy mền mà ngủ.

Vương Mân nhìn cậu một cái liền dời đi ánh mắt, hai gò má hơi nóng lên.

“Anh tắt đèn.” Vương Mân nói.

https://thuviensach.vn

Cả căn phòng chợt tối sầm xuống, Tiếu Lang trong chốc lát không thích ứng được với hắc ám, không nhìn thấy được cái gì, chỉ cảm giác được đệm giường bên cạnh mình lún sâu xuống, sau đó, thân thể với độ ấm cùng mùi hương vô cùng quen thuộc nằm xuống bên cạnh…

Tiếu Lang chủ động nhích người quấn lên đối phương, tứ chi Vương Mân nháy mắt có chút cứng đờ.

“Anh,” đầu của Tiếu Lang vùi vào trong lồng ngực Vương Mân, ngọt nị mà làm nũng “Nếu mỗi ngày đều có thể cùng anh ngủ như vậy thì tốt biết mấy.”

Vương Mân đưa tay xoa xoa tóc Tiếu Lang, lý trí có hơi hơi dao động.

Tiếu Lang thì bắt đầu hưng phấn, không buồn ngủ chút nào : nơi này là phòng Vương Mân, này là giường của Vương Mân, thân thể của Vương Mân… cả căn phòng đều tràn đầy cơ man là mùi hương hơi thở của Vương Mân, bản thân sắp sửa bị mùi hương khiến cho lòng mình hết sức an tâm kia bao phủ lấy!

Đến nhà Vương Mân, cũng giống như chỉ bởi vì giờ khắc này mà thôi… Hơn nữa, khiến cậu vui vẻ nhất chính là, anh mình không thuộc về bất luận người nào hết! Vương Mân không có quen với Liêu Tư Tinh, quan hệ giữa họ chỉ là giả thôi~

Tiếu Lang nằm úp lên người Vương Mân, trong miệng lẩm bẩm nói chuyện.

Hô hấp nóng rực của Vương Mân phả lên cổ của cậu, Tiếu Lang hơi dừng lại một chút, nghĩ thầm, mọi khi kiểu gì Vương Mân cũng sẽ đáp lại mình một hai tiếng, tại sao hôm nay không có chút thanh âm nào hết vậy.

“Anh?” Tiếu Lang nghi hoặc ngẩng đầu, trong bóng đêm, cậu tựa hồ như cảm nhận được tầm mắt nóng bỏng của Vương Mân.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Tiểu.” Vương Mân động tình hô một tiếng, thanh âm hơi khàn khàn.

… Tiếu Lang tâm trí có phần không thanh tỉnh, nhoài người lên, mặc cho bản năng tác động, hôn lên môi Vương Mân.

Nếu lúc này đèn vẫn còn sáng, Vương Mân sẽ có thể nhìn thấy được biểu tình vừa hoang mang lại mê luyến đầy mâu thuẫn của Tiếu Lang, bất quá lúc này bốn bề đều là một mảnh tối đen, ngoại trừ nhịp tim đang đập loạn của mình ra, Vương Mân không cảm giác được bất cứ cái gì khác nữa.

Nửa phút trôi qua, Tiếu Lang hồi thần lại, bị chính hành động của mình khiến cho hoảng sợ “Anh, em…” Lúc nãy mình vừa làm cái gì vậy? Trời a… Mình cư nhiên chủ động hôn Vương Mân!

Vương Mân có thể nghe được trong đầu mình rõ ràng vang lên một tiếng nổ thật mạnh, lý trí sụp đổ… Cậu đột nhiên xiết chặt hai tay mình ôm lấy Tiếu Lang, một tay giữ chặt gáy tóc của Tiếu Lang, kéo thiếu niên đang muốn lùi bước trở lại, không tốn chút sức khóa lấy đôi môi của thiếu niên…

Tiếu Lang trong nháy mắt như bị ai đó rút mất đi cột sống, cả người nóng lên run rẩy nằm nhoài trên người Vương Mân, mặc đối phương ôm lấy chính mình.

Môi của hai người thoáng chốc chạm vào nhau, Vương Mân không làm bất cứ gì khác nữa, cũng không hề xâm nhập…

Lúc tách ra thì, Tiếu Lang rõ ràng nghe thấy được tiếng hít thở của Vương Mân, không khí giữa hai người nhẹ nhàng bềnh bồng một thứ tình cảm nồng đậm…

Tiếu Lang vẻ mặt dại ra, trong nội tâm như muốn phát điên ——— a a a a a rốt cuộc là tình huống nào đây a! Mình tự dưng hôn Vương Mân, rồi Vương Mân hôn lại mình, cả hai người đều là nam nhưng mà mình lại hết

https://thuviensach.vn

sức mong chờ đối phương có thể có động tác tiến thêm một chút nữa… Ví dụ như là liếm liếm nhau chút, hay là với đầu lưỡi vào trong miệng nhau vân vân… nha nha nha không được, vì sao tự dưng lại nghĩ ra mấy ý nghĩ kỳ quái này a… Chính yếu hơn là, ở dưới mình có phản ứng a a a a!!

Mãi một lúc lâu sau, lâu đến mức Tiếu Lang cơ hồ cho rằng chuyện mới xảy ra lúc nãy chỉ là kết quả của mình suy nghĩ miên man, Vương Mân đột nhiên lên tiếng.

“Đây là nụ hôn đầu tiên của em sao?”

“Ừ…” đầu đến mức không thể tiên hơn nữa!

Vương Mân đưa tay nhẹ nhàng xoa tóc cậu, cảm động mà nói “Anh cũng vậy.”

https://thuviensach.vn

Chương 73

Để em vẫn mãi thích anh

☆ ☆ ☆

Lúc này đầu óc Tiếu Lang đang loạn một nùi, lại bởi vì những lời này của Vương Mân mà… hồi sinh ngay tại chỗ!

Tự hỏi rối rắm và vân vân, toàn bộ vứt đến tận đảo Java đi~

Nụ hôn đầu tiên! Đây là nụ hôn đầu tiên giữa chúng ta? A ~~ thật kích động a! Nụ hôn đầu tiên của Vương Mân thuộc về mình a! Ha ha ha!

Nhưng là——

“Mới có năm giây…” Tiếu Lang có chút không cam lòng lẩm bẩm… Hơn nữa chưa chuẩn bị tâm lý được chút nào! Sớm biết kia là nụ hôn đầu tiên của Vương Mân thì mình sẽ hôn lâu hơn một chút rồi…

Vương Mân “…”

“A!” Lại được hôn nữa!

Tiếu Lang hai mắt mở to, trong bóng đêm nhìn Vương Mân chằm chằm, cảm giác từng đợt điện lưu đang kích thích toàn thân…

Vương Mân dùng tay giữ gáy của người trong lòng, một tay vòng lấy ôm chặt thắt lưng của đối phương, nhắm ngay bờ môi của thiếu niên, tựa như mê loạn mà hôn lấy.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhẹ hừ một tiếng, để đầu lưỡi ẩm ướt nóng rực của Vương Mân khai mở hai hàm răng của mình, lúc này Tiếu Lang không còn cách nào để suy nghĩ linh tinh nữa…

Bộ phận mẫn cảm nhất tiếp xúc lẫn nhau, hai người tựa như hai con thú nho nhỏ, dây dưa nhau, gặm hôn nhau, tất cả đều phó thác cho bản năng…

Tiếu Lang cũng dùng tay ôm lấy Vương Mân.

Cậu nằm trên người Vương Mân, theo lý mà nói càng dễ dàng chiếm địa vị chủ đạo hơn, nhưng ngay khi Vương Mân hung hăng ngậm lấy môi, cắn đầu lưỡi của cậu thì, Tiếu Lang liền bắt đầu liên tiếp lui về chịu thua…

Đầu lưỡi bị đối phương khống chế lấy, bắt đầu cuồng loạn khởi vũ, vừa muốn tháo chạy liền bị tóm lấy, trốn tránh cũng bị chặn lại… bờ môi của Vương Mân tựa như có sức mạnh hấp lực, hấp sạch khí lực của Tiếu Lang.

Mũi của thiếu niên không thể khống chế được, xả ra một âm rung nhè nhẹ, tựa như thanh rên rĩ rất khẽ, một chút âm tiết tưởng chừng như rất khó nghe thấy này lại dẫn đến người nào đó càng thêm kịch liệt như muốn chiếm đoạt lấy tất cả…

Tay Vương Mân trượt dần xuống, với vào bên trong, bàn tay vững chãi nâng lấy thắt lưng Tiếu Lang, lúc kềm chặt lúc ấn xoa, tựa như muốn dùng hành động này để diễn tả tâm tình đang sôi trào của mình.

Tiếu Lang cả người run rẩy, đầu gối cong lên, theo sau đó là Vương Mân động tác ngang ngạnh chen chân mình vào giữa hai chân Tiếu Lang, nhẹ nhàng dùng phần đùi cọ xát lấy hạ thân đã muốn dần cương lên của cậu…

Thiếu niên ở vào độ trẻ trung đầy tinh lực, phản ứng của thân thể thành thực hơn rất nhiều so với tưởng tượng của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang vừa hưng phấn lại vừa sợ hãi, hành vi của Vương Mân quá mức kịch liệt, một Vương Mân tao nhã của bình thường khi nào lại biến trở nên nhiệt tình như lửa đến thế…

☆ ☆ ☆

Khi môi của hai người lại một lần nữa tách ra thì, trong không khí tĩnh lặng chợt vang lên một tiếng vang đầy ái muội.

Tiếu Lang từ đầu tới đuôi (?) đều đang dần nóng lên… cậu lúc này tựa như một con tôm bị người ta nướng chín, cả người cong lại rúc vào lồng ngực Vương Mân, miệng lưỡi khô khốc thở dốc từng hồi…

"Đủ năm phút chưa?" Thanh âm có chút nghẹn ngào lại vang lên bên tai, Tiếu Lang cả người run lên, cảm thấy như có một dòng điện mãnh liệt đánh thật mạnh vào trái tim mình, cậu sắp sửa chịu không nổi nữa…

Vương Mân thỏa mãn nhẹ cười, vươn đầu lưỡi chầm chậm liếm lấy cánh môi ở gần ngay trước mắt, một bộ tựa như chưa đủ… Người nọ mới nãy vẫn còn lẩm bẩm than thở bởi vì thời gian hôn quá ngắn, giờ phút này đang ngoan ngoãn tựa như chú mèo con nằm trong lồng ngực mình.

Tiếu Lang không nói nên lời : đáng giận mà… Hấp hồn đại pháp a! (T 口 T)

Vương Mân chờ đợi cho thiếu niên dựa vào lồng mình dần dần hoãn khí lại, sau đó nhận được từ đối phương đòn "ăn miếng trả miếng" vươn đầu lưỡi liếm liếm lại…

"…" Vương Mân cũng "trả miếng" lại, hai người cứ như vậy, không nói với nhau lời nào, cứ em hôn anh một chút, rồi thì anh liếm em một chút, có qua có lại, không cảm thấy chút nào chán chê…

https://thuviensach.vn

Cũng không biết qua bao lâu, Vương Mân trước hết không chịu nổi bật cười, Tiểu Lang cũng cười, cười xong lại hừ hừ nhào lên liếm Vương Mân.

Vương Mân cắn cắn đầu lưỡi của cậu, Tiểu Lang rụt lại trốn tránh, oán giận "Anh cứ cắn em hoài vậy a!"

Vương Mân "Thích."

Tiểu Lang "…"

Tiểu Lang trả đũa cắn lại Vương Mân, cắn cằm Vương Mân, bất quá cậu không nỡ cắn mạnh, thành ra vốn dĩ là cắn, vừa mở mồm oạp cái lại thành gặm, nhẹ nhàng gặm gặm, gặm đến Vương Mân ha ha cười không ngừng.

"Nhột a… ha ha…" Vương Mân ôm đầu Tiểu Lang, dùng tay ấn xuống vùi mặt cậu vào người mình.

Tiểu Lang ba lần bốn lượt muốn thoát ra, muốn chọt lét Vương Mân.

Mãi cho đến khi Vương Mân dùng cả thân người nặng nề áp lên, cúi đầu nhẹ giọng nói "Tiểu Tiểu, anh thích em."

"…" Tiểu Lang kích động, sau khi hôn nhau lại nghe thấy lời nói như vầy, dù có ngu ngốc cũng nên hiểu có ý gì a!

Vương Mân thực sự thích mình! Ha ha ha!

Tiểu Lang kích động cọ tới cọ lui trên người Vương Mân, vô cùng đắc ý nói "Chỉ thích một mình em thôi sao?" Không thích Liêu Tư Tinh, cũng không thích ai hết, chỉ thích một mình mình a! Hắc hắc hắc!

Vương Mân "…Ừ."

Giờ phút này, Tiểu Lang cảm thấy bản thân hạnh phúc giống như vừa nhặt được bào bối quý giá nhất trên thế giới này, cậu ôm chặt Vương Mân,

https://thuviensach.vn

dùng mặt mình cọ thật mạnh, lại dùng tay nhéo nhéo Vương Mân, dùng thân thể đè người Vương Mân… tất cả các động tác đều xuất phát từ bản năng, bản năng biểu đạt dục vọng chiếm giữ Vương Mân của chính mình.

"Của em!" tựa như lời tuyên thệ quyền sở hữu của mình, Tiếu Lang đột nhiên không đầu không đuôi thốt ra một câu "Anh là của em, của một mình em!"

Vương Mân "…"

"Anh!" Tình dậy từ đáy lòng, Tiếu Lang như quên hết thảy mọi thứ, mở miệng muốn bày tỏ tình cảm của bản thân "Em cũng…"

"Em giai!" Lúc này, đột nhiên từ ngoài cửa truyền vào thanh âm xa lạ của thanh niên, cùng với tiếng gõ cửa dồn dập, đánh gãy lời Tiếu Lang muốn nói "Nghe nói bạn học của mày tới rồi hả? Đang ở trong phòng mày hả?"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân đầu đầy hắc tuyến, muốn giả vờ như không nghe thấy ai đó đang kêu, không thèm để ý tới đối phương, kết quả người nào đó ở ngoài hết sức vô tư tiếp tục gõ cửa.

"Nhóc kia ngủ cùng với mày sao em giai? Hai đứa mày ngủ chung một giường hả?"

Tiếu Lang run rẩy khóe miệng, đâu những vậy… còn ôm nhau nữa là…!

Vương Mân "…"

Người nào đó "Có lộn không a! Một đống phòng khách trống không ngoài kia, mắc gì mày lại bắt bạn học của mày ngủ chung vậy a!?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang xấu hổ lồm cồm bò dậy khỏi người Vương Mân, ngoan ngoãn nằm một bên, kéo mền đắp, hỏi “Ai vậy a?:

Vương Mân thấp giọng đáp “Anh hai.”… thằng cha này!

Tiếu Lang “…”

Vương Mân bất đắc dĩ với tay mở đèn đầu giường lên, xốc mền ngồi dậy xuống giường, lấy áo khoác lên rồi bước ra mở cửa.

Vương Kỳ đứng ở cửa cố gắng thò đầu vào dòm, Vương Mân dùng thân mình chặn lại, đè nặng thanh âm hỏi “Mười một giờ đêm rồi, anh muốn gì?”

Vương Kỳ “Có phải nhóc kia là Tiểu Long Nữ không?”

Vương Mân “…”

Vương Kỳ “Ê cho tao nhìn cái coi!”

Vương Mân “Người ta ngủ rồi.”

Vương Kỳ “Sớm như vậy mà ngủ rồi? Mới nãy tao nghe trong phòng có thanh âm nha, hai đứa mày đang thì thầm to nhỏ sao?”

Vương Mân “…”

Kháo, tên này lúc nãy có phải dán lỗ tai vào cửa nghe không a… quỷ bệnh thần kinh này!

“Muốn gặp ngày chờ ngày mai rồi gặp! Nửa đêm nửa hôm anh còn làm ầm ĩ, không sợ ông nội thức sao?” Ông nội Vương Mân ở trong biệt thự nhà Vương Mân.

Tiếu Lang ở trong bất an nằm trên giường, nhắm mắt giả bộ ngủ.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng quen biết Vương Kỳ (trong game), bất quá lúc này cậu không muốn gặp mặt bất cứ ai ngoại trừ Vương Mân, bởi vì trên người chỉ mặc có cái áo lót mỏng với cái quần lót nhỏ… "em trai" còn đang ngóc lên nữa…

☆ ☆ ☆

Ngoài cửa, không biết Vương Mân nói gì đó với Vương Kỳ, chỉ nghe thấy Vương Kỳ nói mấy câu rồi rời đi.

Vương Mân đóng cửa, khóa lại, trở về giường, bắt gặp Tiếu Lang nằm ngửa người, ánh mắt xoay tròn loạn chuyển.

"Đi rồi?" Cậu nhìn Vương Mân, khẩn trương hỏi.

"Ừ." Vương Mân vừa nói vừa leo lên giường, lần này trực tiếp đè Tiếu Lang dưới thân mình, nói "Tiếp tục."

Tiếu Lang "A?"

"Mới nãy em tính nói cái gì?" Vương Mân trong lòng sốt ruột chết a, mới nãy Tiếu Lang mới nói chưa được nửa câu đã bị Vương Kỳ cắt ngang, ngay lúc đó thật chỉ muốn giết chết lão anh mình!

"A…" Lúc động tình nói cái gì cũng dễ dàng, hiện tại đang "đứng đắn" lại bị ép hỏi, lại cảm thấy ngường ngượng sao đó…

"Trước… trước đừng đè em nữa, thở không nổi a…"

Vương Mân thả nhẹ lực đạo, lại vẫn như cũ nhìn chăm chú Tiếu Lang.

Tiếu Lang ánh mắt hoảng a hoảng, rốt cuộc có chút ngập ngừng ấp úng nói "Em… cũng thích anh."

Ánh mắt Vương Mân thoáng đầy ý cười, cậu hỏi "Chỉ thích một mình anh sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang gật gật đầu, lại lắc đầu “Còn mẹ em nữa.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang hấp tấp nói “A không, không giống nhau! Em thích anh, chính là… chính là…” mặt cậu càng lúc càng đỏ bừng “Anh là đặc biệt, em thích anh, rất muốn… rất muốn ở bên cạnh anh hoài…”

Vương Mân tựa như bị nghiện, lại tiếp tục ép hỏi “Rồi sao nữa?”

“Em, em…” Tiếu Lang nhích người tới lui, có chút không biết nên hình dung thế nào.

Vương Mân tiếp tục chăm chú nhìn, càng nhìn lại càng khiến Tiếu Lang khẩn trương hơn, bèn dứt khoát ngẩng cổ hôn lên môi Vương Mân một cái, chẳng nói lời nào.

Mà chỉ cần một động tác đơn giản như thế, cũng đủ chứng minh hết thảy — nếu chỉ là kiểu thích bình thường, sẽ không ai lại làm ra động tác thân mật như vậy!

Vương Mân trong lòng mừng rỡ vô cùng, nở nụ cười thỏa mãn giống như một đứa trẻ con…

Cậu dùng lực ôm thật chặt Tiếu Lang, nói “Bắt đầu từ bây giờ, em rốt cuộc không thể rời bỏ anh.”

Tiếu Lang “Hể?”

Thiếu niên đè áp thân mình thật sát xuống người dưới thân, kề bên tai người nọ, vô cùng thật lòng nói “Anh sẽ khiến em vẫn mãi, vẫn mãi thích anh như vậy!”

“…”

https://thuviensach.vn

Tuy rằng lời này không chút nào giống với mấy lời hứa đại loại như "Anh vẫn sẽ mãi thích em!" vân vân, nhưng là không cách nào phủ nhận một điều, Tiếu Lang cảm thấy lời này càng xuôi tai hơn những lời hứa kia, càng khiến bản thân cao hứng hơn rất rất nhiều.

Vương Mân đang lo lắng một ngày nào đó mình sẽ không còn thích anh ấy nữa sao?

Làm sao có thể chứ! Anh ấy ưu tú như thế, lại tốt với mình như vậy, chỉ có duy nhất một người như thế trên thế giới này!

Nghĩ thế, Tiếu Lang liền vỗ nhẹ lên vai Vương Mân, tựa như thề thốt mà nói "Em sẽ không rời bỏ anh đâu, yên tâm đi!"

☆ ☆ ☆

Thiếu niên mười sáu mười bảy, ngay trước lúc chuẩn bị hướng về phía thế giới phức tạp ở phía trước bước đi, liền khóa lấy lẫn nhau, thốt lên lời hứa cả đời với đối phương… Chỉ hai câu nói vô cùng giản đơn, trong mắt những người lớn xung quanh, kia cũng chẳng hơn gì một lời vô căn cứ, thế nhưng đối với cả Tiếu Lang lẫn Vương Mân, lời nói ấy có ý nghĩa không hề nhỏ bé chút nào.

Thế giới của bọn họ rất đơn giản, là một thế giới tràn ngập hi vọng.

Một người thì khờ dại đơn thuần lại ương ngạnh, một kẻ thì tự thân mình tồn tại một loại chấp nhất cùng bền bỉ kiên trì… Cả hai loại người này một khi đã nhận định một sự việc gì đó, đều sẽ không chút băn khoăn tiếp tục đến cùng, bày tỏ hiểu biết tâm ý của lẫn nhau có thể khiến bọn họ xác định được phương hướng đối với tương lai hơn bất cứ điều gì khác.

Có đôi khi, tính cách mà con người ta thiếu thốn nhất chính là "ngốc", lo lắng quá nhiều, thay đổi quá nhiều, sẽ trở nên hoàn toàn trái ngược lại với điều mà ban đầu họ muốn.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, chỉ cần giống như những đứa trẻ kia, ngây ngô tiếp tục kiên trì giấc mộng của chính mình, đơn thuần đem tâm đi làm những việc mà mình thích, nhân sinh sẽ trở nên hạnh phúc hơn rất nhiều.

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang tỉnh dậy, vừa mở mắt ra liền nhìn thấy Vương Mân đang nhìn mình.

Tiếu Lang bỗng nhớ đến chuyện tối hôm qua, lại tiếp nối với cảnh tượng giờ phút này… nha, hóa ra không phải nằm mơ a, tốt quá….

Vương Mân nhìn cậu, vẫn mỉm cười, không nói lời nào.

Tiếu Lang cũng cười "Anh làm gì vậy na…"

Vương Mân "Có làm gì đâu."

Tiếu Lang "Vậy anh nhìn em để làm gì?"

Vương Mân "Có làm gì đâu."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân hỏi "Ngủ có ngon không, có thấy đói không?"

Tiếu Lang "Ngon, đói."

Vương Mân "…"

Vương Mân rời giường đi rửa mặt, còn Tiếu Lang xoay người một cái, ôm cái gối tiếp tục nằm lười.

Vốn trên giường có hai cái gối nằm, mà tối qua hai người lại ôm nhau rồi ngủ mất lúc nào không hay, cho nên có một cái là không cần dùng tới…

https://thuviensach.vn

bất quá gối này cũng có mùi vị của Vương Mân na… a không không, là mùi vị của hai người…

Sau này đến lúc ở chung với Vương Mân, cũng phải mua giường lớn như vậy, hắc hắc!

Tiếu Lang thừa dịp này đánh giá căn phòng của Vương Mân, tối qua không có thời gian nhìn kỹ.

Cả căn phòng sạch sẽ không một hạt bụi, trang trí rất thanh lịch, trong phòng đặt một cái bàn làm việc, cùng với một tủ sách thủy tinh, ngoài ra không còn thứ gì khác… quả nhiên đúng là phong cách Vương Mân na…

Vương Mân rửa mặt xong, trở ra nói với Tiếu Lang "Dậy đi rửa mặt rồi tắm đi, tối hôm qua nửa đêm em đổ mồ hôi ướt cả áo."

Tiếu Lang nhớ lại, cũng cảm thấy rất 囧, tối hôm qua hai người ôm nhau, đều có phản ứng, cố tình Vương Mân lại một chút đều không thèm đi bước tiếp theo, khiến Tiếu Lang thấy mình nếu mà tự sờ sờ cũng thiệt là đáng khinh, vì thế chỉ đành chịu đựng, càng nhẫn càng khiến mồ hôi ra càng nhiều…

Quên đi, dù gì cũng biết Vương Mân là "thánh nhân" rồi, gặp sự tình này đa phần đều là nhịn a nhịn, nhịn mãi cũng thành thói quen luôn…

Đúng là một "nhẫn giả" đáng sợ…

Tiếu Lang đứng dậy, để chân trần leo xuống giường, đột nhiên nghe thấy Vương Mân hỏi "Lúc em tự an ủi đều nghĩ tới anh đúng không?"

Tiếu Lang "…"

Kháo chi! Anh hai a, có cần mới sáng sớm ra liền mặt mày bình tĩnh nói ra những lời khiến cho người ta xấu hổ vô cùng như vậy được không a!

https://thuviensach.vn

Tầm mắt của Vương Mân dần dần dời xuống, liếc mắt nhìn về phía chỗ nào đó có hơi nhô lên của Tiếu Lang, cười hỏi "Cần anh giúp em không?"

"…" Người nào đó mặt đỏ bừng, giống như bị ai đốt mông vậy, lủi một cái vào phòng vệ sinh.

Vương Mân đứng ở sau nhìn, bật cười, chợt nhớ tới lần đó hai người tắm trong phòng tắm tập thể, Tiếu Lang tắm ở buồng bên cạnh mình, khi tắm lại làm chuyện kia kia… Chậc, đừng nghĩ nữa, sắp sửa có phản ứng rồi!

Dặn dò với người giúp việc trước một tiếng, lại chờ Tiếu Lang tắm xong, cả hai người mới xuống lầu ăn cháo. Cả phòng ăn chỉ có hai người bọn họ, Tiếu Lang nhìn quanh, có chút thắc mắc hỏi "Mấy người khác đâu?"

Vương Mân nói "Nhà anh bình thường đều là buổi tối tụ tập lại cùng nhau dùng cơm, chia ra hai bàn. Ngày hôm qua chúng ta ở nhà bác hai ăn cơm, cho nên em không gặp ông nội của anh, có lẽ hôm nay sẽ trông thấy ông."

Nói xong, chợt thấy người giúp việc múc cháo, chuẩn bị bưng lên lầu, Vương Mân nói với Tiếu Lang "Ông nội dùng bữa trong phòng riêng của mình."

Tiếu Lang "Ồ."

Vương Mân nghĩ nghĩ, nói "Hay là lát nữa anh dẫn em lên gặp ông nội của anh, chúng ta chủ động chút, ông sẽ có hảo cảm hơn với em."

Tiếu Lang ngẫm lại, thấy cũng đúng, lễ vật viếng thăm mẹ mình chuẩn bị còn chưa có đưa người ta a, tới nhà người ta chơi, chung quy nên chủ động chào hỏi chủ nhà một tiếng.

Cậu hỏi "Anh, nhà anh là làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Làm ăn buôn bán.”

Tiếu Lang yên tâm “Hm, cũng giống với nhà em na…”

Trong ấn tượng của Tiếu Lang, việc buôn bán chỉ có chia làm hai loại, buôn bán lớn cùng uôn bán nhỏ. Nhà Vương Mân chắc là buôn bán lớn chút, người tham gia cũng nhiều một chút, không phải xã hội đen nên không cần phải sợ… Huống hồ gì kia cũng chỉ là một lão gia gia, chắc là không nguy hiểm tới tính mạng đâu…

Sau khi ăn sáng xong, Vương Mân trước hết cho Tiếu Lang một mũi an thần “Lát nữa hai chúng ta phải tỏ ra tự nhiên chút.”

Tiếu Lang “A? Tự nhiên cái gì?”

Vương Mân lắc đầu, thôi đi vậy, bộ dáng ngốc ngốc này của Tiếu Lang cũng coi như tự nhiên lắm rồi. Người bình thường cũng sẽ không nghĩ đến giữa hai nam sinh lại tồn tại loại tình cảm này đi…

Tiếu Lang không biết gì không sợ hãi xách theo túi quà tặng theo Vương Mân lên lầu. Vương Mân gõ cửa phòng ông nội, hai người cùng nhau đi vào, ông nội Vương Mân đã dùng điểm tâm xong, lúc này lại đang đọc sách dạy đánh cờ.

Tiếu Lang vừa vào, liền gọn gàng dứt khoát “Con chào ông nội, ông nội năm mới vui vẻ!”

Ông nội “…”

Dựa theo kinh nghiệm lăn lộn từ nhỏ tới lớn của Tiếu Lang, lấy lòng người lớn chỉ có một bộ : gặp người cứ chú bác cô dì bà nội ông ngoại mà hô, cười cho thiệt ngọt, lại tỏ ra lễ phép, cộng thêm trạng thái kính cẩn nghe lời…

https://thuviensach.vn

Vương Mân giới thiệu “Ông nội, cậu ấy là bạn học ở Hoa Hải của cháu, tên Tiếu Lang.”

“Ồ?” Ông nội đưa tay chỉ vào ghế dựa đặt gần đó, nói “Ngồi đi.”

“Ông nội, đây là lễ vật của cháu, chúc ông cả năm như ý!” Tiếu Lang cầm túi quà đặt trên bàn, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống ghế.

Vương Mân cũng ngồi xuống bên cạnh cậu, ông nội thấy, khoát tay nói “Cháu đi ra ngoài lo làm chuyện của mình đi.”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Chương 74

Suốt ngày vây quanh anh

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang trơ mắt nhìn Vương Mân đi ra ngoài, có chút bất an ngồi trên ghế, trong lòng buồn bực nghĩ : ông nội Vương Mân tại sao lại lưu lại mỗi mình mình a? Năm mới năm me mà Vương Mân còn phải lo làm cái gì nữa?

Trong phòng tản ra một loại mùi hương tao nhã, không khí có chút nghiêm túc.

Ông nội Vương Mân đặt mấy quân cờ lên bàn cờ, có chút lơ đãng hỏi han "Cháu biết đánh cờ vây sao?"

Tiếu Lang thật thà trả lời "Dạ không."

Ông nội giống như là biết chắc Tiếu Lang sẽ trả lời như vậy, chậm rãi tiếp tục nói "Vương Mân từ nhỏ liền chơi cờ với ông."

Tiếu Lang kinh ngạc nói "A? Hóa ra Vương Mân còn biết đánh cả cờ vây sao?"

"Biết." ông nội tiếp tục nói "Nó rất thông minh, học thứ gì cũng rất nhanh."

Tại sao lại có cảm giác ngữ khí của lão gia gia có điểm như đang… khoe ra vậy?

https://thuviensach.vn

Được rồi, là cháu nội của bản thân, thích khoe ra là bình thường a..

Tiếu Lang cũng kiêu ngạo (?) nói "Phải đó! Vương Mân rất lợi hại, trong trường học của tụi cháu rất nhiều người sùng bái cậu ấy!"

"Vậy sao?" tay đang cầm quân cờ của ông nội hơi khựng lại một chút, tâm tình tựa hồ như rất tốt hỏi "Nó ở trường học thế nào?"

Gì chứ, nói tới anh mình, Tiếu Lang liền bắt đầu thành nói lao, từ cuộc thi, thể thao cho tới ăn cơm ngủ nghỉ, mọi thứ đều kể ra không sót một chút, Tiếu Lang hưng phấn miêu tả cuộc sống phấn khích (?) ở Hoa Hải, còn không quên thêm này thêm nọ một phen, lúc nói biểu tình của cậu muôn màu muôn vẻ, ngữ khí thoải mái lại lên lên xuống xuống, quả thực một phen tán dương chẳng khác gì biến Vương Mân thành đại thần của Hoa Hải!

Bla bla hơn nửa tiếng, ông nội Vương Mân sờ cằm nheo mắt, càng nghe càng cảm thấy vừa lòng.

Người khác khen cháu nội của mình, không phải là cho mình mặt mũi sao?

Không ngờ Vương Mân ở trường học được hoan nghênh tới như vậy, coi ra là do Vương gia biết dạy dỗ con cái a! Không, đây cũng là từ (gen chất lượng tốt) mình mà ra sao!?

Nhà họ Vương cần chính là một người thừa kế được bồi dưỡng theo cách thức đặc thù, người này chẳng những phải trí lực trác việt, tố chất thân thể vĩ đại, càng phải biết khiêm tốn, biết nhìn xa trông rộng, những điều kiện này Vương Mân đều phù hợp vô cùng, rất giống với mình (?), thằng nhỏ này không biết từ lúc nào đã muốn vượt quá sự mong đợi của chính mình…

https://thuviensach.vn

Lúc đầu, trong nhà không dự định để Vương Mân thi vào trường trung học hay đại học thông thường, cùng học chung với những đứa trẻ bình dân khác, sợ nó chỉ biết theo đuổi những cái không thực tế, bởi vì thấy mình quá mức vĩ đại mà kiêu ngạo tự mãn… Thật không ngờ dù nó dấn thân vào môi trường kia, lại vẫn giữ được bản chất lạnh nhạt như vậy, quả là khiến người ta vui mừng.

Nhưng là, nói đi cũng phải nói lại, chỉ sợ thằng nhỏ kia quá lạnh lùng rồi đâm ra không màng danh lợi… Xã hội bây giờ, loại ý tưởng này là có chút không thực tế. Nếu nó dùng tâm tư đó dấn thân vào thương trường, tuyệt đối sẽ bị đối thủ ăn tươi nuốt sống, nhai đến cả xương cốt cũng không còn! Ai, vẫn là khiến cho người ta lo lắng a!

☆ ☆ ☆

Ông nội Vương Mân nghĩ nghĩ liền thất thần, lâm vào trầm tư của bản thân. Tiếu Lang nói xong một hồi, cũng không quấy rầy ông nội ngẩn người (?), người già cả rồi, ngẫu nhiên thần trí không linh hoạt ngây ngốc một chút cũng là bình thường~

Tiếu Lang nhân cơ hội ông nội ngẩn người mà trộm đánh giá ông. Mới nhìn thoáng qua liền cảm thấy hoảng sợ, Vương Mân cùng ông nội của mình quả thực bộ dạng siêu cấp giống nha! Phỏng chừng Vương Mân sáu mươi năm nữa bộ dạng sẽ biến thành thế này (nếu như tới lúc đó vẫn còn sống…)

Ông nội Vương Mân hồi thần lại, chợt phát giác cả phòng yên tĩnh, không khỏi ngẩng đầu lên, lúc này mới có cơ hội nhìn kỹ Tiếu Lang.

Tiếu Lang ngoan ngoãn gọi một tiếng “Ông nội.”

Ồ, tên nhóc này bộ dạng rất thanh tú, ánh mắt lại đơn thuần, khiến cho người khác cảm thấy rất thích mà không hiểu tại sao.

https://thuviensach.vn

Ông nội hỏi “Cháu bao nhiêu tuổi rồi, sao nhìn có vẻ nhỏ hơn A Mân vậy?”

“Dạ mười sáu, nhỏ hơn Vương Mân một tuổi a!” Tiếu Lang cười nói “Cậu ấy nhận cháu làm em trai á.”

Tiếu Lang cười rộ lên, liền lộ ra một cái lúm đồng tiền nhàn nhạt bên má, quả thực rất đáng yêu! Không giống với thằng nhóc Vương Mân kia, lúc nào cũng một bộ mặt nghiêm túc đăm đăm, thực sự làm người ta không thích chút nào!

“Ha ha…” ông nội nhìn Tiếu Lang cười, cũng bất giác trầm tĩnh lại, nở nụ cười với cậu.

Vương Mân là con út trong nhà, ở trên có một đám anh chị (tiếc một điều, toàn là những đứa không nên thân), cho nên muốn có một đứa làm em trai cũng là điều dễ hiểu.

Ông nội cao hứng, hỏi Tiếu Lang “Nhà của cháu hoàn cảnh thế nào, nói cho ông nội nghe.”

“Nhà của cháu làm vận chuyển hàng hóa, không phải là công ty vận chuyển hàng hóa, chỉ là nhận thầu đường bộ thôi, ba mẹ mọi khi rất bận rộn, nhất là những lúc gần đến lễ mừng năm mới, ngày tết cũng bận việc, nhưng là ba mẹ cho hai anh em cháu điều kiện cuộc sống rất tốt, à phải rồi, cháu có một đứa em trai, nhỏ hơn cháu hai tuổi, bây giờ nó đang học năm ba ở Nhất Trung, năm nay phải thi lên cao trung…”

Tiếu Lang nhất nhất kể ra, thẳng thắn lại tự nhiên mà lại khiêm tốn đúng mực.

Ông nội vừa nghe vừa nhẹ nhàng gật gù, ngay đến lúc Tiếu Lang kể ông nội của mình mất trước lúc mình sinh ra, cảm thấy không hiểu sao lại sinh ra một cỗ thương tiếc. Đứa nhỏ này, gia cảnh tuy là bình thường, không

https://thuviensach.vn

tránh khỏi có chút gò bó câu nệ, nhưng là thái độ lại thành thật, khiến cho người ta thích hơn nhiều so với những đứa trẻ hư vinh phù phiếm khác… Hơn nữa lắng nghe đứa bé này nói chuyện, khiến người ta cảm thấy tâm tình thả lỏng, cho người khác cảm giác rất sạch sẽ lại rất thuần túy, không cảm thấy có chút tính toán âm mưu gì…

Khó trách tên nhóc quỷ kia lại nhận đứa bé này làm em trai…

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nói nói một hồi, phát hiện ông nội lại ngẩn người.

"Ông nội…" cậu nhỏ giọng gọi.

Ông nội chợt ngẩng đầu lên nhìn Tiếu Lang, nói "Nếu như Vương Mân xem cháu như em trai mình, còn cháu thì kêu ông nội kêu nghe thuận miệng xuôi tai như vậy, thôi thì ông cũng nhận cháu làm cháu nội của mình luôn đi vậy."

Tiếu Lang "…"

"Vương Mân nhà chúng ta, sau này sẽ phải kế thừa gia nghiệp nhà họ Vương. Đứa bé kia hiện tại không chịu đi theo con đường mà chúng ta an bài sẵn cho nó, học theo anh nó nhất quyết vào Hoa Hải học học cái gì, khiến cho cha nó tức giận đến chết khiếp. Ông cũng biết nó không thích những thứ buôn bán này, cũng biết nó luôn trốn ở trường không muốn về nhà, cháu biết một năm nó về nhà được bao nhiêu lần sao? Tổng cộng chỉ có bốn lần, còn là tính luôn cả về ăn tết đấy…" ông nội có chút tức giận nói.

Tiếu Lang "…" Hoá ra cả cuối tuần Vương Mân cũng không về nhà a! Thảo nào mỗi lần trở lại đều thấy anh ở sẵn ký túc xá chờ mình.

Ông nội cầm quân cờ lên, lại bắt đầu bày kỳ phổ, vừa bày cờ vừa nói "Con cái cũng có ý tưởng của con cái, bây giờ nó vẫn còn nhỏ, lại đang

https://thuviensach.vn

trong thời kỳ phản nghịch, không muốn đi theo con đường mà bậc cha chú an bài cho cũng là chuyện bình thường. Nhưng được một điều, chỉ cần là chuyện chúng ta yêu cầu, nó chung quy vẫn sẽ trở về giúp đỡ, nó là một đứa trẻ có trách nhiệm, hiện tại nó làm chỉ đơn giản là trốn tránh mà thôi.”

Tiếu Lang nghe được đến choáng cả đầu óc, nhưng tựa hồ cũng có chút hiểu rõ, cái mà Vương Mân gọi “không tự do” là gì.

Ông nội “Có thể trốn tránh được bao lâu chứ? Tốt nghiệp trung học cũng mười tám mười chín tuổi, cũng nên đến độ tuổi phải trưởng thành chín chắn… Thôi thì cứ mặc cho nó sống tiêu dao một năm nữa đi…”

Tiếu Lang “…” Tại sao đột nhiên có cái cảm giác như… mình bắt cóc người thừa kế của nhà người ta a… 囧

Ông nội đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi “Quan hệ giữa cháu và nó coi bộ cũng không tệ nhỉ?”

Tiếu Lang “Dạ, tụi cháu rất thân!”

Ông nội “Thằng nhóc Vương Mân kia chẳng khác gì cái hũ nút, mọi tâm tư suy nghĩ đều giấu trong bụng, khiến người ta không nhìn thấu nó được… Nó có thể mời cháu tới nhà chơi, chứng tỏ nó rất tín nhiệm cháu, vậy cháu ngày thường nên khuyên bảo nó vài câu, chúng ta đều không khuyên nó được, ba nó mà nói, một câu nó cũng không thèm để lọt vào tai.”

Tiếu Lang “…Dạ.”

Ông nội nói tiếp “Ông thấy cháu rất ngoan. để ý trong trường có mấy đứa không đàng hoàng trong lòng đầy âm mưu quỷ kế, nhất là mấy con bé không đứng đắn quen người này người kia, giúp ông nhìn một chút, đừng để Vương Mân học xấu với mấy đứa đó!”

Tiếu Lang “…” 囧 囧 a, mấy này là cái gì với cái gì a?

https://thuviensach.vn

Ông nội “Cháu phải nhớ kỹ một điều, không được gạt nó, nó ghét nhất là người khác gạt nó, nếu cháu đối với nó tốt, Vương gia sẽ không bạc đãi cháu… Sau này có rảnh, cứ lại đây cùng ông nội trò chuyện một chút.”

Tiếu Lang “Dạ…” Từng có kinh nghiệm làm gián điệp (trong game), cho nên Tiếu Lang lập tức hiểu ngay ý tứ trong lời nói của ông nội Vương Mân… Đây chẳng phải đang kêu mình tùy thời tùy lúc giám sát Vương Mân, hơn nữa phải thường xuyên báo cáo lại với ông sao!!!

Ông nội nói dứt lời, liền đưa tay sờ soạng rút ra một bao lì xì đỏ thẫm từ túi áo ra, đưa cho Tiếu Lang, nói “Cầm đi, ông nội đưa cháu tiền mừng tuổi!”

Tiếu Lang cuống quít đứng dậy xua tay cự tuyệt, làm sao không biết xấu hổ mà lấy a!

Ông nội trừng mắt liếc nhìn cậu một cái, nói “Cầm!”

Trong nháy mắt, khí phách của lão nhân gia bắn ra bốn phía, Tiếu Lang run rẩy hai tay tiếp nhận bao lì xì, liên tục nói lời cảm ơn, nhưng trong lòng bồn chồn lo lắng, cơ hồ muốn rơi lệ đầy mặt : anh ơi, có cả phí giám sát nữa nè!…

☆ ☆ ☆

Rời khỏi phòng của ông nội Vương Mân, Tiếu Lang liền bắt gặp Vương Mân đang dựa ở tường ngoài, chờ mình…

“Có chuyện gì sao? Sao lại lâu như thế?” Vương Mân khẩn trương hỏi.

Tiếu Lang vẻ mặt rối rắm, cầm bao lì xì đưa Vương Mân xem, nói “Ông nội cho nè.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân yên tâm, coi bộ ấn tượng của ông nội với Tiếu Lang rất tốt, lại cho cả tiền lì xì nữa…

“Ông đưa em thì em cứ nhận đi, đưa cho anh làm chi a?” Vương Mân cười nói.

Tiếu Lang lén lút nhìn quanh bốn phía, phát hiện là không có ai, mới choàng tay qua cổ ôm Vương Mân, dụi dụi mặt ở trong ngực cậu, nói “Anh ~ ông nội anh bảo em giám sát anh đó~”

(vừa mới ra liền bán đứng người ta…)

Vương Mân “…”

Tiếu Lang sợ ôm lâu bị người ta phát hiện, liền buông Vương Mân ra, nhỏ giọng than thở “Khẩn trương muốn chết.”

“Đi, về phòng anh rồi nói.” Vương Mân kéo cậu trở về phòng mình, không quên gọi người giúp việc pha hai tách trà sữa nóng.

Tiếu Lang kể lại tất tần tật với Vương Mân về đoạn đối thoại giữa mình cùng ông, Vương Mân nghe, cảm thấy được quả nhiên những lời từ miệng Tiếu Lang nói ra, mình đều cảm thấy rất đúng, cho dù chỉ là thuật lại từ lời của ông, cũng cảm thấy không sai… Ai, quả nhiên là vì mình thích người này quá sao…

Vương Mân chợt nhìn sang, thấy môi của Tiếu Lang khẽ đóng rồi lại mở, ngôn ngữ tràn đầy quan tâm lo lắng không chút nào giấu diếm, nhịn không được áp lại hôn lên một chút…

Tiếu Lang ngây người…

Vương Mân cười nói “Nếu ông nội bảo em giám sát anh, lại cho em tiền, vậy em cứ thành thật làm theo đi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Sau đó, hai người lại ở trong phòng cùng nhau chơi cờ vua, Vương Mân chơi cờ giỏi vô cùng, Tiếu Lang thì không được tốt lắm, mấy bàn đều là thua, cậu không phục nói "Anh mà chơi với thằng Mông là thua ngay, Mông Mông nó chơi cờ vua giỏi lắm!"

Vương Mân không hề để ý nói "Sao cũng được, anh thắng em là đủ rồi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân cười hỏi "Có muốn anh nhường em không?"

Tiếu Lang "Xì, ai cần anh nhường! Có bản lĩnh thì dùng cờ vua chơi ca-rô với em!"

Vương Mân "Ồ, thua đừng khóc nhen."

Tiếu Lang "…"

Chơi ba trận, vẫn là toàn thua! Tiếu Lang tức giận đến mức cầm con cờ chọi Vương Mân, Vương Mân vừa cười to vừa duỗi tay túm lấy kéo Tiếu Lang vào lòng mình, cúi đầu liền hôn, hai người ngọt ngọt ngào ngào qua lại, nhìn buồn nôn muốn chết.

Hôn một hồi, hai người lại ngã người lăn lộn trên thảm, cuối cùng Tiếu Lang ngồi dậy cưỡi lên người Vương Mân, níu lấy thắt lưng bắt đầu chọt lét "Cho anh cứ thắng hoài nè! Nói ~ sau này còn dám thắng nữa hay không!"

Vương Mân không sợ nhột, nằm ngửa người trên thảm, ánh mắt sủng nịch nhìn người yêu, mặc cậu ở trên người mình sờ tới sờ lui.

Tiếu Lang bị nhìn đến đỏ cả mặt, lúc này bên ngoài lại có người gọi cửa.

"Em giai! Rời giường hay chưa a! Mở cửa mau!!!"

https://thuviensach.vn

“…”

Tiểu Lang nhanh chóng rời khỏi người Vương Mân, khoanh chân ngồi xếp bằng một bên, giả làm bé ngoan.

Vương Mân đứng dậy mở cửa, một bóng người xông vào… Người nọ vừa vào lập tức bắt gặp Tiểu Lang, liền bước nhanh tới khom lưng cúi đầu, động tác liên tục quả thực cực kỳ trôi chảy!

Hai người bốn mắt giao nhau, mắt to trừng mắt nhỏ, Tiểu Lang hơi ngưỡng đầu ra sau, có chút ngây ngốc nhìn anh chàng đẹp trai sáng lòe lòe trước mắt mình.

Ta,,, kháo a! Người này là Vương Kỳ? Là anh hai Vương Mân?

“Tiểu Long Nữ?” Anh đẹp trai nọ hỏi.

Tiểu Lang gật đầu. Người này chính là học trưởng từng chạy đi tạo cái acc nhỏ tên “Dương Quá” để đùa giỡn mình… đó sao?

Anh đẹp trai nọ nháy mắt nở nụ cười thiệt là tươi, chói lòa đến suýt chút nữa khiến Tiểu Lang choáng váng… Kháo kháo kháo! Rất đẹp trai a! Sắp mù a!

Anh đẹp trai nọ vươn tay “Anh, Phong Hỏa.”

Tiểu Lang cũng phối hợp bắt tay, sau đó… bị bắt.

Đối phương nắm không chịu buông, cầm tay cậu bóp bóp “Xương cốt thiệt mềm nha.”

Vất vả lắm mới giãy ra được, Tiểu Lang cảm giác tay mình run cả lên rồi.

https://thuviensach.vn

Vương Mân tức giận đứng bên cạnh rống lớn “Hai! Đừng dùng lực đạo đánh quyền của anh tùy tiện đi nắm tay người khác như vậy!”

Vương Kỳ ngửa mặt lên trời cười to, bộ dáng không phù hợp với hình tượng bên ngoài chút nào “Bị chú mày phát hiện, ho ho ho!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “…”

Vương Kỳ vỗ vỗ bả vai Tiếu Lang, trấn an “Không sao không sao, không cần sợ hen, anh đây chỉ muốn thử xem nhóc mày có hại hay không thôi!”

Kháo! Cái gì gọi là có hại hay không chứ!? Tui rất vô hại a, rất vô hại đó có biết không a!… Tiếu Lang run rẩy vung vung bàn tay bị nắm đến tê rần của mình, khóc không ra nước mắt.

Bất quá… hai người này thực sự là hai anh em sao? Nhìn Vương Kỳ bộ dạng như này… tự dưng cảm thấy Vương Mân thực… bình thường a! 囧!

Vương Mân tựa hồ như nhìn thấu được suy nghĩ của Tiếu Lang, khó chịu bước đến chắn trước mặt anh mình “Đi mau đi, nhìn cũng nhìn thấy rồi!”

Vương Kỳ híp mắt tựa như một con mèo, nói “Mày có cần bảo vệ tới vậy không? Hai đứa mày mờ ám quá nha!”

Tiếu Lang “…” Anh Vương Mân rốt cuộc thần kinh loại gì a, có cần mẫn cảm tới vậy không = 口 =!

Vương Kỳ đột nhiên nói “Nha, tao nhớ, nhóc này trong game là chơi nhân vật nữ đúng không, hai đứa mày không nghĩ tới chuyện kết hôn trong game sao?”

https://thuviensach.vn

Vương Mân vẻ mặt tựa như muốn nói không tới phiên ông nhắc đâu, nói "Em vốn có ý đó lâu rồi."

Vương Kỳ sờ sờ cằm "Tao muốn làm phù rể nha, phải cho tao một bao lì xì thiệt đỏ nha, tao muốn cái thần khí giống với cái mà thằng Dạ Hành Vân đang xài đó (bla bla tỉnh lược khoảng hơn ngàn tự)…"

Vương Mân vẻ mặt hắc tuyến đẩy Vương Kỳ ra khỏi cửa, Vương Kỳ ở bên ngoài hô to "Em dâu nha, lát nữa anh mời em dâu đi ăn cơm a, cơm trưa chúng ta qua phố Bắc ăn beefsteak chịu không a? Chịu không a?"

Vương Mân lớn tiếng rống lại "Nghe rồi, tên đầu heo này…."

Tiếu Lang hơi lo lắng hỏi "Có phải ảnh phát hiện ra cái gì không a?"

Vương Mân nói "Không có khả năng!"

Tiếu Lang "Vì sao a?"

Vương Mân phẫn hận nói "Tên đó là đồ ngu ngốc!"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nói "Em đừng để ý ổng, tên đó lúc nào cũng một bộ thần kinh như vậy!"

"Ồ, cũng rất… nhiệt tình ha." Tiếu Lang khóe miệng run rẩy, nâng lên bàn tay vẫn còn đang run của mình, hỏi "Ảnh đánh quyền sao?"

Vương Mân "Ừ, đám anh em của anh hầu hết đều có luyện võ một chút, ổng luyện là quyền anh."

"…" Thực đáng sợ! "Vậy còn anh luyện cái gì a?"

Vương Mân "Thái cực… quyền."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nghẹn họng, vẻ mặt khinh bỉ nhìn Vương Mân, biết chơi cờ vây lại còn đánh thái cực quyền… tuổi tác về mặt tâm lý của Vương Mân thực sự rất không bình thường!!

“Gì đấy? Khinh thường anh sao?…” Vương Mân khẩn trương bổ sung “Anh từng học tán đánh nha, từng đoạt giải quán quân tổ thiếu niên toàn tỉnh a!”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Còn có Taekwondo nữa, đai đen, bất quá mới nhất đẳng.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Có học Judo nữa, bất quá…”

Tiếu Lang nhảy dựng lên, bắt đầu xù lông nói “Đủ chưa a! Tui cái gì cũng không biết hết! Chỉ biết tập thể dục theo đài thôi!”

Vương Mân “Ồ.”

Tiếu Lang “Ồ cái con khỉ a! Khoe khoang!”

Vương Mân nghiêng đầu sau một bên, tầm mắc liếc sang chỗ khác, buồn bực nói “Không phải, anh cứ tưởng là em ưa kiểu như anh hai của anh.”

Tiếu Lang “Lại không phải con gái, mắc gì phải thích một tên đẹp trai hơn mình lại mạnh hơn mình a!” Cùng lắm chỉ có chút hâm mộ noi theo thôi…

Vương Mân “Không được phép hâm mộ ổng, em chỉ có thể hâm mộ anh!”

Tiếu Lang nhe răng nhếch miệng “Sao không bảo chỉ cho phép suốt ngày vây quanh anh thôi đi!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “…Được a!”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Chương 75

Xe bus hại anh và em phải tách ra

☆ ☆ ☆

Vương Kỳ vào phòng tắm một chút, lại thay quần áo chỉnh tề, sau đó một cú xoay người đột kích nhào sang… tiếp tục gõ cửa phòng Vương Mân.

Vương Kỳ đối với cậu học đệ thoạt nhìn có vẻ rất dễ ăn hiếp (?) kia có hảo cảm cực kỳ, nhóc này có thể khiến thằng em vạn năm nghiêm túc mặt mốc của mình làm ra ngoại lệ cho phép vào phòng, hơn nữa lại còn cho nằm chung giường, bản thân mình chưa từng có được vinh hạnh này (?) a!!

“Hai đứa tụi bây còn ở lì trong phòng làm cái quỷ gì a, ra ngoài đi ăn cơm thôi!” Vương Kỳ thức dậy hơi muộn, lúc này đã đến giờ dùng cơm trưa, anh chàng đứng trước cửa phòng Vương Mân, không ngừng vặn tay nắm cửa : kháo, lại khóa nữa!

“Lập tức ra ngay!” Vương Mân ở trong phòng nghiến răng nghiến lợi trả lời.

Thật vất vả mới có chút thời gian ở chung với Tiểu Tiểu, lão anh mình đúng là quỷ sứ mà!!

Vương Mân cầm lấy áo lông đưa cho Tiếu Lang, bảo cậu mặc vào, lại kéo cậu lại nhìn tới nhìn lui.

Tiếu Lang cười tủm tỉm nói “Đừng nhìn nữa, đi thôi.”

https://thuviensach.vn

“Đợi đã,” Vương Mân bước tới tủ quần áo, lấy ra cái khoác màu đen mặc vào, trong tay nắm một cái khăn choàng cổ màu đen thật dày. Cậu ôn nhu vòng tay qua cổ giúp Tiếu Lang choàng khăn, miệng nói “Bên ngoài nhiệt độ hạ xuống tận hai độ lận.”

Tiếu Lang nói “Anh không choàng sao?”

Vương Mân “Anh không sợ lạnh.”

Ngoài cửa, thanh âm của Vương Kỳ thúc giục “Hai đứa mày đang make up sao? Mau ra coi!”

Vương Mân “…”

Cửa phòng mở ra, Tiếu Lang một lần nữa trợn tròn mắt ——Vương Kỳ xuất hiện trước mặt cậu với một cái đầu tóc ngắn nhuộm vàng nâu, phối hợp với bên vành tai ba khỏa bông tai màu bạc sáng lấp lánh, toàn thân cao thấp vừa nhìn liền biết là đồ hiệu cùng với phục sức đắt tiền tôn lên dáng người hoàn mỹ của bản thân… nói người này là “minh tinh” cũng không phải nói quá a, thao!

Nếu chỉ nhìn mỗi cách ăn mặc của người này thôi, có lẽ Tiếu Lang sẽ cảm thấy rất có cảm giác xa lạ có khoảng cách… Nhưng người trước mắt mình là anh hai của Vương Mân! Là học trưởng Phong Hỏa quen biết với mình trong game! Đối phương lại còn vẻ mặt cực kỳ thân thiết, nhiệt tình lại tự nhiên, hết sức vô hại (?)…

“Học, học trưởng!” Tiếu Lang giống như một giáo chúng bé nhỏ lần đầu tiên ra mắt giáo chủ, hận không thể quỳ xuống cúng bái anh đẹp trai! Ứng Trì ư, so với Vương Kỳ mà nói, thực không có chút cảm giác tồn tại nào!

Vương Kỳ cười sáng lạn, nói “Kêu học trưởng cái gì, kêu anh đi!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hết sức nịnh nọt tươi cười tính kêu “anh”, đột nhiên cảm giác được hai tầm mắt lạnh như phóng đao của Vương Mân bên cạnh, rùng mình ngậm miệng.

Vương Kỳ “…”

Tiếu Lang hít thở cố gắng hoãn thần : may quá, may mà không kêu, nếu kêu Vương Mân liền ghen cho xem! Bất quá, anh của Vương Mân bộ dạng thật sự là đẹp trai tới quá đáng a! Kẻ địch chung của toàn nam nhân C thị a! Không biết hồi trước Vương Kỳ ở Hoa Hải có bị xem là đại thần không ha…

Ba người vừa ra khỏi cửa, Vương Kỳ túm áo khoác ngoài che mình lại kín mít, hít một hơi run rẩy “Lạnh quá…”

Chợt bên tai vang lên một tiếng “Anh Kỳ!”, sau đó liền thấy một thân ảnh màu hồng phấn nhào tới, Tiếu Lang nhìn kỹ lại, người nọ hóa ra là Liêu Tư Tinh!

Tận mắt thấy “nữ thần” của Hoa Hải vẻ mặt mê đắm đuối nhìn chằm chằm Vương Kỳ, Tiếu Lang không nhịn được run rẩy cả khóe miệng.

Vương Kỳ sờ sờ mái tóc dài của Liêu Tư Tinh, giống như đang sờ một con mèo nhỏ vậy, trấn an “Ngoan nà ngoan nà ~~ mới nãy nhắn tin không thấy em trả lời lại, cứ tưởng là em không đi chứ.”

Liêu Tư Tinh ôm lấy cánh tay Vương Kỳ làm nũng “Người ta mới nãy không thấy chứ bộ, may là chạy sang kịp, vừa lúc gặp mọi người ra khỏi nhà!”

Da gà da vịt trên người Tiếu Lang đồng loạt đứng dậy, nữ nhân quả thực là sinh vật hết sức kỳ quái…

https://thuviensach.vn

Ra khỏi tiểu khu, Vương Kỳ ngoắc một chiếc xe taxi, nói với tai xế "Đi phố Bắc."

Xe chạy quẹo quẹo hai ba cái liền tới nơi, Tiếu Lang xấu hổ, đây là nhà giàu nhiều tiền trong truyền thuyết sao? May mắn những lúc ở với mình Vương Mân chưa bao giờ tiêu xài tiền quá tay, nếu không tuyệt đối sẽ bị Tiếu Lang khinh bỉ bởi vì loại xa xỉ lãng phí hết sức này…

☆ ☆ ☆

Cả đám vào tiệm ăn beefsteak mà Vương Kỳ nhắc tới, Liêu Tư Tinh ngồi xuống lập tức nói "Em muốn ăn phi-lê! Gà nướng mật ong! Khoai sợi chiên vàng!"

Vương Kỳ chọc ghẹo nói "Ăn tết ăn tới béo ra một đống còn dám gọi nhiều thức ăn vậy?"

Liêu Tư Tinh "…"

Vương Kỳ "Là anh lỡ lời, anh vả miệng, mỹ nữ nha, thích ăn gì cứ ăn đi a~"

Liêu Tư Tinh "Hứ!"

Giá tiền của món beefsteak trên menu cái nào cũng đều mắc vô cùng, so với KFC mắc hơn gấp hai gấp ba lần lận a a a…! Tiếu Lang không biết phải gọi cái gì ăn bây giờ, Vương Mân cẩn thận cầm menu đưa qua, chỉ vào từng món được liệt kê bên trên, lần lượt giới thiệu với Tiếu Lang.

"Những món beefsteak khác nhau này được đặt tên căn cứ vào nguyên liệu nấu là bộ phận nào của con bò. Tư Tinh gọi beefsteak phi-lê là dùng thịt lưng ở chỗ phần eo con bò, vị khá non mềm, nhưng lại không cảm thấy béo, beefsteak thăn bò là phần thịt ngon nhất ở thịt lưng, nơi này có một lớp váng mỡ mềm mại, lúc nhai tạo cảm giác tươi lại mềm nhiều nước…"

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ ngẩng đầu nhìn, bắt gặp em trai mình nói năng nhẹ nhàng, còn học đệ kia hai mắt hơi hạ, phơi ra một tầng lông mi dày lại dài, chiếc cổ được tháo đi lớp khăn choàng nhìn có vẻ mảnh khảnh, có một chút mềm mại xinh đẹp thường thấy ở các thiếu niên… Cả hai đứa dựa thật sát vào nhau, cảnh tượng thoạt nhìn có vẻ ái muội cực kỳ.

Vương Kỳ nhìn, bất giác sững sờ, ngược lại Liêu Tư Tinh thấy mãi thành quen, thuận miệng hỏi Vương Kỳ tình huống trong trường đại học.

“Anh ~ đề cử cho em một món đi.” Tiếu Lang nói.

Vương Mân “Thử thăn bò đi.”

Tiếu Lang “Được!”

Vương Mân lại giải thích cho Tiếu Lang nghe mức độ sống chín khi gọi beefsteak, sợ cậu ăn sống quá dạ dày không thích ứng được, khuyên cậu gọi beefsteak chín bảy phần.

Gọi thức ăn xong, Vương Kỳ liền tiếp tục bốc phét cuộc sống tình yêu đại học của mình, khoe ra một đống một đống lớn bạn gái, trong trường ngoài trường đều là đi đâu hoa cũng nở (?), mà bản thân năm nay còn đoạt được huy chương đồng cuộc thi so tài karaoke~

Liêu Tư Tinh nói “Giám khảo nhìn anh đẹp trai mới cho anh được cái hạng ba đúng không!?”

Vương Kỳ hết sức đáng khinh trả lời “Ho ho ho, có thể lắm chứ!”

Liêu Tư Tinh lại hỏi tối qua Vương Kỳ hẹn hò với ai, Vương Kỳ trả lời là một cô trong đám bạn gái của mình, sau lại dưới cái nhìn chằm chằm của Liêu Tư Tinh mới thẳng thắn người nọ là bạn học thời cao trung, bất quá đối phương thực sự là một trong đám nữ sinh bày tỏ với Vương Kỳ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nghe kể đến say sưa, cảm giác thấy rất mới mẻ, tựa như đang xem mấy tiếc mục lá cải bà tám trên TV hay chiếu.

A ~~ Là cuộc sống đại học trong truyền thuyết a ~! Sống như Vương Kỳ như vậy mới tốt a, mỹ nữ vây quanh, cuộc sống buổi đêm hết sức phong phú, quả thực hâm mộ muốn chết à!

Vương Mân lẳng lặng lưu ý biểu tình của Tiếu Lang, trong lòng từng đợt sóng ngầm mãnh liệt dâng lên, cậu âm thầm quyết định một điều : sau này nhất định phải nghiêm khắc quản lý Tiểu Tiểu, giảm thấp nhất khả năng để Tiểu Tiểu tiếp xúc với cái loại cuộc sống sa đọa này, nếu không tên ngu ngốc Tiểu Tiểu tự chủ vừa kém hiếu kỳ lại mãnh liệt như vầy không biết sẽ lọt vào động của tên yêu nghiệt sa đọa nào nữa!

Beefsteak được bưng lên, Vương Mân cẩn thận hướng dẫn Tiếu Lang sử dụng dao nĩa như thế nào.

Tiếu Lang bày đặt một hồi cầm dao cầm nĩa nghịch một lúc, nhưng do không có thói quen dùng tay trái cầm nĩa xiên thịt bò ăn, cho nên cuối cùng đành hỏi phục vụ giúp lấy thêm một đôi đũa.

Bốn người vừa ăn vừa tán gẫu, Vương Kỳ hỏi cả đám về cuộc sống ở Hoa Hải.

Liêu Tư Tinh buồn bực nói “Chán muốn chết luôn, toàn là lỗi của anh không a, gạt tụi này vào trung học Hoa Hải làm chi chứ! Sớm biết chán như vậy em thà du học như anh Thụy còn sướng hơn!”

Vương Kỳ há mồm cười to không chút hình tượng “Em không cảm thấy sống như vậy mới vui sao? Lúc anh còn học ở Hoa Hải cứ cảm giác mình giống như thần ấy, muốn làm cái gì liền làm cái đó, nhìn ở sau lưng một đám người cố gắng kiểu gì cũng học không lại mình, hố hố ~ cảm giác kia khoái dễ sợ!!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Vương Kỳ "Du học a? Tới nước ngoài có thể làm chi? Trường trung học toàn xây trong khuôn viên, vừa ra khỏi cửa bốn bề tám phía đều là rừng núi hoang vắng, nhìn qua nhìn lại cũng chỉ có mấy thằng nhóc tóc vàng mắt xanh, có cái gì thú vị chứ?"

Liêu Tư Tinh "…"

Vương Kỳ "Lúc đó em mà thật sự ra nước ngoài du học, tuyệt đối em sẽ hối hận chết cho xem, bây giờ mấy thằng bạn chí cốt của anh toàn bộ đều quen ở Hoa Hải với Tây Đại thôi, đừng tự ràng buộc mình quá! Nếu em ra nước ngoài học, sau này có họp lớp thì họp kiểu gì? Bay ra nước ngoài họp rồi bay về sao? Thanh xuân như vậy nghèo nàn muốn chết, chẳng đâu ra đâu cả, hiểu không?"

"Ha ha!" Tiếu Lang nghe đến phá ra cười, tuy rằng việc ra nước ngoài du học kia cách cậu xa vạn dặm, nhưng nghe thấy Vương Kỳ phân tích như vậy, khiến cho sự việc mà người khác rất hâm mộ trở thành thứ không đáng một đồng!

Không sai a… Hoa Hải tốt biết bao nhiêu, có Vương Mân, có bạn bè ở phòng ký túc C1-042, có đại hội văn hóa thể thao, có game online~

Vương Kỳ đột nhiên nói tiếp "Bất quá mấy ông già chắc là hận anh khủng khiếp lắm, lần nào về nhà cũng coi anh như con côn trùng có hại!"

Vương Mân "Không sao, mặc kệ ổng."

Tiếu Lang "?"

Liêu Tư Tinh nói "Tớ với Vương Mân đều là bị anh Kỳ ảnh hưởng mới vào Hoa Hải."

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ nháy mắt với Tiếu Lang một cái, giật phát khiến Tiếu Lang suýt chút đình trệ não bộ… Thao! Người này tuyệt đối là nam nữ đều làm láng…!

Vương Kỳ chỉ vào chính mình, kiêu ngạo nói "Là anh bẻ tụi nó vào đó nhá~"

Tiếu Lang trong nội tâm gào lên : trường trung học được xem như thánh điện trong mắt toàn bộ thí sinh C thị trong miệng đám người này chẳng khác nào một lon Cola tùy tay nhặt ở bên đường a ~ aaa!!!

Vương Kỳ chớp chớp mắt cười hỏi Tiếu Lng "Tiểu Long Nữ nha, thằng đệ của anh ở Hoa Hải sao hả? Được hoan nghênh không?"

Tiếu Lang gật đầu "Ùa, rất được hoan nghênh, tất cả mọi người đều thực sùng bái Vương Mân!"

Vương Kỳ "Hê ~ cũng không tệ đấy chứ~"

Vương Mân "…"

Vương Kỳ "Vậy còn em?"

Tiếu Lang "Bình, bình thường thôi à." So sánh với Vương Mân… bản thân bình thường như con đường ý~

Liêu Tư Tinh liếc xéo "Bình thường thôi? Tớ thấy trường chúng ta số người biết cậu là ai phỏng chừng còn nhiều hơn cả người biết Vương Mân là ai đó chứ."

Tiếu Lang "Ha?"

Liêu Tư Tinh nói "Cậu không biết đám năm hai, à quên, giờ lên năm ba rồi, năm ba có cả đống đàn anh biết cậu đó nha, còn rất thích, thậm chí là mê mẩn cậu nữa."

https://thuviensach.vn

Mọi người "…"

"Biết Mục Hoa không?" Liêu Tư Tinh cầm hai cọng khoai chiên nhét vào miệng, nhai chóp chép "Chính là hội trưởng tiền nhiệm của hội phát thanh trường đó, tên đó mê cậu như điên!"

Tín hiệu "bà tám" trên người Vương Kỳ lập tức nháy đèn tích tích tích, hệ thống toàn bộ khởi động "Cái gì? Ai cơ? Hội trưởng? Vì Tiểu Long Nữ mà thần hồn điên đảo?"

Liêu Tư Tinh gật đầu, cầm ly nước uống một ngụm, nói tiếp "Toàn bộ thành viên trên dưới của bộ phận văn nghệ trường tụi em đều biết chuyện này, nghe nói cái hồi năm nhất, lần mà Tiếu Lang giả nữ dẫn đầu trong tiết mục diễu hành đại hội đó, vừa nhìn liền chung tình, từ lúc đó trở đi, Mục Hoa liền một bộ điên đảo thần hồn hệt như khi Trương Sinh gặp Thôi Oanh Oanh vậy!"

Vương Kỳ "Wa? Nha nha! Thật sao thật sao? Tên kia là nam hả?"

Tiếu Lang mồ hôi lạnh đầm đìa : chuyện này rốt cuộc là sao vậy!? Cư nhiên có nam sinh đối với mình vừa nhìn liền chung tình, thao ~ rất ngu ngốc nha! (…)

Vương Mân trong lòng gióng chuông cảnh báo : nữ sinh thì thôi đi, ngay cả nam sinh cũng có tên dám mơ ước Tiểu Tiểu!? Sau này tuyệt đối không thể để Tiểu Tiểu một mình xuất hiện… Người mình thích quả nhiên là có mị lực cuốn hút mà, nhất định phải hết sức cố gắng bảo vệ mới được!

Đại não Vương Kỳ có chút không theo kịp, hỏi "Khoan khoan, đứa nào giải thích anh nghe cái! Tiểu Long Nữ mặc đồ giả nữ sinh? Lại có tên nam sinh đối với nó vừa thấy liền chung tình? Hoa Hải từ lúc nào khai sáng tới vậy?" Trong game chơi nhân vật nữ trêu chọc người ta còn có thể hiểu được đi, tại sao trong sự thực lại cũng tồn tại chuyện đầy "máu chó" như vậy!??

https://thuviensach.vn

Mọi người "…"

Liêu Tư Tinh ở một bên thần thái vô cùng hớn hở bắt đầu giải thích (quả nhiên, bà tám là nữ tính của con gái = =) Tiếu Lang thì xấu hổ vô cùng, Vương Kỳ lắng nghe, dần dần lộ ra nụ cười hết sức "dâm đãng".

"Ha ha, Tiểu Long Nữ! Không ngờ nhóc mày lại còn có sở trưởng vậy nha! Bữa nào có dịp mặc váy làm cho anh nhìn xem cái thôi… Á!!"

(Vương Kỳ bị Vương Mân đá văng)

☆ ☆ ☆

Ăn xong bốn người chia nhau ra, hai người một đôi, Vương Mân tất nhiên cùng đôi với Tiếu Lang.

Hai người nắm tay nhau đi trên đường, đi khắp nơi không hề có mục đích nhất định. Từ phố Bắc đi đến sông Tiểu Thanh Giang, lại dọc theo sông đi vào công viên bên cạnh, tiếp tục đi tới, bước lên cây cầu thật to bắt qua sông Tiểu Thanh Giang, cả hai đứng tựa vào lan can trên cầu, nhìn về phía mặt sông rộng lớn mênh mông…

Những năm gần đây, C thị phát triển một cách chóng mặt, từng tòa từng tòa nhà cao tầng đột ngột mọc lên từ mặt đất khắp các vùng phụ cận ven sông, khiến cho những kiến trúc mang đầy hơi thở cổ kính bị che lấp, mờ mờ ảo ảo phảng phất như mọc ra từ mặt sông, xa hoa lại đầy lộng lẫy.

Sau lưng dòng người đến rồi lại đi, những luồng xe cộ vội vàng… ngẫu nhiên có vài đôi tình lữ trẻ tuổi sóng vai bước ngang qua, tâm trạng như rất vui vẻ mà thoải mái cười rộ lên…

Nước sông Tiểu Thanh Giang không hề trong suốt thấy đáy, có chút đục ngầu lẫn theo mùi vị của biển cả, một mùi mằn mặn…

https://thuviensach.vn

Những cơn gió lạnh thổi xốc vào mặt, khiến da thịt đau xót tựa như bị dao cắt.

Thiếu niên nắm tay nhau, cảm giác rất ấm.

Bất chợt một lúc nào đó chợt thấy cảnh tượng trước mặt rộng lớn khôn cùng, tầm mắt có thể nhìn đến là tương lai xa xăm không cách nào nắm giữ trong tay, con người sẽ cảm thấy chính mình nhỏ bé như thế, hèn mọn như thế, thế giới rộng lớn biết dường nào, còn mình chẳng khác nào hạt cát nhỏ nhoi…

Sẽ có người cảm thấy thoải mái, chấp nhận số mệnh vốn dĩ, cũng sẽ có người không cam lòng, cảm thấy đau thương…

Đau thương là bởi do không thể chiếm được, hợp với tầng tầng dày đặc dục vọng mỗi lúc càng thêm lan tràn, khiến cho chấp niệm kia giống như biến thành một loại thực vật, ở tại nơi yếu đuối nhất trong sâu thẳm đáy lòng đâm chồi, xuyên qua từng tầng từng tầng dục vọng mà lớn dần, khiến cho nội tâm đau nhức nhối…

Khi mà cảm giác hưng phấn biết được lẫn nhau lưỡng tình tương duyệt dần dần phai nhạt đi, để sót lại thứ mà họ phải đối mặt tiếp theo đó, chính là nỗi mê mang với hiện tại cùng tương lai.

Đều là nam sinh, nên đi như thế nào đây, nên như thế nào mới có thể ở bên nhau, nên làm cái gì mới đúng?

Sau này, rồi sẽ trở thành như thế nào?

Vương Mân dùng sức nắm thật chặt bàn tay Tiếu Lang, từng khớp xương ngón tay của Tiểu Tiểu mềm mại khác hẳn với mình, khiến cho người ta nhịn không được chỉ muốn che chở.

https://thuviensach.vn

“Không cần sợ.” Vương Mân tựa như tâm hữu linh tê, đột nhiên lên tiếng trấn an “Tiểu Tiểu, anh biết sẽ rất khó, nhưng em phải tin tưởng anh.

“Ừm.” Tiếu Lang trả lời thật khẽ.

“Chỉ cần hai chúng ta có thể ở bên nhau…” thanh âm của Vương Mân trầm ổn bắt đầu vang lên, như đang an ủi người bên cạnh, mà đồng thời, cũng là tiếp thêm dũng khí cho chính mình.

Tiểu Tiểu, chỉ cần nắm lấy tay em, anh liền có được sức mạnh tràn đầy, cho nên…

“Em không được lùi bước, cũng không được… rời bỏ anh.”

Tiếu Lang kéo Vương Mân qua, dùng sức ôm lấy thắt lưng cậu, thốt lên lời hứa hẹn “Anh, em sẽ không rời bỏ anh, em tin tưởng anh.”

Hai người nắm tay nhau bước xuống cầu, bên dưới cầu có một ông lão bày một sạp làm búp bê đất sét bảy màu bằng tay, cả hai cùng nhau bước lại xem.

“Năm đồng một cái, mua hai cái đi hai cháu.” Ông già mở miệng, nói một câu bằng tiếng phổ thông có phần sứt sẹo.

Tiếu Lang nhìn mấy con búp bê đất sét, có Tôn Ngộ Không, có Trư Bát Giới, có cảnh sát mèo đen… không tinh xảo lắm, nhưng từng cái đều rất sống động.

Tiếu Lang hỏi “Sao không có con mèo vậy ông?”

Ông lão nói “Có thể tại chỗ làm a, làm một con mèo sáu đồng.”

Vương Mân nói “Được, vậy ông làm một con mèo, làm thêm một con hổ nữa.”

https://thuviensach.vn

Ông lão cười hiền hậu, khóe mắt đầy nếp nhăn "Có ngay!"

Búp bê đất sét rất nhanh liền thành hình, con mèo nhỏ với cái đuôi dài tinh tế cuốn ở trên người, được cắm một cây trúc nho nhỏ ở dưới mông, con hổ cũng tương tự, có điều đầu to hơn mèo một chút xíu.

Tiếu Lang giành trả tiền, đưa cho Vương Mân con mèo, còn mình giữ con hổ.

Vương Mân cầm lấy que trúc, nhìn con mèo nhỏ bên trên kêu "Tiểu Tiểu."

Tiếu Lang cũng gọi con hổ "Tiểu Hổ a, a không đúng, là anh Tiểu Hổ a… nha, cũng không đúng…"

Vương Mân sắc mặt thay đổi liên tục, mãi cho đến khi Tiếu Lang nhìn con hổ đất sét kêu "Anh", khóe miệng mới hơi hơi gợn lên.

Hai người sóng vai đi trên đường đến tận bốn giờ chiều, cũng không biết đã đi được bao nhiêu con phố, băng qua bao nhiêu ngõ nhỏ, đi đến hai chân đều run lên.

Tiếu Lang nói "Cũng không còn sớm nữa, em phải trở về."

Vương Mân "Anh đưa em về nhà."

Tiếu Lang "Không cần mắc công, bên kia có trạm xe bus, tuyến đường vừa vặn có thể trực tiếp về tới nhà, em đi xe bus là được rồi."

Vương Mân oán hận nói "Anh ghét nhất mấy chiếc xe bus đó."

Tiếu Lang "hừ" một tiếng, nói "Biết anh có tiền rồi!"

"Không phải," Vương Mân nhìn Tiếu Lang, ngữ khí có hơi ủy khuất nói "Lần nào cũng vậy, đều là tại mấy chiếc xe bus khiến anh và em phải tách

https://thuviensach.vn

ra.”

Rõ ràng lời kia buồn nôn tới vậy, lằng nhằng tới vậy, nghe vào tai không hiểu tại sao lại khiến Tiếu Lang cảm giác trong lòng run lên từng trận, bối rối nhìn Vương Mân, cảm động đến muốn chết…

https://thuviensach.vn

Chương 76

Đừng để trí óc ngừng nghỉ

☆ ☆ ☆

Xem qua một lượt những chuyến xe bus có tuyến đường đi ngang qua nhà mình, tính toán một chút, cuối cùng Tiếu Lang cắn răng lựa chọn chuyến năm giờ rưỡi tới bến, nếu còn không trở về, kiểu gì cũng không kịp giờ cơm chiều.

Lên xe bus, Tiếu Lang bước đến hàng cuối cùng ngồi xuống, xoay người dựa vào lưng ghế, xuyên thấu qua cửa kính thủy tinh ngắm nhìn thân ảnh Vương Mân đang đứng ở trạm dừng xe bus.

Vương Mân mặc áo khoác ngoài màu đen, nhìn thấy Tiếu Lang trong xe nhìn mình, khóe miệng khẽ gợn lên, cười đến có chút cô độc, tâm Tiếu Lang lập tức nhói lên, cậu tựa như phát điên cắm đầu chen đến cửa sau xe, mắt thấy cửa xe sắp sửa khép lại liền hét to một tiếng “Đợi đã”, sau đó chen đi xuống.

Tiếu Lang thở hổn hển hai ba cái lấy lại hơi, lập tức nhào tới ôm lấy Vương Mân đang kinh ngạc cả gương mặt.

Hành khách trên xe bus cùng với người đi ven đường đều liếc mắt, nhìn về phía đôi thiếu niên đang ôm nhau ở đằng kia.

Vương Mân vỗ nhẹ lên lưng Tiếu Lang, hỏi “Làm sao thế?”

Tiếu Lang không nói lời nào, ai biết được đâu a, nhất thời mềm lòng, nhất thời xúc động… nhưng là, cảm giác này thực con mẹ nó sung sướng a!

https://thuviensach.vn

“Ha ha.” Vương Mân không thèm để ý ôm cậu, khẽ cười ra tiếng.

Hai người không thèm bận tâm đến ánh mắt của những người chung quanh, trong mắt bọn họ lúc này chỉ có bóng dáng của lẫn nhau.

Ôm nhau năm phút, xúc động trôi qua, nhiệt tình cũng cạn, Tiếu Lang mới hậu tri hậu giác hét lên “A! Hai tệ của em!”

Hầu hết những loại xe bus công cộng ở C thị đều thu hai tệ một lượt xe, lên xe tự động giao tiền.

Vương Mân cầm ví tiền rút ra một tờ hai mươi tệ, nhét vào trong tay Tiếu Lang “Lát nữa kêu xe chở về đi.”

Gọi taxi chạy từ đây về nhà giá cỡ cỡ hai mươi tệ nhỉ, Tiếu Lang cầm tiền trong tay hắc hắc cười ngây ngô “Vậy chúng ta đi dạo tiếp đi.”

Đi đến tận sáu giờ mười lăm phút, lần này mà không về nữa, dù là đi hỏa tiễn cũng không kịp.

Vương Mân đưa tay ngoắc taxi, nhìn Tiếu Lang yên ổn ngồi vào ghế bên cạnh người lái, lại khom lưng đích thân dặn dò lái xe phải lái cẩn thận, chú ý an toàn. Vị tài xế nọ có chút bực mình xua xua tay, cũng có phải tình lữ đâu, thằng nhóc mới ba lớn mà lại nói mấy lời như vậy, thực khiến người ta bó tay mà!

Vương Mân cũng không ngờ bản thân mình lại sẽ có ngày dong dài lải nhải nhiều như vậy, taxi chạy đi rồi, cậu đứng đó sờ sờ chóp mũi, bất giác ngây ngô cười.

☆ ☆ ☆

Trở lại nhà, vừa vặn ngay giờ dùng cơm chiều, Tiếu mẹ thấy con trai vội la lên “Nếu không phải mới nãy Vương Mân gọi cho mẹ, mẹ đã tìm tới cô

https://thuviensach.vn

chủ nhiệm của mày để hỏi số điện thoại nhà nó rồi!”

Tiếu Lang “…Vương Mân gọi điện tới nhà mình sao?”

“Phải a, cỡ mười phút trước, bảo vừa tiễn con lên xe, chắc sắp về tới.” Tiếu mẹ cao thấp đánh giá con trai mình một phen, không mất miếng thịt nào, cũng không rụng sợi tóc nào, coi như an toàn.

“Khăn choàng cổ này mới mua sao?” Tiếu mẹ mắt sắc nhìn thấy, lập tức hỏi.

Tiếu Lang “á” một tiếng, nói “Là của Vương Mân, quên trả lại rồi.”

Tiếu mẹ nói “Đi rửa tay đi, rồi ăn cơm.”

Tiếu ba ngồi trên bồn cầu xem báo giấy, liếc mắt thấy Tiếu Lang, nói “Bé lớn đi chơi xa nhà hai ngày, cảm giác cứ như đi suốt hai năm ấy.”

Tiếu Lang dở khóc dở cười “Ba à, bình thường con ở trong ký túc xá trường cả tuần cũng có về nhà đâu a!”

Tiếu ba hừ nhẹ một tiếng, nói “Cái đó với cái này làm sao giống. Bây giờ là sang nhà bạn học chơi qua đêm thôi, đợi tới sau này có bạn gái, liền theo người ta chạy cho xem.”

Tiếu Lang lập tức im miệng không lên tiếng : bạn gái không có, bạn trai thì thật ra có một…

Nói cho ba mình nghe câu này? Tìm đánh sao! =_= chuyện này, vẫn là từ từ rồi tính đi…

Dùng bữa xong, Tiếu mẹ đi vào phòng hai anh em ngủ lấy quần áo dơ đi giặt, Tiếu Lang lục lọi tìm ra hai cái quần bị nhét ở dưới chân giường, với tay vào túi moi a moi… moi ra được hai trăm tệ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Tiếu mẹ thấy, hỏi "Sao thế…?"

Tiếu Lang "Không có gì."

"Không có gì mà mặt mũi kỳ lạ," Tiếu mẹ nói "Đưa cái khăn choàng cổ của Vương Mân cho mẹ luôn, mẹ giúp mày giặt sạch rồi trả lại cho người ta."

"Nha…" Tiếu Lang thừa dịp mẹ mình không chú ý tới, cầm lấy khăn choàng vùi mũi vào ngửi một chút, là mùi ngăn tủ nhà Vương Mân na…

Cùng em trai giành máy tính thành công, mở máy vào QQ, Tiếu Lang gửi cho Vương Mân thiệt nhiều thiệt nhiều tin, dài dài hoặc ngắn ngắn, từng chuỗi dấu chấm tròn xoe…

Ngọc Thạch phi ngọc (gọi tắt là Ngọc Thạch) : "?"

Tiểu Long Nữ bất nữ (gọi tắt Tiểu Long) : "!!!"

Ngọc Thạch : "…?"

Tiểu Long : "!!!!!!"

Ngọc Thạch : " em sao thế?"

Tiểu Long : "Anh mắc gì tự dưng cho em hai trăm tệ a!? Anh gạt em!!"

Ngọc Thạch : "…Em tìm được tiền rồi?"

Tiểu Long : "Tiền để quên ở nhà! Bỏ trong một cái túi quần khác của em!!"

Ngọc Thạch : "Ồ, tìm được là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Đừng đánh trống lảng sang chuyện khác!”

Ngọc Thạch : “Ha ha.”

Tiểu Long : “…nói mau!”

Ngọc Thạch : “Hôn hôn~”

Tiếu Lang nhìn chằm chằm vào màn hình máy tính, trong lòng vừa cảm thấy tức lại vừa ngọt ngào, tức Vương Mân ngày hôm qua dám lừa mình xoay vòng vòng, còn trơ mắt dòm mình giành trả tiền cái này cái kia nữa, mình đúng là tên ngốc ngốc ngốc mà! Ngọt ngào là vì… ai, không nói đâu, xấu hổ chết!

Tiểu Long : “Trở về trường em trả tiền lại cho anh.”

Ngọc Thạch : “Không cần, anh trai nuôi em mình, chuyện thiên kinh địa nghĩa.”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Lang hơi nghiêng đầu len lén nhìn trộm Tiếu Mông ngồi bên cạnh, lúc nãy bị mình bạo lực giành máy, thằng nhóc lúc này đang vẻ mặt buồn bực cắm đầu đọc sách…

Tiếu Lang “Ê.”

Tiếu Mông “?”

Tiếu Lang rút một trăm tệ từ trong túi ra, đưa cho Tiếu Mông, hất cằm nói “Anh mày cho mày tiền mừng tuổi đó.”

“Ờ, cảm ơn.” Tiếu Mông hết sức tự nhiên đưa tay nhận tiền, kéo ngăn tủ ra, nhét vào.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Quả nhiên, em trai lấy tiền của anh mình đều là thiên kinh địa nghĩa nha! Thôi bỏ đi, đừng để trong lòng.

Tiểu Long "Khăn choàng cổ em cũng quên trả lại cho anh."

Ngọc Thạch : "Em giữ luôn đi."

…A a a a a!! Vẫn là cảm thấy có gì đó rất kỳ cục a!!

Tiếu Lang tiếp tục tán gẫu với Vương Mân, nói được một câu liền bấm tắt đi khung tán gẫu rồi mở lại, thỉnh thoảng xoay người lại "lén nhìn" Tiếu Mông có phải đang "nhìn lén" mình hay không, khiến Tiếu Mông thực mạc danh kỳ diệu.

Ai, đi đến nhà Vương Mân chơi một chuyến trở về liền hoàn toàn kỳ lạ đi! Tại sao tự dưng lại có cảm giác sợ hãi như đang cùng đàn ông nhà lành vụng trộm yêu đương (?) vậy ta? Hồi trước có mấy lần vô tình nói lời ngọt ngào với nhau đều cảm thấy bình thường vô cùng, còn bây giờ kêu một tiếng "anh" thôi, cũng cảm thấy chột dạ cả người…

Tiếu Lang lần đầu cảm nhận được tầm quan trọng của cái gọi là "riêng tư".

Lại hàn huyên trong chốc lát, ấn theo trình tự hôn một cái ôm một cái sờ một cái chúc ngủ ngon mà làm, Tiếu Lang cảm giác toàn thân như toát một tầng mồ hôi lạnh. Cảm giác này còn dữ dội hơn so với việc ở cạnh giường có một đám người đang đứng dòm, bản thân trùm mền ở trong tự xử, vừa thích lại thấy có gì đó kỳ kỳ…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Vất vả lắm mới một mình ngâm xong mấy ngày nghỉ cuối cùng của kỳ nghỉ đông, Tiếu Lang lập tức đóng gói trở về trường học, đi lẹ lại dứt khoát a… Đáng tiếc những ngày ở ký túc xá cũng không kéo dài được bao lâu, cùng Vương Mân bên nhau ân ái hai ngày không bị bất cứ ai quấy rầy thì, đám học sinh bắt đầu lục tục trở lại trường.

Cứ mỗi lần ăn tết kết thúc, mọi người lại béo ra một chút, thoạt nhìn mặt mũi đầy đặn hơn, khí sắc cũng hồng hào hơn.

Cố Thuần bảo mình sắp sửa lên 80 kg rồi, 175 cm xứng tám chục kg, thoạt nhìn rất bự con rất rắn chắc. Nhạc Bách Kiêu chỉ béo cái mặt, rúc cổ lại liền thấy rõ ràng một tầng thịt hơi hơi phình ra dưới cổ, thân thể vẫn một dạng cây tăm, Triệu Vu Kính vác cái mặt nổi đầy đậu thanh xuân trở lại trường, khiến Tiếu Lang suýt chút nữa nhận không ra.

“Tui kháo! Mặt ông sao thê thảm tới như vậy a!?”

Triệu Vu Kính xua tay bực bội nói “Mấy ngày tết ăn toàn đồ nhiều mỡ nên nóng trong người!”

Tiếu Lang “Ha ha, không biết cứ ngỡ là ông vừa đụng mặt trăng về!”

Triệu Vu Kính nhào tới giơ tay muốn đánh Tiếu Lang, Tiếu Lang quay đầu bỏ chạy… mặt tên kia toàn là hột hột, dưới cơn kích động của chủ nhân cảm giác như muốn bùm một cái vậy… đáng sợ quá đi!

Tuy rằng chỉ nghỉ có một tháng, nhưng cảm giác mọi người đều biến hóa rất nhiều, ngay cả Vương Mân đều bị không ít người bảo rằng cao hơn một chút, Tiếu Lang đưa tay múa may một lát, hỏi “Anh cao bao nhiêu?”

Vương Mân “Không biết nữa, chưa đo.”

Tiếu Lang chạy qua phòng kế bên mượn cái thước dây chạy về đo chiều cao cho Vương Mân, cậu bảo Vương Mân đứng dựa sát vào tường, trên đầu

https://thuviensach.vn

đội một quyển từ điển Hán ngữ hiện đại to đùng.

“183, 184, cời giày ra!” Tiếu Lang chỉ đạo.

Vương Mân “Ồ.”

Tiếu Lang “183!”

Vương Mân “Đúng là cao hơn, hồi năm nhất chỉ có 179.”

Nhạc Bách Kiêu cũng xen vào “Tui nữa tui nữa, đo cho tui luôn!”

Tiếu Lang quăng thước dây cho Cố Thuần, Cố Thuần nhận mệnh bước sang đo chiều cao cho Nhạc Bách Kiêu, Nhạc Bách Kiêu cao vừa đúng 1m8.

Bốn người thi nhau xếp hạng, Tiếu Lang 177 không coi như hạng bét, nhưng thoạt nhìn thì Tiếu Lang nhỏ nhắn hơn Cố Thuần rất nhiều.

Cố Thuần “Sao tự dưng cảm thấy mọi người đều trưởng thành, mỗi Tiếu Lang vẫn còn là trẻ con ta?”

Tiếu Lang “…”

Nhạc Bách Kiêu “Dùng lời nói của mấy tờ báo giải trí hay nói, chính là ‘ cậu ấy đúng là kẻ được thần linh chiếu cố, năm tháng không hề lưu lại chút dấu vết nào trên gương mặt của cậu ấy ‘ ~~” Nhạc Bách Kiêu ngân cao giọng nói.

Cố Thuần bồi thêm một câu “Trong phim hình như Tiểu Long Nữ cũng lão hóa chậm hơn người khác đúng không?”

Vương Mân giải thích “Đó là do tác dụng của việc luyện Ngọc nữ tâm kinh.”

https://thuviensach.vn

Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu lập tức đầy hoài nghi nhìn sang Tiếu Lang, Tiếu Lang lập tức lắc đầu nguầy nguậy phủ nhận "Tui hông có luyện à nha!"

Cố Thuần ha ha cười nói "Muốn luyện cũng không luyện được a, Ngọc nữ tâm kinh phải cởi hết đồ ra mới luyện được còn gì? Tiếu Lang chạy chỗ nào tìm nam nhân cởi trần luyện với mình a?"

Vương Mân liếc mắt nhìn Tiếu Lang một cái, ánh mắt sáng lấp lánh, vành tai hơi đỏ lên (…)

Tiếu Lang quay đầu, nhìn về phía vách tường, ho nhẹ một cái (…)

Nhạc Bách Kiêu, Cố Thuần "?"

☆ ☆ ☆

Năm mới, thời tiết mới, Tiếu Lang cảm thấy được, từ giờ khắc này bắt đầu, hết thảy những điều mình sẽ làm, sẽ cố gắng đều trở nên bất đồng với trước đây… Lúc trước chăm chỉ thật lòng học bài chỉ là vì muốn tuân thủ ước định cùng Vương Mân, theo khía cạnh nào đó mà nói, kia là một kiểu bị động…

Còn hiện tại, có sức mạnh của tình yêu (?), mục đích của Tiếu Lang càng thêm rõ ràng hơn, nhất định phải cố gắng tới cùng để được ở bên cạnh Vương Mân! Đây là một loại sức mạnh chủ động!

Cho nên, cố gắng học thiệt tốt là điều tất nhiên! Thành tích cuộc thi cùng thứ hạng không còn là thành quả cuối cùng mà mình muốn nữa, thay vào đó, là quá trình đạt thành nguyên vọng.

Nghĩ như vậy, Tiếu Lang liền cảm giác được bản thân nhiệt tình sôi trào mười phần, toàn thân tràn đầy sức mạnh!

https://thuviensach.vn

Cả đêm hôm trước khi khai giảng, Tiếu Lang liệt kê ra hết thảy những yêu cầu cùng mục tiêu dành cho học kỳ mới. Kỳ thi cuối học kỳ nhất định phải thi được kết quả lọt vào ba thứ hạng đầu cả lớp! Cam đoan phải học thuộc lòng hết thảy từ đơn Anh ngữ mà Vương Mân soạn giúp mình, phải thuộc nằm lòng! Trừ bỏ thời gian lên lớp, mỗi ngày trở về ký túc xá đều phải cam đoan dành ra trên bốn tiếng cho việc tự học! Hơn nữa, phải cố gắng tập trung tinh thần mà học, tuyệt đối không được bỏ dở nửa chừng, vân vân…cả trang giấy đầy chữ là chữ…

Viết xong rồi, Tiếu Lang bèn đưa cho Vương Mân xem, nhờ Vương Mân giám sát mình thực hiện, Vương Mân nhìn lướt qua nói "Cũng không phải khó khăn lắm, đừng tự tạo áp lực cho mình."

Tiếu Lang "…"

Ngày đầu tiên thực hiện kế hoạch, Tiếu Lang hết sức nghiêm khắc tuân thủ quy tắc do chính mình đặt ra.

Buổi tối ngày kế tiếp, cậu ăn xong cơm chiều, loay hoay tới lui một tiếng mới bắt tay vào việc học…

Buổi tối ngày thứ ba, Tiếu Lang cảm thấy thiệt mệt thiệt buồn ngủ, chưa tới chín giờ đã lăn ra ngủ khò…

Buổi tối ngày thứ tư…

A a a !! Cứ tiếp tục như vậy liền không thể dựa theo kế hoạch thực hiện tiếp nữa rồi a!!

Vương Mân giống như đoán trước được mọi việc kiểu gì cũng phát triển thành như vậy, ôm thái độ xem trò vui nhìn cả tuần lễ, mãi đến lúc Tiếu Lang chủ động năn nỉ mình giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

“Anh, mọi… mọi khi a, anh làm thế nào để kiên trì cuộc sống quy luật của mình như vậy a?”

Vương Mân nhìn Tiểu Lang vừa buồn rầu lại rối rắm, tâm tình tốt vô cùng : Tiểu Tiểu là vì đang nỗ lực vì mình a…

Cậu cười tủm tỉm nói “Em hôn anh một cái, anh sẽ nói cho em nghe.”

Tiểu Lang cọ cọ tới gần Vương Mân, hai tay giữ lấy đầu cậu, ngẩng đầu áp sát lại gần, hôn một cái thiệt mạnh lên môi Vương Mân, còn phát ra một tiếng “chụt” nữa “Nói đi!”

Vương Mân “…”

“Khụ… chính là do thói quen, từ từ nuôi dưỡng, dưỡng nó thành thói quen là được.”

Tiểu Lang “…” Nói cũng như không! Vấn đề ở chỗ làm sao để dưỡng a!!

Vương Mân vòng tay ôm lấy thắt lưng cậu, hôn lên môi Tiểu Lang một cái, tiếp tục nói “Không cần mới bắt đầu liền viết ra yêu cầu nhiều như vậy, muốn bản thân có thể lập tức làm được hết tất cả là không có khả năng, nếu làm không được, em sẽ cảm thấy áp lực rất lớn…”

Tiểu Lang nản lòng gật đầu liên tục “…Nhưng là lúc trước anh xem qua liền bảo là mấy cái đó cũng không khó làm a!”

Vương Mân nói “Đợi đến khi em quen rồi đương nhiên là không khó làm, những việc này cũng sẽ trở giống như ăn cơm uống nước vậy. Nhưng là, lúc này chúng ta mới vừa nghỉ đông xong, nhịp điệu sinh hoạt nghỉ ngơi bình thường chưa kịp khôi phục lại nữa là, càng đừng nói tới phải thích ứng với tiến độ của trường học, nếu lập tức xiết chặt lại, em sẽ không chịu nổi.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cảm thấy lời này của Vương Mân nói không sai, nhưng là trong lòng cậu sốt ruột a, cho tới bây giờ chưa từng cảm nhận được thời gian lại trôi qua nhanh như vậy!

Vương Mân nói tiếp "Quên đi tờ giấy mà em liệt kê ra đi, trước hết nên làm cho thật tốt một phần những sự tình mà em vốn dĩ phải làm đã, ví dụ như tự học đúng giờ, đúng thời gian hoàn thành bài tập mà trường cho, làm tốt những bổn phận của mình xong, nếu còn dư thời gian, mới đi tìm những thứ khác làm tiếp.

Tiếu Lang hiểu ra, vui vẻ hôn Vương Mân cái chụt, nói "Thưởng cho anh đó~"

Tuần thứ hai bắt đầu, Tiếu Lang ngày ngày đều dùng tốc độ nhanh nhất để hoàn thành bài tập mà trường giao, Lúc mới bắt đầu thì mỗi khi làm xong bài tập đều bị vây trong tình trạng kiệt sức, tắm rửa một cái liền leo lên giường ngủ… Chậm rãi về sau, Tiếu Lang chợt phát hiện mỗi lần làm xong bài tập không muộn như trước nữa.

Tiếu Lang có chút cảm giác thành tựu, tới tận chín giờ cũng không thấy mệt mỏi uể oải, chỉ cảm thấy hưng phấn vô cùng! Dù cho mệt thì sao, hiện tại cả người nhẹ nhõm không còn gánh nặng, có thể yên tâm mà đi ngủ rồi~

Cứ như vậy liên tục một tháng, Tiếu Lang bắt đầu dư ra nhiều thời gian hơn để đi làm những chuyện khác, đọc sách cũng được, hoặc là soạn tư liệu học tập cho môn khác cũng được, những thứ cần thiết làm trước xong, sau đó mới đi làm thứ khác.

Cũng không lâu lắm, trương kế hoạch mà ban đầu Tiếu Lang liệt ra dần dần có thể dễ dàng hoàn thành, hơn nữa còn là vô cùng tự nhiên cùng đương nhiên mà làm nữa kìa… Cái gì mà tập trung lực chú ý nè, không được nửa chừng bỏ dỡ nè… hết thảy đều trở thành chuyện hiển nhiên~

https://thuviensach.vn

Cái loại cảm giác thành tựu cùng tự áp bách bản thân mình làm cái gì đó, quả thực rất thần kỳ a!

☆ ☆ ☆

Qua không bao lâu, Vương Mân lại dạy Tiếu Lang một bí quyết khác.

“Bình thường những lúc trí não em rảnh rỗi, nên im lặng đọc thuộc lòng.” Vương Mân đề nghị.

Tiếu Lang “Đọc thuộc lòng cái gì?”

Vương Mân “Tùy tiện gì cũng được, có thể là thứ em quen thuộc nhất, cái gì có thể khiến em không cần suy nghĩ cũng có thể đọc ra được.”

Tiếu Lang “Bảng cửu chương!”

Vương Mân “…Cũng được.”

Tiếu Lang “Tại sao phải đọc thuộc lòng nó?”

Vương Mân “Khi trí não của con người vận hành ở một tốc độ nào đó mãi, sẽ luyện thành một loại quán tính, đến khi chúng ta làm thứ khác cũng sẽ nhanh hơn. Đừng để trí não ngừng nghỉ, ngừng mãi sẽ trở nên trơ lì, sẽ ngẩn người nghĩ vẩn vơ, đây là anh tự mình đúc kết ra.”

Tiếu Lang “Vậy đọc thuộc lòng cái gì mới có tác dụng? Bình thường anh đọc cái gì?”

Vương Mân “Thơ văn cổ, ví dụ như 《Khuyến Học》 mà môn Ngữ văn mới học, hồi trước đây anh tự mình tìm 《Chu Tử Gia Huấn》 để đọc, hoặc là một đoạn văn ngắn bằng Anh ngữ cũng được, tốt nhất nên là những thứ có luật vần.”

https://thuviensach.vn

Này không phải quá đơn giản sao!? Tiếu Lang tự tin nói “Vậy em cũng học thuộc lòng 《Khuyến Học》đi, này từng học rồi, em còn nhớ.”

Vương Mân cười cười “Vậy em thử đọc cho anh nghe xem.”

“Quân tử viết: học bất khả dĩ dĩ. Thanh, thủ chi vu lam nhi thanh vu lam…” Tiếu Lang bắt đầu rung đùi xoay đầu đọc, đoạn đầu đọc còn thuần thục trôi chảy, đọc đến đoạn sau liền quên mất tiêu, nhăn mặt nhăn mày nghĩ mãi mới nhớ ra được vài câu, dưới sự nhắc nhở của Vương Mân, mới lủng củng đọc xong.

Vương Mân nói “Như vậy không được. Anh hỏi em ha, sau ‘Dã hỏa thiêu bất tẫn’ là câu gì?”

Tiếu Lang “Xuân phong xuy hựu sinh.”

Vương Mân “Bạch nhật y sơn tẫn?”

Tiếu Lang “Hoàng Hà nhập hải lưu.”

Vương Mân “Đúng vậy, anh nói lẩm nhẩm thuộc lòng, chính là không cần phải trải qua trí não suy nghĩ cũng có thể đọc ra làu làu.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Chỉ cần một đoạn văn hoặc thơ đều được, sau khi học thuộc rồi, giống như niệm kinh vậy, không cần phải nghĩ tới nó, những lúc bình thường không có việc gì để làm liền lẩm nhẩm, hoặc dùng trí não nghĩ nó với tốc độ nhanh nhất, càng nhanh càng tốt, nhanh đến mức em cảm giác giống như có đọc thành tiếng cũng không kịp được tốc độ mà trí não suy nghĩ, cái loại như câu văn có thể bay trong đầu mình ấy.”

https://thuviensach.vn

Chương 77

Nhóc mày cư nhiên là nam sinh

☆ ☆ ☆

Ngày hôm sau, Tiếu Lang bắt đầu nếm thử phương pháp đọc thuộc lòng của Vương Mân.

Kỳ thật, chuyện học thuộc lòng thứ gì đó là một việc đơn giản vô cùng. Trí nhớ không tốt cũng không sao cả, có thể đọc từ từ, đọc trên một trăm lần liền thuộc ngay!

May mắn là trí nhớ của Tiếu Lang không đến nỗi tệ, lẩm nhẩm năm ngày liền có thể lưu loát đọc cả bài《 Khuyến học 》.

Sau lại, Vương Mân yêu cầu muốn cậu giảm bớt thời gian đọc thuộc lòng, ví dụ như lúc ban đầu, đọc hết nguyên một bài cần năm phút, hiện tại liền giới hạn ở mức trong vòng bốn phút thôi, Đừng nhìn thấy chỉ giảm có một phút ngắn ngủi như thế mà xem nhẹ, lúc bắt tay vào làm mới biết khó khăn cỡ nào. Có vài kẻ dù cho cầm sách ngồi đọc cũng không cách nào ở trong thời gian quy định đọc hết nguyên một bài văn vốn quen thuộc với mình.

Vương Mân giúp Tiếu Lang bấm đồng hồ đo thời gian, Tiếu Lang bắt đầu đọc, lại cố ý gia tăng ngữ tốc nhanh hơn một chút, quả nhiên tốc độ vừa nhanh chút liền dễ dàng bị kẹt ngắc ngứ. Tiếu Lang thích ứng được tốc độ rồi, thời gian đọc thuộc bị Vương Mân thu ngắn còn ba phút… Tiếu Lang lại tốn thêm một ngày luyện tập.

https://thuviensach.vn

Đến khi Tiếu Lang có thể thuận lời hoàn thành việc đọc hết nguyên cả bài Khuyến học trong vòng ba phút đồng hồ, cậu chàng liền nhếch cái đuôi hất mặt dương dương tự đắc, Vương Mân bảo cho cậu biết, tốc độ đọc Khuyến học nhanh nhất của mình là một phút rưỡi.

"…Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!!" Tiếu Lang rú lên, ngay tại thời điểm bản thân đã đọc thuộc làu làu lại kiêm thêm cầm sách đọc, thời gian tối thiểu để đọc cả bài của bản thân cũng chỉ có thể dừng lại ở hai phút rưỡi "Em không tin, anh đọc cho em xem!"

Vương Mân nhìn năm giây, sau đó mở miệng, không hề giống như mỗi lần Tiếu Lang chuẩn bị đọc thì nghẹn một hơi, cắn răng nhăn mặt giống như đang chạy 100m không bằng… ngữ điệu của Vương Mân vô cùng thoải mái, biểu tình lại ung dung, không có chút lo lắng nào.

Một câu rồi một đoạn, giống hệt như Châu Kiệt Luân ca hát vậy, là lá la liền vùn vụt trôi qua, có vài đoạn cắn tự không rõ, hàm hồ cho qua, nhưng Tiếu Lang biết nếu Vương Mân thả tốc độ chậm lại, chắc chắn sẽ không sai chữ nào!

Cậu nghe mà tâm phục khẩu phục, mình với anh mình… đúng là vẫn còn kém một cái cấp bậc a!

Vương Mân đọc xong, cười nói "Nhìn sách mà đọc tốc độ kỳ thực rất chậm, bởi vì trí não của chúng ta vận chuyển nhanh hơn so với ánh mắt, thay vì đọc sách sao không trực tiếp nhìn trí não của mình đi. Càng về sau này, em sẽ phát hiện một điều, tốc độ đọc của em sẽ không thể nào theo kịp được tốc độ của trí não. Ngay lúc em đọc ra câu đầu tiên, trong đầu lập tức sẽ hiện ra các câu tiếp theo, không tin em cứ tiếp tục đọc thuộc mà xem."

Một tháng sau, Tiếu Lang rốt cuộc cảm nhận được, cảm giác của cái gọi là "câu bay ở trong đầu" mà Vương Mân từng nói.

https://thuviensach.vn

Công việc học thuộc lòng này mang lại cho Tiếu Lang cảm giác thành tựu kinh khủng, nếu một người nào đó có thể đọc thuộc làu làu một bài cổ văn với số lượng từ hơn tám trăm chỉ trong vòng một phút rưỡi, bất luận là ai, đều có đủ tư cách để khoe khoang việc này.

Mỗi ngày dùng tốc độ lẩm nhẩm đã trở thành một loại nhiệm vụ mà Tiếu Lang sẽ hoàn thành trong tự giác, bởi vì công việc này không mệt chút nào. Mỗi ngày chỉ cần độ chừng mười phút, tốc độ càng nhanh thì số lần lẩm nhẩm sẽ càng nhiều, số lần lẩm nhẩm càng nhiều thì càng giúp việc ghi nhớ trở nên chắc chắn hơn, những lúc lẩm nhẩm đọc ra không cần phải tự hỏi nữa, ngược lại cảm giác rất hưởng thụ.

Ngày hôm đó, Tiếu Lang ở phòng ký túc xá đọc xong một lần Khuyến học, Vương Mân hỏi "Thế nào, cảm tưởng ra sao?"

Tiếu Lang cười nói "Rất kiêu, rất trâu bò, em cảm thấy mình giống như thiên tài a!"

Vương Mân "Ha ha, cũng đúng, đọc càng nhanh sẽ khiến người ta càng thêm tự tin hơn!"

Tiếu Lang "Ùa, có nhiều lúc đi đường, hoặc trong WC, lúc bất tri bất giác liền bắt đầu mở miệng lẩm nhẩm đọc, em sắp sửa cảm thấy bản thân muốn bị ma ám rồi…"

Vương Mân nói "Đúng đó, kỳ thực anh cảm giác những câu kinh văn tụng niệm của Phật giáo cũng cùng nguyên lý giống như này."

Tiếu Lang sờ sờ cằm, nheo mắt lại nói "Vậy chắc phải học cái gì đó hữu dụng chút, sau này có lòe mấy cô em cũng ngầu hơn~"

Vương Mân liếc mắt nhìn Tiếu Lang,

Tiếu Lang cười đến đáng khinh, chờ nhìn Vương Mân nổi ghen~

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Được a, em có thể thử xem sao, thử đọc nguyên bản《Cổ Văn Quan Chỉ》thuộc làu xem.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Rồi sau này có thi Đại học cần viết văn, có thể dùng lối văn cổ để viết.”

Tiếu Lang “…”

Càng ở bên cạnh Vương Mân lâu, Tiếu Lang càng cảm giác mình có khuynh hướng bị Vương Mân đồng hóa. Như nói chuyện hay cử chỉ hành vi, rất nhiều thứ không thể kể hết đều trong không hề hay biết lây nhiễm một phần hương vị của Vương Mân.

Vì thế, nguyên bản thiếu niên “chỉ có gương mặt là nhìn được” dần dần bắt đầu trở nên có cá tính, có mị lực hơn…

Chẳng qua về cái cá tính lẫn mị lực này, cả hai người trong cuộc là Tiếu Lang cùng Vương Mân, hoàn toàn không hề tự hiểu lấy.

Học tập rất nhiều, nhưng hai người cũng không quên nghỉ ngơi, cứ mỗi cuối tuần ra tiệm Net chơi game sớm đã trở thành một phần trong cuộc sống của họ.

Lúc mới vừa khai giảng, Tiếu Lang từng bởi vì áp lực học tập quá lớn mà suy nghĩ tới việc bỏ hẳn luôn việc chơi game, bất quá ý niệm ngu xuẩn này vừa mới nảy sinh trong đầu đã bị Vương Mân ngăn chặn.

“Cũng chưa phải năm ba, em khẩn trương làm cái gì?”

“Ai, sợ là lãng phí thời gian a.”

“Thay vì sợ cảm thấy lãng phí thời gian, sao không tự đi nâng tốc độ của mình lên đi.” Vương Mân lúc ấy nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, thói quen học tập của Tiếu Lang đã bắt đầu dưỡng thành, game đối với cậu mà nói không giống như gánh nặng nữa, cậu cũng dần dần thoải mái hơn, không ôm trong lòng cảm giác áy náy, lại một lần nữa bắt đầu hưởng thụ khoái hoạt mà game mang đến.

“Thư giãn ở một mức nhất định nào đó là có lợi đối với chúng ta, lúc chơi game cố gắng đừng đặt tâm tư quá nặng vào nó, để trí não thả lỏng một chút, hưởng thụ nó, nếu không cứ để thần kinh căng thẳng liên tục, sớm muộn gì bản thân cũng sẽ sụp đổ cho xem.”

Tiếu Lang “Ùa.” Lời của Vương Mân luôn luôn có đạo lý như vậy, không hổ là người mình yêu thích mà! (…)

Chơi gần hai năm, Tiếu Lang cùng Vương Mân lúc này có thể xem như người chơi kỳ cựu trong Hiệp Minh.

Tiểu Long Nữ cũng đã 97 cấp, toàn thân cao thấp lấp lánh kim quang, trang bị toàn là nhất đẳng. Trong kho hàng của tiền trang vẫn còn gửi tám thanh chủy thủ mà Âu Dã Tử đã chế tác cho cậu, tính luôn cả thanh đang sử dụng hiện tại, tổng cộng đã nhận được chín thanh (chủy thủ)!

Âu Dã Tử thì đã mãn cấp từ lâu, hiện tại là Thần Tượng Thập cấp, vượt qua cả “Tứ diệp thảo tiên tử” đứng hàng thứ hai bảng Thần Tượng, trước mắt đang dần tiếp cận với “Trồng cải trắng”cũng vừa thăng Thần Tượng Thập cấp cách đó không lâu. Bất quá, dựa theo tốc độ thăng cấp của Vương Mân, việc vượt lên “Trồng cải trắng” chỉ là sớm muộn mà thôi.

Trong khoảng thời gian này, Vương Mân đang thu thập tài liệu làm thanh thần khí cuối cùng tặng cho Tiếu Lang. Trong Hiệp Minh, những Thần Tượng nào mãn cấp cứ mỗi lần chú tạo thần khí, đều sẽ bị hệ thống công bố thành quả trên kênh thế giới, cho nên Vương Mân tuyệt đối không muốn có bất cứ sơ suất nào, nếu không sẽ rất mất mặt.

https://thuviensach.vn

Chú tạo xong thanh thần khí này, cũng ý nghĩa sẽ kết hôn với Tiểu Tiểu, cho nên thanh chủy thủ cuối cùng này tương đường với… ừm… sính lễ.

Tiếu Lang rất rõ ràng mấy ngày hôm nay Vương Mân đang loay hoay cái gì, từ lúc Vương Mân thăng lên Thần Tượng Thập cấp, Tiếu Lang đã bắt đầu khẩn trương (sắp lập gia đình…)

Tây Phong Phái cùng Bắc Vân Phái đánh nhau hai ba năm, vẫn còn tiếp tục đánh như cũ, bất quá lúc này không còn căng thẳng giống với hồi Tiếu Lang mới bắt đầu chơi nữa, nhiệt độ chiến sự cũng giảm dần. Cao tầng của hai bên tựa hồ như đã ngán chuyện đánh nhau này, có vài lần vô tình gặp nhau, cũng chết lặng xem như không phát hiện, không hề giống hồi trước, cái hồi mà vừa nghe thấy tên đối phương liền hận không thể nhào qua tiêu diệt giết chết nó… Đủ thấy, cái gì mà yêu hận tình cừu vân vân, đều sẽ bị thời gian mài mòn…

Tiếu Lang đã chuẩn bị rất tốt, sẵn sàng tùy lúc tùy thời rút khỏi Bắc Vân Phái để bỏ trốn cùng Âu Dã Tử, chỉ là có chút đáng tiếc đám bạn bè quen biết ở Bắc Vân Phái, A Phi nè, rồi Mộ Dung Vô Địch, Miêu ca, Sóc Địch, Tiểu Bạch Vân (miễn cưỡng coi như đi…)

Hiện tại đã có thể vô cùng tự nhiên bảo họ là bạn bè với mình, liền sợ hãi đến lúc họ biết mình là nằm vùng, sẽ mua một đống một đống loa chửi bới mình trên kênh thế giới…

Nghĩ đến đây, Tiếu Lang đột nhiên có loại cảm giác bị chúng bạn xa lánh, bị chửi bới vào mặt hết sức bi tráng…

A~~ anh ơi! Vì anh mà em phải hi sinh hết thảy đây nè…

Không đúng, tại sao có thể để bản thân phải dùng phương thức bi thảm lại vô cùng chật vật này chấm dứt cuộc sống nằm vùng của mình chứ? Vấn đề về Tây Hải Nương Nương còn chưa tìm tòi nghiên cứu cho rõ ràng, cam chịu như vậy là không được!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ ra được một cái sách lược vẹn toàn!

–Vừa muốn gả sang Tây Phong Phái cho Âu Dã Tử, lại muốn duy trì quan hệ giữa mình và Bắc Vân Phái, vậy không bằng… hóa giải hết những mâu thuẫn giữa Bắc Vân Phái với Tây Phong Phái đi? Ha ha ha!

Tiếu Lang hưng phấn cực kỳ, ý tưởng này chẳng những đối với mình có lợi, còn có thể thay đổi lịch sử của cả server Hoa Bắc a!

Lên kế hoạch một phen, Tiếu Lang liền lập tức hành động!

Cái gọi là muốn tháo chuông cần tìm người buộc chuông, bước đầu tiên trong kế hoạch hóa giải mâu thuẫn, phải tìm hiểu rõ căn nguyên gây nên mâu thuẫn giữa hai phái với nhau… Nghe người ta đồn (lời đồn hóng hớt đã nghe quá nhiều, không có cái nào đáng tin) là vô dụng! Muốn hiểu biết nội tình, cần phải tìm trưởng môn trực tiếp nói chuyện!

Tiếu Lang có QQ của Giang Phong Vũ Hỏa, nhưng không có QQ của Dạ Hành Vân!

Thế là cậu bèn chạy đi khắp nơi hỏi, hỏi A Phi rồi hỏi Mộ Dung Vô Địch, Băng Lăng, lại gửi tin nhắn riêng cho Sóc Địch, chăng ai biết được… nhưng lại thêm bạn được Sóc Địch.

Sóc Địch : “Tiểu Bạch Vân không có QQ.”

Tiếu Lang “…”

Sóc Địch : “Có chuyện gì sao? Tìm tên đó có việc gấp? Anh có số di động nó nè.”

Tiểu Long Nữ bất nữ : “Thôi vậy, để nghĩ cách khác.” Làm sao có thể để Sóc Địch truyền lời lại chứ, tên này là một tên miệng rộng chính hiệu!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang buồn rầu, không lẽ phải vào game gửi tin riêng cho Dạ Hành Vân sao? Nhưng mà làm vậy thì không thể lưu lại phần lưu trữ tán gẫu để tiện bề ngâm cứu phân tích về sau a…

Vương Mân thấy Tiếu Lang vẻ mặt sầu mi khổ kiểm, hỏi "Em sao thế?"

Tiếu Lang "Em hỏi không ra QQ của chưởng môn em!"

Vươgn Mân "Tên đó không cho em sao?"

Tiếu Lang "Ổng không có onl, em đi hỏi người khác, ai cũng nói không biết hết, phó chưởng môn còn bảo ổng không có QQ."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang bực bội "Đường đường là chưởng môn của Bắc Vân Phái nhất nhì server Hoa Bắc Hiệp Minh, cư nhiên không có QQ, tên đó rốt cuộc làm ăn kiểu gì vậy!"

Vương Mân "Em thử hỏi Giang Phong Vũ Hỏa xem?"

Tiếu Lang bĩu môi "Hỏi ổng để làm chi chứ, hai người đều kẻ thù không đội trời chung a!"

Vương Mân "Lúc trước bọn họ không phải bạn tốt với nhau sao?"

"Đúng ha!" Tiếu Lang chợt nhớ đến, lúc trước Mạt Danh từng tám cho mình nghe về chuyện này, lúc đó mình không hề băn khoăn kể lại hết cho Vương Mân nghe "Nói không chừng Giang Phong Vũ Hỏa biết a!"

Tiếu Lang mở ra khung QQ, bấm tên của Giang Phong Vũ Hỏa mở ra khung tán gẫu "Phong ca, Phong ca!"

Phong : "Sao vậy Tiểu Long?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Anh biết phương thức liên lạc với Dạ Hành Vân sao? Tốt nhất là QQ.”

Phong : “Ồ, anh có id của tên đó nè, em muốn thêm hắn hả?”

Tiểu Long : “Anh làm sao có được vậy??” …cư nhiên có thiệt ta ơi!

Phong : “Em đợi chút, nằm trong sổ đen, để anh tìm thử.”

Tiểu Long : “…”

Một lát sau, Giang Phong Vũ Hỏa gửi cho Tiéu Lang một dãy số : “685xxxx, chắc là hắn, em thêm thử xem.”

Tiếu Lang mở QQ ra tìm thử, nhập dãy số vào, liền nhảy ra tư liệu cá nhân của đối phương, avatar là hình một anh đẹp trai tóc màu nâu, nickname là “Nhất Kiếm Phong Vân”. Tiếu Lang xin đối phương thêm mình làm bạn tốt, ngay sau đó trong tai nghe vang lên hai tiếng ho khan, một cái khung tin tức trả lời nhảy ra, bị cự tuyệt.

Tiếu Lang “…”

Bất quá, nội dung cự tuyệt có hai chữ kèm theo : “Ai vậy”

Tiếu Lang không hề tức giận, tiếp tục thêm bạn, trong khung lý do xin thêm gõ “Tiểu Long Nữ”

Lần này xin thêm được đối phương chấp nhận.

Avatar của Nhất Kiếm Phong Vân (gọi tắt Nhất Kiếm) lập tức hiện ra trong danh sách bạn tốt của Tiếu Lang, sau đó bắt đầu nhấp nháy nhấp nháy sáng lên.

Câu đầu tiên mà đối phương gửi tới là : “Làm sao biết id của anh vậy?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Lang hoàn toàn không kịp trả lời, đã nhận được câu thứ hai : “Tên của nhỏ sao kỳ cục vậy, cái gì mà nữ bất nữ nam bất nam, bộ là nam sao?”

Tiểu Lang “…”

Tiểu Long : “Tui là nam sinh.”

Nhất Kiếm : “…Má ơi.”

Tiểu Long : “Ông có QQ na? Tại sao Sóc Địch lại bảo ông không có QQ?”

Nhất Kiếm : “Nói xạo chứ gì.”

Tiểu Long : “…”

Nhất Kiếm : “Nhóc mày cư nhiên là nam sinh!”

Tiểu Lang rụt rè trả lời lại : “Cái đó, chưởng môn a, tui ở trong game chơi nhân vật nữ thôi, đâu có hại hay lừa ai đâu, đừng kỳ thị tui chứ a…”

Nhất Kiếm : “Không phải kỳ thị, chỉ là cảm thấy trong nhất thời không thể tiếp nhận được.”

Nhất Kiếm : “Không đúng, A Phi đang truy nhóc mày nha, tên đó bảo rất thích Tiểu Long Nữ… theo góc độ nào đó mà nói, này coi như hại người!”

Tiểu Lang 囧 囧 nói “Tui từ chối rồi! Tui rõ ràng giải thích thuyết minh với ổng tui có người mình thích rồi! Tui cũng sắp sửa kết hôn với ảnh!”

Nhất Kiếm : “Cũng phải.”

Tiểu Long : “Cho nên A Phi sẽ chết tâm thôi…”

Nhất Kiếm : “Ảnh? Người nhóc thích cũng là nam sao?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : "…Ùa." Nói với nhau trên mạng thôi mà ha, chắc là không sao đâu, dù gì cũng không gặp mặt nhau… Tiếu Lang tự an ủi mình.

Nhất Kiếm : "…"

Tiểu Long : "Chưởng môn, không cần phải lo lắng a, tui không có hứng thú với ông."

Nhất Kiếm : "…Không phải, kỳ thực anh chỉ muốn bảo là, anh mày cũng vậy!" Mèn ơi, tại sao tự dưng bất tri bất giác lại xuất quỹ với một đứa bạn bình thường trên mạng vậy a!

Tiếu Lang : tình huống nào đây? Dạ Hành Vân cũng vậy? Cũng vậy cái gì?"

Dạ Hành Văn nói toẹt ra luôn : "Chúng ta là đồng loại, ha ha."

Đồng loại cái gì? Đều là nam nhỉ?

Tiểu Long : "Đương nhiên, he he."

Nhất Kiếm : "Nhóc là 0 hả?"

Tiểu Long : "?"

Nhất Kiếm : "1? Không thể nào đâu, chơi cũng chơi nhân vật nữ còn gì."

Tiểu Long : "Cái gì mà 0 cái gì 1 a?"

Nhất Kiếm : " rốt cuộc nhóc mày phải hay không a? Đừng bảo giả vờ nha!"

Tiểu Long : "Giả vờ cái gì?"

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm : “Đồng tính luyến ái a, 1 tức là cái ở trên, 0 tức là cái ở dưới.”

Tiếu Lang “…”

Cái này, cái kia, mình và Vương Mân… hóa ra là… đồng tính luyến ái trong truyền thuyết sao?… Nhận thức này tựa như một trái bomb nguyên tử, ném vào khiến cho nhân sinh quan của Tiếu Lang hoàn toàn nổ tan!”

Đồng tính luyến ái…

Từ này đối với Tiếu Lang thực xa lạ… ngay tại chốn C thị vẫn còn có chút cổ hủ như nơi này, nói là mọi người không biết cái gì gọi là đồng tính luyến ái đúng hơn là nói mọi người không chấp nhận thứ gọi là đồng tính luyến ái.

Đối với đồng tính luyến ái, cũng đồng nghĩa với không bình thường, kỳ quặc, bệnh AIDS, vân vân… Tiếu Lang cũng từng có nghe nhắc đến…. Trong thế giới đơn thuần của cậu, đồng tính luyến ái, thuộc về phạm trù chung với người ngoài hành tinh.

Nhớ mang máng lúc còn học sơ trung, có từng đọc tin tức trên một tờ báo chiều mà trong nhà đặt, viết về một minh tinh Hong Kong là đồng tính luyến ái, đám nữ sinh trong lớp cũng từng thảo luận về đề tài này, ngay lúc ấy, phản ứng của Tiếu Lang là “Tin tức giải trí toàn là tùy tiện viết không, nhất định là nói xạo.”

Lại không ngờ tới, bản thân có một ngày lại dính vào cái cụm từ hi hữu này…

Nhất Kiếm lại nói tiếp : “ đừng nói là bây giờ nhóc mày mới giác ngộ ra nha?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Ông hù làm tui sơ muốn chết…” Tiếu Lang cực độ bối rối, bắt đầu một lần nữa nhìn lại quan hệ giữa mình và Vương Mân… Nếu mình là đồng tính luyến ái, vậy Vương Mân cũng là.

Nhất Kiếm : “…”

Tiểu Long : “Tui cũng không biết mình có phải đồng tính luyến ái hay không nữa, tui chỉ thích có mình ảnh thôi a.”

Tiếu Lang lại bổ sung thêm một câu : “Anh ấy cũng chỉ thích một mình tui!”

Nhất Kiếm : “Hai đứa… mấy tuổi rồi?”

Tiểu Long : “Tui mười sáu, còn ảnh mười bảy.”

Nhất Kiếm : “Mèn ơi, mới cao trung năm hai, hai đứa vẫn còn nhỏ lắm, ha ha!”

Tiểu Long : “Không phải như vậy, cả hai đứa tụi tui đều muốn ở bên nhau cả đời!”

Nhìn trên màn ảnh những lời này, tim của Dạ Hành Vân đột nhiên đập mạnh một chút, ánh mắt bất giác dừng lại trên những con chữ kia.

…Lâu lắm rồi, chưa từng vì một câu nói hay một động tác nhỏ mà cảm động đến thế… Nếu lời này của bọn họ là thật sự, nếu như cảm tình kia là thuần túy, như vậy có thể kéo dài được bao lâu chứ?

Không hiểu tại sao trong lòng chợt dâng lên một cỗ xúc động, muốn nhìn thử xem… hai người bọn họ, có thể đi được đến lúc nào….

https://thuviensach.vn

Chương 78

Anh đẹp trai đâu đâu cũng có

☆ ☆ ☆

Nhất Kiếm : “Hai đứa là bạn học cùng lớp sao?” Có lẽ bởi vì là đồng loại, cũng có lẽ là bị cảm động bởi lời nói của Tiếu Lang, Dạ Hành Vân bất giác thay đổi hẳn thái độ, hoàn toàn không còn vẻ lạnh lùng mọi khi đối với những người bạn trên mạng nữa, thả lỏng bắt đầu tán gẫu.

Tiểu Long : “Ùa, là bạn học cùng lớp, ngồi cùng bàn, ở chung phòng ký túc xá luôn.”

Nhất Kiếm : “Tốt vậy.” Mịa nó hai đứa này ngày ngày ở bên nhau, nhất định là lâu ngày sinh tình!

Nhìn thấy câu trả lời của Dạ Hành Vân, cái đuôi của Tiếu Lang lập tức nhếch lên tới tận trời : có người hâm mộ mình nha, ho ho ho!

Cho dù mới nãy vẫn còn hết sức lo lắng, trong lòng rối rắm phức tạp quan hệ giữa mình và Vương Mân, nhưng chung quy Tiếu Lang vẫn mới chỉ là một học sinh trung học ở một thành thị nhỏ, ham thích hư vinh…

Tiểu Long : “Tụi này có thể nói như hình với bóng nha ~ a, ảnh cũng chơi game này nè!” Ha ha ha!

Nhất Kiếm : “Chơi nhân vật nam đúng không?”

Tiểu Long : “Phải a~”

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm hỏi : “Ai?” Đoán không sai, nhóc Tiểu Long Nữ này là 0 a…

Cảm giác khoe khoang rất thích, cho nên vừa bị Dạ Hành Vân hỏi là ai, Tiếu Lang lập tức hết hồn…

Nếu để Dạ Hành Vân biết người mình thích là Âu Dã Tử, Thần Tượng mãn cấp đứng thứ hai toàn server, lại còn là một trong các đường chủ của Tây Phong Phái, vậy thì đừng hòng nói cái gì hóa giải mâu thuẫn nữa! Trực tiếp bị Dạ Hành Vân tống cổ khỏi Bắc Vân Phái là cái chắc…!

Tiểu Long : “…Ảnh muốn bảo trì thần bí.”

Nhất Kiếm : “…” Thần bí? Lý do mà nhóc con này không chịu nói thật ra, có thể là do ông xã mình là người rất nổi danh ở server Hoa Bắc, hoặc ngược lại là một tên vô danh tiểu tốt nên sợ xấu hổ không dám nói ra… Lý do thứ hai khả năng có vẻ rất thấp, hai người cùng nhau chơi game, mà người kia lại là “1″, nếu để cấp bậc thấp hơn cả bà xã mình thì mất mặt chết… Mà nếu như là người nổi danh thì, bản thân mình không có khả năng không biết… Cho nên đáp án chỉ có một—— nam nhân của tên nhóc này là người Tây Phong Phái!

Dạ Hành Vân chợt nhớ lại lần đầu tiên mình gặp Tiểu Long Nữ, nhóc này lúc đó đang chung đội với đám người cao tầng trong Tây Phong Phái thì phải… ha ha, xem ra thân phận của tên nhóc con này không đơn giản nha!

Phân tích một trận xong xuôi, Dạ Hành Vân cũng không vội vàng đâm thủng lời nói dối của Tiếu Lang, bởi vì người nào đó đã bắt đầu cảm thấy hứng thú với việc này, cho nên để dành từ từ mà chơi…

Nhất Kiếm : “Thêm bạn anh làm chi a?”

Tiếu Lang còn đang khẩn trương, không biết Dạ Hành Vân sẽ tiếp tục truy vấn thân phận của Vương Mân nữa không, lại thấy đối phương chuyển

https://thuviensach.vn

đề tài, lập tức thành thật trả lời “Muốn hỏi ông một vài chuyện!”

Nhất Kiếm : “Hỏi cái gì? Nói đi.”

Tiểu Long : “Năm đó Bắc Vân Phái tại sao lại đối địch với Tây Phong Phái vậy?”

Có cần hỏi thẳng vào vấn đề một cách trực tiếp tới vậy không!?

Dạ Hành Vân : “Chuyện này nói có chút phức tạp, nhóc mày hỏi cái này để làm gì?”

Tiểu Long : “Chưởng môn a, tui thấy mọi người cùng nhau đánh rồi lại đánh lâu như vậy, không thấy chán sao?”

Ồ, hóa ra nhóc này muốn sang làm đại sứ hòa bình ta?

Dạ Hành Vân : “Chán…”

Tiểu Long : “Vậy ông có từng nghĩ tới chuyện bắt tay làm hòa với Tây Phong Phái, từ rày về sau hóa thù thành bạn không?”

Nhất Kiếm : “Chưa từng nghĩ qua.”

Kháo! Cái thằng cha này… đánh cũng phát chán rồi mắc gì lại không muốn làm hòa với nhau a!!

Tiểu Lang vội hỏi : “Tại sao vậy a?”

Nhất Kiếm : “Vấn đề này liên quan tới mặt mũi của nam nhân, trừ phi tên đó tự mình đến cầu anh, nếu không anh đây vẫn sẽ tiếp tục đánh.”

Tiểu Long : “Ể? Cầu ông cái gì?”

Nhất Kiếm : “Giang Phong Vũ Hỏa, cầu anh đây buông tha cho.”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : "…" Vấn đề này khả năng hầu như là không a… Nhìn Phong ca có vẻ như cũng là người coi trọng mặt mũi a…

Dạ Hành Vân vòng vo tam quốc, nói "Ha ha, chuyện giữa tụi này nhóc không hiểu đâu, đừng xen vào."

Tiếu Lang "…"

Không xen vào không được a, về sau tui phải cùng anh tui kết hôn, trong game sẽ biến thành một "nàng" của Bắc Vân Phải gả cho một "chàng" của Tây Phong Phái a…

Nàng và chàng này có thể không bàn tới là ai, nhưng là Bắc Vân Phái gả sang cho Tây Phong Phái… Chưởng môn, ông chắc chắn sẽ giết tui a!!!

Tiếu Lang lại mở ra khung tán gẫu cùng Giang Phong Vũ Hỏa, bắt chuyện với Giang Tử Phong : "Phong ca, có đó không a?"

Phong : "Hử? Có."

Tiếu Lang nhớ, lúc trước Mạt Danh có từng nói qua, Phong ca đối với sự kiện năm kia luôn luôn tránh né không chịu trả lời, bất giác có chút khẩn trương, cậu do dự châm chước một phen, mới cẩn thận mở lời : "Phong ca, anh cảm thấy con người của Dạ Hành Vân thế nào?"

Phong : "Lãnh huyết, bá đạo, âm hiểm, chi li nhỏ mọn, không phải là người tốt."

Tiểu Long : "…" Nguyên câu không chữ nào là nói tốt hết luôn!

Phong : "Em hỏi anh mấy cái này làm gì?"

Tiểu Long : "Thực ra tui chỉ muốn biết một chút, tại sao hai người lại cừu thị lẫn nhau đến thế, hồi trước có nghe Mạt Danh kể, lúc trước hai người là bạn tốt với nhau."

https://thuviensach.vn

Phong : “Việc này nói ra rất phức tạp.”

Tại sao hai người đều trả lời hai câu tương tự nhau vậy? 囧 Hai người này có tâm hữu linh tê sao?

Tiểu Long : “Hai người có thể làm hòa không?”

Phong : “Ha ha, không thể nào đâu.”

Tiểu Long : “Vì sao?”

Phong : “Hắn bảo sẽ tiêu diệt Tây Phong Phái, trừ phi anh cầu xin hắn, nếu không gặp anh một lần giết anh một lần. Em cảm thấy anh sẽ cầu xin sao? Nằm mơ đi!”

Tiếu Lang lệ rơi đầy mặt : mâu thuẫn thiệt sâu nha…

Vì sao Giang Tử Phong lại khiến Dạ Hành Vân tuyên bố “Gặp một lần giết một lần” như thế nhỉ? Kiếm Khách giết Dược Sư, rõ ràng là ăn hiếp người ta còn gì! Giang Tử Phong đắc tội Dạ Hành Vân chỗ nào chứ? Nếu dự theo phiên bản cũ nhất của lời đồn vỉa hè, phải là Giang Phong Vũ Hỏa gặp Dạ Hành Vân một lần giết một lần mới đúng chứ?

Tiếu Lang nghe mà choáng cả não, ai có thể cung cấp cho mình phiên bản chính xác đây a!!

☆ ☆ ☆

Suy đi nghĩ lại, Tiếu Lang cảm thấy vẫn là bắt tay từ vấn đề của Tây Hải Nương Nương đi, cậu khẽ cắn môi, hỏi Dạ Hành Vân : “Chưởng môn, có người bảo là, tui với Tây Hải Nương Nương năm đó có điểm giống giống đúng hông?”

Nhất Kiếm : “Giống chỗ nào, nhóc mày là nam cô ta là nữ, hơn nữa nhóc mày ngốc hơn cô ta nhiều.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang : “…”

Dạ Hành Vân còn bổ sung thêm : “Nhóc mày đơn thuần.”

Tiếu Lang : chưởng môn, tui nên cảm ơn vì lời khen này sao!? = 皿 =

Nhất Kiếm : “Coi bộ nhóc biết cũng không ít chuyện nha, để nhớ xem… lúc nhóc mới bắt đầu chơi game này thì Tây Hải Nương Nương del acc cũng được gần nửa năm.”

Tiểu Long : “Tại sao lại phải del acc?”

Nhất Kiếm : “Chắc là do không chơi nữa đi.”

Tiếu Lang “…” nói cũng như không!

Đang rối rắm muốn chết, không biết phải như thế nào để hỏi thì, Dạ Hành Vân đột nhiên gửi sang một câu.

Nhất Kiếm : “Nghe nói năm đó chuyện cô ta châm ngòi ly gián hai phái bị vạch trần mà lại muốn chứng minh mình trong sạch, nên del acc.”

Tiểu Long : “Nghe phức tạp ghê…” hơn nữa, tại sao lại là “nghe nói” nữa a!! Chưởng môn, chẳng lẽ ông cũng trở nên choáng váng rồi sao!?

Nhất Kiếm : “Đã bảo với nhóc mày chuyện này rất phức tạp, đừng hỏi nhiều quá.”

Tiểu Long : “Chưởng môn…”

Nhất Kiếm : “Nãy giờ nhăn nhăn nhó nhó nửa ngày trời, rốt cuộc muốn nói gì? Nhóc mày là người Giang Phong Vũ Hỏa phái sang sao?”

…

“!!!” Nhanh như vậy đã bị phát hiện rồi! = 口 =!

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm : “Thẳng thắn thì khoan, kháng cự thì xử!”

Tiếu Lang hai tay run lên, lập tức khai ra : “Đúng… chưởng môn, tui là nằm vùng!”

Nhất Kiếm : “…” Chơi game bao nhiêu năm trời, lần đầu tiên thấy một đứa thật thà như vậy… thằng này làm cách nào nằm vùng ở Bắc Vân Phái lâu như thế mà không bị ai phát hiện vậy?

Tiểu Long : “Tui từng làm rất nhiều chuyện có lỗi với Bắc Vân Phái, đợi lát nữa tui sẽ tự mình rời khỏi môn phái, chưởng môn đừng đuổi giết tui nha…”

Tên nhóc này… thành thật tới mức… có chút đáng yêu a.

Dạ Hành Vân : “Nhóc mày cho là rời khỏi môn phái thôi là đủ sao?”

Tiếu Lang khẩn trương đến muốn chết : tiêu rồi tiêu rồi, kỳ này tiêu chắc rồi! Lát nữa có lẽ sẽ nhìn thấy loa thông báo lệnh truy nã…

Nhất Kiếm : “Ngay lập tức tại chỗ nói rõ ràng mau, nhóc mày làm bao nhiêu chuyện có lỗi với Bắc Vân Phái rồi?”

Tiếu Lang cảm giác hình như chân mình cũng đang run lên : “Tui…lúc bang chiến đó, tui có lén nói với người của Tây Phong Phái, báo vị trí ẩn thân của mấy người…”

Nhất Kiếm : “Còn cái nào nữa?”

Tiểu Long : “Mấy chủ lực trong Bắc Vân Phái đó, kỹ năng đặc biệt của họ tui đều biết hết.”

Nhất Kiếm : “Ồ.”

https://thuviensach.vn

Tiểu Long : “Chưởng môn! Người mà tui thích đang ở Tây Phong Phái, cho nên tui hi vọng Bắc Vân Phái cùng Tây Phong Phái có thể làm hòa…”

Dạ Hành Vân nghĩ nghĩ, hỏi : “Người nhóc thích, là tên Âu Dã Tử đúng không?”

Tiểu Long : “…Ừ.” Anh ơi ~ anh thiệt nổi tiếng a T 口 T

Qua vài giây im lặng, Dạ Hành Vân mới nói tiếp : “Anh không truy cứu những sai lầm quá khứ của nhóc, giờ cho nhóc hai con đường để lựa.”

Tiểu Long : “A?” Có cho chọn lựa hình phạt nữa? Uống Hạc Đỉnh Hồng hay là dùng bạch lăng a? T A T

Nhất Kiếm : “Thứ nhất là, dắt ông xã của nhóc theo nhóc qua Bắc Vân Phái, anh đây sẽ nhận hai đứa.”

Tiểu Long : “…” Ông, ông xã… Xưng hô này… hu hu anh ơi, có người muốn đào góc tường nhà anh nè! T 口 T

Nhất Kiếm : “Thứ hai là, nhóc quay về Tây Phong Phái làm nằm vùng cho bên đây, tính ra nhóc ở Bắc Vân Phái nằm cũng được một năm rưỡi đi? Vậy bây giờ làm ngược lại cho bên này một năm.”

Tiểu Long : “…”

Nhất kiếm : “Nếu như nhóc mày không đồng ý, hoặc là tiếp tục gạt anh đây… anh sẽ xử nhóc như Giang Phong Vũ Hỏa vậy, à mà thôi, anh đây truy sát tình nhân Âu Dã Tử của nhóc cũng được, tên đó chơi chú tạo sư đúng không? Giết nó với anh là chuyện nhỏ.”

Tiếu Lang : bị uy hiếp, người này thật ác độc…! Giết tui thì thôi đi, tui còn có thể hợp tác với Phong ca đối nghịch lại, anh tui chỉ là một công

https://thuviensach.vn

tượng văn nhược yếu đuối (?), cư nhiên không buông tha! Thật đáng giận! Hỗn đản!

Nhất Kiếm : “Chọn đi.”

…Không được, không thể liên lụy đến Vương Mân, nếu anh mình mỗi lần ra khỏi thành đều bị đuổi giết, vậy quá thê thảm rồi! Dạ Hành Vân tên cẩu tặc này! Đáng giận quá đi!

Tiểu Long : “2″ Phong ca, xin lỗi anh nha…!

Dạ Hành Vân : “Anh đây lớn hơn nhóc 5 tuổi, kêu Vân ca đi.”

Khỉ! Ngươi cái đồ Tiểu Bạch Vân!…

Tiểu Long : “Vân ca.”

Nhất Kiếm : “Ngoan lắm! Nhóc không cần lập tức rời đi Bắc Vân Phái, dù gì ông xã nhóc cũng đang ở Tây Phong Phái, có tình huống gì hỏi tên đó cũng được thôi đúng không nè?”

“…” Hoàn toàn bị khống chế…

Bất quá, tại sao thú thật mọi chuyện, lại cảm thấy trong lòng thoải mái hơn ta?

Tuy rằng thân phận sắp sửa từ nằm vùng bên địch biến thành nằm vùng bên ta, bất quá ở đâu cũng nằm thôi, cũng chẳng khác gì mấy đúng không?

Cũng là game thôi, cần gì phải có cảm giác tội ác chứ, a di đà phật…

Tiếu Lang dùng tinh thần AQ an ủi mình một phen, rất nhanh liền bình thường trở lại.

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Có lẽ là bởi vì ôm một tia áy náy với Giang Tử Phong, Tiếu Lang hết sức nịnh nọt chạy sang cùng Giang Tử Phong tán gẫu vài câu, coi như bồi dưỡng tình cảm (?)

Tiểu Long : "Phong ca."

Phong : "Eh? Sao thế Tiểu Long, hôm nay em không chơi game sao? Thấy chán hả? Sao nãy giờ ở ngoài QQ tán gẫu không vậy? Có muốn anh mượn acc nhỏ của tụi trong bang dẫn em đi phó bản không?"

"…" Phong ca, xin lỗi anh thiệt nhiều nhiều nha T^T

Tiểu Long : "Phong ca, lúc nãy em có nói chuyện với Dạ Hành Vân."

Phong : "Ồ."

Tiểu Long : "Thực ra, ấn tượng của ổng với anh rất tốt a." (xạo nha…)

Phong : "Hắn nói thế nào?"

Tiếu Lang nói "Ổng bảo anh rất tốt, có điều tính tình hơi ương ngạnh (vì không cầu xin), ổng còn bảo ổng chán đánh nhau lắm rồi."

Phong : "Hừ."

Tiếu Lang : quả nhiên, hễ nhắc tới Dạ Hành Vân, Phong ca liền không vui… thực khó hiểu a…

Phong : "Em nói cho tên đó biết, lão tử đây sẽ không bao giờ lùi bước!"

Tiếu Lang lại quay sang gửi tin cho Dạ Hành Vân : "Vân ca, tui cảm thấy Giang Phong Vũ Hỏa hình như rất có hảo cảm với ông a."

…Kệ xác đi, nếu như bị biến thành nằm vùng ngược rồi, vậy cũng không cách cảnh giới tắc kè hoa bao xa nữa!

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm : “Hắn nói thế nào?”

Tiểu Long : “Các người đánh nhau nhiều năm như vậy, Giang Phong Vũ Hỏa ngày nào cũng tâm tâm niệm niệm, lực chú ý đều đặt trên người ông, Phong ca dẫn theo người của Tây Phong Phái, chuyện hàng đầu cần đặt trong lòng là đối nghịch với Bắc Vân Phái, lại còn phái tui qua nằm vùng, thường xuyên hỏi Dạ Hành Vân đang làm gì (nói xạo nha…), Dạ Hành Vân có onl không (lại xạo nữa)… Nếu như ông chỉ là tên vô danh tiểu tốt, ai thèm để ý đúng không?”

Nhất Kiếm : “Đúng, tên đó chính là như vậy, suốt ngày giả vờ đứng đắn.”

Tiểu Long : “…”

Nhất Kiếm : “Nhóc mày mà không sang đây nằm vùng, phỏng chừng anh sớm túm được tên đó rồi.”

Tiểu Long : “Ha?” Bộ mình thật sự phát huy tác dụng lớn như vậy sao?

Nhất Kiếm : “Lúc mà nhóc chưa gia nhập vào Bắc Vân Phái, Tây Phong Phái bọn họ sớm chống đỡ hết nổi rồi. Lúc ấy cũng là thời điểm Bắc Vân Phái khí thế dữ dội nhất, Vũ Hỏa căn bản không dám onl acc chính của mình, chỉ dám lén lút chơi mấy cái acc nhỏ thôi.”

Tiểu Long : “Ùa, lúc đó ảnh từng bảo với tui, bảo là nản không muốn chơi nữa.”

Nhất Kiếm : “Tên đó dám không chơi sao, trong game tên đó còn một cái tiệm dược, gọi là Thiên Thảo Đường, thiếu tụi này rất nhiều tiền.”

Tiểu Long : “Ha? Phong ca chẳng phải đứng thứ nhất Bảng Tài Phú sao? Sao lại thiếu tiền a?”

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm : “Đó là trên danh nghĩa thôi, lúc dự tính mở cái tiệm đó, Vũ Hỏa hỏi mượn tiền tụi này, lần đó mượn không ít đâu. Trong tay anh và Sóc Địch vẫn còn giữ giấy nợ của tên đó nè, chẳng qua trong game, chủ tiệm là hắn thôi… Để anh đây nói từ đầu cho nhóc mày nghe, miễn nhóc mày không hiểu. Nhóc biết Tây Hải Nương Nương vốn dĩ là người của Tây Phong Phái đúng không?”

Tiểu Long : “Ùa biết!” Mạt Danh từng kể cho Tiếu Lang nghe một đoạn lịch sử của server Hoa Bắc, Tiếu Lang vẫn còn nhớ rõ.

Dạ Hành Vân biết chuyện rõ ràng tường tận hơn Mạt Danh nhiều lắm, chỉ cần vài câu đã nói rõ ràng chuyện tình của năm đó.

☆ ☆ ☆

Giang Phong Vũ Hỏa vốn chơi dược sư, lúc ấy dự tính mở một tiệm bán dược, nhưng trong tay tài chính lại không đủ, mới tìm bọn người Dạ Hành Vân mượn tiền, người ra mặt mượn lúc ấy là Tây Hải Nương Nương, bởi vì quan hệ của bốn người không tệ, cho nên vừa hỏi liền cho mượn. Về sau, qua một thời gian ngắn, Giang Phong Vũ Hỏa liền lên Bảng Tài Phú.

Một ngày nọ, Tây Hải Nương Nương lén tìm Dạ Hành Vân cùng Sóc Địch, bảo với hai người Giang Phong Vũ Hỏa là kẻ lừa gạt, lên tận hàng thứ nhất Bảng Tài Phú rồi mà lại không chịu trả tiền đã mượn. Hơn nữa, lúc mượn đã đồng ý chuyện tiệm dược là hình thức hợp tác cổ phần, chứ không phải vay tiền, là do mình nhớ lầm. Cho nên theo lý mà nói, hiện tại Giang Phong Vũ Hỏa buôn bán được tiền lời, phải là nên chia phần trăm cho cả bốn người.

Tây Hải Nương Nương liền đề nghị để mình gả sang Bắc Vân Phái, mang theo một phần tài lực của Tây Phong Phái sang cho Bắc Vân Phái, cũng nhân cơ hội này âm thầm thôn tính Tây Phong Phái. Nhưng là Dạ Hành Vân lẫn Sóc Địch từ trong tiềm thức cảm thấy Giang Phong Vũ Hỏa

https://thuviensach.vn

không phải loại người như Tây Hải Nương Nương nói. Có điều, lòng người cách nhau cái bụng, chẳng ai biết được chuyện Tây Hải Nương Nương nói là thật hay giả. Huống chi đều là nam nhân, tới tận cửa nói phải trái thì cũng mất mặt quá đi. Thế là hai người tạm thời đồng ý đề nghị của Tây Hải Nương Nương, để xem Giang Phong Vũ Hỏa có chịu xuất tiền chuẩn bị của hồi môn cho Tây Hải Nương Nương không, nếu như có thì mọi chuyện coi như thôi, nhưng là cả hai người đều không có ý định thôn tính Tây Phong Phái.

Kết quả, không biết tại sao lại trở thành như vậy, ngày kết hôn Tây Hải Nương Nương chạy đi del acc, Giang Phong Vũ Hỏa thì chạy đi tìm Sóc Địch cùng Dạ Hành Vân ngoài đời, không những không trả tiền, còn mắng bọn họ một trận. Sau đó lại vào game tuyên bố thề bất lưỡng lập với Bắc Vân Phái, khiến hai người họ chả hiểu mô tê gì.

Mà có thể là do lần đó, Giang Phong Vũ Hỏa mắng chửi Dạ Hành Vân có hơi quá đáng, cho nên Dạ Hành Vân trong cơn tức giận cũng tuyên bố trả miếng lại Giang Phong Vũ Hỏa (là âm thầm nói), bảo về sau gặp Giang Phong Vũ Hỏa một lần liền giết một lần, giết đến khi nào Giang Phong Vũ Hòa cầu xin tha thứ mới thôi, nếu không liền giết, giết sạch Tây Phong Phái.

…

Người ngoài nhìn vào thì thấy ôi tình yêu, nhưng sự thật lại thường thường có liên quan tới danh lẫn lợi, quả thực là không đơn giản chút nào.

Tiếu Lang với cái loại tính cách cuốn theo chiều gió của mình, nghe Dạ Hành Vân bên này kể xong, cũng không hiểu tại sao thay đương sự oán giận bất công một phen : chẳng lẽ Giang Phong Vũ Hỏa thực sự là một tên tiểu nhân vay tiền không chịu trả sao? Không thể nào đâu, bọn họ từng gặp mặt nhau ngoài đời a, đánh một chút bắt trả tiền lại cũng được mà?

https://thuviensach.vn

A….!!!

“Hai người quen biết nhau ngoài đời sao?” Tiểu Lang kinh ngạc.

Nhất Kiếm : “Ừ, tụi này đều ở Bắc Kinh, trường đại học cũng gần nhau.”

Tiểu Long : “…”

Nhất Kiếm : “Vũ Hỏa học bên học viện y Kinh Đại, anh ở Khoa Đại, còn Sóc Địch là Vật lý bên Công Đại.”

Tiểu Long : “…” Thật là lợi hại a! Toàn là thần a…!

Tiểu Lang không thể tự chủ bản thân tò mò hỏi “Phong ca bộ dáng ra sao a? Là ba đầu sáu tay cao lớn to con, hay là vẻ mặt gian xảo một cách đáng khinh?”

Dạ Hành Vân bên này ngồi trước màn hình máy tính nhìn thấy câu hỏi kia, suýt chút nữa phun cả miệng trà ra : “Tên đó? Lùn tè một con, mặt búp bê, bộ dáng rất dễ nhìn.”

Tiểu Lang “…” Không phải chứ! Phong ca! Hình tượng gì đây… tiêu tan sụp đổ rồi a! T A T

Nhất Kiếm : “Nhưng mà rất hung dữ nha, hoàn toàn không giống trong game đâu.”

Tiểu Long : “…Vậy còn ông?”

Nhất Kiếm gửi sang cho Tiểu Lang một tấm hình. Tiểu Lang lại một lần nữa bị sét đánh, a không phải, là bị điện giật…!

Cái giề đây a? Tại sao a tại sao, tại sao trên thế giới này lại biến anh đẹp trai đâu đâu cũng có vậy a? Dạ Hành Vân bộ dạng ngầu muốn chết luôn a!!!

https://thuviensach.vn

Chương 79

Mua một cái giường thiệt bự

☆ ☆ ☆

Còn chưa kịp nói lên đánh giá của mình, liền thấy Dạ Hành Vân nói "Gửi lộn hình rồi."

Tiếu Lang thầm nghĩ : may là lộn, nếu người nào người nấy cũng đẹp trai như Vương Kỳ hay hình bị gửi nhầm của Dạ Hành Vân thì sau này mình còn mặt mũi nào sống trên đời nữa a!

Ai ngờ, may mắn chưa được ba giây, Dạ Hành Vân lại bồi thêm câu nữa "Này là hình của Sóc Địch."

Tiếu Lang "…" Má nó!

Tiếp theo, Dạ Hành Vân lại gửi sang một bức ảnh khác, nói "Này mới là anh."

Tiếu Lang nhìn thấy, má ơi… cái người bề ngoài với bộ dáng thư sinh lịch sự văn nhã này là Dạ Hành Vân sao? Hoàn toàn không phù hợp với hình tượng bá đạo âm ngoan của ổng trong game a!

Bức ảnh nọ chỉ chụp nửa người trên của Dạ Hành Vân, mặc một thân áo sơ-mi màu trắng tinh, trên mặt có đeo kính cận gọng viền màu bạc, sau thấu kính là đôi mắt hẹp dài, đuôi mắt mắt hơi hơi câu lên, nhìn rất giống một con… hồ ly! Bất quá, đường cong gương mặt lại rất nhu hòa, khiến cho ánh mắt sắc bén dịu đi một chút.

https://thuviensach.vn

Tục ngữ có câu : người không thể nhìn bề ngoài, quả nhiên là chân lý a!

Dạ Hành Vân hỏi : “Nhóc có hình chụp không? Gửi anh tấm xem thử.”

Tiếu Lang có biết làm cách nào để đem ảnh chụp bên ngoài gửi lên mạng chứ, cậu rối rắm quay sang hỏi Vương Mân.

Vương Mân cũng ngó sang nhìn một chút Dạ Hành Vân “mặt trắng” cùng với Sóc Địch đẹp trai, nhíu mày hỏi “Sao tự dưng tên này lại gửi hình cho em xem vậy?”

Tiếu Lang dứt khoát kể lại hết từ đầu đến cuối quá trình bị uy hiếp mà mình vừa mới trải qua cho Vương Mân nghe, Vương Mân có chút dở khóc dở cười nói “Em đúng là cái số nằm vùng a… Anh theo em qua Bắc Vân Phái cũng có sao đâu, ở chỗ nào cũng là chơi game thôi mà.”

Tiếu Lang ở bên cạnh nghe, cảm động tới lệ tuôn đầy mặt, lại vừa âm thầm sám hối (vì có lỗi với Giang Phong Vũ Hỏa).

“Phải dùng máy ảnh kỹ thuật số chụp ảnh, hoặc là dùng máy scan quét hình ảnh, mới có thể truyền qua máy tính được.” Vương Mân giải thích “Bất quá, nói chung em không nên tùy tiện gửi ảnh cho người khác xem, tránh để bị lợi dụng.”

Tiếu Lang nghĩ, không hổ là Vương Mân a, tâm tư vô cùng tỉ mỉ, bản thân mình thật sự rất qua loa rồi, vì thế, cậu liền quay lại nói với Dạ Hành Vân rằng mình không có ảnh chụp (vốn dĩ là không có), sau này có dịp mới gửi cho (không biết sau này là ngày tháng năm nào)…

☆ ☆ ☆

Chuyện tình về Tây Hải Nương Nương còn rất nhiều điểm đáng nghi ngờ, ví dụ như Giang Tử Phong lúc đó mở tiệm bán dược, rốt cuộc là vay tiền hay là hợp tác cổ phần với bọn họ. Vì sao lại không trả tiền cho đám

https://thuviensach.vn

người Dạ Hành Vân, nguyên nhân mà Tây Hải Nương Nương del acc là gì, cớ gì lại del acc ngay đúng ngày kết hôn…

Tiếu Lang một bộ tính tình thích hóng chuyện, gặp được chuyện này hứng thú dâng lên tột đỉnh, cậu hỏi thăm Dạ Hành Vân xong rồi, liền xoay qua bên Giang Phong Vũ Hỏa nói bóng gió một hồi.

Tiểu Long : “Phong ca, Thiên Thảo Đường của anh có phải mỗi tháng kiếm được rất nhiều tiền hay không?”

Phong : “Ừ, cũng khá nhiều, sao thế, em thiếu tiền dùng à?”

Tiểu Long : “Hông có, chỉ hỏi chơi cho biết thôi a.”

Phong : “Ha ha, anh cũng đoán vậy, tiền Âu Dã Tử kiếm cũng dư sức cho em tiêu xài thoải mái trong game rồi còn gì, bất quá nếu như muốn mua cái gì đó mà lại không dám xin tên đó, cứ hỏi anh, anh sẽ cho.”

Tiếu Lang nhìn đến những lời này, suýt chút nữa mổ bụng tự sát!

Được rồi, Phong ca những lời như vậy cũng có thể nói ra, làm sao có thể là một tên tiểu nhân vay tiền không trả chứ!? Dạ Hành Vân không lẽ là bịa chuyện lung tung để bôi đen Giang Tử Phong?”

Tiểu Long : “Phong ca, lúc mà anh mở tiệm dược ấy, tốn hết bao nhiêu tiền a?”

Phong : “Hơn một ngàn.”

Đúng là nhiều thật a! Một ngàn tệ vào cái hồi ba bốn năm trước tương đương với tiền lương của một thị dân bình thường ở C thị này, đừng nói Giang Tử Phong là sinh viên, một tháng tiền sinh hoạt bốn năm trăm tệ cũng coi như dư sức rồi!

Tiểu Long : “Anh có đủ tiền sao?”

https://thuviensach.vn

Phong : “Không có, lúc đó là mượn tiền mấy người bạn, góp vào mới đủ.”

Tiểu Long : “Mở một cái tiệm ảo trong game online thôi mà anh cũng dám mượn tiền người khác a? Mà người bạn kia cũng dám cho anh mượn?”

Cái hồi thời ba bốn năm trước, người dám bỏ nhiều tiền vào một cái game online như vậy, hoặc là ông chủ của mấy công ty thích chơi game, không thì cũng là mấy kẻ nhiều tiền tới nổi mốc…

Phong : “Ừ, khó mượn lắm, mà cũng chỉ có thể đi mượn mấy người bạn trong game thôi. Em biết Tây Hải Nương Nương đúng không? Đó là một bà chị mà anh quen biết trong game, anh hỏi mượn chị ấy một phần, rồi chị ấy lại giúp anh mượn hai người bên Bắc Vân Phái một phần, lúc đó quan hệ giữa cả đám cũng không tệ lắm.”

Tiểu Long : “Biết Tây Hải Nương Nương nha!”

Phong : “Con người của chị ấy tốt lắm, tiếc là đã bỏ game này cũng hơn cả năm rồi.”

Tại sao tới phiên Giang Tử Phong kể thì Tây Hải Nương Nương lại hóa thành người lương thiện như vậy? Mới nãy Dạ Hành Vân còn bảo Tây Hải Nương Nương từng ở trước mặt bọn họ nói xấu Giang Tử Phong a!

Tiểu Long : “Ủa sao lại nghỉ chơi?”

Phong : “Nguyên nhân cụ thể anh cũng không rõ lắm, nhưng chắc chắn có dính líu tới hai tên bên Bắc Vân Phái. Lúc đó chị ấy bảo muốn gả sang Bắc Vân Phái, toàn server khi ấy đều biết tin này, huyên náo lắm. Buổi tối trước hôm del acc, chị ấy còn tán gẫu với anh, bảo là Dạ Hành Vân tâm địa độc ác, muốn thôn tính Tây Phong Phái, khuyên anh phải cẩn thận đề phòng. Bất quá anh không tin lắm. Tới ngày hôm sau, hệ thống đột nhiên công bố tin tức Tây Hải Nương Nương del acc…”

https://thuviensach.vn

Giang Tử Phong nói xong một đoạn dài, Tiếu Lang nhìn liền buồn bực đến muốn lật bàn, sớm biết như vậy đã chạy đi hỏi từ lâu rồi, cái gì mà "không muốn đề cập đến" chứ! Phong ca đây không phải thẳng thắn thoải mái nói hết trơn rồi sao? Tên Mạt Danh nói xạo…

Bất quá, người tên Tây Hải Nương Nương này rốt cuộc là ra làm sao a? Bên Dạ Hành Vân thì giật dây bọn họ thôn tính Tây Phong Phái, còn trước mặt Giang Tử Phong thì bảo phải đề phòng Dạ Hành Vân?

Tiếu Lang copy toàn bộ đoạn nói chuyện này rồi dán lại gửi cho Dạ Hành Vân xem. Dạ Hành Vân xem xong, không nói lời nào mà chỉ gửi sang một đống cái dấu chấm tròn…

Nhất Kiếm : "Đã bảo với hắn con mụ này châm ngòi ly gián, hắn lại không tin, đúng là đầu óc như heo mà!"

Tiếu Lang : "…" Ông hai, không lẽ lúc hai người cãi nhau, ông cũng mắng Giang Tử Phong như vậy sao?

☆ ☆ ☆

Lăn qua lộn lại giằng co nửa ngày, cuối cùng Tiếu Lang cũng biết được rõ ràng sự tình lúc đó.

Giang Tử Phong mượn tiền, nhưng không hề nói ra đề nghị hợp tác chia cổ phần, mà Nương Nương lại đỏ mắt bởi số tiền thu vào từ tiệm dược của Giang Tử Phong, cho nên cố ý bịa ra cái cớ "hợp tác chia cổ phần" để chạy sang gạt Dạ Hành Vân cùng Sóc Địch, muốn hợp tác với bọn họ gạt tiền kiếm lời.

Cô nàng này cũng đã lén lút nuốt luôn số tiền mà Giang Tử Phong bốn dĩ tính trả lại cho đám người Dạ Hành Vân. Sau đó lại muốn mượn việc "thôn tính Tây Phong Phái" làm mồi dụ để gả cho Dạ Hành Vân sang Bắc

https://thuviensach.vn

Vân Phái, như vậy liền có thể một tay đoạt hết danh lợi tiền tài lẫn "tình yêu".

Nhưng không ngờ, Dạ Hành Vân cùng Sóc Địch lại nhận ra được bộ mặt thật của cô nàng, ngay mặt cự tuyệt đề nghị của cô nàng, cũng dự tính nói chân tướng cho Giang Tử Phong biết. Tây Hải Nương Nương thấy âm mưu sắp sửa thất bại, dưới sự xấu hổ lẫn giận dữ quyết định tự sát del acc, trước khi làm như vậy còn cố ý biểu diễn trước mặt Giang Tử Phong, thành công với vai trò một người chị tốt bụng thiện lương lại đa mưu túc trí, khiến cho Giang Tử Phong hiểu lầm đám người Dạ Hành Vân là mưu đồ gây rối mới làm ra chuyện như vậy.

Thế là do một phen ác nhân cáo trạng trước, lại thêm chuyện tự sát del acc, khiến Giang Tử Phong hoàn toàn nổi giận, chạy xộc đến trước mặt Dạ Hành Vân mắng một trận. Dạ Hành Vân vốn dĩ là lòng hảo tâm, lại bị người ta coi như rác rưởi, cũng… nổi giận…

Cả hai người đều là tuổi trẻ khí thịnh, cãi nhau dần dần biến thành "gặp một lần giết một lần" cùng "ai sợ ai", dùng binh khí nói chuyện, cứ thế kéo dài liền ba năm trời…

…

Tiểu Lang sửa sang lại ý nghĩ rõ ràng rồi, mới hỏi Dạ Hành Vân "Ông biết Giang Tử Phong bị người ta lừa, tại sao còn đánh ảnh hoài vậy? Ảnh là dược sư, còn ông là kiếm khách, đánh vậy chẳng khác gì ăn hiếp người ta."

Nhất Kiếm : "Giết hắn thấy sướng."

Tiểu Lang "…" Má ơi, cái kiểu tâm lý biến… gì đây?"

Nhất Kiếm : "Anh biết rõ tiền tên đó trả cho tụi anh bị con mụ kia nuốt luôn, nhưng mà tên đó lại một mực bảo vệ con mụ đó, ngu xuẩn muốn chết!

https://thuviensach.vn

Cho nên anh đây nhất quyết nói là hắn chưa trả, dù sao giấy ghi nợ vẫn còn trong tay anh đây… (bla bla bla…)”

Về sau, Tiếu Lang coi như có thể hiểu rõ lý do vì sao Giang Tử Phong không thể không tiếp tục chơi game này, hóa ra ngày đó hai người trng lúc cãi nhau, Dạ Hành Vân ép buộc Giang Tử Phong phải ký kết một cái hiệp ước hoàn toàn không bình đẳng, bắt Giang Tử Phong hàng năm phải trích một phần hai thu nhập của mình trả cho Dạ Hành Vân cùng Sóc Địch. Trừ phi xuống nước giải thích với Dạ Hành Vân, cầu xin bỏ qua, nếu không gặp một lần liền giết một lần. Nếu như dám bỏ game, Dạ Hành Vân liền kéo người tới trường, đánh cho lết không nổi luôn.

Tiếu Lang nghe tới đây, lông tơ toàn thân dựng đứng, anh hai, anh xác định mình là sinh viên Khoa Đại chứ không phải đại ca xã hội đen chứ?

Tiểu Long : “Vậy ảnh có trả tiền không?”

Nhất Kiếm : “Tên đó dám không sao?”

Tiếu Lang “…” Thảo nào Giang Tử Phong không muốn đề cập tới việc này, có thể hiểu được, việc này thực sự rất… rất là khuất nhục a!

Tiểu Long : “Tiền ảnh cũng trả cho hai người rồi, sao hai người không nghĩ tới việc giảng hòa?”

Nhất Kiếm : “Anh mày quen kiểu này rồi, giết cũng giết mấy năm, kệ nó cứ để vậy đi.”

…Chung quy ý ngài muốn nói là, giết tới khi nào người ta xuống nước năn nỉ mới chịu đúng không!? Hiện tại một tên nằm vùng nho nhỏ như tui cũng bị ông “thu phục”, có lẽ “ngày chết” của Phong ca cũng không còn xa nữa…

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm : “Nhóc mày không cần lo, chỉ cần tên đó chịu thua, anh đây sẽ đối với hắn tốt ngay!”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Tắt máy đi về, Tiếu Lang bèn kể lại chuyện của Dạ Hành Vân kèm theo đủ loại sự tình tàn nhẫn mà Dạ Hành Vân đã làm cho Vương Mân nghe, Vương Mân vừa nghe vừa gật gù, nghe hết bình luận một câu “Em đi theo Dạ Hành Vân tốt hơn.”

“A? Anh không thấy ổng rất đáng giận sao?” Lòng chính nghĩa của Tiếu Lang lúc này đang hừng hực thiêu đốt, nhưng chỉ dám giận chứ không dám nói (trước mặt Dạ Hành Vân).

Vương Mân “Thật ra anh lại cảm thấy, Dạ Hành Vân coi bộ rất thích Giang Tử Phong.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Nếu là người khác, trả hết tiền rồi liền xong việc, Dạ Hành Vân lại tức giận như vậy, đủ thấy được tên đó đối với Giang Tử Phong rất là để tâm. Em bảo là thu nhập mỗi năm của Giang Tử Phong đều phải chia một nửa cho Dạ Hành Vân, Giang Tử Phong cũng chịu mà không có ý kiến gì. Nói cách khác, hai người bọn họ một đứa nguyện đánh đứa kia lại nguyện chịu đòn, Dạ Hành Vân cũng nói, cả hai đánh nhau nhiều năm như vậy, thành thói quen luôn rồi. Em khuyên bọn họ giảng hòa, trái lại khiến bọn họ không biết phải làm sao đối mặt lẫn nhau.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân đưa mắt nhìn Tiếu Lang một bộ khó xử, nói “Chơi game thôi, đánh qua đánh lại vốn dĩ là chuyện thường tình, cũng đâu phải mất

https://thuviensach.vn

mạng thật đúng không. Ha ha, thoải mái chút đi.”

Tiếu Lang nhăn nhó mặt mày, trong lòng cân nhắc đắn đo đạo đức của bản thân (liên quan tới việc làm thế là có lỗi với Giang Tử Phong hay không).

Vương Mân ghẹo cậu “Có rảnh quan tâm người khác, sao không tự lo cho chính mình đi.”

Tiếu Lang “?”

“Tài liệu chế tạo thần khí cho em anh đã kiếm được hơn phân nửa, mấy thứ còn lại Đại Mạch Trà đã đồng ý tìm giúp anh nội trong tuần này.” Vương Mân mỉm cười đầy ẩn ý, nói “Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cuối tuần sau là có thể hoàn thành a, thần khí thứ mười tặng cho em.”

Tiếu Lang “…” Được rồi, anh mình đây là đang muốn ám chỉ, cuối tuần sau là có thể cưới, cưới mình sao?

☆ ☆ ☆

Dùng bữa tối ở bên ngoài xong, Tiếu Lang cúi đầu ủ rũ “Em không muốn về ký túc xá chút nào.”

Vương Mân nói “Vậy em muốn đi đâu?”

Tiếu Lang “Đi sân thể dục đi, nơi mà lần đầu em gọi anh là anh đó.”

Chỗ đặt xà kép kia sao? Vương Mân nghĩ nghĩ, nói “Được.”

Vương Mân đưa tay ra, Tiếu Lang rất là tự giác, cũng đưa tay ra cho Vương Mân nắm.

Tiết trời cuối thu, sáu giờ tối mà trời đã muốn âm trầm, rất nhanh sẽ trở nên tối đen.

https://thuviensach.vn

Hai người ngồi ở trên xà kép đặt ở một góc sân thể dục, Tiếu Lang vừa ngồi xuống liền thả chân duỗi thẳng, tự nhiên đong đưa qua lại, lúc ẩn lúc hiện, thỉnh thoảng lại nghịch ngợm dùng mũi giày đẩy đẩy giày Vương Mân. Vương Mân nhẹ cười một tiếng "Làm gì…"

Tiếu Lang "Anh."

Vương Mân "Hm?"

Tiếu Lang "Anh~ anh~"

Vương Mân cười phì ra tiếng, đưa tay sờ sờ mũi nói "Em gọi anh nghiêm túc như vậy, nghe có hơi kỳ kỳ."

Tiếu Lang "Anh, chúng ta như vậy có phải là rất kỳ quái hay không?"

Vương Mân "Hử?"

Tiếu Lang "Hôm nay nói chuyện với Dạ Hành Vân a, ổng nói hai chúng ta như vậy gọi là đồng tính luyến ái."

Vương Mân "…Ừ." Hệt như trong dự đoán của mình, có một số thứ phải đến cuối cùng vẫn sẽ đến…

Tiếu Lang "Đồng tính luyến ái có phải là không bình thường hay không?"

Vương Mân trầm mặc hồi lâu, đúng vậy, là không bình thường, nếu như em biết hai chúng ta như vậy sẽ có ngày bị người ngoài phỉ nhổ, không được xã hội chấp nhận, em vẫn có thể ở bên cạnh anh như bây giờ chứ?

Hai người im lặng không nói gì, nhìn lên không trung, mãi cho đến lúc bầu trời tối đen đi.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đột nhiên cảm khái một câu “Nếu như em là con gái thì tốt biết mấy.”

Vương Mân “…”

Giống như đang lẩm bẩm nói cho chính mình nghe, Tiếu Lang tiếp tục nói “Lần đầu tiên ôm nhau, lần đầu tiên hôn nhau, lần đầu tiên tay nắm tay đi dạo, lần đầu tiên muốn phải bảo vệ một người, lần đầu tiên thu được một món quà quý trọng…” nói tới đây, cậu đưa tay vuốt ve cái vòng khóa phúc đeo trên tay, ngày hè Vương Mân sẽ giúp cậu tháo ra, đến khi nào mặc vào áo dài tay sẽ đeo lại “…lần đầu tiên thích một người đến như vậy, những thứ người khác làm, chúng ta cũng làm…. nhưng là tại sao, đồng tính luyến ái, lại là không bình thường chứ?”

Thanh âm có chút yếu ớt đầy hoang mang của thiếu niên phiêu đãng trong bóng đêm, khiến lòng người chợt quặn đau.

Vương Mân nắm tay cậu thật chặt, bàn tay hai người mười ngón lồng vào nhau.

Tiểu Tiểu, anh cũng là lần đầu tiên thích một người như vậy, muốn toàn tâm toàn ý cân nhắc lo lắng một người, cảm thấy vui vẻ bởi vì em vui vẻ, bởi vì em bi thương mà lòng cũng bi thương… muốn cho em tương lai, muốn cố hết sức bảo vệ em, trong tâm chỉ tồn một hi vọng nhỏ nhoi, mong em mãi mãi ở lại bên cạnh anh…

“Thật may bởi vì em là nam.” Vương Mân đột nhiên nói.

Tiếu Lang nhìn Vương Mân, ánh mắt ngỡ ngàng.

Vương Mân nhẹ cười một tiếng, nói “May mắn em là nam sinh, anh mới có thể chủ động chào hỏi bắt chuyện với em, ngồi cùng bàn với em, lại được phân cùng một phòng ký túc xá với em, mới có thể dẫn em đi chơi game, nhận em làm em trai của mình… Giả như em là nữ sinh, anh có thể

https://thuviensach.vn

sẽ giữ khoảng cách với em, sẽ không cách nào hiểu biết được em, lại càng không có khả năng dẫn em về nhà, cùng em ngủ chung một chiếc giường… sau đó biết là, em cũng thích anh.”

…

Vương Mân “Cho nên, không liên can đến chuyện giới tính, Tiểu Tiểu, người anh thích là em, chỉ là em mà thôi.”

Những lời này, nếu như bị ánh trăng nghe thấy được, phỏng chừng sẽ giống như những áng văn mà tiểu thuyết miêu tả, nhẹ nhàng bay tới gần một đám mây, sau đó vẻ mặt ửng hồng thẹn thùng vùi mặt giấu sau vầng mây…

Hôm nay bầu trời có rất nhiều mây, cho nên ánh trăng cũng có thể không cần cố kỵ bất cứ điều gì, nấp sau lưng mây mà nghe lén.

Tiếu Lang nghe Vương Mân nói xong, cảm động muốn chết, nghĩ thầm : a ~ không sai… Nghĩ nhiều thứ như vậy để làm gì cơ chứ, dù sao anh thích em, em cũng thích anh, như vậy chẳng phải đủ rồi sao. Tục ngữ có câu, binh tới thì tướng đỡ, thủy đến thì đất ngăn, xe đến trước núi ắt có đường, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, chuyện của sau này thì cứ để sau này rồi mới nghĩ đi!

…

“Không bình thường chỉ là cái nhìn của người khác mà thôi, em cảm thấy tự tại là được, chỉ là… chúng ta không thể thích nhau một cách quang minh chính đại…”

Tiếu Lang : a ~ mặc xác! Quang minh hay không quang minh mình không thèm biết, dù gì việc tình cảm nam nữ yêu sớm ở Hoa Hải cũng bị cấm đoán thôi, lỡ như bị phát hiện không những bị chủ nhiệm tuyên cáo trước lớp, còn bị báo về cho ba mẹ hay.. Cho nên vô luận là quen với nam

https://thuviensach.vn

sinh hay hẹn hò cùng nữ sinh, tất cả mọi người đều là tự hiểu trong lòng cần phải lén lút… cũng đâu có gì khác nhau đâu đúng không?

…

Vương Mân vẫn còn đang hao hết tâm tư để khai đạo cho Tiếu Lang "Chờ đến lúc chúng ta tốt nghiệp trung học rồi, cùng nhau đi đến phương bắc học đại học… Nơi ấy tự do hơn rất nhiều so với nơi này, có lẽ sau này xã hội sẽ thoáng hơn, anh biết như những người như chúng ta không phải là số ít, mà Trung Quốc lại rộng lớn như vậy, chắc chắn không phải chỉ có chúng ta là ngoại lệ… Vô luận xảy ra chuyện gì, chúng ta đều sẽ cùng nhau đối mặt, chúng ta sẽ lớn dần, sẽ độc lập, sẽ trở thành những người trưởng thành có khả năng tự chịu trách nhiệm với bản thân mình, chúng ta sẽ có năng lực tự chọn lựa cuộc sống cho mình…"

"Ùa!" Nghe tới chỗ này, Tiếu Lang hoàn toàn trở nên kích động, bật trạng thái mơ mộng nói "Chúng ta sẽ mua một căn nhà thiệt to, nhất định phải mua một cái giường vừa to lại vừa mềm mại như cái trong phòng anh vậy, mỗi ngày cùng nhau ngủ! Ban ngày thì đi làm, đến tối về nhà cùng nhau chơi game… (bla bla bla)…" Cuối cùng, Tiếu Lang hết sức vui sướng tổng kết "Anh! Chúng ta phải cố lên!"

"…"

Vương Mân khóe miệng run rẩy không ngừng, có cần nhanh tới vậy không, chưa tới một tiếng đồng hồ nữa… tiểu thiếu niên u buồn liền biến trở lại thành tinh thần phấn chấn bồng bột đầy tí tởn…

Bất quá, mình thích không phải là bởi vì Tiểu Tiểu lúc nào cũng đơn thuần như vậy sao? Ha ha…

Tiểu Tiểu, anh sẽ cố gắng để bản thân kiên cường hơn, không để cho em phải chịu bất cứ tổn thương nào…

https://thuviensach.vn

Chương 80

Cả thế giới đều biết

☆ ☆ ☆

Thứ bảy hai tuần sau đó, Tiếu Lang trở về nhà, gặp lại em trai hồi lâu không gặp.

Năm nay Tiếu Mông lên năm ba sơ trung, trung tuần tháng sau phải tham gia thi lên cao trung, cho nên mấy ngày cuối tuần đều bị lịch học phụ đạo dày đặc chiếm lấy, buổi chiều thứ bảy học toán, buổi chiều chủ nhật học anh ngữ… ngoại trừ này ra, buổi tối thứ sáu còn phải đến nhà của một vị giáo viên dạy mỹ thuật học vẽ.

Về phần vẽ vời này, là do chính sách thêm điểm dành cho những thí sinh thi vào trường nghệ thuật. Thí sinh nào am hiểu về mỹ thuật hoặc nhạc khí, đạt được tới yêu cầu nhất định đặt ra sẽ được thêm điểm trong phần điểm thi.

Âm nhạc bao gồm các loại cuộc thi về nhạc khí mọi cấp bậc. Trước mắt Tiếu Mông đàn piano cấp tám, có khả năng sẽ được thêm tám điểm cộng vào điểm thi. Còn về mỹ thuật thì dựa vào cuộc thi riêng, thi vẽ phác họa cùng vẽ tranh màu nước, mỗi môn ba tiếng. Nếu Tiếu Mông có thể thông qua cuộc thi này, sẽ được cộng thêm mười điểm nữa.

Những người thi được thành tích tốt, dựa vào chênh lệch một hai điểm cũng có thể hơn kém thứ hạng rất xa. Dựa vào trình độ của Tiếu Mông, nếu được cộng thêm hai mươi điểm nhờ phần tài năng nghệ thuật, nói không chừng có thể lọt vào các thứ hạng đứng đầu của toàn thị.

https://thuviensach.vn

Năm đó Tiếu Lang thi lên cao trung, nhờ vào vận may là chính mới có thể phát huy vượt trội người khác, vào được Hoa Hải. Cậu cảm thấy em trai mình vĩ đại hơn nhiều so với mình năm đó, hơn nữa lại nghe mẹ bảo trong danh sách tuyển thẳng của Nhất Trung vừa thông báo, Tiếu Mông cũng được liệt vào. Cả Tiếu mẹ lẫn Tiếu ba đều muốn Tiếu Mông trực tiếp chọn lựa tuyển thẳng, vậy thì không cần phải tham gia thi cử, cũng không cần phải đi thi mỹ thuật văn nghệ cái gì đó, như vậy thoải mái hơn rất nhiều.

Bất quá, hiển nhiên là bạn nhỏ Tiếu Mông của chúng ta vô cùng hùng tâm tráng chí.

“Mày chọn ra được trường để vào chưa?” Tiếu Lang ngồi trên giường, thuận miệng hỏi em mình.

“Chưa biết nữa.” Tiếu Mông cầm trên tay quyển sách bài tập, miệng ngậm bút máy ngồi trên ghế xoay qua xoay lại.

Tiếu Lang nói “Vào Hoa Hải đi, anh đây bảo kê.”

“Lên năm ba không phải chương trình học của hai rất nhiều sao? Nghe bảo năm ba của Hoa Hải không phải là dành cho người ta đâu.” Tiếu Mông liếc mắt nhìn anh mình, không biết có phải ảo giác hay không, một năm này sao cảm giác hai nhà mình càng lớn càng đẹp hẳn ra ta… Sắc mặt tốt hơn, mặt mày tỏa sáng, thần sắc lẫn ánh mắt đều ướt át hơn… thoạt nhìn giống như mấy nhỏ con gái ấy.

Tiếu Lang nói “Đúng ha, nghe nói chỉ có mấy kỳ nghỉ dài hạn cùng nghỉ đông và nghỉ hè mới có thể về nhà, bình thường thứ bảy lẫn chủ nhật đều phải ở lại trường để phụ đạo…” Năm ba đầy khủng bố!

Tiếu Mông “Tức là nói, mỗi tuần em đều phải mình ên lết về nhà, chán phèo.”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông lại tiếp tục đọc sách, thuận miệng nói “Thi xong rồi tính đi.”

Tiếu Lang ngồi chồm hổm góc giường, đầu đầy mây đen, buông tha cho việc giật dây xúi em trai mình vào Hoa Hải.

☆ ☆ ☆

Sáng chủ nhật, Tiếu Lang trở về trường, Vương Mân ở ký túc xá, cùng cậu thương lượng chuyện kết hôn.

Vương Mân “Thứ năm này chúng ta kết hôn.”

Tiếu Lang “…Tại sao lại là thứ năm?”

Vương Mân cầm một cuốn sổ nhỏ, mở ra, nói “Cuối tuần trước anh trở về nhà tra xét hoàng lịch, thứ năm là ngày 8 tháng sáu, âm lịch là mùng mười tháng năm, thích hợp với cưới gả, cầu phúc, cầu tự.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân nghiêm túc nói “Ngày đó cũng không xung khắc với cầm tinh của anh và em, một khoảng thời gian ngắn về sau không có ngày nào tốt như ngày đó.”

Tiếu Lang rối rắm kêu to “Mắc gì đi tra mấy cái này a! Không phải là chơi game vui đùa một chút thôi sao!” Làm cho chính thức như vậy để làm gì a, cảm giác giống như… thật sự kết hôn lập gia đình ấy!!

Vương Mân khụ nhẹ một tiếng, nghiêng đầu, nói “Cưới bà xã, đương nhiên phải chọn ngày lành.”

Tiếu Lang xấu hổ tới nóng cả mặt, cậu có chút lúng túng nói “Thứ năm làm sao ra ngoài, phải lên lớp nữa a.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Hôm đó trường tổ chức thi đại học, năm nhất năm hai đều nghỉ, tự học.”

Tiếu Lang “!!!”

“Đừng chần chừ nữa, quyết định ngày đó đi!” Vương Mân tỏ ý thái độ kiên quyết, nhưng vẫn không thể tránh khỏi có chút bất an lo lắng. Nếu Tiếu Lang không đồng ý, lại phải chờ thêm một tháng nữa… tháng sáu còn phải ôn tập để thi cuối kỳ, chắc chắn không có thời gian chơi game… mà sau khi thi xong, lại tới nghỉ hè…

Liều mạng thăng cấp, bởi vì muốn trước khi năm học thứ hai kết thúc cưới Tiểu Tiểu về nhà, thần khí cũng đã làm xong xuôi, cấp bậc lẫn thực lực tiền tài đều đầy đủ hết, mọi sự đã sẵn sàng, ngày tốt lại trước mặt, còn có lý do nào để chần chờ không kết hôn đâu chứ?

“Được… được rồi…” Tiếu Lang bất đắc dĩ trả lời.

Thiếu niên trả lời với ánh mắt ướt át ngập nước, lông mi thật dài khẽ chớp chớp, trên gò má vẫn còn hai luồng đỏ ửng chưa phai, Vương Mân nhìn cảm thấy thích vô cùng, liền nhích lại gần hôn lên môi Tiếu Lang.

Trong phòng lúc này không có ai, đó giờ Nhạc Bách Kiêu với Cố Thuần chưa bao giờ trở lại trường sớm vào ngày chủ nhật.

Thời khắc lúc này, nơi này, tình cảnh này, có thể coi như thiên đường a!

Tiếu Lang cả gan hôn lại, vô cùng thân thiết khao khát cầu yêu với Vương Mân, trước giờ cậu vốn dĩ là người biết hưởng thụ.

Hai người lẫn nhau mút lấy môi đối phương, lại liếm lại cắn, Vương Mân mọi khi là người đứng đắn, dù cho những lúc động tình cũng rất ít khi nào mất kiểm soát bản thân, mà chỉ mỗi mình Tiếu Lang là người duy nhất có thể khiêu chiến với điểm cực hạn của cậu.

https://thuviensach.vn

Chỉ một ánh mắt, một cái mỉm cười, có thể trêu chọc tâm của bản thân mình…

Hôn tới hôn lui, Vương Mân liền ôm lấy Tiếu Lang đè cậu áp xuống giường, Tiếu Lang không cam lòng yếu thế, tay ôm lấy eo Vương Mân xoay người áp trở lại, cưỡi trên người Vương Mân, hôn Vương Mân…

Thực ra mà nói, Vương Mân thích nhất tư thế này, Tiểu Tiểu rất chủ động, rất nhiệt tình, chứng tỏ Tiểu Tiểu rất thích mình…

Tiếu Lang cưỡi ở trên người Vương Mân, tựa như một chú cún con, không hề có quy tắc hôn bừa bãi, liếm khắp nơi.

Vương Mân nhéo nhéo thắt lưng cậu, Tiếu Lang lập tức la lên om sòm "Đừng chọt lét, nhột muốn chết!"

"Em sợ nhột." Vương Mân cười cười khẳng định.

"Anh không sợ?" Tiếu Lang cũng vươn tay gãi loạn thắt lưng Vương Mân, chọt chọt hai ba cái, Vương Mân vẫn nằm im bất động, Tiếu Lang cảm thấy rất không công bằng, liền sờ soạng nhéo khắp cả người Vương Mân, tìm điểm mẫn cảm.

Đến lúc nắm phải hai khỏa nho lên trước ngực thì, thân thế Vương Mân chấn động, khẽ hừ một tiếng.

Tiếu Lang hai mắt sáng rực, nói "Chỗ này, điểm mẫn cảm của anh ở đây, ha ha!"

Vương Mân tóm lấy cái tay làm chuyện xấu của Tiếu Lang, nói "Đừng sờ bậy."

Tiếu Lang chớp mắt hai cái, hắc hắc cười quái dị.

https://thuviensach.vn

Vương Mân có chút nghẹn lời, một tay nắm lại hai cổ tay của Tiểu Lang, tay kia cũng sờ soạng lên ngực cậu nhéo hai cái, Tiếu Lang "Á" lên một tiếng, giãy người muốn thoát khỏi trói buộc.

Vương Mân bị Tiếu Lang giãy tay ra, cả hai tay đều trở nên rảnh rỗi, liền thoải mái hơn tiếp tục tập kích thân thể thiếu niên.

Chọt bên này một cái chọt bên kia một cái, khiến Tiếu Lang cười đến ngã trái ngã phải, chỉ có thể cuống quít ngăn lại.

Vương Mân đoạt lại chủ quyền, lập tức xoay người áp Tiếu Lang lại, vuốt ve lên eo cậu, lại trượt dần xuống phần đùi non "Có còn dám làm bậy nữa không?"

Tiếu Lang "Không chơi không chơi nữa! Anh~~~"

Làm nũng xin xỏ là tuyệt kỹ sống của Tiếu Lang, Vương Mân nhìn thiếu niên cười đến hụt hơi, tâm tình tốt vô cùng, nói "Em a, toàn thân cao thấp chỗ nào cũng là điểm mẫn cảm."

Tiếu Lang "…"

☆ ☆ ☆

Hai người đùa giỡn một lát, liền nhích người đi ra tiệm Net chơi game.

Vương Mân mua trà sữa cho Tiếu Lang, Tiếu Lang nói "Em còn nhớ hồi học năm nhất, anh thường xuyên mua trà sữa cho Liêu Tư Tinh."

Vương Mân nhướng mày "Rồi sao, ghen hả?"

Tiếu Lang "Hâm mộ."

Vương Mân "Hâm mộ Tư Tinh?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Xí ~ em là hâm mộ anh có bạn gái, còn có thể mua trà sữa cho nhỏ, khoe khoang như quỷ!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang ngọt ơi là ngọt uống trà sữa Vương Mân mua cho mình, ngang ngược tuyên bố “Sau này chỉ được phép mua cho em!”

Vương Mân “Ờ…”

Cả hai lắc lư đi vào tầng ngầm, Tiếu Lang thuần thục mở máy tính, treo chim cánh cụt, vào game.

Vương Mân nói “Lát nữa em nói với Dạ Hành Vân một tiếng, chúng ta mời ổng tham dự hôn lễ luôn, cả mấy người bạn em quen ở Bắc Vân Phái nữa, nếu như bọn họ đồng ý đến, liền mời họ tới tham gia. Nếu Dạ Hành Vân bắt em rời khỏi Bắc Vân Phái, em liền trở về Tây Phong Phái.

Tiếu Lang lục trong danh sách bạn của QQ tìm tên Nhất Kiếm Phong Vân, gửi tin sang “Lão đại, thứ năm tui kết hôn.”

Nhất Kiếm : “Phải gả đi rồi sao?”

“…” Tiếu Lang cười gượng hai tiếng, từ lúc biết chuyện xưa của Tây Phong Bắc Vân, Tiếu Lang đột nhiên có chút kính sợ (sợ nhiều hơn kính) nam nhân tên Dạ Hành Vân này, hơn nữa đối phương còn tự nhận là “đồng loại” với mình, tổng cảm giác cứ như bị đối phương nắm lấy bím tóc, rất là khó chịu…

Tiếu Lang gõ vào khung tán gẫu một câu “Anh tui mời ông tới tham dự hôn lễ.” rồi gửi sang cho Dạ Hành Vân, gửi rồi mới cảm thấy xưng hô “anh tui” có hơi là lạ… cũng sắp kết hôn rồi, bình thường người ta đều sẽ kêu người ấy là “ông xã”, “người yêu” hay “chồng” này kia đi ha…

https://thuviensach.vn

Nhất Kiếm trả lời lại “Cho anh ID nam nhân của nhóc đi, anh nói mấy câu.”

Nam, nam nhân…!

Tiểu Lang đầy mặt hắc tuyến, khóe miệng run rẩy. Cậu liếc mắt nhìn trộm Vương Mân cái, tiếp theo có chút bực bội gõ ID QQ của Vương Mân gửi cho Dạ Hành Vân.

Tiểu Long : “Ông thêm bạn ảnh làm gì?”

Nhất Kiếm không thèm trả lời cậu, Tiểu Lang tự tìm mất mặt, bèn chạy đi tìm những hảo hữu trong game để tuyên truyền tin tức kết hôn của mình.

Thông tri cho lần lượt từng người xong, đụng phải phản ứng lớn nhất chính là A Phi

A Huy : “Em cư nhiên gả cho người của Tây Phong Phái!”

Tiểu Long : “Chưởng môn cũng đồng ý rồi!”

A Huy : “Anh phải quyết đấu với thằng đó!”

Tiểu Long : “Ông giết tui liên tục một trăm lần đi rồi tính.”

A Huy : “…”

Cấp bậc của thích khách thăng tới một mức nhất định nào đó, thực lực liền dựa trên thao tác cùng trang bị, trang bị của Tiểu Lang không kém so với A Phi, lại thêm đã từng nhiều lần luyện tập PK cùng A Phi, thực lực coi như tương đương nhau, cho nên hiện tại A Phi muốn giết cậu liên tục một trăm lần là không có khả năng.

A Phi dây dưa lằng nhằng nửa ngày trên QQ, Tiểu Lang bị người nào đó làm phiền buồn bực muốn chết.

https://thuviensach.vn

Bị một tên đồng tính theo đuổi, là ai cũng sẽ cảm thấy phiền, không mắng đối phương biến thái đã coi như tốt lắm rồi, nhưng mà tình huống của Tiếu Lang căn bản không có lập trường đi mắng người ta. Hơn nữa, bản thân sắp sửa kết hôn mà A Phi lại không nghe không bỏ, chấp nhất đến mức này quả thực khiến người ta có chút nghẹn họng a… Nhưng đồng thời, Tiếu Lang lại có chút tiếc tiếc, đối với người theo đuổi mình, vô luận là ai đều không đành lòng nhẫn tâm ác độc, làm như vậy đối với đối phương là phi thường tàn nhẫn.

Được rồi, Tiếu Lang quyết định, tống cho hắn một trái bom nguyên tử để giải quyết triệt để phiền toái này đi.

Tiểu Long : “A Phi, tui nghĩ tui nên nói cho ông biết chuyện này.”

A Huy : “Nói đi.”

Tiểu Long : “Tui là con trai.”

A Huy : “Lý do cũ rích này vô dụng đối với anh.”

Tiếu Lang “…”

Tiểu Long : “Tui thực sự là con trai a, chưởng môn cũng biết chuyện này, không tin đi hỏi ổng đi.”

A Huy : “…”

Tiếu Lang nhìn thấy A Phi im lặng phát ra ba cái dấu chấm tròn xoe, đột nhiên có loại khoái cảm khi trò đùa giỡn của mình thành công, cậu lại bồi thêm một câu “Người muốn kết hôn với tui cũng là nam, hoan nghênh ông tới tham dự hôn lễ của tụi tui ha.”

Sau đó, mãi cho đến khi rời mạng, cũng không thấy A Phi nói lời nào nữa.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cũng không hề vì vậy mà tỏ ra mất mát hay khó chịu đâu, cậu tưởng tượng một chút ra cảnh A Phi bị mình làm cho nghẹn họng tựa như nuốt phải con ruồi, cảm thấy mắc cười muốn chết đi.

☆ ☆ ☆

Một hồi sau, Dạ Hành Vân mới hồi đáp lại, nói "Anh với tên kia thương lượng rồi, nhóc mày không cần rời khỏi Bắc Vân Phái, chốc nữa anh sẽ dùng loa thông báo, việc kết hôn của hai đứa không liên can tới ân oán giữa Tây Phong và Bắc Vân, hôm tổ chức hôn lễ, người của Bắc Vân sẽ không truy giết người của Tây Phong, cũng không gây sự phá đám hai đứa."

Tiếu Lang lệ rơi đầy mặt "Cảm ơn lão đại thiệt nhiều!"

Nhất Kiếm : "Ha ha, còn về bên phía Vũ Hỏa, hai đứa tự giải quyết cho tốt đi ha, mà giao tình của nhóc với tên kia cũng không phải tệ thôi."

Giang Tử Phong dễ nói chuyện hơn Dạ Hành Vân rất rất nhiều, huống hồ gì lần này là Tiểu Long Nữ gả sang cho Tây Phong Phái, lại là Dạ Hành Vân chấp nhận nhượng bộ trước, làm gì có lý do nào để không ủng hộ chứ.

Phong : "Hôm đó sở hữu mọi thứ đều tạm thời gạt qua một bên đi, anh chắc chắn sẽ đến, chúc mừng hai đứa một hồi."

Tiếu Lang làm nũng, kêu hai ba tiếng phong ca, Giang Tử Phong cảm động nói "Phỏng chừng hôn lễ của hai đứa là hỉ sự tối long trọng nhất từ lúc server Hoa Bắc thành lập tới nay a!"

Đắm chìm trong vui sướng vì sắp sửa "được gả cho người ta", Tiếu Lang khẩn trương lại chờ mong vô cùng. Cậu tựa hồ như có thể cảm giác được cái loại vui sướng của đám nữ nhân khi sắp kết hôn (…)!

Đúng lúc này, tên của Đại Mạch Trà đột nhiên nhấp nháy sáng lên.

https://thuviensach.vn

“Sư nương! Sư nương! Hú hú hú! Rốt cuộc sư nương với sư phụ cũng kết hôn!!! Hư hư hư hư ~~~! Người ta thiệt là cảm động qúa đi, người ta muốn làm phù dâu!!!”

Tiếu Lang “…” Sao tự dưng thấy nhỏ này kích động còn hơn cả mình nữa ta?

“Được a, thứ năm nhớ đến nha, đến lúc đó kêu Âu Dã Tử công bố danh sách phù dâu.” Tiếu Lang vừa gõ chữ trả lời lại Đại Mạch Trà, vừa xoay sang hỏi Vương Mân “Anh, đồ đệ anh muốn làm phù dâu… cho em.”

Vương Mân “Ừ, anh hai cũng bảo muốn làm phù rể…”

Rồi luôn, cả phù dâu lẫn phù rể đều có.

“Có người làm chủ hôn chứng hôn chưa a?” Tiếu Lang hỏi.

Vương Mân nói “Người chủ hôn là do NPC của hệ thống làm mà, hình như gọi là Nguyệt Tiên Tử cái gì đó.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Còn người chứng hôn, anh mời Dạ Hành Vân với Giang Phong Vũ Hỏa làm chứng hôn cho chúng ta rồi, hai người họ đều đã đồng ý (mời riêng từng người)…”

Tiếu Lang nghe mà lau mồ hôi một phen, đột nhiên có dự cảm hôn lễ lần này không khí có thể sẽ rất quỷ dị lại rất xấu hổ…

Hai người đem những chuyện cần giải quyết đều giải quyết hết, tiếp theo Vương Mân bắt đầu mua loa bắt đầu thông báo——

『 Loa 』 Tây Phong Phái – Âu Dã Tử : “Bỉ nhân quyết định vào sáu giờ tối ngày tám tháng sáu tổ chức thành thân, cưới 〖 Tiểu Long Nữ 〗 làm vợ, hoan nghênh các lộ bằng hữu đến tham gia.”

https://thuviensach.vn

『 Loa 』 Tây Phong Phái – Âu Dã Tử : “Bỉ nhân quyết định vào sáu giờ tối ngày tám tháng sáu tổ chức thành thân, cưới 〖 Tiểu Long Nữ 〗 làm vợ, hoan nghênh các lộ bằng hữu đến tham gia.”

『 Loa 』 Tây Phong Phái – Âu Dã Tử : “Bỉ nhân quyết định vào sáu giờ tối ngày tám tháng sáu tổ chức thành thân, cưới 〖 Tiểu Long Nữ 〗 làm vợ, hoan nghênh các lộ bằng hữu đến tham gia.”

…

Tin tức này vừa phát ra, kênh thế giới liền nổ tung.

Thần Tượng Âu Dã Tử của Tây Phong Phái là một người luôn thần bí lại thích hoạt động trong âm thầm, lần đầu tiên thấy người này lên tiếng trước công chúng, lại là thông báo cưới vợ, hơn nữa “vợ này” lại còn là người bên Bắc Vân Phái.

Mà Tiểu Long Nữ cũng có thể xem như một nhân vật nổi danh ở server Hoa Bắc này, toàn thân cao thấp đều là trang bị cực phẩm không nói đi, dạo gần đây lại thấy cô nàng mon men leo lên hạng bảy Bảng cao thủ Thích Khách, tuy rằng xếp hàng gần chót, nhưng đủ để chứng minh thực lực cô nàng không kém.

Những người chơi có quen biết với Tiểu Long Nữ và Âu Dã Tử nhìn thấy tin tức đều lên tiếng chúc mừng, cũng có những người chơi thích xem trò hay bắt đầu hóng hớt tin trên kênh thế giới, hỏi lẫn nhau có phải vừa nhìn lầm hay không.

Người của Tây Phong Phái với người của Bắc Vân Phái công khai kết hôn như vậy? Mà chưởng môn hai bên ngược lại không hề nói một tiếng nào? Cái này xem như chấp nhận? Thiên hạ thái bình rồi?

Qua mười phút sau, Vương Mân lần nữa bắt đầu lặp đi lặp lại tin tức nọ, một lượt phát mười cái loa, spam kênh khí phách vô cùng!

https://thuviensach.vn

Trên cửa sổ trò chơi, ở khung thông báo phía trên cùng hết lần này tới lần khác liên tục hiển thị dòng thông báo kia của Vương Mân, cứ cách mười giây liền nháy một cái, cũng tương đương với việc cứ cách mười giây tốn mười kim, mười cái tin tức là một trăm kim.

Một trăm kim tương đương mười nhân dân tệ, bốn ly trà sữa, hoặc hai bữa cơm.

Tiếu Lang ánh mắt không thèm chớp nhìn chằm chằm vào màn hình, trái tim thình thịch thình thịch đập loạn.

Vương Mân len lén theo khóe mắt liếc nhìn Tiếu Lang, nhìn thấy nụ cười ngốc nghếch vô cùng của thiếu niên, trong lòng thích vô cùng.

“Nè, nè… đừng phát nữa…” Tiếu Lang nhỏ giọng nói, âm điệu hơi run lên.

Vương Mân vờ như không nghe thấy, xoay sang hỏi “Hử?”

Tiếc là khóe miệng hơi cong cùng với ý cười rõ ràng trong đáy mắt bán đứng cái bộ giả vờ của Vương Mân, Tiếu Lang duỗi tay nhéo lên đùi Vương Mân, rên lên “Đừng phát nữa, cả thế giới ai cũng biết hết rồi!”

Vương Mân khẽ cười, nói “Biết hết mới tốt.”

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 81

Tắm đến chỗ cuối cùng

☆ ☆ ☆

Hoa Hải là một trong những trường tổ chức thi Đại học, buổi chiều hôm trước khi cuộc thi diễn ra, toàn bộ các khu lầu lớp học đều được phong tỏa.

Ngoại trừ những thí sinh có giấy báo danh chứng thực tư cách được phép vào trường thi để quen thuộc hoàn cảnh ra, những người còn lại đều không được phép bước vào. Đám học sinh năm nhất năm hai cũng chỉ có thể ru rú trong phòng ký túc xá hoặc là thư viện.

Thứ tư, ngày 7 tháng 6, ngoài cổng trường Hoa Hải người đông nghìn nghịt, rất nhiều phụ huynh cũng đến trường thi để đồng hành cuộc thi với con cái của mình. Ngoài cửa từng dãy từng dãy xe xếp ngang dọc, này cũng là lần đầu tiên Tiếu Lang thấy cảnh tượng đồ sộ long trọng tới như vậy, tất nhiên không tính mấy lần họp phụ huynh (quá chừng nhà giàu a…)

Những học sinh năm ba được cho nghỉ từ tuần trước lại một lần nữa xuất hiện trên ngôi trường mà mình đã hóc uốt ba năm

Hai ngày cuối cùng, cố hết sức vượt qua, liền kết thúc…

Ngày đầu tiên là thi Ngữ văn, bên trong lẫn bên ngoài trường toàn bộ mọi người đều khẩn trương. Hoa Hải thân là trường trung học trọng điểm đứng đầu C thị, hàng năm đều là trường học được chú ý nhiều nhất trong số các trường có thí sinh thi đại học, bên ngoài trường có không ít phóng viên đến phỏng vấn phụ huynh của các thí sinh.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, Tiếu Lang cùng mọi người lén đi dạo một vòng quanh cổng trường, không hiểu sao trong lòng cũng thấy kích động một trận.

Sau đó, Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần không hề ngoài dự đoán, lôi kéo nhau đi thư viện ôn tập, dù sao thì sau khi thi đại học chấm dứt, cuộc thi cuối kỳ của đám học sinh năm nhất lẫn năm hai cũng theo sát mà lên.

Đối với đại bộ phận học sinh năm hai mà nói, hàng năm vào thời điểm này đều khiến bọn họ khẩn trương, thậm chí có khi còn khẩn trương hơn so với các thi sinh phải tham gia thi đại học.

Nhạc Bách Kiêu chính là điển hình tiêu biểu cho cái dạng "mới năm hai thôi mà khẩn trương hơn cả thí sinh thi vào trường Đại học" này.

Sau khi các thi sinh bắt đầu vào trường thi, cậu chàng cũng bắt đầu liên tục… nhìn đồng hồ. Chuông thi vừa reo, Nhạc Bách Kiêu cũng theo đó bắt đầu lẩm nhẩm "bây giờ là thời gian làm những đề cơ bản", "lúc này là làm đề chứng minh lý luận các môn khoa học kỹ thuật", "thời gian thi phân tích thơ cổ."…

Cố Thuần hỏi "Cũng đâu phải ông thi đâu, khẩn trương như thế để làm gì?"

Nhạc Bách Kiêu kích động nói "Năm sau là đến phiên chúng ta đó! Tui đây đang mô phỏng có hiểu không!"

Cố Thuần nghẹn họng trân trối "…Vậy ít ra cũng nên đợi tới sang năm a…"

Nhạc Bách Kiêu ôm đầu đau khổ nói "A~ Còn lại có một tiếng thôi, không biết bọn họ đang thi đề mục viết văn gì nữa, tui ghét nhất là phải ngồi viết văn!"

https://thuviensach.vn

Cố Thuần "…" Nhớ là hồi thi lên cao trung, Nhạc Bách Kiêu thi ngữ văn do đề viết văn làm không được như ý nên mới không đủ điều kiện vào lớp ưu tú nhỉ.

Buổi chiều thi môn Toán, Nhạc Bách Kiêu vẫn tiếp tục lẳng nhẳng lảm nhảm "Vạn nhất đề mục chính rất khó thì làm sao đây, làm sao đây!?" "Lỡ đâu thi Toán rớt thì ngày mai nên làm cái gì bây giờ?"

Được rồi, bạn nhỏ Cố Thuần cảm thấy chính mình giống như cũng bắt đầu khẩn trương…

Ngoại trừ Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần, loại còn lại là giống như Triệu Vu Kính, không muốn ngồi học bài, lại không có gì để làm, người khác đang thi còn tên này thì đi tìm trò vui để chơi. Nghe mấy đứa khác bảo lại, không biết tên này kiếm đâu ra một cái trò thiếu đạo đức vô cùng, sáng sớm ngụy trang cho giống thí sinh đi thi, nghênh ngang vào cổng trường, sau đó đứng cãi cọ một hồi với giáo viên gác cổng trường, bảo mình quên mang phiếu báo danh, giáo viên từ chối không cho cậu chàng vào, cậu chàng liền trợn mắt ngang ngược, khinh thường la lên "Có gì đặc biệt hơn người ta chứ, lão tử không thèm thi nữa!"

Đám thí sinh còn lại trợn mắt há hốc mồm, phụ huynh đứng quan khán cùng với mấy vị giáo viên đều đầy mặt sợ hãi dòm cậu chàng.

Triệu Vu Kính thực hiện xong liền vòng trở về ký túc xá, khoe khoang với mọi người về "sự tích anh hùng" của mình, mọi người nghe xong đùa giỡn vài câu, lại cười ha ha.

"Sang năm nếu mày dám làm như thế, mới là đàn ông đích thực!"

"Phải đó, tao cá là Triệu Tiểu Quy không dám làm đâu!"

"Ha ha ha, Triệu Tiểu Quy làm tốt lắm…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang kích động khen ngợi một câu “Tiểu Quy thiệt là khí phách nha ha ha~~~!

Triệu Vu Kính được mọi người cổ vũ (?), cho nên tới buổi chiều đến lúc kết thúc thi Toán, lại chạy đi gây chuyện.

Cậu chàng cầm trên tay túi bút nhựa, nhét vào túi áo tờ giấy giả làm phiếu báo danh, đi theo đám thí sinh từ trong trường thi ra ngoài, đến cổng trường dừng lại, lớn tiếng mắng to “Thi cái chó má gì vậy, làm lão tử đây là bại não sao, đơn giản thấy con mẹ nó luôn!”

Mọi người “…”

Trong đám các phụ huynh thí sinh nghe xong lời này cảm thấy shock vô cùng, có hai người trong số đó nhận ra Triệu Vu Kính, suýt chút nữa là nhào lên hội đồng cậu chàng, làm cho cậu chàng sợ run té chạy về ký túc xá.

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang ở trong phòng ký túc xá ngồi ôn tập học bài, ba hồi thì nghĩ tới kỳ thi Đại học đang diễn ra, ba hồi thì nhớ tới chuyện phải kết hôn, đứng ngồi không yên.

Thực ra thì, từ hồi hôm chủ nhật sau khi trở về ký túc xá, Tiếu Lang đã bắt đầu khẩn trương, khẩn trương chuyện kết hôn… này phải là tâm trạng chờ được gả trong truyền thuyết không ta…

Chẳng qua trong “khuê phòng” này, ngoại trừ “cô dâu”, còn có thêm “người chồng” tương lai của cô dâu.

Bất đồng với Tiếu Lang khẩn trương lo lắng, mấy ngày nay Vương Mân vẫn luôn một bộ vân đạm phong khinh, tâm tình tốt vô cùng. Đối với người ngoài thái độ cứ gọi là ấm áp như gió xuân, đối với “vợ sắp cưới” cứ gọi là ngoan ngoãn phục tùng một trăm phần trăm…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang liếc mắt nhìn Vương Mân một cái, Vương Mân đang cầm tiểu thuyết lật đọc, tự nhiên như không… Tiếu Lang nhìn thấy vậy, buồn bực muốn chết, nằm sấp xuống giường ôm lấy cái gối.

Vương Mân thấy, lẳng lặng bước đến khóa cửa lại, sau đó ngồi xuống giường Tiếu Lang, nằm xuống cạnh cậu.

Tiếu Lang nhích người hướng vào trong vách một chút, cho Vương Mân nằm rộng rãi một chút.

Vương Mân duỗi tay ôm choàng lấy Tiếu Lang từ sau lưng, dạo này Tiểu Tiểu giống như béo ra một chút… Vương Mân dùng tay sờ sờ vòng eo, lại vươn tay lên tìm bàn tay của Tiếu Lang, dùng ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi lòng bàn tay của đối phương.

Nếu như ví Tiếu Lang với một chú cún con thì, Vương Mân chắc chắn là một con mèo.

Vương Mân sẽ bất ngời trêu chọc người khác, lại nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa bạn, lại tựa như một chú mèo đáng yêu, vươn đầu lưỡi liếm lấy bạn, dùng cổ dụi nhẹ vào người bạn, khiến bạn cảm nhận được chú mèo Vương Mân yêu mến mình như thế nào… Nhưng là, Vương Mân sẽ không hề vì xúc động mà nhào đến, nhiệt tình đến mức làm bạn không cách nào chống cự được.

Tiếu Lang bị người nào đó gãi gãi lòng bàn tay một lúc, thò tay ra sau hướng về phía “Tiểu Vương Mân” chụp một cái. Bầu không khí ấm áp trong nháy mắt đảo ngược, Vương Mân nghẹn họng nuốt luôn tiếng rên đau đớn của mình vào bụng.

Tiếu Lang khóe miệng cong lên, nói “Anh cương nha, đẩy em nãy giờ!”

Vương Mân không ngăn lại, cũng không kéo tay cậu ra, mà nhẹ vươn đầu lưỡi, liếm lấy cổ của Tiếu Lang.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang buông tay ra, xoay người lại, bắt gặp Vương Mân nhìn mình hết sức ôn nhu, chuyên chú cùng tình yêu hằn sâu trong ánh mắt khiến tim của Tiếu Lang đập loạn không ngừng.,,

Vương Mân… muốn cùng mình thân thiết.

Tiếu Lang chủ động hôn lên môi đối phương, Vương Mân vui vẻ hôn lại.

Bề ngoài có lạnh nhạt đến thế nào đi nữa đều không thể dối gạt người khác, giữa hai khoang miệng dây dưa mỗi lúc một thêm kịch liệt phô bày tâm tình vô cùng chân thực của Vương Mân đối với Tiếu Lang.

Tay của Tiếu Lang cũng không rảnh rỗi, từng chút từng chút, như có như không xoa lên hạ thân của Vương Mân.

Cùng là nam sinh đang trong thời kỳ trưởng thành, cậu biết rõ làm cách nào khiến đối phương đạt được thoải mái, huống hồ gì phản ứng của Vương Mân lại khiến Tiếu Lang cảm giác rất đắc ý, rất có thành tựu, một loại khoái ý bởi vì mình có thể nắm lấy, khống chế Vương Mân trong tay.

Vương Mân giống như bây giờ là một Vương Mân mà bất cứ ai cũng chưa từng nhìn thấy, là một Vương Mân chỉ thuộc về riêng mình…

Hôn tới hôn lui, Tiếu Lang bổ nhào ngồi lên người Vương Mân.

Mãi cho đến khi môi của hai người tách rời nhau ra, Vương Mân mới nói “Em nặng quá.”

Tiếu Lang nheo mắt, nói “Đè cho anh chết luôn!”

Vương Mân bật cười ha ha vài tiếng, lại đưa tay bóp nhẹ chân cậu, nói “Muốn đè chết thì vẫn còn thiếu nhiều lắm.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân tay cầm lấy phân thân của Vương Mân, cười quỷ quái nói "Anh, đó giờ anh toàn là nhịn một chút, hôm nay không cần nhịn đi, để em giúp anh ha."

Vương Mân đỏ mặt, trầm mặc một lúc mới nói "Ừ."

Không hề ngờ Vương Mân lại "không biết xấu hổ" mà trực tiếp đồng ý như vậy, ngược lại khiến cho người nào đó tự mở miệng đề nghị nháy mắt quẫn bách vô cùng, chỉ đành phải cố gắng làm theo lời mình đã nói.

Khí trời tháng sáu đã bắt đầu nóng lên, Vương Mân cùng Tiểu Lang trên người mặc đồng phục mùa hè giống nhau.

Tiểu Lang nhìn "thứ gì đó" của Vương Mân cách một lớp vải quần, hình dạng thứ kia nổi lên một khối ngay tại đũng quần khiến mặt cậu đỏ bừng, hồi trước cùng vào WC, Tiểu Lang đã lén quan sát nó mấy lần, cho ra kết luận : Vương Mân so với mình bự hơn quá chừng…

Tiểu Lang rờ rờ một lúc, lại dùng khóe mắt liếc nhìn mặt Vương Mân, đối phương đang híp hai mắt, không lên tiếng, cũng không thúc giục, mà ngay cả hơi thở cũng không hề loạn…

Tiểu Lang bất giác cảm thấy mình thật… thất bại, cậu nắm lấy quần Vương Mân kéo xuống một chút, lại duỗi tay lên nắm áo của Vương Mân, bắt đầu cởi nút.

Chiếc áo sơmi trắng tinh từ phần bụng hướng lên trên dần, từng chút từng chút một bị cởi ra, để lộ thân thể khỏe mạnh của thiếu niên mười bảy tuổi.

Da thị màu lúa mạch, cơ bụng rắn chắc, cả phần xương đòn thường xuyên để lộ khỏi quần áo đánh lừa mọi người, khiến người khác nhìn thoáng qua cảm giác có hơi gầy, thực chất lại khá rắn rỏi.

https://thuviensach.vn

Vương Mân cả người nằm dài trên chiếc giường đơn, khiến Tiếu Lang cảm giác cái gọi là “đẹp lại vừa miệng”.

Lần đầu tiên mới biết, hóa ra cụm từ kia lại có thể dùng cho nam nhân!

Tiếu Lang dùng tay ấn ấn lên ngực Vương Mân hai ba cái, lại dùng mặt dán lên lồng ngực lắng nghe tiếng tim đập của Vương Mân, tiếp theo, khom người hôn lên bụng Vương Mân.

…thực chỉ muốn ăn luôn đối phương vào bụng!

Cảm giác này khiến Tiếu Lang cảm thấy mới mẻ vô cùng.

Vương Mân nằm đó mà hưởng thụ, để mặc Tiếu Lang giở trò với mình. Trong lòng cảm thấy thú vị vô cùng đối với hành vi của Tiếu Lang, Tiểu Tiểu đơn thuần, lại làm cách nào biết được nhiều thủ đoạn câu dẫn người khác như vậy? Là vô sự tự thông sao?

Tiếu Lang quan sát biểu tình của Vương Mân, thấy đối phương không có gì không thoải mái, không phản đối, càng không có ý phản cảm, liền bạo gan cởi luôn quần Vương Mân.

Vương Mân lúc này toàn thân cao thấp, chỉ còn độc mỗi cái quần lót.

Tiếu Lang đưa mắt ngắm Vương Mân một cái, lỗ tai ửng đỏ lên.

Vương Mân luôn luôn tự tin vào dáng người của mình, thân là một nam tính, cũng không có gì không hài lòng đối với bộ vị nào đó của mình.

Nhưng mà, bị người trong lòng ngắm nhìn từ góc độ như vậy, một bộ hứng thú dạt dào quan sát “nó”, bất luận là kẻ nào, đều sẽ cảm thấy khẩn trương.

Vương Mân thậm chí lo lắng đến chuyện, thân thể của mình sẽ khiến đối phương thất vọng.

https://thuviensach.vn

Đúng a, Tiểu Tiểu cũng là một nam sinh, mình lại không phải nữ, dựa vào cái gì mà cho rằng đối phương thích mình chứ? Vạn nhất chỉ là chơi đùa một chút (?), về sau cảm thấy bản thân không chấp nhận quan hệ với người cùng giới tính, cảm thấy ghê tởm, vậy phải làm sao đây? Cả đời dùng tinh thần tình yêu kiểu Platonic sao? Bản thân mình tuyệt đối không chịu đựng được như vậy!

Bất quá, Tiếu Lang không để cho Vương Mân tiếp tục lo lắng về mấy thứ khác nữa.

Cậu kéo luôn cái quần lót duy nhất sót lại trên người Vương Mân xuống, đối với "Tiểu Vương Mân" vọt ra ngoài, đầu tiên là hết hồn hít sâu một cái "!!!"

Là nhìn trực tiếp a (?), là hàng thật (?), quả nhiên so với rình coi (?) hay cách quần sờ sờ, kích thích hơn rất nhiều…

Tiếu Lang cả người nóng lên. Cậu dùng ngón tay cẩn thận chạm nhẹ vào "thứ gì đó" vẫn còn đang theo quán tính nảy lên, sau đó dùng tay bao trùm lấy.

…Đây là của anh mình, so với của mình… khác rất xa, chênh lệch thật nhiều…

Tiếu Lang cầm lấy "Tiểu Vương Mân", rơi lệ đầy mặt.

Vương Mân dở khóc dở cười nhìn Tiếu Lang, bàn tay thiếu niên nắm lấy phân thân của mình bắt đầu chậm rãi di động.

Ngay lập tức, Vương Mân thể nghiệm được một trận khoái cảm mà bản thân chưa từng tưởng tượng ập đến, được người mình thích dùng tay hầu hạ, cùng với tự mình phát tiết sinh lý cho bản thân, căn bản không thể đánh đồng với nhau.

https://thuviensach.vn

Mười mấy phút đồng hồ trôi qua, Vương Mân bắn trên tay Tiếu Lang.

(Vương Mân : nhanh vậy = =+ / Tiếu Lang : mỏi tay chết…)

Nhìn biểu tình đầy sắc dục hiếm thấy chưa kịp biến mất trên mặt Vương Mân, Tiếu Lang nhịn không được nổi cơn trêu đùa, cậu đưa tay mình giơ đến trước mặt Vương Mân, nói "Của anh nè."

Kỳ thật lúc này, vẻ mặt của Tiếu Lang cũng chẳng khá hơn chút nào so với Vương Mân, sắc mặt ửng hồng, sóng mắt lưu chuyển, quả thật là một con yêu nghiệt rành rành ra đấy!

Cậu hỏi như vậy, làm như vậy, chẳng qua chỉ để che giấu bản thân khẩn trương mà thôi.

Vương Mân ngồi dậy, với tay rút khăn giấy, lau khô sạch sẽ lòng bàn tay của Tiếu Lang, nhẹ giọng hỏi "Cảm thấy… chán ghét không?"

Tiếu Lang sửng sốt một chút, lập tức nói "Không có", một tay quần lên ôm cổ Vương Mân, áp sát mặt vào Vương Mân hôn một cái thật kêu, nói "Em thích anh!"

Vương Mân "…"

Vương Mân cảm động tới mức không nói nên lời, cậu liền như vậy… không mặc gì, ôm lấy Tiếu Lang. Trầm mặc hồi lâu mới nói "Đi tắm đi."

Tiếu Lang "A? à, anh đi tắm sao?" Tiếu Lang toàn thân vẫn bình thường, cũng không có đổ mồ hôi.

Vương Mân nói "Cùng tắm."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân đứng dậy khoác áo sơ-mi lên người, với tay lấy khăn mặt cùng quần áo tắm rửa.

Tiếu Lang ngồi trên giường, mắt hướng về phía vách tường, không ngừng não bổ : ban ngày ban mặt, người khác đang bù đầu với kỳ thi Đại học, hai người họ thì cùng nhau đi tắm…

“Mau lên.” Vương Mân chuẩn bị xong mọi thứ, xoay người lại gọi Tiếu Lang “Em đừng hòng nghĩ chạy trốn ha, lúc nãy anh thấy rõ là em cũng cương lên a.”

Tiếu Lang “!!!”

☆ ☆ ☆

Ba giơ chiều, hai người lén la lén lút chui vào phòng tắm tập thể. Giờ này trong phòng tắm tuyệt đối không có ai cả… nhưng cũng không thể bài trừ khả năng sẽ có ai đó giống hai người họ, đầu óc bị rút gân đi tắm rửa giờ này.

Không công bằng, thực sự rất không công bằng! Lúc nãy hắn là nên đổi vị trí, Vương Mân giúp mình trong phòng ký túc, vào phòng tắm mới tới lượt mình giúp Vương Mân…!

Phòng ký túc ít ra cũng có thể khóa trái lại, còn nơi này… căn bản là cái chỗ công cộng a!

Lỡ đâu bất cẩn, có người xông vào, vén lên màn buồng tắm của hai người…

Tiếu Lang có chút vô lực mà nghĩ, bên dưới chẳng những không héo xuống, ngược lại càng hùng hổ hơn…

…Kháo!

https://thuviensach.vn

Vương Mân tìm một góc khuất người, Tiếu Lang cố ý bày ra cảnh "Nơi này không ai" mà cầm quần áo để thay của mình cùng sữa tắm dầu gội đầu bỏ vào buồng bên cạnh, sau đó lại cởi quần áo trên người, cũng vắt ở buồng bên kia, tiếp theo mở vòi nước, giả bộ như đang có người tắm ở trỏng.

"Tiểu Tiểu, qua đây." Vương Mân phô trương (?) tiếp đón Tiếu Lang qua chỗ mình, Tiếu Lang len lén vén mành lên, đưa cổ nhìn xung quanh, thấy không có người nào, liền nhanh chóng vọt qua bên chỗ Vương Mân.

Vương Mân lúc này cũng đã cởi sạch quần áo trên người, cả người đứng thẳng, thân thể trần trụi bị nước cọ rửa, càng tỏ ra khỏe mạnh lại gợi cảm.

Lúc này không thể so với lúc nãy, lúc nãy là Vương Mân nằm trên giường, còn mình thì ngồi trên người Vương Mân, có thể nhìn từ góc độ cao a! Bây giờ Vương Mân đứng thẳng, dáng người so với mình cao hơn một khúc, chân cũng dài hơn mình, chỗ kia còn bự hơn mình… trong nháy mắt, Tiếu Lang bỗng cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Vương Mân cười tủm tỉm, đưa tay túm lấy cánh tay Tiếu Lang, kéo cậu qua.

Tiếu Lang cứ tưởng Vương Mân đây là muốn trực tiếp "xông lên" thôi, chỗ kia của mình đang vô cùng phấn chấn ngóc đầu lên cao, chờ đợi có cái gì đó đến an ủi…

Ai ngờ, Vương Mân chỉ cầm khăn tắm, bắt đầu chà lau cơ thể cho Tiếu Lang.

Bắt đầu từ cổ, từng chút từng chút nhích dần xuống, dùng sức lau thật mạnh, mới cái đầu tiên đã khiến Tiếu Lang đau đến hú lên.

"A~~ đau quá! A….Á…! Ma ơi ~~~ đau~~~!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân mặc kệ người nào đó thảm thiết kêu la, vô cùng chăm chú giúp Tiếu Lang lau chùi cáu bẩn trên người.

Cũng may tên này bộ dáng vừa trắng lại vừa sạch sẽ… không biết bẩn đất này tích ở trên người bao lâu rồi nữa =_=?

Ngoại trừ tiểu điểu, trên người Tiếu Lang mỗi một tấc đều được Vương Mân chà lau sạch sẽ, chà lau xong rồi, toàn thân Tiếu Lang trở nên đỏ bừng, da thịt cậu vốn đã trắng, lúc này lại biến trở thành một con tôm đỏ hồng non mềm. Có điều là… tiểu điểu ở dưới đã sớm mềm nhũn rủ xuống vì đau…

Tiếu Lang khóc không ra nước mắt, đưa tay nhéo eo của Vương Mân, lên án hành động "bạo hành" của đối phương.

Lúc nãy tui tận tâm tận lực hầu hạ anh, bây giờ lại tra tấn tui! Hỗn đản a!!

Ngay lúc này, tay của Vương Mân đột nhiên đặt lên hạ thân Tiếu Lang.

Tay Vương Mân nóng hơn cả nước ấm, Tiếu Lang chỉ cảm thấy phân thân của mình đột nhiên ấm áp vô cùng, đầu gối không tự chủ được trở nên run rẩy.

Vương Mân giống như đoán trước được vậy, đứng sẵn ở sau lưng Tiếu Lang, hơi hơi ôm lấy cậu, môi đặt kề sát bên vành tai Tiếu Lang, chỉ cần vươn lưỡi là có thể liếm đến.

"Bây giờ tắm chỗ cuối cùng…" Vương Mân cắn vành tai cậu, nói.

Mẹ…nó, Vương Mân thật đáng ghét mà, hic hic…"

Tiếu Lang dựa lưng vào ngực Vương Mân, nhỏ giọng nức nở thành tiếng, tay cũng vô ý thức níu lấy cánh tay Vương Mân.

https://thuviensach.vn

Vương Mân khẽ cười, thì thầm vào tai Tiếu Lang “Lúc này, cần phải nhịn xuống, đừng kêu lên thành tiếng a…”

Tình yêu Platonic (Platonic’s Love) : Một loại tình yêu chỉ bao hàm thuần khiết tình cảm, không có dục vọng (sex). Một kiểu lý tưởng hóa tình yêu, định nghĩa về nó khá dài, tớ lười dịch quá, bạn nào rảnh vào wiki mà xem.

https://thuviensach.vn

Chương 82

Chỉ kết hôn một lần duy nhất

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang cả người khẩn trương, phải vươn tay níu lấy tay Vương Mân mới có thể đứng vững được.

Dòng nước khiến cho da thịt trở nên trơn nhẵn, cho nên động tác của Vương Mân không có chút cứng ngắc, vừa tự nhiên lại vô cùng tận tâm vuốt ve xoa nắn, khiến Tiếu Lang thở dốc liên tục.

Lần đầu tiên được người mình thích âu yếm, cả người xích lõa, bờ ngực rắn chắc ở sau lưng không hiểu tại sao khiến bản thân cảm thấy an tâm vô cùng, dục vọng ở phía trước bị người nọ ma sát không ngừng, lúc nhẹ lúc nặng, khi thì xoa khi thì bóp, lúc nhanh lúc chậm…

“Ha…”

Thi thoảng, Vương Mân lại phân thời gian cắn lấy vành tai của Tiếu Lang kề sát môi mình, nhẹ nhàng liếm lấy.

Những chỗ mà mọi khi tắm rửa cũng rất ít khi chạm tới hay cố ý tẩy rửa qua, lúc nãy đã bị người nọ cẩn thận lau sạch. Lúc này lại bị trêu chọc một phen, cả thân thể Tiếu Lang nhè nhẹ run lên, giống như sắp chịu đựng không được nữa.

Trước đó, đã từng vài lần ảo tưởng đến chuyện Vương Mân giúp đỡ mình phát tiết dục vọng…. Chỉ là ảo tưởng thôi mà mỗi lần đều khiến Tiếu

https://thuviensach.vn

Lang rung động không thôi, mà giờ phút này, cậu hoàn toàn triệt để thể hội được loại thể nghiệm sinh lý này, trái tim cũng điên cuồng mà đập.

Dưới vài lần ma sát thật mạnh, Tiếu Lang giật nảy người tiết ra ngoài, cả thân thể trở nên bủn rũn.

Vương Mân vịnh bả vai Tiếu Lang xoay người cậu lại, hai người ôm nhau, hai cơ thể trần trụi dán sát vào nhau, đầu nhũ khẽ chạm phải da thịt của đối phương sinh ra cảm giác kích thích mãnh liệt cực độ…

Vương Mân hơi cúi đầu, hôn lên môi Tiếu Lang, gặm cắn lẫn nhau, cố gắng đoạt lấy quyền chủ động… Tiếu Lang vừa mới thoát lực căn bản không phải đối thủ của Vương Mân, hôn một lúc liền dần yếu thế, khiến cho đối phương càng thêm dễ dàng chiếm đoạt lấy.

Tiếu Lang chỉ cảm thấy đầu óc ong ong vang lên, từ ngực truyền ra thanh âm đập dữ dội của trái tim, dòng nước ào ào nện xuống hai bờ vai trần của hai người, thanh âm của nước như biến trở thành âm nhạc nền phối cho cảnh âu yếm lúc này.

Vương Mân nhẹ buông Tiếu Lang ra, bắt gặp ánh mắt mê ly của thiếu niên trong lòng, sắc mặt đỏ ửng.

Đôi môi lúc thường vẫn luôn khiến mình yêu thích giờ phút này đỏ thắm như hoa anh đào đang mùa nở rộ, từ góc độ này nhìn xuống có thể thấy rõ ràng giữa hai cánh môi khẽ nhếch, thấp thoáng đầu lưỡi đỏ tươi.

Trong lòng đột nhiên có một cỗ xúc động dâng lên, Vương Mân tay giữ chặt bả vai Vương Mân, hít thở vài hớp không khí, lại hôn lên lần nữa.

Cũng ngay lúc ấy, một cỗ sức mạnh đánh úp về phía Tiếu Lang, tiếp sau đó là cảm giác lạnh lẽo lan tràn khắp lưng, Tiếu Lang phát giác mình đã bị Vương Mân vừa hôn vừa đẩy lùi áp lên bức tường gạch men của buồng

https://thuviensach.vn

tắm… Trước mặt là bờ ngực nóng cháy, trong miệng lưỡi là sóng nhiệt quấy đảo.

Như thế này dường như vẫn là chưa đủ.

Một chân Vương Mân đột nhiên xộc vào giữa hai chân của Tiếu Lang, phần đùi nhẹ nhàng cọ sát khí quan đang dần cương lên của thiếu niên.

Một loạt động tác có phần bá đạo này của Vương Mân khiến Tiếu Lang ngay cả một chút cơ hội để phản công lại cũng không có, chỉ đành phải ư ư a a mặc cho Vương Mân hôn mình.

Đợi đến lúc môi của hai người rời nhau thì, Tiếu Lang mới giật mình sợ hãi nhận ra một điều, lúc nãy hai người hôn nhau đến mức vong tình, bản thân căn bản không hề chú ý tới vấn đề liệu có ai đột ngột bước vào, hay có khả năng sẽ bị phát hiện hay không…

Hai chân vô lực lê trở về buồng tắm của mình, Tiếu Lang trong lòng phảng phất như vừa vụng trộm ăn đến được trái cấm mỹ vị nhất trên đời này, vừa hưng phấn lại vừa sợ hãi mỗi khi nghĩ lại, trong lòng mâu thuẫn do dự, muốn tiến thêm một bước nữa, nhưng mà tựa hồ như hành động thân mật nhất cũng không còn gì ngoài như thế…

☆ ☆ ☆

Hai người một trước một sau lần lượt trở về phòng ký túc, nhưng là hồi lâu vẫn không dám đối mặt hay nói với nhau lời nào, đều sợ chỉ trong khoảnh khắc nháy mắt lại lẫn nhau động tình mà sinh ra phản ứng… Mãi cho đến khi tiếng chuông chấm dứt cuộc thi vang lên, đánh vỡ trầm mặc giữa hai người, Vương Mân mới nói một câu “Thi Toán kết thúc rồi.”

“…” Tiếu Lang thầm nghĩ trong lòng, không biết năm sau tới lượt hai người tham gia thi, có khi nào đang thi lại chợt nhớ đến giờ này năm trước

https://thuviensach.vn

đang làm cái gì hay không ha, vạn nhất đang thi mà bị chuyện này làm cho phân tâm thì… tới lúc đó coi như tiêu luôn kỳ thi Đại học a…

Vương Mân nhìn về phía người nào đó đột nhiên mặt đỏ tai hồng, ra vẻ tự nhiên nói “Em cúng biết mắc cỡ a”

Tiếu Lang tức muốn hộc máu, la lên “Anh có khác gì đâu!”

Vương Mân “Em cứ a a ư ư, kêu rất dễ nghe, còn anh đâu có phát ra âm thanh nào.”

Tiếu Lang “…”

“Đừng qua đây!” Vương Mân dùng hai tay che chắn trước người mình, đề phòng Tiếu Lang nhào tới “Cẩn thận anh…”

Động tác của Tiếu Lang lập tức khựng lại, nghe Vương Mân nói cho xong cả câu “Cẩn thận anh bắt em trói lại bây giờ.”

Hai hàng lông mày của Tiếu Lang lập tức dựng thẳng “Anh dám!?”

Vương Mân “…Đừng quậy nữa, em đánh không lại anh đâu.” còn dám dụ dỗ anh nữa, anh thực sự bắt em… trói lại!

Tiếu Lang “…”

Giữa trưa ngày hôm sau, Tiếu Lang cùng Vương Mân dùng xong cơm trưa ở căn-tin, sau đó chuồn ra ngoài cửa sau của trường, chạy đi tiệm Net.

Tiếu Lang trong đầu có chút cảm giác tội ác mà nghĩ, ngày hôm qua người ta thi Toán, hai người họ “tắm rửa”, hôm nay thi Lý, hai người họ “kết hôn”… Học sinh cao trung mà như vậy, quả thực là quá dữ…

Mùng mười tháng năm, đại cát đại lợi.

https://thuviensach.vn

Cả hai người vừa lên mạng, liền nhận được tin nhắn một đống : trên QQ, trong game, vẫn chưa đến lúc kết hôn, vậy mà cả đám đã điên cuồng mạnh ai nấy đều gửi tin nhắn chúc phúc tới.

Tiếu Lang trong lòng kích động lại khẩn trương, bỏ vào miệng một viên kẹo mềm mà lúc nãy Vương Mân cho, nhai nhai một lát, mới hỏi "Anh, sao hôm nay server đông người quá vậy, lag muốn chết a."

Vương Mân nói "Chắc là tới coi hôn lễ."

Tiếu Lang "…" Hai người bọn họ nổi dang đến như vậy sao? Cũng chỉ là kết hôn, có cần phải toàn bộ chạy tới xem một cái như vậy không? Làm mình khẩn trương muốn chết à!

Người chúc phúc thì nhiều, nhưng lời chúc phúc thì trăm câu như một.

Tiếu Lang lại không phải loại người có thể kiên nhẫn hồi phục từng người từng người một, trả lời chừng nửa tiếng liền thấy chán, tắt luôn thông báo nhận tin nhắn, lang thang không mục đích chạy tới chạy lui khắp nơi.

Những phút cuối cùng của ngày tháng độc thân…

Tiếu Lang sử dụng kỹ năng ẩn nấp, ngó qua bên này nhìn một chút, ngó qua bên kia dòm một cái… Trò chơi này chớp mắt đã chơi gần hai năm, ngẫm lại quả thực thời gian trôi qua thật ma.

Băng qua cổ đạo Dương Châu liền bước vào Tiên Trúc Đảo, không có Thường Tiếu Thiên ở đây nên không nhìn thấy được ruộng củ cải, lại chạy đi Lôi Trì Đài ở Đế Vương Lĩnh, hôm nay không phải ngày bang chiến, Lôi Trì Đài hoang vắng không một bóng người, lại vòng sang Ba Thục trở về thành Trường An, Tây thị Trường An vẫn như cũ người đến người đi tấp nập náo nhiệt, kẻ thì bày quán, người thì mua đồ, chẳng ai lên tiếng mặc cả cò kè, chỉ có duy nhất nhạc nền bối cảnh của game nhẹ nhàng êm tai vang lên. Ra khỏi Nam Môn Trường An đi Tần Lĩnh, dọc theo con đường mòn

https://thuviensach.vn

tìm kiếm bờ hồ nhỏ dạo trước từng cùng Vương Mân hẹn hò, biến thành kem…

Ngay lúc ấy, đột nhiên bên cạnh vang lên tiếng Vương Mân hỏi “Em đang ở đâu vậy?”

Tiếu Lang “…Nam Tần Lĩnh.”

Vương Mân “Chạy tới đó làm gì? Bọn họ bảo tìm không thấy em, đang hỏi anh giấu em ở chỗ nào kìa.”

Tiếu Lang “Tự mình đi đó đây một chút thôi mà.”

Vương Mân cười nói “Một mình đi chẳng vui chút nào, qua bên anh đi, anh cùng em.”

Tiếu Lang mở ra thông báo mời gia nhập đội ngũ, lựa chọn chấp nhận.

Phong Hỏa : “Yo yo yo yo! Tân nương tử đến rồi~”

Tiếu Lang “…”

Âu Dã Tử : “Đừng ăn hiếp nương tử của em.”

Phong Tình : “Ha ha ha, này vẫn còn chưa về nhà chồng nữa là, gọi nương tử mới ghê!”

Khốc Lạc Lạc : “ acc do một tay anh đây dẫn dắt, cư nhiên cưới nhỏ ngốc!” (…)

Trong đội ngoại trừ Phong Hỏa, những người còn lại đều không biết Tiểu Long Nữ là nam.

Mạt Danh : “Tiểu sư muội, hu hu hu… Muội muốn vứt bỏ huynh sao?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thầm nghĩ, từ lúc lão tử vào Bắc Vân Phái, liền không thấy bóng dáng ngươi đâu cả, bây giờ lại dám không biết xấu hổ nói lão tử vứt bỏ ngươi?

Âu Dã Tử : "Mấy người đi đi, nói một lát khiến Tiểu Long Nhi khẩn trương bây giờ."

Phong Hỏa : "Yo~ Tiểu ~ Long~ Nhi! Tiểu ~ Long ~ Nhi!"

Vọng Tình : "Tiểu Âu, chú mày mau chạy đi đăng ký cái acc nhỏ đặt tên Dương Qua đi, đợi lát nữa lấy Dương Qua ra kết hôn với nhỏ ngốc cho nó xứng đôi, ha ha!"

Tiểu Long Nữ : "…Dương Quá có rồi." Bị anh hai Vương Mân đăng ký ngay từ lúc đầu rồi!

Vương Kỳ đang đắc ý muốn chết, liền nhận được tin nhắn riêng từ thằng em của mình–

Âu Dã Tử : "Bán acc Dương Quá cho em."

Vương Kỳ cười to, trả lời : "Năm vạn."

Âu Dã Tử : "Thần kinh! Ai ngu cho ông năm vạn."

Phong Hỏa : "Thương lượng một chút, năm vạn kim tệ."

Năm vạn kim tệ, tương đương với năm ngàn nhân dân tệ…

Âu Dã Tử : "Chia ra làm năm đợt trả, hiện tại trong tiền trang còn gửi một vạn, mật mã là xxxx, tự đi lấy đi."

Phong Hỏa : "Ho ho ho ho…"

Âu Dã Tử : "Đưa tài khoản với mật mã đây!"

https://thuviensach.vn

Phong Hỏa : “Đợi đến khi nào kết hôn đưa mày sau.”

Âu Dã Tử : “…” Sao tự dưng có cảm giác bị chơi khăm nhỉ, bất quá dù gì cũng là anh hai của mình, muốn trốn cũng trốn không thoát, lát nữa mới hỏi lại đi vậy.

Cả đám cùng nhau đi phó bản, Phong Hỏa dẫn đội, đội ngũ lúc này ngoại trừ Tiểu Long Nữ ra, ai nấy đều mãn cấp, Tiếu Lang lâu lắm rồi không cùng bọn họ chơi chung, thể hội lại một phen “đánh đâu thắng đó” như mấy lần đi ké đội ngũ của Dạ Hành Vân, dần dần cảm giác khẩn trương cũng biến mất.

Mạt Danh : “Tiểu sư muội, Bắc Vân Phái dạy dỗ muội cũng tốt ghê nha, kỹ thuật không sai.”

Tiếu Lang chợt nghĩ tới A Phi thường xuyên giúp mình luyện cấp luyện PK, đột nhiên có chút thương cảm (cảm giác thực sự rất kỳ lạ a…)

Từ lúc mình nói cho A Phi biết mình là nam, A Phi liền không còn nói chuyện với mình nữa…

Mở ra danh sách bạn tốt trên QQ, biểu tượng của A Phi vẫn là màu xám, không có online… có khi nào tên này kéo mình vào sổ đen không ta?

Vương Mân cảm giác nhạy bén lập tức nhận ra Tiếu Lang có gì đó khác lạ, hỏi “Em sao thế? Mất hứng?”

Tiếu Lang lắc đầu “Không có.”

Vương Mân nói một tiếng với mấy người trong đội, lại xoay sang bảo Tiếu Lang “Bỏ đội đi, hai chúng ta tự lập đội mới.”

Tiếu Lang gia nhập vào đội ngũ của Vương Mân, thế giới chỉ còn lại hai người, khung tán gẫu cũng im lặng hơn.

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn Âu Dã Tử trên màn ảnh, vẫn như cũ mặc "Tàm ti vũ tuyết" ngàn năm bất biến, màu sắc đồng bộ với Già Vân Triền Long Tiên độc nhất vô nhịn toàn serve cầm trên tay, thoạt nhìn có một loại khí phách ẩn nhẫn tiềm tàng có phần khiêm tốn.

Âu Dã Tử : "Đi theo anh."

Tiếu Lang lựa chọn đi theo, nối đuôi theo sau Vương Mân, từ Tây Môn Trường An ra ngoài, trải qua sa mạc tiến vào Tây Vực, lại từ điểm truyền tống Tây Vực tiến vào Tuyết Sơn.

Địa phương mà trong hiện thực có khi phải tốn mười ngày nửa tháng mới có thể đến nơi, hai người lại chỉ tốn hơn mười phút trong game để đến.

☆ ☆ ☆

Tuyết Sơn mênh mông, khắp nơi có không ít quái vật dữ tợn, bất quá với thực lực lúc này của cả hai, đối phó với đám quái vật này vẫn alf dư sức.

Mỗi lần vừa thấy một con Tuyết Quái hướng sang đây, Tiếu Lang lập tức nhanh chóng ám sát nó, Vương Mân không lần nào có cơ hội biểu hiện.

Tiếu Lang cảm thấy có chút hưng phấn, nhắm mắt theo sát sau lưng Vương Mân, nghiêm túc hoàn thành công việc hộ vệ.

Đi mãi cho đến đỉnh núi Tuyết Sơn, Âu Dã Tử mới nói : "Tiểu Tiểu, nhìn nè."

Vừa mới liếc mắt nhìn dòng chữ hiện lên trên khung tác gẫu, bên cạnh Âu Dã Tử đã hiện ra một con Tuyết Điêu cực đại… Đôi cánh màu ngân bạch của Tuyết Điêu rạng rỡ lấp lánh, nó giương hai cánh bay một vòng phía trên đỉnh đầu hai người, hướng về núi non gào thét , khí phách vô cùng…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang kinh ngạc đến ngây người “Đây là cái gì?”

Âu Dã Tử : “Tuyết Điêu.”

(=_=) Ai mà không biết nó là Tuyết Điêu chứ!

Trong nháy mắt, Âu Dã Tử đã phóng lên ngồi vững vàng trên thân Tuyết Điêu, ngay sau đó khung thông báo bên Tiếu Lang chợt hiện ra : Người chơi Âu Dã Tử mời ngày đồng kỵ.

A a! Cư nhiên là tọa kỵ!!! Trong thế giới Hiệp Minh, hệ thống tọa kỵ chỉ có hai loại, Phổ Thông Mã cùng Thiên Lý Mã. Phổ Thông Mã có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ nhận được từ hệ thống, còn Thiên Lý Mã thì phải tiêu phí một lượng kim nhất định mua từ hệ thống NPC.

Tọa kỵ của Tiếu Lang vốn là Thiên Lý Mã, cậu nghĩ nếu như chơi Hiệp Minh, đương nhiên phải kỵ mã, nếu đã kỵ mã, đương nhiên phải chọn Bạch Mã… Tuy là không thể làm được Bạch Mã Vương tử, nhưng là Tiểu Long Nữ cưỡi Bạch Mã cũng rất là đẹp a!!

Nhớ có lần cách đây rất lâu, Thường Tiếu Thiên từng cưỡi một con đại điểu dẫn mình đến Tiên Trúc Đảo, đại điểu kia là mua từ cửa hàng Nguyên Bảo. Loại đại điểu kia chỉ có thời hạn sử dụng một tháng, nhưng giá lại đến 2000 tệ một con, Tiếu Lang chỉ mua nó một lần duy nhất, sau cảm thấy quá mắc, không dám phí tiền đi mua nữa.

Mà con Tuyết Điêu này, trước giờ chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe nói tới! Vương Mân làm sao có được nó? Thật sự là quá kỳ diệu đi a!

Âu Dã Tử : “Em biết nơi này có một con quái tên là Tuyết Sơn Phi Quái không?”

Tiểu Long Nữ : “Ùa, biết!”

https://thuviensach.vn

Tuyết Sơn Phi Quái cứ mỗi hai giờ sẽ xuất hiện ở bản đồ Tuyết Sơn, tọa độ xuất hiện là ngẫu nhiên không đồng nhất, nếu trong năm phút không ai tìm được nó, sẽ tự động biến mất.

Cấp bậc con Phi Quái này bị che giấu, đánh bại nó mức khó khăn tương đương với một con Boss trong phó bản loại lớn, nghe nói chỉ sau khi hạ gục sẽ nhận được trang bị cực phẩm, nhưng điều kiện tiên quyết là nhất định chỉ có một người đánh. Nếu tổ đội đánh hoặc là giữa đường có người chạy đến giành tấn công, liền sẽ không có thứ gì rơi ra.

Hơn nữa, huyết của Tuyết Sơn Phi Quái cực cao, kỹ năng vô cùng biến thái, nếu là một người đánh, chẳng những phải có thực lực nhất định, còn phải liều mạng uống dược thêm huyết (Dược sư có thể tự mình thêm huyết)

Nhưng mà, dù vậy cũng phải tốn ít nhất là mười lăm phút mới có thể giết chết được nó, nếu người nọ chức nghiệp có lực công kích thấp như Vương Mân.

Nhưng mà, game này biến thái ở chỗ, mặc dù Tuyết Sơn Phi Quái bị đánh bại, cũng không nhất định sẽ rơi ra trang bị cực phẩm, trong phần giới thiệu hướng dẫn chỉ bảo là có tỷ lệ nhất định rơi ra, nhưng chưa từng có người nào thấy qua hoặc là đánh rớt ra được món nào.

Có đôi khi, người chơi vất vả cực khổ muốn chết hạ gục được Tuyết Sơn Phi Quái, lại chỉ nhặt được vài cái lông chim còn sót lại của Phi Quái, bán cho thương nhân không được mấy đồng bạc.

Thành ra lâu dần, cơ hồ chẳng còn ai tốn công sức đi đánh cái thứ gạt người này.

Vương Mân nói “Chủ nhật tuần trước, anh đánh bại Tuyết Sơn Phi Quái, nhặt được một con Tuyết Điêu, hạn sử dụng là vĩnh cửu.”

https://thuviensach.vn

Trời a, cái tỷ lệ cơ hồ bằng không kia cư nhiên lại bị Vương Mân gặp phải!

Tiểu lang hỏi “Anh đánh nó tổng cộng bao nhiêu lần?”

Vương Mân “Bắt đầu tử nửa năm trước, có đủ năng lực đánh được nó, mỗi lần lên mạng sẽ đánh.”

Tiểu Lang nói “Anh lợi hại!”

Nghị lực này thực sự quá dữ dội đi! Người ta bình thường đánh một tháng mà không nhặt được cái gì, đã sớm phát điên!

Vương Mân nói “Cũng bình thường, lúc vừa lên mang đi đánh nó một lần, trước khi ra về cũng đánh nó một lần, thực ra anh cũng không trông mong nó rớt ra cái gì, chỉ là cảm thấy đánh nó tốn rất nhiều thời gian, đánh chết rồi cảm giác rất thành tựu, ha ha, có thể là bị anh đánh mãi nên nó sợ…”

Vương Mân nói xong, ngón tay liền lướt trên bàn phím lách cách gõ một trận, sau đó Tiểu Lang nhìn thấy, trên màn hình máy tính, Âu Dã Tử nói : “Tiểu Tiểu, hệ thống cũng biết chúng ta sắp kết hôn, cho nên đưa chúng ta lễ vật tân hôn.”

Tiểu Lang nhìn thấy, khóe mắt có hơi cay cay.

Hai người ngồi trên Tuyết Điêu ngân sắc, bay lượn trên không trung.

Âu Dã Tử nói : “Còn thấy mất hứng không?”

Tiểu Long Nữ : “Không có mất hứng!”

Âu Dã Tử nói : “Em sợ hãi sao?”

Tiểu Long Nữ : “Không có.”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Tử : “Ha ha, chờ đến tối nay, chắc chắn sẽ có rất nhiều người tới tham dự, mọi người có thể sẽ quậy tưng lên, đùa giỡn em, đùa giỡn anh, bắt chúng ta ở trước mặt bọn họ nói những lời đường mật với nhau, em sẽ cảm thấy xấu hổ chứ?”

Tiểu Long Nữ : “…”

Âu Dã Tử : “Đừng sợ, có anh ở đây, nếu em thấy xấu hổ, không cần nói cái gì cả, để anh đối phó.”

Tiểu Long Nữ : “Em không có sợ…”

Âu Dã Tử : “Vậy em đang suy nghĩ cái gì?”

Tiểu Long Nữ : “Anh, anh thật tốt, anh đối với em thật tốt.”

Âu Dã Tử : “…”

Tiếu Lang vừa nói xong câu kia, tựa như đột phát được một chỗ phát tiết cho cảm xúc của mình, lập tức gõ bùm bùm nói tiếp…

Nói về cảm xúc mê mang của mình đối với thế giới giả thuyết trong game này, đột nhiên cảm giác giữa mình cùng những người bạn trên game như sinh ra một bức tường ngăn cách vô hình, khiến cậu khủng hoảng sợ hãi…

Tiểu Long Nữ : “Anh, lúc trước cứ tưởng kết hôn chỉ là nói chơi thôi, chỉ là một trò chơi mà thôi, nhưng là em lại cảm thấy, giống như em thật sự phải gả cho anh vậy.”

Âu Dã Tử : “…”

Tiểu Long Nữ : “Cứ như là đang nằm mơ ấy, em cảm thấy mình thực hạnh phúc, nhưng là lại rất sợ hãi, sợ rằng đây chỉ là giả, chỉ là một trò chơi mà thôi…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân thoáng giật mình, hơi nghiêng đầu nhìn Tiếu Lang.

Thiếu niên nho nhỏ hai mắt chăm chú nhìn màn hình, cau mày, vẻ mặt vô cùng chuyên chú.

Tiếu Lang biết Vương Mân nhìn mình, nhưng cậu lại không xoay đầu.

Vương Mân đặt tay lên bàn phím, gõ một chuỗi dài–

Âu Dã Tử : “Lần này cũng chính là sự thật, Tiểu Tiểu, xem nó như là thực đi. Cả đời này của anh, chỉ kết hôn một lần, chỉ cưới một người là em, vô luận là dùng hình thức nào, Vương Mân đều chỉ yêu một mình Tiếu Lang.”

https://thuviensach.vn

Chương 83

Không có hứng thú với nữ tính

☆ ☆ ☆

Mười ngón tay đặt trên bàn phím của Tiếu Lang hơi hơi run rẩy, muốn nói cái gì đó, muốn gõ cái gì đó ra, nhưng lại cái gì cũng không nói được nên lời… Loại tình trạng cảm động tới không biết phải nói gì như lúc này đây cũng không phải lần một lần hai.

Tiếu Lang vừa hạnh phúc lại có chút mất tự nhiên mà nghĩ : đúng là chỉ có Vương Mân mới có loại năng lực kỳ quái này, khiến cho đầu óc của mình trống rỗng, tim thì đập loạn cả lên…

Trên màn ảnh máy tính, Tiểu Long Nữ bị Thần Tượng Âu Dã Tử anh tuấn nho nhã ôm vào trong lòng, cả hai người cùng cưỡi trên một con đại điêu màu ngân bạch, vạt áo nhẹ phất, tư thế vừa thân thiết lại vừa ân ái vô cùng, thoạt nhìn rất có cảm giác phong tình như thần tiên quyến lữ.

Bay một hồi, Vương Mân nói “Tuyết Điêu này không có buộc định.”

Tiếu Lang “A? Vậy tức là không hề an toàn rồi?”

Vương Mân nói “Tặng cho em, em đeo cho nó cái linh đang.”

Trong cửa hàng nguyên bảo có tọa kỵ linh đang, mua linh đang về khắc chữ vào, sau đó đeo cho tọa kỵ, tọa kỵ liền không thể giao dịch được nữa.

Tiếu Lang nói “Để ở chỗ anh cũng được mà, sau này cũng có thể cùng nhau cưỡi mà.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân cười nói “Ha ha, acc này chơi tới bây giờ cũng tương đối rồi, sau này chắc lập một acc nhỏ để luyện.” Nếu như năm ba có thời gian, liền dùng acc nhỏ Dương Quá kia chơi với Tiểu Tiểu, có vẻ như cũng rất thú vị… Đến lúc đó, Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ cưỡi Tuyết Điêu… làm Thần điêu hiệp lữ phiên bản Hiệp Minh.

Trong lúc bất tri bất giác liền đến năm giờ chiều, Tiếu Lang hỏi Vương Mân “Anh, buổi chiều ăn cái gì?”

Vương Mân hỏi “Em muốn ăn cái gì?”

Tiếu Lang “Chúng ta ra ngoài mua đồ ăn vặt ăn đi.”

“Được.” Vương Mân đứng dậy, lại nói “Đừng đóng máy tính, ăn xong rồi lập tức trở lại.”

Cả hai người đi sang tiệm bán thức ăn vặt ở kế bên quán trà sữa Điểm Điểm mua thức ăn, Tiếu Lang mua một hơi một đống.

Lúc nãy câu nói kia của Vương Mân khiến cho tâm tình của Tiếu Lang trở nên tốt vô cùng, tâm tình tốt cho nên ăn cũng phải nhiều chút.

Cậu thay Vương Mân mua hai xiên bánh bột rán, Vương Mân nói “Một xiên là được rồi, nhiều như vậy anh ăn không hết.”

Ông chủ quán nghe thấy, nói “Đàn ông con trai đang tuổi mới lớn, hẳn là nên ăn nhiều một chút a!”

Vương Mân mỉm cười, đưa mắt nhìn Tiếu Lang, lúc này Tiếu Lang đang cố sức chiến đấu với một xiên thịt cốt lết nướng vỉ, ăn đến đầy miệng dính dầu. Vương Mân rút một tờ khăn giấy giúp Tiếu Lang lau miệng, Tiếu Lang ra dấu bảo Vương Mân cũng ăn với mình, Vương Mân nói “Em ăn đi, anh không đói lắm.”

https://thuviensach.vn

Thịt cốt lết nướng, bánh bột, tim gà xối mỡ, cá thu đao nướng giòn… Tiếu Lang ăn rất nhiều món, cùng lúc đó Vương Mân chỉ cầm mỗi một xiên đậu hủ chiên, ăn kiểu cắn một cái nhai một cái, vừa ăn vừa nhìn đồng hồ.

Tiếu Lang hỏi "Mấy giờ rồi?"

Vương Mân nói "Năm giờ hai mươi, không sao, không cần vội, em cứ từ từ ăn đi."

"Không cần vội" lại nhăn mặt nhăn mày…

Tiếu Lang nghi hoặc nhìn Vương Mân, đột nhiên nghĩ tới, hình như từ trưa tới giờ Vương Mân cũng chẳng có ăn thứ gì vào bụng thì phải… Vương Mân làm sao vậy ta? Tâm tình khó chịu hay sao? Đâu thể nào đâu… A! Chẳng lẽ là đang khẩn trương?

Tiếu Lang len lén trộm quan sát một lát, trong vòng ba phút thôi mà Vương Mân nhìn đồng hồ liên tục ba lượt, phân ra cứ cách mỗi phút nhìn một lần…

"Anh đang khẩn trương sao?" Tiếu Lang đột nhiên hỏi.

Vương Mân "…"

Tiếu Lang cảm giác như mới phát hiện tân đại lục, tiếp tục nói "Anh rất khẩn trương nha."

"Không có…" Vương Mân xoay đầu nhìn sang chỗ khác.

Tiếu Lang ăn xong, dùng tay lau lau cái miệng dính đầy dầu mỡ của mình, cười to nói "Ha ha, hai lỗ tai đỏ bừng kìa, anh khẩn trương!"

Vương Mân "…"

https://thuviensach.vn

Biểu hiện bên ngoài lạnh nhạt như vậy, kỳ thực người khẩn trương nhất chính là Vương Mân mới đúng! Bắt đầu từ tuần trước tra ngày hoàng lịch, đến cuối tuần phát loa thông cáo hỉ sự tổ chức hôm nay, bây giờ mắt thấy khoảng cách thời gian đến hôn lễ diễn ra càng lúc càng gần, mà mình lại còn kéo anh chạy đi ra ngoài ăn thịt nướng… Cả lúc nãy nữa, bản thân lâm vào cảm xúc bất an khổ sở, Vương Mân còn phải bày ra một bộ chín chắn thâm trầm nói ngon nói ngọt dỗ dành mình, nói những lời hứa hẹn vân vân… chỉ là hi vọng mình khoái nhạc vui vẻ thôi, đúng không…

Nghĩ đến như vậy, rõ ràng là chuyện rất rất buồn cười, rõ ràng có thể làm đề tài để trêu chọc Vương Mân, khiến Vương Mân xấu hổ… vậy mà không hiểu sao Tiếu Lang cảm thấy cười không nỏi, trong lòng từng trận từng trận cảm động dâng trào!

“Anh~~!” Tiếu Lang kêu Vương Mân một tiếng.

“Hửm?”

Tiếu Lang cầm xiên bánh bột nhét vào tay Vương Mân, nói “Ăn nhiều một chút a, đợi lát nữa phỏng chừng bọn họ muốn quậy tưng bừng một trận cho mà coi, thực vật trong game lại không thể ăn được, lát nữa anh có đói bụng em cũng không mua được cái gì cho anh ăn đâu a!”

“Phì…” Vương Mân cười thành tiếng, đưa xiên bánh bột lên miệng cắn một cái, liếm liếm môi, nhỏ giọng nói “Đói bụng ăn luôn em.”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Lúc cả hai trở lại tiệm Net đã là năm giờ bốn mươi phút, toàn server đã trở nên náo nhiệt tưng bừng… Toàn bộ mọi người, cả quen lẫn không quen đều đổ xô chen lấn hướng tới hiện trường hôn lễ—— Lễ miếu Lạc Dương.

https://thuviensach.vn

Kênh thế giới cũng náo nhiệt đến muốn nổ tung…

Đi ngang A : “Nghe đồn sáu giờ tối nay người của Tây Phong Phái với Bắc Vân Phái kết hôn?”

Đi ngang B : “Vị Thần Tượng Âu Dã Tử kia muốn cưới bà xã đó! Là Thần Tượng Thập cấp đó!”

Đi ngang C : “Tây Phong Phái cưới Bắc Vân Phái! Tây Phong Phái cưới Bắc Vân Phái! Yo yo yo!”

Đi ngang D : “Đại thần đó nha, đại thần nào cưới vợ cũng chri là chơi một hồi thôi! Cá một tuần cả hai người họ sẽ li dị!”

Đi ngang E : “A a a, rốt cuộc thi xong rồi! Lão tử Hồ Hán Tam lại trở về đây!”

Đi ngang F : “Tân nương tử là ai a, ai đó tiết lộ chút coi!”

Đi ngang G : “Mới mấy hôm trước ai đó đó, cùng cái gì mà một trong những đại mỹ nhân toàn server Mộng Tiểu Tiên kết hôn, nghe đồn là bị lừa mười vạn kim lận đó nha!”

Đi ngang H : “Là một phú bà của Bắc Vân Phái, tên Tiểu Long Nữ, hình như là Thích khách 98 cấp, thường xuyên nhìn thấy, mỗi lần mà đụng phải nhỏ đó là thấy trên người đổi một bộ thời trang khác so với lần trước a a a a! Kẻ có tiền đúng là đáng ghét!!!!”

Đi ngang I : “Ngươi nha, ăn không được nho cái nói nho chua à! Tiểu Long Nữ là cô nương tốt, ủng hộ Tiểu Long Nữ gả cho Âu Dã Tử!”

Đi ngang J : “Cướp hôn có thưởng, cướp hôn có thưởng nè! ~~ Ai muốn tổ đội với tui đi cướp hôn không a ~~!”

Đi ngang K : “Cướp chú rể hay là cướp cô dâu vậy? ~~”

https://thuviensach.vn

…

Tiếu Lang căn bản không kịp xem mấy dòng tin tám chuyện của mấy người trên kênh thế giới, Vương Mân nhìn, cười nói "Còn có đứa cố thi Đại học cho xong chạy tới tham dự hôn lễ của chúng ta nữa đó chứ."

Tiếu Lang "Lúc này mà thi xong rồi, nhanh ghê vậy!"

Vương Mân "Lại tiền trang đi, từ bây giờ đến khi hôn lễ chấm dứt đều phải theo anh a, đừng chạy loạn rồi lạc mất."

Tiếu Lang "Ồ."

Đội ngũ của hai người được thiết lập cự tuyệt tất cả những người xin gia nhập vào đội, tựa như bị nhốt trong một căn phòng nhỏ xa lạ biệt lập, làm Tiếu Lang cảm thấy thật an toàn.

Vừa vào tiền trang, xung quanh Âu Dã Tử nơi nơi chốn chốn đều là người. Rất khủng bố a! Nếu như đây là ngoài đời thực, khẳng định sẽ bị người ta cben lấn đè dẹp lép, không thì cũng chết vì ngộp…. may mắn chỉ là game thôi.

Hiệp Minh có một khuyết điểm, đó là không thể che lại những người chơi khác, Tiếu Lang vất vả lắm mới tìm được bóng dáng Âu Dã Tử trong đám người, chợt phát hiện mình cũng bị người khác vây xem.

Vương Mân nói "Không được phép nhìn người nkhác, chỉ có thể nhìn anh!"

Tiếu Lang "…" Cái gì đây? Dục vọng chiếm giữ thình lình nhảy ra sao? Nhưng là nhìn không được a, ngó lại mình coi ông hai, ông bị đám đông chôn vùi luôn rồi kìa!

Vương Mân đột nhiên la lên "Em ở đâu vậy? Anh nhìn không thấy em!"

https://thuviensach.vn

Quả nhiên…

Tiếu Lang rối rắm nói “Chúng ta tìm chỗ nào khác vắng người một chút đi! Tiền trang vốn là chỗ tập trung người nhiều nhất, anh còn chạy lại đây nữa!” trong đầu Tiếu Lang đột nhiên đột nhiên chợt lóe ý tưởng, nói “Chúng ta đi địa phủ!”

Vương Mân có chút nghẹn lời “Sắp phải vào Lễ miếu rồi, làm gì có cô dâu chú rể nào tới lúc gần kết hôn lại chạy đi địa phủ hẹn hò chứ! Dù cho hai chúng ta thi nhau chém đối phương, cũng không có khả năng cùng chết a!”

Tiếu Lang sờ sờ chóp mũi, nhỏ giọng nói “Chắc chắn anh chết trước.”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang đang định mở bản đồ ra xem chỗ nào có thể đi, chợt thấy giữa màn hình lóe lên, một con Tuyết Điêu thật lớn xuất hiện.

Vương Mân nói “Lát nữa nhận giao dịch ha, anh mua trang phục cho em.”

“Áo cưới hả?” Tiếu Lang mở ra nhìn, là một bộ áo cưới màu đỏ thẫm! Trang phục tên là “Hoa đoàn cẩm thốc”, Tiếu Lang hưng phấn bấm thay, trong nháy mắt bạch y liền đổi thành hồng y, tay hồng thêu tơ vàng, tăng thêm không khí vui tương mừng rỡ. Mà bên kia, vạn năm một bộ dáng Âu Dã Tử rốt cuộc cũng thay trang phục mới! Cả hai người chỉ trong nháy mắt liền trở thành một đôi tân nhân gây chú mục cho mọi người.

Vương Mân triệu hồi Tuyết Điêu ra, cả hai người cưỡi lên đại điêu, từ tiền trang Lạc Dương bay tới Lễ miếu Lạc Dương, đoạn đường chỉ cần vài bước đi, vậy mà lại cưỡi Tuyết Điêu bay sang…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang trêu ghẹo “Hôm nay anh thiệt là khoa trương quá chừng, không hề giống tác phong mọi khi của mình a.”

Vương Mân nói “Hôm nay là ngày đặc biệt.”

Tiếu Lang giả ngu hỏi “A, có cái gì đặc biệt chứ?”

Vương Mân “Anh quang minh chính đại cưới em về, thì tại sao phải trốn trốn tránh tránh người ta chứ? Anh muốn khoa trương hơn nữa, để cho tất cả mọi người đều biết, em được gả cho anh!”

Tiếu Lang “…”

Loại tình thoại ngọt ngào vừa thật lòng lại trịnh trọng nghiêm trang này, làm cho người ta rất là khó lòng mà chống cự a… Tiếu Lang giống như bị nghiện, trong đầu liên tục lặp lại thật nhiều lần những lời của Vương Mân, những lời lúc này, lúc nãy, cả trước đó nữa…

Lần đầu tiên nói thích mình, lần đầu tiên nói chỉ thích một mình mình mà thôi, lần đầu tiên nói thích mình mặc kệ giới tính là gì đi nữa, lần đầu tiên nói… chỉ thú duy nhất một mình mình…

Nha nha…. người đang yêu thật hạnh phúc a! Toàn thế giới mọi người hẳn là nên yêu nhau đi mới đúng!

Năm giờ năm mươi phút, Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ tiến vào cửa lễ miếu, hướng về phía NPC xin kết hôn.

Vương Mân giao ra 88 kim, lập tức trên màn hình máy tính nảy ra một khung thông báo —— Ngài đang xin phép kết làm phu thê với người chơi Tiểu Long Nữ, xin hãy chắc chắn rằng người mà ngài xin cùng đang đơn độc trong đội ngũ với mình. Thời gian đếm ngược là mười giây, 10, 9, 8…

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, bên màn hình máy tính của Tiếu Lang cũng xuất hiện khung thông báo—— Người chơi Âu Dã Tử đang xin kết phu thê với ngài, xin hãy xác nhận, 6, 5, 4…

Tiếu Lang lập tức bấm xác nhận.

Khung thông báo nêu lên : Hệ thống hôn lễ của người chơi Âu Dã Tử cùng người chơi Tiểu Long Nữ đã được mở ra thành công, thời gian hạn định là ba giờ, xin căn cứ gợi ý của hệ thống mà hoàn thành trình tự nhiệm vụ kết hôn. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được hạ lễ là Vĩnh Kết Đồng Tâm giới chỉ.

Giới chỉ thuần ngân bên trên được khắc tế văn uyên ương cổ sắc cổ hương, sau khi đeo vào sẽ sinh ra hiệu ứng tinh quang đặc biệt. Tổ đội phu thê thì sở hữu thuộc tính sẽ được gia tăng 10% dựa trên thuộc tính cơ bản, có thể điêu khắc, tùy theo cấp bậc của điêu khắc tăng lên thì thuộc tính gia tăng hiệu quả cũng sẽ tăng lên.

Nhiệm vụ hôn lễ vòng thứ nhất, mời năm bằng hữu trở lên tham gia hôn lễ (ít nhất năm)

Số lượng thiệp mời có thể mua là 5 – 999, mỗi một tấm thiệp mời tiêu tốn 18 kim, mời 50 người liền phải tiêu hết 900 kim, 500 cái chính là 9000 kim…Tính ra quả thực không ít chút nào, nếu không phải Vương Mân có tiền, kết hôn kiểu này ai chịu cho nổi chứ…

Vương Mân mua thiệp mời xong, liền phát một cái loa thông báo toàn server——

“Hôn lễ của bản nhân cùng Tiểu Long Nữ sắp sửa cử hành, hoan nghênh bằng hữu toàn server tới tham dự, phàm bất cứ ai đến ăn mừng đều sẽ được nhận thiệp mời!”

https://thuviensach.vn

Thiệp mời chẳng những chỉ là một tờ giấy thông hành dùng để tiến vào Lễ miếu để quan khán hôn lễ, sau khi hôn lễ kết thúc còn có thể dùng nód dến NPC để đổi quà tặng. Người nào vận khí tốt có thể nhận được một món trang bị cực phẩm, vận khí kém thì cái gì cũng chả có, cũng có quà tặng bằng với giá gốc tấm thiệp, được 10 kim kèm theo một cái pháp hoa. Này cũng giống với được tặng thẻ cào quà tặng miễn phí, cào không được giải thưởng liền có một chút quà tặng an ủi, loại chuyện chỉ có lời chứ không lỗ đã như vậy, ai không muốn đi a!

Loa vừa phát lên, cả server liền sôi trào, coi bộ vị Âu Dã Tử này thực sự tính xuất vốn gốc để tổ chức hôn lễ này a!

Những người có quen biết với Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ, đều lần lượt phát loa thông cáo chúc phúc.

Người đầu tiên phát loa chính là Giang Phong Vũ Hỏa : “Chúc mừng Âu Dã Tử và Tiểu Long Nữ ha, tân hôn đại cát, bách niên hảo hợp, Tây Phong Phái luôn luôn ủng hộ hai đứa!”

『Thế Giới』Đi ngang số 1 : “Wa wa wa~~ Lão đại Tây Phong Phái nha! Chụp một tấm chụp một tấm!”

『Thế Giới』Đi ngang số 2 : “Cầu Dạ Hành Vân của Bắc Vân Phái hiện thân!”

『Thế Giới』Đi ngang số 3 : “Cầu ảnh chân dung của chưởng môn!”

(Một đám nhị hàng…)

Tiếp theo sau là đến Dạ Hành Vân của Bắc Vân Phái phát loa : “Chúc mừng tân hôn Tiểu Long Nữ của bổn phái, chúc hai đứa vĩnh viễn hạnh phúc! Tiểu Long Nữ của bổn phái cùng Âu Dã Tử của Tây Phong Phái kết hôn, bất cứ môn chúng nào của phái cũng không được phá đám cản trở giữa

https://thuviensach.vn

chừng. Bắc Vân Phái cam đoan hôm nay tuyệt đối sẽ không chủ động khiêu khích Tây Phonh, tạm thời gác lại chiến tranh giữa hai phái!”

Mọi người nhìn thấy đều ồ lên, Bắc Vân Phái đây là theo sát Tây Phong Phái kêu hàng sao? Trời ạ, hôm nay quả là một ngày lịch sử từ lúc thành lập server tới nay!

Dạ Hành Vân phát loa xong, lại ở kênh bang phái dặn dò “Mọi người nếu không có việc gì làm thì đi tham gia hôn lễ đi, giúp Tiểu Long Nữ khuấy nhiệt hôn lễ một chút.”

Chưởng môn cũng đã lên tiếng, có vài người vẫn còn đang do dự có nên đi hay không, lúc nãy cũng lập tráng lá gan chạy đi Lễ miếu tham gia hôn lễ,

Người bên Tây Phong Phái bên kia tự nhiên không cần phải nói, đã sớm mỗi người một tấm thiệp mời đứng sẵn ở cửa Lễ miếu tự đời nào… trong số đó bao gồm cả Đại Mạch Trà, đệ tử của Vương Mân, cô nàng một tấc không rời theo sát bên cạnh Tiểu Long Nữ, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ phù dâu của mình.

Kỳ thật Tiếu Lang quen biết người trong Tây Phong Phái cũng không nhiều lắm, ngoại trừ Vương Kỳ cùng tổ ba người “ông tám” quen nhau ngay từ những ngày đầu tiên, còn lại quả thực không biết ai với ai.

Vương Kỳ đứng bên cạnh Âu Dã Tử cũng hóng hớt chạy đi phát cái loa : “Hai thằng em, anh chúc hai đứa mày cả đời hạnh phúc!”

Mười ngày thì hết chín ngày phạm nhị như Phong Hỏa, vậy mà lại có lúc nói được những lời như vậy (có điều cái cụm hai thằng em khiến người khác nhìn thấy cảm giác có gì đó kì kì), hai người vừa thấy yên tâm được chút, lập tức thấy cái loa thứ hai do Phong Hỏa phát lên——

Phong Hỏa : “Đánh lộn chữ, là tính phúc!!!”

https://thuviensach.vn

Vương Mân + Tiếu Lang "…"

Từ lúc đó trở về sau, đủ loại chúc phúc muôn màu muôn vẻ từng cái từng cái một được phát lên, dạng gì cũng có. Kiểu như sớm sinh quý tử này kia coi như đỡ đi, mấy tên đùa dai thì bảo sinh ra một thằng con sau này thành lập "Tây Bắc Phái", loại này làm cho Tiếu Lang có chút dở khóc dở cười… Dù cho có muốn cũng không thể sinh ra, đều là nam còn gì…

Chợt trên góc màn hình lại xuất hiện một cái loa từ Dạ Hành Vân phát ra : "Tiểu Long, nếu Âu Dã Tử dám ăn hiếp em, anh đây liền thay em phế nó đi, làm cho nó khỏi "làm ăn" gì luôn!!"

Trước giờ vốn ăn nói nghiêm trang thái độ nghiêm túc như Dạ Hành Vân, cư nhiên cũng có lúc nói ra lời đùa dai như vậy?

Quả nhiên, đạo đức hạn cuối của mọi người đều bị Phong Hỏa khiến cho tan vỡ sao?

Tiếu Lang ngoài mặt thì khinh bỉ, nhưng trong lòng lại cảm động vô cùng. So với một Dạ Hành Vân vốn dĩ luôn uy nghiêm ra lệnh sai bảo, ngữ khí lúc này thân mật hơn rất nhiều rồi…

Cũng có vài người chơi thông thường không quen biết, nhận được thiệp mời cũng chạy đi mua cái loa phát lời chúc phúc, như muốn chứng tỏ quan hệ với đương sự có chút đặc biệt, Vương Mân thấy cũng không ngăn được cao hứng.

Ngoại trừ cái ngày cùng Tiếu Lang lẫn nhau bày tỏ tâm ý ra thì, ngày hôm nay, là ngày mà Vương Mân cảm thấy cao hứng nhất…

Vừa nghĩ đến Tiểu Long Nữ một thân hồng y đứng cạnh mình là do Tiếu Lang đang điều khiển thì, Vương Mân liền hận không thể "ái ốc cập ô"[31] mà nhào tới ôm lấy hôn nàng… Tiếc một điều, kia là nữ…

https://thuviensach.vn

A, Vương Mân kinh ngạc phát hiện một điều, bản thân mình hình như… không có hứng thú gì với nữ tính…

---

https://thuviensach.vn

Chương 84

Chúng ta hôn nhau là hợp pháp

☆ ☆ ☆

Đối với tính hướng của mình, Vương Mân có thể không chút thẹn với lòng thẳng thắn thừa nhận, bản thân là thích nữ sinh.

Tuy rằng đối với cậu mà nói, nữ sinh là một loại sinh vật thuộc về thế giới khác, hoàn toàn bất đồng với chính mình, nhưng trước giờ Vương Mân vẫn luôn ôm trong lòng hảo cảm đối với phái nữ. Đại đa số nữ sinh đều rất đáng yêu, mấy nhỏ có những ưu điểm mà nam sinh không thể nào có được…

Sạch sẽ, cảm tính, tinh tế, tỉ mỉ, thật lòng, dịu dàng, có lúc lại biết làm nũng…

Trên người những nữ hài tử ấy, có rất nhiều những tính cách đặc thù làm cho Vương Mân vô cùng thưởng thức. Trước giờ cậu vẫn luôn nghĩ, rằng sau này lớn lên, mình sẽ tìm một cô gái đơn thuần đáng yêu thích cười làm bạn gái, có thể cô ấy không có vẻ ngoài xinh đẹp như Liêu Tư Tinh, cũng có thể cô ấy là đối tượng trong việc kết hôn mà gia đình an bài, những điều này với Vương Mân chẳng sao cả.

Nhưng là, cô gái ấy, nhất định phải là người thiện lương, phải cởi mở sáng sủa.

Cho nên, lần ấy trong trận đấu bóng rổ đại hội thể thao, khi nghe Ứng Trì ở trong sân bóng hỏi mình có phải đồng tính luyến ái hay không thì,

https://thuviensach.vn

Vương Mân không chút do dự mà trả lời, rằng mình không phải. Tất nhiên, cậu cũng phi thường khẳng định, Tiếu Lang cũng không phải.

Cả hai người họ, chỉ là trùng hợp gặp gỡ lẫn nhau, sau đó bị lẫn nhau hấp dẫn, rồi mới yêu thương lẫn nhau.

Nếu như phải liệt kê ra đặc điểm của Tiểu Lang thì, ngoại trừ những lúc mặc nữ trang có chút giống con gái ra, những lúc khác quả thực chỉ có thể nói là… hồ đồ cả một con…

Vương Mân hơi liếc mắt nhìn sang Tiếu Lang ngồi bên cạnh mình, hai chân duỗi thẳng, ngồi bệt người trên ghế ngồi, cả người một bộ lười nhác, cười đến thực ngốc, thực nhị…

Có ai lại ngờ người mà mình thích kết quả lại là người như vậy đâu nhỉ…

“Nhìn em làm cái gì a?” Tiếu Lang liếc mắt nhìn qua Vương Mân một cái nói, hai gò má ửng hồng, bên trên thấp thoáng một cái lúm đồng tiền.

Vương Mân “Vào Lễ miếu chưa?”

Tiếu Lang “A… tùy anh a.”

Sáu giờ ba mươi phút, năm trăm tấm thiệp mời đến cuối cùng chỉ còn lại ba mươi mốt tấm.

Lúc cả hai người giao nhiệm vụ, kênh thế giới đột nhiên nhảy ra một thông báo khiến ai nấy đều kinh ngạc–

『 Hệ thống 』 Chúc mừng Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ, hai bạn đã thành công mời được tổng cộng 469 thân bằng hảo hữu đến tham dự hôn lễ, tạo ra kỷ lục trong lịch sử Hiệp Minh, hệ thống sẽ rút thăm một phần lễ vật

https://thuviensach.vn

ngẫu nhiên tặng cho hai bạn. Xin chúc hai vị tân nhân bách niên hảo hợp, vĩnh kết đồng tâm!

Tiếu Lang nghe thấy trong tai nghe vang lên một tiếng "đinh", liền thấy thông báo nêu lên từ hệ thống.

『Hệ thống』Hôn lễ của hai vị đã phá kỷ lục lịch sử ghi chép của Hiệp Minh, phía nhà sản xuất Hiệp Minh xin đưa tặng hai vị một phần lễ vật tân hôn, xin chú ý kiểm tra và nhận!

"Ế?" Tiếu Lang nhìn thấy lễ vật kia bao gồm một phong bao lì xì cùng với một biểu tượng nho nhỉ cái đầu gấu trúc "Anh, em nhận được lễ vật của hệ thống nè!!"

"Anh cũng nhận được," Vương Mân nói "Hình như là sủng vật!"

Tiếu Lang bấm chuột phải lên biểu tượng con gấu trúc, bên cạnh Tiểu Long Nữ lập tức xuất hiện một con gấu trúc nhỏ lắc lư qua lại…

"A a a!!" Tiếu Lang hét lên "Là gấu trúc a!! Thật đáng yêu!"

Vương Mân nhìn con gấu trúc nhỏ kia, có chút mới lạ nói "Hiệp Minh đang định mở ra hệ thống sủng vật sao? Trước giờ chưa từng thấy qua nha…"

Tiếu Lang kích động hô lên "Gấu trúc có thuộc tính công kích với trị liệu nè!!"

Trong hệ thống chức nghiệp của Hiệp Minh, vốn dĩ cũng có một lựa chọn chức nghiệp "Sủng vật:, ví dụ như tiểu cẩu hay tiểu miêu hay tiểu hồ ly vân vân… Nhưng mà nói cho cùng thì chức nghiệp này cũng không hẳn là chức nghiệp đứng đắn hoàn toàn, đa số là dành cho đám con gái chơi, ngoại trừ đánh quái kiếm tiền mua thực vật ăn, thi thoảng lại giả trang đáng yêu ra, chẳng có gì khác đáng để chơi hết.

https://thuviensach.vn

Những hiệp khách độc lai độc vãng của thế giới Hiệp Minh, rốt cuộc cũng có thể nghênh đón thời đại có riêng cho mình hệ thống để nuôi dưỡng sủng vật rồi sao?

So sánh với con gấu trúc nhỏ này, ngược lại bao lì xì đỏ thẫm thoạt nhìn rất giá trị kia (khoảng một ngàn kim, có thể sử dụng mua vật phẩm) liền trở nên không đáng một xu. Đây là sủng vật độc nhất vô nhị toàn Hiệp Minh a! Chỉ có duy nhất một con… A không đúng… là hai con!

Vương Mân cũng phóng xuất ra con gấu trúc nhỏ mà mình được tặng, hai con gấu trúc be bé lúc lắc đi theo sau tân lang tân nương, khiến cho mọi người ai ai cũng quay lại nhìn một cái, kèm theo tiếng thét chói tai.

Có mấy người nhìn mà đỏ mắt, hô to muốn mua bằng bất cứ giá nào, nhưng Vương Mân với Tiếu Lang chẳng lẽ lại thiếu chút tiền này sao. Cả hai quyết định từ giờ phút này xem hai con gấu trúc nho nhỏ kia như bảo bối của mình!

Tiếu Lang “Con của em là đực nè!”

Vương Mân “Của anh là cái…”

Tiếu Lang “Ha ha ha, chẳng lẽ còn có thể sinh bảo bảo!?”

Vương Mân cười nói “Lát nữa mới nghiên cứu đi, giờ vào Lễ miếu trước, mọi người đều chờ sốt ruột cả rồi.”

Nhiệm vụ hôn lễ vòng thứ hai : tân lang tân nương nắm tay nhau tiến vào Lễ miếu, lắng nghe Nguyệt Tiên Tử kể lại sự tích truyền kỳ về tình yêu, cũng như ưng thuận lời hứa của tiền thế kim sinh.

Nói trắng ra, màn này chính là tuyên thệ kết hôn.

https://thuviensach.vn

Hai người nhận nhiệm vụ, cảnh tượng Lễ miếu lập tức mở ra, đám người có thiệp mời lập tức nhất tề tiến lên, theo sau hai người vào cảnh tượng.

Trong cửa hàng nguyên bảo, chỉ cần bỏ ra một nguyên bảo là có thể mua được một cái pháo hoa, cho nên là ai cũng đủ khả năng mua được một cái, những người tới tham dự hôn lễ mỗi người phóng một cái, tính ra cũng hơn bốn trăm phát pháo hoa, huống hồ gì có người không chỉ bắn mỗi một cái…

Vừa đi vào, nhạc nền của cảnh tượng lễ đường lập tức bị tiếng pháo đinh tai nhức óc bao phủ!

Tiếu Lang quả thực kích động tới muốn phát điên, cả người nhiệt huyết sôi trào, giống như toàn thế giới tất cả mọi người đang chúc phúc cho mình và Vương Mân, ngoại trừ cảm ơn ra, Tiếu Lang chẳng biết nói cái gì nữa… Thật hạnh phúc, thật hạnh phúc a a a!!!

☆ ☆ ☆

『Loa』Dương Quá : Cô cô! Tại sao cô cô lại đi kết hôn với tên Âu Dã Tử đó chứ! Cô cô là của Quá nhi, cô cô đừng vứt bỏ Quá nhi!”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “…”

Mọi người “…”

Tiếu Lang phát điên mắng to “Acc này ở đâu ra vậy! Là Vương Kỳ onl sao??”

Vương Mân thoáng nhìn qua danh sách bạn tốt, cái tên Phong Hỏa lúc này đã muốn thoát khỏi kham xám xịt, buồn bực nói “Lão anh lại bày trò…”

https://thuviensach.vn

Lúc nãy chỉ lo vui sướng mà quên mất đòi Vương Kỳ cái acc Dương Quá… Kháo, tên quỷ này rốt cuộc muốn làm cái gì!

『Thế giới』Đi ngang số 1 : "Mợ nó! Tên này là ai a, buồn cười quá vậy, ha ha ha!"

『Thế giới』Đi ngang số 2 : "Ha ha, Dương Quá làm tốt lắm! Cướp hôn cướp hôn! Cướp Tiểu Long Nữ đê!"

『Thế giới』Đi ngang số 3 : "Dương Quá mới là chính quy a! Âu Dã Tử là ai vậy, Công Tôn Chỉ sao? Ha ha ha ha!!"

"…" Vương Kỳ mục đích là tới phá đám đúng không!!!

Vương Mân tức giận muốn hộc máu, muốn chửi tục một câu, nhưng ngẫm lại hai người cùng một mẹ…

『Loa』Dương Quá : "Âu Dã Tử! Mau mau trả lại Tiểu Long Nữ cùng gấu trúc cho ta! Ta tha cho ngươi con đường sống!"

『Thế giới』Mọi người : "Ha ha ha ha…"

Tiếu Lang khóe miệng run rẩy, quay sang hỏi Vương Mân : "Anh hai của anh nổi cơn điên gì vậy?"

Vương Mân cả gương mặt đen ngòm nói lai cho Tiếu Lang nghe chuyện lúc nãy mình nói muốn mua acc Dương Quá với Vương Kỳ.

"Anh hai của anh thật âm hiểm!" Tiếu Lang nói "Em trai mình kết hôn, không tặng lễ vật thì thôi, cư nhiên còn chơi trò lừa gạt!"

Vương Mân nói "Ừ, tới năm vạn kim lận…"

Tiếu Lang thầm nghĩ, này tuyệt đối là cái acc cấp 10 mắc nhất khắp toàn bộ server Hiệp Minh a! Bất quá, thật không ngờ Vương Mân lại có thể bỏ ra

https://thuviensach.vn

nhiều tiền như vậy để mua cái acc nhỏ vì mình… Hic hic, thật cảm động a!

Tiếu Lang nói “Anh ~~ làm sao bây giờ a?” Em cũng không muốn bị cướp đi a!

Vương Mân nói “Đừng để ý tới ổng, chúng ta kết hôn của chúng ta đi.” Đợi đấy, lần sau gặp mới tính sổ với ông!

Tiếu Lang “Ùa.”

Hai người song song đi đến trước Nguyệt Tiên Tử, những người đang phóng pháo hoa cùng đang náo loạn điên cuồn xung quanh dần dần an tĩnh lại.

Những người tham gia hôn lễ tự động tìm kiếm môn phái của mình, ai nấy đều tự quây thành một vòng tròn.

Nếu như một người nào đó của Tây Phong Phái chợt phát hiện bên cạnh mình hầu như đều là người của Bắc Vân Phái thì, dù cho trong lòng biết đối phương lúc này sẽ không hướng mình tấn công, nhưng phỏng chừng cũng sẽ cảm thấy lạnh cả người đi.

Vì thế, bên trong đại sảnh của Lễ miếu hình thành cục diện như sau, bên trái tất cả đều là người của Bắc Vân Phái, còn bên phải thì là người của Tây Phong Phái, còn đứng giữa tức là không thuộc về hai phái kia.

Dạ Hành Vân cùng Giang Phong Vũ Hỏa đều đứng ở vị trí đầu lĩnh trong đám quần chúng môn phái bên mình, hai người đứng đối mặt với nhau, tựa hồ như rất lâu rất lâu rồi… không có giống như lúc này, không đánh nhau, không mắng chửi nhau, chỉ đứng nhìn đối phương.

Dạ Hành Vân nhìn bóng dáng quen thuộc của Giang Phong Vũ Hỏa, đột nhiên cảm giác có chút mềm lòng : ai, tên này…

https://thuviensach.vn

Giang phong Vũ Hỏa nhìn Dạ Hành Vân, vẫn như cũ cảm thấy cái mặt đối phương vẫn là đáng đánh.

Bang chúng của hai môn phái ngồi trước máy tính, ai nấy đều tâm tư quỷ dị nhìn tình cảnh trên màn hình, ngón tay lẳng lặng mò tới nút… chụp hình.

Hình ảnh này tuyệt đối là trăm năm khó gặp a! Không nói tới hai cái vai chính Âu Dã Tử với Tiểu Long Nữ, toàn trường liền mỗi hai vị chưởng môn đứng đầu môn phái này nổi bật nhất, huống hồ vẫn còn là đứng nhìn nhau trên phông nền lễ miếu bốn phía đỏ bừng giăng đèn kết hoa đốt pháo a, hình ảnh này muốn quỷ dị bao nhiêu liền có bấy nhiêu a, người nào không biết nhìn vào bảo đảm sẽ nghĩ… hai người họ mới là người muốn kết hôn a!

☆ ☆ ☆

Vương Mân cùng Tiếu Lang cùng nhau trả lời vài câu hỏi "tâm hữu linh tê" cực kỳ yếu trí ở chỗ Nguyệt Tiên Tử, hai người ở ngoài đời thực ngồi kế nhau, vô luận là câu hỏi gì đi nữa, chỉ cần xoay mặt qua bàn bạc chút, liền biết ngay đáp án.

Nhiệm vụ vòng hai thuận lợi hoàn thành. Nhiệm vụ vòng cuối cùng là, nhận lời chúc phúc từ mọi người.

Lời chúc phúc này bất đồng với những tin nhắn hay tư tán gẫu với nội dung chúc phúc mà mọi người gửi trước đó, tân lang tân nương phải ngồi trên kiệu hoa đi một vòng quanh thành, trong quá trình diễu hành quanh thành, tất cả mọi người có thể hướng kiệu của tân lang tân nương ném hoa tươi. Hoa tươi này giá rẻ hơn cả so với pháo hoa, chỉ 10 bạc một cái, người nào ném trúng được kiệu hoa liền nhận được 1 kim báo đáp lại.

Chẳng qua, cảnh tượng ngồi kiệu hoa có chút khiến Tiếu Lang cảm thấy rất 囧… Vốn dĩ cậu ngỡ là cả hai người tân lang tân nương đều sẽ ngồi

https://thuviensach.vn

trong kiệu, nhưng ai mà ngờ Vương Mân lại cưỡi một con ngựa trắng đi đũng đĩnh đằng trước, chỉ có mỗi mình cậu ngồi lại trong kiệu…

Phía sau đi theo một đám người Bắc Vân Phái lẫn Tây phogn Phái, Dạ Hành Vân cưỡi Bạch Mã, còn Giang Phong Vũ Hỏa thì cưỡi Đại Điểu, vừa mới xuất hiện, liền khiến trường hợp trở nên cực kỳ… hoành tráng!

Sau khi kết thúc diễu hành quanh thành, hai người lại quay về Lễ miếu, trả nhiệm vụ.

Hệ thống tuyên bố : Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ chính thức kết thành phu thê!

Cái tên trên đầu Tiểu Long Nữ cũng đồng thời thay đổi màu sắc. Lúc trước là màu da cam, hiện tại biến thành màu tím đỏ. Màu da cam tượng trưng cho tên của người chơi nữ, còn màu đỏ tím là… người chơi nữ đã kết hôn. Tên của Âu Dã Tử cũng thay đổi, từ màu xanh biển biến thành màu xanh tím.

Tiếu Lang thử mở khung thuộc tính cá nhân của mình ra xem, lập tức 囧囧 nhìn chằm chằm màn hình một hồi lâu, càng nhìn càng cảm thấy mặt nóng lên.

〖 Tiểu Long Nữ 〗

Chức nghiệp : Thích Khách

Cấp bậc : 98

Ngự dụng cấp bậc : chưa kích hoạt

Hôn nhân : đã kết hôn

Phu quân : Âu Dã Tử

https://thuviensach.vn

(liên tục lẩm bẩm : đã kết hôn, đã kết hôn, đã kết hôn… đã kết hôn…!!!)

Chớp mắt vài cái, Tiếu Lang bấm chuột phải vào biểu tượng của Vương Mân, lựa chọn “Xin trở thành quan hệ thuê mướn với người chơi Âu Dã Tử”

Đây là đặc thù chỉ có chức nghiệp thích khách mới có, người chơi chỉ cần lên tới cấp 90 trở lên liền có thể xin trở thành quan hệ thuê mướn với người chơi khác để kích hoạt cấp bậc ngự dụng.

Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang gửi sang yêu cầu, hai mắt lập tức sáng lên. Kỳ thật, Vương Mân từng tự hỏi bản thân Tiếu Lang sẽ đưa cho mình “của hồi môn” gì, không ngờ là đưa chính bản thân Tiểu Tiểu, ha ha…

Vương Mân lập tức chấp nhận thỉnh cầu, đồng ý quan hệ thuê mướn.

Trên màn ảnh của Tiếu Lang lập tức xuất hiện một loạt chữ màu vàng của hệ thống nêu lên : Chúc mừng ngài kích hoạt cấp bậc ngự dụng, thăng trở thành Ngự dụng Thích khách Nhất cấp. Người thuê : Chú tạo sư Âu Dã Tử, xin hãy cố gắng hoàn thành trách nhiệm bảo tiêu của mình!

Hưng phấn hơn hai giây, Tiếu Lang nhận được xin phép giao dịch từ Vương Mân, là muốn đưa lễ vật tân hôn sao?

Giao dịch xong, trong hành trang có thêm một thanh chủy thủ phiếm ngân quang, Tiếu Lang dời chuột lên trên thanh chủy thủ, khung thuộc tính xem trước lập tức nhảy ra——

【 Long Ngâm 】

Chức nghiệp thích hợp : Thích Khách

Đẳng cấp thuộc tính : Quý trọng cực phẩm

Công kích : +85%

https://thuviensach.vn

Phòng ngự : +75%

Chính xác : +3698

Độ bền : 100

Cấp bậc sử dụng : 95 – 100

Thuộc tính thêm vào : khi sử dụng sẽ có tỷ lệ nhất định gây ra thuộc tính chữa trị “Long Ngâm”, khi tổng lượt huyết của người sử dụng hạ xuống thấp hơn 10%, lập tức nhận được trị liệu hồi phục mãn huyết.

Chú tạo giả : Âu Dã Tử – Thần Tượng Thập cấp

…Lượng theo thân mình mà chế tạo, thần khí cực phẩm.

Không cách nào tìm được, cũng không cách nào làm ra đượcmột thanh chủy thủ khác thích hợp với Tiểu Long Nữ hơn thanh chủy thủ Long Ngâm này!

Nhớ hồi trước xem phim trên tivi, có người từng nói, bất cứ kẻ chú kiếm cùng kiếm khách nào ít nhiều cũng sẽ có chút sâu xa khó giải thích được.

Tiếu Lang lại cảm thấy, chính mình chơi chức nghiệp thích khách này cùng với Vương Mân chơi chú tạo sư giống như càng có duyên phận lẫn ràng buộc sâu hơn rất nhiều so với kiếm khách cùng chú kiếm trong phim truyền hình chiếu hay trong sách tả…

Từ thanh chủy thủ đầu tiên Ngân Tinh cho đến thanh cuối cùng Long Ngâm, Vương Mân hoàn thành lời hứa hẹn của mình. Danh hiệu Thần Tượng Thập cấp màu vàng nhạt kia càng tuyết minh nghị lực cùng chấp nhất, kiên nhẫn cùng ôn nhu, thích cùng yêu của Vương Mân hơn bất cứ thứ gì khác…

https://thuviensach.vn

Mà chính mình, cũng cố gắng thăng cấp, chỉ vì có một ngày nào đó có thể bảo vệ anh, không để anh gặp bất cứ thương tổn nào…

“Mười năm mài một kiếm, chỉ để tặng giai nhân” hóa ra ý nghĩa là như vậy…

Tây Phong Phái hòa Bắc Vân Phái tính cái gì, kết hôn tính cái gì chứ? Thích khách cùng chú tạo sư mới là cảm tình! Hứa hẹn một điều tiêu tốn những hai năm thời gian để thực hiện, không oán cũng không hối! Vì một người, cố gắng luyện thao tác hai năm, không chịu thua không bỏ cuộc!

“Hư hư hư…” Tiếu Lang đột nhiên nhẹ giọng hừ một tiếng, có chút giống cười, lại có chút giống khóc… còn có chút như là đang làm nũng.

Vương Mân “???”

Tiếu Lang “ư ư a a” mấy tiếng, thanh âm từ trong cổ họng tràn ra, kêu trong chốc lát, cậu nói “Anh ~~ nếu không phải chúng ta đang ở tiệm Net, hiện tại em liền muốn ôm anh hôn a! ~ ư hư hư~~”

Vương Mân “…”

『 Hệ Thống 』 Phu quân Âu Dã Tử của ngài đã rời mạng.

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Thoát game, về.”

“A từ từ!” Tiếu Lang chỉ kịp nói mỗi câu hẹn gặp lại với Dạ Hành Vân ——

“Lão đại, tui với anh tui hai đứa đi thân thiết với nhau đây, thay tụi tui nói với mọi người và Phong ca lần sau gặp hen, cảm ơn mọi người!”

Da Hành Vân “…”

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Một hồi hôn lễ náo nhiệt lại lộn xộn cứ như vậy mà chấm dứt. Hai người vừa bước chân ra khỏi tiệm Net, Vương Mân liền cầm lấy tay Tiếu Lang kéo cậu chạy, hai người chạy vào sân trường, xông vào sân thể dục, vòng quanh đường băng chạy một đường như bay.

Tiếu Lang phải dùng tốc độ cao nhất của mình mới có thể đuổi kịp sải chân của Vương Mân, chạy một lúc, Vương Mân đột nhiên "A——" hét lên một tiếng… như muốn cho cả trời đất này đều biết mình đang cực kỳ vui vẻ, Vương Mân hướng mặt về bầu trời đen thẳm cuồng loạn rống lên một tiếng "Anh— yêu— em!!"

Tiếu Lang "…"

Vương Mân dừng bước chân, khom thắt lưng thở phì phò, một tay chống lên đầu gối, tay còn lại nắm thật chặt lấy bàn tay của Tiếu Lang.

"Anh yêu em…" Vương Mân vừa thửo vừa nói.

Tiếu Lang cũng lo thở, anh mình quả thực điên rồi, cậu nói "Anh, anh điên sao!!"

Vương Mân "Điên nên yêu em…"

Tiếu Lang "…"

Hô hấp không khí trong chốc lát, Tiếu Lang đột nhiên cảnh giác đứng thẳng người, dáo dác nhìn bốn phía… không có ai đâu ha? Bị nghe được là thảm cho coi!

Vương Mân cười cười, nói "Không có ai."

Tiếu Lang "Làm sao anh biết?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Anh cảm giác không có ai… đi~”

Tiếu Lang bị Vương Mân nắm kéo đi đến phía sau một lùm cây ở góc sân thể dục… Tiết trời tháng sáu đã bắt đầu nóng dần, Tiếu Lang nói “Nơi này rất nhiều muỗi a.”

“Không sao hết.” dứt lời, Vương Mân liền dùng lực, kéo Tiếu Lang ngả dựa lên người mfinh, một tay vòng quanh thắt lưng ôm lấy thân người cậu, tay còn lại thì đặt ngay sau gáy Tiếu Lang, khẽ cười một tiếng, cúi đầu hôn lên môi Tiếu Lang.

Tiếu Lang “…”

Rốt cuộc có muỗi hay không, Tiếu Lang không biết.

Tiếu Lang chỉ biết mình bị Vương Mân hôn đến đầu lưỡi đều tê dại cả lên, hình như đây là lần đầu cậu thấy Vương Mân kích động như vậy, nhiệt tình như vậy… là bởi do kết hôn nhỉ?

Tiếu Lang cũng bắt đầu đáp trả giữa nụ hôn kịch liệt ấy, có điều khí thế quá yếu địch không lại, bị hôn đến mất cả chủ quyền, chỉ có thể nương vào sức lực dựa cả thân thể lên người Vương Mân.

Cái hôn đầu tiên vừa tách rời, hai người phả lên mặt nhau hơi nóng, tựa như hai con mèo hoang đang độ phát tình, lẫn nhau tham lam ngửi lấy mùi hương trên cổ, trên thân thể đối phương

“…Hai chúng ta làm vậy coi như là, lén lút bên ngoài nhỉ?” Tiếu Lang cười hỏi.

“Đương nhiên không phải,” Vương Mân bình thản trả lời “Lén lút bên ngoài là quan hệ thân xác không thuộc về hôn nhân, anh với em, là đã kết hôn rồi… Chúng ta hôn nhau, là hợp pháp!” lời vừa dứt, nụ hôn thứ hai lại ập xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 85

Tiếu Mông mất tích

☆ ☆ ☆

Kỳ thi đại học của đám học sinh đàn anh đàn chị lớp trên cứ như vậy mà chấm dứt.

“Nhanh thiệt đó ha, mười hai năm trời vất vả học tập, chỉ vì hai ngày thi này thôi, vậy mà chớp mắt một cái liền trôi qua!” Cố Thuần ngồi trong phòng ký túc xá, cảm khái nói.

“Làm gì tới mười hai năm vất vả chứ, hồi học tiểu học lớp một hai ba ông học cực khổ lắm sao?” Người nào đó mới từ bên ngoài “đánh dã chiến” trở về, lười biếng nằm bẹp trên giường.

Nhạc Bách Kiêu quay qua hỏi Vương Mân “Hai người hồi học tiểu học thành tích thế nào?”

“Cũng được.” Vương Mân cầm một lọ dầu cù là, hết sức chuyên tâm cẩn thận bôi dầu lên chân giúp Tiếu Lang, cả hai người phần bắp chân, cẳng chân cùng cổ tay đều bị sưng lên một đống u nhỏ, sau lùm cây quả đúng là có muỗi a…

Nhạc Bách Kiêu “hứ” một tiếng, nói “Hỏi cậu cũng coi như không hỏi, dù có lợi hại đến cỡ nào nữa ông cũng chỉ mỗi câu “cũng được”… Tiếu Lang thì sao?”

Học kỳ trước thành tích thứ hạng của Tiếu Lang khá cao, bao gồm cả kỳ thi giữa học kỳ này, cậu cũng có thể duy trì thành tích ở mức hạng ba toàn

https://thuviensach.vn

lớp, khiến cho Nhạc Bách Kiêu đó giờ vẫn luôn kiêu ngạo chợt cảm thấy có áp lực cạnh tranh, thế là cậu chàng bắt đầu chú ý đến cậu bạn cùng phòng bình thường vẫn rất hay "động kinh" này.

Tiếu Lang đắc ý nói "Hồi tui học tiểu học thành tích trâu lắm nha, lần nào cũng thi được hạng nhất toàn lớp hết! Lúc đó tui cảm thấy toàn lớp nữ sinh nhỏ nào cũng giống như thầm mến tui hết á!"

Ây da! Vương Mân chết tiệt, xuống tay nặng như vậy…

Tiếu Lang trừng mắt liếc Vương Mân một cái, khóe miệng của Vương Mân hơi gợn lên, ý cười nồng đâm.

Nhạc Bách Kiêu "…"

Tiếu Lang lại tiếp tục nói "Còn lên sơ trung thì thành tích cứ trôi nổi trong năm thứ hạng đầu, hồi thi tốt nghiệp thành tích cũng không tệ lắm, thi được điểm cao nhất lớp, bất quá vừa vào Hoa Hải tui liền cảm thấy bản thân giống như bị chìm lỉm giữa núi người ấy…"

"Tui cũng vậy," Cố Thuần tiếp tục cảm khái "Hồi học tiểu học bởi vì thành tích của tui lúc nào cũng tốt cho nên mới làm lớp trưởng, còn làm cả đại đội trưởng, ba cái gạch." Cố Thuần giơ cánh tay của mình lên ra dấu một chút, lại nói "Tới hồi sơ trung thì vào Thất Trung, tiếp tục làm lớp trưởng, bất quá lúc đó cảm thấy việc học có chút quá sức mình, cũng nhờ cái kiểu mỗi ngày đến lớp học đi về phụ đạo buổi tối ngồi làm bài tập tới tận mười một giờ, liều chết liều sống mới có thể thi vào dược Hoa Hải, thi đậu vào Hoa Hải rồi chợt phát hiện thứ hạng của mình là đếm ngược từ dưới lên…"

Thật thảm a…

Bất quá, nghe có vẻ như những người có thể thi vào Hoa Hải hầu hết đều có một quá khứ học tập không quá giống người bình thường, tối thiểu

https://thuviensach.vn

thì ở tiểu học cũng là một cái nhân tài ra trò.

Tiếu Lang dáng vẻ suy ngẫm nói "Có phải là tới mỗi một cái giai đoạn nào đó, con người ta sẽ trở nên bình thường một chút không ha?"

Vương Mân nghĩ nghĩ, nói "Ừ, lúc trước đọc sách hình như từng nhìn đến một câu, nói là, hai mươi tuổi trờ về sau, con người liền bắt đầu trở nên bình thường."

Nhạc Bách Kiêu oán hận nói "Dựa vào cái gì a? Không phải là tăng lên một cái cảnh giới sao? Tui cảm thấy so với Nhất Trung hay Nhị Trung Tam Trung thì Hoa Hải chính là cao hơn hẳn một bậc, ở Hoa Hải vô luận là thi được thứ hạng gì đi nữa, đi đâu cũng so ra cao hơn người khác một bậc!"

Cả đám "…"

Nhạc Bách Kiêu "Tui không thấy mình bình thường đi, vốn dĩ tui có thể vào được lớp ưu tú…" lời này ẩn ý chính là, lão tử đây so với mấy người lợi hại hơn.

Tiếu Lang ha ha cười một tiếng, nói "Ông vào lớp ưu tú làm chi, lót sàn cho người ta hả? Chung quy là không có cách nào phong cảnh rạng rỡ như ở lớp bình thường."

Nhạc Bách Kiêu "Ai mà không bắt đầu từ dưới đáy đi lên chứ? Đọc sách cũng giống như thăng cấp vậy, mỗi lần thăng một bậc liền giống như tiến vào bậc chót nhất của một tầng hoàn toàn xa lạ, sau đó lại tiếp tục từ dưới đáy chậm rãi hướng lên trên mà đi."

Cố Thuần có điểm nghi hoặc hỏi "Đi tới đâu mới coi như là đủ? Cho dù ông thi vào được Khoa Đại, đến Bắc Kinh học đại học đi nữa, đến chỗ nào cậu cũng vẫn như cũ là người phải từ dưới bò lên, lại tiếp tục cạnh tranh với người khác?"

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu thoáng ngẩn ra, khao khát nói “Thi đậu rồi nhân sinh liền trở nên khác liền, đó mới là khởi điểm của giấc mộng! Thi rớt hết thảy liền miễn bàn!”

Cả đám “…”

Quan điểm của Nhạc Bách Kiêu khiến cho quan điểm của ba người còn lại bị sửa sang triệt để, hoảng sợ cả lòng, cảm thấy áp lực lớn vô cùng, tựa như chỉ cần bất cẩn một chút sẽ bị kẻ khác nuốt vào trong bụng ngay lập tức. Bọn họ giờ phút này giống như những con động vật đơn thể nhỏ bé xếp hàng trên dãy thực vật, nếu không chịu cố gắng không chịu phấn đấu biến mình trở thành vĩ đại, sẽ bị kẻ khác ăn mất.

Chân của Tiếu Lang bị Vương Mân bất tri bất giác bôi một đống dầu cù là, lúc cậu kịp phản ứng trở lại đã cảm thấy da thịt vừa lạnh lại vừa nóng, hít hà liên tục, cậu thò tay nhéo cánh tay Vương Mân cho hả giận. Vương Mân “ồ” một tiếng, nói “Bôi hơi nhiều.”

“…”

Đèn tắt, đến giờ ngủ, mỗi người đều tự mang trong lòng tâm tư khác nhau.

Năm ba thi xong rồi, cũng đồng nghĩa với việc đến phiên năm hai bọn họ, dù cho còn suốt cả một năm nữa, nhưng mà một năm này đối với đám học sinh năm ba đã xong kỳ thi mà nói, cũng tựa như một giấc mơ vậy, còn đối với đám năm hai như Tiếu Lang, chẳng khác gì một cái mở màn dài đăng đẵng…

☆ ☆ ☆

Hai ngày cuối tuần liên tiếp học bù, Tiếu Lang dùng di động của Vương Mân gọi điện thoại báo với gia đình, nói là hai tuần lễ này có lẽ sẽ không

https://thuviensach.vn

trở về nhà vào cuối tuần, chờ đến kỳ thi cuối học kỳ xong rồi mới trở lại, cũng sẵn tiện hỏi thăm một chút tình hình thi cử của Tiếu Mông.

C thị bình thường đều định thời gian cho kỳ thi trung học vào ngày 14 tháng 6 và ngày 15 tháng 6, tức là vào khoảng thứ ba và thứ tư của tuần lễ tiếp nối ngay sau kỳ thi đại học kết thúc, cách hiện tại không đến vài ngày, giờ này Tiếu Mông hẳn là đã nghỉ ở nhà để ôn tập.

Tiếu mẹ bảo với Tiếu Lang không cần phải lo lắng, tự cố chính mà là được, nhưng Tiếu Lang loáng thoáng cảm giác ngữ khí của mẹ mình có gì đó kỳ lạ, giống như là đang cố ý tránh né đề tài này.

Bất quá, với người thần kinh thô như Tiếu Lang dù có phát giác cũng không miệt mài truy đuổi tới cùng, cúp điện thoại rồi, liền khẩn trương kỳ thi thử vào ngày mốt của bản thân.

Ngày thứ hai đầu tuần, các giáo viên bộ môn đều mượn về bộ đề thi đại học mới ra lò đợt rồi trở về, để cho tất cả học sinh đều thử làm luyện tập. Thực sự mà nói thì những môn học có liên quan tới kỳ thi đại học đa phần đều đã học xong hết, cho nên mấy đề này đều là trong khả năng có thể làm. Nguyên một năm sau chỉ dành để ôn tập, theo lối xoay vòng tất cả tri thức.

Vì là thi thử cho nên không yêu cầu nghiêm khắc như thi đại học chính thức vậy, bầu không khí cũng thoải mái hơn rất nhiều so với lúc thi thật, nhưng Tiếu Lang vẫn là làm đề thi một cách cố hết sức mình. Ngoài ý muốn chính là, cậu phát hiện trên đề thi cũng không có đề nào đặc biệt khó khăn, ngược lại có vài đề còn không phức tạp bằng những đề bài tập làm lúc bình thường, chỉ có điều lượng kiến thức trên đề thi có điểm bao quát rất rộng, hầu như đề cập tới mọi phương diện, khiến thí sinh cảm giác rất khó nắm được tiết tấu đáp đề.

“Anh, anh cảm thấy như thế nào?” Tiếu Lang hỏi Vương Mân.

https://thuviensach.vn

Vương Mân nói “Không khó khăn cho lắm, cái chính là phải ôn tổng hợp một chút, rèn luyện tốc độ.”

Tiếu Lang “Ừm.”

Trong kỳ thi chính thức có một phần là muốn trắc nghiệm trạng thái của bản thân, nếu như trạng thái tốt, ôn tập cũng đầy đủ, chắc chắn có thể làm được bài với kết quả trung bình khá trở lên. Tưởng tượng như vậy, Tiếu Lang lại càng có thêm tin tưởng đối với tương lai.

Một tuần trôi qua, kỳ thi trung học cũng chấm dứt, đêm đó Tiếu Lang gọi điện thoại về nhà, định là hỏi thăm một chút Tiếu Mông thi cử như thế nào… Kết quả điện thoại trong nhà reo mãi mà không ai bắt máy.

Tiếu Lang buồn bực, chẳng lẽ là bọn họ đi ra ngoài ăn một bữa xem như chúc mừng cho Tiếu Mông sao…! Nha~ cảm giác bị cho ra rìa này thực sự khó chịu nha!

Ngồi ngẩn người một lúc, trong lòng Tiếu Lang ẩn ẩn có chút bất an, không thể a, nếu như thi tốt, mẹ thể nào cũng gọi điện thoại báo cho mình một tiếng, trừ phi là xảy ra chuyện gì đó, mẹ mới gạt mình…

Tiếu Lang cảm thấy trong lòng giật thót một cái, càng nghĩ càng cảm thấy không xong, xỏ chân vào dép lê rồi lập tức lẹp xẹp chạy xuống lầu.

Dưới lầu ký túc xá có một trạm điện thoại công cộng, dùng thẻ IC gọi điện thoại tốn 3 xu một phút. Mọi khi cậu đều mượn di động của Vương Mân để gọi, cho nên thẻ IC dù có mua cũng chưa dùng bao giờ.

Xuống dưới lầu ký túc xá, Tiếu Lang chạy lại cầm ống nghe, ngón tay bấm số di động của Tiếu mẹ.

Điện thoại reo lên một tiếng, Tiếu mẹ lập tức bắt máy nghe, thanh âm của bà có chút gấp gáp hỏi “Alô, là Mông Mông phải không?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Tiếu mẹ "Alô? Mông Mông? Là con phải không? Trả lời mẹ mau!"

Tiếu Lang "Mẹ, là con, Tiếu Lang!"

Tiếu mẹ khựng lại một chút, nói "À, Lang Lang a, sao tự dưng lại gọi di động cho mẹ? Có việc gì sao?" thanh âm trong nháy mắt bị đè xuống làm người ta nghe kiểu nào cũng cảm thấy kỳ quái!

Trong nhà đã xảy ra chuyện! Tiếu Mông đã xảy ra chuyện! Đây là ý niệm duy nhất trong đầu Tiếu Lang!

"Mẹ! Tiếu Mông thế nào rồi? Nó thi như thế nào? Mọi người hiện tại đang ở đâu a? Con gọi điện thoại về nhà mãi mà không ai nghe máy!" Tiếu Lang hốt hoảng la lên.

"Lang Lang…" thanh âm của Tiếu mẹ đột nhiên nghẹn lại một chút, bà biết mình không gạt con trai lớn được nữa, nói "Em trai của con mất tích rồi…"

Em trai mất tích? Cái gì gọi là mất tích a??

Tâm của Tiếu Lang lập tức hốt hoảng cả lên!

Lúc này trong lòng cậu rối loạn cả lên, nói năng cũng lộn xộn hỏi lung tung một phen, hận không thể mọc cánh bay về nhà ngay lập tức!

Thanh âm của Tiếu mẹ run rẩy ngắn gọn nói vài câu kể lại sự tình cho Tiếu Lang nghe một chút, cụ thể cũng không nói nhiều lắm, có lẽ là sợ Tiếu Lang lo nghĩ nhiều ảnh hưởng tới học tập.

Nhưng vấn đề quan trọng là, bản chất của việc này khiến Tiếu Lang cảm thấy thật sự đáng sợ a!

https://thuviensach.vn

–Giáo viên chủ nhiệm lớp Tiếu Mông gọi điện về nhà, nói Tiếu Mông vốn dĩ không có tham gia kỳ thi trung học vừa rồi! Sau đó, Tiếu Mông đột nhiên mất tích…!

A a a! Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì vậy a!

Kỳ thi trung học cũng đã chấm dứt, bây giờ là tám giờ tối, Tiếu Mông không tham dự thi, cũng không về nhà, vậy nó đi đâu rồi chứ?? Bị bắt cóc? Lẩn quẩn trong lòng trước kỳ thi nên đi tự sát? Mất tích vào lúc nào?

Vô số ảo tưởng khủng bố tràn ngập đại não của Tiếu Lang, cậu nói qua điện thoại với mẹ mình "Mẹ, con lập xin phép trở về nhà!"

Tiếu mẹ định khuyên cái gì, Tiếu Lang lập tức cúp điện thoại.

Sau đó phóng như bay lên lầu, vừa đẩy cửa phòng ký túc xá ra, Tiếu Lang lập tức chạy tới bàn kéo ngăn kéo lục lọi tiền cùng chìa khóa nhà.

Vương Man hỏi "Sao vậy?"

Tiếu Lang "Em phải về nhà một chuyến, thằng em đi đâu mất tiêu rồi!"

Vương Mân "…" Mất tiêu? Là ý gì?

Tiếu Lang cấp tốc nói "Không có thời gian giải thích, lát nữa anh giúp em nói với Cố Thuần một tiếng, có khả năng là mai em trở về không kịp."

Vương Mân đứng dậy, nói "Anh cùng đi với em."

Tiếu Lang lắc đầu "Không cần, anh, anh ở đây đi, có chuyện gì em gọi cho anh." tùy tiện xỏ một đôi giày vào, Tiếu Lang liền xoay người hướng ra ngoài chạy đi, Vương Mân giật mình nhìn lại, lập tức chụp lấy di động cùng áo khoác vứt trên giường, theo sát phía sau.

https://thuviensach.vn

Hai người một trước một sau đuổi xuống lầu dưới ký túc xá, Vương Mân hô to một tiếng "Tiếu Lang–!"

Tiếu Lang dừng bước quay đầu lại, nhíu mày cắn môi nhìn về phía Vương Mân, vừa gấp lại vừa sợ hãi.

Vương Mân chạy lên phía trước, nói "Anh tiễn em lên xe."

Cả hai người lén lút ra khỏi trường từ cửa sau, đi bộ tận mười lăm phút đồng hồ mới nhìn thấy đường lộ có xe cộ chạy tới lui, nơi này mới có thể đón được taxi.

Vươgn Mân cầm áo khoác dúi vào tay Tiếu Lang, nói "Buổi tối lạnh, lát nữa nhớ mặc vào."

Tiếu Lang cầm áo, lại thấy Vương Mân cầm di động của mình đưa qua, nói "Mang theo di động của anh đi, phòng trường hợp cần dùng gấp, lát nữa anh sang chỗ Liêu Tư Tinh hỏi mượn di động để liên hệ với em.'

Tiếu Lang gật gật đầu, nhân lúc xe taxi còn chưa tới, vươn hai tay ôm lấy Vương Mân, ôm thật chặt "Thằng Mông nó không tham gia thi trung học, bây giờ lại không thấy người đâu, cả nhà đều đi tìm nó."

Vương Mân nghe mà chấn kinh, đầu năm nay còn có thí sinh dám bỏ không thi trung học? Không phải ai cũng giống với đám người trong gia tộc của mình, thi không đậu vẫn còn đường khác để lựa chọn.

Tiếu Lang đưa tay ngăn đón một chiếc taxi trống chạy tới.

Vương Mân hỏi "Đủ tiền xe không?"

Tiếu Lang gật đầu.

"Tự chiếu cố mình biết không, có chuyện gì gọi anh!" Nhìn theo Tiếu Lang lên xe, sau đó taxi rồ máy lăn bánh chạy đi trên đường lộ, biến mất

https://thuviensach.vn

dần ở cuối đường…

Vương Mân bàn tay xiết lại, yên lặng nhìn vào cảnh đêm thăm thẳm, bóng cây lay động, trên đường không có ai, thi thoảng có vài chiếc xe lướt vội mà qua.

Gió đêm mùa hè thổi phất vào người, cảm giác có điểm lạnh lẽo đến thê lương.

Đây là chuyện của nhà Tiếu Lang, trước mắt bản thân vẫn còn chưa đủ tư cách tham dự vào, mà cũng chẳng có đủ thực lực để mà nhúng tay…

☆ ☆ ☆

Một tiếng sau, Tiếu Lang về tới nhà, tự thân lên lầu, mở cửa.

Trong nhà đèn đóm bật sáng choang, ba mẹ ở nhà, cả hai người ngồi trong phòng khách lượn lờ đầy khói thuốc, mùi thuốc lá rất nồng… Trong ấn tượng của Tiếu Lang, từ trước tới giờ hình như Tiếu ba chưa bao giờ hút thuốc khi ở nhà.

“Lang Lang…” Tiếu mẹ lẳng lặng ngồi trên sofa, mái tóc có chút rối loạn, vẻ mặt đầy mệt mỏi ngẩng đầu lên nhìn đứa con lớn gấp gáp trở về, hốc mắt đỏ hoe, bộ dáng tựa như muốn bật khóc.

“Mẹ!” Tiếu Lang lập tức bước qua, ngồi xuống bên cạnh mẹ mình, choàng tay ôm một cái trấn an Tiếu mẹ.

Một phụ nữ từ trước đến giờ vẫn luôn kiên cường như bà, bị con trai ôm vào lòng, thân thể liền bắt đầu từng đợt từng đợt run rẩy, tiếp đó là khóc nấc trong im lặng, khiến cho người ta nhìn mà đau lòng.

Rất ít khi thấy mẹ khóc, Tiếu Lang nghĩ… nhớ rõ có một lần, là hồi lúc còn học tiểu học, ba mẹ ra ngoài làm ăn buôn bán, tận khuya mới trở về

https://thuviensach.vn

nhà. Hai anh em không mang theo chìa khóa nhà, buổi chiều sau khi tan học về phải ngồi tựa vào cửa sắt dưới lầu đợi cả đêm, mà buổi tối hôm đó trời lại mư tầm tã, cả hai đứa bé dựa ôm lẫn nhau, lạnh tới phát run, mẹ vừa về tới nhà, thấy bọn họ như vậy, liền bật khóc.

Còn một lần khác, là bởi vì Tiếu Mông muốn thi vào trường mỹ thuật, mà mình thì đi mật báo với mẹ chuyện ấy, sau đó mẹ bèn kéo Tiếu Mông đến phòng nhỏ giáo dục một trận, đến cuối cùng cả hai người ai nấy mắt đều đỏ hoe…

Cho tới bây giờ, Tiếu Lang vẫn đều cảm thấy hình tượng của Tiếu mẹ rất to lớn, rất vĩ đại, lại không ngờ bản thân chỉ cần giang rộng hai tay ra đã có thể ôm toàn bộ người mẹ vào lòng… Hóa ra mẹ cũng có lúc nhỏ bé, yếu ớt như vậy…

Tiếu ba ngồi bên cạnh hút thuốc liên tục, trầm mặc không lên tiếng, mà Tiếu Lang cũng không dám hỏi cái gì, nhưng là trong lòng không thể tự chủ được suy nghĩ trường hợp xấu nhất, Tiếu Mông thực sự mất tích?… Đã chết? Hay là bị cái gì?

Cậu cảm thấy cổ họng khô khóc, cuối cùng vẫn là không nhịn được hỏi “Thằng Mông… tìm được nó chưa?”

Tiếu mẹ lắc lắc đầu, nức nở nói “Vẫn chưa, ba mẹ vừa mới đến đồn cảnh sát, mất tích không đến hai mươi bốn tiếng, không thể báo án…”

Tiếu Lang thở phào một hơi, may mắn, mẹ mình không phải nói mấy câu làm người ta tuyệt vọng đại loại như “Em con không thể về được”, hay là “Nó đi rồi” vân vân… (?)

Chưa đến hai mươi bốn tiếng? Vậy cũng tức là, ngày đầu tiên của cuộc thi Tiếu Mông có đi?

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hỏi “Bắt đầu từ lúc nào không thấy nó? Tối qua nó có về nhà không?”

Tiếu mẹ gật đầu nói “Tối hôm qua nó có về, ăn cơm xong liền khóa mình ở trong phòng, sắc mặt nó không được tốt cho lắm, mẹ cứ nghĩ là vì nó làm bài có gì đó sơ sẩy nên cũng không dám hỏi nhiều. Hôm nay sáng sớm cũng là đúng giờ rời khỏi nhà, còn đeo theo túi sách nữa… vốn mẹ định đưa nó đi, nhưng nó bảo không cần… Nó chỉ nói, mẹ… con đi đây….”

Nói đến đây, Tiếu mẹ lại nghẹn ngào, biểu tình trên gương mặt bà xoắn xuýt đan vào nhau, thoạt nhìn như khổ sở vô cùng.

Tiếu Lang vỗ nhẹ lên bả vai mẹ mình, Tiếu mẹ có chút mơ hồ không rõ nói “Lẽ ra mẹ phải sớm một chút phát hiện thằng nhỏ có gì đó bất thường… Lúc nó đi còn quay lại nhìn mẹ một cái, nó là không nỡ bỏ đi, nhưng mà cuối cùng nó vẫn đi, nó đi đâu, nó đi đâu mới được chứ… Cho dù thi có kém cỡ nào đi nữa mẹ cũng sẽ không trách nó mắng nó, tại sao nó lại bỏ đi như vậy chứ, nó mới có mười lăm tuổi… Đúng là không khiến người ta bớt lo được mà… hu hu…”

Được rồi, cuối cùng Tiếu Lang cũng có chút rõ ràng, thằng em mình đây là vì ngày đầu tiên thi làm bài không được tốt, cho nên qua hôm sau liền bỏ nhà trốn đi??

囧 … Cái thằng Tiếu Mông này… tính tình sao lại kém tới như vậy a?? Tại sao mình lại có thằng em trai ngu ngốc như vậy! A a a a!!…

Nên làm cái gì bây giờ? Nên làm cái gì mới tốt bây giờ?

Ngay giờ phút này, Tiếu Lang thực sự hi vọng có Vương Mân ở bên cạnh mình, nếu như Vương Mân có ở đây, thể nào cũng sẽ lập tức đem mọi chuyện xử lý đâu vào đó..

Nghĩ như vậy, di động nằm trong túi quần đột nhiên rung lên.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang thò tay vào túi lôi di động ra, nhìn biểu tình nghi hoặc của Tiếu mẹ giải thích “Con mượn di động của Vương Mân.”

Di động báo thu được tin nhắn, là gửi từ số của Liêu Tư Tinh “Anh là Vương Mân, em về tới nhà chưa?”

Cầm di động trong tay, đột nhiên Tiếu Lang cảm thấy như được tiếp thêm sức mạnh…

https://thuviensach.vn

Chương 86

Ước mơ thật sự trọng yếu đến như thế sao

☆ ☆ ☆

Từng nghĩ đến bản thân có một ngày nào đó có thể trở nên mạnh mẽ giống như Vương Mân vậy, một ngày nào đó có thể ở bên cạnh bảo vệ anh…

Không sai, ít nhất từ giờ phút này trở đi, không thể để Vương Mân lo lắng cho mình nữa.

Tiếu Lang trả lời tin nhắn, cố gắng bình tâm suy nghĩ, nếu như đổi lại là Vương Mân, sẽ làm như thế nào nhỉ? Vương Mân sẽ tự hỏi như thế nào, xử lý việc này bằng cách nào đây?

A, trước tiên phải làm rõ ràng chân tướng của sự việc đã! Ít nhất phải thu thập thêm tin tức cần thiết, nếu không chỉ bằng vào suy nghĩ đâu đâu của mình cũng không nghĩ ra được cái gì hết!

Tỷ dụ như nói, lúc Tiếu Mông rời khỏi nhà thì mặc trên người quần áo gì, người cuối cùng trông thấy nó là ai (có lẽ là bạn cùng lớp hoặc là bạn cùng trường), có khả năng là có người nào đó cùng nó mất tích hay không? Còn nữa, nó quyết định bỏ nhà đi từ lúc nào, nói cách khác, Tiếu Mông bỏ nhà rời đi, là do nhất thời xúc động, hay là đã chuẩn bị sẵn kế hoạch từ trước?

Tiếu Lang chợt nhớ tới, mấy hôm trước gọi điện thoại về nhà hỏi thăm chuyện của Tiếu Mông thì, mẹ mình ấp a ấp úng tựa hồ như đang che giấu

https://thuviensach.vn

chuyện gì, chẳng lẽ vấn đề của Tiếu Mông đã tồn tại lâu lắm rồi sao?

“Mẹ, mẹ nói cho con biết tình huống dạo gần đây của thằng Mông được không?” Tiếu Lang hỏi.

Tiếu mẹ hạ mi mắt nhìn xuống, yếu ớt lên tiếng.

Từ đầu tháng ba cho đến nay, Tiếu Mông tâm tình thoạt nhìn như không được sáng sủa lắm, cả người đều âm trầm. Mà cả ba lẫn mẹ đều chỉ cho là bởi vì áp lực việc học của Tiếu Mông lớn quá, mới cất công gọi điện thoại cho chủ nhiệm trò chuyện hỏi thăm, biết được thành tích của Tiếu Mông thực sự rất khá, ở trường cũng rất an phận làm học sinh ngoan, không gây chuyện, chỉ là có chút lầm lì (?)

Thông thường thì, giáo viên chủ nhiệm sẽ thường xuyên dành thời gian trò chuyện với các học sinh sắp sửa tốt nghiệp, nhất là với những em thoạt nhìn có vẻ lầm lì như vậy, nhưng chủ nhiệm cũng nói thẳng, là Tiếu Mông khiến cho cô có cảm giác nó thành thục trưởng thành hơn rất nhiều so với đám đồng lứa, rất có chủ kiến riêng, dáng vẻ cũng không giống với những đứa trẻ mười lăm tuổi thông thường khác.

Hai tháng trước kỳ thi trung học bắt đầu, danh sách học sinh tuyển thẳng được nhà trường công bố ra, Tiếu Mông cũng có mặt trong đó. Sau đó nhà trường yêu cầu báo thông tin lại thì, Tiếu Mông không có ký tên, mặc dù hành động này khiến cô chủ nhiệm cảm thấy có chút ngoài ý muốn (bởi vì thông thường không nắm chắc một trăm phần trăm thi đậu vào Hoa Hải, ít có em nào buông tha cho cơ hội được Nhất Trung tuyển thẳng, dựa theo thành tích hiện tại của Tiếu Mông, chỉ cần lựa chọn đồng ý thì, về sau bảy tám phần là sẽ được xếp vào lớp ưu tú), nhưng mà cô nghe nói Tiếu Mông có một người anh học ở Hoa Hải, thành tích cũng rất tốt, cho nên cô cũng không lo lắng nhiều về việc này lắm. Những việc này Tiếu ba lẫn Tiếu mẹ đều biết, Tiếu Mông từng nói qua với bọn họ, rằng muốn tự mình thử tham gia thi trung học một lần.

https://thuviensach.vn

Cứ mỗi cuối tuần, Tiếu Mông vẫn là như cũ ngoan ngoãn đi phụ đạo ôn tập bổ sung kiến thức, cuộc thi mỹ thuật cộng điểm cũng được thông qua, thoạt nhìn mọi thứ đều thật hoàn mỹ.

Thẳng cho đến hai tuần trước khi kỳ thi diễn ra, Tiếu mẹ đi đóng tiền điện thoại nhà thì, phát hiện mấy tháng này cước phí điện thoại hơi cao, nhưng bình thường bà lại không thấy trong nhà có ai gọi điện thoại nhiều lắm. Trong lòng đầy nghi hoặc, Tiếu mẹ mới cầm lấy danh sách cuộc gọi ra xem thử, vừa nhìn liền thấy, đa phần đều là gọi cho một số di động.

Mình không gọi, Tiếu ba cũng không, vậy nhất định là Tiếu Mông gọi.

Tiếu mẹ trở về, nói ra nghi hoặc của mình cho Tiếu ba nghe, Tiếu ba trả lời, bảo nên cho tụi nhỏ một chút không gian riêng tư, nói không chừng là thằng Mông nhà mình đang yêu đương với cô bé nào đâu, chỉ cần không ảnh hưởng tới thành tích, gọi điện thoại cho người ta một chút cũng không sao.

Nhưng mà, dưới con xúc độgn nhất thời, Tiếu mẹ lén gọi cho cái số di động kia, quả nhiên người bắt máy là một cô bé, Tiếu mẹ uyển chuyển khuyên nhủ, đại khái muốn biểu đạt quan điểm của mình, rằng cả hai nên tạm thời lấy việc học làm trọng, chờ sau khi thi xong rồi mới tiếp tục liên hệ.

Sau đó, không rõ là cô bé kia thuật lại như thế nào với Tiếu Mông mà, vừa về tới nhà Tiếu Mông liền đen mặt làm ầm ĩ lên, bảo là mẹ không tôn trọng riêng tư cá nhân của mình, nói mẹ làm vậy khiến con mất hết mặt mũi với người khác, nói phải bỏ đi khỏi nhà.

Tiếu ba lúc ấy cũng có mặt, thấy con trai thái độ như vậy, nháy mắt liền phát hỏa, không nói hai lời liền giơ tay đánh Tiếu Mông một trận.

Không nghĩ tới ngoài cái lý do “xúc động bỏ nhà trốn đi” thoạt nhìn rất đơn giản này lại ẩn giấu phía sau nhiều sự kiện phức tạp mà Tiếu Lang

https://thuviensach.vn

không hề hay biết như vậy…

Khó trách tuần trước trở về nhà thì thấy em mình cả gương mặt lạnh lùng. Bất quá, cả năm nay Tiểu Lang vốn cũng đã quen với tính tình lúc ôn hòa lúc phản nghịch của Tiểu Mông, thành ra chỉ nghĩ là trước khi thi cảm xúc có chút bất thường cũng là chuyện không thể tránh.

Tiểu Lang cảm giác trong lòng áy náy muốn chết, từ lúc vào Hoa Hải, ở lại ký túc xá, có Vương Mân, cuộc sống của mình liền trở nên lúc nào cũng phong phú, lúc nào cũng vui vẻ, liền lơ là không để ý quan tâm đến đứa em trai duy nhất của mình…

So sánh với Vương Mân mà nói, một người làm anh như mình quả thực là quá sức thất bại đi!

“Mẹ, có liên lạc thử với cô gái kia chưa? Có khi Tiểu Mông đang ở chỗ người ta thì sao!” Tiểu Lang hỏi.

“Liên hệ rồi, cũng đến tận cửa hỏi thăm nhà người ta, con gái nhà họ năm nay lên cấp ba, lớn hơn em con những ba tuổi (…)” Tiểu mẹ bất đặc dĩ mà nói, thoạt nhìn tựa như đang tự kiểm điểm lại sai lầm của mình “Lúc đó mẹ đâu có biết con bé kia phải chuẩn bị thi lên đại học đâu, nếu sớm biết trước mọi chuyện như vậy, mẹ đã không gọi cho người ta rồi, ai… Mông Mông khi đó bị ba con đánh một trận, chắc là nén giận trong lòng…”

Tiểu ba đột nhiên xen lời vào, hét to một tiếng “Giận cái quỷ! Thứ con cái bất hiếu như nó, không dánh chết coi như là may cho nó rồi!!!”

Tiểu Lang nghe xong đột nhiên rùng cả mình, ba mình lâu lắm rồi chưa từng tức giận tới như vậy, xem ra thằng Mông lần này gặp rắc rối to rồi, cho dù nó tự mình trở về cũng không tránh khỏi ăn một trận đòn…

Tiểu mẹ thởi dài, nói “Con bé kia cũng bảo là không biết Mông Mông đi nơi nào, lúc ba với mẹ nói mọi chuyện cho nó nghe, con bé còn khóc đỏ cả

https://thuviensach.vn

mắt, nhà bên ấy hiện tại cũng đang nơi nơi tìm Mông Mông giúp chúng ta.

… Tiếu Mông nha, mày cũng quá độc ác rồi, chơi tình chị em, thi không đạt, bỏ nhà trốn đi… những chuyện đánh chết tao cũng không dám làm mày đều chơi tuốt! Thôi để tao làm em mày luôn cho rồi đi!

Tiếu Lang yên lặng gào rú trong nội tâm, lại không thể không bắt buộc bản thân phải bình tĩnh, bình tĩnh… bình tĩnh…

☆ ☆ ☆

Vào phòng của Tiếu Mông, Tiếu Lang bước đến gần bàn, tùy tay lật lật mấy quyển sách tham khảo đặt trên bàn học, có một quyển là lúc trước Tiếu Lang tự mình mua, sách hiếm tuyển tập đề thi trung học… Lật ra xem, cũng không phải là làm sạch sẽ từ đầu chí cuối, nhưng cảm giác cũng không phải như là chỉ tùy tiện lật vài tờ ở đầu ra xem… Chỉ có vài đề được đặc biệt lựa chọn từ trong quyển sách ra để làm thử, có thể thấy được Tiếu Mông là ví dụ của người biết cách học tập.

Tiếu Lang cảm thấy lần này em mình không phải đơn giản chỉ là thi không đạt mà bỏ nhà trốn đi, nếu thật vậy thì nó cũng quá ngây thơ rồi… Trong ấn tượng của cậu, Tiếu Mông tuy rằng không hiểu chuyện cho lắm, nhưng mà nó rất có chủ kiến, tự dựng cho mình một cách sống riêng (mặc dù trong mắt Tiếu Lang thì nó không thực tế chút nào), nói đến cùng cũng là hiểu rõ đạo lý.

Trừ bỏ sách tham khảo ra, trên bàn học còn có giấy nháp cùng vài cây bút, đặt một cách tùy tiện, giống như Tiếu Mông có thể tùy thời trở về, tiếp tục ngồi ở trước bàn học, ngồi ì trên ghế dựa xoay tới xoay lui.

Cậu đưa tay kéo ngăn bàn của Tiếu Mông ra, kinh ngạc phát hiện, trong ngăn bàn có để một xấp giấy phác họa thật dày…

Là tranh phác họa do Tiếu Mông vẽ sao?

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang rút xấp giấy ra, lật từng tờ từng tờ mà xem, có tranh vẽ đàn piano cùng nhạc phổ, có tranh dùng than chì phác họa con mèo lười biếng dưới gốc cây, có tranh là một cô gái tùy ý giơ tay lên che ánh nắng lại, có một số ít là vẽ phác vài người bạn học ngủ gà gật trong lớp…

Có vài tranh thoạt nhìn thực tùy ý thoải mái, có vài tranh cảm giác rất tỉ mỉ rất tinh tế…

Mỗi một tranh vẽ, đều giống như là một tấm ảnh chụp, một cảnh phim độc nhất vô nhị.

Trong tiềm thức, vẫn luôn luôn tán thưởng đứa em này, là đối tượng mà bản thân ngưỡng mộ… Nó có thiên phú hội họa xuất sắc như vậy, có được thế giới nội tâm phong phú như vậy…

Không giống với mình, ngoại trừ học tập ra, chẳng biết cái gì cả.

Em trai của anh, em bỏ nhà đi đâu vậy chứ?

Lơ đãng một chút, đột nhiên có hai tấm giấy nho nhỏ từ giữa xấp giấy vẽ rớt ra, Tiếu Lang nghi hoặc cúi người nhặt lên xem thử—— Học viện đào tạo nghề nghiệp mỹ thuật Vinh Nghệ : chiếc nôi của các họa sĩ tương lai.

Này là cái gì? Quảng cáo? Hay là chương trình chiêu sinh.

Nội dung trên hai tờ giấy quảng cáo nọ giống hệt nhau, giống như mấy loại ấn phẩm quảng cáo tuyên truyền hay được người ta phát ngoài đường, Tiếu Lang lướt nhìn một chút nội dung, bên trên ngoại trừ tổng quát sơ lược về học viện ra, còn có vài dòng thông tin về yêu cầu nhập học cùng phương hướng đào tạo này kia.

Một trong số hai tờ, bị ai đó dùng bút máy gạch dưới vài đoạn, ví dụ như thông báo khai mở khóa học tượng thạch cao, khóa học tốc họa tả thực, tốc họa phong cảnh, thiết kế ba chiều, đồ họa máy tính, vân vân… lại ví dụ như

https://thuviensach.vn

yêu cầu chiêu sinh, phải là tốt nghiệp sơ trung trở lên, nộp mười tác phẩm của cá nhân, bản sao hộ khẩu của chính mình, 50 tệ lệ phí báo danh, vân vân…

Tiếu Lang nghĩ, chẳng lẽ là thằng Mông tâm huyết dâng trào chạy đi báo danh vào trường chuyên nghiệp trung cấp này chứ? Không thể nào đâu, cái loại nhân tài học ở Nhất Trung mà vẫn có thể giữ được thành tích mười người đứng đầu như nó, dù cho là thi lên đại học cũng có thể vào được trường đại học rất khá…

Cũng ngay lúc này, Tiếu Lang mắt sắc phát hiện trên tờ quảng cáo có ghi chú về thời gian nhập học : chỉ cần mang đủ học phí nộp là có thể bắt đầu nhập học bất cứ lúc nào….

Cậu cầm theo cả xấp tranh cùng tờ quảng cáo trở ra phòng khách, nôn nóng hỏi “Mẹ, mẹ xem cái này đi!”

Tiếu mẹ nhận lấy tờ quảng cáo, nhìn trong chốc lát, mi đầu nhăn thật chặt đứng dậy đi vào phòng ngủ lục lọi ngăn kéo “Mông Mông từng đụng vào bản hộ khẩu trong nhà!” Tiếu mẹ kêu lên.

“Đưa cho ba xem!” Tiếu ba đưa tay đoạt lấy tờ quảng cáo, ngồi trên ghế sofa, vừa hút thuốc vừa nhìn.

Tiếu Lang cũng tiếp tục đứng xem ké, trên quảng cáo viết là học viện theo lối chế độ giáo dục ba năm, về sau vẫn có khả năng đăng ký tham gia thi lên đại học, nhưng lại giới hạn chỉ được phép thi vào những trường đại học mỹ thuật, còn nếu không thi đại học thì, sau khi tốt nghiệp có thể tìm những công tác tương quang tới mỹ thuật để làm, ví dụ như quảng cáo, thiết kết… Học phí mỗi năm là 3000 tệ, bao gồm luôn chi phí ký túc xá cùng ăn uống, đối với những trường cao trung cùng cấp mà nói, chi phí này khá mắc (học phí Hoa Hải mỗi năm chỉ đóng 1000)… Nếu Tiếu Mông muốn gạt người nhà lén vào học việc này, ít nhất cũng phải có 3000 tệ a!

https://thuviensach.vn

Tiếu ba tựa hồ cũng nghĩ tới điểm này, vội vàng hỏi Tiếu mẹ "Bà dạo này có bị mất tiền hay không, bình thường cho thằng quỷ sứ kia bao nhiêu tiền?"

"Mất tiền cái gì mà mất, mỗi tháng cho nó hai trăm tiền để xài, hai trăm tiền cơm trưa, ngoài hai cái đó ra thì hết rồi." Tiếu mẹ ngẫm nghĩ, đột nhiên nắm tay nói "Học kỳ này phí phụ đạo nó xin nhiều hơn mọi khi!"

Hai người lập tức tìm sổ điện thoại lục số của giáo viên dạy phụ đạo cho Tiếu Mông hỏi thử, mới biết hóa ra cả học kỳ này Tiếu Mông quả thực không hề tham dự học phụ đạo…

Lớp phụ đạo mà Tiếu Mông tham gia là ở nhà của một giáo viên tổ chức lớp giảng dạy giải đề riêng biệt cho cá nhân học sinh, loại lớp học nhỏ này tập trung trọng điểm hơn lớp học thường, có thể đề cao thành tích của học sinh trong thời gian ngắn. Ở C thị, phụ đạo mỗi hai tiếng là 50 tệ, lớp về nghệ thuật thì 60 tệ một tiếng, Tiếu Mông học kỳ này phụ đạo tiếng Anh cùng mỹ thuật, một tháng 640… Muốn để dành đủ 3000 tệ, dù là cộng thêm khoảng tiền lì xì không được nhiều lắm của nó, cũng phải tích cóp hơn hai ba tháng.

Tiếu Mông gạt tiền của gia đình… Vậy cũng tức là, lần này Tiếu Mông bỏ nhà trốn đi cũng không phải do xúc động, mà là có kế hoạch từ trước!

Tiếu Lang không biết trong lòng ba mẹ mình lúc này suy nghĩ thế nào, nhưng bản thân cậu đối với thằng em này vừa tức giận lại có hơi khâm phục… Tức giận bởi vì nó ương bướng không hiểu chuyện, quá tùy hứng, phản nghịch gia đình, nhưng đồng thời cũng khâm phục quả quyết của nó, không phải ai ai cũng có được dũng khí như vậy!

Nhưng suy cho cùng thì, đến tận lúc này, Tiếu Lang vẫn là cảm thấy, em mình làm vậy là không đúng.

https://thuviensach.vn

Có lẽ rất nhiều năm về sau này, Tiếu Lang sẽ dần dần lý giải được, rằng mỗi người đều tự có phương thức sống riêng của bản thân mình, hoặc là dần dần từng bước nhưng làm đâu chắc đó, hoặc đột phát ý tưởng mà bỏ trái theo phải, nhưng mà mỗi một loại lựa chọn, mỗi một cách thức sống, đều không thể để người ngoài nhìn vào mà nhận xét là tốt hay xấu, là đúng hay sai.

Tiếu Mông vẫn chưa trưởng thành, mà Tiếu Lang cũng chưa hẳn đã trưởng thành… Chỉ là Tiếu Lang ngoan ngoãn nghe lời bước đi trên "con đường đúng đắn" mà xã hội này thừa nhận, còn Tiếu Mông thì lại không,

Giáo viên chủ nhiệm của lớp Tiếu Mông gọi đến nhà, cô giáo bảo đã liên hệ với tất cả các bạn học cùng lớp với Tiếu Mông, bao gồm cả những học sinh mà lúc bình thường vẫn hay kề cận với Tiếu Mông, tất cả đều bảo không biết Tiếu Mông đi đâu… Một Tiếu Mông trong mắt của mọi người, là một kẻ có tài khí, rất mạnh mẽ, rất cao ngạo, thích một mình một cõi, không dễ tiếp cận, ngoại trừ thường chạy sang bên cao trung thì, chưa từng thấy Tiếu Mông thân với bất cứ ai.

Tiếu Lang cảm thấy rất kỳ lạ, em trai mình thoạt nhìn cũng đâu có vẻ gì là lầm lì đâu, vậy mà ở trường lại không có đến một đứa bạn thân!

Sau, Tiếu mẹ lại gọi điện sang nhà của cô bé kia, đề cập tới chuyện về mẩu quảng cáo học viện đào tạo mỹ thuật, đối phương khóc thút thít thẳng thắn nói quả thực có biết việc này, nhưng mà lúc ấy cũng không nghĩ là Tiếu Mông lại thực sự làm như vậy.

Một khi đã xác định được mục tiêu, Tiếu ba Tiếu mẹ lập tức ngồi cả đêm chạy xe đi đến học viện đào tạo mỹ thuật trong tờ quảng cáo kia, còn Tiếu Lang thì bị bắt ở nhà coi chừng điện thoại, chờ tin tức.

☆ ☆ ☆

"Số A phố Y trấn X huyện Z, E thị."

https://thuviensach.vn

Nhìn thông tin địa chỉ trên tờ quảng cáo, Tiếu Lang có chút không thể tin được, một Tiếu Mông mười lăm tuổi lại một thân một mình đi đến một thành thị xa lạ, lại là một thị trấn nhỏ ở thành phố kia nữa chứ…

Nó biết làm sao để đi đến đó sao? Trên đường đi có gặp phải kẻ xấu hay không? Lỡ đâu bị người ta gạt rồi bắt cóc, bị giật hết tiền bạc thì phải làm sao?

Dọc theo đường đi một chuyến này, trong lòng mọi người đều ẩn chứa rất nhiều nhân tố bất an… Tiếu Mông có an toàn để đến được nơi đó không là một vấn đề, mà nơi đó có thực sự đúng như lời mà quảng cáo đã nói hay không, lại là một vấn đề khác.

…Tại sao Tiếu Mông lại có thể làm ra loại chuyện như vậy chứ!?

Tiếu Lang lại tùy tiện rút ra một tờ giấy vẽ nháp trong xấp giấy phác họa kia, bên trên nghuệch ngoạc vài nét, thay vì bảo là bản phác, nói nó là tùy tiện vài nét ký họa thì đúng hơn… vài cái phương trình toán học, tốc họa cái đèn bàn, bút máy, ly nước…

Tiếu Lang cầm trên tay tờ giấy phác họa của em trai, trong lòng thầm nghĩ, nếu như nó thật sự muốn bước đi trên con đường mỹ thuật này, nếu tất cả mọi người ủng hộ nó, có lẽ sẽ không có chuyện mất tích như hôm nay…

Rốt cuộc người sai là ai? Việc mẹ làm chắc chắn là không đúng, nếu như mình là Tiếu Mông, bị mẹ làm những chuyện như vậy, bản thân mình cũng sẽ tức giận… Nhưng là Tiếu Mông cũng không đúng, vô luận mẹ có làm cái gì chung quy cũng là muốn tốt cho con mình, mặc dù là hành vi như vậy khó có thể khiến người khác chấp nhận được, nhưng nếu có thể ngồi xuống trò chuyện rõ ràng, sẽ không có chuyện như bây giờ (hình như người nào đó có chuyện gì cũng không có ngồi xuống trò chuyện với mẹ à…)

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy may mắn người mình thích là nam, dù mẹ có gọi điện thoại cho Vương Mân đi nữa, cũng sẽ không nghĩ tới chuyện

https://thuviensach.vn

mình với Vương Mân đang yêu nhau…

Tiểu Lang lấy điện thoại gửi tin nhắn cho Vương Mân, cũng không dám bấm nhiều lắm, sợ di động hết pin… Nhắn xong, cậu nằm dài trên ghế sofa, mở TV, cảm thấy có chút thanh âm thì cả căn nhà đỡ trống trải hơn một chút.

Vừa nghĩ đến hình ảnh Tiểu Mông một mình đeo túi sách, ở trạm xe bus hay nhà ga gì đó, nằm ngủ trên ghế dài hoặc là ven lộ, ở một nơi hoàn toàn xa lạ…

Là sức mạnh nào có thể khiến cho Tiểu Mông làm ra đến chuyện như vậy? Ước mơ thật sự trọng yếu đến như vậy sao? Một cuộc sống của một họa sĩ, một nhà nghệ thuật mà không thể nào đoán được, thật sự còn trọng yếu hơn so với người thân, so với tương lai đứng đắn sao?

Tiểu Lang cũng không rõ ràng lắm.

Mười một giờ, cậu mơ mơ màng màng rụt tay rụt chân ngủ quên trên ghế sofa, TV vẫn còn bật, nhưng là từ đầu tới cuối hoàn toàn không hề nhìn… Không biết qua bao lâu, Tiểu Lang đột nhiên lạnh run cả người, giật mình tỉnh lại từ trong mộng, ngước mắt nhìn đồng hồ, đã là rạng sáng hai giờ…

Lúc tối nghe ba bảo chạy xe từ C thị đến E thị cũng hơn hai tiếng mấy, tính tới lúc này đã hơn ba tiếng trôi qua, ba mẹ chạy xe ban đêm có an toàn không? Lâu như vậy mà vẫn chưa gọi điện thoại về nhà, không lẽ là gặp chuyện gì?

Các loại tưởng tượng mạc danh kỳ diệu ùn ùn kéo tới khiến Tiểu Lang bất an đến vô cùng, cậu cầm di động của Vương Mân ấn lên bàn phím một cái, mà hình sáng lên, biểu hiện có một tin nhắn mới chưa đọc.

“Tiểu Tiểu, đừng lo lắng, nhất định sẽ tìm được em trai của em trở về.”

https://thuviensach.vn

Chương 87

Cũng rất nhớ anh

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nắm chặt di động trong tay, bỗng cảm thấy hốc mắt có chút chua xót…

Không biết như vậy qua bao lâu, điện thoại trong nhà đột nhiên đột ngột reng lên một tiếng, Tiếu Lang giật nảy người một cái, mới loạng choạng bước qua- "Alô!"

"Lang Lang, tìm được em con rồi…" thanh âm của Tiếu mẹ nghe có chút khàn khàn, nhưng từ khẩu khí của bà không giấu được lộ ra mừng rỡ.

"Nó không sao chứ? Bây giờ mọi người đang ở đâu?" lúc này bên ngoài trời đã muốn bừng sáng, Tiếu Lang chớp chớp ánh mắt khô khốc, ngước nhìn đồng hồ, đã năm giờ mười lăm phút sáng.

Tiếu mẹ "Ừ, vẫn còn ở E thị."

"Chừng nào thì trở về?" Tiếu Lang lo lắng tình huống thân thể Tiếu ba Tiếu mẹ, hai người cả một đêm không hề ngủ, lại còn phải chạy xe suốt một quãng đường dài đi tìm người, có lẽ là mệt muốn chết rồi.

Tiếu mẹ "Chờ đến lúc trời sáng còn phải đến sở cảnh sát bên này nữa, trong điện thoại không tiện nói nhiều, không cần lo lắng quá, cứ yên tâm ngủ một giấc sau đó trở lại trường đi."

Tiếu Lang vội vàng ngắt lời "Không sao, con chờ mọi người trở về."

https://thuviensach.vn

Cúp điện thoại, Tiếu Lang thở phào một hơi, khối tảng đá nặng trịch trong lòng cũng buông xuống, lập tức cảm thấy mi mắt ngày càng nặng hơn, không bao lâu liền hoàn toàn trầm sâu vào cảnh mộng ngọt ngào.

Giật mình tỉnh dậy, Tiếu Lang hơi hơi cử động cánh tay đau nhức, lê thân mình vào phòng em trai tiếp tục ngủ, mơ màng không biết là ngủ qua bao lâu thời gian, khi tỉnh lại thì trời đã sáng tỏ, Tiếu Lang dụi dụi mắt ngồi dậy.

Lại ở nhà đợi chừng hai ba tiếng nữa, lúc gần đến hai giờ trưa, ngoài cửa mới truyền vào tiếng chìa khóa chuyển động, Tiếu Lang lập tức chạy qua mở cửa.

Ba, mẹ, Tiếu Mông, ba người không thiếu một ai! Tiếu Mông đeo túi sách, hai gò má sưng tấy, Tiếu ba sắc mặt xanh mét, giằng co suốt cả đêm như vậy, ánh mắt trở nên tràn ngập tơ máu, thoạt nhìn có chút khủng bố, Tiếu mẹ đầu tóc hơi tán loạn, mi mắt thâm đen, nhìn tiều tụy vô cùng.

Không người nào lên tiếng nói chuyện, đều im lặng cởi giày, sau đó lần lượt vào nhà.

Tiếu Lang đóng cửa lại, nhỏ giọng hỏi Tiếu mẹ "Trên đường có nghỉ ngơi không?"

Tiếu mẹ kắc đầu, Tiếu Mông trước hết đi vào hướng về phòng của mình bước đến, nhưng chợt nghe Tiếu ba quát một tiếng "Mày đi đâu!"

Tiếu Mông cước bộ dừng lại, xấu hổ đứng tại chỗ.

Tiếu ba cởi áo khoác ngoài ra ném mạnh một cái lên sofa, sau đó bắt đầu bước tới lui quanh sofa… Thấy như vậy, trái tim của Tiếu Lang chợt hoảng sợ, đây là dấu hiệu Tiếu ba sắp nổi giận!

"Đủ lông đủ cánh rồi đúng không!" Tiếu ba rống lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Biết bỏ nhà trốn đi rồi đúng không!?” thanh âm lại cao hơn so với lúc nãy, đồng thời, Tiếu ba còn vung chân đá vào chân bàn trà, liên tiếp mấy cú đá khiến cho chiếc bàn xóc nảy lên va chạm vào sàn nhà vang ra thanh âm chói tai.

Tiếu Mông xiết tay đứng đó, rõ ràng tư thái hắn là nên chật vật vô cùng, không hiểu tại sao lại tản ra một loại quật cường bất khuất, làm cho Tiếu Lang âm thầm vì Tiếu Mông lau mồ hôi : đầu heo, mau mau chịu thua đi a!

“Thôi ông, trước để cho thằng nhỏ…” Tiếu mẹ lên tiếng muốn giúp Tiếu Mông cầu tình, nhưng bà lại không ngờ chồng mình giống như bị ai đốt một phen hỏa, hướng về phía con trai điên cuồng hét to “Trả lời đi!!!”

Cánh tay cường tráng của Tiếu ba tùy tiện túm lấy cái sọt dùng để đựng báo chí dùng sức ném về phía Tiếu Mông, trong cái sọt tích lũy báo chí của mấy tháng liền, vừa nhiều lại vừa nặng, Tiếu Mông theo bản năng giơ tay lên che, khiến cho cả báo chí bị dội lại, báo bên trong văng ra khắp nơi trên mặt đất.

Tiếu Lang kinh hô một tiếng, chân tay run rẩy nhào đến, ý đồ muốn giữ lại người cha đang nổi giận đến điên cuồng của mình. Tiếu ba tức giận tới mức thở nặng, cả cơ thể to lớn cũng từng đợt nhẹ run lên, ông cáu kỉnh hất tay của Tiếu Lang ra, Tiếu Lang bị đẩy mạnh suýt chút nữa té ngã, nhưng vẫn không quên năn nỉ gọi to “Ba…”

Đừng như vậy nữa, nếu đã tìm nó trở về rồi thì coi như thôi đi!

Tiếu Mông lấy oán trả ơn nhìn Tiếu Lang nói một câu “Không cần anh lo!”

Tiếu ba tức giận bước đến tát vào mặt Tiếu Mông một cái, Tiếu Lang nhìn thấy kinh ngạc nín thở, lại nghe em trai mình giống như không sợ chết hét lớn vào mặt Tiếu ba “Ông đánh nữa đi!”

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ lập tức lớn tiếng thét lên, muốn ngăn cản con trai mình trong cơn bốc đồng “Mông Mông! Con nói chuyện kiểu gì vậy!”

Tiếu Mông “Tôi nói, tôi nói bằng cách nào chứ? Tôi nói cái gì các người có ai chịu nghe sao?!”

Tiếu ba lại lần nữa vung tay cho Tiếu Mông một cái tát, Tiếu Mông loạng choạng lùi lại vài bước, dùng tay lau mặt lung tung một chút, nước mắt liên tục trào ra, nói “Tôi hận các người! Tôi hận các người!”

Tiếu Lang “…”

Tiếu ba cả gương mặt âm trầm dữ tợn, rút dây nịt trên lưng ra bắt đầu quất lên người Tiếu Mông liên tục, miệng nói “Mày là cái đồ súc sinh! Tao sinh mày ra, nuôi mày lớn lên! Mày trưởng thành rồi lại đi hận ngược ba mẹ mày! Được lắm… hôm nay tao đánh chết mày!!!”

Tiếu Mông chỉ yên lặng rơi nước mắt, cả gương mặt căng cứng, khớp hàm cắn chặt, bộ dạng kia thật sự giống như có cái gì thâm cừu đại hận dữ dội với những người thân đứng trước mặt mình vậy. Tiếu Lang nhìn thấy tình cảnh này, trái tim chợt lạnh lẽo, lại cảm thấy đau lòng, rốt cuộc có cái gì mâu thuẫn mà lại khiến em trai ghét mình, ghét ba mẹ, ghét gia đình này như vậy?

Cậu liều lĩnh xông tới giữ chặt lấy ba mình, ôm lấy thắt lưng ông, dùng sức kéo thân hình to lớn của nam nhân trở về sau “Ba, đừng đánh, đừng đánh nữa…”

Tiếu ba điêu cuồng thét to, hoàn toàn mất đi lý trí.

Tiếu Mông liếc mắt nhìn sang Tiếu Lang, reo to “Tôi bị đánh chết thì các người ai ai cũng cảm thấy cao hứng! Ngày nào cũng anh của mày thế này anh của mày thế kia, tôi chết đi thì mấy người vẫn còn đứa con nghe lời

https://thuviensach.vn

hiếu thuận kia mà, hắn thành tích tốt, có lòng cầu tiến, cái gì cũng tốt! Ông đánh chết tôi đi! Tôi chính là đứa bất hiếu đó!”

Bị lời này của Tiếu Mông như lửa cháy thêm dầu, Tiếu ba quả thực sắp sửa muốn nổ tung!

“Được, được lắm…” Ông trầm giọng nói liên tiếp hai câu, một phen đứa tay đẩy ra Tiếu Lang đang quấn lấy trên người mình, toàn thân tựa như vừa được rót vào sức lực khổng lồ, bàn tay chụp lấy tất cả những đồ vật có thể với tới xung quanh, bắt đầu ném vào Tiếu Mông.

Cốc nước, giỏ hoa quả, remote, điện thoại, khay thủy tinh… Có vài thứ đập trúng vào người Tiếu Mông, vài thứ thì bị hất ra bên cạnh, nhưng cuối cùng toàn bộ đều là rơi xuống sàn nhà, vang lên từng đợt rầm rầm loảng xoảng khiến người ta kinh sợ.

Tiếu mẹ vừa khóc vừa cố gắng lôi Tiếu ba ra sau, Tiếu Lang cũng bị dọa sợ đến phát khóc, cậu vọt tới chắn giữa Tiếu Mông và ba mình, giúp em mình đỡ lấy những thứ bị ném tới, vừa lộn xộn nói không thành câu van xin ba mình dừng tay “Ba ơi, đừng đánh nữa, thằng Mông nó nóng lên nói lung tung, hiện tại thần trí của nó đang không được bình thường a, ba…”

Thấy vậy, Tiếu Mông còn bước lên đẩy Tiếu Lang ra, hét to “Ha, thần trí tôi không được bình thường? Vậy để cho ông ấy đánh chết tôi đi!”

Hành động của Tiếu Mông lập tức khiến Tiếu ba hoàn toàn bùng nổ, ông nổi giận gầm lên một tiếng, đưa tay nhấc lấy mặt kính thủy tinh trên bàn trà ném tới, mà Tiếu Lang bị Tiếu Mông đẩy ra, dựa theo bản năng cố gắng đẩy người mình trở lại…

Trong nháy mắt ấy, Tiếu Lang cảm thấy được lần này mình chết chắc rồi…

https://thuviensach.vn

Bên tai là tiếng thét chói tai của Tiếu mẹ, tiếng hô kinh hoàng của Tiếu Mông, cả tiếng va chạm nặng nề của bàn trà rơi xuống mặt đất… tựa như muốn đập phá cho xuyên thấu nền đất vậy, sau đó, cậu mới đột nhiên cảm giác được một trận đau nhức từ trên lưng truyền đến.

Tiếp theo, trước mắt bỗng dưng tối sầm, liền hôn mê.

Về sau, mỗi lần nhớ lại chuyện này, Tiếu lang chung quy vẫn cảm thấy khó mà tin được, chính mình rõ ràng lúc đó yếu đuối lại sợ hãi tới như thế, vậy mà còn có lá gan chạy qua chịu thay em mình cú chọi đó của ba, quả thực rất mâu thuẫn.

Có lẽ là bởi vì tình thân đi, gia đình mình từ trước tới giờ vốn hoàn mỹ như vậy, hòa thuận như vậy, tại sao tự dưng lại nảy sinh ra mâu thuẫn mà chẳng ai có thể lý giải được như vậy chứ?

Nếu hết thảy mọi chuyện có thể mau một chút qua đi, thì tốt quá rồi…

☆ ☆ ☆

Vừa mở mắt ra, trong đầu Tiếu Lang vẫn là trống rỗng, khoang mũi đầy ắp mùi vị của thuốc sát trùng, trước mắt là màu trắng tinh của gối đầu.

Là bệnh viện sao?

Đang nằm úp sấp trên giường, Tiếu Lang cố gắng giãy dụa muốn ngồi dậy, lại cảm thấy một trận đau đớn đến tận xương từ lưng âm ỉ truyền đến, cậu rên rỉ một tiếng, bàn tay đột nhiên bị ai đó nắm lấy.

“Hai…” ngay sau đó, đập vào mắt là gương mặt vẫn còn sưng húp của Tiếu Mông.

Tiếu Lang trả lời lại một tiếng, lắc lắc cổ nói “Anh bị làm sao vậy?” Tàn phế?

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông trầm mặc một chút, nói “Cột sống của anh, bị tổn thương…”

Tiếu Lang “…”

Tiếu Mông có chút chột dạ, hỏi “Có đau không?”

Mày thử chịu một cú như vậy xem là biết ngay thôi! Thực sự là rối như bòng bong!

Tiếu Lang cắn răng, nói “Không sao.”

Nắm chặt lấy tay anh hai mình, Tiếu Mông nói một câu “Xin lỗi…”

Tiếu Lang “…” Cần tao nói không sao hết không? Thao! Mày cái thứ hỗn đản, sớm nhận sai với ba một chút thì cái gì cũng không xảy ra rồi!.. Nha… con mẹ nó a, đau muốn chết đi!

Tiếu Mông rầu rĩ nói “Hai chạy lại đỡ làm gì…”

Tiếu Lang tức giận đến muốn mở miệng mắng chửi, chợt thấy trên bàn tay nóng hổi… giật mình hoảng sợ phát hiện, thứ tích trên tay mình đúng là nước mắt của Tiếu Mông.

“Hai…” Tiếu Mông nhỏ giọng gọi một tiếng, thanh âm mang theo tiếng khóc, giống như đang sám hối.

Tiếu Lang thở dài, nói “Không có gì đâu, tao cũng đâu phải tàn phế!”

Tiếu Mông khóc lắc dầu, Tiếu Lang liền thấy hoảng sợ, không phải chứ.. “Không lẽ tao thật sự bị bại liệt sao?”

“…Không phải?”

“Vậy là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông cụp mắt, nói “Bác sĩ nói, có khả năng sẽ bị ảnh hưởng đối với sau này, là cả đời… có vài vận động không thể làm được…” thanh âm của thiếu niên bỗng nhiên trở nên nghẹn ngào, sau đó nức nở thành tiếng, không nói được nữa.

Tiếu Lang trong lòng buồn bực, nghĩ thầm, có nghiêm trọng tới như vậy sao?

“Cột sống, là trụ cột căn bản của một con người…” Tiếu Mông khóc đến mặt mũi đều là nước mắt, không còn chút hình tượng gì của mọi ngày “Hai, em…”

Trước lúc mình té xỉu, thằng nhóc này còn ở trong nhà hô hận ba hận mẹ hận mọi người, còn ồn ào kêu ba đánh chết nó đi cho rồi… Mẹ ơi, trước sau có cần tương phản lớn tới vậy không!

Tiếu Lang không nghĩ ra được lời nào an ủi em mình, chỉ có thể nói đông nói tây kéo chủ đề sang nơi khác “Hồi, hồi trước kia, không biết là nghe người nào kể lại, nói có hai người anh em, người em gái có phần ham chơi, cùng với nam sinh ra ngoài chơi đùa bất cẩn khiến cho mang bầu, không dám thú thật với ba mẹ, sợ tới mức muốn tự sát, rồi sau anh trai của cô gái đó biết chuyện, chủ động gánh tội dùm em mình, ở trước mặt ba mẹ bảo đứa bé trong bụng em gái là của mình, kết quả ba của họ trong cơn tức giận, đánh gãy một chân của người anh…”

Tiếu Mông “…”

“Trước kia nghe chuyện này, cứ cảm thấy người anh khờ gì đâu a, tại sao có thể nói cái đó là của mình được chứ! Muốn giúp cũng đâu phải giúp kiểu đó a!” Tiếu Lang tự giễu cười cười, tiếp tục nói “Bây giờ mới biết được, hóa ra đây là một loại bản năng của người làm anh, ai…”

Tiếu Mông “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Cho nên mày cũng đừng khóc lóc nữa, nước mắt nam nhi đừng tùy tiện rơi, để dành… cho vợ tương lai của mày đi.”

Tiếu Mông “…”

Nói nghe thì hay lắm, nhưng là thiệt mẹ nó đau a! Tiếu Lang cắn răng sính anh hùng, dời đi lực chú ý hỏi “Ba mẹ đâu?”

Tiếu Mông nhẹ giọng nói “Ba ngủ, mẹ đi mua thuốc.”

Tiếu Lang duy trì tư thế nằm úp sấp trên giường, yên lặng lắng nghe Tiếu Mông thẳng thắng hết mọi chuyện đã xảy ra với mình, chuyện bắt đầu từ cô gái mà Tiếu Mông thích——

Một người mười bảy, một kẻ chỉ mới mười bốn. Cô gái ghi danh thi vào trường đại học mỹ thuật, chỉ cần thi đậu liền có thể được học hội họa mình yêu thích, còn chàng trai phải lãng phí tận ba năm trời để học hết cao trung. Chàng trai cũng muốn học hội họa, cũng muốn thi vào trường mỹ thuật, nhưng tiếc là mỗi lần ý niệm này trỗi lên trong đầu, mẹ cậu đều lôi tấm gương “người anh” của mình ra, chỉ trích cậu thiếu kiên nhẫn, chỉ trích cậu không chịu học hành đàng hoàng.

Ba năm cao trung, với chàng trai mà nói hoàn toàn chỉ là lãng phí thời gian. Tốt nghiệp xong rồi còn phải cố sức thi vào một trường đại học nào đó mà mình không thích, học một cái chuyên nghiệp mà bản thân không có hứng thú. Một người nếu sống cuộc sống không chút thú vui như vậy, thì còn ý nghĩa gì nữa chứ? Chàng trai chờ không được, chờ không nổi, cậu sợ cô gái sẽ từng bước từng bước giương cánh bay cao trước mình… rồi khoảng cách giữa hai người sẽ càng lúc càng xa. Cho nên chàng trai quyết định lựa chọn bỏ cuộc thi trung học, liều lĩnh cược một phen dùng tiền để dành đi đến đăng ký học ở một học viện trung cấp chuyên nghiệp không có danh tiếng, thậm chí rất có thể chỉ là lừa gạt ở một nơi hẻo lánh.

https://thuviensach.vn

Vất vả một đoàn đường mới đến được nơi kia, phát hiện hết thảy không hề tốt đẹp như trong tưởng tượng của mình, trường học được xây ở một thị trấn nhỏ bé lại hẻo lánh hoang vu, trước đây từng là một trường tiểu học, trong trường thì lác đác vài vị giáo viên cùng mấy học sinh nhìn chẳng khác gì lưu manh. Hiệu trưởng thu tiền rồi chỉ bảo cho cậu biết ký túc xá ở đâu, một căn phòng tám người với ánh sáng mỏng manh, chiếc giường tầng mang theo vị ẩm ướt, trên tấm ván gỗ lót giường có một tấm vải như vải nhựa được gọi là chăn…

không có thời khóa biểu, cũng không ai nói cho chàng trai biết khi nào thì bắt đầu đi học, học cái gì. Nơi này thật sự là trường học sao? Có lẽ này cũng là một loại đường đi hướng đến ước mơ của bản thân, nhưng đường này đã định sẵn là gian khổ. Chàng trai đã liều lĩnh tự cược một phen, cậu cũng không tham gia cuộc thi trung học, cho nên bây giờ chẳng còn đường lui nữa

Thiếu niên đã vất vả tự thuyết phục mình đối mặt với sự thật như vậy, vô luận thế nào cũng không tự đánh mất mặt mũi mà trở về nhà.

Nhưng đúng lúc này, ba mẹ lại tìm đến nơi này, lúc đó là cảm động hay là kinh sợ, Tiếu Mông cũng chẳng nhớ rõ nữa. Chỉ là một chút hạnh phúc nhỏ nhoi mà cậu vừa mới đạt được, đã bị một cái tát ập tới vào mặt từ người cha khiến cho nó vỡ tan không còn sót chút gì…

Với một thiếu niên mười bốn tuổi chưa từng nếm trải thế sự mà nói, trong thế giới, trong sinh mệnh của bản thân, thứ tối quan trọng nhất chính là lòng tự trọng… Bị một chút sức lực đánh cho nát bét như vậy, một khắc ấy, Tiếu Mông chỉ cảm thấy trong thế giới của mình là tuyệt vọng. Trở về rồi thế nào? Xấu hổ, mất mặt, nếu anh hai mà biết được, lại phải chịu một phen khinh thường…. so với người anh hai “toàn là ưu điểm” trong miệng của mẹ, bản thân mình thật đúng là rác rưởi a!

https://thuviensach.vn

Ba mẹ đi tìm giáo viên trong trường đòi lại học phí, bị cự tuyệt, vì thế chờ dến sáng sớm đi sở cảnh sát mời cảnh sát ra mặt phối hợp, cuối cùng nhận về được hai ngàn mấy, lập tức chạy trở về C thị.

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nghe xong, cau mày nói "Đó giờ tao vẫn luôn cảm thấy tao không bằng được mày, mày cái gì cũng biết, vĩ đại tới vậy, sao tự dưng mày lại đi hâm mộ tao chứ?"

Tiếu Mông im lặng không trả lời.

Đúng lúc này, Tiếu ba Tiếu mẹ mở cửa bước vào. Tiếu mẹ một tay cầm thuốc, một tay cầm hồ sơ bệnh, thấy con trai tỉnh, lập tức bước qua hỏi ha "Sao rồi? Còn đau hay không?"

Tiếu Lang nói "Không." mới là lạ ấy…

Tiếu mẹ đau lòng nhăn mặt, ngồi ở bên giường đưa tay nhẹ nhàng xoa bả vai con trai, khóe mắt lại ướt.

Tiếu ba ngồi xuống ở cuối giường, trong một đêm mà giống như già đi mười tuổi… Ông không biết phải nói cái gì, tức quá, giận quá, biết rõ xúc động là không nên, nhưng tại thời điểm lúc đó lại làm cách nào cũng không nhịn được, khiến cho một đứa nhỏ hoàn toàn vô tội lại vì một trận quậy nháo này phải nhận cái giá đắc nhất.

Tiếu Lang nghiêng đầu nhìn Tiếu ba, sợ là ba lại nổi giận, vì thế liền nói "Ba, ba đừng nóng giận nữa, Tiếu Mông nó biết sai rồi."

Tiếu ba hơi rũ xuống khóe mắt, không biết là nên khóc hay nên cười cho đúng đây… Ai, hai thằng con trai, một đứa là tới đòi nợ, một đứa là tới trả nợ…

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ xoa xoa nước mắt, nghẹn ngào nói “Lang Lang đừng nói nữa, cố gắng nằm nghỉ một lát đi, chốc nữa mẹ gọi điện thoại cho trường con xin phép.”

Nói xong, Tiếu mẹ lại lấy ra điện thoại di động đưa cho Tiếu Lang, nói “Di động này là của Vương Mân đúng không, từ hôm qua tới giờ reo lên nhiều lần, con xem thử xem.”

Tiếu Lang khẩn cấp nhận điện thoại nhìn, 8 cái tin nhắn!

06 : 21 “Tiểu Tiểu, anh dậy rồi nè, nhà em đã ổn chưa?”

08 : 34 “Em thức dậy chưa đó? Đọc được thì trả lời cho anh.”

12 : 21 “Trưa hôm nay anh đi ăn cơm với đám Cố Thuần, không có em ở bên cạnh ăn cùng anh, cảm thấy ăn uống không ngon, nhớ em.”

14 : 02 “Anh nhớ em, đọc được tin nhắn trả lời anh.”

17 : 20 “Tiểu Tiểu, trong nhà đã xảy ra chuyện gì sao? Anh rất lo cho em.”

…

Tiếu Lang âm thầm kinh hãi trong lòng, may là mẹ mình không đọc tin nhắn… nếu không thấy Vương Mân gửi nhiều lần “nhớ em” như vậy, là ai cũng thấy buồn nôn chết cho coi!

Nhìn nhìn thời gian, lúc này cũng gần 7 giờ tối, Tiếu Lang bèn cầm điện thoại gọi cho Vương Mân, vừa reo một tiếng chuông liền có người nghe.

Chỉ có thể nói khái quát vài câu tình huống bên này của mình, bởi vì cả ba mẹ lẫn Tiếu Mông đều ở cho nên không thể cái gì cũng nói được, nhưng lại thành thật thẳng thắn báo cho Vương Mân biết mình bị thương ngoài ý muốn, hiện đang nằm viện. Vương Mân không thèm để ý Tiếu Lang liên tục

https://thuviensach.vn

ngăn cản, nghiêm túc hỏi địa chỉ cụ thể của bệnh viện, định là tối nay liền đến.

Cúp điện thoại rồi, Tiếu Lang thấy trong lòng ngọt ngào… Đến thì đến đi, bản thân mình cũng rất nhớ Vương Mân…

https://thuviensach.vn

Chương 88

Anh hai với Vương Mân rốt cuộc là quan hệ thế nào?

☆ ☆ ☆

Cúp điện thoại, Tiếu Lang xoay qua nói "Mẹ, lát nữa Vương Mân bảo lát nữa lại đây thăm con."

Tiếu mẹ nhíu mày nói "Trễ như thế còn đến? Tối có trở về trường không?"

"Không về trường, để cậu ấy ở lại nhà chúng ta ngủ một đêm cũng được, ngủ ở phòng hồi trước của con ấy." Nói xong, Tiếu Lang hơi hơi giật cánh tay của mình, cắn răng hít hà một cái, mới hỏi "Con phải nằm bệnh viện bao lâu nữa a, vết thương ở lưng nghiêm trọng lắm sao?"

Tiếu mẹ không trả lời, mà hai người còn lại cũng không trả lời, không khí nháy mắt trở nên có phần xấu hổ.

Trong phòng bệnh im ắng đến cực độ, Tiếu Lang thầm nghĩ, chẳng lẽ mình đây là phải nằm viện hoài như vậy sao? Không phải đâu, bộ nghiêm trọng tới như vậy sao? Chẳng qua là bị bàn trà đập lên một cái (…) thôi mà!

Ờ thì, nhớ tới trong mấy bộ phim võ hiệp trên truyền hình, các võ lâm cao thủ chỉ cần đánh cho một chưởng, lập tức khiến người ta bị đánh tới miệng phun ra máu, còn có mấy bộ phim điện ảnh máu me chỉ cần dùng lợi khí nện vào lưng một cái, nhân vật liền ngay tại chỗ tử vong… Tiếu Lang bỗng cảm thấy sợ tới mức toàn thân trở nên cứng đờ, cậu yếu ớt gọi một tiếng "Mẹ…"

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ chỉ nhẹ nhàng dùng tay vuốt ve cánh tay Tiếu Lang, không nói chuyện.

Tiếu Lang lúc này mới có điểm hoảng hốt sợ hãi, khiến cơn đau trên lưng vốn dĩ cũng không đau nhiều lắm đột nhiên trở nên đau kịch liệt, giống như chỉ cần cử động mạnh một chút, xương cột sống sẽ bị vỡ thành từng đoạn từng đoạn vậy… Đáng sợ quá đi!

“Là nhà của Tiếu tiên sinh phải không?” Chợt có hai vị bác sĩ mặc áo blou trắng đẩy cửa bước vào, một trong số hai người trên tay cầm them một tấm phim X-quang.

Tiếu ba lập tức đứng dậy nói “A, bác sĩ Trương, bác sĩ Dương.”

Bác sĩ Trương là một khách hàng quen thuộc trong việc làm ăn của Tiếu gia, công tác ở bệnh viện số 2 C thị, bởi vì là đồng hương, lại thường hay nhờ Tiếu gia mang theo vật phẩm gửi về quê nhà, nhiều lần như vậy đâm ra cũng coi như quen biết, bởi vì lúc bình thường Tiếu ba Tiếu mụ hay giúp đỡ, cho nên những khi trong nhà có người sinh bệnh, tìm một người quen làm bác sĩ hỗ trợ cũng tiện hơn.

Lần này Tiếu Lang bị bàn trà đập trúng khiến ngất xỉu ngay tại chỗ, Tiếu mẹ liền lập tức gọi điện thoại cho bác sĩ Trương, sau đó vội vàng mang con trai đến bệnh viện số 2, bác sĩ Trương dẫn bọn họ đến khoa chỉnh hình khám gấp, từ chụp hình đến hiện tại vẫn luôn theo cùng cả nhà họ.

Mà vị bác sĩ đứng bên cạnh chính là bác sĩ khoa chỉnh hình mà bác sĩ Trương đã giới thiệu cho Tiếu gia, vị này họ Dương.

Bác sĩ Dương cầm tấm phim X-quang trên tay nhìn xem, nhăn mày cả giận nói “Các người làm ba làm mẹ dạy dỗ đứa nhỏ, tại sao lại đánh vào lưng như vậy!”

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ Tiếu Lang, ba người còn lại của Tiếu gia toàn bộ đều cúi đầu, sắc mặt ai nấy đều vô cùng kém.

Bác sĩ Dương mắng "Dùng tay đánh cũng thôi đi, đằng này dùng bàn trà chọi vào người nó, các người đây là muốn đánh chết con mình sao!? Thương tổn đến thần kinh sẽ gây ra tê liệt! Không thể khống chế được đại tiện tiểu tiện, phải nằm trên giường cả đời! Có cái gì không thể từ từ nói mà phải đánh đến mức như vậy hả!?"

Mọi người "…" Thật đáng sợ.

Bác sĩ Dương này bình thường phản cảm nhất là lối giáo dục dùng bạo lực của mấy vị cha mẹ, mỗi khi gặp gỡ loại chuyện giống như vậy thông thường sẽ nói quá lên một chút, đe dọa họ một phen, ông nhìn thấy sắc mặt của mọi người, cảm giác không khí hơi quỷ dị, cũng không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể cảm thán mỗi nhà đều có một quyển kinh nan niệm a, đối phương không chịu nói, bản thân mình muốn tò mò cũng không có cách nào.

Bác sĩ Trương vỗ nhẹ bả vai của vị đồng nghiệp đang kích động, bác sĩ Dương chỉ đành thở dài, bỏ đi vậy.

Kỳ thật vết thương của Tiếu Lang cũng không phải nghiêm trọng dữ lắm (đối với xấu nhất là tê liệt mà nói), chẳng qua là xương cột sống bị nứt ra (…) mà thôi. Bong gân gãy xương một trăm ngày, cở bản chỉ cần đeo một cái đai lưng cố định, nằm úp trên giường tĩnh dưỡng, mỗi ngày bôi thuốc thoa, lau nước thuốc, chú ý ẩm thực, tránh ăn cay này kia…

Mọi người thở ra một hơi, Tiếu Lang liếc mắt trừng Tiếu Mông, vừa rồi người nào nói không thể làm kịch liệt vận động này kia hù tao sợ hả!?

Tiếu Mông buồn bực : mới nãy lúc người ta nâng hai mình tiến vào phòng cấp cứu thì, ở chỗ mấy ông bác sĩ nghe mấy ổng mắng như vậy, nói anh hai mình sẽ bị tê liệt, khiến cho nguyên một nhà sợ tới mức…

https://thuviensach.vn

Nói xong mấy lời này, bác sĩ Dương lại nói "Các người đừng tưởng chỉ như vậy là được rồi, xương cột sống nứt ra để lại di chứng không phải ít đâu, trong vòng ba năm không được phép làm những vận động kịch liệt, về sau đi đứng còn có khả năng chậm hơn người khác một nhịp (…), cũng không loại trừ khả năng sau này có tuổi rồi sẽ bị phong thấp, viêm cột sống, có đủ khổ để chịu!

Mọi người "…"

Tiểu Lang : cái rì, không phải chứ! Cái đó có khác gì so với phế nhân đâu a?

Bác sĩ Dương thấy sắc mặt hai bậc cha mẹ lại bắt đầu trở nên kinh hoàng, cả giận "Mấy người nên may mắn là còn mình chưa bị tê liệt!"

Tiểu ba Tiểu mẹ lúc này đã là không biết phải nói cái gì mới đúng.

Bác sĩ Dương bước đến cạnh giường bệnh của Tiểu Lang, nhìn người nào đó sợ tới mức sắp sửa khóc òa lên, hòa ái nói "Cảm giác thế nào, có khá hơn chưa?"

Tiểu Lang vẻ mặt thảm thiết "Hu…"

Bác sĩ Dương "Nhìn tuổi cháu có cỡ mười sáu nhỉ, sang năm lên năm hai hay năm ba?"

Tiểu Lang "Năm ba."

Bác sĩ Dương nhướng nhướng mày, vỗ vỗ mu bàn tay của Tiểu Lang, trấn an nói "Đừng sợ, cháu vẫn còn trẻ, xương cốt dù bị nứt ra, cũng sẽ khôi phục rất mau, nếu như cố gắng tĩnh dưỡng cho thật tốt có lẽ sẽ không có vấn đề gì, bảo mẹ cháu hầm canh xương heo cho cháu uống thường xuyên một chút, ăn gì bổ nấy, sẽ không ảnh hưởng đến kỳ thi đại học đâu."

https://thuviensach.vn

Mọi người "…"

Lúc sau, bác sĩ Dương lại cùng Tiếu ba Tiếu mẹ nói phải mua thuốc uống, Tiếu mẹ liền đi theo bác sĩ lĩnh thuốc trả tiền, Tiếu ba cũng đi ra ngoài, Tiếu Mông ngây ngốc đứng tại chỗ, vẻ mặt áy náy nhìn anh hai của mình.

Tiếu Lang thốt lên "Ra ngoài nói xin lỗi với ba đi." Tiếu Mông gật đầu, ngoan ngoãn đi ra ngoài.

☆ ☆ ☆

Một lát sau, Tiếu Lang nhận được tin nhắn từ Vương Mân, nói mình đã đến bệnh viện, ngay sau đó ngoài cửa phòng liền truyền đến tiếng gõ cửa, Tiếu Lang hưng phấn nói "Vào đi!"

Cửa mở ra, Vương Mân nhìn thấy Tiếu Lang nằm úp người trên giường bệnh, trầm mặc bước tới, cả người vẫn là cố hết sức thở dốc, có lẽ là vừa xuống xe đã lập tức chạy vào.

Vương Mân hết sức nhẹ nhàng bước đến cạnh giường bệnh, vẻ mặt đầy nét lo lắng cùng đau lòng.

Tiếu Lang rụt rụt chân mình vào, ý bảo Vương Mân ngồi xuống "Anh…" cậu gọi một tiếng, giọng điệu như đang làm nũng.

Vương Mân "ừ" đáp trả, hai tay nhẹ nhàng xoa lấy lưng Tiếu Lang, lúc nãy trong điện thoại nghe Tiếu Lang bảo là bị thương, nhưng lại không biết là bị thương có nặng lắm hay không, cho nên không dám dùng sức, chỉ hỏi "Đau không?"

Ngay khoảng khắc bị tay Vương Mân chạm vào lưng, toàn thân Tiếu Lang đột nhiên đầy mẫn cảm run rẩy, thanh âm của cậu mang theo một chút nức nở "Đau, đau muốn chết ~!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân vội vàng rút tay của mình về, không biết phải đặt ở đâu mới phải, Tiếu Lang vươn tay kéo tay của Vương Mân lại ôm lấy.

Vương Mân cảm thấy trái tim của mình giống như bị ai đó xiết lại một chút, hỏi "Sao lại bị thương vậy? Nghiêm trọng lắm sao?"

"Ba em đánh thằng Mông, tức giận dùng bàn trà ném vào nó, em đỡ lại, cho nên nguyên cái bàn trà nện vào lưng, xương cột sống bị nứt." Tiếu Lang khái quát kể lại một chút, Vương Mân nghe vào tai lại cảm thấy trong lòng chấn động.

Tiếu Lang hừ hừ rên một chút "Đau…"

Vương Mân quả thực hận không thể ôm Tiểu Tiểu vào lòng an ủi một phen, Tiếu Lang bảo đau, Vương Mân liền cảm giác giống như lưng mình cũng đang đau… Vương Mân phẫn hận nghĩ thầm, ba của Tiếu Lang đánh mất lý trí cũng quá mức đi, tại sao có thể dùng bàn trà ném vào người khác chứ! (…)

Trái tim, buồng phổi của con người đều là được xương sườn bảo hộ, vạn nhất bàn trà đè nặng lên làm gãy xương sườn ảnh hưởng đến khí quan nội tạng, hoặc giả là làm cho tế bào mạch máu phế bộ bị phá vỡ, vậy là Tiểu Tiểu…

Trời ạ! Càng nghĩ càng cảm thấy sợ hãi, Vương Mân dùng sức cầm lấy bàn tay của Tiếu Lang, ngồi quỳ xuống bên cạnh giường, dùng môi khẽ hôn lên mu bàn tay, nói "Tiểu Tiểu…"

Tiểu Tiểu đáng thương của anh, Tiểu Tiểu yếu ớt, dễ dàng bị thương của anh…

Thấy vẻ mặt Vương Mân còn muốn thống khổ hơn so với cả mình, Tiếu Lang bất giác cảm thấy trong khổ có vui, cười nói "Anh nhìn xem, em hồi học năm nhất chơi bóng rổ với anh thì bị té làm bị thương xương cụt, đến

https://thuviensach.vn

năm hai thì lại bị nứt xương cột sống, đều là tai nạn về xương cốt, mệnh em đúng là nhiều gập ghềnh a! Anh đoán thử xem tới chừng em lên năm ba, có khi nào bị…" đột nhiên bị Vương Mân đưa tay bịt miệng lại.

"Đừng nói bậy, sẽ không đâu!" Vương Mân lớn tiếng quát cắt ngang "Em cái miệng quạ đen!"

Tiếu Lang chớp chớp mắt hai cái, nghe Vương Mân nói "Anh sẽ bảo vệ em", tuy là lời hứa hẹn này rất không thực tế, Vương Mân cũng không nhất định có thể thực hiện được, nhưng Tiếu Lang vẫn là cảm động ừ một tiếng.

Cậu kéo bàn tay của Vương Mân lại, gác mặt mình lên mu bàn tay của đối phương, nằm úp ngước mắt nhìn đối phương, sau đó chậm rãi kể lại chuyện của Tiếu Mông.

Tuy là bản thân Tiếu Lang tự nhận mình không phải là người thấu hiểu đạo lý đối nhân xử thế nhiều lắm, nhưng ít nhất cậu biết rõ, phải tôn kính ba mẹ mình. Việc mà Tiếu Mông làm đối với ba mẹ mặc dù cậu không thể phân tích ra cái nào đúng còn cái nào sai, nhưng chung quy trong lòng cậu vẫn rõ ràng… Dù cho bản thân bị thương, nhưng quan hệ giữa em cùng với người nhà không chừng có thể bởi vì vậy mà cải thiện hơn, nếu như thật sự là vậy, thì quá tốt rồi.

Bởi vì thân thể bị thương uống thuốc sẽ dần khỏe lên, nhưng nếu là vết thương trong lòng, sẽ khó có thể chữa khỏi được, đạo lý này Tiếu Lang hiểu rất rõ, chẳng qua cậu không rành biểu đạt nó ra bằng lời mà thôi.

Vương Mân nghe Tiếu Lang ngắt quãng nói hết cả câu chuyện, một mặt nhẹ nhàng vuốt tóc của cậu, khẳng định những suy nghĩ của cậu, khi nghe Tiếu Lang nói đến việc lo lắng sau này có thể lưng sẽ bị lưu lại di chứng, liền nhoẻn cười một chút, an ủi nói "Cũng không sao, sau này những việc nặng nhọc anh sẽ làm, em cứ ở không đi, hoàng tử bé của anh."

Tiếu Lang cười loan cả ánh mắt "Ai là hoàng tử bé của anh chứ…"

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Tiểu Mông nghe lời anh hai của mình, ra khỏi phòng bệnh liền đi tìm Tiểu ba nói xin lỗi.

Tiểu ba đứng ở cuối hành lang bệnh viện, yên lặng hút thuốc, Tiểu Mông đứng ở cách ông một đoạn hành lang, không dám đến gần.

Sợ hãi, bất an, rồi lại kiêu ngạo, không cách nào bước ra bước đầu tiên… Loại mâu thuẫn giãy dụa giữa lòng tự trọng này khiến Tiểu Mông cảm thấy thống khổ vô cùng, cậu không biết phải nói thế nào.

Khoảng cách năm mét, người nam nhân xoay lưng về phía mình đứng kia, là ba của mình… Ông ấy không to lớn, lưng thậm chí có chút còng… ông không cao, nhiều nhất chỉ một mét bảy mươi tám là cùng.

Tiểu Mông chợt phát hiện, hình như mình đã cao hơn ba từ lúc nào rồi…

Trước đây, nếu như ai đó muốn mình khái quát vài từ về ba, có lẽ mình sẽ không ngần ngại nói ra : cao lớn, tính tình không tốt, yêu gia đình, không văn hóa, thô tục, cổ hủ, truyền thống, ở nhà hiếm khi nói chuyện, bên ngoài lại hô phong hoán vũ…

Tổng thể mà nói, coi như là một người cha đúng chuẩn, nhưng là, xa hơn vẫn chưa đủ…

Là vì bản thân mình muốn nhiều quá sao?

Buổi sáng lúc trở về C thị, mẹ bảo với mình, rằng bản thân đang sống trong phúc mà lại không biết phúc, nói mình ương bướng không hiểu chuyện, làm ra chuyện sai lầm, nói rất nhiều rất nhiều, vừa khóc vừa mắng… còn ba thì không nói một lời nào, yên lặng lái xe, không nói một lời, vào nhà liền đánh…

https://thuviensach.vn

Bản thân mình thực sự làm ra chuyện tày trời như vậy sao? Nếu mọi người đã không thích một đứa như con, vì sao lại còn đến tìm con?

Tiếu ba hút hết điếu thuốc, xoay người trở lại, liền nhìn thấy đối diện mình là đứa con nhỏ, thoáng ngẩn ra.

Tiếu Mông hoảng hốt phát giác, mái tóc của ba mình đã có đôi chỗ lấm tấm tóc bạc, một cái chớp mắt, khóe mắt đột nhiên cay xè.

“Ba…” Tiếu Mông nhút nhát kêu lên một tiếng, cậu đột nhiên ý thức được một điều, hóa ra, ba mình cũng sẽ có lúc già đi.

Tiếu ba đã hai ngày một đêm không hề nằm xuống nghỉ ngơi, lúc nãy Tiếu Lang vẫn còn hôn mê chưa tỉnhh, ông mới tranh thủ ngồi ở khu dành cho thân nhân bệnh nhân ngủ một giấc ngắn mười mấy phút, thức suốt như vậy, dù có là người sắt cũng phải suy sụp, huống hồ gì Tiếu ba chỉ là một trung niên gần năm mươi tuổi, không còn trẻ nữa.

Những ủy khuất mà một mình phải chịu đựng lúc ở bên ngoài đột nhiên như nước lũ ào đến, ngay giờ phút này, Tiếu Mông đột nhiên cảm thấy, những thứ mà mình gọi oán khí cái gì, lý tưởng cái gì, tất cả đều tan biến.

Ba, mẹ, anh hai, thứ mà những người này cho mình, mới là thứ dễ dàng chạm vào trái tim mình nhất…

Nghệ thuật là cái gì chứ, ước mơ là cái gì chứ? Nếu anh hai thật sự tê liệt, nửa đời sau bởi vì vậy mà không cách nào khỏe mạnh, có khả năng sinh hoạt như người bình thường được nữa, vậy mình còn có thể như bây giờ, vô tâm vô phế đứng tại chỗ mà lớn tiếng tuyên cáo phải theo đuổi ước mơ của chính mình không?

Tuyệt đối không thể nào…

https://thuviensach.vn

Giờ phút này đây, Tiếu Mông mới phát hiện bản thân mình ích kỷ tới như vậy.

Có rất nhiều sự tình, những khi còn mê mang luôn luôn nang ngược tùy hứng đến không có đạo lý; lại có rất nhiều đạo lý, đột nhiên ập đến khiến người ta thông thấu, đến mức trở tay không kịp.

Nước mắt không kềm được tràn ra khỏi hốc mắt của Tiếu Mông, cậu hối hận kêu "Ba…"

Tiếu ba cũng đỏ cả hốc mắt, môi ông run rẩy, cái gì cũng không nói được thành lời.

"Ba." Đầu gối Tiếu Mông chợt như nhũn cả ra, nhìn biểu tình đáng thương của người đàn ông đứng trước mặt mình, đột nhiên cậu rất muốn quỳ xuống trước mặt ông.

"Con xin lỗi, ba…"

"…Con không có lỗi với ba." Thanh âm khàn khàn của Tiếu ba vang lên.

"…" Tiếu Mông khóc trong vô thanh, cảm thấy tội lỗi của bản thân không đáng được tha thứ.

"Người con phải xin lỗi là mẹ con, là anh hai của con." Tiếu ba chậm rãi nói, nhấn mạnh từng tiếng từng tiếng.

Tiếu Mông không để ý hình tượng, lớn tiếng khóc nức nở, cảm giác trên mặt mình nóng rực, còn đau hơn cả so với lúc bị ba tát vào mặt.

Tiếu ba lại vói tay vào túi quần lấy ra một điếu thuốc, dùng bật lửa châm rồi hút một hơi.

https://thuviensach.vn

Ông mệt mỏi nhắm nghiền hai mắt lại, phất phất tay nói với Tiểu Mông "Tự mình về cố gắng ngẫm nghĩ lại đi."

Tiểu Mông vươn tay chà xát nước mắt trên mặt, xoay người lại, cổ họng nức nở bước về phía phòng bệnh của anh hai mình. Trong lòng thầm nghĩ, mình không cần học vẽ gì nữa, cũng không cần tình yêu cái gì nữa, mình phải cố gắng học lại, cố gắng ôn tập, an phận ngoan ngoãn thi vào trường trung học trọng điểm, về sau vào một trường đại học trọng điểm, không để cho bọn họ phải vì mình lo lắng nữa… chỉ cần bọn họ đều bình an…

☆ ☆ ☆

Dưới chân thong thả từng bước đi đến trước cửa phòng bệnh, tựa hồ như nghe thấy từ bên trong phòng vẳng ra thanh âm như có người đang ríu rít trò chuyện, có lẽ là bạn học Vương Mân của anh hai mình đến.

Tiểu Mông đưa tay đẩy cửa ra, liền nghe thấy Vương Mân hỏi anh hai mình có đau hay không, tiếp theo đó vang lên khẩu khí như đang làm nũng của anh mình, nói đau, đau muốn chết…

"…" Tiểu Mông chợt khựng lại cười bộ, thân thể hơi hơi lùi về phía sau.

Lúc nãy mình hỏi thì, anh mình rõ ràng bảo không đau, mẹ hỏi, anh hai cũng bảo không đau, vậy tại sao Vương Mân hỏi, anh hai lại nói đau…?

Tiểu Mông đứng ở cửa, nghe lén bên trong thật lâu, nghe thấy anh hai mình kêu Vương Mân là "anh", nghe thấy anh hai mình không hề đề phòng nói hết mọi thứ cho Vương Mân nghe, nghe thấy những lời đường mật tựa như cả thế giới chẳng có ai ngoài họ.

Có vài lời nói, cơ hồ khiến cho trái tim Tiểu Mông đột nhiên đập mạnh… càng nghe càng cảm thấy kỳ quái, trong đầu đột nhiên nảy ra một vấn đề, anh hai mình rốt cuộc là quan hệ thế nào với Vương Mân?

https://thuviensach.vn

Một khi hoài nghi nảy sinh, sự tình lập tức liền trở nên như thật…

Ý niệm vừa toát ra trong đầu, khiến Tiếu Mông sợ tới mức hoảng hốt cả người, hai người họ, hai người họ…

Đang rối rắm, đột nhiên thấy Tiếu mẹ trở lại "Sao không đi vào đi? Anh của con đâu?"

Tiếu Mông cứng ngắc cả người nói "Bạn học của anh hai đến rồi." thanh âm có hơi cố ý tang âm lượng, giống như muốn nhắc nhở hai người bên trong.

Tiếu mẹ bước vào phòng, trò chuyện vài câu cùng Vương Mân, thấy Vương Mân đến thăm Tiếu Lang, bà rất cao hứng, nhưng là dù gì việc xấu trong nhà không thể tuyên dương với người ngoài, bà không ngờ là chỉ trong thời gian ngắn ngủi như vậy, Tiếu Lang đã kể hết sự tình trong nhà từ đầu tới cuối cho Vương Mân nghe, Tiếu mẹ có chút xấu hổ, trừng mắt với Tiếu Lang, nhỏ giọng mắng "Nhìn xem cái miệng nhanh nhẩu của con, làm mẹ mất mặt không biết phải để đâu cho phải nữa!"

"Dì," Vương Mân đột nhiên ngắt lời "Lúc nãy những lời Tiếu Lang kể lại với con, con đều hiểu rõ, cũng mong là dì đừng coi coi như người ngoài…" Vương Mân tự nhiên cười cười, ngữ khí nói chuyện không nhanh không chậm, bề ngoài thoạt nhìn thực trầm ổn "Tiếu Mông bản thân cũng phải chịu áp lực rất lớn, dì cũng đừng trách cậu ấy nữa, ha ha, lúc con bằng tuổi cậu ấy, tính tình cũng tùy hứng không kém."

Sau đó, giống như là đang tán gẫu tiêu thời gian, Vương Mân kể lại với Tiếu mẹ nghe về chuyện chính mình lúc còn học sơ trung thường xuyên cãi lời lại ba mẹ, cũng đơn giản nói sơ về bối cánh gia đình mình.

Hành động này không thể nghi ngờ là triệt để làm cho Tiếu mẹ buông ra cảnh giác đối với Vương Mân, trong lòng bà cảm thấy đứa trẻ này quả thực

https://thuviensach.vn

vừa chính chắn lại vừa hiểu chuyện, gia cảnh lại tốt, không hổ là bạn thân nhất của Lang Lang.

Tiếu mẹ câu được câu không nói với Vương Mân, bắt đầu thả lỏng tùy ý nhắc đến chuyện của Tiếu Mông.

Vương Mân nói "Tiếu Mông cũng chỉ là bỏ thi trung học phải không? Thành tích lúc bình thường, nghe Tiếu Lang hay khoe ra, bảo thành tích em mình tốt lắm."

Tiếu Mông "…"

Nhưng là trái ngược, Tiếu mẹ lúc này không chút khiêm tốn nói "Trước giờ thành tích của thằng Mông rất tốt, nguyên bản còn nằm trong danh sách tuyển thẳng nữa kìa, có thể trực tiếp lên học ở Nhất Trung! Chỉ là… ai…" càng nói về sau, càng tỏ ra tiếc nuối.

"Này cũng không khó," Vương Mân nói "Ba con cùng với hiệu trưởng Nhất Trung có quen biết, con về nhờ ông ấy nói vài câu với hiệu trưởng, có lẽ vẫn có khả năng đêr Tiếu Mông trực tiếp ở lại Nhất Trung học cao trung, cũng không cần phải học lại rồi thi lại, vậy quá phiền phức.'

Tiếu mẹ vừa nghe, hai mắt lập tức sáng lên, lại nghe Vương Mân nói tiếp "Lúc trước con cũng là học sơ trung ở Nhất Trung, theo lý mà nói thì Tiếu Mông coi như là đàn em của con, dì với chú cũng đừng quá lo lắng, nhà ai mà không có những chuyện như vậy chứ, nhớ năm đó con làm trái lời ba mẹ, thi vào Hoa Hải, không đi du học, khiến cho ba con ổng giận điên lên được."

Vương Mân lời nói khiêm tốn, biểu tình lại một bộ ngại ngùng cười cười, mọi người nghe xong lời này, cũng có chút nghèn nghẹn, quả nhiên gia đình bất đồng, cả yêu cầu của cha mẹ đối với con cái cũng bất đồng sao?

https://thuviensach.vn

Vương Mân quay đầu, đưa tay đặt trên vai Tiếu Lang, ôn nhu nói “Chỉ là lần này lại làm cho Tiếu Lang phải chịu ủy khuất.”

https://thuviensach.vn

Chương 89

Em sẽ ủng hộ hai người

☆ ☆ ☆

Tiếu mẹ bị một loạt những hành động đầy vẻ thành thục chín chắn không thuộc về lứa tuổi thiếu niên của Vương Mân khiến cho kinh sợ, trong lòng cảm thấy tán thưởng đứa trẻ này, mà đồng thời, bà càng quan tâm hơn chuyện ba của Vương Mân có phải thực sự giúp được Tiếu Mông hay không.

Thái độ tự tin trong lời nói của Vương Mân khiến người nghe không cảm thấy có chút nghi ngờ, nhưng là trong nội tâm của Vương Mân, lại là có chút thất thường không thể xác định rõ được.

Theo lý mà nói, ba mình tuyệt đối sẽ hỗ trợ, dù gì cũng chỉ là nói đôi ba lời, không phải quá mức khó khăn. Nhưng bản thân mình từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ lúc cãi lời ba tùy theo tâm ý thi vào Hoa Hải lần đó ra thì, hầu như chưa bao giờ từng nhờ vả hay cầu xin ông ấy điều gì, lần này đối với chuyện nhà Tiếu Lang, nếu như mình biểu hiện tỏ vẻ thật khẩn trương thật để ý chuyện này, có khi sẽ bị mấy lão hồ ly trong nhà hoài nghi… Nếu bị bọn họ nắm được nhược điểm, sau này muốn tự do liền khó khăn vô cùng.

Vương Mân nhíu mày lưỡng lự không chừng, tình cảnh này lọt vào trong mắt Tiếu Mông, lại bị hiểu thành Vương Mân đau lòng anh mình bị thương, chuẩn một bộ anh chàng si tình… Còn Tiếu Lang trì độn thì nằm úp trên giường bệnh, vẻ mặt cảm động, những khi mặt đối mặt với Vương Mân thì đầy mắt đều là tín nhiệm cùng ỷ lại.

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông nhìn xem mà cảm thấy tóc gáy dựng thẳng, càng lúc càng chắc chắn hơn về bí mật không thể nói của anh mình cùng Vương Mân mà mình vừa mới phát giác… Nhưng hiện tại, người không có quyền lên tiếng nhất lại là mình, thế nên Tiếu Mông chỉ có thể đứng yên ở đó, cúi đầu không lên tiếng.

Tình huống của Tiếu Lang không cần phải nằm viện, cũng không cần phải vào nước biển, chỉ cần bó thuốc thúc đẩy xương cốt nhanh chóng sinh trưởng lại, cùng với phối hợp tĩnh dưỡng, đúng hạn tái khám là được… Thế nên ngay đêm hôm đó, Tiếu Lang liền cắn răng chịu đau trở về nhà.

Đây là lần đầu tiên Vương Mân đến nhà Tiếu Lang, ấn trình độ cuộc sống của dân chúng C thị mà nói, điều kiện của gia đình Tiếu Lang không kém, coi như là trên mức khá giả. Một căn hộ chung cư hơn hai trăm mét vuông, phòng ở cùng với trang trí bên trong đều còn rất mới, bày biện gia cụ mặc dù không phải quý giá sang trọng như trong nhà mình vậy, nhưng là chỉnh chu gọn gàng đâu vào đấy.

Chỉ là trong phòng khách bừa bãi lộn xộn đến mức làm người ta nhìn thấy có chút sợ hãi, trên sàn nhà rơi đầy xác báo chí, khăn tay, hoa quả dập, remote bị đập vỡ ra nhiều mảnh, cả cái bàn trà thủy tinh làm Tiếu Lang bị thương cũng nằm kia.

Vương Mân lúc này mới sợ hãi nghĩ, nếu như bàn trà này làm bằng chất liệu gỗ lim giống bàn trà ở nhà mình, ném vào người Tiếu Lang một cái, phỏng chừng Tiểu Tiểu mạng nhỏ đều mất!

Tiếu Lang ngủ ở phòng ngủ của mình, Vương Mân cõng cậu vào phòng, Tiếu mẹ theo sau, lại tủ treo quần áo lôi ra chiếc mền lụa trải ở trên giường trước, sau đó mới để Tiếu Lang nằm xuống. Tiếu Lang oán giận nói “Trời nóng muốn chết còn bắt nằm úp trên chăn bông!”

https://thuviensach.vn

“Lần này nằm úp là phải nằm nguyên cả một tháng đấy, nằm trên chiếu con nhắm mình chịu nổi không!?” Dù sao vẫn là người làm mẹ cẩn thận, Tiếu mẹ nói “Nếu thấy nóng thì mở điều hòa, lót chăn tơ ở dưới, có nằm sấp cũng thoải mái hơn.”

Vương Mân đặt Tiếu Lang xuống dưới, lập tức nghe thấy tiếng kêu đau thảm thiết của người nào đó, Vương Mân nhíu mày hỏi “Sao vậy? Đau lắm sao?” Tiếu Lang nhíu chặt mi đầu bĩu môi, điều chỉnh tư thế rồi mới nằm úp người xuống.

Sắp xếp chỗ nằm cho Tiếu Lang xong rồi, Tiếu mẹ mới an bài chỗ ngủ cho Vương Mân. Trong nhà chỉ có ba cái phòng ngủ, phòng của Tiếu Lang vẫn luôn để làm phòng cho khách, hiện tại người bị thương coi như là lớn nhất, độc chiếm cả cái giường, nhưng nếu để cho vị “khách” này ngủ chung phòng với Tiếu mông, có vẻ không được ổn lắm.

Tiếu Lang cố gắng nhúc nhích thân thể nhíchi sang một bên, miệng nói “Ngủ với con ngủ với con, giường của con lớn!”

Tiếu mẹ đang định mở miệng phản đối, đã nghe Vương Mân mở miệng chỉ trích trước cả mình “Đừng động đậy, bị thương còn không chịu an phận nữa!”

“…” Thân thể Tiếu Lang lập tức cứng đờ, không dám nhúc nhích nữa.

Vương Mân nghiêm túc nói “Ngủ chung lỡ đụng vào vết thương làm đau thì sao? Vậy đi, để lát tối tớ đón xe trở lại trường.”

“Không được, không được đi!” Tiếu Lang vội la lên.

Tiếu mẹ cũng mở miệng ngăn cản “Đã trễ thế này rồi, vẫn là ở lại nhà của chúng ta ngủ một đêm đi!”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông thu được ánh mắt của mẹ mình, hiểu ý lập tức nói “Mân ca nếu không chê thì tạm ngủ chung với em một bữa đi.”

Vương Mân gật đầu “Cũng được, vậy làm phiền.”

Tiếu Lang vui vẻ, khóe miệng cong cong hướng về phía Vương Mân nháy mắt ra hiệu.

Tiếu mẹ đi chuẩn bị bàn chải đánh răng mới cùng khăn mặt mới cho Vương Mân, sau đó lại bận rộn xoay người đi thu dọn tàn cục ở phòng khách, cảnh tượng trong nhà lúc nãy khiến con trai lớn đánh mất mặt mũi trước bạn học mình, mà bản thân bà cũng rất khó chịu.

Tiếu Mông cũng định phụ giúp mẹ quét dọn, nhưng lại bị Tiếu mẹ trừng mắt liếc một cái nói “Dẫn bạn của anh con về phòng đi, tâm sự với người ta một chút, nhìn người ta đi, lớn hơn con có bao nhiêu đâu mà đã hiểu chuyện như vậy, học người ta một chút!”

☆ ☆ ☆

Vương Mân tắm sơ một chút, mặc vào áo ngủ của Tiếu Lang, kích cỡ hơi nhỏ chút, Tiếu Mông bèn lục tìm trong tủ một cái áo thun đưa cho Vương Mân đổi, Vương Mân không thèm để ý ngay tại trước mặt Tiếu Mông cởi áo ra thay, để lộ cơ bụng cùng cánh tay rắn chắc.

Vương Mân cao hơn Tiếu Mông cũng không nhiều lắm, cho nên lần này áo coi như vừa vặn.

Thay áo xong, Vương Mân bước đến trước tủ sách của Tiếu Mông nhìn một chút, Tiếu Mông hỏi “Nghe nhạc không?” vừa hỏi, vừa tự quyết định lấy một cái đĩa CD hòa tấu dương cầm bỏ vào máy nghe nhạc.

Vương Mân “CD của em nhiều thật nhỉ, toàn là bản gốc sao?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông “ừ” một tiếng, ngữ điệu có vẻ đầy kiêu ngạo, nhưng trả lời xong rồi, nháy mắt vẻ mặt lại trở nên suy sụp.

Cậu nhớ đến khoảng thời gian ngắn ngủi bản thân phải ở trong căn phòng ký túc xấ cũ nát dành cho học sinh kia, thứ gì cũng không có… Lúc quyết định bỏ đi, không hề có chút cảm giác những thứ như CD sách vở này có trọng yếu, quý giá với mình bao nhiêu, nhưng hiện tại mất rồi lại có trở về, mới giật mình phát giác hóa ra bản thân vô cùng “giàu có”.

Phải rồi, sở hữu hết thảy những thứ này đều là ba mẹ cho mình, là gia đình này cho mình… Dẫu cho trong lòng luôn biết rõ như vậy, lại vẫn cứ quật cường không chịu cúi đầu, nên mới gây ra cảnh ngộ giờ phút này.

Vương Mân quét mắt nhìn ngắm bài trí trong phòng : máy CD Sony, loa nghe Matsushita, dương cầm Hương Sơn, thiết bị âm nhạc coi như đầy đủ… Trên giá sách còn có một hàng cầm phổ cùng tập tranh được sắp xếp ngay ngắn gọn gàng… Ở niên đại này mà nói, cầm phổ cùng tập tranh đều là những loại sách đắt tiền.

Ngoại trừ những thứ đó ra, trong phòng còn đặt máy vi tính, bóng rổ, vợt đánh tennis, bảng phóng phi tiêu, những món đang lưu hành trong giới thiếu niên đương thời.

Tiếu Mông thật sự có một gia đình với hoàn cảnh điều kiện khiến tất cả những thiếu niên khác phải hâm mộ, đố kị…

Đối lập với Tiếu Mông, Tiếu Lang đơn giản hơn rất nhiều, hay cũng có thể nói ở phương diện này, ý thức cái tôi của cậu ấy phi thường khiếm khuyết, vô luận dù là ở trường học hay ở trong nhà, đều không có một lãnh địa tư nhân thuộc riêng về bản thân mình… Có đôi khi, người giống như Tiếu Lang vậy lại càng có thể dễ dàng thích ứng với mọi loại hoàn cảnh hơn, là một người mà bất luận ở nơi nào đều có thể nhanh chóng dung nhập vào quần thể.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ đến Tiếu Lang đã bị mình kéo gia nhập vào lãnh địa của chính mình, trở thành vật sở hữu của mình, Vương Mân cảm thấy vô cùng cao hứng.

Tiếu Mông rất tự giác nhường một bên giường mà anh hai mình thường ngủ cho Vương Mân, nếu như đổi ngược lại là ở chỗ khác, người khác, mà bảo Vương Mân cùng một nam sinh xa lạ ngủ chung giường, cậu tuyệt đối sẽ không ngủ được, cũng không bao giờ đồng ý. Nhưng chỗ này lại có mùi của Tiểu Tiểu, gối nằm, chăn mền đều là những thứ Tiểu Tiểu từng dùng qua, tưởng tượng như vậy, Vương Mân cũng thấy có chút hưng phấn.

Tiếu Mông điều chỉnh máy CD phát nhạc thiết trí thành loại hình giấc ngủ, nằm trên giường, nói "Tắt đèn."

"Ừ." Vương Mân là một người im lặng, Tiếu Mông cũng không giống với anh hai mình thích ồn ào huyên náo, vì thế hai người im lặng ở cạnh nhau liền khiến không khí lâm vào trầm mặc, vừa nghe nhạc vừa tự mính uy nghĩ…

Vương Mân thì ảo tưởng, sau này sẽ có một căn nhà nhỏ thuộc về mình và Tiểu Tiểu, hai người sẽ sinh hoạt bên nhau, giống như hai cốc nước được rót vào cùng một chiếc bồn, hết thảy những chi tiết vụn vặt trong cuộc sống đều sẽ thẩm thấu vào lẫn nhau, không hề phân biệt là của anh hay của em.

Còn Tiếu Mông lại suy nghĩ đến tiền đồ của mình, đến ngày mai đầy thảm đạm, đến một đống tàn cục đang đợi mình thu thập, suy nghĩ vấn đề này trong chốc lát lại chuyển sang rối rắm vấn đề quỷ dị trong quan hệ giữa anh mình và Vương Mân.

Cậu trở người qua lại, không tài nào ngủ được, Vương Mân cũng không để ý cho lắm, vốn dĩ cậu không phải là loại người sẽ chủ động chào hỏi hay bắt chuyện với người khác, càng không có thói quen tâm sự với người khác.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng vẫn là Tiếu Mông không nhịn được mở miệng trước “Mân ca, ngủ chưa?”

☆ ☆ ☆

Vương Mân vốn định giả vờ như đã ngủ, cậu cảm thấy mình có chút uể oải cả người, hơn nữa đối với Tiếu Mông, trong lòng vẫn là có chút ẩn ẩn tức giận… Đều là bởi thằng nhóc này hại Tiếu Lang thành như vậy.

Biểu hiện khi tức giận của Vương Mân chính là không thèm để ý tới người nọ, nhưng câu nói tiếp theo của Tiếu Mông lại khiến cho cậu không thể không bắt mình tỉnh táo lại, thậm chí còn có chút kinh hoảng.

“Anh với anh hai em, là cái loại quan hệ kia sao?” Tiếu Mông hỏi.

“…”

“Cứ cảm giác, hai người giống như người yêu vậy.”

Vương Mân cố ra vẻ trấn định nói “Sao lại nói vậy?”

Tiếu Mông nói “Ánh mắt, ngữ khí, đều có chút bất thường, em nhìn ra được.”

Không sai, anh mình với Vương Mân tuyệt đối có vấn đề! Tiếu Mông đột nhiên nghĩ đến một loạt hết thảy những chi tiết, từ hồi dịp mừng năm mới anh mình gọi điện thoại cho Vương Mân, sau lại dùng QQ tán gẫu, đến biểu tình mỗi lần anh mình nhắc tới Vương Mân…

Vương Mân trầm mặc một thoáng, mới hỏi “Em thấy thế nào?”

Vốn dĩ chỉ là muốn hỏi Vương Mân để xác định thực hư, lại không ngờ bị Vương Mân đánh ngược lại một cú, Tiếu Mông có chút ngốc lăng : thấy thế nào? Còn có thể thấy thế nào? Hai nam sinh mà yêu nhau là không bình thường!

https://thuviensach.vn

Việc hoài nghi nhận ra quan hệ của bọn họ thực sự không khó, bởi vì Tiếu Mông biết cái gì gọi là đồng tính luyến ái. Lúc Tiếu Mông học năm hai sơ trung, khoảng thời điểm cuối học kỳ, trong trường Nhất Trung từng xảy ra một vụ ồn ào về chuyện của một đôi nam đồng tính luyến ái. Nghe nói hai nam sinh kia ở trong trường học hôn nhau bị chủ nhiệm bắt gặp, sau đó đủ các loại nhân chứng vật chứng được liệt ra, lời đồn đãi nổi lên bốn phía, ai ai cũng xôn xao nghe ngóng tám chuyện, cứ như là thấy chuyện rành rành tận mắt, bắt gặp tận nơi vậy… Sau hai nam sinh nọ một người bị buộc phải chuyển trường, người còn lại thì tạm nghỉ học một tháng, về sau trở lại trường học không được bao lâu, cũng không chịu nổi lời đồn phải chuyển trường.

Sự kiện lần đó cơ hồ phổ cập cho tất cả các học sinh toàn trường Nhất Trung về cái từ đồng tính luyến ái này, hơn nữa thời điểm đó cũng có một thời gian đồn đãi những tin tức lá cải của một minh tinh Hong Kong là "đồng tính luyến ái" ồn ào huyên náo trên khắp tất cả các tờ báo, cũng làm cho Tiếu Mông đối với từ này càng thêm quen thuộc.

"…Hai người thật sự là đồng tính luyến ái?" Thực sự không ngờ, loại chuyện này cư nhiên lại phát sinh trên người của thân nhân mình! Nếu anh hai cùng Vương Mân thật sự là cái loại quan hệ này, vậy phải làm sao bây giờ!?

Vương Mân nói "Nếu như chúng ta thật là, em nghĩ như thế nào?"

"…" Nếu là người khác, Tiếu Mông nhất định sẽ cảm thấy rất ghê tởm, nhưng kia là anh ruột của mình… cũng… không có cảm giác gì mấy, anh hai mình rất bình thường a.

Nếu anh hai thật sự là đồng tính luyến ái, vậy mình phải làm cái gì bây giờ? Nói cho ba mẹ biết sao?

https://thuviensach.vn

Bình thường bản thân luôn phản cảm chuyện anh hai cái gì cũng đi nói lại cho mẹ nghe, hơn nữa, mình tuyệt đối sẽ không bán đứng bí mật của anh hai mình! Huống hồ gì dựa theo tình huống thân thể kiểu như anh hai mình, vạn nhất ba mẹ biết được chân tướng, gia đình này liền thật sự biến thành "Ngươi không chết thì ta chết"!

Tiểu Mông phát giác, thế giới quan của mình trong nháy mắt bị bóp méo hoàn toàn triệt để!

"Hai người như vậy là không bình thường…" Tiểu Mông bối rối nói.

Trái tim của Vương Mân đập đến điên cuồng, mồ hôi lạnh cũng chảy ròng.

"Ừ." Đến lúc này, giấu diếm cũng không còn ý nghĩa gì, Vương Mân thừa nhận nói "Ở trong mắt người ngoài nhìn vào, chuyện này quả thực không bình thường, nhưng thích là không có sai… Anh thích anh hai của em, muốn cùng cậu ấy ở bên nhau cả đời."

Tiểu Mông lập tức hỏi lại "Vậy còn anh hai?"

"Cậu ấy cũng thích anh." Vương Mân nói "Cậu ấy suy nghĩ có phần đơn giản, có lẽ vẫn chưa ý thức được con đường này khó đi đến cỡ nào, cậu ấy chỉ đơn thuần là chấp nhất theo anh thôi."

Tiểu Mông "…"

"Nếu em ủng hộ thì tốt, còn nếu em phản đối…" Vương Mân hạ giọng nói "Vì cậu ấy, anh sẽ tạm thời rời khỏi cậu ấy, anh không muốn cậu ấy phải chịu bất cứ thương tổn nào, bất quá, chắc chắn sẽ có lúc anh trở lại mang cậu ấy rời đi."

Trong tiếng nói đầy trầm ổn từ tính lại lộ ra một loại khí phách khiến người khác không thể xem nhẹ, chỉ một acua nói vô cùng đơn giản lại ẩn

https://thuviensach.vn

chứa một loại chấp nhấn kiên trì không lùi bước, khiến cho Tiếu Mông cảm thấy rung động… Loại khí thế này làm cho cậu vừa kính sợ, lại giống như sinh ra một loại ảo giác “dù cho mình có phản đối cũng không thay đổi được cái gì”.

Tiếu Mông có phần bất an hỏi “Hai người định làm như thế nào?” Mang đi? Vương Mân muốn mang anh hai mình đi đâu chứ?

Vương Mân “Anh sẽ ở bên cạnh cùng cậu ấy thi vào đại học, cậu ấy thi vào trường nào, anh liền vào trường đó, có lẽ hai chúng ta sẽ đi đến tỉnh khác làm việc, định cư, hoặc là xuất ngoại, đi đâu cũng được, anh vẫn sẽ ở bên cậu ấy.” Kỳ thật là muốn nói để Tiểu Tiểu ở bên cạnh mình, nhưng mà dù gì cũng đang ở trướng mặt Tiếu Mông, Vương Mân chỉ có thể nói như vậy— nhiều ít gì đây cũng là em trai ruột của vợ mình, nếu không dỗ cho tốt, sau này sẽ có phiền toái a…

“Như vậy sao…” Tiếu Mông hốt hoảng nói “Không kết hôn sao?”

Vương Mân “Nếu là ở trong nước, tất nhiên không thể kết hôn.”

Tiếu Mông nói “Ý em là, hai người không cưới vợ sao?”

Vương Mân khẽ cười một tiếng, nói “Chắc chắn rồi, anh và cậu ấy như vậy, về sau có thể xem như là… vợ chồng rồi.”

Tiếu Mông “…” Ai vợ ai chồng? Có vẻ như, vô luận là nhìn từ góc độ nào, “vợ” chỉ có thể là anh mình… 囧

“Vậy phía ba mẹ bên này làm sao bây giờ? Hai người họ là người cổ hủ truyền thống như vậy, không có khả năng đồng ý cho hai người!” Ở trong lòng họ, anh hai mình là đứa con trai tốt về mọi mặt, nếu như thật là quyết định ở bên Vương Mân, vậy cũng tương đương xóa sạch toàn bộ ưu điểm của anh ấy rồi.

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông không biết, trong lúc bất tri bất giác, tâm tình của chính mình đã bắt đầu chuyển biến, nguyên bản là đối với Tiếu Lang hơi hơi có chút hâm mộ, đến hiện tại bỗng dưng mạc danh kỳ diệu lại biến thành đồng tình, giống như là trong lúc ngẫu nhiên biết được tên họa sĩ khiến mình ghen tị bấy lâu nay bộ dạng xấu vô cùng, hoặc là một tên thành tích so với mình lúc nào cũng giỏi hơn kỳ thật mỗi ngày đều phải học đến hừng đông gà gáy, khổ không tả được, hay là một vị danh nhân nào đó cùng nghề với mình lớn hơn mình vài tuổi lại còn mắc phải bệnh nan y không thể cứu chữa được…

Thế cho nên bản thân liền cảm thấy thật vui vẻ, cảm thấy như vậy mới là lẽ thường thôi, một người không có khả năng được ai ai cũng yêu mến, càng không thể không có khuyết điểm, bằng không thì tới lúc "qua đời" cũng là một loại khuyết điểm khiến người ta phải đồng tình.

Loại tâm lý này thật sự rất kỳ quái, nhưng sự tồn tại của nó lại phổ biến vô cùng, bởi vì phàm là người ai ai cũng đều muốn tìm một cái cân bằng, nhân tiện trăm phương nghìn kế giở thủ đoạn bôi đen hoặc moi móc, như muốn cầu lấy khuây khỏa cho tâm lý.

Lúc này, biết được anh hai mình, người mà từ nhỏ tới lớn luôn được chỉ định như một tâm gương hoàn mỹ cho mình noi theo là một đồng tính luyến ái, Tiếu Lang chợt thấy cân bằng đến cả người trở nên bối rối, chỉ số cân bằng vượt quá mức thông thường, cho nên mới nảy sinh một loại tâm lý mâu thuẫn, đối với anh hai biểu lộ nội tâm bối rối, đồng tình, tiếc hận lại có chút vui sướng khi người khác gặp họa…

Huống hồ gì, sau khi được Tiếu Lang chắn thay mình một cú mà bị thương, tâm lý áy náy lại hối hận vẫn luôn quan quẩn trong đầu Tiếu Mông, ý niệm phải đối tốt với anh mình hơn giống như đâm gốc rễ trong đầu vậy, vô luận bắt Tiếu Mông làm gì đi nữa, cậu cũng đều đồng ý, mà lúc này cơ hội đó lại xuất hiện trước mắt, đương nhiên Tiếu Mông sẽ đứng ở phía anh mình rồi!

https://thuviensach.vn

“Em sẽ giúp hai người giữ bí mật,” Tiểu Mông tỏ thái độ nói “Em ủng hộ hai người.”

Vương Mân ngẩn cả người, không ngờ là nhanh như vậy đã vượt qua được ải này, coi bộ năng lực thừa nhận của Tiểu Mông không tệ! Được rồi, xem như nể tình thái độ ủng hộ mình và Tiểu Tiểu, giúp thằng nhóc này một phen đi vậy!

“Cảm ơn, anh cũng sẽ đối xử với em như em trai của mình…”

Sến súa một hồi xong, Vương Mân chuyển sang chuyện khác “Em còn muốn học về hội họa không?”

Tiểu Mông trầm mặc một lúc, nói “Hiện tại không muốn, về sau không biết.”

“Dù cho bây giờ em tiếp tục học lên cao trung, cũng không phải không có khả năng.” Vương Mân đột nhiên nói.

Tiểu Mông “?”

Vương Mân “Đại học có rất nhiều chuyên nghiệp tương quan đến mỹ thuật, ví dụ như thiết kế công nghiệp, thiết kế tàu thuyền, thiết ké kiến trúc… những chuyên nghiệp này đều có liên quan đến hội họa, nếu như em muốn đi theo con đường thuần nghệ thuật, ba năm cao trung đừng nên gián đoạn việc tập vẽ, tự mình cân nhắc cân lượng thời gian giữa việc học tập cùng tập vẽ, đến lúc đó vẫn có thể thi vào đại học mỹ thuật.”

Tiểu Mông bất đắc dĩ nói “Ba mẹ sẽ không đồng ý.”

Vương Mân cười nói “Ba mẹ của em sẽ đồng ý để anh và Tiểu Lang quen nhau sao? Đồng ý hay không đồng ý lại có ý nghĩa thế nào chứ? Loại chuyện bỏ nhà trốn đi này em cũng dám làm, nói đến cùng, em vẫn sẽ có lúc nghỗ nghịch bọn họ đúng không?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Mông im lặng.

Vương Mân nói “Có một số việc cần phải câu thông với nhau, không cần một lần vấp phải trắc trở đã cảm thấy vô vọng, từ từ rồi cũng sẽ đến, hai người họ dù gì cũng là ba mẹ em, hội họa so ra vẫn tốt hơn là phỏng hỏa phạm tội hay nghiện ngập, vì cớ gì mà cấm đoán không cho phép? Nếu thái độ của em nhẹ nhàng đi một chút, kiên nhẫn mài mòn họ từng chút từng chút một, dù cho họ không ủng hộ, cũng sẽ ngầm cam chịu lựa chọn của em.”

Những lời Vương Mân nói, hoàn toàn là đúc kết từ những việc mình từng trải qua, sống trong cái loại hoàn cảnh áp lực vô cùng lớn như nhà của Vương Mân, nếu cứ cố chấp dùng cứng đầu đối nghịch với trưởng bối, thì đến cuối cùng cũng sẽ không được chút ưu đãi nào.

https://thuviensach.vn

Chương 90

Khẽ hôn bảo bối của ta

☆ ☆ ☆

Tiểu Mông nằm ở trên giường, thân thể đã đến mức cực hạn mệt mỏi, nhưng trí óc lại bị đủ các loại ý tưởng tràn đầy chiếm lấy, kích động đến mức không cách nào tĩnh tâm ngủ được.

Cậu suy nghĩ rất nhiều, nghĩ về hành vi hoang đường của mình, nghĩ đến tư tưởng ngây thơ của mình đem so sánh với Vương Mân đúng là không bằng được một phần… Tuy tuổi tác chỉ hơn kém nhau ba năm, nhưng nhân cách cùng mị lực của Vương Mân đã ảnh hưởng đến Tiểu Mông thực sâu.

Chỉ có điều, người kia cư nhiên lại là đồng tính luyến ái… Anh ấy thích anh hay mình, mà anh hai mình cũng thích anh ấy…

Bên tai vẳng đến tiếng hô hấp nhẹ nhàng của Vương Mân, loại cảm giác này quả thực rất…. kỳ diệu, giống như cái loại quan hệ giữa em vợ cùng anh rể, chú nhỏ cùng với chị dâu, đầy ắp ái muội, làm cho Tiểu Mông cảm thấy tế bào toàn thân đều khẩn trương mà kéo căng cả lên.

Anh hai mình với Vương Mân quen nhau… cũng giống như nam sinh quen bạn gái sao? Bọn họ có nắm tay nhau không?

Tiểu Mông nghĩ nghĩ, cảm thấy hình như giữa nam sinh với nhau nắm tay hay kéo tay gì đó cũng… rất bình thường a.

Sẽ ôm nhau sao? Hình như cái này cũng có thể chấp nhận, bạn bè xa cách lâu ngày không gặp nhau đa phần đều sẽ ôm nhau một cái khi gặp lại,

https://thuviensach.vn

thân hơn còn có thể choàng vai cặp cổ nữa.

Vậy còn hôn nhau?… Trong đầu Tiếu Mông nháy mắt nhảy ra cảnh tượng anh hai mình với Vương MAna ôm lấy nhau, hai đôi môi triền miên hôn nhau… Tiếp theo đó, thân hình nhỏ bé của anh hai mình bị thân hình rắn chắc của Vương Mân áp lên tường, Vương Mân hôn càng lúc càng thêm kịch liệt, tay cũng vói vào kéo áo của anh hai lên, anh hai bắt đầu tránh né, Vương Mân lập tức áp chế không cho anh hai cử động, cường hôn anh hai…

A a a a a!!! Nha nha nha! Rất biến thái! Tuyệt đối không phải là như vậy!! Tiếu Mông cảm thấy cái cảnh kia có chút ghê tởm, nhưng mà nếu như đảo ngược lại là anh hai mình cường hôn Vương Mân thì… càng cảm thấy khó tin hơn nữa!!

Được rồi, Tiếu Mông hơi nhúc nhích thân thể cứng đờ của mình, nằm tránh xa chỗ Vương Mân một chút.

Người này là đồng tính luyến ái a… nếu như anh ta có thể thích anh mình, nói không chừng cũng có thể thích chính mình, lỡ đâu, nửa đêm nửa hôm anh ta nhào tới…

Nha nha nha nha!!!

☆ ☆ ☆

Tối hôm ấy, Tiếu Mông từ trên giường lăn té xuống đất hai lần, sáng sớm khi tỉnh dậy liền phát hiện phía bên giường Vương Mân nằm ngủ đã muốn trống không, chỉ còn lại một chồng mền gối được gấp lại gọn gàng, người nọ dậy lúc nào cũng không rõ.

Tiếu Mông hai mắt sưng húp, mi mắt có chút thâm đen, vẻ mặt vừa buồn bực lại vừa u oán.

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ chỉ ngủ được có ba tiếng, bà quét dọn phòng khách đến hơn nửa đêm, tới lúc năm giờ sáng lại phải thức dậy sang phòng giúp Tiếu Lang lau lưng, bôi thuốc, sau đó lại trở ra bắt đầu chuẩn bị bữa sáng, Vương Mân chính là giật mình tỉnh dậy giữa một trận hương khí bữa sáng này. Liếc mắt nhìn sang, thấy Tiếu Mông co ro lại ngủ ở sát mép giường một cách tội nghiệp, chừa ra hơn phân nửa cái giường để cho mình nằm.

Vương Mân trong lòng tràn đầy bất an, ngồi dậy gấp mền xếp gối, sau đó nhẹ nhàng bước xuống giường, mở cửa ra ngoài.

“Dì, thức sớm như vậy?” Vương Mân bước đến trước cửa phòng bếp, chào hỏi Tiếu mẹ.

“A, dậy rồi? Sao không nằm ngủ thêm một lát nữa đi?”

“Không cần ạ, bình thường giờ này là con rời giường rồi.”

“Mau đi rửa mặt đi, rồi ra dùng cháo hầm xương.” Tiếu mẹ nói, dùng tay nhẹ nhàng nhấc nắp nồi cháo lên, dùng giá múc nhẹ nhàng khuấy vài cái, nháy mắt mùi xương hầm tỏa ra bốn phía.

“Dạ.” Im lặng nhìn nửa mặt nghiêng của Tiếu mẹ trong chốc lát, mới xoay người đi rửa mặt. Trong nội tâm Vương Mân lúc này đầy ắp cảm giác ấm áp, chẳng phải sao, cuộc sống mà trước giờ mình vẫn luôn hướng đến chẳng phải vẫn là như thế này sao… Loại cuộc sống bình thàn, mà tràn đầy cảm giác hạnh phúc.

Rửa mặt xong, lại đi ra phòng ăn, trên bàn lúc này đã có một bát cháo múc đầy được đặt sẵn, hai quả trứng luộc chiên dầu, một đĩa nước tương.

“Mặn nhạt đã vừa miệng chưa?” Tiếu mẹ ở trong phòng bếp hỏi.

Vương Mân thổi một chút, nhẹ húp một hơi, nói “Được rồi.”

https://thuviensach.vn

“Từ từ dùng, ăn nhiều một chút, bác nấu cả nồi này.” Tiếu mẹ nói xong liền đi ra.

“Tiếu Lang thức dậy chưa ạ?” Vương Mân hỏi “Lát nữa để con đút bạn ấy ăn.”

Lúm đồng tiền bên khóe môi Tiếu mẹ càng thêm sâu sắc “Hai đứa tình cảm thật tốt, buổi sáng bác mới bôi thuốc cho nó xong, nó thấy bác liền hỏi cháu đã dậy chưa, quả thật là dính cháu như cái gì ấy.”

Vương Mân cười nhẹ “Con xem cậu ấy như em trai ruột của mình, còn cậu ấy xem con như anh trai.”

Ánh mắt của Tiếu mẹ nhìn Vương Mân vừa yêu thích lại vừa cảm động, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, một lúc lâu mới nói “Vương Mân a, dù cho tốt nghiệp cao trung rồi, con với Lang Lang mỗi đứa vào một trường đại học khác nhau, cũng đừng cắt đứt liên hệ, đến đây thường một chút, dì nấu cơm cho hai đứa ăn…”

“Dạ, nhất định.” Vương Mân hứa hẹn.

Bưng cháo đi vào phòng Tiếu Lang, liền thấy Tiếu Lang một bộ thê thảm đầy tội nghiệp nằm úp trên giường nhìn Vương Mân, lưng để trần, bên trên bôi một tầng thuốc thoa đen tuyền, Vương Mân hỏi “Đã khá hơn chưa? Còn đau không?”

Tiếu Lang bĩu bĩu môi nói “Ngứa, cay, nóng.”

Vương Mân “…”

Thuốc thoa trên lưng giống như một tấm thép lá bị nung nóng, thiêu đốt khiến Tiếu Lang đầu chảy đầy mồ hôi, cậu có chút hữu khí vô lực nói “Dược hiệu của thuốc này chừng một hai tiếng gì đó, đợt lát nữa chắc sẽ đỡ hơn.”

https://thuviensach.vn

“Uống thuốc giảm nhiệt chưa?”

“Sáng sớm mẹ đã bắt em uống rồi.”

“Thức dậy hồi mấy giờ?”

“Có ngủ đâu mà thức chứ…” Tiếu Lang tựa như một chú cún con, dùng đầu của mình đẩy đẩy bàn tay Vương Mân đang vỗ đầu mình.

Vương Mân vỗ vỗ lên gáy Tiếu Lang, nói “Anh gọi lên trường xin phép nghỉ ở nhà với em chịu không?”

Tiếu Lang ngước mắt, không nói lời nào, chỉ yên lặng nhìn, giống như muốn xác thực, chỉ nghe Vương Mân ôn nhu nói “Anh nói thật.”

Tiếu Lang nghĩ một chút, vẫn là lắc đầu nói “Thôi đi, dù sao cũng sắp nghỉ rồi.” Không thể xử sự theo cảm tính được, mình và Vương Mân quan hệ có mức quá tốt đi, ở trường học mọi người ai nấy đều quen nhìn bọn họ ngày ngày đều quấn quít lấy nhau, nhưng ở nhà không giống vậy. Hai người quấn quít một hồi không biết kềm chế, rất nhiều thời điểm đều là không thèm quan tâm đến chuyện xung quanh có người hay là không, nếu ở nhà mà vẫn như vậy không e dè kiêng kị, khẳng định sẽ có chuyện xảy ra. Vẫn là nhịn một chút, tránh một chút đi.

Lúc này, Tiếu Lang vẫn còn chưa biết em trai mình đã muốn rõ mười mươi quan hệ giữa mình và Vương Mân. Tối hôm qua, Vương Mân cũng dặn dò với Tiếu Mông, đừng tỏ vẻ như mình đã biết, nếu không e là Tiếu Lang sẽ cảm thấy áp lực.

Ở lại nhà Tiếu Lang dùng cơm trưa xong, Vương Mân cùng Tiếu mẹ trở về Hoa Hải, Tiếu mẹ thì đi lo liệu thủ tục xin tạm nghỉ cho Tiếu Lang, thời gian xin nghỉ cũng trực tiếp kéo dài đến kỳ nghỉ hè bắt đầu, thi cuối học kỳ cũng không thể tham gia.

https://thuviensach.vn

Thương lượng đâu vào đấy với Tiếu mẹ xong, Vương Mân dùng lý do Tiếu Lang gặp phải tai nạn xe cô nên phải tạm nghỉ học nói với những người khác trong lớp. Việc này từng chấn động một thời gian trong cả lớp, dù sao Tiếu Lang cũng coi như một thành viên tích cực của lớp C1, hơn nữa, mấy đứa học sinh nghỉ lại ở ký túc xá rất hiếm khi gặp phải chuyện gì mới mẻ, việc bé cỏn con như hạt đậu đều có thể dùng làm đề tài nhai đi nhai lại suốt cả buổi sáng, đừng nói chi là chuyện gặp tai nạn xe cộ đến phải nghỉ học lớn như vậy.

☆ ☆ ☆

Nửa tháng sau đó, trước hôm bắt đầu nghỉ một ngày, giáo viên chủ nhiệm đứng ở bục giảng dặn dò các môn các hạng mục, cũng thông báo về việc học phụ đạo của các học sinh, học sinh năm ba Hoa Hải khai giảng trước một tháng, ngày 1 tháng 8 chính thức đi học.

Một đám học sinh ai nấy đều than rần trời, ngoại trừ số lượng lớn bài tập về nhà được phân phát ra, khóa học phụ đạo hè dành cho học sinh năm hai cơ hồ có thể xem như là chuyện tình thống khổ nhất trong mắt học sinh trung học cả nước. Kỳ thực, việc học phụ đạo này đã sớm thành lệ thường, chẳng qua lúc trước chỉ nhìn người khác phải chịu khổ, chuyện xa lắc xa lơ chẳng liên quan tới mình tận, còn bây giờ đến phiên chính mình thì, cảm thấy thống khổ không tả được.

Vẫn còn chưa đến tháng bảy mà bên ngoài phòng học, ve đã bắt đầu kêu râm ran…

Thanh âm “vee… veee——” kêu đến mức khiến cho người ta cảm thấy bực bội khó chịu. Nhưng dù là như vậy, “hoàng hôn trước đêm đen” chung quy vẫn đỡ hơn “đêm đen trước sáng sớm” rất nhiều, dù gì hoàng hôn vẫn còn là có ánh sáng đó thôi.

https://thuviensach.vn

Cả dám học sinh quyết định tiêu xài mấy ngày ăn chơi xả láng, trước khi năm ba ập tới, thoải mái mà điên cuồng một lần cuối cùng.

Học sinh trung học tụ họp ăn chơi phần lớn là từ KFC chiến đấu một chầu rồi chuyển sang KTV, hoặc là đồng thời tiến hành… Ngoại trừ những người gia đình ở quá xa ra thì, đại bộ phận học sinh trong lớp đều tham dự.

Mấy hôm trước khi nghỉ, gần hai mươi học sinh của lớp C1 bao gồm những gương mặt quen thuộc như Cố Thuần, Nhạc Bách Kiêu, Vương Mân, Triệu Vu Kính, Phương Húc, Nhan Ny, Dung Hiểu Tuyết… hướng về trung tâm thành phố tấn công, liền ngay cả bình thường hiếm khi tham dự vào hoạt động tập thể lớp như Trần Dư Lâm cũng bị kéo vào.

Đoàn người trong phòng KTV một đám ngồi gặm đùi gà, một đám ngồi hát bài "Nunchaku" của Châu Kiệt Luân, hò hét ầm ĩ không có chút nào để ý hình tượng, Vương Mân gửi tin nhắn cho Tiếu Lang, nói bọn họ đang ở KTV karaoke.

Tiếu Lang dạo gần đây vẫn dùng di động của mẹ mình để liên hệ với Vương Mân, thấy tin nhắn liền lập tức trả lời "Em muốn hát Hi Bá Bá!!!"

"Vương Mân "…Đang hát kìa."

Từ cái lần họp lớp tình cờ nghe Nhan Ny mở bài Xi Shua Shua xong, hầu như tất cả mọi người trong lớp đều xem bài này như bài hát của lớp, tổng vệ sinh mở, nghỉ cũng mở, đi KTV vừa vào bài đầu tiên chỉnh cũng là nó, âm nhạc vừa vang lên, cả lớp hùa nhau gào thét—— "Hi bá bá, hi bá bá ố ô!! Hi bá bá…"

Tuổi trẻ muôn năm, điên cuồng vạn tuế!

Hát xong bài hát của lớp, cả đám luân phiên thi nhau bật mấy ca khúc đang lưu hành, Châu Kiệt Luân, rồi Hứa Ngụy, SHE, Trương Thiều Hàm, Phan Vĩ Bách… Nam sinh nào hát không hay lập tức sẽ bị một trận chê bai

https://thuviensach.vn

công kích, sau đó bị cướp mic không cho hát nữa, còn nữ sinh nếu hát không hay vẫn có thể tiếp tục như cũ chiếm lấy mic hát tiếp… Bất quá, càng hát về sau liền cũng chỉ còn lại ba bốn người thay phiên nhau, đại bộ phận lựa chọn làm khán giả cùng với "bình lựng" viên.

Vương Mân cầm một ly Cola ngồi ở một góc, mỉm cười nhìn cả đám bạn học cãi cọ ồn ào, không có Tiếu Lang, cậu cảm thấy có chút cô đơn.

Tiếu Lang thích nhất là những lúc ồn ào náo nhiệt như vầy, mỗi khi có hoạt động tập thể diễn ra, chắc chắn Tiểu Tiểu sẽ là một trong những người làm ầm ĩ nhất… Vương Mân thì hoàn toàn trái ngược, cảm giác tồn tại của Vương Mân lúc nào cũng rất thấp, những lúc có mặt Tiếu Lang, tầm mắt của Vương Mân cũng chỉ đặt trên người mỗi Tiếu Lang.

Vương Mân vốn tính là ngồi như vậy đợi đến khi chấm dứt rồi về, lại không ngờ có một nữ sinh đến gần mình.

"Cậu không hát sao?" Trần Dư Lâm ngồi cạnh nhỏ giọng nói… Trong hoàn cảnh ồn ào như vậy, thanh âm có thể nghe được tất nhiên không phải là kiểu "nhỏ giọng" bình thường, Vương Mân kinh ngạc, cô nàng này hóa ra cũng có thể lớn tiếng nói chuyện a.

"Ừ, nghe mọi người hát cảm giác cũng không tệ lắm!" Vương Mân lớn tiếng đáp trả, thanh âm bị một trận âm nhạc vang dội lấn át, hơi hơi khó nghe.

Trần Dư Lâm nói "Tiếu Lang đã đỡ hơn chưa?"

Vương Mân nhìn cô nàng một cái, nói "Cũng khá rồi."

Trần Dư Lâm "Không thể tham dự sao?"

Vương Mân lắc đầu, chỉ mỉm cười nhìn Trần Dư Lâm.

https://thuviensach.vn

Trần Dư Lâm cúi đầu, hơi mấp máy môi, sau đó ngẩng đầu nhìn Vương Mân "Có thể nói cho tớ biết số điện thoại của cậu ấy không?"

Nụ cười của Vương Mân nhất thời cương ở khóe miệng, qua vài giây, mới kịp phản ứng cầm di động của mình đưa qua, nói "Muốn gọi điện cho cậu ấy sao? Dùng di động của tớ gọi đi!"

Trần Dư Lâm cảm kích gật đầu, cầm di động ra khỏi phòng.

Vương Mân có chút đứng ngồi không yên, lúc nãy nụ cười có chút ngượng ngùng của Trần Dư Lâm khiến cậu phi thường để ý, không lẽ cô nàng kia thích Tiếu Lang?

Đối với người mình quan tâm, Vương Mân rất mẫn cảm… May mắn là Trần Dư Lâm đi không bao lâu liền trở lại, Vương Mân lập tức cầm di động không buông tay.

Hành động đi ra rồi lại đi vào của Trần Dư Lâm khiến cho những người khác chú ý đến, mà đồng thời vị trí ngồi của Vương Mân cũng bị người khác nhìn thấy, Triệu Vu Kính lập tức hét lên bắt Vương Mân hát một bài. Vương Mân từ chối không được, liền tùy tiện chọn một bài của Hứa Ngụy hát, thanh tuyến của cậu rất được, mặc dù không tùy tiện được như Hứa Ngụy, nhưng hát lên nghe cũng rất có ý vị.

Một khúc kết thúc, một nam sinh chợt kêu lên "Nhìn không ra nha Mân ca! Hát nghe rất hay nha!"

Không ít nữ sinh cũng bắt đầu kêu la, bắt Vương Mân lại hát thêm một bài, Vương Mân cười muốn mở miệng cự tuyệt, chưa kịp nói đã thấy một nữ sinh cùng lớp khác hướng về phía mình hô to.

"Cậu hát nghe hay như vậy, Tiếu Lang cũng chưa nghe được a!" Người này là một trong hai cô nàng cùng đội đi chơi xuân với Vương Mân Tiếu Lang năm trước.

https://thuviensach.vn

Vương Mân chớp mắt mấy cái, nói “Lần sau có dịp hát cho một mình cậu ấy nghe.”

Nữ sinh che miệng cười rộ lên, ánh mắt hơi cong cong, nhãn thần có chút kỳ quái.

Vương Mân theo bản năng hỏi “Có vấn đề gì sao?”

Cô nàng kia nói “Hiện tại cậu hát luôn đi, gọi điện thoại cho Tiếu Lang, để cho cậu ấy nghe qua điện thoại cũng được mà!”

Một nữ sinh khácn gồi cạnh cũng lên tiếng phụ họa “Phải đó, giờ Tiếu Lang ở nhà một mình, chắc chắn là rất buồn chán, nếu được nghe cậu hát, tâm tình của cậu ấy sẽ khá hơn!”

Vương Mân nhướng mày “Vậy mọi người cùng nhau hát, cậu ấy nghe xong chẳng phải tâm tình sẽ càng tốt hơn?”

Hai nữ sinh vội vàng xua tay “Cái đó không giống! Cậu với cậu ấy cảm tình tốt nhất còn gì!!” Hai người kia nói xong, lập tức xoay qua bảo mọi người im lặng một chút, để Vương Mân hát cho Tiếu Lang nghe.

Vương Mân không lay chuyển được, bất đắc dĩ đành phải cười đáp ứng, dù sao bản thân mình cũng không phải không muốn hát cho Tiếu Lang nghe.

Bất quá, hát cái gì bây giờ? Hát tình ca thì thực sự có chút ngượng ngùng…

Lấy di động bấm số của Tiếu Lang, xung quanh buộc Vương Mân phải mở loa di động để nghe, toàn bộ những người đang có mặt trong phòng đều tự giác an tĩnh lại nghe hai tên kia gọi điện thoại, Vương Mân nói “Mọi người bắt anh hát cho em nghe, em muốn nghe hát bài nào?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang "…"

Mọi người phá lên cười ha ha, có một nam sinh nói "Không biết dám tưởng là bên kia điện thoại là bạn gái tên này lắm a!"

Vương Mân liếc mắt qua nhìn tên kia một cái, biểu tình trên mặt tự nhiên, vô cùng bình tĩnh.

Nữ sinh giúp Vương Mân chỉnh nhạc thúc giục hô lên "Nhanh lên, tuyển bài đi!"

Tiếu Lang 囧 cả người, phát giác mặt cũng nóng lên, nói qua điện thoại "Cái gì cũng được, hát bài của lớp mình đi!"

Mọi người nghe vậy đều rú lên cười, không thể tưởng tượng cảnh một Vương Mân nghiêm trang đi hát bài hát nhí nhảnh hồn nhiên như vậy, Vương Mân sợ bọn họ thực sự bắt mình hát bài Hi Bá Bá kia, liền nhanh chóng đứng dậy tự mình lựa bài.

"Bằng hữu của Châu Hoa Kiện đi." Vương Mân nói với nữ sinh đang đứng trước máy mix nhạc đổi nhạc giúp mình.

Màn hình tivi sáng lên một cái, khúc nhạc dạo đầu bài vang lên khắp cả phòng, hoàn toàn không phải là bài《 Bằng hữu 》. Vương Mân sửng sốt, nữ sinh kia lập tức nói "Ấn nhầm số rồi! Không cẩn thận chọn nhầm bài 《 Hôn em bảo bối của anh 》…!"

Vương Mân "…"

Mọi người "Ha ha ha, sai rồi tới luôn đi!!"

Vương Mân cầm mic ngồi xuống ghế, cũng may là bài này không khó hát lắm, cậu ho nhẹ một tiếng điều chỉnh giọng, chờ phụ đề chạy ra, đếm ngược ba giây——

https://thuviensach.vn

“…Khẽ hôn bảo bối của ta, ta muốn vượt qua núi cao, tìm kiếm vầng thái dương đã mất tích kia, tìm kiếm ánh trăng đã mất tích kia, khẽ hôn bảo bối của ta…

“…Ta muốn bay đến bầu trời đêm vô tận, hái vì sao kia xuống cho con làm quà chơi, ta muốn tự tay chạm đến ánh trăng kia, rồi viết lên trên nó tên của con..

“…La la, ho ho la la, ho la la… Rồi sau đó ta sẽ bình an quay trở về, trở lại nói cho con biết hết thảy những thứ kia, khẽ hôn bảo bối của ta…”

Vốn là bài hát mà người cha hát dành tặng cho con trai, lại bị Vương Mân hát nghe giông giống như tình ca, nhất là cái câu “khẽ hôn bảo bối của ta”, mỗi lần nghe thấy, hai vị nữ sinh bày ra trò này đều cảm giác mặt đỏ tip đập, mơ màng liên tục…

Thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, Vương Mân thở phào một cái, mọi người trêu chọc xong cũng thấy mỹ mãn, liền cùng nhau thông qua điện thoại chúc Tiếu Lang sớm ngày khang phục.

Cúp điện thoại, Vương Mân lại gửi cho Tiếu Lang tin nhắn “Bảo bối, lần đầu tiên hát cho em nghe, cảm thấy vừa lòng sao?”

Tiếu Lang “Um, lại hun cái nè~”

Vương Mân “Muah~”… nội dung mấy tin nhắn này mà bị hai nữ sinh kia biết được, mấy nhỏ thể nào cũng phát rồ lên cho mà xem!

Trước khi kết thúc, Nhan Ny đặc biệt lựa ba bài, 《 Giấc mộng lúc ban đầu 》của Phạm Vĩ Kỳ, 《 Tương lai của tôi không phải là mộng 》của Trương Vũ Sinh, 《 Sinh mệnh bừng nở 》của Uông Phong, xem như là lời cổ vũ tự toàn thể học sinh đối với năm học sau của chính mình.

https://thuviensach.vn

Vương Mân dùng mp3 ghi lại tất cả những khúc hợp xướng của mọi người, vốn định là mang về cho Tiếu Lang nghe thôi, nhưng mà lại không ngờ một năm sau ở buổi họp lớp vô tình làm lộ ra ngoài, kết quả lại trở thành ca khúc kinh điển được phát mỗi lần họp lớp của C1, bất quá đây là về sau.

Trở về nhà, Vương Mân liền nhờ cha mình hỗ trợ xử lý chuyện của Tiếu Mông, đến lúc này xem như chuyện của "cậu em vợ" được giải quyết một cách viên mãn.

☆ ☆ ☆

Đầu tháng bảy, Tiếu Lang có thể xuống giường đi lại, cũng có thể xoay người nằm ngủ như bình thường, cũng như khôi phục sinh hoạt cơ bản. Trở lại bệnh viện tại khám, bác sĩ cho biết xương cốt khép lại rất tốt, nhưng là trong một đoạn thời gian ngắn vẫn không thể thực hiện những hoạt động cần liên tục trong thời gian dài, ngồi cùng đứng cũng không thể vượt quá một trờ, nên tận lực bảo trì nằm im.

Tiếu Lang oản giận trong điện thoại "Em nằm úp đến mức ngực cũng đau luôn, cứ nằm úp vậy kiểu gì xương sườn đằng trước cũng bị gãy cho coi!"

Vương Mân an ủi "Cố gắng dưỡng thương cho tốt, đừng bướng bỉnh, đến tháng tám phải học phụ đạo rồi, hi vọng em có thể kịp quay lại trường."

Tiếu Lang nói "Dạo này anh đang làm gì a? Em cái gì cũng không có học, cảm thấy hoảng hốt sao ấy!"

Vương Mân nói "Anh cũng không học được gì, phải giúp trong nhà làm vài chuyện, hơi bận chút."

Tiếu Lang "Thảo nào dạo này không thấy anh đến chơi với em!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân cười nói “Ngoan ha, anh rất nhớ em.”

https://thuviensach.vn

Chương 91

Em nhéo lại anh coi như huề

☆ ☆ ☆

Tiếp qua trung tuần tháng bảy, Tiếu Lang đã muốn có thể không tốn chút sức nào làm động tác gập bụng bật dậy, thế mà Tiếu mẹ vẫn cứ bắt cậu ở nhà nằm tiếp! (chẳng qua chỉ là bị cái bàn trà chọi trúng có cái, đâu phải bị tàn phế thiệt đâu, có cần tới vậy không a?!)

Tuy rằng nửa tháng này ăn ngủ thực sự rất thoải mái, cũng sẵn tiện ngủ bù luôn những lúc muốn ngủ nướng nhưng không thể khi còn ở trường, nhưng là chỉ ngủ cho đã thôi so với việc từ sáng tới chiều bị cho ăn đủ loại nào là canh xương heo, canh móng heo, canh thịt heo, sau đó lại tiếp tục ngủ là hoàn toàn khác biệt!

Tiếu Lang dùng tay nhéo nhéo mông của mình, cùng với phần mỡ bụng dư thừa, rõ ràng cảm giác da thịt trên người đều béo ra một vòng, nhìn vào chính mình trong gương, Tiếu Lang vẻ mặt đầy rối rắm, gương mặt lúc trước vốn dĩ hình trái xoan, bây giờ đã sắp sửa biến thành "Cố Thuần"!

Cứ tiếp tục như vậy, mình tuyệt đối sẽ biến thành một con nhợn…

Bình thường, Tiếu Lang chỉ vận động bằng cách cùng người nhà đi dạo, tản bộ một vòng quanh khu mình ở, hoặc là cùng mẹ đi siêu thị, nhưng là cũng không được phép đẩy xe, chỉ mỗi việc xách cái túi nhỏ thôi mà ba mẹ ai nấy đều khẩn trương cả lên.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ở nhà đến mức phát hoảng, tranh thủ thật lâu mới đạt được phép một mình ra ngoài một lần, thời hạn là trong ngày, thế là Tiếu Lang hưng phấn đến một đêm không ngủ (bình thường ngủ rất nhiều).

Nhắn tin cho Vương Mân hẹn trước gặp nhau tại trường học, thuận tiện ghé tham gia hoạt động của hội mô hình mà mình vắng mặt đã lâu… Qua hết mùa hè này, Tiếu Lang phải buộc lòng nói tạm biệt với đội mô hình mà mình đã sinh hoạt hơn một năm rưỡi.

Ngày hôm ấy, vừa bước ra khỏi nhà, Tiếu Lang cảm thấy giống như được phóng thích khỏi ngục giam, cả người thoải mái hẳn ra. Cậu cẩn thận vặn người làm động tác xoay lưng hai cái, gập người cúi xuống, duỗi thẳng tay ra sau rồi khom lưng sát xuống, lắc qua lắc lại hai ba lần, cảm giác không có gì đáng ngại nữa, liền thả lỏng tay chân bắt đầu chạy đi, nếu không chạy một lát, xương cốt toàn thân chắc cũng muốn rỉ sét luôn quá!

Chẳng qua chỉ mới chạy không tới một phút đồng hồ, vậy mà Tiếu Lang đã há mồm nặng nề thở dốc tựa như một tên béo bị ép chạy cật lực vậy…

Leo lên xe bus đến trường học, thấy Vương Mân vẫn còn chưa tới, mà trong tay lại không có di động để liên hệ, Tiếu Lang viết một tờ giấy nhỏ để lại ở phòng ký túc rồi một mình đi đến phòng của đội mô hình. Lúc này vẫn còn chưa đến thời gian hoạt động của hội, vậy mà lại thấy cửa phòng học mở toang. Tiếu Lang hơi ngạc nhiên, lấp ló đầu hướng vào trong nhìn, phát hiện thầy Trầm đang ở bên trong.

“Thầy Trầm!” Cậu hưng phấn gọi to.

Thầy Trầm xoay người lại, thấy Tiếu Lang, lập tức nhíu mày đáp lại “Thân thể đã tốt chưa? Sao sớm như vậy đã đến rồi?” Trước đó, là đích thân Tiếu Lang gọi điện thoại đến xin phép với thầy Trầm, thế nên đối với việc Tiếu Lang bị thương, thầy cũng biết rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

“Xương cột sống bị nứt, phải nằm trên giường tĩnh dưỡng ít nhất là năm mươi ngày, cả tháng nay không thấy em đến, sao bây giờ lại có mặt ở đây?” Thầy Trầm trách mắng, lôi Tiếu Lang vào ngồi trên ghế, bàn tay to rộng của thầy nhè nhẹ vuốt ve lưng Tiếu Lang “Bị thương ở đâu?” Mặc dù biểu tình đầy nghiêm khắc, nhưng cũng lộ ra khẩn trương cùng lo lắng rất rõ ràng.

Tiếu Lang có chút cảm động “Ở phía trên eo một chút, ừm… chính là chỗ đó, đã đỡ hơn hẳn rồi.” Vì muốn biểu hiện mình không sao cả, Tiếu Lang còn hắc hắc cười hai cái, đưa tay lên cao làm hai ba lần động tác xoay vai đẩy ngực, phần lưng cũng bị tác động đến, nhưng lại không cảm thấy đau chút nào.

Thầy Trầm đúng lúc ngăn cản hành vi của Tiếu Lang lại, biểu tình nghiêm túc, tùy tay cầm một chiếc máy bay làm bằng giấy bìa cứng, nói với Tiếu Lang “Em nhìn một chút, giả thiết đây là em.”

Tiếu Lang nghi hoặc nhìn chiếc máy bay trong tay thầy, không biết cái này là muốn nói cái gì, nhưng thấy vẻ mặt thầy Trầm nghiêm túc không chút biến đổi, dùng sức bẻ gãy một bên cánh của máy bay.

Tiếu Lang “…”

Thầy Trầm “Này cũng là gãy khung xương, đúng không?”

Tiếu Lang vẻ mặt quỷ dị.

“Chỗ gãy không phải là chỗ vốn dĩ liên tiếp bộ phận, cũng không phải khớp nối, mà là ở giữa bộ phận cánh máy bay, có phải không?” Thấy Tiếu Lang gật đầu, thầy Trầm liền đưa tay sang bên cạnh lấy một lọ hồ thủ công, tỉ mỉ bôi lên chỗ bị bẻ gẫy, sau đó cố định hai bộ phận tách rời dính vào nhau.

Dán lại rồi, máy bay thoạt nhìn so với lúc trước cũng không có gì khác biệt, dẫu có cũng chỉ là một chút dấu vết hình ziczac bất quy tắc ở chỗ đã

https://thuviensach.vn

gãy, chỉ cần lắp nó khớp vào nhau như cũ, qua một chút hồ kho rồi liền không có gì đáng ngại.

Thầy Trầm giơ cánh máy bay lên, thổi thổi chỗ dán hồ một chút, xem như thúc đẩy quá trình kết dính của hồ dán, sau đó mới dùng tay lắc lắc máy bay, nói "Đây là em bây giờ." Nói xong, liền đảo cổ tay phóng máy bay ra ngoài.

Chiếc máy bay làm bằng giấy bìa cứng dựa theo tỉ lệ mà làm ra có thể bay một vòng lượn quanh phòng học của đội mô hình, máy bay khởi đầu khá vững vàng, nhưng trong quá trình lướt đi, đột nhiên phần cánh bị bẻ gãy lúc nãy thoáng rung lên một chút, lực quán tính biến mất, máy bay không thể chống lại được lực cản không khí bắt đầu rơi xuống, rớt xuống mặt đất vang lên một tiếng cạch hết sức rõ ràng, thầy Trầm ngồi ở trên ghế, không hề mảy may nhúc nhích, chỉ im lặng đưa mắt nhìn chiếc máy bay nằm trên mặt đất.

Mà cánh máy bay lúc nãy thoạt nhìn cứ ngỡ là đã được dán lại một cách hoàn hảo, lại bị đứt gãy trở lại trong quá trình máy bay va chạm với mặt đất… Thân máy bay bị phân làm hai, lẳng lặng nằm ở đằng kia, giống như muốn nói cho Tiểu Lang biết, nếu như bản thân cậu vẫn cứ không kềm được tính tình hiếu thắng của mình, chỉ cần vô tâm một chút đụng phải thứ gì, liền có thể dễ dàng bị thương ở vết thương cũ.

Lại nghĩ đến mấy hôm nay sau lưng đột nhiên có hơi đau nhức cùng với nóng nóng có chút tê dại, Tiểu Lang cả người rung lên, nghẹn lời.

Thầy Trầm vỗ vỗ bả vai Tiểu Lang, nói "Thời gian càng dài, chất dính càng cứng hơn, nhưng hồ dán không phải thứ vạn năng, đừng tưởng rằng đã dùng nó chỉnh sửa xong rồi liền có thể xem như hoàn toàn giống như lúc ban đầu, ngay chỗ từng bị đứt gãy quá sẽ vĩnh viễn trở thành điểm khiếm khuyết cùng nhược điểm của nó, mỗi một lần phóng lên, chúng ta đều sẽ lo lắng có khi nào nó sẽ xảy ra sự cố ở vị trí cũ không, biết chưa?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Dạ…”

Thầy Trầm lại nói tiếp “Cho nên bây giờ nhiệm vụ của em là phải cố gắng dưỡng thương, chịu trách nhiệm một chút với thân thể của mình, những vết thương về xương rất yếu ớt, đừng có mà giày vò nó nữa, em không chịu nổi lần thứ hai bị thương đâu.”

Tiếu Lang lập tức gật đầu không ngừng, không dám quá đắc ý mà quên nữa.

☆ ☆ ☆

Đến buổi chiều đội mô hình mới bắt đầu hoạt động, nên nhân lúc buổi sáng không có ai, thầy Trầm liền trực tiếp một đối một giúp Tiếu Lang phụ đạo, giảng cho cậu nghe một ít phương pháp chế tạo cùng nguyên lý chế tác máy bay chạy bằng động cơ điện, cũng để Tiếu Lang trực tiếp đích thân tham gia vào quá trình lắp ráp thực tiễn.

Tiếu Lang đưa ra ý tưởng muốn làm một cái máy bay cho Vương Mân, thầy Trầm nghe xong cảm thấy rất hứng thú, bất quá hai thiếu niên lúc này cũng sắp sửa bước vào năm học thứ ba, vẫn là khuyên bọn họ đặt chú ý tập trung ở việc học ở trước hết.

“Chờ đến lúc khóa phụ đạo bắt đầu, em nên dẹp việc lắp ráp mô hình sang một bên, cố gắng học thật tốt, đợi khi nào vào đại học rồi mới tiếp tục cũng không muộn.”

Tiếu Lang đang đùa nghịch mạch điều khiển máy bay, nói “Dạ, hồi thi cuối kỳ năm ngoái em không tham gia được, không biết trình độ thế nào nữa, ở không hơn một tháng, trong lòng cảm thấy không nỡ sao ấy.”

Thầy Trầm nói “Đừng vội, cố gắng dưỡng thân thể cho khỏe, mọi chuyện khác cứ từ từ, năm ba quan trọng nhất là tâm trạng, nếu như tâm trạng tốt, mọi thứ đều không thành vấn đề.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang đột nhiên nhớ đến, lúc trước hình như thầy Trầm cũng từng là học sinh của Hoa Hải, không khỏi có chút tò mò nói "Thầy ơi, năm ba của thầy khi đó là như thế nào a?"

Thầy Trầm cười cười nói "Cũng gần hai mươi năm rồi còn gì, thầy cũng không nhớ rõ ràng lắm nam ấy mình thi đại học thế nào…"

Tiếu Lang "A? Lâu như vậy sao? Thầy năm nay mấy tuổi rồi? Lớn tới vậy sao?"

"Lớn a," Thầy Trầm cười nói "Năm nay thầy 34 tuổi."

Tiếu Lang xòe ngón tay ra đếm đếm tính toán "Trên quyển tư liệu thuyết minh ghi rõ, đội mô hình của Hoa Hải có lịch sử 15 năm, nếu như vừa tốt nghiệp thầy liền trở về Hoa Hải, tức là 19 tuổi đã tốt nghiệp đại học sao?"

Oa nha! Đám trẻ bây giờ thông thường đều phải 18 tuổi mới được thi đại học, thầy Trầm cư nhiên 19 tuổi liền tốt nghiệp đại học!

"Hồi thời của thầy, chế độ giáo dục rất ngắn, tiểu học đa phần đều là nhảy lớp học, lúc thầy vào trung học chỉ mới 13 tuổi, 15 tuổi liền tham gia thi vào đại học…" thầy Trầm giải thích xong, lại nói "Vả lại lúc ấy, số người tham gia thi đại học cũng không nhiều lắm, cho nên rất dễ dàng có thể thi đậu."

Cũng không sai, coi báo chí đều thấy người ta bảo là mấy năm gần đây, số lượng người đăng ký thi đại học có thể coi như cao nhất từ trước đến nay, bởi vì dân số bùng nổ, đến một thế hệ này của Tiếu Lang, cũng là thời điểm đồng trang lứa nhiều nhất.

"Năm ba thế nào thầy không nhớ rõ, nhưng chuyện sau khi tốt nghiệp thì ấn tượng khá sâu, năm đó thầy ở Viện công trình X của thủ đô học Vật lý, thời điểm ấy sinh viên học đại học khá là được người khác ngưỡng mộ, sau khi tốt nghiệp liền được trường học an bài công tác, thầy từng làm việc

https://thuviensach.vn

nửa năm trong một đơn vị của quốc gia, cảm thấy không thích hợp, mới trở về Hoa Hải.”

(Sau có lần Tiếu Lang cố ý đi thăm dò cái gì Viện công trình X, phát hiện độ khoảng năm 90, đa phần sinh viên từ đó ra đều thống nhất đến Đại học Kinh Hàng… Ông trời a, năm đó tốt nghiệp từ Viện công trình X ở lại đại học dạy cũng dư sức, vậy mà thầy Trầm lại trở về Hoa Hải, cái này cũng quá đại tài tiểu dụng đi!)

“Lúc vừa mới vào trường, đồng sự xung quanh hầu như đều là tốt nghiệp trường sư phạm loại nhỏ ở các tỉnh thành, thấy thầy đều hết sức cung kính…” thầy Trầm giống như vừa nghĩ ra chuyện gì đó thú vị, mặt mày cũng giãn ra “Có vài thầy cô còn lớn hơn cả thầy, vậy mà thấy thầy cũng đi theo gọi tiền bối, ha ha ha…”

Tiếu Lang nhìn thầy Trầm, vẻ ngoài của thầy thực sự không thấy già chút nào, thậm chí còn trẻ hơn so với những thầy cô cùng tuổi khác, không ít thầy giáo ở độ tuổi cỡ cỡ như thầy Trầm đều là một bộ đầu hói bụng phệ a… Bất quá, thầy Trầm khí chất vô cùng trầm ổn, nhất là những lúc làm việc thì ánh mắt hết sức chuyên chú, quả thực rất dễ làm người khác tin phục, càng đừng nói tới thầy lúc nào cũng đối đãi với người khác ôn hòa lễ độ, nói chuyện khiến người ta cảm giác thoải mái, nội mấy điểm này thôi, cũng đủ để người khác khâm phục rồi…

Tiếu Lang “Vậy còn thầy Viên? Nghe nói thầy ấy tốt nghiệp thạc sĩ, vậy tại sao thầy ấy lại đến Hoa Hải?”

Động tác trên tay thầy Trầm hơi khựng lại một chút, nói “Cậu ấy a, lúc trước cậu ấy từng là học sinh của thầy.”

Đúng ha, trên tư liệu cũng có viết thầy Viên vốn xuất thân từ đội mô hình.

https://thuviensach.vn

“20 tuổi thầy trở về Hoa Hải, sáng lập đội mô hình, 21 tuổi gặp gỡ Viên Thần Duệ…” Viên Thần Duệ là tên của thầy Viên.

Trong phòng học, máy điều hòa im lặng nhả ra khí lạnh, ngoài cửa sổ văng vẳng tiếng ve kêu râm ran, trong hoàn cảnh một buổi sáng yên tĩnh nhàn nhã như vậy, một lời dẫn nho nhỏ, khiến cho thầy Trầm chợt nhớ đến rất nhiều chuyện lúc trước.

Lời nói của Tiếu Lang có thể xem như một chiếc chìa khóa, mở ra một chiếc hòm bí mật, bên trong ấy cất chứa những ký ức cũ kỹ phiếm vàng ố của năm tháng cùng bụi bặm thời gian, đẹp đẽ mà lại ấm áp.

“Cậu ấy là một đứa bé rất thông minh…” động tác trên tay thầy Trầm dần chậm lại, ngay cả ngữ điệu cũng hạ dần “Lúc ấy thầy vừa vào Hoa Hải không lâu, được phân dạy Vật lý cho ba lớp, trong số hết thảy những học sinh mà thầy dạy khi ấy, Viên Thần Duệ là đứa bé thông minh nhất, mỗi lần thi Vật lý, cậu ấy đều có thể đạt được điểm tuyệt đối.”

Cừ thật! Tiếu Lang trong lòng bắt đầu âm thầm sùng bái thầy Viên.

“Đứa bé kia học rất giỏi, nhưng cũng rất nghịch ngợm” thầy Trầm hơi gợn lên khóe miệng “Cậu ấy thường thường chạy đến phòng làm việc của thầy, hỏi một vài những vấn đề kỳ lạ cổ quái, có đôi khi bản thân cậu ấy rõ ràng hiểu được, nhưng lại giả vờ như không biết, bắt thầy phải dạy cậu ấy… Có lần, không biết cậu ấy từ nơi nào lôi ra một ít tài liệu về đề thi đại học Vật lý, chạy đến hỏi thầy làm như thế nào…”

Tiếu Lang quả thực không thể tưởng tượng nổi, vị thầy Viên nghiêm túc kia lại sẽ làm ra chuyện ngây thơ như thế…

“Bốn năm đại học của thầy chính là sống chung với những thứ ấy, loại đề mục ấy tất nhiên không làm khó được thầy.” Thầy Trầm nói xong, nhớ đến lúc ấy thấy mình có thể dễ dàng giải ra những đề mục ấy, trên vẻ mặt

https://thuviensach.vn

non nớt của Viên Thần Duệ hiện ra đủ loại biểu tình, kinh ngạc, khát khoa, cùng với ái mộ…

Ai, bây giờ không còn đáng yêu như hồi mới trước đây nữa rồi…

“Về sau, cậu ấy cũng vào đội mô hình của thầy, thầy cũng bắt đầu dạy cậu ấy bước đầu tiên làm mô hình, cũng giống như lúc trước thầy dạy em vậy.” Thầy Trầm mỉm cười nhìn Tiếu Lang.

Tiếu Lang chợt thốt lên hỏi “Vậy em lợi hại hơn hay thầy Viên lợi hại hơn a?” nói xong mới đột nhiên cảm thấy hình như mình có chút kiêu ngạo a, mặc dù thầy Trầm thường hay khen mình tiến bộ mau, có thiên phú, nhưng là nếu so sánh với thạc sĩ đại học Kinh Hàng như thầy Viên, vẫn là kém xa lắc xa lơ a…

Thầy Trầm nhìn Tiếu Lang đột nhiên đỏ mặt, buồn cười nói “Đều rất lợi hại a, em cũng rất thông minh.”

“Ồ…” May là thầy Trầm không nói cái gì đả kích mình, thầy Trầm thực sự tốt ghê, làm con trai thầy Trầm chắc chắn rất hạnh phúc a!

“Thầy, lúc mày thầy còn là giáo viên dạy thầy Viên ấy, vẫn còn là rất trẻ đúng không?” Thời điểm ấy, thầy Viên chắc chắn không phải xem thầy Trầm như là ba mình mà đối đãi, hẳn là xem như anh trai hay đại loại thế đi, Tiếu Lang thầm nghĩ.

Thầy Trầm nói “Ừ, lúc ấy thầy cỡ 21 đi, còn cậu ấy 16.”

“Chỉ kém có 5 tuổi a.” Tiếu Lang nói.

Vậy thầy Viên bây giờ mới 29 tuổi… A!? Vị trung niên đại thúc thoạt nhìn cũng ba mươi mấy tuổi kia vậy mà mới có 29 tuổi! 囧

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhìn kỹ mặt thầy Trầm, ngũ quan gương mặt thầy thực sự mà nói thì rất bình thường, không có gì đặc biệt, nhưng là lúc thầy cười rộ lên, cả người giống như bừng nở một loại cảm giác ấm áp… Đối lập với thầy Viên nghiêm túc ít cười, lại liên hệ với một "Tiểu Viên nghịch ngợm" trong miệng thầy Trầm, nghĩ kiểu gì cũng có một loại cảm giác kỳ cục kẹo sao ấy…

Bất quá, hiện tại bằng cấp của thầy Viên đều cao hơn cả thầy Trầm, thế nên mới không làm những chuyện ngây thơ như vậy nữa…

Hai người đang trò chuyện, cửa phòng học khẽ vang lên thanh âm, Vương Mân đến.

☆ ☆ ☆

Vương Mân bước vào phòng học, lên tiếng chào thầy Trầm, tiếp theo bước đến đứng trước máy điều hòa, giơ cao hai tay để cho khí lạnh thổi vào mặt "Bên ngoài thật nóng."

Có mặt người khác, Tiếu Lang cũng không dám trực tiếp nhào đến, thấy lưng áo thun bị mồ hôi tẩm ướt đẫm của Vương Mân, hỏi "Anh chạy tới hả?"

Vương Mân ừ một tiếng, nói "Từ ký túc xá chạy tới đây, sau đó lại chạy lên lầu."

Tiếu Lang "…" Từ ký túc xá đến khu thông tin khoảng cách đại khái hơn một ngàn mét, dưới ánh mặt trời gay gắt chói chang vậy mà chỉ dùng năm phút để chạy tới, thảo nào vừa vào đã chạy đi hứng gió…

Thầy Trầm đưa cho Vương Mân một cái khăn ướt, nói "Lau mồ hôi trước, đợi khô rồi mới hứng gió tiếp."

https://thuviensach.vn

“Vâng, cảm ơn thầy.” Vương Mân lấy khăn lau mồ hôi xong, mới bước đến cạnh Tiếu Lang.

Trên mặt thiếu niên nho nhỏ vẫn còn đọng lại một mạt nhiễm hồng do phơi nắng, mái tóc cũng có hơi ươn ướt, Vương Mân đánh giá Tiếu Lang từ đầu tới chân một phen, cho ra kết luận “Em béo lên.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân nhe răng cười một cái, khiến Tiếu Lang nhét lời muốn nói trở lại vào bụng, dùng khăn mặt xoa xoa tay mình, rồi mới duỗi sang nâng cằm Tiếu Lang lên, tay hơi dùng sức, dễ dàng kéo ra một tầng thịt, Vương Mân cười nói “Cằm đều biến thành hai lớp a, em ăn da heo nhiều lắm sao.”

Tiếu Lang hất tay Vươgn Mân ra, nhe răng muốn cắn người.

Vương Mân nói “Cún béo.”

Tiếu Lang đang muốn phản bác lại, Vương Mân đột nhiên bước sát lại, đưa tay xoa xoa lưng Tiếu Lang, hỏi “Khỏi hẳn chưa?”

Mùi vị mồ hôi độc hữu của mùa hè tản ra từ thân thể trẻ tuổi, nhưng lại không khiến cho người khác cảm thấy chán ghét, thậm chí có trong một nháy mắt, Tiếu Lang cảm thấy chuếnh choáng, cậu đưa tay đẩy Vương Mân ra xa một chút, nói “Coi như khỏi rồi, nhưng vẫn còn chưa lành hẳn.”

Thầy Trầm ở bên cạnh bổ sung nói “Trong vòng nửa năm tốt nhất không được làm những vận động quá mức kịch liệt, nhất là có liên quan đến eo và lưng, nếu để vết thương trở thành mãn tính về sau thể nào cũng khiến hai đứa (?) phải mệt cho xem.” (…)

Tiếu Lang không nghe ra được có gì kỳ lạ trong lời này, nhưng ngược lại Vương Mân lại như có chút hiểu chút không híp mắt lại trầm tư, qua cỡ nửa phút, mới như bừng tỉnh đại ngộ liếc về phía thầy Trầm, thầy Trầm lúc này

https://thuviensach.vn

xoay lưng về phía bọn họ, ở một góc khác trong phòng loay hoay thu thập cái gì đó.

Vương Mân có chút bạo gan, cầm lấy tay Tiếu Lang, nhỏ giọng hỏi "Nhớ anh không?"

Tiếu Lang cũng hành động y hệt Vương Mân — lén nhìn thầy Trầm một cái, thấy thầy không chú ý tới bọn họ, liền kề sát lại cắn cắn vành tai Vương Mân, nói "Nhớ, còn anh?"

Vương Mân vòng tay ôm lấy thắt lưng Tiếu Lang, ngón tay nhéo nhéo hai cái, ánh mắt lấp lánh "Nhớ em."

Tiếu Lang trái tim tê rần lên, loại cảm giác đang ở sau lưng thầy giáo "vụng trộm yêu đương" khiến cho toàn thân cậu đều trở nên vô cùng mẫn cảm, trên lưng bị nhéo hai cái khiến Tiếu Lang suýt nữa nhịn không được mà kêu lên.

Cậu đưa tay chụp lấy tay Vươgn Mân, dùng ánh mắt ngụ ý bảo người nào đó đừng làm càn, Vương Mân lại đảo tay kéo tay Tiếu Lang qua đặt trên eo của mình, nói "Em nhéo lại anh coi như huề."

Hai người thì thà thì thầm không biết nói với nhau những gì, thầy Trầm đứng ở một góc phòng học, trước mặt là thùng đựng tạp chí, thầy đưa tay lấy từng quyển từng quyển tạp chí mô hình từ trong thùng ra, xếp lại thành chồng, sau đó bất đắc dĩ từng quyển từng quyển bỏ lại vào thùng (tiêu thời gian)…

Hai cái tên nhóc quỷ không biết chừng biết mực này, coi thầy giáo như không khí sao?

https://thuviensach.vn

Chương 92

Đây là tự em cắt nha

☆ ☆ ☆

Buổi chiều, Tiếu Lang cùng Vương Mân tạm biệt thầy Trầm rời khỏi đội mô hình, hai người cùng nhau ra tiệm Net chơi game, sau đó lại trở về trường "làm chuyện xấu".

Trong ký túc xá vắng hoe không một bóng người, hai thiếu niên quấn quit ôm lấy nhau, thay phiên sờ tới sờ lui, cọ đến cọ đi… Vương Mân sợ đụng phải vết thương trên lưng Tiếu Lang, cho nên động tác vô cùng cẩn thận ra sức chăm sóc, không để Tiếu Lang tốn chút sức lực nào.

Tiếu Lang cảm thấy khô nóng, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, há miệng thở dốc tiết ra trên tay Vương Mân.

Vương Mân dùng khăn lau sạch tay mình, rồi mới dùng thân thể phủ lên người Tiếu Lang, một tay mò mẫm nhéo nhéo thịt béo hai bên eo cùng mông của cậu, nói "Béo lên, nhưng mà xúc cảm không tệ…"

Tiếu Lang nhấc cổ lên nhe răng cắn Vương Mân một cái, lại bị Vương Mân áp xuống hôn.

…

Năm giờ chiều, Vương Mân nhờ tài xế tới đón mình sẵn đường đưa Tiếu Lang trở về nhà trước, tới nơi cả hai người nói tạm biệt rồi tách ra… Tự ai nấy về nhà, chịu đựng thêm mười ngày nữa, liền đến ngày khai giảng là có thể gặp lại nhau!

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang dạo gần đây sức ăn được nâng cao rất nhiều, gần đến giờ ăn cơm liền la hét um sùm đòi ăn cơm, buổi tối Tiếu mẹ làm món móng heo kho tàu, dạo này mấy món ăn kiểu như vậy thường hay xuất hiện trên bàn ăn của Tiếu gia, nào là xương heo ninh nhừ, thịt sườn rán, vân vân… Ngoại trừ những món đó ra còn có kèm theo canh bổ, hôm nay là canh đầu cá hú, ngày mai thì canh thịt bò… Giữa ngày hè nóng nực mà nội nhìn thôi cũng đủ thấy huyết khí dâng trào mà phun máu mũi! (buổi chiều vừa mới "xả" xong rồi còn gì…)

Tiếu mẹ nhìn con trai mình ăn cũng cảm thấy thỏa mãn vô cùng : thấy chưa, vẫn phải là cần tự tay mình dưỡng mới có thể dưỡng cho nó béo tốt lên được, dạo trước từ trường trở về cả người gầy như cái que ấy, mấy ngày ở nhà thôi mà trên mặt cũng bắt đầu có thịt rồi, mặt mày hồng hào như vậy mới khiến người ta thích được chứ!

"Lang Lang à, hay là năm sau con xin học ngoại trú đi…" Tiếu mẹ đột nhiên đề nghị.

"A?" Tiếu Lang nghe mà hết hồn, cái móng heo đang gặm dở trên miệng cũng rớt xuống, vội vàng la lên "Không được, thời gian của học sinh năm ba quý giá lắm, nếu như còn học ngoại trú nữa tới cuối năm làm sao con thi đậu được vào trường đại học a!?"

Tiếu mẹ nhìn cậu chăm chăm, vẻ mặt có chút lo lắng lại có phần chờ mong, nói "Nếu thi không đậu thì mặc kệ nó, mẹ chỉ mong con khỏe mạng an khang là được rồi."

Tiếu ba bới một đũa cơm cho vào miệng, nhai nhai một hồi, mới chậm rãi nói "Thi không đậu thì ở nhà giúp ba, tiền ba mày kiếm không ít hơn lẽ so với đám sinh viên kia kiếm được sao?"

Dạo này tâm tình của Tiếu ba cũng tốt hơn rất nhiều, con trai cả mỗi ngày đều ở nhà, được nuôi càng lúc càng béo tốt, rắc rối của con trai út

https://thuviensach.vn

cũng giải quyết xong xuôi, mà bản thân nó cũng trở nên ngoan hơn rất nhiều, coi bộ là thật sự đã hiểu ra được.

Tiếu Lang bĩu môi có chút không thích, nói "Con không thích đâu! Con muốn mình thi vào đại học sau này kiếm thật nhiều tiền!" Chuyển hàng hóa có gì tốt chứ, khổ cực tới như vậy mình mới không làm đâu, mình muốn làm thành phần tri thức, làm tinh anh!

Tiếu ba bất đắc dĩ nở nụ cười, nói "Biết rồi biết rồi, một đám mấy đứa bây đều là phần tử trí thức, chướng mắt sự nghiệp của ba mày, ba mày là người không có văn hóa… Chỉ sợ là sau này hai anh em mày bởi vì chút tiền cỏn con ấy của ông già mà cãi nhau rồi tách ra ở riêng, tới lúc đó làm ba mày tức chết luôn!"

Bên phía họ hàng thân thích của Tiếu ba chính là vì một vài mẫu điền sản của ông nội mà cãi nhau trở mặt, cuối cùng Tiếu ba không lấy bất cứ cái gì, một nghèo hai trắng cùng vợ mình lên thành phố gầy dựng sự nghiệp, sau đó mới có được thành tích như ngày hôm nay… Ngược lại, mấy vị chú bác ở quê năm xưa được chia tài sản hiện tại nghe nói là hoàn cảnh không được tốt lắm.

Đối với lời nói đùa của ba mình, hai anh em trong lòng đều giật mình một cái… Những chuyện năm nảo năm nao này có thể xem như vết thương trong lòng Tiếu ba, lúc cả hai anh em bắt đầu trưởng thành đã từng nghe Tiếu mẹ lén nói cho biết, nhưng ở trước mặt công khai nhắc đến như bây giờ vẫn là lần đầu tiên.

Tiếu Mông trước hết tỏ thái độ "Không bao giờ, nếu anh hai muốn liền cho anh hai."

Tiếu Lang cũng bảo không cần, vừa dùng đũa xới cơm ăn vừa nói "Tự mình cũng kiếm được, con sẽ kiếm nhiều hơn ba cho mà coi!~"

https://thuviensach.vn

Tiếu ba cười đến mừng rỡ, trong lòng lại nghĩ hai đứa mày bây giờ đang lúc tuổi trẻ bồng bột, đương nhiên đều nói không cần, chuyện về sau có ai mà dám nói chắc chắn chứ, bất quá kẻ làm ba đây có rót nước cũng rót cho đều, Tiếu Lang có cái gì, Tiếu Mông cũng sẽ có cái đó, mà thứ Tiếu Mông muốn, cũng sẽ phân một phần cho Tiếu Lang.

Chuyện xin chuyển học ngoại trú sau khi bị Tiếu Lang cực lực phủ quyết, Tiếu mẹ lại bắt đầu nảy ra chủ ý khác.

Quả thực là sang năm không tiện về nhà thường xuyên, khoảng cách giữa nhà tới Hoa Hải rất xa, dù cho Tiếu ba mỗi ngày chạy xe ô-tô đến trường đưa rước, đi về cũng hơn một tiếng đồng hồ, hay là đi kiếm thuê một phòng trọ gần trường cho con trai mình vào ở? Sau đó tự mình mỗi ngày đến đó làm cơm cho con trai ăn.

Tiếu mẹ vừa định đề nghị, liền nghe Tiếu Lang nói “Mẹ, mẹ không cần lo lắng quá như vậy, con quyết định tiếp tục ở lại ký túc xá rồi, mọi người thế nào con thế nấy, vậy mới có bầu không khí để mà học chứ, huống hồ gì còn có Vương Mân nữa!”

Một câu “Nhưng mà” vừa xông khỏi yết hầu Tiếu mẹ lại bị câu nói “Còn có Vương Mân nữa” chặn lại, ý tưởng manh nha trong lòng cũng lập tức bị áp chế xuống.

Đúng a, còn có Vương Mân kia mà, thằng bé kia quả thực rất biết chăm sóc chiếu cố người khác, mấy lần nó lại đây, lần nào cũng tự mình đút cho Tiếu Lang ăn cơm, lại không ngại bẩn lau lưng cho Tiếu Lang, quả thực là tốt đến mức không thể tốt hơn nữa, nếu có Vương Mân thay mình chăm sóc Tiếu Lang, vậy không cần phải lo lắng nhiều nữa rồi.

Hai ý tưởng học ngoại trú cùng với thuê phòng trọ bên ngoài hoàn toàn bị bóp chết từ lúc còn trong trức nước, yêu con nhưng lại không có chỗ để thể hiện nên ngày hôm sau, Tiếu mẹ cất công đi siêu thị mua cho Tiếu Lang

https://thuviensach.vn

một đống thuốc bổ, nào là "Tam Lặc Tương", rồi "Não Khinh Tủng", còn hết sức buồn bực vì không thể mua được thuốc mà mấy năm nay được người ta quảng cáo rùm trời "Não Bạch Kim" (này không phải thuốc bổ dành cho thanh thiếu niên, cũng may ở siêu thị Tiếu mẹ gặp được cô gái bán hàng tốt bụng khuyên bảo nên mới thôi không mua), mắt thấy cái nào có thể bổ thân thể đã muốn nhét vào miệng Tiếu Lang.

Vừa đẩy xe mua hàng đến quầy thu ngân tính tiền, Tiếu mẹ mới chợt nhớ tới chuyện Vương Mân giúp đỡ xử lý chuyện của Tiếu Mông nhưng mà hai vợ chồng bà vẫn chưa có cơ hội gặp mặt nói cảm ơn, thế là bà cắn răng một cái đẩy xe mua hàng trở lại, lấy thêm một phần hết thảy những thứ đã mua… Ngoài ra còn mua thêm hai hộp sữa mắc tiền nhất trên quầy, những thứ dùng để nâng cao tinh thần như cà phê hay trà vân vân không mua, Tiếu mẹ phản đối con trai thức đêm.

Tiếu Lang mắt nhìn thấy mẹ mình mang những sản phẩm bảo vệ sức khỏe hết hộp này đến hộp khác trở về nhà, hoàn toàn trợn tròn mắt.

Mẹ đây là muốn bồi bổ cho mình biến thành siêu nhân Gao sao? Khoa trương quá đi!

☆ ☆ ☆

Buổi sáng hôm trước khi khóa phụ đạo hè bắt đầu, Tiếu ba đặc biệt lái xe ô-tô mang theo những thứ mà Tiếu mẹ mua cùng Tiếu Lang đến trường học, bởi vì tủ cá nhân không gian có hạn, cho nên chỉ có thể nhét vào dưới sàng giường.

Không bao lâu, Vương Mân cũng trở lại trường, Tiếu Lang chỉ chỉ xuống một đống đồ chất dưới giường, nói "Mẹ em mua cho chúng ta."

Vương Mân cảm động vô cùng, gọi điện thoại cho quản gia nhà mình, lúc nhá nhem tối liền thấy lái xe chở đến một túi to sản phẩm dinh dưỡng

https://thuviensach.vn

An Lợi, một đống chai lọ hũ bình giá cả chia đều khoảng hai trăm trở lên chất trên bàn học, đủ loại vitamin A B C D E… nhìn quả thực rất đồ sộ.

Tiếu Lang nằm úp lên bàn học nhìn, cảm thán một câu "Uống hết mấy thứ này xong dư sức mọc thêm một cái cột sống nữa a!" (…)

Vương Mân "…"

Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần trở lại trường thì hai người ai nấy cũng y hệt như vậy, mọi người người trong tay tối thiểu cũng có một lọ "Tam Lặc Tương", này gọi là điềm báo về năm ba sao?

Phụ đạo khóa bắt đầu, tất cả học sinh đều trở lại trường học, dân chúng lớp C1 gặp lại nhau, trước hết là an ủi một phen đối với người nào đó bị béo lên trông thấy rõ… Người này nhéo một cái, người kia nựng một chút, đáng thương cho Tiếu Lang, trên người đều là dấu móng tay… Cậu thầm nghĩ, cũng có béo nhiều lắm đâu, cũng chỉ từ 57 kg lên tới 62 kg thôi mà (một tháng ngắn ngủi lên 5kg)

Nói là học phụ đạo, chung quy cũng chỉ là khai giảng sớm thôi. Tiếu Lang trước đó đã thu lại hết tất cả các tạp chí mô hình cùng với mô hình máy bay gửi ở chỗ thầy Trầm, để thầy ấy thay mình bảo quản, toàn tâm toàn ý tập trung học.

Suốt tháng tám này, tất cả các giáo sư sẽ tốc hành ôn bao quát một chuỗi tất cả những tri thức của ba năm trung học, để đầu tháng chín sau đó tiến hành một đợt thi thử thống nhất để khảo sát học sinh, thi thử sẽ hoàn toàn dựa theo quy mô cùng hình thức của kỳ thi đại học, để cho các học sinh tự mình suy xét khả năng cùng xác định vị trí của mình.

Đợt học sinh năm ba của Hoa Hải vừa mới thi đại học cách đây không lâu đạt được kết quả rất khả quan, toàn trường cả ban tự nhiên lẫn xã hội tổng cộng có hai mươi hai người thành tích nằm trong top 100 toàn tỉnh, tỷ lệ vào đại học trọng điểm là 72,3% (cũng tức là toàn trường cứ 400 người

https://thuviensach.vn

thì có 288 người thi đậu vào đại học trọng điểm), thông báo tin mừng màu đỏ thẫm được dán ở cửa trường, khiến ai nấy đều chú ý.

Dựa theo thứ tự lúc Tiếu Lang thi trung học, hạng 281 cũng có khả năng lọt vào được tốp học sinh vào trọng điểm kia.

Hoa Hải càng lúc càng lớn mạnh.

Đầu tháng chín, thứ tự của việc thi thử khảo sát trên cơ bản có thể báo cho tất cả các học sinh tinh tường hiểu rõ vị trí của mình cùng với lựa chọn những trường đại học phù hợp với khả năng.

Chỉ cần xếp hạng top 20 toàn khối, liền đồng nghĩa với việc có cơ hội lọt vào top 100 toàn tỉnh, Kinh Đại hay Khoa Đại đều có thể xem như là ván đã đóng thuyền!

Những học sinh trong lớp mà sức học khá như Nhạc Bách Kiêu hay Vương Mân, việc lọt vào top 20 có thể xem như không khó lắm, nhưng Tiếu Lang thì lại khác!

Trước đó một tháng liên tục phải nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, tiết tấu cá nhâ của Tiếu Lang cũng đã trở nên chậm hơn người khác vài nhịp, buổi sáng 7 giờ phải thức dậy, 10 giờ liền thấy mệt mỏi buồn ngủ, buổi chiều 3 giờ liền bắt đầu ngủ gà ngủ gật, úp mặt lên bàn lưu lại toàn là nước miếng.

“Tiêu rồi, tiêu rồi, tiêu thiệt rồi…” Thanh tỉnh hẳn rồi, Tiếu Lang bực bội đến muốn hét to lên “Cứ tiếp tục như vậy coi như tạm biệt Khoa Đại luôn a a!”

Buổi chiều hôm sau, vẫn như cũ vừa mệt vừa uể oải, Tiếu Lang lục lọi cặp sách lôi ra một lọ Tam Lặc Tương định nốc vào miệng, nhưng bị Vương Mân ngăn cản.

https://thuviensach.vn

“Khóa phụ đạo này chủ yếu chính là muốn cho học sinh chỉnh đốn tình huống lại, điều chỉnh nhịp độ học tập của bản thân, hiện tại em lại đi uống thứ này, đợi đến mai mốt cả người liền động đậy không nổi cho xem.”

Tiểu Lang mi mắt nặng nề, thê thảm hết sức nói “Vậy làm sao bây giờ, em muốn ngủ…”

Vương Mân cười nói “Vậy nằm ngủ một chút đi, nửa giờ sau anh gọi em dậy.”

Tiểu Lang lập tức nằp úp xuống bàn, một giây sau liền ngủ khò.

Giữa trưa lúc ăn cơm cậu đã muốn đi ngủ, nhưng vẫn là cố kéo tinh thần lên, đến buổi chiều lại còn phải ngồi làm đề thi, quả thực không khác gì tra tấn! Lúc này Tiểu Lang mới cảm thấy, quả thực một tháng bị thương ở lưng được nghỉ ở nhà hết ăn rồi lại ngủ kia, mới chính là nhân sinh hạnh phúc a!

Ngủ không được bao lâu, đã bị Vương Mân lay tỉnh.

“Heo dậy đi, nửa tiếng rồi.”

Tiểu Lang chớp chớp mắt hai cái, mẹ nó nha, cảm giác như mới ngủ có nửa phút a a a a!!

Bất quá, dù cho chỉ có nửa tiếng đồng hồ, nhưng sau khi tỉnh lại cảm thấy tinh thần tốt vô cùng, ít nhất lúc làm bài hiệu suất cũng cao hơn nhiều…

Đau tim lê lết sống cho đến hết hai cái tuần, Tiểu Lang mới bắt đầu thích ứng trở lại với nhịp điệu của việc học trong khóa phụ đạo, buổi sáng không còn muốn lười ngủ nữa, mà buổi chiều cũng không thấy uể oải hay mệt mỏi, quả nhiên… con người là bị ép mới nên mà!

https://thuviensach.vn

Có lẽ là do trụ cột căn bản vững vàng, cho nên ngày đầu tiên của tháng chín thi thử khảo nghiệm, Tiếu Lang làm bài lấy được thành thích hạng hai toàn lớp, Nhạc Bách Kiêu đứng nhất, Vương Mân thứ ba.

“A a a a! Anh cư nhiên thi còn kém hơn cả em nữa!” Tiếu Lang thần tình không thể tin liên tục đối chiếu phiếu điểm của hai người, là may mắn sao? May mắn sao? Thật sự là may mắn sao?

Vương Mân thoải mái mỉm cười, đưa tay nhéo mũi Tiếu Lang một cái nói “Anh nhường em ấy, biết không?”

Tiếu Lang “…” Thiệt muốn đá một cái ghê!

Bởi vì lần thi thử khảo nghiệm này, cả lớp thực nghiệm lẫn lớp ưu tú đều tham gia xếp hạng, Nhạc Bách Kiêu tuy là hạng nhất toàn lớp, nhưng đến lúc xếp vào thứ hạng toàn khối thì chỉ được hạng 13, Tiếu Lang hạng 24, còn Vương Mân 26.

Nhìn vào bảng đỏ danh sách thi đậu của năm trước, Tiếu Lang lệ rơi đầy mặt nói “Lên hai hạng nữa là có thể vào được top 100 toàn tỉnh rồi.”

Vương Mân nói giỡn một câu an ủi Tiếu Lang “Lo cái gì, sang năm số lượng học sinh vào top 100 của Hoa Hải sẽ tăng lên 30 cho xem.”

Tiếu Lang cũng đùa lại một câu “Chỉ sợ có 25 thôi ấy chứ.”

Vương Mân “…” Đến lúc thi đại học làm sao có thể nhường em nữa mà đắc ý như vậy a!

Tuy rằng nói như vậy, nhưng Tiếu Lang trong lòng cũng là không tin Vương Mân sẽ thi kém như vậy, trong cảm nhận của cậu trước giờ, Vương Mân vẫn luôn là người đã từng đạt được hạng nhất toàn khối 891 điểm!

“A, người kia…”

https://thuviensach.vn

Chợt thoáng nhìn qua một cái tên quen thuộc trên bảng đỏ——

Mục Hoa (Xã hội), hạng 3 toàn thị, hạng 67 toàn tỉnh, Kinh Đại, khoa Trung Văn.

Tiếu Lang kinh ngạc há hốc cả mồm, Mục Hoa này… là cái gì Mộc Hoa kia sao? Đội trưởng đội phát thanh nhiệm kỳ trước?

“Gì thế?” Vương Mân có chút kỳ quái hỏi.

Tiếu Lang lập tức lắc đầu. Mình lúc này coi như là đang quen với Vương Mân rồi, tất nhiên cũng rõ ràng chuyện bị nam sinh thầm mến không phải là không có khả năng, nhưng mà Mục Hoa này… rốt cuộc làm sao biết mình ta?

Rất nhanh, Tiếu Lang liền biết được đáp án, bởi vì cậu nhận được thư tình gửi từ thủ đô đến của Mục Hoa.

☆ ☆ ☆

Tiểu Long Nữ thân mến,

Không biết gọi em như vậy có em có cảm thấy anh bất kính hay không, nhưng mà xin thứ lỗi cho anh, trong lòng anh em thực sự chính là vị mỹ nhân tuyệt thế thanh lệ thoát tục dưới ngòi bút của Kim Dung kia, đây chính là xưng hô thích hợp nhất với em mà anh có thể nghĩ đến.

Anh tên là Mục Hoa, có lẽ em đối với anh không có ấn tượng gì, cũng có thể căn bản không biết anh là ai. Không biết trên bảng thông báo của Hoa Hải có dán bảng đỏ danh sách thí sinh thi đại học niên khóa 0x hay không, nếu có thì em có thể tìm tên anh trên danh sách kia.

…

https://thuviensach.vn

Mười hai năm khổ luyện học tập, rốt cuộc anh cũng có thể nổi bật hơn người, cuối tháng trước, anh đã đến Kinh Đại ở thủ đô.

Bồi hồi tại sân trường dào dạt hạ ý, hô hấp không khí chỉ có ở phương bắc, nhìn đến những cặp đôi tình lữ sóng vai nhau bước bên bờ hồ ở Kinh Đại, anh chợt nhớ đến em ở chốn cũ Hoa Hải, nơi quê hương xa xăm.

Năm học thứ ba của anh, là những ngày tháng được sống một cuộc sống đầy duy mỹ mà anh chưa từng tiếc nuối, bởi vì có em.

Lớp học của em nằm ở lầu dưới lớp học của anh, anh thường xuyên có thể nhìn thấy em cùng bạn học của mình ở dưới sân trường qua lại cười đùa, mỗi một lần thoáng nhìn qua thôi, đều hút lấy tâm trí của anh, khiến anh say mê, tựa như gió đông nhẹ lay mặt nước, lan thành một vòng rồi lại một vòng trên mặt hồ lòng anh.

…

Một năm kia, cứ những lần anh cảm thấy không thể kiên trì được nữa, đều bất giác nhớ đến em, tựa như ma chướng mà nhớ đến nụ cười trên gương mặt em… Anh đột nhiên ý thức được anh thích em đến như vậy, đến mức muốn nụ cười của em chỉ thuộc về mình anh mà thôi.

Nhưng anh lại chưa bao giờ đối mặt với em để nói ra cảm tình của mình, bởi vì anh quá yếu đuối, anh sợ hãi, anh biết anh và em giốngn hau, cùng là nam sinh, anh giãy dụa, khổ não với chính mình…

Em là nụ hoa ở bờ đối diện, vĩnh viễn anh cũng không có cách nào hái được, là ánh trăng trên mặt nước, vĩnh viễn cũng vô pháp chạm tới.

…

Thân nơi tha hương làm khách lạ, mỗi lần tiết đến lại nhớ “người”

https://thuviensach.vn

Trung thu trăng tròn, không biết giai nhân giờ thế nào?

Anh nghĩ, em lúc này đây, có lẽ đã muốn bắt đầu bước đi trên hành trình thuộc về chính mình rồi nhỉ…

Chúc phúc cho em, thiếu niên yêu dấu của lòng anh.

Hi vọng sang năm, có thể ở sân trường Kinh Đại, nhìn thấy đến bóng em…

Mục Hoa (gửi kèm theo hình)

Ngày x tháng 9 năm 200x.

Tiếu Lang xem hết thư, những đoạn sến rện đầy buồn nôn bởi vì thực sự không thể nào xem nổi mà bị vội vàng lướt qua…

Bị một người thầm mến như vậy, cậu cũng không rõ tâm tình trong lòng mình như thế này, ngoại trừ nổi da gà, kỳ thực còn có một chút cảm động mà Tiếu Lang cố ý không muốn thể hiện ra.

Sau đó, bức thư kia bị rơi vào “bạn trai chính quy”, Vương Mân.

Trong bì thư còn có một tấm ảnh chụp của Mục Hoa, phông nền phía sau là bảng hiệu của trường Kinh Đại có thể bắt gặp ở rất nhiều bìa sách tham khảo, nam sinh trong ảnh chụp, thực xa lạ.

“Đưa ảnh cho anh!” Vương Mân xem thư xong, đen cả mặt yêu cầu nói.

Tiếu Lang nói “Kinh Đại đó!” người thầm mến mình có thể thi vào được Kinh Đại ở thủ đo a, nói như thế nào vẫn là cảm thấy lòng hư vinh có chút thỏa mãn tràn đầy a…

Vương Mân nhào tới, một phen giật lấy ảnh chụp nhét lại vào bì thư “Đừng hòng nhìn lần nào nữa!” Mục Hoa này tự mình thầm mến Tiếu Lang

https://thuviensach.vn

thì thôi đi, còn gửi ảnh chụp chẳng lẽ muốn Tiếu Lang suốt năm ba này nhìn hình của hắn để khích lệ bản thân sao? Đúng là đồ tiểu nhân âm hiểm, rất quá phận! Có Vương Mân ta ở đây, tuyệt đối không để ngươi thực hiện được!

"Anh ghen nha ~" Tiếu Lang đắc ý nói.

Vương Mân híp mắt, vẻ mặt khó chịu.

Tiếu Lang nói "Được rồi được rồi, chúng ta cũng đâu có thi vào Kinh Đại, chúng ta thi Khoa Đại!"

Vương Mân rát ít khi được Tiếu Lang an ủi, ngẫu nhiên một hai lần như vậy, cảm giác cũng không tệ cho lắm, thế là cậu chàng tiếp tục đen mặt làm bộ vẫn còn đang giận.

Tiếu Lang trong lòng cười trộm, ngoài mặt thì ra sức "vuốt ve" Vương Mân "Đừng nóng giận nữa mờ ~~~"

Vương Mân không thèm để ý đến, tự cố đọc sách làm bài, biểu hiện lúc Vương Mân tức giận chính là im lặng không nói lời nào! Kết quả trận chiến tranh lạnh này vẫn tiếp tục cho đến buổi tối tắt đèn đi ngủ, Tiếu Lang rốt cuộc bất đắc dĩ, Vương Mân không để ý tới mình, mình cũng khó chịu muốn chết a, nhưng mà nhận được thư tình cũng đâu phải lỗi của mình đâu!

"Rốt cuộc anh muốn như thế nào mới chịu đây…" Tiếu Lang xoay quanh Vương Mân.

Vương Mân liếc mắt nhìn acụa một cái, ánh mắt này tuyệt đối không phải đang tức giận, nhưng là mẹ nó, có gì đó rất kỳ quái a!

"Em hủy đi lá thư kia được không?" Tiếu Lang lục lọi túi sách của Vương Mân lấy ra lá thư, Vương Mân nhìn cậu nhướng mày một chút, như là đang ngụ ý : đành lòng sao?

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhẹ cắn môi, dùng tay xé lá thư kia làm hai, trong lòng gào rú : cái gì chứ, đây là bức thư tình đầu tiên mình thu được a! (mặc dù là do đồng tính viết cho), (thêm nữa cái bức thư với lá bùa kia của Trần Dư Lâm không tính)…

Xé làm hai chưa đủ, Tiếu Lang còn ở trước mặt Vương Mân lấy kéo "xoạt xoạt rẹt rẹt" mấy cái, cắt cho nó tơi bời ra… Nhưng là cắt như vậy lại có điểm giống như muốn cắt nát tâm của Mục Hoa vậy, Tiếu Lang có chút không nỡ, trong lòng mặc niệm "Anh giai, xin lỗi nha, hoa có chủ rồi…"

Làm xong hết thảy, Vương Mân mới mở miệng nói một câu "Này là do tự tay em cắt, anh không ép em nha."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Chương 93

Thật lòng liền là kẻ thua

☆ ☆ ☆

Thi thử kết thúc, các học sinh năm ba cũng bắt đầu tiến vào hình thức toàn diện ôn tập gian khổ để chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới.

Thành tích đứng hạng hai mươi bốn toàn khối khiến cho Tiếu Lang trở nên tự tin hơn, ôm trong lòng ý tưởng "chỉ cần thi đạt kết quả lọt vào top hai mươi liền có thể vào được Khoa Đại", cậu liền kiên định chăm chỉ cần cù học tập.

Nhưng mà, năm ba dù sao cũng khác xa so với năm nhất lẫn năm hai, cường độ lẫn số lượng bài tập tăng một cách biến thái, khiến cho tất cả các học sinh đều phải chịu áp lực vô cùng lớn, ai nấy đều mệt mỏi chịu không được. Mỗi buổi sáng thứ hai đầu tuần, mỗi học sinh sẽ được phân phát ba mươi sáu bộ đề thi, mỗi một môn sáu đề.

Có giáo viên bảo, nếu như các em có thể cố gắng kiên trì làm hết ba mươi sáu bộ đề thi của mỗi tuần từ những ngày đầu năm ba đến trước khi thi kỳ thi đại học diễn ra thì, tỷ lệ lẫn cơ hội vào trường tốt đối với các em là không thành vấn đề.

…

Ờ thì thôi, ba mươi sáu bộ nghe vậy chứ nhìn cũng không phải là nhiều lắm, chia đều mỗi ngày làm sáu đến bảy bộ, mỗi một bộ đề thi tiêu tốn

https://thuviensach.vn

khoảng một tiếng đồng hồ để làm, vậy tức là mỗi ngày chỉ cần chừng sáu giờ là có thể hoàn thành mục tiêu.

Nhưng là, nếu như còn phải phối hợp với thời khóa biểu ôn tập cơ hồ như không có lúc nào là thời gian tan học hay nghỉ ngơi, cùng với một đống lớn sách tham khảo mà mỗi người đều nhiều ít tự chuẩn bị cho mình thi, cuộc đời nháy mắt liền đứt bóng đèn!

Càng đừng nói đến năm ba, mỗi ngày đều phải chuẩn bị tâm lý đối phó với "hai ngày kiểm tra mười lăm phút, ba ngày kiểm tra một tiết"… Gì cơ, bạn hỏi kiểm tra cái gì a? Tất nhiên là không phải "ba mươi sáu cái đề" mà hôm thứ hai phát xuống rồi!

Bài kiểm tra này là do tự nhà trường biên soạn in ra ở phòng in của trường, chất lượng rất kém, xé một cái liền nhát, cho nên không làm sao chịu được cái kiểu viết viết rồi bôi xóa của đám học trò, lại còn cả mấy đứa học sinh bình thường quen dùng bút xóa keo để bôi lên chỗ sai, vừa mới dính lên một chút liền rách thành cái lỗ chà bá!

Học sinh các lớp mỗi tuần đều là mất ăn mất ngủ, liền mình chiến đấu, đại bộ phận bài tập đều phải trước thứ sáu hoàn thành, kết quả các thầy cô cư nhiên vào đúng tối thứ sáu cầm đáp án đề thi phát xuống cho học sinh tự mình đối chiếu!

Để rồi sau đó là liên tiếp các thanh âm oán giận vang lên, nào là "Tại sao lại bắt tụi mình tự đối đáp án a." hay "Sớm biết như vậy thì không thèm làm chi cho mắc công rồi", hoặc là "Làm tui mắc công ngồi chép nguyên cả buổi sáng", vân vân… Ngay lập tức, liền nhận được lời phản bác hùng hồn đầy lý lẽ của các thầy cô "Sửa đề thi, giảng đề thi đều cần thời gian, các em có nhiều thời gian tới như vậy sao? Sao không chịu cùng nhau thảo luận một chút rồi tìm phương pháp giải quyết, không hiểu thì đến văn phòng hỏi, không biết sao?"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, liền nghênh ngang rời đi, chỉ để lại một đám học sinh đáng thương nghẹn cả một bụng hỏa, chỉ muốn lật bàn xé sách (nhắc cái này mới nhớ, mỗi lần mà thi đại học chấm dứt liền thấy mấy học sinh hùa nhau đốt sách xé tập cho hả giận, cũng không khó hiểu cho lắm…)

Tiếu Lang cũng là một trong số những người oán giận. Mã cho đến sáng sớm hôm nay mới đuổi kịp làm xong đề thi, cả người gần như hư thoát. Hồi tưởng liên tục hai ngày vội vàng làm bài cho kịp, một giây cũng không dám dừng lại, vậy mà bây giờ chỉ đổi lại một tờ giấy đáp án!

Cậu cảm thấy xương cột sống sau lưng lại bắt đầu ẩn ẩn nhói đau…

Gì chứ, nếu như mình làm bài đúng thì còn cần gì đáp án hay đáp ruồi chứ! Đã sớm cùng Vương Mân so đáp án rồi, tên quái vật kia hồi hôm tối thứ ba đã giải quyết dứt điểm toàn bộ "ba mươi sáu đề" một cách mau lẹ (hình dung Vương Mân không phải người tuyệt đối không có gì quá đáng!)… Mà đáp án của Vương Mân toàn bộ đều chính xác a!

Cảm giác giống như tinh thần học tập tích cực của bản thân bị đả kích một cách nghiêm trọng, Tiếu Lang ngoại trừ mắng thầm một câu "Thao ~" ra, những cảm xúc khác đều không có chỗ để mà trút ra!

Lúc này, Vương Mân lại ở bên kia, vẻ mặt ung dung bình tĩnh so sánh đáp án với tờ giấy được phát, còn giúp Tiếu Lang dò đúng sai, thái độ này quả thực khiến người ta nhìn mà khâm phục.

Ai, khi nào có thể đạt tới trình độ giống như anh mình vậy, chắc lúc đó mình cũng thành thần!

☆ ☆ ☆

Thứ bảy, Tiếu Lang tranh thủ làm bù lại những phần bài tập tồn đọng trong thời gian nghỉ học, chung quy tiền đề nhất định cần phải có nếu muốn làm tốt kiểm tra chính là phải tổng kết ôn tập cho kỹ càng, cũng như nắm

https://thuviensach.vn

chắc những phần kiến thức cơ bản của từng môn. Nếu như hai điều kiện này không thể thỏa mãn, vậy làm cái gì cũng sẽ có chút quá sức.

Chủ nhật nghỉ ngơi, ngủ một giấc thật no lấy lại sức, mặt trời chiếu mông mới rời giường, cơm nước bữa trưa xong liền toàn thân mệt mỏi uể oải, căn bản không có tinh lực để mà chơi game, coi bộ lúc trước trong ý tưởng lên kế hoạch mỗi tuần có thể dành ra vài giờ để chơi game quả thực rất không thực tế.

Thứ hai tuần tiếp theo, lại là một chồng đề thi hoàn toàn mới đang chờ đợi…

Vừa dày vừa nhiều, lượng thông tin lớn, lượng kiến thức rộng, toàn bộ đều là phạm vi có thể thi…

Tiếng kêu rên thảm thiết nổi lên bốn phía, ai nấy cũng hận thời gian không thể gấp đôi, hay ba đầu sáu tay…

Nếu là mọi khi, nhất định trong đám kêu rên đó cũng sẽ có mặt Tiếu Lang góp vào, nhưng lần này vừa mới nhận được phần đề thi cần hoàn thành, Vương Mân lập tức đốc thúc cậu mau chóng bắt đầu làm.

Tiếu Lang nuốt xuống than thở, kiên trì bất chấp tất cả bị Vương Mân lôi theo chạy về phia trước, vừa đọc đề thi, đại não liền lập tức bị các câu hỏi nhét đầy, khiến Tiếu Lang không còn dư hơi sức để mà nghĩ này nghĩ nọ nữa.

Mà, trong đám những học sinh oán giận than thở, có vài người vẻ mặt cực độ hoang mang, liên tiếp hỏi nhau “Chúng ta làm những thứ này để làm cái gì?”, “Làm cái này đến lúc thi có hữu dụng sao?” hay “Dù gì thầy cô cũng không kiểm tra, dù cho có làm hay không cũng đâu sao đúng không?”

Kỳ thực, những nghi vấn hòa hoang mang này đối với bất cứ một học sinh năm ba phổ thông nào mà nói, tuyệt đối không có ý nghĩa gì, nếu muốn

https://thuviensach.vn

băn khoăn, vậy thì hãy băn khoăn tại sao mình lại sinh ra ở đất nước này, mà bản thân cũng không đủ năng lực thoát đi quy tắc chung được áp đặt cho tất cả mọi người này.

Băn khoăn tới lui một hồi, liền có một nhóm nhỏ từ băn khoăn bệnh biến thành trầm uất bệnh, hay chán học bệnh… "Cảm xúc phản đối việc học tập" được gọi bằng cái tên hoa mỹ, "Tự hỏi lòng về nhân sinh trước mắt", sử dụng một câu nói lưu hành hiện tại, nôm na là "Thật lòng liền là kẻ thua".

Cũng không phải nói Tiếu Lang với Vương Mân không đi tự hỏi cái này, đại biểu việc bọn họ vẫn chưa hoàn toàn thành thục, mà do thói quen trước giờ của Vương Mân, không bao giờ phức tạp hóa vấn đề. Cậu chỉ đơn giản nghe theo câu nói của giáo viên nọ "Nếu như các em có thể cố gắng kiên trì làm hết ba mươi sáu bộ đề thi của mỗi tuần từ những ngày đầu năm ba đến trước khi thi kỳ thi đại học diễn ra thì, tỷ lệ lẫn cơ hội vào trường tốt đối với các em là không thành vấn đề", sau đó thật lòng mà thực hiện thôi.

Nếu thầy cô cũng đã nói tới như vậy, thôi thì mình cố gắng giải quyết "ba mươi sáu bộ đề" này đi cho rồi, dù gì năng lực bản thân không kém, làm mấy thứ này cũng không phải quá sức bản thân.

Mà Tiếu Lang may mắn ở chỗ, chính là gặp gỡ được Vương Mân, cậu tín nhiệm Vương Mân tuyệt đối, sùng bái Vương Mân vô cùng, chỉ cần Vương Mân làm, Tiếu Lang liền cho là đúng, lời Vương Mân nói tất nhiên là sự thật trăm phần trăm, đáng để tin tưởng.

Thế nên, khi Vương Mân bảo cậu không cần nghĩ đông nghĩ tây nữa, mà hãy tập trung tinh thần làm bài của mình đi thì, Tiếu Lang lập tức không còn vẩn vơ tơ tưởng cái gì nữa.

Chờ những người khác bực tức uất ức nghẹn cả một bụng, nhưng lại không thể không chấp nhận sự thật mà bắt đầu cầm bút vật lộn với mớ bài tập, Vương Mân cùng Tiếu Lang đã muốn làm xong một phần, loại cảm

https://thuviensach.vn

giác ưu việt vượt trội người khác có sức mạnh cổ vũ Tiếu Lang hiệu quả hơn bất cứ ngôn từ nào khác.

Trong quá trình được Vương Mân dẫn dắt chỉ bảo hoàn thành đề thi, Tiếu Lang lại một lần nữa chứng kiến được cái gì gọi là "hiệu suất", mới biết bản thân mình trước giờ lãng phí thời gian ở những chỗ góc chết này nhiều bao nhiêu, tỷ dụ như nói tâm trạng lười nhác tha bài không làm, có khi năm phút, có khi mười phút, một ngày tổng cộng lại cũng có khoảng hai ba tiếng hơn rồi!

Vạn sự đều là khởi đầu nan, mà sự thực cũng chứng minh việc làm bài tập hay giải đề cũng như thế, chỉ cần tiến vào trạng thái, tốc độ làm sẽ càng lúc càng nhanh. Khi tần suất sóng não được duy trì ở mức độ cao trong thời gian dài, một khi dừng lại liền cảm thấy giống như có chút không thích ứng.

Việc ôn tập cường độ cao cứ như vậy tiến triển gần hai tháng, Tiếu Lang phát hiện những bộ đề mà lúc ban đầu phải tốn hơn một tiếng mới làm xong, bây giờ chỉ cần ba mươi phút đã có thể giải quyết!

…

Cũng cùng lúc đó, Nhạc Bách Kiêu tự thân một mình sờ soạng ra con đường phấn đấu cũng tiến hóa trở thành sinh vật phi nhân loại với đặc tính "gặp yếu liền biến thái, mà gặp mạnh thì phát cuồng", ngày nào cũng thế, không đến nửa đêm liền không trở về phòng ký túc!

Cố Thuần cũng "nhờ phúc" mà bị Nhạc Bách Kiêu "dẫn dắt" đi theo, thành tích từ đội sổ cả lớp dần dần bơi lên giữa lớp, mà cậu chàng cũng đã sớm quyết tâm một lòng theo Nhạc Bách Kiêu, nguyện theo bạn tốt xông pha vào nơi khói lửa, có chết cũng không sợ!

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Đảo mắt đã đến đầu mùa đông, tháng mười một, hoa nguyệt quế cũng trút sạch khỏi cây, không khí dần trở nên lạnh lẽo.

Từ đầu tháng tám bị buộc phải tiến vào trạng thái ôn tập chuẩn bị thi cử cho đến nay, trên cơ bản tất cả các học sinh đối với tinh trạng học tập hai năm trước của mình, cùng với kỳ thi đại học sắp tới đều có những hiểu biết nhất định.

Kỳ thi giữa học kỳ của Hoa Hải cũng đã gần kề ngay trước mắt, mà cả nước các trường đại học lẫn cao đẳng cũng bắt đầu bừng bừng khí thế triển khai tổ chức các kỳ thi chiêu sinh do tự mình tổ chức.

Những trường đến Hoa Hải chiêu sinh rất nhiều, dù gì ở tỉnh này, Hoa Hải cũng xem như là một trường cao trung nổi tiếng.

Mỗi một quầy triển lãm của từng lớp đều được bày đủ các loại quảng cáo chiêu sinh của các trường đại học, cao đẳng lẫn chuyên nghiệp, tất cả các học sinh nhìn những tờ đơn tuyên truyền này, trong lòng vừa khát khao, lại vừa khẩn trương hồi hộp, có loại cảm giác như chợt giật mình bừng tỉnh nhận ra bản thân mình sắp sửa là người phải thi đại học.

Tiếu Lang nhớ đến năm trước thầy Trầm có đưa cho mình một quyển sách nho nhỏ, trong đó có thông tin về việc tổ chức chiêu sinh do khoa chuyên nghiệp công trình máy móc của một trường đại học ở S thị.

Tranh thủ thời gian nghỉ, Tiếu Lang lên mạng tra xét thử, trong lòng ngứa ngáy muốn đi thi thử, nếu như đậu những cuộc thi chiêu sinh như thế này, có thể được trực tiếp tuyển thẳng nhập học, hoặc là sẽ được xem xét giảm điểm khi tham gia thi đại học.

J Đại ở S thị, cũng rất ngầu đó chứ! Top 5 cả nước đó chứ bộ!

Nhưng là, Tiếu Lang chợt nghĩ đến ước định giữa mình cùng Vương Mân, lập tức đem ý niệm này vứt ra khỏi đầu…

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang là loại người trực tiếp, trong đầu luôn nghĩ một hướng duy nhất, đã nhận định chuẩn Khoa Đại liền chính là Khoa Đại, cũng không buồn để cho mình đường rút lui.

Tiếu Lang cũng không định đăng ký tham gia cuộc thi chiêu sinh do Khoa Đại tự tổ chức, tuy là bây giờ cậu đủ tư cách được Hoa Hải đề cử tham gia, nhưng là chỉ bằng trình độ của mình bây giờ, không có sở trường lại không có tài ăn nói, căn bản không thể nào thông qua được những cuộc thi tập trung tinh anh kiểu này.

Vì thế, ngay tại lúc đám bạn học trong lớp xôn xao thảo luận về các cuộc thi chiêu sinh cùng với nêu lên trường chí nguyện của mình thì, Tiếu Lang trong lòng kiên định, chuyên tâm làm bài của mình.

Trong lớp C1 có ba người tham gia thi chiêu sinh, là Nhạc Bách Kiêu, Trần Dư Lâm, người còn lại Cổ Hâm, hồi đầu tháng chín thi thử khảo sát đạt được hạng tư toàn lớp.

Vốn dĩ thành tíchc ủa Cổ Hâm trước giờ không phải thuộc loại giỏi, hai năm trước vẫn luôn bì bõm ở lớp giữa, hơn nữa cậu chàng này lệch môn rất nghiêm trọng, thành tích luôn bị điểm ngữ văn kéo xuống.

Nhưng là ngay cuộc thi thử khảo sát đầu năm ba, người này lập tức từ hạng mười toàn lớp lội ngược lên tuốt hạng tư, vả lại nghe đồn bối cảnh của Cổ Hàm có chút vững chắc, nên mới có cơ hội được đề cử lần này.

Về phần Trần Dư Lâm, tuy thành tích luôn ổn đỉnh, nhưng xu thể nhìn chung là luôn tuột dốc, ngay từ đầu phía nhà trường cũng không dự định đề cử cô nàng, nhưng nhờ bản thân Trần Dư Lâm kiên trì cùng với cố gắng của chủ nhiệm lớp, cho nên mới đạt được cơ hội thử một lần.

Nhạc Bách Kiêu không cần nói cũng biết, lựa chọn Kinh Đại, gì chứ đấy là trường đại học trong giấc mộng của cậu ta. Cổ Hâm thì đăng ký F đại ở S thị, Trần Dư Lâm lựa chọn Trung Đại (Tiếu Lang nghe Vương Mân bảo,

https://thuviensach.vn

Liêu Tư Tinh cũng tham gia chiêu sinh lần này, cô nàng mỹ nhân xấu xa có thể nói lại có thể ca hát kia tất nhiên là đăng ký thi vào chuyên nghiệp chủ trì phát thanh của trường truyền thông thủ đô.)

Bởi vì mấy đối thủ cạnh tranh nặng ký trong lớp ai nấy đều lo chuẩn bị tham gia thi chiêu sinh của các trường tổ chức vào tháng mười hai, cho nên Vương Mân cùng Tiếu Lang hết sức thoải mái ngồi xuống vị trí nhất nhì trong kỳ thi giữa kỳ.

☆ ☆ ☆

Tháng mười hai, Nhạc Bách Kiêu đi một chuyến đến thủ đô tham gia thi chiêu sinh, sau khi trở về cậu chàng mặt mày xám xjt, cả người giống như bị đánh đến thương tích đầy mình.

“Mẹ nó, lần này bị “thương” nặng rồi…”

Ba tên bạn cùng phòng biết được kết quả dự đoán trước nhất liền tụ lại mà tám một phen, Tiếu Lang nằm trên giường Vương Mân hỏi “Có phải đề thi khó lắm hay không a?”

Mùa đông đến, tất nhiên là Tiếu Lang liền dọn nhà sang giường Vương Mân để mà “đồng sàng cộng chẩm”, bởi vì ban ngày học tập rất căng thẳng, đến buổi tối cậu cũng không còn tinh lực đâu để mà quậy nháo với Vương Mân, cho dù ngẫu nhiên đôi lúc hôn một chút, sờ một cái, cũng là tranh thủ những lúc Nhạc Bách Kiêu với Cố Thuần không để ý mới dám tiến hành.

Nhạc Bách Kiêu nói “Lão tử lần này lên kinh, hoàn toàn cảm nhận được sự khác biệt giữa phàm nhân cùng kẻ có tiền!”

Mọi người “…” Ủa, tại sao không phải là khác nhau giữa phàm nhân với thần nhân a?

https://thuviensach.vn

Nhạc Bách Kiêu phẫn nộ phê phán “Cùng một cái phòng thi, ngồi bên trái tui là một tên ở A thành, đến tham gia thi mà cũng có lái xe phụ trách đưa rước, má nó, đã vậy còn là chạy Rolls-Royce nữa chứ. Ngồi bên phải tui là một tên ở B thành, trên tay nó đeo một cái đồng hồ vàng, nghe nói là cái hiệu gì mà “xì quát xì quách” của Thụy Sĩ, trị giá năm triệu tám! Lão tử một đứa điêu dân nho nhỏ từ C thành thâm sơn cùng cốc đi ra, ngồi ở giữa hai đứa nó mà cảm thấy bản thân giống như người ngoài hành tinh vậy! May là trước lúc đi má tui mua cho một bộ đồ Nike, nếu không mặc đồng phục Hoa Hải ngồi ở đó, chắc mất hết mặt mũi của cả đám Hoa Hải quá!”

Mọi người “…” May là không có mặc.

Nhạc Bách Kiêu lại oán giận một trận về việc đề thi khó như thế nào, câu hỏi biến thái như thế nào, căn bản không phải dành cho người bình thường làm, vân vân… Nói tóm lại một câu, cơ bản là lần thi này cậu chàng hết đất diễn rồi.

Bị chuyển đi thủ đô đả kích nặng nề, Nhạc Bách Kiêu bực bội khó chịu, ngày ngày ôm một quyển sách to ngồi ở một góc nhỏ lẩm nhẩm học cổ thi cổ từ, ngẫu nhiên thốt ra một câu “Trong thư tự có hoàng kim ốc, trong thư tự có Nhan Như Ngọc”, kế tiếp liền mắng “Con mẹ nó đều là nói xạo!”…

Cố Thuần khuyên hai lần, nhưng mà cậu chàng lại giống như bị ma ám, cứ chìm trong trạng thái sầu thương cảm thán, hoàn toàn không giống với một Nhạc Bách Kiêu không có gì là sợ hãi của lúc trước.

Không lâu sau đó, kết quả thi cũng được công bố xuống, quả nhiên không ngoài dự đoán, Nhạc Bách Kiêu không đậu, Trần Dư Lâm cũng không đạt, nhưng ngược lại Cổ Hâm vậy mà thông qua phần thi viết của F đại, ngay lập tức “ngựa chiến” Cổ Hâm liền thăng lên làm danh nhân mới nhất của lớp C1.

https://thuviensach.vn

Mọi người bắt đầu nghị luận về Cổ Hâm, cố ý đến gần làm quen, hoặc nhân lúc tan học không có việc làm bắt chuyện tán gẫu, giữa trưa ăn cơm cũng cất công gọi cậu ta cùng đi, hỏi thâm những tâm đắc lẫn kinh nghiệm lúc đi thi, cũng như tham khảo phương pháp học tập của cậu ta.

Cố Hâm người này bộ dạng cũng không thuộc dạng đẹp trai sáng sủa, vốn dĩ cũng là một người không có cảm giác tồn tại trong lớp C1, khó được bị mọi người chú ý, liền bắt đầu phơi phới lâng lâng… Một lần nọ sau khi dùng bữa xong, cậu chàng cùng một đám bạn học nam thổi phồng mấy câu, bất cẩn để lộ ra mẹ mình làm việc trong cơ quan nào đó ở C thị.

Việc này khiến cho những kẻ muốn thân cận càng cố gắng thân cận hơn, mà những người nhìn không ưa cũng càng không ưa thêm.

☆ ☆ ☆

“Có cái gì đặc biệt hơn người ta đâu, đều là dựa vào quan hệ không!” Buổi tối, Nhạc Bách Kiêu ngồi trong phòng ký túc, cầm sách nện cái bẹp xuống bàn cho hả giận.

Cố Thuần an ủi “Không cần để ý đến cậu ta, nếu cậu ta thực như vậy phỏng chừng về sau cũng không làm gì ra hồn.”

Tiếu Lang cũng xen vào “Thì đó, tụi mình dựa vào thực lực của tụi mình để thi thôi, tui cũng không tin là ông thi đậu đại học không nổi a.”

Vương Mân chỉ nói một câu “Ổn định tâm trạng một chút.”

Tối đó, Nhạc Bách Kiêu không đi thư viện như thường lệ, khiến trong phòng ký túc xá toàn bộ như bị bao phủ một cỗ áp suất thấp, mọi người đều bị ảnh hưởng lây, khiến cho tâm trạng cũng tệ đi.

Tiếu Lang ôm Vương Mân ngủ, cả hai dùng mặt cọ cọ lẫn nhau xác nhận sự tồn tại của đối phương, ngẫu nhiên thừa bóng đêm mà hôn nhau

https://thuviensach.vn

một cái, hai người đối diện nhau trong bóng tối, nghe thấy thanh âm nức nở được kiệt lực đè nén truyền đến từ giường Nhạc Bách Kiêu.

Tiếu Lang ổn định hô hập, đột nhiên cảm thấy trong lòng ê ẩm…

Bị dìm trong cái loại không khí này, cảm xúc tình tự bi thương sẽ tự lây lan cùng ảnh hưởng dến lẫn nhau, nhất là với những người bạn sớm chiều ở chung cùng một phòng ký túc xá hai năm rưỡi hơn.

Mà lúc này, một trong những đồng bạn của họ trốn trong chăn mà khóc, hết sức thống khổ đè nén thanh âm, không muốn để bất luận ai khác biết mình yếu đuối.

Tuy là bọn họ không biết chuyến đi kia, Nhạc Bách Kiêu đã trải qua những gì, nhưng khẳng định một điều, không ai có thể nói rõ ràng hay lý giải được những ủy khuất cùng áp lực dưới đáy lòng mà cậu ta phải thừa nhận.

Một học sinh trung học ở một thành thị hết sức bình thường, có một ngày đột nhiên tiếng dến thủ đô, nơi được coi là thánh địa của học tập tốt nhất cả nước, gặp được những người mà mọi phương diện đều trội hơn mình rất nhiều, không chỉ ở mặt học tập, mà còn ở bối cảnh gia đình cùng điều kiện vật chất.

Mà loại người như vậy, không chỉ một người, mà là quây quần thành một đám…

Loại đả kích này đối với Nhạc Bách Kiêu mà nói có lẽ rất có tính hủy diệt, nhưng ngược lại, kia cũng là sự thật đến vô cùng.

Chẳng qua, Nhạc Bách Kiêu chỉ là có cơ hội tiếp xúc với thế giới bên ngoài sớm hơn một chút so với những người khác mà thôi, chung quy cuối cùng cậu vẫn phải học cách đối mặt, tổng yếu phải biết được núi cao còn có

https://thuviensach.vn

núi cao hơn, người tài ắt sẽ có người tài hơn, phải biết được cùng thừa nhận sự nhỏ bé của bản thân…

Sở hữu thực vật đều biết rõ, bẻ nhánh để trưởng thành là rất đau, nhưng mà chúng nó cũng vẫn có khóc đâu.

Một lát sau, hai người nghe thấy Cố Thuần rời khỏi giường, bước về phía giường Nhạc Bách Kiêu, sau đó thanh âm khàn khàn của Nhạc Bách Kiêu liền khe khẽ vang lên "Qua đây để làm gì!"

Thanh âm Cố Thuần rất khẽ, lẩm nhẩm nói gì đó, Vương Mân cùng Tiếu Lang đều không nghe được rõ ràng lắm.

Nhạc Bách Kiêu vẫn còn khóc, Cố Thuần lấy khăn tay đưa cho cậu, Nhạc Bách Kiêu tiếp tục hét mắng "Tránh ra, lão tử không có khóc…"

Tiếu Lang cùng Vương Mân nghe mà có chút nghẹn họng, tiếp đó Cố Thuần nhoáng dậy, leo lên giường Nhạc Bách Kiêu.

Nhạc Bách Kiêu nói "Chật muốn chết, đừng chen qua đây…" sau đó, hai người liền im lặng.

Tiếu Lang cùng Vương Mân lại liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng cảm thấy quỷ dị.

Đêm hôm đó, Tiếu Lang nghĩ mãi, nếu như mình không thi đậu được vào Khoa Đại, mình sẽ như thế nào nhỉ? Cũng sẽ khóc giống như Nhạc Bách Kiêu sao?

Kỳ thật mà nói, Nhạc Bách Kiêu cũng chỉ là đi thử một lần xem thế nào thôi không phải sao? Vẫn còn cơ hội nữa mà, kỳ thi đại học sắp tới chính là cơ hội của cậu ta, cũng là cơ hội duy nhất mà Tiếu Lang để lại cho mình.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Nhạc Bách Kiêu lại trở về như cũ, cùng Cố Thuần cùng ra cùng vào, biểu tình lẫn thần thái vô cùng tự nhiên, không còn vẻ mặt nhăn nhó mặt mày như mấy hôm trước nữa.

Tiếu Lang cùng Vương Mân lúc này mới len lén thở phào nhẹ nhõm, âm thầm ra kết luận, quan hệ giữa hai người họ có lẽ là bình thường.

Tháng một diễn ra thi cuối học kỳ, đây cũng là lần thi cuối cùng trong chặn đường học sinh của Tiếu Lang lẫn mọi người, học kỳ sau sẽ không còn bất cứ kỳ thi cuối kỳ nào nữa, có chăng chỉ là cuộc thi đại học đang chờ đợi bọn họ.

Lần này phạm vi thi có phần bao phủ rộng khắp mọi mặt kiến thức, liên hợp với vài trường trung học trọng điểm khác trong C thị, vài trường học gộp lại tổ chức thi thống nhất, bởi vì thứ tự sẽ không giới hạn trong phạm vi Hoa Hải, cho nên càng dễ dàng để cho các học sinh tự mình định vị bản thân hơn, cũng như rõ ràng mục tiêu trước mắt.

https://thuviensach.vn

Chương 94

Không phiền đến hai người chứ hả

☆ ☆ ☆

Năm trường liên kết tổ chức thi gồm có : Nhất Trung của C thị, Đông Khê, Giang Châu, Hoa Hải, tính tổng cộng cũng có hơn ba ngàn học sinh, cơ hồ như tụ tập toàn bộ những tinh anh của C thị.

Tiếu Lang vốn là ôm trong lòng ước muốn có thể thi đậu vào đại học đi tham gia cuộc thi cuối học kỳ lần cuối cùng trong đời học sinh này của mình, cậu muốn nghiệm chứng lại vấn đề mà cậu vẫn luôn đắn đo dạo trước : nếu như lần thi này quyết định tiền đồ về sau của mình, vậy mình có khả năng thi được bao nhiêu điểm, lỡ như thất bại thì sẽ thế nào?

Loại quyết tâm liều lĩnh một lần xem sao này khiến cho Tiếu Lang so với bất cứ lần nào trong dĩ vãng càng đầu nhập chuyên tâm và thật lòng hơn nữa. Các buổi thi của bốn môn Tiếu Lang đều làm rất thuận lợi, ngày cuối cùng làm xong đề thi tổng hợp rồi rời khỏi trường thi, Tiếu Lang cảm thấy trong lòng tràn đầy tự tin mà trước giờ chưa từng có, ngoại trừ Ngữ Văn ra, cậu có thể nắm chắc những môn khác mình làm bài đạt được điểm tuyệt đối.

Việc chấm thi do năm vị giáo viên bộ môn thay phiên nhau chấm, không rõ là giáo viên trường khác có nghiêm khắc hay không nữa… Nếu như gặp trúng giáo viên chấm thoải mái, phỏng chừng mình có thể lấy được một cái tổng điểm khá cao.

https://thuviensach.vn

Kết quả thi vừa phát ra, Tiếu Lang cư nhiên đạt được hạng nhất toàn lớp, đứng thứ tư toàn khối, thứ chín tổng năm trường.

Mà Vương Mân chỉ kém Tiếu Lang có bốn điểm, đứng thứ mười trên tổng năm trường.

Tiếu Lang cơ hồ như không thể tin được vào chính mình, mặc dù lúc làm bài cảm giác làm rất khá, nhưng mà cậu thực sự không ngờ bản thân mình có một ngày có thể chân chính vượt qua Vương Mân… Lần này khác với lần thi thử khảo sát hồi đầu năm, lần đó mình thuần túy là do may mắn, mà Vương Mân cũng không xuất hết toàn lực.

Đối với kết quả thi lần này, Vương Mân thực lòng nói "Tiếu Lang, em rất lợi hại."

Xưng hô của cậu đối với Tiếu Lang không phải là "Tiểu Tiểu" nữa, ngay cả trong giọng nói cũng không hề có chút khiêm nhường cùng trêu ghẹo, cũng không có sủng nịch bao dung như những lần trước, Vương Mân đây là đang dùng góc độ bản thân nói với một đối thủ ngang hàng với mình.

Không sai, nếu như những cao thủ ở top 50 đứng đầu đều có năng lực đạt được hạng nhất, như vậy tức là nguyên nhân gây ra chênh lệch điểm số giữa bọn họ đơn giản chỉ là vận khí cùng với trạng thái bản thân, hầu hết các cuộc thi đều là như vậy. Cho nên, phát huy cũng là một phần thuộc về thực lực.

Tiếu Lang của lúc này đã có đầy đủ năng lực để tự mình đi chiến đấu, hạ gục đối thủ, cũng bởi vì như vậy sẽ khiến cho cậu thêm tự tin hơn, càng lúc càng mạnh mẽ hơn, thái độ của cậu đối với mỗi một cuộc thi sẽ là hưởng thụ chứ không phải lo lắng sợ hãi nữa.

Nhưng mà, Vương Mân trong lòng cũng có một chút lo lắng tiềm ẩn, lo Tiếu Lang sẽ bởi vì vậy mà kiêu ngạo tự mãn, đánh mất đi trạng thái bình

https://thuviensach.vn

thường. Thôi kệ đi vậy, bây giờ cứ để cho “hoàng tử bé” cười giống như tên ngốc kia của mình vui vẻ một chút đi…

Được đối tượng mình từng hết lòng sùng bái khen ngợi tán thành, bị đối tượng mà mình đang yêu hiện tại mở miệng nói lời khâm phục, loại hạnh phúc này làm cho Tiếu Lang cảm thấy mình cứ như là đang nằm mơ.

Loại cảm giác lâng lâng như không đúng thực này vẫn kéo dài mãi cho đến kỳ học phụ đạo chấm dứt bởi vì nghỉ đông, Tiếu Lang mới dần dần tiếp nhận được sự thật đầy rạng rỡ này…

—rốt cuộc có thể được một lần hạng nhất khi còn học ở Hoa Hải a! Sau này về già hồi tưởng lại có khi đây là những năm tháng rạng rỡ nhất trong nhân sinh của mình cũng không chừng!

☆ ☆ ☆

Học sinh năm ba được cho phép nghỉ đông từ hai mươi tám cuối năm đến mùng sáu tháng giêng, tính ra cũng gần một tuần. Phần lớn các thí sinh đều là nông nóng bất an, không ai dám quá mức hưng phấn, không dám buông bài tập trên tay, sợ không tìm về được tiết tấu học tập.

Tại cái kỳ nghỉ đông vốn dĩ là không thể nào an ổn vui vẻ mà mừng năm mới như vậy, Tiếu Lang ngược lại vô cùng thoải mái vui sướng, cậu đắm chìm bên trong lòng tự tin đang mỗi lúc một bành trước của mình, tự cao tự đại nhận định rằng mình có thể thi đậu vào Khoa Đại.

Nửa năm không gặp, Tiếu Mông tựa hồ như lại cao thêm, Tiếu Lang đến trường dài kỳ không trở về nhà, nghỉ đông gặp lại em trai liền vô cùng thân thiết, hai người ngồi trên giường tán gẫu với nhau.

Chỉ trong vòng nửa năm ngắn ngủi, nét ngạo khí lúc trước trên vẻ mặt của Tiếu Mông đã chuyển hóa thành một loại ẩn nhẫn, nói chuyện cũng

https://thuviensach.vn

không còn cảm giác trẻ con tự cho mình là đúng như trước đây nữa… Sự kiện lần đó quả nhiên ảnh hưởng đối với Tiếu Mông lớn vô cùng.

Nhất Trung vốn dĩ có rất nhiều bạn học quen biết với Tiếu Mông, đối với việc cậu bỏ thi trung học, không thể nào tránh không có người lời ra tiếng vào.

Lúc mới đầu, Tiếu Mông cũng rất khó chịu đựng, mỗi ngày đều sẽ có một vài người nói về mình, bất quá tính tình Tiếu Mông coi như là một loại không chịu thua kém bất cứ ai, kiên trì suốt học kỳ đầu năm nhất giữ vững thành tích nằm trong top đầu cả khối, cũng nhờ vậy mới coi như lấp lại được miệng của mấy kẻ rỗi hơi kia.

Tiếu Lang chợt nhớ lại lời của Tiếu mẹ lần trước thuật lại đoạn nói chuyện giữa mình và giáo viên chủ nhiệm so trung của Tiếu Mông, có một đoạn miêu tả "Rất kỳ quái, rất cao ngạo, thích một mình một cõi, không dễ tiếp cận"… những cụm từ này hoàn toàn tương phản với cảm giác của Tiếu Lang đối với em trai mình. Tiếu Mông là một thiếu niên rất sáng sủa, từ sáu năm học tiểu học đến tận sơ trung năm hai, Tiếu Lang vẫn thường thấy em mình cùng bạn bè hẹn nhau đi chơi bóng rổ.

Đoạn thời gian sau, số lần Tiếu Lang về nhà càng lúc càng ít, không có cơ hội cùng em trai trò chuyện, không biết thằng nhóc này tự sang sao lại "rẽ nhầm đường xấu" mà phát triển trở thành bộ dáng như thế này nữa.

"A? Mày cùng người ta chia tay rồi?" Tiếu Lang đang cùng em trai tán gẫu về người bạn gái so lớn hơn Tiếu Mông ba tuổi kia, nghe Tiếu Mông hết sức nhẹ nhàng đề cập tới chuyện đã chia tay, bất giác kinh ngạc vô cùng.

Lúc đó thằng quỷ này còn vì người ta dám bỏ nhà trốn đi, sao bây giờ lại nhẹ nhàng chia tay như vậy a? Vì cái gì chứ?

Tiếu Mông nói "Có gì lạ đâu? Bây giờ em có bạn gái mới rồi."

https://thuviensach.vn

"…" Má ơi, thằng quỷ này ngon a! Thông đồng con gái nhà lành hết người này tới người khác!

Tiếu Lang hâm mộ vô cùng, rõ ràng là anh em ruột với nhau, vậy mà tại sao mình lại không tìm được nhỏ bạn gái nào ra hồn hồi học năm nhất năm hai vậy a? Bất quá, bây giờ quen với Vương Mân cảm giác rất tốt…

Ờ thôi, anh mày cũng là người có bạn trai rồi, không nên tham lam quá đà như vậy nữa…

"Tại sao lại chia tay bạn gái trước?" Tiếu Lang hỏi em mình, trong lòng thầm nghĩ, cô nàng kia quả thực không thích hợp với Tiếu Mông, nam nữ quen nhau, làm gì có bạn gái nào lớn hơn bạn trai mình nhiều như vậy chứ!

"Nhân sinh quan bất đồng với nhau…" Tiếu Mông nheo nheo mắt, sâu thẳm trong đáy mắt thoáng hiện lên một chút u buồn…

(Tiếu Lang : mày cái đồ nít quỷ bày đặt thâm trầm cái gì! Thiệt muốn đá một cái!)

"Ồ…" Nói chung mình cũng không có quyền can thiệp vào lựa chọn của em trai, nhưng mà trong lòng vẫn còn hơi tò mò…

Tiếu Lang hai mắt tỏa sáng tín hiệu "thông tấn xã", hỏi "Em dâu mới như thế nào a? Mau mau, nói nghe cái coi."

Tiếu Mông có chút nghẹn lời bĩu môi, đột nhiên mở miệng "Rất giống với hai."

Tiếu Lang "…A?" Vụ gì vậy?

Tiếu Mông nói "Là hoa hậu toàn trường của Nhất Trung."

Tiếu Lang "…" Thằng quỷ sứ này về sau tuyệt đối là biến thành playboy cho coi! Hoa hậu trường đều bị nó túm vào tay! Nhưng mà… con mợ mày

https://thuviensach.vn

nha thằng quỷ (chửi sai rồi, hai người cùng mẹ mà ra đó), cái đó có quan hệ gì với tao a!

“Mân ca lần trước có nói với em hai là hoa hậu toàn trường bên Hoa Hải.” Tiếu Mông cười khẽ, ngữ điệu thoáng có chút trêu chọc.”

“Hoa hậu cái con khỉ! Toàn là ăn nói bậy bạ!” Tiếu Lang điên tiết phản bác lại, Vương Mân rốt cuộc đã nói với em trai mình những gì vậy a! Đừng nói là huỵch toẹt luôn quan hệ của hai đứa cho Tiếu Mông biết luôn đi a!!

Tiếu Mông cảm thấy anh hai mình cảm xúc hóa bốc lên có vẻ như rất thú vị, nhưng mà cậu cũng không tiếp tục đề tài nữa, cậu sợ nếu cứ tiếp tục nói chuyện này, anh hai mình sẽ vô tình để lộ ra khuynh hướng gì gì đó (…), mặc dù bản thân rất ngạc nhiên không hiểu tại sao anh mình lại thích đồng tính, nhưng mà mình là bình thường, tuyệt đối không muốn bị ảnh hưởng, cũng không muốn bởi vì cái kia mà nảy sinh cảm xúc tiêu cực với anh hai.

Tiếu Lang không thể đào bới được chút tin tức nào về cô em dâu mới toanh này, chỉ đành tiếp tục nói sang chuyện khác, về sản phẩm điện tử mới nhất cùng game trên máy tính.

Tiếu Mông cũng đang chơi một vài game online trên mạng, nhưng có điều cậu không thích chơi “Hiệp Minh”, Tiếu Mông có phần thích những game bắn súng hay mạo hiểm phiêu lưu hơn, đối với này Tiếu Lang lại không hứng thú.

Buổi tối, dùng cơm xong rồi, Tiếu Lang về phòng lên QQ, vừa mới bật mở ra trình duyệt web, liền thấy khung tán gẫu bị treo cứng ngắc.

Tiếu Lang quay lại trách móc “Máy tính mày sao yếu tới vậy a, đơ máy luôn rồi!”

Tiếu Mông “Thì vậy, xài hơn bốn năm rồi, không yếu mới lạ.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Vậy sao mày không nói mẹ đổi cho mày cái khác! Chạy yếu vậy mà mày cũng chơi game nổi sao?”

Tiếu Mông nói “Có chơi ở trong nhà đâu…”

Tiếu Lang “…” Rồi rồi, cũng là dân tiệm Net rồi…

Tiếu Mông trầm mặc một hồi lâu, đột nhiên phóng nhẹ ngữ điệu nói với Tiếu Lang “Hai, lát nữa anh ra ngoài nói với mẹ đổi máy tính mới đi.”

Tiếu Lang “Sao mày không tự đi nói với mẹ đi, lần nào tao về nhà cũng ở có mấy ngày.”

Tiếu Mông “…”

Tiếu Lang suy nghĩ, phỏng chừng này là dư âm còn đọng lại của việc trốn nhà bỏ đi của Tiếu Mông lần trước, cho nên nó mới nhát không dám đòi mua cái này cái kia với ba mẹ, nếu như là lúc trước, thằng quỷ này bảo đảm là lập tức nói cứ như là đương nhiên cho mà xem.

Tiếu Lang suy qua nghĩ lại trong đầu một, một hồi sau, Tiếu mẹ ôm một chồng quần áo đã được giặt sạch phơi khô đi vào, cậu liền giả vờ tự nhiên mở miệng nói “Mẹ, máy vi tính nhà mình yếu quá trời à, cấu hình lạc hậu so với người ta cả cây số, chúng ta đổi một cái mới đi, Mông Mông học năm hai năm ba cần sử dụng máy tính nhiều lắm.”

Tiếu Mông “…” Tại sao lại là em a! Hai trở về nhà lần nào cũng giành sử dụng không phải sao! Mai mốt hai còn ở nhà hơn hai tháng để chờ thi đại học nữa kìa!!

Tiếu mẹ liếc mắt nhìn hai đứa con trai của mình một cái, Tiếu Lang lúc này đang xem thông tin liên quan đến thi đại học, còn Tiếu Mông thì ngoan ngoãn ngồi trước bàn học đọc sách.

https://thuviensach.vn

“Con ở lại trường có cần dùng máy vi tính không?” Tiếu mẹ ngồi xuống giường, tay không ngừng gấp quần áo, miệng hỏi, kỳ thực trong lòng bà đã sớm biết hai tên nhóc này đang muốn bày trò gì rồi.

Tiếu Lang nói “Cần chứ! Tra tư liệu này kia nọ a, dùng nhiều là đằng khắc!” (là chơi game kiêm onl QQ thì đúng hơn a… aiz, cảm giác nói dối quả thực khiến người ta cứ khó chịu sao ấy)

Tiếu mẹ “Vậy còn dùng máy ở đâu?”

“Ở tiệm… Ở phòng máy trong trường a!” Tiếu Lang toàn thân đổ mồ hôi lạnh, suýt chút nữa bại lộ chuyện mình đi tiệm Net rồi.

Tiếu mẹ gấp xong quần áo rồi đặt ngay ngắn vào tủ chứa đồ, mới hỏi tiếp “Vậy cấu hình máy tính bây giờ giá bao nhiêu?”

Tiếu Mông lập tức tiếp lời “Không mắc lắm đâu, cỡ khoảng bốn năm ngàn là đủ rồi!”

Tiếu mẹ trừng mắt liếc Tiếu Mông một cái, Tiếu Mông lập tức rụt đầu rụt cổ trở về, bộ dạng tội nghiệp ngồi xổm góc tường tiếp tục đọc sách, hoàn toàn không còn chút nào khí thế như cái hồi “thông đồng con gái người ta”.

Tiếu mẹ hơi hơi mím môi, trong lòng vừa bực mình lại vừa buồn cười.

Không khí trong phòng vô cùng im ắng, chỉ có thanh âm xoàn xoạt phát ra giữa những động tác xếp quần áo của Tiếu mẹ, cùng với thanh âm nhấp chuột của Tiếu Lang.

Tiếu mẹ thu dọn xong xuôi, nói “Hai ba bữa nữa mẹ nhờ cậu út của hai đứa dẫn tới trung tâm điện tử xem rồi tính.” Cậu út của Tiếu Lang hiểu biết tương đối khá về máy vi tính, nếu muốn ra ngoài mua máy vi tính nhất định phải kéo cậu theo nếu không muốn bị người ta gạt.

https://thuviensach.vn

Hai anh em nghe xong lời này của Tiếu mẹ, trong lòng đồng thời vang lên một tiếng hoan hô : Ye!!

“Không phải là mẹ nghe nói rồi tùy tiện đổi cho hai đứa đâu! Lần này bởi vì Lang Lang thi cuối học kỳ đạt được hạng nhất, xem như là quà mẹ thưởng cho Lang Lang, Mông Mông con phải nhớ lần này là nhờ anh con nên con mới được dùng máy tính mới!” Tiếu mẹ nghiêm túc nói.

Tiếu Mông lập tức đáp lời “Dạ biết!” Của hai chính là của mình!

Vài ngày sau, một chiếc máy vi tính mới toanh được giao đến tận nhà, lắp đặt máy xong, lại kết nối dây mạng, cài một đống đủ các loại game, hai anh em bắt đầu chơi tới quên luôn trời đất.

Tiếu Lang đùa một câu “Máy này là của tao nha!”

“Ờ,” Tiếu Mông hết sức thoải mái trả lời “Ngày mốt hai phải trở lại trường đó nha!”

Tiếu Lang “…” Hu hu hu, nhà mình giờ giống khách sạn quá!

☆ ☆ ☆

Bởi vì năm nay Tết âm lịch sớm hơn so với mọi năm, cho nên thời gian nghỉ cũng ngắn, thời điểm Tiếu Lang phải trở lại trường học vẫn là chưa qua ngày sinh nhật mười bảy tuổi của cậu.

Mà lần này người trở lại trường sớm nhất không phải Tiếu Lang Vương Mân như mọi khi, vừa vào ký túc xá đã thấy Nhạc Bách Kiêu và Cố Thuần đã có mặt.

Bốn người cùng nhau chia sẻ những món ăn tết trong nhà cùng thức ăn vặt, vừa ăn vừa nói đông nói tây, ai nấy cũng đều nhắc đến bản thân muốn làm gì sau khi kỳ thi đại học chấm dứt.

https://thuviensach.vn

Cố Thuần nói muốn sống chậm lại một chút, một ngày để dành ngủ, một ngày để dành ăn cơm, một ngày để dành chơi đùa… cứ như vậy lặp lại ba vòng tuần hoàn.

Nhạc Bách Kiêu thì bảo muốn đi rạp chiếu phim xem phim điện ảnh, đi quán bar uống rượu, đi trượt băng.. coi như "trác táng" một hồi…

Tiếu Lang nói muốn đi tiệm Net chơi game suốt đêm nguyên cả một tuần, đã muốn gần nửa năm cậu không được tiếp xúc với Hiệp Minh, hồi ở nhà ăn tết có cùng mấy người bạn trong game trò chuyện qua QQ, nói chờ khi nào thi đại học xong mới tiếp tục chơi lại.

Vương Mân thì bảo, muốn cùng với Tiếu Lang du lịch khắp nơi trong nước.

Thế là, Tiếu Lang cảm động, lê a lết dời đến bên cạnh Vương Mân, lúc này hai người đều đã tự vệ sinh rửa mặt, áo ngoài cũng cởi, trên người chỉ còn mặc áo len bó sát người cùng quần thun dày, ôm nhau rất là ấm áp.

Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu đối với hai người bọn họ như vậy đều là thấy riết rồi quen, chả có gì kỳ lạ.

Hai người bọn họ thu xếp đồ đạc xong cũng chuẩn bị đi ngủ, Nhạc Bách Kiêu đi WC trở về phòng, bắt gặp Tiếu Lang nằm dựa lên người Vương Mân, tay ôm thắt lưng Vương Mân, hai người đang mặt kề mặt mũi kề mũi nói nhỏ nói to cái gì đó.

Đưa tay giắt bàn chải cùng khăn lau mặt về vị trí cũ, Nhạc Bách Kiêu ngạc nhiên nói "Hai người các ngươi sao dính nhau tới vậy a, ngó coi bộ còn khăng khít hơn tình nhân nữa."

Tiếu Lang nghe xong giật cả mình, tránh người khác nghi ngờ nên định lùi trở về, lúc trước khi quan hệ giữa cả hai vẫn còn chưa rõ ràng thì thế nào cũng không thấy chột dạ, nhưng mà bây giờ không giống a…

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Tiếu Lang vừa định rụt người về một chút đã bị Vương Mân kéo ôm trở lại, ấn đầu vào ngực mình, Tiếu Lang nhỏ giọng "ây da" một tiếng, liền nghe Vương Mân bình thản đáp lại Nhạc Bách Kiêu "Cậu và Cố Thuần không phải cũng rất thân thiết sao?"

Nhạc Bách Kiêu "xì" một tiếng, nói "Kiểu gì cũng là kém hơn so với hai người, ở đâu có hai tên nam sinh giống như hai người vậy a, ngày ngày đều quấn quít lấy nhau chả khác gì mì sợi…"

Tiếu Lang "…"

Đúng lúc Cố Thuần trở lại phòng ký túc, Nhạc Bách Kiêu liền thuận miệng nói "Cố Thuần ông nói đúng không?"

Cố Thuần cười ha ha nói "Hai người a, thi đại học xong rồi liền mạnh ai nấy đi đường nấy, hiện tại thân nhau như vậy, tới chừng tốt nghiệp rồi tính sao đây?"

Tiếu Lang nói "Tụi tui thi cùng trường a!"

"Ồ?" Nhạc Bách Kiêu đang định bước lên giường, nghe vậy khựng lại, nói "Cũng đúng, Tiểu Long Nhân cũng có thể thi được hạng nhất a, cái gì mà không thể không có khả năng đúng không?"

Tiếu Lang cười mắng "Kháo, nói vậy là ý gì hả!"

Nhạc Bách Kiêu thương xuân tiếc thu nói "Ai, thế giới trong mắt ta không phải là thê giới chân thật."

Mọi người "…"

Hai người Cố Thuần Nhạc Bách Kiêu đều cởi áo khoác ngoài ra, chừa trên người áo mỏng cùng quần đùi bò vào ổ chăn, Cố Thuần tắt đèn, phòng ngủ nháy mắt tối sầm.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cùng Vương Mân nằm nghiên người, mặt đối mặt, đầu hai người dựa vào nhau rất gần, bên dưới lớp chăn ấm, hơi thở nóng rực của cả hai phả trên cổ của đối phương, trong lòng hai người đều muốn làm chuyện "người nhớn".

Lẫn nhau chạm vào da thịt mà không hề bị ngăn cách bởi thứ gì khiến Tiếu Lang vô cùng hưng phấn, cậu cố kềm nén hơi thở của mình, mà thân thể cũng rất mau nổi lên phản ứng (nói chung còn trẻ, dễ bị đốt lửa…)

Nhưng là lúc này trong phòng chỉ vừa mới tắt đèn, Cố Thuần lẫn Nhạc Bách Kiêu đều chưa ngủ say! Hai người ai cũng không dám phát ra dù chỉ là một chút thanh âm "kỳ lạ" nào, nhưng mà đồng thời, dưới tình huống như thế, thân thể của cả hai thiếu niên càng thêm mẫn cảm, chỉ một động tác nho nhỏ cũng có thể khiến nhịp đập trái tim không ngừng tăng tốc, khiến cho da thịt run rẩy nóng lên.

Tiếu Lang nhịn không được len một chân của mình vào giữa hai chân Vương Mân, nhẹ nhàng cọ đến cọ đi một chút, Vương Mân nắm lấy cổ tay của cậu dùng sức xiết lại, hai chân cũng đồng thời kẹp lại giữ chặt chân Tiếu Lang không để cậu lộn xộn, một tay mò mẫm chạm đến hai khỏa thù du nơi ngực Tiếu Lang, nhéo một cái coi như là trừng phạt.

Tiếu Lang "…" Mình là dùng bao nhiêu sức mới có thể nghẹn tiếng rên rỉ xuống a ~ thao!

Vương Mân kề sát lại gần, môi áp lên môi cậu, đầu lưỡi tựa như ngọn lửa nóng luồn vào cuốn lấy đầu lưỡi cậu, quấn lấy dây dưa triền miên, khoái cảm trong cấm kỵ khiến cho hạ thân của Tiếu Lang chẳng mấy chốc tinh thần phấn chấn trỗi dậy, căng phồng đội lên lớp quần lót dưới chiếc quần thun dày.

Tiếu Lang muốn Vương Mân giúp mình sờ sờ phía dưới, nhưng lại không thể nói thành tiếng, chỉ có thể lôi kéo tay Vương Mân hướng xuống

https://thuviensach.vn

nơi đó chà xát một chút.

Vương Mân lại không như ý Tiếu Lang chạm vào nơi kia, bàn tay thoáng tránh ra, rút trở về nhẹ nhàng vuốt ve, trượt dần từ ngực xuống lưng…

Đang định tiến hành thêm một hồi hôn sâu, đột nhiên bên phía giường của Cố Thuần có động tĩnh, cậu chàng ngồi dậy nhảy khỏi giường, "tách" một cái, đèn sáng ngời, khiến Vương Mân cùng Tiếu Lang đều sợ tới mức tựa như bị điện giật dội ra.

Tiếu Lang cố gắng rụt lùi đầu mình, toàn bộ nhét vào mền, trong lòng khẩn trương không biết hành động lúc nãy của mình và Vương Mân có bị phát hiện hay không?

Kết quả lại thấy Cố Thuần xỏ dép lê vội vàng bước đến mở cửa phòng xông ra bên ngoài, thấy vậy Vương Mân cùng Tiếu Lang mới thở phào nhẹ nhõm một cái, mà hai "nhóc đang hưng phấn" kia cũng bởi kinh hách quá độ lúc nãy mà… ỉu xìu…

Chờ Cố Thuần trở lại, Vương Mân mới thuận miệng hỏi "Làm sao vậy?"

Cố Thuần nói "Hồi chiều uống nước hơi nhiều, định là sáng mai rời giường mới đi giải quyết, ai dè lúc nãy nhịn không được, không phiền đến hai người chứ?"

Vương Mân nói "Không có."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Chương 95

Phương Bắc cũng rất được

☆ ☆ ☆

Bắt đầu khóa phụ đạo nghỉ đông, cô chủ nhiệm công bố thời gian diễn ra của vài đợt mô phỏng thi lớn do các trường tổ chức trong học kỳ cuối cùng này.

Vào tháng ba, các trường trong khu vực sẽ liên kết với nhau phân chia từng nhóm học sinh tổ chức thi, tháng tư thì mười trường lớn của toàn tỉnh liên kết thi, tháng năm thì thi tổng hợp đề của nội bộ trường soạn, ba lần thi này đều là tiến hành ở đầu mỗi tháng. Cứ như vậy, học kỳ cuối cùng của cuộc sống học sinh trung học cứ như vậy bắt đầu trong tiếng kêu rên ai oán của lũ học sinh.

Đặc biệt trong thời gian này, có một sự việc rất là kỳ quái đã xảy ra, nhập học đã ba ngày, nhưng mà vị trí của nữ sinh thành tích khá nhất lớp Trần Dư Lâm vẫn luôn bị bỏ trống!

Lúc ban đầu, việc này cũng không được mọi người để ý tới cho lắm, dù sao thì lúc bình thường Trần Dư Lâm cũng không khiến cho người khác cảm giác mình tồn tại, hơn nữa trong lớp cũng có vài bạn học do nhà ở xa mà không kịp trở về trường vào ngày khai giảng thôi.

Nhưng mà, khi nghe mấy bạn cùng phòng ký túc xá của Trần Dư Lâm kể lại thì, mấy ngày hôm nay trên cơ bản đều gặp nhỏ trong phòng ngủ ký túc xá… Cho nên ý nghĩa chính là, Trần Dư Lâm thực ra vẫn luôn ở trong trường.

https://thuviensach.vn

Nếu vậy, cô nàng vì cái gì mà không đến lớp để học? Không lẽ là, cô nàng vẫn luôn đến lớp, nhưng mọi người không phát hiện mà thôi? (…)

Vừa nghĩ đến khả năng thứ hai có thể xảy ra, ngay lập tức đám học sinh nhát gan vẫn luôn tin vào chuyện ma thần quỷ quái liền cảm thấy nổi cả gai ốc cả người, nhất là Tiếu Lang, ngoài mặt lúc nào cũng ăn to nói lớn, nhưng thực chất là nhát gan muốn chết đi.

“Anh, anh nói thử xem nhỏ đó có phải là đã tu luyện thành tinh rồi hay không a? Cho nên phàm nhân như tụi mình mới nhìn không tới…” Tiếu Lang nhìn chằm chằm vào chỗ ngồi của Trần Dư Lâm, giống như hận không thể nhìn ra được một cái bóng lờ mờ nào đó.

Vương Mân gõ gõ cây bút của mình lên bàn hai ba cái, nói “Cũng có thể lắm.”

Tiếu Lang “…”

Nhìn người nào đó âm thầm nhích nhích tới gần mình một chút, Vương Mân trong lòng cười thầm.

☆ ☆ ☆

Liên tục học hai ngày, mà vẫn chưa có lịch sắp xếp ngày nghỉ ngơi, cho nên Tiếu Lang vừa tới tối liền ở trong trạng thái toàn thân mệt rã rời, cậu quấn quít lấy Vương Mân đòi ngủ cùng, trước khi đi ngủ còn bắt Vương Mân cùng mình đi nhà vệ sinh tập thể để rửa mặt.

Hai người chui vào ổ chăn nằm rồi, Vương Mân thoáng nhìn đồng hồ xem thời gian, có chút bất đắc dĩ nói “Em không thể ráng thức tới mười hai giờ rồi mới ngủ tiếp sao?”

Tiếu Lang ngáp một cái, gối đầu mình lên ngực Vương Mân, tay chân tựa như tám cái vòi bạch tuột hết sức “ngang tàng” quấn lấy Vương Mân,

https://thuviensach.vn

nghi hoặc hỏi lại “Tại sao phải thức tới mười hai giờ, em mệt quá a.”

Vương Mân hơi khẽ thở dài, như có như không, bàn tay xoa xoa tóc Tiếu Lang vài cái, lại hôn lên đỉnh đầu cậu.

Sáng hôm sau, Tiếu Lang là bị hôn đến tỉnh lại.

Mới năm giờ sáng, ngoài trời vẫn còn chưa rạng hẳn, cậu cảm giác được trên môi của mình đột nhiên có một cỗ nóng bỏng quấy phá, khiến cậu thở không nổi, phải cố hết sức hô hấp bằng xoang mũi, lại hít vào một hơi khí lạnh lẽo.

Tiếu Lang hai mắt đầy sương mù hơi mở ra, trước mắt cậu là hàng lông mi khẽ run rẩy cùng chiếc mũi thẳng tắp của Vương Mân.

“Còn sớm vậy mà…” vẫn còn chưa đến thời gian thức dậy mọi ngày nữa là! Tiếu Lang cau mày, có hơi hơi khó chịu.

“Tiểu Tiểu,” thanh âm của Vương Mân có chút khàn khàn, có lẽ là do mới vừa thức dậy đi… Vương Mân dùng mũi chạm nhẹ vào chóp mũi Tiếu Lang, thấp giọng thì thầm “Sinh nhật vui vẻ…”

A? Sinh nhật? A đúng rồi, hôm nay là sinh nhật của mình mà!

Tiếu Lang “…” Bất quá, Vương Mân lớn gan lớn mật như vậy từ khi nào a?

Liếc mắt nhìn sang giường của hai vị kia, tiếng ngáy vẫn là vang lên dều đều từ Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu, hai người ngủ giống như hai con heo chết, cũng chẳng biết hồi tối mấy giờ mới trở lại phòng nữa.

Cảm giác được hoàn cảnh hiện tại rất an toàn, Tiếu Lang cùng Vương Mân liền tiếp tục “ân ái”, miệng lưỡi đụng chạm vào nhau rồi lại tách ra, khiến cho buổi sáng mùa đông bỗng trở nên có vẻ ấm áp.

https://thuviensach.vn

Tâm tình bởi vì bị đánh thức sớm mà có hơi không thoải mái, lại bị một câu "sinh nhật vui vẻ" kia cùng nụ hôn dịu dàng của Vương Mân trấn an, nội tâm cùng thân thể của Tiếu Lang đều bắt đầu trở nên sung sướng hẳn lên.

Thật lâu cả hai mới tách ra, Vương Mân luồng tay dưới chăn nắm tay Tiếu Lang kéo sang, đặt lên hạ thân đang "háo hức" nơi đũng quần của mình, cố ý đè thấp thanh âm "Muốn tiếp tục chuyện buổi tối hôm trước không?"

Không khí trong nháy mắt liền trở nên đầy ái muội, cách một lớp chăn mền, hai thân thể khít khao dán sát vào nhau tản ra từng đợt nhiệt khí nóng rực, Tiếu Lang cằn nhằn chế giễu "Sáng sớm liền phát tình…"

Vương Mân một tay duỗi ra sờ soạng đến chỗ kia của Tiếu Lang, ha, không phải cũng có phản ứng giống nhau hay sao…

Cậu cắn nhẹ vành tai Tiếu Lang, Tiếu Lang vừa phải tận lực chịu đựng để không phát ra tiếng rên rỉ, lại phải lưu thần cẩn thận lưu ý đến tiếng ngáy của hai người bạn cùng phòng kề bên xem có phải vẫn bình thường hay không, hai người nằm trên chiếc giường đơn dán vào nhau, thân mật âu yếu… cũng không biết qua bao lâu, cả hai mới bắt đầu an phận lại, chỉ lặng lẽ ôm nhau.

"Ngay cả khăn giấy anh cũng chuẩn bị sẵn luôn!" Tiếu Lang vừa tức cười vừa tức giận, đè nặng thanh âm cố ý làm ra khẩu hình.

Vương Mân vò đám khăn giấy đã sử dụng qua thành một đoàn rồi nhét xuống dưới gối nằm của mình, sau đó mới xoay người nằm xuống trở lại. Tiếu Lang trừng mắt nhìn động tác của Vương Mân, cảm thấy có chút nghẹn họng, biểu tình giống như muốn nói "Sao lại có thể đem thứ như thế đặt dưới gối nằm của mình a!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân không hề thấy hổ thẹn, còn nghiêng đầu áp mặt mũi xuống gối nằm dùng sức hít hai cái.

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nhỏ giọng nói "Không bẩn."

Tiếu Lang muốn lôi đống khăn giấy kia ra vứt, lại bị Vương Mân nắm lấy tay, đặt ở ngay miệng dùng răng nanh nhẹ nhàng cắn.

Tiếu Lang bị cắn, bật cười, tay lại không thành thật sờ soạng hạ thân của Vương Mân, Vương Mân nói "Đừng sờ bậy, sờ nữa nó lại đứng dậy."

Tiếu Lang không thèm nghe, nghịch ngợm nhéo nhéo hai cái, Vương Mân bất đắc dĩ phải dùng tay chế trụ lại tay cậu, hỏi "Đi tắm không?"

Tiếu Lang "Ừ…."

Xuống giường, tùy tiện tìm một bộ quần áo mặc vào, Vương Mân mới xỏ dép lê đi đến cạnh tủ quần áo lục tìm đồ tắm, cậu vẫn luôn chú tâm những chuyện nhỏ nhặt như vậy.

Tiếu Lang nhân cơ hội thò tay vào gối nằm lấy ra đống khăn giấy kia, nhanh chóng vứt vào sọt rắc, vừa xoay lại liền trong đầu lo lắng, mắt liếc nhìn Cố Thuần cùng Nhạc Bách Kiêu hai người vẫn còn đang ngủ say, giống như có tật giật mình rón rén lấy khăn giấy ra, đợi lát nữa vào WC thả vào bồn cầu giật nước, hủy thi diệt tích…

☆ ☆ ☆

Trong phòng tắm lạnh đến mức làm cho người ta cảm thấy xương cốt cũng như đang phát run, sáng sớm lại càng thêm lạnh.

Chỉ mặc trên người áo khoác đồng phục mùa đông của trường có vẻ như vẫn không đủ, vậy mà Tiếu Lang hạ thân chỉ mặc mỗi một cái quần lót tam

https://thuviensach.vn

giác, hai chân dài nhẵn nhụi trắng bóng thấp thoáng lộ ra dưới lớp áo khoác rộng thùng thình, càng thêm phần gợi cảm.

Vương Mân lôi kéo Tiếu Lang vào một buồng tắm riêng, động tác lưu loát lột xuống y phục trên người Tiếu Lang xuống, tiện tay vắt lên cửa, mới đột nhiên phát hiện, áo đồng phục mà Tiếu Lang mặc mới nãy là của mình.

Đồng phục của trường đều là như nhau, nhưng mà tên được thêu trên quần áo của mỗi người là bất đồng.

"…Đây là đang câu dẫn anh sao?" Vương Mân kéo Tiếu Lang vùi vào trong lồng ngực mình, một tay nhấc lấy vòi sen tắm ở bên cạnh ra khỏi bệ, lúc vừa mới mở ra, nước trong vòi là nước lạnh, từng đợt nước rào rào rơi xuống đất dội lên bọt nước tẩm thấp vào chân vào đùi hai người, lạnh đến thấu xương.

Chờ nước bắt đầu ấm lên, hai người mới kéo vòi tưới vào người bắt đầu tắm chung, mà hô hấp của cả hai lúc này cũng đã sớm hỗn loạn quấn quít lấy nhau, Vương Mân ôm Tiếu Lang, hết xoa rồi lại cắn, trời sớm như vậy nhất định sẽ không có ai đến đây, hai người đều thoải mái chính mình, rất nhanh mỗi người đều lại tiết một lần.

Nhưng như thế này vẫn là chưa đủ, Vương Mân nhìn chằm chằm gương mặt ửng hồng của Tiếu Lang, trong nội tâm đột nhiên dâng lên một luồng ý niệm tà ác, chỉ nghĩ cứ như vậy mà ăn luôn người trước mắt vào trong bụng.

Việc đó hiển nhiên Vương Mân chưa có khả năng làm, nhưng mà có phương thức nào có thể khiến cho quan hệ của hai người họ gần thêm một bước nữa không?

Vương Mân vuốt ve tấm lưng bị nước xối ẩm ướt lại trơn nhẵn của Tiếu Lang, bàn tay dần trượt xuống, xoa bóp mông thịt mềm mại khác xa với thân thể cứng rắn của Tiếu Lang… Thật mềm a… Trong đầu Vương Mân

https://thuviensach.vn

đột nhiên nhảy ra cảnh tượng lúc năm nhất, khi mình cùng Tiếu Lang đến bệnh viện kiểm tra xương cụt.

Hình ảnh ngón tay của bác sĩ xâm nhập vào trong cơ thể ở vị trí kia, chiếm cứ khắp đại não Vương Mân.

Vừa nghĩ đến đó, tay của Vương Mân liền cứ như vậy tiếp tục trượt xuống, dọc theo khe giữa đường xương sống của thiếu niên thăm dò… Tiếu Lang bị nhột đến phá cười, thân thể vặn vẹo muốn thoát khỏi… Vương Mân đột nhiên hung hăng đẩy cậu áp lên tường, mà tay vẫn còn tiếp tục.

Lần trước thầy Trầm nói đến "vận động kịch liệt" chắc là cái loại như này phải không nhỉ?

"Làm gì a?" Tiếu Lang hoảng sợ, đưa tay đẩy người Vương Mân ra, ngước mắt lên nhìn liền bắt gặp trong đáy mắt của Vương Mân có một loại màu sắc chứa cảm xúc hoàn toàn bất đồng so với dĩ vãng, kia là một loại dục vọng đủ để thương tổn kẻ khác.

Nhưng chỉ trong một cái chớp mắt, màu sắc trong đáy mắt của Vương Mân liền bị dập tắt, cậu dừng tay lại, không trượt xuống mà vuốt dần lên, dọc theo lưng Tiếu Lang, cuối cùng dừng tạy đầu vai bóng nhẵn của cậu.

Miệng lưỡi lại chạm nhau, một nụ hôn sâu kịch liệt bắt đầu…

Khi cả hai rời khỏi phòng tắm công cộng thì đã muốn sáu giờ hơn, lúc này mới là thời gian rời giường bình thường mọi ngày của hai người.

Tiếu Lang liên tục phát tiết hai lần, lại đứng dưới nước ấm cọ rửa bị người nào đó hôn sâu mười mấy phút đồng hồ, lúc này ngay cả đứng cũng cảm thấy có hơi bủn rủn… Bất quá được "chiêu đãi no nê" trên tinh thần, tính ra cũng là thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Mặc vào quần áo xong, cùng dọn dẹp mền gối trên giường, rồi mới cùng Vương Mân đi căn-tin dùng bữa sáng. Tiếu Lang mua cho mình một cái trứng luộc, vừa hì hụi gõ nứt vỏ trứng vừa nói "Sinh nhật phải ăn trứng gà, bồi bổ thân thể cho mình."

Vương Mân húp cháo ăn bánh bao, hỏi Tiếu Lang "Muốn ăn bánh kem không?"

Tiếu Lang nói "Muốn a, như là đang trong trường làm sao đi mua được." Hơn nữa, phố ăn vặt ở bên hông trường cũng không thấy có tiệm bán bánh ngọt nào.

Vương Mân "Ừ" một tiếng, hỏi "Thích mùi vị nào?"

Tiếu Lang "Đương nhiêng là bánh kem sữa tươi rồi."

"…" Vương Mân đang định giải thích, sữa tươi không phải mùi vị, chocolate hoặc là dâu tây vân vân mới là mùi vị, nhưng là ngay lúc này, trước bàn của cả hai lại xuất hiện một bóng người.

☆ ☆ ☆

Trần Dư Lâm trong túi đặt một gói chocolate Dove, tâm tình vô cùng khẩn trương.

Vốn dĩ cô nàng muốn trở lại lớp C1 liền tìm gặp Tiếu Lang, nhưng mà mấy hôm nay, ở trong sân trường mỗi lần đụng mặt mấy người bạn cùng lớp, bọn họ liền nhìn mình với ánh mắt giống như là đang nhìn người ngoài hành tinh vậy, cho nên Trần Dư Lâm cảm thấy nếu mình vào lớp, chắc chắn sẽ trở thành tiêu điểm của mọi người.

Dưới loại tình huống đo mà đưa chocolate cho Tiếu Lang, sẽ rất kỳ quái đúng không…

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc Trần Dư Lâm vẫn còn đang do dự rối rắm, ánh mắt liền bắt gặp Tiếu Lang! Tiếu Lang cùng Vương Mân hôm nay sao lại đến căn-tin sớm như vậy?

Nhưng là, có lẽ do bản thân mình làm cho người khác không có cảm giác tồn tại đi, nãy tới giờ bọn họ ở bàn bên cạnh ngồi một lúc lâu như vậy rồi mà không hề phát hiện mình…

Ai, vốn dĩ là như vậy mà, đừng nói tới bạn học, ngay cả bạn cùng phòng đều coi mình như không tồn tại, bạn học cùng lớp nói chịu nói chuyện với mình chỉ có vài người ít ỏi. Lớp trưởng Cố Thuần là người hiền lành, vài lần nói chuyện với mình đều là bởi vì có việc phải dặn dò, Vương Mân bộ dáng thoạt nhìn trầm ổn lại đáng tin cậy, nhưng không hiểu sao cứ luôn cảm thấy cậu ta là người cao cao tại thượng không dễ thân cận, chỉ có Tiếu Lang, cậu ấy là người duy nhất thật tình đối xử với mình.

Vừa nghĩ đến đây, tâm tình của Trần Dư Lâm không hiểu sao đột nhiên khá lên.

Mình thật sự rất thích cậu ấy, thích nam sinh bề ngoài gọn gàng sạch sẽ kia (nói thiệt là rất thường xuyên không chịu tắm a), nam sinh sẽ khiến mình không biết tại sao lại sinh ra hảo cảm… Thích nhất ánh mắt của cậu ấy, vừa đen lại vừa sáng, thuần túy đến giống như không hề chứa chút tà niệm nào.

Những lúc bị ánh mắt của thiếu niên kia nhìn chăm chú, liền cảm thấy toàn thân không thể tự chủ mà khẩn trương cả lên.

Tiếu Lang cũng khẩn trương đúng không nhỉ, bởi vì lần nào đối diện, cậu ấy cũng sẽ né tránh trước…

Phải mở miệng như thế nào mới tốt đây? Trần Dư Lâm cố lấy dũng khí, đứng trước bàn ăn mà Vương Mân cùng Tiếu Lang đang ngồi, dáng đứng

https://thuviensach.vn

nghiêm túc, tay lại vô thức rờ gói chocolate đặt trong túi, tim đập thình thịch.

Tiếu Lang vừa mới nghiêng đầu, liền nhìn thấy đối tượng dạo gần đây vẫn luôn là đề tài bàn tán trong lúc, lúc này cô nhỏ đang vẻ mặt nghiêm túc nhìn chăm chú vào mình, vì thế miếng bánh bao đang nhai trong miệng lập tức nghẹn ngay cổ họng.

Tiếu Lang liều mạng ho khùng khục, Vương Mân đúng lúc bưng ly sữa đậu nành trên bàn đưa cho cậu uống thuận khí.

Tiếu Lang ho tới cả gương mặt đỏ bừng, vừa lúng túng lại vừa xấu hổ.

Trần Dư Lâm đứng ở cạnh bàn, tay chân luống cuống bối rối nói xin lỗi "Xin lỗi, xin lỗi…" Tuy rằng cảm thấy có lỗi, nhưng mà bộ dáng ho đến mức cả gương mặt đỏ bừng, khóe mắt ứa lệ của Tiếu Lang lúc này lại làm cô nàng cảm thấy… thực đáng yêu.

Trần Dư Lâm cảm giác gói chocolate trong túi của mình giống như bị mình sờ đến mức tan chảy rồi..

"Ăn sáng chưa?" Cuối cùng vẫn là Vương Mân đánh vỡ cục diện bế tắc, lôi kéo ghế, khoác tay ý bảo Trần Dư Lâm ngồi.

Trần Dư Lâm ngồi xuống rồi mới nói "Tớ đã ăn rồi."

Vương Mân trong lòng rất muốn biết cô nàng này lại đây làm cái gì, bộ dáng thẹn thùng như vậy, không lẽ là nói tới để bày tỏ sao?

Liếc mắt nhìn Tiếu Lang, thấy Tiếu Lang rụt cổ rụt vai bộ dang đầy sợ hãi, cảm thấy rất buồn cười, ngẫm lại cũng thấy không có tính uy hiếp gì cho mấy, liền một phen đóng vai người tốt mở lời "Dạo gần đây cậu thế nào? Tại sao không đến lớp học?"

https://thuviensach.vn

Trần Dư Lân cười cười, nói “Tớ chuyển qua ban xã hội rồi.”

“A??” Tiếu Lang suýt chút nữa lại mắc nghẹn.

Vương Mân cũng vô cùng khiếp sợ. Chuyển ban? Ngay tại học kỳ cuối cùng này? Có nhầm lẫn gì không vậy?

Hiện tượng ban tự nhiên chuyển qua ban xã hội ở Hoa Hải đương nhiên vẫn thi thoảng xảy ra, nhưng đa phần chỉ phát sinh ở những học sinh không theo kịp thành tích các môn tự nhiên mà thôi, hơn nữa này còn là đợi đến học kỳ cuối cùng mới chuyển, quả thực làm cho người ta khó mà lý giải, dù gì thì ngay từ năm nhất bọn họ đã bị giáo dục theo phương hướng thiên về các môn tự nhiên.

Huống hồ gì thành tích các môn tự nhiên của Trần Dư Lâm không coi như là kém, mặc dù từ năm nhất tới bây giờ thứ hạng luôn thụt lùi, nhưng tổng thể vẫn nằm trong top 10 toàn lớp, top 100 toàn khối, thành tích ổn định như vậy, hơn nữa trụ cột kiến thức nền tảng lại vững vàng, muốn thi vào trường đại học trọng điểm hoàn toàn không khó khăn.

Hai người không hề che dấu nói ra suy nghĩ cùng nghi hoặc của mình ——

“Sao tự dưng lại chuyển vào lúc này? Có thể thích ứng kịp sao?”

“Đúng rồi đó, còn mấy tháng nữa là phải thi đại học rồi a!”

Mặc kệ là tự nhiên hay xã hội, lúc này cũng coi như là thời điểm ôn tập đâu vào đấy, bây giờ chỉ còn phải đối mặt với các cuộc thi thử để điều chỉnh cùng với tạo dựng tâm lý trạng thái cho bản thân, chỉ còn chừng một trăm ngày nữa kỳ thi đại học sẽ bắt đầu, cô nàng này môn xã hội như thế nào? Ôn tập ổn không?

https://thuviensach.vn

Trần Dư Lâm thực cảm động, trong trường ngoại trừ thầy cô, rất ít người quan tâm đến mình mà hỏi han những vấn đề này, liền vội vàng nói "Không có gì, vốn dĩ tớ khá các môn xã hội hơn."

Nếu ngay cả đương sự cũng đã nói như vậy, người ngoài còn biện pháp nào đâu?

Tiếu Lang tâm tình biến hóa liên tục, ngay từ đầu là sợ hãi, xấu hổ, lại quẫn bách, sau lại là nghi hoặc, rối rắm, mãi cho đến lúc này lại biến thành tiếc hận.

Cậu ngẩng đầu, cẩn thận quan sát bộ dáng Trần Dư Lâm một chút, nói thực nhỏ này thoạt nhìn cho người ta cảm giác là một nữ sinh rất khá, ánh mắt ra ánh mắt, mũi ra mũi, chỉ là môi có hơi tái nhợt, còn nữa, trong mắt bộ phần tròng mắt chiếm nhiều hơn so với con ngươi… (…)

Những lúc cụp mắt xuống sẽ tạo cho người ta cảm giác điềm đạm đáng yêu, nhưng ánh mắt vừa nâng lên, liền thấy rất lớn, có hơi dọa người.

Tiếu Lang suy nghĩ một chút, trong lòng cũng có phần bội phục dũng khí của Trần Dư Lâm, cảm giác sợ hãi cũng giảm bớt.

"Hy vọng cậu mọi chuyện suôn sẻ!" Tiếu Lang chân thành nói.

"…Cảm ơn." Trần Dư Lâm thần tình đỏ bừng, do dự vài giây, mới thò tay lấy từ trong túi ra khối chocolate bị mình làm cho biến hình méo mó, đưa Tiếu Lang.

Tiếu Lang nhìn khối chocolate trước mặt mình, hoang mang chớp mắt hai cái, đưa mắt nhìn Trần Dư Lâm, lại đảo sang nhìn Vương Mân : chúc suôn sẻ thôi mà cũng đưa chocolate?

"Thực ra… tớ nghe nói hôm nay là sinh nhật của cậu, chúc cậu sinh nhật vui vẻ." Trần Dư Lâm nhỏ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “A” một tiếng, mới kịp phản ứng lại, cảm kích nói “Cảm ơn ha ~!”

Hai bên gò má Trần Dư Lâm lập tức hiện lên hai mảnh ửng hồng đỏ rực, nhìn có vẻ như đang rất mắc cỡ.

Tiếu Lang dùng ngón tay chọt chọt lớp ngoài của chocolate, vốn định đưa tay cầm lấy, nhưng trong nháy mắt đưa tay qua lại có hơi do dự.

Là của Trần Dư Lâm đưa a… có khi nào có chứa ma thuật đen cái gì đó không a? (…)

“Cậu dự định thi vào trường nào chưa?” Trần Dư Lâm đột nhiên hỏi.

Tiếu Lang theo bản năng đáo “Tính… thi Khoa Đại.”

Lời nói vừa dứt, Trần Dư Lâm liền mở to hai mắt nhìn Tiếu Lang, làm Tiếu Lang cũng có chút ngại ngùng, đưa tay rờ rờ vành tai trái của mình, nói “Không cần chê cười tui a, nói chung người nào mà không muốn mình thi vào trường xịn đúng hông.”

Trần Dư Lâm lập tức lắc đầu, thật lòng nói “Không có, tớ không có chê cười cậu, cậu rất tốt, rất lợi hại, nhất định cậu sẽ thi đậu!”

Tiếu Lang nghe xong, hai mắt lập tức sáng lên, Vương Mân cơ hồ có thể nhìn thấy được trong nháy mắt đó, ánh mắt của Tiếu Lang như bắn ra hai luồng sáng…

“Thật không? Cậu nghĩ như vậy sao? Ha ha…”

Trần Dư Lâm “Ùa, cậu rất thông minh, hơn nữa vẫn luôn tiến bộ không ngừng, ngay từ năm nhất đến hiện tại, lần trước thi cuối học kỳ cậu lại đạt được hạng tư toàn khối, cậu nhất định có thể thi đậu vào Khoa Đại!”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang hoàn toàn bị Trần Dư Lâm "dỗ ngọt" khiến cho vui vẻ muốn chết, sau mông giống như mọc ra cái đuôi lắc qua lắc lại, khóe miệng liệt tới tận tai, bộ dạng vô cùng ngốc.

Vương Mân có chút nghẹn họng bĩu môi, lái sang chuyện khác hỏi Trần Dư Lâm "Cậu thì sao? Định thi vào đâu? Thời điểm này mà chuyển sang ban xã hội chắc là có phần khó khăn đi?"

Trần Dư Lâm nói "Nói thật thì tớ vốn định thi vào Trung Đại, tớ muốn học chuyên nghiệp ngôn ngữ học, bất quá…." nói tới đây, lại liếc mắt nhìn Tiếu Lang một cái, cười đến ngại ngùng "Phương Bắc có vẻ cũng rất được…"

Vương Mân "…" Tuyệt đối phải kéo nữ nhân này vào danh sách cần đề phòng, tận lực không để nữ nhân này xuất hiện trước mặt Tiếu Lang!

https://thuviensach.vn

Chương 96

Cái chết cách chúng ta rất gần

☆ ☆ ☆

Sau khi trở về lớp, tin tức Trần Dư Lâm chuyển sang ban xã hội dùng tốc độc không khác gì so với tốc độ "Vương Mân làm bài tập" nhanh chóng lan tỏa ra khắp nơi, không đến một tiết tự học kết thúc, cơ hồ cả lớp ai ai cũng iết.

Đám học sinh đang mệt mỏi ngáp ngắn dài vừa nghe lập tức tỉnh hẳn ra, cứ bốn người lập thành một đơn vị nhóm nhỏ, bắt đầu triển khai thảo luận kịch liệt.

Mà những người vốn dĩ không biết nhiều lắm về cô nữ sinh này cũng hết sức kích động đầu nhập vào đề tài, giống như chỉ cần dựa vào một hành động này liền có thể quyết định hết thảy sở hữu về đối phương, bất luận tính cách, lợi hại hay dũng khí, tiền đồ…

Trong cuộc sống đầy buồn tẻ lại khẩn trương của những học sinh năm ba, chỉ cần một chút biến hóa của người xung quanh, liền tựa như mặt hồ phẳng lặng bị ném vào một hòn đá, gợn sóng không ngừng.

Một vài học sinh vẫn luôn ở trạng thái không được tốt cũng bắt đầu do dự, rối rắm, suy nghĩ bản thân có phải là nên noi theo việc Trần Dư Lâm chuyển sang ban xã hội không, có khi như vậy đối với mình mới là chính xác.

https://thuviensach.vn

Cũng chẳng trách, trong ánh mắt của đám học sinh ban tự nhiên mà nói, những người học bên ban xã hội cũng chỉ cần học thuộc lòng thôi, không phải sao? Những học sinh thi đậu được vào Hoa Hải phần lớn đều là có thể chịu đựng khắc khổ.

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy, chứ dám làm lại chẳng có lấy một người… Chung quy giờ phút này mà dám chuyển sang bên ban xã hội, trừ phi là bởi vì "bó tay hết thuốc chữa" với các môn tự nhiên, hoặc là cực kỳ tự tin bản thân ở những môn xã hội, chứ không thì hành động này không phải để thử xem may mắn của mình cỡ nào, mà là muốn chết.

Người phát tán tin tức, cũng tức là Tiếu Lang của chúng ta, giờ phút này đang dùng ngón tay ấn ấn chocolate, để trên mặt bàn đẩy qua đẩy lại.

—Ăn, hay là không ăn, đây là một vấn đề.

Vương Mân "Nếu như em không dám ăn cái đấy thì đem cho người khác đi."

Tiếu Lang "Tốt xấu gì cũng là người ta tặng quà sinh nhật a, cho người khác có vẻ như không được tốt."

Vương Mân "…Vậy đưa đây anh ăn cho?"

Ngón tay của Tiếu Lang khựng lại, hai hàng lông mày cau có giãn ra, giống như là đã giải quyết được vấn đề gì đó cực kỳ phức tạp, cầm lấy chocolate dúi cho Vương Mân, thoải mái nói "Đây ~"

Vương Mân "…" Chính mình không dám ăn lại cho anh ăn? Không lo lắng anh ăn rồi trúng độc sao? Thật xấu bụng…

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Vào tiết học cuối cùng của buổi chiều hôm đó, Vương Mân nhỏ giọng bảo Tiếu Lang "Tan học đừng đi căn-tin, chuông reo theo anh ra ngoài."

Tiếu Lang "Đi đâu?"

Vương Mân cười cười "Bí mật."

Tiếu Lang thò tay nhéo nhéo thắt lưng Vương Mân "Nói hay không?"

Vương Mân nắm lấy tay cậu, hạ giọng nói "Lát nữa em sẽ biết…"

Hai nam sinh ngồi ở bàn trước mặt họ quay đầu lại trêu chọc "Hai người tâm sự nhỏ to gì thế, cứ thì thà thì thầm mãi, sợ người khác không biết được hai người cảm tình thân thiết hay sao a!"

Một nam sinh ngồi ở dãy bên cạnh nghe được lời này, cũng xoay lại trêu đùa "Hai người họ thân với nhau cũng đâu phải ngày một ngày hai, Tiếu Lang ông nói thiệt đi, ông có phải bà xã của Vương Mân không a?"

Tiếu Lang nghiêm mặt định phản bác lại, Vương Mân ho nhẹ một chút, cười nói "Nè, nói em là bà xã của anh kìa…"

Phư…

Những người ngồi cạnh đó nghe thấy phá lên cười ha ha "Ha ha, Tiểu Long Nữ, muội được gả đi hồi nào vậy a!"

Tiếu Lang cả gương mặt đỏ bừng, gân cổ quát "Nói bậy bạ gì vậy! Tui mới là ông xã, còn người này là bà xã tui mới đúng!" Vừa nói, vừa khoát tay kéo bả vai Vương Mân xoay qua, giả vờ như đùa giỡn lưu manh nói "Bà xã ~~~"

Vương Mân trả lời "Ừ."

https://thuviensach.vn

Mọi người cười đến muốn điên lên, trong không khí học tập đầy căng thẳng mệt mỏi khó có được một lần điều tiết tâm tình như vậy, lập tức có vài người bắt lấy cơ hội trêu ghẹo bạo hơn.

“Vậy hun cái đi! Hun một cái đi!”

Tiếu Lang bị mọi người đồng loạt hét to cổ vũ, trong lòng lại cảm thấy do dự, đều “làm thiệt diễn thiệt” tới mức này rồi, nếu như không dám “hun” thì cảm giác có hơi… lằng nhằng, nhưng mà nếu “hun” thiệt, trò đùa này sẽ càng quá lố a…

Đang rối rắm, cảm giác được Vương Mân hơi giật giật góc áo của mình, ý bảo mình “hun” đi.

Tiếu Lang : được thôi, nếu anh dám chịu chơi như vậy, hun thì hun!

Dưới những lời ồn ào la hét của người xung quanh, Tiếu Lang mím môi lại nhích gần sang Vương Mân, lại không ngờ Vương Mân đột nhiên đưa tay chắn ở trước ngực, ngăn ra khoảng cách giữa mình và Tiếu Lang.

Bị…bị né tránh…!

Vương Mân vẻ mặt mỉm cười nhìn Tiếu Lang, nhẹ giọng nói ra ba chữ “Nhóc lưu manh.”

“Ha ha ha, Tiểu Long Nhân, Vương Mân người ta không thích kìa!”

“Phải đó a, ban ngày ban mặt, làm sao có thể đi cưỡng hôn người ta chứ!”

“Muốn ân ái thì về nhà ân ái đi, ha ha ha…”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Chuông tan học vừa reng, Tiếu Lang bị Vương Mân kéo ra khỏi cổng trường, hai người chui lên taxi ngồi, Tiếu Lang hỏi "Còn không chịu nói sao? Bí cái gì mà mật vậy a!"

Vương Mân vẫn là mỉm cười không nói, xe taxi chạy độ chừng mười lăm phút mới dừng lại, hai người rời khỏi xe, bước vào một con ngõ nhỏ, rẽ trái rẽ phải bảy tám lần, lại tiếp tục đi độ chừng mười phút, mới đến một căn tiệm nhỏ có một tấm bảng hiệu màu tiếm ——Góc nhỏ Ngọt ngào.

Cửa tiệm khép chặt, chỉ có ánh sáng màu cam ấm áp tản ra từ cửa sổ thủy tinh hình trái tim.

Tiếu Lang đẩy cửa ra, vừa nhìn thấy cảnh tượng trong tiệm, liền không khỏi cảm thán một tiếng "Wa!!!"

Bên trong được trang trí thực sự rất xinh đẹp, quầy tiếp khách là một vòng cung thình tròn tựa như một gốc cây đại thụ, bàn dành cho khách ngồi không nhiều lắm, chỉ độ chừng bốn đến năm cái, có ghế mây, ghế gỗ, ghế đu, có cả vải mành, mỗi một khu vực đặt bàn đều được ngăn cách bởi một tấm mành trắng đục hơi trong suốt.

Trong tiệm lúc này đã có ba đôi tình nhân đang ngồi, Tiếu Lang lúc này không biết chuyện sinh nhật của mình là đúng vào ngày lễ tình nhân Tây phương, cậu chỉ cảm thấy cửa tiệm này rất đặc biệt, bản thân giống như bước vào một thế giới ma pháp đầy mộng ảo.

Thanh âm dương cầm êm tai, ánh sáng mờ ảo từ những ngọn nến, mành vải mông lung…

(Mãi cho đến thật lâu về sau này, Tiếu Lang cùng Vương Mân bước qua rất nhiều thành phố khác nhau, những nơi ấy đều có rất nhiều những cửa tiệm xinh đẹp, nhưng chưa có nơi nào cho Tiếu Lang ấn tượng khắc sâu như nơi này)

https://thuviensach.vn

Vào niên đại bấy giờ, có được một cửa tiệm như vậy, tuyệt đối là có một không hai.

Tiếu Lang cảm giác vừa mới mẽ lại vừa lãng mạn, nghe Vương Mân nói "Anh đã đặt bàn trước rồi, là sofa bên kia, em qua đó ngồi trước đi."

Giữa mùa đông có thể ngồi sofa sẽ làm cho người ta cảm thấy ấm áp vô cùng, Tiếu Lang thả phịch cả người ngồi xuống, đưa mắt liếc nhìn cảnh bên ngoài xuyên qua tấm mành bán trong suốt, bắt gặp Vương Mân đang lấy di động ra bước đến trước mặt đưa cho chủ tiệm xem, sau đó lại không biết nói gì với vị nữ chủ tiệm kia vài câu, Tiếu Lang chăm chú nhìn, vọng lại trong mắt cậu là bóng dáng cao ráo thành thục của thiếu niên, khoác bên ngoài áo khoác vải mềm, tản ra có đến bảy tám phần cảm giác người lớn.

Chủ tiệm vẻ mặt mỉm cười đưa tay lật ra một quyển sổ ghi chép nho nhỏ nhìn, Vương Mân lại ở bên trên chỉ cái gì đó, thi thoảng hỏi vài câu, cuối cùng mới lấy ví tiền ra thanh toán.

Tiếu Lang chăm chú không chớp mắt theo dõi Vương Mân, mãi cho đến khi Vương Mân vén lên mành bước đến gần bàn.

Bỗng chốc từ đâu đó vẳng lên giai điệu của hộp âm nhạc, đinh đinh đang đang… Hai cặp tình nhân ngồi cách đó vài chiếc bàn rúc người sát lại gần nhau, nhỏ giọng thì thầm.

Tiếu Lang tựa cả người hẳn vào trong lòng ghế sofa, hai mắt híp lại, vẻ mặt đầy thích ý.

"Thích không?" Vương Mân hỏi.

Tiếu Lang nói "Anh, lúc nãy anh thực là đẹp trai ghê a!"

"Ồ," Hai gò má Vương Mân hơi hơi ửng đỏ lên, hạ mi mắt xuống một chút cười nhẹ, hỏi "Đẹp trai chỗ nào?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Cảm giác.”

Vương Mân giống như không biết phải truy hỏi làm sao, tựa hồ có chút ngượng ngùng, Tiếu Lang cười cười, nói sang chuyện khác “Làm sao anh biết được chỗ này?”

Vương Mân “Anh hai đề cử, ông ấy rành mấy chỗ như vậy lắm.”

“Lãng mạn ghê a…” Tiếu Lang đưa mắt nhìn bốn phía xung quanh, lại hỏi “Lúc nãy anh nói với chủ tiệm gì vậy?”

“Lúc sáng anh nhắn tin cho cô ấy đặt chỗ ngồi trước, lúc nãy đang xác nhận lại với cô ấy, sẵn tiện gọi bánh kem, thức uống cùng vài món ăn vặt.” Vương Mân nói “Đều là những món em thích.”

Chờ tiệm đưa bánh kem lên, Vương Mân mới lấy ra hai cái nến hình số cắm vào bánh đốt lên, mới bảo Tiếu Lang ước rồi thổi nến.

Mà trong tiệm lúc này cũng phối hợp tắt đèn đi cho hai người bọn họ, ánh sáng duy nhất phát ra từ hai chùm sáng trên nến chữ số “1″ và “7″.

Tiếu Lang nhắm mặt lại, hai hàng lông mi thật dài trên mi mắt rũ xuống tạo nên bóng dáng nhu hòa.

Ước xong rồi, cậu mới mở mắt ra, thổi một hơi tắt hai cây nến, Vương Mân nói “Sinh nhật mười bảy tuổi vui vẻ.”

“Cảm ơn anh.” Tiếu Lang nói.

Vương Mân ngồi xuống bên cạnh Tiếu Lang, hai người chen chúc ngồi trên cùng một chiếc ghế sofa, vừa ăn vừa trò chuyện.

Thời gian trôi qua rất chậm, Tiếu Lang tựa vào cánh tay Vương Mân, vươn lưỡi liếm bơ nói “Nếu bây giờ nói cho người khác biết em là học sinh cấp ba, chắc chắn không ai tin.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Ngày sinh nhật em thì em có quyền nhất, thả lỏng một chút đi.”

Tiếu Lang chẹp miệng một cái, nói “Chờ thi đại học xong rồi, em liền mỗi ngày đều phải ăn chơi như vầy!”

Vương Mân “…Ngày nào cũng như vậy, sẽ có ngày em ngán.”

Tiếu Lang há miệng oạp một cái ăn hết mẩu bánh mà Vương Mân đút cho mình, nói “Không chán!”

☆ ☆ ☆

Đến tám giờ tối, cả hai người mới rời khỏi cửa tiệm nhỏ kia, sắc trời bên ngoài lúc này đã muốn đen hẳn, không khí tràn ngập từng trận gió lạnh.

Tiếu Lang kéo chặt áo khoác trên người, Vương Mân nói “Cần anh cởi áo khoác của anh cho em mặc thêm không?”

Tiếu Lang xì cười một tiếng, nói “Cởi gì mà cởi, nghe buồn nôn quá!”

Cách tiệm “Góc nhỏ Ngọt ngào” không xa có mấy nhà trọ, ngoài cửa tiệm đặt một tấm bảng đen ghi rõ giá cả “Ba mươi tệ / phòng một người”, “Năm mươi tệ / phòng hai người”, “Sáu mươi tệ / phòng tiêu chuẩn”,,,

Hai người vô cùng ăn ý hạ chậm cước bộ trước mấy nhà trọ kia, Tiếu Lang không lên tiếng, cậu biết rõ Vương Mân nghĩ cái gì, mà bản thân cậu cũng rất tò mò nếu mình cùng Vương Mân thuê phòng trọ rồi sẽ phát sinh những chuyện gì…

Loại nhà trọ giá rẻ này không cần giấy chứng minh cũng có thể mướn phòng, mà hai người lại là nam sinh, cho dù vẫn còn là vị thành niên đi nữa, chủ nhà trọ cũng sẽ không cảm thấy có thể xảy ra cái gì.

https://thuviensach.vn

Những chuyện chưa từng làm qua có một loại hấp dẫn khó hiểu đối với bọn họ, máu trong thân thể không an phận mà lưu chuyển, hưng phấn kích thích đến đại não hai thiếu niên.

Không muốn trở lại ký túc xá, muốn có được một không gian riêng tư của riêng hai người, dù cho không làm gì hết, chỉ là ôm nhau mà ngủ cũng được…

Liệu có đủ can đảm để mạo hiểu một lần, nếm trải một chút hay không?

“Về thôi.” Vương Mân nắm chặt tay Tiếu Lang, nói “Sau này sẽ có cơ hội.”

Tiếu Lang “Ừ.”

☆ ☆ ☆

Sáng sớm hôm sau, Vương Mân ở phòng vệ sinh tập thể đụng phải Phương Húc ở phòng ký túc bên cạnh.

Phương Húc vốn dĩ gầy ốm giống như chỉ có xương bọc da, lại trải qua một năm học này càng trở nên gầy khủng bố hơn, nhất là vào buổi sáng, cả người không có chút huyết sắc nào, hơn nữa cộng thêm đôi mắt thâm quầng do thức đêm lưu lại, thoáng nhìn qua chẳng khác gì là cương thi.

Cương thi không đáng sợ, nhưng cương thi nhìn bạn cười thì cái đó quá mức kinh dị rồi…

Phương Húc ngáp dài một cái, không hề bị ảnh phản chiếu bộ dáng quỷ dị của mình trong gương hù đến chút nào, sau đó cậu chàng nhìn ảnh phản chiếu của Vương Mân trong gương cười một cái, dù cho Vương Mân lá gan lớn cỡ nào, cũng không thể ngăn được rùng mình một cái.

https://thuviensach.vn

Phương Húc “Sớm a.” thanh âm do “người cương thi” phát ra cũng khiến người khác cảm giác có một loại cứng ngắc như máy móc.

Vương Mân thò tay vào túi lấy ra một khối chocolate Dove đặt trên bệ rửa mặt, nói “Nè, cho cậu bổ sung năng lượng đó.”

Phương Húc “…”

Vương Mân cầm khăn rửa mặt bước nhanh ra khỏi phòng vệ sinh tập thể, trong lòng thầm nghĩ : khi mà hai năng lượng hắc ám va chạm lẫn nhau, vector động lượng bằng không. (…)

Cuối tháng hai, ủy viên tuyên truyền của lớp sau một hồi công tác tư tưởng từ trong phòng giáo viên trở về liền vẽ lên bảng đen một con số đếm ngược đến ngày thi đại học thiệt là lớn — khoảng cách đến kỳ thi đại học còn 99 ngày nữa.

Con số được vẽ bằng màu sắc đỏ rực, nhìn thấy mà hoảng…

Đầu tháng ba, ba trường của khu liên kết tổ chức thi thử, trên cơ bản là áp dụng hình thức mô phỏng theo kỳ thi đại học toàn quốc sắp diễn ra sau hơn ba tháng nữa, mà điểm số chấm bài cũng dựa vào tiêu chuẩn thi đại học mà chấm.

Sau khi kết thúc cuộc thi, Tiếu Lang kết quả thụt lùi, 669 điểm, rớt xuống hạng ba toàn lớp, Vương Mân 687 hạng nhất, Nhạc Bách Kiêu 672 xếp hạng hai.

Tiếu Lang cảm thấy áp lực rất lớn, cậu phát hiện ra một điều, muốn duy trì hạng nhất liên tục quả thực không hề là chuyện đơn giản, không đề cập tới Vương Mân đi, bởi vì Vương Mân vốn dĩ lợi hại vô cùng rồi. Điểm của mình cùng với tên Nhạc Bách Kiêu xếp hạng hai chỉ hơn kém nhau có ba điểm, tuy rằng thoạt nghe thì ba điểm có vẻ rất ít, chỉ cần cố gắng làm đúng

https://thuviensach.vn

thêm một cái đề trắc nghiệm liền có thể bù vào, nhưng mà như vậy lại hơn kém nhau đến một thứ hạng khiến cho Tiếu Lang nhận phải đả kích rất lớn.

Ngoại trừ việc này ra thì, Tiếu Lang còn phát hiện, xếp hạng tư không phải là mấy học sinh xuất sắc ngoan giỏi quen thuộc mọi khi, mà là người trước giờ thành tích vốn bình thường lại không có gì đặc sắc, Phương Húc! (quả nhiên là do sức mạnh của chocolate sao?)

Trừ bỏ ba người đứng đầu ra thì, những người xếp hạng tư đến hạng mười cơ hồ đều là bị thay đổi hoàn toàn, mà Cổ Hâm học kỳ trước tỏ ra nổi bật vô cùng giờ phút này chả biết lặn tới tận đâu rồi…

Đối với kết quả này, hết thảy mọi người đều mang trong lòng cảm xúc khác nhau, không những phải không ngừng cổ vũ bản thân tiếp tục cố gắng hơn nữa, lại còn phải lo lắng người khác cố gắng hơn chính mình, nếu như lười biếng, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện thêm một Phương Húc thứ hai thứ ba nữa… Để rồi đến sát trước ngày thi đại học diễn ra, mới chợt giật mình phát giác bản thân đã muốn lùi xuống thứ hạng kém cỏi nhất lớp.

Trần Dư Lâm chuyển sang ban xã hội, không biết thành tích như thế nào nữa… Tiếu Lang vốn cũng có hơi quan tâm, nhưng mà hiện tại tự mình cũng lo không xong, tâm tình vô cùng buồn bực cũng không có thời gian đâu mà đi hỏi nữa. Nhưng lại không ngờ, máy ngày sau trên lớp, chủ nhiệm lại chủ động nhắc đến chuyện của Trần Dư Lâm —— cô nàng kia trong kỳ thi liên kết giữa ba trường lần này đạt được thành tích hạng nhì toàn khối!

Chủ nhiệm còn nói, khi Trần Dư Lâm xin chuyển sang ban xã hội thì nhận được phản đối gay gắt từ phía nhà tường, nhưng bản thân cô nàng lại kiên trì, cho nên nhà trường cân nhắc xem xét thành tích lần này của Trần Dư Lâm rồi mới có quyết định cuối cùng được. Hơn nữa, danh sách báo danh thi đại học đã được nộp lên từ trước, nếu như muốn sửa chữa, buộc lòng phải vận dụng quan hệ "cửa sau", cho nên lúc trước mới không nhắc tới chuyện này với ai."

https://thuviensach.vn

Bất quá, sự thật chứng minh một điều, là một học sinh trung học, nhất là một học sinh năm ba, thành tích có thể nói lên hết thảy.

Vương Mân an ủi Tiếu Lang, để cậu điều chỉnh tâm trạng mình để đối mặt với thành tích của mình một cách bình thản, coi như lần này không tiến bộ cũng không thụt lùi, duy trì nguyên trạng, liền sẽ cảm thấy tính ra cũng không chênh lệch gì nhiều.

Tuy là nói như vậy, nhưng Tiếu Lang lại chẳng thoải mái lên được chút nào. Có lẽ do bản thân lúc nhàn nhã thoải mái hưởng thụ nghỉ tết mừng năm mới thì người khác đều liều mạng mà ôn tập cũng không chừng, cũng có thể lần đó sinh nhật mình và Vương Mân hẹn nhau ra ngoài đi chơi vui vẻ, người khác lại âm thầm thức đêm làm bài cũng không chừng…

Ai, nói tóm lại là do bản thân lười nhác thôi…

Tiếu Lang căng thẳng thần kinh, độ chừng hơn một tuần trôi qua mới có thể điều hòa tâm trạng rối rắm này, tiếp tục hăm hở tiến lên.

☆ ☆ ☆

Qua một đoạn thời gian, Hoa Hải xảy ra một sự kiện lớn.

Một học sinh năm ba bên ban xã hội gặp tai nạn xe cộ lúc trở về nhà vào dịp cuối tuần.

Loại tin tức mà bình thường chỉ có thể thấy trên TV cùng với báo chí, thế nhưng lại phát sinh trên người một bạn học cùng trường với mình, quả thực đúng là làm người ta rất rung động! Bất quá, mọi người nghe rồi cũng chỉ là cảm giác hoảng sợ một chút, sau đó lập tức liền thấy chuyện cũng chẳng liên quan tới mình, lại tiếp tục bình thường trở lại.

Vương Mân nhận được tin này là vào ba ngày sau đó, là do đội trưởng đội bóng rổ đương nhiệm, một học sinh đàn em năm hai, đến tìm Vương

https://thuviensach.vn

Mân nói, hi vọng tất cả những đồng đội trong đội bóng rổ năm ba có thể đi tham gia lễ truy điệu của Kim Ất Tử.

Vương Mân hoảng sợ, hỏi "Người gặp tai nạn là Kim Ất Tử."

Hóa ra, người gặp tai nạn kia vậy mà lại là người mà mình quen biết!

Anh chàng năm hai nọ thoạt nhìn có điểm tiều tụy, nói "Đúng vậy, bọn em nghe xong cũng không tin được, là chủ nhiệm của anh ấy đi tìm tụi em, ba mẹ ảnh cùng với chị gái của ảnh bảo là khi còn sống ảnh rất thích xem bóng rổ, hi vọng chúng ta toàn đội có thể đi gặp ảnh lần cuối."

Khi còn sống…

Tiếu Lang đứng bên cạnh Vương Mân, nghe những từ ngữ mà cậu học sinh đàn em năm hai nói ra, lần đầu cảm thấy một cái từ trước giờ vẫn cảm thấy hoang đường, có thể được nói ra một cách nghiêm túc như vậy.

Hình tượng nói nhiều lại đầy sức sống hoạt bát của Kim Ất Tử vẫn còn vô cùng rõ ràng kia, nhưng là cậu ấy lại bị tai nạn xe cộ tàn khốc cướp đi sinh mệnh, cướp đi tuổi trẻ…

Lễ truy điệu cử hành vào ngày chủ nhật, Vương Mân, Triệu Vu Kính, Tiếu Lang đều đi tham gia. Vương Mân mua một bó hoa tulip cùng hoa cúc, Triệu Vu Kính với Tiếu Lang thì hùn tiền mua một ít hoa quả.

Nhà Kim Ất Tử không ở trong nội thành C thị, có một chút như là nông thôn làng xóm, từ Hoa Hải khởi hành phải chuyển xe bus công cộng đi đến trạm xe khách của trung tâm, sau đó lại phải chuyển sang xe du lịch hoặc xe Trung Ba đi một lúc mới có thể đến nơi.

Những thành viên của đội bóng rổ Hoa Hải tập họp lại rồi mới cùng nhau đi, bước đến trước một tòa nhà chung cư, nhìn thấy dưới lầu đều là

https://thuviensach.vn

học sinh Hoa Hải, phần lớn là bạn học cùng lớp của Kim Ất Tử, còn có vài vị giáo viên đương nhiệm các môn.

Có vài nữ sinh đang ôm nhau khóc nức nở, những đứa trẻ chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, mặc dù có thể coi như đã trưởng thành, nhưng cũng không thể nào chấp nhận nhanh như vậy chuyện một người bạn học sớm chiều ở cạnh nhau đột nhiên biến mất như vậy.

Nghe nói chiếc xe Trung Ba mà Kim Ất Tử ngồi lúc đó chạy trên đường quốc lộ ngoại thành tông phải một chiếc xe tải chạy ngược chiều trên đường, hơn mười hành khách trên xe ngay tại chỗ tử vong.

Tiếu Lang nghe thấy mà hai lòng bàn tay run rẩy đổ mồ hôi lạnh ướt đẫm, hóa ra… cái chết cách chúng ta thật sự rất gần, rất gần…

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 97

Một tờ cũng không thể thiếu

☆ ☆ ☆

Tất cả thành viên của đội bóng rổ chia thành từng nhóm đi lên bày tỏ thương tiếc đối với người bạn quá cố của mình, đám người Tiếu Lang Vương Mân ở nhóm thứ hai, bắt gặp nhóm người đầu tiên xuống lầu ai nấy đều là một vẻ mặt thảm đạm, có vài nam sinh thậm chí đỏ ửng hốc mắt.

Tòa chung cư lâu năm mang một vẻ cũ kỹ không quá sạch sẽ cho lắm, thang lầu chật chội chỉ chứa được hai người với dáng người gầy ốm song song đi lên, những thành viên với vóc dáng cao lớn to con của đội bóng rổ đều phải cố chen chúc với nhau đi lên từng bậc thang, ai cũng không mở miệng nói chuyện, không gian quẩn quanh tiếng bước chân trầm trọng, áp lực đến mức vô cùng.

Trong không khí thoang thoảng có mùi hương của nhan thơm, giống như mùi hương thường ngửi thấy trong những ngôi chùa miếu vào dịp lễ tết, từ trên lầu mơ hồ vọng xuống tiếng tụng kinh niệm phật.

Tiếu Lang biết âm thanh này là của máy niệm Phật, chỉ có thể liên tục lặp đi lặp lại không ngừng niệm mỗi một câu “Nam mô Quan Thế Âm Bồ Tát”, bà ngoại cậu cũng có một cái, lúc nào cũng mang theo bên người.

Bình thường những nhà có người qua đời đều dùng loại máy niệm kinh này bật niệm bảy ngày, siêu độ cho linh hồn người đã khuất…

https://thuviensach.vn

Giống như, có loại cảm giác xuyên thấu một không gian nào đấy, không có năm ba địa ngục, không có thi đại học, trong thế giới ấy, chỉ có sống cùng chết.

Ngoài dự đoán của mọi người, nhà của Kim Ất Tử được trang trí rất xinh đẹp, cảm giác sáng sủa lại sạch sẽ gọn gàng, những bức màn màu vàng nhạt được túm gọn buộc lại, sàn nhà sáng bóng cơ hồ có thể soi gương. Có thể tưởng tượng được, đây là một gia đình hạnh phúc lại ấm áp đến cỡ nào —— nếu như không có linh đường được dựng tạm thời trong phòng khách, bên trên đặt một tấm ảnh chụp trắng đen, một tấm bảng hoa bên trên có chữ "TẾ" thật to, bên trên có một tờ liễn viết bốn chữ "Anh niên tảo thệ"…

Khăn phủ màu đen cùng với mành che màu trắng, được bày trí một cách cố ý đầy trang nghiêm túc mục.

Cạnh đó, có một đôi vợ chồng trung niên mặc trên người áo tang trắng chờ đợi đón bọn họ, tuy khuôn mặt hai người đầy hòa ái, nhưng trong ánh mắt lại tràn đầy đau xót không cách nào che giấu được, bên cạnh còn có một cô gái thoạt nhìn không lớn hơn bọn họ là bao nhiêu, chắc là chị gái của Kim Ất Tử, hai tay lồng vào nhau đứng tại đó, ánh mắt sưng đỏ.

Những nữ sinh còn có thể dùng phương thức khóc òa lên để bộc lộ thương tâm cùng xót thương cho người bạn học mất sớm của mình, nhưng nam sinh lại không biết tìm cách nào để biểu đạt..

Mọi người lần lượt tiếng lên dâng hoa, đắn đo nửa ngày, mỗi người mới nói một câu, thanh âm nồng đậm bối rối cùng lúng túng…

"Ghế dựa, bọn này tới xem cậu nè."

"Ra đi bình an nha, kiếp sau chúng ta lại cùng nhau chơi bóng rổ."

"Học trưởng, tụi em sẽ rất nhớ anh."

https://thuviensach.vn

“Tụi này sẽ thường đến thăm cô chú thay mày, mày yên tâm mà đi đi.”

“…”

Trên bàn thờ được bày đầy táo, không còn chỗ trống để bọn họ đặt thêm thứ gì nữa, chỉ đành chất lên thành một chồng cao, Tiếu Lang là mang theo một túi lê tới cúng, cảm giác có hơi lạc bầy.

Cậu có hơi rụt rè nhỏ giọng hỏi “Dì ơi, Kim Ất Tử thích ăn táo lắm sao? Tụi con lỡ mua lê, bạn ấy có thích ăn lê không ạ?”

Không khí tựa như ngưng đọng lại trong giây lát ấy, mẹ của Kim Ất Tử cố gắng gượng một nụ cười khiến gương mặt bà khó coi hơn so với cả khóc, sau đó như vô lực duy trì lý trí, nụ cười cũng hạ dần xuống, nặng nề nức nở hai tiếng, bà che mặt bước vào bên nhà trong.

Nam nhân trung niên tiếp nhận túi trái cây trong tay Tiếu Lang, dùng bàn tay vỗ vỗ bả vai gầy yếu của thiếu niên, nói “Ăn, cái gì nó cũng thích ăn cả.”

Tiếu Lang “Vậy tại sao trên bàn thờ chỉ bày có mỗi táo…”

“Ất Tử… trước khi tai nạn xảy ra, nó gọi điện thoại về nhà nói với nhà, nó nói…” nam nhân nghẹn ngào một lát, dùng tay lau khóe mắt rồi mới tiếp tục “Nó nói, ba ơi, con sắp tới nhà rồi, trong nhà có mua táo không, con thèm ăn táo quá.”

Mọi người “…”

“Đó là câu nói cuối cùng lúc nó còn sống…”

Hai nam sinh trong số bọn họ ngay lúc ấy không nhịn được, lấy tay chùi chùi mắt mình, mà chị gái của Kim Ất Tử chống tay lên bàn thờ khóc đến

https://thuviensach.vn

run rẩy cả người, Vương Mân cùng hai nam sinh khác bước tới cạnh an ủi một chút.

Tiếu Lang cảm thấy giống như mình đã hỏi một chuyện sai trái vô cùng, sống mũi cay xè, hình ảnh trước mắt cũng bắt đầu trở nên nhòa đi.

Cậu ngước đầu, sờ sờ những trái táo trên bàn thờ, cố gắng tự trấn định không cho nước mắt rơi xuống.

Thực sự không có cách nào tin được, một sinh mệnh cứ như vậy mà biến mất, người kia sẽ không bao giờ có thể nói, không thể cười, không thể đi đứng, cũng không thể hồi đáp người khác được nữa, vĩnh viễn chìm vào giấc ngủ sâu…

Dẫu cho giữa cả hai chỉ có vài lần tình cờ có duyên gặp nhau, dẫu cho không quen biết thân lắm, nhưng mà chia tay kiểu như vậy, thực sự rất tàn nhẫn.

Sau khi trở lại trường học, Tiếu Lang trở nên mất hồn mất vía, buổi tối nằm mơ toàn mơ thấy Kim Ất Tử hỏi mình có táo không (…)

Vương Mân biết được chuyện này, cảm thấy dở khóc dở cười “Lần sau mà Kim Ất Tử có tới tìm em nữa, em cho cậu ta một trái lê cùng một trái tao, nói cậu ấy biết, gặp được thì chia tay được, lên đường bình an.”

Lại qua hơn một tuần nữa, Tiếu Lang mới thoát ra được chuyện của Kim Ất Tử.

Ấy là một buổi sáng sớm, Tiếu Lang mở to mắt, đột nhiên cảm thấy ngày hôm nay có cái gì đó bất đồng với dĩ vãng, cảm giác này không biết làm thế nào nói cho rõ, tựa như chỉ trong một đêm thôi mà lĩnh ngộ được rất nhiều thứ.

https://thuviensach.vn

Lẳng lặng rời giường đi phòng vệ sinh rửa mặt đánh răng, cùng Vương Mân đi căn-tin ăn bữa sáng, húp xì xụp tô cháo nóng hổi thơm phức, Tiếu Lang đột nhiên nói “Anh, còn sống thực tốt.”

Vương Mân sửng sốt, nói “Ừ, cố gắng mà sống.”

Những sinh mệnh mất đi sẽ dần dần nhạt phai trong trí nhớ của con người, mà trước mắt, việc ôn tập vẫn phải tiếp tục tiến hành một cách gấp rút khẩn trương.

☆ ☆ ☆

Những cuộc thi trắc nghiệm quy mô nhỏ cứ liên tiếp không ngừng diễn ra, các loại tin tức lớn có nhỏ có rối loạn lung tung cũng tràn ngập thế giới của đám học sinh. Tỷ như người nào đó của lớp nào đó ra nước ngoài du học, rồi có ai đó được tuyển đi làm phi công, lại còn nghe nói có người tìm kiếm ngôi sao minh tinh đến tìm diễn viên, nếu được họ chọn trúng sẽ không cần phải thi đại học nữa… vân vân.

Mọi người ai nấy cũng đều muốn đào ngũ khỏi trận chiến tranh khắt nghiệt này, mặc kệ là dùng phương thức nào, chỉ cần lối ra của người khác bất đồng so với chính mình, đều sẽ lôi họ ra nghị luận hâm mộ một phen.

Hoặc là nhắm thẳng về phía tử vong, hoặc là xoay người rời đi… mỗi một con đường đều phủ đầy gai nhọn.

Chỉ cần có năng lực cùng với dũng khí, liền có thể không cần cố kị mà thoát đi, còn ở lại nhận lấy tử vong, không phải ai cũng có thể nhất định niết bàn…

Trong không khí đầy những cảm xúc bất an xao động, khiến cho lòng người cũng rối loạn theo.

Trung tuần tháng ba, trong lớp có một cặp yêu nhau sớm bị phát hiện.

https://thuviensach.vn

Hai người nọ cũng là ngồi cùng bàn với nhau, hai người nọ cả nam lẫn nữ mọi ngày vẫn đều thuộc kiểu an phận trầm lặng, tính cách cũng không phải thuộc kiểu nổi bật sắc sảo, nhưng hai học sinh bình thường không hề khiến cho người khác chú ý tới ấy lại đột nhiên bắt đầu phô trương âu yếu thân mật ở trong lớp.

Ở niên đại khi ấy, mặc dù không hề có bất cứ văn bản chính thức nào quy định học sinh cao trung không thể yêu sớm, nhưng loại hành vi như vậy chưa bao giờ được cho phép công khai.

Có vài loại tình yêu quá sớm kiểu như vậy chỉ cần không ảnh hưởng tới việc học, không làm ra những hành động quá mức, vẫn có thể tiếp tục tiến hành một cách lén lút dưới mắt giáo viên, tỷ dụ như Tiếu Lang cùng Vương Mân, giữa hai người tồn tại cái loại thân thiết "đặc biệt" giữa nam sinh cùng giới tính với nhau, chỉ cần nắm chắc đúng mực, tuyệt đối sẽ không bị ai phát giác hay hoài nghi.

Nhưng mà, nếu như đã là tình yêu quá sớm một cách đầy điển hình như vậy, lại còn ảnh hưởng đến không khí trong lớp cùng không khí học tập của mọi người, phía nhà trường nhất định sẽ can thiệp.

Giáo viên chủ nhiệm kêu cả hai người họ lần lượt vào văn phòng nói chuyện, sau khi nói chuyện xong liền trở về lớp sắp xếp lại chỗ ngồi cho họ, hai người vốn ngồi cùng bàn giờ đây bị chia ra mỗi người một góc lớp.

Hành động này khiến cho vẫn luôn chột dạ như Tiếu Lang bắt đầu đứng ngồi không yên, khác hẳn với kiểu cách tự nhiên phóng khoảng của mọi khi.

Cậu bắt đầu tận lực cố ý giữ một khoảng cách an toàn với Vương Mân lúc ở trong lớp, dù cho trở về phòng ký túc xá rồi, cũng vẫn là lo lắng bạn cùng phòng sẽ có thể đột ngột xông vào bất cứ lúc nào, sau đó phát hiện ra "gian tình" giữa mình cùng Vương Mân.

https://thuviensach.vn

Như thế cũng khiến cho Vương Mân trở nên rối rắm theo, một Tiểu Tiểu trước giờ vẫn thích làm nũng lại hay chủ động thân thiết mình bây giờ lại nơi nơi chốn chốn tránh né mình, ngay cả một nụ hôn nhẹ cũng đều bị đặt vào trạng thái cảnh giác khẩn trương.

Có lẽ là do áp lực quá lớn, chỉ cần một cử động khác thường, liền khiến tất cả mọi người đều sợ hãi trong lòng.

Trước ngày tổ chức thi thử quy mô lần thứ hai, Vương Mân thừa dịp Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần không có trong phòng, len lén từ sau lưng ôm chầm lấy người nào đó đang say sưa làm bài tập, một bàn tay "xấu xa" sờ tới sờ lui, cách một lớp áo sờ bụng của Tiếu Lang.

Tiếu Lang đưa tay đẩy Vương Mân ra "Làm gì vậy làm gì vậy…"

Vương Mân "…" Một bộ "không hề thỏa mãn" ai oán đầy bất mãn.

Tiếu Lang "Đứng đắn chút đi! Em đang làm bài thấy không!"

Vương Mân rút tay về, di chuyển thân người tạo ra một khoảng cách với Tiếu Lang, biểu tình trấn định, nhưng chỉ có Tiếu Lang cảm giác được, người này đang mất hứng.

"Nè…" Tiếu Lang xoay xoay cây viết, kêu một tiếng, không nhẹ cũng không nặng.

"Hửm?" Vương Mân không lạnh không nhạt trả lời, tay cũng nhẹ nhàng lật sách.

"…" Thua người này luôn! Tiếu Lang đứng dậy bước ra kiểm tra cửa phòng ký túc xá, mới vòng trở lại, đưa tay dùng sức chà đạp đầu tóc Vương Mân một phen "Anh nên cắt tóc."

"…" Vương Mân quay lại, nhướng mày nhìn cậu.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang vươn tay sờ soạng nhéo nắn mặt Vương Mân một trận "Bày đặt đứng đắn cái gì mà đứng đắng!"

"…" Vương Mân ngồi trên băng ghế, vòng tay qua thắt lưng kéo Tiếu Lang lại ôm lấy, dán mặt vào bụng cậu, nhẹ giọng cười hỏi "Khóa cửa rồi?"

Tiếu Lang "Rồi."

Vương Mân sờ soạng Tiếu Lang một lát, dần dần muốn đè cậu xuống giường mà hôn, Tiếu Lang đưa tay cản lại nói "Ở đây là được rồi, nếu lên giường lát nữa không biết tới khi nào mới xong…"

Vương Mân "ừ" một tiếng, kéo Tiếu Lang đè xuống ngồi khóa trên đùi mình, sau đó hôn cậu.

Năm phút sau…

"A…" Tiếu Lang tránh trái tránh phải nói "Được rồi được rồi, đủ rồi, phải làm bài tập."

Vương Mân "…"

☆ ☆ ☆

Vào đầu tháng tư, mười trường trung học trong tỉnh tổ chức liên kết thi, cơ hồ tập trung toàn bộ học sinh giỏi nhất tỉnh tham gia, trên cơ bản mà nói, thông qua kỳ thi thử lần này, các học sinh đều có thể xác định được trình độ của mình ở mức độ toàn tỉnh.

Đáng tiếc, lần này Tiếu Lang chẳng những không duy trì được trạng thái bình thường, còn bị thụt lùi thành tích.

Đề thi các trường liên kết soạn ra rất khó, so với những loại đề mà bình thường ở trường bọn họ vẫn làm có thể nói cao hơn không chỉ một bậc, điều này cũng tạo nên ưu thế cho các học sinh khá trong mặt giải những đề khó.

https://thuviensach.vn

Vương Mân vẫn trước sau như một dễ dàng đạt hạng nhất, chẳng những vậy còn giành được một thứ hạng không tệ trong xếp hạng các trường toàn tỉnh, bắt đầu từ học kỳ này, cậu vẫn luôn trong trạng thái ổn định phát huy khả năng của mình, tựa như trở lại cái hồi thi được 891 vào đầu năm nhất khi ấy, đánh đâu thắng đó, không ai cản nổi.

Ba năm học cao trung, dưới sự giám sát của Vương Mân, nền tảng trụ cột của Tiếu Lang vô cùng chắc chắn, việc đạt được thành tích giữ vững hạng ba toàn lớp với cậu mà nói trước giờ vẫn là chuyện trong tầm tay, nhưng mà lần này ngoài ý muốn, cậu lại lọt xuống tận hạng năm!

Cái này coi như là đả kích gấp đôi với Tiếu Lang, khiến cậu buồn bã không vui.

Cậu cầm bài thi phân tích thử, ngữ văn lẫn anh văn điểm số chênh lệch không lớn lắm, những điểm có khả năng đạt được đều không có vấn đề, chỉ riêng môn toán có một đề mục lớn Tiếu Lang thực sự không biết làm, mỗi đề này thôi đã mất trắng hai mươi mấy điểm, khiến cho những môn kéo điểm khác cũng trở nên vô dụng.

Giữa những cao thủ với nhau cơ hồ là cạnh tranh từng điểm từng điểm, nào có ai kém tới tận hai mươi mấy điểm chứ!

Vương Mân cũng giúp Tiếu Lang kiểm tra bài làm, nghi hoặc nói “Đề này chúng ta đã từng làm qua rồi, vậy mà em vẫn làm sai?”

Tiếu Lang “…A? Hồi nào vậy?”

Vương Mân lục lọi những đề bài ôn tập lật kiếm cho Tiếu Lang xem, Tiếu Lang hoảng sợ phát hiện, cái đề khiến cho mình ở trường thi ngồi làm tới sứt đầu mẻ trán kia, cư nhiên chỉ cần dùng một phương thức cực kỳ đơn giản liền có thể giải ra đáp án, hơn nữa lúc trước khi mình làm đề này những khi ôn tập, hoàn toàn không hề cảm thấy khó vượt quá khả năng!

https://thuviensach.vn

Điều này khiến Tiếu Lang trở nên vô cùng khủng hoảng, khoảng cách đến lúc thi đại học bắt đầu còn không đến hai tháng nữa! Tại sao lại phát sinh loại tình huống này a! Điều này có phải đang báo trước khả năng, bắt đầu từ bây giờ, mình sẽ dần dần quên mất hết những thứ đã học trước giờ không a?

A a a, phải làm cái gì mới đúng bây giờ!?

Có thể nào là phương pháp học của mình ngay từ đầu đã xảy ra vấn đề hay không? Nhưng trước giờ vẫn luôn như vậy, luôn xuôi chèo mát mái vượt qua mọi thứ, hơn nữa thành tích vẫn luôn tiến bộ dần mà!

Tiếu Lang nghi hoặc lại bất an, đến mức ăn không ngon, ngủ cũng không yên.

Vương Mân thấy cũng cảm giác đau lòng, đối với bản thân cậu mà nói, cuộc thi lần này chẳng qua cũng chỉ là một loại luyện tập rất bình thường mà thôi, nếu như giữ vững trạng thái của bản thân, cái gì cũng không cần phải băn khoăn.

Nhưng Vương Mân không phải là Tiếu Lang, dù biết cậu người yêu nhỏ của mình khó chịu lại rối rắm, nhưng cũng không có cách nào thể hội tâm tình này của Tiếu Lang.

“Đừng suy nghĩ nhiều quá, cũng không phải là thi đại học thật, thi kém một hai lần cũng đâu có nghĩa là quyết định kết quả đâu, đúng không?” Vương Mân hết sức cẩn thận tìm từ ngữ an ủi Tiếu Lang.

“Biết là nói như vậy rồi, nhưng mà…” Tiếu Lang cảm thấy gấp đến mức muốn phát điên “Từ lúc bắt đầu học kỳ này, thành tích của em vẫn luôn từ từ xuống như vậy a a a! Em sắp điên lên rồi!”

“Tiểu Tiểu, nghe anh nói nè,” Vương Mân hoãn lại âm điệu của mình, kiên nhẫn phân tích “Thứ nhất, nền tảng căn bản của em không phải rất

https://thuviensach.vn

kém, một hay hai lần thi kém cũng sẽ không quyết định hết mọi thứ, vấn đề là do phát huy tốt hay không tốt mà thôi; tiếp theo nữa, từ lúc bắt đầu năm ba cho tới nay, anh làm cái gì thì em cũng làm cái đó, lượng học tập của chúng ta là hoàn toàn giống nhau, chỉ cần em vẫn tiếp tục, tuyệt đối không có chuyện thành tích thụt lùi như em nói. Thi điểm kém, nhất định là có nguyên nhân, tỷ như dạo trước em bị chuyện của Kim Ất Tử khiến cho mất tinh thần rất nhiều, cũng làm cho em không đủ tinh lực ứng phó cuộc thi, tạm thời quên đi mất một vài loại đề đã từng làm; hay cũng có thể là do em vẫn chưa hình thành được trong đầu mình một cái khuôn mẫu các dạng đề thường ra, nhưng những điều này đều là có thể giải quyết, thi thử chính là giúp em phát hiện ra vấn đề của mình ở đâu, sau đó giải quyết nó. Em hiểu không, đây không phải là thi đại học thực sự, cho nên em phải cảm thấy mình may mắn, là mình có thể phát hiện vấn đề trước khi thi chính thức diễn ra, có đủ thời gian để sửa chữa nó."

"…" Tiếu Lang bị âm điệu trầm ổn chậm rãi của Vương Mân dần dần trấn an, cậu mê mang hỏi "Phải sửa như thế nào?"

Vương Mân nói "Có muốn lấy sở hữu những đề bài đã từng làm từ trước tới giờ ra làm lại một lần không?"

Tiếu Lang "…" Muốn giét chết người ta hay sao a! Kháo!

Lấy hết sở hữu những đề bài đã từng làm từ trước tới giờ ra để làm lại một lần nữa, đấy không phải một công trình thật lớn thật đồ sộ, mà căn bản là một nhiệm vụ bất khả thi! Một tuần ba mươi hai bộ đề, từ đầu năm ba đến nay, tổng số bộ đề mà Tiếu Lang đã làm cộng lại cũng có mấy chồng thật dày, mà thực ra cũng có rất nhiều đề cậu đã làm qua mà không còn nhớ, hiện tại Vương Mân cư nhiên lại yêu cầu cậu làm lại một lần hết tất cả những đề đã từng làm. Còn hai tháng nữa là sẽ thi đại học đó anh hai!

Mắt thấy sắc mặt Tiếu Lang sắp sửa biến thành màu đen, hai mắt trống rỗng, Vương Mân vội vàng nói "Không phải như em nghĩ đâu! Không phải

https://thuviensach.vn

bảo em làm một cái mới khác, mà là kêu em xem cách làm bài, chỉ cần ghi nhớ phương pháp giải là được rồi!…”

Trong ánh mắt Tiếu Lang lại bắt đầu có ánh sáng…

“Mỗi một tờ đề trong vòng năm phút phải xem xong, mỗi ngày xem mười tờ, với những đề mà em không thể phản ứng ra được phương pháp giải trong mười giây thì, dùng bút đỏ đánh dấu nó một cái, anh sẽ giúp em tổng kết những loại đề mà em yếu nhất, em cứ theo thứ tự mà nắm giữ nó.”

“…” Thực sự phải làm như thế sao? Thời gian đủ sao?

Tiếu Lang chần chừ suy nghĩ, nhưng mà nếu như không làm như vậy, có khác gì là cam chịu với kết quả bây giờ đâu. Trong lòng Tiếu Lang rất rõ ràng, nếu như không đủ thực lực hòa lòng tự tin thì không có cách nào thi tốt được, nếu chỉ trông chờ vào vận may, liền đừng nghĩ thi vào Khoa Đại.

Từ hôm sau bắt đầu, Tiếu Lang cắn răng liều mạng làm theo lời của Vương Mân chỉ dẫn.

Cũng không biết là do chấp niệm nào sai khiến cậu làm như vậy, tóm lại Tiếu Lang trong lòng là kiên quyết phải cùng Vương Mân thi đậu vào Khoa Đại, không cho phép bản thân thất bại.

Nghĩ đến Tiếu Mông hiện tại đang lấy mình làm tấm gương để học tập, nghĩ đến cậu bạn học Kim Ất Tử đã rời khỏi thế giới này, nghĩ đến tương lai có thể cùng Vương Mân vào chung một trường đại học, rồi cả đời ở bên nhau.

Phải cố gắng mà sống, phải cố gắng phấn đấu vì thứ mà mình muốn đạt được!

… Chỉ còn lại hai tháng mà thôi, ông đây liều tới cùng! Cũng đâu có ai chết vì học đâu không phải sao?

https://thuviensach.vn

Một lần nữa tự mình điều chỉnh tiết tấu học tập, hai ngày đầu với Tiếu Lang mà nói là trôi qua trong muôn vàn thống khổ, nhiệm vụ nguyên bản có thể hoàn thành một cách thoải mái biến thành gấp đôi, cũng tương đương với việc biến thời gian một ngày thành hai ngày!

Bất quá, Tiếu Lang đã chuẩn bị tốt tâm lý kể cả có bị treo dùi trên đầu hay thủ kim đâm đùi, Tam Lặc Tương bổ não dưỡng óc cũng lôi ra hết tần tật, thời gian ngủ buổi tối cũng từ sáu tiếng như mọi khi giảm xuống còn năm tiếng, nếu cảm thấy thân thể mệt mỏi, liền lập tức nốc một lọ dinh dưỡng, dùng nước lạnh rửa mặt rồi tiếp tục xem đề.

Giữa trưa dùng cơm xong, Tiếu Lang sẽ cùng Vương Mân dựa vào hành lang ngoài phòng học, ngắm một chút cây cỏ hay phong cảnh sân trường, để cho ánh mắt nghỉ ngơi một chút. Buổi chiều lại bắt đầu một vòng mới, tiếp tục tiết tấu lẫn cường độ như cũ.

Có thể nghỉ ngơi, nhưng không được phân tâm, có thể tạm dừng, nhưng không được có ý muốn trốn tránh.

Một ngày phải ít nhất xem xong mười lăm bộ đề thi cũ, một tờ cũng không được thiếu.

Mọi thứ lúc bắt đầu đều là khó khăn, nhưng thực tế bắt đầu vào làm rồi, Tiếu Lang mới phát giác cũng không khó như trong tưởng tượng của mình, loại ra hai môn ngữ văn cùng với anh văn, số bộ đề cũng đã giảm đi một phần ba, sinh vật hay hóa học đều là dựa vào kiến thức căn bản, cũng có thể lướt nhanh qua, chỉ có toán học cùng vật lý là cần phải xem từng đề từng đề.

Những ngày như thế lại trôi qua nhanh cực kỳ, đông đi xuân lại đến, xuân đi rồi tới hạ chí, thời tiết mỗi ngày dần trở nên nóng hơn, khoảng cách đến cuộc thi thử mô phỏng thi đại học ở cuối năm cũng gần đến

https://thuviensach.vn

Chương 98

Không muốn rời xa anh

☆ ☆ ☆

Cuối tháng tư, nhà trường tổ chức khám sức khỏe cho toàn thể các học sinh năm ba trước khi bắt đầu kỳ thi đại học.

Không giống với những đợt khám sức khỏe định kỳ thường niên mọi khi, chỉ đo chiều cao cơ thể cùng với trọng lượng, nhịp hô hấp, lần kiểm tra sức khỏe này chuyên nghiệp hơn hẳn, các hạng mục cũng nhiều hơn. Tất cả các học sinh được phát mỗi người một bảng kiểm tra sức khỏe, khiến cho tâm tình cũng trở nên nghiêm túc, đây là thi đại học a, là chính thức thật sự!

Kiểm tra sức khỏe diễn ra trước khi thi thử ba ngày, bởi vì phải trích máu đo huyết áp, cho nên vừa mới sáu giờ rưỡi sáng liền bắt đầu tiến hành, sau khi hoàn thành xong thử máu cùng nước tiểu, các học sinh được cho phép đi ăn sáng, sau đó lại tiếp tục với các mục kiểm tra khác.

Một đám người đứng xếp hàng ở nơi trích thử máu, Tiếu Lang vì muốn tranh thủ thời gian, liền lôi Vương Mân chạy qua mấy chỗ ít người làm kiểm tra trước, ăn sáng trễ chút cũng chẳng sau, lãng phí thời gian đứng xếp hàng mới là tra tấn người ta nhất.

Khoảng cách từ giờ đến thi thử không bao nhiêu ngày, nên thường xuyên có thể thấy vài học sinh vừa làm kiểm tra vừa tranh thủ lôi bài ra học, tỷ như Nhạc Bách Kiêu, vừa rời giường liền chộp lấy quyển sách tham khảo môn sinh vật làm bài, cái đầu giống như ổ gà, vẻ mặt rã rời, chỉ có duy nhất trong đáy mắt tản ra một tia chấp nhất khó hiểu, tinh thần mới là quý nhất.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang tuy là cũng liều mạng, nhưng không cách nào một lúc làm hai việc được.

Trong lòng sốt ruột lại khẩn trương, thấy bên chỗ kiểm tra mắt lúc này không có ai, liền chạy nhanh đi qua đo thị lực, mù màu, thính lực.

Không thể nói, Tiếu Lang toàn thân cao thấp, ánh mắt có thể xem như là dễ nhìn nhất, vừa tròn lại vừa to, khỏe mắt không dài cũng không hẹp, đường nét vừa vặn xinh đẹp, những lúc cười rộ lên làm người khác có cảm giác như hai mảnh hồ.

Nhưng là hiện tại, không biết tại sao Tiếu Lang lại nhìn không thấy được hàng thứ hai từ dưới đếm lên của bảng đo thị lực, hàng thứ ba thứ tư đếm ngược cũng nhìn có chút mơ hồ, thị lực vốn 5.2 hạ xuống còn 4.9.

Thảo nào dạo gần đây nhìn mọi thứ đều cảm thấy màu sắc hình dáng có hơi nhòa a, cảm giác không rõ ràng như trước kia… Tiếu Lang khẩn trương hỏi bác sĩ "Có cần phải mang mắt kính không bác sĩ?"

Bác sĩ vạch mí mắt của Tiếu Lang kiểm tra một chút, nói "Là cận thị giả do sử dụng mắt quá độ mà thôi, không cần tới mức phải đeo kính, lưu ý một chút, thường xuyên bảo dưỡng chăm sóc mắt, đợi đến thi đại học xong để mắt nghỉ một thời gian ngắn là có thể trở lại như cũ."

Tiếu Lang thở phào nhẹ nhõm, nhưng đến lúc nhìn thấy kết quả kiểm tra của Vương Mân, Tiếu Lang lại buồn bực, tên biến thái kia cư nhiên có thể thấy rõ ràng đến cả hàng cuối cùng.

Vương Mân búng tờ giấy kiểm tra sức khỏe của mình một cái, đùa một câu "Không hề có áp lực."

Vài hôm trước, trong lớp học có truyền ra một lời đồn, nghe nói có vài khoa chuyên nghiệp nhất định phải không cận thị mới có thể ghi danh, tỷ dụ như đo lường điều khiển kỹ thuật cùng dụng cụ, hạch công trình cùng hạch

https://thuviensach.vn

kỹ thuật, chế tạo công trình phi hành khí, vân vân… Nếu như cận hơn 4 độ liền đừng nghĩ đến chuyện báo danh nữa, có vài học sinh biết tin này phải tốn bốn năm nghìn tệ đi bệnh viện phẫu thuật bằng laser.

Lúc đó Tiếu Lang cũng có nghe thấy, nhưng chỉ nghĩ là chuyện cũng chả liên quan gì tới mình thôi, nhưng bây giờ lại bị Vương Mân lôi ra trêu ghẹo. Bất quá, hình như Vương Mân cũng đâu có định ghi danh vào mấy chuyên nghiệp có yêu cầu đối với thị lực đúng không ta?

“Anh, anh tính ghi danh học chuyên nghiệp gì a?” Tiếu Lang lần đầu tiên quan tâm đến chuyện Vương Mân dự tính học cái gì.

Vương Mân “Sao cũng được.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân cười nhẹ, nói “Dù cho thực sự có tha thiết muốn học cái gì đó đi nữa, lỡ đâu xảy ra chuyện ngoài ý muốn không thể nào học được chỉ có thể bỏ cuộc thì sẽ rất khổ sở, chi bằng tới đâu hay tới đó.”

Ai, tại cái niên đại mà toàn thể mọi người ai cũng đều rối loạn cả lên, người có suy nghĩ như Vương Mân quả thực không nhiều lắm…

Được rồi, Tiếu Lang thừa nhận, anh mình quả thực là cái loại dù cho là tùy tiện làm cái gì đi nữa cũng sẽ làm ra kết quả thật tốt…

Chiều cao cùng cân nặng của Tiếu Lang được đo ra, 178 cm, 60kg.

“Từ năm nhất đến giờ nặng hơn 5 kg, nhưng sao nguyên năm mà chả thấy cao lên chút nào hết vậy ta?” Năm nhất 173 cm, năm hai 177,5 cm, năm ba chỉ lên được 178 cm…

“Tăng 5kg kia là do hồi nghỉ đông béo lên đúng không? Nhớ hồi năm nhất em chỉ có 55 kg thôi mà?” Vương Mân vòng tay ôm lấy thắt lưng Tiếu

https://thuviensach.vn

Lang nói “Cảm giác giống như gầy đi một ít, chiều cao có lẽ là ở năm hai liền ngừng lại.”

“Không chịu a! Một mét tám trong mơ của em a!!!” Tiếu Lang rên rỉ “Hồi nghỉ đông ngày nào cũng uống canh xương heo quá chừng luôn, xương sống cũng tốt trở lại, nhưng tại sao chiều cao lại không nhích lên a!”

Vương Mân dùng tay so một chút hơn kém chiều cao giữa mình và Tiếu Lang, nói “Đừng cao quá, xứng với anh là được rồi.”

“…’ Tiếu Lang liếc mắt nhìn bảng kiểm tra trên tay Vương Mân hỏi “Anh cao bao nhiêu?”

“183 cm, 72kg, dáng người tiêu chuẩn,” Vương Mân nói “Không hề có áp lực.”

…Thật muốn đạp một cái ghê!

“Anh là heo thì có, hồi mới vào năm nhất anh rõ ràng chỉ có 64kg, bây giờ 72, cân nặng nhiều hơn em gần chục kg!” Tiếu Lang ghét bỏ liếc Vương Mân một cái, sao dáng người tên này luôn tốt như vậy a, không béo cũng không gầy, không quá đô con cũng không quá yếu ớt, Tiếu Lang nghiên rắng hỏi “Mỡ thừa chạy đi đâu rồi!?”

Vương Mân “Vào trong.”

Tiếu Lang “…”

☆ ☆ ☆

Kiểm tra ngoại khoa được tổ chức ở một phòng học dựa gần cầu thang, được mắc một bức mành trong suốt, bên trong phòng lại được bố trí treo những màn cotton phân ra làm mấy gian nhỏ, vừa vào liền được bác sĩ yêu cầu cởi hết quần áo, chỉ chừa lại áo mỏng cùng quần lót.

https://thuviensach.vn

Một đám nam sinh năm ba ngày thường lười biếng không thèm vận động, sau khi cởi sạch sẽ ra ai nấy đều giống như một con gà trụi lông, một đám che chắn "thằng nhỏ" của mình, cười đùa ha ha chen chúc xô đẩy lẫn nhau.

Tiếu Lang với Vương Mân vốn dĩ đều là nhìn quen thân hình xích lỏa của đối phương, nhưng không hiểu sao tại hoàn cảnh công cộng như bây giờ, lại có chút cảm giác ngượng ngùng, tầm mắt đảo quanh vài vòng, sợ nhìn người yêu của mình lâu một chút liền có phản ứng.

Thi thoảng có tiếng kêu la thảm thiết không biết từ gian nào truyền ra, cũng không thiếu tiếng cười đầy càn rỡ của các nam sinh, những người xếp hàng ở sau thì cố gắng không ngừng đẩy người phía trước chen lên, xem xem là đã xảy ra chuyện gì.

Bác sĩ đứng ở phía trước rống lên một câu "Chen cái gì mà chen! Xếp hàng, xếp hàng mau! Đợi một lát là tới lượt mình rồi!" dứt lời, lại một trận cười rầm rộ vang lên.

Trong số các gian có một gian là phải cởi luôn cả quần lót để kiểm tra bộ phận sinh dục, do một vị bác sĩ nữ năm sáu mươi tuổi phụ trách. Mà người đang kiểm tra tại gian này hiện tại chính là Triệu Vu Kính, cậu chàng khẩn trương cứng cả người, lưng cổ gì đều đỏ ửng.

Mấy nam sinh vừa nghĩ đến bị một "nữ nhân" xa lạ sờ thằng bé của mình, trong lòng buồn bực lại có chút xấu hổ lẫn sợ hãi, đùn đẩy lẫn nhau không dám qua, vừa cãi vã vừa đùa giỡn.

"Í, Triệu Tiểu Quy chào cờ kìa!"

"Nghiêm rồi nghiêm rồi, ha ha…"

"Bác gái mà cũng không chịu tha nữa ha ha ha…"

https://thuviensach.vn

Triệu Vu Kính "…"

Bà bác sĩ nọ vỗ vỗ chân Triệu Vu Kính mấy cái, cười nhìn mấy đứa nam sinh "Tuổi tôi có thể làm mẹ các cậu nữa là, xấu hổ cái gì mà xấu hổ! Người tiếp theo!"

Có thể là thấy thời gian bác sĩ kiểm tra cho mình có hơi dài hơn so với mấy người khác, Triệu Vu Kính khẩn trương hỏi một câu "Dì ơi, con… không có vấn đề gì chứ?"

Bác sĩ trả lời "Bao quy đầu có hơi dài hơn bình thường, nếu muốn thi quốc phòng thì đến bệnh viện làm một cuộc tiểu phẫu cắt bỏ."

Mọi người nghe liền cười ha ha, trêu ghẹo "Tại mỗi ngày Triệu Tiểu Quy đều sờ nó hoài mới vậy đó!"

"Vừa sờ vừa nghĩ tới ai vậy, ha ha ha…"

Triệu Vu Kính "…"

Tiếu Lang và Vương Mân cũng cười, Triệu Vu Kính đỏ mặt phẫn nộ trừng mắt nhìn một đám nam sinh đang há miệng cười, xoay người đi đến gian bên cạnh.

Người tiếp theo là Phương Húc, bác sĩ nắm thằng bé của cậu chàng, xoa nắn hai cái, ngạc nhiên hỏi "Ơ, thằng bé này, sao lại lạnh như vậy a?"

Phương Húc "…"

Mọi người "…"

Đến phiên Tiếu Lang, cái chỗ mà trước giờ ngoài mình ra chỉ có Vương Mân từng chạm ra (có thể là hồi bé còn có Tiếu mẹ) đột nhiên bị một nữ nhân xa lạ dùng tay cầm lấy (tuy là bác sĩ có mang bao tay cao su) kiểm tra, thật sự đúng là làm cho người ta có cảm giác rờn rợn tóc gáy…

https://thuviensach.vn

Bất quá, Tiếu Lang cũng không có vì hành động này của bác sĩ mà có phản ứng, hiện tại chỉ có Vương Mân làm mới khiến cậu có cảm giác.

Kiểm tra xong rồi, bác sĩ liền không keo kiệt khen ngợi một câu "Rất khỏe mạnh."

Vương Mân đứng xếp hàng phía sau nghe vậy, cười khẽ một chút.

Gian tiếp theo cũng chính là gian liên tiếp truyền ra tiếng kêu thảm thiết từ nãy tới giờ, chỉ thấy bất luận nam sinh nào từ bên trong đi ra cũng dùng tay bịt lại cái mông, vẻ mặt thì đỏ bừng.

Một tên nam sinh đứng phía trước Tiếu Lang tò mò liếc mắt dòm, xuyên qua tấm màn cotton nhìn vào bên trong, thấp giọng kêu lên sợ hãi "Má ơi, là chọt hậu môn a!"

Mọi người đứng ở sau "…"

"Là kiểm tra bằng ngón tay ha?" Vụ này Tiếu Lang đã từng thể hội qua, hồi năm nhất té bị thương xương cụt phải đi bệnh viện kiểm tra vẫn còn mới mẻ trong ký ức kia kìa.

Phía sau lập tức xôn xao lên, hoảng sợ hỏi lại "Kiểm tra? Dùng cái gì kiểm a? Giấy sao?"

Tiếu Lang "Ngón tay."

Mọi người "…"

Một nam sinh vừa mới chịu đựng xong "khổ hình" từ bên trong đi ra, hai cái lỗ tai đỏ ửng, nếu như người này mà có cái đuôi, phỏng chừng sẽ lập tức cụp đuôi chạy trối chết cho xem.

Nam sinh nhìn lén lúc nãy cố gắng kiên trì đi vào, run rẩy cả người bắt đầu… cởi quần lót.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lúc này tiếp nối vị trí của người nọ, đứng nhìn lén, thấy bên trong bác sĩ kêu nam sinh kia nằm nghiên người, đầu gối gấp khúc lên.

Tiếp theo, bác sĩ lấy một bao tay mới mang vào, lại cầm lên một cái bình bóp ra chất lỏng gì đó không biết, tiếp đó dùng ngón trỏ ẩm ướt nhanh chóng chọt vào.

Nam sinh kia toàn thân run lên một cái, chịu đựng cố không kêu lên thành tiếng, lúc bác sĩ kiểm tra xong, cậu chàng đi ra ngoài, đầu cúi thấp, cổ đỏ hồng, bộ dạng như chó nhà có tang…

Đến phiên Tiếu Lang đi vào, bởi vì đã từng có kinh nghiệm nên cũng lớn gan hơn, nói chung trước lạ sau quen còn gì.

Cậu nằm xuống giường, học theo nam sinh lúc nãy cởi bỏ quần lót của mình, cong đầu gối gấp khúc lên, tạo xong tư thế còn có tâm trí hiếu kỳ hỏi "Bác sĩ, này là kiểm tra cái gì vậy a?"

"Trực tràng, trĩ sang." Bác sĩ lạnh lùng nói, sau đó Tiếu Lang liền cảm thấy hậu đình lạnh lẽo, nhưng là chưa tới một giây, ngón tay của bác sĩ liền rời khỏi "Không có vấn đề, leo xuống đi."

Kỳ thực, Tiếu Lang rất muốn ở lại thêm chút nữa để xem Vương Mân bị… chọt như thế nào, nhưng là bác sĩ kia rất nghiêm túc, cho nên cậu chỉ phải ngoan ngoãn đi ra ngoài, trước lúc ra khỏi, cậu còn hơi hiếu kỳ liếc mắt len lén nhìn… mông của Vương Mân vừa mới đi vào sau mình.

Mấy bạn học đứng xếp hàng ở phía sau thấy Tiếu Lang ra rồi đứng lại chờ Vương Mân, đều hỏi thăm có đau hay không.

Tiếu Lang thản nhiên nói "không đau, hơi lạnh lạnh."

Nam sinh A "Không phải chứ, là chọt vào hậu môn a, phải rất đau mới đúng chứ!"

https://thuviensach.vn

Nam sinh B “Phải đó, nãy tui còn nghe thấy có đứa la lên thảm thiết nữa mà…”

Nam sinh C “Thực ra tui thấy cũng bình thường mà, cũng đâu khác gì hồi nhỏ “đi” không ra phải cắm thuốc nhuận tràng vào đâu?”

Nam sinh D thấp giọng nói “Hồi đó có lần tui tò mò tự mình chọt thử, thiệt mà nói cũng hông đau gì…”

Nam sinh E hiếu kỳ nói “Có khoái cảm sao? Nghe nói hình như chọt ở sau cũng có khoái cảm a!”

Nam sinh D tiếc nuối nói “Không có.”

Tiếu Lang “…”

Đang trò chuyện, Vương Mân đi ra, mọi người lập tức hỏi cảm nhận thế nào, Vương Mân nhíu mày nói “Có hơi đau.”

☆ ☆ ☆

Chờ đi một lượt xong hết toàn bộ những hạng mục cần kiểm tra được liệt kê trên bảng thì cũng đã gần chín giờ, Tiếu Lang với Vương Mân có thể coi như là khám xong khá nhanh.

Lúc ăn cơm đụng phải Nhạc Bách Kiêu, chỉ thấy cậu chàng vừa ngấu nghiến nhai bánh bao, vừa hí hoáy làm bài tập (…), Tiếu Lang tới gần hỏi “Kiểm tra sức khỏe xong rồi?”

Nhạc Bách Kiêu ừ một tiếng, hỏi “Hai người ôn tập tới đâu rồi?”

Vương Mân “Cũng tạm.”

Nhạc Bách Kiêu “Tiếu Lang thế nào? Lần trước thành tích cậu bị tuột nha.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ngồi xuống, thở dài một tiếng “Cũng như cũ à… ông kiểm tra sức khỏe sao rồi?”

Nhạc Bách Kiêu cắn cái bánh bao một cái, nhai chóp chép nói “Huyết áp thấp, dinh dưỡng không đầy đủ, bác sĩ nói có khả năng đường máu cũng thấp, xem kết quả rồi tính sau đi.”

Vương Mân, Tiếu Lang “…”

… Tên này mới mười tám tuổi a! Kết quả kiểm tra thân thể kém mà còn bình tĩnh tới như vậy! Quan trọng hơn, rốt cuộc cái gì có thể khiến cho tên này liều mạng học tới vậy a!!

Tiếu Lang cảm thấy mình rất là thua kém, vội vàng ăn xong cơm liền chạy về phòng ký túc ôn bài.

Vương Mân dặn dò Nhạc Bách Kiêu chú ý thân thể mình một chút, cũng vội vàng trở về phòng với Tiếu Lang.

☆ ☆ ☆

Đến tháng năm, nhà trường tự tổ chức thi nội bộ đề do trường ra, là lần cuối cùng “mài dao” trước khi chính thức thi đại học.

Mà Tiếu Lang vẫn còn một phần đề chưa xem xong, mà đúng hơn là cũng chưa bắt tay vào làm được bộ đề nào cho ra hồn, vậy mà cuộc thi cuối cùng lại sắp sửa bắt đầu.

Nhìn một đống đề cùng bài tập ném lung tung trên bàn, bên cạnh là ghi chú một loạt những loại hình đề thường thấy mà Vương Mân tổng kết soạn ra (mỗi lần Tiếu Lang hoàn thành một bộ đề, Vương Mân đều sẽ rút nó ra từ bài làm của mình, sau đó đúc kết lại trong một quyển tập riêng biệt), không hiểu sao trong lòngTiếu Lang chợt sinh ra một cảm giác chán ghét cùng cực.

https://thuviensach.vn

Áp lực rất lớn, tất cả mọi người ai ai cùn dụng công như vậy, mỗi mình là cái gì cũng làm không được, không muốn học nữa!

… Mau chóng giải thoát ta khỏi chốn này đi!!

Trong đầu ong ong tác hưởng, Tiếu Lang cầm sách vứt xuống, có chút hoảng hốt nghênh đón lần thi thử cuối cùng.

Có lẽ là bởi vì đây là lần thi cuối cùng, kiểu gì cũng có người thành tích tốt người thành tích kém, mà kết quả của lần thi này sẽ ảnh hưởng rất lớn đến trạng thái của tất cả các thí sinh tham gia thi đại học, cho nên đề thi ngược lại đơn giản hơn những lần trước rất nhiều.

Trước khi bắt đầu môn Ngữ văn, Tiếu Lang hít sâu một hơi, cảnh cáo bản thân, ngàn vạn lần không được phép có ý tưởng chấp nhận thua kém, phải thực lòng mà làm bài.

Buổi chiều thi toán, Tiếu Lang không ngừng ám chỉ bản thân, lầm này tuyệt đối phải thi thật tốt, tuyệt đối không được để mất điểm môn toán!

Nhưng mà, đề thi vừa được phát ra, Tiếu Lang lại bắt đầu thất thần.

Cảm thấy trước mắt giống như có một ngọn ngọn đèn kéo quân, từng đạo từng đạo đề mình đã làm qua như những bức tranh, thay phiên nhau xuất hiện, xem lướt đề bài một lượt, trong lòng lại do dự, không dám xác nhận, thật sự là đơn giản tới vậy sao? Làm như vậy là đúng hay sai?

Buổi tối trở lại ký túc xá, Vương Mân hỏi cậu thi như thế nào, Tiếu Lang không thèm trả lời, trùm mền qua đầu ngủ vùi, Vương Mân cảm thấy kỳ quái, lần này môn toán đề dễ như vậy, theo lý mà nói Tiếu Lang sẽ không phản ứng như vậy a…

Ngày hôm sau là thi Anh ngữ cùng Lý, Tiếu Lang đần độn làm bài.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi phòng thi, cậu giống như không thể xác định mình có phải là đã thi xong mấy môn này không, cũng không nhớ rõ đã làm đề gì.

Thậm chí bản thân trong đầu suy nghĩ cái gì, cậu cũng không nhớ nổi.

Một mình trốn tới hành lang sau lưng dãy lầu phòng học, dựa cả người vào lan can đưa mắt nhìn sân thể dục, bên dưới từng đám từng đám học sinh năm nhất năm hai vô tư vô lự đùa giỡn trong tiết thể dục, bầu trời xanh thẳm, hoa cỏ ngát hương.

Nhưng, tại sao… bản thân lại cảm thấy tuyệt vọng như vậy…

Cứ không có mục đích chậm rãi bước đi trên sân trường, không muốn trở lại ký túc xá, không muốn nhìn thấy Vương Mân, không muốn nhìn thấy Nhạc Bách Kiêu với Cố Thuần, không muốn nhìn thấy bất cứ ai khác.

☆ ☆ ☆

Bảy giờ, bầu trờ tối như mực, Tiếu Lang vẫn là một mình bước đi trên sân thể dục.

Lần đầu tiên nắm tay với Vưng Mân, chính là ở nơi này, lúc đó anh ấy thi được hạng nhất toàn khối, bảo mình gọi bằng anh… thanh âm của Vương Mân rất ôn nhu, cười lên lại xinh đẹp vô cùng.

Tiếu Lang ngồi trên xà đơn, đong đưa hai chân, nhìn lên bầu trời đêm thì thào tự hỏi “Anh ơi, khoảng cách giữa em với anh, giống như lại trở về với hồi năm nhất, xa đến không thể đuổi kịp như vậy…”

Ngữ khí dần dần nhỏ đi, có chút không thể nghe thấy rõ, những lời này giống như đang nói cho bản thân nghe, lại tựa như đang khóc trong vô thanh vô tức.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cảm thấy hốc mắt cay cay, ngưỡng cổ chớp mắt, cố không để nước mắt rơi xuống.

Không biết qua bao lâu, cậu chợt nghe một tiếng gọi khẽ "Tiếu Lang?"

Chớp mắt mấy cái, Tiếu Lang mê mang xoay đầu qua nhìn, bắt gặp bên kia là thầy Trầm cùng thầy Viên.

Hai người họ trên người đều mặc quần áo hàng ngày, tựa như vừa mới dùng bữa xong cùng nhau ra ngoài tản bộ, thầy Viên hai tay cắm trong túi quần, thầy Trầm bước đến gần Tiếu Lang hỏi "Sao em lại ở đây? Một mình ở đây làm gì?"

Tiếu Lang nhanh chóng quay đầu sang chỗ khác.

Nhưng thầy Trần tinh mắt nương ánh đèn đường mờ nhạt sớm thấy được hai gò má ướt sũng của Tiếu Lang, thầy quan tâm hỏi "Cậu bé, em bị làm sao vậy? Chịu ủy khuất gì sao?"

Vốn cho là một mình im lặng một lát liền có thể kiên cường trở lại, nhưng vừa mới được người khác ân cần hỏi han, Tiếu Lang liền chịu không nổi… Nước mắt không cách nào khống chế được, cứ liên tục trào ra, cậu đưa tay chùi một phen, sau đó từ trên xà đơn nhảy xuống.

Thầy Trầm đúng lúc bởi vì lo lắng bước tới gần một chút, liền thuận thế ôm Tiếu Lang vừa mới đáp xuống đất vào lòng, mà trong mắt của thầy Viên nhìn thấy, lại giống như là Tiếu Lang nhảy xuống bổ nhào vào lòng của thầy Trầm.

Bị thầy giáo mà mình kính yêu ngưỡng mộ ôm vào lòng, bắt gặp vẻ mặt quan tâm lo lắng của thầy, Tiếu Lang đang bởi vì không tìm được cảm giác tồn tại của mình nhất thời nhịn không được, ôm lấy thắt lưng thầy Trầm khóc òa lên.

https://thuviensach.vn

Cậu vừa khóc, vừa không thèm để ý hình tượng nói “Anh ơi… em không muốn rời xa anh đâu… Hu hu…”

Thầy Trầm “…”

Thầy Viên “…”

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 99

Gặp thế nào thì yên thế ấy

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang bị thầy Trầm dẫn trở về nhà, hóa ra nhà của thầy Trầm nằm trong một tiểu khu gần phụ cần trường học, chỉ cần đi bộ khoảng mười phút là đến.

“Vào đi, nhà có hơi chật chội một chút.” Thầy Trầm bảo Tiếu Lang ngồi xuống ghế sofa trước, sau đó mới xoay người nói với thầy Viên cũng theo đi vào “Đi đun một ít nước đi.”

Thầy Viên ừ một tiếng, liền thay dép lê rồi vào bếp.

Tiếu Lang nhìn, nghĩ thầm, thầy Trầm với thầy Viên quan hệ tốt ghê ha, thầy Viên vào nhà cũng chả thèm khách khí tiếng nào, mà vào rồi cũng liền tự nhiên tựa như đang ở nhà mình (…)

Tiếu Lang dùng cặp mắt khóc đến sưng hồng hồng tựa như con thỏ nhỏ của mình dáo dác nhìn xung quanh.

Phòng ngủ khép cửa, cửa phòng bên cạnh là mở ra, có thể nhận ra là toilet, phòng khách độ chừng hai mươi mét vuông, bên cạnh là phòng bếp được bày trí theo lối thoáng mở chứ không khép kín thành không gian, nhìn chung quả thực có hơi nhỏ, tổng diện tích có lẽ bằng một nửa nhà mình.

Tuy là nhỏ, nhưng được bố trí vô cùng khéo léo, nội thất trang trí lịch sự đầy tao nhã, không gian được thu dọn sạch sẽ, cho nên không cảm thấy chật chội hay lộn xộn chút nào.

https://thuviensach.vn

Sau lưng sofa đặt một chiếc bàn ăn được làm bằng gỗ, trên bàn đang đặt hai cốc nước lọc, bên cạnh là một khay đựng trái cây, cùng với vài mẩu trái cây gọt sẵn đang ăn dở.

Thầy Trầm nhìn theo tầm mắt Tiếu Lang, đứng dậy bước đến bàn, bưng lên khay trái cây đặt trên bàn qua đặt xuống bàn trà trước mặt Tiếu Lang, nói "Ăn chuối đi.", tiếp theo đó lại chậm rãi giải thích "Nơi này vốn là ký túc xá dành cho giáo viên Hoa Hải, năm năm trước C thị đẩy mạnh xây dựng kiến thiết hệ thống giáo dục, đầu tư vốn vào vài trường trung học trọng điểm của thị, trường học lúc ấy bèn mời công ty kiến trúc thiết kế quy hoạch khối khu vực này lại, ký túc xá cũ cũng bị phá bỏ, xây dựng ký túc xá mới, giáo viên nào phàm là có năng lực đều được phân cho một căn."

Tiếu Lang hỏi "Thầy cùng với vợ thầy ở cùng nhau sao?"

Thầy Trầm mất tự nhiên khụ khụ một tiếng, mới nói "Thầy với thầy Viên ở chung với nhau."

"A?" Tiếu Lang hiếu kỳ hỏi "Bộ thầy Viên không được nhà trường phân nhà sao ạ?"

Thầy Trầm chầm chậm giải thích "Thời gian cậu ấy làm việc vẫn chưa đủ năm, không đạt tới chỉ tiêu được phân nhà, vốn dĩ trường cũng an bài để cậu ấy ở lại trong ký túc xá dành cho những giáo viên trẻ trong trường, điều kiện nơi đó cũng rất tốt đó chứ, nhưng là… ha ha, cậu ấy bảo không chịu, đòi ở chung với thầy."

"Ồ." Hóa ra thầy Trầm là ở chung nhà với thầy Viên a…

Tiếu Lang len lén liếc mắt nhìn về phía phòng ngủ một cái, tuy là bên trong phòng tối om không có bật đèn, nhưng vẫn có thể mơ hồ nhận rõ bên trong chỉ đặt có mỗi một cái giường, Tiếu Lang cực kỳ tò mò không biết buổi tối hai thầy ngủ như thế nào ta? Ngủ chung với nhau trên một giường sao?

https://thuviensach.vn

Từ phòng bếp truyền ra tiếng huýt thanh ấm nước phát ra báo hiệu nước đã sôi, thầy Viên đột nhiên ló đầu ra hỏi "Uống gì, trà được không?"

Thầy Trầm trả lời "Con nít mà uống trà cái gì, pha cho em ấy một ly cacao nóng đi."

Thầy Viên hỏi lại "Là cái loại bình thường anh thích uống nhỉ?"

Thầy Trầm "Ừ, nhớ bỏ thêm một chút sữa bột Nestle."

Thầy Viên "Ồ, nhớ rồi."

Tiếu Lang "…"

Trong chốc lát, Viên Thần Duệ bưng thức uống ra, không chỉ pha một ly cho Tiếu Lang, anh còn giúp Trần Tử Hằng pha một ly sữa bột giúp ngủ ngon.

Chiếc thìa khuấy đều thi thoảng va chạm vào miệng ly thủy tinh, phát ra thanh âm leng kenh thanh thúy, trong không khí tản đầy mùi hương ngọt ngào nóng hổi của sữa cùng cacao.

Trầm Tử Hằng bưng ly nhấp một ngụm sữa, vành môi bị sữa bám vào đọng lại một vòng trắng, liền theo bản năng le lưỡi liếm đi, hơi hơi nhăn mày, sau đó đưa ly sữa trả lại cho Viên Thần Duệ, nói "Chưa đủ ngọt."

Viên Thần Duệ đứng dậy đi vào bếp cho thêm đường, vừa đi vừa nói "Cho anh thêm một muỗng đường, không được đòi nữa."

"Ờ." Trầm Tử Hằng trả lời, ánh mắt có chút e dè thoáng liếc mắt về phía bóng dáng trong phòng bếp.

Tiếu Lang "…" Không khí kỳ quái giữa hai vị này rốt cuộc là có chuyện gì đây?

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

“Nào, qua đây tâm sự nói cho thầy nghe, muốn nói gì cũng được” thầy Trầm chỉnh đốn lại quần áo, lựa chọn tư thế ngồi thoải mái, sau đó lái đề tài trở về.

Tiếu Lang hai tay cầm lấy ly cacao nóng hổi, dựa người vào sofa mềm mại, không khí trong phòng rất ấm áp, cũng phần nào hòa tan những tiêu cực trong lòng. Tiếu Lang dần dần thả lỏng cả người, bắt đầu mở miệng kể ra.

Từ chuyện trong cuộc thi thử lần này, bản thân hoàn toàn không ở trong trạng thái tốt nhất, đến những thành tích lúc dĩ vãng, sau đó lại nói tới trường đại học mà mình muốn thi vào, nói đến quan hệ giữa mình và Vương Mân —— tất nhiên Tiếu Lang cũng không ngốc tới mức nói mình và Vương Mân đang là quan hệ người yêu, chỉ nói chuyện Vương Mân hồi năm nhất nhận mình làm em trai như thế nào, rồi sau đó như thế nào bắt đầu dẫn dắt chỉ bảo mình học tập trở nên ngày càng tiến bộ hơn, nếu như lần này thi không tốt, không những không thể vào được trường đại học mà mình luôn ngưỡng mộ hướng tới, còn sẽ có lỗi với Vương Mân vô cùng, hơn nữa cũng không thể được tiếp tục ở bên nhau như những năm học cao trung, cảm thấy trong lòng rất khó chịu, rất phiền muộn.

Thầy Trầm thi thoảng lên tiếng giống như đáp lại lời Tiếu Lang, lắng nghe những lời kể mặc dù có chút không ăn khớp nhưng cũng không khó để hiểu rõ của Tiếu Lang, kia là những nỗi hoang mang lo lắng của một thiếu niên mười bảy mười tám đối với tương lai của mình, tâm trạng không biết phải làm cách nào đối với sự thật, tâm trạng giãy dụa đối với những biến hóa dù là rất nhỏ, chấp nhất kiên trì đối với tình yêu đầu tiên, những cảm xúc ấy hiện ra trên người Tiếu Lang vô cùng rõ ràng.

Những lời này nếu như đổi lại là một người khác nghe thấy, phỏng chừng sẽ cảm thấy ngây thơ khờ dại vô cùng, đơn giản khuyên bảo vài câu

https://thuviensach.vn

như “Em còn nhỏ, con đường tương lai vẫn còn rất dài…”, “Đừng tạo áp lực cho mình quá lớn, không có gì đáng phải sợ hãi cả”, đại loại như vậy… Nhưng mà, ngay giờ phút này, đối diện lắng nghe Tiếu Lang nói lại chính là Trầm Tử Hằng cùng Viên Thần Duệ, hai người cũng đã từng trải qua nổi khổ ải khi phải thi vào đại học cùng với những muộn phiền tương tư thời tuổi trẻ,

“Haiz, thằng nhỏ này…” thầy Trầm lắng nghe xong lời Tiếu Lang kể lại, chợt nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tiếu Lang nghi hoặc ngước mắt nhìn thầy Trầm, ánh mắt vẫn như cũ đỏ hồng, biểu tình như vậy quả thực đúng là phải phối hợp với bộ mặt như Tiếu Lang lúc này, mới có thể biểu hiện ra tựa như bản thân đã chịu phải cái gì ủy khuất vô cùng to lớn vậy.

Thầy Viên đáy mắt cũng là đầy ắp ý cười, không rõ đang suy nghĩ đến cái gì, mà cánh tay anh nhẹ nhàng vươn ra đặt trên nệm tựa sofa sau lưng thầy Trầm, thoạt nhìn tựa như là thầy Trầm đang ngồi dựa vào lòng của thầy Viên vậy.

Trầm Tử Hằng chợt nhớ đến, năm ba của Viên Thần Duệ lúc ấy, tựa hồ cũng từng trải qua giống như thế này.

Nhưng là khác với Tiếu Lang, Viên Thần Duệ là ngay từ năm nhất mới vào luôn luôn giữ thành tích vững vàng ở mười hạng đầu toàn khối, là học sinh “cưng” của tất cả các giáo viên.

Tên nhóc kia lúc ấy thích nhất là mỗi lần thi được điểm tối đa môn Vật lý liền chạy đến chỗ mình đòi quà thưởng, có lần cư nhiên còn dám đề nghị với mình, bảo nếu như có thể thi được hạng nhất toàn khối thì mình phải đồng ý một yêu cầu của nó… Ha ha…

Nhưng ngay tại năm học thứ ba, thiếu niên kiêu ngạo trong một lần thi thử chợt sẩy chân, từ top 10 trượt ra khỏi top 50, đối với một đứa bé luôn

https://thuviensach.vn

kiêu ngạo như Viên Thần Duệ mà nói, kia là đả kích to lớn vô cùng.

Lúc mình được các giáo viên khác nói cho biết thứ hạng của tên nhóc kia, liền vội vàng chạy đi tìm, nhưng tìm ở đâu cũng không gặp.

Đến tối, cả người mệt mỏi vô lực đành trở về ký túc xá của giáo viên, lại phát hiện đứa nhóc kia cuộn mình thành một đoàn ngồi xổm trước cửa phòng ký túc xá của mình, trông đáng thương vô cùng.

Lúc ấy, mình là nói như thế nào để an ủi cậu nhóc Viên Thần Duệ nhỉ?

Thi không đậu cũng tốt, sẽ không để thầy thất vọng.

Trong mắt của thầy, Viên Thần Duệ vẫn luôn là học sinh giỏi nhất…

Nếu như kết quả thi không đạt, có thể vào đại học tỉnh để học…

Có thời gian, còn có thể trở lại trường thăm thầy…

Thầy chỉ hi vọng em vẫn luôn luôn vui vẻ…

Chỉ mãi lo an ủi đứa nhóc ấy, cảm thấy đứa nhóc kia nhỏ bé yếu ớt đến chừng nào, mãi cho đến khi cùng nằm chung trên một chiếc giường, mới phát hiện tên nhóc kia tựa hồ cao hơn so với mình…

Chiếc giường rộng một mét hai của ký túc xá giáo viên, hai nam nhân chen chúc cùng nhau ngủ một đêm, trong ấn tượng còn sót lại, đêm ấy mình bị "chèn ép" tới mức thở không nổi…

Hai gò má đột nhiên ửng đỏ, thầy Trầm lập tức nhanh chóng điều chỉnh biểu tình của mình lại, sau đó tiếp tục khai đạo Tiểu Lang "Tiểu Lang à, tất cả các thầy cô đều là trải qua giai đoạn này mới có thể trở thành thầy cô người khác a."

Thầy Viên nghiêm trang bổ sung một câu "Năm ba chính là như vậy."

https://thuviensach.vn

Ngữ khí của người bổ sung an ủi một cách nghiêm túc quá mức, bị thầy Trầm liếc mắt một cái liền lùi trở về.

“Thi kết quả không tốt liền cảm thấy chênh lệch trong tâm lý rất lớn, có phải không?” Thầy Trầm cười mỉm nhìn Tiếu Lang.

Tiếu Lang gật đầu liên tục “Cứ cảm thấy, rõ ràng hồi học kỳ trước em thi được kết quả cao tới như vậy, bản thân rất tự tin, nhưng là…”

Thầy Trầm giơ tay nhẹ nhàng đặt lên trên ngực trái của mình, nói “Nơi này.”

Tiếu Lang “?”

Thầy Trầm cười nói “Trái tim, em hãy mỏi trái tim của mình một chút xem sao, việc thi đại học, đối với cuộc đời em mà nói, là một tồn tại như thế nào? Nó còn quan trọng hơn cả sinh mệnh của em sao?”

Tiếu Lang hơi khựng lại, chợt nhớ đến chuyện của Kim Ất Tử, liền lắc đầu nói “Còn sống mới là quan trọng nhất.”

Thầy Trầm đang định nói tiếp, liền thấy Tếu Lang vẻ mặt đau khổ nói “Nhưng mà, em không muốn tiếp tục sống nhưng lại sống trong đau khổ, em muốn thi vào Khoa Đại, em muốn ở bên cạnh Vương Mân, như vậy em mới thấy sống vui vẻ được.”

Thầy Trầm “…”

Thầy Viên “…”

Hai người không hẹn mà cùng nhau cảm thán ở trong lòng, đứa nhỏ này thật là chấp nhất.

Thầy Trầm nói “Nói như vậy cũng không sai, nhưng là hiện tại đây, không phải em đang biến chuyện thi đại học trở thành chuyện quan trọng

https://thuviensach.vn

bậc nhất trong cuộc đời của mình sao?”

Tiếu Lang “…”

“Suy nghĩ là một chuyện, nhưng làm nó lại là chuyện khá. Chỉ có khi nào em thả lỏng trái tim của mình, mới có thể nhìn mọi việc thoáng hơn.” Thầy Trầm ôn hòa nói “Rất nhiều người nói rằng, việc thi đại học chung quy cũng chỉ là một chuyện rất nhỏ bé trong cuộc đời mỗi người, thầy cũng cảm thấy như vậy. Có lẽ, ở lứa tuổi của em không cảm thấy lời này là đúng, bởi vì em vẫn còn chưa nếm trải được cuộc sống về sau này, trong phạm vi mà đôi mắt em có thể nhìn đến, thi đại học cũng giống như mục tiêu cuối cùng trong nhân sinh của mình vậy. Em đang là người trong cuộc, hết thảy cảm quan đều sẽ bị phóng đại vô hạn, những biến hóa mà trong mắt thầy cùng người khác cảm thấy thực bình thường, em lại cảm thấy nó tựa như động đất núi lửa, tựa như đất trời muốn sụp đổ vậy… Chỉ là một chút dao động, liền khiến cho bản thân rối loạn bước chân, cảm thấy hết thảy những gì đã làm đều chỉ là công dã tràng, thầy nói có đúng không?”

Tiếu Lang gật đầu không ngừng.

Thầy Trầm lại nói tiếp “Em thử suy ngẫm một chút xem, đợi đến khi em thi đại học xong rồi, sẽ bắt đầu cuộc sống đại học, sau đó bắt đầu đi làm, đến lúc ấy em sẽ có một nghề nghiệp đi theo em xuyên suốt cả nhân sinh này, trên người em sẽ gánh vác trách nhiệm với xã hội, sứ mệnh với cuộc đời mình… Sau này em có thể sẽ đi đến rất nhiều nơi khác nhau, đến Thanh Hải xem Hà Nguyên, đến Hải Nam nhìn chân trời góc biển, xuất phát từ Tây An thử nếm trải những bước chân trên con đường tơ lụa, đến Phi Châu ngắm nhìn sa mạc hoang vu, đến Âu Châu xem những văn minh thời tiền sử… Nếu như có người yêu đi cùng mình, vậy thì không còn gì hơn nữa, nếu không thì, em có thể dùng ngôn ngữ và gửi cho người ấy những bức hình mà em chụp, để chuyển tải tâm tình của em, nói cho người ấy biết, để người ấy cùng em hưởng thụ cuộc sống tươi đẹp này… Thế giới này rất rộng lớn, mà em chỉ là một học sinh cuối cấp cao trung nho nhỏ, ở tại một

https://thuviensach.vn

thành phố nhỏ bé, em cam tâm để cho vài quyển sách giáo khoa, vài tờ bài thi quyết định hết thảy những vui buồn hờn giận của mình sao?”

Nghe lời khai sáng của thầy Trầm, Tiểu Lang cảm thấy chính mình lúc này tựa như đang đứng trên một vị trí rất cao mà nhìn xuống thế giới, so sánh đối lập, cảm thấy bản thân mình trở nên nhỏ bé vô cùng.

“Thời xưa có khoa cử, thời nay có thi đại học, thi đại học cũng chỉ là bắt đầu từ năm 1949, không kể đến những chính sách cải cách đã diễn ra, bắt đầu từ 1971 khôi phục lại lệ thi đại học cho tới nay, khoảng thời gian ấy có lẽ còn không bằng tuổi của ba mẹ em nữa. Nếu như đặt việc thi đại học trên dòng lịch sử rồi đứng từ góc độ ấy xem xét, ấy bất quá cũng chỉ là một loại phép tắc trò chơi mà những người cầm quyền đương thời ở thời đại này sáng tạo rồi thiết lập nên, để cho tất cả những dân chúng sinh ra và sống trong cộng đồng này có chung một cách nhìn, chung một mục tiêu —— thi đại học, thi đậu đại học. Nhưng mà, chẳng ai bảo không thi đại học, không thi đậu vào đại học, hay không thi đậu vào trường đại học ưu tú, nhân sinh liền trở nên không trọn vẹn, có đúng không?”

“Ừm…”

“Các em học Ngữ văn, hẳn là có từng học qua 《 Xích Bích Phú 》, rằng ‘Cái tương tự kỳ biến giả nhi quan chi, tắc thiên địa tằng bất năng dĩ nhất thuấn; Tự kỳ bất biến giả nhi quan chi, tắc vật dữ ngã giai vô tẫn dã, nhi hựu hà tiện hồ’ . Thi đại học, chung quy rồi cũng sẽ có một kết cục, theo thời đại dần thay đổi, nó dần dần sẽ biến mất hoặc bị những phép tắt hay hình thức khác bất đồng thay thế, nhưng bất luận thế nào, trong chuỗi lịch sử dài dòng, ấy chẳng qua cũng chỉ là chuyện như một cái chớp mắt mà thôi. Nhưng, em của mười bảy mười tám tuổi là không có cách nào lặp lại được, không thể làm lại một lần, chỉ cần em cố hết sức, chú tâm vào nó, đầu nhập vào nó, thể hội nó, rồi sau đó, không cần phải lâm vào bất cứ bi thương và tiếc nuối nào nữa. Bởi vì những thời khác mà em trải qua này, là

https://thuviensach.vn

thuộc riêng về một mình em, nó sẽ khiến em ngày một lớn dần hơn, trưởng thành hơn, cho em một ánh mắt mới nhìn ngắm thế giới xinh đẹp này.” [32]

Tiếu Lang ngẩng ngơ nhìn thầy Trầm, cậu thực không ngờ một giáo viên Vật lý mà cũng có thể giống như giáo viên Ngữ văn vậy, có thể miệng lưỡi lưu loát, triết lý thi văn phong phú, hạ bút liền thành văn.

Thầy vẫn ngồi ở chỗ của mình, rõ ràng diện mạo là bình thường, quần áo trên người cũng bình thường, nhưng lại bởi vì những lời nói này, mà cả người như tản ra một loại khí chất độc đáo cùng mị lực nhân cách.

Mà đồng thời, khi thầy Trầm nói những lời này thì, còn bị mọt ánh mắt khác, mang theo ái mộ cùng với yêu thích thưởng thức chăm chú nhìn, người nọ khóe mắt, lông mày, đều mang theo vô vàn ôn nhu trìu mến.

“Bây giờ nói trở lại về lần thi này của em,” thầy Trầm cười hì một tiếng, nói “Tiếu Lang à, mặc kệ là em hạng mấy đi nữa, thứ tự thay đổi sẽ không quyết định năng lực của em trong lòng thầy là cao hay thấp, mà thầy nghĩ, Vương Mân có lẽ cũng là suy nghĩ giống như thầy.”

“… Thật sao?” Tiếu Lang bất an hỏi lại.

“Tất nhiên, thứ mà chúng ta nhìn đến, là sự thật lòng của em, là thái độ của em…” thầy Trầm khích lệ “Huống hồ gì em vốn dĩ rất thông minh, chỉ là một lần thi thử mô phỏng sơ sẩy mà kết quả không tốt thì có gì cần phải lo lắng ưu sầu đến mức sợ hãi chứ? Cũng đâu phải là thực sự thi đại học, các em từng được nghe giảng trong những khóa học về tư tưởng, lượng biến sẽ sinh ra chất biến, chỉ cần em vẫn luôn tiếp tục kiên trì trạng thái này, tiền đồ của em là không thể lường được… Cho nên, đừng để tâm trạng bất an cục súc hạn chế em phát triển, nếu em có thể thấy rõ ràng, vô luận là thi vào trường nào đi nữa, em cũng sẽ cảm thấy vui vẻ, gặp thế nào thì yên thế ấy.”

Gặp thế nào thì yên thế ấy…

https://thuviensach.vn

Vương Mân cũng đã từng nói với mình lời như vậy, chẳng lẽ… Vương Mân đã sớm nhận ra rồi sao?

Cũng đúng, cho tới tận bây giờ Vương Mân đều chưa từng nói qua, nhất định phải thi vào được Khoa Đại, chẳng qua là do mình nhận định thành tích của Vương Mân tốt như vậy, thi Khoa Đại là tất nhiên.

Nhưng mà, nhưng mà… nếu như thật sự thi không đậu, là phải cùng Vương Mân tách ra sao?

☆ ☆ ☆

Chung quy, Tiếu Lang của lúc này vẫn còn là một đứa trẻ đang chập chững lớn dần, muốn hoàn toàn suy nghĩ rõ ràng, vẫn là cần thời gian.

Tiếu Lang đang sắp xếp lại dần những suy nghĩ vẫn còn hỗn loạn của mình, mà thầy Viên nãy giờ vẫn luôn im lặng chợt lên tiếng "Trễ như thế này em vẫn không trở lại ký túc xá, anh chàng Vương Mân kia không lo lắng sao?"

"A!" Tiếu Lang kinh hô một tiếng, đã chín giờ tối rồi sao! Từ lúc thi xong đến lang thang sân trường, sau đó được thầy Trầm "nhặt" về nhà, hoàn toàn không hề nói với Vương Mân, anh ấy chắc đang tìm mình đến phát điên rồi!

"Em phải về trước!" Tiếu Lang lập tức đứng dậy.

"Ừ." thầy Trầm đặt ly sữa trong tay xuống bàn, cũng đứng dậy đưa Tiếu Lang xuống lầu.

Ở cạnh cầu thang còn đụng phải một người, người nọ nói "Chào thầy Trầm, thầy dùng bữa tối chưa? A, đây không phải trò Tiếu Lang sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nhìn lại, người nọ chính là giáo viên môn toán đang dạy mình năm nay! Hôm qua lúc thi, cầm đề thi làm bài, cả đống câu đều là mơ mơ hồ hồ làm, đến cả cái đề lớn ở cuối cùng cũng bởi vì không đủ thời gian mà bỏ trống. Tiếu Lang cảm thấy lúc này không có mặt mũi gặp thầy Toán, khẩn trưởng đến mức lùi về phía sau trốn tránh.

“Ha ha, chào thầy Nghiêm.” thầy Trầm kéo Tiếu Lang qua, khoác tay vỗ vỗ vai cậu mấy cái, nói “Tên nhóc này hôm nay thi thử không tốt lắm, tâm tình đang xuống dốc trầm trọng đây này.”

Thầy Nghiêm dạy toán cười ha ha, nói “Khẩn trương làm cái gì, thực lực của em thầy dư sức biết. Nhắc mới nhớ, trước giờ đám học trò thầy dạy, phàm là lần thi thử cuối cùng mà thi hỏng, lúc thi đại học lại thi được điểm rất cao đó chứ! Ha ha ha…”

Tiếu Lang “…” Cái logic gì thế này…

Thầy toán bước đến dùng sức vỗ vai Tiếu Lang vài cái, cổ vũ “Còn vài ngày cuối cùng, em phải tiếp tục cố gắng, đừng có lơi lỏng bản thân, em nhất định có thể xông qua được kỳ thi đại học này!”

Tiếu Lang đột nhiên cảm thấy tâm tình của mình trở nên tốt hơn…

Lúc chia tay, thầy Trầm nói “Sau này có tâm sự gì thì tìm người nói ra, nói với Vương Mân, không thì nói với thầy cũng được, đừng có tự mình giấu trong lòng rồi sầu muộn, có biết không?”

“Dạ, em đã biết, cảm ơn thầy Trầm.” Tiếu Lang nói tạm biệt, lập tức cắm đầu chạy về phía ký túc xá.

Buổi tối chỉ uống mỗi ly cacao nóng, cơm cũng chưa ăn hột nào, hiện tại bụng đói muốn chết…

https://thuviensach.vn

Ai nha, bây giờ đói nó không quan trọng, quan trọng nhất là… Vương Mân bây giờ sao rồi, cũng không dám gọi điện thoại cho anh ấy…

Còn chưa chạy đến mái hiên dưới lầu ký túc xá, chợt nghe một tiếng kêu khàn khàn từ bên kia truyền đến "Tiếu Lang——!"

Tiếu Lang dừng chân lại ngay lập tức, hướng về phía phát ra âm thanh nhìn sang, chỉ thấy ở khoảng mười mét về phía kia, Vương Mân đang đứng ở bên cạnh một bụi cây, dưới ánh đèn đường nhàn nhạt yếu ớt, gương mặt với dường nét góc cạnh rõ ràng chiếm đầy vẻ lo lắng, ánh mắt cũng phiếm hồng…

———————————

https://thuviensach.vn

Chương 100

Chúc các em thi đại học thành công!

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang nghĩ thầm trong lòng : xong rồi, hoặc là bị mắng cho chết, không là bị đánh cho chết.

Vương Mân một bộ nổi giận đùng đùng (trong mắt Tiếu Lang nhìn thấy là như vậy) đi đến, Tiếu Lang theo bản năng rụt lùi về sau một bước.

“Tiểu Tiểu!” Người mà mình chạy khắp nơi tìm kiếm suốt cả buổi tối vừa nhìn thấy mình còn dám “lùi về sau mấy bước”, đây là muốn làm cái gì? Tiếp tục trốn mình sao!? Vương Mân nặng nề kêu một tiếng, sau đó dừng lại nhìn Tiếu Lang.

Tiếu Lang rụt rè đáp lại “Anh…”

Vương Mân xiết chặt hai tay, ổn định lại ngữ điệu của mình, nói “Anh tìm em suốt cả buổi chiều.”

Cả người Tiếu Lang run lên vài cái, liếc mắt nhìn hai bàn tay nắm chặt thành quyền của Vương Mân, cảm thấy xương sống sau lưng đột nhiên co rút từng trận phát đâu (…), càng nghĩ càng thấy sợ, lại càng lùi dần về sau thêm vài bước.

Vương Mân vừa sốt ruột lại vừa tức giận, nhưng cá tính lại không dễ dàng nổi giận để phát tiết, thế là chỉ có thể dùng khẩu khí kỳ cục nói một câu “Em trốn tránh anh làm gì? Sợ anh ăn em sao?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ủy khuất nói “Không phải anh muốn đánh em cho hả giận sao?”

Dù là Vương Mân vốn định lực kinh người, nhưng cũng bị một lời này của Tiếu Lang làm cho vỡ nát, Vương Mân nhướng thẳng mày, lạnh lùng nói “Có bao giờ anh đánh em hay mắng chửi em chưa?”

Tiếu Lang run rẩy mếu máo nói “Anh bớt giận trước đi…”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang nghĩ : ờ thì, đích xác là Vương Mân chưa từng mắng mình một câu hay đánh mình một cái nào, dữ dội nhất cũng chỉ là không để ý tới mình mấy ngày thôi…

Vương Mân cố gắng bình hoãn cơn tức trong ngực, bắt buộc chính mình phải trấn định xuống, khôi phục lại thái độ như lúc bình thường, sau đó xoay người bước đi, nói “Đi về ký túc xá.”

Vương Mân không hề hỏi “Em đi đâu vậy, đi làm cái gì, tại sao không nói với anh lời nào…”, cũng không hề nói bản thân đi tìm Tiếu Lang như thế nào, mà lúc không tìm được thì tâm tình như thế nào, có tức giận hay không… Chỉ thản nhiên nói một câu : về thôi.

Tiếu Lang bĩu môi mếu máo, cảm thấy mình thực sự rất ủy khuất.

Thiếu niên tựa như một cô vợ nhỏ làm chuyện sai trái, nhắm mắt cúi đầu bước đi theo sát sau lưng Vương Mân, mắt nhìn gót chân của Vương Mân, nhích dần lên là bắp chân, đùi (lướt nhanh), thắt lưng, sống lưng, cổ (không dám nhìn lên tóc gáy), nhanh chóng cúi đầu tiếp tục nhìn gót chân…

Cố Thuần với Nhạc Bách Kiêu đều đang ở trong phòng ký túc xá, thấy Vương Mân dẫn theo Tiếu Lang trở lại, đều thở phào một cái.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tiếu Lang vẫn là không tránh được bị tên nhanh mồm nhảu miệng như Nhạc Bách Kiêu phê bình một trận "Chạy đi chỗ nào vậy hả ông tướng! Báo hại mọi người tìm cậu suốt nguyên một đêm! Vương Mân chạy đi khắp nơi hỏi người ta xem có thấy cậu đâu hay không, đó giờ lần đầu tiên thấy cậu ta sốt ruột lo lắng như vậy, khiến cả đám cứ tưởng là cậu bị làm sao rồi! Còn có một tháng nữa là thi đại học, làm ơn đừng có xảy ra chuyện gì a! A, đừng nói là do lần này thi kém nên nghĩ lẩn quẩn trong lòng đi! Bộ bị đần sao, trong lòng không vui thì nói ra với mọi người, chơi cái trò gì mất tích kiểu đó hả…"

Tiếu Lang "…"

Cố Thuần "Được rồi Nhạc Bách Kiêu, ông nói bớt một câu đi! Tâm trạng Tiếu Lang đã không tốt rồi."

Nhạc Bách Kiêu "Tâm tình tui còn tệ hơn nữa đây này! Đều sắp thi trượt rồi đây này! Thôi mệt, đi ngủ, mai rồi tính tiếp!"

Nhìn nhìn đồng hồ, đã muốn mười giờ rưỡi hơn, quả thực cũng khuya… Tiếu Lang bởi vì trong lòng áy náy nên cũng không mở miệng tranh cãi lại, thành thật ngoan ngoãn đi rửa mặt đánh răng, chuẩn bị ngủ.

Vốn định lấy lòng Vương Mân, để lát nữa hai đứa ngủ chung, nhưng mà không ngờ vừa mới bước vào phòng, liền thấy Vương Mân đã trùm chăn kín mít nằm trên giường, mặt quay về phía tường, có thể thấy rõ người này căn bản không muốn nói chuyện với mình…

Quả nhiên là tức giận…

Tiếu Lang hết sức đáng thương lê lết trên giường nằm xuống. Đèn tắt, một lúc sau, trong không gian yên lặng vang lên tiếng ngáy rất khẽ truyền đến từ giường của Nhạc Bách Kiêu cùng Cố Thuần, Tiếu Lang vẫn chưa ngủ.

https://thuviensach.vn

Suy tính do dự trong chốc lát, cậu liền rón rén ngồi dậy.

Mới vừa xong cuộc thi khẩn trương, tế bào não tiêu hao quá độ, lại phải chạy cơ hồ là toàn trường đi tìm cái tên tự trách mình rồi sa sút kia, vậy mà tên kia cư nhiên dám trốn tránh mình, tự mình gây sự!? Vương Mân sau khi về phòng, tâm trạng luôn buồn bực, ngã xuống giường liền ngủ.

Nhưng trong lòng lại không khống chế được mà lo lắng cho tên kia, bởi vì tâm trạng bất an không yên, cho nên Vương Mân ngủ cũng không sâu lắm.

Tháng tư vừa mới qua đi, thời tiết ban ngày trở nên ấm dần, nhưng vào đêm vẫn là rất lạnh.

Nhớ là có đắp mền lên người, sao lại cảm giác giống như có gió lạnh thổi vào người nhỉ?

Vương Mân níu chăn đè sát xuống, nhưng lại không ngờ qua vài giây sau, lưng bị một trận gió rét lạnh thổi vào, đang cảm thấy ngạc nhiên, liền có một cỗ hô hấp nóng rực phả lên ót lên cổ mình, Vương Mân giật mình mở to hai mắt.

Giây tiếp theo, phát hiện lưng của mình bị ôm lấy.

“Anh…”

“…”

Vương Mân vừa bực mình lại có chút buồn cười, đưa tay gỡ ma trảo của người nào đó níu níu thắt lưng mình, xoay người qua, cùng Tiếu Lang mặt đối mặt.

“Sao vậy, sao không ngủ trên giường mình đi?” Vuong Mân nhẹ giọng nói, nhưng thanh âm lại không mang theo chút tình cảm nào.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang kề mặt mình sát vào người Vương Mân, vùi vào hõm vai Vương Mân, ngửi hương vị trên người Vương Mân, hai tay mở choàng ra ôm lấy cả thắt lưng Vương Mân, sờ sờ rồi lại nhéo nhéo, tựa như muốn kéo gần khoảng cách giữa mình và đối phương.

Vương Mân vỗ vỗ tay cậu, nói "Đừng nhõng nhẽo."

"Anh, anh ~" Tiếu Lang ậm ừ kêu lên.

"Ai…"

Vương Mân duỗi tay giữ chặt lấy gáy cổ Tiếu Lang, tay còn lại nâng cằm cậu lên, bắt gặp môi của thiếu niên liền cúi xuống dùng môi của mình bao phủ lấy, nhẹ nhàng mà hôn.

Vừa hôn vừa lắng nghe động tĩnh từ phía hai người bạn cùng phòng, trong lòng vô cùng lo lắng cẩn trọng, nhưng cũng là không thể kềm được…

Mãi cho đến khi một trong hai người không chịu nổi mà hừ nhẹ thành tiếng, cả hai mới tách ra.

"…Anh, em sai rồi." Tiếu Lang dùng thanh âm nhỏ như muỗi kêu nói xin lỗi.

Vương Mân nhẹ nhàng hôn lên trán cậu, không nói lời nào.

Hai người ôm nhau ngủ, một đêm vô mộng.

Cách một ngày, bảng thành tích được phát ra, thứ hạng xếp trên toàn khối của Tiếu Lang tuột xuống tới tận tám mươi mấy.

Nghĩ thông suốt là một chuyện, nhưng tận mắt nhìn thấy thảm kịch lại là chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang cầm phiếu điểm của mình nhìn chằm chằm, bộ dáng tựa như sắp sửa khóc òa lên.

Vương Mân giúp cậu kiểm tra lại một lượt, ngoại trừ hai môn xã hội, những môn tự nhiên toán lý hóa làm bài quả thực rất kém, rõ ràng lần này thi đa phần đều là những đề rất đơn giản, xét theo thực lực Tiếu Lang mà nói, giải quyết đề kiểu này hoàn toàn không khó chút nào, thế nên ai cũng khó hiểu tại sao Tiếu Lang lại làm bài kém tới như vậy.

“Em thi điểm tệ quá đi, làm sao đây…”

“Yên tâm,” Vương Mân nói “Anh sẽ thi thật tốt.” Lần này, Vương Mân thi được thành tích hạng nhất toàn lớp, xếp hạng thứ năm cả khối.

Có trong chốc lát, Tiếu Lang hốt hoảng xuất thần nghĩ : anh đương nhiên là sẽ thi thật tốt rồi, lúc nào anh cũng vẫn giỏi như vậy, chưa bao giờ kém hết, dù cho có kém đi nữa cũng là bởi vì em…

Vương Mân đưa tay nhẹ nhàng vỗ lưng Tiếu Lang, nói “Anh sẽ thi được thành tích tốt hơn em rất nhiều.”

Tiếu Lang không đáp lời, trong lồng ngực có một cỗ khí nghẹn ngang, không lối phát tiết, hốc mắt cay cay lại nóng nóng… Quả nhiên, anh ấy sẽ ngày một vươn xa hơn, còn mình sẽ mãi không bao giờ đuổi kịp theo bước chân anh ấy…

“Như vậy…” Vương Mân lại nói tiếp “Vô luận là em thi được thành tích thế nào, anh cũng sẽ có thể ghi tên vào cùng trường học với em.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân nhìn Tiếu Lang ngẩn người, đôi mắt to tròn của thiếu niên dần dần bị bao phủ bởi một lớp thủy mong manh, không biết là bởi vì lúc nãy khổ sở trong lòng, hay là vì nghe lời kia của mình mà cảm động.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang muốn kêu Vương Mân một tiếng anh, kêu một tiếng Vương Mân, nói một câu, anh thật tốt, hoặc là những lời gì khác… Nhưng không biết tại sao, trong đầu lại cứ rối loạn, bị bao phủ bởi một loại tâm tình không cách nào diễn tả được.

Tựa như một đợt thủy triều ấm áp, bao phủ khắp thiên địa sôi trào ập đến, sau đó lại cuồn cuộn rời đi, chỉ còn lưu lại bên tai tiếng vọng vang rì rào…

Thế là, thiếu niên chẳng thể nói được bất cứ lời nào để biểu đạt tâm trạng của mình lúc này, chỉ có thể "hu" một tiếng, tựa như khóc, lại tựa như cười.

"Hu…"

"…"

Đúng rồi, chỉ cần là nơi có Vương Mân tồn tại, bất luận là nơi nào đi nữa, đều là nơi tốt nhất, cho nên bất luận là vào trường nào cũng chẳng sao cả.

Hóa ra từ trước tới bây giờ đều là do mình hiểu lầm ước nguyện của cả hai là thi vào Khoa Đại, quả nhiên là ngốc mà… không biết rốt cuộc Vương Mân muốn cái gì…

Tiếu Lang cảm thấy, giống như mình dần hiểu được ý nghĩa của những lời mà thầy Trầm nói…

"Anh!" Thiếu niên phát giác, nhân sinh của mình một lần nữa bùng lên ngọn lửa hi vọng.

Vương Mân "Hửm?"

Tiếu Lang "Em muốn trở thành người giống như thầy Trầm vậy!"

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

☆ ☆ ☆

Rốt cuộc cũng bước vào một tháng cuối cùng.

Tiếu Lang kiên trì từng bước từng bước một, đem hết thảy những đề bài đã quên xem lại hết một lượt.

Đề thi của mỗi tuần vẫn là theo lẽ thường được phát xuống, nhưng hiện tại rất ít học sinh bỏ thời gian làm nó. Chung quy tới tận giờ phút này, cái loại nhiệm vụ "ba mươi sáu đề" hầu như chỉ dựa vào tự giác của mỗi người mà làm thực sự rất khó khiến cho bọn họ kiên trì.

Không ít người trải qua cái loại gian đoạn nhiệt độ sôi ba phút này, đợi cho bốc đồng nhiệt tình dần nguội lạnh liền bắt đầu sinh ra biếng nhác, trong lòng luôn an ủi mà nghĩ "Dù gì cũng không có ai kiểm tra, để tới tối rồi mới làm đi", hoặc là "Hôm nay học bài đã đủ mệt rồi, thôi để mai rồi làm nốt vậy"… Phàm là những người đã nảy sinh loại ý nghĩ này trong đầu, trên cơ bản đều là sắp duy trì hết nổi nữa rồi.

Ngày mai sẽ có bài tập của ngày mai, cuối tuần cũng sẽ có bài tập của cuối tuần, càng kéo dài thì nhiệm vụ sẽ càng dồn đống chất chồng càng nhiều, nếu không biết tự dùng roi quất khiến mình liều mạng chạy về phía trước, ắt sẽ bị những kẻ đến sau loại bỏ chướng ngại đi thông chiếc cầu độc mộc này. Một năm học này đối với toàn thể những kẻ đã trải qua mà nói, không cho phép bất cứ một giây lười biếng nào, nó cần một trái tim nghị lực kiên cường, cùng với thể lực mạnh mẽ, càng cần hơn nữa một loại kiên trì chấp nhất vĩnh viễn không bị bất cứ tác động nào mài mòn dập tắt để đối mặt với nó.

Hiện tại, rất nhiều học sinh đều đã đem những đề được nhà trường phát sắp xếp gọn gàng, đóng thành tập chỉnh tề cũng lựa chọn ra những đáp án

https://thuviensach.vn

đối ứng kèm theo, có lẽ đến lúc thi đại học chấm dứt rồi, những tập đề này sẽ chẳng bị họ lật ra dù chỉ là một tờ.

Thu thập đề thi đóng bộ, có lẽ là cầu một loại an ủi trong tâm lý, trong lòng kỷ gửi hi vọng đợi một hôm nào đó sẽ lấy ra làm, nhưng kết quả đa phần đều là bị vứt cân ký bán cho những người thu mua phế phẩm.

Tiếu Lang là một trong số không nhiều lắm những người có thể kiên trì đối lập lại với loại bên trên, cậu đã tập dần thành thói quen làm xong hết thảy những bài tập cần làm ở buổi tối thứ ba.

Cả lớp, hay có thể là toàn trường, phỏng chừng chỉ có không tới mười người có thể làm được như vậy. Tiếu Lang cố gắng làm không phải bởi vì chết lặng cảm xúc, mà bởi vì nghiện làm. Làm xong hết thảy bài tập mang lại một loại cảm giác thành tựu vô cùng, đây là không cần nói cũng biết, lại nghĩ nếu mình vẫn tiếp tục kiên trì làm, liền giống như sinh ra một loại ảo giác thấy bản thân cũng sẽ thần hóa như Vương Mân vậy…

Thống khổ đều là do con người tưởng tượng mà ra, kỳ thật khi chúng ta tĩnh tâm lại mà liên tục làm một việc gì đó, sẽ cảm thấy bản thân dần dần trở nên chuyên tâm, đắm chìm bên trong khoái cảm khi làm việc.

Tiếu Lang thích nhất là khoảnh khắc mọi thứ sắp sửa chấm dứt, sắp sửa chứ chưa phải là đã… lúc ấy cảm thấy bản thân gần như sắp sửa đạt đến một loại cảnh giới nào đó, trong lòng chỉ nghĩ làm sao đột phá được cực hạn của chính mình, thầm nghĩ mau mau làm xong đi, nhưng đồng thời lại không muốn nó chấm dứt thật sự.

Bởi vì niềm vui sướng chiến thắng thường thường dâng lên ở ngay khoảnh khắc chúng ta biết mình sắp thành công kia, tâm cũng đầy chờ mong được bước vào khám phá những thứ mà chúng ta chưa biết.

Một hôm nào đó, ngẫu nhiên từng nhìn thấy trên báo văn nghệ mà cả lớp thống nhất đặt mua, một câu nói của George Bernard Shaw——

https://thuviensach.vn

“Đời người có hai nỗi phiền muộn, một là dục vọng không được thỏa mãn, hai là chúng ta thỏa mãn được nó, bởi vậy ta nên cố gắng từ trạng thái tới hạn để đạt được khoái nhạc.”[33]

Tiếu Lang ngay lập tức lĩnh ngộ được ý nghĩa của những lời này.

Mãi cho đến thật lâu thật lâu về sau này, mỗi khi nhớ lại chuỗi những ngày tháng này, Tiếu Lang đều cảm thấy hạnh phúc vô cùng.

Đó là một trận chiến tranh đua vừa đau lại vừa khoái nhạc, cũng là một trận chiến kịch liệt cùng với chính thế giới nội tâm của mình.

Để rồi sau đó, ở một lúc nào đó, chúng ta đột phá được cực hạn của bản thân, cảm giác được tiềm năng vô biên vô hạn của bản thân mình.

Hết thảy những điều chúng ta từng trải qua, từng giọt từng giọt một, sẽ dần tích tụ lắng đọng lại thành cảm xúc, được thân thể cùng với linh hồn khắc thật sâu vào trí nhớ, trở thành những đoạn triết học đơn sơ nhất của tuổi thanh xuân, có khi nó sẽ biến thành máy nạp điện vạn năng suốt trọn cả đời này của chúng ta, để mỗi khi chúng ta vấp phải những trắc trở suy sụp, nó biến thành động lực thức tỉnh chúng ta một lần nữa đứng dậy, tiếp tục bước về phía trước.

Có lẽ, cuộc đời về sau này, vô luận là phấn đấu hay là sa đọa, là thành công hay thất bại, đều không thể nào lại trở về như những tháng ngày học sinh này được nữa.

Bởi vì, có thể khiến bản thân chuyên chú vô cùng chỉ để học tập, là một việc không hề dễ dàng chút nào.

Tiếu Lang yên lặng hưởng thụ, chiếc bút máy không ngừng lướt đi trên mặt giấy trắng.

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến lúc trí não càng lúc càng yên tĩnh lại, trong lòng lại càng lúc càng trở nên rõ ràng. Từng điểm từng điểm tri thức, tựa như là tự động sắp xếp, chỉnh tề phân loại thành từng nhóm trong trí não, xếp thành từng hàng dài.

Lúc này, cậu đã không còn coi trọng kết quả thi đại học như lúc trước nữa, chỉ thầm nghĩ dùng tận hết thảy khả năng của mình để ứng phó, kiên trì tới cuối cùng, đến khi nào kỳ thi chấm dứt, mới cho phép bản thân thả lỏng.

☆ ☆ ☆

Vào mấy ngày cuối cùng, việc thức đêm hầu như trở thành phổ biến trong đám học sinh, ai nấy đều hận không thể biến một ngày trở thành bốn mươi tám tiếng.

Ngay cả những người mọi khi vẫn mắc cái tật lề mề thích kéo dài, hay luôn bình tĩnh không hề cảm thấy áp lực, cũng bắt đầu cảm thấy khẩn trương mà thật lòng hơn hẳn, cũng không thiếu có người tối đến ngủ mơ thấy ác mộng, thấy mình vẫn chưa ôn tập xong liền đi vào trường thi, kết quả tệ vô cùng.

Trong thư viện có một phòng tự học chuyên dành cho những học sinh năm ba, đêm nào cũng là đèn đuốc sáng trưng.

Ngày lại qua ngày, thời gian cứ như dòng nước trôi đi.

Tháng sáu, mặt trời rạng rỡ, trời xanh trong vắt không bóng mây, khoảng cách đến thi đại học chỉ cách hiện tại năm ngày.

Bắt đầu từ ngày hai tháng sau, tất cả học sinh năm ba bắt đầu được nghỉ, toàn thể về nhà chờ, hoặc là tiếp tục ở lại trường tự ôn tập.

https://thuviensach.vn

Một ngày trước khi bắt đầu nghỉ, tất cả các giáo viên bộ môn mỗi người đều lần lượt tiến hành một khóa huấn luyện tâm lý đối với đám học sinh của mình lần cuối cùng, cũng như hướng học sinh nói lên lời cầu chúc.

Thầy dạy Hóa nói "Đám nhỏ của thầy, liều lĩnh mà xông về phía trước đi, sau khi thi xong rồi có khi mấy thứ mà ông thầy này giảng, mấy đứa đều sẽ quên hết!"

Cô dạy Anh ngữ thì nói "It's a dream of journey. You will remember only good things when you wake up." (Đây là một chuyến lữ hành trong mơ, khi em tỉnh giấc, ký ức sẽ chỉ lưu lại những gì tốt đẹp nhất.)

Thầy dạy Vật lý nói "Trước khi thi không nên lôi đề ra mà làm, chỉ cần học thuộc lòng công thức là được."

Thầy dạy Hóa nói "Chỉ còn vài ngày nữa thôi, cố gắng ăn ngon ngủ tốt, chào đón ngày thi đại học tiến đến!"

Cô dạy Sinh vật nói "Môn Sinh vật chiếm điểm là nhỏ nhất so với các môn khác trong thi đại học, mấy ngày cuối này, các em nên bỏ thời gian xem lại Toán Lý Hóa nhiều hơn."

(Thầy cô ai cũng đột nhiên trở nên nhân từ ghê ha…)

Thầy dạy Toán mọi ngày vẫn đều nói chuyện tưng tưng, lúc này vậy mà cũng nói vài câu đạo lý "Đời người chính là một hàm số cosin, sẽ có lúc là đỉnh sóng cũng sẽ có lúc là bụng sóng, vài người bước sóng dài, vẫn cứ luôn bước đi trên biên độ sóng tăng dần, hoặc vẫn bước trên biên độ sóng giảm dần. Nhưng có vài người bước sóng ngắn, luôn luôn bước đi trên những biên độ nhấp nhô không ngừng. Nhưng mà, hàm số bước sóng là vô hạn tuần trong một khoảng thời gian không gian hữu hạn, cũng giống như những nhấp nhô không ngừng vô hạn tuần hoàn của sinh mệnh trong hữu hạn một đời người. Không ai có thể giỏi mãi mãi được, mà cũng không ai kém cỏi suốt đời. Thầy hi vọng mỗi người trong số các em đều có thể ở

https://thuviensach.vn

trong kỳ thi đại học lần này, đạt đến một đỉnh sóng trong cuộc đời của mình!”

Cô chủ nhiệm, cũng là giáo viên Ngữ văn nói “Cô thì không có gì để nói hết, thi Ngữ văn hầu hết đều tập trung ở những kiến thức cơ bản, bình thường như thế nào thì thi đại học cũng sẽ như vậy, không khác biệt nhiều lắm đâu, cho nên các em có thể yên tâm… (lược bớt vài ngàn chữ)… Được rồi, lần này coi như là lần cuối cùng nói chuyện với các em, thời gian trôi qua thực nhanh, bất tri bất giác lại phải tiễn bước một đám học trò đáng yêu nữa, nhớ năm đó cô dạy đám học trò khóa XX, bây giờ… (lược bớt vài ngàn chữ)… Rồi, cô cũng không có gì để nói nữa, một câu cuối cùng cô muốn nói với mấy đứa đang yêu sớm…”

Khi nói chuyện, cô chủ nhiệm giống như vô tình cố ý quét ngang tới chỗ Tiếu Lang cùng Vương Mân, khiến Tiếu Lang hoảng sợ đổ mồ hôi lạnh cả người.

Cô chủ nhiệm “Qua năm ngày nữa là sẽ thi đại học rồi, đứa nào đang yêu đương thì đừng có chia tay, tránh vì thất tình khiến cho tâm trạng bị ảnh hưởng, còn đứa nào đang thầm mến ai đó cũng khoan bày tỏ với người ta đã, tránh để bị từ chối ảnh hưởng tâm trạng.”

“…”

“Ha ha ha ha…”

Đang yêu nhau thì đừng có chia tay…

Tiếu Lang âm thầm hoan hô : ye~ vậy là không ai có thể chia rẽ mình với Vương Mân rồi!

“Được rồi, lần này thực sự là câu cuối cùng đây.” Trong tiếng cười chế nhạo vui vẻ của cả lớp, cô chủ nhiệm lớn tiếng nói “Chúc các em thi đại học thành công!”

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 101

Như vậy là đủ rồi

☆ ☆ ☆

Hai ngày diễn ra thi đại học quả thực tựa như một giấc mơ, chớp mắt một cái liền trôi qua.

Thi xong rồi, bài thi cũng nộp, nhưng Tiếu Lang vẫn luôn có loại cảm giác như không thực, hốt hoảng đến kỳ lạ : học bao nhiêu năm như vậy, liền thế này mà chấm dứt sao?

Đi ra khỏi trường thi, dọc theo đường đi có thể bắt gặp vô số những học sinh hoan hô la hét lẫn gào rú, không ít người còn lấy sách ra xé, lấy sách ôn tập ra ném đi, vài nữ sinh ôm nhau khóc òa, không biết có phải là do vui quá mà không kềm được xúc động hay không.

Dưới ánh mặt trời chói lòa, Tiếu Lang đứng ở ngay giữa hoa viên trong sân trường Hoa Hải, hết thảy thanh âm bên tai đều im bặt.

Mỗi một bài thi của những môn thi đại học, mỗi đạo đề trên những bài thi ấy, cũng tựa như một màn điện ảnh thay phiên nhau lướt qua trong đầu, không chỉ thế, ngay cả đề viết văn của môn Ngữ văn, Tiếu Lang cũng nhớ rất rõ ràng mình đã viết như thế nào.

Mỗi một đề, cậu đều xem xét thực lòng, cố gắng hết sức mà làm, không hề có chút gì đau khổ, cũng không thấy có tiếc nuối. Mặc kệ là đến cuối cùng kết quả như thế nào, thi đại học, mình đã từng trải qua… thi đại học, cũng bất quá là như thế thôi.

https://thuviensach.vn

Xòe bàn tay phải ra, Tiếu Lang nhìn vào lòng bàn tay của mình, không có mồ hôi, cũng không có máu chảy, chỉ còn lại một vết chai thô ráp nằm ở gần chỗ ngón giữa và ngón trỏ do cầm viết lâu ngày lưu lại…

☆ ☆ ☆

Vương Mân ở giữa đám người náo nhiệt nhìn thấy bóng dáng cô đơn của Tiếu Lang, bước chân cũng bất giác dừng lại, cậu lẳng lặng đứng ở sau nhìn bóng lưng của thiếu niên hồi lâu.

Cảm giác khẩn trương, sốt sắng, lo âu cũng tùy theo mà nảy sinh trong lòng : lại xảy ra chuyện gì rồi? Làm bài không tốt sao? Thi không tốt sao? Chẳng lẽ lại là luẩn quẩn trong lòng nữa? Phải làm sao an ủi Tiểu Tiểu đây?

Lẳng lặng bước đến sau lưng thiếu niên, Vương Mân vô cùng cẩn thận gọi một tiếng “Tiểu Tiểu.”

Lại không ngờ thiếu niên đột nhiên quay đầu lại, hương về mình nở một nụ cười rạng rỡ.

“Anh!”

Trên gương mặt trắng nõn của thiếu niên đầy ắp vẻ hào hứng rạng ngời, ánh mắt lóe sáng tựa như ánh sao, ẩn tàng bên trong là cảm xúc cao hứng vô cùng.

Vương Mân có chút xấu hổ đưa tay sờ sờ chóp mũi, tảng đá nặng nề trong lòng buông xuống, liền thẳng thắn hỏi “Thi như thế nào?”

“Anh làm bài như thế nào a?” Tiếu Lang cũng đồng thời hỏi ra vấn đề này.

“…”

“Ha ha ha!” Hai người đều nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Vương Mân giành đáp trước “Chắc chắn là điểm cao hơn so với em!”

Tiếu Lang lại tự tin nói “Lần này nói không chừng em có thể vượt qua anh a, trong lòng em có nắm chắc mờ, còn nhớ lần đó trong cuộc thi liên trường em thi được hạng nhất toàn lớp không? Em nói cho anh nghe a, lần này em cảm giác mình thi còn tốt hơn so với lần đó nữa!”

“Hử, thật vậy sao?” Vương Mân nhướng mày.

Tiếu Lang cao hứng choàng vao Vương Mân, phấn khởi nói “Thật mà, bảo đảm luôn! Em cảm thấy lần này có hi vọng đậu Khoa Đại nha!”

“Đi ăn một bữa, coi như chúc mừng?” Vương Mân đề nghị.

“Được a!”

Trong lúc thi đại học diễn ra, rất nhiều bậc phụ huynh mướn phòng ở các nhà trọ hoặc khách sạn gần phụ cận trường thi để chờ con cái của mình thi xong, thi xong rồi, những học sinh nào ở nội thành liền trực tiếp về nhà. Thế nên, sân trường mới nãy vẫn còn vô cùng náo nhiệt, chẳng mấy chốc liền trở nên vắng vẻ.

Cuối cùng chỉ còn lại hai người Tiếu Lang cùng Vương Mân, cả hai đang băn khoăn rối rắm trong lòng, trước khi thi đại học rõ ràng muốn làm cái này làm cái kia… nhưng hiện tại thi xong rồi lại chả biết nên làm cái gì.

Vương Mân nói “Hay là chúng ta đến khu trung tâm đi.”

Tiếu Lang “A? Qua đó rồi liệu tối về ký túc xá kịp không?”

Vương Mân nhướng mày, cười xấu xa nói “Về để làm gì? Ở bên ngoài overnight một đêm!”

Thi xong đại học, Tiếu Lang cũng bật trạng thái thả lỏng, mọi chuyện đều không thèm lo, nghe Vương Mân nói liền lập tức hưng phấn “Go go

https://thuviensach.vn

go!”

Hai người trở lại ký túc xá, chọn đại một bộ đồ thay ra, liền xuất phát.

Ngồi trên xe bus, Tiếu Lang nói “A, cho em mượn di động một chút, em gọi về nhà nói một tiếng đã.”

Hai ngày thi đại học, Tiếu ba với Tiếu mẹ cũng không có tâm tư nào để lo chuyện làm ăn, vừa biết tin thi đại học đã chấm dứt, lập tức trở về nhà đứng ngồi không yên chờ đợi tin tức Tiếu Lang, lại chỉ nhận được từ con trai của mình một cú điện thoại, bảo rằng cùng với bạn bè ăn mừng, không trở về nhà.

“Cái thằng quỷ này! Mẹ bỏ công làm cho mày cả một bàn tiệc, vậy mà…” Tiếu mẹ vừa sốt ruột vừa bực mình, nhưng mà cũng chẳng thể làm gì được– ai bảo thằng con mình gọi về mà nói bằng ngữ khí đầy hào hứng, bộ dáng hiển nhiên là hai ngày vừa rồi thi rất tốt, hơn nữa, ăn mừng gì thể nào cũng có Vương Mân theo cùng, Tiếu mẹ cũng yên tâm hơn (=_=)

Cúp điện thoại, Tiếu Lang hét lên “Tự do rồi!!!”

☆ ☆ ☆

Một giờ sau, hai người có mặt tại trung tâm thành phố, bắt đầu chuyến đi chơi của mình, trước hết là vào cửa hàng KFC mà Tiếu Lang yêu tha thiết ăn một chầu gà rán đến no nê, sau đó hai người mỗi đứa cầm một ly Cola, thảnh thơi đi dạo bộ ở trung tâm giải trí, chơi game hơn một tiếng đồng hồ, sau đó cả hai lựa một nhà KTV, thuê một phòng tình nhân.

Không có ai khác, Vương Mân cũng thoải mái hơn hẳn, cùng Tiếu Lang song ca bài “Song Tiết Côn” của Châu Kiệt Luân.

Tiếu Lang thay Vương Mân chọn một bài hát của Hứa Ngụy, cậu biết Vương Mân thích nhất ca sĩ này.

https://thuviensach.vn

Nhìn gương mặt nghiêng của Vương Mân dưới ánh đèn lấp loáng, bên tai là âm điệu nồng nàn lại hết sức chân thành của Vương Mân, tựa như mê như say, hát một lúc, cả hai liền quấn quít lấy nhau, bắt đầu hôn nhau.

Nụ hôn kết thúc, Tiếu Lang nói "Anh, anh biết trước khi thi em muốn làm cái gì nhất không?"

Vương Mân trêu ghẹo một câu "Làm với anh?"

Người này rõ ràng ngày thường luôn luôn một bộ dạng đứng đắn nghiêm chỉnh muốn chết, cư nhiên vào thời điểm này cũng có thể nói được một lời nói đùa giỡn đầy màu vàng như thế, đủ để nói lên cái loại phòng tình lữ ở KTV có thể nhuộm cho không khí ái muội tới cỡ nào.

Tiếu Lang hung hăng đưa tay nhéo eo Vương Mân một cái, nói "Lúc ấy em nghĩ, chờ đến khi thi xong rồi, em sẽ về nhà chui vào phòng ngủ một giấc cho thiệt đã, ngủ một cái ba ngày ba đêm cho thật no, ai cũng không được làm phiền, để em ngủ cho đủ."

Vương Mân "Vậy bây giờ em muốn ngủ?"

Tiếu Lang cười cười, nói "Có chút buồn ngủ, nhưng mà hiện tại chỉ muốn ở bên cạnh anh thôi."

Vương Mân khẽ cắn lên cánh môi người yêu mình, nói "Đi, anh cùng ngủ với em."

Cả hai người hỏi thăm nhân viên ngồi ở quầy tiếp tân xem khách sạn gần đây nhất ở nơi nào, sau đó trực tiếp đi qua.

Vào đại sảnh khách sạn, Tiếu Lang tò mò nhìn quanh quất, Vương Mân thì bước đến chỗ đăng ký, dưới ánh mắt đầy hoài nghi của nhân viên phục vụ (vì thấy hai đứa này giống vị thành niên), Vương Mân lôi từ trong ví da

https://thuviensach.vn

của mình ra tấm thẻ chứng minh đập vào quầy đăng ký, đầy khí phách nói "Một phòng hai người!"

Tiếu Lang lập tức chạy qua bổ sung "Phải là phòng có giường đôi hai người nha! Không có tụi tui đổi khách sạn khác!"

"Có, có!" Cô nàng phục vụ lập tức đỏ mặt liên tục nói có, sau đó đưa hai người thẻ một căn phòng ở lầu ba.

Vương Mân cầm lấy thẻ phòng kia, sau đó nắm tay Tiếu Lang bước nhanh vào thang máy, hai người nghĩ tới gương mặt đỏ bừng của cô nàng tiếp tân lúc nãy, lập tức cười sặc sụa, đến nỗi phải dùng tay chống cửa để tránh ngã.

Tiếu Lang thò tay giật thẻ chứng minh của Vương Mân qua xem, lập tức lại ầm ĩ cười một trận "Anh đây hả? Chụp hình gì xấu quá vậy!"

Vương Mân đoạt lại thẻ chứng minh của mình, nhét lại vào ví, thản nhiên đáp lại "Người không có thẻ chứng minh không có tư cách ý kiến ý cò!"

Tiếu Lang bước vào tuổi thành niên từ đầu tháng hai năm nay, tiếc là thời điểm ấy trùng với trường khai giảng, mà cả năm học này đều là vội vội vàng vàng hết học bài rồi lại ôn tập, không có thời gian về nhà để đi làm thẻ chứng minh, thành ra đến tận bây giờ vẫn còn là một "vị thành niên"

Lần đầu tiên ở lại khách sạn, cho nên hết thảy những bài trí trang hoàng trong khách sạn đối với Tiếu Lang mới mẻ vô cùng, cậu hết nhìn đông tới sờ tây, còn leo lên chiếc giường Simons to đùng nhảy nhảy nhún nhún.

Vương Mân một mình đứng ở trong góc, không biết là đang lục lọi xem cái gì, vành tai có hơi ửng đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang từ sau lưng nhào đến ôm lấy Vương Mân, khiến Vương Mân giật mình, thứ đang cầm trong tay cũng rơi xuống đất.

“Gì vậy?” Tiếu Lang tò mò nhặt lên.

Vương Mân khẩn trương giải thích “Là của khách sạn đặt sẵn.”

Tiếu Lang nhìn bao bì bên ngoài, lớn tiếng đọc ra “Áo mưa?”

Vương Mân “…”

Lật qua lật lại nhìn một lát, Tiếu Lang mới bừng tình đại ngộ, ho ho cười vài tiếng.

Vương Mân lái sang chuyện khác để che dấu xấu hổ “Đi tắm không?”

Tiếu Lang học theo như trong mấy bộ phim thường thấy, một đường đi từ phòng ngủ đến phòng tắm, vừa đi vừa… cởi quần áo, dây dưa cùng Vương Mân lôi kéo nhau vào phòng tắm.

So với phòng tắm công cộng trong trường học, điều kiện thiết bị của phòng tắm của khách sạn quả thực là một trời một vực.

—— dòng nước ào ào xối xả tuôn không ngừng, bồn tắm trắng ngần to lớn, sữa tắm, dầu gội dầu, bông tắm, khăn tắm… cái gì cũng có!

Nếu như đã tốn tiền, vậy tất nhiên phải “cố gắng” mà dùng cho không phí tiền rồi… Hai người mở nước chảy vào đầy cả bồn tắm, giúp lẫn nhau chà xát bùn đất dơ trên người đối phương.

Nhất là Tiếu Lang, Vương Mân phải xả cả một bồn nước đen xì, mới coi như là tắm cho Tiếu Lang sạch sẽ…

Trên người bôi đầy sữa tắm, trơn trơn trượt trượt, cả hai giống như hai chú cá chạch, theo bản năng em cọ anh một chút, anh sờ em một chút, tựa

https://thuviensach.vn

như hai con động vật đói bụng đã muốn mười ngày nửa tháng, khát khao lẫn nhau, vội vàng gặm lấy cổ, hầu kết, vành tai đối phương…

Vương Mân khí lực lớn hơn, cho nên những lúc "thân thiết" nhau như vầy thường là người được lợi nhiều hơn hẳn, Tiếu Lang vừa cười vừa trốn tránh, đột nhiên nói một câu "Hôm nay hình như là ngày kỷ niệm chúng ta kết hôn một năm."

Quả thật, ngày này năm trước hai người kết hôn trong Hiệp Minh còn gì!

Tiếu Lang hưng trí bừng bừng, hỏi "Đi tiệm Net được không?"

Vương Mân "…Ừ."

Thế là, mười hai giờ khuya, hai người tắm rửa mặc quần áo chỉnh tề xong, liền rời khỏi khách sạn, ghé vào một tiệm Net ở phụ cận.

☆ ☆ ☆

Cách biệt có hơn một năm, game cũng đã được nâng cấp phiên bản khác, giao diện càng trở nên xinh đẹp hơn, nhưng cũng có chút xa lạ.

Tiếu Lang vừa mới vào game, một đống tin nhắn offline liền ồ ạt oanh tạc tới tấp.

Lúc này cũng đã trễ, cho nên bạn bè còn online cũng không nhiều lắm, Tiếu Lang kinh hỉ phát hiện "A Phi" cũng còn onl, liền phát lời chào hỏi đối phương. Qua lâu như vậy, chắc A Phi cũng không còn giận mình đâu ha…)

Quả nhiên, A Phi không còn giận, vẫn coi Tiếu Lang là bạn bè, mà Tiếu Lang cũng từ miệng cậu chàng này biết được server Hoa Bắc trong một năm này đã xảy ra những biến hóa vô cùng.

https://thuviensach.vn

Hai phái Tây Phong, Bắc Vân đánh nhau lâu như vậy, lại vì trận kết hôn giữa Âu Dã Tử cùng Tiểu Long Nữ, khiến mọi người vẫn tưởng rằng hai phái sẽ bắt đầu thời kỳ hòa bình chung sống, nhưng thật chẳng ai ngờ, không bao lâu sau, server Hoa Bắc bị hợp nhất với một server khác.

Mà server kia cũng có không ít cao thủ, bang phái cả hai bên bởi vì tranh giành Boss phó bản mà bắt đầu triển khai chiến tranh kịch liệt. Dưới tình huống bất đắc dĩ, Tây Phong cùng Bắc Vân đành phải lựa chọn liên thủ lại đối phó "giặc ngoại xâm", trong khoảng thời gian ngắn, Giang Phong Vũ Hỏa cùng Dạ Hành Vân từ kẻ thù trở thành đồng bọn ăn ý nhất.

Cứ như vậy kéo dài được một thời gian ngắn, chẳng hiểu sao cả hai người dần dần ít online đi.

Hai vị chưởng môn không chơi nữa, những vị trụ cột khác như Sóc Địch hay Vọng Tình, Mạt Danh… cũng dần dần không thấy bóng dáng.

Không biết có phải đã hẹn trước hay không, mà từ lúc Tiếu Lang với Vương Mân bởi vì bắt đầu năm ba cao trung mà phải tạm bỏ game, rất nhiều những nhân vật thuộc về hàng lão làng cũng dần dần biến mát khỏi game.

Server Hoa Bắc của hiện tại đã không còn là server Hoa Bắc của ngày xưa nữa, mà Hiệp Minh của bây giờ cũng không so được với Hiệp Minh lúc trước.

Những năm gần đây, đủ loại game online được ồ ạt phát hành, mọi người thi nhau kẻ thì đổi server, kẻ thì đổi game, thế cho nên bây giờ, "chốn xưa" chỉ còn lại một ít những người mới với số lượng nho nhỏ không đáng kể, cùng vài người cũ đang chuẩn bị rời đi.

Thế giới game online, cũng tựa như một cuộc đời được thu nhỏ lại, mỗi người đều là khác qua đường của lẫn nhau, đến vội vàng, đi cũng vội vàng,

https://thuviensach.vn

ngày xưa phồn thịnh, bây giờ chỉ còn lại xơ xác tiêu điều, cũng chỉ là chuyện bình thường bất quá.

Dẫu cho trong tiềm thức, Tiếu Lang vẫn luôn hiểu rõ những đạo lý này, nhưng cũng không cách nào ngăn cản trong lòng có một chút cô đơn.

Thật may, vẫn còn Vương Mân ở bên cạnh mình… Thật may, trò chơi này từ đầu đến cuối đều là cho mình vui vẻ khoái hoạt, thật may… mỗi lần nhớ về Hiệp Minh, trong ký ức đều là những gì tốt đẹp nhất…

Như vậy, là đủ rồi.

“Anh.”

“Hửm?”

“Chúng ta trở về được không?”

“Ừ.”

Cả hai thoát game rời mạng, lúc này đã là một giờ hơn, hai người cùng nhau đi trên đường lớn. C thị không phải là đô thị quốc tế, nên dù nơi này là trung tâm cả thị, đến thời gian nửa đêm về khuya như bây giờ, khắp nơi cũng trở nên vắng vẻ tiêu điều.

Tiếu Lang kinh hỉ bắt gặp một quán bán xiên thịt dê nướng vẫn còn chưa dọn hàng, hai người lập tức kêu mười xiên, sau đó vừa ăn vừa hướng về phía khách sạn bước đi.

“Anh, chúng ta sẽ cùng nhau đến thủ đô đúng không?” Tiếu Lang hỏi.

Vương Mân nắm chặt tay Tiếu Lang, gật đầu khẳng định “Sẽ.”

☆ ☆ ☆

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau trở về nhà, Tiếu Lang trước hết thỏa mãn bản thân ngủ li bì ba ngày ba đêm, sau đó tỉnh dậy bước vào giai đoạn chờ đợi điểm thi.

“Ai, tại sao không thể ngủ đến lúc nào tỉnh giấc liền biết được điểm thi của mình chứ?” Tiếu Lang chán nản, cả người lười biếng nằm bệt trên sofa, lầm bầm oán giận.

Tiếu Lang đương nhiên là biết lúc nào có thể xem được điểm thi, số báo danh của mình là thuộc làu làu, ngay cả của Vương Mân cũng nằm lòng, biết mấy giờ mấy phút ngày mấy tháng mấy có thể bắt đầu dò điểm thi tra thành tích, biết địa chỉ website xem điểm online, biết số điện thoại báo điểm thi, còn có thể ở trên mạng dò tìm đáp án hết thảy những đề thi đại học của tất cả các trường.

Hai ngày đầu, người nhà ai cũng thúc giục Tiếu Lang mở đáp án ra đối chiếu rồi thử cộng điểm, Tiếu Lang không muốn chút nào, tuy là tự tin nhưng trong lòng cậu vẫn có chút sợ hãi đối với quá trình đối chiếu đáp án này, lỡ đâu sai thiệt nhiều câu, vậy mấy ngày tiếp theo phải chờ đợi điểm thi trong địa ngục thời gian sao!

Sau, lại bị em trai Tiếu Mông ở bên tai lải nhải liên tục đáp án đề thi đại học, Tiếu Lang liền bình tĩnh hết nổi, bắt đầu rối rắm, do dự, ngập ngừng, cuối cùng không cách nào ngăn chặn dục vọng nhìn đáp án bành trướng!

Dò xong một môn, lại thêm một môn, dò xong hết toàn bộ, Tiếu Lang có chút không tin tưởng, bắt đầu dò lại một vòng, tỉ mỉ kỹ càng tính đi tính lại điểm số.

Người nhà thấy Tiếu Lang nhìn một hồi, nhăn mặt cắn môi “Không phải chứ”, sau đó vài phút lại “Không thể nào”, khiến cho họ cũng khẩn trương theo.

Tiếu mẹ liền hỏi “Mấy hôm còn thấy con tự tin lắm mà? Thi không tốt sao?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nói “Ngữ văn cùng với phần viết đoạn văn Anh ngữ nếu như đoán không lầm, tổng điểm ước chừng cũng khoảng 680 điểm.”

Tại sao tự dưng lại cao như vậy a? Trước kia mấy lần thi thử, điểm cao nhất của mình cũng chỉ dừng lại ở 658, có phải là tự cho điểm sai ở chỗ nào không? Hay là mấy đáp án này không đúng?

Tiếu ba Tiếu mẹ nghe vậy thầm nghĩ : thi đại học cái này cũng không phải dùng thang điểm một trăm, 680 điểm… coi như là cao hay là thấp đây?

Tiếu ba vò vò hai ngón tay, nói “Tổng điểm các môn là bao nhiêu?”

Tiếu mẹ trừng mắt liếc nhìn Tiếu ba một cái, nói “750!” Cái này ông cũng không biết.

Tiếu ba hiển nhiên là bỏ qua ánh mắt khinh bỉ của Tiếu mẹ, ông cau mày nhìn Tiếu Lang hỏi “Năm trước trọng điểm tuyển sinh bao nhiêu?”

Tiếu Lang “560″

Tiếu ba Tiếu mẹ “…”

Tiếu Lang bổ sung “Cũng tức là nói, nếu như năm nay không có thay đổi nhiều so với năm trước, vậy thành tích này của con cao hơn so với mức mà các đại học trọng điểm tuyển sinh 120 điểm.”

Tiếu gia mọi người “…”

Tiếu Lang lập tức nói thêm “Có hơi cao a, cho nên con nghĩ là sai hay lầm ở đâu đó.”

Tuy là nói như vậy, nhưng trong lòng Tiếu Lang thì lại cầu trời khẩn phật cho điểm này là chính xác… Nếu thực điểm của mình là như vậy, liền… thực sự không nhịn được, chỉ muốn ngửa mặt lên trời cười ha ha ha thật to a!!!

https://thuviensach.vn

Không nên không nên! Ba mẹ lẫn em trai đều đang có mặt, phải trấn định, phải bình tĩnh, phải vững vàng, phải có lý trí, không thể tỏ ra đắc ý vênh váo được…!

Tiếu ba nghĩ một chút, lại hỏi "Năm trước điểm chiêu sinh của Đại học tỉnh là bao nhiêu?"

Tiếu Lang "625″

Tiếu ba Tiếu mẹ "…"

Tiếu ba lại hỏi "Vậy còn Đại học thủ đo?"

Tiếu Lang "Kinh Đại 670, Khoa Đại 668."

Tiếu gia mọi người "…"

Tiếu Mông xen miêng hỏi một câu "Năm trước thủ khoa điểm bao nhiêu vậy hai?"

Tiếu Lang "Hình như… 701 điểm thì phải…"

Tiếu ba Tiếu mẹ "!!!" (con trai mình chỉ kém so với thủ khoa có hai mươi điểm… ! A a ~ a a!!!)

Vì thế nên, cả nhà Tiếu Lang ai nấy đều cảm thấy tâm tình kích động, đến mức có chút mắc nghẹn.

Đến mức Tiếu mẹ tối ngủ nằm mơ cũng cười toe toét, Tiếu ba thấy liền trêu ghẹo bà xã mình "Điểm thi của thằng nhỏ vẫn còn chưa chính thức công bố a, bà vui mừng vó vẩn như vậy làm chi?"

Tiếu mẹ hùng hồn phản bác "Tui vừa nghĩ tới Long Long nhà mình có thể vào được Khoa Đại, tim tui a, tui, tui cao hứng a! Này là phúc khí tu

https://thuviensach.vn

luyện mấy đời mới có a! Lần này nhà mình nhiều mặt mũi nhiều vinh quang a… Ai nha nha!”

Qua một lát sau, Tiếu ba cũng bắt đầu phát ra tiếng cười quỷ dị.

Tiếu Mông ngủ cùng phòng cùng giường với Tếu Lang, lúc này trong lòng cậu nhỏ đối với anh hai mình tràn đầy một loại tình cảm sùng bái không cách nào che giấu được.

“Hai, hai lợi hại thiệt nha, mai em có thể vào lớp khoe với mấy đứa bạn, nói hai sắp vào trường đại học tốt nhất cả nước!”

Tiếu Lang cẩn thận sửa lại “Điểm vẫn còn chưa chính thức công bố a, mày đừng đi nói bậy bạ!”

(Ha ha ha, cái đó đương nhiên rồi, mày nghĩ anh mày đây là ai a!? Ha ha ha ha…)

☆ ☆ ☆

Rốt cuộc cũng chịu đựng cho tới buổi tối một ngày trước hôm điểm thi công bố, Tiếu Lang suốt cả bữa cơm chiều đều là trong tình trạng hai tay phát run, trong lòng cầu nguyện : cầu trời cầu phật, ngàn vạn lần để xảy ra chuyện gì nha, Bồ Tát phù hộ cho điểm dự đoán của con là đúng nha! Ngày mai ngủ một giấc thẳng tới mười hai giờ trưa, thức dậy trước hết liền thắp nhang vái Bồ tát một cái, sau đó mới gọi điện thoại tra điểm! (theo quy định là mười hai giờ giữa trưa hôm sau mới có thể gọi điện thoại tra điểm)

Tiếu Lang liền như vậy lặp đi lặp lại lời kia trong lòng, tới khoảng chín giờ tối hơn, điện thoại bàn trong nhà đột nhiên reo lên.

Tiếu Lang đang ngồi trên ghế sofa xem TV, thuận tay nhấc ống nghe điện thoại “Alô?”

https://thuviensach.vn

“Xin chào, cho hỏi đây là nhà của bạn Tiếu Lang có phải không a,?”

“Tui là Tiếu Lang, cho hỏi ngài là ai?”

“Trò Tiếu Lang, chúc mừng em tại kỳ thi đại học tổ chức ở J tỉnh đạt được điểm số 679 điểm, xếp vị trí thứ 87 toàn tỉnh!! Thầy là thầy Trương, phụ trách chiêu sinh của Kinh Đại…”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

TIỂU LONG NỮ BẤT NỮ

Hi Hòa Thanh Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 102

Đau đầu vì chọn lựa

☆ ☆ ☆

Chỉ một cú điện thoại khiến cho Tiếu Lang chấn động đến ngơ ngác.

Cậu cầm ống nghe điện thoại, hoàn toàn không biết đối phương bên kia đang nói cái gì, linh hồn tựa như đã cưỡi mây bay đi, lơ lửng bồng bềnh giữa lưng trời, mặt hướng về phía mặt đất ngắm nhìn, khung cảnh khắp nơi đều là trăm hoa đua nở.

Mình thi được hạng 87 toàn tỉnh, hạng 87… là hạng 87 a a a! Mình có thể vào Khoa Đại được a!!! A a ~ a a a!

Mà lúc này, Tiếu ba Tiếu mẹ cũng đã nhìn thấy được vẻ mặt cười đến ngu ngốc vô cùng của thằng con trai lớn nhà mình, hai người tụ lại đoán thầm, Tiếu mẹ vừa nhìn vừa hỏi "Là điện thoại của ai vậy ta?"

Lúc này, Tiếu Lang cũng đã thu hồi trở về thần trí của mình, nghe thầy giáo Trần ở bên kia đầu dây đinh ra ngày hẹn với cậu, thời gian cùng địa điểm gặp mặt, vội vàng lấy một tờ báo giấy cầm viết ghi nhớ lại.

Tuy Kinh Đại không phải là trường đại học mà mình vẫn bức thiết muốn vào, nhưng dù gì cũng là một trong những trường học xuất sắc nhất cả nước, có bề dày văn hóa hơn trăm năm, coi như không kém gì Khoa Đại, cho nên nhận được điện thoại của bọn họ có ý định chiêu sinh, mình cũng coi như là nở mày nở mặt rồi còn gì.

https://thuviensach.vn

Liên tục nói cảm ơn rồi mới lễ phép cúp điện thoại, đang định quay lại nói cho ba mẹ mình biết tin vui, điện thoại lại tiếp tục đổ chuông liên hồi.

“A lô!” Trong lòng đang cao hứng, cho nên ngữ khí nói chuyện cũng là vui vẻ thoải mái vô cùng.

“Xin chào, cho hỏi đây là nhà của em Tiếu Lang có phải không ạ?” Trong điện thoại truyền ra thanh âm trầm thấp đặc trưng của nam tử tuổi trung niên.

Tiếu Lang nghĩ thầm trong lòng, lại thêm người nữa sao… nhưng ngoài miệng vẫn lễ phép “Dạ phải, em là Tiếu Lang.”

“Chào em, Tiếu Lang, thầy là thầy Khương, giáo viên của Khoa Đại, em biết được lần này em thi đại học được bao nhiêu điểm chứ?” Người nọ hỏi, trong thanh âm mang theo ý cười.

Kinh Đại lẫn Khoa Đại thay phiên nhau gọi điện thoại cho mình, Tiếu Lang lúc này đã không biết làm sao diễn tả tâm trạng cao hứng trong lòng, lập tức đáp “Biết ạ, mới nãy thầy Trương bên Kinh Đại có gọi báo cho em biết.”

Mà Tiếu ba Tiếu mẹ ở bên cạnh vừa nghe thấy lúc nãy gọi điện thoại đến là người của Kinh Đại, tâm tình kích động đến mức không biết diễn tả thế nào, hai vợ chồng cầm tay nhau, khóe mắt cũng ươn ướt, lát sau Tiếu mẹ mới nhớ vào phòng báo cho Tiếu Mông tin vui “Mông Mông, người của Kinh Đại gọi cho hai con!”

Tiếu Mông lập tức vứt bỏ bài tập đang làm dở dang, ba chân bốn chẳng chạy ra ngoài, một nhà ba người vây quanh Tiếu Lang, nghe ngóng Tiếu Lang nói điện thoại.

Thầy Khương “Ha ha, té ra vẫn là bị Kinh Đại giành trước một bước, sao hả, em có suy nghĩ chuyện tiến vào Khoa Đại hay không?”

https://thuviensach.vn

“Có có ~ có ạ!” Tiếu Lang lúc này chỉ hận không thể lập tức vọt tới trước mặt vị thầy Khương này tự tay điền giấy báo chí nguyện đại học lại một lần nữa, từ đầu tới đuôi đều điền Khoa Đại.

“Thật vui khi nghe em nhiệt tình như vậy, Khoa Đại chào mừng em!” Thầy Khương lại hỏi “Em có suy tính là vào chuyên nghiệp nào học chưa?”

Tiếu Lang nói “Có ạ, chuyên nghiệp liên quan đến máy bay…”

Thầy Khương cười nhẹ, hỏi “Công trình hàng không vũ trụ?”

Tiếu Lang nói “Dạ,”

Thầy Khương lại nói “Chuyên nghiệp này chỉ chọn duy nhất 2 người ở J tỉnh, thứ hạng của em là 87 toàn tỉn, nếu như có hai người nào khác hạng cao hơn em cũng đồng thời chọn chuyên nghiệp này, vậy thì thầy không thể đảm bảo em sẽ được nhận vào.”

Tiếu Lang chợt thấy trong lòng căng thẳng, vội nói “Dạ em biết rồi.”

Thầy Khương lại hỏi “Nếu như chuyên nghiệp hàng không kín danh ngạch, vậy em định bỏ lựa chọn Khoa Đại mà chọn một trường đại học khác sao?”

Đây là muốn hỏi mình lựa chọn là bởi vì trường học hay là vì chuyên nghiệp nhỉ? Tiếu Lang thầm nghĩ, lại cảm thán, thực sự mà nói chỉ cần có thể học chung trường với Vương Mân, mặc kệ là chuyên nghiệp gì mình cũng đồng ý vào!

Vương Mân chắc là thi không kém hơn mình đâu ha?

“Thầy Khương, cho em hỏi có phải là trong tay thầy có danh sách một trăm người đứng đầu toàn tỉnh không?” Tiếu Lang có chút lúng túng hỏi.

https://thuviensach.vn

Thầy Khương nói “Đúng vậy, vì cam đoan mỗi một học sinh ưu tú đều có thể vào được chuyên nghiệp mà mình thích, cho nên tất cả những giáo viên phụ trách chiêu sinh đều phải nắm rõ ý tưởng cùng với ý định học chuyên nghiệp của các em, để tránh xảy ra xung đột mâu thuẫn giữa phía nhà trường với học sinh khi bắt đầu điền chí nguyện, không cần phải tốn thêm thời gian để dàn xếp.”

Tiếu Lang hỏi “Vậy thầy xem một chút, trong danh sách đó có người nào tên là Vương Mân không ạ? Cậu ấy là bạn học chung lớp với em.”

“Em chờ một lát,” bên kia điện thoại im lặng vài giây, Tiếu Lang cảm thấy chỉ trong nháy mắt mà tim mình bắt đầu tăng tốc đáng kể, sau đó liền nghe giọng thầy Khương vang lên “Có.”

Tốt quá rồi! Trong lòng Tiếu Lang tung tăng vui vẻ, vội vã hỏi “Cậu ấy thi được hạng mấy ạ!?”

“Thực có lỗi, hiện tại thành tích chính thức vẫn còn chưa được các nhà trường đích thân công bố, hơn nữa vẫn là chưa trải qua sự cho phép của đương sự, thầy không thể tiết lộ điểm cho em biết, bất quá..” thầy Khương cười “Cậu ta thi rất tốt.”

Vô nghĩa! Đó là anh tui đó, làm sao có thể thi không tốt được chứ!

Tiếu Lang lai hỏi “Bên phía nhà trường đã gọi cho cậu ấy rồi đúng không ạ? Cậu ấy có bảo sẽ báo danh Khoa Đại không ạ?”

Thầy Khương trả lời “Cậu ta bảo vẫn còn chưa xác định.”

Cái gì? Chưa xác định? Tiếu Lang vội vàng hỏi lại “Vậy em cũng không xác định có vào Khoa Đại hay không, em phải hỏi cậu ấy trước đã rồi mới quyết định ghi danh sau!”

Thầy Khương “…”

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Nói chuyện thêm một lúc, thầy Khương lưu lại cách thức liên lạc, sau đó mới cúp máy.

Điện thoại vừa ngắt, Tiếu Lang liền vội vàng bấm số di động của Vương Mân, mà Tiếu ba Tiếu mẹ lẫn Tiếu Mông vây quanh Tiếu Lang lại không có cơ hội xen lọt vào câu nào, nhưng tâm tình lại vừa sốt sắng vừa kích động bởi vì nghe được mấy lời đối thoại của Tiếu Lang lúc nãy.

Mà, Vương Mân lúc này cũng đang ở nhà đợi điện thoại của Tiếu Lang.

Buổi tối, khoảng độ bảy giờ ba mươi, bộ giáo dục của C thị cùng với vài trường đại học học danh tiếng thi nhau gọi điện đến chúc mừng.

Thực ra mà nói, thi được điểm số như vậy hoàn toàn nằm bên trong dự kiến của Vương Mân, nhưng mà thứ hạng ngược lại hoàn toàn vượt quá dự đoán của cậu. Lúc được thông báo cho biết, Vương Mân đương nhiên vô cùng cao hứng, nhưng đồng thời trong lòng cũng có chút lo lắng.

Cậu lo là Tiếu Lang thi không tốt, điểm không cao, sợ chênh lệch điểm số giữa hai người quá lớn, sợ Tiếu Lang đến lúc đó lại nghĩ đông nghĩ tây, rồi lại tự cảm thấy bản thân là gánh nặng liên lụy đến mình, không muốn cùng mình nữa…

Thế nên, Vương Mân chỉ đành cố gắng đè nén vui sướng trong lòng, kiên nhẫn chờ đợi thành tích của Tiếu Lang.

Cậu ngồi trên giường, lưng dựa vào tường, tay cầm di động, lẳng lặng chờ… thế nên cuộc gọi của Tiếu Lang chỉ reo được đúng một tiếng, đã được đón nghe.

“Tiểu Tiểu.”

https://thuviensach.vn

Nghe trong điện thoại vang lên thanh âm của Vương Mân, Tiếu Lang đột nhiên thấy cảm động, vốn có cả một bụng này kia muốn nói, vậy mà hiện tại toàn bộ đều nghẹn ở yết hầu, không cách nào phun ra được, mãi cho đến khi nghe Vương Mân hỏi "Em biết kết quả thi chưa?"

Nghe được lời này, "cửa xả" của Tiếu Lang mới bắt đầu được mở chốt, lời nói lập tức tuôn ra ào ào.

"Rồi ~! Em thi được 679 điểm, hạng 87 toàn tỉnh, ha ha~ Lúc nãy Kinh Đại Khoa Đại vừa mới gọi điện cho em chiêu sinh nha! Cảm thấy vui muốn chết luôn! Anh thi được bao nhiêu điểm? Mới nãy em có lén hỏi ông thầy phụ trách chiêu sinh kia, ổng nói là anh thi rất tốt, nhưng mà nói tới nói lui cũng không chịu tiết lộ anh hạng mấy…"

Vương Mân lẳng lặng nghe Tiếu Lang hưng phấn dài dòng lôi thôi, khóe miệng vô ý thức hơi hơi nâng lên, ánh mắt cũng không nén nổi ý cười.

Ba nắm, một tay lôi kéo dạy dỗ tên nhóc ngu ngốc này từ vị trí đứng ở tận hạng 281 toàn trường, đến bây giờ có thể hiên ngang xếp ở hạng 87 toàn tỉnh… Dẫu cho trong suốt quá trình dài dòng này, tự Tiếu Lang cũng phải bỏ công sức cùng trả giá không ít, tự chân bước đi trên những lối quanh co, gặp quá thung lũng sâu hút, từng vì kiêu ngạo mà ngủ say trong chiến thắng, khiến cho người khác cảm thấy tiếc nuối, nhưng nhìn chung mà nói, vẫn là một thiếu niên hết sức ngoan ngoãn, rất nghe lời, cũng rất cố gắng

Điều này khiến Vương Mân cảm thấy trong lòng giống như tràn đầy một loại cảm giác thành công khi tự tay chăm sóc con cái từ bé cho tới lúc trưởng thành, khiến người ta cảm thấy lệ nóng doanh tròng (…)

"Anh ~! Anh thi hạng mấy vậy a?" Tiếu Lang ở bên kia điện thoại thúc giục hỏi.

Vương Mân cười nhẹ, nói "Đoán xem."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Hạng nhất?”

Vương Mân nói “…Làm sao lợi hại được như thế.”

Tiếu Lang “Hạng nhì?”

Vương Mân “…Không phải.”

Tiếu Lang “Hạng ba?”

Nụ cười nơi khóe miệng Vương Mân càng thêm sâu, nhưng ngoài mặt lại trách móc “Em cứ đoán từ từ xuống như vậy kiểu gì chẳng có lúc trúng.”

Tiếu Lang nào để ý tới nhiều như vậy, lúc này cậu nhóc tựa như một tên hâm cầm điện thoại gào rú “Có phải hạng ba hay không? Là hạng ba đúng hay không?”

Vương Mân “Ừ.”

Tiếu Lang “A a a a a!! Vậy là anh hạng ba toàn tỉnh! Là thám hoa nha!!”

Vương Mân “…”

Tiếu Lang “Được bao nhiêu điểm?”

Vương Mân “697, cao hơn em 18 điểm.”

Tiếu Lang “…Kháo!”

Vương Mân “Trạng nguyên C thị đó nha.”

Tiếu Lang “…”

Vương Mân “Ha ha.”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Ha ha cái đầu anh ấy, ở đó mà ha ha! Thi điểm cao như vậy tai sao còn không quyết định báo danh vào Khoa Đại?”

Vương Mân nói “Anh chờ kết quả của em ra còn gì, nếu như em thi hỏng thì dù cho anh thi được hạng ba toàn tỉnh, cuối cùng cũng phải ‘rớt đài’ cùng với em, đúng không?”

Tiếu Lang “…” Muốn đạp một cái ghê!

Tiếu Lang lập tức bảo Vương Mân mau chóng hồi báo tin cho phía Khoa Đại, mà tự bản thân cậu bên đây cũng chủ động gọi điện thoại cho thầy Khương, đồng thời thuyết minh chỉ cần có thể bảo đảm được tuyển chọn vào Khoa Đại, học chuyên nghiệp nào cũng được.

Thầy Khương bảo sẽ cố gắng hết khả năng để Tiếu Lang có thể vào được chuyên nghiệp công trình hàng không, nhưng đồng thời cũng bảo cậu lựa chọn thêm vài chuyên nghiệp dự bị khác, Tiếu Lang bèn chọn công trình máy móc cùng động lực năng lượng.

Hì hụi gọi đến gọi đi đến tận mười giờ rưỡi, mới có thời gian ngồi lại cùng ba mẹ và em trai nói lại một chút về tình huống mấy cuộc điện thoại vừa rồi.

Hai vị trưởng bối nghe con trai mình kể lại cao hứng tới muốn phát điên, Tiếu ba cầm di động gọi điện thoại khoe với đám bạn già của mình, mà Tiếu mẹ thì bận rộn nhắn tin báo cho họ hàng thân thuộc biết, mọi người nhận tin nhắn biết được Tiếu gia có đứa con trai thi đại học điểm cao như vậy, đều tranh nhau chúc mừng.

☆ ☆ ☆

Hôm sau là chính thức công bố kết quả, Tiếu Lang cũng náo nhiệt xông vào giúp vui một phen, gọi điện thoại cho bên phía phụ trách thông báo

https://thuviensach.vn

điểm, xác nhận điểm cùng với thứ hạng là thật, liền cảm thấy cả người lâng lâng bay bổng giống như sắp sửa tu luyện thành thần tiên vậy.

Tối hôm đó, kênh tin tức của truyền hình của C thị cũng nhắc đến việc thi đại học cùng với kết quả, 31 học sinh của ban tự nhiên nằm trong top 100 C thị toàn bộ đều được đề danh bảng vàng, tên của Vương Mân được ưu ái xếp ở vị trí nổi bật tuốt trên cao, còn tên Tiếu Lang nằm ở vị trí thứ hai mươi sáu, cũng không xem như là "lót bảng" cho người ta.

Đồng thời, Tiếu Lang cũng nhìn thấy vài cái tên hết sức quen thuộc, tỷ dụ như Phùng Hoằng Khải của lớp C3 (cùng đội mô hình), mà trong danh sách top 50 của riêng ban xã hội, Tiếu Lang bắt gặp tên của Trần Dư Lâm, cô nàng xếp hạng mười một toàn tỉnh.

Lớp C1 của chỉ có ba người bọn họ được lọt vào danh sách ưu tú này, tiếc là không thấy tên Nhạc Bách Kiêu đâu, cũng không rõ tên kia thi được hạng mấy.

Sau đó vài ngày, hiệu trưởng Hoa Hải cùng chủ nhiệp lớp đều đích thân gọi đến chúc mừng, hơn nữa cũng báo cho biết, trường học sẽ an bài các học sinh điểm thi cùng xếp hạng ưu tú tụ họp lại, cùng nhau dùng bữa cơm, còn bảo trường học sẽ có thưởng, mỗi người sẽ được phát một phần học bổng.

Tiền mặc dù không coi là nhiều, nhưng cộng thêm đủ loại ưu đãi cùng lời khen không ngớt từ sau lúc nhận được thành tích, khiến Tiếu Lang cảm thấy bản thân cứ như là một bước lên mây vậy ~

Vốn cứ tưởng thi địa học xong cuộc sống sẽ trở nên thoải mái nhẹ nhàng hơn, nhưng lại không ngờ hơn một tháng sau khi thành tích vừa công bố, hành trình của Tiếu Lang cơ hồ như kín chỗ.

Ngày công bố kết quả chính thức là ngày 22 tháng 6, liên tục ba bốn ngày sau hôm đó, nhà Tiếu Lang liên tục nhận được điện thoại của không ít

https://thuviensach.vn

trường nổi tiếng, có vài trường thậm chí còn đồng ý miễn đi hết thảy học phí bốn năm học đại học của Tiếu Lang, khiến Tiếu Lang cảm thấy tâm động muốn chết.

Mà Tiếu ba sau khi nghe kể lại, liền khí phách một câu "Ba mày đây cung mày học mười cái trường đại học cũng dư sức qua cầu, cứ chọn trường nào mình ưng đi, không cần vì nhà tiết kiệm chút tiền con ấy!" (Kỳ thực trong lòng Tiếu ba thích muốn chết rồi, nhìn con mình đi, trường nổi tiếng vì chiêu nó mà đồng ý miễn học phí a! Ha ha ha…)

Quả thực, lúc này chỉ có thể nói một câu, không phải trường học chọn Tiếu Lang, mà là Tiếu Lang chọn trường học… Nhưng mà, khi chúng ta bị buộc phải đắn đo trước thật nhiều lựa chọn hấp dẫn, kia liền biến thành một loại bi kịch…

Vứt hết thảy sang một bên, đối thủ cạnh tranh lớn nhất của Khoa Đại chính là Kinh Đại.

Mà, nhân bởi vì một chuyến đi đến khách sạn Đô Duyên ở C thị vào ngày 24 để gặp mặt vị giáo viên phụ trách chiêu sinh của Kinh Đại, tâm vốn vẫn hướng về Khoa Đại của Tiếu Lang đột nhiên sinh ra một chút dao động.

Nguyên nhân của việc này phát sinh ở việc lựa chọn chuyên nghiệp. Đối với việc Tiếu Lang muốn vào chuyên nghiệp công trình hàng không, thái độ bên phía Khoa Đại do dự lại không dám bảo đảm, ngược lại bên khía Kinh Đại lại cam đoan Tiếu Lang có thể vào chuyên nghiệp nào mà mình muốn đều được, đơn cử như ngành có tương quan chặt chẽ với công trình hàng không, chuyên nghiệp công trình khoa học.

Tiếu Lang một chú chim non nho nhỏ mới tập tễnh rời khỏi tổ, làm sao có thể chống cự lại tài ăn nói thuyết phục của mấy vị giáo viên kinh nghiệm lão làng kia chứ, bên này một lời một câu đại học đứng đầu cả nước, bên kia thì cam đoan bảo đảm nghiên cứu sinh, bất luận là khoa chính quy nào

https://thuviensach.vn

cũng nên nắm vững trụ cột cơ sở rồi mới vào chuyên nghiệp vật lý học tập, về sau lên thạc sĩ sẽ càng thuận lợi chuyên nghiệp hơn, tiền đồ cũng sáng sủa hơn, mà phía công trình khoa học nên học như thế nào, nên tiếp thu kiến thức như thế nào, vân vân và vân vân…

Còn có một vị thầy chiêu sinh thậm chí còn có ý đồ muốn "tẩy não" Tiếu Lang, lặp đi lặp lại hỏi cậu thực sự thích chuyên nghiệp hàng không này có phải không, hay là bởi vì hứng khởi nhất thời, đợi đến về sau học càng sâu sẽ đâm ra ngán ngẩm, bảo cậu về nhà một lần nữa nghĩ kỹ lại mục tiêu của đời mình, chuyên nghiệp công trình khoa học cùng khoa học không gian bên Kinh Đại là một lựa chọn không sai.

Tiếu Lang một cái đầu hai con mắt, do dự lưỡng lự không chừng, cuối cùng đành gọi điện thoại cho Vương Mân hỏi nên làm thế nào bây giờ. Vương Mân lại trả lời, nếu em muốn vào trường nào thì anh cùng em, Kinh Đại hay Khoa Đại trường nào cũng đều được cả, lập tức khiến cho áp lực của Tiếu Lang càng lớn hơn.

Mãi đến ngày 26, ngày cuối cùng trước hôm chính thức điền chí nguyện, Tiếu Lang mới hạ quyết tâm gọi điện thoại cho thầy Khương, bảo là sẽ suy xét chuyện vào chuyên nghiệp công trình khoa học của Kinh Đại.

Kế tiếp lại đến lượt Vương Mân gọi đến, bảo mình quyết định không vào chuyên nghiệp kinh tế tài chính của Khoa Đại nữa, thay vào đó gia nhập khoa chuyên ngành quản lý của Kinh Đại.

Lúc trước bên phía Khoa Đại thật sự không biết sau lưng Tiếu Lang còn có một vị thám hoa toàn tỉnh, nếu như bỏ vị hạng 87 này không nhận cũng đồng nghĩa với việc buông tha cho vị hạng 3 này. Lúc này nhận được điện thoại khiến bọn họ nháy mắt trở nên sốt ruột. Một mặt cố gắnng làm công tác tư tưởng khuyên bảo Vương Mân, một mặt lại phải hấp tấp đi chuẩn bị phương án hai, nếu thực sự Vương Mân quyết định không vào Khoa Đại,

https://thuviensach.vn

như vậy nhất định phải gấp rút kiếm một học sinh muốn vào chuyên nghiệp kinh tế tài chính để bổ sung cho danh ngạch còn trống này.

Sự việc sau đó tựa như chuỗi phản ứng dây chuyền domino, Vương Mân vừa rời đi, liền lập tức có một học sinh A hạng 20 mấy có thể vào được chuyên nghiệp kinh tế, tiếp đó lại có một học sinh B khác bị buộc phải lựa chọn chuyên nghiệp kiến trúc môi trường vốn dĩ xa lạ có thể bù vào danh ngạch chuyên nghiệp công trình kiến trúc xây dựng mình ao ước mà học sinh A kia bỏ lại… Một chuỗi điện thoại liên tiếp được gọi đến, mà học sinh E vốn dĩ chiếm danh ngạch vào chuyên nghiệp công trình hàng không kia, vừa nghe nói chuyên nghiệp toán lý khoa học cơ sở mình yêu thích có chỗ trống, lập tức lựa chọn cái kia.

Thầy Khương lại gọi điện cho Tiếu Lang, thông báo bên công trình hàng không có danh ngạch trống, hỏi cậu có còn muốn đến Khoa Đại không.

Tiếu Lang lập tức bảo đến, lại gọi cho Vương Mân. Mà Vương Mân sau lại gọi cho Khoa Đại, ban chiêu sinh Khoa Đại rối rắm không biết làm sao, trực tiếp thuyết minh rõ cho Tiếu Lang hiểu nếu Vương Mân vào Khoa Đại, em sẽ không có danh ngạch vào chuyên nghiệp công trình hàng không. Tiếu Lang lúc này quả thực là cảm thấy quả thực là nghiến răng mà đau a… Vương Mân đâu có chọn chuyên nghiệp giống mình đâu chứ, mắc gì Vương Mân vào Khoa Đại thì mình không thể vào chuyên nghiệp hàng không a!

…

Lúc này đây có thể thấy rõ ràng cái bi kịch của việc điền chí nguyện chiêu sinh này, quả thực chỉ hận điểm của mình không hơn cái tên học sinh E kia 2 điểm thôi!

Trước mắt ngày mai liền là ngày phải điền chí nguyện, Tiếu Lang nôn nóng tựa như kiến bò trên chảo. Lúc này cậu mới biết hóa ra vẫn có chuyện

https://thuviensach.vn

so với thi đại học còn thống khổ hơn gấp bội phần, chính là phải lựa chọn. Đối với lựa chọn lúc này của Tiếu Lang, vừa đặt quyết định cũng ý nghĩa chính là chuyện cả một đời.

Vương Mân cũng vì chuyện này mà lo lắng không chừng, cậu thực không ngờ lựa chọn của mình sẽ ảnh hưởng đến chí nguyện của Tiếu Lang.

Nếu bây giờ không thể cam đoan phương hướng học về sau của Tiếu Lang, thôi thì nhìn lại xem bản thân có thể lựa chọn cái gì khác không.

Vương Mân liền gọi điện thoại đến ban chiêu sinh hỏi thăm, nghe một lúc liền cảm thấy buồn bực trong lòng, mấy khoa còn lại đa phần đều là hóa học hay sinh vật gì đó… Bộ ở trung học học chưa đủ sao mà lôi đến tận đại học a?

Mới hôm trước, Vương Mân vừa thỏa thuận xong với ông nội chuyện mình vào đại học, trong nhà không quan tâm Vương Mân vào đó học chuyên nghiệp nào, tóm lại phải thỏa hiệp trước, vừa đi học đồng thời phải giúp đỡ xử lý một vài chuyện làm ăn trong nhà. Những việc này chung quy cũng không có gì quá đáng, thứ duy nhất Vương Mân muốn chính là người nhà của mình đừng cướp đi mất con đường trưởng thành giống như bao người khác (?) của mình là được.

Mười mấy tiếng cuối cùng trước giờ G, Tiếu gia cả nhà đèn đuốc vẫn còn sáng bưng bưng, Tiếu Mông thức đêm giúp anh hai mình tìm những tư liệu cùng tin tức có liên quan đến Kinh Đại, làm ra so sánh, rút ra kết luận – thiết bị cơ sở vật chất của Khoa Đại tốt hơn Kinh Đại, nhưng mà phong cảnh Kinh Đại lại đẹp hơn so với Khoa Đại, hơn nữa… ở Khoa Đại cũng tập trung mỹ nữ nhiều hơn.

Nghe được câu cuối cùng chấm dứt kết luận kia, Tiếu Lang trong lòng rung động một phen, chung quy mình cũng là một thiếu niên mới lớn,

https://thuviensach.vn

phong lưu là bản tính… Nhưng mà nghĩ nghĩ rồi ngẫm lại, giờ mình có Vương Mân rồi, mỹ nữ dù nhiều cỡ nào cũng không phải của mình a…

…Mấu chốt vẫn là tiền đồ, tiền đồ mới là quan trọng nhất!

Vứt bỏ tà niệm ra khỏi đầu, trong cơn rối rắm băn khoăn, Tiếu Lang liền chạy đến phòng thờ Phật cầu xin xăm——

Bồ Tát ơi, con vốn là hướng tâm về Khoa Đại, nhưng là Khoa Đại muốn vào thì rất rắc rối, Kinh Đại cũng là đại học tốt a, con làm sao đây…

"Xoạch xoạch", trong ống xăm rơi ra một quẻ, là quẻ trung bình… Tiếu Lang nhìn thấy liền choáng váng.

Đây tức là nói, Bồ Tát cũng do dự không quyết định được sao?

Nhưng chính lúc này, chuông điện thoại trong nhà lại vang lên.

https://thuviensach.vn

Chương 103

Thư thông báo trúng tuyển

☆ ☆ ☆

Tiếu Lang cứ ngỡ là mấy giáo viên phụ trách chiêu sinh của Kinh Đại hay Khoa Đại gì đó, tâm tình cũng từ vui vẻ tung tăng chuyển sang phiền não bực bội, nhấc điện thoại lên lập tức liền "Alô" một tiếng thật khí thế, lại không ngờ bên kia điện thoại lại truyền đến thanh âm của người mà cậu không ngờ tới.

Người nọ dùng ngữ điệu tràn ngập ý cười, nói "Là Tiếu Lang đúng không? Thầy có nghe được tin về em, chúc mừng em thi được thành tích tốt như vậy. Thế nào? Đã chọn xong đại học cùng với chuyên nghiệp muốn vào chưa? Ngày mai là đến kỳ điền chíe nguyện rồi."

"Thầy Trầm!" Tiếu Lang vẫn đeo trong lòng hoang mang cùng với bối rối, lúc này nghe được thanh âm của thầy Trầm, cơ hồ là muốn khóc thành tiếng, Bồ Tát ơi, ngài phái người tới cứu khổ cứu nạn cho con phải không "Em vẫn chưa quyết định được nữa."

Ngay lập tức, Tiếu Lang đem hết thảy những gì mình bối rối lo lắng nói hết cho thầy Trầm nghe, với ý đồ mong "ân sư" ban cho mình một câu kim ngôn, giải cứu mình ra khỏi ma chướng này.

"Cả hai trường đều là đại học chất lượng có tiếng a." Thầy Trầm nghe xong rồi, vẫn là như trước ung dung thoải mái, thanh âm phảng phất tản ra ôn hòa điềm tĩnh, giống như bất cứ chuyện gì dù to tác cỡ nào cũng đều có

https://thuviensach.vn

thể giải quyết dễ dàng không tốn chút sức “Thầy nhớ em từng bảo rất muốn vào Khoa Đại học.”

“Dạ phải!” Khoa Đại đối với Tiếu Lang mà nói cơ hồ giống như một giấc mộng, trước lúc gặp gỡ Vương Mân, giấc mộng ấy vẫn chỉ là một giấc mộng mà Tiếu Lang khát khao thôi.

Thầy Trầm hỏi “Vậy em có biết trường mà Vương Mân thực sự mong muốn vào hay không? Cậu ấy muốn học chuyên nghiệp nào?”

Tiếu Lang nghe mà ngẩn ra, vấn đề này hỏi ra quả thực khiến cậu nghẹn lời, cậu vẫn luôn cho là Vương Mân muốn vào Khoa Đại, nhưng mà đối phương lại chưa từng chính thức nói như vậy bao giờ. Chỉ là từ theo cái lần đầu tiên Vương Mân thi được hạng nhất toàn khối, ai ai cũng đều cam chịu chuyện Vương Mân chắc chắn có thể vào Khoa Đại, chỉ là như thế mà thôi.

Nhưng mà, có một chuyện Tiếu Lang có thể chắc chắn, Vương Mân tuyệt đối sẽ vào cùng trường với mình.

“Có lẽ… là Khoa Đại a…” Tiếu Lang ấp úng trả lời “Cậu ấy bảo muốn học chuyên nghiệp quản lý.”

Thầy Trầm nói “Khoa quản lý bên Kinh Đại so với bên Khoa Đại có thể nói là trội hơn rất nhiều a, nếu như cậu ấy nghĩ muốn hướng về phương diện này phát triển bản thân, đến Kinh Đại cũng xem như có lợi hơn.”

Dưới sự chỉ dẫn gợi ý của thầy Trầm, Tiếu Lang mới bắt đầu đặt mình vào góc độ của Vương Mân để mà suy nghĩ.

Trước giờ cậu vẫn luôn cảm thấy, Vương Mân bất luận là đến trường nào, học cái gì, đều có thể học rất giỏi, hơn nữa lúc trước từng có lần đề cập đến vấn đề chuyên nghiệp, Vương Mân hình như cũng không có nói cụ thể là mình muốn học cái gì, nên Tiếu Lang mới xem nhẹ ý tưởng của đối

https://thuviensach.vn

phương… Mà bắt đầu từ lúc thi đại học, Vương Mân lại căn cứ vào mong muốn đến đại học nào của Tiếu Lang để điền chí nguyện cho mình.

Tiếu Lang chợt cảm thấy áy náy, cậu tự hỏi bản thân, nếu như đổi lại mình thi được điểm cao hơn Vương Mân, mình sẽ vì ý nguyện của Vương Mân mà đặt sở thích ý muốn của bản thân qua một bên sao?

“Em cũng đã bảo là nếu Vương Mân nhận lời vào Khoa Đại, mà chuyên nghiệp công trình hàng không bên ấy lại không thể cung cấp danh ngạch cho em trực tiếp vào, vậy tại sao không để Vương Mân trực tiếp báo đến Kinh Đại, em cũng có thể vào học chuyên nghiệp mà mình yêu thích, như vậy chẳng phải vẹn cả đôi đường sao?”

“Nhưng mà…” Lời đề nghị của thầy Trầm tựa như một tia sấm rền bổ xuống, đánh nát kiểu tư duy xu hướng thông thường trước giờ của Tiếu Lang.

Toàn bộ năm ba, hay nói đúng hơn là phân nửa thời gian ở cao trung, mình luôn lấy “có thể ở cạnh Vương Mân” làm mục tiêu để phấn đấu, hiện tại thi đại học cũng đã xong, điểm thi cũng đã có, ước nguyện cũng đã nắm chắc trong tay, nhưng hiện tại lại bởi vì rối rắm chuyện chuyên nghiệp nào mà muốn mỗi người một ngã sao? Chuyện này quả thực Tiếu Lang nghĩ cũng không muốn nghĩ đến.

Tiếu Lang đang muốn lên tiếng phủ định lời đề nghị này thì vấn đề gây rối rắm cho cậu mới nãy lại bất chợt hiện ra– nếu như khoa quản lý bên Kinh Đại là thích hợp nhất với Vương Mân, bản thân mình liệu có khả năng bỏ mặc Khoa Đại vẫn luôn tha thiết, cùng Vương Mân đến Kinh Đại hay không?

Thầy Trầm chờ ở đầu dây bên kia căn bản không thể nào hiểu được tại sao Tiếu Lang lại cứ băn khoăn vấn đề này mãi như vậy. Mọi sự đến hiện

https://thuviensach.vn

tại, cả hai người lúc này đã có thể được ở cạnh nhau rồi, chẳng qua là mỗi người học ở một trường khác nhau mà thôi.

Thầy Trầm nghĩ nghĩ, thở dài một tiếng, nói "Tiếu Lang à, nếu như em thật sự muốn cùng Vương Mân ở cạnh nhau cả đời, như vậy nhất định em cùng cậu ấy không có khả năng lúc nào cũng phải như hình với bóng, mà cả hai người phải tự tạo cho bản thân tương thông tâm ý lẫn nhau. Các em hiện tại vẫn còn nhỏ, vẫn chưa trải sự nhiều lắm, thầy cảm thấy, có đôi khi khoảng cách khiến cho tình cảm của đôi bên càng thêm bền chắc vững vàng… Huống hồ gì, đại học cũng khác hẳn trung học, dù cho cả hai em vào chung Khoa Đại, cũng sẽ bị phân ra ở khu học khác nhau, mỗi một khu đều được thiết trí chương trình giáo án học tập độc lập, lầu học cùng với ký túc xá cũng sẽ được phân tách ra, không hề giống như lúc học cao trung, mọi người tụ lại ở chung ký túc xá, cơ hồ là cả ngày sáng chiều hai mươi bốn tiếng đều có thể gặp mặt nhau…"

Tiếu Lang nghe xong, trong lòng cũng có chút dao động, cậu thầm nghĩ : đúng a, thực ra chỉ cần có thể ở chung một thành phố, vậy là đủ lắm rồi, nhưng mà…

Thầy Trầm lại nói tiếp "Hơn nữa, Kinh Đại với Khoa Đại vốn là hai trường đại học xuất sắc nhất cả nước, em với Vương Mân tình cảm thân như anh em ruột, mỗi người vào một trường, chẳng những có thể lẫn nhau thụ hưởng tài nguyên giáo dục gấp đôi, còn có thể qua lại thăm hỏi gặp mặt nhau, mở rộng vòng giao tiếp của cả hai, đến lúc đó em sẽ cảm thấy giữa cả hai chẳng những không có khoảng cách hay xa lạ, ngược lại còn có thể kéo gần quan hệ giữa cả hai trường, biến nó thành một khối thống nhất."

Đại học Kinh – Khoa liên hợp!

Trong đầu Tiếu Lang đột nhiên vọt ra cái cụm từ này, hô hấp cậu dừng lại trong nháy mắt, sau đó hắc hắc cười ngây ngô… Trước mắt phảng phất

https://thuviensach.vn

như mở ra một con đường sáng lạn kéo dài đến vô tận, khắp nơi đều là một mảnh vàng rực rỡ…

Cúp điện thoại, Tiếu Lang lập tức gấp gáp gọi điện thoại cho Vương Mân, tâm tình hết sức kích động thuật lại đề nghị của thầy Trầm cùng với suy nghĩ của mình cho Vương Mân nghe.

Vương Mân nghe xong, trầm mặc một lúc, mới hỏi lại "Em quyết định muốn báo trường học khác nhau thật sao?" Thực ra, Vương Mân không hề giống Tiếu Lang chấp nhất với Khoa Đại đến như vậy, đi đâu đều được cả, chỉ cần cả hai được ở cạnh nhau là được rồi.

Tiếu Lang không có trả lời lại ngay lập tức, cậu nghe được trong lời nói của Vương Mân chứa chút mất mác, nói "Như vậy đối với chúng ta là tốt nhất, hơn nữa thầy Trầm nói, khoảng cách chính là để khảo nghiệm tình cảm của hai chúng ta!"

"Ừ." Vương Mân đáp lại, trong lòng có chút hoảng hốt.

Đại học… một thế giới xa lạ…

Nghe bảo cuộc sống ở nơi đó muôn màu muôn vẻ, mới lạ lại thú vị, nơi ấy kẻ có tài nhiều vô số kể, ai cũng có sở trường riêng.

Tiếu Lang của thời điểm hiện tại đang ở độ chín muồi, vẻ ngoài thư sinh lại tràn đầy ý chí, tính cách sáng láng, con người lại hoạt bát thiện lương, tới nơi kia chắc chắn sẽ được người người hoan nghênh…

Không giống với mình, mình vốn dĩ vẫn luôn bình thản như nước, yên tĩnh trầm lặng, bản thân mình vẫn luôn thích hưởng thụ những lúc yên lặng lại đơn điệu, mà Tiểu Tiểu lại thích những thứ mới mẻ, luôn tràn ngập tò mò với thế giới.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này đây, Tiếu Lang tựa như một chú chim ưng đang độ trưởng thành, chập chững tập vươn đôi cánh, muốn cởi bỏ vòng tay cùng với áp chế của mình, một khi tận mắt nhìn thấy, kiến thức đến những cảnh đẹp của vạn vật, quen thuộc với không trung bao la rộng lớn, lúc ấy Tiểu Tiểu liệu có đồng ý trở lại bên cạnh mình, chỉ thích một mình mình mà thôi không?

Tựa hộ cảm giác được tâm trạng bất an uể oải của người bên kia, Tiếu Lang lo lắng hỏi "Anh, có phải là anh thấy không vui không?"

Vương Mân lập tức phủ nhận "Không có."

Tiếu Lang nói "Có mà, em cảm giác được!"

Vương Mân cười nhẹ một tiếng, hỏi "Tiểu Tiểu, khoảng cách giữa Khoa Đại với Kinh đại có xa hay không?"

Tiếu Lang "Em cũng không biết, à đúng rồi, A Phi học Khoa Đại, để em xem tên đó có trên QQ không, hỏi một chút." (Thời ấy vẫn chưa có Baidu hay Google Earth)

"Ừ." Vương Mân cầm di động, yên lặng chờ đợi.

Tiếu Lang chạy mở máy, bật QQ, tìm tên A Huy–

Tiểu Long Nữ "Nước sôi nước sôi! Có đó không!?"

A Huy "Có, sao thế?"

Tiểu Long Nữ "Khoa Đại với Kinh Đại ở gần nhau không?"

A Huy "Gần."

Tiểu Long Nữ "Gần cỡ nào?"

A Huy "Một con lộ, đi xe bus chạy một trạm là tới."

https://thuviensach.vn

Tiểu Long Nữ "…" Kháo, nếu sớm biết hai cái trường chỉ cách nhau mỗi cái đường lộ, rối rắm để làm chi nữa!

Tiếu Lang quay lại cầm điện thoại thuật lại chi tiết cho Vương Mân nghe, Vương Mân cũng bực mình phải biết, may mắn là không có nói mấy lời buồn nôn sến rện… nếu không chắc xấu hổ chết mất!

"Được rồi," Vương Mân nói "Anh đăng học Kinh Đại, em Khoa Đại."

Tiếu Lang "Anh ~~"

Vương Mân "Hửm?"

Tiếu Lang "Em sẽ nhớ anh lắm~"

Vương Mân "…Rồi rồi, cách có mỗi con lộ thôi chứ mấy, đừng buồn nôn như vậy."

Tiếu Lang làm nũng "Thật mà, em sẽ nhớ anh lắm a…"

Vương Mân ngoài miệng lãnh đạm, khóa miệng lại không nhịn được khe khẽ cong lên, hai người anh anh em em nói vài lời ngọt ngào chết người, mới chịu cúp điện thoại.

☆ ☆ ☆

Hôm sau là ngày trở lại trường để điền chí nguyện, gặp lại cả đám học sinh C1 đã lâu không thấy.

Ngoại trừ thành tích của Vương Mân với Tiếu Lang được công khai nên ai ai cũng biết, những người còn lại đến hôm nay mới được công bố kết quả.

Nhạc Bách Kiêu thi được 658 điểm, hạng 265 toàn tỉnh, thứ hạng này tính ra cũng không tệ lắm, nhưng muốn vào Khoa Đại vẫn là kém rất

https://thuviensach.vn

nhiều… Ngoại trừ hai trường này ra, cậu chàng vẫn có thể mặc sức chọn lựa những trường đứng top 10 cả nước.

Nghe bảo cậu chàng báo danh vào F Đại, trường đại học kia cũng xem như rất có danh tiếng, tọa lạ ở khu đô thị mới phía đông thành phố S, là đô thị phồn vinh nhất cả nước.

Mặc dù là vậy, nhưng lúc nhìn thấy Tiếu Lang với Vương Mân, vẻ mặt của Nhạc Bách Kiêu vẫn là có chút ảm đạm.

Ba năm, suốt ba năm trời ở chung sớm chiều, cùng nhau phấn đấu, chính mình cố gắng nỗ lực không hề kém hơn bọn họ chút nào, nhưng cuối cùng bọn họ lại có thể vào được ngôi trường mà trong lòng mình vẫn luôn mong ước, nếu bảo không hâm mộ hay ghen tị là giả…

Tuy nói thắng bại là chuyện thường trong thi đấu, nhưng mà thi đại học cũng chỉ duy nhất một lần như thế, vậy mà… ai thôi, dù gì cũng đã cố hết sức, thành tích này cũng không phải không xứng với nỗ lực của mình… Nhạc Bách Kiêu tự an ủi mình như vậy.

Tiếu Lang vòng tay ôm Nhạc Bách Kiêu một cái, nói “Người anh em, đến S thành cũng đừng quên tụi này nha!”

Nhạc Bách Kiêu cười cười, vẫn không quên nói móc Tiếu Lang một câu “Thằng quỷ sứ nhà ngươi, vận ruồi cũng để cho ngươi chiếm mất!”

Tiếu Lang dùng sức vỗ bịch bịch vào lưng Nhạc Bách Kiêu mấy cái, lại dời đề tài tán gẫu chuyện khác.

Cơn bạo phát của Phương Húc vẫn luôn liên tục mãi cho đến thi đại học chấm dứt mới chịu dập tắt, thi được 640 điểm, hạng 4 cả lớp, chí nguyện là đại học tỉnh. Nghe bảo Trần Dư Lâm cũng báo vào Kinh Đại, lựa chọn Tôn giáo học (Tiếu Lang cảm thấy đây là nơi quy túc tốt nhất đối với nhỏ). Mà Cổ Hâm lần trước thông qua cuộc thi chiêu sinh tự tổ chức của F đại, lần

https://thuviensach.vn

này lại chỉ được 612 điểm, dù cho có được cộng thêm điểm cũng không thể vào F đại, quả thực kẻ thì vui mừng người thì sầu lo.

Cả lớp ước chừng có một nửa vào được đại học trọng điểm, thi kém nhất cũng có thể vào được đại học loại ba, không có người nào thi rớt.

Kỳ thực ai thành tích tốt ai thành tích xấu, đa phần đều có thể thông qua sắc mặt nhận ra được, những người thành tích tốt vẻ mặt cười toe toét, hớn hở đắc ý, những người thành tích kém thì cả người ủ rũ, vẻ mặt buồn bã nhăn nhó.

“Tiếu Lang!” Một tiếng thét to kéo đi lực chú ý của Tiếu Lang, người chưa thấy mà tiếng đã ào ào xông tới trước, Triệu Vu Kính đưa tay túm lấy cả người Tiếu Lang, vừa ra sức “chà đạp” vừa khen “Không sai nha Tiểu Long Nhân, cư nhiên có thể thi được điểm cao như vậy, thành thật khai báo mau, có phải nhờ Mân ca chân truyền không a!?”

“Cái đấy cần phải hỏi sao?” Tiếu Lang cười ha ha hỏi lại “Còn ông, thi thế nào?”

Triệu Vu Kính nói “Làm sao so được với hai tên quái vật các ngươi a, bất quá nhờ trời phật phù hộ, cũng miễn cưỡng vào được trọng điểm, định là ghi danh vào trường quốc phòng sinh ở Đông Pháp, qua ngày mai phải đi kiểm tra sức khỏe, phiền mẹ nó ~”

Tiếu Lang cười xấu xa “Quốc phòng sinh? Cái đấy kiểm tra sức khỏe nghiêm chết! Đi cắt thằng nhỏ chưa vậy a?” Nguồn gốc của câu hỏi này phải ngược dòng tới lần đó kiểm tra sức khỏe, bác sĩ bảo bao quy đầu của thằng nhỏ Triệu Vu Kính có hơi to, đề nghị nên đi làm phẫu thuật, nghe nói bên quốc phòng sinh ngay cả này cũng bị liệt vào diện phải kiểm tra, cho nên ai cũng lôi việc này ra trêu chọc Triệu Vu Kính.

Triệu Vu Kính nghe xấu hổ tới đỏ cả mặt, nắm lấy cánh tay Tiếu Lang mắng “Bằng không cùng đi WC kiểm tra một cái!?”

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang lập tức tìm mọi cách tránh né, trong lòng thầm mắng : đi vào đó với ngươi ta đây toàn thây ra mới là lạ a!

Quay đầu qua chỗ khác, bắt gặp Vương Mân đang nói chuyện với Cố Thuần, Tiếu Lang lập tức chạy sang hô "Cố Thuần!"

"A~" Cố Thuần nhìn Tiếu Lang cười, nói "Chúc mừng nha, anh chàng hắc mã ~ "

"Ha ha! Không cần nịnh tui, ông thi mấy điểm a?"

Cố Thuần "611 điểm! Sao hả?"

Tiếu Lang "Woa ~ Cư nhiên dư sức vào trường trọng điểm, còn dư những ba mươi điểm? Đúng là Nhạc Bách Kiêu biết cách dạy dỗ nha~"

Cố Thuần cảm khái "Đúng a, nếu không phải tên kia kéo theo tui, chắc chắn tui không thi nổi được điểm như vậy."

Tiếu Lang hỏi "Tính vào trường nào vậy?"

Cố Thuần "Tính thử báo vào đại học tỉnh, nếu như không vào được vậy thì vào luôn đại học C thị." Đại học ở C thị cũng thuộc nhóm những trường đầu tiên, cũng có khá nhiều chuyên nghiệp xuất sắc.

Tiếu Lang "Điểm này của ông nếu muốn lựa trường ở nơi khác cũng có thể vào được trường rất tốt mà!"

"Làm gì có," Cố Thuần lắc đầu "Với điểm thi như vậy xin vào trường ở trong tỉnh mình có lợi hơn, mỗi địa phương đều có chính sách bảo hộ, ưu đãi tốt, nếu không phải loại điểm thi ở hàng cao chất ngất như hai ngài đây, lăng xăng chạy đi nơi khác là bị hố như chơi!"

Nãy giờ hỏi tới hỏi lui, ai nấy cũng đều bảo sẽ báo danh vào trường trong tỉnh, Tiếu Lang có chút hâm mộ nói "Vậy là về sau mấy người có thể

https://thuviensach.vn

ở trong tỉnh tổ chức họp lớp thường xuyên được rồi!”

Cố Thuần “Yên tâm, phần của ông tui sẽ nhớ ăn dùm cho!”

☆ ☆ ☆

Một lúc sau, mấy vị ủy viên phát cho mọi người vài trang tư liệu để điền vào, bảo là để làm thành một bộ sách kỷ vật đặc biệt của toàn thể học sinh lớp C1, sau khi làm xong sẽ ký gửi đến nhà cho mỗi người một phần.

Cũng không biết này là do ai thiết kế, ngoại trừ tư liệu riêng cá nhân, bên dưới còn kèm theo khá nhiều câu hỏi, tỷ như hỏi thích ai nhất trong lớp C1, hay là ghét ai nhất, chuyện gây ấn tượng sâu sắc khó quên nhất trong ba năm học, vân vân…

Mọi người ai nấy đều tự về vị trí của mình, vừa điền giấy vừa tán gẫu cười đùa, hưởng thụ thời gian gặp nhau lần cuối cùng này.

Tiếu Lang viết được một nửa, đến phần “Người mà bạn thích nhất”, bất giác đưa mắt lén nhìn Vương Mân, liền nhìn thấy trên tờ giấy của Vương Mân viết hai chữ thật to, thật rõ ràng “Tiếu Lang”.

Tiếu Lang cảm thấy gò má nóng nóng, nhỏ giọng nói “Đừng viết như vậy!”

Vương Mân cười hỏi “Vậy phải viết như thế nào?”

Tiếu Lang ngập ngừng “Viết danh hiệu gì đó thôi…”

Vương Mân ngẫm nghĩ, liền dùng xóa bôi đi hai chữ Tiếu Lang, viết lại “XL”.

Tiếu Lang quay đầu về phần của mình, đặt bút vẽ lên ở nơi tương tự một cái đường cuộn sóng uốn khúc.

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Đây là chữ WM dính liền với nhau hả?”

Tiếu Lang “…”

Buổi chiều, mọi người phải trở về ký túc xá thu dọn hành lý, toàn thể thành viên phòng ký túc C1-042 hẹn sẵn đi chơi một trận trước khi ai về nhà nấy.

Sắp sửa phải rời khỏi Hoa Hải, đến cuối cùng rồi sẽ phải chào tạm biệt ngôi trường học đã cùng mình chung sống hơn một ngàn ngày đêm này… Bao nhiêu những ký ức đẹp nhất mà ngôi trường này lưu lại cho mình– con đường từ ký túc xá đi đến căn-tin mất mười phút đồng hồ, sân thể dục mà từng có lần cùng Vương Mân nắm tay ngắm sao, chiếc xà đơn cũ kỹ nơi lần đầu mình gọi Vương Mân là anh, dãy hành lang lầu học nơi mình cùng Vương Mân ngắm nhìn sân trường xanh ngắt để giải phóng mệt mỏi trong những ngày học căng thẳng năm thứ ba…

Hai người đi một vòng quanh Hoa Hải, lưu luyến không rời.

Những ngày tiếp theo đó, ngoại trừ ở nhà chờ đợi thư thông báo, Tiếu Lang nhân rảnh rỗi đọc không ít sách báo về mô hình.

Mà Vương Mân bên này cũng bận tối mày tối mặt, vốn dĩ ban đầu mong muốn vào đại học của Vương Mân bị Vương phụ cực lực phản đối, Vương Mân chẳng những không bỏ cuộc, còn thi được thủ khoa C thị, không ít bạn bè của gia đình sau khi biết được tin này đều đích thân đến chúc mừng, nhà họ Vương coi như là được mặt mũi lớn. Thế nên đối với đứa con cưng cùng hành động xem như “ngỗ nghịch” ý mình này, Vương phụ mặt ngoài không lên tiếng, nhưng trong lòng lại yên lặng tự hào.

Nhưng mà dù vậy, cũng không có nghĩa là về sau Vương Mân được tự do thoải mái, điều kiện đổi việc vào đại học là những ngày nghỉ, cậu nhất định phải trở về hỗ trợ việc làm ăn của gia đình.

https://thuviensach.vn

Được thứ này sẽ mất thứ kia, vì chín tháng tự do đổi lấy ba tháng lao động, Vương Mân vẫn cảm thấy vui vẻ.

☆ ☆ ☆

Ngày 15 tháng 7, Tiếu Lang nhận được thư thông báo trúng tuyển của Đại học tổng hợp Khoa kỹ công lập, chuyên nghiệp công trình hàng không vũ trụ.

Ngày 16 tháng 7, Vương Mân nhận dược thư thông báo trúng tuyển của Đại học Yến Kinh, chuyên nghiệp quản lý công thương.

Thư thông báo trúng tuyển của hai người đều viết ngày 24 tháng 8, ngày 25 đến báo danh.

Ngày 20 tháng 7, Hoa Hải tổ chức một buổi gặp mặt giữa những học sinh trúng tuyển vào Kinh Đại và Khoa Đại, đồng thời cũng mời về những học sinh các khóa trước đang học tại Kinh Đại, Khoa Đại trở về, giới thiệu cuộc sống đại học cùng những kinh nghiệm có liên quan với đàn em lớp dưới.

Đây là lần đầu tiên Tiếu Lang cùng đám người "siêu nhân" luôn luôn đánh đâu thắng đó này tụ tập chung một chỗ, không khỏi có chút kích động cảm khái với Vương Mân "Thần a, mấy người này đều là sinh viên Kinh Đại Khoa Đại a…!"

Vương Mân mỉm cười, cầm tay cậu nói "Có gì phải ngạc nhiên chứ, chờ đến khi em dến báo danh, bên cạnh em liền sẽ toàn là những người như vậy."

Tiếu Lang "…!!"

Tiếu Lang ảo tưởng đến lúc ấy, bên cạnh mình đều là một đám một đám những thần nhân như vậy, hệt như cải trắng rau xanh cả bó cả bó xếp đầy

https://thuviensach.vn

ngoài chợ, cảm thấy lâng lâng như đang nằm mơ.

Vương Mân nói “Em bình tĩnh chút đi a, cũng chỉ là thành tích tốt hơn người khác một chút thôi.”

Tiếu Lang “Em chợt phát hiện, em em em… em cũng là một trong những thần nhân a!”

Vương Mân “…”

https://thuviensach.vn

Chương 104

Gả con trai ra ngoài

☆ ☆ ☆

Buổi gặp mặt này ước chừng có khoảng năm mươi mấy người tham dự, nhà trường đặt sẵn ba gian phòng lớn ở khách sạn khu trung tâm thương mại Hoa Hải, cả đám học sinh tụ thành từng nhóm làm quen tán gẫu, náo nhiệt vô cùng.

Tiếu Lang, Vương Mân cùng với vài nam sinh cùng niên khóa ngồi chung một bàn, mà các nữ sinh thì lại ngồi ở bàn khác. Bàn này chỉ có mỗi Phùng Hoằng Khải cùng với hai người họ là thuộc về lớp bình thường, những người còn lại cơ hồ đều là học sinh lớp ưu tú với thực nghiệm.

Một vị đàn chị khoa kinh tế học bước lại chào hỏi bắt chuyện cùng đám nam sinh bên này, cô nàng này vài năm trước chính là thủ khoa của ban tự nhiên, vốn dĩ đích thân đi sang chào hỏi là muốn lôi kéo đám đàn em chú ý tới mình, nhưng nói một lúc mới phát giác có hai tên nam sinh không thèm bận tâm đến mình, châu đầu kề tai thì thầm cùng nhau cái gì đó ở một góc, đến chú ý cũng không thèm chú ý một cái.

Lúc nãy cả đám người đều tự giới thiệu lẫn nhau, cũng biết được tên của hai nam sinh nọ, nhưng mà thực sự không ngờ hai tên nam sinh mà quan hệ lại thân thiết tới mức như vậy, cả hai người đều vô cùng tự nhiên không thèm kiêng nể ai, thoải mái cười đùa thân mật, giống như không ai có thể chen vào giữa bọn họ được.

https://thuviensach.vn

Nữ sinh như cô nàng trước giờ vẫn luôn được kính nể, tâm cao khí ngạo, lúc này lại bị người khác không thèm nhìn tới, cảm thấy có chút phiền muộn, liền dứt khoát chỉ mặt gọi tên hai người "Nè hai đứa bên kia, Vương Mân Tiếu Lang đúng không?"

Hai nam sinh sửng sốt, quay đầu lại nhìn.

Nữ sinh nói "Tên tôi là Cố Thước Di, sinh viên khoa kinh tế Kinh Đại, là người liên hệ giữa các đồng hương J tỉnh lần này."

Thấy hai người gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Cố Thước Di lại nói tiếp "Vương Mân có di động chứ, đọc để tôi lưu lại cái, có gì cũng thuận lợi liên hệ hơn, Tiếu Lang, cậu sang bàn bên kia tìm một người tên Trịnh Phàm, tên đó xem như đứng đầu trong đám đồng hương chúng ta ở Khoa Đại."

Tiếu Lang liền đứng dậy tính đi sang bên kia, Vương Mân nắm tay cậu hơi giật giật, Tiếu Lang nhìn Vương Mân, mỉm cười.

Ánh mắt của cả hai nhìn lẫn nhau đều chứa đầy ắp ngôn ngữ riêng, Cố Thước Di nhìn thấy cảnh tượng này, đột nhiên không hiểu tại sao tim lại đập thật nhanh, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm cả hai.

Vương Mân đọc số điện thoại, đồng thời cũng lưu số điện thoại của Cố Thước Di vào máy.

Cố Thước Di "Hai người là hôm 24 tháng 8 mới đến nơi báo danh đúng không?"

Vương Mân "Phải."

Cố Thước Di "Nếu có gì cần hỗ trợ báo tôi một tiếng, tới chừng đó chuẩn bị cũng dễ hơn."

Vương Mân "Không cần."

https://thuviensach.vn

Cố Thước Di "…." Rõ ràng lúc nãy tên này nhìn thằng nhóc kia thì ánh mắt nhiệt tình như lửa, hiện tại lại lạnh lùng như nước đá, chuyện gì đã xảy ra?

Vương Mân trầm mặc một lúc, đột nhiên hỏi "Đàn chị, cho hỏi một chút, từ Kinh Đại sang Khoa Đại phải ngồi xe bao lâu?"

Cố Thước Di "Còn phải xem cậu đi đến đâu nữa, khuôn viên đại học rất lớn, nội đi từ cửa nam đến cửa bắc kinh đại thôi, đi xe bus cũng phải chạy vài trạm."

Vương Mân "…" Không phải bảo khoảng cách chỉ có mỗi một con lộ thôi sao!?

Cố Thước Di "Cậu học quản lý kinh tế?"

Vương Mân "Ừ."

Cố Thước Di "Bình thường ký túc xá của Kinh Đại đều là ở gần cửa nam, cậu thông qua cửa nam ngồi chuyến 101 đến cửa tây Khoa Đại, nếu may mắn không gặp kẹt xe thì chừng nửa tiếng là tới nơi… Bất quá cậu học Kinh Đại mò qua Khoa Đại làm chi? A, nhóc kia là học bên Khoa Đại?"

Vương Mân "Ừ."

Cố Thước Di "Chẹp chẹp, tên nhóc kia bộ dạng xinh xắn như vậy, lại không vào Khoa Đại bên này mà chạy sang bên chỗ kỹ thuật của đám đàn ông thối kia, quả thực là lãng phí!"

Vương Mân "…"

Bên kia, Tiếu Lang cũng hỏi cùng một vấn đề tương tự.

Trịnh Phàm "Qua Kinh Đại? Vượt qua một con đường là tới."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Woa woa ~ thật là gần tới vậy sao?”

Trịnh Phàm “Ha ha, tại nhóc mày không biết đó thôi, Kinh Đại chẳng khác gì phân khoa xã hội của Khoa Đại chúng ta a! Cho nên ở xa để mà làm chi, cái gì của mấy nhỏ cũng là của chúng ta, đều là chung một chuồng thôi, chung một chuồng a ~”

Tiếu Lang “…” Anh ~ nhìn đi! Em lựa chọn quả nhiên là chính xác mà!

☆ ☆ ☆

Trong suốt buổi tụ hội, bị hỏi số điện thoại mấy lần liên tiếp, Tiếu Lang mới chợt cảm thấy hình như mình nên sắm một cái di động.

Về nhà nhắc tới chuyện này, Tiếu mẹ lập tức xách theo thẻ ATM, hùng hùng hổ hổ đi theo con trai lớn đến trung tâm mua sắm mua điện thoại, tốn gần ba ngàn tệ mua một cái di động Nokia màu đen, vậy mà Tiếu mẹ quét thẻ trả tiền không hề cảm thấy xót của chút nào.

Tiếu Lang bỏ sim vào điện thoại, sau đó nhắn tin nhắn đầu tiên cho Vương Mân.

Tiếu Lang “Đoán xem bổn đại gia đây là ai!?”

Vương Mân “Tiểu Tiểu.”

Tiếu Lang “…Làm sao anh biết?”

Vương Mân “Hôm qua em nhắc đến phải mua di động còn gì..”

Tiếu Lang cười, mắng một câu “Cụt cả hứng!”, lại trả lời tin nhắn “Mau mau lưu lại số của em đi!”

Tiếu mẹ đứng ở bên cạnh cũng hỏi một câu “Vương Mân cũng là ở ký túc xá Kinh Đại nhỉ? Tới hôm báo danh cậu ấy đi với ai? Có cha mẹ hay

https://thuviensach.vn

người thân gì cùng đi không? Nếu không bảo cậu ấy đi cùng chúng ta đi.”

Tiếu Lang nói “Nhà Vương Mân hình như ai cũng bận rộn rất nhiều việc, có lẽ là chỉ có mình Vương Mân đi.”

Tiếu mẹ “Vậy con mau mau nói với cậu ấy, bảo cậu ấy đi cùng với chúng ta đi, mẹ giúp xách hành lý cũng tốt.”

Tiếu Lang “Mẹ này a! Hai đứa tụi con đường đường đàn ông con trai mà lại để mẹ xách hành lý cho sao!? Tự tụi con mang theo là được rồi!”

Tiếu mẹ nghe vậy mỉm cười “Xem đi, còn chưa rời khỏi nhà a, đã tỏ ra ghét bỏ mẹ rồi.”

Tiếu Lang nghe mà nghẹn họng, xoay người lại nhắn tin hỏi Vương Mân có muốn cùng nhau đặt vé máy bay hay không.

Một lát sau, Vương Mân mới trả lời lại “Lúc nãy có đi hỏi ôngn ội, ông nội bảo đến hôm ấy để lái xe đưa anh chạy đến nơi đó luôn.”

Tiếu Lang “Đùa sao? Từ nơi này tới thủ đô khoảng cách xa vạn dặm a!”

Vương Mân “Xuất phát sớm một chút, trên đường chậm rãi đi, sẵn dịp chơi đùa một vài ngày rồi chạy đến nơi, ông nội bảo anh kêu em theo cùng, hai người có gì có thể chiếu cố lẫn nhau, ha ha.”

Tiếu Lang “Mẹ em bảo phải đi theo cùng em a!!!”

Vương Mân “…Vậy em bảo dì đi theo chúng ta luôn đi.”

Tiếu mẹ nghe Tiếu Lang nói tin tức này, mới chờ Tiếu ba trở về bàn bạc một chút, Tiếu ba liền nói “Thằng nhỏ cũng lớn rồi, bà làm mẹ nó cũng đừng giống như bà vú, chỗ nào cũng đòi theo sát con nó, làm cho thằng nhỏ cảm thấy không có tự do.”

https://thuviensach.vn

Tiếu mẹ suy ngẫm một đêm, đến ngày hôm sau, nhân bữa cơm tối, bà do dự nói "Long Long, con với Vương Mân cùng đến thủ đô báo danh, mẹ đi theo có phải là có hơi không thích hợp không?"

Tiếu Lang nghe thấy, trong lòng mừng rơn, nhưng vẻ mặt lại không tỏ vẻ chút gì "Con cũng rất muốn dẫn mẹ cùng nhau đến thủ đô tham quan một hồi, nhưng mà nghĩ tới công việc làm ăn của ba với mẹ bận rộn tới vậy, một chuyến đi này ít nhất cũng mười bữa nửa tháng, khoảng thời gian mẹ không có nhà, ai nấu cơm cho ba với Mông Mông… ha ha, nói thật lần này mẹ không cần đi cũng không có gì, chờ đến lúc con quen thuộc hết mọi thứ, giao thộng hay thắng cảnh cái gì đều biết năm mười, mọi người mới cùng nhau đến, tới lúc đó con có thể dẫn mọi người đi một vòng quanh thủ đô chơi một chuyến."

Tiếu Mông nghe xong, ở bên cạnh phụ họa "Mẹ a, anh hai dù sao cũng là đi ké xe của anh Mân a, người ta ít nhiều cũng bạn học ba năm, trên đường cũng có chuyện để nói, còn mẹ một bà thím trung niên làm sao có đề tài chung để nói chuyện với bọn họ chứ!"

Tiếu mẹ "Mẹ biết rồi, ai… nhưng mà trong lòng mẹ vẫn thấy lo a…"

Tiếu Lang nói "Suốt cao trung con cũng ở trong ký túc xá trường, bây giờ cũng chỉ là đến tỉnh khác học đại học thôi, ngoại trừ chỗ khác ra thì mấy cái khác cũng y hệt, có gì mà mẹ phải lo tới lo lui, hơn nữa còn có Vương Mân a, nghe nói bác lái xe chở tụi con đi là lái xe lâu năm, có kinh nghiệm phong phú, chắc chắn sẽ an toàn mà!"

Tiếu mẹ nhìn Tiếu Lang, cảm thấy con trai mình lúc này thực sự trưởng thành rồi, chín chắn hơn, nên người hơn, sắp sửa phải tung cánh bay cao…

Tiếu ba lật trang báo nhìn nhìn, miệng nói "Bà đó, đừng có suy nghĩ nhiều nữa, thằng nhỏ giờ cũng lên đại học rồi, bà cứ nó tới đâu theo tới đó

https://thuviensach.vn

kiểu này, không sợ bé lớn nhà mình bị người ta chê cười, nói nó đi đâu cũng phải dắt theo mẹ mới chịu sao!”

Tiếu mẹ thở dài, thỏa hiệp “Được rồi, được rồi, vậy con với Vương Mân đi cùng nhau, nhất định phải chú ý an toàn a!”

Tiếu Lang “Mẹ, một ngày con gọi điện thoại báo bình an cho mẹ ba lần!”

Tiếu mẹ nghe vậy cười rộ thành tiếng, nói “Cách một ngày gọi một lần là được rồi.”

Tiếu ba nói “Rồi rồi, nếu dư thời gian đi lo lắng mấy chuyện nhỏ nhặt này, không bằng cho đứa nhỏ thêm chút tiền, a phải rồi, thằng nhỏ Vương Mân kia mua những thứ gì để chuẩn bị mang đi, bà cũng mua cho bé lớn một phần y hệt như vậy, đừng để thằng nhỏ thiếu thốn về mặt vật chất.”

Tiếu Lang “…Không cần đâu!”

☆ ☆ ☆

Tháng 8, đám học sinh cùng lớp cũng lần lượt nhận được thư thông báo trúng tuyển, Tiếu Lang lúc này bận rộn tham gia một đống tiệc tụ họp giữa đám bạn học với nhau.

Ngày 16 tháng 8, Tiếu Lang bắt đầu thu dọn hành lý, vài bộ quần áo tùy thân, đồ dùng vệ sinh xài liền, một ít thuốc men thường dùng, một ít đặc sản của địa phương, một túi nhỏ đất bùn ở dưới lầu nhà mình, vác theo một quyển sách từ vựng cấp bốn, một cái laptop mới được mua cho.

Sáng sớm ngày 18 tháng 8, Tiếu Lang mặc một thân áo sơmi kẻ ca-rô màu xanh da trời, trên lưng đeo balô, nhảy nhót đi xuống lầu. Tiếu ba ở phía sau giúp Tiếu Lang kéo theo vali đồ dùng, Tiếu Mông theo sau cầm laptop giúp anh hai, Tiếu mẹ đi cuối cùng liên tục lải nhải…

https://thuviensach.vn

Ở tiểu khu dưới lầu, một chiếc xe ô-tô đậu đợi sẵn từ sớm.

Vừa xuống, kính xe lập tức được hạ xuống, lộ ra khuôn mặt nghiêm nghị lại không kém phần đẹp trai của thiếu niên.

Thiếu niên nọ nhìn thấy Tiểu Lang, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên "Tới rồi."

Tiểu Lang "Chờ lâu chưa a?"

Vương Mân "Mới đến một lát."

Tiểu Lang "Ai, không cần xuống xe a, mở ra cốp xe phía sau đi, em tự bỏ vào được rồi."

…

Tiểu Lang "Mẹ, con đi đây."

"Thư thông báo trúng tuyển có nhớ mang theo không? Tiền cất kỹ rồi chưa? Di động đừng bỏ trong túi quần biết không, nhớ lấy cái dây đeo mẹ cố ý mua cho đeo vào lên cổ sẽ không bị người ta lấy mất…" Tiểu mẹ đứng ở cạnh xe liên tục lẩm ba lẩm bẩm.

Tiểu Lang "Mang theo đầy đủ! Con biết rồi, mẹ mau trở về đi!"

Tiểu mẹ "Vương Mân, hai đứa ra ngoài phải biết chiếu cố giúp đỡ lẫn nhau a!"

Vương Mân "Dì cứ yên tâm, tụi con sẽ nhớ mà."

Tiểu Lang "Rồi rồi rồi, tụi con phải xuất phát!"

Tiểu mẹ "Nhớ phải gọi điện thoại về!"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang “Biết rồi mà, ba ngày gọi một cuộc điện thoại… Ba nhớ chú ý sức khỏe, Tiếu Mông phải nghe lời ba mẹ a, cố gắng học tập!”

Tiếu ba “Ừ ừ, tự mình cũng phải chú ý thân thể.”

Tiếu Mông “Đi lẹ đi, tới năm mới cũng trở về thôi, đến lúc đó nhớ mang đặc sản thủ đô về cho em nha!”

Tiếu Lang “Tạm biệt ~~~ Tạm biệt ~~~”

Xe ô-tô chậm rãi rời xa, hai đứa con trai ngồi trong xe không ngừng vẫy tay, Tiếu mẹ đứng tại chỗ, yên lặng lau nước mắt.

Lát sau, bà mới nhẹ giọng lẩm bẩm “Sao cứ cảm thấy, giống như gả con trai ra ngoài a…”

【 Chính văn hoàn 】

- – - - - – - - - – - - - – - - - – - - - – - - - – - - -

Phiên ngoại kết thúc : Sách kỷ vật tốt nghiệp

♥ ♥ ♥

Xe ô-tô bắt đầu tiến vào đường cao tốc, Tiếu Lang tối qua hưng phấn suốt cả đêm, hiện tại bị khí lạnh trong xe thổi phất một lát, cảm giác có hơi buồn ngủ.

Vương Mân thấy vậy liền bảo cậu gối đầu lên chân mình, chợp mắt một lát, còn bản thân thì cầm sách đọc. Tiếu Lang cuộn người lại nằm xuống ghế xe, mắt liếc nhìn thoáng qua balô Vương Mân đặt ở trên ghế.

“A, anh mang cả sách kỷ vật của lớp nữa sao?” Tiếu Lang lập tức thò tay rút ra.

https://thuviensach.vn

Vương Mân đưa tay xoa xoa đầu Tiếu Lang, nói "Ừ, cảm thấy bọn họ viết bên trong khá thú vị."

Bìa ngoài của sách kỷ vật tốt nghiệp có một dòng chữ màu đen viền vàng : Sách kỷ vật tốt nghiệp lớp C1 – Trung học Hoa Hải C thị, tỉnh J, niên khóa 0x, được thiết kế rất xinh đẹp.

Trang đầu tiên là bức ảnh chụp chung của toàn thể học sinh giáo viên cả lớp C1, Tiếu Lang còn nhớ rõ ảnh này chụp là hồi đầu tháng năm của năm đầu tiên, chính mình trong ảnh chụp lúc ấy vẫn là kẻ đang lạc trong bóng đêm, mờ mịt không biết đi về phía nào, chớp mắt một cái liền trở thành quá khứ, tựa như một giấc mơ vậy.

Tiếu Lang tìm thấy Vương Mân trong ảnh chụp, ba năm… gương mặt non nớt trẻ con của người này dần dần trở nên có góc cạnh của người trưởng thành…

Thật không ngờ, vậy mà vẫn một đường cùng người này đi đến hiện tại, lại muốn tiếp tục đi tiếp nữa…

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Tiếu Lang 】

Biệt danh : Tiểu Long Nhân, Tiểu Long Nữ, hoa hậu lớp, Tiểu Tiểu (thuộc riêng về Vương Mân)

Sinh nhật : 14/02

Chòm sao : Thủy Bình

Tính cách của tớ : khá là tốt

Đại học của tớ : Đại học Khoa kỹ tổng hợp quốc gia.

https://thuviensach.vn

Châm ngôn của bản thân : Kiên trì nhất định thắng lợi.

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Vương Mân

Thích nhất là : WM (đường cuộn sóng)

Thích làm nhất : làm phây cơ ~

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : thi đại học

Ước mơ của tớ : được một lần ngồi trên máy bay do mình thiết kế

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Chúc mọi người mỗi ngày đều vui vẻ, tình bạn sẽ kéo dài mãi mãi, nhớ giữ liên lạc!

Còn nữa, không được gọi tui là hoa hậu! (╰_╯)#

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Vương Mân 】

Biệt danh : Mân ca, thủ khoa thị, cái tên hạng nhất, cái tên 891 điểm (…)

Sinh nhật : 22/09

Chòm sao : Xử Nữ

Tính cách của tớ : Trầm ổn, nội hướng

Đại học của tớ : Đại học Yến Kinh

https://thuviensach.vn

Châm ngôn của bản thân : đạm bạc minh chí, ninh tĩnh trí viễn. [34]

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Tiếu Lang

Thích nhất là : XL

Thích làm nhất : đọc sách, chơi bóng rỗ

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : tết năm kia

Ước mơ của tớ : cố gắng làm người

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Cảm ơn lớp C1 đã lưu lại những ký ức tốt đẹp cho tớ, tớ cảm thấy rất vui vẻ, chúc mọi người hạnh phúc.

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Nhạc Bách Kiêu】

Biệt danh : Nhạc Nhạc, miệng quạ đen

Sinh nhật : 14/08

Chòm sao : Sư Tử

Tính cách của tớ chấp nhất

Đại học của tớ : : Đại học Thượng Phục

Châm ngôn của bản thân : Nếu như bạn không đạt được thành công, ấy chứng minh bạn vẫn chưa đủ điên cuồng.

https://thuviensach.vn

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Cố Thuần

Thích nhất là : Gia Cát Lượng

Thích làm nhất : thi cử

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : lần chiêu sinh Kinh đại tổ chức

Ước mơ của tớ : cưới một mỹ nữ làm bà xã!

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Cẩu phú quý, vô tương vong!!! [35]

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Cố Thuần 】

Biệt danh : mỡ đạm, lớp trưởng

Sinh nhật : 30/06

Chòm sao : Cự Giải

Tính cách của tớ : thoải mái

Đại học của tớ : Đại học Giang Dũng

Châm ngôn của bản thân : đơn giản mới là niềm vui

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Nhạc Bách Kiêu

Thích nhất là : Chu Ân Lai

https://thuviensach.vn

Thích làm nhất : ăn cơm. ngủ

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : thi đậu vào Hoa Hải

Ước mơ của tớ : thế giới hòa bình

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Thời gian như thoi đưa, tuy là chúng ta chỉ ở cạnh nhau ba năm, nhưng lại cho tớ vô số cảm động, tớ mãi mãi cũng sẽ không bao giờ quên những người bạn đáng yêu của C1.

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Trần Dư Lâm 】

Biệt danh : quỷ muội

Sinh nhật : 03/03

Chòm sao : Song NGư

Tính cách của tớ : không giỏi giao tế

Đại học của tớ : Đại học Yến Kinh

Châm ngôn của bản thân : im lặng là vàng

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : không có

Thích nhất là : bí mật

Thích làm nhất : vẽ

https://thuviensach.vn

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : có người cùng mình ở lại lớp tự học

Ước mơ của tớ : trở thành một bác sĩ cố vấn tâm lý

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Tuy rằng ở học kỳ cuối cùng tớ rời khỏi mọi người, nhưng tớ cảm thấy mình vẫn là người của C1, tớ thích những người bạn đáng yêu của C1, cảm ơn mọi người đã trở thành bạn học của tớ, chúc mọi người đều có thể đạt được như ý nguyện.

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Triệu Vu Kính 】

Biệt danh : Triệu Tiểu Quy, Tiểu Quy, Ô Quy

Sinh nhật : 12/11

Chòm sao : Thiên Hạt

Tính cách của tớ : hào phóng không nhại (là không ngại)

Đại học của tớ : Đại học Đông Pháp

Châm ngôn của bản thân : đi con đường của mình, mặc người khác muốn nói gì nói!

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Phương Húc

Thích nhất là : con gái

Thích làm nhất : chơi bóng rổ

https://thuviensach.vn

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : đại hội văn hóa thể thao

Ước mơ của tớ : tam thê tứ thiếp

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Bảo trọng! Hẹn gặp lại!

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Phương Húc 】

Biệt danh : cương thi

Sinh nhật : 17/01

Chòm sao : Ma Yết

Tính cách của tớ : ôn hòa

Đại học của tớ : Đại học công lập tỉnh

Châm ngôn của bản thân : Hôm nay là quá khứ của ngày mai

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Triệu Tiểu Quy

Thích nhất là : Michael Jackson

Thích làm nhất : ngẩn người

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : giả quỷ làm Triệu Tiểu Quy sợ tới mức lăn bịch xuống giường

Ước mơ của tớ : béo lên chút

https://thuviensach.vn

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Đừng quên tớ!

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Nhan Ny 】

Biệt danh : Ny Ny, ác ma, bé heo

Sinh nhật : 17/04

Chòm sao : Bạch Dương

Tính cách của tớ : hoạt bát sáng sủa

Đại học của tớ : Đại học sư phạm J tỉnh

Châm ngôn của bản thân : Nếu như bảo những vui buồn hợp tan của đời người là một vở kịch, vậy, duyên phận trăm năm liền đã sớm được vận mệnh an bài.

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Dung Hiểu Tuyết

Thích nhất là : S.H.E

Thích làm nhất : hóa trang

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : đại hội văn hóa thể thao

Ước mơ của tớ : ăn không béo lên, giảm béo không bị tác dụng ngược!

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

https://thuviensach.vn

Chúc nữ sinh C1 càng lớn càng xinh hơn, nam sinh càng lớn càng đẹp trai! (ngoại trừ Tiểu Long Nhân nha~)

- - - – - - - – - - - – - - -

【 Hứa Xảo Nhàn】(cô nàng đi chơi xuân đến trễ lần ấy)

Biệt danh : bà chủ tiệm lề mề

Sinh nhật : 10/12

Chòm sao : Nhân Mã

Tính cách của tớ : dịu dàng

Đại học của tớ : Cao đẳng ngoại ngữ C thị

Châm ngôn của bản thân : những thứ nhỏ bé quyết định thành bại

『 Những năm ở C1 』

Bạn thân : Tiểu Lạc

Thích nhất là : Vương Mân với Tiếu Lang

Thích làm nhất : sưu tập những thứ nho nhỏ

Chuyện gây ấn tượng sâu nhất : lần du hồ Minh Kính chơi xuân năm nhất

Ước mơ của tớ : dịch giả

『 Lời tớ muốn nói với mọi người 』

Tiểu Lang, Vương Mân, hy vọng hai người vĩnh viễn ở bên nhau!!!

https://thuviensach.vn

☆ ☆ ☆

Cái thời mà trong chiếc MP3 nho nhỏ thường được lưu những bài hát của Chu Kiệt Luân cùng Hứa Ngụy, cái thời mà vẫn chưa lưu hành việc trao đổi QQ giữa mọi người với nhau, cái thời mà hai nam sinh dù cho môi chạm môi nhau cũng không bị ai hoài nghi là đồng tính luyến ái, cái thời mà mọi người sẽ tỉ mỉ viết lại cách liên lạc với nhau ở sách kỷ vật tốt nghiệp, cái thời mà lứa tuổi mười tám mới xem như bắt đầu một đoạn nhân sinh…

Chớp mắt, đã lưu lại ở phía sau chúng ta, trở thành bóng ảnh của tuổi thanh xuân.

.

Hẹn gặp lại, cao trung của tôi, C1 của tôi.

.

【 Toàn văn hoàn 】

_____

Cuộc sống tình yêu của Mân ca & Tiểu Tiểu

(01)

.

Vương Mân kéo hai chân của Tiếu Lang ra, dùng ngón tay cọ xát khe giữa hai mông cậu, nhẹ cười một tiếng, nói “Tiểu Tiểu, còn nhớ năm ấy lúc chúng ta học năm nhất, em chơi bóng rổ làm té bị thương xương cụt không?”

Tiếu Lang “…”

https://thuviensach.vn

“Lần đó, anh cũng giúp em ‘ làm ‘ một lần, dùng ngón tay.” Vương Mân cười, thanh âm rất chậm, tiếng nói vừa dứt, ngón tay tìm được lối vào, dùng một chút sức liền cắm vào. Tiếu Lang hừ một tiếng, nói “Thêm một chút bôi trơn đi…”

Vương Mân đưa tay lấy dầu bôi trơn, trực tiếp nhắm ngay hậu huyệt của cậu, đâm vào trong rồi bóp ra một chút.

Tiếu Lang bị dầu bôi trơn lành lạnh kích thích hừ lên một tiếng, đằng trước cũng đứng lên.

Vương Mân cười nhìn cậu, không chạm vào phân thân dạng hình xinh xắn của cậu, mà dùng ngón tay giúp khuếch trương hậu huyệt của cậu.

Tiếu Lang hừ nhẹ “Anh… Chỗ đó của anh lớn như vậy, vào được sao?”

Vương Mân “…Thử thì sẽ biết thôi.”

Tiếu Lang càng mở rộng hai chân ra hơn, thoải mái nằm trên giường, hơi hơi hóp mắt nhìn Vương Mân “bận rộn”, anh mình những lúc chăm chú… thật đẹp…

Tiếu Lang bị ngón tay của Vương Mân ấn ấn thực sự rất thoải mái, ngoại trừ lúc vừa mới cắm vào thì có chút khó chịu ra thì, động tác ma sát ra vào rất là có cảm giác, nhất là những lúc hướng vào càng sâu, vừa tê lại vừa dại..

Dần dần, Tiếu Lang cảm giác có hơi không thỏa mãn với Vương Mân chỉ dùng ngón tay rút ra cắm vào như vậy, liền vội vàng hỉ “Được rồi chưa?”

Vương Mân nói “Ừ, em nằm sấp xuống đi.”

Tiếu Lang nói “Em muốn nhìn anh vào.”

https://thuviensach.vn

Vương Mân "…"

Vương Mân khẽ vỗ vỗ chân cậu "Nghe lời anh, anh không muốn làm em bị thương."

Tiểu Lang chỉ đành xoay người nằm sấp xuống, động tác tựa như cẩu con nâng mông lên, Vương Mân tiếp tục vuốt ve lưng cậu, nhẹ nhàng vuốt xuống thắt lưng, khe mông, sau đó vuốt ve tiền căn của cậu.

Tiểu Lang tình dục dâng trào, phía trước bị Vương Mân xoa đến phát trướng thẳng đứng, phía sau bị khuếch trương quá, chỉ ngóng trong có gì đó nhồi vào.

Vương Mân một mặt trấn an Tiểu Lang, một mặt nâng lấy tính khí đã muốn phát ngạnh của mình, nhắm ngay hậu huyệt của Tiểu Lang, từng chút từng chút một đẩy vào, vừa vào đến một nửa liền cảm giác thật chật, không thể vào được nữa.

Người nằm dưới thân liều mạng thở gấp, ngón tay khẩn trương xiết chặn drap giường, mông có một chút một chút co rút lại.

Vương Mân khống chế được tiết tấu hô hấp của mình, cố gắng để bản thân không bị mất kiểm soát, cúi đầu hỏi "Khó chịu lắm sao? Có đau hay không?" Vừa nói vừa lui ra ngoài.

Tiểu Lang vội vàng nói "Không sao, tiếp tục vào đi."

Vương Mân khẽ cười một tiếng, sờ sờ tiền cái có hơi mềm nhũn xuống của Tiểu Lang, nói "Không cần nóng vội, Tiểu Tiểu, chúng ta từ từ cũng được."

Đến lần thứ hai Vương Mân tiến vào, so với lần thứ nhất sâu hơn một chút, Tiểu Lang nhỏ giọng hỏi "…vào hết rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Vương Mân cầm lấy tay cậu kéo xuống, để cậu tự mình sờ lấy nơi mà hai người tiếp xúc với nhau. Tiếu Lang xoay lưng về phía Vương Mân, nhìn không được gì cả, chí có thể chạm đến một chút phần lộ ra bên ngoài của đối phương, có chút sợ hãi, nhẹ nhàng lắc đầu, nói "Không được, dài quá, em đến cực hạn rồi."

Vương Mân lại khẽ cười, thấp giọng hỏi "Thật không?"

Tiếu Lang "…"

Tay của Tiếu Lang vẫn chưa được buông ra, vẫn còn bị giữ chặt đặt tại nơi nối liền giữa hai người, cậu chỉ có thể dựa vào một tay còn lại để chống đỡ thân thể của chính mình.

Vương Mân hơi lùi ra ngoài khoảng nửa tấc, tiếp đó lại dùng một chút lực, đẩy vào lại chừng một tấc, đâm sâu đến Tiếu Lang kêu "A" lên một tiếng, cánh tay bị đối phương nắm chặt thoáng nhè nhẹ run lên.

Vương Mân "Lại vào nữa rồi."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Anh cảm giác có thể sâu hơn nữa."

Tiếu Lang nói không nên lời, chỉ có thể liều mạng hít thở để thả lỏng thân thể của mình, cậu yếu ớt hô nhẹ một tiếng "Anh…"

Vương Mân nghe thấy, lại đẩy vào sâu hơn một chút, lại nghe thấy tiếng kêu của Tiếu Lang, Vương Mân cả người đẩy một cái, toàn bộ đều cắm vào.

Tiếu Lang trong nháy mắt cảm giác mất đi thân bằng, cả người suýt chút là bị đâm khiến cho té ập xuống giường. Cậu vừa choáng váng lại nghẹn ngào, trên tay cảm xúc chạm vào cơ bụng của Vương Mân đang áp sát mông mình, cảm thấy có chút không thể tin được…

https://thuviensach.vn

Cậu theo bản năng co rút hậu huyệt của mình một chút, hình như là bị nhét vào đến phát đầy, khó chịu đến phát trướng… nhưng mà, trong cơ thể lại đột nhiên nảy sinh một cỗ khoái cảm tựa như bị làm nhục cùng với cảm giác hạnh phúc được người mình yêu lấp đầy thân thể mình, thanh âm cậu run rẩy thốt lên "Anh…"

Vương Mân cuối cùng cũng buông tay cậu ra, anh dùng tay nhẹ nhàng xoa bóp mông cậu, trượt dần về phía trước ma sát phân thân cậu, sau đó bắt đầu chậm rãi đong đưa phần eo.

Dần dần, dưới tác dụng khuếch trương của dầu bôi trơn cùng với khoái cảm cọ xát mang đến, nơi nối kết giữa hai người càng lúc càng trở nên mềm mại, động tác trừu sáp cũng càng dễ dàng hơn.

Vương Mân bắt đầu chuyển động, lúc ban đầu tiết tấu tương đối chậm rãi, biên độ rút ra đẩy vào cũng không lớn lắm, đợi đến lúc Tiếu Lang thích ứng rồi, liền chuyển động thoải mái hơn, từng đợt từng đợt đâm vào.

Nơi mẫn cảm nhất bên trong bị người nọ vừa dùng lực lại cấp tốc ma sát, Tiếu Lang thoải mái đến nhíu cả mắt, a a ư ư mà rên rỉ thành tiếng.

Cậu nằm sấp trên giường, cảm thụ động tác của Vương Mân, trái tim điên cuồng mà đập. Tuyến tiền liệt bên trong cơ thể không ngừng bị ma sát đè nén, hạ thân của cậu cứng rắn đến phát trướng, ở phần đầu liên tục tiết ra dịch tuyến tiền liệt, tùy theo cử động của cơ thể mà lắc lư lắc lư từng chút một tựa như giọt mưa.

"Anh…" Tiếu Lang đưa tay vòng ra phía sau, muốn ôm lấy Vương Mân, Vương Mân tựa như có tâm hữu linh tê cúi người xuống, vòng tay ôm Tiếu Lang ngồi dậy, để cậu ngồi xổm trên chân đưa lưng về phía mình, tư thế này khiến cho phân thân vào càng sâu hơn.

Vương Mân nghe thấy tiếng kêu tựa như khó chịu lại cực kỳ hưởng thụ của Tiếu Lang, anh nhẹ nhàng ôm lấy cậu, thắt lưng nâng lên hạ xuống từng

https://thuviensach.vn

chút từng chút, thẳng đâm vào, đâm đến Tiếu Lang thở dốc rên rỉ liên tục.

Tay cả hai nắm lấy đan lồng vào nhau, Vương Mân hỏi "Thoải mái không?"

Tiếu Lang "Thoải… Thoải mái… vào sâu hơn một chút…"

Vương Mân nhẹ cười, dùng sức sáp mấy cái liên tục, khiến Tiếu Lang kêu càng lớn hơn.

Anh nhẹ nhàng hôn lên hõm vai của cậu, thanh âm khàn khàn nói "Tiểu Tiểu, tiếng em kêu thật êm tai."

Bị động tác cợt nhã cùng ngôn ngữ của đối phương khiêu khích, cả người Tiếu Lang đột nhiên trở nên xiết chặt lại, hô hấp cũng rối loạn cả lên, trái tim giống như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực.

"Không được, em muốn tiết…" Cậu dùng tay vịnh lấy Vương Mân, một tay sờ soạng xuống tiền căn của mình.

Vương Mân giữ tay cậu lại, nói "Đợi đã, cùng nhau."

Lại sáp vài cái liên tục, vật kia của Vương Mân cắm trong cơ thể Tiếu Lang cứng rắn như sắt, không có một chút dấu hiệu phải tiết ra.

Tiếu Lang kềm chế không được, thanh âm tựa như nức nở thúc giục "Được rồi chưa, được rồi chưa?"

Vương Mân "Vẫn chưa."

Tiếu Lang "…"

Vương Mân "Không muốn tiết…"

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang muốn phát điên lên đi được, cậu bị Vương Mân sáp đến hai mắt như tan rã, phân thân phía trước lại không được chạm vào mà chỉ dựa vào ma sát tuyến tiền liệt ở phía sau để tiết ra thì rất khó… Nhưng là lại thoải mái tới như vậy, thoải mái đến muốn hỏng mất rồi…

Cậu giãy dụa thắt lưng của mình, muốn khiến cho Vương Mân đạt tới cao trào, thuận tiện làm dịu bớt nhu cầu của chính mình, ý đồ mong được giải thoát sớm một chút.

Tiếu Lang cầu xin "Anh, nhanh một chút…"

Vương Mân không hề nghe, chỉ ôm lấy cậu, giữa chặt hai tay không để cậu lộn xộn, sau đó lại từng chút từng chút một nhanh chóng đâm vào.

Tiếu Lang chợt nhớ tới hồi còn học năm nhất, Vương Mân nằm trên giường làm mẫu nằm ngửa bật dậy cho mình xem, cũng là không nhanh không chậm từng lần từng lần một, nhưng lại có thể bảo trì một tốc độ nhất định để mà làm hệt như người máy vậy…

Choáng, lúc này mà suy nghĩ lảm nhảm cái gì vậy a! Tiếu Lang 囧囧 nhắm hai mắt lại, tiếp tục bị sáp đến kêu a a ư ư…

Thật khó chịu, lại thật thoải mái, sắp phát điên rồi!

"Anh…" Tiếu Lang bắt đầu mất tự chủ mở miệng run rẩy van xin, rên rỉ "Ha…"

Ngay lúc Tiếu Lang cảm thấy khoái cảm tích lũy đến mình sắp phải tiết ra thì, tốc độ Vương Mân đột nhiên chậm lại, thậm chí dừng hẳn.

Anh khẽ thì thầm bên tai Tiếu Lang "Mệt rồi, nghỉ ngơi một chút mới tiếp tục."

Tiếu Lang "…"

https://thuviensach.vn

Sau đó, Vương Mân liền vẫn giữ tư thế sáp nhập này, ôm Tiếu Lang vào trong lòng, hôn lên lưng cậu, vẫn là không cho phép cậu chạm vào phía trước.

Tiếu Lang nôn nóng đến muốn cắn người, toàn thân mẫn cảm đến phát run lên, còn thiếu vài cái nữa thôi, cư nhiên dừng lại!!

AAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Cậu bắt đầu tự lực cánh sinh đong đưa thắt lưng của mình, ma sát một chút cũng tốt, dòng điện nho nhỏ, từng chút từng chút một thông qua điểm kia bên trong cơ thể, truyền đến toàn thân.

"…Muốn tiết, để cho em tiết a, hic…"

Vương Mân vuốt ve lưng của cậu, vuốt ve ngực cậu, không ngừng làm động tác trấn an, nhưng vẫn là không cho phép cậu chạm vào đằng trước.

Tiếu Lang cọ cọ Vương Mân, đẩy đẩy Vương Mân, tựa như một con thú nhỏ theo bản năng cầu hoan ái, dùng hết mọi biện pháp để thân cận đối phương.

Vương Mân nhẹ nhàng mỉm cười một tiếng, trầm giọng hỏi "Tiểu Tiểu, đổi sang tư thế chính diện được không?"

Tiếu Lang mất đi khả năng tự hỏi, Vương Mân nói cái gì liền là cái gì, cậu liều mạng trả lời "Ừ, ừ…"

Vương Mân rút phân thân ra khỏi cơ thể cậu, Tiếu Lang chợt thấy hậu huyệt hư không, mất mác rên rỉ một chút.

Vương Mân để cậu nằm trên giường, sau đó nâng hai chân lên, nhắm ngay huyệt khẩu, nhất cổ tác khí đâm vào đến tận cùng, đâm đến Tiếu Lang há mồm thở dốc, kêu lên một tiếng hòa lẫn sung sướng hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Lúc này cả hai đều có thể mặt đối mặt nhìn rõ đối phương, Tiếu Lang hai mắt tan rã, sắc mặt hồng nhuận, phả ra hơi thở tràn đầy tình dục, Vương Mân cũng thế, nhưng màu sắc ánh mắt của Vương Mân trầm hơn rất nhiều, cũng là ánh mắt chăm chú mà Tiếu Lang thích ngắm nhất.

Bị Vương Mân nhìn như vậy, cảm giác giống như bản thân là toàn bộ trong thế giới của anh…

Tiếu Lang cảm động đến muốn khóc lên, hai chân thon dài quấn lấy thắt lưng Vương Mân, nói "Anh, làm em!…"

Vương Mân áp lên người cậu, ánh mắt mang theo ôn nhu dịu dàng cùng yêu tựa như muốn tràn ra dến, bắt đầu trừu sáp liên tục… vẫn cấp tốc như cũ.

Tiếu Lang thực sự khóc, hai giọt nước mắt từ khóe mắt trượt dài xuống, cậu rên rỉ kêu lên, a a ô ô không rõ đang nói cái gì, Vương Mân hạ thấp người xuống hôn cậu, hôn lên ánh mắt của cậu, hôn lên sống mũi, hôn lên bờ môi của cậu, ngậm lấy đầu lưỡi, cơ thể cả hai người quấn lấy nhau, tựa như muốn dung hòa lẫn nhau làm một thể.

"Tiểu Tiểu…" Vương Mân gọi cậu, mỗi một lần kêu lên hai chữ này, hạ thân sẽ mạnh mẽ đẩy về phía trước một chút, đâm thẳng vào nơi sâu nhất.

Về sau mỗi lần sáp như vậy, Tiếu Lang lại phân ra một cái linh hồn đi đếm thử, một lần, hai lần, ba lần… cửu thiển nhất thâm, kêu Tiểu Tiểu… Vương Mân anh thực sự là vô vị quá ~~~ a~~~!!

Vương Mân "…Em đang phân tâm sao?"

Tiếu Lang nhân cơ hội cầu xin "Không có, em muốn tiết, chịu không nổi nữa, anh để em tiết di…"

https://thuviensach.vn

Vương Mân “Ngay từ đầu em đã kêu la muốn tiết, tới giờ vẫn chưa tiết đó thôi.”

Tiểu Lang “…” QAQ là anh không cho em sờ đằng trước mờ!!!

Vương Mân ôn nhu nói “Chắc là có thể sáp bắn mà.”

Tiểu Lang lắc đầu thúc giục “Không được rồi, anh, mau sờ sờ em đi, em chịu không nổi, hic…”

Vương Mân dùng một tay đè lại không cho cậu lộn xộn, một tay sờ soạng vuốt ve từ gót chân lên, dùng ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi âm mao hạ phúc của Tiểu Lang, nhưng lại cố ý tránh đi tính khí của cậu, không chạm vào một chút nào.

Tiểu Lang quả thực khóc không ra nước mắt, muốn tự mình sờ sờ lại không dám, chỉ có thể nói năng không đầu đuôi hô “Anh, dùng sức một chút, hic, khó chịu quá đi à, a thật thoải mái, sâu hơn một chút…”

Vương Mân trừu sáp một lúc, lại cúi người ôm Tiểu Lang dậy, để cậu cưỡi ngồi trên người mình, hai người lại tiếp tục làm.

Tư thế lúc này giúp phân thân của Vương Mân tiến vào càng sâu hơn, Tiểu Lang mơ hồ cảm thấy cũng sắp đến lúc… Cậu hôn lên môi Vương Mân, dùng lưỡi liếm lấy cằm anh, cắn cắn cổ của anh, nức nở nức nở rên rỉ.

Động tác của Vương Mân rốt cuộc bắt đầu nhanh dần lên, từng chút từng chút một, mỗi lần rút ra cắm vào đều ra sức đâm vào đến nơi sâu nhất bên trong Tiểu Lang.

Tiểu Lang ôm anh, vong tình mà kêu “Anh, anh… em yêu anh… em yêu anh…”

https://thuviensach.vn

Vương Mân hai mắt thâm trầm như biển cả, cảm giác được tràng bích của Tiếu Lang xiết lại rồi giãn ra, từng chút từng chút co rút dần… tần suất động tác dưới hạ thân càng lúc càng nhanh, đến một lần cuối cùng hung hăng đâm vào, anh thấp giọng nói "Tiểu Tiểu, anh cũng yêu em…"

Tiếp theo đó, Vương Mân cảm giác bụng của mình nóng lên một chút, Tiếu Lang tiết ra trên người mình… mà mình cũng bắn vào bên trong cơ thể của Tiếu Lang.

Chờ đến lúc cả hai đều hồi thần trở lại thì, Tiếu Lang vẫn còn a a kêu rên…

Vương Mân vuốt ve lưng của cậu, hạ thân vẫn còn chưa hoàn toàn mềm xuống, vẫn còn cắm bên trong nhẹ nhàng xoay tròn ma sát.

Tiếu Lang hai mắt ngấn lệ mê mang nhìn anh, lại cúi mắt xuống nhìn bụng Vương Mân, vẻ mặt đỏ bừng không chịu được.

Vương Mân nhẹ nhàng hôn lên môi Tiếu Lang, nói "Sáp bắn."

Tiếu Lang vô lực nói "Ừ, thoải mái thật… anh bắn rồi chưa?"

Vương Mân "Ừ…"

Tiếu Lang rốt cuộc có can đảm thò tay sờ sờ hạ thân mình, một hơi bắn liên tục mấy lận, lúc này nhóc kia vẫn còn trong tình trạng kiệt sức nằm bệt ra.

Vương Mân vẫn còn cắm bên trong cơ thể cậu, bởi vì lúc nãy vừa lên cao trào, cho nên tràng bích bên trong vẫn đang không ngừng co rút lại, khiến cho Vương Mân lại một lần nữa cương lên.

Tiếu Lang "…"

Vương Mân nói "Nghỉ ngơi một chút rồi làm tiếp."

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang ai oán liếc Vương Mân một cái, nhưng là không có cự tuyệt, bởi vì… thực sự rất thích.

Hai người bắt đầu hôn nhau, Tiếu Lang nằm bệt trên người Vương Mân, nghĩ thầm, cứ như vậy mà tiếp tục… bản thân sớm muộn gì cũng bị anh làm chết cho coi!!

~ END

Cuộc sống tình yêu của Mân ca & Tiểu Tiểu

(02)

.

Tiếu Lang nằm trên giường, ngủ chưa sâu lắm…

Không biết là qua bao lâu, mơ hồ nghe thấy thanh âm sàn sạt từ bên ngoài vọng vào.

Có người từ trong thư phòng bước ra, đến phòng bếp rửa tách cafe, sau đó, lại nghe thấy từ trong phòng tắm vọng lại tiếng nước chảy.

…Anh ấy bận việc xong rồi sao?

Tiếu Lang mở to hai mắt ra, với tay lấy di động đặt ở đầu giường xem thử : lại tận hai giờ đêm nữa…

Ngày nào cũng một giờ khuya mới ngủ, sáng sớm lại đúng sáu giờ phải rời giường, liên tục cả tháng trời, chẳng khác gì người máy…!

Vương Mân tắm xong rồi, quấn khăn tắm quanh người trở về phòng ngủ. Anh vừa đẩy cửa phòng ra, đưa mắt liền nhìn thấy Tiếu Lang quấn mền, nằm sấp trên giường, hơi nghiêng đầu, ánh mắt đầy u oán nhìn chằm chằm mình.

https://thuviensach.vn

“…Đánh thức em sao?” Anh thấp giọng hỏi, nhẹ nhàng từng bước lại gần giường.

Thanh âm dép lê vải đạp lên thảm trên sàn rất khẽ, nửa người trên trần trụi của nam nhân dưới ngọn đèn ngủ hôn ám đầu giường tản mát ra một tầng sáng nhạt, trông gợi cảm vô cùng.

Tiểu Lang nhích nhích người qua một chút, để trống một khoảng giường bên cạnh mình, ý bảo Vương Mân nằm lên.

Vương Mân không tháo khăn tắm ra, để như vậy ngồi xuống dựa vào đầu giường, đợi cho ẩm ướt trên cơ thể khô ráo hẳn.

Tiểu Lang dời người qua, ôm choàng lấy thắt lưng Vương Mân, gối đầu lên bụng anh.

Ánh mắt Vương Mân dịu dàng nhìn người yêu mình làm nũng, dùng tay nhẹ xoa lấy mái tóc của cậu, Tiểu Lang nheo nheo mi mắt lại, thoải mái dụi dụi.

Ấm áp như vậy khiến người ta có chút buồn ngủ, Tiểu Lang hỏi Vương Mân “Công việc lần này đến khi nào mới xong?”

“Chắc là chừng một hai tháng nữa, dạo này giao nhận tổng bộ, bên kia ông nội lại thúc giục mãi cho nên…” Vương Mân nghiêng người nằm xuống, kéo Tiểu Lang lên một chút rồi dụi đầu cậu vào ngực mình, Môi anh tìm kiếm môi cậu, hết sức dịu dàng hôn lên, ôn nhu nói “Xin lỗi, gần đây để em lo lắng.”

Tiểu Lang vươn đầu lưỡi, liếm trả lại cánh môi Vương Mân, Vương Mân lập tức đoạt lấy lưỡi cậu, bắt đầu mút lấy.

Chỉ đụng chạm nhẹ nhàng lại dẫn đến một nụ hôn sâu, khiến cho cả hai đều trở nên rối loạn hơi thở.

https://thuviensach.vn

Tiếu Lang nổi lên tình dục, cậu dùng thân thể mình ma sát hạ thân Vương Mân.

Vương Mân khẽ cười một tiếng, dùng chân ngăn ra khoảng cách giữa thân thể hai người, lại tiếp tục cúi xuống hôn lên môi Tiếu Lang.

Ma trảo của Tiếu Lang duỗi xuống mò mẫm đũng quần Vương Mân, sờ tới sờ lui hết sức không an phận.

Khăn tắm thoáng buông lỏng, cậu thò tay với vào bên trong, vuốt ve tính khí đã muốn cương cứng của Vương Mân.

"Tiểu Tiểu…" thanh âm của Vương Mân trầm thấp tỏ vẻ uể oải cả người, anh nhắm mắt lại nói "Anh rất mệt, hôm khác mới làm được không?"

Tiếu Lang ai oán nói "Đã hơn nửa tháng không làm rồi…" nam nhân đã muốn hai mươi sáu tuổi, lại làm nũng hệt như một đứa trẻ nhỏ.

Vương Mân ôm lấy cậu, cơn buồn ngủ cứ từng đợt dâng lên khiến cho thanh âm của anh ngày càng nhẹ dần "Anh cũng rất muốn em a, muốn vô cùng, nhưng là thân thể lại thực mỏi mệt… Anh sợ chưa thỏa mãn được em, bản thân liền ngủ mất…"

Tiểu Lang nhỏ giọng oán giận "Hiện tại anh cũng chả thỏa mãn được em.."

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "Nè…"

Không thấy Vương Mân trả lời nữa, tiếng hít thở đều đều của anh nhẹ nhàng vang lên bên tai của Tiếu Lang. Tiếu Lang đau lòng vuốt mái tóc của

https://thuviensach.vn

anh, bất đắc dĩ chịu đựng dục vọng đã muốn cương lên phân nửa của mình, nhắm hai mắt lại.

Nửa đêm nằm mơ chợt bừng tỉnh, Tiếu Lang phát hiện Vương Mân dùng sức ôm chính mình, như là sợ mình sẽ chạy trốn mất vậy… khó trách trong giấc mơ lại thấy bản thân giống như không thể hít thở nổi…

Cậu đẩy Vương Mân qua một bên, ngồi dậy bước xuống giường vào WC. Lúc trở về, chợt bắt gặp mền đắp ngang đũng quần của nam nhân hơi hơi hở ra… Anh ấy… cũng rất lâu rồi chưa giải quyết nhỉ?

Tiếu Lang bò lại lên giường, nghĩ nghĩ, duỗi tay mò xuống sờ sờ, không bao lâu, thứ kia của đối phương liền cương cứng lên, thô to dựng thẳng tại chỗ…

Hừ, vậy mà dám nói mệt, này không phải tinh thần muốn chết sao…

Lúc này Tiếu Lang hoàn toàn hết buồn ngủ, ngồi khoanh chân xếp bằng, bắt đầu chuyên tâm chơi đùa… phân thân của Vương Mân, lúc thì vuốt ve hai cái túi cầu nhỏ ở phía dưới, lúc thì gãi gãi quy đầu…

Vương Mân đột nhiên hừ nhẹ một tiếng, nhưng vẫn không tỉnh, có vẻ như thân thể đã muốn đến cực hạn, ngủ chìm tới như vậy, bị “đùa giỡn” cũng không mở mắt ra nhìn…

Tiếu Lang sờ sờ một lát, phát hiện bản thân cũng… có cảm giác.

Cậu nhìn nhìn đại điểu của Vương Mân, lại nhìn xuống tiểu điểu của mình… chớp chớp mắt hai cái, ngây ngô cười “hắc hắc”.

Tiếu Lang xốc lên chăn, tựa người vào Vương Mân, nương ánh đèn ngủ mờ nhạt đầu giường, quan sát “bé Vương Mân”.

https://thuviensach.vn

Thực sự là càng xem càng thấy đáng yêu a… Tiếu Lang cúi thấp đầu, vươn lưỡi ra… liếm.

…Tuy là không thể ăn, nhưng phản ứng của nó thực thú vị a, cư nhiên lại run lên…

Tiếu Lang hưng trí bừng bừng, bắt đầu phun ra nuốt vào đại điểu của Vương Mân, cảm giác như đang ăn xúc xích ấy, nuốt từ trên xuống dưới rồi lại nhả ra…

A… to lên, ăn không vô nữa rồi…

Tiếu Lang định học mấy uke trong GV làm một cú chọc sâu vào cổ, kết quả mới vào được vài cái, đã theo phản xạ muốn ói trở ra.

"…" Mấy lần trước anh ấy làm cho mình như thế nào a?

Tiếu Lang níu chặt lấy quần lót của Vương Mân, giống như ăn kẹo que vậy, bắt đầu liếm liếm : cái thứ nhìn trông thành thật hiền lành này là hung thủ sáp cho mình dục tiên dục tử mọi khi na…

Nghĩ như vậy, đột nhiên "bé Tiếu Lang" ở dưới cũng theo bản năng nhảy dựng lên…

Đúng nha, cảm giác tới rồi muốn cản cũng không cản được a~~~!

Tiếu Lang mở tủ đầu giường, lấy ra tuýp dầu bôi trơn, tự dùng tay giúp hậu đình của mình làm khuếch trương.

Dùng ngón tay chọt chọt hơn mười cái, cảm thấy có lẽ cũng được rồi, liền nâng lên phân thân đang cương cứng của Vương Mân, chậm rãi ngồi xuống.

Khi thịt cái thẳng tắp thô to từng chút từng chút tiến vào thân thể của mình, Tiếu Lang thoải mái đến mức thẳng hít hà.

https://thuviensach.vn

Chỗ kia của Vương Mân thiệt dài a… mới tiến vào được một nửa, đã cảm thấy bản thân giống như đã đến mức cực hạn… Tiểu Lang cố gắng mở rộng hai chân, áp cả người mình xuống, thân thể chặt chẽ khít khao dán sát vào phần hạ thân của Vương Mân, lúc này mới nuốt trọn được cả vật thể thô dài cương ngạnh kia…

Bé Vương Mân nóng rực chôn sâu trong cơ thể, dính sát vào nội bích bị dầu bôi trơn ướt đẫm khiến cho lành lạnh, thúc đẩy một cỗ khoái cảm khác thường nảy sinh trong Tiểu Lang (tự mình nhét cái kia vào người… đại khái đi).

Cậu xoay xoay thắt lưng, sờ sờ một chút phần bụng của Vương Mân, cảm thấy việc này thực sự rất thú… vị~

Duy trì tư thế này ngồi trên người Vương Mân một lúc, Tiểu Lang mới nhẹ nhàng cử động ma sát hai bộ phận kết nối với nhau, cảm giác được độ ấm giữa cả hai người vừa đúng, liền nâng mông ngồi dậy, bắt đầu vận động.

Một chút lại một chút nhẹ nhàng ma sát, còn có thể tự mình nắm giữ lực đạo cùng phương hướng trong tay, thật thoải mái, thật thoải mái…

“A…” Bất cẩn dùng sức hơi mạnh, nặng nề ngồi xuống khiến cho phân thân đâm thật mạnh vào tuyến tiền liệt…

…Quả nhiên, tự mình chơi cũng thú vị quá đó chứ…

Vừa hoãn thần lại, Tiểu Lang lại bắt đầu cố ý dò tìm điểm mẫn cảm lúc nãy.

“A… A…” Là chỗ này, trước giờ cứ mỗi lần bị Vương Mân đâm vào chỗ đó, luôn khiến mình chịu không nổi mà kêu lên thành tiếng.

Tiểu Lang hừ hừ kêu to, nâng lên ngồi xuống liên tục trên người Vương Mân giống như bị nghiện vậy,

https://thuviensach.vn

Động tác càng ngày càng kịch liệt, thân thể càng ngày càng nóng hơn.

Tiếu Lang một tay cầm lấy tính khí ở phía trước của mình ra sức cọ sát, một bên lại tưởng tượng Vương Mân đang ra sức thao mình… rất nhanh, liền đạt tới cao trào.

Cậu ngồi bệt trên người Vương Mân, thở dốc không ngừng, nhưng thứ kia của đối phương trong cơ thể cậu vẫn chưa mềm xuống.

Nếu là mọi khi,Vương Mân tuyệt đối sẽ không cho mình bắn sớm như vậy… đúng là tự mình chơi có phần thoải mái tự do hơn ha…

Vậy bây giờ nên làm sao đây? Dùng tay giúp anh ấy bắn sao?

Tiếu Lang thật cẩn thận di động thân mình, vừa lo lắng nhìn chằm chằm Vương Mân, hi vọng không bị phát hiện.

Lại không ngờ ngay lúc Tiếu Lang làm chuyện xấu lo nớp nớp liếc mắt nhìn về phía Vương Mân, liền phát hiện Vương Mân đang mở to mắt im lặng chăm chú nhìn mình.

Vương Mân "…"

Tiếu Lang "…" Gậy massage sống lại rồi! QAQ

"Tự biên tự diễn cũng rất nhập tâm đó chứ, em…" Thanh âm của nam nhân có chút khàn khàn, theo sát sau đó là một cú đâm thật mạnh từ hạ thân hướng lên, khiến cho Tiếu Lang vẫn chưa kịp rời khỏi người Vương Mân trong nháy mắt kinh hô thành tiếng.

… Lần này thế rất kịch liệt, phân thân của Tiếu Lang vừa mới bắn xong trong nháy mắt liền cương lên.

Nha nha! Tự mình chơi cùng bị người ta chơi quả nhiên là hai loại cảm giác khác biệt nha~

https://thuviensach.vn

Vương Mân dùng tay nâng thân người lên, sau đó chống lưng ngồi ngửa người, nói “Tiếp tục đi.”

Người ta đã bắn rồi a… hic…

Tiếu Lang liếc xuống nhìn một cái, lắp bắp nói “Anh… anh ngủ đủ rồi?”

Vương Mân tựa tiếu phi tiếu nói “Động tác của em kịch liệt như vậy, rên rỉ cũng lớn tới vậy, anh có thể không tỉnh sao?”

Tiếu Lang quẫn bách đến muốn chui xuống gầm giường trốn cho rồi, lại bị Vương Mân nâng hạ thân dùng sức đâm mạnh lên một cái, làm cậu thất thố hét to lên.

Vương Mân rút phân thân ra khỏi cơ thể cậu, đẩy Tiếu Lang ngã nằm xuống giường, sau đó, trên cao nhìn xuống người nằm dưới thân mình.

Tiếp theo, anh dùng phân thân nhắm ngay hậu huyệt của người yêu, nhìn chăm chú vào đôi mắt ướt sũng tràn đầy mị hoặc của đối phương, hung hăng đẩy vào.

“A…!”

Thật sâu a… Tựa hồ còn sâu hơn so với lúc tự mình làm nữa! Tiếu Lang kêu lên một tiếng, vừa ngọt ngào lại vừa khó chịu.

Vương Mân cúi người xuống, kề sát lỗ tai của cậu cười nhẹ “Bắt đầu rồi na…”

Động tác của Vương Mân vừa kịch liệt lại vừa dứt khoát đến cùng, mỗi một lần sáp đều đẩy vào thật sâu vào tận cùng cơ thể Tiếu Lang, khiến cho cậu cũng vô lực nghĩ đến chuyện khác.

Như có một loại ảo giác bản thân sẽ hoàn toàn bị xỏ xuyên qua vậy, khiến Tiếu Lang nắm chặt lấy drap giường, nức nở, rên rỉ phóng túng.

https://thuviensach.vn

“Anh… Ha… anh… a… ha…a a… chậm một chút… anh… ha…a… chết mất!.!”

Vương Mân giống như không nghe thấy, ánh mắt sáng rực chăm chú nhìn vào người nằm dưới thân mình, tiết tấu rút ra đâm vào tựa như cuồng phong bạo vũ.

Ra ra rồi lại vào vào hơn nửa giờ, Tiếu Lang vừa rên rỉ lại vừa van xin bỏ cuộc…

Vương Mân tạm dừng trong chốc lát, Tiếu Lang tưởng là đã được giải thoát, trong lòng run sợ lắc lắc cái mông, muốn tự mình chấm dứt sự tra tấn ngọt ngào này.

Lại không ngờ đến đối phương lại lập tức túm lấy hai chân mình nâng lên, đặt trên vai, bắt đầu một vòng kịch liệt va chạm mới, so với lần trước càng mạnh hơn, càng nhanh hơn!

“Ha…a… anh… a!” Đến cuối cùng, ngay cả cổ họng cũng bị la hét làm cho mất tiếng, Tiếu Lang lúc này chỉ còn lại rên rỉ trong vô ý thức cùng những tiết nức nở đơn âm.

Vương Mân tựa như một con người máy không biết gì là mỏi mệt, dùng tần suất cao nhất trừu sáp… Tiếu Lang không nhớ là mình đã bắn mấy lần, mãi cho đến cả trước lẫn sau đều lâm vào kiệt sức.

Rốt cuộc, Vương Mân cũng bắn vào sâu trong cơ thể Tiếu Lang.

“Cho em ăn như vậy no chưa?” Vương Mân đè cả người lên Tiếu Lang, xấu xa hỏi.

“Hô…” Tiếu Lang vội vàng gật đầu không ngừng, thoạt nhìn giống như là đang gật gù đắc ý, khóc đến chóp mũi lẫn hốc mắt đều đỏ bừng lên, vừa đáng thương lại đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Vương Mân đè nặng cậu, hôn hôn lên môi cậu, mệt đến nhắm hai mắt lại "Ngoan, tự em đi tắm rửa lại đi, nhớ lấy thứ kia ra, anh bây giờ không động đậy nổi…"

Tiếu Lang "…" (gậy massage lại ngủ rồi)

Tiếu Lang đẩy cả thân thể Vương Mân đè nặng trên người mình xuống, rút khăn giấy ở đầu giường giúp anh lau khô phía dưới, sau đó mới ngọ nguậy đứng lên, cước bộ yếu ớt lết vào phòng tắm, mở vòi sen ra bắt đầu tẩy rửa.

Tinh dịch Vương Mân bắn trong cơ thể cậu theo hậu huyệt chảy ra, khiến Tiếu Lang đột nhiên nảy sinh một loại khoái cảm không cách nào khống chế được.

Nghiêng qua nhìn vào bản thân phản chiếu trong gương, liền thấy giữa hai chân một mảnh trắng trắng.

Tiếu Lang đỏ mặt, đưa ngón tay với vào moi sạch sẽ chất dịch còn sót lại bên trong. (sáp đến mức lỏng luôn! gậy massage đáng ghét…! !)

Đơn giản dùng nước ấm tắm một chút, trước lúc bản thân mệt té xỉu vội lết về giường.

"Anh…"

Vương Mân nghe thấy tiếng Tiếu Lang gọi mình, trong vô ý thức kề sát lại dùng môi hôn hôn cậu.

Tiếu Lang ôm lấy Vương Mân đã say ngủ, vừa hạnh phúc lại vừa ủy khuất, cũng ngủ…

~ END

https://thuviensach.vn

Chương 105: Tổng Hợp Chú Thích Trong Truyện

[1] Anh hùng bất vấn xuất xứ : anh hùng không cần hỏi xuất thân TvT

[2] Tân Lãng (sina.com.cn) : một trong những trang tin tức, thông tin hàng đầu của Trung Quốc (thành lập từ năm 98)

[3] Rà mìn (Minesweeper), đánh bài (Heart) : có ai không biết mấy trò này không nhỉ XD

[4] Stone Age, Legend : mấy tựa game kinh điển trên PC ngày xưa, có thể tra google để rõ thêm chi tiết (XD tớ không có chơi nên hông rõ lắm)

[5] Boom : cái này là tớ phiên âm theo tên của game được phát hành ở VN (Boom Online, do Vinagame phát hành), tên bản gốc của nó là Phao Phao Đường (trang chủ : http://bnb.sdo.com/web5/index/index.asp). Game này tựa như game đặt bomb (Bomberman) trên mấy máy NDS ngày xưa ý

[6] Chú tạo sư : kiểu như thợ rèn, thợ đúc ý

[7]顾淳 (tên Cố Thuần, thuần của thuần hậu thuần phác, cố của chiếu cố, chăm sóc). Còn cố thuần mà Vương Mân nghĩ là 固醇 trong 胆固醇 (đảm cố thuần, nghĩa là cholesterol, chất béo gây sơ cứng động mạch)

[8] Cái bô: Trong xã hội phong kiến, dân gian có cách nói “Lão bà tương đương với cái bô”, tức coi nữ nhân là “cái bô”, cái này phản ánh rất rõ ràng tư tưởng miệt thị cùng vũ nhục đối với nữ nhân, bởi vì ý nghĩa này xem nữ nhân cùng với cái bô (bồn cầu) tương tự nhau, cũng giống như công cụ hứng chịu thứ mà dương cụ nam nhân bài xuất… (trích một đoạn ở hudong.com.wiki)

https://thuviensach.vn

[9] Hành thư 行书 (chữ Hành) là chữ Khải viết nhanh, nhưng không đến mức như chữ Thảo. Hành thư viết tự do, nhanh chóng hơn khải, nhưng không đến mức quá phóng túng như Thảo, nên Hành thư là loại chữ được sử dụng phổ biến nhất trong quá trình viết tay. [xem thêm]

[10] Công dục thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí (Luận ngữ)

Tử Cống vấn vi nhân. Tử viết: Công dục thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí. Cư thị bang dã, sự kỳ đại phu chi hiền giả, hữu kỳ sĩ chi nhân giả.

Tử Cống hỏi về đạo nhân: Khổng tử nói: Người thợ muốn làm ra sản phẩm tốt thì tất phải có dụng cụ tốt trước đã. Trong nước phải tôn người hiền tài trong số đại phu làm thầy, kết giao bạn bè với người nhân đức trong số kẻ sĩ.

[11] Ngưu tước mẫu đơn (牛嚼牡丹) : ngưu nhai mẫu đơn, chỉ những người sử dụng thứ gì đó rất quý giá mà lại không hề hay biết, coi nó như thứ bình thường = =+

[12] Hiện tượng lại giống, hay còn gọi là sự lại giống : lại (trở lại) giống (giống loài), thuật ngữ sinh học để chỉ sự trở lại với hình thái của tổ tiên, với Tiếu Lang thì… lòi đuôi…

[13] tinh thần AQ : (trích wiki.com)

A Q là nhân vật trong tác phẩm A Q chính truyện của Lỗ Tấn.

Câu chuyện kể lại cuộc phiêu lưu của A Q, một anh chàng thuộc tầng lớp bần nông ít học và không có nghề nghiệp ổn định.

A Q nổi tiếng vì phương pháp thắng lợi tinh thần. A Q hay bắt nạt kẻ kém may mắn hơn mình nhưng lại sợ hãi trước những kẻ hơn mình về địa vị, quyền lực hoặc sức mạnh. Anh ta tự thuyết phục bản thân rằng mình có

https://thuviensach.vn

tinh thần cao cả so với những kẻ áp bức mình ngay trong khi anh ta phải chịu đựng sự bạo ngược và áp bức của chúng.

Lỗ Tấn đã cho thấy những sai lầm cực đoan của A Q, đó cũng là biểu hiện của tính cách dân tộc Trung Hoa thời bấy giờ. Kết thúc tác phẩm, hình ảnh A Q bị đưa ra pháp trường vì một tội nhỏ cũng thật là sâu sắc và châm biếm

[14] vị hôn phu : phu là chồng, vị hôn là chưa cưới, vị hôn phu nghĩa là chồng chưa cưới, mà vị hôn tỷ phu là anh rể chưa cưới = = cũng không rõ 2 đứa này nó tranh cãi cái này làm chi nữa…

[15] Đại Bảo : tên một công ty sản xuất sản phẩm làm đẹp của Bắc Kinh từ… rất nhiều năm về trước

[16] Hùng ưng bác kích trường không, khiếu thanh hưởng triệt vân tiêu; Giao long sướng du tứ hải, cửu châu nhâm ngã ngao du

Dũng giả cạnh kỹ tái tràng, hãn thủy huy sái thanh xuân; Mỹ nhân tần tiếu tại trắc, phất thủ nhất đại thiên thu

(Hùng ưng đọ sức trời cao, cất tiếng vọng đến ngàn mây; Giao long vẫy vung bốn bể, cửu châu mặc ta ngao du

Anh hùng tranh tài trường đua, mồ hôi lướt theo thanh xuân; Mỹ nhân khẽ cười cạnh bên, phất tay một thế thiên thu)

[17] Tên của bạn Lý Siêu Kiện là 李超健 (Li Chāo Jiàn), mà cái bạn nói ngọng kia lại đọc thành 你超贱 (Nǐ Chāo Jiàn) – tức là nhĩ siêu tiện (ngươi siêu tiện). Thực ra mà nói thì cái chữ Kiện với cái chữ Tiện nó cùng đọc là Jiàn thôi, chứ nghĩa thì không giống nhau.

Lần trước có 1 lần đề cập tới cái vụ Tiếu Lang chê bai ba má bạn này đặt tên kỳ lạ, là bởi vì cái tên nó cũng tương đương cái bộ mặt con người, cơ

https://thuviensach.vn

mà ba má bạn này lại đặt tên con là siêu kiện (tức siêu khỏe). Thử nghĩ nếu bên cạnh có 1 người bạn tên Nguyễn Siêu Cao hay Nguyễn Siêu Khỏe, cảm giác sao

[18] từ gốc mà tác giả dùng là 大娃 (đại oa), tớ dịch thành bé lớn luôn, sát nghĩa mờ =v=)v

[19] Này là bài hát trong phim Bến Thượng Hải, ngay khúc mở đầu… thực ra là cái câu ‘ lãng bôn, lãng lưu ‘ (浪奔 浪流 / Sóng xô, sóng vồ) cơ, nhưng mà tớ phiên âm ra thế cho nó giống với trong truyện tác giả dùng thôi.

Ai muốn nghe thì >> bấm đây

=3= có ai muốn xem bánh mà Vương Mân uy Tiếu Lang hông~

[20] Xôi chiên : loại xôi này có đợt từng là kiểu quà vặt hay thường gặp trước một số cổng trường ở trong miền Nam (ít ra là có từ đợt tớ học cấp 3). Bây giờ cũng hiếm thấy lắm. Hình như là món này xuất phát ở miền Trung thì phải (tớ lười gu gồ), tại thấy mấy người bán đa phần là người Trung.

Tớ không biết cách làm, trong siêu thị hay có bán mấy cái cây xôi chiên dài như cái chày ý =3= về cắt thành khoanh tròn chiên là ăn được. Ngày xưa tớ mua trước cổng trường, người ta chiên xôi xong cắt ra ở giữa một cái rảnh, có nhét nhân vào nữa. Thường là nhét xúc xích nè, hoặc chà bông, nấm tai mèo, v.v…

Ăn cũng khá =v=

[21] Bánh cam là một loại bánh hình tròn, bên ngoài phủ một lớp mỏng đường đặc, lớp vỏ được chiên giòn, bên trong là nhân đậu xanh. Bánh này ở miền nam gọi là bánh cam, ở Bắc hay Trung có không tớ không rõ lắm ~

https://thuviensach.vn

[22] Bánh bột báng : này là mẹ tớ bảo tên của nó ý – tớ cũng nhớ mang máng nó được gọi như vậy.

Bánh này làm rất đơn giản. Dùng bột mì nhào xong rồi vắt ra thành viên nhỏ, luộc sơ bằng nước sôi, dùng chung với nước đường (nước đường nấu với gừng, thêm gia vị gì đó), thêm nước cốt dừa nếu thích.

Bánh này cũng là một loại trôi nước, nếu ai có ăn trôi nước với nước đường sẽ biết, trôi nước là vỏ ngoài bột mì bên trong đậu xanh, sẽ có thêm một vái cái bột mì vắt thành hình tròn nhỏ (không kèm nhân đậu xanh) được nấu chung. Hiện tại người ta bán đa phần là trôi nước lớn, kiểu trôi nước nhỏ rất ít thấy.

[23] Trong kỹ thuật máy tính, một plug-in (hay plugin) là một bộ phần mềm hỗ trợ mà thêm những tính năng cụ thể cho một phần mềm ứng dụng lớn hơn. Nếu được hỗ trợ, plug-in cho phép tùy biến các chức năng của một ứng dụng. Ví dụ, plug-in thường được sử dụng trong các trình duyệt web để chơi video, quét virus, và hiển thị các loại tập tin mới. Ví dụ hai plug-in được biết đến rộng rãi bao gồm Adobe Flash Player và QuickTime. Add-on thường được coi là thuật ngữ chung dùng cho các snap-in, plug-in, các phần mở rộng, và các chủ đề. (theo Wikipedia)

[24] Phức cảm : từ chuyên ngành là complex, thông thường để ám chỉ một loại cảm giác phức tạp rất khó để giải thích lý do.

[25] Lão Xá : [wiki] tác giả của tác phẩm ‘ Tế Nam đông thiên ‘ tức mùa đông ở Tế Nam mà Vương Mân đọc ở đoạn trên ~ Tác phẩm như tên gọi, mô tả mùa đông ở Tế Nam dưới ngòi bút của tác giả =v=) Tớ định dịch ra cho mọi người xem, nhưng lười… Hôm qua kiếm cả tác phẩm này (hình như là đoản văn), kiếm được bản word, vừa mở ra cái treo máy… làm hại mất cả đoạn Vương Mân đọc mấy câu tả mùa đông ấy TAT dịch lại khổ sở…

https://thuviensach.vn

[26] Môn tự nhiên : các môn như Toán học, Vật lý, Hóa học, Sinh học, Công nghệ… (hình như là những môn có liên quan tới tính toán thì phải)

Môn xã hội : các môn như Văn học, Lịch sử, Địa Lý, Chính trị… (đa phần là những môn cần viết)

[27] Làm "phây cơ" (văn bản gốc : cảo phi ky) theo như tác giả chú thích thì là một loại phương ngôn của phía nam, hình dung những việc mà người nào đó làm ra khiến kẻ khác nhìn vào không đoán ra được là gì, hoặc là mạc danh kỳ diệu, hoặc giả việc làm đó rất là nhảm nhí vớ vẩn…

[28] Bài hát Thất Lý Hương《七里香》của Châu Kiệt Luân

(Thất lý hương nghĩa là Bảy dặm hương, mùi hương lan xa bảy dặm/tên khác của hoa nguyệt quế, thực sự rất thơm =3= nhà tớ có trồng, mỗi khi nở hoa là nức cả vườn)

[29] trích từ bài thơ Bồ Tát Man của Vi Trang, ai muốn tìm hiểu mời gugồ =v= / bởi zì nó đã được dịch rồi, mà tớ còn bày đặt dịch nữa thì hơi bị bệnh)

[30] Ất Tử [yǐ zi] phát âm đồng với y tử [yǐ·zi], nghĩa là ghế dựa =v=)

[31] Ái ốc cập ô : yêu người nào thì cũng yêu tất cả những thứ của người đó, túm lại như kiểu yêu ai yêu cả đường đi lối về ấy~

[32] Câu này nằm trong Tiền Xích Bích Phú do Tô Thức viết, nguyên văn như sau :

蓋將自其變者而觀之, 而天地曾不能一瞬; 自其不變者而觀之, 則物與我皆無盡也. 而又何羨乎

Cái tương tự kỳ biến giả nhi quan chi, nhi thiên địa tằng bất năng nhất thuấn; tự kỳ bất biến giả nhi quan chi, tắc vật dữ ngã giai vô tận dã. Nhi hựu

https://thuviensach.vn

hà tiện hồ?

Cũng tương tự như khi chúng ta ở tại nơi kỳ biến mà xem, kia cũng chỉ là một cái chớp mắt của trời đất; Còn khi ta ở tại nơi bất biến mà nhìn thì vật cùng ta đều là vô tận, vậy thì cơ gì phải ao ước?

Tớ chỉ giải thích nghĩa của đơn thuần câu này thôi, còn ai muốn tìm hiểu thì vào trang này nhé : Thuhoavn(Tớ thấy nó khá hay, nên đọc thử một chút xem sao, mất cũng chỉ vài giây thôi mà (*^___^*) ~)

[33] Nguyên gốc : Life contains but two tragedies. One is not to get your heart's desire; the other is to get it

[34] Đạm bạc minh chí, ninh tĩnh trí viễn (淡泊明志, 宁静致远) : đạm bạc tức chỉ không cầu danh lợi hay tài phú, minh chí tức định rõ ràng chí của mình, ninh tĩnh trí viễn tức nếu trầm tĩnh thì sẽ hiểu được càng xa hơn, tổng thể câu này nói làm người đừng nên cầu quá nhiều thứ, cố gắng vạch rõ chí của bản thân, làm việc nên trầm tĩnh sẽ có thể nghĩ tới những vấn đề xa hơn.

Câu này vốn xuất phát từ "Phi đạm bạc vô dĩ minh chí, phi ninh tĩnh vô dĩ trí viễn" trong 《Giới tử thư》của Gia Cát Lượng viết cho con trai mình là Gia Cát Chiêm. Đây là tổng kết mà Gia Cát Lượng rút ra từ cả cuộc đời mình, cũng là yêu cầu của ông đối với con trai.

"Phu quân tử chi hành, tĩnh dĩ tu thân, kiệm dĩ dưỡng đức. Phi đạm bạc vô dĩ minh chí, phi ninh tĩnh vô dĩ trí viễn. Phu học tu tĩnh dã, tài tu học dã, phi học vô dĩ nghiễm tài, phi chí vô dĩ thành học…" (tớ chỉ ngắt một đoạn thôi)

"Hành trình của phu quân tử, tĩnh để thu thân, kiệm để dưỡng đức, không biết xem nhẹ ham cầu thì không thể rõ ràng chí hướng, không trầm tĩnh không thể hiểu càng sâu xa. Phu học phải tu tĩnh, mới đến tu học, không học không thể hiểu rộng, không chí không cách nào học xong……"

https://thuviensach.vn

Nếu dùng cách nói hiện đại, có thể hiểu như “Nếu không biết đặt nhẹ những danh lợi trước mắt liền không cách nào xác định rõ chí hướng của mình, không thể bình tĩnh an tường mà chăm chú học tập, sẽ không thể thực hiện được mục tiêu rộng lớn.”

Tớ ngồi chăm giải nó không phải khoe tài, bởi đây là châm ngôn của Mân ca! Hiểu chứ!?

[35] Cẩu phú quý, vô tương vong (苟富贵, 无相忘) : câu này rất dễ hiểu, chữ cẩu ở đây mang hàm nghĩa giả sử, nếu, cả câu tức là : nếu phú quý, sẽ không quên, nghĩa là muốn nói nếu như (ta) trở nên giàu có, sẽ không quên (tất cả). Câu này nguồn gốc giải thích rất dài, nên tớ lược bỏ. Thực ra nó dễ bị hiểu lầm ở từ cẩu mà thôi

https://thuviensach.vn